ταστατικῶ εἰδικώτερον τοῦ τρόπου τῆς ἐν γένει συμμετοχῆς καὶ τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν.

Ἡ παρὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. παρεχομένη εἰς τούτους σύνταξις μειοῦται κατὰ τὸ ποσὸν ὅπερ ἤθελον οὗτοι λαβεῖν συγχρόνως παρὰ τοῦ Δημοσίου ὡς σύνταξιν, ἐφ' ὅσον ἡ παρὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. τοιαύτη εἶναι ὁπωσδήποτε ἀνωτέρα τῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου παρεχομένης συντάξεως.

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ διὰ τοὺς ἱεροκήρυκας.

Ἄρθρον 10.

Ἀκροτελεύτιοι διατάξεις.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἐπεκτείνεται ἀνεξαιρέτως ἁπάντων ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐπικρατείας, καταργουμένων τῶν περὶ συντάξεων διατάξεων τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 17 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 16 καὶ ἐπ. τοῦ νόμου 2829 περὶ διοικήσεως ἐνοριακῶν ναῶν κλπ. Ζακύνθου, ὡς καὶ πάσης ἄλλης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Οἱ βάσει τοῦ παρόντος νόμου καθιστάμενοι συνταξιοῦχοι παύουσιν, ἀφ' ἧς καταστῶσι τοιοῦτοι, νὰ ἀσκῶσι τὸ λειτούργημα αὐτῶν τὸ ἐκ τοῦ ἀξιώματος ἀπορρέον εἴτε ὡς τακτικοὶ εἴτε ὡς ἔκτακτοι ἐφημέριοι.

3. Ἅπασαι δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ πράξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐνέργειαν δικαιούχου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, δικαιουμένων εἰς σύνταξιν κατὰ τὸν παρόντα νόμον, πρὸς κτῆσιν τῶν ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. δικαιωμάτων αὐτῶν ἢ πρὸς λῆψιν τῆς ὁπουνεμηθείσης συντάξεως συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἀπαλλασσόμεναι ἐπίσης καὶ τῶν δικαστικῶν τελῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. χορηγουμένων συντάξεων ὡς καὶ ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τ. Α. Κ. Ε., ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις μέχρι τοῦ τρίτου τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ ἀνέρχονται αἱ συντάξεις ἢ ὁ μισθός.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ἐξουσιοδοτεῖται δὲ ὁ κ. Πρόεδρος ὅπως κυρώσῃ ὑπ' εὐθύνην του τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. *Σ. Ἀνθρακόπουλος* λέγει ὅτι εἰς τὰ κυρωθέντα πρακτικὰ ἀναγράφεται ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ δημοσιευθῇ ὁ λόγος τοῦ κ. Ἰασονίδου. Τοῦτον ἐγὼ δὲν τὸ ἤκουσα.

Πολλοὶ βουλευταί. Κανεὶς δὲν τὸ ἤκουσε. Νὰ διαγραφῇ.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἐρωτᾷ τὴν Βουλήν, ἥτις ἀποφαίνεται ὅπως διαγραφῇ ἡ ἐν τοῖς πρακτικῆς ἀναγραφομένη ὡς λεχθεῖσα ἀνωτέρω ἀπόφασις.

Μεθ' ὅ, ὥρᾳ 1 μ. μ., συναινέσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις, ἵνα ἐπαναληφθῇ καθ' ἡμέραν καθ' ἣν θὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ κ. βουλευταὶ διὰ προσκλήσεων.

Ὁ Πρόεδρος
Μ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Βαραζάνης
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΣ'

Πέμπτης 17 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρα 11.35' π.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος***, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύτσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 727 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 8.728.041 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 722 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 4.032.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 785 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 858.315.95 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 781 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 2.909.350 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 784 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκ δραχμῶν 2.025.005.25 καὶ 6.084.102.50 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 781 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 5.625 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 782 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 5.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 786 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρημ. ἐνταλμάτων ἐκ δραχμ. 31.200, 100, 150.000 40.000, 150,000, 150.000, 140.000, 50.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ἡ Δωδεκανησιακὴ νεολαία Αἰγύπτου ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι διαβιβάζει τὸν ἀδελφικόν της ἀσπασμὸν πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, εὐχομένη ὅπως ταχέως ἑορτασθῇ καὶ ἡ Δωδεκανησιακὴ ἐλευθερία.

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὴν παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσαν πρότασιν νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4506 περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως νόμου.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων :

1) Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

2) Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμων» καὶ

3) Περὶ ὀργανώσεως τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ καταργήσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 § 2 τοῦ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Δ. διατάξεως».

Ἀνακοινοῦνται αἱ κάτωθι ἀπαντήσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

«Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 191 ἐ. ἔ. ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Μ. Τσαρλαμπᾶ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὸ διάταγμα ἐπιδολῆς εἰδικῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ὀχημάτων ὑπὲρ τοῦ Ε.Μ.Τ.Μ.Μ.Ο. Λευκάδος, διεβιβάσθη δι' ἐγγράφου μας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προσυπογραφήν του.

Μέλλει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέστρεψεν ἡμῖν τοῦτο διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Λ. 2695)21-3-30 ἐγγράφου του ἄνευ τῆς προσυπογραφῆς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι δὲν κρίνει ἐπὶ τοῦ παρόντος σκόπιμον τὴν ἐπιδολὴν νέων φορολογικῶν βαρῶν. Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀνακοινώσητε εἰς τὸν εἰρημένον βουλευτὴν ὅτι τὴν ὡς ἄνω ἐρώτησίν του δέον νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν».

«Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστρέψωμεν ὑμῖν συνημμένως τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 190 τοῦ ὑμετέρου πρωτοκόλλου ἐρώτησιν τοῦ βουλευτοῦ κ' Μαντᾶ μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10676 ἐ. ἔ. διαταγῆς ἡμῶν πρὸς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημ. Ἔργων τῆς ΙΧ περιφερείας ἐνεκρίθη ἵνα ἡ ἀρχικῶς ὁρισθεῖσα κατεύθυνσις τῆς ὁδοῦ Δράμας—Σερρῶν παρὰ τὴν Ἀλιστράτην ἀκολουθήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ προέδρου τῶν προσφύγων Ἀλιστράτης προταθεῖσαν τοιαύτην.

Ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** λέγει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ἀνακοινοῖ ὅτι οἱ βουλευταὶ Πενσυλβανίας, κ. Οὐίτσον καὶ Βιργινίας κ. Οὐέπστερ, ἔγγονος τοῦ πρωτοστατήσαντος εἰς φιλελληνισμὸν κατὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὡμίλησαν θερμότατα ἐν τῷ ἀμερικανικῷ Κογκρέσσῳ ὑπὲρ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 100ετηρίδος. Ἀμφότεροι οἱ ὡς ἄνω βουλευταὶ ἐξέφρασαν τὴν χαρὰν αὐτῶν διὰ τὰς προόδους τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ Ἑλλὰς μέχρι τοῦδε καὶ ηὐχήθησαν ὑπὲρ τῆς πλήρους αὐτῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἡ Βουλὴ ἐξουσιοδοτεῖ τὸν κ. Πρόεδρον ὅπως διερμηνεύσῃ πρὸς τοὺς εὐγενεῖς φιλέλληνας τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς.

Εἰσέρχεται εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1) «Περὶ εὐθύνης τῶν ταμιακῶν ὑπολόγων στρατοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὀργάνων εἰς ἃ ἀντιτίθεται ἡ διαχειριστικὴ ὑπηρεσία». (Πρότασις νόμου).

2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4506 περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν».

3) «Περὶ προσθήκης παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4022 περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ νόμου 3478 περὶ ταμείου ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν».

4) «Περὶ ὑποχρεώσεως τῶν ἐπὶ στρατιωτικῶν ὑποθέσεων ὡς μαρτύρων καλουμένων πρὸς προσέλευσιν καὶ μαρτυρίαν».

5) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3552 περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν».

6) «Περὶ ἀντικατάστεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 περὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων στρατοδικείων».

7) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμο 2112 περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων».

8) «Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχωρήσεως καὶ κατασχέσεως τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κτλ. καὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων», μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Χ. Λαδᾶ.***

9) «Περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις θεραπευτηρίου «Σωτηρία» καὶ ἀναδιοργανώσεως αὐτοῦ.»

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ταμιακῶν ὑπολόγων Στρατοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὀργάνων, εἰς ἃ ἀναπίθεται ἡ διαχειριστικὴ ὑπηρεσία.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

Ὑποταμίαι Στρατοῦ εἰς οὓς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1010 καὶ τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ ἐπελεστικοῦ τούτου Β. Διατάγματος τῆς 13 Δεκεμβρίου 1917 ἀνετέθη πλὴν ἄλλης ὑπηρεσίας καὶ διαχείρισις ἢ μεταφορὰ χρημάτων, καθίστανται ὑπόλογοι διὰ τὴν γνησιότητα τῶν ὑπ' αὐτῶν προσκομιζομένων δικαιολογητικῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἀπόδοσιν λ)σμοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτοῖς διαχειρίσεως.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν».

ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΘ' τῆς 12 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν» προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος Β' κατηγορίας ὑπάγονται καὶ ἀξιωματικοὶ ἀποστρατευθέντες αὐτεπαγγέλτως δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Φεβρουαρίου 1926 λόγῳ πολεμικοῦ τραύματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, στηριχθέντος εἰς γνωμάτευσιν τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Περὶ προσθήκης παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4022 «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ νόμου 3478 περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΒ' τῆς 15 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4022 προστίθεται ἡ ἑξῆς 4η παράγραφος :

«Οὗτοι λαμβάνουσι τὸ αὐτὸ βοήθημα, οὗτινος ἐδικαιώθησαν καὶ οἱ κατὰ τὸ 1927 ἐξελθόντες ἀξιωματικοὶ ἐφ' ὅσον εἶχον δεκαπενταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποστρατείας των. Τὸ δὲ βοήθημα τοῦτο καταβάλλεται αὐτοῖς εἰς βάρος τοῦ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4022.

Περὶ ὑποχρεώσεως ἰῶν ἐπὶ στρατιωτικῶν ὑποθέσεων ὡς μαρτύρων καλουμένων πρὸς προσέλευσιν καὶ μαρτυρίαν.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΒ' τῆς 15 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

(διὰ τῆς ἀπαλήψεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2)

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν βεβαίωσιν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων τῶν στρα-

τιωτικῶν δύνανται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ αἱ ἐν τοῖς ἐδαφίοις α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 68 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας ἀναφερόμεναι στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ νὰ διατάσσωσιν ἔνορκον κατὰ τὸ ἄρθρον 85 παράγρ. 2 τῆς αὐτῆς Νομοθεσίας ἐξέτασιν, ἐνεργουμένην ὑπὸ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ 68 ἄρθρῳ καθοριζομένων στρατιωτικῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς τὴν ἐξέτασιν ταύτην οἱ ἐκ τῶν μαρτύρων μὴ στρατιῶται καλοῦνται ἐγγράφως, ἀπειθοῦντες δὲ εἰς τὴν πρόσκλησιν, προσάγονται, ἐὰν ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς αὐτῶν, βιαίως ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, αἰτήσει τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐξέτασιν, ἐγκριθείσῃ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ τόπῳ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν. Ἐν τῇ αἰτήσει δέον ν' ἀναφέσηται ἀριθμητικῶς ἡ πρὸς ἔνορκον ἐξέτασιν διαταγή. Ἂν ἡ ἐξέτασις ἐνεργῆται ὑπὸ δικαστικοῦ προσώπου τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Εἰσαγγελέως.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3552 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΕ' τῆς 17 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ 1η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1) Εἰς διαθεσιμότητα τίθενται :

α') Οἱ ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ καὶ συνταγματάρχαι εἴ.ε αὐτεπαγγέλτως ἕνεκεν ἐλλείψεως θέσεως, εἴτε τῇ αἰτήσει των, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἐπιτρέπουν καὶ οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως κριθῶσι βάσιμοι. Ἐξαιρετικῶς δύνανται καὶ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

β') Ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος.

γ') Ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ καθ' ὧν ὑπάρχει γνωμοδότησις Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἀποφαινομένη ὑπὲρ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεώς των, ὁριστικὴ καταστᾶσα συμφώνως τοῖς ἄρθροις 47 καὶ 51 τοῦ παρόντος καὶ ἥτις προσεβλήθη ἐπὶ ἀκυρότητι ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Ἡ διαθεσιμότης τούτων διαρκεῖ μέχρι τῆς χρονολογίας κοινοποιήσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 9 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Πᾶς Ἀξιωματικός, ὅστις, πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος ἐπιδεκτικοῦ θεραπείας ἐκωλύθη ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του ἐπὶ ἓξ ὅλους μῆνας, εἴτε κατὰ συνέχειαν εἴτε κατ' ἐπανειλημμένα ἐντὸς διετίας μικρότερα χρονικὰ διαστήματα, εἰς ἃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ διάρκεια πάσης ἀδείας ἀπουσίας χορηγηθείσης τῷ πάσχοντι χάριν θεραπείας ἢ ἀναρρώσεως, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κωλύηται, τίθεται εἰς διαθεσιμότητα συμφώνως τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ.

«Προκειμένου ὅμως περὶ ἀξιωματικοῦ πάσχοντος ἐκ τραύματος κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἢ ἐκ νοσήματος προβλεπομένου ὑπ' τῆς 3ης παραγράφου τοῦ 10 ἄρθρου (προσθήκη Νόμου 3552), ἢ ἑτέρου χαρακτηριζομένου, κατὰ τὴν πρώτην διάγνωσίν του, ὡς ἀνιάτου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιάτρου τῆς Μεραρχίας διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς Μεραρχιακὰς Μονάδας καὶ ὑπηρεσίας καὶ μὴ τοιαύτας τῆς περιφερείας τῆς Μεραρχίας, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιάτρου τοῦ Σώματος Στρατοῦ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου διὰ τοὺς νοσηλευομένους ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀρχιάτρους τῆς περιφερείας τῶν Νοσοκομείων ἐπὶ τῇ ἐνδείξει τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται ὁ πάσχων ἀξιωματικὸς νὰ ἐκωλύθη ἐξάμηνον, ἀλλ' ἡ παραπομπὴ τούτου ἐνώπιον τῆς Α.Σ.Υ.Ε. γίνεται ἅμα ὡς διαγνωσθῇ τούτῳ τὸ ὡς ἄνω νόσημα».

Ἄρθρον 3.

Ἡ 2α παράγραφος τοῦ ἄρθρου 19 καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Τὸ δ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 21 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

δ') Συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Νόμου «περὶ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου» καὶ τοῦ «περὶ προβιβασμῶν» τοιούτου».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 33 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2) Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται πάντα ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἶνε μάχιμος, ὁπότε ἓν ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ληφθῇ ἐκ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος εἰς ὃ οὗτος ἀνήκει. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι μάχιμος, τὸ ἓν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἰδίου μὲ αὐτὸν ὅπλου.»

Ὡς γραμματεὺς τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου (Πρωτοβαθμίου καὶ Δευτεροβαθμίου) διορίζεται διὰ τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ εἷς γραμματεὺς, ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς τῆς Στρ. Δικαιοσύνης ἄνευ ψήφου καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει Στρατοδικεῖον εἰς ὃ μέρος συγκροτεῖται τὸ Συμβούλιον, ἄλλως εἷς κατώτερος ἀξιωματικὸς ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ 2α παράγραφος τοῦ ἄρθρ. 37 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2) Ὁ Πρόεδρος, λαβὼν τὰς ἀποδείξεις τῶν κοινοποιήσεων τούτων καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπόστασιν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων, συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον πρὸς συνεδρίασιν ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἵνα ἀπολογηθῇ.

«Καλεῖ δὲ ὡσαύτως καὶ τοὺς μάρτυρας οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συμβουλίου, δύναται δ' ἐπίσης νὰ καλέσῃ καὶ μάρτυρας ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου προταθέντας, οὐχὶ ὅμως πλείονας τῶν πέντε. Ἐὰν οἱ προταθέντες οὗτοι ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρες διαμένωσι μακρὰν τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκ τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας καὶ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐγκαλουμένου κρίνει ὅτι οὗτοι θέλουσι καταθέσει περὶ γεγονότων ἐχόντων ἐπίδρασιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, καθίσταται δ' ἀδύνατος ὁ ἐξ ἄλλων στοιχείων σχηματισμὸς τῆς κρίσεως τούτου, ἐφαρμόζει τὰ ἐν ἄρθρῳ 41 παράγραφος 2 ὁριζόμενα, αἰτούμενος τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν τῶν προσώπων τούτων παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

«Ὁ ἐγκαλούμενος ὅμως δικαιοῦται ἵνα ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις ἐμφανίσῃ μάρτυρας κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου διαδικασίαν πρὸς ὑπεράσπισίν του.

Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως διὰ τὴν πρόσκλησιν μαρτύρων ἢ προσώπων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Σώματος Στρατοῦ, ἂν πρόκειται περὶ στρατιωτικοῦ ὑπαγομένου εἰς αὐτόν, ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.»

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 49 τροποποιεῖται συμπληρούμενον ὡς ἑξῆς :

«Τὰ ἄρθρα 35—41 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς:

α') Ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 παράγραφος 2 ἄρθρων ἀναγινώσκει ὁ εἰσηγητὴς τὸ ἄρθρον 48 καὶ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου τούτου.

β') Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο θεωροῦνται αὐτοδικαίως τεθειμένα τὰ αὐτὰ ἐρωτήματα, ἅτινα εἶχον τεθῇ εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον Συμβούλιον, ἀλλὰ καὶ ἂν εἰς ἐκεῖνο εἶχε τεθῇ μόνον ἐρώτημα ἀποτάξεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου θέτει, ἐν περιπτώσει ἀποφατικῆς ἀπαντήσεως εἰς αὐτὸ ἐρώτημα ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

«Εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιβάλλουσι τὴν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ἀξιωματικὸν κοινοποίησιν κλήσεως ἢ γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν οὗτος διατελῇ εἰς παράνομον ἀπουσίαν, ἢ λιποταξίαν, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ Διευθυντὴν τοῦ Σώματος ἢ Ὑπηρεσίας ἐν ᾗ τελευταίως ὑπηρέτει.

Ἐὰν δὲ διατελῇ ἐν καταστάσει διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τοὺς συνοικοῦντας συγγενεῖς ἢ συνοίκους τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τούτου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 50 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον τῶν ὑποθέσεων τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἁρμοδιότητος αὐτοῦ εἴτε εἰς πρῶτον, εἴτε εἰς δεύτερον βαθμόν, ὡς καὶ ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασία καὶ ἡ γνωμοδότησις αὐτοῦ, γίνονται κατὰ τὸν συνήθη χρόνον, τρόπον καὶ τρόπον τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.. Εἰς οὐδεμιᾶς δικανομικῆς διατυπώσεως τὴν τήρησιν ὑποχρεοῦται τοῦτο οὔτε ἰσχύουσι δι' αὐτὸ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 34 καὶ 38, οὔτε ἐγκαλούμενος οὔτε μάρτυρες καλοῦνται εἰς τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ.

«Ἡ γνωμοδότησις δέον νὰ ἦ ἠτιολογημένη».

Ἄρθρον 9.

Ἡ 3η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 51 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«3) Τὴν ἀκυρότητα προβάλλει ὁ ἐγκαλούμενος μὲν ἀξιωματικὸς κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 47, ἐὰν ἡ γνωμοδότησις ἦτο ὑπὲρ ἐπιβολῆς ποινῆς οἱασδήποτε εἰς αὐτὸν ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ὁ Ὑπουργὸς δὲ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς κατέστη ὁριστικὴ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου.»

Ἄρθρον 10.

Ἡ 1η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 52 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1) Καταστάσης ἀμετακλήτου τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου (Πρωτοβαθμίου ἢ Δευτεροβαθμίου) περὶ θέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀπόταξιν, ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ὁ Ὑπουργὸς προκαλεῖ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν τὸ Διάταγμα μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν συμφώνως τῇ γνωμοδοτήσει.»

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 57 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν διαχείρισιν δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐπὶ χρόνον οὐχὶ πλέον τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν εἰς αὐτοὺς κοινοποίησιν τοῦ Διατάγματος περὶ μεταθέσεώς των εἴς τινα τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 προβλεπομένων καταστάσεων ἢ ἀπομακρύνσεώς των δι' οἱονδήποτε λόγον (παραίτησις, ἀπόταξις κλπ.), ἐκ τοῦ στρατεύματος, οἱ δὲ διοικηταὶ λόχων, ἰλῶν, πυροβολαρχιῶν ἐπὶ δέκα ἡμέρας Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 55 παράγραφος 1 ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην».

Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ νόμου 3552 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ διάρκεια τῶν παρ' οἱουδήποτε Δικαστηρίου καταγινωσκομένων ποινῶν ἕνεκα πλημμελήματος δὲν θέλει λογίζεσθαι ὡς χρόνος στρ. ὑπηρεσίας, ἂν ὑπερβαίνῃ τοὺς 3 μῆνας. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3552.

Ἄρθρον 12.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ νόμου 3552 προστίθεται τὸ ἑξῆς ἄρθρον.

Δ'. Εἰδικαὶ διατάξεις διὰ τοὺς ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι ἀξιωματικούς.

Οἱ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι λόγῳ τραυμάτων ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ ἐκλέγωνται κατὰ τὰς Βουλευτικὰς καὶ Γερουσιαστικὰς καὶ Δημοτικὰς ἐκλογάς, χωρὶς τὸ τοιοῦτον νὰ συνεπάγηται μεταβολὴν τῆς καταστάσεως εἰς ἣν διατελοῦσιν ἢ νὰ μειώνῃ τὰ ἐκ τοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν πασχόντων ἐν πολέμῳ» δικαιώματα αὐτῶν.

Ἐπίσης δύνανται νὰ ἐξασκῶσιν ἐλεύθερον ἐπάγγελμα ἢ νὰ προσλαμβάνωνται εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δικαιουμένου ν' ἀρνηθῇ ἢ ἀνακαλέσῃ ταύτην ἐφ' ὅσον δι' αὐτὸ ἐπιτείνεται εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ. Οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοὶ ὁσάκις συνεπείᾳ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν μετατίθενται εἰς καταστάσεις δι' ἃς ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἠλαττωμέναι ἀποδοχαί, ἡ ἐλάττωσις αὕτη δι' αὐτοὺς ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ ἐκείνης ἣν ὑφίστανται ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμοί των, μετατιθέμενοι δ' εἰς ἀπόταξιν λαμβάνουν ὡς ἐλάχιστον ὅριον συντάξεως τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων των, ἐφ' ὅσον λόγῳ ὑπηρεσίας συνταξίμου δὲν θὰ ἐδικαιοῦντο συμφώνως τῷ νόμῳ μεγαλυτέρου ποσοῦ συντάξεως.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 66 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Καταργεῖται ὁ νόμος ΡΟΗ' τῆς 7 Μαρτίου 1891 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ» καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα Διατάγματα, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀναγομένη εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ παρόντος .

Τὰ τῆς καταστάσεως τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος κανονισθήσονται ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν.

Διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστὰς τ' Ἀνακριτικὰ Συμβούλια ἔσονται δύο βαθμῶν καὶ κατὰ τῶν γνωμοδοτήσεων αὐτῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ καὶ αἴτησις ἀκυρώσεως ὑφ' οὓς ὅρους ὁρίζεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διὰ τ' Ἀνακριτικὰ Συμβούλια τῶν ἀξιωματικῶν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 παράγραφος 1 ἐδάφιον γ' 9, 11, 22, 24, 29 καὶ 60 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν Ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα διὰ Π. Διατάγματος κωδικοποιήσῃ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὰς τοῦ νόμου 3552 εἰς ἓν ἑνιαῖον κείμενον νόμου ὑπ' ἀριθ. 3552.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ μὲν 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν ἡ 3 παράγραφος τοῦ 10 ἄρθρου καὶ αἱ 2 καὶ 3 τοῦ 24 τοιούτου, τῶν δὲ λοιπῶν ἄρθρων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928.

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΕ' τῆς 17 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων κα' Ναυτοδικείου ἐπιτρέπεται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν κατεγνώσθη οἱαδήποτε ποινή, ἀπὸ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν καὶ ἄνω, ἢ ποινὴ οἱαδήποτε συνεπαγομένη ἔκπτωσιν, ἢ στέρησιν βαθμοῦ, ἢ ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ συνεπάγεται τὴν ἔκτισιν ἑτέρας ἀναστολείσης ποινῆς ὑπερβαινούσης τοὺς τρεῖς μῆνας, ἢ ἀπερρίφθη ἡ ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπαγγελλούσης τὰς αὐτὰς ποινάς, ἀσκουμένης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν καταδικασθέντα, παρὰ τούτου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου, ἢ τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν, ἐν αἷς κρατεῖται ὁ ἐκκλῶν, συνταχθησομένης ἐκθέσεως, ὑποκειμένης εἰς ὃ καὶ ἡ ἀναθεώρησις τέλος.

Ἐὰν ταυτοχρόνως ἀσκῆται ἔφεσις καὶ αἴτησις ἀναθεωρή-

σεως, συντάσσονται χωριστὰ ἐκθέσεις. Ἐν τοῖς ἐκθέσεσιν ἐφέσεως, ἀναθεωρήσεως καὶ ἀναιρέσεως ὁ ἀσκῶν τὸ ἔνδικον μέσον ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4. Ὁ μὴ διορισμὸς ἀντικλήτου δὲν καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὸ ἀσκηθὲν ἔνδικον μέσον, ἀποτελεῖ ὅμως πειθαρχικὸν παράπτωμα τοῦ συντάξαντος τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν Γραμματέως.

Ἐπὶ ἐρήμην ἀποφάσεως, ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀνακοπήν, ἀσκηθείσης δὲ ἐμπροθέσμου ἀνακοπῆς, ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπ' αὐτῆς κατ' οὐσίαν ἀποφάσεως. Ἡ πρὸς αἴτησιν ἀναθεωρήσεως προθεσμία ἄρχεται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς ἔφεσιν τοιαύτης, εἴτε ἠσκήθη εἴτε μὴ τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον, μὴ ἀναστελλομένη ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως ἀνεκλήτου.

Ἡ ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς ἀνακοπήν, ἢ προσβληθείσης δι' αὐτῆς, τεκμηριοῖ τὴν παραίτησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς, ἢ τῆς ἀσκηθείσης τοιαύτης.

Ἀσκηθείσης ἀναθεωρήσεως ἢ ἐφέσεως ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ὑποχρεοῦται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Ἐπίτροπον τὴν σχετικὴν δικογραφίαν μετ' ἀντιγράφων πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεως, ὑπηρεσιούμενον νὰ ὑποβάλῃ ταύτην αὐθημερὸν εἰς τὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ Γραμματεὺς τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς προστίμου δραχμῶν πεντήκοντα μέχρι διακοσίων, δι' ἑκάστην παράβασιν.

Ἡ ἄσκησις τῆς ἐφέσεως, ἢ ἀναθεωρήσεως, ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν δι' αὐτῆς ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, ἢ καθαιρέσεως, ἐκπτώσεως, ἢ στέρησις βαθμοῦ, ὡς πρὸς μόνας ταύτας. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως ἐπιβαλλούσης ποινὴν φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἔτος, δύναται αἰτήσει τοῦ καταδικασθέντος, ὑποβαλλομένῃ αὐτοτελῶς, ἢ καὶ δι' αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως ἢ ἀναθεωρήσεως, καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Ἐπιτρόπου, ὀφείλοντος ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ προκαλέσῃ τὸ σχετικὸν βούλευμα, νὰ διαταχθῇ ἡ διακοπὴ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς προσωρινῶς μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως, διὰ βουλεύματος Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, καὶ δύο μελῶν αὐτοῦ, ὁριζομένων παρὰ τοῦ Προέδρου, καὶ ὑποκειμένου εἰς ὅλον ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ τέλος. Ἡ διακοπὴ τῆς ἐκτελέσεως δύναται ν' ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 134, 151 καὶ 152 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ ἐφέσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν κατὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ἠσκήθη καὶ τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως, τὸ Ἀναθεωρητικὸν ἀποφαίνεται πρῶτον περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ γενομένης δεκτῆς ἡ ἔφεσις ἀτονεῖ. Ἀπορριπτομένης τῆς ἀναθεωρήσεως ἄρχεται ἡ διαδικασία τῆς ἐφέσεως.

Ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, προκειμένης ἐφέσεως, εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἐκκαλουντος καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐπεδικάσθη χρηματικὴ ἱκανοποίησις, τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἂν οὗτοι κατοικῶσιν, ἢ ὁ ἐκκαλῶν κρατῆται ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ ταύτης, ἄνευ ἄλλης ἐπεκτάσεως, καὶ καλεῖ κατὰ τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας ὅσους ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων κρίνει οὐσιώδεις.

Διὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 104 καὶ ἑπόμενα τῆς Στρατ. Ποινικῆς Νομοθεσίας, μὲ τὴν τροποποίησιν ὅτι ὁ ἐκκαλῶν δύναται νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἄλλως ὁ Πρόεδρος διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορον. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν δὲν κρατῆται ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ, δύναται τῇ αἰτήσει του καὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ ἔκπαν νὰ διαταχθῇ ἡ μεταγωγή του διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Ἀρχομένης τῆς διαδικασίας, ὁ Γραμματεύς, κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου, ἀναγινώσκει τὴν διαταγὴν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου, τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀνάκρισιν εἰσηγητοῦ ἢ, ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς μετὰ προανάκρισιν, τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτην, τὰ πρακτικὰ τῆς πρωτοβάθμου δίκης, τὰ περιέχοντα τὰς καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, τὰς ἐγκύρως συνταχθείσας ἐκθέσεις τῶν ἐμπειροτεχνῶν αὐτοψίας, τὰς ἐκθέσεις τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ ἐν γένει πᾶν ἔγγραφον τοῦ ὁποίου πρέπει ἀναγκαίως νὰ λάβῃ γνῶσιν τὸ Ἀναθεωρητικόν. Νέοι μάρτυρες πλὴν τῶν ἐξετασθέντων παρὰ τῷ Πρωτοβαθμίῳ Δικαστηρίῳ ἢ τῇ ἀνακρίσει ἢ προανακρίσει εἶνε πάντοτε παραδεκτοί, δυναμένου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ νὰ διατάξῃ, τὴν κλήτευσιν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐὰν ἤθελε κρίνει ταύτην ἀναγκαίαν.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ ἄρθρου 88 τῆς Στρατ. Π. Νομοθεσίας ἰσχύει καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ Ἀναθεωρητικὸν δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ ἐκκαλοῦντος.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἐκδιδομένης ἀποφάσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον χωρεῖ, ἐκτὸς τοῦ τῆς ἀναιρέσεως διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 64 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἀναγραφομένους λόγους.

Πιστοποιηθέντος ἁρμοδίως ὅτι ὁ ἐκκαλῶν, ἢ ὁ ἀσκήσας ἀναθεώρησιν, ἢ ἀναίρεσιν, εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ διαδικασία προχωρεῖ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου διορισθέντος ἀντικλήτου.

Ἄρθρον 5.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ δικαστῶν, τὰ μέλη Στρατ. Δικαστικὸς Σύμβουλος α' ἢ β' τάξεως ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων, ἢ ὁμοιόβαθμος Σύμβουλος τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης, τὸν Ἐπίτροπον ὁ νεώτερος, δυναμένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ διαταγῆς του νὰ ὁρίσῃ ἕτερον πρὸς τοῦτο.

Δι' ἐγγράφου τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν, δύναται ν' ἀνατεθῶσι καθήκοντα Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἐπ' ἀκροατηρίου, διὰ μίαν ἢ καὶ πλείονας συνεδριάσεις, εἰς ἀνώτερον Στρατ. Δικ. Σύμβουλον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων.

Κενουμένης θέσεως μέλους τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, πληροῦται αὕτη διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ προαγωγὴν ἐκ Στρατ. Δικαστικῶν Συμβούλων καὶ ἑνὸς ὑποχρεωτικῶς τῆς ναυτικῆς δικαιοσύνης τοιούτου α' τάξεως ἐκ τῶν ἐχόντων τετραετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς, ἐχούσαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ τὸν Ὑπουργόν, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου.

Τὸ κωλυόμενον μέλος, ἀναπληροῦται διὰ τοῦ ἀμέσως ἑπομένου καὶ ἐλλείψει τοιούτων διὰ Συμβούλου α' τάξεως τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν τοποθετήσεων τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων α' τάξεως.

Κενουμένης θέσεως Συμβούλου δ' τάξεως (λοχαγοῦ) πληροῦται αὕτη κατὰ προτίμησιν διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ὑπολοχαγῶν τῶν ἐχόντων διετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἄδειαν τοῦ δικαγορεῖν ἢ, ἐλλείψει τῶν προηγουμένων, διὰ διορισμοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ νόμου 2940 διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς, ἐχούσαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ τὸν Ὑπουργόν, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης.

Οἱ Στρ)κοὶ καὶ Ναυτικοὶ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι ἐν εἰρήνῃ ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν καὶ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ)τοῦ ἢ Διευθυντοῦ τοῦ Σώματος ἢ Καταστήματος εἰς ὃ ὑπηρετοῦσιν.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2112 «περὶ ὑποχρεωτικῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων Ο' τῆς 13 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 2112 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἀπόλυσις ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις προσελήφθη ἐπὶ χρόνῳ μὴ ὡρισμένῳ, ἐφ' ὅσον οὗτος διήρκεσεν ὑπὲρ τοὺς δύο μῆνας, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἄνευ προηγουμένης ἐγγράφου καταγγελίας τῆς ὑπαλληλικῆς συμβάσεως, ἥτις δέον νὰ γίνῃ κατὰ τοὺς κάτωθι ὅρους :

α') Δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετήσαντας μέχρις ἑνὸς ἔτους, τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

β') Δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετήσαντας πλέον τοῦ ἔτους ἀλλ' οὐχὶ καὶ πλέον τῶν δύο ἐτῶν, ἑξήκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

γ') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας τετραετῆ ὑπηρεσίαν, τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

δ') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν, τέσσαρας μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

ε') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας ὀκταετῆ ὑπηρεσίαν, πέντε μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

στ') Δι' ὑπαλλήλους συμπληρώσαντας δεκαετῆ ὑπηρεσίαν, ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἀπολύσεως.

ζ') Διὰ πᾶν ἔτος ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν προστίθενται εἰς τὰ ἄνω χρονικὰ ὅρια τριάκοντα ἡμέραι μέχρι τὸ πολὺ δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

(Εἰς τὸ ἄρθρον 3 § 1 μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον προστίθεται τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον).

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 προειδοποίησις δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἐργοδότην τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τοῦ τετάρτου τῆς ἀποζημιώσεως, ἣν ἔδει νὰ καταβάλῃ ὁ ἐργοδότης κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, ἐκτὸς ἂν ἐκ συμβάσεως ἢ ἐθίμου ὀφείληται μεγαλυτέρα τυχὸν ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 3.

(Εἰς τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 3. μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον παρατίθεται δεύτερον τοιοῦτον, ἔχον ὡς ἑπεται :)

Ὡς βραχεῖα διαρκείας ἀσθένεια ἑρμηνεύεται ἡ διαρκοῦσα ἕνα μῆνα δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετοῦντας μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, τρεῖς μῆνας δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετοῦντας πλέον τῶν τεσσάρων ἐτῶν, ὄχι ὅμως καὶ πλέον τῶν δέκα ἐτῶν, τέσσαρας μῆνας δι' ὑπαλλήλους ὑπηρετοῦντας πλέον τῶν δέκα ἐτῶν, ὄχι ὅμως καὶ πλέον τῶν πέντε ἐτῶν, καὶ ἓξ μῆνας διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ χρόνον ἀνώτερον τῶν δέκα πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 4.

(Εἰς τὸ ἄρθρον 6 παράγραφος 2 μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον προστίθεται δεύτερον ἔχον ὡς ἑξῆς :)

Ὑπάλληλος ἀπολυόμενος ἕνεκα διακοπῆς τῆς ἐργασίας λόγῳ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλου περιστατικοῦ ἀνωτέρας βίας, καθ' ὧν τυγχάνει ἠσφαλισμένος ὁ ἐργοδότης, δικαιοῦται εἰς τὰ 2)3 τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον πρῶτον ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 5.

(Εἰς τὸ ἄρθρον 7 μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον γίνεται ἡ ἑπομένη προσθήκη).

Ὡς μία τοιαύτη θεωρεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ μετάθεσις τοῦ ὑπαλλήλου εἰς γραφεῖον λειτουργοῦν ἐν τῇ ἁλιεδαπῇ ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδέχεται τὴν μετάθεσιν ὁ μετατιθέμενος ὑπάλληλος.

Ἄρθρον 6.

(Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 9 εἶναι ἡ ἑξῆς:)

Δὲν ὑπάγονται ὡσαύτως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐφ' ὅσον ἔχει ληφθῇ διὰ τὰς ἐν λόγῳ περιπτώσεις εἰδικὴ μέριμνα διὰ κανονισμῶν παρεχόντων τοὐλάχιστον ἴσην προστασίαν πρὸς τὴν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

(Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 2112 τροποποιεῖται ὡς ἕπεται :)

Ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται ὁ συγκεντρῶν τὰ γνωρίσματα τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1234, εἰς ὃ προστίθεται τελευταῖον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς :

Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ὑπαλλήλου ὡς ἡμερομισθίου εἶναι ἄνευ ἀποτελέσματος, ἂν ἐγένετο πρὸς περιγραφὴν τοῦ νόμου ἢ δὲν ἀνταποκρίνηται πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχωρήσεως καὶ κατασχέσεως τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ. καὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων κλπ.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΟΕ' τῆς 17 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

«Διὰ τῆς τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 2 καὶ 7 καὶ τῆς προσθήκης 3 παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 3.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ἡμερομισθίων καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας τῶν ἐργατῶν, χειροτεχνῶν καὶ ὑπηρετῶν καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ ἂν κανονίζεται αὕτη κατὰ νόμον, συμφωνίαν ἢ συνήθειαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς ἐργασίας εἴτε κατὰ τεμάχιον εἴτε κατ' ἀποκοπήν, εἴτε ἐπὶ ποσοστῷ τῶν κερδῶν εἴτε ἡ πληρωμὴ γίνεται εἰς μετρητὰ εἴτε ὅπως δήποτε ἄλλως· πρὸς ἀντιμισθίαν ἐξομοιοῦται καὶ τὸ ἐργατικὸν οἰκόπωμα τῶν συμπριθωρκιτῶν Νάξου.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις τῶν συντάξεων τῶν εἰς ἐργάτας, χειροτέχνας καὶ ὑπηρέτας ὡς καὶ εἰς τὰς γύρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν ἀπονεμομένων.

Τῇ ἐκχωρήσει ἐξομοιοῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ ἡ ἀντίδοσις καὶ ἡ δι' οἱασδήποτε ἄλλης μεταξὺ ζώντων δικαιοπραξίας μεταβίβασις ἀπαιτήσεων.

Ἄρθρον 2

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας ἢ συντάξεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς Ταμεῖον Ἀσφαλείας, Προνοίας, ἢ ὑπὸ οἱονδήποτε ἄλλο ὄνομα, αὐτοτελὲς ἢ μὴ νομικὸν πρόσωπον, παρέχον συντάξεις ἢ βοηθήματα.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ἐπὶ τοῦ 1)4 τῶν μισθῶν καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας, ὡς καὶ τῶν συντάξεων τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ἀπαίτησιν διατροφῆς συζύγου, κατιόντων καὶ ἀνιόντων.

Ἐπὶ πλειόνων δικαιουμένων εἰς τοιαύτην διατροφὴν χωρεῖ ἀνάλογος διανομή, ἡ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς κατάσχεσις ἀντιμισθίας περιορίζεται ἐν πάσῃ στάσει καὶ μετὰ τὴν τελεσίδι-

κον επικύρωσιν της κατασχέσεως. Περί της διανομής ή του περιορισμού αποφαίνεται το δικαστήριον της κατοικίας του οφειλέτου, αιτήσει παντός ενδιαφερομένου.

Επίσης επιτρέπεται εξαιρετικώς ή εκχώρησις εις επαγγελματίας του 1)5 του μισθού ή των αντιμισθίων των εν τοίς άρθροις 1 και 2 του παρόντος προσώπων διά προμήθειαν παρ' αυτών ειδών ιματισμού, υποδήσεως, τροφής ή ιατρικής περιθάλψεως.

Άρθρον 4.

Απαγορεύεται ή εκχώρησις ή κατάσχεσις των προς εργολάβους οφειλομένων εις αντάλλαγμα της κατασκευής έργου, προς εκτέλεσιν του οποίου ο εργολάβος χρησιμοποιεί την εργασίαν τρίτων.

Η διάταξις του προηγουμένου εδαφίου δεν εφαρμόζεται α') όταν ή κατάσχεσις γίνεται παρά των παρασχόντων εργασίαν ή ύλικά προς εκτέλεσιν του έργου και διά το οφειλόμενον αυτοίς αντάλλαγμα της παροχής εργασίας ή ύλικών ή όταν ή εκχώρησις γίνεται προς εξόφλησιν τοιαύτης οφειλής του εργολάβου β') μετά πάροδον μηνός αφ' ής το έργον εξετελέσθη.

Άρθρον 5.

Εις άς περιπτώσεις κατά τα προηγούμενα άρθρα επιτρέπεται κατάσχεσις, αύτη επιβάλλεται μόνον δυνάμει του εκτελεστού τίτλου ή άδειας του Προέδρου Πρωτοδικών.

Του εκτελεστού τίτλου ή της άδειας του Προέδρου γίνεται μνεία εν τω κατασχετηρίω επί ποινή ακυρότητος αυτού.

Άρθρον 6.

Κατάσχεσις γενομένη παρά τας διατάξεις του παρόντος νόμου είναι αυτοδικαίως άκυρος και ο τρίτος παρ' ω επιβάλλεται αύτη δεν υποχρεούται εις δήλωσιν.

Άρθρον 7.

Επί απαιτήσεων κατά των εν άρθροις 1 και 2 προσώπων γεννηθεισών προ της ισχύος του παρόντος, εάν αποδεικνύωνται δι' εγγράφου φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν ή εάν εντός 6 μηνών από της ισχύος του παρόντος ο Πρόεδρος των Πρωτοδικών χορηγήση άδειαν κατασχέσεως, επιτρέπεται ή κατάσχεσις του 1)5 του μισθού και πάσης αντιμισθίας μέχρι 4.000 δραχμών μηνιαίως, επί δε μηνιαίων αποδοχών άνω του ποσού τούτου επιτρέπεται κατάσχεσις πλην του 1)5 των 4.000 δραχμών και του ενός τρίτου του υπερβάλλοντος το ποσόν τούτο μέρους.

Το δυνάμει του παρόντος άρθρου κατασχόμενον ποσόν είναι ιδιαίτερον και ανεξάρτητον του κατά το άρθρον 3 δυναμένου να κατασχεθή.

Αι διατάξεις του παρόντος δεν εφαρμόζονται επί κατασχέσεων επιβληθεισών προ της 5ης Απριλίου 1930.

Άρθρον 8.

Ο νόμος ΓΤΜΒ' του 1909 «περί περιορισμού κατασχέσεως και εκχωρήσεως κλπ.», ο νόμος 3614, ως και πάσα άλλη διάταξις αντιτιθεμένη προς το περιεχόμενον των ανωτέρω άρθρων καταργούνται.

Περί διοικήσεως του εν Αθήναις Θεραπευτηρίου «Σωτηρία» και αναδιοργανώσεως αυτού.

ώς ετροποποιήθη υπό της Γερουσίας

κατά την υπό στοιχείον Ο' της 13 Απριλίου 1930 συνεδρίαν αυτής.

Άρθρον 1.

Το εν Αθήναις Κρατικόν Θεραπευτήριον ή «Σωτηρία» αποτελεί ιδίαν νομικήν προσωπικότητα δημοσίου δικαίου, ή διοίκησις του οποίου υπάγεται εις το Υπουργείον Υγιεινής και σκοπεί την περίθαλψιν και θεραπείαν των πασχόντων εκ φυματιώσεως.

Άρθρον 2.

1. Μέρος της διοικήσεως του Θεραπευτηρίου, ως καθορίζεται εν τω παρόντι νόμω, και ή καθόλου εποπτεία του ιδρύματος ασκείται υπό της Εφορείας αυτού.

2. Η Εφορεία αύτη σύγκειται :

Εκ δύο ιατρών, ών ο μεν ορίζεται υπό του Υπουργού Υγιεινής, ο δε υπό του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών, εξ ενός δικηγόρου των Αθηνών υποδεικνυομένου υπό του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, ενός τμηματάρχου της Γενικής Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικού, εξ ενός ανωτέρου υπαλλήλου της Τραπέζης της Ελλάδος υποδεικνυομένου παρά ταύτης, εξ ενός αρχιτέκτονος και τριών εγκρίτων πολιτών, οριζομένων υπό του Υπουργού Υγιεινής.

3. Τα μέλη ταύτα ορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Υγιεινής, μεθ' ο συνερχομένη ή Εφορεία εκλέγει τον πρόεδρον, τον αντιπρόεδρον, τον ταμίαν και τον γραμματέα αυτής.

4. Η Εφορεία συνεδριάζει εν απαρτία παρόντων πέντε τουλάχιστον των μελών αυτής, αι δε αποφάσεις αυτής λαμβάνονται δι' απολύτου πλειοψηφίας των παρόντων, εν ισοψηφία κρατούσης της ψήφου του Προέδρου.

5. Συνεδριάζει δε τακτικώς άπαξ τουλάχιστον του μηνός και εκτάκτως όσάκις ήθελε κληθή υπό του Προέδρου αυτής είτε υπό του Υπουργού Υγιεινής. Κατά τας συνεδριάσεις της Εφορείας δύνανται να παρίστανται ο Διευθυντής Υγιεινής και ο αρμόδιος τμηματάρχης του Υπουργείου Υγιεινής.

6. Ο Πρόεδρος εκπροσωπεί το Ίδρυμα εις τας συναλλαγάς αυτού ενώπιον πάσης δικαστικής ή άλλης αρχής.

7. Η θητεία της Εφορείας είνε τριετής, δυναμένων των μελών αυτής να επαναδιορισθώσι διά μίαν ετέραν τριετίαν.

8. Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος νόμου τα μέλη της υφισταμένης και προ της ισχύος τούτου Εφορείας δύνανται να παραμένωσιν εφόσον επιθυμούσι τούτο και αί ιδιότητες αυτών συμπεριλαμβάνονται εις τας κατηγορίας της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, της θητείας αυτών αρχομένης από της συγκροτήσεως της νέας Εφορείας.

9. Η Εφορεία εκλέγει κατά μήνα ένα εφορευτικόν σύμβουλον και ένα ως αναπληρωτήν αυτού.

10. Παρά τη Εφορεία καθίσταται πενταμελής κοσμητεία κυριών, επί τω σκοπώ όπως υποβοηθή ταύτην εις τα εποπτικά αυτής χρέη. Τα μέλη αυτής, άμισθα και επίτιμα, υποδεικνύονται παρά της Εφορείας και διορίζονται υπό του Υπουργού Υγιεινής εκ κυρίων δυναμένων διά του κύρους αυτών να συντελέσωσιν εις το σύνολον έργον.

11. Οσάκις εν τη Εφορεία συζητούνται ζητήματα αφορώντα το έργον και την αρμοδιότητα της κοσμητείας, δύνανται να προσκαλώνται τα μέλη ταύτης εις τας σχετικάς συνεδριάσεις της Εφορείας.

Άρθρον 3.

Α') Το προσωπικόν του Θεραπευτηρίου αποτελούσιν:

1) Εις Διευθυντής του Ιδρύματος, ιατρός ή μή, επί βαθμώ και μισθώ τμηματάρχου α' ή β' τάξεως.

2) Τέσσαρες προϊστάμενοι ιατροί Κλινικών και εις ειδικός χειρούργος ιατρός, προϊστάμενος χειρουργικού Τμήματος, επί βαθμώ και μισθώ τμηματάρχου α' ή β' τάξεως.

3) Τέσσαρες ειδικοί ιατροί επί βαθμώ και μισθώ εισηγητού ή τμηματάρχου β' τάξεως, ήτοι εις ακτινολόγος, εις ωτορρινολαρυγγολόγος, εις παθολογοανατόμος και εις μικροβιολόγος.

4) Εις οδοντοϊατρός επί βαθμώ και μισθώ εισηγητού.

5) Πέντε εσωτερικοί ιατροί επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως β' τάξεως, δυνάμενοι να προαχθώσι μέχρι του βαθμού του εισηγητού, κατά τας κειμένας διατάξεις.

6) Δέκα τέσσαρες βοηθοί τελειόφοιτοι ή πτυχιούχοι της ιατρικής άμισθοι.

7) Εις διαχειριστής του χρηματικού ύλικού και τροφίμων επί βαθμώ και μισθώ γραμματέως α' ή β' τάξεως.

8) Εις φαρμακοποιός επί βαθμώ και μισθώ εισηγητού και εις βοηθός αυτού επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' τάξεως.

9) Μία προϊσταμένη επόπτρια επί βαθμώ και μισθώ εισηγητού.

10) Τρείς αρχινοσοκόμοι με βαθμόν και μισθόν γραφέως α' τάξεως και τρείς προϊστάμεναι αδελφαί με μισθόν και βαθμόν γραφέως α' τάξεως.

11) Μία οικονόμος επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' τάξεως.

12) Δέκα έξ νοσοκόμοι α', δέκα έξ νοσοκόμοι β' και δέκα έξ νοσοκόμοι γ' τάξεως επί βαθμώ και μισθώ γραφέως β' τάξεως και κλητήρος α' ή β' τάξεως και δέκα έξ δόκιμοι νοσοκόμοι επί βαθμώ και μισθώ κλητήρος γ' τάξεως.

13) Εις ιερεύς επί βαθμώ και μισθώ γραφέως β' τάξεως.

14) Δύο έως τρείς γραφείς ή δακτυλογράφοι επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' ή β' τάξεως.

15) Εις μηχανικός επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' τάξεως.

16) Εις μάγειρος επί βαθμώ και μισθώ ακολούθου.

17) Εις υπομάγειρος επί βαθμώ και μισθώ γραφέως β' τάξεως.

18) Ένδεκα βοηθοί μαγείρου επί βαθμώ και μισθώ κλητήρος β' τάξεως.

19) Μία ιματιοφύλαξ επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' τάξεως.

20) Μία βοηθός αυτής επί βαθμώ και μισθώ γραφέως β' τάξεως.

21) Εις κτίστης χρωματιστής επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' τάξεως.

22) Εις ξυλουργός επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' τάξεως.

23) Εις οδηγός αυτοκινήτου επί βαθμώ και μισθώ γραφέως α' τάξεως.

24) Εξήκοντα οκτώ υπηρέται ή υπηρέτριαι επί βαθμώ και μισθώ κλητήρος β' τάξεως.

25) Δέκα πλύντριαι επί βαθμώ και μισθώ γραφέως β' τάξεως.

26) Οκτώ σιδηρώτριαι επί βαθμώ και μισθώ κλητήρος β' τάξεως.

27) Δύο κουρείς επί βαθμώ και μισθώ κλητήρος β' τάξεως.

28) Τρείς κηπουροί επί βαθμώ και μισθώ κλητήρος β' τάξεως.

29) Είκοσιν εργάται ή εργάτριαι επί βαθμώ και μισθώ κλητήρος β' τάξεως.

Β') Εις άπαν το προσωπικόν εκτός του μισθού παρέχεται και τροφή, οφείλει δε τούτο, πλην των προϊσταμένων ιατρών των Τμημάτων και της προϊσταμένης επόπτριας, να κατοική εντός του Καταστήματος.

Άρθρον 4.

1. Διευθυντής του ιδρύματος διορίζεται ιατρός ή μή ηλικίας ουχί ανωτέρας των 50 ετών ευδοκίμου διοικητικής καί, όταν είνε ιατρός, νοσοκομειακής, και ει δυνατόν εν φυματιολογικαίς κλινικαίς, δράσεως.

2. Ιατροί των κλινικών τμημάτων ή ειδικοί ιατροί διορίζονται ιατροί ανεγνωρισμένης ειδικότητος και ικανότητος μετά ειδικής φυματιολογικής νοσοκομειακής πείρας, κατόπιν επιτυχίας εις διαγωνισμόν, ούτινος αι λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διά Διατάγματος. Ούτοι δεν δύνανται να έχωσιν ηλικίαν ανωτέραν των 50 ετών, δέον δε να έχωσι συμπληρώσει δεκαετίαν τουλάχιστον από της αποκτήσεως του πτυχίου αυτών.

3. Κατ' εξαίρεσιν κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος οι προϊστάμενοι ιατροί των Τμημάτων δύνανται να διορισθώσι διά Προεδρικού Διατάγματος και άνευ διαγωνισμού, μόνον εφ' όσον πρόκειται περί προσώπων εξαιρετικού ανεγνωρισμένου επιστημονικού κύρους επί της κλινικής της φυματιώσεως μετά ειδικήν απόφασιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Υπουργείου Υγιεινής.

4. Οδοντοϊατρός διορίζεται πτυχιούχος της Οδοντοϊατρικής Σχολής ή ξένης ισοτίμου Σχολής έχων τουλάχιστον πενταετή ευδόκιμον άσκησιν του επαγγέλματος.

5. Εσωτερικοί ιατροί διορίζονται οί υπέρ την τριετίαν ασκήσαντες το ιατρικόν επάγγελμα περί την παθολογίαν και ειδικώτερον περί την φυματίωσιν ασχοληθέντες ή εκ των δημοσία δαπάνη εκπαιδευθέντων εν Εσπερία ειδικώς περί την φυματίωσιν. Ούτοι προσλαμβάνονται κατόπιν διαγωνισμού, ούτινος αί λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διά Διατάγματος.

6. Ούτοι δύνανται να καταλάβωσι την θέσιν του ιατρού προϊσταμένου τμήματος κενουμένην κατά προτίμησιν άνευ διαγωνισμού, εφ' όσον έχουσι πενταετή ευδόκιμον υπηρεσίαν και μετά προηγουμένην σχετικήν πρότασιν της Εφορείας βασιζομένην επί της επιστημονικής και διοικητικής δράσεως του εν λόγω ιατρού.

7. Βοηθοί ιατροί, φαρμακοποιός και βοηθός αυτού διορίζονται οί πρωτεύσαντες εν διαγωνισμώ διενεργουμένω κατά τα ειδικώτερον διά Διατάγματος ορισθησόμενα.

8. Διαχειριστής του χρηματικού, ύλικού και τροφίμων διορίζεται ο έχων υπηρετήσει ως έφεδρος αξιωματικός διαχειρίσεως ή ο υπηρετήσας εις δημοσίαν οικονομικήν ή τραπεζιτικήν υπηρεσίαν επί πενταετίαν τουλάχιστον.

9. Γραφεύς ή δακτυλογράφος διορίζεται ο έχων απολυτήριον Γυμνασίου ή Πρακτικού Λυκείου ή Δημοσίας Εμπορικής Σχολής.

10. Προϊσταμένη επόπτρια διορίζεται γυνή άγουσα ηλικίαν τουλάχιστον 40 ετών, έχουσα απολυτήριον Γυμνασίου ή Διδασκαλείου και προϋπηρετήσασα ευδοκίμως εις υγειονομικά ή έτερα φιλανθρωπικά ιδρύματα.

11. Προϊσταμένη αδελφή διορίζεται πτυχιούχος ανεγνωρισμένης νοσοκομειακής Σχολής, ηλικίας ουχί κατωτέρας των 30 ετών.

12. Μηχανικός διορίζεται ο υπηρετήσας εν τω Πολεμικώ Ναυτικώ ως μηχανικός ή έν τινι ανεγνωρισμένω βιομηχανικώ καταστήματι ως τοιούτος.

13. Νοσοκόμος διορίζεται ή έχουσα ευδόκιμον προϋπηρεσίαν εις υγειονομικά ιδρύματα και κατέχουσα στοιχειώδεις γραμματικάς γνώσεις και μετά προηγουμένην εξέτασιν.

Άρθρον 5.

Ο Διευθυντής του Ιδρύματος, οί προϊστάμενοι ιατροί των Τμημάτων και το λοιπόν ιατρικόν προσωπικόν, πλην των εξωτερικών βοηθών, ο φαρμακοποιός και ή προϊσταμένη επόπτρια διορίζονται διά Διατάγματος προκαλουμένου υπό του Υπουργού Υγιεινής κατόπιν γνωμοδοτήσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Υπουργείου Υγιεινής. Οί εξωτερικοί βοηθοί ιατροί, οί βοηθοί φαρμακοποιοί, ο διαχειριστής και οί γραφείς ή δακτυλογράφοι διορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Υγιεινής κατόπιν γνωμοδοτήσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Υπουργείου Υγιεινής. Το προσωπικόν τούτο απολύεται κατά τας κειμένας διατάξεις περί προσωπικού του Υπουργείου Υγιεινής. Άπαν το υπόλοιπον προσωπικόν διορίζεται και απολύεται δι' αποφάσεως του Υπουργού μετά πρότασιν της Εφορείας. Συμβουλευτική πρότασις της Εφορείας απαιτείται διά τον διορισμόν του Διευθυντού του Ιδρύματος, σύμφωνος δε διά τον της προϊσταμένης επόπτριας.

Άρθρον 6.

Πάσα το πρώτον προσλαμβανομένη νοσοκόμος, εφ' όσον δεν έχει προϋπηρετήσει εις άλλο νοσοκομείον επί εν τουλάχιστον έτος, διορίζεται ως δόκιμος επί εν έτος, μετά την λήξιν του οποίου υποβαλλομένη εις νέαν δοκιμασίαν και επιτυγχάνουσα προάγεται εις νοσοκόμον γ' τάξεως και έφεξής μετά διετή ευδόκιμον υπηρεσίαν εις β' και είτα μετά τριετή εις α' τάξεως. Η προαγωγή των νοσοκόμων γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Υγιεινής μετά πρότασιν της Εφορείας.

Άρθρον 7.

1. Η Εφορεία διαχειρίζεται την ιδιαιτέραν περιουσίαν του

Θεραπευτηρίου μετὰ εἰδικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, δυναμένη νὰ προβαίνῃ εἰς δαπάνας μέχρις 20.000 δραχμῶν ἄνευ προγενεστέρας ἐγκρίσεως τούτου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς κατανομῆς εἰς μικρότερα μέρη δαπάνης ἀφορώσης τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον.

2. Ἡ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3403 τοῦ ἔτους 1927 «περὶ αὐξήσεως τῆς πιστώσεως τοῦ Θεραπευτηρίου «Σωτηρία» κλπ.» ὁριζομένη πίστωσις δι' ἔξοδα συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ νοσοκομείου «Σωτηρία» ἐκ δέκα τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν αὐξάνεται διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1929—30 κατὰ δραχμὰς εἰσέτι δύο ἑκατομμύρια τετρακοσίας χιλιάδας.

3. Εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην περιουσίαν ὑπάγονται καὶ τὰ νοσήλεια τῶν ἐν τῷ καταστήματι μὴ δημοσίᾳ δαπάνῃ νοσηλευομένων.

4. Ἡ Ἐφορεία ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς κατὰ Φεβρουάριον ἑκάστου ἔτους τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸν Ἰούνιον τὸν ἀπολογισμόν. Μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ συνυποβάλλει α') κατάστασιν λεπτομερῆ τῆς ἀκινήτου καὶ κινητῆς περιουσίας τοῦ Θεραπευτηρίου, β') ἔκθεσιν μετὰ πλήρους στατιστικῆς τῆς κινήσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἀσθενῶν τρὶ Θεραπευτηρίου καὶ γ') ἔκθεσιν περὶ τῶν λοιπῶν πεπραγμένων αὐτῆς.

Ὁμοίως ὑποβάλλει ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Διευθυντὴς προΐσταται τῆς καθόλου ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοῦ Καταστήματος, ἀναπληροῦται δὲ ἀπὼν ἢ κωλυόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν Προϊσταμένων τῶν κλινικῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ Θεραπευτήριον διαιρεῖται εἰς κλινικὰ Τμήματα.

2. Τὰ Τμήματα ταῦτα περιλαμβάνουσι κατὰ κατηγορίας ἢ οὐ τὰς 1000 κλίνας τοῦ καταστήματος.

3. Παρ' ἑκάστῳ κλινικῷ τμήματι ὑπηρετοῦσιν εἷς ἰατρὸς προϊστάμενος τμήματος, εἷς ἰατρὸς ἐσωτερικός, δύο ὁμισθοι βοηθοί, μία προϊσταμένη ἀδελφὴ καὶ τὸ ἀναλογοῦν νοσηλευτικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

4. Οἱ προϊστάμενοι τῶν κλινικῶν τμημάτων διευθύνουσι τὴν ἐπιστημονικὴν κίνησιν τοῦ Τμήματος αὐτῶν ἔχοντες πρὸς τοῦτο ἀπόλυτον πρωτοβουλίαν δράσεως ἐντὸς τῶν κανόνων τῆς ἐπιστήμης καὶ συμφώνως τῷ διαιτολογίῳ καὶ συνταγολογίῳ τοῦ καταστήματος, ὄντες ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐν γένει κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοὺς τμήματος.

5. Ἡ ἔκτασις τῶν πειθαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐφορείας, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν προϊσταμένων Τμημάτων ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἀσθενῶν καθορισθήσονται ἐν τῷ κανονιστικῷ τῆς Ἐφορείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς ἐκδοθησομένῳ διατάγματι τοῦ παρόντος νόμου.

6. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν εἰδικῶν ἰατρῶν τοῦ Ἱδρύματος.

7. Οἱ Προϊστάμενοι τῶν κλινικῶν τμημάτων ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι ἀντικαθίστανται ὑπ' ἄλλων προϊσταμένων ἀναλόγου τμήματος ἢ ὑπὸ τῶν ἐσωτερικῶν ἰατρῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ ἐσωτερικοὶ ἰατροί, τελοῦντες ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων, ἐκτελοῦσι πᾶσαν ἰατρικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διευθυντῶν.

2. Οἱ ἐσωτερικοὶ βοηθοὶ ἐκτελοῦσι τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ἰατρικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὴν εὐθύνην καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἰατρῶν.

Ἄρθρον 11.

Τὸ νοσηλευτικὸν προσωπικὸν κατανεμόμενον εἰς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ ἱδρύματος τελεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων, μεθ' ὧν συνεννοεῖται ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος διὰ τὴν μετακίνησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Οἱ ἰατροὶ προϊστάμενοι τῶν Κλινικῶν καὶ οἱ εἰδικοὶ ἰατροὶ ἀποτελοῦσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἱδρύματος, ἐφ' ὅσον οὗτος τυγχάνει ἰατρός, τὸ Ἐπιστημονικὸν τούτου Συμβούλιον οὗτινος ἔργον εἶνε: α') νὰ συσκέπτηται ἐπὶ παντὸς ἐπιστημονικοῦ ζητήματος ἀφορῶντος τὸ κατάστημα καὶ νὰ γνωμοδοτῇ σχετικῶς ἐρωτώμενον, β') ν' ἀποφασίζῃ κατὰ μῆνα περὶ τῶν δυναμένων νὰ ἐξέλθωσι τοῦ Καταστήματος ἀσθενῶν λόγῳ ἐπιτυγχανομένης σημαντικῆς βελτιώσεως τῆς ἀσθενείας ἢ συντελουμένης τῆς θεραπείας αὐτῶν, περὶ τῆς ἐξόδου τῶν ὁποίων ὁ οἰκεῖος προϊστάμενος Τμήματος ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, γ') νὰ συντάσσῃ τὰ ἐτήσια ἐπιστημονικὰ πεπραγμένα τοῦ Θεραπευτηρίου, δ') νὰ ἀνακοινοῖ καὶ συζητῇ τὰς ἐν τῷ Καταστήματι γινομένας ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις καὶ ἐργασίας ἐν γένει τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ ἰατρικοῦ προσωπικοῦ, ε') νὰ γνωμοδοτῇ περὶ τοῦ τρόπου ἐκπαιδεύσεως καὶ δοκιμασίας τῶν νοσοκόμων ὡς καὶ νὰ ἐξετάζῃ τούτους (ἐν τῇ σχετικῇ ταύτῃ δοκιμασίᾳ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει καὶ ἡ γνωμοδότησις τῆς προϊσταμένης ἐποπτρίας τοῦ Καταστήματος καὶ στ') ν' ἀπαρτίζῃ διὰ δύο ἕως τριῶν μελῶν αὐτοῦ τὰς ἐπιτροπὰς διαγωνισμῶν τῶν ἐσωτερικῶν βοηθῶν.

2. Τὸ Ἐπιστημονικὸν τοῦτο Συμβούλιον συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου, ἐκλεγομένου μεταξὺ τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων ἐφ' ὅσον ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος δὲν τυγχάνει ἰατρός.

Ἄρθρον 13.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου αἱ κλῖναι τῆς «Σωτηρίας» καθορίζονται μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 1000 ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ὅπως γίνῃ ὑπέρβασις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

2. Αἱ κλῖναι αὗται διαιροῦνται εἰς Α', Β' καὶ Γ' θέσεως ἐπὶ πληρωμῇ.

3. Δημοσίᾳ δαπάνῃ νοσηλεύονται πάντες ἐν τῇ Γ' θέσει οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι, προτιμωμένων ἐν στενότητι κλινῶν τῶν θυμάτων πολέμου.

Ἄρθρον 14.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἅπαντα τὰ ὑπὸ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ ἀπορίας πρὸς σκοπὸν ἰατρικῆς περιθάλψεως ἐν τῇ «Σωτηρίᾳ» συνεπάγονται εἰς βάρος τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων ὁλόκληρον τὴν δαπάνην τῆς νοσηλείας εἰς τὴν Γ' θέσιν ἐπὶ πληρωμῇ, ἐφ' ὅσον οἱ δῆμοι οὗτοι καὶ αἱ κοινότητες συναποστέλλωσι καὶ σχετικὸν ἔγγραφον ἀναλήψεως τῆς δαπάνης ταύτης.

2. Καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ἢ καὶ ἐκτάκτως ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ κοινὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καθορίζει ποῖαι Κοινότητες θὰ θεωρῶνται ὡς τελείως ἄποροι ἵνα τὴν νοσηλείαν τῶν ἐκ τῶν Κοινοτήτων τούτων καταγομένων ἀσθενῶν ἀναλάβῃ τὸ Δημόσιον.

3. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ δι' ἄλλα ἐκ τῶν δημοσίων νοσηλευτικῶν καταστημάτων.

Διὰ Διατάγματος ὁμοίου θὰ διακανονισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀφορῶσαι τὸν τρόπον ἐρεύνης καὶ τὰ κριτήρια τῆς ἀπορίας, τὴν ὀργάνωσιν τῆς παρὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὀφειλομένης ἰατρικῆς ἀντιλήψεως τῶν ἀπόρων καὶ πᾶν ἄλλο σχετικόν.

Ἄρθρον 15.

1. Δύναται ἡ Ἐφορεία τοῦ Θεραπευτηρίου νὰ συνάψῃ δάνειον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Ταπέζης ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου ἢ

οἱουδήποτε ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν οὗτινος δανείου ἡ ἀπόσβεσις θέλει γίνει δι' ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν καταβολῶν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τοῦ Καταστήματος.

2. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει χρησιμοποιηθῇ διὰ συμπλήρωσιν τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐγκαταστάσεων τοῦ Θεραπευτηρίου, τὸν ἐμπλουτισμὸν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐγκαταστάσεων, τὸν ἀνοφοδιασμὸν παντὸς τοῦ λοιποῦ ὑγειονομικοῦ καὶ κοινοῦ νοσοκομειακοῦ ὑλικοῦ, τὴν ἀποχέτευσιν τοῦ ὅλου νοσηλευτικοῦ συγκροτήματος τῆς «Σωτηρίας» καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀνάγκην αὐτοῦ.

3. Τὸ Διάταγμα τῆς συμβάσεως τοῦ δανείου, προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, θὰ διακανονίζῃ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν λεπτομέρειαν.

Ἄρθρον 16.

Κατ' ἔτος ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον ἡ ἀναγκαιοῦσα πίστωσις δι' ἀποδοχὰς προσωπικοῦ, ὑπὸ ἕτερον δὲ ἄρθρον πίστωσις δι' ἔξοδα ἐν γένει συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 19.000.000.

Εἰς τὴν Ἐφορείαν τοῦ Θεραπευτηρίου «Σωτηρία» παρέχεται ἐφ' ἅπαξ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἐκ δραχμῶν 120.000 διὰ τὴν ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων αὐτῆς ἐξ ἐργασιῶν ἐπισκευαμώσεως παραπηγμάτων.

Ἄρθρον 17.

Ἱδρύεται ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ «Σωτηρία» ἴδιον ἐπιστημονικὸν τμῆμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φυματιολογικὸν κέντρον», οὗτινος σκοπὸς ἔσεται ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῆς φυματιώσεως ὑπὸ κλινικὴν, ἐργαστηριακὴν καὶ προφυλακτικὴν ἔποψιν.

Τὸ κέντρον τοῦτο χρησιμοποιεῖται καὶ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς φυματιώσεως εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὡς καὶ πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὴν φυματιολογίαν τῶν βουλομένων ἔτι ἰατρῶν.

Ὁ διευθύνων τοῦτο εἰδικὸς ἰατρὸς θέλει χρησιμοποιεῖσθαι καὶ ὡς Ὑγειονομικὸς Σύμβουλος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς διὰ τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν φυματίωσιν.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ κέντρου τούτου ἔχει τὸν τίτλον καὶ τὰς ἀποδοχὰς τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὡς τοιοῦτος δὲ ὁρίζεται διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἰατρὸς ἀσχοληθεὶς ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ εἰς τὰ τῆς φυματιολογίας, κατέχων θέσιν τοὐλάχιστον προϊσταμένου τμήματος ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Ἰνστιτούτῳ Παστὲρ καὶ παρουσιάζων ἐπιστημονικὰς ἐργασίας πρωτοτύπους ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ. Οὗτος δικαιοῦται τῶν ἀποδοχῶν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του ἐνταῦθα, ὑπόχρεως ὢν διὰ τρίμηνον κατ' ἔτος τοὐλάχιστον παραμονὴν ἐν Ἀθήναις, ἀντικαθιστάμενος κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ ὑπὸ προϊσταμένου κλινικοῦ τμήματος, ὡς καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως δι' ἑκάστην ἐξ Εὐρώπης ἔλευσίν του ἐνταῦθα πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας.

Τὸ Κέντρον τοῦτο θ' ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ κάτωθι περίπτερα ἅτινα θὰ συγκεντρώσωσι περὶ τὰς 150 κλίνας. 1) Τὸ νέον περίπτερον, 2) τὸ Στρατιωτικόν, 3) τὸ Ἀμερικανικὸν καὶ 4) τὸ νέον ἀνεγερθησόμενον περίπτερον.

Τὸ Κέντρον θὰ περιλαμβάνῃ 1) Ἀκτινολογικὸν ἐργαστήριον 2) Μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον 3) Ὑπηρεσίαν πνευμοθώρακος καὶ ἰατρικῶν ἐπεμβάσεων 4) Λαρυγγολογικὸν θάλαμον 5) Ἐργαστήριον ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν καὶ 6) Ἀντιφυματικὸν Ἰατρεῖον ἐν τῇ πόλει.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ Κέντρου κανονίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, δι' ὁμοίας δὲ ὑ-ρίζεται καὶ τὸ προσωπικὸν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου προσλαμβανομένου ὅπερ θὰ ἐκτελῇ ὑπηρεσίαν καὶ ἐν τῷ Κέντρῳ τούτῳ.

Εἰδικῶς διὰ τὸ φυματιολογικὸν Κέντρον προσλαμβάνεται μία προϊσταμένη ἀδελφὴ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ, ἔχουσα πτυχίον Σχολῆς ἀδελφῶν Νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς τοιαύτης, ἡλικίας οὐχὶ μικροτέρας τῶν τριάκοντα ἐτῶν, διορίζεται δὲ καὶ ἀπολύεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἐπιστημονικὰ μέσα τοῦ Θεραπευτηρίου ὡς καὶ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς τοῦ κατωτέρου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, λαμβανομένου ὁμοίως ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος τοιούτου, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ φυματιολογικοῦ Κέντρου.

Ἄρθρον 18.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται.

1) Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 16 Νοεμβρίου 1923 «περὶ διοικήσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωτηρία», καὶ

2) Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρόν.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ὑγιεινῆς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος πᾶσα λεπτομέρεια κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου» ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** συνιστᾷ ὅπως ἡ Βουλὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς γενομένην τροπολογίαν τὴν ὁποίαν ἀπήλειψεν ἡ Γερουσία.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰσηγήθη τὴν διάταξιν αὐτὴν ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἐγχώρια προϊόντα καὶ ἰδίᾳ τὸν καπνόν. Κατὰ τὴν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν ἐξεδηλώθη γνώμη νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις αὕτη, ἤδη δὲ ἐὰν ἤθελε γίνει τροπολογία τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο νὰ μείνῃ ὁ νόμος ἀνεφάρμοστος ἐπὶ δίμηνον.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι ὁ ἀνταγωνισμὸς ὁ ὁποῖος ὑπάρχει μεταξὺ τῶν καπνεμπόρων δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀφορμὴ ὥστε νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ καπνεμπόρων, ἀλλὰ περὶ προστασίας τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Τονίζει ὅτι ἡ πρακτικωτέρα λύσις εἶναι νὰ ψηφισθῇ ὁ νόμος ὡς ἔχει καὶ νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν νὰ ἰδωμεν κατὰ πόσον δι' ἄλλου νομοσχεδίου θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ διακανονισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἔχον οὕτω.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ο' τῆς 13 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

(Διὰ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 2, καὶ προσθήκης ἄρθρου 11)

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4010 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Ἐκτὸς τοῦ ἐξ ἀποσπάσεως προερχομένου προσωπικοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Υ.Κ.Π. νὰ προσλάβῃ καὶ τοὺς κάτωθι ὑπαλλήλους μὴ ὑπαγομένους εἰς τὰς περὶ μονιμότητος τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

α') Δύο μεταφραστάς.

β') Δύο λογιστὰς πτυχιούχους Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Σπουδῶν.

γ') Τέσσαρας γραφεῖς.

δ') Δύο δακτυλογράφους.

ε') Δύο κλητῆρας.

στ') Δύο καθαριστρίας.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἄνω ὑπαλλήλων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐν ᾗ καθορίζονται καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν, ἀπολύονται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ. Κ. Π.

Ἐγκρίνονται οἱ γενόμενοι διορισμοὶ τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων ἀπὸ πρώτης Δεκεμβρίου 1929.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4010 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«4. Εἰς ἕκαστον τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις δραχ. 300 κατὰ συνεδρίαν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς ἓξ χιλιάδας μηνιαίως.»

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 προστίθενται αἱ ἑξῆς δύο παράγραφοι 4 καὶ 5.

4. Αἱ ἐξαιρέσεις τῶν ἄρθρων 34 τοῦ νόμου ΣΙΒ' περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Υ.Κ.Π. ἐνεργουμένας προμηθείας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010» ἐπεκτείνεται δι' ἅπασας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ δι' ἅπαντα τὰ εἴδη.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4010 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ προμηθείας δημητριακῶν, ἀλεύρων, ζακχάρεως καὶ καφέ, ὑποβάλλονται πρὸς θεώρησιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμενον, ἂν διαφωνήσῃ, νὰ ζητήσῃ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς διακηρύξεως προβλεπομένης περὶ τούτου προθεσμίας τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.»

Ἄρθρον 4.

«Ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ προμηθείας δημητριακῶν. ἀλεύρων καὶ λοιπῶν ἐν ἄρθρῳ 5 ῥητῶς ἀναφερομένων εἰδῶν ἡ προθεσμία δύναται νὰ συντομευθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π.».

Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ. Κ. Π. δύναται νὰ συντομευθῇ μέχρι τοῦ ἡμίσεος ἡ προθεσμία κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπαναληπτικῶν διαγωνισμῶν, ὡς καὶ διαγωνισμῶν ἐνεργουμένων εἰς βάρος προμηθευτῶν κηρυχθέντων ἐκπτώτων, μὴ ἀπαιτουμένης εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας κυρώσεως τῆς διακηρύξεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Θεωροῦνται ἐγκύρως γενόμεναι αἱ μέχρι τοῦδε ἀποφασισθεῖσαι συντομεύσεις προθεσμιῶν ὑπὸ τῆς Υ. Κ. Π. ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 25 τίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ὁμοίως δύναται ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς Υ.Κ.Π. νὰ συγκροτηθῇ ἐν Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ μόνιμος ὑπηρεσία ἐλέγχου καὶ παραλαβῆς ὑλικῶν, ὑπαγομένη ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Υ. Κ. Π. καὶ ἡ ὁποία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν παρακολούθησιν τῶν παραλαβῶν ἐν γένει καὶ τῶν εἰς ταύτας ἀναφερομένων λεπτομερειῶν.

Ἡ λειτουργία τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας κανονισθήσεται δι' ἀποφάσεως τῆς Υ.Κ.Π. δύναται δὲ νὰ ἀνατεθῇ εἰς ταύτην καὶ ἡ μέριμνα τῶν ἐκφορτώσεων τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου κομιζομένων ὑλικῶν.

Διὰ τὸ προσωπικὸν ὅπερ ἤθελε κριθῇ ἐπιβεβλημένον διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4010.

Ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης συγκροτοῦνται ἑκάστοτε αἱ ἐπιτροπαὶ παραλαβῆς τῶν διαφόρων ὑλικῶν, συμπληρούμεναι ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ὑπὸ παραλαβὴν ὑλικοῦ καὶ ὑπὸ εἰδικῶν μελῶν ἐκτὸς αὐτῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ὅης παραγράφου τοῦ ἰδίου ἄρθρου 25 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἅπασαι αἱ ἄνω συνέπειαι δύνανται ν' ἀπαγγελθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Υ.Κ.Π. εἰς βάρος τοῦ προμηθευτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως οἱουδήποτε ἄλλου ὅρου τῆς συμβάσεως».

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων ἀπαιτούμενα εἴδη γραφείου κλπ. ὑλικὰ δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Υ.Κ.Π. μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ συστήσῃ ἰδίαν ἀποθήκην ἐφοδιασμοῦ, εἰς ἣν θέλει ὑπαχθῇ καὶ ἡ ἤδη λειτουργοῦσα ἀποθήκη χάρτου Δημοσίας Ὑπηρεσίας.

2. Τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς εἰρημένης ἀποθήκης θέλουσι κανονισθῇ διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τῶν παρὰ τῆς Υ.Κ.Π. προμηθευομένων εἰδῶν μετὰ προηγουμένων ἐλέγχων τῶν δικαιολογητικῶν.

Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προμηθευομένων εἰδῶν ἐλέγχονται ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα καὶ πληρότητα αὐτῶν, παρ' ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γ.Δ.Δ.Λ. ἀποσπωμένου πρὸς τοῦτο παρὰ τῇ Υ.Κ.Π. καὶ μόνον ἐφόσον ταῦτα ἤθελον εὑρεθῇ ἐν τάξει ἐντέλλεται ἡ πληρωμὴ καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει ἐκδοθησόμενον Διάταγμα.

Τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα, βάσει τῶν διαβιβαζομένων αὐτοῖς ὡς ἄνω προελεγχθέντων δικαιολογητικῶν, ἐκδίδουσι κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὰ σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπὶ συμψηφισμῷ εἰς τὴν γενομένην πληρωμήν.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὴν κανονικὴν ἐνέργειαν χημικῶν ἀναλύσεων πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ποιοτικοῦ ἐλέγχου τῶν ἀγοραζομένων εἰδῶν καὶ συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς παραλαβῶν καὶ διαιτησιῶν χρησιμοποιοῦνται οἱ παρὰ τῷ Γενικῷ Χημείῳ τοῦ Κράτους ὑπηρετοῦντες χημικοὶ προστιθεμένων εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας θέσεις ἀνὰ τριῶν χημικῶν β, γ, δ, καὶ ε τάξεως.

Διὰ Διατάγματος θέλει καθορισθῇ ἡ κατανομὴ τῶν χημικῶν τούτων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ τὰ παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Υ.Κ.Π. δύναται νὰ ἀπευθύνηται πρὸς τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 4328 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους» συνεστημένον Συμβούλιον Χημικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὅρων οὓς δέον νὰ πληρῶσι τὰ παρ' αὐτῆς προμηθευόμενα εἴδη.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ προστεθῶσι δύο εἰσέτι μέλη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Χημικῆς Ὑπηρεσίας, ἐκλεγόμενα παρὰ τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Μέλος τοῦ Συμβουλίου Χημικῆς Ὑπηρεσίας ἀπουσιάσαν ἀπὸ 15 συνεχεῖς συνεδριάσεις θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθέν, ὁπότε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν

δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἡ θέσις τούτου δι' ἑτέρου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐν τέλει τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4328 περίοδος «καὶ διὰ μίαν κατὰ μῆνα συνεδρίαν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ μέχρι τεσσάρων κατὰ μῆνα συνεδριάσεων».

Ἄρθρον 10.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4389, δι' ἧς ἐπιβάλλεται κράτησις 2 ο/ο ἐπὶ πάσης προμηθείας ἢ ἐκτελέσεως ἔργων ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ. Στρατοῦ, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τὰς προμηθείας καὶ τὰ ἔργα δι' ἃς ὁ σχετικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς ἢ ἡ ὑποβολὴ τῶν ἐγγράφων προσφορῶν ἢ αἱ σχετικαὶ διακηρύξεις τῶν διαγωνισμῶν ἔλαβον χώραν ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1929 ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 11.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ προστεθῶσι δύο ἀκόμη μέλη εἰς τὴν Υ. Κ. Π., ὧν ὁ εἷς ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ ὁ ἕτερος ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ. φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ ἐν γένει ἐλαιωδῶν διατάξεων», οἱ κ. κ. ***Δ. Σακελλαρίου*** καὶ ***Π. Τσαλδάρης*** συνιστῶσιν ὅπως παραμείνῃ ἡ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νομοσχεδίου ὡς αὕτη εἶχεν ἄνευ τῶν τροπολογιῶν τῆς Γερουσίας.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** λέγει ὅτι ἡ γενομένη τροπολογία ἦτο μεροληπτικὴ καὶ ἄτοπος ἐφύσων ἀφεώρα τοὺς μὴ καταβαλόντας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. Οἰκ.). Πρόκειται περὶ διατάξεως διδούσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐξουσιοδότησιν. Ἂν ἡ Κυβέρνησις φρονῇ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις αὕτη, δὲν θὰ τὴν ἐφαρμόσῃ.

Ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** λέγει ὅτι ἐφόσον ἡ Βουλὴ εἶχε δεχθῇ τὴν τροπολογίαν αὐτὴν ἔπρεπεν, ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ τὴν ὑπερασπίσῃ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς συστάσεις τῶν κ. κ. Γερουσιαστῶν.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** λέγει ὅτι ἡ Γερουσία ἔχει δικαίωμα νὰ τροποποιῇ ἕνα νόμον. Ἀλλοίμονον δὲ ἂν ἐγεννῶντο ζητήματα φιλοτιμίας μεταξὺ τῶν δύο Σωμάτων Σᾶς εἶπα δὲ διατὶ ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη τὴν τροπολογίαν αὐτήν.

Π. Τσαλδάρης. Γνωρίζω ὅτι ὑφ' ἃς περιστάσεις διεξάγονται αἱ ἐργασία τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, δὲν δύναται νὰ γίνῃ τροποποίησις. Ἀλλ' ὑπάρχει τὸ δεδομένον ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη κατ' ἀρχὴν νὰ ληφθῇ μία μέριμνα διὰ τὰ ἔτη αὐτά. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν ἰσχυρὰν σύστασιν διὰ τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅστις ὀφείλει νὰ φανῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπιεικής.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. τῶν Οἰκ.). Ὑποθέτω ὅτι ἀπέδειξα ἀρκετὰ τὴν ἐπιείκειάν μου.

Μεθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, τὸ νομοσχέδιον «περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ. φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατάξεων,» ἔχον οὕτω :

Περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ. φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατάξεων.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείων ΟΒ' τῆς 15 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων ὑφιστάμενος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ὁρίζεται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1930—1931, διὰ μὲν τὰς περιφερείας εἰς ἃς ὁ φόρος οὗτος διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως εἰς πέντε καὶ εἴκοσι πέντε (5.25 ο/ο) τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐκβλιβομένου ἐλαίου, διὰ δὲ τὰς περιφερείας, εἰς ἃς ὁ φόρος τῶν ἐλαιωδῶν προϊόντων εἰσπράττεται ἐν τοῖς τελωνείοις ἀπὸ τῆς 11 Μαρτίου 1930, ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ μὲν ἐλαίου ἐννέα (9 ο/ο), τοῦ μουργελαίου εἰς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πέντε (8.25 ο/ο) τοῖς ἑκατὸν καὶ τοῦ ἐλαιοσάπωνος κατ' ὀκᾶν εἰς τρία καὶ ἑβδομήκοντα πέντε (3.75 ο/ο) τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐλαίου, τῶν δὲ ἐλαιῶν ἐν γένει εἰς ἓν καὶ ἥμισυ (1 ½ ο/ο) τοῖς ἑκατόν, ἐπὶ τῆς μέσης τιμῆς τοῦ ἐλαίου.

2. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ὁ φόρος τοῦ ἐλαίου τῶν περιφερειῶν Λέσβου καὶ Κερκύρας μειωθῇ μέχρις ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν, τοῦ δὲ μουργελαίου μέχρις ἑπτὰ τοῖς ἑκατόν.

3. Τὰ φορολογικὰ ποσοστὰ τῶν προσθέτων φόρων τῶν ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου, οἵτινες ἔχουσιν ἐκχωρηθῇ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ ἄλλο πιστωτικὸν ἵδρυμα πρὸς ἀσφάλειαν ἢ ἐξυπηρέτησιν συνομολογηθέντων δανείων, θέλουσιν ἐξακολουθήσει ὑπολογίζεσθαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου τοῦ ἰσχύοντος πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος μειώσεως.

4. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἀποφάσεώς του ἐφ' ὅσον κρίνῃ σκόπιμον νὰ αὐξάνῃ καθ' ἕκαστον μῆνα τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ποσοστὸν τοῦ ἐν τοῖς τελωνείοις εἰσπραπτομένου κυρίου δημοσίου φόρου τῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους μετῳφερομένων ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν μέχρι 50 τοῖς ἑκατόν, μειώνων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του ἀναλόγως καὶ μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς αὐξήσεως ταύτης τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων ὁμοίων προϊόντων.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αὐξομείωσις τοῦ ποσοστοῦ τοῦ κυρίου δημοσίου φόρου οὐδεμίαν αὐξομειώσιν συνεπάγεται τῶν συμπαραμαρτούντων προσθέτων φόρων, οἵτινες θὰ εἰσπράττωνται ὡς καὶ πρὸ τῆς τοιαύτης αὐξομειώσεως.

6. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν κλπ. καθορισμὸς τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τῶν ἐλαιωδῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ἐφεξῆς κατὰ μῆνα, τῆς διατιμήσεως τοῦ ἑπομένου μηνὸς συντασσομένης καὶ δημοσιευμένης κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ προηγουμένου τῆς φορολογίας μηνός.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ τὴν περίπτωσιν α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος εἰσπραττόμενος εἰς χρῆμα ἐπὶ τοῦ ἐκβλιβομένου ἐλαίου φόρος πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς εἶδος κατ' ἀπόλυτον ἐπιλογὴν τοῦ φορολογουμένου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς τοῦ ἐλαιοτριβείου ὑποχρεοῦται ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος νὰ δέχηται καὶ ἀποταμιεύῃ ἐν ἰδίοις δοχείοις χωρητικότητος 500 ὀκάδων τοὐλάχιστον τὸν ὑπὸ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατῶν εἰσπραττόμενον εἰς εἶδος φόρον καὶ παραδίδῃ τοῦτον εἰς τὸν ἀναδειχθησόμενον ἐνοικιαστὴν ἢ τὸ Δημόσιον, βάσει τῆς πρὸς αὐτὸν ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Ἐὰν ἐλλείψει προσωρινοῦ ἐπιστάτου ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς τοῦ ἐλαιοτριβείου ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατήσῃ τὸν εἰς εἶδος ἢ χρῆμα φόρον καὶ ν' ἀποδώσῃ τοῦτον εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα. Περὶ τούτου ὀφείλει συνάμα νὰ τηρῇ βιβλίον ἐν ᾧ νὰ ἀναγράφῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκβλίβοντος, τὸ ποσὸν τοῦ ἐκβλιβέντος ἐλαίου καὶ τὸν εἰσπραχθέντα φόρον.

Ὁ παραβαίνων τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοι-

κιαστὴς ἐλαιστριβείου τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις 6 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ διαφυγέντος φόρου.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀναδείξεως ἐνοικιαστοῦ ὁ εἰς εἶδος εἰσπραχθεὶς φόρος ἐκποιεῖται διὰ δημοπρασίας ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

2. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὁριζομένων, ἐλαῖαι μεταφερόμεναι ὑπὸ παραγωγῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλογῆς τῶν ἐλαιῶν ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς εἰς ἕτερον γειτνιάζοντα δῆμον ἢ περιφέρειαν, ἀλλ' εἰς λίαν ἐγγὺς κείμενον ἐλαιοτριβεῖον πρὸς ἐκόλιψιν ὑπέκεινται εἰς τὸν εἰς εἶδος φόρον ἐπὶ τοῦ παραχθησομένου ἐξ αὐτῶν ἐλαίου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς δικαιουμένου νὰ παρακολουθήσῃ τὴν μεταφορὰν καὶ νὰ εἰσπράξῃ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ παραχθησομένου ἐλαίου.

3. Ἐλαῖαι μεταφερόμεναι ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου, δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύωνται δι' ἀδείας μεταφορᾶς ἐλαιῶν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενον τύπον ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς χρῆμα φόρου. Τὴν ἄδειαν μεταφορᾶς ὑποχρεοῦται ὁ μεταφέρων τὰς ἐλαίας νὰ προσαγάγῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ τῶν ἐλαιῶν πρὸς θεώρησιν, βάσει τῆς ὁποίας ταύτης δεόντως τεθεωρημένης δικαιοῦται νὰ ἐπανεξαγάγῃ ταύτας ἄνευ τῆς ἐκ νέου καταβολῆς φόρου.

4. Ὁ ἄνευ τοιαύτης ἀδείας μεταφέρων ἐλαίας ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς ὑπόκειται εἰς τριπλάσιον φόρον ἐὰν συνταχθῇ κατ' αὐτοῦ πρωτόκολλον λαθραίας μεταφορᾶς ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς τῶν ἐλαιῶν ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἐπιδίδεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς μεταφορᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν προκειμένῳ τόσον τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου, ὅσον καὶ τῶν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κώδικος».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀνακοπαὶ ἐκδικάζονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἁρμοδίας Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐξεδόθη τὸ διπλότυπον, ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἀμοιβαῖς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, μετέχοντος ὡς τρίτου μέλους ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκον. Ἐφορίας ἐλαιοπαραγωγικῶν συνεταιρισμῶν ἢ ὀργανώσεων ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τούτων ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἑνὸς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐλαιοπαραγωγῶν, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τῆς Οἰκον. Ἐφορίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀγακοπῶν τούτων ἀσκεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου μέχρι τοῦδε ἀσκούμενα δικονιώματα, ἐφαρμόζουσα ὡς πρὸς τὰς ποινὰς καὶ τὰς συνεπείας τας διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Κώδικος.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον γνωστοποιοῦντες τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὑποχρεούμενον νὰ τηρῇ ἴδιον πρὸς τοῦτο βιβλίον, ἄλλως θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἕδρας τῆς ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς ὃν γίνονται αἱ κοινοποιήσεις. Ἡ διαδικασία γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου».

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 καὶ 30 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ πρόστιμα δεκαπλασιάζονται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1930 - 1931.

2. Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονοπικῶν Ὑπουργοῦ θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν καὶ τὰ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀθετήσεως αὐτῶν. Ὡσαύτως θέλουσι κανονισθῇ αἱ συνέπειαι τῆς παραλείψεως ἢ παραβάσεως τῶν ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν ὁρισθησομένων διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν ἐν γένει βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου προσώπων ἢ Ἀρχῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προηγουμένων ἄρθρων».

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 καὶ ἑπόμενα τοῦ αὐτοῦ Κώδικος βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος ἐν τοῖς τελωνείοις φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων ἐπεκτείνεται ἀπὸ τῆς τρεχούσης φορολογικῆς περιόδου 1929—1930 ἐπὶ τῶν αὐτῶν προϊόντων, ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου καὶ τοῦ χωρίου Καστάνια τοῦ δήμου Μελιτίνης τῆς Λακεδαίμονος εἰς ἀντικατάστασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 3421 τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1927 ἐπιβληθείσης φορολογίας ἥτις καταργεῖται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929.

2. Ἔλαιον, ἐλαῖαι καὶ ἐλαιώδη ἐν γένει προϊόντα παραγωγῆς 1929—1930 ἐξαχθέντα ἢ μεταφερθέντα ἐκτὸς τοῦ διαμερίσματος τούτου ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929 καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπέκεινται εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον βάσει τῆς διὰ τὰ προϊόντα ταῦτα ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθείσης φορολογικῆς διατιμήσεως.

3. Τῶν κατεχομένων ἀποθεμάτων ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῆς ἐσοδείας τοῦ προηγουμένου ἔτους ὡς καὶ τῶν παραχθέντων ἐξ αὐτῶν πυρηνελαίων καὶ σαπώνων ἐνεργεῖται ἐν ἀρχῇ τῆς τρεχούσης φορολογικῆς περιόδου κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπαλήθευσις ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰς χεῖρας τῶν διαφόρων κατόχων ὑπάρχοντος ποσοῦ τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 τοῦ νόμου 3421 καὶ 1 τοῦ νόμου 3886 φόρον εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα.

4. Μετὰ τὸ πέρας τῆς, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἐξακριβώσεως καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παρέχεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τοὺς κατόχους φορολογηθέντων τοιούτων προϊόντων ἔγγραφος ἄδεια κατοχῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας, παραδιδομένης εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχήν, ἀπαλλάσσονται τὰ προϊόντα ταῦτα τῆς ἐκ νέου κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογίας.

5. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσεται ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου πρὸς διάκρισιν τῶν κατὰ τὴν 1 παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογουμένων προϊόντων, ἀπὸ τῶν προϊόντων τῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν, κατὰ τὴν διὰ τῆς Λακωνικῆς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν αὐτῶν.

6. Ἐξουσιοδοτεῖται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἵνα διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει αὐτοῦ, ρυθμίσῃ ἐν γένει τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τοῦ ὀφειλομένου εἰσέτ: ἐνοικίου τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1929 — 30 ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, διὰ τὰς πραγματικὰς ζημίας, ἃς τυχὸν ὑπέστησαν οὗτοι, εἴτε ἐκ θεομηνίας, εἴτε ἐξ ἀδυναμίας ἐνασκήσεως τῶν δικαιωμάτων των, εἴτε καὶ ἐκ τῆς μεγάλης ὑποτιμήσεως τοῦ ἐλαίου.

Ἡ τοιαύτη ὅμως μείωσις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν ἕκτον (1/6) τοῦ ὅλου ἐνοικίου.

7. Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ἕκπτωτος ἐνοικιαστὴς φόρου ἐλαίου τῆς φορολογικῆς περιόδου 1927—28 τῆς εἰς βάρος του καταλογισθείσης διαφορᾶς ἐνοικίου, ἐὰν ἔχει ἐξακριβωθῇ πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ παρόντος δι' ἐκθέσεως Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅτι κακῶς ἐγένετο ὁ καταλογισμός του, διότι οὗτος εἶχε πλειοδοτήσει οὐχὶ κεχωρισμένως κατὰ Δῆμον ἀλλ' ἑνωτικῶς.

Ἄρθρον 7.

1. Καταργεῖται ἀπὸ τῆς καταθέσεως εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ παρόντος ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3365 τῆς 11 Μαρτίου 1927 «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Αὐγούστου 1925 (Κώδικος ἄρθρον 33 παρ. 4)», ἐπιτρεπομένου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει δίκαιον, ἵνα δι' ἀποφάσεώς του ἐπιστρέψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν τυχὸν εἰσπραχθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς καταργουμένης διατάξεως ἔγγειον δημόσιον φόρον καὶ παρομαρτούντας προσθέτους ἐπὶ μεταφερθέντος ἢ ἐξαχθέντος πυρηνελαίου, παραχθέντος δὲ ἐξ ἐλαιοπυρήνων εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ὡσαύτως καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ κατὰ τοὺς νόμους ΥΛΒ' τῆς 28 Αὐγούστου 1873 καὶ ΧΝΣΤ' τῆς 8 Ἰουλίου 1877, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐλαιοπυρήνων ἐξαγωγικὸν τέλος εἰς μεταλλικόν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἔγγειος δημόσιος φόρος ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων ἐλαιοπυρήνων τῶν μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων ἐκ τῶν φορολογικῶν διαμερισμάτων τοῦ Κράτους, ἐν οἷς τὰ ἐλαιώδη προϊόντα φορολογοῦνται ἐν τοῖς τελωνείοις, διὰ δὲ τὸ φορολογικὸν διαμέρισμα τῶν 12 τέως δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου καὶ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων ἐκτὸς τοῦ διαμερίσματος τούτου.

2. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα περὶ φορολογίας τοῦ πυρηνελαίου τῶν αὐτῶν διαμερισμάτων.

3. Ὁ φόρος οὗτος ὁρίζεται κατ' ὀκᾶν εἰς τρία τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ πυρηνελαίου.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀπαγορεύηται δι' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον ἢ καὶ ἀπεριορίστως ἡ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴ ἐλαιοπυρήνων εἴς τινας ἢ καὶ ἁπάσας τὰς περιφερείας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2116 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ὁ ἐκ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου ἐξάγων ἢ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς ἔλαιον, ἐλαίας καὶ ἐλαιώδη ἐν γένει προϊόντα ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἔγγειον δημόσιον φόρον ἄνευ πληρωμῆς τοῦ φόρου τούτου τιμωρεῖται ἐπὶ τῇ μηνύσει τῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου τῆς περιφερείας ὑπόθεν μετεφέρθησαν μὲ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ φόρου, καταβαλλομένου καὶ τούτου».

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3365 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐν τοῖς τελωνείοις καταβαλλομένου ἐγγείου δημοσίου φόρου καὶ παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου ἢ τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγήν των, ὡς καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μεταφοράν των, τὰ ἐλαιώδη προϊόντα, ἤτοι ἔλαιον, πυρηνέλαιον καὶ σάπων ἐξ ἐλαίου ἢ πυρηνελαίου, τὰ παραγόμενα ἐξ ἐλαιοκάρπου, ἐλαίου ἐλαιῶν, πυρηνελαίου καὶ ἐλαιοπυρήνων μεταφερομένων ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος τῆς ἡμεδαπῆς, ἐφ' ὅσον τὰ ἐξ ὧν παρήχθησαν εἴδη ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἰσχύουσαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς των φορολογίαν, εἴτε ἐν τοῖς τελωνείοις εἴτε ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἐμμέσως διὰ τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου.

«Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθήσονται τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀναλογοῦσα ποσότης τῶν παραχθησομένων προϊόντων ἐκ τῶν ὡς ἄνω μεταφερομένων ἐγχωρίων εἰδῶν, ὅροι, διατυπώσεις, ὑποχρεώσεις καὶ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου».

2. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 παράγρ. 1 ἐδ. β' καὶ παράγρ. 2 τοῦ νόμου 1288, 10 τοῦ νόμου 2116 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν ἐλαιωδῶν καὶ τῆς σταρίδος διατάξεων».

3. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων διαταγμάτων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀντικαθιστωμένης διατάξεως καὶ τῶν καταργουμένων τοιούτων ἐκδεδομένα ἐκτελεστικὰ Διατάγματα, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν Νῆσον Εὔβοιαν ἡ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομὸν Εὐβοίας τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων τὸ ἰσχύον ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ Κράτους, ἐν αἷς ὁ φόρος αὐτῶν εἰσπράττεται ἐν τοῖς Τελωνείοις, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ὑφισταμένης φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῆς φορολογίας τῶν ἐλαιῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐλαίου κλπ. ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν ἐπιστατῶν ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα, ἡ δὲ κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς 2 § τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ εἰδικοῦ ἐπόπτου μέχρι δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε.

Ἄρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ Διατάγματος τῆς 18 Νοεμβρίου 1929 «περὶ κώδικος φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων» μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς σειρᾶς καὶ ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων καὶ τῶν λέξεων ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ἄρθρον 14.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου: «περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ χορηγηθέντος διὰ τοῦ νόμου 4286 προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν», ἔχον οὕτω :

Περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ χορηγηθέντος διὰ τοῦ νόμου 4286 προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν,

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΕ' τῆς 17 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς, ἔχον οὕτω :

Ἄρθρον 1.

Τὸ διὰ τοῦ νόμου 4286 τῆς 1 Αὐγούστου 1929 «περὶ παροχῆς προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν» χορηγηθὲν προσωρινὸν ἐπίδομα διπλασιάζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἐπιδόματος τούτου ὡς καὶ τῶν χορηγηθέντων τοιούτων προηγουμένως εἰς τοὺς συνταξιούχους ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς χορηγουμένης συντάξεως εἰς ἅπαντα τὰ συνταξιοῦχα μέλη ἑκάστης οἰκογενείας, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος ποσοστοῦ συντάξεως εἰς ἕκαστον μέλος αὐτῆς.

Τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα χορηγηθήσεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930 καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐν ἀποστρατείᾳ συνταξιούχους ὁπλίτας ξηρᾶς καὶ θαλάσσης καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ὁσονδήποτε χρόνον καὶ ἂν ὑπηρέτησαν ἐν αὐτῇ μὴ δυνάμενοι ὅμως νὰ λάβωσι δύο συντάξεις διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, στρατιωτικὴν δηλονότι καὶ πολιτικήν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὰς ἐπιζώσας ἐγγόνας τῶν δημογερόντων Ὕδρας κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως χορηγεῖται ἰσοβία σύνταξις ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων μηνιαίως, ἐφ' ὅσον οἱ δημογέροντες πάπποι των ἐχορήγησαν πρὸς συντήρησιν τοῦ Στόλου τῆς Ἐπαναστάσεως ἄνω τῶν 300 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐξαιροῦνται ὅσαι λαμβάνουσι προσωπικὰς συντάξεις δυνάμει προηγουμένων νόμων.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένη σύνταξις δὲν δύναται νὰ καταργήσῃ ἄλλην σύνταξιν χορηγουμένην δυνάμει γενικῶν συνταξιοδοτικῶν νόμων.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντος σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου» ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν εἶχε κάμει τὴν δήλωσιν ὅτι θαλαμηγὸς ἐννοεῖται πλοῖον τοὐλάχιστον 20 τόννων, καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἡ δήλωσις αὕτη ἀναγραφῇ εἰς τὰ πρακτικά.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΕ' τῆς 17 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς

διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρου 5, τοῦ ἄρθρου 5 λαμβάνοντος τὸν ἀριθμὸν 6.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β') Συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ ἐν Κεφαλ. Θ' συνισταμένης καὶ ὁπωσδήποτε καὶ ὁπουδήποτε κατὰ κανόνα καθ' ἅπαν τὸ ἀμέσως προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος κτηθείσης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ὑπὸ παντὸς ἐν Ἑλλάδι κατοικοῦντος ἢ ἐπὶ ἑξάμηνον τοὐλάχιστον ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος οἰκονομικοῦ ἔτους διαμείναντος φυσικοῦ προσώπου».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—20, ὁ καταβληθεὶς ὅμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθενται παράγραφοι 3, 4 καὶ 5 ὡς ἀκολούθως:

«3. Αἱ πάσης φύσεως ἐξ ἀλλοδαπῆς πρόσοδοι πραγματοποιούμεναι παρ' ἀλλοδαποῦ ἐν Ἑλλάδι δύνανται νὰ ἀπαλλάσσωνται, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος, τόσον τοῦ ἀναλυτικοῦ ὅσον καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

4. Δὲν ὑπέχει τὰς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 ὑποχρεώσεις τὴν ἐν Ἑλλάδι κατοικοῦντων ὁ ἔχων μὲν τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι, διαμείνας ὅμως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τοὐλάχιστον ἐπὶ συνεχῆ διετίαν ἀμέσως πρὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

5. Διὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον τῆς συζύγου δέον ὅπως αἱ προϋποθέσεις τῆς κατοικίας πληροῦνται αὐτοτελῶς δι' αὐτὴν μὴ ἀκολουθοῦσαν ἀναγκαίως τὴν κατοικίαν τοῦ συζύγου».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—20, ὁ καταβληθεὶς ὅμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Κώδικος περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου φυσικοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐκκειμένης κληρονομίας ἐκπίπτεται, μένον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχ. 3.600 δι' ἕκαστον τῶν εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου συνοικούντων προσώπων.

2. Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνοικούντων βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα. Ἡ σύζυγος ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἡ μήτηρ, ὁ πατήρ, αἱ ἄγαμοι θυγατέρες καὶ ἀδελφαί, τ'ἀνήλικα ἢ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ οἱ ἀνήλικοι ἀδελφοὶ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, πάντες οὗτοι ἐκτὸς τῆς συζύγου, μόνον ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰδίαν πρόσοδον.

3. Ὁ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου δὲ φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολούθου φορολογικῆς κλίμακος.

Αὐξων ἀριθμὸς	Κλιμάκιον προσόδου	Φορολογικὸς συντελεστὴς κλιμακίου %	Φόρος κλιμακίου	Αὐξων ἀριθμὸς	Σύνολον προσόδου	Σύνολον φόρου	Αὐξων ἀριθμὸς
1	100.000	0	0	1	100.000	0	1
2	25.000	1	250	2	125.000	250	2
3	25.000	2	500	3	150.000	750	3
4	25.000	3	750	4	175.000	1.500	4
5	25.000	4	1.000	5	200.000	2.500	5
6	30.000	5	1.500	6	230.000	4.000	6
7	30.000	6	1.800	7	260.000	5.800	7
8	30.000	7	2.100	8	290 000	7.900	8
9	30,000	8	2.400	9	320.000	10.300	9
10	40.000	9	3.600	10	360.000	13.900	10
11	40.000	10	4.000	11	400.000	17.900	11
12	40.000	11	4 400	12	440.000	22.800	12
13	40.000	12	4.800	13	480 000	27.100	13
14	60.000	13	7.800	14	540.000	34.900	14
15	60.000	14	8.400	15	600.000	43.300	15
16	100.000	15	15.000	16	700.000	58.300	16
17	100.000	16	16.000	17	800.000	74.300	17
18	200.000	17	34.000	18	1.000.000	108.300	18
19	200.000	18	36.000	19	1.200.000	144.300	19
20	400.000	19	76.000	20	1.600.000	220.300	20
21	400.000	20	80.000	21	2.000.000	300.300	21
22	600.000	21	126.000	22	2.600.000	426.300	22
23	600.000	22	132.000	23	3.200.000	558.300	23
24	800.000	23	184.000	24	4.000.000	742.300	24
25	1.000.000 ἂν τούτου	24 25	240.000	25	5.000.000	982.300	25

4. Ἐπὶ διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων πραγματικῶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ φορολογητέα συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος ἄρχεται ἀπὸ 200.000 δραχμῶν καὶ ἄνω.

5. Εἰς τὰ ἀνωτέρω ποσὰ φόρου συμπεριλαμβάνεται τὸ ἀναγκαστικὸν δάνειον, καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὑπάρχον ποσοστόν.

Αἱ παράγραφοι 2,3 καὶ 4 λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 4,5 καὶ 6».

Ἄρθρον 4.

Αἱ παράγραφοι 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ κώδικος τῆς

φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς τῆς παραγράφου 7 λαμβανούσης τὸν ἀριθμὸν 18.

«4. Ἡ ἐκ μιᾶς ἢ πλειόνων ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν ἢ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἢ ἐξ ἄλλων φορολογικῶν στοιχείων προκύπτουσα φορολογητέα καθαρὰ ἢ τεκμαρτὴ πρόσοδος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ κατωτέρα τῶν κάτωθι ὁριζομένων τεκμηρίων κατοικίας καὶ χρήσεως αὐτοκινήτου, μηχανοκινήτου ἀκάτου ἢ θαλαμηγοῦ.

5. Ὡς τεκμαιρομένη δ' ἐτησία καθαρὰ φορολογητέα πρόσοδος λαμβάνεται τὸ τριπλάσιον μὲν τοῦ παρὰ τοῦ φορολογουμένου καταβαλλομένου ἐνοικίου, ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος κατοικεῖ εἰς οἰκίαν ἢ διαμέρισμα εὑρισκόμενον ὑπὸ ἐλευθέραν μίσθωσιν, τὸ πενταπλάσιον δὲ τοῦ ἐνοικίου ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος κατοικεῖ εἰς οἰκίαν ἢ διαμέρισμα εὑρισκόμενον ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον.

6. Τὸ ἐνοίκιον ἐπαύλεων ἢ ἄλλων διαμερισμάτων ἢ παραρτημάτων (γκαράζ, σταύλων κλπ.) προστίθεται εἰς τὸ ἐνοίκιον τῆς κατοικίας πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς τεκμαιρομένης προσόδου.

7. Ὡς ἐνοίκιον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἀναγραφόμενον ποσὸν ἐν τοῖς οἰκείοις φορολογικοῖς καταλόγοις τῶν οἰκοδομῶν κατὰ τὸ ἔτος δι' ὃ ἡ φορολογία προκειμένου περὶ ἐλευθέρων οἰκοδομῶν, προκειμένου ὅμως περὶ οἰκοδομῶν τελουσῶν ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1930 αὐξήσεις ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου.

8. Ἐπὶ ἰδιοκατοικουμένων οἰκοδομῶν ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένων ἐπαύλεων ἢ ἄλλων διαμερισμάτων ἢ παραρτημάτων πρὸς εὕρεσιν τῆς τεκμαιρομένης ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ τριπλάσιον τῆς ἐν τοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις τῶν οἰκοδομῶν ἀναγραφομένης ἀκαθαρίστου προσόδου τοῦ ἔτους δι' ὃ ἡ φορολογία.

9. Ἐξαιρετικῶς, ὁσάκις τὸ παρὰ τοῦ φορολογουμένου καταβαλλόμενον ἐτήσιον ἐνοίκιον τῆς κατοικίας του ἢ ἐπαύλεων ἢ ἄλλων διαμερισμάτων ἢ παραπηγμάτων κυμαίνεται μεταξὺ τῶν ποσῶν 120.001 μέχρις 150.000 δραχμῶν ὡς τεκμαιρομένη καθαρὰ φορολογητέα πρόσοδος λαμβάνεται τὸ τετραπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ἐνοικίου ἢ ἀθροίσματος ἐνοικίων, τὸ πενταπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ἐνοικίου ἢ ἀθροίσματος ἐνοικίων, τὸ πεντα πλάσιον ὁσάκις κυμαίνεται μεταξὺ 150.001 μέχρις 180,000 δραχμῶν, τὸ ἑξαπλάσιον ὁσάκις κυμαίνεται ἀπὸ 180.001 μέχρι 250.000, τὸ ἑπταπλάσιον δὲ ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐνοικίων ἄνω τῶν 250.000 δραχμῶν ἐτησίως.

10. Αἱ διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἰδιοκατοικουμένων οἰκοδομῶν ἢ ἄλλων διαμερισμάτων ἢ παραρτημάτων, ὁσάκις ἡ ἐκ τούτων ὑπολογιζομένη ἀκαθάριστος πρόσοδος ἀνέρχεται εἰς τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενα ἐτήσια ποσά.

11. Ἐπὶ διαμονῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ διάστημα ἔλασσον ἐτησίας περιόδου πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἐτησίας τεκμαιρομένης καθαρᾶς προσόδου τοῦ φορολογουμένου ἐνεργεῖται ἀναγωγὴ εἰς ἓν ὁλόκληρον ἔτος.

12. Ἐπὶ τῶν εἰς ξενοδοχεῖα μετὰ φαγητοῦ ἢ οἰκοτροφεῖα διαμενόντων τὸ τυχὸν μετὰ τροφῆς συμπεφωνημένον ἐνοίκιον περιορίζεται πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος εἰς τὸ ἥμισυ ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου παρὰ τοῦ φορολογουμένου ποσοῦ, τριπλασιαζόμενον εἶτα πρὸς προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας ἐτησίας τεκμαρτῆς καθαρᾶς προσόδου.

13. Ἐπίσης ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἐξευρισκομένη τεκμαρτὴ πρόσοδος περιορίζεται κατὰ 20ο)ο ὁσάκις ὁ φορολογούμενος, ὑποκείμενος εἰς τὴν φορολογίαν τῶν κατηγοριῶν Δ ἢ Ζ ἢ εἰς τὸν φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματος, χρησιμοποιεῖ τὴν κατοικίαν του ταύτην πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ δὲν διατηρεῖ ἕτερον γραφεῖον ἢ διαμέρισμα ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

14. Διὰ τοὺς διατηροῦντας πρὸς ἰδίαν χρῆσιν αὐτοκίνητον προστίθεται ὡς τεκμαιρομένη ἐπὶ πλέον καθαρὰ ἐτησία πρόσοδος δι' ἕκαστον τούτων ἀπὸ τριάκοντα μέχρι πεντήκοντα μὲν χιλιάδων δραχμ. ἐὰν τὸ αὐτοκίνητον διευθύνηται παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, καὶ ἀπὸ 70.000 μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων ἐὰν δι' ἰδιαιτέρου σωφέρ, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

15. Ἐπίσης προστίθεται δι' ἑκάστην μὲν διατηρουμένην παρὰ τοῦ φορολογουμένου μηχανοκίνητον ἄκατον δυνάμεως τοὐλάχιστον εἴκοσι πραγματικῶν ἵππων 50.000, δι' ἑκάστην δὲ θαλαμηγὸν (γιὼτ) δραχμαὶ ἑκατὸν χιλιάδες.

16. Τὸ ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεκμηρίων πρακτικὸν φορολογητέον εἰσόδημα δύναται νὰ περιορισθῇ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος προσαγάγῃ βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ ἀπόδειξιν, ὅτι συνεχῶς ἐπὶ ἐννέα τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ἐκέκτητο τίτλους ἐθνικῶν δανείων ἢ ἑτέρων δανείων τοῦ Κράτους, ὧν τυχὸν ἡ πρόσοδος, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, εἶναι ἐξηρτημένη φορολογίας, καὶ ἐξ ὧν καὶ μόνον ἀπήλαυσε τὸ ὡς ἄνω ἐκπιπτόμενον εἰσόδημα.

17. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐξευρισκομένη πρὸς φορολογίαν τεκμαρτὴ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος ἀποστρογγυλοῦται κατὰ χιλιάδα δραχμῶν. Πρὸς τοῦτο ἐκπίπτονται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου τὰ ἀπὸ δραχμῶν 500 καὶ κάτω τμήματα, τὰ δὲ ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου λογίζονται ὡς ἀκεραία χιλιάς.

Ἐπίσης ἀμελοῦνται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου τὰ προκύπτοντα κλάσματα δραχμῆς, ὡς ποσὰ φόρου.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 9 § 3 τοῦ νόμου 3338 ὅσον ἀφορᾷ τὸν συνθετικὸν φόρον.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἡ μείωσις τοῦ φόρου ἐγγείου παραγωγῆς τοῦ ἔτους 1929—1930 ἐφ' ὅσον εἰδικὴ πρὸς τοῦτο συγκροτουμένη Ἐπιτροπὴ πιστοποιήσῃ ὅτι πράγματι ἡ βεβαίωσις ἦτο ὑπερβολική.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων θέλουσι κανονισθῆ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων,»

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων πράξεων.»

3) «Περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινων διατάξεων.»

4) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4448 «περὶ ταμείου συντάξεων νομικῶν.»

5) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 10 ἕως 13 τοῦ νόμου «περὶ ἐξυβρίσεως καὶ Τύπου τῆς 23 Νοεμβρίου 1837.»

6) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4491 «περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας»,

ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΕ' τῆς 17 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς

διὰ τῆς προσθήκης 3 παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 5

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων», ἡ φράσις «παρόντων πέντε τοὐλάχιστον» ἀν-

τικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως "παρόντων ἐννέα τουλάχιστον" καταργουμένης τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ἰουνίου 1923 ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ γενομένης προσθήκης.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 14, ὡς ἀντικατεστάθη αὕτη διὰ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4139, ἡ ἐν αὐτῇ φράσις "καὶ μέχρι πέντε συνεδριάσεων" ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως "καὶ μέχρις ὀκτὼ συνεδριάσεων".

3. Εἰς τὴν πρώτην παράγρ. ἄρθρ. 7 τοῦ νόμου 4139 καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς προστίθεται ἡ φράσις 12 τῆς Γερουσίας, προτάσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

4. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 14 προστίθεται παράγραφος 7 ἔχουσα ὡς ἑξῆς : «Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου διοικεῖ, διαχειρίζεται καὶ διαθέτει τὴν περιουσίαν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις Νόμων καὶ Διαταγμάτων περὶ τοῦ Ταμείου τούτου καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1927 Διατάγματος "περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1924 Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Τὸν Διευθυντὴν ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ὁριζόμενος καὶ τούτου κωλυομένου ἢ ἀπόντος ἕτερος».

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1636, ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἐτροποποιήθη δι' ἄλλων τινων μεταγενεστέρων διατάξεων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Τὸ προσωπικὸν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου ἀποτελοῦσι :

α΄) Εἷς Διευθυντὴς β΄ ἢ α΄ τάξεως.

β΄) Τρεῖς Τμηματάρχαι καὶ εἷς ἀρχιλογιστὴς β΄ ἢ α΄ τάξεως.

γ΄) Εἷς Ταμίας ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α΄ τάξεως ἢ τμηματάρχου β΄ καὶ α΄ τάξεως

δ΄) Εἴκοσι Λογισταὶ ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β΄ καὶ α΄ τάξεως ἢ Εἰσηγητοῦ.

Εἷς ἀρχειοφύλαξ ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β΄ καὶ α΄ τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ.

στ΄) Τριάκοντα Ὑπολογισταὶ ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β΄ καὶ α΄ τάξεως ἢ ἀκολούθου.

ζ΄) Εἷς εἰσπράκτωρ ἐπὶ βαθμῷ δημοσίου εἰσπράκτορος γ΄, β καὶ α΄ τάξεως.

η΄) Δύο Ταξινόμοι ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β΄ καὶ α΄ τάξεως ἀκολούθου.

θ΄) Τρεῖς δακτυλογράφοι ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β΄ καὶ α τάξεως.

ι΄) Πέντε κλητῆρες ἐπὶ βαθμῷ κλητῆρος β καὶ α΄ τάξεως.

3) Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 1636 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Αἱ δαπάναι τοῦ προσωπικοῦ τούτου, διὰ μὲν τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου 1636 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923, ὡς συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων προβλεπομένας θέσεις βαρύνουσι τὸ Δημόσιον, διὰ δὲ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προστιθεμένας τοιαύτας βαρύνουσι τὸ Μ. Ταμεῖον. Αἱ ἀναγραφόμεναι πιστώσεις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἤδη εἰς βάρος τῶν πιστώσεων τούτων θέσεων παραμένουσι καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀναγραφόμεναι ἐν αὐτῷ. Αἱ λοιπαὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου δαπάναι θὰ ἐξακολουθήσωσι βαρύνουσαι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

4. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1636 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν» προστίθενται κατὰ παράθεσιν «ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζουσιν αἱ περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μ. Ταμείου εἰδικαὶ διατάξεις». Ἐν τέλει δὲ τῆς αὐτῆς παραγράφου προστίθενται τὰ ἑξῆς : «Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, προκειμένου τοῦτο νὰ ἐπιληρωθῇ ὑποθέσεως ἀφορώσης τὸ προσωπικὸν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, συμμετέχει καὶ ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ ἢ ταύτου ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ κατὰ νόμον ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ».

5. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 1636, ἀντὶ τῆς μὴ ἰσχυούσης παραγράφου 7, προστίθεται ὡς τοιαύτη ἡ ἑξῆς : «Ὁ ἤδη ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου ὑπηρετῶν γραμματεὺς τοῦ Ταμείου μετονομάζεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τμηματάρχην ἐφ ᾧ κέκτηται βαθμῷ, οἱ δὲ γραφεῖς εἰς ὑπολογιστάς, ἐπίσης ἐφ' ᾧ κέκτηνται βαθμῷ. Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν Ὑπολογιστῶν πληροῦνται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου, εἴτε ἐκ τῶν παρὰ τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ ὑπηρετούντων, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4139, δοκίμων ὑπαλλήλων, εἴτε ἐκ τῶν ἐπιτυγχανόντων ἐν διαγωνισμῷ ἐνεργουμένῳ ἐν τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ καὶ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων λεπτομερέστερον ἑκάστοτε καθοριζόμενα. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4139 περὶ διορισμοῦ δοκίμων ὑπαλλήλων καταργεῖται, οἱ ἤδη ὅμως ὑπηρετοῦντες ὡς δόκιμοι ὑπάλληλοι διατηροῦνται ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἰσάριθμοι κεναὶ θέσεις τακτικῶν ὑπαλλήλων λογιστῶν ἢ ὑπολογιστῶν. Ὁ πρὸς γενικοποίησιν τῶν δοκίμων ὑπαλλήλων ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ ὁρίζεται εἰς ἓν ἔτος. Ἀκόλουθος διορίζεται ὁ κεκτημένος δίπλωμα τῆς Νομικῆς ἢ τῆς ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ ἢ προάγεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὁ ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α΄ τάξεως ὑπηρετῶν ἐν τῷ Μ. Ταμείῳ τακτικὸς ἢ δόκιμος ὑπάλληλος καὶ ἢ κεκτημένος δίπλωμα Νομικῆς ἢ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἑνὸς τουλάχιστον ἔτους ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Μ. Ταμείῳ καὶ ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ πτυχίον Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἐφ' ὅσον ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐξεπλήρωσαν καὶ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἢ νομίμως ἀπηλλάγησαν ταύτης.

Εἰς τὰς θέσεις Ταξινόμων, τοῦ εἰσπράκτορος καὶ κλητήρων δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὁριστικῶς οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὅπερ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του θέλει ὁρίσει καὶ τὸν βαθμὸν αὐτῶν». Οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες τακτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α΄ τάξεως προάγονται πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λογιστοῦ β΄ τάξεως συμφώνως τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4139».

6. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 4 προστίθεται ὡς 8 παράγραφος ἡ ἑξῆς: «Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως κενῶν ὀργανικῶν θέσεων ἐν τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν τούτων θέσεων δι' ὑπαλλήλων τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ.

7. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 12 Ἰουλίου 1919 προστίθενται ἐν τέλει τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὸν Εἰσπράκτορα ὑποχρεούμενον εἰς ἐγγύησιν τῶν ὁμοιοβάθμων του δημοσίων Εἰσπρακτόρων ἐπιτρέπεται νὰ παρέχηται ἀποφάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου δι' ἔξοδα κινήσεως καὶ πρὸς κάλυψιν τῶν τυχὸν εἰς βάρος του λαθῶν τῆς διαχειρίσεώς του ἀποζημίωσις μέχρι τοῦ τετάρτου τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ».

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἡ διάθεσις τὸ πολὺ μέχρι ἑνὸς ἕκτου τοῦ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνόλου τῆς περιουσίας αὐτοῦ πρὸς παροχὴν δανείων. α΄) Εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ μετόχους αὐτοῦ τοὺς ἔχοντας ἀποκτήσει τὸ πρὸς ἀπονομὴν μερίσματος δικαίωμα, β΄) Εἰς τοὺς συνταξιούχους μετόχους τοὺς λαμβάνοντας μέρισμα ἐκ τοῦ Μ. Ταμείου καὶ γ΄) Εἰς τὰς ὀρφανὰς οἰκογενείας τῶν μετόχων τὰς λαμβανούσας μέρισμα ἐκ τοῦ Μ. Ταμείου. Ἡ χορήγησις τῶν δανείων τούτων ἐνεργεῖται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Μ. Ταμείου.

2. Τὰ δάνεια συνομολογοῦνται ἁπλᾶ ἢ τοκοχρεωλυτικά, ὁ δὲ τόκος αὐτῶν ὁρίζεται εἰς 9 ο)ο πλέον 3 ο)ο ἐτησίως λόγῳ ἀσφαλίστρων. Ἡ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς τούτων ἢ δόσεως τινὸς τοκοχρεωλυτικῆς συνεπάγεται τὴν πληρωμὴν τόκου ὑπερημερίας πρὸς 12 ο)ο. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἀπομακρύνσεως καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὀφειλέτου, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῆς πληρωμῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, καθίσταται τὸ δάνειον ἀπαιτητὸν δικαιουμένου τοῦ Μ. Ταμείου νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου καταβολὴν ὅλων τῶν ὑπολειπομένων δόσεων, ἄνευ τινὸς ὀχλήσεως.

3. Πρὸς ἀσφάλειαν τῶν δανείων ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1)4 τῶν παγίων ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ὑπὸ τοῦ Μ. Ταμείου καταβαλλομένου μερίσματος τῶν κατὰ τὰ ἄνω ὀφειλετῶν ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης τυχὸν ἐπιτρεπομένης κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις κατασχέσεως. Διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν ὀφειλῶν ἐκ τῶν δανείων τούτων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων ἄνευ χρησιμοποιήσεως τῆς διὰ ταῦτα ἀπαιτουμένης γενικῆς προσκλήσεως.

4. Ἐκ τῶν ἐνεργουμένων εἰσπράξεων τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχομένων δανείων παρέχονται ποσοστὰ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Δημοσίων Ταμείων πρὸς πεντήκοντα λεπτὰ τοῖς ἑκατὸν (0,50 ο/ο). Δημόσιοι Ταμίαι ἀμελοῦντες ἢ ἀναβάλλοντες τὴν εἰσπραξιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δανείων ἢ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ὡς θέλουσι καθορισθῇ διὰ τοῦ ἐκδοθησομένου κανονισμοῦ, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσει τοῦ Μ. Ταμείου, ἐπὶ ἀμελείᾳ ἢ παραβάσει καθήκοντος.

5. Ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς παροχῆς τῶν δανείων τούτων, ὁ τρόπος, ἡ ἔκτασις καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν δόσεων ἢ τῆς ἐξοφλήσεως, αἱ συνέπειαι τῆς καθυστερήσεως, τὰ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν δανείων τούτων προσωπικοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια ὁρίζονται διὰ τοῦ πρὸς τοῦτο συντασσομένου Κανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Μ. Ταμείου κυρουμένου διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

6. Πάντα τὰ διὰ τὴν παροχὴν καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν δανείων τούτων ἀπαιτούμενα ἔγγραφα (ἤτοι αἰτήσεις, συμφωνητικά, ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως δανείου καὶ τόκων, ὡς καὶ ἐπιστροφῆς τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντος ποσοῦ) συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1923 Ν. Διατάγματος, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4139 τοῦ 1929, εἶναι ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 4139 ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας μετόχους τὸ μέρισμα κανονίζεται συμφώνως μὲ τὰς μέχρι τότε ἰσχυούσας διατάξεις τριπλασιαζομένου τοῦ βασικοῦ μερίσματος. Ἐπίσης τοῦ β΄ ἐδαφίου τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4139 εἶναι ὅτι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μερίσματος τοῦ Μ. Ταμείου ὡς συντάξιμος μισθὸς νοεῖται διὰ μὲν τοὺς ἰσοβίους καὶ μονίμους δικαστικοὺς καὶ τοὺς ἐξομοιουμένους πρὸς τούτους ὁ τοῦ νόμου 2751 τοῦ 1922 σὺν ταῖς διὰ τούτους νομίμοις προσαυξήσεσι, δι' ἅπαντας δὲ ἀνεξαιρέτως τοὺς λοιποὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐν γένει ὁ τοῦ νόμου 2494 τοῦ 1920 σὺν ταῖς προσαυξήσεσι λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας διὰ δὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ὁ διὰ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῶν ὁριζόμενος τοῦ οὕτω κανονιζομένου αὐτοῖς μερίσματος μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ μέρισμα ὅπερ λαμβάνουσιν οἱ ἀντίστοιχοι αὐτῶν ὁμοιόβαθμοι ὑπάλληλοι τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ μέρισμα τῶν συνταξιούχων μετόχων σὺν τῷ ἐπιμερίσματι δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατ' ἀνώτατον ὅρον τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 2.000 μηνιαίως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α΄ καὶ β΄ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4139 ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ οὕτως αὐξανόμενον μέρισμα τῶν μετόχων τούτων, ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς ἐδαφίοις τῆς αὐτῆς παραγράφου ἀναφερομένων δικαιούχων ἄρχεται μετὰ τὴν πάροδον τῆς καθοριζομένης διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἑξαμήνου προθεσμίας. Ἐφεξῆς ὅπου τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαντῶνται αἱ λέξεις «περιβαλλομένου μέτοχοι» ἢ «συνταξιοῦχοι μέτοχοι» νοοῦνται ὡς τοιοῦτοι οἱ λαμβάνοντες μέρισμα ἐκ τοῦ Μ. Ταμείου ἢ δικαιούμενοι τοιούτου.

3. Εἰς τὸ ἐδάφιον γ΄ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4139 τοῦ 1929 ἡ ἐν αὐτῷ φράσις «συνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1923 περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὡς καταστάντες διανοητικῶς ἢ σωματικῶς ἀνίκανοι προβήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας». Ἐπίσης εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ ἐν αὐτῇ φράσις «συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὡς παθόντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ». Αἱ τροποποιήσεις αὗται νοοῦνται ὡς ἰσχύουσαι ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4139. Οἱ οὕτω δικαιωθέντες ἐπίσης συντάξεως μόνιμοι ὑπάλληλοι, ὡς παθόντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ οἱ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπονομὴν μερίσματος χρόνου δύνανται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναβρομικὴν ἐγγραφὴν καὶ διὰ τὸν ὑπόλοιπον νόμῳ συντάξιμον χρόνον ὑπηρεσίας αὐτῶν καταβάλλοντες τὰς νενομισμένας δόσεις.

4. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1923 Ν. Δ. ὡς αὕτη συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων» φράσις «Ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν δι' ἐργολαβίας ἢ ἄλλως ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ προμηθευομένων ἢ χορηγουμένων εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας εἰδῶν ἢ προσφερομένων ἐργασιῶν καὶ ὑπηρεσιῶν καθὼς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκτελουμένων δι' ἐργολαβίας ἢ ἄλλως πως ὑπὸ ἰδιωτῶν δημοσίων ἔργων, τῶν βαρυνόντων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως· «Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν δι' ἐργολαβίας ἢ ἄλλως πως, ὁπωσδήποτε, παρ' εἰσυδήποτε καὶ ὑφ' οἱονδήποτε τύπον, α΄) προμηθευομένων ἢ χορηγουμένων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν, β΄) τῶν ἐκτελουμένων ἔργων καὶ γ΄) τῶν προσφερομένων ἐργασιῶν ἢ ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον ἡ δι' ἁπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις δαπάνη βαρύνει».

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ὀρθὴ ἔννοια τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4139 εἶναι ὅτι εἰς τὸν δι' αὐτῆς ὁριζόμενον ὡς νόμιμον τόκον δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ συμβατικὸς τόκος τῶν ὑπὸ τοῦ Μ. Ταμείου χορηγουμένων ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ δανείων, ὅστις ὁρίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύναψιν τῆς σχετικῆς περὶ ἑκάστης τούτων συμβάσεως.

2. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923 πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ Μετόχου προθεσμία ἐπεκτείνεται ἀντικαθισταμένης τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ φράσεως «ἐντὸς πέντε ἐτῶν» διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς δέκα ἐτῶν».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 12 Ἰουλίου 1919 προστίθενται ἐν τέλει τὰ ἑξῆς· «Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ κατάσχεσις τοῦ 1)4 τοῦ τριμηνιαίου μερίσματος ἢ τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος λόγῳ διατροφῆς συζύγου ἢ τέκνου».

4. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου προτεινόμεναι

ἑκάστοτε τροποποιήσεις τῶν περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσιν εἰς τὰ δικαιώματα τὸν τρόπον καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀπονεμητέων μερισμάτων καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μετόχων καὶ τῶν ὀρφανικῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἢ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἐν γένει λειτουργίας καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.

5. Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ νόμου 4139 προβλεπομένην κωδικοποίησιν θέλουσι περιληφθῆ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κωδικοποιήσεως γενησόμεναι τροποποιήσεις. Ἡ κωδικοποίησις αὕτη θὰ φέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὸν τίτλον «Ὀργανισμὸς τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».

6. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων τῆς 12 Ἰουλίου 1919. Ἐπίσης τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1925 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων» ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

7. Ἡ δικαιοδοσία καὶ ἡ ἁρμοδιότης, τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς θητείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Διὰ Διαταγμάτων ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδιδομένων κανονίζονται ἑκάστοτε αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος, οὗτινος αἱ διατάξεις τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διὰ Διαταγμάτων.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων πράξεων».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΒ' τῆς 15 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

(διὰ τῆς προσθήκης τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ δευτέρου ἄρθρου καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἑβαφίου 2 ἰδίου ἄρθρου)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Νομοθετικὸν διάταγμα (φύλλον 114) «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων ἐγγράφων», ἔχον οὕτω:

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἀπόσπασμα τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς ὑπὸ στοιχ. Δ' τῆς 25—2—29 συνεδριάσεως τῆς Εἰδικῆς Γνωμοδοτικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἐνεκρίθη τελειωτικῶς τὸ κάτωθι: Ν. Διάταγμα.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα περιλαμβανόμενα ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν συμβολαιογράφων Ἀθηνῶν Βασιλείου Συνακινοῦ, Θεοδώρου Τσάκωνα, Ἀγγέλου Γρηγοροπούλου, Βασιλείου Παλαιολόγου καὶ Πειραιῶς Τηλεμάχου Μπούμη, στερούμενα οἱουδήποτε νομίμου τύπου, φέροντα ὅμως τὰς ὑπογραφὰς πάντων τῶν ἐν τοῖς συμβολαίοις τούτοις συμβαλλομένων, δύνανται νὰ κηρυχθῶσι νομίμως ἀπ' ἀρχῆς συντεταγμένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, καὶ ἂν ἔτι δὲν φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦ συντάξαντος αὐτὰ συμβολαιογράφου, τῷ τυχὸν συμπράξαντος τοιούτου ἢ τῶν μαρτύρων ἢ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τούτων πλαστάς.

Ἄρθρον 2.

Πᾶς ἔχων συμφέρον ὅπως κηρυχθῇ κῦρος ἔχον συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων δύναται νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν. Ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως ὁρίζει χρόνον πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῆς, διατάσσει τὴν κλήτευσιν τῶν ἐν τῷ συμβολαιογραφικῷ ἐγγράφῳ φερομένων ὡς συμβληθέντων καὶ παντὸς κατὰ τὴν κρίσιν του ἐνδιαφερομένου καὶ τὴν προσκομιδὴν τοῦ σχετικοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ φυλάσσοντος αὐτὸ συμβολαιογράφου ἢ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Πρόεδρος, πρὸς σχηματισμὸν πεποιθήσεως, ἐκτιμᾷ τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων προσκομιζόμενα παντὸς εἴδους ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, διατάσσει, ἐφ' ὅσον κρίνει σκόπιμον, τὴν προσκομιδὴν παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, ἐπιβάλλει ὅρκον εἰς τοὺς παρισταμένους διαδίκους, μὴ ὑποχρεούμενος νὰ τηρήσῃ διαδικαστικοὺς κανόνας καὶ ἀποφαινόμενος πάντοτε δι' εἰδικῆς ἠτιολογημένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ἀποκλειομένης τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, κοινοποιουμένη εἰς τὸν ἀντίδικόν του καὶ ἐκδικαζομένη ὡς νόμῳ προτιμημένη πρὸ πάσης ἄλλης τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας 5 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Πρόεδρος, δεχόμενος τὴν αἴτησιν, ἀναγνωρίζει ἐν τῇ ἀποφάσει τὴν ὕπαρξιν μιᾶς ἑκάστης τῶν ἐλλείψεων, ἀποφαίνεται δὲ ὅτι αὗται δὲν ἐπηρεάζουσι τὸ κῦρος τοῦ σχετικοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὅπερ κηρύσσει ὡς ἀπ' ἀρχῆς νομίμως κατὰ τύπους συντεταγμένον.

Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ δὲν ἀναφέρεται ἡ χρονολογία τῆς συντάξεώς του, προσδιορίζεται αὕτη ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν τυχὸν ἐν τῷ σώματι τῶν ἐγγράφων κενῶν.

Αἱ περὶ ἀμφισβητήσεως τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς τῶν συμβαλλομένων καὶ προσβολῆς τοῦ ἐγγράφου ὡς πλαστοῦ ἐνστάσεις ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τούτων ἀπόφασις ἔχει προσωρινὴν μόνον ἰσχὺν καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν δίκην.

Ἄρθρον 6.

Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου προσαρτᾶται ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ ἢ τινος τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ σχετικὸν καὶ ἀποτελεῖ ὁλοκληρωτικὸν αὐτοῦ μέρος, συντασσομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐν τέλει αὐτοῦ σχετικῆς σημειώσεως. Τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἐπιμελείᾳ τούτου ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἐντεταλμένον τὴν φύλαξιν αὐτοῦ συμβολαιογράφον, διατασσομένης τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ τοῦ συμβολαιογράφου τούτου ἐὰν δὲν εἶναι κατακεχωρισμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ συντάξαντος αὐτό.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ἐπὶ τῶν οὕτωσι τύποις κυρουμένων συμβολαίων ἤθελε προβληθῇ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἔνστασις περὶ εἰκονικότητος τῆς ἐν αὐτοῖς δικαιοπραξίας ἐκ τῆς μὴ καταβολῆς πρὸς τὸν πωλητὴν τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἀγοραπωλησίας ἢ πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ δανειζομένου ποσοῦ, τὴν τοιαύτην ἔνστασιν ὑποχρεοῦται τὸ δικαστήριον νὰ ἐξετάσῃ, ἐπιτρεπομένου πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς καὶ τοῦ ἐμμαρτύρου ἀποδεικτικοῦ μέσου.

Ἡ δυνάμει τοιούτων συμβολαίων ἐκτέλεσις ἀναστέλλεται

τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν μέχρις ἐκδόσεως πρώτης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεώς του ὑποχρεοῦται νὰ κρίνῃ περὶ τῆς περαιτέρω ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου δὲν περιλαμβάνονται αἱ δημόσιαι διαθῆκαι καὶ οἱ δημόσιοι κωδίκελλοι.

Ἄρθρον 9.

Αἱ εἰς συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ἐγγράφων παραβάσεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου φορολογικοῦ νόμου, θεωροῦνται ὡς μὴ ἐπηρεάζουσαι τὸ κῦρος τῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρον 10.

Πᾶσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία εἶναι ἀπηλλαγμένη παντὸς τέλους.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Π. Πετρίδης, Κ. Ζαβιτζιάνος, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σοφούλης, Π. Ἀργυρόπουλος, Α. Δοξιάδης, Α. Παπαδάτος, Θ. Μανέττας.

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Ἐὰν κατὰ τῶν ὡς ἀνωτέρω τύποις κυρουμένων συμβολαίων ἤθελε προβληθῇ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων ἔνστασις περὶ μὴ γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐνισταμένου, ἢ περὶ εἰκονικότητος τῆς ἐν αὐτοῖς δηλώσεως τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ πωλητοῦ ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δανεισθέντος ποσοῦ ἢ τοῦ ἀντιτίμου τῆς πωλήσεως, τὰς τοιαύτας ἐνστάσεις ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὸ Δικαστήριον, μὴ δικαιούμενον ν' ἀπορρίψῃ ὡς ἀνεκκαθαρίστους. Κατ' ἐξαίρεσιν δὲ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 303 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τεθειμένης ἀρχῆς, τὸ Δικαστήριον δύναται πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὡς ἄνω ἐνστάσεως εἰκονικότητος νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ τὸ ἐμμάρτυρον μέσον, ἀλλὰ μόνον ὁσάκις ἡ ἐν δανειστικῷ συμβολαίῳ ἀναγραφεῖσα σειρὰ τῆς παραχωρηθείσης ὑποθήκης ἢ ἡ ἐν τῷ πωλητηρίῳ συμβολαίῳ ὑπόσχεσις τοῦ πωλητοῦ περὶ ἀνυπαρξίας ἐνυποθήκου χρέους ἐπὶ τοῦ πωλουμένου δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἐκ τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν ἐμφαινομένην κατάστασιν βαρῶν τοῦ ὑποθηκευθέντος ἢ πωληθέντος κτήματος καὶ προκύπτει οὕτως ἡ πιθανότης ὅτι τὸ ἀντίτιμον τοῦ δανείου ἢ τῆς πωλήσεως ἀφέθη εἰς χεῖρας τοῦ συμβολαιογράφου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἵνα διατεθῇ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐξόφλησιν προϋπαρχόντων ἐνυποθήκων χρεῶν, ἀποδεικνύεται δὲ συγχρόνως, ὅτι τὰ χρέη ταῦτα δὲν ἐξωφλήθησαν. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδεμίαν ἐφαρμογὴν ἔχουσιν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ προϋφισταμένου ἐνυποθήκου χρέους συνετάγη καὶ ὑπεγράφη συμβόλαιον κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος.

2. Ἀποδεικνυομένης ἀληθοῦς τῆς ὡς ἄνω ἐνστάσεως ἡ παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ γενομένη παρακαταθήκη τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ τιμήματος ἢ τοῦ δανείου θεωρεῖται κατὰ μαχητὸν τεκμήριον ὡς γενομένη κοινῇ συναινέσει τῶν συμβαλλομένων, ἡ δὲ διὰ τοῦ προσβαλλομένου συμβολαίου συνωμολογημένη καταβολὴ δανείου ἢ τιμήματος πωλήσεως μειοῖ κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰρημένης, παρακαταθήκης, τῆς κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου γενομένης ἀξιώσεως πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν παρακαταθεντῶν ἐπιμεριζομένης κατ' ἴσα μέρη μεταξὺ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου ἢ ἀγοραστοῦ καὶ πωλητοῦ. Ἐὰν τὸ κατατεθὲν ποσὸν ὑπερβαίνῃ τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀπαιτούμενον πρὸς ἐξόφλησιν προϋφισταμένων ἐνυποθήκων χρεῶν, ὁ δὲ ὀφειλέτης ἢ πωλητὴς δὲν προέβη ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως εἰς ποινικὴν ἢ πολιτικὴν δίωξιν τοῦ συμβολαιογράφου, θεωρεῖται κατὰ μαχητὸν τεκμήριον ὡς συνεναίσας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου ἰδιοποίησιν τοῦ ὑπερβάλλοντος τὰ ἐνυπόθηκα χρέη μέρους τῆς παρακαταθήκης μὴ χωρούντος τοῦ κατὰ τ. ἀνωτέρω ἐπιμερισμοῦ ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο.

3. Προσβληθέντος συμβολαίου τινὸς κατὰ τὰ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος, δύναται ὁ Πρόεδρος τῶν *Πρωτοδικῶν* αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ν' ἀναστείλῃ προσωρινῶς τὴν δυνάμει τούτου ἐκτέλεσιν μέχρις οὗ ἀποφανθῇ τὸ Δικαστήριον παρ' ᾧ ἐκκρεμεῖ ἡ ὑπόθεσις, ὅπερ ὀφείλει κατὰ τὴν πρώτην ἐπακολουθήσουσαν συζήτησιν ν' ἀποφασίσῃ περὶ παρατάσεως ἢ μὴ τῆς ἀναστολῆς. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου δύναται ν' ἀνακληθῇ ὁποτεδήποτε.

Περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινων διατάξεων.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΕ' τῆς 17 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

διὰ τῆς τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 καὶ τῆς προσθήκης ἄρθρου 6.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν ἄρθρ. 1 καὶ 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)16 Νοεμβρίου 1925 περὶ ἐκδικάσεως μικροδιαφορῶν κτλ., κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4204 τοῦ 1929, ποσότης τῶν δρχ. 600 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 2.000.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν ἄρθροις 300, 301, 303 Πολιτικῆς Δικονομίας ποσότης τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δρχ. δύο χιλιάδων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἑδάφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 490 Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Σεπτεμβρίου—3 Ὀκτωβρίου 1925, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4300 τοῦ 1929 ἀντικαθίστανται οὕτω: «Οἱ Εἰρηνοδίκαι θέλουσι δικάζει ἐπὶ ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων περὶ ὅλων τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν εἰς κινητὰ κτήματα ἢ τὴν ἐμπορίαν ἀφορωσῶν ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ Εἰρηνοδίκου συγχωρεῖται πάντοτε ἔφεσις, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ ἐξεδόθη ἀπόφασις, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 2.000, ἐξαιρέσει μόνον τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς δι' εἰδικῶν ἢ ἐξαιρετικῶν νόμων ὁ Εἰρηνοδίκης δικάζει ἀνεκκλήτως».

2. Τὸ ἄρθρον 530 Πολ. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθετ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν 1) περὶ προσωπικῶν καὶ εἰς κινητὰ πράγματα ἀναγομένων ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον, μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν ἐξαιρουμένων, δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας δραχμῶν. Ὡς πρὸς τὴν ποσότητα ταύτην λαμβάνεται μὲν ὑπ' ὄψιν ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη αἴτησις, ἄνευ τῶν ἐπιγενομένων τόκων, ἐξόδων καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων, 2) περὶ πραγματικῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων, τῶν ὁποίων τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος αἰτούμενον ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας, ἢ ἐπὶ ἐλάσσονος εἰσοδήματος ἢ ἐλλείψεως τοιούτων ἡ ἀποδιδομένη εἰς τὸ κτῆμα ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δεκαπέντε χιλιάδας δραχμῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 1)13 Δεκεμβρίου 1836 «περὶ ἐνεχύρων» ἡ ποσότης τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ἀντικαθίσταται διὰ τῶν δύο χιλιάδων (2.000).

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν. Ἐκκρεμὴς θεωρεῖται ἡ δίκη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ αὐτῆς δικογράφου. Ἀλλὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐφέσεως κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν γεννηθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 146 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας προστίθεται τέταρτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«4. Καθ' ἃς περιπτώσεις ἡ ἐπίδοσις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἢ ἄλλων νόμων γίνεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὡς τοιοῦτον, τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιδόσεως, ὡς καὶ ἡ τυχὸν κατὰ νόμιον ἀναγκαία παραγγελία πρὸς δημοσίευσιν περιλήψεως, ὑπογράφεται εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἴτε ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου».

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4448 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΕ΄ τῆς 17 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

διὰ τῆς προσθήκης ἐδ. 8 εἰς τὸ ἄρθρον 2, τοῦ 8 λαμβάνοντος τὸν ἀριθμὸν 9 καὶ ἐδαφ. 6 εἰς τό ἄρθρον 5, τοῦ 6 ἐδαφίου λαμβάνοντος τὸν ἀριθμὸν 7.

Ἄρθρον 1ον

Τὸ ἐδάφιον ζ΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4448 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1636 «περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς καὶ πάσης ἄλλης σχετικῆς διατάξεως εἰς τὸ εἰρημένον Ταμεῖον ἀνηκόντων πόρων, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσι ποινικὰς ρήτρας, χρηματικὰ πρόστιμα καὶ χρηματικὰς ποινὰς ἢ ἐγγυοδοσίας ἐπιβαλλομένας διὰ συμβολαίων ἢ συμβάσεων εἰς ἐργολάβους, χορηγητὰς, ἢ προμηθευτὰς παντὸς εἴδους ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ, τῶν πολιτικῶν φυλακῶν ἢ δικαστηρίων ἢ παντὸς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑπαγομένου γραφείου καὶ καταπιπτούσας εἰς ὄφος αὐτῶν».

Ἄρθρον 2ον

1. Τὰ ἐδάφια γ΄ καὶ δ΄ τοῦ ἄρθρου 3 παράγρ. 1 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς: «γ΄) ἐκ τῆς κρατήσεως τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν τῶν προβιβαζομένων μετόχων ἐμμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς οὓς περιλαμβάνονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τοῦ παρόντος καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὸ σῶμα τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δικαιοσύνης καὶ οἱ ληξίαρχοι, ὡς καὶ τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου τούτου τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ τοῦ προβιβασμοῦ των καὶ ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) παρὰ τοῦ προαγομένου παρ' Ἐφέταις δικηγόρου καὶ ἐκ δραχμῶν χιλίων (1000) παρὰ τοῦ προαγομένου παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρου, πληρωνομένων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ ἐκδόσει ὑπ' αὐτοῦ γραμματίου πληρωμῆς, ἐπισυναπτομένου εἰς τὴν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ κώδικος δικηγόρων αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου δικηγορικοῦ συλλόγου περὶ τοιαύτης προαγωγῆς ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου αὐτῆς. Ὁ προαγόμενος ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὡς καὶ ὁ διοριζόμενος ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ τῷ Ἐφετείῳ ἄνευ προηγουμένης προαγωγῆς του εἰς τὸ Ἐφετεῖον ἢ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ὀφείλει νὰ πληρώσῃ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον δι' ἑκάστην τοιαύτην παραλειφθεῖσαν προαγωγήν του τὴν ἀντιστοιχοῦσαν προσημειωθεῖσαν χρηματικὴν ποσότητα. δ΄) Ἐκ τῆς κρατήσεως τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μετόχου ἐμμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐμμίσθου ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου τούτου τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς ὁπωσδήποτε γενομένης αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν του».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 0΄ τῆς αὐτῆς παραγράφου προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις: «Ἐπὶ ἀτελῶν συμβολαίων, ὁσάκις τὰ εἰς ἓν πέμπτον συνιστάμενα δυνάμει τοῦ ἐδαφίου 11 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3890 δικαιώματα τοῦ συμβολαιογράφου ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς 450, τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπερβάλλοντος ταύτας ποσοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο».

3. Τὸ ἐδάφιον ια΄ τῆς αὐτῆς παραγράφου ἀντικαθίσταται οὕτω: «Ἐκ δραχμῶν δύο (2) δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν ἀμειβομένην διὰ δραχμῶν τοὐλάχιστον ἕνδεκα, ἐκ δραχμῆς δὲ μιᾶς διὰ τὰς ἐλάττων ἀμειβομένας, ἐκ δραχμῶν δὲ πέντε δι' ἑκάστην ἔκθεσιν, πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ ἢ ἐπαναληπτικὸν τοιοῦτον, ἐγκατάστασιν, ἀποβολὴν, ἔξωσιν, προσωποκράτησιν, κήρυξιν καὶ διαμαρτυρικὸν οἱονδήποτε, πληρωνομένων εἰς ἀπάσας τὰς προμνησθείσας περιπτώσεις ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὰς πράξεις ταύτας δικαστικοῦ κλητῆρος».

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 προστίθεται ἐδάφιον κ΄ ἔχον οὕτω: «Ἡ εἰσφορὰ τοῦ ἑδαφίου ι΄ καταβάλλεται καὶ ὑπὸ παντὸς ἀμίσθου ὑποθηκοφύλακος ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἢ καταχώρισιν ὑπ' αὐτῶν γενομένην, αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἐδαφίων ιβ΄, ιγ΄, ιδ΄, ιε΄, καὶ ις΄ καταβάλλονται καὶ ὑπὸ παντὸς μετόχου δικολάβου διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἐδαφίοις τούτοις καὶ ἐνεργουμένων ὑπ' αὐτοῦ πρᾶξιν ἢ ἐνέργειαν, ἡ δὲ εἰσφορὰ τοῦ ἐδαφίου ιδ΄ καταβάλλεται καὶ διὰ πᾶν ἔνδικον μέσον πρὸς οἱονδήποτε πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον ὡς καὶ διὰ πᾶσαν αἴτησιν πρὸς ὑποθηκοφύλακα, καὶ τέλος ἡ εἰσφορὰ τοῦ ἐδαφίου ιε΄ καταβάλλεται καὶ διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον οἱουδήποτε εἰδικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου».

5. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον α΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου 3 εἰσφορὰ τῶν ἐμμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων μετόχων καὶ ἡ εἴσπραξις παρ' αὐτῶν ἑκάστης μηνιαίας δόσεως τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 5 τοῦ νόμου 4448, ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις β΄, γ΄ καὶ δ΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 ὁριζομένων κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν ἐνεργεῖται δι' ἐκπτώσεως ἀναγραφομένης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ συντασσομέναις μισθοδοτικαῖς καταστάσεσιν, ἡ δὲ εἴσπραξις τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις ε΄, στ΄, ζ΄ καὶ η΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου 3 ἀναφερομένων κρατήσεων ἐνεργεῖται δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν σχετικῶν καταστάσεων πληρωμῆς ἢ τοῦ σχετικοῦ ἐντάλματος, εἰς ἁπάσας δὲ τὰς προμνησθείσας περιπτώσεις ἀποδίδονται τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ δικαιοῦχον Ταμεῖον, ὡς καθορίζεται διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1927 Π.Δ. «περὶ καθορισμοῦ νέου τρόπου ἀποδόσεως τῶν κρατήσεων εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων». Τέλος, ἡ εἴσπραξις τῆς εἰσφορᾶς τῶν μὴ ἐμμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων μετόχων τῆς παρ' αὐτῶν ἑκάστης μηνιαίας δόσεως τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 5 τοῦ παρόντος ὡς καὶ τῶν λοιπῶν χρηματικῶν ὑποχρεώσεων ἁπάντων τῶν μετόχων ἐνεργεῖται, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑπὸ μὲν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ μόνον τοῖς μετρητοῖς, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μόνον διὰ τῶν Γραμματέων τῶν Πρωτοδικείων ἢ προκειμένου διὰ τοὺς μὴ κατοικοῦντας ἐν τῇ ἕδρᾳ Πρωτοδικείου διὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ἡ κατοικία των, οἵτινες ἀποστέλλουσι ταῦτα εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐπιταγῶν ταχυδρομικῶν ἢ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μὴ ὑποκειμένων εἰς τέλος χαρτοσήμου ἢ γραμματοσήμου ἢ εἰς οἱονδήποτε τέλος ἔνσημον ἢ οἱονδήποτε χρηματικὸν δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, καὶ τέλος, καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον, ὃν ἤθελε κανονίσει τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου.

6. Ἡ παράγραφος 12 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ ἐκδίδῃ δικαστικὴν ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν (Δελτίον) κατὰ τὰς διὰ Διατάγματος ὁρισθησομένας λεπτομερείας ἐκδόσεως, λειτουργίας, κυκλοφορίας καὶ παντὸς εἴδους ἑτέρου σχετικοῦ, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της δὲ καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελεν ἐκδίδεσθαι ὑπὸ τοῦ Ταμείου ὁρίζεται τὸ μοναδικὸν δημόσιον φύλλον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 667 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, εἰς ὃ δέον νὰ ἐνεργῶνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος πᾶσαι αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας δημοσιεύσεις εἰς τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένον δημόσιον φύλλον, καθὼς καὶ τὴν ἐφημερίδα περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 528 440 ἐδ. β΄ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου εἰς ἣν θέλουν γίνεσθαι αἱ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀπαιτούμεναι κοινοποιήσεις καὶ δημοσιεύσεις, ἐφ' ὅσον ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερὶς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένη, καὶ ἐπὶ πλέον αὕτη ὁρίζεται ἡ μία τῶν ἐφημερίδων πρὸς δημοσίευσιν τῶν περιλήψεων τῶν κατὰ προσώπων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκδιδομένων ἐρήμην ἀποφάσεων ἁπάντων τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 145 ἐδ. 7 καὶ 596 ἐδ. 3 καὶ 4 τῆς Πολ. Δικονομίας, πρὸς τούτοις δὲ αὕτη ὁρίζεται ἀποκλειστικὸν φύλλον διὰ τὰς Ἀθήνας πρὸς δημοσίευσιν ἐν αὐτῇ τῶν προβλεπομένων περιλήψεων τῶν συμβολαιογράφων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 894,968 καὶ 969 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων42 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 17ης Ἰουλίου (13 Αὐγούστου 1925 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» προβλεπομένων προγραμμάτων πλειστηριασμοῦ καὶ εἰδοποιήσεων. Ἐπίσης πρὸς δημοσίευσιν τῶν κατασχετηρίων, ἐνταλμάτων συλλήψεως, βουλευμάτων κατ' ἀγνώστου διαμονῆς κατηγορουμένων, ἐφ' ὅσον τὸ ἁρμόδιον δικαστικὸν συμβούλιον διατάξῃ τὴν διὰ φύλλου τῆς πρωτευούσης δημοσίευσιν, καὶ ἀνεξαιρέτως πάσης ἄλλης ἐν γένει διαδικαστικῆς πράξεως ποινικῆς ἢ πολιτικῆς φύσεως χρηζούσης δημοσιεύσεως ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς πρωτευούσης, τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 189 τοῦ Κώδικος τῶν δικηγόρων μὴ ἰσχυούσης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Τὰ δικαιώματα ἑκάστης τοιαύτης δημοσιεύσεως ὁρίζονται κατὰ στίχον ὑπὸ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου».

7. Αἱ κατὰ τὴν ἀντικαθισταμένην παράγραφον 12 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 ἄχρι τοῦδε δημοσιευτέαι πράξεις κλπ. θεωροῦνται ἐγκυροι καὶ ἂν δὲν ἐγένετο ἡ διὰ ταύτης προβλεπομένη δημοσίευσις διὰ τοῦ Δελτίου.

8. Ἡ παράγραφος 13 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«13. Τὰ συνεισπραττόμενα μετὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων δικαιώματα τοῦ Ταμείου ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, εἰσάγονται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ ἀποδίδονται εἰς τὸ δικαιοῦχον διατάξεων τοῦ παρόντος, εἰσάγονται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον Προσωρινῆς καταστάσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐκ πιστώσεως ἀναγραφομένης εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Τὰ δὲ ἀνήκοντα εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκ τῶν βεβαιουμένων ποινικῶν ἐξόδων ὡς δημοσίου ἐσόδου εἰς βάρος τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου καὶ ὑπὸ τῶν Ἐπαρχιακῶν Ταμείων τοῦ Κράτους ἀπ' εὐθείας εἰσπραττομένων, βεβαιοῦνται ὡσαύτως καὶ εἰσπράττονται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀποδιδόμενα ὡς ἀνωτέρω».

9. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ καθορίσῃ τὴν εἰσπραξιν τῶν ἄνω πόρων δι' ἐνσήμου, οὗτινος ὁ τύπος, ὁ τρόπος τῆς προμηθείας εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Συντάξεως Νομικῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτοῦ θὰ ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος, ἡ δὲ μὴ χρησιμοποίησις τούτου ὑπὸ μετόχου κατὰ τοὺς ὁρισθησομένους ἐν τῷ ἐκτελεστικῷ Διατάγματι τύπους ἐπιφέρει τὰς συνεπείας τὰς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ὁριζομένας».

Ἄρθρον 3ον

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 διανομὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς. «Κατ' ἀκολουθίαν τούτων μειοῦνται ἀναλόγως αἱ ἑκάστοτε ἀπονεμόμεναι συντάξεις καὶ προικίσεις, ἐφ' ὅσον οἱ διανεμητέοι ἐτήσιοι πόροι τοῦ Ταμείου δὲν ἀρκοῦσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀνωτάτων ὁρίων αὐτῶν. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934 αἱ ἀπονεμόμεναι συντάξεις καὶ προικίσεις δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ 60 ο)ο τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων αὐτῶν».

Ἄρθρον 4ον

1. Τὸ ἐδάφιον στ΄ VIII τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 ἀπαλείφεται, τὰ δ' ἑπόμενα ἐδάφια ἀριθμοῦνται ἀναλόγως.

2. Τὸ ἐδάφιον ιζ΄ περίπτωσις XIV τοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς. «Τὸ ἄρθρον 5 τῆς ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1896 συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου ΒΥΞΑ΄ τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1897, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν κεφαλαίων Β΄ «περὶ καταθέσεων χρημάτων καὶ χρεωγράφων», Γ΄ «περὶ καταθέσεως ἀναπαλλοτριώτου» καὶ ἐφ' ὅσον προέρχονται ἀπὸ μετόχους τοῦ Ταμείου τούτου ἢ ἀφορῶσι τοιούτους, Δ΄ «περὶ μεταβιβάσεως ὀνομαστικῶν μετοχῶν κλπ.» Ϛ΄ «περὶ ἐνεχύρου» Ζ΄ «περὶ ὑποθήκης, Η΄ «Τμήματος δευτέρου», καὶ Θ΄ «Δικονομικαὶ διατάξεις» τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου, 13 Αὐγούστου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου τούτου αὐτοδικαίως χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο παροχὴ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 αὐτοῦ ὁριζομένης ἀδείας, ἅπασαι δὲ αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος».

3. Τὸ ἐδάφιον ιη΄ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Εἰς λειτουργίαν Πρατηρίου οἱουδήποτε εἴδους ἐμπορίου, ὡς καὶ Φαρμακείου λειτουργοῦντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, ἀμφοτέρων δὲ λειτουργούντων χάριν τῶν μετόχων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ ἐκποιούντων τὰ εἴδη αὐτῶν μόνον πρὸς αὐτοὺς καὶ καθ' οὓς ὅρους θέλει ὁρίζει ἑκάστοτε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου».

Ἄρθρον 5ον

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἐπίσης μετέχει ὑποχρεωτικῶς τοῦ Ταμείου πᾶς διοριζόμενος δικολάβος, ἐφ' ὅσον κέκτηται δίπλωμα Νομικῆς, ὡς καὶ οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες παρὰ τῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Δικαιοσύνης».

2. Ἡ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τρίμηνος προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συμφώνως τῇ εἰρημένῃ παραγράφῳ γενομένη δήλωσις ἐξαιρέσεως, θεωρουμένη οὕτω ὡς μηδέποτε γενομένη.

3. Ἡ παράγρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Ἡ τοῦ μέχρι 30 Ἰουνίου 1930 καθισταμένου μετόχου προηγουμένη τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρεσία ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλαχοῦ ὑφ' οἱανδήποτε ἰδιότητα ἐκ τῶν ἀναφερομένων τοιούτων ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς καὶ πενταετὴς κατ' ἀνώτατον ὅρον προγενεστέρα τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρεσία δημοσία Ὑπουργοῦ, πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ βουλευτοῦ διωρισμένου δικηγόρου ἢ στρατιωτ. πραγματικὴ τοιαύτη κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν χρονικὴν περίοδον τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως τῆς χώρας, ἢ ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς

ἢ τῆς ἀστυνομίας πόλεων, ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐκέκτηντο δίπλωμα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἵνα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου, οὐχὶ ὅμως καὶ μεγαλυτέρα τῶν εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν ἐν συνόλῳ, ἀναγνωρισθῇ συντάξιμος ὡς πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, ἀπαιτεῖται: α') Νὰ δηλώσῃ οὗτος ταύτην ἐγγράφως πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ληγούσης τὴν 31 Δεκεμβρίου 1930. β') Νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας του, ἐκδεδομένα ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν, θεωρουμένου ὡς τοιούτου καὶ τοῦ σχετικοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· μὴ σωζομένου τοῦ ἀρχείου δικαστηρίου τινός, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τουρκικῆς διοικήσεως προϋπηρεσίαν, ἡ ἄσκησις τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ἀποδεικνύεται πρὸς τῇ προσαγωγῇ ἀντιγράφου τοῦ διπλώματος δι' ἐνόρκου καταθέσεως μαρτύρων καὶ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου. γ') Νὰ καταβάλῃ ὁ μὲν τῆς πρώτης κατηγορίας τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου μέτοχος (ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς πεντάβραχμον μηνιαίαν εἰσφοράν) δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε (75) δι' ἕκαστον μῆνα πιθανῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἐτῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929, πᾶς δ' ἄλλος μέτοχος (ὑποβαλλόμενος εἰς δεκάβραχμον μηνιαίαν εἰσφορὰν) δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150) δι' ἕκαστον μῆνα τοιαύτης ὑπηρεσίας ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ ἐτῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929, διὰ μηνιαίων ἀναλόγων δόσεων ἐν ἑκατέρᾳ περιπτώσει, ἀτόκως, ἐν περιπτώσει δὲ καθυστερήσεως μηνιαίας τινὸς δόσεως ἐκ τούτων ἐντόκως, ἄνευ ὀχλήσεως, πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν (12 ο/ο) ἐτησίως ἄχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως. Ἡ καθυστέρησις ἐκ τόκων καὶ δόσεων ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι τέσσαρας μηνιαίας δόσεις ἢ ἀνωτέρου, ἐπάγεται τὸν περιορισμὸν τῶν ἐτῶν τῆς ἀναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας εἰς ὅσα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς γενομένας καταβολάς, γινομένου νέου ἀναλογισμοῦ τοῦ τόκου τῶν καθυστερήσεων.

Δικηγόροι ἢ δικολάβοι νομίμως διωρισμένοι, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4448, ἀποκλειόμενον ὅμως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου δυνάμει τῶν ἄρθρων 55 παραγρ. 1 ἐδαφ. α' καὶ 56 τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων, ἐπαναδιορίζομενοι βραδύτερον δικαιοῦνται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τοῦ ἐπαναδιορισμοῦ των ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 4448 συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δυναμένην ν' ἀναγνωρισθῇ προϋπηρεσίαν αὐτῶν. Δικηγόροι γινόμενοι αὐτοδικαίως μέτοχοι τοῦ Ταμείου, ἀλλὰ πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932 ἀποκλειόμενοι τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος δυνάμει τῶν ἄρθρων 55 παρ. 1 ἐδαφ. α' καὶ 56 τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀσυμβιβάστου ἔχουν συμπεπληρωμένην τριακονταετῆ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν, διατηροῦσι τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα καὶ δικαιοῦνται ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν πρὸ τοῦ νόμου 4448 προϋπηρεσίαν των κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου, ὑποκείμενοι εἰς τε τὰς ἕνεκα ταύτης καταβολὰς ὡς καὶ τὰς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932 τακτικὰς εἰσφορὰς μετόχου.

Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δικηγορικῆς προϋπηρεσίας τῶν διατελεσάντων Ὑπουργῶν λογίζεται αὕτη συνεχὴς ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ διορισμοῦ ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαναδιορισμῶν.

4. Ἡ παραγρ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 7 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Δὲν ἀπονέμεται σύνταξις εἰς οὐδένα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παραγράφον καταβλητέων δι' ἀναγνώρισιν προϋπηρεσίας. Ὁ δικαιωθησόμενος συντάξεως μέτοχος καὶ ἐν ἀποβιώσει αὐτοῦ ἡ δικαιωθησομένη συντάξεως οἰκογένεια αὐτοῦ ἢ γονεὺς ἢ ἡ ἄγαμος ἀδελφὴ ἢ ὁ ἀνήλικος ἀδελφὸς αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγρ. δηλ ἀναφερομένην δήλωσιν καὶ ὑποβολὴν τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ καθοριζομένων χρηματικῶν ποσοτήτων διὰ τὸν συνυπολογισμὸν τῆς προγενεστέρας ὑπηρεσίας του ὡς συνταξίμου καταβάλλει πρὸς τὸ Ταμεῖον τὸ ἐντεῦθεν ὀφειλόμενον ποσὸν μετὰ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τόκου διὰ συνολικῆς κρατήσεως τῆς συντάξεώς του, συμψηφιζομένης ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἐντεῦθεν ὀφειλήν, δυναμένου τοῦ δικαιούχου νὰ πληρώσῃ ταύτην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῖς μετρητοῖς».

5. Ἡ παραγρ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἡ χήρα, ἄγαμος θυγάτηρ, τὸ ἄρρεν ἀνήλικον τέκνον, ὑπὸ δὲ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδ. ιε' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρ. 9 οἱ γονεῖς ἢ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ ἀποβιώσαντος δικηγόρου ἢ συμβολαιογράφου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1919 καὶ ἐντεῦθεν μετὰ 18ετῆ τουλάχιστον ὑπηρεσίαν μέχρι τοῦ θανάτου του ὑπὸ τὴν ἑτέραν τῶν ἰδιοτήτων τούτων ἢ καὶ ὑφ' ἁπάσας ἢ καὶ ὡς δικολάβου ἐν Κρήτῃ ἐφόσον οὗτος διωρίσθη κατόπιν δικηγόρος 5 ἔτη τουλάχιστον πρὸ τοῦ θανάτου του ἢ ἀποβιώσαντος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1922 καὶ ἐντεῦθεν δικαστοῦ, εἰσαγγελέως, ἀντεισαγγελέως, εἰρηνοδίκου, πταισματοδίκου, γραμματέως εἰρηνοδικείου ἢ πταισματοδικείου, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, ἀμίσθου ὑποθηκοφύλακος ἢ ἀμίσθου δικαστ. κλητῆρος μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσίαν ὑπὸ μίαν τῶν ἰδιοτήτων τούτων, δύνανται νὰ καταστῶσι μέτοχοι τοῦ Ταμείου τούτου καὶ νὰ τύχωσι συντάξεως ἐξ αὐτοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ παρόντος ἀναφερομένας διατάξεις, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κριθῶσιν ἄποροι καὶ ἐστερημένοι εὐπόρου προστάτου ὑποχρέου κατὰ νόμον εἰς διατροφὴν αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον οὗτοι συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν ὡς συνταξίμου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου, πατρὸς ἢ υἱοῦ αὐτῶν μέχρις 27 ἐτῶν τὸ πολύ, τῆς ὀφειλομένης δυνάμει ταύτης χρηματικῆς ποσότητος μετὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929 τόκου πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως ἄνευ ὀχλήσεως εἰσπραττομένης διὰ συνολικῆς κρατήσεως τῆς ἀπονεμηθησομένης συντάξεως, συμψηφιζομένης ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἐντεῦθεν ὀφειλήν, δυναμένου τοῦ δικαιούχου νὰ πληρώσῃ ταύτην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῖς μετρητοῖς».

6. Ἡ παράγραφος 11 τοῦ ἄρθρου 8 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος νόμου δικαιωθῇ συντάξεως ἡ οἰκογένεια τοῦ πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἔχοντος τελέσει γάμον μετόχου καὶ προικίσεως αἱ θυγατέρες του, δέον ὁ μέτοχος οὗτος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον αἴτησιν περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ γάμου του μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1930 καὶ νὰ πληρώσῃ τὴν προσημειωθεῖσαν καταβολὴν γάμου, ἐὰν μὲν κέκτηται μόνον σύζυγον, οὐχὶ δὲ τέκνον δικαιούμενον συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον, μετὰ τόκου 6 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου του ἄχρις ἐξοφλήσεως, ἐὰν δὲ κέκτηται καὶ ἓν τοιοῦτο, μετὰ τόκου πρὸς 9 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου του μέχρις ἐξοφλήσεως ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929 δι' ἀναλόγων μηνιαίων δόσεων. Ἐν περιπτώσει ὅμως καθυστερήσεως μηνιαίας τινὸς δόσεως, ἐπὶ ταύτης ὀφείλεται τόκος ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως 12 ο/ο ἐτησίως ἄχρις ἐξοφλήσεως. ἐν περιπτώσει δὲ καθυστερήσεως δώδεκα συνεχῶν μηνιαίων δόσεων ὀφείλεται πλέον τόκος πρὸς 9 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου καὶ πρὸς 12 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929 ἄχρις ἐξοφλήσεως ἀδιαφόρως ἐὰν ὁ μέτοχος οὗτος κέκτηται τέκνον δικαιούμενον νὰ μεθέξῃ τοῦ Ταμείου ἢ μή.

7. Ἡ παράγρ. 1 ἐδ. ια' τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Εἰς τοὺς κατὰ τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 7 γενομένους μετόχους καὶ δικαιουμένους συντάξεως χήραν, ἄγαμον θυγατέρα, ἄρρεν ἀνήλικον τέκνον καὶ γονεῖς ἢ ἀδελφὰς τῶν ἐν τῇ παραγρ. ταύτῃ ἀναφερομένων προσώπων, ἐφ' ὅσον ὁ ἀποβιώσας εἶχε τελέσει τὸν γάμον του ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ ὑπὸ τὰς λοιπὰς προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 8ον

1. Τὸ ἐδάφιον ε' τῆς παραγ. 1 τοῦ ἄρθρ. 10 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«ε') Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νυμφευομένην μέτοχον μετὰ ἓξ ἔτη κατὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν της καὶ μὴ προβᾶσαν ἐμπροθέσμως εἰς τὴν προσημειωθεῖσαν ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ἐδαφίου η' τῆς παραγράφου 15 τοῦ ἡγουμένου ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος».

2. Ἐπίσης τὸ ἐδάφιον στ' τῆς παραγράφου 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 10 ἀντικαθίσταται οὕτω: «στ') Ἡ θυγάτηρ τῆς μὴ προβάσης μετόχου ἐμπροθέσμως εἰς τὴν ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ἐδαφίου η' τῆς παραγράφου 15 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος νόμου ».

Ἄρθρον 7ον

1. Ἡ παράγραφος 14 τοῦ ἄρθρου 13 ἀπαλείφεται.

2. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ ὡς καὶ ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ ἐκχώρησις α') τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένων συντάξεων, προικίσεων, ἀντιμισθίων εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἀπεβίωσεν ὁ δικαιοῦχος καὶ β') ἀντιμισθίων τῶν ἐν τῇ παράγραφῳ 1 τοῦ ἐδαφ. ιστ' Ι τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ὁριζομένων ὑπαλλήλων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐφ' ὅσον προεξωφλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου καὶ γ') τῶν καταθεμένων παρὰ τῷ Ταμείῳ ἐγγυήσεων τῶν συμβολαιογράφων. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν ἐν ἐδαφίοις α' καὶ β' τοῦ παρόντος λόγῳ διατροφῆς συζύγου ἢ τέκνων».

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἰσχύουσιν ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4448, καταργουμένης ἐκτοτε τῆς ἀντικαθιστωμένης παραγράφου.

3. Ἡ παράγρ. 16 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις ἢ δωρεὰ ἐν ζωῇ γινομένη παρὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, καὶ τὸ Ταμεῖον, ὡς καὶ οἱοσδήποτε ἕτερος τρίτος ἀποδίδει τὰ κατεσχημένα ἀνευθύνως.

4. Ἡ παράγραφος 24 τοῦ ἄρθρου 13 διαγράφεται.

5. Ἡ παράγραφος 25 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Αἱ ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις ἢ ἀναφοραὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον καὶ αἱ πληρωνόμεναι ὑπ' αὐτοῦ συντάξεις καὶ προικίσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου. Οὐδεμία δὲ ἀπολύτως χορηγεῖται ἀμοιβὴ ἢ ποσοστὸν ἢ ἀποζημίωσις καὶ ἐν γένει ὑφ' οἱονδήποτε τύπον χρηματικὸν ποσὸν εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ταμίας τὴν κράτησιν ἢ εἰσπραξιν παντὸς οἱουδήποτε πόρου τοῦ Ταμείου ἢ τὴν ἀπόδοσιν τοιούτου εἰς αὐτό.

6. Ἡ παράγραφος 27 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 διαγράφεται.

7. Ἡ καταργησις τῆς παραγράφου 27 τοῦ ἄρθρου 13 θεωρεῖται ἰσχύσασα ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4448, ἐπανερχομένων ἔκτοτε ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3646 τῆς 26)7 Αὐγούστου 1928 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων», πᾶσαι δὲ αἱ δυνάμει τῆς τροποποιουμένης διατάξεως τοῦ νόμου 4448 γενόμεναι τυχὸν παρακαταθῆκαι παρὰ τῷ Ταμείῳ συντάξεως Νομικῶν μεταφέρονται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ δὲν δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς δικαιούχους εἰμὴ διὰ μέσου τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἄρθρον 8ον

Τὸ ἄρθρον 14 ἀντικαθίσταται οὕτω:

Τὸ ἓν τέταρτον (1/4) ὅλων τῶν μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929 εἰσπραχθέντων χρηματικῶν ποσῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων συμβολαιογράφων ὑπὸ συμβολαιογράφου ἢ ὑπὸ ἐκπληρώσαντος τὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἔργα ἢ ἀναπληρώσαντος συμβολαιογράφον, δυνάμει τῶν ἄρθρων 1 καὶ 4 § 2 ἐδ. 3, 5 καὶ 10 τοῦ ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ προσθέτων συμβολαιογραφικῶν δικαιωμάτων», ὡς ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 3890 τῆς 11)15 Φεβρίου 1929, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας κατατεθέντα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, τῶν ἑτέρων τριῶν τεταρτων (3/4) τοῦ ποσοῦ τούτου περιερχομένων, δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τοὺς εἰσπράξαντας τοῦτο συμβολαιογράφους ἢ ἀναπληρωτάς των, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ προσημειωθέντος νόμου, καθ' ἣν ὁλόκληρον τὸ ἐντεῦθεν εἰσπραχθὲν ποσὸν ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων ἔδει νὰ κατατεθῇ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, διατηρουμένων δὲ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὰ λοιπὰ ἁπασῶν τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ μνησθέντος ἄρθρου 4 ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν τοῦ ἐν λόγῳ ποσοστοῦ ἑνὸς τετάρτου (1/4). Ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ εἰσπράξαντες νὰ καταθέσωσιν ἅπαν τὸ τοιοῦτον ποσὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ δώδεκα μηνιαίων δόσεων, τῆς εἰσπράξεως ἐξαναγκαζομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ εἰρημένου νόμου 3890, ὡς καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παρ. 17 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4448 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὰ τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας καὶ ἀπολύσεως τοῦ προσληφθέντος καὶ προσληφθησομένου προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου, καθεσταμένου μονίμου μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς προσλήψεώς του, κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

2. Ἐκ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 διαγράφονται αἱ ἐν ἀρχῇ λέξεις «Προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

3. Ἐκ τῆς παράγρου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «μόνον ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1, τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 2, τοῦ ἄρθρου 3, τοῦ ἄρθρου 4, τῶν παραγράφων 1, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 5, τοῦ ἄρθρου 6 καὶ τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος ἰσχύουσιν ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4448, αἱ δὲ λοιπαὶ διατάξεις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει κωδικοποιηθῇ διὰ Διατάγματος εἰς ἐνιαῖον κείμενον μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων διατάξεων τοῦ νόμου 4448.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 10 — 13 τοῦ νόμου «περὶ ἐξυβρίσεως καὶ τύπου» τῆς 23 Νοεμβρίου 1837

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΕ' τῆς 17 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

διὰ τῆς προσθήκης 5 παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 2.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 10—13 τοῦ νόμου «περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου» τῆς 23 Νοεμβρίου 1837 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἄρθρον 10.— Μὲ κράτησιν μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον δραχμῶν 5.000—50.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφότερα τιμωρεῖται ὅστις ὑβρίζει, χλευάζει ἢ δυσφημεῖ δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου, δι' ἐγγράφου ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως τοὺς ἀρχηγοὺς ξένων κρατῶν.

Ἄρθρον 11.— Κράτησις μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ πρόστιμον δραχμῶν 2.500—25.000 ἢ καὶ ἀμφότερα καταγινώσκονται εἰς τὸν ὑβρίζοντα, χλευάζοντα ἢ δυσφημοῦντα, δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου, ἐγγράφως ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως τοὺς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διαπεπιστευμένους Πρέσβεις ἢ ἄλλους, διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντας, πληρεξουσίους ἢ ἀπεσταλμένους ἐν γένει ξένων κρατῶν.

Ἄρθρον 12.— Μὲ κράτησιν μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ πρόστιμον δραχμῶν 2.000—40.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφότερα τιμωρεῖται ὅστις εἰς δημοσίας ὁμιλίας, εἰς κοινὰς διαδεδομένα περιοδικὰ συγγράμματα ἢ εἰς συμβολικὰς παραστάσεις προσβάλλει Κυβερνήσεις ἢ ἀρχὰς ξένων Κρατῶν διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ ἢ βλασφημίας ἢ προκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἐπανάστασιν τοὺς κατοίκους ξένων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρον 13.— Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων

10, 11 καὶ 12 ἡ δίωξις γίνεται κατ' ἔγκλησιν τοῦ ὑβρισθέντος ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως, ἐπὶ αἰτήσει τοῦ Ἕλληνος Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν ὡς ἄνω ἀπαγγελλομένων ποινῶν ἐλαττοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 2.

1. Δι' ἕκαστον ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, συνιστῶντος μίαν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις παραβάσεων, δίδουσι λόγον ὅ τε ὑπεύθυνος συντάκτης αὐτοῦ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ τυπογραφείου, ἵνὰ τοῦτο ἐξετυπώθη, εὐθυνόμενοι πάντες καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν εἰς ἕκαστον ἐπιβληθέντων προστίμων.

2. Ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὸ ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον κατεχωρίσθη ἄνευ εἰδήσεώς τινος τῶν ἀνωτέρω, συγγραφέως τοῦ ἄρθρου, ὑπευθύνου συντάκτου καὶ ἰδιοκτήτου τοῦ τυπογραφείου, δὲν ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς ποινικῆς εὐθύνης.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ μένουσιν ἐν ἐφαρμογῇ, ὅπου ὑπάρχει περίπτωσις, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 349 (42), 351 (44) καὶ 352 (45) τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς διπλασιάζονται τὰ ἀνώτατα καὶ κατώτατα ὅρια τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ποινῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποβολῆς ἐγκλήσεως ἢ αἰτήσεως, συντεμνομένων κατὰ τὸ ἥμισυ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 145 Ποινικῆς Δικονομίας προθεσμιῶν. Ἡ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τακτικὸν ἔνδικον μέσον.

2. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαράδεκτος.

3. Οἱ νόμοι ΓΩΙΗ' τοῦ 1911 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς», 311 τοῦ 1917 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως» καὶ 3782 τοῦ 1929 «περὶ μετατροπῆς τῆς ποινῆς εἰς χρηματικὴν» δὲν ἐφαρμόζονται, οὐδὲ οἱ διὰ τοῦ τελευταίου καταργηθέντες νόμοι «περὶ μετατροπῆς ποινῶν».

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4491 «περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΔ' τῆς 16 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς

διὰ τροποποιήσεως ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 8 καὶ προσθήκης ἄρθρου 13.

Ὁ νόμος 4491 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15)22 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Δ. περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας», τροποποιεῖται ὡς ἕπεται:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν ἄρθρῳ πρώτῳ τοῦ νόμου 4491 προστίθενται παράγραφοι 6 καὶ 7, ὡς ἑξῆς:

6. Ὅπου τοῦ παρόντος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἢ τὴν ἐνέργειαν πράξεώς τινος ἡ προηγουμένη ἁπλῆ γνωμοδότησις Συμβουλίου ἢ Ἀρχῆς τινος, ἡ ἀπόφασις ἢ ἐνέργεια τῆς προκαλεσάσης τὴν γνωμοδότησιν Ἀρχῆς χωρεῖ καὶ ἄνευ ταύτης ἐὰν παρέλθῃ ἡ πρὸς γνωμοδότησιν ταχθεῖσα εὔλογος προθεσμία.

7. Ὅπου τοῦ παρόντος ἀπαιτεῖται γνώμη ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου ἢ διαζευκτικῶς τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου Ἀγροφυλακῆς ἐπικρατεστέρα εἶναι ἡ ἀπόφασις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, καλουμένου καὶ ἀποφαινομένου ἐπὶ τούτῳ ὡς ὁρίζουσιν εἰδικώτερον ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Ἐν ἄρθρῳ 4 παράγρ. 2 καὶ μετὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ ἐδαφ. α' αὐτῆς προστίθεται περίοδος ὡς ἑξῆς:

«Ἀγροτικαὶ περιοχαὶ ὑπαγόμεναι εἰς Νομὸν ἢ Ἐπαρχίαν ἢ Πρωτοδικεῖον ἄλλο ἢ εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ ἕδρα τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδικείου, δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν Ἐποπτικὴν περιφέρειαν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ ἡ ἕδρα τοῦ Εἰρηνοδικείου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας».

3. Τοῦ ἄρθρου 4 τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγρ. 3 ἔχον οὕτω:

α') Ἑκάστη Πρωτοδικειακὴ περιφέρεια ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἰδίαν περιφέρειαν ἔχουσαν ἕδραν τὴν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ φέρουσαν τὸ ὄνομα «Ἐποπτικὴ Περιφέρεια Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.... τάδε» ἐν ᾗ δύναται νὰ συνιστᾶται μία Ἕνωσις Συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

α') Ἑκάστη Πρωτοδικειακὴ περιφέρεια, εἰς ἀγροτικὰ διαμερίσματα τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται αἱ περὶ Συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀποτελεῖ ἰδίαν περιφέρειαν ἔχουσαν ἕδραν καὶ ἐπωνυμίαν τὴν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ φέρουσαν τὸ ὄνομα «Ἐποπτικὴ Περιφέρεια Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας..... τάδε».

β') Ἐν ἑκάστῃ Ἐποπτικῇ περιφερείᾳ δύναται νὰ συνιστᾶται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 μία Ἕνωσις Συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς, πρὸς διοίκησιν δὲ τῆς Ἑνώσεως Ἐποπτικὸν Συμβούλιον καὶ περιφερειακὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς.

4. Τοῦ ἄρθρου 6 ἡ παράγρ. 3, ἔχουσα οὕτω: «Καθ' ἑκάστην Ἐποπτικὴν περιφέρειαν Ἀγροφυλακῆς «Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας» (Ε.Σ.Α.), ὅπερ ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ Ἕνωσιν Συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς καὶ φέρει τὴν ἐπωνυμίαν τῆς οἰκείας Ἐποπτικῆς περιφερείας (ἄρθρα 23—25).

5. Ἐν ἄρθρῳ 7 παράγρ. 4 ἡ φράσις «Ὁ Σύνδεσμος Ἀγροφυλακῆς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «Ὁ Σύνδεσμος Ἀγροφυλακῆς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 13 ἔχουσα οὕτω: «Ἐὰν πρόκειται περὶ διορισμοῦ ἢ προαγωγῆς ἢ περὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας ὀργάνων Ἀγροφυλακῆς δὲν μετέχουσι τῆς συνεδριάσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, μέλη τοῦ Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου ἀνιόντες ἢ κατιόντες τοῦ ὑπὸ κρίσιν προσώπου ἢ συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι δευτέρου βαθμοῦ, ἀντὶ δὲ τῶν κωλυομένων μετέχουσιν ἀναπληρωματικὰ μέλη, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας των.

Οἱ μετασχόντες τῆς συνεδριάσεως παρὰ τὸ ἄνω κώλυμα τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα 49 καὶ 102».

Ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

4. α) «Δὲν δύναται νὰ μετάσχῃ συνεδριάσεως Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου μέλος αὐτοῦ ἐὰν πρόκειται περὶ ζητήματος δι' ὅπερ ἔχει χρηματικὸν συμφέρον ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλος ἢ ἀνιόντων ἢ κατιόντων ἢ ἐκ πλαγίου συγγενὴς αὐτοῦ μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἢ πρόκειται περὶ διορισμοῦ, ἢ πειθαρχικῆς τιμωρίας ὀργάνων Ἀγροφυλακῆς συγγενῶν κατὰ τοὺς ἄνω βαθμοὺς πρὸς τὸ μέλος τοῦ Συμβουλίου, ἀντὶ δὲ τῶν κωλυομένων μετέχουσιν ἀναπληρωματικὰ μέλη.

β) Ἡ κατὰ παράβασιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ληφθεῖσα ἀπόφασις δύναται ν' ἀκυρωθῇ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἔτι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀγρονομικοῦ Συμβουλίου, ὁπότε οἱ παρὰ τὸ κώλυμα μετασχόντες τῆς σχετικῆς ψηφοφορίας δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τ' ἄρθρα 49 καὶ 102».

2. Ἐν ἄρθρῳ 16 παράγρ. 2 τὸ ἐδάφιον πέμπτον ἔχον οὕτω:

«Ἡ γενομένη ἔφεσις καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἧς αὕτη ἀποφάσεως, πλὴν ἂν αὕτη ἐκηρύχθη προσωρινῶς ἐκτελεστὴ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 15».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἐμπροθέσμως γενομένη ἔφεσις καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἧς αὕτη ἀποφάσεως, πλὴν ἂν ἐκηρύχθη προσωρινῶς ἐκτελεστὴ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 15».

3. Τοῦ ἄρθρου 17 ἡ παράγραφος 3 ἀπαλείφεται.

3. Ἐν ἄρθρῳ 22 παράγρ. 1 καὶ μετὰ τὸ στοιχ. α' προστίθεται στοιχεῖον β' ὡς ἑξῆς:

β') «Δύναται νὰ ὁρίζῃ διὰ πᾶσαν ἢ τινὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς τοῦ Διαμερίσματος αἰτήσει τῶν Ἀγροτικῶν Συμβουλίων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως χρηματικὴν ἐγγύησιν, ἣν ὀφείλουσιν νὰ καταβάλλωσι κάτοχοι ποιμνίου ἢ ἀγέλης μὴ διατωμένων μονίμως ἐν τῷ Ἀγροτικῷ Διαμερίσματι. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἐγγυήσεως ὁρίζεται διὰ διατάγματος. Παρελθούσης τῆς πρὸς κατάθεσιν τῆς ἐγγυήσεως ταχθείσης προθεσμίας τὰ ζῶα δύνανται ν' ἀπελαύνωνται τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς ἢ Διαμερίσματος (ἢ Ἐποπτικῆς περιφερείας) καὶ διοικητικῶς ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς (ἄρθρον 20 παράγρ. 3)».

5. α') Ἐν ἄρθρῳ 23 παράγρ. 4 τὸ στοιχ. Γ' ἔχον οὕτω: «Τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀπυνομικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίου Ἀσφαλείας τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον ἔχει βαθμὸν τοὐλάχιστον ἀνθυπασπιστοῦ».

β') Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. Δ—Ζ τῆς αὐτῆς παραγράφου 4 προστίθεται περίοδος ὡς ἑξῆς:

«Ὅπου ὅμως ἡ Ἐποπτικὴ περιφέρεια ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς μόνον Ἀγρονομικοῦ Διαμερίσματος, δὲν συνιστᾶται ἴδιον Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀλλὰ πάσας τὰς ἁρμοδιότητας αὐτοῦ ἀσκεῖ τὸ οἰκεῖον Ἀγρονομικὸν Συμβούλιον, μετέχοντος ὡς μέλους αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ στοιχεῖον Γ' προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίου Ἀσφαλείας».

6' Τοῦ ἄρθρου 24 ἡ παράγρ. 1 ἔχουσα οὕτω: «Τὸ Ε.Σ.Α. θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του, ἀποφασίζει δὲ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφισάντων, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου».

Ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Ε.Σ.Α. θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του, ἀποφασίζει δέ, ἐφ' ὅσον δι' εἰδικήν τινα περίπτωσιν δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ διὰ Διατάγματος, δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφισάντων, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου».

7. Ἐν ἄρθρῳ 25 παράγρ. 2 μετὰ τὸ στοιχ. Α' προστίθεται στοιχεῖον Β' ὡς ἑξῆς:

«Δύναται νὰ ὁρίζῃ δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐποπτικὴν Περιφέρειαν ἢ μέρη αὐτῆς ἐγγυοδοσίαν διὰ νομαδικὰ ποίμνια ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ στοιχείου β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 22.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ἐποπτικοῦ εἶναι ἐπικρατεστέρα τῶν τυχὸν ὁμοίων τῶν Ἀγρονομικῶν Συμβουλίων, ἃς δύναται καὶ νὰ τροποποιῇ ἢ ἀίρῃ».

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν ἄρθρῳ 30 παράγρ. 6 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται διάταξις ὡς ἑξῆς: «Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 20 Μαΐου 1926 διοριζόμενα ἐν ταῖς ἄνω περιφερείαις ὄργανα ἀγροφυλακῆς».

2. Ἐν ἄρθρῳ 37 παρ. 3 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται ἐδάφιον τρίτον ὡς ἑξῆς:

«Ἡ περὶ ἀπολύσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀπολυθέντα ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, θεωρεῖται δ' οὗτος αὐτοδικαίως πεπαυμένος μετὰ τὴν 15ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ἂν ἔτι δὲν τῷ ἐκοινοποιήθη αὕτη ἐν τῷ μεταξύ».

3. Ἐν ἄρθρῳ 37 παρ. 5 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται στοιχ. ζ' ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν λόγῳ ἀσθενείας ἀπέσχεν ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας πλέον τῶν 3 μηνῶν».

5. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 39 ἔχουσα οὕτω: «Οἱ διατηροῦντες ἰδιωτικὸν ἀγροφύλακα δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον χρηματικῶν ὑποχρεώσεων καὶ εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν ἀγροφυλάκων».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«15. Διὰ τοὺς διατηροῦντας ἰδιωτικὸν ἀγροφύλακα τὸ ποσοστὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ Α)σμοῦ Ἀγροφυλακῆς ἢ τοῦ Π. Τ.Α. εἰσφορῶν τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 54 ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου καὶ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν διὰ τοὺς λοιποὺς κτηματίας τῆς αὐτῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς ὁρισθέντος.

Κατ' ἀποφάσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἐὰν μὲν αὕτη ἐξεδόθη ὑπὸ Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ τὸ ἄρθρον 16, ἐὰν δ' ὑπὸ Ἐποπτικοῦ προσφυγὴ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀποφαίζοντος ὁριστικῶς μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α.».

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 39 προστίθεται παράγραφος 16 ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἀγροφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ ἀγροκτήματος τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας, τῆς Λίμνης Κωπαΐδος ὁρίζει, μετὰ πρότασιν τῆς Ἑταιρείας, τὸ οἰκεῖον Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροφυλακῆς, ἀνάλογον τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν τοῦ ἀγροκτήματος.

Τοὺς διοριστέους προτείνει ἡ Ἑταιρεία Κωπαΐδος ἥτις καταβάλλει αὐτοῖς ἀπ' εὐθείας τὴν συμπεφωνημένην ἀμοιβήν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διὰ ταύτην ἀνάλογον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν εἰσφορὰν τυχὸν τῶν καλλιεργητῶν ἢ μισθωτῶν τοῦ ἀγροκτήματος μείζων τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 52 ὁρίων.

Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγροκτήματος τούτου, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 14 δυναμένης ν' ἀναστέλληται ὡς πρὸς αὐτὸ δι' ἀποφάσεων τοῦ οἰκείου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἀγροφυλακῆς, ἀνακαλουμένων κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἡ Ἑταιρεία Λίμνης Κωπαΐδος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσφέρῃ ἐτησίως ὑπὲρ τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς ποσὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δρ. 3 κατὰ στρέμμα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν γαιῶν τοῦ ἀγροκτήματος, ἀδιακρίτως κατηγορίας τῶν ὑ-

παγωμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ταμείου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 15.

6. Ἐν ἄρθρῳ 42 παρ. 1 αἱ ἑξῆς περίοδοι: «Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ. Α. δύνανται νὰ ὁρίζωνται πλείονα ὅμορα ἢ ἐκ νήσων ἀποτελούμενα ἀγροτικὰ διαμερίσματα εἰς ἃ τοποθετεῖται εἰς κοινὸς διὰ πάντα ἀγρονόμος, οὗ ἡ ἕδρα ὁρίζεται διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Τὰ ἄνω Διατάγματα δύνανται νὰ τροποποιῶνται ἢ καταργῶνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον».

Ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένων μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α. δύνανται νὰ ὁρίζωνται πλείονα ὅμορα ἢ ἐκ νήσων ἀποτελούμενα ἀγροτικὰ διαμερίσματα, εἰς ἃ τοποθετεῖται εἰς κοινὸς διὰ πάντα ἀγρονόμος, οὗ ἡ ἕδρα ὁρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Αἱ ἄνω ἀποφάσεις δύνανται νὰ τροποποιῶνται ἢ καταργῶνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον».

7. Ἐν ἄρθρῳ 44 παρ. 4 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς:

«Ἐλλείψει ἀγρονόμου πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐπόπτου, δύνανται ν' ἀναπληροῖ τοῦτον προσωρινῶς εἰς μὲν τὰ κατὰ τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔργα του ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζόμενος, εἰς δὲ τὰ κατὰ τὴν παρ. 2 τοιαῦτα καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν λειτουργίαν τοῦ Π. Τ. Α. μόνιμος ἠμίσειος ὑπάλληλος τῆς ἕδρας τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον Γυμνασίου, εἰς ὃν ὑπάλληλον χορηγεῖται ἐκ τοῦ Γ. Τ. Α. μηνιαία ἀποζημίωσις μέχρι δραχ. 900, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Γ. Τ. Α.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἐδάφιον δεύτερον τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 53, ἔχον οὕτω: «Διὰ Διαταγμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δύνανται νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν εἰδικῶν λογαριασμῶν ἢ περιφερειακῶν Ταμείων Ἀγροφυλακῆς διάθεσις ὡρισμένου ποσοστοῦ διὰ τοπικὰς γεωργικὰς ἢ ἀγροτικὰς ἀνάγκας» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκείου Ἀγροτικοῦ ἢ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Γ. Τ. Α., δύναται νὰ διατίθεται ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν εἰδικῶν λ)σμῶν ἢ Π. Τ. Α. διὰ τοπικὰς γεωργικὰς ἢ ἀγροτικὰς ἀνάγκας τῶν περιφερειῶν των ποσοστὸν οὐχὶ μεῖζον τοῦ 1)3 τῶν περισσευμάτων καὶ ἅπαξ μόνον ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους».

2. Ἐν ἄρθρῳ 56 παρ. 3 ἡ φράσις «Ἕκαστον περιφερειακὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς:

«Ἕκαστον Περιφερειακὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον».

3. Ἐν ἄρθρῳ 59 παρ. 1 ἡ φράσις «Γενικὸν Ταμεῖον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Γενικὸν Ταμεῖον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον».

4. Τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 59 τὸ ἐδάφιον πρῶτον τῆς παραγρ. 2 ἔχον οὕτω:

«2. Τὸ Γ Τ. Α. τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ὡς Πρόεδρον, ἀπὸ τὸν ἐκ τῶν μελῶν του Διευθυντὴν Διευθύνσεως Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας καὶ ὡς νόμιμον ἀναπληρωτὴν τοῦ Προέδρου καὶ ἑνὸς ἑτέρου μέλους τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὡς ταμιακοῦ καὶ ἑνὸς ὡς ἀναπληρωματικοῦ, ὁριζομένων δι' ἓν ἑκάστοτε ἔτος καὶ ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ», ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διοικεῖται δ' ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου:

α') Ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. Α. ὡς Πρόεδρον αὐτοῦ.

β') Ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Διευθύνσεως Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ὅστις καὶ ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον.

γ') Ἀπὸ ἕνα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.Α. ἐκ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου ὅπερ, ὡς καὶ τὸν ἀναπληρωτήν του, ὁρίζει δι' ἓν ἑκάστοτε ἔτος ὁ Ὑπουργός.

δ') Ἀπὸ ἕνα ὑπάλληλον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον τμηματάρχου ὄν, ὡς καὶ τὸν ἀναπληρωτήν του, ὁρίζει δι' ἓν ἑκάστοτε ἔτος ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

ε') Ἀπὸ ἕνα ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁριζόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἀποσπᾶται παρὰ τῷ Γ. Τ. Α. διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ταμειακὸς ὑπάλληλος ἔχων βαθμὸν τοὐλάχιστον εἰσηγητοῦ, εἰς ὃν παρέχεται ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου μηνιαῖον ἐπίδομα μέχρι τοῦ 1)5 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ του ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Τ.Α., ὁρίζουσαν καὶ τὰς καθ' ἕκαστον ἁρμοδιότητας καὶ ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Παρὰ τῷ Γενικῷ Ταμείῳ Ἀγροφυλακῆς διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ διοικοῦντος αὐτὸ Συμβουλίου μία δακτυλογράφος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' ἢ ἀκολούθου καὶ εἷς κλητὴρ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος ἢ ἀρχικλητῆρος τοῦ Ὑπουργείου πληρωνόμενοι ἐκ τοῦ Γ. Τ. Α.

5. Τοῦ ἄρθρου 59 ἡ παράγρ. 5 ἔχουσα οὕτω:

«Ἡ διαχείρισις τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς ἐκτελεῖται ὡς ὁρίσει ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν παρά τινι τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσίων Ταμείων ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«5. Ἡ διαχείρισις τοῦ Γ. Τ. Α. ἐκτελεῖται παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, παρ' ᾗ συγκεντροῦνται καὶ τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου τούτου.

Τὰς λεπτομερείας κανονίζουσιν ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 62 προστίθεται παράγρ. 6 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«6. Τὰ περισσεύματα τῶν εἰδικῶν λογαριασμῶν καὶ Ταμείων ἐν γένει Ἀγροφυλακῆς κατατίθενται παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος».

7) Τοῦ ἄρθρου 62 ἡ παράγρ. 1 ἔχουσα οὕτως:

«Ἡ εἴσπραξις ἐσόδων ἐν γένει Ἀγροφυλακῆς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἢ τῶν δημοτικῶν τοιούτων, εἰς οὓς διαβιβάζονται οἱ σχετικοὶ χρηματικοὶ κατάλογοι, κατὰ τὰς περὶ ταμειακῆς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων διατάξεις καὶ ἐπὶ τοῖς ποσοστοῖς τοῖς ὁριζομένοις ἐν παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ παρόντος νόμου».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ εἴσπραξις ἐσόδων Π.Τ.Α. ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ διοικήσεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Κράτους».

8. Τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 62 τὰ ἐδάφια α', β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 3 ἔχοντα οὕτως:

«Ἡ εἴσπραξις ἐσόδων ἐν γένει Ἀγροφυλακῆς δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐλλείψει δὲ τοιούτου τοῦ Νομάρχου, νὰ ἀνατίθηται καὶ

εἰς περιφερειακὰ Συμβούλια τοῦ παρόντος νόμου ἢ εἰς ἄλλους Ὀργανισμοὺς ἢ εἰς εἰδικὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα καὶ ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρι 5 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων.

β') Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ δι' ἐνοικιάσεως εἴσπραξις, ἥτις ἐνεργεῖται καθ' οὓς ὅρους ὁρίζει ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

γ') Ἐπὶ ἀγροτικῶν περιοχῶν μετεχουσῶν Ἑνώσεως ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια α' καὶ β' ἀπαιτουμένη ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκδίδηται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ε.Σ.Α. ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπει ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. — α') Ἡ εἴσπραξις ἐσόδων Ἀγροφυλακῆς περιοχῶν μὴ μετεχουσῶν Ἑνώσεως δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ἀγρονομικοῦ Συμβουλίου, τῶν δὲ μετεχουσῶν Ἑνώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου νὰ ἀνατίθεται καὶ εἰς περιφερειακὰ Συμβούλια τοῦ παρόντος νόμου ἢ εἰς ἄλλους Ὀργανισμοὺς ἢ εἰς εἰδικὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα καὶ ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρις 7 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων.

Προκειμένου περὶ ἐσόδων ἐκ μεταφερομένων ἐκτὸς τοῦ Διαμερίσματος ἢ Ἐποπτικῆς περιφερείας προϊόντων ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ.

β') Δι' ἀποφάσεων ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, ἡ εἴσπραξις δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ διὰ μισθώσεως. Οἱ γενικοὶ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ ἐνεργοῦνται αἱ μισθώσεις καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 399 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθώματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἐσόδων Ἀγροφυλακῆς.

γ') Αἱ περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων, λαθρεμπορίας κλπ. διατάξεις τοῦ ἄρθρου 397 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐσόδων Ἀγροφυλακῆς, τὰς δὲ ἐν ἐδαφίῳ δευτέρῳ τοῦ ἄνω ἄρθρου 397 ἁρμοδιότητας ἀσκοῦσι διὰ τὰ ἔσοδα Ἀγροφυλακῆς οἱ περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα Ἀγροφυλακῆς».

9. Ἐν ἄρθρῳ 64 παράγρ. 1 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων πληρωμῶν εἰς βάρος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἀσκεῖται προληπτικὸς ἔλεγχος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου οἷος καὶ ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν ἄρθρῳ 100 καὶ ἐν τέλει τῆς παραγρ. 1 προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἐξ ἀγροτικοῦ ἀδικήματος ἐπιβληθὲν πρόστιμον καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ὡς καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πρόστιμα καὶ ποινικὰ ἀπολήψιμα.»

2. Ἐν ἄρθρῳ 101 καὶ ἐν τέλει τῆς παραγρ. 1 προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς, εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου καθ' ὃν τρόπον καὶ τὸ πρόστιμον καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μὲν καταδίκης κατ' ἀντιμωλίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἐδαφίου, ἐπὶ δὲ ἐρημοδικίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, τοῦ δικαιούχου δικαιουμένου νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἴσπραξιν καὶ κατὰ τὴν παράγραφον 1».

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ἄρθρον 105 ἔχον οὕτω:

«Ἐπιθεωρητής Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

1. Ἐπιθεωρητὴς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' τάξεως δύναται νὰ διορισθῇ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

α') Ὁ ἔχων πενταετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ πολυμελεῖ Δικαστηρίῳ, διαπιστουμένην διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

β') Ὁ ἔχων δίπλωμα Νομικῆς καὶ διατελῶν ἐν μονίμῳ διοικητικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον Εἰσηγητοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

2. Εἰς Ἐπιθεωρητὴν δύναται νὰ προάγηται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ.Σ.Α. Ἐπόπτης Ἀγροφυλακῆς μετὰ εὐδόκιμον τριετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ.

3. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ Ἐπιθεωρητὴς ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 30ὸν οὐδ' ὑπερβὰς τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, νὰ προαχθῇ δὲ εἰς τοιοῦτον ὁ ὑπερβὰς τὸ 45ον».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπιθεωρηταὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

1. Αἱ θέσεις Ἐπιθεωρητῶν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας πληροῦνται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α. εἴτε δι' ὁρμασίας εἰς Ἐπιθεωρητὴν ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ εἰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἴτε διὰ προαγωγῆς ὑπηρετούντων Εἰσηγητῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἢ ὑπηρετούντων Ἐποπτῶν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἐχόντων τριετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν πραγματικὴν ἐν τῷ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ ἢ Ἐπόπτου.

Διὰ τὴν τοποθέτησιν εἰς θέσιν Ἐπιθεωρητοῦ Ἀγροφυλακῆς Τμηματάρχου τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συγκατάθεσις αὐτοῦ.

2. Δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἢ προαχθῇ εἰς θέσιν Ἐπιθεωρητοῦ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 30ὸν οὐδ' ὁ ὑπερβὰς τὸ 45 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

3. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας οἱ μὴ προερχόμενοι ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἐποπτῶν διατηροῦσι πλήρη τὰ δικαιώματα μεταθέσεώς των εἰς ἄλλας θέσεις τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου ἢ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει ἢ Νομαρχίᾳ ὡς καὶ τῆς προαγωγῆς των εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἄρθρον 7.

«1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4491 καταργεῖται.

2. Τὸ ἄρθρον 106 τοῦ ἰδίου νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον108 περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ὑπάγονται εἰς τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Συμβούλιον Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ μέλος, προκειμένου περὶ περιφερειακῶν καὶ κεντρικῶν ὑπαλλήλων ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀσκεῖ καὶ πάσας τὰς λοιπὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ τὰ ἐκτελεστικὰ αὐτοῦ Διατάγματα ἁρμοδιότητος τοῦ τέως Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Ὅπου τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων μνημονεύεται τὸ τέως Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας νοεῖται καὶ ἐφεξῆς τὸ κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου Συμβούλιον».

3. Ἐν ἄρθρῳ 107 παράγραφος 1 στοιχεῖον α' ἔχον οὕτω:

«α') Ἐπὶ διορισμοῦ, πρώτης τοποθετήσεως, μεταθέσεων καὶ προαγωγῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 108 παράγραφος 1 περιφερειακῶν ὑπαλλήλων Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, πλὴν τῶν Λογιστῶν καὶ Γραφέων Ἀγροφυλακῆς, ἀπαιτουμένης συμφώνου γνώμης αὐτοῦ, καταρτιζομένης καὶ διὰ τῆς ψήφου ἑνὸς τοὐλάχιστον τῶν δικαστικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου».

Ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ διορισμοῦ, τοποθετήσεως, μεταθέσεων καὶ προαγω-

γῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 108 παράγραφος 1 περιφερειακῶν ὑπαλλήλων Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ὡς καὶ περὶ διαλύσεως Ἀγροτικῶν Συμβουλίων, ἀπαιτουμένης συμφώνου γνώμης αὐτοῦ».

4. Τὸ στοιχεῖον δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 ἔχον οὕτω:

«δ') Ἐπὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας ἰδιωτῶν μελῶν των κατὰ τὸν παρόντα νόμον περιφερειακῶν Συμβουλίων Ἀγροφυλακῆς ἢ διαλύσεως Ἀγροτικῶν Συμβουλίων».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«δ') Ἐπὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας ἰδιωτῶν μελῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον περιφερειακῶν Συμβουλίων Ἀγροφυλακῆς».

5. Ἀπαλείφεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 107 ἔχουσα οὕτως :

«2. Ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ.Α. ἐπὶ θεμάτων τῶν ἐδαφίων δ', ε' καὶ στ' τῆς προηγουμένης παραγράφου δέον νὰ καταρτίζωνται καὶ διὰ τῆς ψήφου ἑνὸς τουλάχιστον ἐκ τῶν δικαστικῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐν ἄρθρῳ 108, ἡ παράγραφος 3, ἔχουσα οὕτως :

«Οἱ περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας εἶναι μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐξομοιούμενοι καθ' ὅλα πρὸς τοὺς παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἰσοβάθμους αὐτοῖς ὑπαλλήλους ἐφ' ὅσον δι' ὡρισμένην περίπτωσιν δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ νόμου τούτου.»

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Οἱ περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας εἶναι μόνιμοι δημόσιοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἐξομοιούμενοι καθ' ὅλα πρὸς τοὺς ἰσοβάθμους αὐτοῖς ὑπαλλήλους τῶν λοιπῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὑπαγόμενοι εἰς πάντας τὰς περὶ ἐκείνων διατάξεις, ἐφ' ὅσον δι' ὡρισμένην περίπτωσιν δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ νόμου τούτου.»

2. Τῆς παραγράφου 4 τὸ στοιχεῖον γ' ἔχον οὕτως :

«Ὁ πάσχων ἐκ νοσήματος ἀνιάτου ἢ δυσχεραίνοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ μεταδοτικοῦ, τῆς καλῆς του σωματικῆς καὶ ὑγιεινῆς καταστάσεως βεβαιουμένης παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ Λογιστῶν καὶ Γραφέων ἐνόρκως ὑπὸ δύο ἰατρῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ στρατιωτικῶν δι' ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἐκθέσεως ρητῶς βεβαιούσης τὴν ἔλλειψιν παντὸς τοιούτου κωλύματος.

Τοὺς ἰατροὺς ὁρίζει διὰ πράξεώς του ἐφ' ἅπαξ χάρτου ὁ αὐτὸς Εἰρηνοδίκης».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ὁ πάσχων ἐκ νοσήματος ἀνιάτου ἢ δυσχεραίνοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ μεταδοτικοῦ.

Ἡ καλὴ σωματικὴ καὶ ὑγιεινὴ ἐν γένει κατάστασις τῶν ὑποψηφίων βεβαιοῦται κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα δι' οὗ δύναται νὰ καθορίζηται καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἰατρῶν μέχρι δραχμῶν διακοσίων κατ' ἐξεταζόμενον.»

Ἐν τέλει τῆς § 17 τοῦ ἄρθρου 108 προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

«Ἐπὶ διαγωνισμῶν πρὸς κατάληψιν θέσεων γραφέων ἢ λογιστῶν ἐνεργουμένων ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἁρμοδιότης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ ν' ἀνατίθεται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροφυλακῆς ἢ τὴν ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπήν».

3. Ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 108 προστίθεται παράγραφος 18 ὡς ἑξῆς :

«18. Τὰ περὶ διαγωνισμῶν (ὅπου ὁρίζονται τοιοῦτοι διὰ τοῦ παρόντος) πρὸς πλήρωσιν θέσεων περιφερειακῶν ὑπαλλήλων Ἀγροφυλακῆς καὶ τοῦ Γ.Τ.Α. ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων δι' ὧν κανονίζονται καὶ τὰ καταβλητέα ἐξεταστρα μέχρι δραχμῶν διακοσίων δι' ἕκαστον διαγωνιζόμενον καὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γραμματέως της»

Τὸ ἐδάφιον β' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 110 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«β') Ἡ ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ προϋπηρετήσας εὐδοκίμως: ἢ ὡς ἀγρονόμος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. α' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 109, ἢ ὡς μόνιμος ἢ ἔφεδρος ἀξιωματικὸς εἰς μάχιμον Σῶμα ἢ τὴν Χωροφυλακὴν ἢ ὡς δικαστικὸς γραμματεὺς ὑπὲρ τὴν διετίαν.

4. Ἐν ἄρθρῳ 109 α') Τὸ στοιχεῖον α' τῆς παραγράφου 1 ἔχον οὕτως :

«Διετῆ τοὐλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ πολυμελεῖ Δικαστηρίῳ».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«α') Ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν».

β') Τὸ στοιχεῖον β' τῆς αὐτῆς παραγρ. 1 ἔχον οὕτως:

«Ἡ δίπλωμα Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ εὐδόκιμον προϋπηρεσίαν τινὰ ἐκ τῶν ἑπομένων».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«β') Ἡ δίπλωμα Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς ἢ Δασονομικῆς Σχολῆς καὶ εὐδόκιμον προϋπηρεσίαν τινὰ ἐκ τῶν ἑπομένων».

γ') Τὸ στοιχεῖον γ' τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 ἔχον οὕτως:

«Δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὴν διετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Πταισματοδίκου».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«γ') Δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὸ ἔτος ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον δικαστικοῦ γραμματέως».

5. Ἐν ἄρθρῳ 110 ἡ παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτως:

«Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου δύναται νὰ διορισθῇ ἀγρονόμος ἄνευ διαγωνισμοῦ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α. ὁ εὐδοκίμως προϋπηρετήσας ὡς ἀγρονόμος κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 109 ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ διατελέσας α') Ἔφεδρος ἀξιωματικὸς ἔχων ὑπερδιετῆ ὑπηρεσίαν μετώπου, β') Ἡ ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ διορισθῇ ἀγρονόμος ἄνευ διαγωνισμοῦ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α. ὁ εὐδοκίμως προϋπηρετήσας ὡς ἀγρονόμος κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 109 καὶ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ προϋπηρετήσας ὑπὲρ τὴν διετίαν ὡς ἀγρονόμος κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν καὶ διατελέσας μόνιμος ἢ ἔφεδρος ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς εἰς μάχιμον Σῶμα ἢ τὴν Χωροφυλακὴν μὲ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν στρατιωτικὴν ὑπὲρ τὰ δέκα ἔτη.

6. Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 110 καταργεῖται.

7. Ἐν ἄρθρῳ 114.

α') Ἡ παράγραφος 1 ἔχουσα οὕτως :

«1. Εἰς γραφέα Ἀγροφυλακῆς α' τάξεως δύναται νὰ προάγηται ὁ γραφεὺς β' τάξεως μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν»

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Εἰς γραφέα Ἀγροφυλακῆς α' τάξεως δύναται νὰ προάγηται ὁ γραφεὺς β' τάξεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

β') Ἡ παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτως :

«Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀκολούθου δύναται νὰ προάγηται ὁ λογιστὴς Ἀγροφυλακῆς μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀκολούθου δύναται νὰ προάγηται ὁ λογιστὴς Ἀγροφυλακῆς μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

γ') Τῆς παραγράφου 3 τὸ ἐδάφιον α' ἔχον οὕτως :

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«α') Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γραμματέως α' τάξεως δύναται νὰ προάγηται ὁ ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως β' τάξεως ἀγρονόμος ὁ μὲν ἔχων δίπλωμα Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς ἢ Δασολογικῆς Σχολῆς μετὰ ἐνιαύσιον οἱ δὲ λοιποὶ μετὰ διετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

δ') Τῆς παραγράφου 3 τὸ ἐδάφιον β' ἔχον οὕτως :

«Εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Εἰσηγητοῦ δύναται νὰ προάγηται ὁ ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως α' τάξεως ἀγρονόμος μετὰ τετραετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«β') Εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Εἰσηγητοῦ δύναται νὰ προάγηται ὁ ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως α' τάξεως Ἀγρονόμος μετὰ διετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

8. Ἐν ἄρθρῳ 115 ἡ παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτως:

«Εἰς ἀγρονόμους διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ Διαμερίσματός των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας μετακινήσεις των χορηγοῦνται παγίως καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δραχμαὶ μέχρι χιλίων μηνιαίως, εἰς δὲ τοὺς παρ' αὐτοῖς γραφεῖς μέχρις 600, ὁριζόμεναι δι' ἕκαστον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Ε.Σ.Α. καὶ σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Τ.Α.»

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Εἰς τοὺς ἀγρονόμους διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ Διαμερίσματός των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας μετακινήσεις των χορηγοῦνται παγίως καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δραχμαὶ μέχρι 1500 μηνιαίως, εἰς δὲ τοὺς παρ' αὐτοῖς γραφεῖς μέχρις 900 ὁριζόμεναι δι' ἕκαστον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Ε.Σ.Α. καὶ σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Γ.Τ.Α.».

9. Ἐν ἄρθρῳ 121 παράγρ. 3 ἐδάφ. γ' καὶ ἐν τέλει αὐτοῦ προστίθεται ἡ φράσις «καὶ ἐν Κρήτῃ».

10. Ἐν ἄρθρῳ 122 προστίθενται παράγρ. 4, 5 καὶ 6 ὡς ἑξῆς :

«4. Ἡ ἰσχὺς Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων δι' ὧν ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, μόνον διὰ νόμου δύναται νὰ παύσῃ».

5. Ἐὰν ἔν τινι περιφερείᾳ τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν τινὲς μόνον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὁρίζεται διὰ τοῦ Διατάγματος ἢ Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τίνες ἐκ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας νόμων παύουν ἰσχύουσαι.

6. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων τῇ προτάσει τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν κωδικοποιῶνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν συμπληρούντων αὐτὸν νόμων συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὸ κείμενον τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν κωδικοποιουμένων νόμων οὗ καὶ λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν ἡ κωδικοποίησις.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται καὶ ἡ κωδικοποίησις τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων».

Ἄρθρον 9.

Παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας συνιστῶνται, πληρούμεναι κατὰ τὰς κειμένας ὀργανικὰς διατάξεις, αἱ ἑξῆς θέσεις: Μία θέσις τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως, μία θέσις ἐπιθεωρητοῦ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως, μία θέσις γραμματέως ἢ εἰσηγητοῦ καὶ μία θέσις γραφέως β' ἢ α' τάξεως.

Αἱ δαπάναι διὰ τὰς θέσεις τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὑπαλλήλων βαρύνουσι τὸ Γενικὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς, ἐξ οὗ ἀποδίδονται εἰς τὸ καταβάλλον ταύτας Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ἐφ' ἅπαξ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὁ νόμος 3394 «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης» ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 3622.

Οἱ περιφερειακοὶ ὅμως ὑπάλληλοι ἀγροφυλακῆς Κρήτης θὰ ἐξακολουθῶσιν ὑπαγόμενοι ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, τὸν τρόπον εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν μονιμότητα, διαθεσιμότητα, μισθοδοσίαν καὶ ἀποδοχὰς ἐν γένει, προαγωγάς, μεταθέσεις, πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν καὶ ποινάς, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4491 ὡς ἰσχύει ἑκάστοτε, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ θιχθῶσι διὰ τοῦ ἄνω Διατάγματος.

Ἄρθρον 11.

Ὁ προϋπηρετήσας ὑπὲρ τὴν διετίαν παρὰ τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀποχωρήσας αὐτῆς ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' τάξεως δύναται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ν' ἀναδιορισθῇ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μὲ τὸν ὑφ' ὃν ἀπεχώρησε βαθμόν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου διοικητικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 122 παρ. 2 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 4491 κυρωθέντος Ν. Δ. προστίθεται μετὰ τὴν λέξιν «Ἰωαννίνων» ἡ φράσις «καὶ τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας Φλωρίνης».

Ἄρθρον 13.

Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ πᾶσας ἢ τινας τῶν διατάξεων αὐτοῦ διὰ Διαταγμάτων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένων.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιθέντος σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν «περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» ὁ κ. **Ι. Ράλλης** λέγει ὅτι ἡ Γερουσία ἐτροποποίησε τὸ νομοσχέδιον προσθέσασα τὸ 35ον ἄρθρον δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ νόμος οὗτος τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διατάγματος. Εἶναι εὐτύχημα, λέγει, ὅτι ἐγένετο αὐτὴ ἡ τροποποίησις, διότι ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ μὴ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις, ἥτις παρεισέφρυσεν εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἀντελήφθημεν, δηλ. ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 28. Πρόκειται περὶ τῶν κοινοτήτων Ἁγίων Θεοδώρων καὶ Πυρῆ τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν. Ἡ πρώτη ἔχει 3.000 κατοίκους καὶ ἡ ἄλλη 2.000. Εἶναι κοινότητες ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τοῦ 1914. τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ὁλοθύμως ἐζήτησαν ὡς θέλει τὸ νομοσχέδιον νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κοινότητα Θηβῶν. Εἶχε σταλῇ μάλιστα καὶ ἐπιτροπὴ πρὸς ἔλεγχον τῆς βουλήσεως τῶν κατοίκων ἡ ὁποία ἀπεφάνθη ὅτι οἱ κάτοικοι δὲν θέλουν κατ' οὐδένα λόγον νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κοινότητα Θηβῶν. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι καὶ ἀντίθετος τοῦ νόμου περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, ἀλλὰ καὶ ἀντίθετος πρὸς τὸ Σύνταγμα. Πρόκειται περὶ διατάξεως τερατώδους.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Υπ. Ἐσωτ.) λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὸ λεχθὲν ὅτι πρόκειται περὶ συνταγματικῆς παραβάσεως δὲν εἶναι ὁάσιμος ἡ ἀντίληψις αὕτη, διότι δὲν εἶναι τοιαύτη ἡ ἔννοια τῆς συνταγματικῆς διατάξεως. Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς τροποποιήσεως αὐτῆς, λέγει ὅτι ἡ βούλησις τῶν κατοίκων δὲν εἶναι διάφορος πρὸς τὴν τροπολογίαν, οὔτε δὲ αὕτη παρεισέφρυσε τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὡς ἐλέχθη, διότι ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Πάντως ἐὰν οἱ κάτοικοι ἔχουν ἀντίθετον βούλησιν πρὸς τὴν τροπολογίαν αὐτὴν δὲν θὰ τὴν ἐφαρμόσω.

Ὁ κ. **Β. Κυρέλλος** λέγει ὅτι τὴν τροπολογίαν αὐτὴν τὴν ὑπέβαλον οἱ βουλευταὶ Θηβῶν. Δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ δεχθῇ τις ὅτι εἶναι τερατούργημα, ὡς ἐλέχθη. Ὑπάρχουσιν εἰς τὰς Θήβας αἱ κοινότητες Ἁγίων Θεοδώρων καὶ Πυρρῆ, αἵτινες δὲν ἀπεῖχον εἰμὴ ὀλίγα βήματα τῆς πόλεως Θηβῶν, τώρα δὲ ποὺ ἐκτίσθη ὁ συνοικισμὸς τῶν προσφύγων ἠνώθησαν καὶ ἀπετελέσθη μία πόλις ἔχουσα πληθυσμὸν 11.700 κατοίκων. Τὸν πληθυσμὸν τοῦτον διὰ τῆς τροπολογίας τὸν κάμνομεν δῆμον, διότι, ἐὰν δὲν ἐγένετο δῆμος, θὰ ἦτο παραοίασις τοῦ νόμου «περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων»,

Ὁ κ. **Ν. Σπηλιώτης** λέγει ὅτι ἡ θεμελιώδης διάταξις τοῦ νόμου «περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» εἶναι ὅτι πόλεις ἔχουσαι πληθυσμὸν 10.000 κατοίκων καὶ ἄνω ἀποτελοῦσι δήμους, ἡ δὲ πόλις τῶν Θηβῶν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου τούτου ἦτο διηκεκριμένη εἰς τρεῖς κοινότητας. Τὰ ἐγχώρια φύλλα ἀναγράφουν δικρικῶς ἀτασθαλίας γενομένας ὑπὸ τῶν κοινοτήτων Ἁγίων Θεοδώρων καὶ Πυρρῆ. Συνεπῶς, ἦτο ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη ἡ τροπολογία αὕτη.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι δὲν εἶναι ἐν γνώσει τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ συνεπῶς δὲν δύναται οὔτε νὰ συνηγορήσῃ οὔτε νὰ ἀντικρούσῃ, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἔχομεν ἕνα πάγιον νόμον «περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» καθορίζοντα τὸν τρόπον τῆς ἱδρύσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων. Ἐνταῦθα ἕκαστος τῶν τριῶν συνοικισμῶν ἀποτελεῖ μίαν κοινότητα, δηλ. εἶναι νομικὸν πρόσωπον, ἔχον ἰδίαν βούλησιν καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκδηλώσουν αἱ ἴδιαι κοινότητες τὴν βούλησίν των, ὁπότε θὰ ἦτο περιττὴ ἡ διάταξις τοῦ νομοσχεδίου. Πάντως ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὴν βούλησιν τῶν κατοίκων.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** λέγει ὅτι ἀναμφιβόλως σεβαστὴ εἶναι ἡ βούλησις τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν, ἀλλ' ἂν ἡ Κυβέρνησις πεισθῇ ὅτι ἡ βούλησις αὕτη ἔχει ἐλατήρια βλάπτοντα τὰ γενικώτερα συμφέροντα τότε πρέπει νὰ ὑπερισχύῃ ἡ βούλησις τῆς Κυβερνήσεως.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω:

Περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΔ' τῆς 16 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς

διὰ προσθήκης τῶν ἄρθρων 33, 34 καὶ 35.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4189 τοῦ 1929 «περὶ καταργήσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται:

«Τὰ ἐδάφια 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίστανται ὡς ἕπεται:

«Τὸν δήμαρχον ἀπόντα, κωλυόμενον, θανόντα, ἀπολυθέντα, ἐκπεσόντα τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἐν γένει περίπτωσιν, καθ' ἣν εἶναι κενὴ ἡ θέσις αὐτοῦ, ἀντικαθιστᾷ μέχρις ἐπανόδου, ἄρσεως τοῦ κωλύματος ἢ πληρώσεως τῆς θέσεώς του ὁ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἑκάστοτε ἐκλεγόμενος σύμβουλος, μέχρι δὲ τῆς ἐκλογῆς τοιούτου ὁ διὰ τῶν περισσοτέρων ψήφων ἐκλεγεὶς δημοτικὸς σύμβουλος καὶ μεταξὺ ἰσοψηφησάντων ὁ πρεσβύτερος. Λαμβάνει δὲ οὗτος δι' ἕξοδα παραστάσεως ἀνάλογον ποσὸν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὁριζόμενον.

Ἐὰν ὁ πλειοψηφήσας δημοτικὸς σύμβουλος ἔχει ἐκλεγῇ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναπλήρωσιν καλεῖται ὁ κατὰ σειρὰν ἑπόμενος.

Δύναται ἐν τοσούτῳ ὁ δήμαρχος νὰ ὁρίσῃ αὐτὸς τὸν ἀναπληρωτήν του ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐν ᾗ περιπτώσει πρόκειται ν' ἀπουσιάσῃ, λόγῳ ὑπηρεσίας ἢ ἀδείας, ἐπὶ διάστημα ἔλασσον τῶν 30 ἡμερῶν».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται:

«Ἐκλέγει τὰ μέλη τῆς διοικήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ κανονίζει τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῶν, κατὰ τὰ διὰ διαταγμάτων εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα, ὑφ' ὧν ρυθμίζονται καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὡς ἄνω καταστημάτων».

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 90 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται τὸ ἑπόμενον ὡς 90 δίς·

«Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνόδους».

Καὶ εἰς τακτικὰς μὲν συνόδους συνέρχονται τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1ην Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Εἰς ἐκτάκτους δὲ ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται ἐπίσης εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένας εἰδικὰς περιπτώσεις.

Ἡ διάρκεια τῶν τακτικῶν συνόδων εἶναι τὸ πολὺ μηνιαία. Ἐὰν ὅμως ἐντὸς αὐτῆς δὲν ἐξαντληθῶσι τὰ θέματα, ἐξακολουθοῦσιν αἱ συνεδριάσεις μέχρις ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Εἰς τὰς τακτικὰς συνόδους ἀποφασίζουσι τὰ δημοτικὰ συμβούλια κυρίως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὴν πρώτην, καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, κατὰ τὴν δευτέραν. Ἐπιλαμβάνονται ἐπίσης καὶ παντὸς ἄλλου θέματος, ὅπερ ἤθελεν εἰσαχθῇ αὐτοῖς.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον 1 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 106 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται:

«Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου εἰσάγεται εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου μετὰ αἰτιολογίας ἑνὸς ἑκάστου κονδυλίου».

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 237 τοῦ Κώδικος προστίθεται τὸ **ἑξῆς ὡς** 237 δίς·

«Τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 228 καὶ 230 τέλος δύναται **ἀποφάσει** τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ εἰκοσαπλασίου εἴτε γενικῶς, εἴτε εἰδικῶς δι' ὡρισμένας κατ' εἶδος ἢ τόπον ἐκτελέσεως διαφημίσεις».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 47 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» ἀντικαθίσταται **ὡς ἕπεται:**

«Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι διὰ τὰς ὑπαιτίους καὶ δυναμένας νὰ καταλογισθῶσι παραβάσεις τῶν ὑπαλληλικῶν αὐτῶν καθηκόντων ὑπόκεινται εἰς τὰς κάτωθι ποινάς:

α') ἐπιπλήξεως καὶ

β') προστίμου μέχρι μηνὸς μισθοῦ.

Τὴν ἐπίπληξιν καὶ τὸ πρόστιμον μέχρις 1)10 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ πρόεδρος **τῆς κοινότητος, οἱανδήποτε** δὲ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον.

Τὸ σύνολον τῶν παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐπιβαλλομένων προστίμων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)4 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, τῶν δὲ παρὰ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπιβαλλομένων τὸν μηνιαῖον μισθόν.

Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως, μετὰ πρόσκλησιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἀπολογίαν, ἐν ᾗ καθορίζεται λεπτομερῶς τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσεται εὔλογος προθεσμία πρὸς ἀπολογίαν, ἀπὸ **τῆς** ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως ἀρχομένη, πάντως δ' οὐχὶ βραχυτέρα τῶν δύο ἡμερῶν.

Ἐὰν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας δὲν ἀπολογηθῇ ὁ ὑπάλληλος εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ ἄνευ ἀπολογίας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 42 § 2 τοῦ Κώδικος».

Ἄρθρον 7.

Τὰ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 1 Νοεμβρίου 1923 «περὶ συστάσεως εἰδικῶν ταμείων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων» συνιστώμενα τοιαῦτα ταμεῖα δύνανται νὰ καταργῶνται διὰ

Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Ἐκλειπόντων τῶν ὡς ἄνω ταμείων ἡ περιουσία των περιέρχεται εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα.

Ἄρθρον 8.

1. Μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 Ἐπιτροπῆς, λαμβανομένην κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένην διαδικασίαν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1930 νὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν ὁριστικῶν ἐκθέσεων καὶ ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἢ δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν καὶ διοικητικῶν δικαστηρίων περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς διοικητικῆς περιφερείας δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ νόμου 4108 Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται κατόπιν αἰτήσεως τῆς διοικήσεως ἢ τῆς ἐνδιαφερομένης κοινότητος ἢ δήμου.

Ἡ ἀναθεώρησις γίνεται παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοσίων ἔργων τῆς οἰκείας περιφερείας, ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας καὶ ἑνὸς Πρωτοδίκου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἀμφότεραι ἢ ἡ ἑτέρα τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων ἢ δήμων.

Ἔργα γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς δημόσιος μηχανικὸς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσ. Ἔργων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἁπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἅμα τῇ λήψει τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρίζει τὴν δικάσιμον καὶ καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους κοινότητας, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἔρευναν καὶ ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ κλῆσις ἐπιδίδεται εἰς τοὺς Προέδρους τῶν ὡς ἄνω κοινοτήτων διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τριάκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου καὶ τοιχοκολλᾶται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κλητῆρος εἰς τὰ κοινοτικὰ καταστήματα αὐτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τόπου, καθορίζουσα ὁριστικῶς τὰ ὅρια, τοῦ γραμματέως μηχανικοῦ συντάσσοντος καὶ πρόχειρον διάγραμμα ἐπὶ τόπου.

Ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων, κεκυρωμένα παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, κοινοποιοῦνται μερίμνῃ αὐτοῦ, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, εἰς τὰς κοινότητας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς διασκέψεως καὶ ὅμοια ἀποστέλλονται εἰς τὰς Νομαρχίας.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως μετ' ἀντιγράφου καθαροῦ, κεκυρωμένου ὡς ἄνω, τοῦ συνταχθέντος διαγράμματος καὶ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως ὑποβάλλεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Τὰ μέλη τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτῆς λαμβάνουσιν ἅπαντα τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα αὐτῶν καὶ ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας ἴσην πρὸς τὸ διπλάσιον τῶν ἡμερησίων ἀποδοχῶν των.

Ἅπαντα ταῦτα προκαταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούχους παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, βαρύνουσι δὲ τὰς ἐνδιαφερομένας κοινότητας ἢ τὴν αἰτησαμένην τὴν ἀναθεώρησιν.

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἀποζημίωσις ἐν τῷ συνόλῳ ὡς καὶ τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἑκάστην κοινότητα ποσὸν αὐτῶν καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας, κοινοποιουμένης μερίμνῃ τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς διασκέψεως, ἀναγράφεται ὑπὸ ταύτης εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ὑποχρέων κοινοτήτων διὰ τῆς ἀρχικῆς ἢ ἀναθεωρητικῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τὸ ἑκάστην κοινότητα βαρῦνον ὡς ἄνω ποσόν, ὅπερ καὶ εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ταμίου.

Ἡ καταβολὴ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ὑποχρέου κοινότητος ἢ δήμου.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίστανται ὡς ἕπεται:

«Πᾶς μόνιμος συνοικισμὸς ἔχων σχολεῖον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἰδίαν κοινότητα, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο τὸ ἥμισυ τῶν ἐκλογέων κατοίκων αὐτοῦ».

Ἄρθρον 10.

Καταργοῦνται τὰ ἐδάφια 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται:

«Πρὸς ἀναγνώρισιν συνοικισμῶν εἰς ἰδίας κοινότητας ἀπαιτεῖται σύμφωνος ἀπόφασις ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ὡς προέδρου, τοῦ Νομομηχανικοῦ, τοῦ Προέδρου τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας.»

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται § 3 ἔχουσα οὕτως:

«Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκδιδομένων δὲ τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ θέλουσιν ἰσχύσει ταῦτα, δύνανται νὰ ἀναστέλλωνται, καταργῶνται ἢ μειῶνται διὰ τὸ ἔτος τοῦτο αἱ κατ' εἰδικοὺς νόμους εἰσφοραὶ καὶ ἄλλαι ὑποχρεώσεις τῶν κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπὶ ὡρισμένων ἐσόδων των ἐπιβεβλημένων, ὡς καὶ αἱ συνιστάμεναι εἰς τὴν ἐπιβολὴν φόρων ἐκ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν προβλεπομένων.»

Ἄρθρον 13.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 277 ἐδ. 11 β' τοῦ Κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν μεταφερομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐγχωρίων προϊόντων δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Διατάγματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ εἰς κοινότητας πρωτευούσας ἐπαρχιῶν καὶ εἰς τὴν νῆσον Σπετσῶν.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 4189 τοῦ 1929 καταργεῖται.

Ἄρθρον 14.

Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ καταργηθῇ ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβαλλόμενος φόρος εἰς ἃς Κοινότητας, συνάμει εἰδικῶν νόμων, εἰσπράττεται εἰσαγωγικὸς ἐπὶ **ἐγχωρίων προϊόντων** ἢ ἐξαγωγικὸς ἐπὶ τοιούτων κοινοτικὸς φόρος.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον 280 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται § 2 ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπιτρέπεται, ἵνα δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων, εἰς συμφώνους ἀποφάσεις τῶν οἰκείων δημοτικῶν συμβουλίων στηριζομένων, καθορίζωνται θέσεις σταθμεύσεως τῶν τροχηλάτων καὶ ὑποζυγίων πρὸς ἔλεγχον, βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ ὡς ἄνω φόρου ἐπὶ τῶν δι' αὐτῶν εἰσκομιζομένων εἰς τὸν δῆμον προϊόντων.

Ἐὰν ὁ εἰσαγωγεὺς δὲν συνοδεύῃ τὰ προϊόντα του δίδει εἰς τὸν ὁδηγὸν πρὸς παράδοσιν εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου ὑπάλληλον, ἐνοικιαστὴν ἢ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ σημείωμα ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμφαῖνον.

1) τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἰδιότητα καὶ διεύθυνσιν αὐτοῦ,

2) τὸν ἀριθμὸν τῶν θεμάτων, δοχείων ἢ κιβωτίων καὶ τὸ

είδος, τὴν ποιότητα καὶ τὸ ποσὸν τῶν μεταφερομένων προϊόντων ἢ ζώων καὶ

3) πᾶσαν σχετικὴν παρατήρησιν.

Ἐὰν ὁ εἰσπράκτωρ ἢ ἐνοικιαστὴς δὲν θεωρήσῃ ἐπαρκὲς τὸ σημείωμα, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸς ὁ ἔλεγχος, λόγῳ τῆς ἀπουσίας τοῦ εἰσαγωγέως, δικαιοῦται, ὅπως παρακρατήσῃ τὰ προϊόντα μέχρι διενεργείας τοῦ ἐλέγχου, εὐθυνόμενος διὰ δόλον καὶ βαρεῖαν ἀμέλειαν. Πρὸς ἐνέργειαν ὅμως παρακρατήσεως ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ κατάλληλον μέρος πρὸς τοποθέτησιν τῶν προϊόντων.

Πᾶς παραβάτης τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ἐκδιδομένων διατάξεων ὁδηγὸς τροχηλάτων ἐν γένει ἢ ὑποζυγίων τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἀπὸ τριῶν μέχρι δέκα ἡμερῶν, ὁ δὲ εἰσαγωγεὺς τῶν προϊόντων, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῇ ὁπωσδήποτε συνυπεύθυνος ἢ ὑπεύθυνος διὰ τὴν παράβασιν ἢ ἤθελε παραβῇ τὰς διὰ τοῦ ἐδαφίου 2 ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, τιμωρεῖται διὰ προστίμου τουλάχιστον δραχμῶν πεντήκοντα μέχρι χιλίων ὡς καὶ εἰς καταβολὴν τοῦ διπλασίου τοῦ φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1—8 τοῦ νόμου 237 τοῦ 1914, «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων καὶ τῶν δι' ἐκθέσεως δημοσίας ἀρχῆς βεβαιουμένων». Ἐν ὑποτροπῇ ὁ ὁδηγὸς τιμωρεῖται καὶ διὰ στερήσεως τῆς ἀδείας ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του διὰ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα ὡς καὶ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ φόρου εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ δήμου ὑπὸ τοῦ διεξάγοντος τὴν ταμειακὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν καὶ κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοτικῶν ἐσόδων διατάξεις.

Ἐὰν καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ ἄμεσος προσαγωγὴ τοῦ παραβάτου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου, ἡ παράβασις βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, διώκεται δὲ καὶ δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 237 παραγρ. 9 τοῦ 1914, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1582 τοῦ 1918 «περὶ συμπληρώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ἄρθρων 173 καὶ 223 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ νόμου 237 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων καὶ τῶν δι' ἐκθέσεως τῆς δημοσίας ἀρχῆς βεβαιουμένων»», ἐπιβαλλομένων τῶν τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ παρόντος ποινῶν, τῆς κατὰ τῆς τοιαύτης πταισματικῆς ἀποφάσεως ἐφέσεως μὴ ἀναστελλούσης τὴν παραχρῆμα ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραβάσεως μηνύεται αὕτη ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ἐν ἐδαφ. 3 τοῦ παρόντος ἀναγραφομένων ποινῶν.

Ἄρθρον 16.

Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 318 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 4108, εἰσπραττόμενος ὑπὲρ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων φόρος ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ θαλάσσῃ τῆς ἰχθυοτροφικῆς περιφερείας τῶν κόλπων Θεσσαλονίκης-Κασσάνδρας ἁλιευομένων ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων ὑπολογίζεται κατὰ κατηγορίας τῶν προϊόντων τούτων καὶ εἰς ποσοστὸν δρχ. 1 κατ' ὀκᾶν διὰ τοὺς ἰχθῦς α' κατηγορίας, λεπτῶν 50 κατ' ὀκᾶν διὰ τοὺς ἰχθῦς β' κατηγορίας καὶ λεπτῶν 30 κατ' ὀκᾶν διὰ τοὺς ἰχθῦς γ' κατηγορίας

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένης, μετὰ προηγουμένην σχετικὴν γνωμάτευσιν τῆς Δ)σεως Ἁλυκῶν καὶ Ἁλιείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Δ)σεως Ἀγορανομίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καταταχθήσονται τὰ διάφορα εἴδη ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων εἰς ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω τριῶν κατηγοριῶν.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 φόρου ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1926 διατάγματος «περὶ τῆς ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Ν. Χωρῶν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων».

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου δι' ἑκάστην κατηγορίαν ἰχθύων δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ τριπλασίου δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συστήματος οἴκου. ἔτους ἤθελε προκύψει μείωσις τῶν ἀποδόσεων τοῦ φόρου ἐν σχέσει πρὸς τὸ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐνοικίασιν ἐπιτευχθὲν ἐτήσιον μίσθωμα τοῦ φόρου 20 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων.

Ἐὰν μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ αἱ ἀποδόσεις τοῦ φόρου ὑπερβαίνωσι τὸν μέσον ὅρον τῶν ἐτησίων ἐνοικίων τῶν ἐπιτευχθέντων κατὰ τὰς ἑκάστοτε τρεῖς τελευταίας μισθωτικὰς περιόδους, τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ μέσου τούτου ὅρου ποσὸν ἀποβίδεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ φόρου δήμους ἢ κοινότητας κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὸ δυνάμει τοῦ ἑπομένου ἄρθρου τοῦ παρόντος συνιστάμενον Ταμεῖον Προστασίας τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἁλιέων.

Ἄρθρον 17.

Μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος νόμου παγίως ἐπιβαλλομένου κατὰ κατηγορίας τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων φόρου συνεισπράττεται ποσοστὸν ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μέχρις 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου ὑπὲρ τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος συνισταμένου ἐν τῇ ἁλιευτικῇ περιφερείᾳ Θεσσαλονίκης-Κασσάνδρας «ταμείου προστασίας τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἁλιέων», οὗτινος ὑποχρεωτικῶς μετέχουσι πάντες οἱ ἁλιεῖς οἱ καταβάλλοντες τὸν ὡς ἀνωτέρω ὁριζόμενον πρόσθετον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου φόρον.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως τῶν εἰσπράξεων τοῦ προσθέτου φόρου εἰς τὸ Ταμεῖον προστασίας τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἁλιέων.

Τὰ τῆς διοικήσεως, λειτουργίας, διαχειρίσεως καὶ ἐν γένει ἐκπληρώσεως τοῦ προορισμοῦ τοῦ ὡς ἄνω συνισταμένου Ταμείου καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ προϋπάρχουσαι τυχὸν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συμβάσεις μισθώσεων τοῦ φόρου ἁλιείας τῆς ἰχθυοτροφικῆς περιφερείας κόλπων Θεσσαλονίκης—Κασσάνδρας διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, οἱ δὲ ὑπάρχοντες μισθωταὶ βεβαιοῦσι καὶ εἰσπράττουσι τὸν φόρον κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίοις 1 - 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα διὰ τὸ ἐφεξῆς μέχρι λήξεως τῆς συμβάσεως χρονικὸν διάστημα.

Τὸ ποσὸν τῆς τυχὸν ζημίας τῶν ἐνοικιαστῶν ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ συστήματος τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου δύναται νὰ ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ ἐτησίου μισθώματος εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μισθωτικοῦ ἔτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικ. Διοικητοῦ Μακεδονίας, μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν ἐπιτροπῆς συσταθησομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Γεν. Διοικητοῦ

Ἄρθρον 19.

Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 18 - 20 τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰς ἄλλας ἰχθυοτροφικὰς περιφερείας, ἐξαιρέσει ἐκείνων ἐν αἷς οἱ δικαιοῦχοι τοῦ φόρου Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἔχουσι τὸν φόρον ὑπέγγυον εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα πρὸς ἀσφάλειαν τῶν μετ' αὐτῶν συνομολογηθέντων δανείων ἢ ἄλλων ἀναλλακτικῶν συμβάσεων.

Ἄρθρον 20.

Θεωροῦνται νόμιμοι αἱ ὑπὲρ τοῦ Δήμου Κοζάνης γενόμεναι

μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων.

Ἄρθρον 21.

εἰσπράξεις κατὰ τὸ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1926 μέχρι 31 Μαρτίου 1929 χρονικὸν διάστημα ἐκ τοῦ ἐπιβληθέντος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Μαΐου 1926 Ν. Διατάγματος δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ πρὸς τοπικὴν καταναλωσιν ἐμπορευμάτων ἢ ἐξ ἄλλων

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3593 τοῦ 1928 κυρωθέντος Ν. Διατάγματος τῆς 6/9)1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἐγχωρίων προϊόντων δημοτικοῦ φόρου», ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται.

«Ὁ ἐν τῷ ἰσχύοντι δημοτικῷ κασμολογίῳ ὁριζόμενος δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων ἐν γένει προϊόντων τῶν μεταφερομένων πρὸς κατανάλωσιν εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ὑφιστημένων δήμων ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων, δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρι τοῦ τριπλασίου εἰς ἕκαστον δῆμον δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην».

Ἄρθρον 22.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ νόμου 4108 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» προστίθεται § 2 ἔχουσα οὕτω :

«§ 2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν καὶ Γραμματέων τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνωθεώρησιν τοῦ δημοτικοῦ κασμολογίου.

Ἡ δαπάνη αὕτη, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ ἐν τῷ συνόλῳ τὰς 200 000 δρχ., βαρύνει τοὺς δήμους τοῦ Κράτους καὶ κατανέμεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων, καθισταμένη ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτοὺς ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἐξυπηρετεῖται δὲ κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἑκάστοτε ἐν ἐνεργείᾳ δημοτ. προϋπολογισμοῦ καὶ ἂν ἔτι οὗτος κατέστη ὁριστικός, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων. Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ἀποφάσεως καθορισθήσεται καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης παραγράφου».

Ἄρθρον 23.

Διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος παρεχομένης δύναται νὰ καθορίζηται ὁ μισθὸς τῶν δημοτικῶν στρατολόγων εἰς ποσὸν ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένου, ὅπερ ἐφεξῆς θὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα ἐλαχίστου ὁρίου.

Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς οἰκείας Νομαρχίας καὶ Στρατολογικῆς Διευθύνσεως δύνανται οἱ παρὰ τοῖς Δήμοις τοῖς ἔχουσι πληθυσμὸν ἐλάσσονα τῶν εἴκοσι χιλιάδων κατοίκων δημοτικοὶ στρατολόγοι νὰ διορίζωνται καὶ ληξίαρχοι, ὡς καὶ ν' ἀναπίθενται αὐτοῖς καὶ ἄλλα εἰδικῶς καθοριζόμενα δημοτικὰ καθήκοντα, συναφῆ δὲ πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν, ἄνευ προσθέτου ἀμοιβῆς.

Ἄρθρον 24.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ τέλους δραχμῶν δύο δι' ἕκαστον ἐκδιδόμενον ἐν τῷ λιμένι πόλεως Τήνου ἐπιβατικὸν εἰσιτήριον Α' καὶ Β' θέσεως, μιᾶς δὲ δραχμῆς δι' ἕκαστον εἰσιτήριον Γ' θέσεως.

Τὸ ὑπερβάλλον τίμημα τοῦτο διατεθήσεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ δήμου Τήνου.

Διὰ Δ)τος κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ὡς καὶ τὰ πρὸς τοῦτο χρησιμοποιηθησόμενα ὄργανα πλὴν τῶν οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 25.

Οἱ ἀπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης δυνάμει τοῦ Δ. τῆς 18 Ἰουνίου 1926 ἀποσπασθέντες συνοικισμοὶ Σταθμὸς (Χαρμάνκιοϊ), Εὐκαρπία, Πελίτζη (Καραΐτζη), Ν. Κουκλουτζᾶ, Ἀμπελόκηποι, Ν. Μαινεμένη καὶ Ν. Κορδελιὸ καὶ ἀποτελέσαντες τὴν Κοινότητα Σταθμοῦ (Χαρμάνκιοϊ) ἐπανέρχονται ἐφεξῆς εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον Θεσσαλονίκης, οὗτινος καὶ ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος.

Ἄρθρον 26.

Ἐπιτρέπεται ὅπως ἐκμισθωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δήμου Καβάλλας εἰς τὰ μέλη τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἐπαγγελματιῶν Καβάλλας ἰσάριθμα καταστήματα ἐν τῇ ἀνεγειρομένῃ δημοτικῇ ἀγορᾷ ἄνευ δημοπρασίας καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα πέντε ἐτῶν.

Οἱ ὅροι τῆς μισθώσεως κανονίζονται ὑπὸ τοῦ Δημ. Συμβουλίου, δυναμένου ν' ἀναθέτῃ τὸν καθορισμὸν τοῦ μισθώματος εἰς Ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ δύο δημοτικῶν συμβούλων καὶ δύο μελῶν τοῦ ἀνωτέρω Συνεταιρισμοῦ, ὁριζομένων τῶν μὲν πρώτων ὑπ' αὐτοῦ, τῶν δὲ τελευταίων ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 197 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς νομοθεσίας, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4108, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Προκειμένου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πηγαίων, φρεατίων, ἢ ρεόντων καθ' ὅλου ὑδάτων, μετὰ τῆς ἀναγκαιούσης περιοχῆς ἰδιωτικῶν κτημάτων, ὡς καὶ τῆς μεταβολῆς τῆς ὑφισταμένης πραγματικῆς καταστάσεως ἐν τῇ χρήσει τῶν ὑδάτων τούτων, τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ ὁ οἰκεῖος προϊστάμενος γεωργικῆς ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας προστίθεται 4 παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Αἱ μέχρι τοῦδε κεχωρισμέναι κοινότητες Θηβῶν Πυρὶ καὶ Ἅγιοι Θεόδωροι, ἀποτελοῦσαι μετὰ τοῦ αὐτόθι προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ ἑνιαῖον Συνοικισμόν, ἀπαρτίζουσιν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τρεχούσης περιόδου Δῆμον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δῆμος Θηβαίων» μὲ ἕδραν τὰς Θήβας».

Ἄρθρον 29.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κοινότητα Νιγρίτης νὰ πωλήσῃ ἄνευ δημοπρασίας τὰ ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου κωμοπόλεως Νιγρίτης περιλαμβανόμενα αὐτῆς οἰκόπεδα καὶ εὑρισκόμενα ἐν ταῖς τοποθεσίαις «Κῆπος Ἁγίου Γεωργίου», «Κῆπος Ἁγ. Ἀθανασίου», «Μαγαζάδες» καὶ «Μπαζάρ».

α) εἰς τοὺς δημιουργουμένους ἀκτήμονας κατοίκους Νιγρίτης, ὧν τὸ οἰκόπεδον μεταπρεπόμενον εἰς κοινόχρηστον χῶρον (πλατεῖαν ἢ ὁδὸν) ρυμοτομεῖται ὁλοκληρωτικῶς.

β) Εἰς τοὺς δημιουργουμένους ἀκτήμονας κατοίκους Νιγρίτης, ὧν τὸ οἰκόπεδον ρυμοτομούμενον καθίσταται, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1928 Διατάγματος «περὶ κατωτάτων ὁρίων καὶ διαστάσεων οἰκοπέδων Νιγρίτης», ὄχι ἄρτιον πρὸς οἰκοδομήν.

Ἄρθρον 30.

Τὰ δ ὰ τῆς ρυμοτομίας ἀποβάντα ὄχι ἄρτια οἰκόπεδα τῶν διαφόρων ἰδιοκτητῶν προσκυροῦνται τοῖς κοινοτικοῖς οἰκοπέδοις, ἐφ' ὅσον τὰ ὡς ἄνω καταστάντα ὄχι ἄρτια οἰκόπεδα συνενοῦνται πρὸς κοινοτικὰ τοιαῦτα, ἄλλως θέλουσι προσκυρωθῇ τοῖς ὁμόροις αὐτοῖς ἀρτίοις οἰκοπέδοις ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κανονισθησομένου τιμήματος συμφώνως ταῖς διατάξεσιν τοῦ ἀπὸ 12

Μαΐου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τῶν γενικῶν περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διατάξεων νόμων».

Ἄρθρον 31.

Τὴν τιμὴν πωλήσεως κατὰ τετραγ. μέτρον ἐπιφανείας τῶν ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιηθησομένων κοινοτικῶν οἰκοπέδων, τὸν τρόπον πωλήσεως καὶ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν λεπτομέρειαν θέλει κανονίσει τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Νιγρίτης συμφώνως εἰδικῷ κανονισμῷ καταρτισθησομένῳ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης παρὰ τοῦ Νομάρχου Σερρῶν, ὡς Προέδρου, τοῦ Νομαρχιακοῦ Σερρῶν, τοῦ Προέδρου Κοινότητος Νιγρίτης καὶ δύο ἀντιπροσώπων ἐκ τῆς δημιουργηθησομένης λόγῳ ρυμοτομίας τάξεως τῶν ἀκτημόνων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Νιγρίτης.

Ἄρθρον 32.

Ἐπιβάλλεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς περιφερείας Ζαχάρως καὶ τοῦ συνοικισμοῦ ταύτης Κάτω Ξηρχωρίων παραγομένης σταφίδης εἰδικὸς φόρος μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, τοῦ φόρου τούτου εἰσπραττομένου κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 350 καὶ 351 τοῦ κώδικος καὶ προοριζομένου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ κατασκευὴν ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ζαχάρως εἰς Λουτρὰ Καϊάφα καὶ ἄλλων ἐπειγουσῶν τῆς κοινότητος ἀναγκῶν.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 περίπτωσις ἀσυμβιβάστου τοῦ ἄρθρου 151 τοῦ κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

«3) Οἱ κατέχοντες οἱανδήποτε ἄμισθον κοινοτικὴν ἢ δημοτικὴν θέσιν, ὡς ἔφοροι ναῶν, μέλη διοικητικῶν συμβουλίων, φιλανθρωπικῶν ἢ κοινωφελῶν ἱδρυμάτων, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ ἢ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐξαιρέσει τῶν Δημάρχων, αὐτοδικαίως ὄντων Προέδρων τῶν διοικητ. συμβουλίων τῶν δημοτικῶν φιλανθρωπικῶν ἢ κοινωφελῶν ἱδρυμάτων».

Ἄρθρον 34.

Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου ἐκτὸς ὑπηρεσίας διατελοῦντες, συμπληρώσαντες δὲ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ δεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι τῶν Δήμων, ὧν τὰ ἔσοδα ὑπερβαίνουσιν ἤδη τὰ 100.000.000 ἐτησίως ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ γραμματέως α' τάξεως καὶ ἄνω, ὡς καὶ αἱ χῆραι τῶν ἀποβιωσάντων τοιούτων ὑπαλλήλων τῶν συμπληρωσάντων ὑπερδεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ συντάξεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἀφοῦ καταβάλωσι τὰς κεκανονισμένας λόγῳ συντάξεως κρατήσεις.

Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς χορηγηθησομένης αὐτοῖς συντάξεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων καὶ τὴν αὐτὴν ἤ, ἐν περιπτώσει καταργήσεώς της, ἀνάλογον θέσιν κατεχόντων ὑπαλλήλων ἢ τῶν κατεχόντων θέσιν τὸν αὐτὸν ἢ ἀνάλογον μισθὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των ἀποδίδουσαν.

Εἰς τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων προσμετρᾶται καὶ πᾶσα προγενεστέρα δημοσία τοιαύτη, ἐφ' ὅσον ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος, ἔχων δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν δήμῳ οὗτινος τὰ ἐτήσια ἔσοδα ὑπερβαίνουσι τὰ 100 ἑκατομμύρια, δὲν λαμβάνει σύνταξιν παρ' οἱουδήποτε ἄλλου Ταμείου.

Ἄρθρον 35.

Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ διαταγμάτων.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν, τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΔ' τῆς 16 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς ἔχων οὕτω:

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου IV τῆς ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1930 Συμφωνίας μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὰ ζητήματα μετὰ τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Βουλγαρίας καὶ τὸ Χρέος ἀπελευθερώσεως εἰσπραχθησόμενα παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ποσὰ διατίθενται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος πρὸς πληρωμήν.

α') τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνο-γερμανικοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐκδοθεισῶν ἢ ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων ὑπὲρ Ἑλλήνων δικαιούχων κατὰ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται καὶ αἱ δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου ἐπικυρωθέντες ἢ ἐπικυρωθησόμενοι ἐξώδικοι συμβιβασμοί.

β') τῶν ἀπαιτήσεων Ἑλλήνων ὑπηκόων κατὰ Γερμανῶν τοιούτων τῶν ἀναγνωρισθεισῶν διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ Συμμαχικοῦ Συμψηφιστικοῦ Γραφείου, ἐφ' ὅσον καὶ μέχρις οὗ ποσοῦ αἱ τελευταῖαι αὗται ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1929.

2. Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4278 προσφυγόντες ἢ δικαιούμενοι νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου λογίζονται μόνον οἱ ὑποβαλόντες πράγματι εἰς αὐτὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4278 σχετικὰς αἰτήσεις, αἵτινες δὲν ἀπερρίφθησαν ἢ δὲν θέλουσιν ἀπορριφθῇ λόγῳ ἀναρμοδιότητος ἢ λόγῳ ἐκπροθέσμου. Συνεπῶς οἱ ὑποβαλόντες ἐμπροθέσμως αὐξήσεις εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ δικαιοῦνται μόνον τῆς ὑπὸ τοῦ ἄνω νόμου 4278 χορηγουμένης ἀποζημιώσεως, οὐχὶ δὲ τῆς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δικαιούχους καταβάλλεται ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὰ 25 ο)ο τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ἀπαιτήσεως ἤ, προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων ἀναγνωρισθεισῶν διὰ Συμμαχικοῦ Συμψηφιστικοῦ Γραφείου, τὸ αὐτὸ ποσοστὸν μόνον ἐπὶ τοῦ ἀναγγελθέντος μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1929 ὡς ὀφειλομένου ποσοῦ. Οἱ τόκοι τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων ὑπολογίζονται μόνον μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου 1928.

2. Τῆς ἀνωτέρω καταβολῆς ἐξαιροῦνται οἱ καθ' οἱονδήποτε τρόπον λαβόντες ἔναντι τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν ἀριθμὸν 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαιτήσεων αὐτῶν ποσοστὸν ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν καθορισθησομένου.

3. Οἱ μέχρι σήμερον καθ' οἱονδήποτε τρόπον λαβόντες ἔναντι τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν ἀριθμὸν 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαιτήσεων αὐτῶν ποσοστὸν μικρότερον τοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 1 καθορισθησομένου δικαιοῦνται συμπληρώσεως αὐτοῦ μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἐν συνόλῳ ποσοστοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποσοστοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀπαίτησις, μετατρεπόμενον εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν ἔναντι τῆς δραχμῆς ἀξίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν προτεραίαν τῆς πληρωμῆς, ἐκτὸς ἐὰν εἰς τὸ ἀναγνωρίζον τὴν ἀπαίτησιν ἔγγραφον καθορίζωνται εἰδικοὶ ὅροι μετατροπῆς, ὅτε ἰσχύουσιν οὗτοι.

2. Τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ ἐξαιροῦνται αἱ διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐκδοθείσης ἐπὶ ὑποθέσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Γραφείου τούτου, ἀναγνωρισθεῖσαι ἀπαιτήσεις, ὧν τὸ νόμισμα μετατρέπεται εἰς δραχμὰς

ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 296 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν προπολεμικῆς τιμῆς τοῦ ξένου νομίσματος (χρυσοῦ ἢ συναλλάγματος).

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων πληρωτέου ποσοῦ ἐκπίπτεται:

α') Πᾶν ποσὸν ὅπερ ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς δικαιούχους διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ὅπερ ἀποθηθήσεται αὐτῷ.

β') Ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὰ 4 ο)ο τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ, παρακρατούμενον ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἔναντι τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀναληφθέντων ἐξόδων συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Μ. Ἑλληνογερμανικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

2. Μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνεγνωρισμένων ἀπαιτήσεων τοῦ ἄρθρου 1, ἐνεργεῖται ἡ ὡς ἄνω ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κράτησις 4ο)ο ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἐναπομένοντος ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 1. Τὸ ἐν μέλλοντι καταβληθησόμενον εἰς τοὺς δικαιούχους ποσοστὸν καταβάλλεται ἄνευ τῆς κρατήσεως ταύτης. Ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τούτου γίνεται, περιπτώσεως τυχούσης, μόνον ἡ ἐν τῷ στοιχείῳ α' τοῦ προηγαιμένου ἀριθμοῦ κράτησις.

3. Προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 1 ὑπὲρ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν συνεπείᾳ τορπιλλισμοῦ ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος ἢ περὶ ἀπαιτήσεων, εἰς ἃς τὸ πληρωτέον κατὰ τὸ παρὸν καὶ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμάς, ἡ δικηγορικὴ ἀμοιβὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 10.000 δραχμῶν δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπαρχουσῶν σχετικῶν μεταξὺ πελάτου καὶ δικηγόρου συμφωνιῶν. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν περιλαμβάνονται αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς γενόμεναι δαπάναι. Δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἐκχώρησις οὔτε κατάσχεσις τῶν ἀπαιτήσεων τούτων εἰμὴ πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν δαπανῶν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸν πληρεξούσιον δικηγόρον.

Ἡ διάταξις τῆς 3 § τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ συμφωνιῶν μεταξὺ δικαιούχου καὶ ξένης ὑπηκοότητος δικηγόρου.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ εἰς τοὺς δικαιούχους πληρωτέον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ποσὸν καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ, τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου εἰδικοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐφαρμογῆς τῶν Συνθηκῶν καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἑνὸς Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθ. Δημοσ. Λογιστικοῦ ὡς προέδρου. Γραμματεὺς αὐτῆς εἶναι εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ. Εἰσηγηταὶ αὐτῆς εἶναι εἷς τῶν παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Ἐπιτροπῇ Ἐφαρμογῆς Συνθηκῶν ὑπηρετούντων Γραμματέων α' τάξεως, εἷς ὁμοιόβαθμος τοὐλάχιστον αὐτοῦ τῆς Γενικῆς Δ)σεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ εἷς ἀνώτερος τῆς Ὑπηρεσίας Ἀποζημιώσεων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκτελεῖ τὸ ἔργον της συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' αὐτῆς καθοριζησομένην διαδικασίαν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῷ Γραφείῳ Συμψηφισμοῦ ὑπαρχόντων ἢ τῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένων στοιχείων.

3. Ἐκ τῶν παρακρατουμένων ποσῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀριθμοῦ 1 β' καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 2 ἐδαφ. α' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν πρὸς ἐκπέλεσιν τοῦ παρόντος, ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς καὶ διὰ λοιπὰς δαπάνας, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 προβλεπόμενα ποσὰ θὰ καταθῶσι παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἴδιον λογαριασμὸν καὶ θὰ διατίθενται κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης Ἐπιτροπῆς.

2. Ἅμα τῇ περατώσει τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Παρισίοις Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Δικαστηρίου θὰ καθορισθῇ διὰ νόμου τὸ μέτρον, καθ' ὃ θέλουσι τελειωτικῶς ἐξοφληθῆ αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμεναι ἀπαιτήσεις καὶ ἐνδεχομένως αἱ κατηγορίαι αἱ ἀποκλεισθησόμεναι τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης κατὰ τὸν τελειωτικὸν διακανονισμόν.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπικυρωθῇ Σύμβασις περὶ ἐπισπεύσεως τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Παρισίοις Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Δικαστηρίου ἢ συμπληρωθῇ ἡ ἐν ἄρθρῳ 5 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ καὶ καθορισθῶσι τὰ τοῦ ἔργου της πρὸς τὸν σκοπὸν προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῶν ἔτι ἐκκρεμουσῶν ἐνώπιον τοῦ ἄνω Δικαστηρίου ἀπαιτήσεων, τηρουμένης πάντως τῆς νομολογίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὅπως, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν προβαίνῃ εἰς ἐκχώρησιν εἰς ἰδιώτας τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ληφθησομένων κατὰ τὴν περίοδον δεκαετίας εἰς εἶδος ἐπανορθώσεων ἔναντι ἀμέσου εἰσπράξεως παρ' αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς χρονολογίας, τῇ ἐγγυήσει ἀνεγνωρισμένης πίστεως Τραπέζης, μετρητῶν ἀξίας ἴσης πρὸς τὰ 80ο)ο τοὐλάχιστον τοῦ ἐκχωρουμένου εἰς αὐτοὺς ὀνομαστικοῦ ποσοῦ δι' εἴδη.

2. Προκειμένου περὶ προμηθείας παρὰ Δημοσίας Ὑπηρεσίας εἰδῶν ἐκ τῶν Ἐπανορθώσεων τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ διαθέσεως τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Γερμανικῶν περιουσιῶν κλπ.». Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν θεωρεῖται ὡς πίστωσις ἐπιτρέπουσα εἰς Ὑπηρεσίαν τὴν προμήθειαν εἰδῶν ἔναντι Ἐπανορθώσεων δαπάνη ἀναγραφεῖσα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν Ὑπουργείου τινὸς ὡς πληρωτέα μόνον ἐκ τῶν Ἐπανορθώσεων.

Ἄρθρον 8.

1. Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχάς, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ Ἐπίτροπος οὗτος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς εἶδος παροχάς, προβαίνει εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνεργείας διὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν συμβολαίων παροχῶν καὶ ἐν γένει ἔχει τὰ καθήκοντα τὰ καθοριζόμενα δι' αὐτὸν εἰς τὸν Τίτλον IV καὶ τοὺς λοιποὺς τοῦ IX Παραρτήματος τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας Συμφωνίας τῆς Χάγης τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930, ἀντιπροσωπεύει δὲ τὴν Κυβέρνησιν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, παρ' ἧ εἶναι ὁ ἐντολοδόχος αὐτῆς, παρακολουθεῖ τὸ ἔργον τῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰσπράξεως τῶν ἀναλογούντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων ποσῶν, τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἑκάστοτε ὑποδείξεις τῆς Κυβερνήσεως, παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τοὺς σχετικοὺς λογαριασμοὺς καὶ ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα τ' ἀναφέροντα ἰδίᾳ ἐκ τῶν διατάξεων IV στ, VII, VIII, XI δ, XVII κλπ. τοῦ «Συμβολαίου Ἐντολῆς» τοῦ προβλεπομένου ἐν τῇ αὐτῇ μετὰ τῆς Γερμανίας Συμφωνίᾳ τῆς Χάγης τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ καθήκοντα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ «Νέου Σχεδίου» ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ Συμφωνίᾳ.

2. Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐξοκολου-

θήσεως τῶν εἰς εἶδος παραχῶν καὶ τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς ἃ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν κατεχόντων τὰ ζητήματα τῶν Ἐπανορθώσεων, βοηθούμενος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ὑπὸ τῶν παρὰ ταῖς Πρεσβείαις Παρισίων καὶ Βερολίνου ἀρχειοφυλάκων.

Εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Κυβερνήσεως παρέχεται πλὴν τῶν ἑκάστοτε ἀποδοχῶν τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ταύτας, διὰ δὲ τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ παρέχεται ἐπιπροσθέτως ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν του ἐξόδων καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἓξ λιρῶν Ἀγγλίας τεσσάρων. Εἰς τοὺς βοηθοὺς τοῦ Ἐπιτρόπου παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα ἓξ εἴκοσι λιρῶν Ἀγγλίας.

3. Παρὰ τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἑνὸς ἐκτάκτου ὑπαλλήλου ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων καὶ μιᾶς δακτυλογράφου ἐκτάκτου ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων. Τὰ καθήκοντα τούτων δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι καὶ τακτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ ἀποζημιώσει διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην ὑπηρεσίαν μέχρι δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε ἡμερησίως.

Αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις διὰ τὰς δαπάνας τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ δι' ἔξοδα λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τῶν Γραφείων τοῦ Ἐπιτρόπου ἐγγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Διὰ Διατάγματος δὲ ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν κανονισθήσεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντος νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν» ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι ἡ τροπολογία τῆς Γερουσίας δὲν εἶναι κακή, ἀλλὰ ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσῃ διαμαρτυρίας δι' ὁλόκληρον τὸ νομοσχέδιον διὰ τὸ ὁποῖον, λέγει, θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μία κοινὴ συνεδρίασις τῶν δύο Σωμάτων διὰ νὰ μελετηθῇ καλύτερον τὸ ζήτημα.

Μεθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΔ' τῆς 16 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ περίπτωσις 4 τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν» τροποποιεῖται καὶ μετ' αὐτὴν προστίθενται τὰ ἑξῆς:

4) Ἐὰν γεωργικὴ συνεταιριστικὴ ὀργάνωσις παντὸς βαθμοῦ ἀποτελῇ ὡς τοιαύτη μέλος πολιτικοῦ κόμματος ἢ ἐὰν εἰς τὰς ἐργασίας καὶ συνεδριάσεις λαμβάνωνται μέτρα κομματικῆς φύσεως.

5) Ἐὰν ὀργάνωσις τοιαύτη χρησιμοποιῇ τὴν περιουσίαν καὶ τοὺς πόρους αὐτῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν οἱουδήποτε πολιτικοῦ κόμματος ἢ πρὸς συμμετοχήν της εἰς συνέδρια ἐκτρεπόμενα τοῦ προγράμματός των καὶ ἀναμιγνυόμενα εἰς τὴν πολιτικήν. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς διαλύτεως καταλογίζονται τὰ οὕτω δαπανηθέντα ποσὰ εἰς βάρος τῆς ὑπευθύνου διοικήσεώς της καὶ τῶν λαβόντων αὐτὰ ἀντιπροσώπων της εἰς τὰ συνέδρια.

Πᾶς διατελέσας ἢ καὶ ἁπλῶς ὑποβαλὼν ὑποψηφιότητα Βουλευτοῦ, Γερουσιαστοῦ ἢ Δημάρχου, ἐξαιρέσει τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων ἐκλεγομένων μόνον μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς Βουλευτικῆς, Γερουσιαστικῆς ἢ Δημαρχιακῆς περιόδου ἢ καὶ τῆς ὑποβολῆς ὑποψηφιότητος δύναται νὰ ἐκλεγῇ μέλος τῆς Διοικήσεως Γεωργικῆς συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως παντὸς βαθμοῦ ἢ διορισθῇ διευθυντὴς ἢ ὑπάλληλος ἄπαξ ἢ ἔμμισθος, διαγραφόμενος ὑποχρεωτικῶς τῆς Διοικήσεως τῆς ὀργανώσεως, τῆς ἐκλογῆς του ὡς διευθυντοῦ ἢ ὑπαλλήλου θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀκύρου. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἤδη μετέχοντας εἰς τὰς διοικήσεις τῶν ὀργανώσεων ὡς καὶ διὰ τοὺς Διευθυντὰς καὶ ὑπαλλήλους αὐτῶν.

Οἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον δὲν δύνανται νὰ ἐκλέγωνται ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν αὐτῶν ὀργανώσεων εἰς τὰ Γραφεῖα προστασίας καπνοῦ καὶ τὰ Ταμεῖα ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἤδη μετέχοντας εἰς τὰς Διοικήσεις ἢ Διευθυντὰς ἢ ὑπαλλήλους τῶν ὀργανώσεων τούτων καὶ ὄντας ἀντιπροσώπους εἰς τὰ ἀνωτέρω Γραφεῖα ἢ Ταμεῖα.

Δὲν δύνανται νὰ εἶναι μέλη τῆς Διοικήσεως ἢ Διευθυνταὶ ἢ ἔμμισθοι ἢ ἄμισθοι ὑπάλληλοι τῶν γεωργικῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων παντὸς βαθμοῦ οἱ καταδικασθέντες διὰ διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας εἰς βάρος τῶν ὀργανώσεων ἢ καταγγελθέντες διὰ τοιαύτας ἀλλ' ἀπαλλαγέντες δι' ἀπόσβεσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς λόγῳ παραγραφῆς ἢ ἐμπράκτου μετανοίας τῆς ἐκλογῆς των ἢ τοῦ διορισμοῦ των θεωρουμένων αὐτοδικαίως ἀκύρων. Οἱ ἤδη τυχὸν μετέχοντες τῆς Διοικήσεως ἀπομακρύνονται αὐτῆς οἱ δὲ διευθυνταὶ ἢ ὑπάλληλοι ἀπολύονται τῆς θέσεώς των.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἀναγκαστικοὺς οἰνοποιητικοὺς συνεταιρισμοὺς τοὺς ἱδρυθέντας καὶ λειτουργοῦντας βάσει τοῦ νόμου 3322, ὡς καὶ διὰ τοὺς διοικοῦντας καὶ διευθύνοντας γεωργικὰ σωματεῖα ἱδρυθέντα καὶ λειτουργοῦντα βάσει τοῦ νόμου 281 «περὶ σωματείων».

Ἐξουσιοδοτεῖται εἶτα ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ὅπως ὑπ' εὐθύνην του ἐπικυρώσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως. Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη, ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου, δέχεται ὅπως διακοπῶσιν αἱ ἐργασίαι αὐτῆς ἐπ' ἀόριστον καὶ μέχρι νεωτέρας προσκλήσεως.

Συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται εἶτα ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 1 μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'

Δευτέρας 9 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ Θ. Ἀναστασιάδης κάτοικος Θεσσαλονίκης ὑποβάλλει ἀναφορὰν περὶ διορισμοῦ του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καταδιώξεως λαθρεμπορίου.

Ὁ ἴδιος ὑποβάλλει ἀναφορὰν περὶ καταπατήσεως ἀνταλλαξίμου περιουσίας 300 ἑκατομμυρίων διὰ τῆς μεθόδου τῶν ταπιῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Παπαναστασίου*** καὶ ***Χ. Λαδᾶς*** καταθέτουσιν ὑπόμνημα τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Κρατικῶν Σιδηροδρόμων παθόντων ὑπαλλήλων, παρακαλούντων ὅπως διαταχθῇ ἡ ὑπηρεσία τῶν Σ. Ε. Κ. καὶ καταβάλῃ τὰς δικαίας αἰτουμένας ἀποζημιώσεις εἰς τὰ θύματά της.

Ὅμιλος φυματικῶν καὶ προφυματικῶν καπνεργατῶν καὶ καπνεργατριῶν Πειραιῶς ζητεῖ τὴν λῆψιν μέτρων ὑπὲρ τῆς τάξεώς των καὶ τὴν ἵδρυσιν Σανατορίου ἐν Ἀττικῇ.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Σακαλῆς, Π. Φλῶρος, Ν. Τζερμιᾶς, Α. Θεολογίτης*** κ. λ. π. καταθέτουσιν ὑπομνήματα τῶν σωματείων σιγαροποιῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Ἡρακλείου ζητούντων τὴν ψήφισιν τοῦ ὑποβληθέντος κατὰ τὸ ἔτος 1924 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Δουζίνα νομοσχεδίου «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου σιγαροποιῶν» κλπ.

Ὁ Σύλλογος τῶν ἀπανταχοῦ Λυκαιωτῶν τὸ «Λύκαιον» ὑποβάλλει αἴτησιν περὶ διελεύσεως τῆς δημοσίας ὁδοῦ ἀπὸ Ἀρχαίαν Λυκοσούραν εἰς ναὸν Ἐπικουρείου Ἀπόλλωνος.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Μαντᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Μικροπόλεως, Προσωτσάνης, Καλῆς Βρύσεως, Χαριτωμένης καὶ Πλέννης τοῦ νομοῦ Δράμας περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4399 περὶ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν καὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς ἐπισήμων ἢ ἰδιωτικῶν πωλητηρίων.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει ὑπόμνημα τῶν ἰδιοκτητῶν ἀσβεστοκαμίνων περὶ ἀποζημιώσεώς των λόγῳ ἐφαρμογῆς νέων μεθόδων καὶ συστημάτων κλπ.

Ὁ Προσφυγικὸς Οἰκοδομικὸς Συνεταιρισμὸς «Παλαιὰ Κολχὶς» ὑποβάλλει ὑπόμνημα, δι' οὗ παρακαλεῖ ὅπως διαταχθῇ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ συστήσῃ Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς παραχωρήσεως τοῦ ἐκ 16.228 τ. μ. γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν συνοικισμοῦ.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ ἀποτάκτου ταγματάρχου Κωτήφαρη Δημ. ζητοῦντος πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1923 γενομένην ἀπόταξίν του.

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Μυτιλήνης ζητεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου 4697.

Οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων Λαμίας διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ χορηγούσης μονοπωλιακῶς τὴν μεταφορὰν τῶν ἀκριδοκτόνων φαρμάκων εἰς ἓν αὐτοκίνητον.

Οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ Πτελεοῦ παρακαλοῦν ὅπως μὴ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐλευθέρα ἐμπορία ἐλαιῶν, θεωρηθῇ δὲ ἡ περιφέρειά των ὡς τμῆμα τῆς περιφερείας Πηλίου καὶ Βόλου.

Οἱ δωδεκανήσιοι Ἀλεξανδρείας διαμαρτύρονται διὰ τὴν μὴ συμμετοχήν των εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος.

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Αὐλοτόπου τῆς ἐπαρχίας Παραμυθίας ζητεῖ τὴν χορήγησιν τῶν ἐθνικῶν λειβαδίων τῶν κειμένων παρὰ τὸ χωρίον των πρὸς καλλιέργειαν εἰς τοὺς κατοίκους Αὐλοτόπου καὶ Σαμονίβας.

Πολύτεκνοι Κιάτου καὶ Μακρακώμης ζητοῦν τὴν τροποποίησιν καὶ τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ ψηφισθέντος νόμου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου διδασκάλων Παρνασσίδος διαμαρτύρεται διὰ τὴν περικοπὴν τῶν πρὸς προαγωγὴν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Τὸ σωματεῖον ἐργατῶν Χίου παρακαλεῖ ὅπως ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν πόλιν των ὁ νόμος περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν ἀρτοποιείων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Εὐαγγέλου Τσανικοπούλου κατοίκου Σαμικλῆ Φαρσάλων, παραπονουμένου κατὰ τοῦ δημοδιδασκάλου τοῦ χωρίου Κ. Ἀνανίκα.

Ὁ παρὰ τῷ ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει πράξεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὑπ' εὐθύνην τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμου:

α') «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διατ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 2753 περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῶν Πυλίου».

β') «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4254 «περὶ συμπληρώσεως τῆς Διοικήσεως νομικῶν τινων προσώπων καὶ αὐτοτελῶν ὑπηρεσιῶν».

γ') «Περὶ εἰσαγωγῆς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐν Θεσ)νίκῃ Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Σχολὴν καὶ εἰς ἄλλας ἰδιωτικὰς γεωργικὰς Σχολάς», καὶ

δ') «Περὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν Διευθυντοῦ Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ἔργων Ὑπουργείου Γεωργίας».

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων:

α') «Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς Δήμων ἢ Κοινοτήτων, συνοικισμῶν τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς», καὶ

β') «Περὶ κατανομῆς χρηματικῶν ἀμοιβῶν καταδείξεως, συλλήψεως καὶ ἐξοντώσεως ληστῶν, γενομένων πρὸ τῆς 14 Ἰανουαρίου 1930».

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4397 πρὸς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4565 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3618 περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικοῦ ὑποβιβασμοῦ

Ὁ κ. ***Δ. Μπόσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως ἐκπαιδευτικῆς Μοίρας ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραὰμ*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ προσθήκης ἑδρῶν περιφερειακῶν διευθύνσεων πρὸς ἀποκέντρωσιν τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.»

Ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Προσωρινὸς Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν) ὑπέβαλεν ἀπὸ 20 Μαΐου ε. ἔ. σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀθήναις τῇ 5

Μαΐου 1930 ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Οὐγγαρίας συνθήκης Συνδιαλλαγῆς καὶ Διαιτησίας.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλει τὰ ἑξῆς σχέδια νόμων:

»Περὶ Ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ

2) »Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως ὅπως διὰ Διατάγματος τροποποιηθῇ κλπ. ἡ ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1926 Σύμβασις μετὰ τῆς ἑταιρείας Eastern Telegraph Company.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), ὑποβάλλει σχέδιον νόμου »περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3221 »περὶ Κτηματικῆς Τραπέζης».

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Προσωρινὸς Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου »περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Παρισίοις ὑπογραφεισῶν τῇ 28 Ἀπριλίου 1930 ὁριστικῶν μετὰ τῆς Οὐγγαρίας Συμφωνιῶν ἐπὶ τῶν Ἐπανορθώσεων.

Οἱ κ. κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. τῶν Οἰκονομικῶν καὶ **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπ. τῆς Παιδείας) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου »περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Στοκχόλμῃ ἑταιρείας Aktiebolaget Krenger & Tol συμβάσεως περὶ χορηγήσεως δανείου λιρῶν 1.000.000 πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων.

Οἱ κ. κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπ. τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπ. τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περὶ ὀξύτητος ἐλαίου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐγκρίσεως εἰσφορᾶς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων:

1) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3221 περὶ Κτηματικῶν Τραπεζῶν καὶ

2) Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν.

Ἡ εἰδικὴ ἐκ Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Ἐνοικιοστασίου ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων ἀστικῶν ἀκινήτων».

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μελῶν καὶ γραμματέων τῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις καὶ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσιν Συμβουλίων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Θεολογίτης*** ὑποβάλλει τροπολογίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων».

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου νόμου ὑποβάλλει τροπολογίαν καὶ ὁ Βουλευτὴς κ. ***Κ. Σαρακηνός.***

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Καραμάνος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου νόμου.

Ἡ μειοψηφία τῆς ***ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

Οἱ κ. κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπ. τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ προσωπικοῦ Γενικῶν Διοικήσεων».

Ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων» ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ν. Ξηρὸς*** καὶ ***Δ. Μαρσέλος*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων».

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς κριθῆς καὶ τῆς βρώμης».

Οἱ κ. κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουρ. τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. τῶν Οἰκον.) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων περὶ ἀρτοποιΐας».

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Α. Παπαναστασίου. Κύριοι βουλευταί· ὅπως ἐνθυμεῖσθε πρὸ 8 περίπου μηνῶν συνῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν τὸ 27 Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Εἰρήνης. Τὸ Συνέδριον αὐτὸ συνεζήτησε πολλὰ θέματα ἀφορῶντα τὴν ὀργάνωσιν τῆς εἰρήνης, ὅπως τὰ μέσα τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συμφώνου Μπριάν—Κέλογκ, τὴν προστασίαν τῶν μειονοτήτων κλπ. Γενικώτερον ὅμως ἐξήτασε τὸν τρόπον τῆς παγιώσεως τῆς εἰρήνης διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Συμπεράσματα τῶν συζητήσεων ἦτο ὅτι διὰ νὰ ἀσφαλισθῇ ὁ σκοπὸς αὐτὸς εἶναι ἀνάγκη νὰ συναφθοῦν ὁμοσπονδιακοὶ δεσμοὶ μεταξὺ τῶν Κρατῶν. Καὶ ἐφόσον τοῦτο δὲν θὰ ἦτο ἀμέσως δυνατόν, εἰς τὴν εὐρύτητα τοῦ κύκλου τῶν μετεχόντων τῆς Κ.Τ.Ε. Κρατῶν ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ σύστασις ὁμοσπονδιακῶν συνασπισμῶν κατὰ περιφερείας. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἐπεκρότησεν ὁμοθύμως τὸ Συνέδριον τὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας πρὸς συνασπισμὸν Εὐρωπαϊκῶν Ὁμοσπονδιῶν καὶ ἐθεώρησεν ἐπιβεβλημένην ἐπίσης τὴν ἕνωσιν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ τὴν ὀργάνωσιν πρὸς τοῦτο κατ' ἔτος Βαλκανικῶν Διασκέψεων. Πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἔδωσε τὴν ἐντολὴν εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Εἰρήνης νὰ συγκαλέσῃ τὴν Α. Βαλκανικὴν Διάσκεψιν.

Πρὸ ἑνὸς περίπου μηνὸς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Εἰρήνης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἓξ Βαλκανικῶν Κρατῶν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὅπως ἡ Α. Βαλκανικὴ Διάσκεψις συνέλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Εἰρήνης εἶναι εἰς ἄκρον ἐπιτυχής. Διότι ὅσον καὶ ἂν δὲν ἔχῃ σημασίαν ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἀρχίσουν αἱ συνδιασκέψεις αὐταί, αἱ ὁποῖαι πρόκειται ἐκ περιτροπῆς νὰ συνέρχωνται εἰς τὸ διάφορα Βαλκανικὰ Κράτη, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ ἱστορικὸν περιβάλλον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ θαυμαστὰ μνημεῖα τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν πόσον δημιουργικὴ εἶναι ἡ εἰρήνη καὶ πόσον καταστρεπτικὸς ὁ πόλεμος, θὰ ἀσκήσουν εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς διασκέψεως.

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ συνέλθουν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀντιπρόσωποι τῶν Βαλκανικῶν Λαῶν ὄχι ὡς νικηταὶ καὶ ἡττημένοι κατόπιν ἑνὸς πολέμου, διὰ νὰ συνάψουν ἢ νὰ ἐπιβάλλουν ὅρους εἰρήνης, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὴν συγγένειαν, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὴν ἀπόφασίν των νὰ συνασπισθοῦν πρὸς τὸ καλὸν τῶν ἰδίων καὶ πρὸς τὸ καλὸν γενικῶς τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶναι δὲ εὐτυχὴς ἡ σύμπτωσις ὅτι ἡ πρώτη Βαλκανικὴ Διάσκεψις συνέρχεται κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας, οἱ πρόμαχοι τῆς ὁποίας συνέλαβον τὴν ἰδέαν τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως ἡμῶν ἀποβλέποντες γενικώτερον εἰς τὴν ἐλευθέρωσιν καὶ τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Βεβαίως ἡ Βαλκανικὴ διάσκεψις δὲν ἔχει ἐπίσημον χαρακτῆρα, δὲν ἔχει κἂν οὔτε Κοινοβουλευτικὸν χαρακτῆρα, διότι εἰς αὐτὴν

θὰ μετάσχουν μὲν κατὰ πλειονοψηφίαν πολιτικοὶ ἄνδρες εἴτε εἶναι μέλη εἴτε μὴ Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἀλλὰ συγχρόνως θὰ μετάσχουν καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν μεγάλων Ἐπαγγελματικῶν Ὁμάδων τῶν Πανεπιστημίων καὶ τοῦ Τύπου. Ἡ τοιαύτη σύνθεσις τῆς Διασκέψεως, μολονότι δὲν θὰ ἔχῃ αὐτὴ ἐπισήμου χαρακτῆρα, δίδει εἰς αὐτὴν τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος καὶ θὰ παράσχῃ ἀφορμὴν νὰ καταδειχθῇ πόσον οἱ Βαλκανικοὶ λαοὶ εἶναι συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλους, πόσον εὔκολα δύνανται νὰ συνεννοηθοῦν καὶ νὰ διαδηλώσουν τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν των ὅπως συνασπισθοῦν καὶ πρὸς τὸ ἰδικόν των καλὸν καὶ πρὸς τὸ καλὸν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ εἰρήνη σήμερον ἀποτελεῖ τὴν σταθερὰν πολιτικὴν ὅλων τῶν Κυβερνήσεων, τὴν σκέψιν ὅλων τῶν ὑπευθύνων πολιτικῶν Κρατῶν. Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ τῆς εἰρήνης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς λόγους, πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται μέχρι τέλους. Καὶ ἐφόσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ παγίωσις τῆς εἰρήνης δὲν δύνανται νὰ ἐπιτευχθῇ παρὰ μόνον ἐφόσον τὰ Κράτη συνάψουν στενωτέρους δεσμούς, δεσμοὺς ὁμοσπονδιακούς, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι αἱ διασκέψεις, αἱ Βαλκανικαί, θὰ προλειάνουν τὸ ἔδαφος ὅπως αἱ Κυβερνήσεις τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, αἱ ὁποῖαι, ὡς παντοτάθεν δηλοῦται, ἐμφοροῦνται ἀπὸ τὰς εἰρηνιστικωτέρας διαθέσεις, καταλήξουν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἤδη ἔχει τεθῇ, ἐπὶ τάπητος κατόπιν ἐπισήμου προσκλήσεως τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἕνα ζήτημα ἀκόμη μεγαλύτερον, τὸ ζήτημα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδίας, ὑπὲρ τῆς ἱκανοποιητικῆς λύσεως τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλὰς εἶναι σύμφωνος. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντιληπτὸν εἰς ἅπαντας—ὅτι ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ὄχι μόνον δὲν ἀναπτύσσεται ἀλλὰ διευκολύνει τὴν πραγματοποίησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδίας, ἡ ὁποία ἐπίσης ἀποβλέπει εἰς τὴν τόνωσιν τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ διὰ τοῦτο νομίζω ὅτι δὲν ζητῶ τίποτε τὸ ὑπερβολικόν, ἐὰν παρακαλέσω τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν εὐνοιαν αὐτῆς τὴν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν καὶ ἐὰν παρακαλέσω τὴν Βουλὴν ὅπως ἐπισήμως ἐκδηλώσῃ τὴν χαράν της διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Εἰρήνης ὅπως ἡ Α'. Βαλκανικὴ Διάσκεψις συνέλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, συγχρόνως δὲ ἐξουσιοδοτήσῃ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὅπως ἀνακοινώσῃ ὅπου δεῖ τὰ αἰσθήματα αὐτὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἄνευ συζητήσεως, θὰ γίνῃ αὐτό;

Α. Παπαναστασίου, καὶ ὅπως λάβῃ τὴν ἀπόφασιν νὰ φιλοξενήσῃ τὴν Διάσκεψιν, εἰς τὸ Βουλευτήριον. Καὶ ἐφόσον μὲ διέκοψεν ὁ ἀξιότιμος Συνάδελφος ἤθελον νὰ εἴπω, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ληφθῇ καμμία ἀπόφασις ἄνευ συζητήσεως—ἀντίκειται ἄλλως τε τοῦτο καὶ πρὸς τὸν κανονισμὸν—ἀλλ' ὅτι καθένας εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του. Ἡ ἰδική μου πεποίθησις εἶναι ὅτι τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ συμφέρον τῶν Βαλκανικῶν λαῶν ἐν γένει ἔγκειται εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπει ἡ ὀργάνωσις τῶν Βαλκανικῶν Διασκέψεων. (Χειροκροτήματα).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, ἡ προσήλωσις τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τῆς παγιώσεως τῆς εἰρήνης εἶναι τόσον γνωστὴ ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμφιβάλλητε ὅτι, μετὰ συμπαθείας παρακολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐνέργειαν, ἡ ὁποία γίνεται διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον ἐν Ἀθήναις τοῦ Α' Πανβαλκανικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς προπαρασκευάσῃ ἴσως τοὺς ὅρους τῆς περαιτέρω συνεννοήσεως τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Δὲν διστάζω δὲ νὰ ἀπευθύνω τὰ συγχαρητήριά μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς ἑνώσεως καὶ πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ μόνον ὡς Πρόεδρου τῆς Κυβερνήσεως νὰ δηλώσω ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ μετάσχῃ ἐπισήμως εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτήν, χωρὶς ὅμως τοῦτο νὰ ἐμποδίζῃ καὶ τὴν Βουλὴν νὰ ἀρνηθῇ τὴν φιλοξενίαν τῆς αἰθούσης ταύτης πρὸς τὸ Παμβαλκανικὸν Συνέδριον, φιλοξενίαν, ἥτις καὶ πέρυσι, νομίζω, παρεσχέθη. Καὶ ἤντως ἐβεβαίωσα τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς ἑνώσεως ὅτι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν κάθε ἄλλο παρὰ δυσκολίας ἔχει νὰ περιμένῃ πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον πάσης συμπαθείας καὶ τὸ ὁποῖον ἐγὼ ταὐλάχιστον εὔχομαι θερμότατα ὅπως ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας. Ἀλλ' ὡς ὑπεύθυνος Κυβέρνησις δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις μου νὰ μετάσχῃ ἐπισήμως εἰς τὸ συνέδριον αὐτό. Τοῦτο ὑπαγορεύεται ἀπὸ λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλώσω αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Θὰ περιορισθῶ μόνον νὰ εἴπω ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ὥριμον τὸ ζήτημα διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ἀποτελέσματα ἀμέσως. Ἑπομένως ἔργον εἶναι ἀκριβῶς τῶν μὴ ἐχόντων ὑπεύθυνον ἀρχὴν καὶ ὑπεύθυνον ἰδιότητα νὰ προπαρασκευάσουν τὸ ταχύτερον τὴν δημιουργίαν τῶν ὅρων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς λαοὺς νὰ δώσουν τὸ χέρι τους ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον διὰ νὰ ἐμπορέσουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν εἰρήνην ἰδιαιτέρως εἰς τὸ τμῆμα τῆς Εὐρώπης. Ἄλλως τε ἡ Κυβέρνησις ἐκπληροῖ τὸ καθῆκον της προσπαθοῦσα, ἀφ' οὗ συνῆψε σύμφωνα φιλίας μὲ τρία ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο εἶναι Βαλκανικά, νὰ συνάψῃ καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν ἐθνῶν ἀνάλογα σύμφωνα φιλίας, τὰ ὁποῖα ἀναμφισβητήτως προλειαίνουν τὸ ἔδαφος καὶ τείνουν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει ἡ ἐργασία διὰ τὴν ὁποίαν συγχαίρω τὸν ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρατικῆς ἑνώσεως, σχόντα τὴν πρωτοβουλίαν νὰ τὴν προωθήσῃ. (Χειροκροτήματα).

Γ. Καφαντάρης Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν χάριτας εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Εἰρήνης διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Α' Βαλκανικῆς Διασκέψεως, κέντρον τῆς ὁποίας ὡρίσθη ἡ πρωτεύουσα ἡμῶν. Αἰσθάνομαι βαθύτατα τὴν τιμήν, τὴν προσγενομένην εἰς τὸν τόπον, ἀλλὰ θὰ ἦτο ἐξ ἴσου ἀνυπόκριτος ἡ χαρά μας καὶ ἂν οἱαδήποτε ἄλλη βαλκανικὴ πρωτεύουσα εἶχε τὴν τιμὴν ταύτην, διότι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἰδέα τῆς παγιώσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης ἐν τῇ Βαλκανικῇ, παγιώσεως ἥτις θὰ κατορθωθῇ διὰ τῶν διαφόρων συνδιασκέψεων καὶ συνεδρίων περὶ ἑνώσεως τῶν βαλκανικῶν κρατῶν καὶ τῆς ὀργανώσεως ἐτησίων διασκέψεων διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἑνώσεως αὐτῆς. Δὲν ὑποτιμῶ τὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται πρὸς πραγματοποίησιν ἑνὸς σχεδίου τόσον πολυπράγμονος δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι προέρχονται κυριώτατα ἐκ λόγων ψυχολογικῆς προκαταλήψεως, ὀφειλομένης εἰς μακρὰς ἱστορικὰς παραδόσεις καὶ ὄχι εἰς πραγματικὰ συγκεκριμένα συμφέροντα. Πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι αἱ δυσκολίαι αὐταὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερπηδηθῶσι. Αὐτὴν τὴν πεποίθησιν μου ἐνισχύει ἡ παρατήρησις ὅτι ὅλοι ἀνεξαιρέτως σήμερον οἱ βαλκανικοὶ λαοί, ὅλοι διψῶσιν ἡσυχίας καὶ αἰσθάνονται βαθύτατα τὰ ἀγαθά, τὰ ἀνυπολόγιστα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς αὐτοὺς ἡ εἰρηνικὴ των διαβίωσις καὶ ἡ συνεργασία των. Διστάγμοι εὑρίσκονται μόνον εἰς τὰς ἰθυνούσας τάξεις ἀλλὰ καὶ οἱ διστάγμοι αὐτοὶ θὰ καταπέσωσιν ἂν εὑρεθοῦν ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ οἱ εἰλικρινεῖς καὶ θερμοὶ ὑπέρμαχοι τῆς ἰδέας τῆς ἑνώσεως τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι ἡ συνδιάσκεψις, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ συγκληθῇ τὸν Ὀκτώβριον θὰ ἀποτελέσῃ σημαντικώτατον σταθμὸν εἰς τὴν πρόοδον τῶν Βαλκανικῶν σχέσεων καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ἐκφράζω καὶ πάλιν τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Εἰρήνης διὰ τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὴν καὶ χαιρετίζω τὴν Βαλκανικὴν διάσκεψιν ἐξ ὀνόματος τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος μὲ ἀνέκφραστον χαρὰν καὶ ἐνθουσιασμόν. (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Ὁ μέγας πόλεμος κύριοι, ἐδημι-

ούργησε τόσα κακά, ώστε εύθύς όταν οί λαοί έρθασαν εις τό στάδιον τής ειρήνης αί Κυβερνήσεις αύτών ώς έν τών πρωτίστων μελημάτων έθεώρησαν την καθιέρωσιν τού Θεσμού τής Κ.Τ.Ε., ό όποίος κύριον καί ούσιώδη σκοπόν έχει την πρόληψιν τών διενέξεων έν τώ μέλλοντι μεταξύ τών λαών. Άλλά πρέπει νά είπω ότι ή πρόνοια αύτή τών Κρατών δέν ύπήρξεν άποτέλεσμα συναισθήματος, τό όποίον έπεκράτησε είς όλους τους λαούς ένα έν τώ μεταξύ άντί τών διαμαχών μεταξύ των φροντίσουν νά δώσουν τάς χεΐρας ένα παγιώσουν όχι άπλώς τό έργον τής φιλίας άλλά τό έργον τού πολιτισμού καί τής προόδου, τό όποίον είναι έργον μόνον τής ειρήνης. Την τοιαύτην έκδήλωσιν έκ μέρους τών λαών την βλέπομεν ποικιλοτρόπως έκδηλουμένην καί παρά τών πολιτικών αύτών. Ή έκδήλωσις ή όποία έγένετο έκ μέρους τού κ. Μπριάν Ύπουργού τών Έξωτερικών καί πρώην πρωθυπουργού τής Γαλλίας τί άλλο δεικνύει είμή μόνον την τάσιν αύτην όπως όλόκληρος ή Εύρώπη συμπράττουσα προαγάγη τά έργα τής ειρήνης; Μικρότεραν ένωσιν, μή άντικειμένην ποσώς είς ταύτην, πρόκειται νά άποτελέση ή Βαλκανική συνεργασία. Είς την Βαλκανικήν ταύτην συνεργασίαν κυριωτέρα ώθησις έδόθη άπό τό γραφεΐον τό διεθνές τής ειρήνης καί προήγαγε τούτο την ιδέαν τού συνεδρίου, τό όποίον κατά τό παρελθόν έτος συνετελέσθη ένταύθα. Χαιρετίζω μετ' άπολύτου χαράς καί έκδηλώ όλην την εύγνωμοσύνην μου ότι άνεγνωρίσθη ότι ή Έλλάς έμφορείται άπό τάς ιδέας ταύτας καί έθεωρήθη ότι είς την πρωτεύουσαν τής Έλλάδος έπρεπε νά διεξαχθή τό Α' συνέδριον τής ειρήνης πρός συνενόησιν τών Βαλκανικών Κρατών. Δέν είναι ή στιγμή αύτή νά άναπτυχθή κατά τίνα τρόπον θέλει προαχθή τό έργον τούτο καί πώς είναι δυνατόν νά συντελεσθή, άν πρέπει νά προαχθή άπό τους πολιτικούς ή μή, ή πρέπει νά προαχθή άπό τους πολίτας. Τό σημείον τούτο θά είναι έργον τών διαφόρων συνδιασκέψεων, αί όποΐαι θά συντελεσθούν, άλλά έχω την πεποίθησιν ότι αί συνδιασκέψεις αύταί τών Βαλκανικών λαών θά συντελέσουν σπουδαίως είς τό νά έπηρεάσουν είς ένα άγαθόν άποτέλεσμα. Καί άν έπί τέλους δέν κατωρθωθή νά έπέλθη τό άποτέλεσμα έκεΐνο, τό όποίον πολλοί φαντάζονται, τής στενοτέρας συνενοήσεως τών Βαλκανικών λαών, άκριβώς τό ότι θά συνέρχωνται μέ την ιδέαν τού πως θά δυνηθούν νά ένώσουν τά κοινά συμφέροντά των, τούτο άκριβώς θά χρησιμεύση πρός προαγωγήν τής ειρήνης καί πρός προαγωγήν τών συμφερόντων αύτών. Ύπό τους όρους τούτους χαιρετίζω καί έγώ μετά πλείστης χαράς τό συνέδριον, τό δέ κόμμα, τό όποίον έχω την τιμήν νά έκπροσωπώ, θά παράσχη πάσαν την συνεργασίαντου διά νά προαχθή τό έργον τούτο. (Χειροκροτήματα).

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ή ιδέα άνταποκρίνεται πλήρως καί πρός την βαθυτέραν έπιθυμίαν τής προσδευτικής ένώσεως, ήτις δέν είναι δυνατόν παρά νά άποβλέπη μετ' εύχαριστήσεως είς την άπόφασιν τού Διεθνούς Γραφείου τής ειρήνης καί δράττομαι τής εύκαιρίας διά νά δηλώσω ότι θά παράσχη όλην την συνδρομήν της όπως αί έργασίαι τού συνεδρίου αύτού άποβούν είς αΐσιον καί εύτυχές πέρας (χειροκροτήμ.)

Γ. Κονδύλης. Τό έθνικόν δημοκρατικόν κόμμα συμμερίζεται τά αίσθήματα, τά όποία έξεδηλώθησαν διά την καλην άρχην μιάς μεγάλης προσπαθείας, άποβλεπούσης είς την παγίωσιν τής εύημερείας τών Βαλκανικών Κρατών. Είς την διανουμένην τάξιν τών Βαλκανικών Κρατών καί κυρίως είς τόν πολιτικόν κόσμον άνήκει τό έργον νά προπαρασκευάση την ένωσιν τών Βαλκανικών Κρατών. Τά ύποτιθέμενα ΐτε τά ώρισταμένα έμπόδια πρός τούτο δέν πρέπει νά παρακωλύσουν την έργασίαν, άλλά τουναντίον νά τονώσουν την πεποίθησιν έκείνων, οΐτινες τίσσονται σημαιοφόροι τής μεγάλης ιδέας. Είναι τόσα τά ώφελήματα καί άπό καθαράς Βαλκανικής άπόψεως άλλά καί άπό γενικωτέρας άνθρωπιστικής άπόψεως, τά πολιτικά καί τά οίκονομικά, έκ μιάς ένώσεως τών βαλκανικών κρατών, ώστε κάθε προσπάθεια καί κάθε θυσία νά γίνη διά την έπίτευξιν τού μεγάλου τούτου σκοπού. Έκφράζω έκ μέρους τού έθνικού δημοκρατικού κόμματος την άνεπιφύλακτον χαράν διά την έναρξιν τής προσπαθείας ταύτης, ώς έπίσης καί την εύγνωμοσύνην διά την προτασιν πρός συγκρότησιν τών Βαλκανικών συνδιασκέψεων, εύχόμενος όπως τά άποτελέσματα ώσιν ταχέα έπ' άγαθώ τής Βαλκανικής ειρήνης (χειροκροτήματα).

Ό κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** παρατηρών ότι ή Έλληνική έκκλησία κατά τους μακρούς αίώνας καθ' ούς έδέσποζε τής Βαλκανικής χερσονήσου τό Τουρκικόν Κράτος περιέθαλψε καί τά άλλα έθνη τής Βαλκανικής, καί ότι ή έξέγερσις τού έλληνισμού κατά τής τυραννίας απετέλεσε την έναρξιν τής άπελευθερώσεως καί τών λοιπών Βαλκανικών λαών, καί άναφερόμενος είς την κατά την συνδιάσκεψιν τής ειρήνης όμολογίαν τού κ. Πρωθυπουργού ότι άπετέλεσεν πλάνην του ή πίστις του έπί την χρησιμότητα καί την σκοπιμότητα τής Βαλκανικής όμοσπονδίας, τονίζει ότι, κατά την γνώμην αύτού, έφόσον μάλιστα ή άλήθεια τής διακεκριμένης όντότητος τών έθνών άποτελεΐ δόγμα τής έπιστήμης, θά παύση νά ύπάρχη τό έθνος έκεΐνο τό όποίον δέν θά ήτο είς θέσιν νά άμυνθή κατά παντός όστις θά έπιβουλευθή την άνεξαρτησίαν αύτού. Ή συγχώνευσις τών έθνών δέν θά δημιουργήση άλλά θά καταλύση δυνάμεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Όρα καί τό παράδειγμα τών 48 Κρατών τής Βορείου Άμερικής.

Ε. Κουλουμβάκης. Τό παράδειγμα αύτό δέν άποτελεΐ άνατροπήν τών ίσχυρισμών μου, άλλά ένίσχυσιν αύτών διότι ό σύδεσμος τών Κρατών τής Β. Άμερικής τείνει είς την σφυρηλάτησιν έθνους έτοίμου νά άμυνθή δι' όλων αύτού τών δυνάμεων κατά παντός, όστις ήθελεν έπιβουλευθή την άνεξαρτησίαν του. Ή συνένωσις όμως έθνών ό,τό την έννοιαν, ή όποία κρατεΐ περί τής Βαλκανικής όμοσπονδίας δέν θά άποτελέση τό μέσον τής δημιουργίας ένός τοιούτου συνδέσμου, άλλά θά καταστή άφορμή καταλύσεως τών δυνάμεων έκάστου τών όμοσπόνδων Κρατών. Καί φοβούμαι πολύ ότι τό ήμέτερον έθνος, ώς περισσότερον εύεπίφορον είς εύπιστίαν, θά διατρέξη κίνδυνον έν τή διακεκριμένη αύτού ύποστάσει. Άγαπώ καί έγώ την ειρήνην άλλά θέλω καί έλληνικήν νεολαίαν πλήρη φρονήματος πατριωτικού πρός ύπεράσπισιν τών έθνικών μας ιδεωδών καί συμφερόντων, έάν ήθελε συμβή νά προσβληθούν ύπό τρίτου. Ή έλληνική πατρίς αύτή δεμιάς άλλης πατρίδος την ειρήνην άπειλεΐ, άλλά πρέπει νά είναι ίκανή καί έκείνη όπως άμυνθή ύπέρ τής ιδικής της. Διά τους λόγους τούτους πρός την γενομένην πρό όλίγου συζήτησιν άποβλέπω έγώ τουλάχιστον μετ' άδιαφορίας.

Ό κ. ***Σ. Άνθρακόπουλος*** ώς έκπρόσωπος τού άγροτικού κόμματος τής Έλλάδος ώς κόμματος έργασίας καί τάξεως έκφράζει τάς εύχαριστίας του διά την πρότασιν καί δηλοΐ ότι τό άγροτικόν κόμμα τής Έλλάδος άποβλέπει μετά συμπαθείας είς την άρξαμένην προσπάθειαν πρός έξάλειψιν τών αίτίων, τά όποία χωρίζουν τά Βαλκανικά Έθνη, Έθνη οίκονομικώς όμοιογενή καί δηλοΐ έν τέλει ότι πρός έπιτυχίαν τής προσπαθείας τού Όμοσπονδιακού Συμβουλ. τή Είρήνης πρέπει νά έπιδιωχθή πάση δυνάμει ή έξυβέλισις τών ύφισταμένων πολιτικών ζητημάτων, άτινα δυσχεραίνουν την έπίτευξιν τού έπιδιωκομένου σκοπού, ζητημάτων καί προβλημάτων τόσων ζωντανών άνευ τής έπιλύσεως τών όποίων ή Όμοσπονδιακή διάσκεψις θά είναι μέν ώς άπαρχή καλή άλλά πάντως θά έχη όλιγώτερον θετικόν άποτέλεσμα καί περισσότερον φιλολογικόν. Ή Όμοσπονδιακή διάσκεψις άπό άπόψεως γεωργικής ίδίως έν τή Βαλκανική είναι σπουδαία καί εύχομαι, έπιλέγει, όπως συζητηθώσι καί τά θέματα ταύτα ώς τά σύγχρονα καί σπουδαία προβλήματα.

Ι. Τσιριμώκος (Πρόεδρος). Ή πρότασις τού κ. Παπαναστασίου, άρχηγού τής Δημοκρατικής ένώσεως, άνταποκρίθη είς τά συναισθήματα όλοκλήρου τής Βουλής. Τούτο μαρτυρούσιν αί δηλώσεις τού κ. Προέδρου τής Κυβερνήσεως

καί όλων τών άρχηγών τών διαφόρων έν τή Βουλή κομμάτων. Διερμηνεύω, νομίζω, τό γενικόν τής Βουλής αίσθημα άν δηλώσω ότι μετά χαράς ή Βουλή τών Έλλήνων θά φιλοξενήση έν τή αίθούση αύτής τά μέλη τού Βαλκανικού Συνεδρίου, τά όποία κατ' Όκτώβριον θά συνέλθωσιν όπως διασκεφθώσι περί τών μέσων, διά τών όποίων θά φθάσωσιν οί Βαλκανικοί λαοί είς σύμπραξιν θετικωτέραν καί νά έκφράση ή Βουλή την εύγνωμοσύνην της, διότι ή πόλις ήμών έξελέγη διά τό πρώτον Βαλκανικόν Συνέδριον. (Χειροκροτήματα).

Μεθ' ό ό κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός), παρακαλεΐ τους κ. κ. άρχηγούς τών Κομμάτων νά συναινέσουν νά συμπεριληφθή είς την Ήμερησίαν Διάταξιν τών συζητηθησομένων Νομοσχεδίων καί τό νομοσχέδιον «περί άποζημιώσεων τών μετατεθησομένων είς τά Συμβούλια τών Γενικών Διοικήσεων ύπαλλήλων» διά νά λαμβάνουν καί ούτοι άποζημίωσιν σύμφωνα πρός τά μέλη τών ένταύθα Συμβουλίων, έφ' όσον άπασχολούνται είς τά Συμβούλια πέραν τών έργασίμων ώρών, λόγω δέ τού έπείγοντος χαρακτήρος τού νομοσχεδίου παρακαλεΐ όπως τούτο κηρυχθή κατεπείγον.

Ή Βουλή, έρωτωμένη, δέχεται τό κατεπείγον τού νομοσχεδίου καί εισέρχεται μετά τούτο είς την

Ήμερησίαν Διάταξιν
τών έπερωτήσεων.

Ό κ. ***Ι. Νικολίτσας*** έπερωτά τόν κ. Ύπουργόν τής Παιδείας διά τάς μή πληρωθείσας θέσεις καθηγητών τής Μ. Έκπαιδεύσεως τονίζων ότι ή δικαιολογία τής έλλείψεως πιστώσεων δέν πρέπει νά προβάλλεται διαρκώς, διότι δέν είναι όρθή έφ' όσον πρόκειται περί θέσεων όργανικών, περί ών έχει προβλέψει ό προϋπολογισμός. Πάντως, έπιλέγει, τουλάχιστον άπό τού προσεχούς έτους πρέπει αί κεναί θέσεις νά πληρωθούν άπαραιτήτως.

Ό κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ύπουργός Παιδείας) λέγει ότι πράγματι έγινε καθυστέρησις πιστώσεως όσον άφορά τους καθηγητάς τών τεχνικών μαθημάτων, ύπόσχομαι, προσθέτει, ότι κατά τό προσεχές έτος θά καταργηθούν 100 ήμιγυμνάσια, πάσαι δέ αί κεναί θέσεις τών άλλων σχολείων τής Μ. Έκπαιδεύσεως θά συμπληρωθούν έγκαίρως.

Προκειμένου ό κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** νά άναπτύξη έπερώτησίν του πρός τόν κ. Ύπουργόν τής Γεωργίας διά την παράνομον άπόδοσιν Βακουφικών κτημάτων Χίου κ. λ. π.

Ό κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ύπουργός Γεωργίας) παρακαλεΐ νά άναβληθή ή συζήτησις τής άνωτέρω έπερωτήσεως διά λόγους σκοπιμότητος καί διότι άφορά καί τό Ύπουργεΐον τών Έξωτερικών καί διότι είναι έκκρεμείς αί διαπραγματεύσεις μετά τής Τουρκίας

Ό κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** λέγει ότι ό Τούρκος ιδιοκτήτης έπήρε τά χρήματα καί δέν ύπάρχει λόγος άναβολής.

Ό κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ύπουργός τής Γεωργίας) παρακαλεΐ ν' άναβληθή έπί μίαν τουλάχιστον έβδομάδα ή συζήτησις.

Ό κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** άπαντά ότι δέν ύπάρχει άντίρρησις περί τόσον μικράς άναβολής καί τονίζει ότι δέν πρόκειται περί πολιτικού ζητήματος καί ότι ό προσφυγικός κόσμος είναι άνάστατος μέ την άπόδοσιν τών άνταλλαξίμων αύτών περιουσιών.

Μεθ' ό ή συζήτησις τής έπερωτήσεως άναβάλλεται.

Προτάσει είτα τού κ. Προέδρου ή Βουλή δέχεται όπως προτιμηθή ή συζήτησις τής ύπ' άριθ. 70 έπερωτήσεως τού κ Μάρκου κ.λ.π.

Ό κ. ***Α. Μάρκου*** άναπτύσσων έπερώτησίν του περί τών ληφθέντων μέτρων διά την άκυρωθείσαν παρά τού Συμβουλίου τής Έπικρατείας έπανεκδίκασιν τού κτήματος Μουστιάνου έπαρχίας Μεσολογγίου λέγει ότι τό περί ού πρόκειται άγρόκτημα καλλιεργούμενον κολλιγικώς έπετάχθη κατά τό 1919 ύπέρ τών γεωργών αύτού, κατά δέ τό 1923, έπακολουθησάσης άπαλλοτριώσεως, παρεδόθη καί ή νομή αύτού είς τόν συσταθέντα συνεταιρισμόν. Μετά 8ετίαν έπηκολούθησεν ή έκδίκασις τού κτήματος παρά τής Έπιτροπής Άπαλλοτριώσεως, ήτις προφανώς μή σκεφθείσα συμφώνως πρός τά πράγματα διέγραψε 30 παλαιούς συνεταίρους καί ένέγραψε 30 νέους. Τά μέλη τού Συνεταιρισμού σύμφωνα πρός τόν άγροτικόν νόμον διά των 4)5 τών μελών έζήτησαν έπανεκδίκασιν, τό δέ Ύπουργεΐον τής Γεωργίας έζήτησεν την γνώμην τού Νομικού Συμβουλίου όπερ άπεφάνθη ότι ή άσκουμένη αίτησις έπανεκδικάσεως ήτο νόμιμος καί δέν έξηρτάτο άπό την συναίνεσιν τών νέων έγγραφέντων μελών καί ότι άν άπητείτο αύτη θά ήτο άδύνατος ή άσκησις διότι ό έποικισμός Μεσολογγίου διά τού Διευθυντού του Σταυροπούλου, όστις έπανειλημμένως άπηχολήησε την δικαιοσύνην, έκπροθέσμως έκάλεσε τούς συνεταίρους νά άποφανθούν. Έπί τή βάσει τής γνωμοδοτήσεως ταύτης τού Νομικού Συμβουλίου ό Ύπουργός διέταξε την έπανεκδίκασιν άλλά την άπόφασιν ταύτην τού Ύπουργού, κατόπιν προσφυγής τού ίδιοκτήτου τού κτήματος Πλατανιώτη, ήκύρωσε τό Συμβούλιον τής Έπικρατείας γνωματεύσαν ότι κακώς διετάχθη ή έπανεκδίκασις καί ότι ώφειλον νά συναινέσουν είς αύτην καί οί 30 νέοι συνεταίροι. Ούτω έδημιουργήθη έκεί κατάστασις ένέχουσα σπέρματα μελλουσών άνωμαλιών.

Περαίνων έρωτά τόν κ. Ύπουργόν τίνα μέτρα θά λάβη διά τά παράπονα τών διαγραφέντων κληρούχων καί τονίζει ότι έπιβάλλεται νομοθετική έπέμβασις πρός έπανεκδίκασιν ένα έξακριβωθή έάν πρέπει νά άδικηθούν άνθρωποι άπό πολλών των γεωργούντες είς τό κτήμα.

Γ. Καφαντάρης. Τό ζήτημα, λέγει, μέ τό όποίον άπησχολήθη ό κ. συνάδελφος είναι σοβαρόν ύπό έποψιν συνεπειών καί διά την Κοινότητα Μουστιάνου καί διά την περαιτέρω έφαρμογήν τής άγροτικής νομοθεσίας. Συνεχίζων έξιστορεΐ τά τής έπιτάξεως καί άπαλλοτριώσεως τού κτήματος καί χαρακτηρίζει την έκδοθείσαν παρά τής Έπιτροπής άπαλλοτριώσεως άπόφασιν άλγθώς παράδοξον. Διά ταύτης, τονίζει, άνατρέπεται άρδην ή έν τώ κτήματι κρατούσα σχέσις καί κατάστασις, διότι διεγράφησαν παλαιοί καλλιεργηταί καί ήλαττώθησαν έκτάσεις. Οί χωρικοί, συνεχίζει, έζήτησαν την έπανεκδίκασιν τού κτήματος έπί τή βάσει τού άγροτικού νόμου, ό δέ Ύπουργός τής Γεωργίας μετά γνώμην καί τού Νομικού Συμβουλίου διέταξε την έπανεκδίκασιν άλλά τό Συμβούλιον τής Έπικρατείας κατόπιν προσφυγής ήκύρωσε την άπόφασιν τής έπανεκδικάσεως, στηριχθέν είς τό ότι δηθεν άπαιτεί ό νόμος νά την ζητήσουν τά 4)5 όχι τού παλαιού συνεταιρισμού άλλά τού καταρτισθέντος ύπό τής Έπιτροπής Συνεταιρισμού. Δέν θέλω, λέγει, νά ψέξω τό Συμβούλιον τής Έπικρατείας, διότι έκ τής μέχρι τούδε ένεργείας του έδικαίωσεν πλήρως τάς προσδοκίας όλων μας, άλλά δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι δύναται ένίοτε νά έμφυλοχωρήσουν καί πλάναι. Ήδη μέ την σφαλεράν αύτην άπόφασιν παγιοποιεΐται κατάστασις, την όποίαν προβλέπω ότι δέν θά άνεχθούν οί άδικούμενοι έξ αύτής γεωργοί καί ζητούμεν νά ληφθή πρόνοια όπως μή είναι άπρόσβλητοι καί αί σφαλερώτεραι τών άποφάσεων τών Έπιτροπών άπαλλοτριώσεων, έφ' όσον είναι φανερόν ότι έξέρχονται άπό τόν σκοπόν τής άγροτικής μεταρρυθμίσεως. Έπιβάλλεται συνεπώς, προσθέτει, νομοθετική έπέμβασις διότι προβλέπομεν ότι θά εύρεθώμεν πρό θλιβερών γεγονότων είς τό χωρίον αύτό άν δέν διευθετηθή ή κατάστασις, ή όποία ύπήρχε άπό πολλών έτών είς τό περί ού πρόκειται άγρόκτημα καί ή όποία άνετράπη διά παρερμηνείας τού άγροτικού νόμου. Καταλήγων συνιστά είς την Κυβέρνησιν νά μή διστάση νά λάβη πάν ένδεδειγμένον νομοθετικόν μέτρον.

Α. Παπαναστασίου. Όπως, λέγει, άνεπτύχθη ή ύπόθεσις είναι φανερόν ότι πρόκειται περί συγκρούσεως άντιλήψεων μεταξύ τού Ύπουργείου τής Γεωργίας καί τού Συμβουλίου τής Έπικρατείας, όπερ έφρόνει ότι έπρεπε νά συναινέσουν είς την έπανεκδίκασιν καί οί νέοι συνεταίροι. Άλλά άσχέτως, συνεχίζει, τού γράμματος τού νόμου τό πνεύμα αύτού είναι ότι πρέπει νά γίνεται μία άναθεώρησις είς δεύτερον βαθμόν καί είναι προφανές ότι πρέπει νά ληφθή πρόνοια δι' έρμηνείας τού σχετικού άρθρου τού άγροτικού νόμου.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης**. (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀνεκίνησαν οἱ προλαλήσαντες ἀφορᾷ μίαν ὅλως εἰδικὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν, ὡς ἰσχυρίζονται, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων ἐξέδωκε ἀπόφασιν ἥκιστα συμβιβαζομένην μὲ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἀνέκαθεν εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐκτάσεις ἐγκατεστημένων ἀγροτῶν. Κατὰ κανόνα τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐτήρησεν τὴν ἀρχήν, ἣν υἱοθετεῖ καὶ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ οἷος εἶχεν καταρτισθῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ἡ νομολογία αὕτη, σύμφωνος ἄλλως τε πρὸς τὸ γράμμα τοῦ ἄρθρου 137 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, δὲν ἔδωκεν ἄχρις ὥρας λαβὴν εἰς τοιούτους εἴδους διαμαρτυρίας. Πρόκειται ὅθεν περὶ ἐντελῶς εἰδικῆς περιπτώσεως, τὴν ὁποίαν ὑπόσχομαι ἐγγύτερον καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείας της νὰ ἐξετάσω εὐθὺς ὡς περιέλθῃ εἰς χεῖρας μου ἡ ἐπικρινομένη ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** ἐπερωτᾷ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔλαβε διὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν κλήρων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Γνωρίζετε παρατηρεῖ ὅτι ἐπολλαπλασιάσαμεν ὅσον ἠδυνάμεθα τὰ συνεργεῖα καὶ κάμομεν πᾶν ὅ,τι ἀνθρωπίνως δυνατὸν διὰ τὴν ὁριστικὴν διανομήν.

Μ. Μαντᾶς. Ἐπὶ 1500 ἀγροκτημάτων μέχρι πρό τινος χρόνου ἦσαν διανεμημένα μόνον 81.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἔχουν διανεμηθῇ 157.

Μ. Μαντᾶς. Συνεχίζων λέγει ὅτι αἱ ἐπανεκδικάσεις τῶν κτημάτων δι' εἰδικῶν νόμων παρεμποδίζουν τὰς ὁριστικὰς διανομὰς καὶ καταλήγουν καὶ εἰς ἄτοπα καὶ ἀδικίας ὅπως ἀνεπτύχθη τοῦτο κατὰ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπανεκδικάσεως τοῦ κτήματος Γιδᾶ. Ἐκεῖνο, τονίζει, τὸ ὁποῖον χρειάζεται εἶναι μία γενικὴ τροποποίησις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου διὰ νὰ καθορισθῇ ἰδίως πῶς θὰ ἐξευρίσκονται οἱ πραγματικοὶ καλλιεργηταί. Καταλήγων συνιστᾷ ὅτι πρέπει νὰ ὑποβληθῇ σχετικὸν νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, διότι ἄλλως, ὅπως ἐφαρμόζεται ὁ ἀγροτικὸς νόμος, εἶναι δῶρον ἄδωρον διὰ τοὺς ἀγρότας.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** λέγει ὅτι ἐὰν ὁ προλαλήσας ἠθέλησε διὰ τῶν λόγων του νὰ ἐλέγξῃ τὴν Κυβέρνησιν δὲν ἐξέλεξε ὡρισμένως κατάλληλον θέμα διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι καταβάλομεν ὑπεράνθρωπους προσπαθείας ὅπως αὐξήσωμεν κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ συνεργεῖα διανομῆς γαιῶν, ὑπερδιπλασιάσαντες τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, σήμερον δὲ διακόσια περίπου τοιαῦτα διατρέχουν τὴν ὕπαιθρον, πυρετωδῶς ἐργαζόμενα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἐπερωτήσεως, τὸ σχετικὸν μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐφέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων, τοῦτο εἶναι ἓν ζήτημα τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοτε συνεζητήθη. Ἔχει ὅμως διπλῆν τὴν ὄψιν καὶ δύναται νὰ ἀποβῇ μέσον παρελκύσεων εἰς βλάβην τῆς ταχυτέρας ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων. Ἐν τούτοις ὑπόσχομαι νὰ μελετήσω τὸ ζήτημα τοῦτο μεταξὺ ἄλλων ἀτελειῶν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

Ὁ κ. **Σ. Ἀναστασιάδης** λέγει ὅτι οἱ ἀγρόται θέλουν σύντομον διαδικασίαν.

Μεθ' ὃ διαγράφονται ἢ ἀναβάλλονται συναινέσει τῶν ἐπερωτώντων αἱ λοιπαὶ ἐπερωτήσεις, καὶ προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Π. Τσαλδάρης. Ἔχων ὑπ' ὄψιν μου τὸν ἐλάχιστον χρόνον τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἔχω νὰ συστήσω εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ παραλείψῃ νὰ λάβῃ ὅσα μέτρα κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὸ ζήτημα τῆς σταφίδος ὅπερ συγκλονίζει ἀπό τινος χρόνου τὸν σταφιδικὸν πληθυσμόν. Τὰ καθημερινὰ τηλεγραφήματα, αἱ διασκέψεις καὶ τὰ συνέδρια καὶ αἱ διαμαρτυρίαι καὶ αἱ αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων μαρτυροῦν προδήλως πόσον εἶναι ἀνήσυχος ὁ σταφιδικὸς κόσμος διὰ τὴν τύχην τοῦ προϊόντος του, διότι ἡ κατανάλωσις τῆς σταφίδος ἔχει μειωθῇ, ἐκδιώκεται δὲ ἀπὸ τοὺς ξηροὺς καρποὺς ἄλλων περιφερειῶν. Πέρυσιν ἐσημειώθη ἐλάττωσις 40.000.000 ἀπὸ δὲ τῆς προπολεμικῆς καταναλώσεως ἔχομεν ἐλάττωσιν 100.000.000, διότι τότε κατηναλίσκοντο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 240.000.000 καὶ ἤδη ἐφθάσαμεν εἰς τὰ 140.000.000, προβλέπεται δὲ ὅτι ἐφέτος θὰ ἔχωμεν ἀκόμη ὀλιγωτέραν κατανάλωσιν. Ἡ πτῶσις τῆς καταναλώσεως, συνεχίζει, συμπαρέσυρε καὶ τὰς τιμὰς τοῦ προϊόντος. Οἱ κτηματίαι προτείνουν διάφορα μέτρα, διεβίβασαν δὲ τὰς ἀντιλήψεις των εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ εἰσηγηθῇ ὅσα μέτρα κρίνει ἐνδεδειγμένα. Ἐάν, τονίζει, ἀφιερώνετο μία εἰδικὴ ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῆς νέας φάσεως τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, θὰ ἦτο αὕτη πολὺ συντελεστικὴ διὰ τὴν λῆψιν παντὸς ἐπιβεβλημένου μέτρου καὶ νὰ ληφθοῦν καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συζητήσεως ταύτης μέτρα διότι δὲν θὰ εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ λῆψις αὐτῶν διὰ τὸν Ὀκτώβριον.

Τ. Ἀναστασίου. Νὰ ληφθῇ τώρα κάθε μέτρον.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ στενοχωρία τοῦ σταφιδικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι λίαν ἐκτεταμένη καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τελειώσωμεν τὰς ἐργασίας μας ἂν δὲν δώσωμεν μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸν σταφιδικὸν κόσμον. Ἐπίσης, συνεχίζει, συνιστῶ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ πληροφορήσῃ τὸν ἐνδιαφερόμενον κόσμον διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν νωπῶν σταφυλῶν ἂν ἐλήφθησαν μέτρα καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐλπὶς ἱκανοποιητικῶν τιμῶν. Ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι πολλοὶ πληθυσμοὶ πάσχουν ἀπὸ ὑπερπαραγωγὴν ἐφ' ὅσον δὲν καταναλίσκονται τὰ εἴδη μας καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐμπόδια μαραίνουν καὶ ἀποθαρρύνουν τὸν ζῆλον τῶν παραγωγῶν καὶ τὸ σπουδαιότερον πρόβλημα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς εἶναι τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ στρέψῃ τὰς προσπαθείας της ἡ Κυβέρνησις.

Π. Πετρίδης. Τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἔθιξεν ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας εἶναι ἄξιον μεγάλης προσοχῆς παρ' ὅλης τῆς Βουλῆς, διότι ἡ ἐλάττωσις τῆς καταναλώσεως τῆς σταφίδος διακρατεῖ ἐν ἀνησυχίᾳ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους πληθυσμούς. Λόγῳ τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν ἄλλων σταφίδων ἐμειώθη καὶ ἡ κατανάλωσις καὶ ὑπεβιβάσθησαν καὶ αἱ τιμαί μέχρι σημείου τοιούτου, ὥστε ὁ καλλιεργητὴς νὰ μὴ πορίζεται οὔτε τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας.

Οἱ κ. κ. **Γ. Καφαντάρης** καὶ **Π. Τσαλδάρης** τονίζουν ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ εἰδικὴ ἡμέρα συζητήσεως.

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης** συνεχίζων λέγει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον τοῦτο καὶ ὅτι ἔδειξεν μὲν ἡ Κυβέρνησις ἐνδιαφέρον ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς βραδύτητος τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου ὑπάρχει φόβος νὰ μὴ προφθάσωμεν νὰ νομοθετήσωμεν ἐγκαίρως. Θὰ συνίστων καὶ εἰδικὴ ἡμέρα συζητήσεως νὰ ὁρισθῇ καὶ τὸ Συνέδριον νὰ συνέλθῃ ταχύτερον διὰ νὰ προφθάσωμεν νὰ υἱοθετήσωμεν τὰς συστάσεις του ἐκτὸς ἂν ἡ Κυβέρνησις ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς εἰδικὴν ἐξουσιοδότησιν.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) λέγει ὅτι ἂν δὲν συνέλθῃ ἐνωρίτερον τὸ Συνέδριον εἶναι πρόθυμος νὰ κληθῇ ἡ Βουλὴ καὶ εἰς ἔκτακτον Σύνοδον διὰ νὰ ψηφίσῃ τὰ τυχὸν ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Ἐρωτῶ τὸν κ. Τσαλδάρην ἂν ἔχῃ συγκεκριμένα μέτρα νὰ προτείνῃ ἵνα συζητήσωμεν.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης,** λέγει ὅτι κατὰ τὴν εἰδικὴν συζήτησιν, ἣν ἐζήτησεν, θὰ εἴπῃ τὰς γνώμας του.

Ὁ **Π. Πετρίδης** τονίζει ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ σύγκλησις τοῦ Συνεδρίου πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἵνα αὕτη ἐν γνώσει τῶν πορισμάτων του συζητήσῃ.

Α. Παπαναστασίου. Λέγει ὅτι τὸ συζητούμενον θέμα δὲν ἀπησχόλησεν διὰ πρώτην φορὰν τὴν Βουλήν. Ἤδη ἀπὸ τῆς παρελθούσης συνόδου τῇ προτάσει τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ συνέστη Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἵνα ἐξετάσῃ τὸ σταφιδικὸν ζήτημα καὶ προβῇ εἰς ἔλεγχον τοῦ Α. Σ. Ο., ὑποδείξῃ δὲ καὶ τὰ μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως. Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη καὶ τῶν δύο τούτων ζητημάτων καὶ ἤδη δύο εἰδικοὶ εἰσηγηταὶ αὐτῆς ὑπέβαλον τὰς ἐκθέσεις των ἀπομένει δὲ ἡ ἔκθεσις τοῦ γενικοῦ εἰσηγητοῦ, ἥτις ἴσως ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ὑποβληθῇ εἰς τρόπον ὥστε ἡ Βουλὴ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει της τὰ πορίσματα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης. Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρέλθουν αἱ παροῦσαι ἐργασίαι τῆς Βουλῆς χωρὶς νὰ ληφθῶσι ὑπὲρ τῆς σταφίδος τὰ μέτρα ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα εἴμεθα ὅλοι σύμφωνοι. Εἶναι τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος καὶ τῆς ποιότητος αὐτῆς. Θὰ παρακαλέσω συνεπῶς τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων σχετικὰς ἀποφάσεις πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθ.) Ἡ Γενικὴ ἔκπτωσις τῶν τιμῶν, ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς ὅλον τὸν κόσμον εἰς τὰ γεωργικὰ κατὰ πρῶτον λόγον προϊόντα καὶ κατὰ ἀντίκτυπον εἰς τὰ βιομηχανικὰ δημιουργεῖ μίαν γενικὴν καὶ παγκόσμιον κρίσιν τῆς ὁποίας τὰς συνεπείας δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς. Ἔχομεν κρίσιν εἰς τὴν σιτοπαραγωγήν, εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς κριθῆς, εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ἀραβοσίτου, διότι αἱ τιμαὶ ὅλων εἶναι πολὺ ἐκπεσμέναι καὶ διότι παρατηρεῖται ἐφέτος ἐξαιρετικῶς εὐτυχὴς παραγωγή.

Ἔχομεν κρίσιν εἰς τὴν σταφίδα μας διότι ἀφοῦ ἔπαυσε νὰ εἶναι μονοπωλιακὸν προϊὸν κατ' ἀνάγκην θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν νόμον τοῦ διεθνοῦς, τοῦ δημοσίου συναγωνισμοῦ καὶ θὰ ἦτο εἰς δύσκολον θέσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον νὰ ὑφίσταται νικηφόρος τὸν συναγωνισμὸν αὐτόν.

Ἔχομεν κρίσιν εἰς τὸ λάδι διότι ἡ παραγωγή του αὐξάνει δυσαναλόγως πρὸς τὴν κατανάλωσιν καὶ αἱ τιμαὶ αὐτοῦ — φοβοῦμαι ἐγὼ ὁ ὁποῖος εἶμαι πολὺ αἰσιόδοξος — δὲν θὰ ξαναὑψωθοῦν οὐσιωδῶς.

Ἔχομεν κρίσιν, ἴσως ὀλιγώτερον σοβαράν, εἰς τὸν καπνὸν διότι καὶ ἐφέτος, ἐκτὸς τῆς δημιουργηθείσης ἀπὸ τὴν κακὴν ποιότητα καὶ ἀπὸ τὴν ὑπερπαραγωγὴν καταστάσεως παρετήρησα καὶ μίαν σχετικὴν μελέτην ἐκ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται ὅτι ἐπωλήθη περισσότερος καπνὸς ἀπὸ τὴν ἐφετεινὴν εἰσοδείαν παρὰ ἀπὸ τὴν περυσινήν. Καὶ διὰ τὰ ζητήματα τοῦ καπνοῦ καὶ διὰ τὰ ζητήματα τοῦ λαδιοῦ καὶ τῆς σταφίδος ἡ Κυβέρνησις πρόκειται νὰ ἀσχοληθῇ σοβαρότατα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς αὐτῆς ἵνα φθάσῃ ἐπικουρουμένη καὶ ἀπὸ τὴν Βουλὴν εἰς σημεῖον νὰ ρυθμίσῃ μίαν πολιτικὴν ἐξυπηρετικὴν ὅσον θὰ εἶναι δυνατὸν περισσότερον τῶν συμφερόντων τῶν τριῶν αὐτῶν γεωργικῶν μας προϊόντων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γεωργίαν ἐλάβομεν ἤδη τὰ μέτρα περὶ αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου καὶ τῆς συγκεντρώσεως εἰς πολὺ μεγαλυτέραν κλίμακα.

Σήμερον δὲ θὰ κατατεθῇ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ζητεῖται ἡ αὐξησις τοῦ φόρου τῆς εἰσαγωγῆς μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀφαιρέσεως αὐτῆς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον πηγαίνει αἱ τιμαὶ παραπάνω ἀπὸ ὅ,τι πρέπει. Διὰ τὴν κριθὴν ἐλάβομεν καὶ μέτρα διὰ νὰ αὐξήσωμεν καὶ τὴν φορολογίαν τοῦ ἀραβοσίτου καὶ τῶν πατατῶν. Φοβοῦμαι ὅμως, παρ' ὅλας τὰς συμπαθείας, τὰς ὁποίας εἶναι φυσικὸν νὰ ἐγείρουν αἱ κραυγαὶ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἠμπορέσῃ κατὰ τὸ βραχὺ αὐτὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν μας νὰ φθάσῃ εἰς ἀποτελέσματα δυνάμενα νὰ περιβληθοῦν τὴν μορφὴν τοῦ νόμου.

Διότι ἂν καλῶς ἀντιλαμβάνομαι ὅλοι ἐμείναμε σύμφωνοι ὅτι δὲν θὰ ψηφίσωμεν παρὰ ἐλάχιστα νομοσχέδια ἐντὸς 5—6 ἡμερῶν. Διὰ τοῦτο θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴ ἐπιμείνητε εἰς τοῦτο διότι κατὰ τὰς 5, 6, 8, ἡμέρας δὲν ἠμποροῦμε νὰ λάβωμε μέτρα διὰ τόσον σπουδαῖον ζήτημα τὸ ὁποῖον καλύτερον ἐμοῦ γνωρίζει ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἐὰν ὅμως ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλησε ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως μᾶς παρουσιάσῃ περὶ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν μας τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς καὶ μᾶς φέρῃ προτάσεις σαφεῖς ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ ὑπάρχῃ ὁμογνωμοσύνη τοῦ σταφιδικοῦ κόσμου, δὲν θὰ εἶχον καμμίαν δυσκολίαν νὰ περιβάλωμεν τὰς προτάσεις αὐτὰς μὲ μορφὴν νόμου.

Α. Παπαναστασίου. Τὸν φόρον τῆς σταφίδος, κ. Πρόεδρε;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ μόνον καὶ χωρὶς νὰ συνεννοηθῶ μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου μου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ οὗτος ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν συναδέλφων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἔχω δηλώσει ὅτι 25 30 ἑκατομμύρια μείωσιν πρέπει νὰ τὴν θεωρῶμεν βεβαίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Οὔτε καὶ αὐτὸ θὰ βοηθήσῃ οὐσιωδῶς. Ἂς μὴ ἀπατᾶται ὁ σταφιδικὸς κόσμος ἂν νομίζῃ ὅτι τὰ 25 ἑκατομμύρια ἠμποροῦν νὰ ἀσκήσουν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς πωλήσεως τῆς σταφίδος. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ μόνον. Διότι ἂν ἐπρόκειτο περὶ αὐτοῦ μόνον εἶμαι πρόθυμος νὰ τὸ ψηφίσωμεν κατὰ τὰς ὀλίγας συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβωμεν σᾶς παρακαλῶ νὰ συναινέσητε εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ προβῶμεν εἰς μέτρα ἐσπευσμένα καὶ σπασμωδικά.

Ἡ σταφὶς ἔπαυσε νὰ εἶναι μονοπώλιον τῆς Ἑλληνικῆς γῆς δυστυχῶς. Θὰ ὑποστῶμεν τὰς συνεπείας αὐτοῦ τοῦ γεγονότος. Θὰ κατορθώσωμεν νὰ πωλῶμεν τὴν σταφίδα μας τότε μόνον ὅταν κατορθώσωμεν νὰ συναγωνίζεται τὴν παραγωγὴν ὁμοίων ἄλλων σταφίδων καὶ ἐν γένει τῶν ξηρῶν καρπῶν ποὺ παράγωνται εἰς ἄλλα Κράτη. Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ λάβωμεν μέτρα εἰς διάστημα 7 ἡμερῶν. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ δεχθῆτε ὅπως μελετηθοῦν τὰ μέτρα αὐτὰ μὲ ὅλην τὴν ἡρεμίαν, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται καὶ ὅταν θὰ εἴμεθα ἕτοιμοι καὶ ἂν εἶναι ἀνάγκη καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐσοδείας νὰ τὰ λάβωμεν. Εἶμαι πρόθυμος νὰ καλέσω τὴν Βουλὴν τὸν Ἰούλιον καὶ τὸν Αὔγουστον καὶ ἐλπίζω ὅτι οἱ ἀξιότιμοι συνάδελφοι δὲν θὰ διστάσουν νὰ ἔλθουν νὰ ψηφίσωμεν τὰ μέτρα αὐτά. Ἐλάβομεν ἀπόφασιν νὰ συνέλθῃ τὸ συνέδριον, τὸ σταφιδικόν, τὴν 29 Ἰουλίου καὶ τότε νὰ ἔχωμεν ὅλον τὸν καιρὸν νὰ φθάσωμεν εἰς συμπεράσματα ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ ὑπάρξῃ Communis Consensu καὶ ἂν εἶναι ἀνάγκη νὰ καλέσωμεν τὴν Βουλὴν νὰ τὸ ψηφίσωμεν. Θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ ζητήσωμεν νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἀλλὰ εἶναι τόσον σπουδαῖον τὸ ζήτημα — δὲν ἔχω καὶ συμπάθειαν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν — ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συζητήσωμεν τὸ ζήτημα παρουσίᾳ ὀλίγων βουλευτῶν.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ζήτημα, τὸ σταφιδικόν, εἶναι παλυσχιδέστατον καὶ ὀρθῶς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν τώρα νὰ λυθῇ τελείως τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὑπάρχουσι ὅμως ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ληφθῶσι ἀπὸ τοῦδε σχετικὰ μέτρα ὡς εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ φόρου, ὁ ὁποῖος αὐξάνει τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος εἰς τὰς χώρας τῆς καταναλώσεως καὶ τὸ ζήτημα τῆς διατηρήσεως τῆς ποιότητος αὐτῶν.

Τ. Ἀναστασίου. Δὲν εἶναι μόνον τὰ ζητήματα ταῦτα. Ἡ σταφὶς δὲν ἐπιβαρύνεται μόνον μὲ τὸν ἔγγειον φόρον ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ἄλλα βάρη, τὰ ὁποῖα τῆς ἐπιβάλλει ὁ Α. Σ. Ο.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ εἰσφορά, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ Α. Σ. Ο., εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν βαρῶν τὰ ὁποῖα ἔχει οὗτος. Καὶ τὸ σπουδαιότερον εἶναι ὁ φόρος πρὸς τὸ δημόσιον ὁ ὁποῖος ἀνέρχεται εἰς 75 ἑκατομμύρια. Ἡ μείωσις συνεπῶς τοῦ φόρου θὰ ἐπιφέρῃ τὴν μείωσιν τῶν βαρῶν τοῦ Α. Σ. Ο. δι' αὐτὸ ἐζητήσαμεν νὰ ἐξετασθοῦν τὰ δύο ταῦτα ζητήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι σπουδαιότατα.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Κύριοι βουλευταί, τὸ σταφιδικὸν ζήτημα ἔχει ρυθμισθῇ ἀπὸ τοῦ 1925 διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ Α. Σ. Ο. Ὁ σταφιδικὸς οὗτος ὀργανισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ζῇ. Ἡ Κυβέρνησις θορυβηθεῖσα ἐξ ὅσων ἐλέγοντο περὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς μελλοντικῆς τοῦ ὀργανισμοῦ ἀπηυθύνθη πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἠρώτησε: «Ποία εἶναι ἡ οἰκονομική σου κατάστασις; Μπορεῖς νὰ πᾷς μπρο-

στά;» Καὶ ὁ ὀργανισμὸς ἀπήντησε: «Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀγοράσω ἐφέτος πλεονάσματα ἀξίας 150 ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἀφοῦ καταβάλω αὐτὸ τὸ ποσὸν θὰ μοῦ μείνουν ἀκόμη καὶ 138 ἑκατομμύρια. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Κυβέρνησις ἐπεθύμει νὰ διαπιστώσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν βεβαιώσεων τοῦ Α. Σ. Ο. ἀνέθηκε εἰς μίαν τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἐδῶ εὑρίσκονται σήμερον τὰ πράγματα. Δὲν ὑπάρχει σήμερον ζήτημα σταφιδικόν. Αἱ τιμαὶ τὰς ὁποίας ἀπήλαυσαν οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ μέχρι σήμερον εἶναι τιμαὶ ἱκανοποιητικαί, προὐκάλεσαν ὅμως τὴν μείωσιν τῆς καταναλώσεως διότι ἦσαν πολὺ μεγαλύτεραι τῶν τιμῶν τῶν ὁμοειδῶν προϊόντων.

Π. Τσαλδάρης. Εἶχον οἱ Καλιφορνέζοι 200 ἑκατομμύρια ντεπὸ ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἔκαμαν κατόπιν 500 ἑκατομμύρια παραγωγὴν καὶ διὰ νὰ τὰ ἐξοδεύσουν τὸ πρᾶγμα κατεβίβασαν τὴν τιμὴν εἰς 17 λίρας τὸν τόνον. Δὲν πέρνουν λοιπὸν τίποτε.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Κύριε ἀρχηγὲ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ἐὰν θέτετε ὡς βάσιν ὅτι αἱ τιμαί, τὰς ὁποίας ἀπήλαυσαν οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Α. Σ. Ο. δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, τότε τὸ σταφιδικὸν πρόβλημα εἶναι ἄλυτον. Εἶναι ἄλυτον καὶ περιττὸν νὰ ἐπικαλῆσθε μέτρα νομοθετικά. Ὅταν ἱδρύθη τὸ πρῶτον ὁ σταφιδικὸς ὀργανισμὸς ἐξησφάλιζε, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ὡς ἐλαχίστην τιμήν, τὴν τιμὴν τῶν 2.300 δραχ. Τὸ δεύτερον ἔτος ἡ τιμὴ ὑψώθη νομίζω μέχρι 2600, τὸ τρίτον ἔτος ἡ τιμή, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν παραγωγῶν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν τὴν ὁποίαν ἐγέννα τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἔβλεπον κλονιζομένην τὴν κατανάλωσιν, ὑψώθη εἰς δρχ. 3050 καὶ τὸ τέταρτον ἔτος εἰς 3500.

Γ. Καφανταρης. Πότε ἐκλονίσθη ἡ κατανάλωσις;

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἡ κατανάλωσις ἐκλονίσθη ἀπὸ τοῦ ἔτους καθ' ὃ ὡρίσθη ὡς ἐλαχίστη τιμὴ ἡ τῶν 3.500, δηλ. ἀπὸ τοῦ 1928. Αἱ τιμαὶ τοῦ 1928 ἤρχισαν νὰ κλονίζουν τὴν κατανάλωσιν. Συνέπεσε δυστυχῶς νὰ ἔχωμεν τὰ ὁμοειδῆ προϊόντα ἀφθονότατα καὶ εὐθηνότατα καὶ φυσικὸν ἦτο νὰ μειωθῇ ἡ κατανάλωσίς μας εἰς στιγμήν, ποὺ οἱ ἄλλοι ἐπώλουν εὐθηνότερον. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν ὅτι ἐὰν θέσητε ὡς βάσιν ὅτι ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν ἐξησφάλισε ὁ Α Σ.Ο. δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὸν παραγωγόν, τὸ πρόβλημα εἶναι ἄλυτον καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ θὰ εἶναι ἀνίσχυροι νὰ τὸ λύσουν. Θὰ τὸ λύσῃ ἡ λειτουργία τῶν οἰκονομικῶν νόμων εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάγεται καὶ ἡ σταφὶς ἀφ' ἧς ἔχασε τὴν μονοπωλιακὴν αὐτῆς μορφήν. Ἐὰν ὁ ὀργανισμὸς εἶναι εἰς θέσιν νὰ διεξαγάγῃ τὸ ἔργον του καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ ἐσοδείαν, δὲν νομίζομεν ὅτι ὑπάρχει κανεὶς λόγος ἀναμίξεως τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Τὸ μόνο ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρει τὸν ὀργανισμόν, τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον κυρίως ἔθηκε πρὸ τῶν παραγωγῶν ὁ ὀργανισμός, εἶναι νὰ τὸν ἀπαλλάξωμεν τοῦ ἐγγείου φόρου. Ἐπὶ τοῦ σημείου ὅμως τούτου σᾶς ἀπήντησεν ἤδη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ὁ ὀργανισμὸς ἔχῃ ἀνάγκη μειώσεως τῆς εἰσφορᾶς, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ διστάσῃ νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ. Ἐφ' ὅσον λοιπόν, κ. βουλευταί, ὁ ὀργανισμὸς εἶναι ἐν ζωῇ, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ διαχειρίζεται τὴν σταφίδα συμφώνως πρὸς τὸν καταστατικὸν αὐτοῦ νόμον. Μόνον ὅταν δηλώσῃ ὁ ὀργανισμὸς ὅτι εἶναι ἀνίκανος νὰ διαχειρισθῇ τὰ τῆς σταφίδος, τότε ἡ Κυβέρνησις θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων περὶ τοῦ πρακτέου. Θὰ ἐπαναλάβω καὶ πάλιν ὅτι ἡ λύσις κεῖται εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν οἰκονομικῶν νόμων. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν πελατείαν μας καὶ τὴν ἐξαγωγήν μας ἐὰν εἴμεθα ἀκριβώτεροι τῶν ἄλλων ξηρῶν καρπῶν. Ἐὰν φρονῆτε ὅτι αἱ τιμαὶ ποὺ ἀπήλαυσαν διὰ τοῦ Α.Σ.Ο. οἱ παραγωγοὶ δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, δὲν θὰ λύσητε τὸ σταφιδικὸν ζήτημα δι' οἱουδήποτε νομοθετικοῦ μέτρου.

Α. Παπαναστασίου. Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας δὲν εἶναι ἱκανοποιητικαί. Ὁ κ. Βουρλούμης εἶπεν ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ Α. Σ. Ο. ἔχει κεφάλαια νὰ ἀγοράσῃ τὰ πλεονάσματα δὲν ὑπάρχει σταφιδικὸν ζήτημα. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι αἱ τιμαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἶναι μειωμέναι καὶ συνεπῶς ἢ πρέπει νὰ μειωθοῦν αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος ἢ θὰ χρεωκοπήσῃ ὁ Α. Σ. Ο., πρέπει συνεπῶς νὰ ληφθῶσι τὰ κατάλληλα μέτρα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Θὰ μειώσωμεν τὸν φόρον.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν εἶναι μόνον αὐτό.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν συναγωνισμὸν τῶν ξηρῶν καρπῶν, δι' αὐτὸ πρέπει νὰ περιμένωμεν τὰ πορίσματα τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὰ πορίσματα τοῦ Συνεδρίου καὶ τότε εἶμαι πρόθυμος νὰ καλέσωμεν τὴν Βουλὴν διὰ νὰ συζητήσωμεν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς θέλομεν νὰ φωτισθῶμεν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νόμου διὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, διότι τὸν φόρον τὸν ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ διατάγματος. Ἐδήλωσα ὅτι θὰ μειώσῃ τὸν φόρον κατὰ 25.000.000.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐὰν ὁ Α.Σ.Ο μᾶς ζητήσῃ νὰ τὸ βοηθήσωμεν εἴμεθα πρόθυμοι πρὸς τοῦτο.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις κάλλιστα γνωρίζει τὸ ζήτημα τὸ σταφιδικόν, εἶδα ὅτι ἀνέπτυξε σκέψεις, αἵτινες δὲν εἶναι καθόλου ἐποικοδομητικαί, διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος καὶ φοβοῦμαι μήπως αἱ σκέψεις αὐταὶ ἐπιδράσουν κακῶς. Καὶ εἶναι ὁ ΑΣΟ αὐτόνομος ὀργανισμός, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ζητήματα τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ τὰ κανονίσῃ ἄνευ τῆς βοηθείας τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας, ὡς εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ παρακρατήματος, συνεπῶς ἔχει ἀνάγκη νομοθετικῶν μέτρων.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ζητήματα αὐτά.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Συζητουμένου εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διακανονισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀποφοίτων τῶν ἀνωτάτων σχολῶν καὶ τῶν προσγρτγμένων σχολείων τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνίου», ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο κάμνει διάκρισιν τῶν Ἑλλήνων ὡς πρὸς τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις.

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ φέρει εἰς τὸ Βῆμα εἶναι ἡ ἀποψις τῆς προελεύσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἥτις παρουσιάζει μεγάλας δυσκολίας. Κατὰ τὸν πόλεμον εὑρισκόμενοι εἰς τὸ μέτωπον διηρωτώμεθα διατὶ τὸ Γαλλικὸν πυροβολικὸν εἶναι τὸ ἀνώτερον πυροβολικὸν τοῦ κόσμου. Τὸ τοιοῦτον προήρχετο ἕνεκα τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου ἐστρατολογοῦντο οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, οἵτινες προήρχοντο ἀπὸ τὰς τεχνικὰς καὶ μαθητικὰς σχολάς. Δὲν νομίζω δὲ ὅτι εἶναι ἐπιτετραμμένον οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ νὰ μετατίθενται εἰς ἄλλα σώματα. Πρέπει οἱ νέοι, οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὰς τεχνικὰς σχολάς, μέχρι τοῦ 40 ἔτους τῆς ἡλικίας των νὰ εἶναι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, διότι αὐτὸ ἦτο τὸ μυστικὸν ἕνεκα τοῦ ὁποίου τὸ Γαλλικὸν πυροβολικὸν ἦτο τὸ καλύτερον πυροβολικὸν τοῦ κόσμου. Ἄλλως τε πῶς εἶναι δυνατὸν σήμερον μὲ τὴν μικρὰν θητείαν νὰ μορφωθῶσιν ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δυστυχῶς δὲν ἔχομεν ἐπαρκὲς τεχνικὸν προσωπικὸν εἰς τὰ δημόσια ἔργα καὶ δι' αὐτὸ ὑποβάλλομεν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Ὅσα λέγετε εἶναι σπουδαιότατα καὶ δι' αὐτὸ προτείνω ὅπως τροποποιηθῇ ὁ νόμος οὗτος, ὥστε νὰ ἰσχύσῃ μόνον ἐπὶ μίαν τριετίαν καὶ κατόπιν νὰ παύσῃ.

Θ. Χαβίνης. Νὰ μὴ ὑπηρετοῦν ὅμως οἱ ἀπόφοιτοι τῶν σχολῶν τούτων εἰς τὸ μηχανικόν, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετοῦν καὶ εἰς τὸ πυροβολικόν.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ νομοσχέδιον δὲν ὑπεισέρχεται εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀξιωματικῶν, λέγει μόνον ὅτι ἀποσπῶνται μετὰ ἐξάμηνον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἴμεθα λοιπὸν σύμφωνοι νὰ ἰσχύσῃ διὰ μίαν τριετίαν;

Α. Βερδέλης. Πράγματι γίνεται διάκρισις τῶν ἑλλήνων πολιτῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς στρατιωτικῆς των ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ ἡ διάκρισις αὕτη ἐπιβάλλεται. Ἄλλως τε θὰ ἰσχύσῃ μόνον ἐπὶ μίαν τριετίαν. Ἡ γνώμη ὅμως τοῦ κ. Χαβίνη ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ πρέπει νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὰς τεχνικὰς σχολὰς δὲν συμφωνεῖ καὶ μὲ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν, διότι δυστυχῶς τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιτελεῖον ἔδειξε μίαν ἀπέχθειαν πρὸς τοὺς προερχομένους ἀπὸ τὰς τεχνικὰς σχολάς. Παρακαλῶ συνεπῶς νὰ παραμείνῃ τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ μίαν τριετίαν, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως νὰ ὑποβληθῇ καὶ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ δημιουργηθῶσι πράγματι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ διὰ τῆς προσελκύσεως τῶν νέων αὐτῶν, τῶν προερχομένων ἀπὸ τὰς τεχνικὰς σχολάς. Μεθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην κατ' ἄρθρον συζήτησιν γενομένων δεκτῶν τροποποιήσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐτοκινήτων κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεως τῶν ὁδηγῶν» ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης*** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει μίαν οὐσιώδη παράλειψιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων αὐξάνει διαρκῶς. Βεβαίως εἶναι πολλὰ τὰ αἴτια τῶν δυστυχημάτων τούτων, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ὅλων εἶναι ἡ ταχύτης τῶν αὐτοκινήτων, δι' αὐτὸ θὰ ἔπρεπε τὰ αὐτοκίνητα νὰ βάλουν ἕνα ταχύμετρον, διὰ νὰ ἐξακριβώνεται ἡ ταχύτης τῶν αὐτοκινήτων. Ἐὰν τὰ αὐτοκίνητα ἔβαινον μετὰ τῆς ἡμισείας ταχύτητος, ὁ ἀριθμὸς τῶν δυστυχημάτων θὰ ἦτο πολὺ μικρότερος, ὑποβάλλω δὲ σχετικὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τροπολογίαν.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραὰμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει, ὅτι εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην τοῦ κ. συναδέλφου καὶ τὴν ἐξήτασε μὲ τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ ἀσφαλῆ ἐγγύησιν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ σταματήσουν τὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα. Πάντως εἰς τὸ νομοσχέδιον ὑπάρχουν διατάξεις παρέχουσαι ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει ὅτι τὸ δίπλωμα τοῦ σωφέρ δὲν πρέπει ν' ἀπονέμηται εἰς νέους ἡλικίας μικροτέρας τῶν 20 ἐτῶν.

Ὁ κ ***Α. Ζωγράφος*** λέγει ὅτι βεβαίως διὰ τὰ αὐτοκινητικὰ δυστυχήματα ὑπέχουν εὐθύνην οἱ σωφέρ, οὐχ ἧττον ὑπέχουν εὐθύνην καὶ οἱ πεζοί, οἵτινες πρέπει νὰ γνωρίζουν νὰ βαδίζουν. Δὲν εἶναι δὲ ἡ ταχύτης ἐκείνη, ἡ ὁποία προκαλεῖ τὰ δυστυχήματα διότι, λέγει, εἰς τὴν Εὐρώπην οὐδέποτε ἔγεινε ζήτημα διὰ τὴν ταχύτητα τῶν αὐτοκινήτων.

Μεθ' ὃ ψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ κ ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) παρακαλεῖ ὅπως ταχθῇ εἰς τὰς Κοινοβουλευτικὰς Ἐπιτροπὰς 48ωρος προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἐκθέσεών των ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων.

Ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. ***Προέδρου.*** δέχεται τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».

Γίνεται ἐπίσης δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν

τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως εἰσφορᾶς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐγκρίσεως εἰσφορᾶς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἐτησία εἰσφορὰ τῆς Ἑλλάδος ἐν φράγκων χρυσῶν τριακοσίων (300) εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἡ ἐγγραφὴ τῆς πρὸς τοῦτο πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1929—30 καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον

Μεθ' ὃ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμου:

1) «Περὶ διατάξεων ἀφωρωσῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3221 περὶ κτηματικῶν Τραπεζῶν».

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθέτων διατάξεων τοῦ νόμου 3967 περὶ ἀνεγέρσεως τῶν συνοικισμῶν Νέας Σμύρνης καὶ Νέας Καλιπόλεως» ὁ κ. ***Ε. Ἐμμανουηλίδης*** (Ὑπουργὸς Προνοίας) λέγει ὅτι κατὰ τὴν β' συζήτησιν θὰ ὑποβάλῃ τροπολογίας προελθούσας κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ αἵτινες εἶναι λίαν ἀνακουφιστικαὶ ὑπὲρ τῶν οἰκιστῶν. Ἐπομένως, λέγει, ἡ σημερινὴ συζήτησις παρέλκει καὶ κατὰ τὴν β' ἀνάγνωσιν πρέπει νὰ γίνῃ εὐρυτάτη συζήτησις διὰ νὰ διαφωτισθῇ τὸ κοινόν.

Ὁ κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** λέγει ὅτι πρόκειται περὶ οὐσιαστικῆς καταργήσεως τοῦ νόμου 3967 διότι διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου τὰ ἔξοδα, δι' ὧν θὰ ἐπιβαρυνθοῦν οἱ οἰκισταὶ τῆς Νέας Σμύρνης καὶ τῆς Νέας Καλλιπόλεως, θὰ ὑπερβοῦν τὸ 10πλάσιον τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων.

Ε. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς Προνοίας). Αὐτὰ ποὺ λέγετε εἶναι δημοκοπία.

Μ. Τσιγδέμογλου. Δὲν εἶναι καθόλου δημοκοπία, ἀλλ' εἶναι πραγματικότης. Δὲν θὰ ἔπρεπε, λέγει, οἱ οἰκισταὶ τῶν συνοικισμῶν τούτων νὰ ἐπιβαρυνθῶσι μὲ τόσα ἔξοδα, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ μὲ αὐτοὺς ὅ,τι ἔγινε διὰ τοὺς ἄλλους συνοικισμούς. Ἐὰν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, οὐδέποτε θὰ κτισθῇ ἡ Νέα Σμύρνη.

Ὁ κ. ***Ε. Ἐμμανουηλίδης*** (Ὑπ. Προνοίας) λέγει ὅτι ἐφόσον ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαβε μετὰ σοβαρότητος τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Νέας Σμύρνης οἱ οἰκισταὶ αὐτῆς εἶναι πρόθυμοι νὰ καταβάλουν τὰ ἔξοδα ἀλλὰ θέλουν τὴν βοήθειαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ μὴ γίνωσι ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ἐκ μέρους τῆς ξένης ἑταιρείας. Ζητοῦν δὲ καὶ τὴν εὐκολίαν τῆς παρατάσεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς. Ἡ Κυβέρνησις παρέχει ὅλα ταῦτα. Τὰ δὲ περὶ 10πλασιασμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου εἶναι μῦθος καὶ τρόπος δημοκοπίας μὲ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν νὰ μὴ γίνῃ Νέα Σμύρνη. Ἄνθρωποι ἐναντιωθέντες εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Νέας Σμύρνης ἔφερον πρῶτοι τὸ ζήτημα τῶν κοινοχρήστων ἔργων καὶ ἐρωτῶ: εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν ὁδοί, ὑπόνομοι πλατεῖαι κλπ. ἄνευ ἐξόδων; Ἡμεῖς θέλομεν νὰ γίνῃ ἡ Ν. Σμύρνη ἓν ὡραῖον τμῆμα τῆς πόλεως καὶ ὄχι κέντρον ρυπαρότητος καὶ ἀκαθαρσίας. Οὐδὲν δὲ ἀναληθέστερον ὅτι τὰ ἔξοδα εἶναι μεγάλα Κατὰ τὴν β' συζήτησιν θὰ ὑποβληθῶσι τροπολογίαι, αἵτινες θὰ κάμουν τὸ νομοσχέδιον λίαν ἀνακουφιστικόν. Ἐπαναλαμβάνω, λέγει καταληγών, ὅτι θέλομεν ὡραῖον συνοικισμὸν καὶ ὄχι ὅπως θέλουν οἱ ἄλλοι τόπον κατοικίσιμον ἀπὸ κάθε ἄλλην τάξιν ὄντων πλὴν τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀνεγείρῃ Νέαν Σμύρνην ὡραίαν καὶ θὰ ἀνεγερθῇ αὕτη.

Καθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) εἰσηγεῖται σχέδιον νόμου περὶ αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ τῆς κριθῆς καὶ τῆς βρώμης ἀπὸ 4 μεταλλικὰς δραχμὰς τὰ 100 κιλὰ εἰς 5 τοιαύτας. Ἡ αὔξησις αὐτὴ ἀναβιβάζει, λέγει, κατὰ 26 λεπτὰ κατὰ κοιλὸν τὸν δασμὸν τῆς κριθῆς καὶ τῆς βρώμης οὕτως ὥστε τὸ σύνολον ἀνέρχεται 1.35 κατὰ κοιλόν. Ὁ σκοπὸς τῆς αὐξήσεως αὐτῆς δὲν εἶναι καθόλου ταμιευτικὸς ἀλλὰ ὀφείλεται εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔγινεν εἰς ὅλα τὰ κράτη, διότι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπῆλθε σοβαρὰ διατάραξις παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως, ἥτις διατάραξις ἐπέφερε σοβαρὰν πτῶσιν τῶν τιμῶν.

Ἡ παγκόσμιος μεταπολεμικὴ τάσις πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγῆς ἐδημιούργησε μεγάλα ἀποθέματα, συνέπεια δὲ τούτου ὑπῆρξεν ἡ πτῶσις τῆς τιμῆς τοῦ σίτου.

Π. Τσαλδάρης. Σήμερον ὑπάρχει ἀκόμη πτῶσις ἢ μήπως παρατηρεῖται αὔξησις;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὑπάρχει ἀκόμη σήμερον πτῶσις καὶ μάλιστα τόση ὥστε νὰ παρατηρῆται μείωσις τῆς τιμῆς τοῦ σίτου καὶ κάτω τῆς τιμῆς τῆς παραγωγῆς. Δι' αὐτὸ ὅλα τὰ κράτη ἠναγκάσθησαν νὰ προβοῦν εἰς τὴν λῆψιν μέτρων ἀναλόγων πρὸς τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως, τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν ἡμεῖς. Ἐκεῖνα δὲ τῶν Κρατῶν τὰ ὁποῖα τελοῦν ὑπὸ συνθήκας ἀναλόγους πρὸς τὰς ἰδικάς μας ἔχουν δασμὸν ἢ ἀνώτερον ἢ ἴσον πρὸς τὸν παρ' ἡμῖν ἰσχύοντα. Ἡ λῆψις τῶν μέτρων αὐτῶν εἰς ὅλα τὰ Κράτη ἐνδείκνυται παρ' ἡμῖν ἔτι ἐπιτακτικώτερον λόγῳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ ἡ Ἑλληνικὴ παραγωγή, ἡ ὁποία προσφάτως μόλις δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιτεύξεως τῶν προσπαθειῶν μας. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ὡς κύριον αὐτῆς μέλημα τὴν ἐνίσχυσιν τῆς καθόλου γεωργίας, ἰδιαίτατα δὲ τῆς σιτοπαραγωγῆς. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν τῇ μερίμνῃ της ταύτῃ προσεπάθησεν ὅπως κατὰ τὸ δυνατὸν μὴ θίξῃ ἀμέσως τὴν κατανάλωσιν. Ἤλπιζεν ὅτι τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως θὰ ἤρκει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συγκράτησιν τῆς τιμῆς τῆς παραγωγῆς. Καὶ εἰς ὁμαλὰς συνθήκας, μέχρι πρό τινος ἀκόμη, τὸ μέτρον τοῦτο ὑπῆρξεν ἐπαρκές. Ἀλλὰ σήμερον δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀρκεῖ πλήρως, διότι θὰ εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀγοράζωμεν εἰς τιμὴν πολὺ μεγαλυτέραν τῆς διεθνοῦς τιμῆς, ἐνῷ συγχρόνως θὰ ὑποχρεούμεθα νὰ προβαίνωμεν εἰς ἀγορὰς πολὺ μεγάλων ποσοτήτων. Τὴν ἐντεῦθεν ζημίαν δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ ἐπιρρίψωμεν οὔτε εἰς βάρος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης οὔτε εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Ἂν τέλος τὴν ἐπερρίπτομεν εἰς βάρος τῆς καταναλώσεως, θὰ ἐπήρχετο ἀποτέλεσμα περίπου ὅμοιον μὲ τὸ ἐπερχόμενον διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ.

Κατὰ μείζονα λόγον συντρέχει περίπτωσις λήψεως τοῦ μέτρου τούτου διὰ τὴν κριθήν· λαμβάνομεν ὅμως πρόνοιαν νὰ ἄρωμεν τὴν προστασίαν αὐτὴν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ περιστάσεις ἤθελον ἐπιτρέψει τοῦτο.

Ἐνδεχόμενον, κύριοι, νὰ κατηγορηθῶμεν ὅτι ἐπιβαρύνομεν τὴν κατανάλωσιν. Μὴ λησμονῶμεν ὅμως ὅτι ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ ὑπέστη πλήγματα σοβαρά. Δικαιολογημένως λοιπὸν ζητεῖ αὕτη σήμερον μικράν τινα θυσίαν τοῦ συνόλου διὰ νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὰς σημερινὰς δυσχερεῖς συνθήκας. Δὲν παράγει ὁ γεωργὸς διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ θέαμα μόνον μιᾶς πλουσίας συγκομιδῆς. Παράγει διὰ νὰ πωλήσῃ τὴν παραγωγήν του εἰς καλὴν τιμήν. Καὶ τὴν τιμὴν αὐτὴν ἔχει καθῆκον τὸ Κράτος νὰ τοῦ τὴν ἐξασφαλίσῃ. (Χειροκροτήματα).

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν», ὥρᾳ δὲ 8 μ. μ. λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'

Τρίτης 10 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ἰω. Τσιριμῶκος***, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς Χανίων κ. ***Ε. Τριποδάκης*** ὑποβάλλει ἀναφορὰν τοῦ ἀγωνιστοῦ Δασκαλάκη ζητοῦντος νὰ τῷ χορηγηθῇ σύνταξις.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** καταθέτει αἴτησιν τῶν ἐργατοϋπαλλήλων κάρρων καθαριότητος τῆς πόλεως Πειραιῶς περὶ καθυστερήσεως ἡμερομισθίων των.

Ἡ Παγελλαδικὴ ὁμοσπονδία ἐργατῶν ἠλεκτρισμοῦ, μεταφορῶν, φωταερίου καὶ αὐτοκινητιστῶν δι' ὑπομνήματός των ζητοῦν τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων αἰτημάτων των ἀφορώντων τὴν ὀργάνωσίν των.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παπανασταίου*** ὑποβάλλει αἴτησιν Ἰωάννου Κωνσταντάρα ζητοῦντος ὅπως διὰ νόμου ψηφιζομένου κατὰ τὰς συνεδριάσεις ταύτας τῆς Βουλῆς ἐπιτραπῇ ἡ ἐξόφλησις τῶν γραμματίων ἐθνικῆς ἀμύνης, τὰ ὁποῖα παραμένουν ἀνεξόφλητα.

Ἡ ὁμοσπονδία ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν Θεσσαλονίκης ὑποβάλλει τὰς ἀπόψεις της σχετικῶς μὲ τὴν σύστασιν τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ζητεῖ τὴν υἱοθέτησιν αὐτῶν.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Κολυνδροῦ διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην κατάργησιν τοῦ θεσμοῦ τῶν εἰδικῶν κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων.

Ὁ σύνδεσμος τῶν ἀγοραστῶν κτημάτων ἀνταλλαξίμων Κατερίνης ζητεῖ τὴν ψήφισιν νομοσχεδίου ἀπαλλαγῆς τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων ἐκ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν διὰ μίαν 15ετίαν.

Ὁ κτηνοτροφικὸς Σύλλογος Νιγρίτης ζητεῖ τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν».

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐπαγγελματιῶν Βερροίας ζητεῖ τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ κατατεθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου περὶ ἐλευθέρας πωλήσεως σισαμελαίου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βουνοῦ Χίου διαμαρτύρεται κατὰ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τῆς πόλεώς των, αἰτουμένων τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νόμου περὶ ἀμύλων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Δομοκοῦ ζητεῖ τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ καταργηθέντος γυμνασίου τῆς πόλεώς των.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἀποικιακῶν προϊόντων Κυπαρισσίας ζητεῖ τὴν σύστασιν ἀποταμιευτικοῦ καταστήματος ἐν τῷ ὑποτελωνείῳ διὰ τὴν προστασίαν τῶν προϊόντων.

Ἡ Ἀγγελικὴ Σ. Τσάκα στρατιωτικὴ συνταξιοῦχος ζητεῖ τὴν παροχὴν συντάξεως ἀνθυπασπιστοῦ διὰ τὸν φονευθέντα κατὰ τοὺς πολέμους 1912—13 υἱόν της.

Οἱ κλητῆρες τοῦ Δήμου Σουφλίου ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4548 «περὶ καταστάσεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων» καὶ τὴν προσθήκην σχετικῆς διατάξεως μονιμοποιήσεώς των.

Ὁ κτηματικὸς σύλλογος Ἠλείας ζητεῖ τὴν λῆψιν μέτρων προστασίας τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐπιτροπὴ κτηματιῶν Κερκύρας ζητεῖ τὴν ψήφισιν νομοσχεδίου ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1925 κτημάτων των.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** καταθέτει τηλεγραφικὸν τοῦ προέδρου τῶν πολυτέκνων Καλαμῶν ζητούντων τὴν κοινοποίησιν τοῦ νόμου περὶ πολυτέκνων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Μουντζουρίδης*** καταθέτει τηλεγρ/μα προέδρου Κοινότητος Ἀσσίνης διαμαρτυρομένου διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν εἰσαγωγῆς λαχανικῶν εἰς Μακεδονίαν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Φλῶρος*** καταθέτει ἀναφορὰν ἀμαζοκαρραγωγέων ἐργατῶν Ἰωαννίνων παρακαλούντων νὰ διαταχθῇ ἡ ταχεῖα καταβολὴ τῆς ἐπιδικασθείσης εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεως.

Οἱ κ. κ. ***Α. Παπᾶς*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς), ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ διακανονισμοῦ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ ἐν Κορφοξυλιᾷ Ἀρκαδίας Σανατορίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Μάννα».

Οἱ κ. κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουνίου 1927 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Μαΐου 1926 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3250 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπ' ἀκινήτων, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 4051».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Γ. Ροδόπουλος*** καὶ ***Σ. Ἀναστασιάδης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3871 περὶ παραχωρήσεως δασικῶν ἢ μὴ ἐκτάσεων πρὸς ἵδρυσιν ἰατρείων».

Οἱ κ. κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν), ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν) καὶ ***Ν. Ἀβραὰμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐγχωρίου λιγνίτου».

Ὁ κ. ***Ε. Ἐμμανουηλίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) ὑποβάλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμων.

α) «Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως βοηθείας καταρτισθείσης ἐν Γενεύῃ» καὶ

β) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4042 "περὶ Ταμείου θυμάτων πολέμου».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

α) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1927 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Μαΐου 1926 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 3250 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Δ. περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. 4051».

β) «Περὶ εἰσαγωγῆς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Σχολὴν» καὶ

γ) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4254 «περὶ συμπληρώσεως τῆς Διοικήσεως Νομικῶν τινων προσώπων καὶ αὐτοτελῶν ὑπηρεσιῶν».

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδια νόμων

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3345 «περὶ Ταμείων ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης» καὶ

2) Περὶ μέτρων τινων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καί τινων εἰδικῶν κλάδων αὐτῆς.

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ ***τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων***·

1) «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ Ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους».

2) «Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως ὅπως διὰ Διατάγματος τροποποιηθῇ κλπ. ἡ ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1926 Σύμβασις μετὰ τῆς Ἑταιρείας Eastern Telegraph Company».

Ὁ Βουλευτὴς κ. ***Γκίκας Κουλούρας*** ὑποβάλλει πρότασιν Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4159 περὶ πλοηγικῆς ὑπηρεσίας».

Πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** λαμβάνων τὸν λόγον παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἐὰν τὰ δημοσιευθέντα ὡς ἀνακοίνωσις ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν σχετικῶς μὲ τὸν φόνον πολίτου ὑπὸ ἑνὸς χωροφύλακος εἰς Πετρομαγούλα προέρχονται ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δὲν ἐπεκοινώνησα ἐγὼ ἀλλ' ὁ συνάδελφός μου κ. Δεληγιάννης τηλεφωνικῶς καὶ ἔλαβε τὰς δημοσιευθείσας πληροφορίας ὅπως θὰ σᾶς ἐκθέσῃ ὁ ἴδιος. Ἐγὼ διέταξα ἀνακρίσεις, τῶν ὁποίων θὰ ἀνακοινώσω τὸ ἀποτέλεσμα.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Ὁ ἐκεῖ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς πληροφορηθεὶς ὅτι ἐγὼ ἐζήτησα πληροφορίας ἐὰν ὁ πολίτης οὗτος διώκετο διὰ καθυστέρησιν φόρων μοῦ ἀνέφερε τηλεφωνικῶς ὅτι οὐδεμία καταδίωξις ἐγένετο διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ' ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται πολίτης κατεδιώκετο δι' ἄλλους λόγους.

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** λέγει ὅτι αἱ διαβιβασθεῖσαι πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἐκεῖ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ εἶναι ἀνακριβεῖς. Ὁ φονευθεὶς δὲν ἦτο φυγόδικος. Πρὸ δύο ἐτῶν εἶχεν ἐκδοθῇ ἔνταλμα ἐναντίον 92 χωρικῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ φονευθεὶς ἀλλὰ κατόπιν ἐξεδόθησαν ἐντάλματα ἀπολύσεως καὶ οὐδεὶς ἐφυλακίσθη.

Τελευταίως εἶχεν ἐκδοθῇ ἔνταλμα περὶ προσωποκρατήσεως αὐτοῦ λόγῳ χρέους χιλίων δραχ. Ὁ χωρικὸς δὲν ἔκαμεν ἀνακοπὴν καὶ τὸ ἔνταλμα ἐγένετο τελεσίδικον. Ἐζήτησε μίαν προθεσμίαν ἀπὸ τὸν ἐκεῖ σταθμάρχην ἀλλ' οὗτος δὲν τοῦ ἔδωσε καὶ ἔστειλε τοὺς χωροφύλακος νὰ τὸν συλλάβουν. Ὁ χωρικὸς ἰδὼν τοὺς χωροφύλακας καὶ φοβηθεὶς ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν Μέλλαν ποταμὸν ἵνα κολυμβῶν διεκπεραιωθῇ εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην. Μόλις ἔφθασεν εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην καὶ ἐξήρχετο τοῦ ποταμοῦ ἐπυροβολήθη ὑπὸ τοῦ χωροφύλακος καὶ ἐφονεύθη. Συνεπῶς ὅλα τὰ ἀναφερθέντα εἰς τὸν κ. Ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἀνακριβῆ. Συνεχίζων λέγει ὅτι πρὸ μηνὸς εἶχεν ὑποβάλλει εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν παράπονα κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Ὀρχομενοῦ. Ὁ κύριος οὗτος, λέγει, ὑπηρετεῖ ἐκεῖ ἤδη διὰ τρίτην φοράν. Κατὰ τὰς δύο προηγουμένας φορὰς ἐξετοπίσθη ἐκεῖθεν διὰ διαφόρους παραβάσεις, δυστυχῶς ὅμως εἶναι εὐνοούμενος τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐτοποθετήθη ἐκ νέου ἐκεῖ. Οἱ δὲ κάτοικοι τώρα δὲν ἔχουν μόνον ἀστυνομικὸν διευθυντὴν ἀνεπαρκῆ ἀλλὰ καὶ ἐκδικητὴν τῆς προσβληθείσης φιλοτιμίας του, διότι εἶχεν ἐκδιωχθῇ ἐκεῖθεν δύο φορὰς συνεπείᾳ παραπόνων των κατοίκων.

Συνεχίζων ἀναφέρει διάφορα ἄλλα ἐπεισόδια τοῦ ἐκεῖ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ εἰς βάρος τῶν χωρικῶν καὶ τονίζει

καταλήγων, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος ἀποστέλλων ἀνώτερον ἀξιωματικόν, ὅστις νὰ διεξαγάγῃ ἀνακρίσεις καὶ νὰ λάβῃ τὰ δέοντα μέτρα.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι διέταξεν ἤδη τὴν διεξαγωγὴν ἀνακρίσεων.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. **Ε. Μαλαμίδης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Ε. Τσαμακοπούλου, παραπονουμένου κατὰ τοῦ διδασκάλου Κ. Ἀνανίκα καὶ παρακαλεῖ ὅπως διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἵνα διεξαχθῶσιν ἀνακρίσεις.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς κοινότητος Αὐλοτόπου Παραμυθιᾶς περὶ διανομῆς πρὸς καλλιέργειαν τῶν ἐκεῖ ἐθνικῶν λειβαδίων, διότι, λέγει, ὅλαι αἱ ἄλλαι γαῖαι τῆς ἐκεῖ περιφερείας εἶναι ἀκατάλληλοι πρὸς καλλιέργειαν καὶ δὲν εἶναι καλλιεργήσιμοι παρὰ μόνον αἱ ἐκεῖ ἐθνικαὶ γαῖαι.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Παρακαλῶ νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν ἀρτοεργατῶν Χίου περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου «περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας τῶν ἀρτοποιείων».

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἀποτάκτου ταγματάρχου Κουτήφαρη Δημητρίου, ὅστις παραπονεῖται ὅτι κατὰ λάθος ἐτέθη εἰς ἀπόταξιν, καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἐπανεξετασθῇ ἡ ὑπόθεσίς του.

Θ. Σοφούλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Παρακαλῶ νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλων τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων, οἵτινες παρακαλοῦσιν ὅπως τοῖς παρασχεθῇ ἀποζημίωσίς τις, διότι ἡ παρασχεθεῖσα εἰς αὐτοὺς σύνταξις εἶναι τελείως γλίσχρος.

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν ἑνώσεων συνεταιρισμῶν Καρδίτσης, συνεταιρισμῶν Κουμάδων καὶ συνεταιρισμῶν Νταουτίου, Καρποχωρίου καὶ κοινότητος Λουτρᾶ, ὅπως παρασχεθῇ εἰς αὐτοὺς ἀρωγὴ παρὰ τοῦ Κράτους λόγῳ τῆς καταστροφῆς τῶν προϊόντων των ἐκ τῆς πεσούσης χαλάζης.

Ἐξαντληθείσης τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων, ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διακανονισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀποφοίτων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ τῶν προσηρτημένων σχολείων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου», ἔχον οὕτω:

Περὶ διακανονισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀποφοίτων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ τῶν προσηρτημένων Σχολείων τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων-Ἠλεκτρολόγων, Ἀρχιτεκτόνων καὶ Τοπογράφων καὶ τῶν προσηρτημένων Σχολείων τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ὡς καὶ τῶν ὁμοταγῶν ταῖς ἀνωτέρω Σχολῶν ἀλλοδαπῆς, οἱ ὑπέχοντες στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἑξαμήνου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀποσπῶνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, εἰς ὃ ὑπηρετοῦσι μέχρι συμπληρώσεως τῆς θητείας των, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι παρ' αὐτῷ κεναὶ θέσεις τοῦ μονίμου προσωπικοῦ τῆς εἰδικότητός των.

2. Ἐκ τούτων οἱ μὲν διπλωματοῦχοι τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν ὑπηρετοῦσιν ἐπὶ βαθμῷ δοκίμου μηχανικοῦ, οἱ δὲ τῶν προσηρτημένων Σχολείων ἐπὶ βαθμῷ ἐργοδηγοῦ γ' τάξεως λαμβάνοντες ὡς μισθὸν τὸ ἥμισυ τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν τῶν καταβαλλομένων εἰς τοὺς ἀντιστοίχους τακτικοὺς ὁμοιοβάθμους αὐτῶν, τὰς αὐτὰς δὲ ὀδοιπορικὰς ἀποζημιώσεις.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, βάσει τῶν κενῶν θέσεων, προκαλεῖ διαταγὴν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσιν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφοίτων. Οἱ ἀποσπώμενοι λαμβάνονται ἐκ τοῦ πίνακος ἐξόδου ἐκ τοῦ Πολυτεχνείου κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος διὰ τοὺς εἰς διάφορα ἔτη ἐξελθόντας καὶ κατὰ τάξιν ἐπιτυχίας διὰ τοὺς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐξελθόντας, προτιμῶνται ὅμως πάντοτε οἱ πραχθέντες εἰς ἐφέδρους ἀξιωματικούς, καὶ μόνον ἐν ἀνεπαρκείᾳ τούτων ἀποσπῶνται ὑπηρετοῦντες ὡς ὁπλῖται.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς νῦν ὑπηρετοῦντας, οἵτινες ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παροντος καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει ἑξάμηνον θητείαν τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ λήγει μετὰ τριετίαν.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἐξ εἰρηνοδικῶν προερχομένων κλπ. εἰς διαγωνισμοὺς ἐμμίσθων παρέδρων καὶ ἀντιεισαγγελέων πρωτοδικῶν».

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων» ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιᾶνος** λέγει ὅτι ἐν παραγράφῳ 3 ὑπάρχει διάταξις ὅτι διὰ τὸν Πειραιᾶ, τὰ προάστεια τῆς πρωτευούσης καὶ διὰ τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς τὰς ὁποίας θέλει ἰσχύσει τὸ παρὸν ἐνοικιοστάσιον τὰ ὅρια τῶν μισθωμάτων μειοῦνται κατὰ 25ο/ο Νομίζω ὅμως, λέγει, ὅτι ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι μικρά, θὰ ἦτο δὲ προτιμότερον νὰ ἐφαρμόζηται τοῦτο διὰ διατάγματος, διότι οὐδεμία ἀναλογία ὑπάρχει μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ ἐπαρχιῶν. Καὶ ὅτι ἡ μείωσις θὰ εἶναι τοὐλάχιστον 25ο/ο. Συνεχίζων λέγει ὅτι καὶ εἰς τὴν παράγραφον 5, προκειμένου περὶ ἰατρῶν, πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ ὀδοντοϊατροί.

Χ. Λαδᾶς. Ἐννοεῖται ὅτι συμπεριλαμβάνονται καὶ οὗτοι.

Ὁ κ. **Α. Μάρκου** ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ζαβιτζιάνου ὅπως διὰ διατάγματος καθορίζηται τὸ ὅριον τοῦ μισθώματος διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις.

Ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** λέγει ὅτι καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἔλαβε σήμερον τηλεγράφημα κοινὸν ἀπὸ μέρους τῶν προέδρων ὅλων τῶν ἐπαγγελματικῶν σωματείων Τριπόλεως, παρακαλούντων ὅπως τὸ ἐνοικιοστάσιον παραταθῇ καὶ εἰς τὴν Τρίπολιν. Ἀνακοινῶν, λέγει, τοῦτο εἰς τὴν Βουλήν, παραδίδω τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ παρακαλῶ ὅπως λῃφθῇ ὑπ' ὄψει ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἡ αἴτησις αὐτὴ τῶν ἐπαγγελματικῶν σωματείων Τριπόλεως.

Ὁ κ. **Γ. Κονδύλης** ὑποστηρίζει ὅτι δέον τὸ ἐνοικιοστάσιον νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς Πάτρας ὅπως ἐγένετο καὶ διὰ τὴν Θεσ)νίκην, διότι αἱ Πάτραι εἶνε μεγάλη πόλις καὶ συνεπῶς καὶ ἐκεῖ συντρέχουν οἱ αὐτοὶ ὅροι, μηδὲ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἐξαιρουμένης.

Γ. Ἀργυρόπουλος. Ὁμιλεῖ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀποψιν τονίζων ὅτι ἡ ἄρσις τοῦ ἐνοικιοστασίου θὰ δημιουργήσῃ ἐπανάστασιν.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** λέγει ὅτι ἔλαβε τηλεγράφημα ἐκ Τρικκάλων, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων παρακαλοῦν νὰ παραταθῇ καὶ ἐκεῖ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι αἱ συστάσεις αὗται ἀφορῶσι τὸ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι ἡ παρατήρησις τοῦ κ. Ζαβιτζάνου περὶ καθορισμοῦ διὰ διατάγματος τῶν ὁρίων τῶν μισθωμάτων διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις εἶναι ὀρθὴ ἀλλὰ δὲν πρέπει δι' ἑνὸς διατάγματος νὰ καθορισθῇ τοῦτο δι' ὅλας τὰς πόλεις ἀλλὰ ἀναλόγως δι' ἑκάστην πόλιν.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Φυσικὰ ἀναλόγως

Μεθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2 ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτόν, ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον 3.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** λέγει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε ζητήσει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου διότι εἶναι ἀσαφής.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** παρέχει σχετικὰς ἐπεξηγήσεις.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 4 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 5.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) εἰς παρατήρησιν τοῦ κ. **Ν. Ξηροῦ** προβαίνει εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι μόνον ἂν τὸν ἐλεύθερον ὄροφον ἐξεμίσθωσεν ὁ μισθωτὴς εἰς τρίτον, ἢ ἐπώλησε τὸ μὲ ἐλεύθερον ὄροφον ἀκίνητον καὶ συνεπῶς ὠφελήθη ἐκ τούτου ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐξαιρετικὴν αὔξησιν μισθώματος. Ἂν ὅμως ἐχρησιμοποιήθη ὁ ἐλεύθερος ὄροφος δι' ἰδιοκατοίκησιν συνοικούντων τέως οἰκείων ἢ συγγενῶν αὐτοῦ, οὐδεὶς λόγος συντρέχει ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 6, διότι ἐλλείπει ὁ ὡς ἄνω δικαιολογητικὸς λόγος τῆς διατάξεως ταύτης».

Ἡ ἀνωτέρω δήλωσις ἀποφασίζεται ὅπως περιληφθῇ ἐν τοῖς Ἐπισήμοις Πρακτικοῖς ὡς ἑρμηνευτικὴ δήλωσις.

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 6 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 4 ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** συνιστᾷ ὅπως καθορισθῇ ἡ διάρκεια τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ἀπόρου μισθωτοῦ μετὰ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ἀποχώρησίν του.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) δηλοῖ ὅτι ἡ προθεσμία αὕτη ἐξεκινεῖται μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1933.

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 7 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται ὁμοίως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 8, ὡς ἐτροποιήθη, 9, ὡς ἔχει, 10 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ 11 ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** παρατηρεῖ ὅτι δὲν προβλέπεται περίπτωσις καθ' ἣν ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα ἢ τὰ ὑπομισθώματα θὰ ὦσιν ἐν συνόλῳ ἀνώτερα τοῦ ἀρχικοῦ μισθώματος.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) παρέχων σχετικὰς ἐξηγήσεις ἀναγινώσκει τροπολογίαν.

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 12 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον 13, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 14 μετὰ συμπλήρωσιν ἐν παραγράφῳ 2 ἀφορώσαν τὰς ἐν Θράκῃ μισθώσεις καὶ μετὰ διόρθωσιν τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἐν παραγράφῳ 4.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 15 ὁ κ. **Γ. Ἀργυρόπουλος** ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν παρεχομένην εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἑταιρείας παράτασιν, εἰς ἃς παρατηρήσεις παρέχει ἐξηγήσεις ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης).

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 15 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται ὁμοίως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 16, ὡς ἔχει, 17 ὡς ἐτροποποιήθη, 18, 19, 20, 21, ὡς ἔχουν καὶ 22 ὡς ἐτροποποιήθη, 23 ὡς ἐτροποποιήθη μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. **Π. Φλώρου** εἰς ἃς παρέχει ἐξηγήσεις ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς.**

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 24, κατηγ. Β' ἐδάφ. α' ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιᾶνος** ἐπιφέρει παρατηρήσεις συνιστῶν γενικῶς τὴν ἀπάλειψιν πάσης διατάξεως ὡς ἡ συζητουμένη, προσωπικοῦ χαρακτῆρος καθ' ὅσον ὑφίσταται κίνδυνος νὰ δημιουργηθοῦν δυσάρεστοι ἐντυπώσεις παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, δεδομένου ὅτι βαίνομεν πρὸς ἄρσιν τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ παρεμβάλλωνται διατάξεις διαιωνίζουσαι μίαν ἀνώμαλον κατάστασιν, ὡς εἶναι ἡ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐνοικιοστασίου ὑφισταμένη.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆςΔικαιοσύνης) ἐξηγεῖ ὅτι ἡ συζητουμένη διάταξις δὲν εἶναι νέα ἀλλὰ παρελήφθη ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἐνοικιοστασίου, λόγον δὲ ἔχει τὴν προστασίαν τῶν μισθωτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἀνέλαβον διὰ συμφωνίας πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τὴν συμπλήρωσιν ἢ ἀνακαίνισιν ἀκινήτων πεπαλαιωμένων ἐπὶ τῷ τέλει ἵνα ταῦτα καταστῶσι προσοδοφόρα, πρᾶγμα ὅπερ δὲν ἦτο εἰς θέσιν ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἐπιχειρήσῃ διὰ διαφόρους λόγους. Λαμβάνεται δὲ ἡ εἰδικὴ αὐτὴ πρόνοια καθ' ὅσον δὲν εἶναι δίκαιον, ἐφ' ὅσον οἱ μισθωταὶ ἐδαπάνησαν κεφάλαια διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ καρπῶνται ἐλεύθερα μισθώματα, ἐκωλύθησαν δὲ πρὸς τοῦτο λόγῳ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἰσχυσάντων ἐνοικιοστασίων, ἤδη νὰ μὴ παρέχεται εἰς τὸν δαπανήσαντα τὰ κεφάλαιά του ἡ εὐχέρεια νὰ ἀποσβέσῃ τὰς δαπάνας του ἐπὶ λογικῷ τινι κέρδει.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.), εὑρίσκων δεδικαιολογημένην τὴν συζητουμένην διάταξιν, συνιστᾷ ὅπως, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία τις, διατυπωθῇ ἡ διάταξις σαφέστερον.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** παρέχει σχετικὰς ἐξηγήσεις ὑποστηρίζων ὅτι οὐδεμία ἀσάφεια ὑπάρχει ἐν τῇ διατάξει.

Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν μεταξὺ τῶν κ. κ. **Κ. Ζαβιτζιάνου, Δ. Δίγκα** (Ὑπ. Δικ.) καὶ **Χ. Λαδᾶ** τὸ ἄρθρον 24 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 25 ὁ κ. **Ε. Πριμίδης** παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον ὅπως οἱ προσεγγίζοντες τὸ θεμιτὸν μίσθωμα ἐξακολουθήσουν νὰ καταβάλουν ἐξ ἰδίων τὰ βάρη τοῦ μισθίου.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θιγῇ ἡ κρατοῦσα σήμερον κατάστασις, δεδομένου ὅτι διὰ τοῦ ἐνοικιοστασίου δὲν σκοπεῖται ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τῶν μισθωτῶν ἀλλ' ἐπιδιώκεται ἡ ἐξεύρεσις τρόπου συμβιβαστικῆς διευθετήσεως τῶν ἐκατέρωθεν κρατουσῶν ἀντιθέτων ἀπόψεων ἐπί τινα ἀκόμη χρόνον.

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 26 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 27 ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** συνιστᾷ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰδιοκατοίκησις καὶ εἰς τὸν ἕτερον ὄροφον ἐφόσον δὲν ἐπαρκεῖ ὁ εἷς.

Τὴν παρατήρησιν ταύτην ὑποστηρίζουν καὶ οἱ κ. κ. **Π. Τσαλδάρης** καὶ **Ι. Ράλλης.**

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπ. Δικ.) ἀπαντᾷ ὅτι ἐν παραγρ. 4 τοῦ συζητουμένου ἄρθρου λαμβάνεται σχετικὴ πρόνοια.

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 27 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 28 ὁ κ. **Η. Τσεριώνης** συνιστᾷ ὅπως προκειμένου περὶ προικώου τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως εἰς οὐδένα ὑπαχθῇ περιορισμόν.

Ὁ κ. **Α. Μάρκου** συνιστᾷ ὅπως εἰς τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 28 περιληφθῇ καὶ ἡ χήρα μήτηρ θύματος πολέμου.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπ. Δικ.) ἀναγινώσκει διατύπωσιν σχετικῆς τροπολογίας.

Ἐπιφέρουν παρατηρήσεις οἱ κ. κ. **Γ. Μόδης** καὶ **Ι. Παπαφλέσσας.**

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 28 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρον 29.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 30 ὁ κ. **Η. Τσεριώνης** συνιστᾷ ὅπως προστατευθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται, οἵτινες παρητήθησαν τοῦ δι-

καιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως κατόπιν πιέσεως τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** ἐξηγεῖ ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνος τοιαύτη τροποποίησις καθόσον αἱ γενόμεναι παραιτήσεις ἔγειναν ἐπὶ οὐσιώδη ἀνταλλάγματι.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** συνιστᾷ ὅπως ἐν ἐδαφίῳ δ' ληφθῇ εἰδικὴ πρόνοια ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων, οἵτινες δὲν ἔχουν ἄλλο εἰσόδημα πλὴν τῶν ἀπολαυῶν των ὡς ἀναπήρων.

Κατόπιν συστάσεως τοῦ κ. **Ε. Βενιζέλου** (Πρωθυπουργοῦ) ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) διατυπώνει σχετικὴν τροπολογίαν, ἣν καὶ ἀναγινώσκει.

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** προτείνει ὅπως προστατευθοῦν ἰδιαιτέρως οἱ ἰατροὶ καθόσον ἡ φύσις τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπει τὴν συχνὴν μετοικεσίαν των ἀζημίως. Τοιαύτη προστασία ὑπάρχει, λέγει, καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ εἰς τὸ Ἰταλικὸν ἐνοικιοστάσιον.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ δημιουργῶνται προνομιοῦχοι τάξεις, συμφώνως ἄλλως τε πρὸς τὴν γνώμην τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 30 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται ὁμοίως δεκτὰ ὡς ἔχουν τὰ ἄρθρα 31, 32, μεταφερομένης εἰς τοῦτο τῆς παραγρ. 1 τοῦ προηγουμένου, 33 καὶ 34.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 35 ὁ κ. **Γ. Σακαλῆς** παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπιδιωκομένη προστασία τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων δὲν ἐπιτυγχάνεται πλήρως διὰ τῆς ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 1 διατάξεως περὶ σεσαθρωμένων οἰκοδομῶν, δεδομένου ὅτι αἱ περισσότεραι τῶν βιομηχανιῶν εἶναι ἐγκατεστημέναι εἰς μάνδρας.

Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν μεταξὺ τῶν κ. κ. **Δ. Δίγκα** (Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης), **Ε. Πετρίδη, Ε. Βενιζέλου** (Πρωθυπουργοῦ) καὶ **Γ. Σ. Σακαλῆ** ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) διατυπώνει σχετικὴν τροπολογίαν ἣν καὶ ἀναγινώσκει.

Ὁ κ. **Τ. Ἀναστασίου** συνιστᾷ τὴν ἀπάλειψιν τῆς ἐν ἐδαφίῳ ε' παραγράφου 2 διατάξεως περὶ ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀκινήτου ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1925.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης) παρατηρεῖ ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ὑπῆρχε καὶ εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον τοῦ 1925.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** ἀπαντᾷ ὅτι δὲν περιελήφθη οὐχ' ἧττον εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον τοῦ 1927 καὶ οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ἐπαναδιώσεως μιᾶς διατάξεως ἀτονησάσης.

Ἐπακολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ τῶν κ. κ. **Χ. Λαδᾶ, Δ. Δίγκα** (Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης), **Ε. Ζούκα, Τ. Ἀναστασίου** καὶ **Ν. Μπακοπούλου** ὡς συμπέρασμα τῆς ὁποίας ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) διατυπώνει σχετικὴν τροπολογίαν, ἣν καὶ ἀναγινώσκει.

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 35 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀπορριφθείσης δι' ἀναστάσεως τῆς ὑποδεδλημένης τροπολογίας τοῦ κ. **Ε. Ζούκα.**

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 36 μετὰ τροποποίησιν ἐν παραγράφῳ 3 προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. **Ε. Πριμίδη** ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποδληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Σακκαλῆ, ὡς καὶ ἑτέραν διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον 37.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 38 ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** προτείνει ὅπως ἡ ἐν παραγράφῳ 3 ἀποζημίωσις μὴ ὁρίζηται ἴση πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἀλλὰ ἐξικνῆται μέχρι τοῦ διπλασίου, καθόσον ἄλλως ἡ διάταξις δὲν ἀποτελεῖ προστασίαν, ἀλλὰ μέσον πρὸς λαμπρὰν ἐπιχείρησιν.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τροποποίησιν ταύτην.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** συνιστᾷ ὅπως ἡ ἐν παραγράφῳ 4 ἀποζημίωσις μὴ ποικίλλῃ μέχρι τοῦ τριπλασίου, ἀλλὰ καθορισθῇ σαφῶς δεδομένου ὅτι προκειμένου περὶ ἰδιοκατοικήσεως, ἰδιοχρήσεως ἢ ἀνοικοδομήσεως κεχωρισμένως λαμβάνεται παρομοία πρόνοια, ἐνῷ προκειμένου περὶ συνυπάρξεως περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς τῶν προνομίων τούτων δὲν καθορίζεται σαφῶς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

Μετὰ παρατηρήσεις τῶν κ. κ. **Ε. Κουλουμβάκη** καὶ **Ν. Μπακοπούλου** ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) διατυπώνει σχετικὴν τροπολογίαν ἣν καὶ ἀναγινώσκει.

Μεθ' ὃ τὸ ἄρθρον 38 γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται ὁμοίως δεκτὰ ὡς ἔχουν τὰ ἄρθρα 39, 40, 41 καὶ 42.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος** συνιστᾷ ὅπως ληφθῇ πρόνοια διὰ τὰς μισθώσεις, αἱ ὁποῖαι συνήφθησαν εἰς ὑγιὲς νόμισμα.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιᾶνος** λέγει ὅτι τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον ἄλλου ἄρθρου.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** προτείνει νὰ ἐπενεχθῇ διόρθωσις εἰς τὸ ἄρθρον 38 παράγρ. 1 ἐδάφ. 4.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 43 παράγρ. 7 ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζάνος** συνιστᾷ νὰ τεθῇ περιορισμὸς εἰς τὰς ἀμοιβὰς τῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι ἐγένοντο ἱκανοὶ περιορισμοὶ διότι ἐδιπλασιάσθησαν τὰ μέλη αὐτῆς, τὸ δὲ ποσοστὸν τῆς ἀποζημιώσεως περιορίζεται εἰς 5 ο/ο ἀπο 7 ο/ο καὶ συνεπῶς ἡ ἀπονεμητέα ἀποζημίωσις εἶνε τὰ 40 ο/ο τῶν ἤδη λαμβανομένων.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιᾶνος** συνιστᾷ ἵνα αἱ ἀποδοχαὶ των μὴ εἶναι μεγαλύτεραι τῶν 1500 δραχμῶν μηνιαίως.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) τονίζει οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐργάζονται καθ' ὑπερωρίαν.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** προτείνει νὰ διατυπωθῇ ὅτι συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὄχι μόνον ἀνώτατοι ὑπάλληλοι ἀλλὰ καὶ ἀνώτεροι.

Μεθ' ὃ γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 44, ὡς ἐτροπολογήθησαν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 45 ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** προτείνει ὅπως διὰ τὰ Ἐκπαιδευτήρια ἐπιτραπῇ ἐπανεκδίκασις πρὸς καθορισμὸν τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ 1914.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ὑποστηρίζει τὴν αὐτὴν πρότασιν διότι ὑπάρχουν περιπτώσεις μεγάλων ἀδικιῶν.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** λέγει ὅτι διὰ τὰ ἐκπαιδευτήρια δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μία ἐπανεκδίκασις τοῦ μισθώματος.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι περιπτώσεις ἀδικίας σκατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς μισθωτικῆς ἀξίας ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθορισθῇ κριτήριον τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ὥστε νὰ περιορισθῇ ἡ ἐπανεκδίκασις εἰς μόνας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὄντως ἐγένετο ἄδικος καθορισμός. Διὰ τοῦτο μᾶλλον δι' ἰδίου νόμου θὰ ἐπεβάλλετο νὰ ληφθῇ πρόνοια μετὰ ἐξονύχισιν ὅλων τῶν περιπτώσεων.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** τονίζει ὅτι τὰ μίσθια, περὶ ὧν πρόκειται, ἔχουν ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ τὴν δικαιολογίαν ὅτι λόγῳ τῆς χρήσεως φθείρονται καθημερινῶς.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ λάβωμεν πρόνοιαν διὰ τὴν συζητουμένην περίπτωσιν τῆς ἰδιοκατοικήσεως.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 45 ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 46 ὁ κ. **Δ. Μαρσέλος** λέγει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ διαφόρους περιπτώσεις ἐνοικιαστῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν ἐν πταίσματι ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν πληρεξουσίων των κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν μισθωμάτων.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης), λέγει ὅτι ἂν πρόκειται περὶ τελεσιδίκιας δὲν δύναται νὰ γίνῃ τίποτε, ἐὰν ὅμως πρόκειται περὶ μὴ τελεσιδίκων ἀποφάσεων δύναται νὰ γίνῃ διόρθωσις καὶ μέχρι τοῦ Ἐφετείου ἀκόμη.

Ὁ κ. **Δ. Μαρσέλος** τονίζει ὅτι πολλοὶ ἐκ πλάνης ἀδικοῦνται.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀκυρωθοῦν τελεσίδικοι ἀποφάσεις.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον μετὰ φραστικὴν διόρθωσιν καὶ τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48 ὡς ἔχουν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 49 ὁ κ. **Α. Μάρκου** λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν Θεσσαλονίκην οἱ πρῶτοι οἰκοδομήσαντες μετὰ τὴν πυρκαϊὰν καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς πόλεως ἀδικοῦνται καὶ πρέπει τὸ μίσθωμα νὰ αὐξηθῇ καὶ νὰ συσχετισθῇ μὲ τὴν σταθεροποίησιν.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι ὄντως οἱ πρῶτοι οἰκισταὶ τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τὴν πυρκαϊάν, χάριν εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται καὶ ἡ τήρησις τοῦ νέου σχεδίου τῆς Πόλεως, δὲν προστατεύονται καὶ καλὸν εἶναι νὰ προστατευθοῦν.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι ἐτέθη ἐξαίρεσις διὰ τὰς πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1923 ἀνεγερθείσας οἰκοδομὰς καὶ διετηρήθη καὶ διάταξις περὶ πληρωμῆς συγχρόνου μισθώματος. Ἡ μισθωτικὴ ἀξία τοῦ 1914 δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅπως πολὺ ὀρθῶς παρετήρησε καὶ ὁ κ. Μάρκου, διὸ καὶ λαμβάνεται πρόνοια περὶ κανονισμοῦ συγχρόνων μισθωμάτων.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 49 ὡς ἐτροπολογήθη, καὶ τὰ ἄρθρα 50 -56 ὡς ἔχουσι.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 57 ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** λέγει ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις πολλῶν μισθώσεων εἰς χρυσὸν μὴ ἐκτελεσθεῖσαι λόγῳ τῶν παρεκπεσόντων ἐνοικιοστασίων καὶ πρέπει νὰ ἀτονίσουν αἱ μισθώσεις αὐταὶ διότι καλύπτουν ἐκμεταλλεύσεις.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** παρατηρεῖ ὅτι αἱ συμβάσεις δὲν δύνανται νὰ ἀτονίσουν ἀλλὰ τὰ τῶν μισθωμάτων πρέπει νὰ τροποποιηθοῦν.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι πολυμερὲς καὶ κάθε ρύθμισίς του θὰ ἔχῃ ποικίλλας συνεπείας.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιᾶνος** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ μία νέα ρύθμισις τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς τοιαύτης συμβάσεως, ἐὰν τοῦ εἶναι ἀσύμφορος, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις τοῦ δικαίου θὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ διαφέροντος ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ διπλάσιον τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως· ἑπομένως φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ ἐξευρεθῇ λύσις καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων διατάξεων.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιᾶνος** λέγει ὅτι ὀρθὸν εἶναι νὰ διατυπωθῇ κάθε συνέπεια εἰς τὸν νόμον.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι δέχεται νὰ κανονισθῶσι καὶ διὰ τοῦ νόμου τούτου αἱ συνέπειαι τῆς μὴ ἐκτελέσεως ὡρισμένων συμβάσεων λόγῳ τῶν ἐνοικιοστασίων καὶ διατυποῖ σχετικὴν τροπολογίαν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 57 ὡς ἐτροποποιήθη, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 58 ὡς διωρθώθη.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 59 ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς** λέγει ὅτι εἶναι ἀσαφὲς ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαρχίας.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** λέγει ὅτι ἐλήφθη πρόνοια αὐτοδικαίου παρατάσεως ἐπὶ ἑξάμηνον μέχρι ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου.** Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαρχίας προτείνει νὰ ἰσχύῃ τὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ νὰ αἴρεται ἐκεῖ ὅπου δὲν τὸ θέλουν.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ἐπεξηγεῖ ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὰς γνώμας τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ τὸ ἐνοικιοστάσιον εἰς τὰς ἐπαρχίας μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἄρσεως.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** παρακαλεῖ ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἰσχύσῃ τὸ ἐνοικιοστάσιον εἰς τὴν πόλιν τῶν Τρικκάλων διότι τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου, εἰς ἃς πόλεις ἴσχυε τοῦτο, ἀπαιτεῖ τὴν πάνδημον οὕτως εἰπεῖν δούλησιν τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἀλλ' αὕτη ἐν τῇ πόλει τῶν Τρικκάλων εἶναι ἔκδηλος ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν πληθὺν τῶν τηλεγραφημάτων τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ ὅλας τὰς ὀργανώσεις καὶ πρέπει συνεπῶς νὰ ἰσχύσῃ εἰς Τρίκκαλα τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Φωναί. Νὰ ψηφισθῇ ὡς ἔχει.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Σᾶς κάμνω τὴν δήλωσιν ὅτι δὲν θὰ ἐξαρτήσωμεν τὰς ἀποφάσεις μας ἀπὸ τὰ δημοτικὰ συμβούλια.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** ἀναγινώσκει τὰ τηλεγραφήματα τῶν συλλόγων καὶ ὀργανώσεων Τρικκάλων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ φοβῆσθε, δὲν θὰ μεταβάλουν γνώμην.

Ὁ κ. **Π. Συρογιάννης** τονίζει ὅτι συντρέχουν πλήρως οἱ λόγοι ὅπως ἐπεκταθῇ ἀπὸ τοῦδε τὸ ἐνοικιοστάσιον εἰς τὰς Πάτρας, διότι εἶναι φόβος ὅτι καὶ ἂν τὸ θέλουν ὅλοι οἱ κάτοικοι, νὰ μὴ τὸ θελήσῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ ἰδιοκτήτας.

Οἱ κ. κ. **Ε. Βενιζέλος** καὶ **Δ. Δίγκας** ἐπαναδηλοῦν ὅτι δὲν θὰ ἐξαρτηθοῦν αἱ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὰ δημοτικὰ συμβούλια.

Ὁ κ. **Π. Συρογιάννης**, τονίζει ὅτι πρέπει νὰ λείψῃ ὁ ἐφιάλτης αὐτὸς τῶν συμβουλίων.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** ζητεῖ ἀπὸ τοὺς κ. βουλευτὰς Πατρῶν νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμην των.

Ὁ κ. **Α. Μάρκου.** λέγει ὅτι δεδομένου ὅτι εἶναι βεβαία ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐνοικιοστασίου εἰς τὰς Πάτρας ἂς ἐπεκταθῇ ἀπὸ τοῦδε.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος.** Θὰ ζητήσουν ὅλοι ἀπὸ τοῦδε τὴν ἐπέκτασιν.

Φωναί. Νὰ μείνῃ ὡς ἔχει ἡ διάταξις.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης.** λέγει ὅτι ὀρθὸν θὰ ἦτο νὰ τηρηθῇ γενικὸς ὁ κανὼν τῆς διὰ διατάγματος ἐπεκτάσεως.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** ζητεῖ διασάφησιν ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 59.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὅτι θὰ γίνῃ διασάφησις. Ὑπάρχει δὲ καὶ συναφὴς διάταξις τοῦ ἄρθρου 24.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 59, ὡς ἐτροποποιήθη ὡς καὶ τὸ νομοσχέδιον κατ' ἄρθρον εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι διὰ τὸ Γαλλικὸν Νοσοκομεῖον περὶ οὗ εἶχεν ὁμιλήσει ὁ κ. Κονδύλης δὲν θὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις αὐτοῦ μὲ τὴν δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ πληρώσῃ τὴν διαφοράν, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη.

Ὁ κ. **Κ. Βλαχοδανάσης** λέγει ὅτι τὸ οἴκημα αὐτὸ ἐνοικιάσθη τὸ 1919 ἀντὶ 800 δραχμῶν καὶ ἤδη λαμβάνει 15.000.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** παρατηρεῖ ὅτι ἡ μισθωτικὴ ἀξία καθορίσθη ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος θὰ ἀναλάβῃ νὰ πληρώσῃ τὸ Κράτος καὶ πρὸς τοῦτο ὀρθῶς ἐγένετο ἡ σχετικὴ τροπολογία εἰς τὸ ἄρθρον 22. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπιλέγει, νομίζω ὅτι ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου εἰς πάντας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸν Εἰσηγητήν, ὅστις τόσον ἐκοπίασεν κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ.

Μεθ' ὃ ὥρᾳ 8 μ. μ. λύεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'

Τετάρτης 11 Ἰουνίου 1930.

Ὥρα 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ἰω. Τσιριμῶκος,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1151 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἐκ δρ. 135.867 καὶ 89.761 χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1150 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν τοῦ ἐκ δρ. 50.000.000 χρηματικοῦ ἐντάλματος ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1168 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχ. 2.000.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὰς ὑπ' ἀριθ. 1152 καὶ 1153 πράξεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἐκ δραχ. 4.500 καὶ 378.080 χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παπανastασίου*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου σπουδαστῶν Καλῶν Τεχνῶν αἰτουμένων τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων αἰτημάτων ἀφορώντων τὴν Σχολήν των.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Γ. Στράτος*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος Ἐμπεσσοῦ τῆς ἐπαρχίας Βάλτου αἰτοῦντος τὴν ἐπισκευὴν τῆς καταστραφείσης γεφύρας Ἐμπεσσοῦ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παπαθανάσης*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ κτηνοτροφικοῦ Συνεταιρισμοῦ Νεοχωρίου Παραχελωΐτιδος αἰτουμένου τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν τῶν διαλελυμένων μονῶν καὶ Ὑπόμνημα τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ συλλόγου Μεσολογγίου ζητοῦντος τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐκδικαστικῆς ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευματιῶν ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἕνωσις ἀναπήρων πολέμου Ἀττικῆς ὁλικῆς ἀνικανότητος ζητεῖ τὴν ἀνασύστασιν τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου Αἰδηψοῦ πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναπήρων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Γ. Σακαλῆς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ ἀποστράτου ὑπολοχαγοῦ Λεβεντάκη ζητοῦντος τὴν παροχὴν αὐτῷ συντάξεως λοχαγοῦ.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Κολιαλέξης*** καταθέτει ἀναφορὰν σεισμοπαθῶν Κορίνθου ζητούντων τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας πληρωμὴν φόρου δεκάτης, ρητίνης καὶ ἐλαίου ἐπὶ μίαν διετίαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἑνώσεως ἑλληνοδιδασκάλων Ἰωαννίνων ζητεῖ τὴν λῆψιν νομοθετικῶν μέτρων ὑπὲρ τῆς τάξεώς των πρὸς πρόληψιν ἀδίκων ἀπολύσεων.

Ὁ δήμαρχος Λαμίας ζητεῖ τὴν μὴ κατάργησιν τοῦ 2ου Πεζικοῦ Συντάγματος Λαμίας καὶ τὴν ἐγκατάστασιν ἐν τῇ πόλει των τοῦ 7ου Συντάγματος ὀρειβατικοῦ Πυροβολικοῦ.

Ἡ πανηπειρωτικὴ ὁμοσπονδία θυμάτων πολέμου Ἰωαννίνων ζητεῖ τὴν ἀναδρομικότητα τῶν νόμων 2760 καὶ 3122 καὶ τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ παροχῆς συντάξεως ἀπὸ 30)5)30.

Οἱ τριτοβάθμιοι δημοδιδάσκαλοι Ἰωαννίνων ζητοῦν τὴν κατόπιν ἐξετάσεως εἰσαγωγήν των εἰς τὰ μονοτάξια διδασκαλεῖα.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παΐζης*** καταθέτει αἴτησιν τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Περαχωρίου Ἰθάκης δι' ἃς οὗτοι ζητοῦν τὴν παροχὴν ἀρωγῆς λόγῳ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀμπέλων ὑπὸ τῆς χαλάζης.

Οἱ ἀστοὶ πρόσφυγες Χαλκιδικῆς ζητοῦν τὴν παροχὴν δανείων διὰ τὴν ἀνέγερσιν συνοικισμοῦ.

Τὰ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα Λαμίας ζητοῦν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ εἰς τὴν πόλιν των.

Ὁ Μιχαὴλ Παντάκης κάτοικος Ἀθηνῶν παρακαλεῖ ὅπως ἐπιταχυνθῇ ἡ χορήγησις τῶν ἐπιδικασθέντων ποσῶν ἀπὸ ζημιώσεως τῆς ἐπιτροπῆς πολεμοπαθῶν.

Ὁ σύνδεσμος ἐφέδρων πολεμιστῶν ζητεῖ τὴν λῆψιν εἰδικῆς διατάξεως ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων πολεμιστῶν καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ Ἁλμυροῦ, γνωρίζοντες τὴν καταστροφὴν τῶν σιτηρῶν, ζητοῦν τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς φόρων καὶ γεωργικῶν δανείων δι' ἑπόμενον ἔτος 1930.

Διάφορα σωματεῖα καὶ πρόεδροι συλλόγων τῆς Ἑλλάδος παρακαλοῦν ὅπως κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ σχεδίου νόμου παροχῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ἀναφορικῶς μὲ τὴν σύμβασιν Eastern ληφθῇ πρόνοια πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τῶν ὑπαλλήλων της.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων:

1) Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς δήμων ἢ κοινοτήτων συνοικισμῶν τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς».

2) «Περὶ κατανομῆς χρηματικῶν ἀμοιβῶν καταδείξεως, συλλήψεως, καὶ ἐξοντώσεως ληστῶν γενομένων πρὸ τῆς 14 Ἰανουαρίου 1930».

3) «Περὶ προσωπικοῦ Γενικῶν Διοικήσεων».

4) «Περὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μελῶν καὶ γραμματέων τῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις καὶ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι Συμβουλίων».

5) «Περὶ νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περὶ ὀξύτητος ἐλαίου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Παρισσίοις ὑπογραφεισῶν τῇ 28 Ἀπριλίου 1930 ὁριστικῶν μετὰ τῆς Οὐγγαρίας συμφωνιῶν ἐπὶ τῶν ἐπανορθώσεων».

2) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Μαΐου ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Οὐγγαρίας Συνθήκης Συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 3345 περὶ δικαιοδοσίας Διοικητικῶν Συμβουλίων Ταμείων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Κρήτης καὶ τοῦ νόμου περὶ δικαιοδοσίας τῶν Μοναστηριακῶν Ἐπιτροπῶν ἐν Κρήτῃ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου

«περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4565 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3616».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθήκης ἑδρῶν περιφερειακῶν διευθύνσεων πρὸς ἀποκέντρωσιν τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἑξῆς σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς κριθῆς καὶ βρώμης» καὶ

2) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Στοκχόλμῃ Ἑταιρείας Aktiebolaget Kreuger & Toll συμβάσεως περὶ χορηγίας δανείου Α.Σ.Τ. 1.000.000 6 ο)ο πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων τοῦ Κράτους».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Μαντᾶς*** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 παράγρ. 4 τοῦ νόμου 4278».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Θεολογίτης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Ταβουλάρης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».

Οἱ κ. κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληράσεως τῶν διατάξεων τῶν 4427 καὶ 4407 νόμου».

Οἱ κ. κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) καὶ ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3345 περὶ δικαιοδοσίας Διοικητικῶν Συμβουλίων Ταμείων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Κρήτης καὶ τοῦ νόμου περὶ δικαιοδοσίας περὶ μοναστηριακῶν ἐπιτροπῶν ἐν Κρήτῃ».

Ἀναγινώσκεται εἶτα ἡ κάτωθι δήλωσις τοῦ κ. ***Σταύρου Δ. Χούρσογλου*** βουλευτοῦ Ἀθηνῶν.

Πρὸς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.

Κύριε Πρόεδρε,

Παρακαλῶ ὅπως ἀναγνωσθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ περιληφθῇ αὐτουσίως εἰς τὰ Πρακτικὰ ἡ κάτωθι δήλωσίς μου:

Αἱ ἀναγραφεῖσαι εἰς τὸν σημερινὸν τύπον πληροφορίαι καὶ λεπτομέρειαι περὶ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ ὑπογραφείσης Ἑλληνοτουρκικῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας, δὲν ἀφίνουσι πλέον περιθώριον ὑποθέσεως διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ ἀνωτάτων ἐθνικῶν συμφερόντων. Οὕτω ἡ διὰ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς ἀρξαμένη προσφυγοποίησις τοῦ τόσον ἀκμαίου Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ τελειοποιεῖται διὰ τῆς ὑπογραφείσης συμφωνίας πρὸς τελείαν πλέον οἰκονομικὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου τμήματος. Χωρὶς νὰ μέμφωμαι τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν τοιαύτην ἐκτίμησιν τῶν γενικῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, περὶ ἧς ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἐκφρασθῶ ὅταν θὰ ἀποῇ προσιτὴ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν πλευρὰν ταύτην, ὑποχρεοῦμαι νὰ διαλαλήσω τὴν πικρίαν τῶν ἀνταλλαξίμων εἰς τοὺς ὤμους τῶν ὁποίων ἄδεται ὅτι θὰ φορτωθῇ τὸ τίμημα τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ὑπογραφείσης Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας.

Ἐπειδὴ δὲ θὰ εἶναι ἀπάνθρωπον νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι εἶναι δυνατὸν τὸ 1)5 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, καὶ δὴ ἡ πλέον ἀδύνατος μερίς, νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν ὑποβάσταξιν βάρους ἀναλογοῦντος εἰς τὴν ὁλότητα τοῦ Ἔθνους. Ἐπειδὴ εἶναι φύσει ἀδύνατον ἡ Ἑλλὰς ὡς Κράτος νὰ ἀρνηθῇ μόνον διὰ τοὺς ἀνταλλαξίμους τὴν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης ὑποχρέωσίν της, τὴν ὁποίαν ἄλλα Ἔθνη καὶ ἄνευ συμβατικῶν ὑποχρεώσεων ἀπέδειξαν διὰ τοὺς ἐκ τῶν ὁμογενῶν των λόγῳ πολέμου καταστραφέντας.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀπίθανον νὰ παραβλέψῃ τὸ Κράτος τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης τεραστίας ὁμαδικῆς ἀδικίας πιστεύω καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ διστάσῃ νὰ δηλώσῃ ὅτι θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀνταλλαξίμων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τῆς χώρας».

Εἰσέρχεται εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τῶν διδασκάλων Παρνασσίδος παραπονουμένων διὰ τὴν περικοπὴν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, κατόπιν τῆς ὁποίας δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ προαγωγὴ τῶν ἀπὸ διετίας συμπληρωσάντων τὸν χρόνον ὑπηρεσίας δημοδιδασκάλων, καὶ παρακαλεῖ ὅπως ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια καθόσον οὗτοι διαθοῦν ὑπὸ τὰς γνωστὰς δυσχερεῖς οἰκονομικὰς συνθήκας.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἰδιοκτητῶν ἀσβεστοκαμίνων τοῦ Ἀσβεστοχωρίου Μακεδονίας, αἰτουμένων ὅπως λόγῳ τῆς ἐκ τῆς ἱδρύσεως ἐκεῖ δύο ἐργοστασίων παραγωγῆς ἀσβέστου δημιουργηθείσης εἰς αὐτοὺς ἀνεργίας ἐπιβληθῇ μικρά τις φορολογία ἐπὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐξαγομένης ἀσβέστου πρὸς ἀποζημίωσιν αὐτῶν διὰ τὰς δαπάνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθησαν πρὸς βελτίωσιν τῶν ἐγκαταστάσεών των.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), παρακαλεῖ νὰ τῷ δοθῇ ἡ ἀναφορὰ διὰ νὰ ζητήσῃ σχετικὰς πληροφορίας παρὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ ἀναπτυχθέντος αἰτήματος συμφώνου, ὡς λέγει, πρὸς τὴν κρατήσασαν ἀρχὴν ὅπως ἀποζημιοῦνται αἱ παραμεριζόμεναι ἐκ τῆς προόδου τῆς μηχανικῆς μικραὶ βιομηχανίαι.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) παρέχει τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ἐξετασθῇ μετὰ πάσης ἐπιμελείας.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης***, ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Κτηματικοῦ Συλλόγου Ἠλείας περὶ λήψεως μέτρων προστασίας τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ, ἀναφέρεται ἐν ἀρχῇ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ὁ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ψηφισθεὶς πρὸ μηνῶν νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναμίξεως Ἑλληνικῶν οἴνων μετὰ Γαλλικῶν, καίτοι, ὡς λέγει, ἦτο γνωστὸν ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη οὐδὲν ἄλλο ἐσήμαινεν εἰμὴ ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν Οἴνων ἐν Γαλλίᾳ, ἐξηγεῖ ἐν συνεχείᾳ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εὑρέθη διὰ νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ψῆφισιν τοῦ νόμου τούτου, ὀφειλομένας, ὡς λέγει, εἰς τὴν ἰσχυρὰν πίεσιν τῶν οἰνοπαραγωγῶν τῆς Γαλλίας, καὶ διερμηνεύει μετὰ ταῦτα τὴν δυσφορίαν τῶν Ἑλλήνων οἰνοπαραγωγῶν διὰ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Συνεχίζων μεταδίδει πληροφορίας παρασχεθείσας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ καθ' ἃς τὸ μέτρον τοῦτο ἤθελεν ἐπιδράσει δυσμενῶς καὶ ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποθεμάτων, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐπιφέρει ἡ μὴ χρησιμοποίησις τοιαύτης πρὸς παρασκευὴν οἴνου.

Εὑρίσκει ἀκολούθως ὡς ἐλάχιστα ἱκανοποιητικὴν τὴν πρότασιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως εἰς ἀντιστάθμισμα αὐξηθῇ ἡ ποσότης τῶν ἐν Γαλλίᾳ εἰσαγομένων Ἑλληνικῶν καπνῶν καὶ καταλήγει ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ τὰ δέοντα μέτρα πρὸς προστασίαν ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων κλάδων τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ὁποίου ἔχει, κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν ἀνακοπῇ σοβαρῶς.

Ὁ κ. ***Τ. Ἀναστασίου*** λέγει ὅτι ὅσα ἐξέθεσεν ὁ προλαλ

λήσας ἀνταποκρίνονται πλήρως πρὸς τὸ γενικὸν αἴσθημα τῶν παραγωγῶν, σοβαρῶς ἀνησυχησάντων ἐκ τοῦ ληφθέντος παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως μέτρου, παρὰ τὴν ὑφισταμένην ἐμπορικὴν σύμβασιν. Τὸ ζήτημα, λέγει, εἶναι γνωστὸν καὶ ἐξ ἀναπτύξεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν κ. Μάρκου καὶ ἐκ γενομένων συναρῶς δηλώσεων τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Δύο μόλις μῆνας ἀφ' ἧς ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ δι' ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἡ ἀπὸ 11 Μαρτίου 1929 σύμβασις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἀποκλειστικὸς σκοπὸς ἦτο ἡ προστασία τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ σοβαροῖς ἀνταλλάγμασι καὶ προνομίοις, ὑπεβλήθη καὶ ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς νόμος, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων εἰς τὴν Γαλλικὴν ἀγοράν. Τὸν νόμον τοῦτον χαρακτηρίζων ὡς κατάφορον ἀθέτησιν τῶν συμβατικῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γαλλίας, ὑποστηρίζει ὅτι οὗτος πλήττει κυρίως τὴν ἐθνικὴν παραγωγήν. Ἠλπίζετο, λέγει, ὅτι ἡ μεγάλη καὶ ἔνδοξος δημοκρατία τῆς Δύσεως, ἥτις ἄλλοτε τοσοῦτον ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἱερότητα τῶν συνθηκῶν, δὲν θὰ ἐπέμενεν εἰς τὸ ἀπαγορευτικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἄλλην δικαιολογίαν ἐκτὸς τῆς βίας τοῦ ἰσχυροτέρου. Παραδόξως ὅμως παρέχονται ἐλπίδες ἀόριστοι περὶ εἰσαγωγῆς καπνοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὑποστηρίζει εἶτα ὅτι καὶ ἂν ἤθελον πραγματοποιηθῇ αὗται δὲν μεταβάλλουσι τὴν κατάστασιν μεταφερομένης τῆς προστασίας εἰς ἄλλο προϊὸν καὶ καταλήγει συνιστῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως λάβῃ ἀπαφαστικὴν στάσιν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἀθετηθέντος συμβατικοῦ δικαίου, καὶ ὑιοθετήσῃ τὰς ἀπόψεις τῶν παραγαγῶν περὶ μὴ ἐκτελέσεως καὶ ἐκ μέρους ἡμῶν τῆς συμβάσεως, ὑπαγορευομένης ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἀμύνης ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς λέγει ὅτι οἱ παραγωγοὶ ἀποβλέψαντες ἐν ἀρχῇ μετ' ἀπολύτου ψυχραιμίας καὶ ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡς μόνην ἁρμοδίαν νὰ διαχειρισθῇ ζήτημα τοσοῦτον λεπτόν, ἤρχισαν ἤδη, λόγῳ τῆς προόδου ἀρκετοῦ χρόνου ἄνευ οὐδενὸς ἱκανοποιητικοῦ ἀποτελέσματος, νὰ ἀνησυχοῦν καὶ νὰ δυσφοροῦν. Τὴν πρότασιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἑλληνικῶν οἴνων διὰ καπνῶν, καὶ ἂν ἀκόμη πρόκειται νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν Γαλλίαν ἴσης ἀξίας καπνὰ εὑρίσκει ὡς ἀπαράδεκτον καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως, ἐφόσον ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐμμείνει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μέτρου ἀποτελοῦντος κατάφορον παραβίασιν συμβάσεως περισσότερον διὰ τὴν Γαλλίαν παρὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπωφελοῦς, προβῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἀντιποίνων, ἔχουσα πρὸς τοῦτο πᾶν δικαίωμα ὡς ὑφ' ὅλων τῶν ἐρμηνευτῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων ἀναγνωρίζεται.

Ὁ κ. ***Η. Τσεριώνης*** παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀντιμετωπίσῃ σθεναρῶς τὸ ζήτημα, ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν ὁμόθυμον ἐπιθυμίαν τοῦ οἰνοπαραγωγικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου εὑρίσκει δικαιολογημένην τὴν δυσφορίαν τῶν παραγωγῶν οἵτινες, λέγει, αἰσθάνονται τὴν συμπεριφορὰν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὡς κατάφορον παράβασιν τῶν συμπεφωνημένων καὶ ἐννοοῦν ὅπως ἡ Κυβέρνησίς των λάβει ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς προστασίαν τῶν θιγομένων συμφερόντων των. Τὴν πρότασιν περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων διὰ καπνοῦ εὑρίσκει ὡς ἥκιστα ἱκανοποιητικὴν καὶ συνιστᾷ τὴν ἀσυζητητεὶ ἀπόκρουσιν αὐτῆς.

Ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης*** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου παρατηρεῖ ὅτι ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος περὶ τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς Ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ οὔτε παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης οὔτε παρὰ τῶν παραγωγῶν. Ἐφ' ὅσον, τονίζει, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν ψήφισιν νόμου, ἀποτελοῦντος πράγματι ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ, ἡ παράτασις τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως ἀποτελεῖ ἀνεξήγητον ὑποχώρησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ δέον ὅπως αὕτη προβῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βεβαιώσω τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις συμμερίζεται τὴν ἀνησυχίαν καὶ τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸν λόγον σήμερον ἐδῶ, καὶ τοῦ οἰνοπαραγωγικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ζητήματος τῆς ἰσχύος τῆς ἐμπορικῆς μας Συμβάσεως μετὰ τῆς Γαλλίας. Ὅταν πρό τινων μηνῶν ἐγένετο ἡ πρώτη συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἡ Κυβέρνησις, ὅπως ἐνθυμεῖσθε, εὑρέθη ἐν πλήρῃ συμφωνίᾳ ἀντιλήψεων μεθ' ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ μεθ' ὅλων τῶν λαβόντων τότε τὸν λόγον εἰς τὴν Βουλήν. Ἔκτοτε εἴχομεν εἰδοποιήσει τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἂν δὲν ἐξευρίσκετο τρόπος ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων ἀξιώσεων τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταγγείλωμεν τὴν σύμβασιν καὶ ὅτι θὰ καταγγείλωμεν αὐτὴν τὴν 1ην Ἀπριλίου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως εἶχε λάβει χώραν Κυβερνητικὴ μεταβολὴ ἐν Γαλλίᾳ 5—6 ἡμέρας πρὸ τῆς προθεσμίας, τὴν ὁποίαν εἴχομεν τάξει καὶ μᾶς ἐζητήθη νὰ ἀναβάλωμεν τὴν καταγγελίαν αὐτήν. Καὶ ἐνομίσαμεν ὅτι θὰ ἦτο ἥκιστα φιλικὸν διάβημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν Γαλλικήν, ἐφόσον εὑρίσκεται ὑπὸ κρίσιν, νὰ μὴ τῆς δώσαμεν ὀλίγον καιρὸν ὅπως, λυομένης τῆς κρίσεως, ἠμποροῦσε νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα. Διὰ ταῦτα ἐδεχθημεν τότε νὰ παραταθῇ ἐπί τινα χρόνον ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως, ἀφοῦ μάλιστα μᾶς ἐδόθη ὡς ἀντάλλαγμα ὅτι ἡ Γαλλία παρητεῖτο ἐν τῷ μεταξὺ τῶν πλεονεκτημάτων, τῶν εἰδικῶν, τὰ ὁποῖα τῆς παρεῖχεν ἡ σύμβασις μεθ' ἡμῶν καὶ ἐπεφύλαττεν εἰς ἑαυτὴν μόνον πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα τῆς παρεῖχεν ἡ ῥήτρα τοῦ μάλλον εὐνοουμένου Κράτους. Συγχρόνως συνεφωνήθη μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ὅτι, ἐὰν παρήρχετο ἡ προθεσμία ἄπρακτος, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ καταγγείλωμεν τὴν σύμβασιν χωρὶς προσφυγὴν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Χάγης, διότι ἀρχικῶς ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἠρνήθη ὅτι. ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ νεαροῦ Γαλλικοῦ νόμου ἐδικαιολόγει ἡμᾶς νὰ καταγγείλωμεν τὴν σύμβασιν καὶ ἐπομένως τὸ ζήτημα ἔπρεπε νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν Χάγην. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἦσαν τὰ πράγματα ὅτε ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας ὁ ὁποῖος, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ ἐκθέσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἔδειξεν μέγα ἐνδιαφέρον ὅπως ἐπιτύχῃ κάποιαν συνεννόησιν πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τῶν δύο χωρῶν, ἐπρότεινεν τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ ἐπεκταθῇ οὐσιωδῶς ἡ εἰσαγωγὴ τῶν καπνῶν τῶν ἰδικῶν μας εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς παρετήρησα ὅτι ἡ μετατόπισις αὐτὴ τῆς εἰσαγωγῆς μαςεἰςΓαλλίαν ἀπὸτὸν οἶνον εἰς τὸνκαπνὸν καὶ ἐὰν ἀκόμη ἀνήρχετο εἰς ποσὸν ἴσης ἀξίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν παραγωγήν, διότι δι' ἡμᾶς θὰ ἐγεννᾶτο τὸ ζήτημα τι θὰ ἐκάμναμεν τὴν ἰδικήν μας παραγωγήν.

Ἐν τούτοις εἴπομεν—διὰ νὰ δείξωμεν τὴν καλὴν μας θέλησιν—εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ νὰ ἴδωμεν τί προτάσεις δύνανται νὰ μᾶς γίνουν. Ἦλθον ἐδῶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γαλλικοῦ Μονοπωλείου τῶν Καπνῶν, ἐξήτασε τὸ ζήτημα, ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐκ τῆς συνδιαλέξεως, τὴν ὁποίαν εἶχον μετ' αὐτοῦ, παρετήρησα ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναμένωμεν οὔτε ἀμέσως οὔτε κἂν εἰς προσεχὲς μέλλον μίαν ἀνάπτυξιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν καπνῶν μας εἰς τὴν Γαλλίαν τόσον, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ παραγνωρίσωμεν τὰς ἀνάγκας τῶν οἰνοπαραγωγῶν μας. Τούτων ἕνεκεν τελευταίως ὅτε ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν μετέβη εἰς Γαλλίαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, συνηντήθη μὲ τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Γαλλίας καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Αἱ συνομιλίαι ἐσυνεχίσθησαν κατόπιν εἰς Παρισίους καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν συνομιλιῶν ἦτο ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐβεβαίωσε τὸν κ. Μιχαλακόπουλον ὅτι θὰ εἰσῆγεν εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον Νόμου διὰ τοῦ

ὁποίου θὰ ἐπήρχετο τροποποίησις εἰς τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἱκανοποιητικὴ δι' ἡμᾶς. Μᾶς ἐζητήθη τότε μόνον νὰ μὴ σπεύσωμεν νὰ καταγγείλωμεν τὴν σύμβασιν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι οὕτω θὰ προελαμβάνετο ἡ σύγκρουσις αὐτή, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δυσάρεστος προφανῶς καὶ διὰ τὰ δύο μέρη. Δὲν ἐδιστάσαμεν καὶ πάλιν νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀναβολὴν αὐτὴν καὶ ἐδηλώσαμεν ὅτι μέχρι τέλους Ἰουνίου θὰ ἀνεμένομεν ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ εὑρίσκον τρόπον διορθώσεως τῆς ἀδικίας, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Πρεσβευτής μας διὰ νεωτέρου τηλεγραφήματος βεβαιοῖ ὅτι συνετάχθη ἤδη τὸ σχετικὸν Νομοσχέδιον. Τώρα τὸ μέτρον αὐτό, τὸ ὁποῖον θὰ εἰσηγηθῇ ἡ Κυβέρνησις, θὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Βουλήν; Δέν εἴμαι εἰς θέσιν νὰ τὸ γνωρίζω. Δὲν εἶναι δουλειά μου ἴσως νὰ ἐκφράσω γνώμην. Μπορῶ ὅμως νὰ εἴπω ὅτι βεβαίως θὰ συναντήσῃ ἀντίστασιν ἰσχυροτάτην, διότι ὁ οἰνοπαραγωγικὸς κόσμος τῆς Γαλλίας εἶναι ἄριστα ὠργανωμένος καὶ ἐκπροσωπεῖ μεγάλα συμφέροντα. Βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι δὲν εἴμεθα μόνοι ἐν Γαλλίᾳ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἰδικῶν μας ἀντιλήψεων. Καὶ ὁ Βιομηχανικὸς ἐκεῖ κόσμος ὑποστηρίζει τὰς ἀντιλήψεις, τὰς ἰδικάς μας καὶ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συμπαθῶς ἀποβλέπει εἰς αὐτάς. Δὲν νομίζω ὅτι κάμνω καμμίαν ἀδιακρισίαν λέγων ταῦτα. Ἀλλὰ βεβαίως οἱ οἰνοπαραγωγοὶ εἶναι ἰσχυρότατοι καὶ ἀνθίστανται ἐρρωμένως. Ὁπωσδήποτε δύναμαι καὶ πάλιν νὰ βεβαιώσω τὴν Βουλὴν ὅτι ἐὰν παρ' ἐλπίδα, ἐὰν παρ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν, δὲν ἐξευρεθῇ ἕνας τρόπος ἱκανοποιητικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν θὰ διστάσωμεν, ὅταν ἐξαντλήσωμεν κάθε προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐκφράσωμεν δεδικαιολογημένην ὅπως διευκολύνωμεν τὴν Γαλλίαν, διότι καὶ ἐκεῖ γνωρίζουν ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου βλάπτονται τὰ συμφέροντά μας — δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ φθάσωμεν ὄχι εἰς ἀντίποινα —ὅπως εἶπεν ὁ κ. Βουλευτὴς ἐκ Πατρῶν—διότι δὲν πρόκειται νὰ μετακειρισθῶμεν ἀντίποινα, θὰ καταγγείλωμεν ἁπλῶς τὴν σύμβασιν καὶ θὰ εὑρεθῶμεν ὑπὸ τὸ κοινὸν καθεστὼς καὶ αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἄσκησιν ἀντιποίνων. Θὰ ἦτο δυσάρεστον βεβαίως καὶ διὰ τὸν κ. Βουλευτὴν ἐκ Πατρῶν ἐὰν εὑρισκώμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῶμεν ἀντίποινα κατὰ τῆς Γαλλίας, μιᾶς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, μετὰ τῆς ὁποίας συνδεόμεθα κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἀπὸ 100 ἤδη ἐτῶν. Θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ συμβατικοῦ καθεστῶτος καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ κοινὸν δίκαιον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι καθόλου συμφέρον διὰ τὴν Γαλλικὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένης ὥρας, αἱ λοιπαὶ ἀναφοραὶ ἀναβάλλονται καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ἀποσυρομένου τοῦ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἐγγεγραμμένου σχεδίου νόμου «περὶ ἐπιχορηγήσεως παρεχομένου ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ἀγαθοεργὰ καὶ ὑγειονομικὰ ὑδρύματα ὡς καὶ εἰς φιλανθρωπικὰ σωματεῖα κλπ.» ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Παρισίοις ὑπογραφεισῶν τῇ 28 Ἀπριλίου 1933) ὁριστικῶν μετὰ τῆς Ὀλογγαρίας συμφωνιῶν ἐπὶ τῶν ἐπανορθώσεων».

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰουνίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Μαΐου 1926 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3250 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1924 Ν. Δ. «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 4051», ἔχον οὕτω·

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 5 Μαΐου 1926 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3250 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1917 Ν. Δ. περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 4051».

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας στηριζομένην ἐπὶ συμφώνου γνωματεύσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης, τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Θεσσαλονίκης, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προϊσταμένου τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, τοῦ Ἐπιτελάρχου τοῦ Γ'. Σώματος Στρατοῦ καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, ἡ ἀπόκτησις κυριότητος ἐπὶ ἀγροτικοῦ ἀκινήτου ἐκτάσεως μέχρι χιλίων πεντακοσίων στρεμμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης παρὰ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρευούσης Ἀμερικανικῆς Γεωργικῆς καὶ Ἐργατικῆς Σχολῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τὴν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσίν του.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ εἰσαγωγῆς ὑποτρόφων τοῦ Κράττους εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Σχολήν» ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λαμβάνων τὸν λόγον καταφέρεται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὡς δημιουργοῦντος δαπάνας δυσαναλόγους πρὸς τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα καὶ ὡς ἀποτελοῦντος μέτρον σπασμωδικόν, μαρτυροῦν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν βαίνει συστηματικῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐπαγγελθέντος προγράμματος γεωργικῆς πολιτικῆς. Εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀνωτέρω λέγει ὅτι πλὴν ἐλαχίστων κτηνοτροφικῶν καὶ γεωργικῶν σταθμῶν, ἀναξίων οἱουδήποτε σοβαροῦ λόγου, τὸ ἅπαντον τῆς μέχρι τοῦδε προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐφαρμογὴν γεωργικοῦ προγράμματος, ἀποτελεῖ ἡ δημιουργία κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν χάριν τῶν ὁποίων ὁ Προϋπολογισμὸς ἐπεβαρύνθη διὰ 47.000.000 δραχμῶν.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς εὑρίσκεται ἐκτὸς τοῦ κανονισμοῦ καθ' ὅσον ὡμίλει ἐπὶ θέματος ἀσχέτου πρὸς τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ἐξηγεῖ ὅτι ὡμίλει ἐν συσχετίσει καὶ ἐπὶ τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως ὑποβοηθήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ γεωργικοῦ αὐτῆς προγράμματος, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγει, οὐδόλως ἐξυπηρετεῖται διὰ τῆς δημιουργίας μιᾶς 25δος πρακτικῶν γεωργῶν, τοὺς ὁποίους καὶ αὐτοὺς δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ χρησιμοποιήσῃ.

Ὁ κ. ***Δ. Ἰασονίδης*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐκφράζει τὰ συγχαρητήριά του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀκολουθουμένην ὑπ' αὐτῆς γεωργικὴν πολιτικήν, ἐξαίρει τὴν λειτουργίαν τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, ἀποτελούσης, ὡς λέγει, πρότυπον γεωργικῆς σχολῆς, καὶ δικαιολογεῖ τὸ συζητούμενον μέτρον ἐκ τῆς ἀδυναμίας πρὸς ἵδρυσιν κατωτέρων γεωργικῶν σχολῶν ἐλλείψει καταλλήλου διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Ὑδείς, τονίζει καταλήγων, δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον ἀποτελεῖ ἓν ἔτι μέτρον πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, Κυβερνήσεως κατ' ἐξοχὴν φιλαγροτικῆς. Καὶ ὡς τοιαύτην, ἐπιλέγει, φιλαγροτικήν, χαιρετίζομεν τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. ***Ι. Βαλαλᾶς*** εὑρίσκει ἀδικαιολογήτους τὰς ἐπικρίσεις κατὰ τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου, ἐξαίρει τὸν τρόπον καὶ τὸ σύστημα τῆς λειτουργίας τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς ἀποτελούσης, πρότυπον γεωργικῆς σχολῆς καὶ ἐξηγεῖ ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῆς θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς μίαν πρότυπον καλλιέργειαν ἐπὶ ἀναμφισβητήτῳ ὠφελείᾳ τῆς παραγωγῆς.

Α. Παπαθανάσης. Δὲν ἐξασφαλίζεται μὲ 25 μόνον γεωργοὺς ἡ πρακτικὴ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λαμβάνων τὸν λόγον ἐξαίρει ἐν ἀρχῇ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς, διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ὁποίας, ἀξίζει, λέγει, τὸν κόπον νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ κ. βουλευτὴς Τριχωνίας ἓν ταξείδιον μέχρι Θεσσαλονίκης, ἀναφέρει ὅτι ἀπευθυνθεὶς ὁ ἴδιος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ δεχθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀριθμὸν μαθητῶν, καὶ ἐξῆγεῖ ὅτι ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ εἰς 100 προέρχεται ἐξ ἀδυναμίας τῆς σχολῆς νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς μεγαλύτερον ἀριθμόν. Ἐκφράζει ἐν τέλει τὴν ἐλπίδα ὅτι οὐδεμία ἀντίρρησις θὰ ἠγείρετο ἐὰν παρηκολουθεῖτο ὑπὸ τῶν προλαλησάντων ἡ λειτουργία τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς, ὅμοιαι τῆς ὁποίας εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἐπιλέγει, νὰ ἐλειτούργουν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος πρὸς δημιουργίαν γεωργῶν, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον τὰ κτήματά των θὰ καλλιεργήσουν προτύπως ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς συγχωριανούς των θὰ μεταδώσουν τὰς γνώσεις των.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** παρατηρεῖ ὅτι τὸ λαμβανόμενον μέτρον ἀποτελεῖ πειραματισμὸν πρὸς ἵδρυσιν ὑποδειγματικῶν γεωργῶν καὶ ὅτι δὲν λαμβάνεται πρόνοια περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ γίνῃ ἡ ἐπιλογὴ τῶν μαθητῶν. Ἐπὶ τούτοις παρατηρεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει, ὡς ἔδει, ἔκθεσις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἵνα ἡ Βουλὴ κρίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς συγκεκριμένως δημιουργουμένης δαπάνης.

Ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης*** παρατηρεῖ ὅτι ἀχρηστεύεται τελευταίως ἡ συνταγματικὴ διάταξις περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι, διότι ζητοῦμεν ὡρισμένην πίστωσιν.

Π. Τσαλδάρης. Μὰ δὲν φαίνεται αὐτὸ πουθενά.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης.*** (Ὑπουργὸς Γεωργίας) λέγει ὅτι ἐὰν αἱ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπενεχθεῖσαι παρατηρήσεις περιορίζοντο εἰς τὴν τελευταίαν παρατήρησιν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, θὰ ἐδικαιολογεῖτο πλήρως ἡ συζήτησις. Ὁ ἀξιότιμος ὅμως βουλευτὴς Τριχωνίας δὲν περιωρίσθη ἔστω καὶ εἰς ἐπίκρισιν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλά, ἀναχωρήσας ἐξ αὐτοῦ προέβη εἰς ἀληθῆ Φιλιππικὸν ἐναντίον τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Δέον ὅμως νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς δὲν ἔχῃ καθόλου δίκαιον. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἐξαιρετικὴ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς γεωργίας. Ἓν δὲ ἐκ τῶν πλείστων μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις εἶναι καὶ τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει νὰ δημιουργήσῃ γεωργούς, οἱ ὁποῖοι νὰ ἀγαποῦν τὴν γῆν, οἱ ὁποῖοι νὰ καλλιεργήσουν μὲ ἔρωτα τὰ κτήματα τῆς οἰκογενείας των καὶ οἱ ὁποῖοι νὰ μεταδώσουν εἰς τοὺς συγχωρίους του τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἀγάπην διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Βεβαίως θὰ ἦτο ἀπείρως καλύτερον νὰ κατορθοῦτο ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργῶν αὐτῶν ἦτο μεγαλύτερος. Δυστυχῶς ὅμως, παρὰ τὰ οἰκονομικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτει ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς γεωργικῆς αὐτῆς πολιτικῆς, ἡ λειτουργία κατωτέρων γεωργικῶν σχολῶν ἐπαρκῶν ὅπως καταρτίσουν τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν γεωργῶν δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνατή, ἐλλείψει καταλλήλου διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Εἰς τοῦτο δὲ ἀκριβῶς τείνει ἡ προσπάθεια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἔχομεν τὴν Ἀμερικανικὴν σχολήν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πράγματι πρότυπον γεωργικῆς σχολῆς, θὰ ἦτο παραλείψις ἀδικαιολόγητος ἐὰν δὲν ἐπωφελούμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ καταρτίσωμεν ἐν αὐτῇ ἔστω καὶ μικρὸν ἀριθμὸν γεωργῶν. Διότι, Κύριοι, πρέπει νὰ τονισθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπισημότερον ὅτι ἡ Ἑλλὰς θέλει γεωργοὺς καὶ ὄχι ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐπιδιώκουν δημοσίας θέσεις.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) συνιστᾷ ὅπως συμφώνως πρὸς τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος καθορισθῇ ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** προτείνει ὅπως καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ μαθητῶν ἵνα μὴ ἐμφυλλοχωρήσουν καταχρήσεις κατὰ τὴν ἑκάστοτε εἰσαγωγήν.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ὑφίσταται λόγος νὰ τεθῇ τοιαύτη διάταξις ἐν τῷ νόμῳ καθ' ὅσον οἱ ἑκάστοτε εἰσαγόμενοι μαθηταὶ δὲν θὰ ὑποδεικνύωνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κυρώσεται περατωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4254 «περὶ συμπληρώσεως τῆς διοικήσεως τῶν νομικῶν τινων προσώπων καὶ αὐτοτελῶν ὑπηρεσιῶν» ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι μέχρι σήμερον οἱ μετέχοντες τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἐλάμβανον μίαν ἀποζημίωσιν. Προκειμένου περὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ποῖος θὰ ἐπιβαρύνεται μὲ τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἢ οἱ ὀργανισμοί;

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Θὰ βαρύνεται ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα, καὶ παρακαλῶ νὰ ἀναγραφῇ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ ὡς ἐπίσημος δήλωσις.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4254 «περὶ συμπληρώσεως τῆς Διοικήσεως νομικῶν τινων προσώπων καὶ αὐτοτελῶν ὑπηρεσιῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Ἐν τέλει τοῦ νόμου 4254 περὶ συμπληρώσεως τῆς Διοικήσεως νομικῶν τινων προσώπων καὶ αὐτοτελῶν ὑπηρεσιῶν προστίθεται ἄρθρ. 5 ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, τοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ πυρετῶν, τοῦ Ταμείου Κτηνοτροφίας, τοῦ Γραφείου προστασίας Ἑλληνικῶν σύκων, τοῦ Ταμείου ἀντιφυλλοξηρικῆς ἀμύνης, τῶν διαφόρων κατὰ τόπους Ταμείων Προνοίας ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς ἐν γένει, τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, τῆς οἰνοπαραγωγῆς, τῆς ἀμπελουργίας κλπ., τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς, τῶν Γεωργικῶν Ταμείων, ὡς καὶ εἰς τὰ Συμβούλια καὶ τὰς ἐπιτροπὰς παντὸς Ὀργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἀποσκοποῦντος τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας τῆς Χώρας, τῶν διαφόρων κλάδων αὐτῶν καὶ τῆς βιοτεχνίας καὶ βιομηχανίας τῶν γεωργικῶν προϊόντων, εἴτε ὑφίστανται νῦν οἱ Ὀργανισμοὶ οὗτοι καὶ δὲν κατονομάζονται εἰδικῶς ἀνωτέρω εἴτε ἱδρυθῶσιν εἰς τὸ μέλλον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν, συμμετέχει ἀπαραιτήτως καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανώσεως τοῦ Σώματος τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁ κ. ***Σ. Σχινᾶς*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου δημιουργεῖται δευτέρα θέσις ἐποπτρίας ἡ ὁποία φρονεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητος δεδομένου ὅτι εἰς πλείστα ὅσα κράτη, τὰ ὁποῖα ἔχει ν' ἀναφέρῃ, δὲν ὑπάρχει δευτέρα ἐπόπτρια. Ἄλλως τε ἡ διάταξις διὰ τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ διορισθῇ ἡ δευτέρα αὕτη ἐπόπτρια εἶναι διάταξις προσωπικὴ διότι ἐνῷ διὰ τοὺς ἄλλους ἐπόπτας καθορίζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τόσα προσόντα διὰ τὴν ἐπόπτριαν δὲν καθορίζεται σχεδὸν οὐδὲν προσόν, καὶ πρόκειται νὰ καταληφθῇ καὶ ἡ θέσις αὕτη ἄνευ διαγωνισμοῦ.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** ἐρωτᾷ ἂν πρέπει νὰ τεθῇ ὡς βάσις

συζητήσεως τὸ νομοσχέδιον ὡς τὸ ὑπέβαλεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἢ ὡς τὸ ἐτροποποίησεν ἡ Κοιν. Ἐπιτροπή.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Σχοινᾶ ἀς ὑποβάλῃ, μίαν τροπολογίαν, δὲν ἔχω δὲ καμμίαν δυσκολίαν νὰ δεχθῶ ὅπως καὶ ἡ θέσις αὕτη συμπληρωθῇ διὰ διαγωνισμοῦ.

Ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** λέγει ὅτι ἀναμφιβόλως ἡ δαπάνη, ἡ προβλεπομένη διὰ τοῦ νομοσχεδίου, θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δαπάνη χρήσιμος ἀλλὰ ἐρωτᾶται ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἡ δαπάνη αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος. Πρέπει δὲ συγχρόνως νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἐγένετο καὶ ἀντίστοιχος οἰκονομία ἐξ ἄλλου κονδυλίου τοῦ προϋπολογισμοῦ διότι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν εἶναι τι ρευστὸν καὶ συνεπῶς κάθε νέα δαπάνη πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ μίαν ἀντίστοιχον οἰκονομίαν ἄλλου κονδυλίου. Ἀλλ' ἀσχέτως πρὸς αὐτό, τὸ ζήτημα εἶναι ἐὰν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο πραγματοποιῇ τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ἔδωσε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐργασίας. Τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς ἐργασίας τὸ ἀποτελοῦν οἱ ἐπόπται ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου οἱ ἐπόπται ἦσαν 8 καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν πάλιν μένουν 8. Προστίθενται δὲ 6 γραφεῖς καὶ 6 κλητῆρες, προσωπικὸν δηλ. ἄχρηστον διὰ τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον θέτει τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός). Κάθε ἄλλο παρὰ ἄχρηστον εἶναι, διότι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι θὰ κάμουν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἂν δὲν ἦσαν οὗτοι θὰ ἔκαμαν οἱ ἐπόπται.

Μ. Αἰλιανὸς Φρονῶ ὅτι θὰ ἠδύνατο ὁ ἴδιος ὁ ἐπόπτης νὰ γράψῃ τὴν ἔκθεσίν του χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν ὑπαγορεύσῃ εἰς τὸν γραφέα. Συνεχίζων λέγει ὅτι προστίθεται καὶ εἷς Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς δηλ. ἔχομεν προσωπικὸν ἀνώτατον καὶ κατώτατον.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Οἱ ἐπιθεωρηταὶ προέρχονται ἀπὸ τοὺς ἐπόπτας, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ ἐπόπται νὰ καθηλωθοῦν πάντοτε εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως β'.

Ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** συνεχίζων, τονίζει, ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 15 δὲν ὑπάρχει καμμία κύρωσις καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κύρωσις τὸ ἄρθρον εἶναι περιττόν. Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ κύρωσις τότε θὰ ἐπέλθῃ σύγκρουσις μεταξὺ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ κ. ***Α. Θεολογίτης*** λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου διὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Μέχρι σήμερον ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς ἐργασίας ἀπετελεῖτο ἀπὸ 2 ἐπιθεωρητὰς καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπόπτας, οἵτινες ὅμως δὲν εἶχον οὔτε τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια, τὰ ὁποῖα χρειάζονται σήμερον δι' αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν. Ἡ δαπάνη ἡ προερχομένη διὰ τοῦ νομοσχεδίου κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ σπατάλη. Μάλιστα τὸ νομοσχέδιον εἶναι συντεταγμένον ὑπὸ αὐστηρὸν οἰκονομικὸν πνεῦμα. Ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἐπιθεώρησις τῆς ἐργασίας, διότι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο στιγματιζόμεθα ἀπὸ ἀπόψεως πολιτισμοῦ, διότι εὑρισκόμεθα εἰς πολὺ κατωτέραν μοῖραν καὶ ἀπὸ τὰ Βαλκανικὰ κράτη. Τὸ νομοσχέδιον προώριστα νὰ ἀπαλύνῃ τοὺς ἀγῶνας μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν καὶ θὰ ἀποφευχθοῦν αἱ ἐκάστοτε συγκρούσεις. Αἱ ἐπιθεωρήσεις ἀπὸ 2 γίνονται 6, εἰς τρόπον ὥστε κάθε περιφέρεια τῆς Ἑλλάδος θὰ ἔχῃ ἐπιθεωρητήν, ὅστις θὰ λύῃ ἑκάστοτε τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν. Τώρα ὑπάρχει ἡ βεβαιότης νὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ οἱ γεωργικοὶ νόμοι, οἵτινες μέχρι τοῦδε δὲν ἐφηρμόζοντο. Συνεπῶς καθὼς καὶ προηγουμένως εἶπον κάθε ἄλλο παρὰ σπατάλη εἶναι ἡ ἐκ τοῦ νομοσχεδίου προερχομένη σπατάλη.

Μ. Αἰλιανός. Δὲν εἶπον τοιοῦτόν τι. Εἶπον μόνον ὅτι ὁ τρόπος καθ' ὃν εἶναι συντεταγμένον τὸ νομοσχέδιον κάθε ἄλλο παρὰ ἐξυπηρετεῖ τὸν σκοπὸν τοῦ νομοσχεδίου.

Α. Θεολογίτης. Τώρα μόνον ἀκούω τὸ τοιοῦτον. Ἄλλως τε ἐπερίμενα τὴν διαμαρτυρίαν τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ διότι πάντοτε ἡ προοδευτικὴ Ἕνωσις ἐπολέμησε τοὺς ἐργάτας, ἔχουσα πάντοτε ὀπισθοδρομικὰς ἀρχάς· λοίμονον ἐὰν ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις ἐκυβέρνα τὴν Ἑλλάδα.

Μ. Αἰλιανός. Τὸ αὐτὸ θὰ ἠδυνάμην νὰ εἴπω καὶ διὰ σᾶς.

Ὁ κ. ***Α. Θεολογίτης*** συνεχίζων λέγει ὅτι θεωρεῖ τὴν δαπάνην χρησιμοτάτην διότι πρέπει νὰ χειραγωγηθοῦν τὰ ἐργατικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα σήμερον λύονται εἰς τοὺς δρόμους.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐκπληροῖ μίαν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ποὺ παρέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου. Μέχρι σήμερον ἡ ἐργατικὴ προοδευτικὴ νομοθεσία μένει νεκρὸν γράμμα ἐλλείψει καταλλήλων ὀργάνων καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐργατικῶν νόμων ἔμενε εἰς χεῖρας τῶν ἐργοδοτῶν. Συνεχίζων ἀναγινώσκει κατάλογον τῶν γενομένων δυστυχημάτων ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἐντεῦθεν, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων, λέγει, δὲν ἦσαν τυχαῖα ἀλλ' ἦσαν ἀποτελέσματα ἐλλείψεως ἐποπτῶν ἐργασίας.

Γ. Καφαντάρης. Ποία εἶναι ἡ ἐργασία τῶν ἐποπτῶν καὶ ποία τῶν ἐπιθεωρητῶν;

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Οἱ ἐπόπται περιφέρονται καὶ ἐποπτεύουν τὰ διάφορα ἐργοστάσια, οἱ δὲ ἐπιθεωρηταὶ θὰ εὑρίσκωνται εἰς ὡρισμένας περιφερείας καὶ θὰ λύουν τὰ ἑκάστοτε ἀναφυόμενα ζητήματα.

Γ. Καφαντάρης. Μὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν ἐποπτῶν εἶναι σχεδὸν ὁ αὐτός;

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἂν εἴχαμεν μεγαλυτέραν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ διορίσωμεν περισσοτέρους ἐπόπτας.

Γ. Καφαντάρης. Θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ συστηματικωτέρα λύσις τῆς ἐποπτείας τῆς ἐργασίας.

Α. Παπαναστασίου. Εἶναι 8 οἱ ἐπόπται καὶ 7 οἱ ἐπιθεωρηταί, οἵτινες περίπου κάμνουσι τὴν αὐτὴν ἐργασίαν.

Π. Τσαλδάρης. Δηλαδὴ ὁ κ. Ὑπουργὸς δημιουργεῖ τὴν θέσιν τῶν ἐπιθεωρητῶν διὰ νὰ γίνουν οἱ ἐπόπται ἐπιθεωρηταί.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Μὰ ὑπάρχει καὶ σήμερον ὁ θεσμὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν, δὲν τὸν δημιουργοῦμεν διὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν σήμερον οἱ δύο ἐπιθεωρηταὶ δὲν κάμνουν τίποτε τότε περιττεύουν καὶ οἱ 6.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) Ὁ ἐπόπτης θὰ κάμῃ ἐπιθεώρησιν π. χ. εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν, θὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν του εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν, ὅστις κατόπιν θὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν εἰς τὸν Γεν. ἐπιθεωρητήν. Γεννῶνται συνήθως διαφοραὶ μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ λύσῃ ὁ ἐπόπτης καὶ φυσικὰ θὰ τὰς λύῃ πολὺ καλύτερα ὁ ἐπιθεωρητής.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ ἐπιθεωρητὴς θὰ λύῃ τὰς διαφοράς, ὁ δὲ ἐπόπτης θὰ τὸν βοηθῇ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν, δὲν εἶναι δὲ ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ὑπάρχουν πολλοὶ ἐπόπται διὰ νὰ εἶναι εἷς ἐπιθεωρητής.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) συνεχίζων λέγει ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς τὸ λεχθὲν ὅτι τὸ ἄρθρον 14 δὲν περιέχει κύρωσιν, διότι ἡ κύρωσις εἶναι εἰς τὸ ἄρθρον 15.

Π. Τσαλδάρης. Ἐπειδὴ εἶναι πιθανὸν νὰ ἐγερθῶσι συγκρούσεις μεταξὺ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας θὰ ἦτο προτιμώτερον τὰ ζητήματα αὐτὰ νὰ τὰ ἀναλάβῃ μία ὑπηρεσία, διότι τοιουτοτρόπως καὶ συγκρούσεις θὰ ἀπεφεύγοντο καὶ οἰκονομία θὰ ἐπήρχετο.

Π. Βουρλούμης. Ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν θὰ εἶχα οὐδεμίαν ἀντίρρησιν πρὸς τοῦτο.

Σ. Σχοινᾶς. Σχετικῶς μὲ τὴν ἐπόπτριαν δὲν εἴπατε τίποτε.

Π. Βουρλούμης. Δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησιν νὰ μείνῃ μία ἐπόπτρια. Ἡ ὑπηρεσία λέγει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι δύο. Ἐξ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ συζητοῦμεν τοῦτο.

Σ. Σχοινᾶς. Καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα ἐὰν ἡ θέσις αὕτη θὰ καταληφθῇ διὰ διαγωνισμοῦ ἢ ὄχι τί εἴπατε;

Π. Βουρλούμης. Ὡς πρὸς τοῦτο θὰ εἶμαι πρόθυμος νὰ δεχθῶ νὰ καταλαμβάνεται ἡ θέσις αὕτη διὰ διαγωνισμοῦ.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά, γενομένων δεκτῶν διορθώσεων τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους».

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἀναπτύσσει ἐπενεχθείσας τροπολογίας ἐπὶ τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 καὶ 15, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ὑποδειχθείσας παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοιαύτας, καὶ δηλοῖ ὅτι ὡς πρὸς τὸ συμβούλιον πρόκειται περὶ τοῦ ὑφισταμένου τοιούτου συμπληρουμένου ἀναλόγως, καὶ ὅτι ἡ τελευταία τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐγένετο δεκτή.

Οἱ κ. κ. **Γ. Βασιλειάδης** καὶ **Λ. Κουτσοπέταλος** ἐρωτῶσιν ἐὰν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ ὑποδείξεις τῆς ἐπιτροπῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπιμίσθια.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** δηλοῖ ὅτι ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** δηλοῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐξουσιοδοτήσεως ὅπως διὰ διατάγματος τροποποιηθῇ ἡ ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1926 σύμβασις μετὰ τῆς ἑταιρείας Ἤστερν ἀποσύρεται ἵνα ὑποβληθῇ ἡ σύμβασίς της κατὰ τὸν Ὀκτώβριον.

Ὥραν 7 1)2 μ. μ. λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5 μ. μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'

Πέμπτης 12 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ἰω. Τσιριμῶκος**, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ συνταγματάρχου Νικ. Φίλου ζητοῦντος τὴν ἐπαναφοράν του εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Ὁ Δήμαρχος Πλωμαρίου παρακαλεῖ ὅπως τροποποιηθῇ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399 περὶ ρυθμίσεως κλπ. ἀνωμάλων διοικοπραξιῶν» καὶ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Λέσβος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω νόμου.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Α. Παπαναστασίου. Π. Τσαλδάρης** καὶ **Γ. Κονδύλης** καταθέτουσιν ἀναφορὰν τῆς Ἑνώσεως τῶν ἀπανταχοῦ Ἀγχιαλιτῶν περὶ τῆς ἀστικῆς ἀποζημιώσεως τῶν καταστροφῶν τοῦ 1906 καὶ τῶν κοινοτικῶν καὶ μοναστηριακῶν κτημάτων τῆς Ἀγχιάλου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ε. Μαχαίρας** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Θεοκλήτου Σφήκα καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου Καβάλλας αἰτουμένου τὴν παροχὴν συντάξεως λόγῳ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ 7ου ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 10/3/1926 Ν.Δ.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Κουτσίνας** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Ἀθανασίου Παπαγεωργίου συνταξιούχου χωροφυλακῆς α' τάξεως αἰτουμένου τὴν παροχὴν στρατιωτικῆς συντάξεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ε. Ζούκας** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ δημοδισκάλου Μεγάρων Καλυβίων παραπονουμένου κατὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Σπ. Μενταύλου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ζακωνίων Τριχωνίας ζητοῦντος τὴν ἀποστολὴν συνεργείου πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἀρξαμένων τεχνικῶν ἔργων τῆς ὁδοῦ Ζακωνίων - Παραβόλας - Ποστοβᾶς.

Οἱ κάτοικοι Καισαριᾶς Κοζάνης γνωρίζοντες τὴν προξενηθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ζημίαν ἐκ τῆς πεσούσης χαλάζης ζητοῦν τὴν παροχὴν μακροθέσμων δανείων παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Πραμάντων τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων ζητούντων τὴν ἀπαλλαγήν ἐκ τοῦ προστίμου, τὸ ὁποῖον ἐπεβλήθη εἰς τούτους διὰ τὴν μὴ δήλωσιν τῶν ζώων των.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Τ. Ἀναστασίου** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν φορολογουμένων κατοίκων Βαρθολομιοῦ παραπονουμένων κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐφορίας Ἀμαλιάδος.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Λούλης** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν Σωματείων τῶν ἐν Ἑλλάδι πρώην ὑπαλλήλων Σιδηροδρόμων Ἀνατολῆς καὶ Βαγδάτης ζητούντων τὴν ἐπέκτασιν τῶν περὶ εὐεργετημάτων θεσπεσθεισῶν εἰδικῶν διατάξεων.

Ὁ σύνδεσμος ἀποστράτων ἀξιωματικῶν ξηρᾶς Ναυπλίου παρακαλεῖ ὅπως συμπεριληφθῇ καὶ ἡ πόλις των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Πέντε προσφυγικαὶ οἰκογένειαι διαμένουσαι εἰς τὸν συνοικισμὸν Ἀσυρμάτου ἐν Ἀθήναις διαμαρτύρονται διότι χωροφύλακες ἐπιδραμόντες χθὲς κατεδάφισαν τὰς κατοικίας των.

Ὁ ἐνοικιαστικὸς κόσμος Αἰγίου, Βόλου καὶ Πατρῶν παρακαλεῖ ὅπως ἐπεκταθῇ τὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ εἰς τὰς πόλεις ταύτας.

Κτηματικὸς σύνδεσμος Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ὅπως προστατευθοῦν οἱ οἰκισταὶ τῆς καείσης ζώνης.

Οἱ πρόεδροι ἐμπορικοῦ συλλόγου, ὑφασματεμπορικοῦ καὶ ἡ ὁμοσπονδία ἐπαγγελμ. Κορίνθου παρακαλοῦν ὅπως ἀπαλλαγοῦν δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ σεισμικοῦ ἔτους 1928-29.

Ὁ πρόεδρος ἑνώσεως διδασκάλων θεωρητικῶν μαθημάτων παρακαλεῖ ὅπως ὑποστηριχθοῦν τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν Βουλὴν δίκαιά των.

Ὁ ἐπαγγελμ. καὶ βιοτεχν. κόσμος Βόλου ἀνέθηκεν εἰς τοὺς προέδρους τῶν σωματείων των ὅπως διαμαρτυρηθοῦν κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Λαρισαίων διὰ νὰ μὴ ὁρισθῇ ὁ Βόλος ὡς ἕδρα ἀποσυγκεντρώσεως.

Ὁ βουλευτὴς Γρικκάλων κ. **Θ. Φίλιος** διὰ τηλ)τός του ἀναφέρει ὅτι σύμπας ὁ λαὸς ἐνοικιαστῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων Τρικκάλων αἰτεῖ παράτασιν τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Κ. Ἀλαβᾶνος** καταθέτει ἀναφορὰν κοινότητος Ἀποικιῶν Ἄνδρου ζητούσης τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ

ἀπὸ Ἄνδρου-Ἀποικιῶν καὶ τὴν σύνδεσιν τῆς ἰαματικῆς πηγῆς Σαρίζης μετὰ τοῦ λιμένος Ἄνδρου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Κ. Ἀλαβᾶνος** καταθέτει αἴτησιν τῶν ἐνοικιαστῶν ἐλαιοδεκάτης τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** καταθέτει ἀναφορὰν κατοίκων Παλαιᾶς Γιανιτσοῦς διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Σοφάδων.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** καταθέτει ἀναφορὰν Μ. Μητάκου ζητοῦντος νὰ πληρωθῇ τὰ ἀσφάλιστρά του ἀπὸ τὴν ἑταιρείαν «Πρώτη».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διακονισμοῦ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ ἐν Κορφοζυλιᾷ Ἀρκαδίας Σανατορίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ Μάννα».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Προνοίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4042 «περὶ ταμείου θυμάτων πολέμου».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ἀθ. Παπαθανάσης** ὑποβάλλει πρότασιν νόμου «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν νόμον 4576 περὶ μειώσεως ἀμέσων φόρων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Καλογερᾶς, Γ. Βοραζάνης, Λ. Κουτσοπέταλος, Β. Χατζηλίας, Β. Κυρέλλος, Φ. Ζαΐμης, Φ. Σαράντης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ὀργανώσεως τοῦ σώματος ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐγχωρίου λιγνίτου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 4684 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας», καὶ

2) «Περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου».

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως δυνάμει τοῦ νόμου 4591 κλπ.».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς**, ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορῶν τῶν κατοίκων Μικροπόλεως, Προσωτσάνης, κλπ. χωρίων τῆς περιφερείας Δράμας περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4339 περὶ ἀνωμάλων διοικοπραξιῶν πρὸς ἄρσιν τῶν ἀφορμῶν διενέξεων μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων, συνιστᾷ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς κυριότητος εἴτε διὰ τῆς προσαγωγῆς τίτλων εἴτε ἐμμαρτύρως.

Ὁ κ. **Α. Μπακάλμπασης** παρατηρεῖ ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἤδη ἀπὸ καιροῦ λελυμένον κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ὑφίσταται πλέον λόγος ἐπαναφορᾶς του ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, καθόσον τοιαύτη ἀνακίνησις θὰ ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ καὶ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δημοκοπία.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** ἀντιπαρατηρεῖ ὅτι, ἐὰν ἔφερε τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἔπραξε τοῦτο κατόπιν ἀναφορῶν τῶν ἐνδιαφερομένων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν τελευταίαν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν περιοδείαν του ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα πρὸς ἱκανοποιητικὴν αὐτοῦ λύσιν.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑπομιμνήσκει ὅτι ὑπάρχει κατατεθειμένον ἐν τῇ Βουλῇ σχετικὸν νομοσχέδιον καὶ παρακαλεῖ ὅπως τῷ διαβιβασθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ ἵνα μελετήσῃ ταύτας καὶ κρίνῃ κατὰ πόσον τὰ ἐν αὐταῖς ἀναπτυσσόμενα αἰτήματα δύνανται νὰ τύχωσιν ἱκανοποιητικῆς λύσεως διὰ τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν σωματείων σιγαροποιῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν, καὶ Ἡρακλείου, αἰτουμένων ὅπως καταβληθῇ αὐτοῖς ἡ ἐξ 8.000.000 ἀποζημίωσις ἡ ὁποία, καίτοι εἰσπραχθη παρὰ τῶν καπνοβιομηχάνων, διετέθη ἐπὶ δικτατορίας πρὸς ἀνέγερσιν καπνεργοστασίων.

Τὴν ἀναφορὰν συνιστῶσιν καὶ οἱ κ. κ. **Χ. Λαδᾶς, Τ. Ἀναστασίου, Σ. Χούρσογλου, Ε. Ζούκας, Ε. Τριποδάκης, Ι. Παπαφλέσσας, καὶ Α. Μάρκου**, τονίζοντες ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τοῦτο εἰσπράχθη δι' ὡρισμένον σκοπὸν ὑπὸ τοῦ Κράτους, νὰ μὴ καταβάλληται εἰς τοὺς δικαιούχους ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπὶ δικτατορίας κατηναλώθη διὰ κρατικὰς ἀνάγκας.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ὑπόσχεται ὅπως, ἐὰν ὑπάρχῃ τὸ χρῆμα τοῦτο, ἀπευθύνῃ πρὸς τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς θερμὴν σύστασιν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν σιγαροποιῶν.

Ὁ κ. **Ν. Ξηρός**, ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς ἐλαιοπαραγωγῶν Ἠτελεοῦ περὶ μὴ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας ἐλαιῶν μέσῳ τοῦ λιμένος Βόλου, παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι διὰ τοῦ μελετωμένου μέτρου πλήσσονται καιρίως οἱ παραγωγοὶ ἐλαιῶν Ἀλμυροῦ.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἐξηγεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰσέτι τοιαύτη ἀπαγόρευσις ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ, σκοπὸν δὲ ἔχει τὴν πρόληψιν τῆς ἀναμίξεως ἐλαιῶν τῆς περιφερείας Πηλίου πρὸς τὰς τῆς περιφερείας Ἀλμυροῦ, πρόληψιν τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παραγωγοὶ ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅστις εὗρε δικαιότατον τὸ αἴτημά των αὐτό.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) προσθέτει ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ προστατευθῇ ἀπὸ πάσης ἀναμίξεως ἡ παραγωγὴ ἑκάστης περιφερείας, χωρὶς ἐννοεῖται μὲ τοῦτο νὰ βλάπτεται ἡ ἐμπορία τοῦ ὁμειοδοῦς προϊόντος ἑτέρας περιφερείας, ἐμπορία ἡ ὁποία δύναται νὰ διεξάγηται μέσῳ ἰδίων ἀποθηκῶν οὕτως ὥστε νὰ ἀποτρέπηται πᾶσα κατάχρησις.

Ὁ κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι μόνον

κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς ἐπικολλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς τοῦ προϊόντος.

Ὁ κ. **Α. Παπαοικονόμου** ποιούμενος τὰς αὐτὰς συστάσεις παρακαλεῖ ὅπως ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐκδοθησομένη τυχὸν ἀπαγόρευσις ἐφαρμοσθῇ κατὰ τρόπον μὴ ζημιοῦντα τοὺς παραγωγοὺς Ἁλμυροῦ.

Οἱ κ.κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) καὶ **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) παρέχουν σχετικὰς διαβεβαιώσεις.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἀγωνιστοῦ Δασκαλάκη αἰτοῦ μένου τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀπονομῆς αὐτῷ βοηθήματος, ὅπερ τῷ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, καὶ τὸ ὁποῖον, καίτοι γλισχρότατον, δὲν τῷ καταβάλλεται ἀπό τινος.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένης ὥρας ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων ἀναβάλλεται καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων :

1) «Περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων».

2) Περὶ εἰσαγωγῆς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Σχολὴν καὶ εἰς ἄλλας ἰδιωτικὰς γεωργικὰς σχολάς» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς πᾶσαι αἱ μισθωτικαὶ σχέσεις ἐν γένει ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων ρυθμίζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἑπομένων ἄρθρων :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Μισθώσεις κατοικιῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1930 αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον ἐπὶ μισθώσεων ἀστικῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 ὑπερβαίνει τὰς 3.200 μὲν δραχ. ὅταν χρησιμοποιῆται ἀποκλειστικῶς διὰ κατοικίαν, τὰς 3.700 δὲ ὅταν χρησιμοποιῆται διὰ κατοικίαν ἅμα καὶ γραφεῖον.

2. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως ἀστικοῦ κτήματος διὰ κατοικίαν, συναφθείσης διὰ χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ παρατεθείσης ὑπὸ τοῦ Δ. τῆς 1-7-27, καὶ ἧς τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 εἶναι κατώτερον τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ὁριζομένου, παρατείνεται αὐτοδικαίως κατὰ τοὺς ἑξῆς ὅρους :

α') Μέχρι 31 Αὐγούστου 1931, ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 ὑπερβαίνῃ τὰς 2.500 δρ. ἐπὶ κατοικιῶν καὶ τὰς 3.000 δρ. ἐπὶ μικτῆς χρήσεως.

β') Μέχρι 31 Αὐγούστου 1932, ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 ὑπερβαίνῃ τὰς 1.500 δρ. ἐπὶ κατοικιῶν καὶ τὰς 2.000 δρ. ἐπὶ μικτῆς χρήσεως, καὶ

γ') Μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1933, ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 εἶναι κατώτερον τῶν ὁρίων τούτων.

3. Τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀριθμοῖς ὅρια μισθώματος ἰσχύουσι διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Διὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ προάστεια τῆς πρωτευούσης, ὡς καὶ διὰ πάσας τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς ἃς θέλει ἰσχύσει τὸ παρόν, τὰ ὅρια ταῦτα μειοῦνται κατὰ 25 ο/ο τοὐλάχιστον ἐν ἑκάστῃ τῶν ἐν ἀριθμοῖς 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος περιπτώσεων δυνάμενα νὰ εἶνε καὶ διάφορα δι' ἑκάστην πόλιν κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων ὁρισθησόμενα.

4. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν στοιχ. α', β' καὶ γ' τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ παρόντος, ἐὰν ἡ οἰκογένεια τοῦ μισθωτοῦ ἀποτελεῖται ἐξ ἓξ τοὐλάχιστον ἀτόμων (μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ), κατοικούντων πάντων μονίμως ἐν τῷ μισθίῳ ἐν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως παρατείνεται αὐτοδικαίως ἐπὶ ἓν ἔτι ἔτος πλέον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου.

5. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἢ τις τῶν συνοικούντων μετ' αὐτοῦ οἰκείων εἶνε ἰατρὸς ἢ δικηγόρος, ἔχει ἓν τε τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθμοῦ 1 ὡς καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ κατὰ τὰ ἄνω χρόνου τῆς ἀναγκαστικῆς παρατάσεως δικαίωμα προτιμήσεως μέχρι 31 Αὐγούστου 1933 ἔναντι οἱουδήποτε ἄλλου μισθωτοῦ ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 θεμιτοῦ μισθώματος.

6. Ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 παράτασις ἐπέρχεται μόνον ἐὰν ὁ μισθωτὴς παράσχῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὰς ἐν τῇ ἀρχικῇ συμβάσει ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ κατοικιῶν, ἀποθανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, προστατεύονται οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ παρόντος οἰκεῖοι αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνώκουν μετὰ τούτου ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ σύζυγοι ἀνεξαρτήτως χρόνου συνοικήσεως.

Κανονισμὸς μισθώματος κατοικιῶν

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ μίσθωμα, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρατεινομένων μισθώσεων κατοικιῶν, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθησαν αὗται, κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1914, ὑφ' ἣν μορφὴν εὑρίσκεται τοῦτο σήμερον, προκειμένου δὲ περὶ πόλεων τῆς Θράκης, εἰς ἃς θέλει ἐπεκταθῇ τὸ παρόν, τῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1912 μισθωτικῆς ἀξίας.

2. Μισθωτικὴ ἀξία ἐπὶ μισθίου μέν, ὅπερ ἦτο ἐκμεμισθωμένον κατὰ τὸν ρηθέντα μῆνα, εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ τότε καταβαλλομένου ἢ τοῦ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως καθορισθέντος μηνιαίου μισθώματος, ἐπὶ μισθίου δέ, ὅπερ δὲν ἦτο τότε ἐκμεμισθωμένον ἢ δὲν ὑπῆρχε παντάπασιν, ἐξευρίσκεται διὰ συγκρίσεως πρὸς τὰ μισθώματα ἀναλόγων κατοικιῶν καὶ πρὸς τὰ τῶν προηγουμένων τοῦ 1914 ἐτῶν μισθώματα τοῦ αὐτοῦ μισθίου.

3. Ἐπὶ μισθίου χώρου ἐκμεμισθωμένου κατὰ Σεπτέμβριον 1914 ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ, μετέπειτα δὲ χωρισθέντος εἰς πλείονας μισθώσεις, ἡ μισθωτικὴ ἀξία ἑκάστου μέρους ἀποτελεῖ ποσοστὸν τῆς τοῦ ἐνιαίου ἀρχικοῦ χώρου μισθωτικῆς ἀξίας καθοριζόμενον ἀναλόγως τῆς εἰδικῆς μισθωτικῆς ἀξίας ἑκάστου τμήματος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπὶ τῶν παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος μισθώσεων οἱ μισθωταὶ καταβάλλουσιν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μισθωτικὴν ἀξίαν πολλαπλασιαζομένην :

α') ἐπὶ συντελεστὴν 14 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 ἕως τέλους Αὐγούστου 1931 διάστημα.

β') ἐπὶ συντελεστὴν 16 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1931 μέχρι τέλους Αὐγούστου 1932 διάστημα.

γ') ἐπὶ συντελεστὴν 18 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1932 ἕως 31 Αὐγούστου 1933 διάστημα.

2. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶνε τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὸν ἀρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενον, οὐδεμία αὔξησις καταβάλλεται, ἂν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐὰν μισθωτὴς οἰκίας, ἢ τις τῶν συνοικούντων οἰκείων, ἦτο ἢ ἐγένετο κύριος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίας, τῆς ὁποίας εἰς

τοὐλάχιστον ὄροφος ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 μέχρι λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατέστη ἢ καταστῇ ἐλεύθερος μισθώσεως, ἐξεμίσθωσε δὲ τοῦτον πρὸς τρίτον, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἀπὸ τοῦδε τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος ὁριζόμενον θεμιτὸν μίσθωμα, μὴ παραλαπτομένων τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου 22 ἀριθ. 14, 15 καὶ 16 δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἄνω διατάξεως αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, τὸ Π. καὶ Ν. Φάληρον, ἡ Καλλιθέα, τὸ Ἡράκλειον, τὸ Χαλάνδριον, ἡ Ἁγία Παρασκευή, τὸ Ἀμαρούσιον, ἡ Ν. Ἰωνία, ἡ Ριζόπολις, τὸ Ψυχικό, τὸ Γαλάτσι καὶ ἡ Κηφισιὰ θεωροῦνται ὡς μία πόλις.

2. Τὰ ἐν ἀριθμῷ 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἂν ἔτι ὁ μισθωτὴς ἐπώλησε τὴν οἰκίαν, ἧς κατέστη ἐλεύθερος μισθώσεως εἰς ὄροφος κατὰ τὸν ὡς ἄνω ὁριζόμενον χρόνον.

Κανονισμὸς μισθώματος ἀπόρων μισθωτῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἄποροι μισθωταὶ θεωροῦνται οἱ μέχρι τοῦδε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ. τῆς 1-7-1927 κριθέντες τοιοῦτοι, ὧν αἱ πρόσοδοι δὲν ὑπερβαίνουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ὁρισθέντα ὅρια. Ἐξαιρετικῶς δημόσιοι καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἔγγαμοι ἢ προστάται οἰκείων συνοικούντων μετ' αὐτῶν, ἐγκαταλείποντες εἰς τὸ μίσθιον τὰς οἰκογενείας των, ἕνεκα ὑπηρεσιακῆς μεταθέσεως εἰς ἄλλην πόλιν, θεωροῦνται ἄποροι ἂν τὸ καθαρὸν εἰσόδημά των, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 8.000 δραχμὰς μηνιαίως, τῶν δὲ ὑπαγομένων εἰς τὴν β' κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος τὰς δραχμὰς 5.000 μηνιαίως.

2. Οἱ ὡς ἄνω ἄποροι μισθωταὶ καταβάλλουν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικὴν ἀξίαν πολλαπλασιαζομένην :

α') Ἐπὶ συντελεστὴν 8 διὰ τὸ 1-9-30 ἕως 31-8-31 διάστημα.

β') Ἐπὶ συντελεστὴν 10 διὰ τὸ ἀπὸ 1-9-31 ἕως 31-8-32 διάστημα.

γ') Ἐπὶ συντελεστὴν 12 διὰ τὸ ἀπὸ 1-9-32 ἕως 31-8-33 διάστημα.

3. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ τὸ ὑπόλοιπον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 κανονιζομένου μισθώματος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου. Τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον βαρῦνον τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 600 δραχμὰς κατὰ μῆνα, τοῦ ὑπολοίπου βαρύνοντος τὸν μισθωτὴν ὡς συμπληρωματικῆς αὐξήσεως τοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 μισθώματος.

4. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὰς περιπτώσεις ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ὡς πρὸς τὴν κατοικίαν εἰς ἣν κατοικεῖ ὁ ἄπορος μισθωτὴς ἐξακολουθεῖ καταβαλλόμενον αὐτῷ καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης ἀποχώρησίν του μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1933, ἐφόσον δὲν μετώκησεν εἰς οἰκίαν ἰδιόκτητον ἢ τινος τῶν οἰκείων του καὶ ἐφ' ὅσον ἡ λόγῳ ἄρσεως ἔξωσις διετάχθη διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

5. Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1933 ἕως τέλους Αὐγούστου 1924 παρέχεται ὑπὲρ τοῦ ἀπόρου μισθωτοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικῆς ἀξίας τῆς ἐν ᾗ ἐπροστατεύετο ὑπὸ τοῦ Ἐνοικιοστασίου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1933 οἰκίας, εἴτε ἐξακολουθεῖ οὗτος παραμένων ἐν ταύτῃ, εἴτε μετοικήσῃ εἰς ἑτέραν μίσθιον οἰκίαν. Τὸ διπλάσιον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 200 κατὰ μῆνα.

6. Εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐν ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσοδήματα ὡς καὶ γενικῶς διὰ τὸν καθορισμὸν εἰσοδήματος εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, δὲν συνυπολογίζονται αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἀσκούντων δημόσια λειτουργήματα, ἐφόσον αὗται δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναλυτικὴν φορολογίαν καθαρᾶς προσόδου.

7. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν κανονιζομένου μισθώματος καὶ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 3708 καθωρισμένου τοιούτου ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπὶ ἐκμισθωτῶν μικροϊδιοκτητῶν ὁ συντελεστὴς τῆς αὐξήσεως ὁρίζεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν παρατάσεως εἰς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 26 θεμιτὸν μίσθωμα.

2. Ὅταν ὁ μισθωτὴς εἶνε ἄπορος, τὴν ὡς ἀνωτέρω πρόσθετον αὔξησιν πέραν τοῦ συντελεστοῦ τοῦ ἄρθρου 7 καταβάλλουσιν ἐξ ἡμισείας ὁ μισθωτὴς καὶ τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου.

3. Μικροϊδιοκτήτης κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος λογίζεται ὁ εἰσπράπτων ἐν συνόλῳ κατ' Αὔγουστον 1930 μισθώματα μέχρι 1500 δραχμῶν τὸν μῆνα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου εἰσπραττομένου, ἐφ' ὅσον ἡ ἐν συνόλῳ πρόσοδος αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐν ἄρθρῳ 15 τοῦ Δ. τῆς 1-7-1927 προσόδους τῆς Α' κατηγορίας ἀπόρων.

Ἄρθρον 9

1. Ἰδιοκτῆται ἔχοντες ἄπορους μισθωτὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Δ. τῆς 1-7-1927, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐνοικιστασίου ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστης ἑξαμηνίας ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἑξῆς αἴτησιν περὶ ἐκδόσεως τῶν ἐντολμάτων πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 βαρύνοντος τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου χρηματικοῦ ποσοῦ, μετ' ὑπευθύνου δηλώσεως, ὅτι ἐξακολουθεῖ οἰκῶν ἐν τῷ αὐτῷ μισθίῳ ὁ ὡς ἄπορος ἀναγνωρισθεὶς μισθωτής. Ὁ ἀδικαιολογήτως μὴ ὑποβαλὼν ἐμπροθέσμως τὴν ἀνωτέρω αἴτησιν ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων του ὡς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον ἑξαμηνίαν.

Ἄρθρον 10.

1. Μισθωτὴς οὗ αἱ πρόσοδοι βραδύτερον ὑπερβαίνουν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀριθ. 1 ὅριον τοῦ ἀπόρου ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ αὐτὸς τὰς νομίμους αὐξήσεις, ὀφείλει δ' οὕτω νὰ ὑποβάλῃ δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Δ. τῆς 1-7-27 Ἐπιτροπήν, ἥτις ἀκυρεῖ τὰ διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον ἐκδεδόμενα τυχὸν ἐντάλματα.

2. Παραλιπόντος τοῦ μισθωτοῦ τὴν ὡς ἄνω δήλωσιν, δικαιοῦται ὁ ἰδοκτήτης νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως ἀπορίας τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Δ. τῆς 1)7)27 Ἐπιτροπή, ἂν ὁπωσδήποτε συγκεντρώσῃ στοιχεῖα πείθοντα ὅτι ὁ μισθωτὴς ἔχει προσόδους ὑπερβαινούσας τὸ ὅριον τοῦ ἀπόρου, δικαιοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐφεξῆς ἐνταλμάτων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἀρνηθῇ νὰ καταβάλῃ αὐτὸς πλήρεις τὰς νομίμους αὐξήσεις, κατὰ τὴν ἐκ τούτου δίκην μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ προσεπικαλεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς ἀναγκαστικὴν παρέμβασιν.

4. Ἐπίσης ἂν ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ πεισθῇ ὅτι μισθωτοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου ἢ συνταξιούχου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος μηνιαῖον εἰσόδημα ἠλαττώθη κάτω τῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων ὁρίων, εἴτε ἕνεκα ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε δι' ἄλλον λόγον, δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν μισθωτὴν τοῦτον ὡς ἄπορον διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς χήρας καὶ ἀνήλικα τέκνα τῶν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1927 καὶ ἐξῆς ἀποβιωσάντων ἢ ἀποβιούντων ὡς ἄνω ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν. Πρὸς τοῦτο ὁ ἐνδιαφερόμενος μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ δήλωσιν πρὸς τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν καὶ νὰ ἀπυδείξῃ τὴν μεταβολὴν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεώς του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει μετ' ἀκρόασιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ὁ κατὰ τὸν παρόντα ἀριθμὸν χαρακτηρισμὸς μισθωτοῦ τινος ὡς ἀπόρου ὡς μόνην συνέπειαν ἔχει τὸν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κανονισμὸν τοῦ μισθώματος.

Ὑπομίσθωσις κατοικιῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 αἱ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν αἱ παραταθεῖσαι κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Δ. τῆς 1)7)27 διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

1. Πᾶσα ὑπομίσθωσις εἴτε ὁλικὴ, εἴτε μερικὴ συναπτομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δέον νὰ γίνεται τῇ εἰδικῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἄλλως παύει χορηγουμένη ἡ παράτασις, ὑπόκειται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτὴς εἰς ἔξωσιν.

2. Πρὸς ὑπομίσθωσιν ἐξομοιοῦται καὶ πᾶσα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἐφ' οἱᾳδήποτε αἰτίᾳ ὁλικὴ ἢ μερικὴ παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

3. Ὡς ὑπομίσθωσις θεωρεῖται ἡ πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν παραμονὴ ἐν τῷ μισθίῳ προσώπων ξενιζομένων, ἐκτὸς ἂν ταῦτα ὦσιν οἰκεῖοι.

4. Ἐν περιπτώσει φιλοξενίας οἰκείων ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930 καὶ ἐφεξῆς ἐπὶ χρόνον μακρότερον τοῦ μηνός, ἐ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συντελεστὴς αὐξάνει κατὰ μίαν μονάδα δι' ἕκαστον φιλοξενούμενον ἄτομον, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ συνοίκησις μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 θεμιτοῦ ὁρίου. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς μέχρι δευτέρου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

5. Ἐπὶ ὑπομισθώσεως τοῦ ὅλου μισθίου, εἴτε συνολικῶς γενομένης εἴτε διὰ τιμηματικῶν ὑπομισθώσεων, προστατεύεται ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ οἱ ὑπομισθωταί. Ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα ἢ τὰ ὑπομισθώματα, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐν συνόλῳ κατώτερα τοῦ ἀρχικοῦ μισθώματος μετὰ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἐνοικιοστασίων ἐπιβληθεισῶν αὐξήσεων, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐπιβαλλομένων, περιέρχονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν καὶ ἂν ὑπερβαίνωσι τὰ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ὅρια. Ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ ὑπομισθωταὶ ὑποχρεοῦνται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀφ' ἧς προσκληθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου, νὰ συνάψουν ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως νέαν σύμβασιν μισθώσεως μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ.

6. Ἡ μερικὴ ὑπομίσθωσις θεωρεῖται ὁλική, ἐὰν ἡ μία ἢ αἱ πλείονες ὑπομισθώσεις περιλαμβάνωσι τοὐλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τοῦ χώρου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ὑπομισθωτῶν ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα καὶ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ μισθώματος, προστατεύεται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ οἱ ὑπομισθωταί.

7. Ἐὰν ἐγένοντο περαιτέρω διαδοχικαὶ ὑπομισθώσεις ὑπὸ τῶν ὑπομισθωτῶν ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει τὸ μέγιστον τῶν ὑπομισθωμάτων καὶ τὸ τέταρτον τοῦ μισθώματος, ἐὰν δὲ τὰ ὑπομισθώματα, σὺν τῷ τετάρτῳ, ὦσι κατώτερα τοῦ ὅλου μισθώματος, ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς εἰς συμπλήρωσιν τῆς διαφορᾶς. Ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ.

8. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ ἄρθρου τούτου τό τε μίσθωμα καὶ τὰ ὑπομισθώματα λογίζονται μετὰ τῶν νομίμων αὐξήσεων.

9. Ἐπὶ πάσης ἄλλης μερικῆς ὑπεκμισθώσεως κατοικίας λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτὴς παρὰ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ηὐξημένου ὑπομισθώματος, προστατεύεται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτής.

10. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὡς καὶ ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίων, οἱαδήποτε μεταξὺ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ μεταγενεστέρα συμφωνία δὲν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν.

11. Λυομένης δικαστικῶς τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἐὰν ὁ ὑπομισθωτὴς ἀπέκτησεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε, ὡς καὶ ἐκ τοῦ παρόντος, ἐνοικιοστασίου δικαιώματα, ἡ ὑπομίσθωσις διατηρεῖται, ἡ δὲ κατὰ τοῦ μισθωτοῦ ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως. Ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ ὑπομισθωτὴς νὰ καταβάλλῃ ἐφεξῆς τὸ μίσθωμα ὅλου τοῦ μισθίου, νομίμως ηὐξημένον ἐφ' ὅσον ὁ κατεχόμενος ὑπ' αὐτοῦ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰς ἄλλον ἐκμίσθωσιν τοῦ κενωθέντος ὑπὸ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἀρχικοῦ μισθωτοῦ.

12. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ 11 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἐγκαταλείφθῃ τὸ μίσθιον εἴτε λόγῳ θανάτου εἴτε λόγῳ ἀποχωρήσεως τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ.

Μισθώσεις καὶ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν μετ' ἐπίπλων.

Ἄρθρον 13.

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 αἱ μισθώσεις καὶ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν μετ' ἐπίπλων, αἱ παραταθεῖσαι κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Δ. τῆς 1)7)27, διέπονται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος, αἱ δὲ αὐξήσεις ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐνιαίου μισθώματος.

2. Ἐπὶ τῆς ὁλικῆς μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως ὡς καὶ τῆς θεωρουμένης ὁλικῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἀριθμὸς 6 ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔπιπλα αὐτοῦ δι' ἀποράσεως τοῦ Πρεδίρου, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ Πρόεδρος ὁρίζει τὸ ποσὸν καθ' ὃ δέον νὰ μειωθῇ τὸ μίσθωμα.

3. Ἐπὶ μερικῆς μετ' ἐπίπλων ὑπομισθώσεως καὶ παροχῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ὑπομισθωτήν, ὁ ἐκμισθωτής, σὺν τῷ μισθώματι, λαμβάνει καὶ τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ὑπομισθώματος.

4. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπὶ τῆς μερικῆς ὑπομισθώσεως, τῆς θεωρουμένης ὡς ὁλικῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἀριθμὸς 6, ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπομισθώματος, ὁ δὲ ὑπομισθωτής, ὁ παρέχων τὰ ἔπιπλα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, τὸ ἕτερον ἥμισυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Μισθώσεις καὶ ὑπομισθώσεις καταστημάτων καὶ γραφείων.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ διάρκεια τῶν μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων καταστημάτων ἢ γραφείων, τῶν παραταθεισῶν ὑπὸ τοῦ Δ. τῆς 1)7)27 παρατείνεται ἐκ νέου αὐτοδικαίως μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1933 κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους ἐφαρμοζομένου καὶ ἐπὶ τούτων τοῦ ἀριθμοῦ 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

2. Τὸ μίσθωμα τῶν οὕτω παρατεινομένων μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1914, ἐν Θράκῃ δὲ τοῦ ἔτους 1912, καθοριζομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀριθμῶν 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

3. Τὸ μίσθωμα διὰ τὸν τὸ μέχρι 31 Αὐγούστου 1931 χρονικὸν διάστημα παραμένει τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ μῆνα Αὐγουστον 1930 καταβαλλόμενον, διὰ δὲ τὸ ἀπὸ 1)9)1931 μέχρι 31)8)1933 χρονικὸν διάστημα ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Δ. τῆς 1)7)1927 συντελεστὴς αὐξήσεως δι' ἑκάστην τῶν αὐτόθι ὁριζομένων κατηγοριῶν καταστημάτων καὶ γραφείων αὐξάνεται κατὰ δύο μονάδας.

4. Ἂν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶνε τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ διὰ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου καθοριζόμενον, οὐδεμία αὔξησις καταβάλλεται, ἂν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 35 τοῦ ἀπὸ 1-7-27 Δ. καθοριζόμενον θεμιτὸν μίσθωμα.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπὶ μισθώσεως καταστήματος ἢ γραφείου, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις, ἰσχύει ὑπὲρ τοῦ συζύγου καὶ τῶν κατιόντων αὐτοῦ μόνον, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεχίζουσι τὸ ἐπάγγελμα, τὴν τέχνην ἢ τὴν ἐπιχείρησιν ἐν γένει, δι' ἣν ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ μίσθιον ὑπὸ τοῦ θανόντος.

2. Ἡ παράτασις ἰσχύει καὶ ὑπὲρ τῶν εἰδικῶν διαδόχων τῶν ἀνηλίκων τέκνων μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτοὺς διὰ συμβάσεως μετὰ τῶν ἀνηλίκων μετεβιβάσθη ἡ συνέχισις τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς τέχνης ἢ ἐν γένει τῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἣν ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ μίσθιον. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ μισθωτοῦ.

3. Ἐπὶ διαλύσεως ἐμπορικῆς Ἑταιρείας ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις τῆς μισθώσεως ἰσχύει ὑπὲρ τοῦ συνεταίρου, τοῦ προσληφθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπο 1)7)1927 Διατάγματος, συνεχίζοντος δὲ τὸ ἐμπόριον ἢ ἐν γένει τὴν ἐπιχείρησιν τῆς Ἑταιρείας. Ἐπὶ πλειόνων τοιούτων προτιμᾶται κατὰ σειρὰν α') ὁ ἰδιοκτήτης ἑταῖρος, β') ὁ ἀρχικὸς μισθωτὴς ἑταῖρος, γ') ὁ ἔχων τὴν μείζονα ἑταιρικὴν μερίδα καὶ ἐπὶ ἴσων μερίδων ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος, λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὸ σύνολον τῶν ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει πραγματικῶν περιστατικῶν. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Ἑταιρείας, θανάτῳ τινὸς τῶν ἑταίρων, εἰς τὰ ὡς ἄνω δικαιώματα αὐτοῦ ὑπεισέρχονται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον συνεχίζουσι τὸ ἐμπόριον ἢ ἐν γένει τὴν ἐπιχείρησιν τῆς Ἑταιρείας.

4. Ἐπὶ βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων μετατρεπομένων εἰς ἀνωνύμους Ἑταιρείας ἢ συγχωνευομένων εἰς τοιαύτας, ἐχούσας ἀντικείμενον τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν, παρατείνεται ἡ μίσθωσις ὑπὲρ τῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος καταβλητέου ηὐξημένου μισθώματος καὶ ἐπὶ πλέον 20 ο)ο. Τὸ ἥμισυ τῆς προσθέτου ταύτης αὐξήσεως τοῦ 20 ο)ο, σὺν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ παρόντος ποσοστῷ, καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου ὑπὸ τῆς μισθωτρίας Ἑταιρείας ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως.

Ἄρθρον 16.

1. Πᾶσα ὑπομίσθωσις, εἴτε ὁλικὴ εἴτε μερική, συναπτομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δέον νὰ γίνηται τῇ εἰδικῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἄλλως παύει χορηγουμένη ἡ παράτασις, ὑπόκειται δὲ ὅ τε ὑπομισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς εἰς ἔξωσιν.

2. Πρὸς ὑπομίσθωσιν ἐξομοιοῦται καὶ πᾶσα ὑπὸ τοῦ μισωτοῦ, ἐφ' οἱᾳδήποτε αἰτίᾳ, ὁλικὴ ἢ μερικὴ παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

3. Ἐπὶ τῶν καταστημάτων ἐν γένει ὡς καὶ τῶν γραφείων, ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις συνεταίρου ἢ συνεργάτου ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἀλλ' ἀποχωροῦντος τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, παύει ἡ προστασία ὡς πρὸς τὸν προσληφθέντα.

4. Αἱ περὶ ἀπαγορεύσεως ὑπομισθώσεων, ἢ ὁπωσδήποτε παραχωρήσεως χρήσεως τοῦ μισθίου, ὡς καὶ αἱ περὶ καταβολῆς ὑπομισθωμάτων ἢ ποσοστῶν τούτων εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μισθώσεων, διὰ ξενοδοχεῖα ὕπνου, ἢ οἰκοτροφεῖα (pensions), ἢ ἐκπαιδευτήρια ἢ ἐπὶ τοιούτων γενομένων πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν ἐπίπλ

ἀνάλογον, κατὰ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας, μίσθωμα κανονιζόμενον ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ὁριζομένην διαδικασίαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος.

6. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν οἱ ὑπομισθωταὶ γραφείων ἢ καταστημάτων ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὡς καὶ ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου, οἱαδήποτε μεταξὺ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ μεταγενεστέρα συμφωνία δὲν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν.

7. Λυομένης ὡσαυτκῶς τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἐὰν ὁ ὑπομισθωτὴς ἀπέκτησεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε, ὡς καὶ τοῦ παρόντος, ἐνοικιοστασίου δικαιώματα ἡ ὑπομίσθωσις διατηρεῖται, ἡ δὲ κατὰ τοῦ μισθωτοῦ ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως.

8. Ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ ὑπομισθωτὴς νὰ καταβάλλῃ ἐφ' ἑξῆς τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις κανονιζόμενον μίσθωμα ὅλου τοῦ μισθίου, ἐφ' ὅσον ὁ κατεχόμενος ὑπ' αὐτοῦ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰς ἄλλον ἐκμίσθωσιν τοῦ κενωθέντος ὑπὸ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἀρχικοῦ μισθωτοῦ χώρου.

Ἄρθρον 18.

Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1933 καὶ ἐφεξῆς αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον ἀπὸ τῶν καταστημάτων καὶ γραφείων, δικαιοῦται ὅμως ὁ μισθωτὴς νὰ προτιμηθῇ ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου ἐπὶ διετίαν, ἐναντι οἱουδήποτε ἄλλου μισθωτοῦ, διατηρῶν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς μὴ μεταβολῆς τῆς χρήσεως, ἐπὶ μισθώματι δὲ μὴ ὑπερβαίνοντι κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος θεμιτὸν μίσθωμα.

Ἄρθρον 19.

Μισθωτὴς παραμένων ἐν τῷ μισθίῳ μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1933 τεκμαίρεται ὅτι ἀσκεῖ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προτίμησιν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ μέχρι 31 Αὐγούστου 1935 ὡς μίσθωμα τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 θεμιτὸν ὅριον.

Ἄρθρον 20.

Ἐπὶ ξενοδοχείων, οἰκοτροφείων καὶ μισθίων χρησιμοποιουμένων ὡς γραφείων, λυομένης καθ' οἱονδήποτε τρόπον τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἐὰν ὁ κατεχόμενος ὑπό τινος ὑπομισθωτοῦ προστατευομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος χῶρος εἶνε ἐλάσσων τοῦ τετάρτου τοῦ ὅλου μισθίου, δικαιοῦται ὁ ἐκμισθωτὴς νὰ ζητήσῃ τὴν ἔξωσιν αὐτοῦ ἐπὶ καταβολῇ ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν ἐλευθέρου μισθώματος ἀναλόγου πρὸς τὸν κατεχόμενον χῶρον μισθίου, διὰ τὸν μέχρι 31 Αὐγούστου 1933 ὑπολειπόμενον χρόνον, τὴν ὁποίαν ἀποζημίωσιν ἐν διαφωνίᾳ καθορίζει ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρον 21.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ κατοικιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περιπτώσεις ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 22.

Δὲν ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1. Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν συνομολογηθεισῶν ἢ συνομολογουμένων διὰ τὴν θερινὴν ἢ χειμερινὴν ἀποκλειστικῶς περίοδον.

2. Ἐὰν ἀστικὸν ἀκίνητον, ὅπερ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐχρησιμοποίει ὁ ἰδιοκτήτης, ἐξεποιήθη ἢ ἐκποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἢ καὶ ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, ὁποτεδήποτε συνταχθέντος, ἀνέλαβεν ἢ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἐκποιήσας νὰ παραδώσῃ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐκποίησις τὸ ρηθὲν ἀκίνητον, κἂν ἔτι συνεφωνήθη ὅπως ὁ ἐκποιήσας παραμείνῃ ἐν τῷ ἐκποιηθέντι ὡς μισθωτὴς ἐφ' ὡρισμένον χρόνον.

3. Ἐπὶ μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων καταστημάτων ἢ γραφείων συνομολογηθεισῶν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1925

4. Ἐπὶ μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων κατοικιῶν, συνομολογηθεισῶν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1927.

5. Ἐπὶ μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων συνομολογηθεισῶν τὸ πρῶτον ἢ ἀνανεωθεισῶν μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1925, καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς παρητήθη ἐγγράφως τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἐξαιροῦνται αἱ ἐν ἄρθρῳ 57 ἀριθ. 5 καθοριζόμεναι εἰδικαὶ περιπτώσεις.

6. Ἐπὶ μισθώσεων οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1923.

7. Ἐπὶ ἀθετήσεως ὅρου τῆς μισθώσεως, δι' ἣν ἀθέτησιν συνεφωνήθη ἐγγράφως ἡ λύσις τῆς μισθώσεως ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς κατὰ παράβασιν τῶν ἀρχικῶν ὅρων τῆς μισθώσεως τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται δι' ἄλλον παρὰ τὸν συμφωνηθέντα σκοπόν. Μεταβολὴ ἢ προσθῆκαι ἐπουσιώδεις ἐν τῷ μισθίῳ γενόμεναι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐν τῇ συμβάσει συνωμολογημένου σκοποῦ ἢ ἐλαφρῶς χαλεπωτέρα χρῆσις τοῦ μισθίου δὲν ἐπάγονται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

8. Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς μισθωτὴς εἶναι ἀλλοδαπὸν δημόσιον, δῆμοι, κοινότητες, ὁμόρρυθμοι, ἀνώνυμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι Ἑταιρεῖαι ἐν γένει ἔχουσαι κεφάλαιον μετὰ τῶν ἀποθεματικῶν ἄνω τῶν 5.000.000 δραχμῶν, πρὸς δὲ τὰ χρηματιστήρια παντὸς εἴδους καὶ αἱ πάσης φύσεως ἀλλοδαπαὶ Ἑταιρεῖαι, ἐργαζόμεναι ἐν Ἑλλάδι ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν εἴτε δι' ὑποκαταστημάτων εἴτε διὰ πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων, ὁσονδήποτε κἂν ἔχωσιν ἢ διαθέτωσιν ἐν Ἑλλάδι κεφάλαιον.

9. Ἐπὶ μισθώσεων, καθ' ἃς οἱ μισθωταὶ εἶνε ὑπήκοοι κρατῶν ἐν οἷς οἱ Ἕλληνες ἀποκλείονται τῆς προστασίας τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος ἐνοικιοστασίου.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται:

α') Οἱ πρόσφυγες ὑπήκοοι ξένων Κρατῶν, Ἕλληνες ἢ μὴ τὸ γένος.

β') Αἱ Ἑλληνίδες τὸ γένος, αἱ ἀποβαλοῦσαι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν συνεπείᾳ γάμου των μετ' ἀλλοδαποῦ ὑπηκόου, ἐφόσον διατελοῦσιν ἐν χηρείᾳ, θανόντος τοῦ ἀλλοδαποῦ συζύγου των, δὲν ἔχουσι δὲ ἄρρενα τέκνα.

γ') Τὰ ἀλλοδαπὰ θεραπευτήρια τὰ λειτουργοῦντα ἐν Ἑλλάδι, δι' ἃ ὅμως ὡς μίσθωμα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἑξῆς καταβάλλεται πλῆρες τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος θεμιτὸν ὅριον, τῆς ἐπὶ πλέον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 κανονιζομένου μισθώματος διαφορᾶς καταβαλλομένης τῷ ἐκμισθωτῇ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου.

10. Ἐπὶ μισθωτῶν κατὰ κοινὴν ἀντίληψιν ὁμολογουμένως πλουσίων. Ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον μαχητὸν οἱ μισθωταὶ μεγάλοι βιομήχανοι, μεγάλοι ἐφοπλισταί, μεγάλοι ἐπιχειρηματίαι, μεγάλοι κτηματίαι, μεγαλέμποροι, μεγάλοι παραγγελιοδόχοι, ξενοδόχοι μεγάλων σχετικῶν ἐπιχειρήσεων, τραπεζῖται γενικοὶ διευθυνταὶ ἐν γένει ἢ διευθύνοντες σύμβουλοι ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἐχουσῶν μετοχικὸν κεφάλαιον ἄνω τῶν 5.000.000 δραχμῶν, χρηματισταί, φήμης ἐπιστήμονες ἀποκερδαίνοντες μεγάλα ποσὰ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἐν γένει, ὁσάκις ἐκ τῆς ἐν συνόλῳ πολυτελοῦς παραστάσεως ἢ ἐμφανίσεως αὐτῶν καὶ τῶν οἰκείων των καὶ τοῦ ἐν γένει πολυδαπάνου βίου ὃν διάγουσι τεκμαίρεται ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία αὐτῶν.

11. Ἐπὶ μισθωτοῦ ἔχοντος μετὰ τῶν συνοικούντων αὐτῷ προσώπων καθαρὰς μηνιαίας προσόδους ἐκ πάσης αἰτίας ἄνω μὲν τῶν 20 χιλ. δραχμῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ἄνω δὲ τῶν 15 χιλ. δραχμῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν, ἔνθα ἰσχύει τὸ παρόν.

12. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἢ τῶν αὐξήσεων αὐτοῦ ἢ τοῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπομισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 προσθέτων καταβολῶν ἢ τοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου καταβλητέου ποσοῦ.

13. Ἐπὶ κατοικιῶν ἐξαρτωμένων ἐκ λειτουργούντων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ἐὰν ὁ ἔνοικος, καὶ ἂν δὲν ὑφίσταται σχέσις μισθώσεως, ὑπάλληλος ἢ ἐργάτης τοῦ ἐργοστασίου, νομίμως ἔπαυσεν ὢν τοιοῦτος καὶ δὲν ἐξηναγκάσθη πρὸς τοῦτο διὰ μονομεροῦς ἐκ μέρους τοῦ ἐργοδότου ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίου τοῦ τελευταίου μηνὸς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθμοῦ τούτου παρέχεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὸν ἔνοικον ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην πρὸς ἐξεύρεσιν οἰκήματος ἀνάλογος προθεσμία, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τοὺς 3 μῆνας.

14. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς κατοικίας ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων κατὰ τὸ παρὸν οἰκείων ἦτο ἢ ἐγένετο κύριος οἰκίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, νοουμένῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὅροφος κατέστη ἐλεύθερος ἀπὸ 1-7-27 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει, ἂν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἠθελεν ἀποφασισθῇ ὅτι συντρέχουσιν ἰδικαίτεραι ἀτομικαί, οἰκογενειακαί, οἰκονομικαί, ἐπαγγελματικαὶ καὶ λοιπαὶ συνθῆκαι μεταξὺ τῶν συνοικούντων ἐν τῇ μισθίῳ οἰκίᾳ, ὥστε ἡ μεταίκησις ἁπάντων τούτων εἰς τὴν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω οἰκίαν δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ χώραν.

15. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἤτις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων κατὰ τὸ παρὸν οἰκείων εἶναι ἢ γίνῃ κύριος οἰκίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, νοουμένῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὅροφος καταστῇ ἐλεύθερος μισθώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τυχὸν στενότης τοῦ τελευταίου τούτου ὀρόφου δὲν καθιστᾷ ἀπολύτως ἀδύνατον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τὴν εἰς αὐτὸν μετοίκησιν ἁπάντων τῶν συνοικούντων.

16. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἤτις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων κατὰ τὸ παρὸν οἰκείων οἰκοδομήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω πόλει κτίριον ἔχον τοὐλάχιστον ἕνα ὅροφον μὲ δωμάτια.

17. Ἐὰν μισθωτὴς καταστήματος ἀπέκτησεν ἀπὸ τῆς 7ης Ἀπριλίου 1927 καὶ ἐντεῦθεν ἢ ἀποκτήσῃ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, νοουμένῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 6, ἴδιον ἀκίνητον εἰς τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ ἢ ἠδύνατο ἢ δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἐπιχείρησιν, ἣν ἀσκεῖ ἢ ἤσκει ἐν τῷ μισθίῳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ διαλυθείσης τῆς ἑταιρείας, ὡς πρὸς τοὺς συνεχίζοντας τὴν ἐπιχείρησιν κληρονόμους τοῦ μισθωτοῦ ἢ συνεταίρους ἢ μέλη διαλυθείσης ἑταιρείας.

18. Ἐὰν μισθωτὴς καταστήματος ἀσκῇ ἐν τῇ α' τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐμπορίαν εἰς δύο μίσθια τ ἐνοικιοστάσιον καὶ ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιο τται ἡ ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου προστασία ὡς πρὸ ραν μίσθωσιν, ἐὰν δὲ ὁ μισθωτὴς ἀσκῇ τὴν ἢ ἐμπορίαν εἰς πλείονα τῶν δύο καταστη τοῦ ἐνοικιοστασίου προστασία ὡς πρὸς τὸ χαιοτέρας ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον μισθώσει μίσθια ἀνήκουν εἰς διαφόρους ἰδιον

19. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἢ ἡ συνοι φότεροι εἶνε κατὰ τὴν δημοσίευσι τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἰδιοκτῆτ ἐξ ἧς ἀπολαμβάνουσιν ἐτησ τριπλάσιον τοῦ ὑπ' αὐτῶν διπλάσιον μόνον ἂν ἡ συ ριουσίας πρόσοδος τοῦ σθωτοῦ καὶ τῆς συζ μόζεται ἐπὶ μισθω ἀσκεῖται ἐμπόρισ κατηγορίαν τῶ μένως πλουσ

20. Ἐ ὅλῳ ἢ ἐ δίου π

21. Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται ὡς οἶκος ἀνοχῆς ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. ἢ ἂν ὁ μισθωτὴς ἀπέκτησεν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1925 ἴδιον ἀκίνητον κενὸν καὶ ἐξεμίσθωσεν αὐτὸ ὡς οἶκον ἀνοχῆς.

22. Ἐπὶ μισθίων χρησιμοποιουμένων ὡς χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν ἢ ὡς χορευτικῶν κέντρων (dansing).

23. Ἐπὶ μισθώσεων καφεζυθεστιατορίων, ξενοδοχείων καὶ τῶν ἐν γένει κτήσεων τῶν γραμμῶν τῆς Ἑταιρείας ΣΠΑΠ ἢ τῶν ἀνηκουσῶν τῷ Δημοσίῳ ὡς καὶ ἐπὶ πάσης κτήσεως τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους χρησιμευούσης πρὸς οἱανδήποτε ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, ἤτοι ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 12 τῆς διὰ τοῦ νόμου 2978 κυρωθείσης συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1925 κυρωθείσης νεωτέρας τοιαύτης, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος.

24. Ἐπὶ μισθίων ἀνηκόντων εἰς ἀρχαιολογικὰς σχολὰς ἡμεδαπὰς ἢ ξένας, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀναγκαιοῦσι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

25. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς οἰκίας ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας δὲν διέμεινε, πλὴν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ διαμένῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῷ μισθίῳ αὐτὸς ἢ τις τῶν κατὰ τὸ παρὸν συνοικούντων μετ' αὐτοῦ οἰκείων. Ἡ παραμονὴ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἄλλου τρίτου προσώπου δὲν ἀ οὶ τὴν οἰκογένειαν. Ἡ μετὰ τὸ ἑξάμηνον ἐπάνοδος τ δὲν αἴρει τὸ πρὸς ἔξωσιν δικαίωμα τοῦ ἐκμισθ ολόε ρητὴ ἢ σιωπηρὰ παραίτησις τούτου ἢ ἑξαμήνου ἐπάνοδος καὶ παραμονὴ οἰκείων του ἐν τῷ μισθίῳ ἐπί ρίσιν τοῦ Προέδρου νὰ μὴ ου, ἐὰν γίνεται πρὸς

γένει ἢ

αύτης άποζημιώσεως είς τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως καταβολὴ αὐτῶν συνεπάγεται τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ λόγου τῆς ἄρσεως.

29. Ἐπὶ ἀκινήτων βεβαρυμένων δι' ἐνυποθήκων δανείων, ὧν οἱ τόκοι ὑπερβαίνουν τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου λαμβανόμενον καθαρὸν μίσθωμα, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἔχει ἄλλην περιουσίαν ἄνω τῶν ἐν ἀριθμῷ 11 τοῦ παρόντος ὁρίων, ἡ δὲ ὑποθήκη ἢ ἡ μετατραπεῖσα εἰς ὑποθήκην προσημείωσις ἐνεγράφη πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1930 καὶ ἡ ἐξασφαλιζομένη δι' αὐτῆς ἀπαίτησις εἶναι γεγεννημένη πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πλὴν τῆς τοῦ ἀριθμοῦ 12 αὐτοῦ, δι' ἣν δὲν ἀπαιτεῖται πρόσκλησις ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς νὰ καταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωτοῦ προσκλήσεως περὶ ἐκκενώσεως τοῦ μισθίου. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἐξώσεως.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 22: α') τοῦ ἀριθμοῦ 5 ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μισθωτῶν προσφύγων, ἀποδεικνυομένης τῆς ἰδιότητός των ταύτης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 ἀριθ. 1 στοιχ. δ' τοῦ Δ. τῆς 1-7-27 καθοριζόμενα, β') τοῦ ἀριθμοῦ 6, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μισθωτοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, γ') τοῦ ἀριθμοῦ 8, ἐξαιρέσει τῶν αὐτόθι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν πάσης φύσεως καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστημάτων αὐτῶν, οἱ μισθωταὶ δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐν τῷ μισθίῳ ὑπὸ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος περιορισμούς, ἐὰν δέχωνται νὰ καταβάλλωσι τὸ κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ἐξευρεθησόμενον ἐνοίκιον ηὐξημένον κατὰ τὸ 1)5 ἀκόμη αὐτοῦ.

3. Οἱ μισθωταὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἀριθμῶν 11, 14 καὶ 15 τοῦ ἄρθρου 22 ὡς καὶ οἱ μισθωταὶ καταστημάτων τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιοῦνται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ εὐεργετήματος ἐὰν δέχωνται νὰ καταβάλλωσι τὸ κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ἐξευρεθησόμενον ἐνοίκιον ηὐξημένον κατὰ τὸ 1)5 ἀκόμη αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Μήπω λήξασαι μισθώσεις.

Ἄρθρον 24.

1. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως κατοικίας, καταστήματος ἢ γραφείου συνομολογηθείσης πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1925 καὶ λησμούσης τὴν 31 Αὐγούστου 1930 ἢ μετ' αὐτὴν καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς λήξεως τοῦ παρόντος, παρατείνεται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 14 τοῦ παρόντος χρόνου.

2. Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν ἢ καταστημάτων ἢ γραφείων συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1924 καὶ λησμουσῶν τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ μίσθωμα αὐξάνεται καὶ καταβάλλεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 μέχρι τῆς λήξεως τῆς συμβατικῆς προθεσμίας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 14 τοῦ παρόντος κανονιζομένου μισθώματος αὐξήσεως, ἐὰν ὁ μισθωτὴς δὲν ἔχῃ καταβάλλει καὶ ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀριθμοῦ 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ ἡμισυ τοῦ ποσοῦ τῶν μισθωμάτων ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπερβαίνει τὸ ἐπηυξημένον μίσθωμα. Τὸ ἡμισυ τοῦ ὑπερβάλλοντος τοῦ ἐπηυξημένου μισθώματος δύναται νὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐναρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνὰ ἓν τρίτον κατ' ἔτος.

3. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας τῶν ἐν ἀριθμοῖς 1 καὶ 2 μισθώσεων μέχρι λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταβάλλεται ὡς μίσθωμα ὁλόκληρον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος κανονιζόμενον θεμιτὸν ὅριον. Ὑπαρχούσης δὲ ὑπομισθώσεως, ἐπὶ κατοικιῶν μὲν καταβάλλεται ἐπὶ πλέον καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπομισθωμάτων τοῦ ὑπερβάλλοντος τὸ ἐπηυξημένον τοῦτο μίσθωμα, ἐπὶ καταστημάτων δὲ ἢ γραφείων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 17 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

4. Ἐπὶ μισθώσεων ἐν γένει συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ λησμουσῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐὰν κατὰ τὴν σύμβασιν ὁ μισθωτὴς ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ἢ τῷ ἐπετράπη νὰ οἰκοδομήσῃ ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ ἐν τῷ μισθίῳ χώρῳ ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ οὐσιωδῶς τὸ μίσθιον ἢ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς αὐτὸ ἀξίας λόγου προσθήκας καὶ πρὸς τέλεσιν τούτων ἐδαπάνησε σημαντικὰ ποσά, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τοῦ ἡμίσεως τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μισθώσεως ἀξίας τοῦ μισθίου ἄνευ τῶν προσθηκῶν ἢ βελτιώσεων, τῆς τε δαπάνης ταύτης καὶ τῆς ἀξίας τοῦ μισθίου ὑπολογιζομένων εἰς ὑγιὲς νόμισμα, ἰσχύουσιν αἱ ἑπόμεναι διατάξεις:

Α') Ἐὰν κατὰ τὴν σύμβασιν ἀναλαμβάνῃ τὰ ὑλικὰ ὁ μισθωτής, διαρκούσης μὲν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας καταβάλλεται ὡς μίσθωμα τὸ τρίτον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 14 τοῦ παρόντος κανονιζομένου μισθώματος· μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν παρατάσεως ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Β') Ἐὰν δὲ τὰ οἰκοδομήματα ἢ αἱ μεταρρυθμίσεις παραμένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτήτου :

α') Ἡ προθεσμία τῶν τοιούτων μισθώσεων παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς των ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸ ἓν τρίτον (1/3) τῆς συμπεφωνημένης προθεσμίας, πλὴν ἂν διὰ συμβάσεως συνομολογηθείσης μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1925 παρετάθη συμβατικῶς ἡ ἀρχικὴ προθεσμία.

β') Ὡς μίσθωμα καταβάλλεται, διαρκούσης μὲν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας τὸ τρίτον τοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 κανονιζομένου μισθώματος ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς τὰ ὑπομισθώματα. Μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας μέχρι τῆς κατὰ τὸν ἑπόμενον ἀριθμὸν 5 ἀποσβέσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δαπανηθέντος ποσοῦ τὸ ἥμισυ του κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 κανονιζομένου μισθώματος ἄνευ ἐπίσης συμμετοχῆς εἰς τὰ ὑπομισθώματα, πλὴν ἂν ὁ μισθωτὴς βαρύνεται κατὰ τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν μὲ τὸ σύνολον τῶν φόρων τοῦ ἀκινήτου, ὅτε καταβάλλει τὸ τρίτον, ὡς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀποσβέσεως μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἑδάφιον α' παρατάσεως καταβάλλεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 θεμιτὸν μίσθωμα τοῦ μισθίου ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ μορφήν. Ἡ τελευταία αὕτη διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἂν ἡ κατὰ τὸ ἐδ. α' παράτασις λήγει πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 14 παρατάσεως, διὰ τὸν μέχρι τούτης ὑπολειπόμενον χρόνον.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κανονίζεται τὸ μίσθωμα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς, ἐὰν ἡ περὶ ἧς πὸ στοιχ. τοῦτο Β' μίσθωσις, λήξασα συμβατικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ Δ. τῆς 1)7)27, παρετάθη κατὰ τὸ ἓν τρίτον τῆς προθεσμίας, ἣν δύναμει τῆς διατάξεως τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ἰσχύοντος διατάγματος τῆς 1)7)27.

5. Πρὸς καθορισμὸν τῆς κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ἀποσβέσεως τῶν δαπανῶν τοῦ μισθωτοῦ ἀνάγονται εἰς ὑγιὲς νόμισμα αἵ τε δαπάναι οἰκοδομήσεως καὶ βελτιώσεων, ὡς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συμβατικῆς προθεσμίας εἰσπράξεις αὐτοῦ, βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεως ἑκάστης, αὐτῶν ἀξίας τῆς ὀραχιῆς καὶ ὑπολογίζεται ἐπ' ἀμφοτέρων τρεχούμενος τόκος πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως.

6. Ἐπὶ πασῶν τῶν ἄνω περιπτώσεων ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται ὁποτεδήποτε νὰ λύσῃ τὴν σύμβασιν, εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὸν ἐκμισθωτὴν πρὸ ἑνὸς μηνός, καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄλλως ὑπόκειται εἰς ἔξωσιν.

7. Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται προσέτι καὶ ἐπὶ μισθώσεων οἰκιῶν ἢ καταστημάτων ἢ γραφείων συνομολογηθεισῶν ἀρχικῶς πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ μετέπειτα ἀνανεωθεισῶν καὶ ὧν δὲν ἔληξεν εἰσέτι ὁ χρόνος τῆς κατ' ἀνανέωσιν μισθώσεως.

8. Ὁ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονισμὸς μισθώματος διὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας τῶν μήπω λῃξασῶν μισθώσεων ἰσχύει καὶ διὰ τὸν τυχὸν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς συμβατικῆς προθεσμίας ἢ τῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀριθμοῦ 4 στοιχείων Βα' παρατάσεως αὐτῆς κατὰ τὸ 1)3.

9. Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ρυθμισθῶσι κατὰ διάφορον τοῦ ἐν τῷ παρόντι καθοριζομένου τρόπον αἱ μισθωτικαὶ σχέσεις αἱ προκύψασαι ἐκ συμβάσεων συνομολογηθεισῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1916, λῃξασῶν δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 1—7.—927 Διατάγματος, καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς ἰδίαις δαπάναις ἀνήγειρεν ἀρτίαν καὶ στερεὰν οἰκοδομήν, ἀνάλογον πρὸς τὸν ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ οἰκοπέδου ἐνδεικνυόμενον προορισμὸν τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τὸν ὅρον ἀναλήψεως τῶν ὑλικῶν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας. Διὰ τοῦ ἐκδοθησομένου Διατάγματος δύνανται νὰ καθορισθῶσιν οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς τὰ ὡς ἄνω οἰκοδομήματα παραμένουσι μετὰ τὸ πέρας τῆς μισθωτικῆς σχέσεως πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἀποσβέσεως τῆς δαπάνης αὐτῶν ἢ ἡ πρὸς τοῦτο ἀναγκαία παράταξις τῆς μισθώσεως καὶ τὸ μισθωτικὸν ἀντάλλαγμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Πρόσθετοι ὑποχρεώσεις μισθωτῶν καὶ ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐπὶ τῶν παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος μισθώσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1924 συνομολογηθεισῶν, μήπω δὲ λῃξασῶν, ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ δημοτικοῦ ὕδατος, τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 40 τοῦ νόμου 2435 προσθέτου φόρου ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐπὶ τῶν εἰσαδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, τοῦ προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ περιχώρων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ὑποχρέωσις ἐκκενώσεως τῶν βόρων ἐπιβάλλεται εἰς τὸν μισθωτὴν καὶ τοὺς ὑπομισθωτάς.

2. Ἐπὶ πλειόνων ὀρόφων αἱ δαπάναι αὗται μερίζονται κατ' ὄροφον, ἀναλόγως τοῦ δ.' ἕκαστον ὄροφον καταβαλλομένου ἐν συνόλῳ μισθώματος, μεταξὺ δὲ πλειόνων μισθωτῶν οἰκούντων ἐν τῷ αὐτῷ ὀρόφῳ ἐπίσης ἀναλόγως τοῦ ὑφ' ἑκάστου καταβαλλομένου μισθώματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸ μίσθωμα συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ κατὰ τὸ παρὸν βαρύνον τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου ποσόν. Ἐὰν ἐν τῷ μισθίῳ κατοικῇ καὶ ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς συμμετέχει καὶ οὗτος τῶν δαπανῶν ἀναλόγως πρὸς τὸ βεβαιωθὲν ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας τεκμαρτὸν μίσθωμα τοῦ κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ χώρου.

3. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ τινὸς τῶν μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν νὰ καταβάλῃ τινὰ τῶν κατὰ τοὺς προηγουμένους ἀριθμοὺς βαρυνουσῶν αὐτοὺς δαπανῶν, ἢ ἐν ἀμφισβητήσει τοῦ καταβλητέου ποσοῦ, ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου.

4. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπως ἐκτελέσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευάς, αἵτινες, κατὰ νόμον, συνήθειαν ἢ τὴν σύμβασιν μισθώσεως βαρύνουσιν αὐτόν, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται, ἀδείᾳ τοῦ προέδρου, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπισκευῶν, συμψηφίζων τὴν δαπάνην εἰς τὰς προσεχεῖς δόσεις τοῦ μισθώματος.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ ὁρίζεται καὶ τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ μίσθωμα τῶν τεσσάρων μηνῶν.

5. Ἐπὶ καταστημάτων ἐν γένει ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τῷ ἐκμισθωτῇ πᾶν ἐπὶ πλέον ποσὸν ἀσφαλίστρων κατὰ πυρός, ὅπερ ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ καταβάλλῃ οὗτος λόγῳ ἐκθέσεως τοῦ ἀκινήτου εἰς μείζονας κινδύνους συνεπείᾳ πράξεων τοῦ μισθωτοῦ παρὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Θεμιτὸν μίσθωμα.

Ἄρθρον 26.

1. Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 μέχρι 31 Αὐγούστου 1935 ἀθέμιτον μίσθωμα θεωρεῖται διὰ τὰς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταρτισθησομένας συμβάσεις μισθώσεων τὸ ὑπερβαῖνον διὰ μὲν τὰς κατοικίας τὸ εἰκοσαπλάσιον, διὰ δὲ τὰ καταστήματα καὶ γραφεῖα τὸ εἰκοσιδιπλάσιον τῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 ἀριθ. 2 ὡς πρὸς τὰ μὴ μεμισθωμένα ἢ μὴ ὠκοδομημένα κατὰ τὸ 1914 μίσθια.

2. Μισθωτὴς, καταβάλλων μίσθωμα θεωρούμενον κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἀθέμιτον, δικαιοῦται ν' ἀξιώσῃ μείωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὡς ἄνω θεμιτὸν ὅριον. Μέχρι τοῦ καθορισμοῦ τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ συμπεφωνημένου μισθώματος, δικαιούμενος ἐν περιπτώσει μειώσεως εἰς συμψηφισμὸν τῶν ἐπὶ πλέον καταβληθέντων.

3. Πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως ν' ἀπευθυνθῇ δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον, ὅστις κανονίζει τὸ θεμιτὸν μίσθωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΧΗ' νόμου καὶ τοῦ παρόντος.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1921. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ παλαιοτέρων οἰκοδομῶν, ἐφ' ὧν ἐγένοντο πρὸς ἀνακαίνισιν, εὐρυνσιν καὶ βελτίωσιν αὐτῶν ἐπισκευαί, δι' ἃς ἐδαπανήθη ποσὸν ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὸ 1)3 τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐπισκευῶν.

5. Ἀποφάσεις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις προηγηθέντων διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου, εἴτε μειοῦσαι τὸ συμβατικὸν μίσθωμα ὡς ἀθέμιτον εἴτε αὐξάνουσαι ὡς εὐτελὲς τοῦτο, διατηροῦσι τὸ κῦρος αὐτῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν μισθωτικῶν τούτων σχέσεων τῶν περὶ αὐξήσεως μισθωμάτων διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἐξαίρεσιν τῆς παρούσης διατάξεως ἀποτελοῦσιν ἀποφάσεις μειοῦσαι τὸ συμπεφωνημένον μίσθωμα ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1921, αἵτινες παύουσιν ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

6. Πᾶσα συμφωνία ἀντίθετος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ καὶ παραίτησις ἀπὸ τῶν ἐκ τούτου χορηγουμένων δικαιωμάτων τῷ μισθωτῇ, θεωρεῖται ἄκυρος.

7. Ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν καὶ δικαστηρίων, ἐκδοθεῖσαι μετὰ τὰ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1926 καὶ ἐντεῦθεν ἐκδοθέντα Διατάγματα Ἐνοικιοστασίου ἢ καὶ οἱαιδήποτε μισθωτικαὶ συμβάσεις καταρτισθεῖσαι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 57 ἀριθμὸς 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος.

8. Πᾶσαι αἱ ἄνω διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς διὰ τοῦ παρόντος εἰδικῶς καθορίζονται μείζονες τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁρίων αὐξήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἰδιοκατοίκησις.

Ἄρθρον 27.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις ἐπὶ κατοικιῶν ὑπὸ τοὺς ἑξῆς περιορισμούς: α') ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ κατοικῇ μονίμως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐν ἔτος τοὐλάχιστον συνεχῶς πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ἐν ξενοδοχείῳ ἢ ἐν οἰκίᾳ μὴ ἀνηκούσῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς οἰκείους μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντας, ἢ καὶ ἐν οἰκήματι ἢ ὀρόφῳ ἢ διαμερίσματι ἰδίῳ μὲν, ἀλλ'ἀνθυγιεινῷ ἢ ἀνεπαρκεῖ ἐν σχέσει πρὸς τὰς οἰκογενειακὰς, ἀτομικὰς, οἰκονομικὰς, ἐπαγγελματικὰς καὶ λοιπὰς συνθήκας αὐτοῦ, β') ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει ν' ἀπέκτησε τὸ ἀκίνητον, ἢ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως νὰ ἔχῃ ὑπογράψῃ προσύμφωνον ἀγορᾶς αὐτοῦ, πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1930, γ') ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν μισθωτὴν, ἂν δὲ ἡ ἰδιοκατοίκησις ἀσκῆται κατὰ ὑπομισθωτοῦ προστατευομένου ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου, εἰς τοῦτον, ὁλόκληρον ἣν κατέχει κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κατοικίαν, ἐὰν δὲ αὕτη εἶναι μίσθιος, προσφέρει αὐτὴν μόνον ἐὰν αὕτη ὑπάγεται εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, ἀδιαφόρως ἂν ἡ μίσθωσις ἔχει συνομολογηθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ τινος τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων.

Τὴν οἰκίαν ταύτην δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ παράσχῃ ἢ ὑπεχωσθῶσι πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις μισθωτὴν ἢ ὑπομισθωτὴν, ἐὰν δέχεται ταύτην, ὑπότε οὗτος ὑπεισέρχεται εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ ἰδιοκτήτου. Τὸ μίσθωμα τῆς οἰκίας ταύτης κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Ἐὰν δὲν κατέχῃ οἰκίαν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω ἢ ὑπαγομένην εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, ἢ ἐὰν δι' ἀνεπάρκειαν τοῦ κατεχομένου διαμερίσματος κατὰ τὸ στοιχεῖον α' τοῦ παρόντος ζητεῖται ἐπέκτασις ἰδιοκατοικήσεως εἰς ἄλλο διαμέρισμα ἢ ὄροφον τοῦ αὐτοῦ μισθίου, ἢ ἐὰν ἐγκατέλειπεν ὁ ἰδιοκτήτης ἣν κατεῖχεν οἰκίαν λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως εἰς ταύτην τοῦ κυρίου αὐτῆς, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προσφοράν, ἐκτὸς ἐὰν κατέχων τοιαύτην τὴν 1ην Μαρτίου 1930 κατέλιπεν αὐτὴν πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως, β') ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὰ ἔξοδα μετακομίσεως εἰς τὸν ἐξωθούμενον μισθωτήν, ὧν τὸ ποσὸν ἐν διαφωνίᾳ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου. Τὸ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 5 τοῦ ἄρθρου 2 δικαίωμα προτιμήσεως δὲν κωλύει τὴν ἰδιοκατοίκησιν.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀριθ. 1, στοιχ. α' τοῦ παρόντος θεωροῦνται ὡς μία πόλις αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, τὰ δύο Φάληρα, ἡ Καλλιθέα, ἡ Ριζούπολις, ἡ Ν. Ἰωνία, τὸ Γαλάτσι καὶ τὸ Ψυχικόν.

3. Ἐπὶ ἰδιοκτήτου ἔχοντος πλείονας κατοικίας τὸ δικαίωμα ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται ἐφ' ἅπαξ ὡς πρὸς μίαν μόνον ἐξ αὐτῶν, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐπαναλήψεως ἐφόσον ἡ γενομένη ἄσκησις ἐπέτυχεν ὡς πρὸς τὴν μίαν ἐκ τούτων, εἴτε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἴτε μετ' αὐτήν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἰδιοκατοίκησις ἠσκήθη δι' ἀκατάλληλον ἢ ἀνθυγιεινὸν διαμέρισμα λόγῳ τῶν περιορισμῶν τῶν προηγουμένων ἐνοικιοστασίων ἢ ἐὰν ὕστερον ηὔξησαν δι' ἐπιγεννήσεων ἢ δι' ἐπιγενομένων γάμων οἰκείων συνοικούντων τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, οὕτως ὥστε ὁ κατεχόμενος χῶρος δὲν εἶνε ἐφεξῆς ἐπαρκὴς διὰ τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κατεχομένη ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἰδιόκτητος οἰκία προσφέρεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν μισθωτήν, τοῦ μισθώματος ἐν διενέξει κανονιζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου. Ἐὰν μεταξὺ τῶν πλειόνων μισθωτῶν εἶνε καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἀξιωματικοὶ ἢ πολιτικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ συνταξιοῦχοι, δὲν ἀσκεῖται κατὰ τούτων ἡ περὶ ἰδιοκατοικήσεως ἀγωγή, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἄλλος μισθωτὴς κατέχων κατοικίαν κατάλληλον διὰ τὴν οἴκησιν τοῦ ἰδιοκτήτου.

4. Μὴ ἐπαρκοῦντος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ἑνὸς διαμερίσματος διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται διὰ πλείονα συγχρόνως διαμερίσματα τῆς αὐτῆς οἰκίας κατεχόμενα ὑπὸ διαφόρων μισθωτῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τυχὸν κατεχομένη οἰκία προσφέρεται εἰς τὸν μισθωτήν, περὶ οὗ ἤθελεν ἀποφασίσῃ ὁ πρόεδρος.

5. Ἐπιτρέπεται ἐπέκτασις τῆς οἰκήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, εἰς τὸ ὑπόλοιπον ὑπὸ μίσθωσιν μέρος τοῦ αὐτοῦ ὀρόφου, ἐν ᾧ οὗτος κατοικεῖ, ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

6. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐὰν ὦσιν οἰκεῖοι αὐτοῦ καὶ συνώκουν μετ' αὐτοῦ 6 τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου τούτου.

7. Ὁ ἰδιοκτήτης ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξώσῃ τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτήν, ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 30, δὲν δύναται νὰ ἐξωσθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ αὐτοῦ, λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως.

8. Ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προϊσχυσάντων ἐνοικιοστασίων ὑποχρέωσις τοῦ ἰδιοκατοικήσαντος ἢ ἀνοικοδομήσαντος ἰδιοκτήτου πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς τοῦ μισθώματος τῆς προσενεχθείσης εἰς τὸν πρώην μισθωτὴν αὐτοῦ οἰκίας παύει τῇ 31 Αὐγούστου 1930.

Ἄρθρον 28.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ἄνευ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀριθ. 1 στοιχ. α' περιορισμοῦ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μονίμου κατοικίας, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος: α') πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ἀναγραφομένων ἀπόρων καὶ ἐφόσον ἔχει μίαν μόνον οἰκίαν, β') χῆραι συνοικοῦσαι μετὰ θυγατέρων ἢ καὶ ἀνηλίκων ἀρρένων, γ') ἀνάπηρος πολέμου, ἢ χήρα ἀναπήρου ἢ θύματος πολέμου ἢ μήτηρ τοιούτου μὴ ἔχουσα σύζυγα προστάτην, τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀναπήρου ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῷ ἢ τῇ χήρᾳ δικαιώματος συντάξεως ὡς ἀναπήρου, ἢ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ εἰς μόνιμον διαθεσιμότητα ἢ τιμητικὴν ἀποστρατείαν, δ') ἀξιωματικὸς, δημόσιος ἢ δημοτικὸς ὑπάλληλος, πολιτικὸς ἢ στρατιωτικὸς συνταξιοῦχος, χῆραι, ἀνήλικα ὀρφανὰ αὐτῶν, ε') σύζυγος ἢ ἀνιὸν ἢ κατιὸν ἢ οἰκεῖος, κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ παρόντος, τῶν ἀνωτέρω προσώπων, ἐφ' ὅσον συνοικεῖ μετὰ τούτων, ἐὰν πάντες οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω στοιχ. β' ἕως δ' ἀναφερόμενοι δὲν εἶνε ὁμολογουμένως πλούσιοι, στ') πολύτεκνος ἔχων πέντε τοὐλάχιστον τέκνα, τὰ μὲν ἄρρενα ἀνήλικα, τὰ δὲ θήλεα ἄγαμα ἐφ' ὅσον διαμένει ἐν Ἑλλάδι, ζ') σεισμοπαθὴς τῆς σεισμοπλήκτου περιφερείας Κορινθίας κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3708 καὶ η') ἐὰν ὁ μισθωτὴς κέκτηται ἰδιόκτητον οἰκίαν ἐν τῇ αὐτῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος πόλει, ἧς εἰς τοὐλάχιστον ὄροφος εἶνε ἐκτὸς ἐνοικιοστασίου ἀποδίδων μίσθωμα μεῖζον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλομένου.

2. Προκειμένου περὶ μόνου προικώου ἀκινήτου, ἀδιαιμήτου ἢ οὗ, ὁ προικοληπτὴς σύζυγος δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται τὴν ἰδιοκατοίκησιν ἄνευ τῆς τηρήσεως ὡς πρὸς αὐτὸν τῶν χρονολογιῶν τῶν στοιχείων α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 27 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος, ἐφόσον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προικεδότου πληροῦνται οἱ ὅροι τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, προκειμένου δὲ περὶ γάμου τελεσθησομένου ἐν τῷ μέλλοντι ἄνευ τινὸς ὅρου.

Ἄρθρον 29.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται διὰ κατάστημα ἢ γραφεῖον (μὴ ἐξαιρουμένων τῶν δημοσίων γραφείων) ἢ οἰκοτροφεῖον (pension), ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν κατ' ἐπιχείρησιν μίσθωσιν δωματίων, ἢ διὰ μικτὴν χρῆσιν ὡς κατοικία ἅμα καὶ κατάστημα ἢ γραφεῖον, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἡ οἰκοδομικὴ διασκευὴ εἶνε κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἢ ἦτο κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς μισθώσεως τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται τοῦτο νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἄνευ μεταρρυθμίσεως διὰ κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ὅταν τὸ μίσθιον χρησιμοποιῆται ὡς ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον μετὰ ἢ ἄνευ οἰκοτρόφων, πλὴν ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1930 τὴν μισθωτικὴν ἀξίαν τοῦ Σεπτεμβρίου 1914 ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 24, ἐπιτρεπομένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦ ἐκ νέου δικαστικοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας ταύτης.

2. Ἡ ἰδιοκατοίκησις ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου τούτου περιορίζεται εἰς τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἐνοίκησιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῶν συνοικούντων οἰκείων χῶρον.

Ἄρθρον 30.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀργεῖ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

α') Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων ἔσχεν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1927 καὶ ἐντεῦθεν ἢ ἂν ἔχῃ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἢ ἀποκτήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ διαθέσιμον οἰκίαν ἢ ὄροφον κατάλληλον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ἵνα ἰδιοκατοικήσῃ, ἀλλ' εἴτε ἐξεμίσθωσε τοὺς χώρους τούτους, εἴτε ἐπώλησε τὸ ἀκίνητον. Τοῦ περιορισμοῦ τούτου ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπάρξεως τοῦ διαθεσίμου χώρου δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἕνεκα νόσου, ἢ διότι ὁ ὡς ἄνω διαθέσιμος χῶρος ἦτο ἀνθυγιεινός, ἀνεπαρκὴς ἢ ὑπερβολικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἰδιοκτήτου, εἴτε ἕνεκα ἄλλης δεδικαιολογημένης αἰτίας.

β') Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παρῆτήθη ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1927 ἢ παραιτηθῇ εἰς τὸ μέλλον ἐγγράφως τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ δι' ὅσον χρόνον παρητήθη. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 28, ὅταν ὁ προικοδότης εἶχεν ἐγγράφως παραιτηθῇ τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως, ἐκτὸς ἂν ὁ γάμος τελεσθῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Παραίτησις ἄνευ τακτῆς προθεσμίας γενομένη πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1927 ἀποκλείει τὴν ἰδιοκατοίκησιν μόνον ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ἐγένετο ἐπὶ οὐσιώδει ἀνταλλάγματι ὠφελείας τοῦ παραιτηθέντος.

γ') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶναι ἄπορος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ συνοικῇ μετὰ πέντε τοὐλάχιστον τέκνων ἐξ ὧν τὰ μὲν ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα, τὰ δὲ θήλεα ἄγαμα, ἐὰν ἐκ καὶ ὁ ἰδιοκτήτης εἶνε ἄπορος.

δ') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶναι ἀνάπηρος καὶ συγχρόνως ἄπορος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ἐὰν δὲν ἔχῃ ἄλλο εἰσόδημα πλὴν τῶν ἀποδοχῶν του ὡς ἀναπήρου ἔστω καὶ ἂν αὗται ὑπερβαίνουν τὸ ὅριον τοῦ ἀπόρου, πλὴν ἂν καὶ ὁ ἰδιοκτήτης διατελῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

2. Τὸ πρὸς ἐναλλαγὴν ὀρόφων δικαίωμα ἀργεῖ ὁσάκις ὁ ἰδιοκτήτης, κατοικῶν πρότερον ἐν ἑτέρᾳ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὑγιεινῇ καὶ καταλλήλῳ ἐξεμίσθωσε ταύτην μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1925 καὶ κατέλαβε διαμέρισμα ἄλλης οἰκίας του, ἐξ ἧς ἀξιοῖ ἤδη ἐναλλαγὴν ὀρόφου.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐὰν ὁ ἕνεκα ἰδιοκατοικήσεως ἐξωσθεὶς μισθωτὴς εἶνε ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος ἀπόρων, παρέχεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκκενώσεως τῆς οἰκίας ποσὸν κατὰ μῆνα ἴσον:

α') πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ Σεπτεμβρίου 1914 τῆς ἐξ ἧς ἐξώσθη οἰκίας διὰ τὸ μέχρι 31 Αὐγούστου 1931 διάστημα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 1000 δραχμὰς μηνιαίως.

β') πρὸς τὸ ὀκταπλάσιον τῆς αὐτῆς μισθωτικῆς ἀξίας διὰ τὸ μεταξὺ 1 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ 31 Αὐγούστου 1932 διάστημα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 800 δρ. μηνιαίως.

γ') πρὸς τὸ ἑξαπλάσιον τῆς αὐτῆς μισθωτικῆς ἀξίας διὰ τὸ μεταξὺ 1 Σεπτεμβρίου 1932 καὶ 31 Αὐγούστου 1933 διάστημα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 600 δραχμὰς μηνιαίως.

δ') πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς αὐτῆς μισθωτικῆς ἀξίας διὰ τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1933 ἕως 31 Αὐγούστου 1934 διάστημα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 200 δραχμὰς μηνιαίως.

2. Τὸ κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ποσὸν καταβάλλεται κατὰ τὰς διὰ Διατάγματος ὁρισθησομένας δόσεις εἰς τὸν ἐξωσθέντα ἄπορον μισθωτήν, ἐντὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἡ μετοίκησις γίνεται εἰς οἰκίαν ἀνήκουσαν εἰς τὸν ἰδιοκατοικήσαντα ἰδιοκτήτην ἢ εἰς οἰκίαν τρίτου ὑπαγομένην εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, ὁπότε τὸ Ταμεῖον βαρύνεται μὲ τὴν τυχὸν διαφορὰν ἑκάστοτε τοῦ μισθώματος τῆς νέας οἰκίας ἐπὶ πλέον ἐκείνου, ὅπερ θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν παλαιάν, πάντοτε ὅμως μέχρι τῶν κατὰ τὸν ἀριθ. 2 ὁρίων, ἡ πέραν τῶν ὁποίων διαφορὰ βαρύνει τὸν μετοικήσαντα μισθωτήν.

Ἄρθρον 32.

1. Πᾶσα περὶ ἐξώσεως λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως ἐκδιδομένη ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

2. Συζήτησις ἀγωγῆς ἀφορώσης εἰς ἄσκησιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν κεφάλαιον δικαιωμάτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

3. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου κανονίζεται καὶ ἡ προθεσμία τῆς ἐκκενώσεως, οὐδέποτε ὅμως κατωτέρα τῶν δύο οὐδ' ἀνωτέρα τῶν τεσσάρων μηνῶν, καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 33.

1. Ἰδιοκτήτης, ἀσκήσας τὸ ἐκ τῶν προηγουμένων ἄρθρων τοῦ παρόντος κεφαλαίου δικαίωμα καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἐξεκενώθη τὸ μίσθιον, μὴ χρησιμοποιήσας αὐτὸ συνεχῶς ἄνευ εὐλόγου αἰτίας δι' ἣν λόγον ἠξίωσεν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ ἐξωσθέντι μισθωτῇ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐτησίου ἐπηυξημένου μισθώματος, ἐπιδικαζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ' καὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως, ἐφόσον ὁ μισθωτὴς ἤθελεν ὑποστῇ ζημίαν μείζονα τοῦ ἄνω ποσοῦ.

2. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἰδιοκτήτης ἐπέτυχε, δυνάμει τῶν προϊσχυσάντων Ἐνοικιοστασίων ἢ τοῦ παρόντος, ἀπόφασιν κατά τινος τῶν μισθωτῶν, εἴτε ἰδιοκατοικήσεως, εἴτε ἐναλλαγῆς ὀρόφων ἢ διαμερισμάτων καὶ δὲν ἐξετέλεσε ταύτην συμβληθείς μετὰ τούτου ἐπὶ μείζονι μισθώματι ἢ οἱῳδήποτε ἀνταλλάγματι, δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ κατ' ἄλλου μισθωτοῦ ἀγωγὴν οὔτε ἰδιοκατοικήσεως οὔτε ἐναλλαγῆς, κατὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ μισθωτοῦ δύναται νὰ ἐγείρῃ νέαν ἀγωγήν, ἐὰν παρῆλθεν ὁ συμφωνηθεὶς χρόνος.

Ἰδιόχρησις.

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις αἴρεται ἐπὶ καταστημάτων χάριν ἰδιοχρήσεως πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἐν γένει, βιομηχανίας ἢ τέχνης, ἢ πρὸς ἀπαραίτητον ἐπέκτασιν αὐτῶν ἢ ἐξυπηρέτησιν πληρεστέρας καὶ σκοπιμωτέρας λειτουργίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἐκμισθωτὴς ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του εἰς μίσθιον μὴ ἀνῆκον εἰς αὐτόν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1928 καὶ εἶναι κύριος τοῦ μισθίου πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1930. Προσωρινὴ διακοπὴ τῆς

άσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος δὲν κωλύει τὴν ἰδιόχρησιν ἂν ἐγένετο ἐκ δεδικαιολογημένης αἰτίας.

2. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοχρήσεως καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν γραφείων αὐτοῦ ἐπὶ καταβολῇ ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου.

3. Εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον «ἐκμισθωτοῦ» δὲν περιλαμβάνεται ὁ ὑπεκμισθωτής.

Ἄρθρον 35.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοχρήσεως ἀργεῖ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α') Ἐπὶ μισθωτῶν εἰσελθόντων τὸ πρῶτον εἰς τὸ μίσθιον μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1925. β') Ἐπὶ μισθίων, ἐν οἷς εἶναι ἐγκατεστημέναι παρὰ τοῦ μισθωτοῦ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἀποτελοῦσαι οὐσιώδες μέρος τῆς ἐν τῷ μισθίῳ ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ παλαιῶν ὑποστέγων ἢ παραπηγμάτων. γ') Ἐπὶ μισθωτῶν, παρ' οἷς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ὑφίστανται ἐξαιρετικῶς δυσχερεῖς οἰκονομικαὶ συνθῆκαι, καθιστῶσαι ἀδύνατον τὴν ἀλλαγὴν ἄσκησιν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἂν ἤθελε διαταχθῇ ἰδιόχρησις.

2. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοχρήσεως ἀσκεῖται ἄνευ τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 34 καὶ 35 στοιχ. α' καὶ β' τοῦ παρόντος ἀναγραφομένων περιορισμῶν εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α') Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς ὁ ἐκμισθωτὴς εἶναι πρόσωπον, στρατευθὲν κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν πολέμους, ἢ ἐθελοντὴς κατ' αὐτοὺς ἢ ἀξιωματικὸς ἀποστρατευθείς, ἢ κατιών, ἀνιὼν ἢ ἀδελφὸς τοιούτων προσώπων, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ συμβάσει εἶχεν ὁπωσδήποτε συμφωνηθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ μισθίου, ἢ ἡ μίσθωσις συνωμολογήθη ἕνεκα τῆς ἐπιστρατεύσεως. β') Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἰδιοκτητῶν ὀρφανῶν πατρός, μὴ δυναμένων μέχρι τοῦδε λόγῳ τῆς ἀνηλικότητός των νὰ ἀσκοῦν ἐπάγγελμα ἢ χηρῶν καὶ προτιθεμένων ἤδη τὸ πρῶτον νὰ ἀσκήσουν τοιοῦτον. γ') Ἐφ' ὅσον ὁ ἐκμισθωτὴς εἶχε σύζυγον, πατέρα, ἢ υἱὸν πεσόντα ἐν πολέμῳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ ἐκμισθωτοῦ ἀναπήρου ἢ ἔχοντος σύζυγον ἢ υἱὸν ἢ πατέρα καταστάντα ἀνάπηρον ἐν πολέμῳ. δ') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἀσκῇ ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ πόλει τὴν αὐτὴν ἢ διάφορον ἐπιχείρησιν εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς καταστήματα· ἐὰν δὲ τὴν ἰδιόχρησιν ζητήσωσιν οἱ πλείονες ἰδιοκτῆται, κατὰ προτίμησιν τοῦ μισθωτοῦ ὁρίζεται τὸ ἐκνευθησόμενον μίσθιον. ε') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς καταστήματος, ὅπερ ἤθελε καταστῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐλεύθερον μισθώσεως καὶ εἰς ὃ δύναται ἀζημίως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐπιχείρησίν του. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν τὸ ἴδιον κατάστημα εἰς ὃ ἠδύνατο ἀζημίως ν' ἀσκήσῃ τὸ ἐπάγγελμά του κατέστη ἐλεύθερον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1925 καὶ ἑξῆς. στ') Ἐπὶ μισθωτῶν καταστημάτων ἢ γραφείων δι' οὓς αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἤσκουν τὸ ἐπάγγελμά των εἰς μίσθιον μὴ ἀνῆκον εἰς αὐτοὺς πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1925.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 34 καὶ τοῦ ἀρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι ἀνιών, κατιὼν ἢ ἀδελφὸς τοῦ ἐπαγγελματίου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἰδιόχρησις.

4. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούμενος εἰς ἰδιόχρησιν δὲν πρόκειται νὰ ἐνασκήσῃ εἰς τὸ μίσθιον τὴν αὐτὴν ἣν μέχρι τοῦδε ἤσκει ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ ἑτέραν παραπλησίαν τοιαύτην, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου.

5. Ὁ ζητῶν τὴν ἰδιόχρησιν ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν καθ' οὗ ἀσκεῖται ἡ ἰδιόχρησις μισθωτήν του ὁλόκληρον, ὅπερ κατέχει κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μίσθιον κατάστημα, ἐὰν τοῦτο διατελῇ ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον, ἀδιαφόρως ἂν ἡ μίσθωσις ἔχῃ συνομολογηθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ τινος τῶν οἰκείων αὐτοῦ, μεθ' οὗ ἀσκεῖ ἐπάγγελμα ἐν τῷ μισθίῳ. Τὸ κατάστημα τοῦτο δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ὑπεκμισθώσῃ πρὸς τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτήν, ὑπεισερχόμενον εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ ἰδιοκτήτου.

6. Ἐὰν δὲν κατέχῃ κατάστημα, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προσφορὰν τοιούτου, ἐκτὸς ἂν, κατέχων τὴν 7 Ἀπριλίου 1927, κατέλιπε τοῦτο πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως.

7. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 32 καὶ 33 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοχρήσεως.

8. Διατασσομένης ἰδιοχρήσεως, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ἀριθμὸν 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν προσφέρεται τῷ μισθωτῇ κατάστημα, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ αὐτῷ ἀποζημίωσιν κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου ἴσην πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀνοικοδόμησις.

Ἄρθρον 36.

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατὰ τὸ παρὸν παρατάσεως τῆς μισθώσεως ἐπιτρέπεται ἀνοικοδόμησις ἢ μεταρρύθμισις παντὸς μισθίου εἴτε κατοικίας, εἴτε καταστήματος εἴτε γραφείου εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

α') Ἐὰν πρόκηται νὰ κατεδαφισθῇ μονόροφος οἰκεδομὴ μετὰ ἢ ἄνευ ὑπογείου πρὸς ἀνέγερσιν νέας ἐχούσης χωρητικότητα χρησιμοποιήσιμον τοὐλάχιστον διπλασίαν τῆς παλαιᾶς, ἐὰν αὕτη ἦτο κατοικία.

β') Ἐὰν πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ νέα οἰκοδομὴ ἐπὶ χώρων ἀσκεπῶν, περιῳράκτων ἢ μή, ἔστω κἂν ἐπ' αὐτῶν ὑφίστανται γενόμενα παρ' οἱουδήποτε ὑπόστεγα ἢ οἰκοδομήματα ἰσόγεια κατεδαφιζόμενα.

γ') Ἐπὶ πεπαλαιωμένων διωρόφων οἰκοδομῶν ὑπὸ τὸν ὅρον ἀνοικοδομήσεως χώρου τοὐλάχιστον μεγαλειτέρου κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ κατεδαφιζομένου, ἐπὶ δὲ τριωρόφων τοιούτων ὑπὸ τὸν ὅρον ἀνοικοδομήσεως χώρου τοὐλάχιστον ἴσου πρὸς τὸν κατεδαφιζόμενον.

2. Ἡ αὐτὴ διάταξις δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπίσης ἐπὶ παντὸς εἴδους μισθίων, ἐὰν πρόκηται ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀνοικοδομήσεις, μεταρρυθμίσεις, ἀνυψώσεις, βελτιώσεις **καὶ** προσθῆκαι, σκοπὸν ἐχουσαι τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν σκοπιμωτέραν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στέγης ἐν γένει διαρρύθμισιν τῶν οἰκοδομῶν.

3. Τῆς κατεδαφίσεως πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἢ οἱανδήποτε κατὰ τὰ ἄνω μεταρρύθμισιν ἐξαιροῦνται: α') Τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ δι' ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων λειτουργοῦντα τυπογραφεῖα, ἐφ' ὅσον ἡ μετακίνησις τῶν μηχανικῶν καὶ ἄλλων ἐγκαταστάσεων δὲν εἶναι δυνατὴ ἀλλαχοῦ καὶ μάλιστα ἄνευ οὐσιώδους βλάβης αὐτῶν. β') Τὰ παντὸς εἴδους σχολεῖα. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ παραπηγμάτων ἢ παλαιῶν ὑποστέγων.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῇ περιοχῇ ἢ τῇ αὐλῇ τοῦ μισθίου ἀνέγερσις οἰκοδομῆς ἢ οἱᾳδήποτε μεταρρύθμισις τοῦ μισθίου, μὴ παρακωλύουσα οὐσιωδῶς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐξαιροῦνται τῆς τοιαύτης δατάξεως ἐπὶ ἐργοστασίων ἢ σχολείων ἡ περιοχὴ ἢ αὐλὴ μέχρις ἐμβαδοῦ τριακοσίων πεντήκοντα τεκτονικῶν τετραγ. μέτρων, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ὁ χῶρος οὗτος εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸ ἐργοστάσιον ἢ τὸ σχολεῖον.

5. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ καταστημάτων ἐπιτρέπεται ἡ κατεδάφισις ὡρισμένου χώρου τοῦ μισθίου, ἐφ' ὅσον ὁ χῶρος οὗτος πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς εἴσοδος, προκειμένου ἐν τῇ περιοχῇ ἢ τῇ αὐλῇ τοῦ μισθίου νὰ ἀνεγερθῇ οἰκοδομή. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν μισθωτὴν τοῦ κατεδαφιζομένου καταστήματος τὴν ἐν ἄρθ. 38 τοῦ παρόντος καθοριζομένην ἀποζημίωσιν.

6. Ὁ ἰδιοκτήτης ὁ θέλων νὰ προβῇ εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐν γένει μεταβολάς, εἰσάγει τὴν περὶ αὐτῶν αἴτησιν ἢ ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου, συνεναγομένων ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δικογράφῳ πάντων τῶν μισθωτῶν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἑκάστοτε μισθίου.

Ἄρθρον 37.

1. Ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ παρόντος κατέχει τμῆμα τοῦ μισθίου, ὅπερ δὲν πρόκειται νὰ κατεδαφισθῇ, δύναται οὗτος νὰ παραμείνῃ ἐν αὐτῷ δικαιούμενος εἰς ἀνάλογον μείωσιν τοῦ μισθώματος ἐὰν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων παρακωλύεται ἡ πλήρης χρῆσις τοῦ μισθίου, καὶ εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν θετικῶν ζημιῶν, ἃς ἤθελεν ὑποστῇ, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν διαφυγόντων κερδῶν ἕνεκα τυχὸν μειώσεως τῶν ἐργασιῶν του, προκειμένου περὶ καταστήματος.

2. Μὴ οὔσης δυνατῆς τῆς ἐν τῷ μισθίῳ παραμονῆς, ὁ μισθωτὴς ἀπομακρύνεται τούτου προσωρινῶς, τοῦ ἰδιοκτήτου ὑποχρεουμένου νὰ καταβάλῃ τὰ ἔξοδα μετακομίσεως, κανονιζόμενα ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλόμενον τέως μίσθωμα ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκέσῃ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπομάκρυνσις.

3. Εὐθὺς ὡς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἤθελε περαιωθῇ τὸ κατάλληλον πρὸς ἐπανεγκατάστασιν τοῦ μισθωτοῦ διαμέρισμα, δικαιοῦται οὗτος νὰ ἐπανέλθῃ ἐν τῷ μισθίῳ ὡς μισθωτὴς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένης παρατάσεως. Τὴν τοιαύτην ἐπανεγκατάστασιν διατάσσει ἐν ἀνάγκῃ ὁ πρόεδρος.

4. Ὁ μισθωτὴς ἀπὸ τῆς ἐπανεγκαταστάσεως καταβάλλει μίσθωμα, ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μισθωτικῶν συνθηκῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπανεγκαταστάσεως, ἐλαττούμενον ὅμως κατὰ τὸ (1/6) ἐν ἕκτον τοῦ οὕτω κανονισθησομένου.

Ἄρθρον 38.

1. Προκειμένου περὶ ἐφαρμογῆς τῶν περιπτώσεων α'—γ' τοῦ ἄρθρου 36 ἀριθμὸς 1 τοῦ παρόντος ὁ ἰδιοκτήτης εἰς οὐδεμίαν προσφορὰν ἄλλης κατοικίας ἢ καταστήματος ἢ γραφείου ὑποχρεοῦται, οὔτε εἰς ἐπανεγκατάστασιν, ἀλλ' ὀφείλει μόνον νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς μισθωτὰς ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ ἐνιαύσιον μίσθωμα.

2. Προκειμένου περὶ βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου, μὴ ὑπαγομένου εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ παρόντος, ἡ ἄνω ἀποζημίωσις ὁρίζεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ πενταπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ ἄρθρου 36, ἐὰν καθίσταται ἀδύνατος λόγῳ τῆς νέας διαρρυθμίσεως τοῦ κτιρίου ἡ ἐπανεγκατάστασις τοῦ μισθωτοῦ καὶ δὲν προσφέρεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἕτερον οἴκημα, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τῷ μισθωτῇ ἀποζημίωσιν μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ἐτησίου μισθώματος.

4. Προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ ἀνοικοδομηθησόμενον πρὸς ἰδιοκατοίκησιν ἢ ἰδιόχρησιν, ἐπιτρέπεται ἡ κατεδάφισις καὶ ἄνευ τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 36 ἐπὶ παροχῇ ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ τριπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος καὶ τῶν δαπανῶν μετακομίσεως, ἃς ἐν διαφωνίᾳ κανονίζει ὁ πρόεδρος, προκειμένου δὲ περὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 36, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα δὲν ἀπετελοῦσι τὸ ὅλον τῆς ἀσκουμένης ἐν τῷ μισθίῳ ἐπιχειρήσεως, ἐπὶ παροχῇ ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος.

Ἐὰν ἰδιοκτήτης εἶναι Τράπεζα ἔχουσα κεφάλαιον μετοχικὸν καὶ ἀποθεματικὸν ἄνω τῶν 50.000.000 δραχμῶν, ἡ ἀνωτέρω ἀποζημίωσις διπλασιάζεται καὶ ἐπὶ πλέον καταβάλλονται αἱ δαπάναι μετακομίσεως.

5. Μίσθωμα ἐν γένει λογίζεται τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἐπηυξημένον τοιοῦτον μετὰ τῶν τυχὸν ἐκ τοῦ ὑπομισθώματος ποσοστῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει κανονίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν μισθωτὴν καὶ ὑπομισθωτὴν ἢ τὸν συνεργάτην αὐτῶν μέρος ἐκ τῶν δαπανῶν μετακομίσεως ὡς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νομίμως γενόμεναι ὑπομισθώσεις καὶ τὰ κατ' αὐτὰς συνωμολογημένα ὑπομισθώματα ὡς καὶ ἡ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης γινομένη χρῆσις τοῦ μισθίου.

6. Ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει προσέτι νὰ καταβάλῃ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας μετακομίσεως, ἃς ἐν διαφωνίᾳ κανονίζει ὁ πρόεδρος.

7. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀποζημιώσεων δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ μισθωτοῦ, ἢ ὑπομισθωτοῦ, συνεταίρου ἢ συνεργάτου ἡ περὶ ἐξώσεως ἀπόφασις.

8. Ἐπὶ κατεδαφίσεως ἑτοιμορρόπου οἰκοδομῆς, κηρυσσομένης τοιαύτης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν ἢ ὑποχρέωσιν ὑπόκειται ὁ ἰδιοκτήτης, διὰ τὴν ἐπακολουθήσουσαν τυχὸν ἀνοικοδόμησιν.

9. Διατασσομένης ἐξώσεως κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 36—38 ἡ πρὸς ἐκκένωσιν τασσομένη προθεσμία δὲν δύναται νὰ ἦ μικροτέρα τῶν δύο μηνῶν, προκειμένου δὲ περὶ βιομηχανικῶν ἐργοστασίων τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 36 καὶ ἀριθμοῦ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τεσσάρων μηνῶν.

Ἄρθρον 39.

1. Οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπολαύουσι πάντων τῶν ἐκ τοῦ παρόντος κεφαλαίου δικαιωμάτων ὡς πρός τε τὴν ἐπανεγκατάστασιν, τὰς ἀποζημιώσεις καὶ τὰς δαπάνας μετακινήσεως.

2. Πᾶσα περὶ πάντων τούτων διαφορὰ μεταξὺ ἰδιοκτήτου, μισθωτοῦ καὶ ὑπομισθωτοῦ λύεται ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις καὶ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

3. Αἱ περὶ ἀνοικοδομήσεως διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὁσάκις πρόκειται: α') Περὶ τῆς ἐννόμου σχέσεως τῆς ἐπιφανείας μεταξὺ ἰδιοκτήτου καὶ ἐπιφανειούχου, β') Περὶ προσκυρώσεως κατὰ τὸ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ.

4. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ στοιχείου β' τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ, ἐπακολουθούσης ἀνοικοδομήσεως, ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος κατὰ τὴν κρίσιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ὀφειλομένων τῷ μισθωτῇ ἀποζημιώσεων, χωρὶς νὰ δεσμεύηται ἐκ τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 ποσῶν, ἅτινα ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ.

Ἄρθρον 40.

1. Αἱ περὶ ἀνοικοδομήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεις πάντων τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν οὕπω ληξασῶν μισθώσεων, ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ σκοπούμεναι μεταβολαὶ δὲν ἤθελον εἶναι ἀπολύτως ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρῆσιν τοῦ μισθίου.

2. Ὁ περιορισμὸς τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ δὲν ἰσχύει, ἂν ὁ ἰδιοκτήτης προσφέρῃ ὡς ἀποζημίωσιν τὸ ἐξαπλάσιον τοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 5 τοῦ ἄρθρου 38 ἐτησίου μισθώματος.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζεται ἐν γένει ἐπὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 41.

Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις λόγῳ ἀνοικοδομήσεως ἢ μεταρρυθμίσεων καὶ μήπω ἐκπελεσθεῖσαι διατηροῦσι τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, αἱ δὲ τυχὸν ὑπ' ἐκείνων διατασσόμεναι ἀποζημιώσεις καὶ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις περιορίζονται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένας.

Ἄρθρον 42.

1. Ἐν περιπτώσει ἐκποιήσεως τοῦ ἀκινήτου, τὸ ἐκ δικαστικῆς ἀποφάσεως κεκτημένον δικαίωμα πρὸς ἔξωσιν λόγῳ ἀνοικοδομήσεως ἢ μεταρρυθμίσεως, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἐκ τούτου κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑποχρεώσεις τοῦ ἰδιοκτήτου μεταβιβάζονται εἰς τὸν νέον ἰδιοκτήτην.

2. Ἰδιοκτήτης, ἐπιτυχὼν κατὰ τὰ προηγούμενα καὶ τὸ παρὸν Διάταγμα περὶ ἐνοικιοστασίου ἕξωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἐπὶ κατεδαφίσει καὶ ἀνοικοδομήσει ἢ προσθήκῃ ὀρόφου ἄνευ δ' εὐλόγου αἰτίας μὴ ἐνεργήσας τὴν κατεδάφισιν ἢ ἀποστέγασιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκκενώσεως τοῦ μισθίου, μηδ' ἀρχίσας ἀνοικοδόμησιν ἐντὸς ἑτέρων δύο μηνῶν, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ μισθωτῇ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἐπιδικαζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ' καὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως ἐφ' ὅσον ὁ ἐξωσθεὶς μισθωτὴς ὑπέστη ἢ θέλει ὑποστῇ καὶ μείζονας τοῦ ποσοῦ τούτου ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 43.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Διατάγματος τῆς 1-7-27 ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, ὡς συμπληροῦνται ἐν τοῖς ἑπομένοις, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μετ' αὐτὴν μέχρι τῆς ἐκδόσεως πάντων τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸ παρὸν δικαιουμένων προσώπων.

Ἡ κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐνισχυθῇ καὶ δι' ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης μέχρι πέντε τὸ πολὺ καὶ νὰ ὑποδιαιρεθῇ εἰς δύο τμήματα, καθ' ἃ θέλει ὁρισθῇ διὰ διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδιδομένου, ὅπερ θέλει κανονίσει καὶ τὴν σύνθεσιν ἑκάστου τμήματος καὶ τὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐνταλμάτων.

2. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 1-7-27 ἐπιβαλλόμενον ποσοστὸν 3 ο/ο ἐπὶ τῶν μισθωμάτων ἀστικῶν ἀκινήτων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου ἐξακολουθεῖ εἰσπρατόμενον μέχρι τέλους Αὐγούστου 1934 ἐπὶ παντὸς μισθώματος ἀνερχομένου εἰς χιλίας τοὐλάχιστον δραχμὰς μηνιαίως, ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν μισθώσεων ληξασῶν ἢ μή, ὑπαγομένων ἢ μὴ εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, καὶ ἐπὶ νεοδμήτων ἔτι οἰκοδομῶν, εἰς οἱονδήποτε καὶ ἂν ἀνήκῃ φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, τὸ μίσθιον. Μήπω λήξασαι δὲ νοοῦνται, κατά τε τὸ παρὸν καὶ τὸ Δ. τῆς 1-7-27 ἐν τὴν περίπτωσιν ταύτην, πᾶσαι ἀνεξαιρέτως ὧν δὲν ἔληξεν ὁ συμβατικὸς χρόνος τῆς μισθώσεως, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθησαν αὗται. Ἀπὸ δὲ τοῦ φορολογικοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31 καὶ ἐφεξῆς τὸ ποσοστὸν τοῦτο συμβεβιβοῦται καὶ συνεισπράττεται παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου Α' κατηγορίας, καὶ εἰς τὰς αὐτὰς προθεσμίας καὶ δόσεις, ἀποδίδεται δὲ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα.

3. Τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου ἀρνεῖται τὴν πληρωμὴν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς ἀναλογούσης εἰς ἀπόρους μισθωτὰς των αὐξήσεως μισθώματος ἂν δὲν προσάγηται παρ' ἑκάστου τούτων βεβαίωσις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τοῦ ἁρμοδίου ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὅτι ἡ εἰσπραχθησομένη αὕτη αὔξησις περιελήφθη ἐν φορολογικῇ δηλώσει.

4. Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν δύναται μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1931 νὰ μειωθῇ διὰ τὸν μετέπειτα χρόνον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν ἤθελεν ἐξακριβωθῇ ὅτι καὶ μικρότερον ποσοστὸν ἐξαρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

5. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1930 παύει ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Διατάγματος τῆς 1-7-27 ὑπὸ τῶν μισθωτῶν διὰ τὸν μετέπειτα χρόνον παρακράτησις ἐκ τοῦ μισθώματος. Ὑποχρεοῦνται ὅμως οὗτοι ἐπὶ ταῖς ἐκ τοῦ Διατάγματος τῆς 1-7-27 συνεπείαις νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ τυχὸν μέχρι τοῦδε κατακρατούμενα παρακρατήματα.

6. Αἱ διατάξεις τῶν ἀριθμῶν 8 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Διατάγματος τῆς 1-7-27 ἐξακολουθοῦσιν ἐφαρμοζόμεναι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τὰς μέχρι τέλους Μαρτίου 1930 κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον 57 ὑποχρεώσεις τῶν μισθωτῶν.

7. Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ ἀπὸ 1)7)27 Διατάγματος Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ ποσοῦ ἑκάστου ἐκδιδομένου ἐπὶ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου ἐντάλματος διὰ τὸν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς χρόνον ποσοστὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ 5 ο/ο. Ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τούτου κανονίζεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ βάσει ἀναλογίας ἑνὸς τρίτου ὑπὲρ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δύο τρίτων ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 44.

1. Τὰ ἐπὶ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου ἐκδιδόμενα ἐντάλματα παραγράφονται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των. Διὰ τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδεδομένα ἐντάλματα ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διὰ δὲ τὰ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1929 ἐκδεδομένα τοιαῦτα ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς περιορίζεται εἰς ἓν ἔτος, καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1928 εἰς ἓξ μῆνας, πάντοτε δὲ ἐὰν δὲν ὑπέκυψαν εἰς ἄλλην παραγραφήν.

2. Δηλώσεις μισθωτῶν περὶ ἀπορίας γενόμεναι κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 1)7)27 καὶ μὴ ὑποβληθεῖσαι εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος Ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος θεωροῦνται ἄκυροι καὶ δὲν γίνονται δεκταί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Δικονομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 45.

1. Πᾶσα διαφορά, ἐφ' ὅσον εἰδικῶς δὲν ὁρίζεται ἄλλως μεταξὺ οἱωνδήποτε προσώπων, στρεφομένη περὶ τὴν ἑρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἢ τῶν προηγουμένων ἐνοικιοστασίων, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει διένεξις μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ ὡς πρὸς τὰ ἑκατέρωθεν δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει Πρωτοδικεῖον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

2. Διαδικασία ἀκολουθεῖται ἐν γένει ἡ τοῦ νόμου ΒΧΗ' περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 19)21 Μαρτίου 1923 καὶ τοῦ νόμου 3239 τῆς 8)10 Δεκεμβρίου 1924 καὶ τοῦ παρόντος.

3. Ἡ σύνθεσις τοῦ ἐφετείου ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ νόμου ΒΧΗ' δικῶν γίνεται διὰ 3 ἐφετῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου. Αἱ δὲ αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἐκδικάζονται ὑπὸ εἰδικοῦ Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, συντιθεμένου ἐκ τριῶν ἀρεοπαγιτῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου. Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀναιρέσεως, ἡ ὑπόθεσις κρατεῖται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν παρὰ τῷ Τμήματι τούτῳ.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19 Μαρτίου 1923, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3239 τοῦ 1924 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΧΗ' περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν» τιθεμένη προθεσμία συζητήσεως μέχρι 15 ἡμερῶν δὲν ἰσχύει διὰ τὸ ἐφετεῖον, ὡς πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ τοῦ νόμου ΒΧΗ' δίκας, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως δὲν διατάσσεται ἔξωσις.

5. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ὁρίσῃ ἐν τῇ ἀποφάσει του καὶ τὰ ἑκάστοτε ἐνδεικνυόμενα νόμιμα μέτρα καὶ ἀπαγγείλῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 50.000 δραχμῶν.

6. Προκειμένου περὶ ἐξώσεως λόγῳ καθυστερήσεως ἢ ἀθετήσεως ὅρου τῆς συμβάσεως κατὰ τοὺς ἀριθ. 7 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος διατηρεῖται ἡ λόγῳ ποσοῦ

ἁρμοδιότης τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἡ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΒΧΗ' νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ 3239 τῆς 8)10 Δεκεμβρίου 1924.

7. Ἐπὶ ἀγωγῆς περὶ ἐξώσεως λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 καὶ 43 τοῦ παρόντος καταβολῶν ἡ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου, εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δικαστηρίου καταβολὴ τούτων μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὁριζομένων διακοπτικῶν ἐξόδων ἐπάγεται τὴν κατάργησιν τῆς δίκης. Ἐκτὸς καστικῶν ἐξόδων ἐπάγεται τὴν κατάργησιν τῆς δίκης. Ἐκτὸς ἂν ὁ μισθωτὴς κατ' ἐπανάληψιν καθυστερήσῃ τὴν καταβολὴν τῶν ποσῶν τούτων καὶ κριθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, ὅτι ἡ ἐπανειλημμένη καθυστέρησις, προέρχεται ἐκ δυστροπίας.

8. Ὁ Πρόεδρος δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ χορηγήσῃ ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῆς περὶ ἐξώσεως ἀποφάσεως, ἀλλ' οὐδέποτε αἱ ἀναστολαὶ αὗται δύνανται νὰ ὑπερβῶσιν ἐν συνόλῳ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρον 46.

Αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κεφαλαίου. Αἱ ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἐφ' ὅσον συνεζητήθησαν, κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων διαταγμάτων, μετ' ἀναίρεσιν δὲ ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Μισθώσεις Δημοσίου.

Ἄρθρον 47.

1. Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον ἀπὸ τῶν μισθώσεων τοῦ Δημοσίου πανταχοῦ τοῦ Κράτους.

2. Μέχρις οὗ διὰ δημοπρασίας ἐξευρεθῇ κατάλληλον μίσθιον δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν, δικαιοῦται τὸ Δημόσιον νὰ παραμένῃ ἐν τῷ μισθίῳ καταβάλλον τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 συντελεστὴν τῆς αὐξήσεως, προστιθέμενον εἰς τὸ κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 1)7)27 κανονιζόμενον μίσθωμα. Ἡ παραμονὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἐπίταξις ἢ ὁπωσδήποτε κατάληψις ἀστικοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ προσφυγικὰς ἀνάγκας ἐξομοιοῦται πρὸς μίσθωσιν προστατευομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος, ἐφόσον ἐγένετο πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὸ μίσθωμα κανονίζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 48.

Πρὸς ἐγκατάστασιν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐπιτρέπεται ἄρσις τῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου προστασίας καὶ πρὸ τῆς λήξεως ἔτι τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος τῆς 1)7)27, ἐξ οἰκήματος ἀνήκοντος εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον εἴτε εἰς ἄλλο φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἐκμεμισθωμένου δὲ εἰς τρίτον, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, βεβαιούσης τὸ ἐξαιρετικὸν τῆς ὑφισταμένης τοιαύτης ἀνάγκης. Ἡ τοιαύτη ἄρσις χωρεῖ ἐφ' ὅσον μεταξὺ Δημοσίου ἢ Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ ἰδιοκτήτου συνήφθη σύμβασις μισθώσεως ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐν λόγῳ ἄρσεως. Εἰς τὸν ἐκ τοιούτου λόγου ἐξωστέον μισθωτὴν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ δωδεκαπλάσιον τοῦ κατ' Αὔγουστον 1930 καταβαλλομένου μηνιαίου μισθώματος καὶ αἱ δαπάναι μετακομίσεως.

Ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 1 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδίδεται ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις διὰ τὴν Θεσσαλονίκην

Ἄρθρον 49.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου δὲν ἰσχύουσι προκειμένου περὶ κατεδαφίσεως κτιρίων ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων κατασκευῶν ἐν τῇ καείσῃ ζώνῃ Θεσσαλονίκης, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη κατεδάφισις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ ἐφαρμογῆς νέου σχεδίου τῆς πόλεως καὶ ἀνοικοδομήσεως τῆς ἐν λόγῳ ζώνης διατάξεων πρὸς διάνοιξιν τῶν νέων ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ πρὸς ἀνέγερσιν νέων ἢ ἐπισκευήν, συμπλήρωσιν καὶ διαρρύθμισιν παλαιῶν κτιρίων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐπεκτείνονται ἐπὶ τῶν μισθώσεων περὶ ὧν προβλέπουσιν οἱ νόμοι 823 καὶ 1351 περὶ τῆς ἀποτεφρωθείσης ζώνης Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ πᾶς συμπληρωματικὸς ἢ προστατευτικὸς τούτων νόμος, ὧν οἱ ὁρισμοὶ παραμένουσιν ἄθικτοι.

3. Μὴ θιγομένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ 2 πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν παντὸς εἴδους οἰκοδομῶν τῆς καείσης ζώνης Θεσσαλονίκης, τῶν ἀνεγερθεισῶν καὶ κερατωθεισῶν μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1923. Τὸ μίσθωμα ὅμως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τούτων κανονίζεται οὐχὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 4, 5, 14 καὶ 26 τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνωμολογημένου μισθώματος ἀναγομένου εἰς συγχρόνους δραχμὰς ἀναλόγως τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνομολογήσεως τιμῆς τῆς Ἀγγλικῆς λίρας. Τὸ δὲ μίσθωμα τῶν πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1925 συνομολογηθεισῶν καὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων ἀκινήτων τῆς εἰρημένης ζώνης ὁποτεδήποτε οἰκοδομηθέντων κανονίζεται βάσει τῶν συγχρόνων μισθωμάτων ἀναλόγων ἀκινήτων μείον 20 ο/ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 50.

Ὡς παραταθεῖσα δυνάμει τῶν προηγουμένων Διαταγμάτων θεωρεῖται ἡ μίσθωσις καὶ ἂν ἐγένετο ἀνανέωσις ἢ παράτασις αὐτῆς διὰ συμβάσεως.

Ἄρθρον 51.

Μισθωτὴς μὴ στέργων τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος παράτασιν τῆς μισθώσεως, ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ δήλωσιν περὶ τούτου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ μίσθιον τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1930. Ἐπίσης μισθωτὴς μὴ στέργων τὴν παράτασιν δι' ὁλόκληρον τὸν διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενον χρόνον ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ πρὸ τῆς 1 Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους τοιαύτην δήλωσιν, ὁπότε ἀπαλλάσσεται τοῦ ἀπὸ πρώτης τοῦ ἑπομένου Σεπτεμβρίου καὶ ἐφεξῆς ὑπολοίπου χρόνου παρατάσεως, λυομένης τῆς ἀναγκαστικῆς παρατάσεως.

Ἄρθρον 52.

1. Ἀστικὸν ἀκίνητον ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἐννοεῖται ἡ κατοικία μέν, ἂν τὸ μίσθιον τὴν 1ην Ἀπριλίου 1927, ἀνεξαρτήτως τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, ἐχρησιμοποιεῖτο πράγματι ὡς κατοικία, κατάστημα δὲ ἢ γραφεῖον, ἂν τὸ μίσθιον κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ πᾶσαν ἄλλην πλὴν τῆς κατοικίας χρῆσιν.

2. Κατάστημα θεωρεῖται τὸ μίσθιον, ἔνθα τις ἐνασκεῖ ἐπάγγελμα προσδίδον αὐτῷ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐμπόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. τῆς 2 Μαΐου 1835 περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων καὶ τοὺς κανόνας ἐν γένει τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου. Κατάστημα θεωρεῖται καὶ τὸ ξενοδοχεῖον ὕπνου, τὸ οἰκοτροφεῖον (pension), τὰ ἐκπαιδευτήρια, τὰ μίσθια τὰ ἐκμισθωθέντα ἢ χρησιμοποιούμενα πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν διὰ κατοικίαν, αἱ κλινικαὶ κλπ., ὡς καὶ οἱ οἶκοι ἀνοχῆς, οἱ ἀνεγνωρισμένοι ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

3. Γραφεῖον ἢ σπουδαστήριον θεωρεῖται τὸ μίσθιον ἔνθα τις ἐνασκεῖ καθαρῶς ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, οἷον ἀρχιτέκτονος, δημοσιογράφου, δικηγόρου, ἰατροῦ, συμβολαιογράφου καὶ ἐπιστήμονος ἐν γένει, χωρὶς νὰ ἐπιχειρῇ συγχρόνως ἐμπορικὰς πράξεις.

4. Ὡς γραφεῖα θεωροῦνται ἐπίσης τὰ μίσθια, τὰ χρησιμεύοντα πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀγαθοεργῶν, ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ κοινωφελῶν σκοπῶν.

5. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον χρησιμοποιῆται, ὡς κατοικία, συγχρόνως δὲ ὡς κατάστημα ἢ γραφεῖον, ὁ δὲ ἐκμισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς δὲν συμφωνοῦσι περὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς αὐξήσεως, ὅπερ ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ παρόντος, ὁ Πρόεδρος ὁρίζει τοῦτο κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

Ἄρθρον 53.

1. Ὡς ἰδιοκτήτης ἐν τῷ παρόντι νοεῖται οὐ μόνον ὁ κύριος τοῦ ὅλου ἀκινήτου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριος, ὁ ἔχων τὴν διὰ δημοσίου ἐγγράφου συναίνεσιν τῶν συγκυρίων, ἐπὶ διαιρέσεως δὲ ἀπὸ τῆς κυριότητος ὁ ἔχων τὴν ἐπικαρπίαν, χρῆσιν, οἴκησιν ἢ ἐπιφάνειαν.

2. Διὰ τῶν λέξεων «ἐκμισθωτὴς» ἢ «μισθωτὴς» νοοῦνται καὶ ὁ ὑπεκμισθωτὴς ἢ ὁ ὑπομισθωτής, ὅπου εἰδικῶς δὲν διαστέλλονται.

Ἄρθρον 54.

Ὁ συνεπείᾳ ὑπαλληλικῆς ἢ ὑπηρεσιακῆς σχέσεως πρὸς τὸν κύριον ἢ τὸν μισθωτὴν τοῦ ἀκινήτου ἐνοικῶν ἐν αὐτῷ (ὑπάλληλος, ὑπηρέτης, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, θυρωρὸς κλπ.) δὲν θεωρεῖται μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτής.

Ἄρθρον 55.

1. «Οἰκεῖοι» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νοοῦνται οἱ σύζυγοι, ὁποτεδήποτε ἐγένετο ὁ γάμος, εἴτε πρὸ εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς καὶ ἀγχιστεῖς, κατ' εὐθεῖαν μὲν γραμμὴν πάντες, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

2. Διὰ τὰς ἐκ τοῦ παρόντος σχέσεις ἡ ἀγχιστεία ἐν γένει λογίζεται μὴ λυομένη διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων.

Ἄρθρον 56.

1. Ἐν περιπτώσει λύσεως τοῦ γάμου, θανάτῳ ἢ διαζυγίῳ ἢ ἐν περιπτώσει πραγματικῆς διαστάσεως μεταξὺ τῶν συζύγων, ἡ ἐκ τοῦ παρόντος προστασία ἐν γένει παρέχεται εἰς τὸν μένοντα ἐν τῇ κατοικίᾳ σύζυγον,, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐκπληροῖ πάσας τὰς ἐκ τῆς μισθώσεως καὶ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις, ἀδιαφόρως ἂν οὗτος τυγχάνῃ ἢ μὴ ἀρχικὸς ἐκ τῆς συμβάσεως μισθωτής. Δύναται ἐν τούτοις ὁ πρόεδρος νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἄλλως, ἐὰν ὑπάρχωσιν εἰδικαὶ περιπτώσεις ἐπιβάλλουσαι κατὰ τὴν κρίσιν του ἀλλοίαν ρύθμισιν.

2. Διὰ τῆς ἐκουσίας ἢ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ μισθίου δὲν λύεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρατεινομένη μίσθωσις, ἐπὶ δὲ τῶν μήπω κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ληξασῶν ἔτι συμβάσεων ἀτονεῖ πᾶσα ἀντίθετος ρήτρα, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Τελικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 57.

1. Καθ' ἃς περιπτώσεις θεσπίζονται διὰ τοῦ παρόντος ἐξαιρετικαὶ διατάξεις ὑπὲρ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν, ἀναπήρων πολέμου, συνταξιούχων ἢ ἀπόρων, ἐφαρμόζονται αὗται καὶ ὅταν ἐν τῇ συμβάσει τῆς μισθώσεως δὲν εἶναι αὐτοὶ οὗτοι συμβαλλόμενοι εἴτε ὡς ἰδιοκτῆται εἴτε ὡς μισθωταί, ἀλλὰ σύζυγος ἢ ἀντίοντες ἢ κατιόντες ἢ ἀδελφοί, αὐτῶν, συνοικοῦντες μετ' αὐτῶν ἀπὸ διετίας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Πᾶσα πάντως εἴδους Ἑταιρεία, ὡς καὶ πᾶς ἰδιώτης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτὸν πιστοποιητικὰ περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς χρηματικῶν καταθέσεων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων, ἢ περὶ τῶν πρὸς φύλαξιν ἢ ὑπὸ ἐνέχυρον τίτλων αὐτῶν, ὡς καὶ περὶ τῶν εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα ὀφειλομένων ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ποσῶν, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ ἰδιαιτέρων κιβωτιδίων ἐπ' ὀνόματι τῶν εἰρημένων προσώπων, ἐφ' ὅσον τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα εἶνε χρήσιμα τῷ ἐκμισθωτῇ πρὸς ἀμφισβήτησιν τῆς ἀπορίας τοῦ μισθωτοῦ, ἢ πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ὁμολογουμένως πλουσίου.

3. Εἰς τὴν παροχὴν τῶν ὡς ἄνω πιστοποιητικῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ ὑποχρεοῦται ἐπίσης πᾶσα δημοσία ἀρχὴ καὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπιμελητήρια, ὡς καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ εἰς παροχὴν πιστοποιητικῶν περὶ τῶν γενομένων πρὸς αὐτοὺς δηλώσεων τῶν παντὸς εἴδους προσόδων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων.

4. Αἱ περὶ μισθώσεως διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἐφόσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος, παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

5. Συμβάσεις μισθώσεων ἢ ἀνανεώσεων τοιούτων ἢ παραιτήσεως ἀπὸ δικαιώματος ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου παρεχομένου ἢ συμφωνίαι παντὸς εἴδους, συνομολογηθεῖσαι συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἢ καὶ ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου», τῶν τροποποιητικῶν τούτου, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου Διατάγματος, (δι' οὗ ὁπωσδήποτε ἐν εἰδικαῖς περιπτώσεσιν ἠρτο ἀπὸ ὡρισμένων μισθωτῶν ἡ προστασία τοῦ ἐνοικιοστασίου), ἐφ' ὅσον τὰ Διατάγματα ταῦτα ἐξεδόθησαν μέχρι τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1926, διὰ τὸν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τῆς 1 Ἰουλίου 1927 καὶ ἐφεξῆς χρόνον ἀτονοῦσι μὲν ὡς πρὸς τὴν γενομένην παραίτησιν ἀπὸ δικαιωμάτων ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου παρεχομένων καὶ ὡς πρὸς τὸ συνομολογηθὲν μίσθωμα, ὅπερ κανονίζεται ἐφεξῆς καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, παραμένουσιν ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχυραί.

6. Εἰς πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγεται καὶ πᾶν ἐν γένει ἀστικὸν ἀκίνητον ἀνῆκον εἰς οἱονδήποτε νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου (Δημόσιον, Ἀεροπορικὴ Ἄμυνα, Μετοχικὸν Ταμεῖον κλπ.) καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

7. Ἀξίωσις περὶ ἐπιστροφῆς παραβόλου κατατεθειμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Ν. Δ. τῆς 20—2—26 «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου» παραγράφεται μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἑξαμήνου τὸ ποσὸν τῶν μὴ ἐπιστραφέντων τοιούτων παραβόλων κατατίθεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς πόρος τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

8) Συμβάσεις μισθώσεως, αἵτινες δὲν ἐξετελέσθησαν ἕνεκα ἀδυναμίας παραδόσεως τοῦ μισθίου λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ Ἐνοικιοστασίου παρατάσεων, ἐφόσον δὲν ἐρρυθμίσθησαν ἄλλως ὑπὸ τῶν προγενεστέρων περὶ Ἐνοικιοστασίου Διαταγμάτων, ρυθμίζονται ὡς ἀκολούθως :

α') Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ σήμερον ὅ τε ἐκμισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς δικαιοῦνται νὰ ἀκυρώσωσιν αὐτὰς κοινοποιοῦντες δήλωσιν πρὸς τὸν ἕτερον συμβαλλόμενον.

β') Ἀκυρουμένης τῆς συμβάσεως, δηλώσει τοῦ μισθωτοῦ, ἐπιστρέφονται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ τὰ τυχὸν προκαταβληθέντα αὐτῷ ἔναντι μισθωμάτων ἢ ἐγγυήσεως μετὰ τόκου πρὸς 9ο\ο ἐτησίως μέχρις ἐξοφλήσεως.

γ') Ἀκυρουμένης τῆς συμβάσεως, δηλώσει τοῦ ἰδιοκτήτου, ὑποχρεοῦται οὗτος, πλὴν τῆς ὡς ἄνω ἐπιστροφῆς καὶ τῶν τόκων, καὶ εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως κανονιζομένης ὡς ἑξῆς:

Διὰ μὲν τὰς πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1923 συνομολογηθείσας τοιαύτας μισθώσεις καταβάλλεται ὡς ἀποζημίωσις ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ προκαταβληθὲν εἰς δραχμὰς, διὰ δὲ τὰς μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μισθώσεις ὡς ἀποζημίωσις καταβάλλεται ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ προκαταβληθέντος εἰς δραχμὰς ποσοῦ καὶ τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ἀναγωγῆς τούτου εἰς σημερινὰς δραχμὰς βάσει

τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τρεχούσης τιμῆς τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

δ') Μὴ γενομένης δηλώσεως ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας παρ' οὐδενὸς τῶν συμβαλλομένων, ἡ σύμβασις τῆς μισθώσεως ἰσχύει καὶ θέλει ἐκτελεσθῇ ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐκ τοῦ παρόντος Ἐνοικιοστασίου προστασίας ἢ ἅμα τῇ πρὸ ταύτης ἀπελευθερώσει τοῦ μισθίου, ὡς μισθώματος καταβαλλομένου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως τοῦ συνωμολογημένου τοιούτου, ὑπολογιζομένου εἰς ὑγιὲς νόμισμα βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως τρεχούσης τιμῆς τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἀναγομένου εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως ἢ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως διαφόρου τυχὸν τρεχούσης τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

Ἄρθρον 58.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διαχειρισταὶ ἀκινήτων καὶ οἱ ἐκμεταλλευόμενοι οἰκοτροφεῖα, ὑποχρεοῦνται νὰ καθιστοῦν γνωστὰ δι' ἐνοικιαστηρίων τιθεμένων ἐν τῇ προσόψει τῶν ἀκινήτων καὶ δυναμένων εὐκόλως νὰ ἀναγινώσκωνται ἐκ τῆς ὁδοῦ τὰ πρὸς μίσθωσιν εἴτε διὰ κατοικίαν εἴτε δι' ἄλλην χρῆσιν, κενὰ οἰκήματα, ὀρόφους ἢ διαμερίσματα ἅτινα ἀνήκουσιν αὐτοῖς, ἢ τὰ ὁποῖα διαχειρίζονται εὐθὺς ἅμα κενωθῶσι ταῦτα. Τὸ ἐνοικιαστήριον πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸ εἶδος καὶ τὸν προορισμὸν τοῦ πρὸς μίσθωσιν χώρου, τὸν ἀριθμὸν τῶν δωματίων, ἂν ταῦτα εἶναι ἐπιπλωμένα ἢ μή, καὶ τὸ μίσθωμα.

2. Τὰ κενὰ οἰκήματα ἢ διαμερίσματα πρέπει ἐπίσης νὰ δηλοῦνται ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐκενώθησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας μετὰ τῶν ἄνω πληροφοριῶν, ἔτι δὲ μετ' ἀκριβοῦς ἐνδείξεως τῆς ὁδοῦ καὶ ἀριθμοῦ ἔνθα ταῦτα εὑρίσκονται.

3. Περὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κενῶν ὡς ἄνω μισθίων ἐνεργοῦνται τὰ ἐν ἀριθμοῖς 1 καὶ 2 ὁριζόμενα ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

4. Διὰ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς εὐρυτέρας δημοσιότητος τῶν δηλώσεων τούτων.

5. Ἀπαγορεύεται πᾶσα προσφορὰ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος πρὸς μίσθωσιν οἰκήματος μὴ φέροντος ἐνοικιαστήριον. Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000 ἕως 5000 δραχμῶν. Ἡ δὲ παράβασις τῶν διατάξεων τῶν ἀριθμῶν 1, 2 καὶ 3 τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι διακοσίων (200) δραχμῶν.

Ἄρθρον 59.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ εἴκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, πλὴν τῶν διατάξεων ἐκείνων δι' ἃς ρητῶς ὁρίζεται διάφορος χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν. Ἀποφάσις ὅμως ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος δὲν ἐκτελεῖται πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1930.

2. Τὸ παρὸν ἐφαρμόζεται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς καὶ εἰς τὰς κοινότητας, προάστεια καὶ συνοικισμοὺς τοὺς συμπεριλαμβανομένους ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τέως δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, δύναται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐξ ἐκείνων εἰς ἃς ἴσχυε τὸ Δ. τῆς 1)7)27, δι' ὁλόκληρον τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ μέρος αὐτοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ οἰκείου νομάρχου ὡς καὶ τῶν κατὰ τόπους ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν ἀστικῶν ὀργανώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδίδεται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τιθεμένου ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ μεταξὺ αὐτοδικαίως τοῦ παρόντος ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἑξῆς μέχρις ἐκδόσεως τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Εἰς τὰς λοιπὰς ἐκ τῶν ὡς ἄνω πόλεων, εἰς ἃς δὲν θέλει ἐπεκταθῇ τὸ παρόν, ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἕνεκα λήξεως τοῦ ἐνοικιοστασίου διαταξοπιέν ης ἐξώσεως δύναται ν' ἀνασταλῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ μέχρις ἓξ μηνῶν.

4. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀπὸ 17)18 Φεβρουαρίου 1927 Διάταγμα «περὶ ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων Μουσουλμάνων μὴ ἀνταλλαξίμων».

5. Ὡς πρὸς τὰς μισθώσεις ἀστικῶν ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς ἀνταλλαγέντας Μουσουλμάνους ἐξακολουθοῦσιν ἐφαρμοζόμεναι αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἰσχύουσαι εἰδικαὶ διατάξεις.

Περὶ εἰσαγωγῆς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Σχολὴν καὶ εἰς ἄλλας ἰδιωτικὰς γεωργικὰς σχολάς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

— 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ν' ἀποστέλλῃ κατ' ἔτος καὶ ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῆ ἔτη εἴκοσι πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον ὑποτρόφους τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Σχολήν, ἀναγραφομένης πρὸς τοῦτο σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐφ' ὅσον ἡ σχολὴ θ' ἀνελάμβανεν ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἤδη ὑπαρχούσας ἐγκαταστάσεις οἰκοτροφείου καὶ ἐστιατορίου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν μαθητῶν της ἀναγκῶν.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτώντων εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἑκατόν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μέτρον δύναται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας, νὰ ἐπεκτείνηται καὶ ἐπὶ ἄλλων ἰδιωτικῶν γεωργικῶν σχολῶν, ἐφ' ὅσον αἱ σχολαὶ αὗται κέκτηνται ἀρτίας ἐγκαταστάσεις αἰθουσῶν διδασκαλίας μετὰ νοσοκομείου, κοιτώνων καὶ ἐστιατορίου, διὰ ἑξήκοντα τοὐλάχιστον μαθητάς. Εἰς ἑκάστην τῶν ἐν λόγῳ σχολῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς εἴκοσιν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους καταβληθησομένων τροφείων κατὰ μαθητήν, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 600.000 δραχμῶν συνολικῶς κατ' ἔτος, κανονισθήσεται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωργικῆς Σχολῆς ἢ διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος μετὰ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος τὴν ἰδιωτικὴν γεωργικὴν σχολήν.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ ὑπότροφοι ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν αὐστηρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τοὺς ἐν τῇ σχολῇ ἐν ᾗ φοιτῶσιν ἰσχύοντας κανονισμοὺς νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐπιμέλειαν ἐν ταῖς θεωρητικαῖς καὶ πρακτικαῖς σπουδαῖς καὶ καλὴν καὶ ἄμεμπτον διαγωγήν.

2. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καθ' ἑξαμηνίαν ἔλεγχον τῆς ἔν τε τοῖς θεωρητικοῖς καὶ πρακτικοῖς μαθήμασι προόδου ἑκάστου ὑποτρόφου.

3. Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις ὑποτρόφου τινὸς τόσον εἰς τὰ θεωρητικὰ μαθήματα ὅσον καὶ εἰς τὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις δὲν εἶναι ἱκανοποιητική, δείκνυται δὲ οὗτος ἀνεπίδεκτος μαθήσεως, ἢ ἀσθένειά τις ἀνίατος ἢ χρονία παρακωλύει τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν, ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς διακόπτει τὴν ὑποτροφίαν, κατόπιν ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπότροφός τις ἀποβάλλεται τῆς Σχολῆς ἕνεκα κακῆς διαγωγῆς ἢ ἕνεκεν ἄλλων πειθαρχικῶν

καὶ ἠθικῶν λόγων, ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς προκαλεῖ τὴν ἄμεσον διακοπὴν τῆς ὑποτροφίας.

Ἄρθρον 5.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν προκρινομένων κατ' ἔτος ὡς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους εἰς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω Σχολὰς ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κανονισθήσεται διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων.

Ἐπὶ τοῦ εἰς δ' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν σχεδίου νόμου «περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν» ὁ κ. ***Γ. Στράτος*** προτείνει τροπολογίαν, ἣν ὁ κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) δηλοῖ ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ μελετήσῃ.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς δ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτασιν σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4565, «περὶ τροποποιήσεως τοῦ 3616 «περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν» νόμου ὁ κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν) καταθέτει τροπολογίας αἵτινες ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκταί.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς μόνην ἀνάγνωσιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς δ' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐκπετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** προτάσσει κατ' ἀρχὴν τὴν ἀντίρρησιν ὅτι τὸ σχέδιον δὲν φέρει τὰς ὑπογραφὰς ὅλων τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν, ἤτοι, πλὴν τῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ τὰς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ μὲν πρώτου διότι ἀνατίθεται εἰς διοικητικὰς ἀρχὰς ὡρισμένη ὑπηρεσία, τοῦ δὲ δευτέρου διότι προβλέπεται ἡ ἐνέργεια δικαστικῶν μέτρων, ὡς ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν κλπ.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι ἀσύνηθες, δὲν ἔχει ὅμως τοῦτο σημασίαν προκειμένου περὶ τυπικῶν νομοσχεδίων, καθόσον ὁ νόμος πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλὰ διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὸ πρᾶγμα, λέγει, διαφέρει καὶ ὁμολογουμένως ἀπαιτεῖται πρὸ πάσης συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου συνεννόησις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης συναδέλφου του. Προτείνεται δὲ ὡς ἐκ τούτου τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ 2—3 ἡμέρας.

Ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** συιστᾷ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτασις ὄχι μόνον διὰ 2—3 ἡμέρας ἀλλὰ διὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Βουλῆς, διότι πρόκειται περὶ νομοθετήματος ἀπαιτοῦντος ἐμπεριστατωμένην μελέτην.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** ἐξηγεῖ ὅτι δὲν ἀντιτίθεται κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ἀλλὰ κατὰ τῶν διατάξεων τὰς ὁποίας ὡς ἐξήγησεν περιέλαβεν ἐν αὐτῷ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας χωρὶς νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ κ. ***Π. Ἀραβαντινὸς*** παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι σπάνιον φαινόμενον νὰ συντάσσωσι νομοθετήματα ὑπηρεσίαι διαφόρων Ὑπουργείων ἐν ἀγνοίᾳ τῆς νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, δημιουργουμένων οὕτω συχνότατα διαφόρων ζητημάτων.

Μεθ' ὃ ἡ περαιτέρω ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου συζήτησις ἀναβάλλεται.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3221 περὶ Κτηματικῶν Τραπεζῶν» ὁ κ. ***Γ. Μόδης*** διαμαρτύρεται διότι ἡ ἄσκησις τῆς κτηματικῆς πίστεως περιορίζεται εἰς ὡρισμένας μόνον περιφερείας

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι προσεχῶς πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ καὶ ἑτέρα Κτηματικὴ Τράπεζα, ἐπεκτεινομένης οὕτω τῆς κτηματικῆς πίστεως εἰς ὅλας τὰς περιφερείας.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3221 «περὶ Κτηματικῶν Τραπεζῶν»

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ περὶ Κτηματικῶν Τραπεζῶν νόμου 3221, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 3290, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου τούτου ἱδρυθεῖσαν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐντὸς τῶν πρώτων πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς, καὶ μὴ συντρέχοντος τοῦ ἐν ἄρθροις 1 καὶ 12 τοῦ νόμου τούτου ὅρου, ἔκδοσις κτηματικῶν ὁμολογιῶν πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς διαθέσεως τοῦ προϊόντος αὐτῶν εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ εἰς δάνεια πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. 1 ἐδαφ. γ' τοῦ αὐτοῦ νόμου πρόσωπα. Μέχρι τῆς τοιαύτης διαθέσεως ἡ Κτηματικὴ αὕτη Τράπεζα ὀφείλει τὸ ἐκ τῶν ὁμολογιῶν τούτων περιελθὸν αὐτῇ ποσὸν νὰ τηρῇ κατατεθειμένον παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ ἐνδύῃ εἰς ἔντοκα γραμμάτια τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τούτων πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθέτων διατάξεων τοῦ νόμου 3967 περὶ ἀνεγέρσεως τῶν συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης καὶ Ν. Καλλιπόλεως», ὁ κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως καὶ τὴν ἀναπομπὴν τοῦ νομοσχεδίου πρὸς νέαν ἐπεξεργασίαν ἐνώπιον τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καθ' ὅσον αἱ ἐπενεχθεῖσαι εἰς αὐτὸ τροποποιήσεις, καίτοι εὐεργετικαὶ διὰ τοὺς οἰκιστὰς τῶν δύο συνοικισμῶν, ἐμφανίζουν τὸ νομοσχέδιον ὑπὸ νέαν μορφήν.

Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν, εὑρίσκει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 ὡς ἱκανοποιητικὰς διὰ τοὺς οἰκιστάς διαφωνεῖ μόνον ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 4 περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τὴν διάθεσιν εἰς τοὺς οἰκιστὰς ὡρισμένης περιοχῆς. Ἐν. τέλει ζητεῖ ὡρισμένας διασαφήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς καλύψεως τῶν περὶ κοινοχρήστων ἔργων ἀναγκῶν τῶν συνοικισμῶν.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ προσθέτων διατάξεων τοῦ νόμου 3967 περὶ ἀνεγέρσεως τῶν συνοικισμῶν Νέας Σμύρνης καὶ Νέας Καλλιπόλεως.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν καταβληθεῖσα ἢ καταβληθησομένη ἐπὶ πλέον διαφορὰ μεταξὺ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὁρισθείσης ἀξίας τῶν οἰκοπέδων Νέα Σμύρνης καὶ Νέας Καλλιπόλεως καὶ τῆς ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Δικαστικῆς Ἀρχῆς τοιαύτης περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς διαχειρίσεως τῶν προσφυγικῶν ἀστικῶν συνοικισμῶν καὶ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰ κοινόχρηστα ἐν γένει ἔργα τῶν ὡς ἄνω συνοικισμῶν.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὰ αὐτὰ κοινόχρηστα ἔργα χρησιμοποιεῖται καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ἀπὸ 21)10)25 Ν.Δ. εἰσπρακτέα ἀπὸ 1ης

Ἰανουαρίου 1930 εἰσφορὰ τῶν οἰκιστῶν, ἧς ἡ διάρκεια παρατείνεται εἰς δεκαπενταετίαν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα καταβαλλαὶ ἀξίας καὶ εἰσφορᾶς κατατίθενται ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἢ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4.

Περιοχαὶ τῆς ἐν Ν. Σμύρνῃ ἐκτάσεως δύνανται τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς εἰς τοὺς οἰκιστὰς συνήθους διαθέσεως καὶ δύνανται εἴτε νὰ ἐκποιηθῶσι διὰ πλειστηριασμοῦ εἴτε οἰκοδομούμεναι νὰ δοθῶσιν εἰς ἐκμετάλλευσιν

Τὸ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ προκῦψαν ποσὸν μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ πρώην ἰδιοκτήτου, ὡς καὶ αἱ ἐκ τῶν ὡς ἄνω οἰκοδομῶν ὠφέλειαι χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ κοινόχρησα ἔργα τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν οἰκιστῶν Ν. Σμύρνης καὶ Ν. Καλλιπόλεως, αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3967 συναφθησομένης συμβάσεως, εἰσπράττονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Προνοίας κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ νόμου 3967 «περὶ ἀνεγέρσεως τῶν Συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης καὶ Ν. Καλλιπόλεως» ὡς καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ ἀνεγέρσεως τῶν Συνοικισμῶν Ν. Σμύρνης καὶ Ν. Καλλιπόλεως» προβλεπομένη εἰδικὴ ὑπηρεσία ἐλέγχου κατασκευῆς ἔργων συνιστᾶται διὰ Δ)τος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, τῆς σχετικῆς δαπάνης ἀναγραφομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ὑπὸ ἰδίαν ἄρθρα, μέχρι δὲ τῆς ἀναγραφῆς ταύτης καταβάλλεται ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς Υ.Δ.Α.Π.Σ.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν οἰκοπέδων καὶ ἀνέγερσιν τῶν συνοικισμῶν Νέας Σμύρνης καὶ Νέας Καλλιπόλεως δύναται νὰ προσλαμβάνηται ἕκτακτον προσωπικὸν διοριζόμενον καὶ ἀπολυόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ οὕτω προσλαμβανομένου προσωπικοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δέκα πέντε, ἡ δὲ ἡμερησία ἀποζημίωσις τὰς δραχμὰς ἑκατὸν δι' ἕκαστον. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη καταβάλλεται εἰς βάρος τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῆς Υ. Δ. Α. Π. Σ. πιστώσεων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀπὸ 21 - 10 - 25 Ν. Δ. «περὶ προσωρινῆς εἰσφορᾶς ἐπὶ μίαν δεκαετίαν εἰς τοὺς λαβόντας οἰκόπεδα πρόσφυγας εἴτε πρώην ἰδιοκτήτας ἐν τῷ συνοικισμῷ Νέας Σμύρνης, εἰσφορά, ὅπως παρετάθη κατὰ ἀνωτέρω εἰς μίαν δεκαπενταετίαν, δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τῶν οἰκιστῶν τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Καλλιπόλεως ἐπὶ τῆς Πειραϊκῆς Χερσονήσου διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμων».

2) «Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Στοκχόλμῃ ἑταιρείας Actiebolaget Kreuger & ol συμβάσεως «περὶ χορηγήσεως δανείου 1.000.000 λιρῶν 6 ο)ο πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων τοῦ Κράτους».

3) Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930 ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Οὐγγαρίας συνθήκης συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας».

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσθήκης ἑδρῶν περιφερειακῶν Διευθύνσεων πρὸς ἀποκέντρωσιν τῆς ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ.», ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** ἀναπτύσσει τροπολογίαν περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀπομακρυνθέντος ἐπὶ διατατορίας διευθυντοῦ Ἀθ. Κίνα, ἱκανωτάτου, ὡς λέγει, ὑπαλλήλου, κεκτημένου ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ κ. ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς δὲν ἤθελεν ἀποδεχθῇ τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, παρακαλεῖ ὅπως ἐξηγήσῃ οὗτος τοὺς πρὸς τοῦτο λόγους.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραὰμ*** (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας) ἐξηγεῖ ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν τροπολογίαν ταύτην λόγῳ τυπικοῦ κωλύματος, καθ' ὃ ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπαναφορὰ ὑπαλλήλου μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς τροπολογίας ταύτης θὰ συνεπέφερεν, ὡς λέγει, καὶ ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐπιβράνδυσιν ἐπομένως τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου, πλὴν τούτου δὲ θὰ ἐδημιούργει προηγούμενον καὶ δι' ἄλλους ὑπαλλήλους τῆς αὐτῆς κατηγορίας. Οὐχ ἧττον ὑπόσχεται νὰ μελετήσῃ μετ' ἐνδιαφέροντος τὸ ζήτημα καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Βουλῆς νὰ εἰσηγηθῇ τὰ δέοντα νομοθετικὰ μέτρα.

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** παρατηρεῖ ὅτι οἱ τυπικοὶ λόγοι τοὺς ὁποίους προσάλλει ὁ κ. Ὑπουργὸς αἴρονται διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀποδοχῆς τῆς τροπολογίας τὴν ὁποίαν ὀφείλει, ὡς λέγει νὰ υἱοθετήσῃ ἐφόσον ἀναγνωρίζει ὅτι πράγματι πρόκειται περὶ ἀδικίας. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους λόγους, λέγει ὅτι οὗτοι δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἐπιβεβλημένου καθήκοντος.

Μεθ'ὃ, κηρυσσομένης τῆς συζητήσεως περατωμένης, ἀναγινώσκεται τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται δι'ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ χορηγίας συνδρομῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου εἰς τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Γ' Συνεδρίου Βυζαντινῶν σπουδῶν».

Μεθ'ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3345 περὶ δικαιοδοσίας Δ. Συμβουλίων ταμείου ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης καὶ τοῦ νόμου περὶ δικαιοδοσίας περὶ μοναστηριακῶν ἐπιτροπῶν ἐν Κρήτῃ», ἔχον οὕτω :

Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3345 περὶ δικαιοδοσίας Διοικητικῶν Συμβουλίων Ταμείων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Κρήτης καὶ τοῦ νόμου περὶ δικαιοδοσίας περὶ Μοναστηριακῶν Ἐπιτροπῶν ἐν Κρήτῃ.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 3315 προστίθεται ἐδάφιον 3 ἔχον οὕτω :

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ αὐτὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς καὶ εἰς τὰς Μοναστηριακὰς ἐν Κρήτῃ Ἐπιτροπὰς ὅπως κατόπιν ἀποφάσεών των ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τοποθετῶσι τὰς ὑφισταμένας μισθώσεις ἀγροτικῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὰ Ταμεῖα τῶν Ἐφέδρων Πολεμιστῶν ἢ τὰς Μονάς.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ διακανονισμοῦ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ ἐν Κορφοξυλιᾷ Ἀρκαδίας Σανατορίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ Μάννα» ὁ κ. ***Α. Παπαδανάσης*** ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, διότι δὲν ὑπάρχει ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** παρατηρεῖ ὅτι δύναται νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ πίστωσις νὰ εἶναι ἐπιπρόσθετος καὶ νὰ μὴ ληφθῇ ἐκ τῆς ἐγγεγραμμένης πιστώσεως τῶν 5 ἑκατομμυρίων.

Ὁ κ. ***Α. Παππᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι ἡ ἐγγεγραμμένη πίστωσις δὲν θὰ ἐξαντληθῇ καὶ δι' αὐτὸ ἐγένετο ἀπόφασις νὰ ληφθῇ ἐξ αὐτῆς.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ἐπανατονίζει ὅτι μὴ ὑπαρχούσης ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ ἀναβληθῇ.

Ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** τονίζει ὅτι ἡ πίστωσις τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου πρέπει νὰ μὴ ληφθῇ ἐκ τῆς πιστώσεως τῶν 5 ἑκατομ.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι ἐπιμένει εἰς τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου διότι παρόμοιον νομοσχέδιον περὶ συστάσεως σανατορίων ἐν Αἰτωλοακαρνανίᾳ ἄνευ οὐδενὸς βάρους τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀλλὰ μόνον μὲ τοπικοὺς πόρους ἀπεκρούσθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παππᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) λέγει ὅτι ἀπεκρούσθη διότι ἡ ὑπηρεσία εἶχε δηλώσει ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ παρακολουθήσῃ λογιστικῶς αὐτὴν τὴν φορολογίαν καὶ ἀνεβλήθη ἡ ἐπιψήφισις τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου διὰ νὰ ἐξετασθῇ καλύτερον τὸ πρᾶγμα καὶ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον τὸν Ὀκτώβριον. Ἐδῶ ὅμως, ἐπιλέγει, δὲν συντρέχει ἡ ἰδία περίπτωσις.

Α. Παπαθανάσης. Ὥστε τὸ νομοσχέδιον περὶ σανατορίων Ἀκαρνανίας ἐξακολουθεῖ νὰ τὸ ἔχῃ ὑιοθετημένον ἡ Κυβέρνησις ;

Α. Παππᾶς (Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς). Μάλιστα.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περὶ ὀξύτητος τοῦ ἐλαίου», ἔχον οὕτω:

Περὶ νομιμοποιήσεως ἀναστολῆς διατάξεων περὶ ὀξύτητος τοῦ ἐλαίου.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἀναδρομικῶς ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ κατὰ τὴν ΑΑ' συνεδρίαν τῆς 30 Νοεμβρίου 1929 ληφθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῆς ὑπ' ἀριθ. 36310 τοῦ 1923 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως περὶ καθορισμοῦ ὀξύτητος ἐλαίου

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐπὶ τῆς μόνης συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ γραμματέων τῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις καὶ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι συμβουλίων» ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ διοικητικὰ συμβούλια εἶναι ἀπειράριθμα καὶ τὰ μέλη αὐτῶν εἶναι σχεδὸν τὰ ἴδια, καὶ οὕτω δημιουργοῦνται ἰδιαίτεραι ἀποζημιώσεις τῶν ἰδίων ὑπαλλήλων, αἵτινες γεννοῦν δυσφορίαν εἰς τοὺς ἄλλους.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) δηλοῖ ὅτι τοὐναντίον μὲ τὸ νομοσχέδιον προσπαθοῦμεν νὰ περιορίσωμεν τὰς ἀμοιβὰς αὐτάς.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἀνώτερον ὅριον κατὰ ὥραν 50 δραχ., διότι ἀντιθέτως θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα ἕνας ὑπάλληλος λαβὼν μέρος εἰς 3 συμβούλια τὴν ἡμέραν νὰ λάβῃ 900 δραχ., ἐνῷ διὰ τὴν 8ωρον ὑπηρεσίαν του λαμβάνει μόνον 200 ἢ 300 δραχ. Ἄλλως τε, συνεχίζει, τὰ διατάγματα τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἀμοιβῶν τὰ συντάσσουν συνήθως αἱ ὑπηρεσίαι καὶ ἔχω, λέγει, ὡς παράδειγμα πρόσφατον διάταγμα περὶ ποσοστῶν διὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν φόρων τοῦ καπνοῦ, καθορίζον ὑπέρογκα ποσοστά. (Ἀναγινώσκει).

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι τὸ διάταγμα αὐτὸ εἶναι ἐπανάληψις παλαιοτέρων διαταγμάτων καὶ δι' αὐτοῦ δὲν μεταβάλλεται ἡ ὑπάρχουσα κατάστασις.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** παρατηρεῖ ὅτι τὸ καθοριζόμενον ποσοστὸν ἀμοιβῆς εἶναι ἐπὶ τῶν εἰλικρινῶς δηλουμένων φόρων καὶ λαμβάνεται ἡ ἀμοιβὴ αὕτη παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου χωρὶς νὰ προσφέρῃ καμμίαν ὑπηρεσίαν.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐπαναλαμβάνει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ καμμιᾶς νέας διατάξεως, ἀλλὰ περὶ παλαιᾶς.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπ. Ἐσωτ.) παρατηρεῖ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ληφθοῦν ὑπερβολικαὶ ἀμοιβαὶ διότι ὑπάρχει συνταγματικὴ διάταξις καθ' ἣν αἱ τοιαῦται ἀμοιβαὶ δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτεραι τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου.

Α. Παπαθανάσης. Θὰ σᾶς καταθέσω πίνακα, διὰ νὰ ἴδητε πόσοι ὑπάλληλοι πέρνουν τὸ διπλάσιον καὶ τετραπλάσιον.

Γ. Σίδερης (Ὑπ. Ἐσ.) καταθέσετε, καὶ ἂν ἀποδειχθῇ τὸ τοιοῦτον θὰ ἐπιστραφοῦν τὰ παρὰ τὸ Σύνταγμα ληφθέντα.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι πάντως πρέπει νὰ καθορισθῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον ὅτι ἡ ἀμοιβὴ δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὰς 50 δραχ. τὴν ὥραν.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς διωρθώθη τυπογραφικὸν λάθος παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἔχον οὕτω :

Περὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μελῶν καὶ γραμματέων τῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις καὶ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι Συμβουλίων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται, ἵνα διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐντὸς ἔτους, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁρισθῶσιν αἱ χορηγηταὶ εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις καὶ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι λειτουργούντων Συμβουλίων ἀποζημιώσεις καὶ τὸ ὅριον τὸ ὁποῖον δὲν δύναγται νὰ ὑπερβαίνωσιν. Αἱ ἀποζημιώσεις παρέχονται μόνον ἐφ' ὅσον αἱ συνεδριάσεις γίνονται ἐκτὸς τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας ἐν τοῖς Ὑπουργείοις καὶ Γενικαῖς Διοικήσεσιν.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ προσωπικοῦ Γενικῶν Διοικήσεων», καὶ

2) «Περὶ κατανομῆς χρηματικῶν ἀμοιβῶν καταδιώξεως, συλλήψεως καὶ ἐξοντώσεως λῃστῶν, γενομένων πρὸ τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1930».

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ προσωπικοῦ Γενικῶν Διοικήσεων.

Ἄρθρον 1.

Παρ' ἑκάστῃ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Κρήτης, Θράκης καὶ Ἠπείρου συνιστᾶται θέσις Γεν. Γραμματέως. Αἱ περὶ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γεν. Διοικήσεως Μακεδονίας διατάξεις τοῦ νόμου 4393, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ νόμου 4529, ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς Γενικοὺς Γραμματεῖς τῶν Γεν. Διοικήσεων Κρήτης, Θράκης καὶ Ἠπείρου.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Περὶ κατανομῆς χρηματικῶν ἀμοιβῶν καταδιώξεως, συλλήψεως καὶ ἐξοντώσεως λῃστῶν γενομένων πρὸ τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1930.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 4575 «περὶ χρηματικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν

καταστολὴν τῆς λῃστείας», εἶναι ὅτι ἀρμοδία Ἐπιτροπὴ Δημοσίας Ἀσφαλείας διὰ τὴν καταναλωθεῖσαν χρηματικὴν ἀμοιβὴν εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ὁριζομένη, ἀναβαθμηδὸν χρόνου καταδιώξεως, προσελεύσεως ἢ ἐξοντώσεως τῶν δι' οὓς αἱ ἀμοιβαὶ ἐπικεκριμένων λῃστῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ὁδηγῶν», ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** ἀναπτύσσει προσχρεώσεων τῶν ὁδηγῶν», ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** ἀναπτύσσει προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον 50 καθ' ἣν ἐπιτρέπεται διὰ διατάγματος νὰ ὀργανωθῇ καὶ λειτουργήσῃ ταμεῖον προνοίας, ἀσφαλείας καὶ συντάξεων τῶν αὐτοκινητιστῶν καὶ παρακαλεῖ νὰ γίνῃ δεκτὴ αὕτη διότι πρόκειται περὶ πολυαρίθμου ἐπαγγελματικοῦ καὶ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τύχῃ πάσης προνοίας ἐκ μέρους τῆς πολιτείας ἐφ' ὅσον μάλιστα δὲν ζητεῖ τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν προστασίαν της πρὸς ὀργάνωσιν ταμείου ἐξυπηρετικοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν του.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι γίνεται δεκτὴ ἡ τροπολογία αὕτη τοῦ κ. Αἰλιανοῦ.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** παρακαλεῖ νὰ τεθῇ τὸ ὅριον ἡλικίας τῶν σωφὲρ ὄχι ὀλιγώτερον τῶν 22 ἐτῶν διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰ δυστυχήματα μὲ τοὺς ἀνηλίκους σωφέρ. Ἐπίσης ζητεῖ ἐξηγήσεις ἐὰν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 ἀφοροῦν καὶ τὴν Πάουερ, εἰς τὰ ὀχήματα τῆς ὁποίας οἱ ἐπιβάται στοιβάζονται σαρδεληδόν, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἵστανται εἰς τοὺς διαδρόμους.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι οὐδεμιᾶς ἀσυδοσίας ἀπολαμβάνουν τὰ αὐτοκίνητα τῆς Πάουερ· ἄλλα ὅμως τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶναι ἐκκρεμῆ εἰς τοὺς συνταχθέντας κανονισμοὺς περὶ ὧν ὑπάρχει ἐκκρεμὴς διαιτησία.

Οἱ κ. κ. ***Θ. Χαβίνης*** καὶ ***Ι. Παπαρλέσσας*** τονίζουν ὅτι εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου ἐπιτρέπεται νὰ ἵστανται ὄρθιοι οἱ ἐπιβάται.

Ὁ κ. ***Α. Ζωγράφος*** συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 καὶ τονίζει ὅτι οἱ ἰατροὶ ποὺ θὰ ἐξετάσουν τοὺς σωφὲρ πρέπει νὰ εἶναι καρδιολόγοι καὶ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του πῶς θὰ ἐπαρκέσουν δύο ἰατροὶ διὰ 20.000 σωφέρ.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἀπαντᾷ ὅτι διὰ τοὺς ὑποψηφίους σωφὲρ προέχει ἡ ἐξέτασις τῆς φυσιολογικῆς ἀρτιότητος καὶ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ δύο ἰατρῶν ἀλλὰ περὶ πολλῶν ἰατρικῶν ἐπιτροπῶν.

Ὁ κ. ***Α. Ζωγράφος*** συνεχίζων λέγει ὅτι οἱ σωφὲρ πρέπει νὰ ἔχουν καὶ πιστοποιητικὸν ὅτι παρηκολούθησαν ὡς τεχνῖται εἰς γκαράζ διότι οὕτω, λέγει, θὰ ἑτοιμάσωμεν καὶ ἀεροπορικὸν προσωπικόν, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία τοῦ κ. Τσαρλαμπᾶ.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι διὰ τοὺς σωφὲρ συνιστῶνται σχολαὶ καὶ ὅτι ἡ τροπολογία τοῦ κ. Τσαρλαμπᾶ δὲν ἔγεινε δεκτή.

Ὁ κ. ***Α. Ζωγράφος*** συνεχίζων ὑποστηρίζει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13 διὰ τοὺς μηχανοδηγοὺς καὶ τοὺς γυμναστάς, τονίζων ὅτι αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ διὰ λόγους δημοσίας τάξεως. Ἐπίσης ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 21, συνιστῶν ὅπως λαμβάνεται πρόνοια ἵνα ἕκαστον αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως ἐπιθεωρῆται τουλάχιστον ἐτησίως ἵνα εἶναι βεβαιωμένη ἡ ἀρτία κατάστασίς του.

Ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** λέγει ὅτι ὄντως οἱ αὐτοκινητισταὶ διαμαρτύρονται διότι παρεισέρρυσαν εἰς τὸ Σῶμα στοιχεῖα ἀκατάλληλα καὶ ἐπιβάλλεται καὶ ἡ ἐπιθεώρησις τῶν αὐτοκινήτων καὶ ἡ ἀναθεώρησις τῶν διπλωμάτων.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως συνάγεται ὅτι κωλυόμεθα νὰ ἀναθεωρήσωμεν τὰ διπλώματα διότι τὸ νομοσχέδιον παρέχει πλήρη ἔλεγχον.

Ὁ κ. ***Α. Ζωγράφος*** τονίζει ὅτι καλύτερον θὰ ἦτο νὰ παρενετίθετο ρητῶς εἰς τὸν νόμον.

Συνεχίζων ἐρωτᾷ ἐὰν ἀπελήφθη τὸ ἄρθρον 25,

Ν. Ἀβραάμ (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Μάλιστα.

Ὁ κ. ***Α. Ζωγράφος*** συνεχίζων ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 27 διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀφαιρέσεως τῶν διπλωμάτων παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ τονίζει ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ κάποιος φραγμὸς καὶ νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τούτου ἡ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας ἐπιτροπὴ παρισταμένου καὶ ἀντιπροσώπου τῶν αὐτοκινητιστῶν.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι πρόκειται περὶ προσωρινῆς ἀφαιρέσεως ὡς διοικητικοῦ μέτρου, ἔγεινε δὲ καὶ περιορισμὸς δι' ἄλλου ἄρθρου καθ' ὃν ἡ στέρησις τοῦ δικαιώματος περιωρίσθη εἰς 5 ἡμέρας.

Ὁ κ. ***Α. Ζωγράφος*** τονίζει ὅτι τὸ δίπλωμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀφαιρεθῇ εἶναι διάταξις ἀντισυνταγματική.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ἡ διάταξις ἰσχύει ἀπὸ ἐτῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** παρατηρεῖ ὅτι μόνον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ δίπλωμα δηλαδὴ στέρησις ἐπαγγέλματος.

Ι. Ράλλης. Τὸ χειρότερον, λέγει, εἶναι ὅτι ἀφαιρεῖται τὸ δίπλωμα παρὰ ἀναριθμοδίων προσώπων. Συνεχίζων τονίζει ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἀφορᾷ σπουδαιότατον κοινωνικὸν ζήτημα καὶ ὅτι ἔχει ὑποβληθῇ καὶ ὑπόμνημα τῆς συνομοσπονδίας τῶν αὐτοκινητιστῶν ὅπερ περιέχει σπουδαιοτάτας παρατηρήσεις καὶ ὅτι συνεπῶς εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ ἀναβολὴ τοῦ νομοσχεδίου πρὸς περισσοτέραν μελέτην.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι πᾶν ὅ,τι ὑπεβλήθη παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων ἠρευνήθη ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν, ἐδέχθη δὲ ἡ ὑπηρεσία τὰς περισσοτέρας τῶν ὑποστηριχθεισῶν εἰς τὸ συνέδριον τῶν αὐτοκινητιστῶν ἀπόψεων. Ἡ διάταξις περὶ ἀφαιρέσεως διπλώματος ἐθεσπίσθη κατ' ἀξίωσιν τῆς ἀστυνομίας πόλεως καὶ θεωρητικῶς μὲν συντάσσομαι μὲ τὸν κ. Ζωγράφον, οὐχ ἧττον, ἀφοῦ ἡ ἐφορεύουσα ἀρχὴ ἠξίωσε τὴν διάταξιν, τὴν ἐμετριάσαμεν ὁρίσαντες κράτησιν τοῦ διπλώματος ἐπὶ 5ήμερον. Συνεπῶς, ἐπιλέγει, δὲν βλέπω λόγον ἀναβολῆς.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ συνίστων, λέγει, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἵν' ζητεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀπόψεων μιᾶς μεγάλης τάξεως, ἣν ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον. Λόγος μὴ ἀναβολῆς, συνεχίζει, δὲν ὑπάρχει, διότι ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπάρχει διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου. Ἡμεῖς, τονίζει, ἐστέρξαμεν παρὰ τὴν συμφωνίαν νὰ ὑποβάλῃ καὶ ἄλλα νομοσχέδια ἡ Κυβέρνησις καὶ συνεπῶς δὲν πρέπει νὰ φαίνεται ἀτεγκτος εἰς μίαν δικαιοτάτην αἴτησιν ἡμῶν.

Ν. Ἀβραάμ (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ ὑπόμνημα τῶν αὐτοκινητιστῶν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει καὶ συνεζητήθησαν αἱ ἀπόψεις των ἐν τῇ ἐπιτροπῇ παρουσίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναβολὴν δὲν θὰ ἔχωμεν ἀντίρρησιν εἰς ἀναβολὴν μιᾶς ἡμέρας, ἐκτὸς ἐὰν δέχεται ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ προηγηθῇ τοῦ αὐριανοῦ Κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἔχω, λέγει, ἀμφιβολίαν ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι ἔλαβον ὑπ' ὄψει καὶ ἐξήτασαν τὰς ἀπόψεις καὶ τὰ αἰτήματα τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἀλλὰ τὸ Κοινοβούλιον ἔχει καὶ αὐτὸ ἀποστολήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναβολὴν τοῦ αὐριανοῦ ἐλέγχου οὐδεὶς δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸν κανονισμόν, διότι ἕκαστος βουλευτής, ἀσχέτως πάσης ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ συζητηθῇ ἡ ἐπερώτησις. Καὶ ἐπομένως εἶναι πρόδηλον ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ ὅρους.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀβραάμ*** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι πρακύπτει ὁ κίνδυνος νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα καὶ ἴσως καταλήξωμεν εἰς ματαίωσιν αὐτοῦ ἐνῷ πρόκειται περὶ σπουδαίου καὶ ἐπείγοντος μέτρου.

Μ. Αἰλιανός. Ἐὰν ἀναβληθῇ, λέγει, δι' αὔριον τὸ νομοσχέδιον καὶ πάλιν ἡ συζήτησις θὰ γίνῃ ἐπιτροχάδην, ἐνῷ δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ σκοπὸς τῆς ἀναβολῆς.

Ι. Ράλλης. Ἐγώ, τονίζει, ζητῶ τὴν ἀναβολὴν ὄχι διὰ νὰ ματαιωθῇ ἡ ψήφισίς του ἀλλὰ διὰνὰ καταστῇ ἀρτιώτερον. Τὸ νομοσχέδιον ἔχει πολλὰς ἀτελείας, ὡς εἶναι αἱ διατάξεις περὶ τριτρόχων αὐτοκινήτων, αἱ δὲ διατάξεις του εἶναι συναφεῖς καὶ μὲ τὰ ζητήματα τῆς Πάουερ.

Ν. Ἀβραάμ (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ νομοσχέδιον, λέγει, τὸ ἐπεξειργάσθη διὰ μακρῶν ἡ ἐπιτροπὴ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰ σωματεῖα τῶν ἐνδιαφερομένων. Αἱ πλεῖσται τῶν ἀπόψεών των ἔγιναν δεκταί, πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἔκαμα δεκτὴν οὐσιωδεστάτην τροπολογίαν τοῦ κ. Αἰλιανοῦ διὰ τὸ ταμεῖον προνοίας τῶν αὐτοκινητιστῶν. Ἔχομεν ἤδη ψηφίσει 28 ἄρθρα ἀποδέχομαι δὲ καὶ τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Ράλλη περὶ τριτρόχων αὐτοκινήτων καὶ παρακαλῶ τὴν ἀντιπολίτευσιν νὰ ὑποβάλῃ ὅσας τροπολογίας νομίζει σκοπίμους μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι θὰ ἐξετασθοῦν μετὰ πάσης εὐμενείας. Κατόπιν ὅλων τούτων, ἐπιλέγει, δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ι. Ράλλης. Κάνετε ὅ,τι θέλετε, ἀφοῦ δὲν δέχεσθε καμμίαν σύστασίν μας.

Ν. Ἀβραάμ (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ νομοσχέδιον, τονίζει, εἶναι ὑποβεβλημένον πρὸ καιροῦ καὶ δὲν δικαιολογεῖται ἡ στάσις αὐτὴ τῶν βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τονίζει, δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ ὑπάρχει ὁ φόβος μήπως ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπέλθῃ ματαίωσις.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Στέργομεν, λέγει, εἰς τὴν ἀναβολὴν διὰ μίαν ἡμέραν ἐφόσον τὴν ζητεῖ ὁλόκληρον κόμμα, καὶ ἐὰν ἐπροτείναμεν νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον αὔριον πρὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου ἐπροτείναμεν τοῦτο διὰ τὸν φόβον τῆς ματαιώσεως τοῦ νομοσχεδίου ἐκ τῆς ἀναβολῆς. Ἡ ἀντιπολίτευσις μᾶς ἀπήντησε ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ ὁ ἔλεγχος ἀλλὰ εἶναι ζήτημα λελυμένον ὅτι ἐὰν συμφωνήσουν τὰ κόμματα ὁ ἔλεγχος ἀναβάλλεται. Ἐὰν πάλιν, ἐπιμένει τὸ Λαϊκὸν κόμμα στέργομεν νὰ προηγηθῇ καὶ ὁ κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος διότι ἔχομεν κοινὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου. Ἐξ ἄλλου ἐφόσον εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δεχθῶμεν τροπολογίας, ὀρθὸν εἶναι νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν τερμάτισιν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ νὰ ἀφίσωμεν ἀψήφιστα ὡρισμένα ἄρθρα δι' ἃ ὑπάρχουν ἐπιφυλάξεις· Ἐάν, ἐπιλέγει, ὑπάρχει συμφωνία εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ἔχει καλῶς, ἄλλως θὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον δι' αὔριον μὲ ὅλον τὸν κίνδυνον ὁ ὁποῖος ὑπάρχει διὰ τὴν ψήφισίν του.

Ι. Ράλλης. Ἐφ' ὅσον θὰ εἴμεθα περισσότερον παρασκευασμένοι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ τοσοῦτον θὰ εἶναι εὐκολωτέρα ἡ ψήφισις αὐτοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησιν ὅπως αὔριον μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἐπερωτήσεων συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Α. Ζωγράφος*** συνεχίζων λέγει ὅτι θὰ ἔπρεπε τὸ νομοσχέδιον νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἐπιτροπὴν εἰδικῶν, διότι πρόκειται περὶ σπουδαιοτάτου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ὅμως ὡς εἶναι συντεταγμένον δὲν περιέχει ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα ὥστε νὰ κατοχυρωθῇ ὁ δημόσιος κίνδυνος. Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ παρεμβάλονται καὶ διατάξεις αὐθαίρετοι ἕνεκα τῶν ὁποίων θὰ φύγουν οἱ καλοὶ σωφὲρ καὶ θὰ μείνουν οἱ κακοί. Ὑπάρχει δὲ διάταξις ἐντελῶς ἄδικος κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ σωφὲρ εὐθύνεται καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ αὐτοκινήτου.

Συνεχίζων λέγει ὅτι δὲν εἶναι καθόλου ὀρθὴ ἡ διάταξις δυνάμει τῆς ὁποίας θὰ ἔχῃ δικαίωμα ἡ ἀστυνομία νὰ ἀφαιρῇ τὸ δίπλωμα τοῦ σωφέρ, διότι τὸ δίπλωμα εἶναι δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν κατόπιν κόπου καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἀφαιρέσῃ ἡ ἀστυνομία. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλαι διατάξεις αἵτινες ἀναθέτουσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καθήκοντα, τὰ ὁποῖα μόνον μηχανικοὶ θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσωσι.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα θὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων εἶναι σαφῶς καθωρισμένα.

Ὁ κ. ***Α. Ζωγράφος*** συνεχίζων λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὑπεύθυνος τῶν ἀστυνομικῶν παραβάσεων ἐκ μέρους τοῦ σωφὲρ καὶ ὁ ἰδιοκτήτης ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἰδιοκτήτου ἐπαγγελματίου σωφέρ.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα πρέπει νὰ μελετηθοῦν διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λυθοῦν προχείρως.

Μεθ' ὃ ἀναβάλλεται ἡ περαιτέρω συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ νομοσχέδια 1) «περὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν διευθυντοῦ Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ἔργων Ὑπουργείου Γεωργίας». 2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 3.073 περὶ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παθόντων ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων Μαργαριτίου καὶ Παραμυθιᾶς, ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) ἐπιθυμεῖ, λέγει, νὰ κάμῃ τὴν ἑξῆς δήλωσιν: Ὅτι διὰ τὰ κτήματα αὐτὰ τοῦ Μαργαριτίου καὶ τῆς Παραμυθιᾶς ἔχει λάβῃ χώραν ἀδικία τῆς ὁποίας θύματα ἐγένοντο οἱ Ἀλβανοὶ δικαιοῦχοι τῶν κτημάτων αὐτῶν ὅτι δὲ ἡ ἀδικία εἶναι τόσον προφανὴς ὥστε δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν γνώσει νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀδικία αὐτή. Δὲν θέλω κἂν νὰ μνημονεύσω ὅτι ἐκ διεθνῶν ὑποχρεώσεων πρόκειται περὶ μιᾶς μειοψηφίας, ἡ ὁποία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προστατευθῇ καὶ ἀλλοθεν. Ἀλλ' ἐγὼ πιστεύω ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Βουλή, τῆς Κυβερνήσεως ἀναλαβούσης πλήρη τὴν εὐθύνην διότι εἰσάγει τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, δὲν θὰ διστάσῃ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς γενομένης ἀδικίας.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν» ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει ὅτι τὸ ἐνοικιοστάσιον τῶν ἐν Ἠπείρῳ βοσκῶν εἶχεν ἐπιβληθῇ καὶ ἄλλοτε ἀλλὰ μετὰ τὴν ἅρσιν αὐτοῦ σήμερον οἱ ἐντελῶς ἄλλοτε χέρσοι γαῖαι εἶναι ὅλαι ἐσπαρμέναι. Ὁ νομοθέτης ὅστις ἐπέβαλε τὸ ἐνοικιοστάσιον τῶν βοσκῶν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει του τὴν κατάστασιν ἡ ὁποία ὑπῆρχεν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θεσσαλίᾳ χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐν Ἠπείρῳ ἐξαίρεσις ἔνθα ὑπάρχουσι ὅλως διάφοροι συνθῆκαι. Τελευταίως ἐγένετο ἐν κτηνοτροφικὸν Συνέδριον ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν ἀντιπροσωπεύθησαν ὅλοι οἱ κτηνοτρόφοι. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὅστις ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιοστασίου ὅσκων εὑρίσκεται ἐκτὸς τῶν πραγμάτων. Ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ ἔχει σκοπὸν νὰ ἀποκαταστήσῃ τοὺς μικροὺς κτηνοτρόφους πρέπει νὰ σκεφθῇ ἂν πρέπει νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τί ἐννοεῖτε μικροὶ κτηνοτρόφοι; Μήπως εἶσθε ἐναντίον τῶν τσελιγκάτων τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν ἀπὸ αἰῶνος. Ἐγὼ πιστεύω ὅτι ἔχομεν καθῆκον νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν συγκεκριτημένην αὐτὴν κτηνοτροφίαν καὶ δὲν πρέπει νὰ κάμωμεν ὅτι ἐκάμαμε μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ποὺ ἐπήραμε κουρέλι τσαγγάρηδες, παντοπώλας κλπ. καὶ τοὺς ἐδώσαμεν κτήματα. Δὲν θέλω νὰ γίνῃ τὸ ἴδιον καὶ μὲ τοὺς κτηνοτρόφους. Ἡμεῖς μὲ ἓν σύστημα τὸ ὁποῖον δυνατὸν νὰ ἔχῃ καὶ λάθη προσπαθοῦμεν νὰ ὀνηθήσωμεν τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς χώρας.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ζητοῦμεν ὅπως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλομεν διὰ τὰ σπίτια τὰ ὁποῖα ἐγένοντο κατόπιν ἐργασίας τῶν ἰδιοκτητῶν θέλομεν νὰ τὸ κάμωμεν καὶ διὰ τὰ λειβάδια τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Θεός. Πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ κτηνοτροφία καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὠφεληθοῦν ἀθέμιτα

κέρδη οἱ κάτοχοι λειβαδίων, διότι τὸ τοιοῦτον θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῆς κτηνοτροφίας.

Θ. Χαβίνης. Τὰ τσελιγγάτα ἐν Ἠπείρῳ εἶναι πρώην χωράφια τῶν χωρικῶν ἁρπαχθέντα ἀπὸ αὐτοὺς ἐπὶ τουρκοκρατίας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τῆς κτηνοτροφίας διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς μεγάλης κτηνοτροφίας εἰς μικρὰν θὰ ὠφεληθῇ αὐτὴ καὶ θὰ αὐξηθῇ καταπληκτικῶς. Πρὶν εἰς τὸν κάμπον τῆς Ἄρτης (30 χωρία) ἐβόσκοντο πρὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως 1.000 πρόβατα νομαδικὰ καὶ 3.500 οἰκόσιτα. Σήμερον, μετὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, βόσκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν κάμπον 15.000 περίπου οἰκόσιτα πρόβατα. Ἄλλως τε ψηφιζομένου τοῦ νομοσχεδίου ἀναγκαστικῶς οἱ χωρικοὶ 10 χωρικοὶ 10 χωρίων ἐν Ἠπείρῳ θὰ μείνουν δοῦλοι καὶδὲν θὰ ἀποκατασταθοῦν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μήπως τὸ νομοσχέδιον πρόκειται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ὡρισμένων κτημάτων; Ἡμεῖς ζητοῦμεν νὰ μὴ γίνεται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐκμετάλλευσις τῶν λειβαδίων.

Θ. Χαβίνης. Μὲ ὅλα τὰ ἀπαλλοτριωθέντα ἐν Πρεβέζῃ κτήματα ἦσαν λειβάδια. Καὶ ἐρωτᾶται ἐὰν καὶ αἱ ἀπαλλοτριώσεις αὗται θὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἐνοοῦμεν νὰ θίξωμεν τὰς γενομένας ἀπαλλοτριώσεις Σᾶς ἱκανοποιεῖ ἡ δήλωσις αὐτή;

Θ. Χαβίνης. Ἐφόσον ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν γεωπόνων, τῶν γραφείων Ἐποικισμοῦ κλπ. ὑπεδείχθη ἀνάγκη τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τί χρειάζεται ἡ δυνητικότης τῆς διατάξεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δηλοῦμεν ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ ὀφορᾷ τὸ μέλλον.

Θ. Χαβίνης. Διὰ τὰς γενομένας ὅμως ἀπαλλοτριώσεις τί θὰ ἰσχύῃ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν τὰς θίγομεν.

Θ. Χαβίνης. Καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς αὐτάς; Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν ἔχει καθορισθῇ ἀκόμη πότε περατοῦται ἡ ἀπαλλοτρίωσις.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποὺ ἐξεδόθη ἡ περὶ αὐτῆς ἀπόφασις.

Π. Χριστούλας Ὄχι, διότι ἔχομεν καὶ περιπτώσεις ἀνακλήσεως τῶν ἀποφάσεων.

Θ. Χαβίνης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ ἰσχύσῃ τὸ ἐνοικιοστάσιον ἐν Ἠπείρῳ διότι ἐκεῖ ὁ κλῆρος ρθάνει μέχρι 10 στρεμμάτων ἐνῷ εἰς τὴν Θεσσαλίαν ὑπάρχουν λειβάδια τεραστίας ἐκτάσεως.

Α. Μυλωνογιάννης. Φθάνουν τὰ 800 στρέμματα.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** καταλήγων προτείνει ὅπως ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἤθελεν ἀποδεχθῇ εἰδικὴν διάταξιν διὰ τὸν νομὸν Πρεβέζης, ὁρισθῇ ὅτι ἡ δυνητικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 9 θὰ ἰσχύσῃ διὰ τὸ μέλλον, ὅτι ἡ ἅρσις τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ τῶν ὑποστάντων ἀπαλλοτρίωσιν λειβάδιων θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ὅπως ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 ἵνα διευκολυνθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀκτημόνων κτηνοτρόφων.

Ν. Γαρδικιώτης. Τὸ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου θεσπιζόμενον ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν ἀποτελεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ μόνον προστατευτικὸν μέτρον πρὸς διάσωσιν τῆς κινδυνευούσης νομαδικῆς κτηνοτροφίας σπουδαίου παράγοντος ἐν τῇ Ἐθνικῇ οἰκονομίᾳ τῆς χώρας. Ἡ νομαδικὴ κτηνοτροφία λόγῳ στενότητος τῆς γῆς πρὸς διαχείμασιν κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ, ἐπιβάλλεται δὲ ἡ διατήρησίς της ἐν τῇ χώρᾳ μας δι' ὅλως εἰδικοὺς λόγους· ἔχομεν ἀπεράντους Θερμὰς βοσκὰς αἵτινες διὰ τῆς ἐκλείψεως τῆς νομαδικῆς κτηνοτροφίας θὰ μείνωσιν ἀχρησιμοποίητοι καὶ τοῦτο εἶναι ἀπώλεια ἐθνικοῦ πλούτου· πλὴν τῶν σκηνιτῶν καὶ ὁλόκληροι ὀρεινοὶ Συνοικισμοὶ τῶν Ἀγράφων τῆς Πίνδου τῶν Χασίων καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου ὧν οἱ κάτοικοι ἀποζῶσιν ἀπὸ τὴν νομαδικὴν κτηνοτροφίαν θὰ διαλυθῶσιν καὶ θὰ ἐρημωθῶσιν τὰ βουνά μας· θὰ προβάλῃ δὲ μέγα κοινωνικὸν ζήτημα, τί θὰ γίνῃ ὁ μέγας πληθυσμὸς ὅστις ἀποζῇ σήμερα ἐξ αὐτῆς Δι' οἰκονομικοὺς καὶ κοινωνικοὺς λόγους ἐπιβάλλεται ἡ διατήρησις τῆς νομαδικῆς κτηνοτροφίας ἐν τῇ χώρᾳ μας. Τοῦτο διεπιστώθη καὶ ἐν τῷ κτηνοτροφικῷ Συνεδρίῳ. Ὁριστικῶς τὴν τύχην τῆς νομαδικῆς κτηνοτροφίας θὰ κρίνῃ ἡ ἀποκατάστασις τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων· ἀλλὰ πρὸς πρόληψιν τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου τῆς καταστροφῆς αὐτῆς ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἐφαρμογὴ τοῦ ἐνοικιοστασίου τῶν βοσκῶν γενικῶς ἐφ' ὅλων τῶν λειβαδίων ἄνευ ἐξαιρέσεως. Τὸ ἐνοικιοστάσιον ἐπιβάλλεται διὰ νὰ μὴ πληρώνῃ ἡ κτηνοτροφία τὰ ὑπέργκα καὶ ἄθέμιτα μισθώματα. Ὁ κτηνοτρόφος ὑπάρχοντος ἐνοικιοστασίου θὰ γνωρίζῃ ποῦ θὰ διαχειμάσῃ καὶ θὰ κάμῃ τὰς ἐγκαταστάσεις του καὶ προετοιμασίας ὥστε νὰ μὴ τὸν εὕρῃ ὁ χειμὼν ἀνέτοιμον. Συνεχίζων ἐκθέτει τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐνοικιοστασίου διὰ τὴν πρόοδον τῆς κτηνοτροφίας μας εὑρίσκει ὑπέρογκον τὸ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζόμενον μίσθωμα τὸ εἰκοσπλάσιον τοῦ μισθώματος τῶν ἐτῶν 1913-1914 καὶ προτείνει νὰ ὁρισθῇ κάτω τοῦ δεκαπλασίου ὥστε νὰ εἶναι σύμφωνον μὲ τὸν συντελεστὴν τῆς ἀγροτικῆς τιμῆς τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀποκρούων τὰς τροπολογίας τοῦ προλαλήσαντος ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ψηφίσῃ τὸ ἐνοικιοστάσιον διὰ νὰ σώσῃ ἕνα πολύτιμον κλάδον τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Μ. Αἰλιανός. Εὑρίσκω ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ ἐνοικιοστάσιον τῶν οἰκοδομῶν καθορίζει μίσθωμα 12πλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ καὶ ἐφ'ὅσον οἱ φόροι ἐπιβαρύνουν τὸ ἀκίνητον κατὰ 35 0/0, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ θεμιτὸν μίσθωμα εἰς τὰ λειβάδια τὸ 20πλάσιον, ἐλπίζω δὲ ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς θὰ ἐστεργεν εἰς μίαν λογικὴν μείωσιν τοῦ συντελεστοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπ. τῆς Γεωργίας), δηλοῖ ὅτι τὸ 12 πλάσιον τὸ θεωρεῖ κατ'ἀρχὴν ὡς πολὺ μικρόν. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἐπιφυλάσσεται τὰ ἐκφράσῃ τὴν ὁριστικήν του γνώμην ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσῃ τὰς ἀπόψεις τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανός,*** συνιστᾷ πρὸς τούτοις ὅπως καὶ αἱ Κοινότητες περιληφθοῦν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἐφόσον τὸ ἐνοικιοστάσιαν ἀποτελεῖ μίαν ἀνωμαλίαν πρέπει νὰ καταστήσωμεν αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλαφροτέραν καὶ διὰ τὴν μίαν καὶ διὰ τὴν ἄλλην τῶν ἐνδιαφερομένων τάξεων, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὰς ἀπὸ τόπους εἰς τόπον κρατούσας συνθήκας. Πρὸς τοῦτο προτείνει ὅπως καθορισθῇ ὅτι τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἐνοικιοστασίου ἀπολαύουν μόνον οἱ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα κτηνοτρόφοι, ἵνα μὴ ἄλλως δημιουργηθῇ κατάστασις πολυδικίας, ὅτι ἐξαιροῦνται αὐτοῦ αἱ ὑπὸ ἀγραναπαυσιν γαῖαι, ἵνα μὴ πληγῇ ἡ καλλιέργεια, καὶ ὅτι αἱ κοινοτικαὶ βοσκαὶ ἐξαιροῦνται τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἵνα μὴ προαχθῇ ἡ κοινοτικὴ κτηνοτροφία χάριν τῆς ὁποίας ἐθεσπίσθη πρό τινος ἡ ρευστοποίησις τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχουν παραδείγματα ἐκμεταλλεύσεως τῶν κτηνοτρόφων ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοτήτων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀναγινώσκει σχετικὴν τροπολογίαν καὶ δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. βουλευτοῦ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κατὰ κύριον ἐπάγγελμα κτηνοτρόφους.

Ὁ κ ***Α. Παπαθανάσης*** συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς καὶ ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου ἀφορώσας τὴν ἐνέργειαν διατυπώσεων, προτείνει δὲ καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ ὅρου «ποιμήν» ὡς κακιφανοῦς ἐν τῷ συζητουμένῳ μέτρῳ καὶ ἐπιδεικτικοῦ παρερμηνειῶν, συνέπεια τῶν ὁποίων θὰ εἶναι ὡς λέγει ἡ δημιουργία ζητημάτων.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ὅρου τούτου.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** προτείνει ἐν συνεχείᾳ ὅπως ἀφεθῇ εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ δικαστοῦ ὁ καθορισμὸς τὸν συντελεστοῦ τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος ὁ ὁποῖος ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ καθορίζεται μέχρι τοῦ 20πλασίου.

Κ. Σπυρίδης (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Εἶναι τὸ ἀνώτατον ὅριον.

Α. Παπαθανάσης. Ἐγὼ δὲν ζητῶ μείωσιν τοῦ εἰκοσαπλασίου. Συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 ἐν σχέσει μὲ τὰ ποσοστὰ τοῦ ὑπομισθωτοῦ καὶ τονίζει ὅτι πρέπει μόνον τὸ ἀναγκαῖον μέρος τοῦ λειβαδίου νὰ νέμεται ὁ μισθωτής, τὸ δὲ ὑπομισθούμενον νὰ νέμεται ὁ ἰδιοκτήτης.

Ε. Ζούκας. Ἐπὶ τῶν προσλαμβανομένων προστίθεται δα)ο ἐπὶ τοῦ μισθώματος.

Α. Παπαθανάσης. Πάντως ἡ διάταξις περιττεύει.

Κ. Σπυρίδης (Υπουργὸς Γεωργίας). Ἐτέθη διὰ νὰ προσλαμβάνωνται οἱ μικροὶ παρὰ τῶν μεγάλων, ἀλλὰ νὰ μὴ τοὺς ἐκμεταλλεύωνται. Νὰ διαγράψωμεν τώρα τὴν λέξιν «ὑπεκμισθώνουν» καὶ νὰ θέσωμεν «προσλαμβάνουν».

Α. Παπαθανάσης. Ὄχι οὔτε αὐτό.

Ὁ κ **Γ. Βασιλειάδης** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ κάθε ἐκμετάλλευσις.

Κ. Σπυρίδης. (Υπουργὸς Γεωργίας). Σκοπός μας εἶναι νὰ μὴ διαταράξωμεν τὰς ὑπαρχούσας σχέσεις καὶ ἡ πρόνοια περὶ μὴ ἐκμεταλλεύσεως δὲν ἔπρεπε νὰ σᾶς ἐξεγείρῃ.

Νὰ θέσωμεν «προσλαμβάνονται».

Δ. Κουτσοπέταλος. Ὁ ἀρχιποιμὴν θὰ βάζῃ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερα ζῶα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ προνόμιον τὸ πρόσθετον τοῦ μισθωτοῦ δὲν πρέπει νὰ δοθῇ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Κ. Σπυρίδης. (Υπουργὸς Γεωργίας). Τότε ἂς διαγραφῇ τὸ 5 ο)ο.

Α. Παπαθανάσης. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ἐκτιμήσεως, φρονῶ, λέγει, ὅτι δὲν ἔχει θέσιν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος. Πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ ἐκτίμησις μόνον εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ νὰ ἀποφύγωμεν καὶ τὴν φορολογίαν τῶν 100 δραχ. κατ' ἀπόφασιν διὰ τὰ μέλη καὶ 50 διὰ τὸν γραμματέα.

Ὁ κ. **Δ. Εὐθυμιάδης,** λέγει ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γεωργίας πρέπει νὰ εἶναι μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς.

Α. Παπαθανάσης. Δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ θέλετε εἰς ὅλα τὰ ζητήματα νὰ δημοκοπῆτε. (Θόρυβος ἀντεγκλήσεις).

Κ. Σπυρίδης (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι πρέπει ὁ Πρόεδρος νὰ βοηθηθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς κατόχους τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ζητήματος.

Α. Παπαθανάσης. Καὶ ἄλλοτε ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τὸ ἐκανόνιζεν.

Ε. Ζούκας. Ἀπὸ τοῦ 1926 οὕτως ἐκανονίζετο,

Κ. Σπυρίδης (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Θέλετε καὶ προσφυγήν;

Α. Παπαθανάσης. Ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν.

Κ. Σπυρίδης. (Υπουργὸς Γεωργίας). Μάλιστα.

Α. Παπαθανάσης. Ἐπίσης πρέπει νὰ παραλειφθῇ ἡ φράσις «περὶ παραπομπῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν ἐφετῶν ἐν περιπτώσει διαφωνίας περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν». Εἰς τὸ ἄρθρον 10 ἐπίσης ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐγκαταστάσεις πρέπει νὰ προστεθῇ «ἐφόσον στέργει ὁ ἰδιοκτήτης». Ὡσαύτως εἰς τὸ ἄρθρον 13 παράγρ. 2 . . .

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** ζητεῖ νὰ διακοπῇ ἡ συζήτησις.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Υπουργὸς Γεωργίας) λέγει ὅτι θὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον.

(Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης,** συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 13 παράγρ. 2 πρέπει νὰ δοθῇ ἐξήγησις, διότι δὲν δύνανται νὰ κυρωθοῦν συμβάσεις συντετελεσμέναι, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ παλαιὸς μισθωτὴς παρέδῃ τὸν νόμον.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** παρατηρεῖ ὅτι πρέπει νὰ προστατευθῇ ὁ μισθωτής.

Α. Παπαθανάσης. Δὲν πρέπει νὰ προστατευθοῦν οἱ μὴ τηρήσαντες τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ νόμου μισθωταί. Πάντως πρέπει νὰ διαγραφῇ ἡ διάταξις,

Ν. Γαρδικιώτης καὶ **Ε. Ζούκας.** Ὄχι.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** ἀναγινώσκει τροπολογίαν του.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** λέγει ὅτι δὲν θέγονται διὰ τῆς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διατάξεως αἱ συμβάσεις περὶ ὧν πρόκειται. Ἄλλως θὰ ἔχωμεν ἀνατροπὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Α. Παπαθανάσης. Δὲν πρόκειται περὶ ἀνατροπῆς ἀλλὰ περὶ προνοίας πρὸς μὴ δημιουργίαν ἀδικίας καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ καθῆκον μας.

Ὁ κ. **Σ. Χούρσογλου** λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου πλήττεται ἡ μικρὰ κτηνοτροφία καὶ δεσμεύεται ἡ ἰδιοκτησία. Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 4 θίγει τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν, ἥτις πρόκειται νὰ πωληθῇ καὶ νὰ ἀντικρυσθῇ δι' αὐτῆς τὸ τοκοχρεωλύσιον τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων καὶ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν κρατουμένων παρὰ τῇ Τραπέζῃ 300 ἑκατομμυρίων. Πρόκειται περὶ νομοθετήματος ἀντικειμένου εἰς τὰς συμβάσεις καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους καὶ ματαιώνοντος πᾶσαν ἐκποίησιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, διότι μὲ τοὺς τιθεμένους περιορισμοὺς δὲν θὰ ἀγοράσῃ κανεὶς πλέον ἀνταλλάξιμον περιουσίαν.

Κ. Σπυρίδης (Υπουργὸς Γεωργίας). Τὸ ἐνοικιοστάσιον θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ρευστοποίησιν τῆς περιουσίας αὐτῆς.

Σ. Χούρσογλου. Μὲ τὸν περιορισμὸν μόνον ὑπὲρ τῶν ποιμένων ἀποκλείεται πᾶς ἄλλος νὰ κάμῃ κτηνοτροφικὴν ἐπιχείρησιν.

Α. Λούλης. Ἔχομεν κτηνοτρόφους σκηνίτας τοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἀφίσωμεν ἀναπόκατάστατους, διότι τὸ θέλετε οἱ πρόσφυγες.

Δ. Ἰασονίδης. Ἡ ἀπειλὴ αὐτὴ μᾶς ἀναγκάζει νὰ παρατείνωμεν τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου μέχρι πρωΐας (θόρυβος, ἀντεγκλήσεις κωδωνοκρουσίαι)

Σ. Χούρσογλου. Ἡμεῖς, συνεχίζει, ὑποστηρίζομεν ὅτι τὸ ἐνοικιοστάσιον θὰ ματαιώσῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σκηνιτῶν καὶ ὅτι θὰ ἐμποδίσῃ καὶ κάθε ἄλλον νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν κτηνοτρόφιαν. Μόνον διὰ τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ θὰ ἐπέλθῃ πρόοδος καὶ ὄχι διὰ τῶν δεσμεύσεων.

Ὡς πρὸς τὸ 9 ἄρθρον παραγραφ. 2 καὶ 3 αὐταὶ αἴρουν τὴν προστασίαν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῆς ἰδιοκτησίας καὶ πρόκειται περὶ συνεταιρισμῶν καὶ ὁμάδων αἱ ὁποῖαι ἐγκαταλείπονται ἀπροστάτευτοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς αἰτιάσεως τῆς μὴ καλλιεργείας. Στεροῦνται ἀκόμη τοῦ δικαιώματος νὰ βόσκουν καὶ τὰ ἰδικά των πρόβατα εἰς τὰς ἀκαλλιεργήτους ἐκτάσεις.

Κ. Σπυρίδης (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἔγινε διόρθωσις τῶν ἡμερομηνιῶν περὶ καιρικῶν μεταβολῶν.

Δ. Εὐθυμιάδης. Ὁ γεωργὸς γνωρίζει καλλίτερον παντὸς ἄλλου πότε πρέπει νὰ σπείρῃ.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ἂν ἀποκτήσῃ ὁ συνεταιρισμὸς ζῶα ἰδικά του, νὰ προτιμᾶται.

Σ. Χούρσογλου. Σύμφωνοι.

Ν. Γαρδικιώτης. Ὑπάρχει διάταξις σχετική.

Κ. Σπυρίδης. (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας) Ἡ διάταξις ἐτέθη διὰ νὰ μὴ ἐνοικιάζουν οἱ καλλιεργηταὶ ἐκτάσεις, αἵτινες τοὺς παρεδόθησαν καὶ πρὸς καλλιέργειαν καὶ πρὸς κτηνοτροφίαν.

Σ. Χούρσογλου. Ἐὰν ὁ συνεταιρισμὸς ἀποκτήσῃ ζῶα νὰ δύναται νὰ τὰ βόσκῃ. Συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 11 σχετικῶς μὲ τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 14.

Γ. Βασιλειάδης. Δηλῶ, λέγει, ἐν πρώτοις ὅτι δὲν ἐνδιαφέρομαι ἀπολύτως διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν λειβαδίων. Ἐνδιαφέρομαι κυρίως διὰ τὴν καθαρῶς κτηνοτροφικὴν τάξιν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι μόνον οἱ νομάδες ἀλλὰ καὶ αἱ χιλιάδες μικρῶν κτηνοτρόφων καὶ ἐφόσον ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ προστατεύσῃ τὴν κτηνοτροφίαν πρέπει νὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων, διότι ἀτυχῶς ὑπάρχουν μεγάλοι κτηνοτρόφοι οἱ ὁποῖοι ἀπομυζοῦν τὸ αἷμα τῶν μικρῶν. Ἔχω, λέγει, δύο τροπολογίας, ἡ πρώτη εἰς τὸ ἄρθρον 7 διὰ τῆς ὁποίας εἰς τὴν

περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ κτηνοτρόφοι ἐξ ἐπαγγέλματος κάτοχοι μεγάλων λειβαδίων εἶναι συγχρόνως καὶ ἐνοικιασταὶ λειβαδίων καὶ ἔχουσι πλεονάσματα λειβαδίων τὰ πλεονάσματα ταῦτα νὰ τὰ ἐπιστρέφουν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ὅ,τι νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐκμετάλλευσις. Ἡ δὲ ἀπόδοσις αὐτὴ τοῦ πλεονάσματος τῶν λειβαδίων νὰ γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Ἐπιτροπῆς.

Δ. Κουτσοπέταλος. Αὐτὸ λέγει τὸ νομοσχέδιον ὅτι δὲν ἠμπορεῖ ὁ κτηνοτρόφος οὗτος νὰ κατέχῃ περισσότερα ἀπὸ ὅτι τοῦ χρειάζονται.

Θ. Χαβίνης. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου δὲν λαμβάνεται πρόνοια νὰ δηλοῦσιν οἱ κτηνοτρόφοι πόσα ζῶα ἔχουν ἕνῳ οἱ συνεταιρισμοὶ καὶ οἱ χωρικοὶ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώνουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων.

Ὁ κ. **Γ. Βασιλειάδης** συνεχίζων λέγει ὅτι δευτέρα τροπολογία εἶναι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 παράγρ. 2 εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι αἱ ἐξαιρέσεις ἐκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν κτηνοτροφικῶν κοινοτήτων ἐφόσον τὰ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ ζητήσουν τοῦτο δι' ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας. Θὰ ἦτο δυνατὸν δὲ νὰ τεθῇ καὶ ὁ ἔλεγχος ὅτι ἡ αἰτησις αὕτη πρέπει νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὁριζομένης διὰ τοῦ ἄρθρου 8.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας λέγει ὅτι ἔχει σχετικὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** λέγει ὅτι τὸ λεχθὲν ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει σκοπὸν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα ὀλίγων μεγάλων κτηνοτρόφων πρὸς βλάβην τῶν πολλῶν δὲν εἶναι ὀρθόν, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ μεγάλη κτηνοτροφία δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἄνευ τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων. Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνουσα μέριμναν νὰ περιορίσῃ τὸ μίσθωμα τῶν λειβαδίων πρὸ παντὸς ὑποστηρίζει τὸν μικρὸν κτηνοτρόφον, διότι οὗτος θὰ πληρώνῃ θεμιτὸν μίσθωμα δὲν εἶναι ἐπίσης ὀρθὸν τὸ ὑποστηριχθὲν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις τῶν λειβαδίων τῶν ἀνταλλαξίμων διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν ἄλλοι μὲν κτηνοτρόφοι νὰ πληρώνουν τὸ 20πλάσιο ἄλλοι δὲ τὸ 100πλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ μισθώματος. Συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφιον 2 σχετικῶς μὲ τὴν κατάθεσιν τῶν δηλώσεων καὶ τῶν πινάκων καὶ ἐρωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν τί ἐννοεῖ διὰ τῶν λέξεων γεωργικὸν γραφεῖον.

Κ. Σπυρίδης (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας). Πρόκειται περὶ τῶν γραφείων τῶν γεωργικῶν περιφερειῶν.

Ε. Ζούκας. Θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἀναγραφῇ ὅτι πρόκειται περὶ τῶν πρώην γραφείων Ἐποικισμοῦ.

Δ. Κουτσοπέταλος. Καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ ὁρίσωμεν τὸ Ἐργνοδικεῖον διότι εἶναι γνωστὴ ἡ περιφέρειά του.

Ε. Ζούκας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦτο καλλίτερον εἰς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν Συνεχίζων λέγει ὅτι ἐνῷ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τὸν πίνακα ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 4 καὶ ὁ ὑπομισθωτὴς ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν δήλωσιν ἐντὸς 10 ἡμερῶν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἶναι δυνατὸν ὁ ὑπομισθωτὴς νὰ γίνῃ ἐκπρόθεσμος.

Κ. Σπυρίδης. (Υπουργὸς τῆς Γεωργίας) Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μεταβάλλομεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἄρθρου 2 ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου εἰς 15 Αὐγούστου καὶ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 προθεσμίαν τὴν κάμνομεν 20 ἡμερῶν.

Ε. Ζούκας Δὲν πιστεύω δὲ ἡ παράλειψις τῆς ὑποβολῆς τοῦ πίνακος ἐκ μέρους τοῦ μισθωτοῦ νὰ ἔχῃ καμμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπομισθωτῶν ἢ σμικτῶν.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Υπουργὸς Γεωργίας) κάμνει τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ μὴ τήρησις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 παραγρ. 2 δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπομισθωτῶν ἡ ὁποία δήλωσις παρακαλεῖ νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** συνεχίζων λέγει ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἔχωμεν 20πλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ μισθώματος διότι αἱ σημεριναὶ συνθῆκαι εἶναι πολὺ διάφοροι τῶν τοῦ 1926—27 καὶ θὰ ἔπρεπε τὸ μίσθωμα νὰ εἶναι ἀπὸ 15πλάσιον μέχρι 17πλασίου.

Καταλήγων κάμνει τὴν παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ λαμβάνωσιν οἱ μισθωταὶ ἀπὸ τοὺς σμίκτας τὸ δα)ο.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Υπουργὸς Γεωργίας) λέγει ὅτι διαγράφεται τοῦτο.

Ὁ κ. **Δ. Εὐθυμιάδης** λέγει ὅτι ζήτημα ἐνοικιοστασίου βοσκῶν δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἔπρεπε τοὐναντίον νὰ ληφθοῦν μέτρα πῶς νὰ γίνῃ παραγωγικωτέρα ἡ γῆ. Τὸ νομοσχέδιον ὅμως δὲν ἐξετάζει τοῦτο ἀλλὰ θέλει νὰ προστατεύσῃ τὴν ὁμαδικὴν κτηνοτροφίαν. Ἀλλὰ εἰς τὴν Μακεδονίαν, λέγει, καὶ εἰς τὴν Θράκην ὑπάρχει τέτοια στενότης γῆς ὥστε νὰ προκληθῶσι καὶ συγκρούσεις. Δὲν εἶναι συνεπῶς δυνατὸν νὰ συνυπάρχῃ ἡ νομαδικὴ κτηνοτροφία μὲ τὴν γεωργίαν. Καταλήγων λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ διὰ νόμου ἡ κτηνοτροφικὴ περίοδος.

Ὁ κ. **Δ. Μυλονωγιάννης** λέγει ὅτι τὸ μίσθωμα εἶναι μικρὸν ὡς ὁρίζεται λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἰδιοκτήται λειβαδίων εἶναι οἱ δημευθέντες διὰ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

Γ. Γεωγιάννης. Εἶμαι λέγει ἀντίθετος εἰς μερικὰ σημεῖα τοῦ νομοσχεδίου ἂν ὄχι εἰς τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπεκταθῶ περισσότερον, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ μὴ παραλείψω νὰ ἀναφέρω ὅτι τὸ νομοσχέδιον παραβλέπει τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας αἵτινες ὑπάρχουν εἰς Ἤπειρον ἀπὸ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα καὶ δὴ τὴν Θεσσαλίαν. Ἡ Θεσσαλία εἶναι κατὰ μέρος κτηνοτροφικὴ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον γεωργικὴ εἰς τὴν ὁποίαν καὶ πρώτη ἐφηρμόσθη ἡ γεωργικὴ μεταρρύθμισις. Ἀλλ' εἰς τὴν Θεσσαλίαν οἱ κτηνοτρόφοι εἶναι Θεσσαλοί, ἐνῷ εἰς τὴν Ἤπειρον τὸ βόρειον τμῆμα εἶναι κτηνοτροφικόν, τὸ δὲ τῆς Πρεβέζης κτηνοτροφικὸν γεωργικόν. Μέχρι τοῦ 1880 ὁ νομὸς δὲν ἔφερε ζῶα διὰ παραχειμάσεις ἀλλ' ἀπὸ τότε ἤρχισε λόγῳ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 ἡ καταδίωξις τῶν χωρικῶν παρὰ τῶν Τουρκαλβανῶν βέηδων. Οἱ χωρικοὶ ἔφευγαν ὅπως μεταβαίνουν καὶ πραγματεύονται εἰς Θεσσαλίαν τὰ ποίμνια τῶν Ἰωαννίνων.

Εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἐτιμήθη τότε ἡ γῆ καὶ ἐστράφησαν τὰ ποίμνια πρὸς νότον. Ἐπωφελήθησαν τότε οἱ Ντινέοι μὲ ἄλλους καὶ ἔφεραν τὰ ποίμνια εἰς τὸν νομὸν Πρεβέζης. Ἦλθον ἐκεῖ οἱ Σαρακατσᾶνοι καὶ οἱ Γραψῖται. Οἱ λεγόμενοι Σαρακατσανέοι ἦσαν ἄγνωστοι ἐν τῷ νομῷ Πρεβέζης, τούτους δὲ ἄφρα καὶ τὸ νομοσχέδιον, διότι οἱ Συρακιῶται καὶ οἱ Γραψῖται καὶ οἱ ἄλλοι ἔχουν χωριά. Οἱ Σαρακατσάνοι εἶναι φυλὴ κατοικοῦσα τὸν Πίνδον καὶ τὰ σύνορα τῆς Μακεδονίας. Προχωρῶν ἀναπτύσσει τὰ τῆς προελάσεως τῶν Σαρακατσανέων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, οἵτινες ἀμνηστευθέντες παρὰ τῆς Τουρκίας μετεμορφώθησαν εἰς τσελιγγάδες.

Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν κόπτονται, ὡς λέγει, οἱ προλαλήσαντες, καίτοι γνωρίζουν ὅτι ἡ περιφέρεια τῆς Πρεβέζης εἶνε πλέον τελείως πτωχὴ πάσης ἐκτάσεως καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει γῆ οὔτε διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Κ. Σπυρίδης (Υπουργὸς Γεωργίας). Μὰ δὲν πρόκειται νὰ ἐγκατασταθοῦν ἅμα δὲν ὑπάρχει γῆ.

Ὁ κ. **Α. Λούλης** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν αἰτιάσεων τοῦ προλαλήσαντος κατὰ τῶν Σαρακατσανέων, λέγει ὅτι οὔτοι εἶνε ἄξιοι πάσης συμπαθείας, καθόσον εἶναι ἀπόγονοι φυλῆς ἐξοντωθείσης κυριολεκτικῶς λόγῳ τῶν ἀγώνων της, ἐλκουσα κατὰ μίαν ἐκδοχὴν τὴν καταγωγήν ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν Δωριέων. Παρατηρεῖ ἐν συνεχείᾳ ὅτι εἰς τὸ τελευταῖον κτηνοτροφικὸν συνέδριον δὲν ἔλαβον μόνον μέρος μεγαλοκτηνοτρόφοι ὡς ἀνακριβῶς ἐλέχθη, ἀλλὰ καὶ μικροκτηνοτρόφοι, ἀφοῦ ἄλλως τε μεγαλοκτηνοτρόφοι πλέον δὲν ὑπάρχουν κατ' οὐσίαν. Ὡς πρὸς τὴν νομαδικὴν κτηνοτροφίαν λέγει ὅτι αἱ τοπικαὶ συνθῆκαι εἶνε τοιαῦται ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκλείψῃ ἡ τοιούτου εἴδους κτηνοτροφία. Ἐν τέλει διαμαρτύρεται διὰ πᾶσαν τυχὸν ὑπόνοιαν περὶ προθέσεων πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς βοσκῶν, ὑπόνοιαν ἡ ὁποία, ὡς λέγει, δὲν ἔπρεπε νὰ γεννηθῇ μεταξὺ τῶν προσφύγων πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ γηγενεῖς ἐπέδειξαν μέχρι

τοῦδε καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν ἐπιδεικνύοντες συμπάθειαν καὶ ἀγάπην.

Ὁ κ. **Δ. Ἰασονίδης** εὑρίσκων τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον ὡς ἥκιστα ἐξυπηρετικὸν καὶ τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας χαρακτηρίζει αὐτὸ ὡς μέσον ἀποκοιμιστικὸν τῶν μικρῶν κτηνοτρόφων μέχρις ἐκπνεύσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 119 τασσομένης προθεσμίας πρὸς παρέκκλισιν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 19, καὶ ἐκφράζει τὸν φόβον μήπως οἱ ἐνδιαφερόμενοι κτηνοτρόφοι μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ἐνοικιοστασίου ἀντιλαμβανόμενοι τὴν ἀπώλειαν τῶν Συνταγματικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, εὑρεθοῦν εἰς κατάστασιν ἐγγυμονοῦσαν κοινωνικοὺς κινδύνους.

Εὑρίσκει ἐν συνεχείᾳ ὡρισμένας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἀντιτιθεμένας πρὸς τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ τοὺς δι' αὐτῆς ἐπιδιωκομένους σκοποὺς καὶ προτείνει ὅπως αἱ ὑπὸ τῶν κοινοτήτων γενόμεναι διὰ δημοπρασίας ἐκμισθώσεις λειβαδίων παραχωρηθέντων αὐταῖς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Πρόσφύγων μὴ θιγῶσι διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν μέτρου, διότι ὑπάρχει φόβος νὰ δημιουργηθῶσι χάσματα εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν κοινοτήτων ἐπὶ βλάβῃ τῆς προόδου αὐτῶν. Ἐν τέλει συνιστᾷ ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνέργεσις οἰκημάτων, ἥτις ἠθέλε δημιουργήσει διενέξεις καὶ βάρη ἐξαγοράς, ὡς καὶ ἡ ἐγκατάστασις κτηνοτροφικῶν καταλυμάτων εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 1000 μέτρων ἀπὸ τὸν συνοικισμόν.

Ὁ κ. **Κ. Σπιρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τροπολογίαν ταύτην.

Ὁ κ. **Δ. Ἰασονίδης** καταλήγων ἐπιμένει ὅπως ἡ προθεσμία τῆς ἰσχύος τοῦ ἐνοικιοστασίου τῶν βοσκῶν ἐξιχθῇ μέχρι τοῦ 1932, ἐποχῆς καθ' ἣν λήγει ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Συντάγματος τασσομένη προθεσμία. Ἡ πέραν τῆς ἐποχῆς αὐτῆς παράτασις τοῦ μέτρου εἶναι ἀντικοινωνική, ἀντιοικονομική, ἄδικος, ἀπάνθρωπος.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** καταφέρεται κατ' ἀρχὴν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἀκολουθοῦντος ἐσφαλμένην κατεύθυνσιν, τὴν τῆς προστασίας τῆς νομαδικῆς κτηνοτροφίας, ἀποτελούσης ὀπισθοδρόμησιν, ἀντὶ νὰ προστατεύσῃ τὴν γεωργοκτηνοτροφίαν, ἥτις εἶναι ὁ μόνος κλάδος τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ καλλιεργήσῃ ἐντατικῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας. Ἡ νομαδικὴ κτηνοτροφία ἀποτελεῖ, λέγει, κατάστασιν πρωτόγονον, εἶναι ἡ αἰτία τῆς ὑπάρξεως καὶ διατηρήσεως τῆς λιγστείας ἐν Ἑλλάδι, εἶναι ὁ λόγος τῆς ἀποψιλώσεως τῆς ὑπαίθρου. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης πλευρᾶς εἶναι, λέγει, ἀμελέτητον τὸ μέτρον τοῦ ἐνοικιοστασίου τῶν βοσκῶν, διότι προστατεύει μόνον ὡρισμένα λειβάδια.

Ἐν συνεχείᾳ συνιστᾷ τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος εἰς 10πλάσιον καὶ τὴν ἄρσιν τῶν διατιμήσεων ἐπὶ τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων πρὸς πρόσκαιρον προστασίαν τῆς νομαδικῆς κτηνοτροφίας μέχρι δημιουργίας καὶ προαγωγῆς συστηματικῆς γεωργοκτηνοτροφίας. Ἐν τέλει ἀναγινώσκει τροπολογίαν περὶ προτιμήσεως κατὰ τὰς ἐκμισθώσεις τῶν κοινοτικῶν λειβαδίων μελῶν τῆς κοινότητος, ἀποδεδειγμένως ἄπορων κτηνοτρόφων, διὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) διατυπώνει σχετικὴν τροπολογίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἀναγινώσκει.

Ὁ κ. **Σ. Τσακμάνης** λέγει ὅτι ἡ ἀντίθεσις κτηνοτροφίας καὶ γεωργίας προσέλαβε ὀξυτάτην μορφὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ἤδη τὸ νομοσχέδιον θὰ παροξύνῃ τὴν κατάστασιν αὐτὴν διότι ἡ κυριωτέρα ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν κτηνοτροφικὸν κόσμον εἶναι ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ἁρμονικῆς συμβιώσεως μεταξὺ γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων. Τὸ νομοσχέδιον προστατεύει μόνον ἀριθμόν τινα κτηνοτρόφων.

Ἡ ὀξύτης μεταξὺ κτηνοτρόφων καὶ γεωργῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου ἔλαβεν ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα ἐκ τῶν παρεμπιπτόντων ἐνεργειῶν τοῦ ἐνοικιοστασίου αἴτινες καὶ πάλιν θὰ ἐπαναληφθοῦν καὶ μάλιστα εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἰδίως παρερμηνεύεται ἡ ἔννοια τοῦ ὅρου «βοσκή». Ἐκεῖ ὑπάρχουν βοσκαὶ τῶν ἀποδημησάντων Μουσουλμάνων περὶ τοὺς συνοικισμούς των, αἱ ὁποῖαι τώρα ἐκαλλιεργήθησαν καὶ μένουν μόνον ὡς βοσκαὶ τὰ μεταξὺ τῶν ἀγρῶν διάμεσα ἀκαλλιέργητα. Τώρα μὲ τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἄγνωστα τὰ δικαιώματα τῶν κτηνοτρόφων εἰς τὰς ἐκτάσεις αὐτὰς καὶ δημιουργοῦμεν νέαν ὀξύτητα τῆς ἀντιθέσεως καὶ δίδομεν εὐκαιρίαν πῶς ἀναβιώσῃ ἡ κατασιγάσασα ἀντίθεσις τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας. Ἤδη ἐφόσον ἐπιμένει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ψήφισιν παρακαλῶ νὰ γίνῃ δεκτὴ διάταξις καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν βοσκῶν ἔχει ἁρμοδιότητα προκειμένου περὶ τῶν διαφορῶν καὶ προστριβῶν μεταξὺ τῶν γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων.

Κ. Σπυρίδης. Δέχομαι κατ' ἀρχὴν τὴν τροπολογίαν καὶ διὰ τὴν Μακεδονίαν.

Ὁ κ. **Σ. Τσακμάνης** συνεχίζων ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Ἰασωνίδη περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν κτηνοτρόφων.

Π. Ζωγράφος. Τὸ μέτρον λέγει τοῦ ἐνοικιοστασίου ὅσον εὐχάριστον καὶ ἂν εἶναι εἶναι, δυστύχεστον, διότι ἐπαναφέρει μέγα μίσθωμα ἐν ἰσχύϊ, ἐνῷ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διατιμήσεις τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ὤφειλε νὰ εἶναι γενναιοτέρα ὑπὲρ τοῦ κτηνοτροφικοῦ κόσμου διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ πραγματικῶς ἡ νομαδικὴ κτηνοτροφία καὶ νὰ ἐκλείψῃ ἡ λιγστεία. Διὰ τοῦτο τὸ μίσθωμα πρέπει νὰ μειωθῇ εἰς τὸ 15πλάσιον.

Ε. Ζούκας. Τὸ 12πλάσιον.

Ὁ κ. **Δ. Τσιτσάρας** διαμαρτύρεται.

Ὁ κ. **Δ. Κουτσοπέταλος** νομίζει ὅτι διὰ μηδαμινῶν μισθωμάτων δὲν προστατεύονται οἱ κτηνοτρόφοι.

Π. Ζωγράφος. Καὶ χωρὶς τὸ ἐνοικιοστάσιον τὰ μισθώματα εἰς τὴν Μακεδονίαν εἶναι ὀλιγώτερα. Καταλήγων παρακαλεῖ ὅπως διακανονισθῇ τὸ μίσθωμα εἰς τὸ 16πλάσιον.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὅσας, λέγει, τροπολογίας εὗρον λογικάς, τὰς ἐδέχθην. Δὲν θέλω νὰ ἐπιμείνω περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ μέτρου, ὅπερ, ψηφιζόμενον, βελτιώνει τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος καὶ δίδει μίαν ἐγγύησιν ὑπὲρ τῶν κτηνοτρόφων, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις ἦτο μαρτυρολόγιον λόγῳ τῆς μὴ μονίμου ἐγκαταστάσεώς των. Βεβαίως ὅλας τὰς περιπτώσεις καὶ ὅλας τὰς ἀδικίας δὲν δύναται νὰ τὰς προβλέψῃ τὸ νομοσχέδιον, ἡ ἐφαρμογὴ θὰ μᾶς δείξῃ κάθε ἀτέλειαν, εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι τὸ νομοσχέδιον θὰ ἐπιφέρῃ βελτίωσιν καὶ ἀνακούφισιν.

Ὁ κ. **Α. Μυλωνογιάννης** παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ ἰδιοεγκαταστάσεως τῶν κτηνοτρόφων εἰς τὰ ἰδιόκτητα λειβάδιά των.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὑπάρχει σχετικὴ διάταξις.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** λέγει ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδέχθη τροπολογίαν του ἣν ἀρνεῖται ἤδη ὁ κ. Ὑπουργός. Τοῦτο, συνεχίζει, μὲ ἀναγκάζει νὰ ἀναπτύξω καὶ πάλιν τὰ τῆς γεωργοκτηνοτροφικῆς καταστάσεως τῆς Ἠπείρου. Ἐλθέτει πόσον ὀλίγος ἦτο ὁ δοθεὶς κλῆρος εἰς τὰ διάφορα χωρία τῆς Πρεβέζης ἐνῶ ἀφέθησαν καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας. Ἤδη τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον ἔχει χαρακτηριστικὰ σημεῖα κατὰ τῶν ἀγροτῶν. Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ καλλιεργήσουν τὰς ἐν ἀγραναπαύσει γαίας, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ Κράτος λέγει προπαγανδίζει ὑπὲρ τῆς καλλιεργείας. Εἶναι νόμος τονίζει αὐτὸς φιλογεωργικός; Ἄλλη διάταξις εἶναι ὅτι δὲν ἐλέγχονται οἱ κτηνοτρόφοι ἐὰν ἔχουν περισσότερον λειβάδι ἀπὸ ὅσο τοὺς χρειάζεται, ἐνῶ διὰ τοὺς γεωργοὺς γίνεται ἔλεγχος. Συνεχίζων ἀναπτύσσει τὴν τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου περὶ ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἀπὸ τὸ τυχὸν ἀπαλλοτριωθὲν λειβάδιον (ἀναγινώσκει).

Ν. Γαρδικιώτης. Ἐὰν δὲν τὸ καλλιεργήσῃ καὶ τὸ ἐνοικιάσῃ;

Θ. Χαβίνης. Θὰ ἀφαιρεθῇ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἅμα πρόκειται περὶ βοσκῆς δοθείσης πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου θὰ κρίνῃ τὸ Ὑπουργεῖον ἂν πρέπει νὰ ἰσχύσῃ ἢ μὴ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Θ. Χαβίνης. Κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἐπιτρέπεται γεωργοκτηνοτροφικὴ ἀποκατάστασις καὶ ἐπομένως εἶναι ἀκατανόητος ἡ δυνητικὴ διάταξις τῆς ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἀπὸ τὰς ἐκτάσεις αὐτάς.

Ὁ κ. **Ν. Γαρδικιώτης,** λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀσυδοσία εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν περισσευόντων ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς τμημάτων λειβαδίων.

Θ. Χαβίνης. Ἐγὼ τονίζω τὴν περίπτωσιν τῆς καλλιεργείας ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι ἐλευθέρα. Πρόκειται περὶ εἰδικῆς περιπτώσεως ἐν Ἠπείρῳ.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Νὰ θέσωμεν μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Θ. Χαβίνης. Μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς νομῆς, ἂς γίνῃ διὰ τῶν νομῶν Πρεβέζης καὶ Ἄρτης.

Α. Λούλης. Νὰ τεθῇ γενικὴ ἡ διάταξις.

Ι. Παπαδάκης. Γενικὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ διάταξις.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας), δηλοῖ ὅτι δὲν δύνανται νὰ γείνουν εἰδικαὶ διατάξεις.

Ν. Γαρδικιώτης. Δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅτι ἡ διάταξις δὲν ἀφορᾷ τὰ ἀπαλλοτριωθέντα ἀλλὰ τὰ μέλλοντα νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι.

Ἐρωτωμένη ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δεκτὸν δι' ἀναπάσεως κατ' ἄρθρον ὡς ἐτροπολογήθη τὸ νομοσχέδιον ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὥρᾳ δὲ 1.40' πρωΐ λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5 μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Καλιαλέξης

Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'

Παρασκευῆς 13 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ἰω. Τσιριμῶκος,** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἕνωσις προσφύγων Κοπανᾶ καὶ ὁ σύνδεσμος προσφύγων Νέας Ἐλβετίας παρακαλοῦν ὅπως μὴ ἀποσπασθοῦν ἐκ τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Ὁ φορολογούμενος λαὸς Βόλου ζητεῖ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος κατὰ 30 0/0.

Ὁ σύλλογος Μακεδονομάχων Τυρνάβου ζητεῖ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς περιουσίας εἰς τὸν ἥρωα μακεδονομάχον Δράμας Ἀφοὺζ Ἀλῆ Ἰζέρ.

Ὁ γερουσιαστὴς κ. Χατζηκωνσταντίνου ζητεῖ τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ κρυβλέποντος τὴν λύσιν τοῦ σιγαροποιητικοῦ.

Οἱ κάτοικοι Κεφαλοβρύσου Τριφυλλίας ζητοῦν τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως λόγῳ τῆς καταστροφῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Γλυκοριζίου ζητεῖ τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰς γενομένας καταστροφὰς εἰς τὴν γεωργίαν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Θ. Χαβίνης** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Π. Ῥούση κατοίκου Ἡγουμενίτσης. Ζητοῦντος τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4097 περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀνταλλαξίμων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Δ. Τσιτσάρας** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κατοίκων Ἀγράφων διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς δημοπρασίας ἐνοικιάσεων τῶν λειβαδίων.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Παπαφλέσσας** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Δ. Ἀταυριᾶ ζητοῦντος τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ αἰχμαλώτου ἀδελφοῦ του.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Δ. Μητσέα τέως κλητῆρος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας παραπονουμένου διὰ τὴν ἄδικον ἀπόλυσίν του καὶ ζητοῦντος τὸν ἐπαναδιορισμόν του.

Ἐπιτροπὴ πρόσφύγων Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται διὰ τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων καὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἐποικιστικοῦ ἔργου.

653 ἔμποροι δημητριακῶν τοῦ νομοῦ Ἔμβρου ὑποβάλλουσι διάφορα αἰτήματα σχετικὰ μὲ τὴν ὑπηρεσίαν συγκεντρώσεως τῶν δημητριακῶν καὶ παρακαλοῦν ὅπως υἱοθετηθῶσι ταῦτα ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

Ὁ σύνδεσμος τῶν κοινοτήτων Πηλίου ζητεῖ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν κοινοτικῶν λειβαδίων ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Ὀκτωνιᾶς Αὐλῶνος ζητεῖ τὴν μετατροπὴν τοῦ ἡμιγυμνασίου Καλεμεριανῶν εἰς πρακτικήν, γεωργικὴν καὶ δενδροκομικὴν σχολήν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Νικολίτσας** καταθέτει ἀναφορὰν κατοίκων Κεφαλοβρύσου Τριχωνίας ζητούντων τὴν αὔξησιν τῶν πιστώσεων περὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιίας.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Π. Τσαλδάρης** καὶ **Γ. Στράτος** καταθέτουσιν ἀναφορὰν τῆς Πανελληνίου ἑνώσεως τῶν πλοιάρχων τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ αἰτουμένων τὴν λῆψιν μέτρων προστατευτικῶν ὑπὲρ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ τῆς τάξεώς των.

Τὸ συμβούλιον ἐλαιοπαραγωγῆς Ἄρτης διαμαρτύρεται κατὰ τῆς προβλεπομένης ἀπαλλαγῆς ἐνοικιαστοῦ ἐλαιοδεκάτης διὰ τῆς καταβολῆς τῶν ὑπολοίπων δόσεων τοῦ ἐνοικίου.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Τσέλος Εὐρυτανίας παρακαλοῦν ὅπως ἐξευρεθῇ κατάλληλος χῶρος διὰ τὴν ἀνέγερσιν συνοικισμοῦ πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν κατοίκων κατόπιν γενομένης κατὰ τὸ περελθὸν ἔτος καθιζήσεως καὶ καταστροφῆς τοῦ χωρίου των.

Τὰ διάφορα σωματεῖα Χίου καὶ Βόλου ζητοῦν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ εἰς τὰς πόλεις των.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Μουτζουρίδης** καταθέτει ἀναφορὰν ἐνοικιαστῶν ἐγγείου φόρου τῶν ἐλαίων καὶ ἐλαιῶν χρήσεως 1929-30 ζητούντων τὴν παροχὴν προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου ἐνοικίου.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διαβιβάζει ἀντίγραφα ὅλων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς ψήφισιν τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς διαβιβάζονται πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν αἱ εὐχαὶ καὶ τὰ συγχαρητήρια αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἑκατονταετηρίδι τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς τὸ σχετικὸν ψήφισμα τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς καθὼς καὶ ἀπόσπασμα τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως, ὅπως λάβῃ πάντων τούτων γνῶσιν ἡ Βουλή.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀνα-

κλήσεως εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐφέδρων οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Μ. Τ. Π. Ν. καὶ τῶν ταμείων ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν».

Οἱ κ. κ. **Θ. Σοφούλης** (Υπ. τῶν Στρατ.) καὶ **Α. Παπᾶς** (Υπ. Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1733 περὶ προστασίας πολυτέκνων».

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Υπ. Οἰκον.) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τῆς ἐπιπλώσεως τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου».

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρόεδρος Ὑπουργ. Συμβ.) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ διοικήσεως τῆς Μουσουλμανικῆς κοινότητος Δυτικῆς Θράκης».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Χ. Λαδᾶς, Ν. Ἀσπιώτης** καὶ **Κ. Βλαχοθανάσης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ οἰκονομικῶν περιφερειῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς συμβάσεως βοηθείας καταρτισθείσης ἐν Γενεύῃ».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3598 καὶ 3382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3685».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ν. Ἀσκεπίδης, Μ. Σαμαρᾶς, Φ. Σαράντης, Κ. Σῖμος, Γ. Μόδης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ οἰκονομικῶν περιφερειῶν».

Ἀνακοινοῦται εἶτα τὸ κάτωθι ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν:

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 204 ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1930 ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἰωαννίνων κ. Π. Φλώρου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ ἐγγραφὴ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν γυναικῶν εὑρίσκεται ἔτι εἰς τὸ προπαρασκευαστικὸν στάδιον ἐγγραφομένων τῶν γυναικῶν εἰς τὰ οἰκεῖα δημοτολόγια.

Ἑπομένως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωμεν τό γε νῦν πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἐγγραφεισῶν γυναικῶν».

Οἱ κ. κ. **Θ. Σοφούλης** (Υπ. Στρατ.), **Γ. Σίδερης** (Υπ. τῶν Ἐσωτ.) καὶ **Γ. Μαρῆς** (Υπ. Οἰκ.) καταθέτουν σχέδιον νόμου «περὶ τακτοποιήσεως προκαταβολῆς τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης ὑλικοῦ στρατοῦ Πειραιῶς».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. **Μ. Τσιγδέμογλου** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας λέγει ὅτι αὕτη ἀφορᾷ κτήματα βακουφικὰ ἐν Χίῳ τὰ ὁποῖα χαρακτηρισθέντα ὡς ἀνταλλάξιμα οἰκ καὶ πραγματικῶς εἶναι παρεδόθησαν πρὸς διαχείρισιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἀλλὰ κατὰ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἔλαβον ἡ Ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ ἐξ Ὑπουργῶν διέταξε τὴν ἐπιστροφὴν τῶν κτημάτων τούτων ἀξίας πολλῶν ἑκατμμυρίων. Τὸ ἱστορικόν, λέγει, τοῦ πράγματος ἔχει ὡς ἑξῆς: Εἷς τοῦρκος εἶχε πωλήσει εἰς κάποιον Τσαπέλαν τὰ κτήματά του, δηλαδὴ μίαν καλύβην καὶ ὀλίγην ἔκτασιν γῆς, ἀλλὰ εἰς τὸ πωλητήριον συμβόλαιον ὁ τοῦρκος περιέλαβε καὶ βακουφικὰ κτήματα ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων. Τὰ βακουφικὰ ταῦτα κτήματα τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὡς ἀποτελοῦντα ἀνταλλάξιμον περιουσίαν ὁ Τσαπέλας τὰ ζητεῖ. Ἐπανειλημμένως ἤλθεν τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν γνωμοδοτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀλλὰ αὕτη ἀπεφάνθη ὅτι τὰ κτήματα εἶναι βακουφικὰ καὶ συνεπῶς ἀνταλλάξιμα. Ἀλλὰ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Καναβὸς ἐζήτησε νὰ ἐπαναφερθῇ τὸ ζήτημα καὶ μετὰ πολλὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς ὁποίας ἀπεφαίνετο αὕτη ὅτι δὲν εἶναι ἰδιωτικὰ τὰ κτήματα ὁ Ὑπουργὸς ἀπέσυρε τὸν φάκελλον ἀπὸ τὴν γνωμοδοτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὰ ἐκράτησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἐζήτθη ὅτι θὰ ἐδημιουργεῖτο πολιτικὸν ζήτημα ἐὰν δὲν ἀπεδίδοντο τὰ κτήματα εἰς τὸν Τσαπέλαν καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἐστάλη ὁ φάκελλος εἰς τὴν Ἀνωτάτην ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ἀπεφάσισε νὰ ἀποδοθοῦν τὰ κτήματα εἰς τὸν Τσαπέλαν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Μ. Τσιγδέμογλου. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς συνεκλήθη ἡ Γνωμοδοτικὴ ἐπὶ τῆς Ἀνταλλαγῆς Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐτέθησαν δύο ἐρωτήματα: 1) ἐὰν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐστάλη ὁ φάκελλος εἰς τὴν Ἀνωτάτην ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπὴν καὶ 2) ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς εἶναι ἔγκυρος. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ δύο ἐρωτήματα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ἀρνητικῶς. Συνεπῶς ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς εἶναι ἄκυρος καὶ τὰ κτήματα πρέπει νὰ παραμεἰνωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἐφ' ὅσον ζήτημα πολιτικὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑφίσταται καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀνωτάτη ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπὴ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ διαἰως τὴν ἐκτέλεσιν εἰς βάρος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ ἐπειδὴ ἡ μόνη ἁρμοδία γνωμοδοτικὴ ἐπὶ τῆς Ἀνταλλαγῆς Ἐπιτροπὴ ἐγνωμάτευσεν ὅτι πρόκειται περὶ βακουφικῶν κτημάτων πρέπει ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀνωτάτης ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς νὰ θεωρηθῇ ἄκυρος ὡς καὶ πραγματικῶς εἶναι καὶ ἡ ὑπόθεσις νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν μόνην ἁρμοδίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνωμοδοτικὴν Ἐπιτροπήν.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι δὲν πρόκειται περὶ βακουφικῶν κτημάτων.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργός) λέγει ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας πρὸ τῶν διακοπῶν τῆς Βουλῆς συνεδριάσεις εἶχεν ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς νὰ διεξάγεται μίαν μόνον φορὰν τὴν ἑβδομάδα κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος, ἐπειδὴ καὶ τώρα συνεκλήθη ἡ Βουλὴ δι' ὀλίγας συνεδριάσεις θὰ παρακαλέσω ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ διακόψωμεν τὸν κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον καὶ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐργασίαν.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Συζητουμένου εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἐξ Εἰρηνοδικῶν κλπ. προερχομένων εἰς διαγωνισμοὺς ἐμμίσθων Παρέδρων καὶ Ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν» ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι ἂν προκειμένου περὶ δικαστῶν δικαιολογεῖται ἡ ἡλικία τῶν 45 ἐτῶν, προκειμένου περὶ Ἀντεισαγγελέων δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἡλικία αὕτη, διότι συνήθως οἱ Ἀντεισαγγελεῖς προάγονται εἰς Εἰσαγγελεῖς μετὰ ὁλόκληρον δωδεκαετίαν, δὲν τους μένει συνεπῶς χρονικὸν περιθώριον δράσεως εἰς τὸν βαθμὸν αὐτόν.

Ἀναβάλλεται κατόπιν τούτου ἡ περαιτέρω συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ 4042 «περὶ ταμείου θυμάτων πολέμου».

Προκειμένου νὰ συζητηθῇ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ προστασίας τοῦ ἐγχωρίου λιγνίτου» ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶχε κηρυχθῇ ὑπηρεσιακὸν καὶ ἐπρόκειτο νὰ ψηφισθῇ εἰς μόνην συζήτησιν, κατὰ λάθος δὲ ἀνεγράφη εἰς α' συζήτησιν.

Κατόπιν τούτου γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ προστασίας τοῦ λιγνίτου

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύσεως ἐγχωρίου λιγνίτου ἢ μετατροπῆς αὐτοῦ εἰς ἐγχρηστότερα προϊόντα (οἷον πλυθοποίησις) δύνανται νὰ παρέχωνται διὰ διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ ἑξῆς προστασίαι, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

α') Ἀπαλλαγὴ τῶν λιγνιτικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπὸ παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ ἄλλου τοπικοῦ φόρου ἢ τέλους ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἢ ἀκαθαρίστου προσόδου πλὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ «Ταμείου μεταλλευτῶν» καὶ «Ταμείου ἀλληλοβοηθείας ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων» φορολογιῶν ἢ εἰσφορῶν.

β') Ἀπαλλαγὴ τῶν κεφαλαίων τῶν διατιθεμένων διὰ τὰς αὐτὰς ἐπιχειρήσεις, εἴτε ὡς μετοχικῶν εἴτε ὑπὸ μορφὴν ὁμολογιούχων ἢ ἐνυποθήκων δανείων, ἀπὸ πάσης φορολογίας ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ἡ ἀπαλλαγὴ δύναται νὰ ἐφαρμόζηται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συναφθέντων δανείων, ἀλλ' αἱ λιγνιτικαὶ ἐπιχειρήσεις δικαιοῦνται εἰς ἔκπτωσιν τοῦ ὡς ἄνω φόρου ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων τόκων, τοκομεριδίων ἢ τοκοχρεωλυσίων.

γ') Ἀπαλλαγὴ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρήσεων ἑταιρικῆς ἢ οἱασδήποτε ἄλλης μορφῆς κατὰ τὴν ἵδρυσίν των ἢ τὴν μεταβολὴν ἄλλων συγχώνευσίν των ἢ τὴν ὁπωσδήποτε μεταπορήν των ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τελῶν χαρτοσήμου, μεταβιβάσεως ἀκινήτων, μεταβιβάσεως μεταλλείων, κινητῶν ἀξιῶν, κυκλοφορίας καὶ σημάνσεως μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν κλπ.

δ') Ἀπαλλαγὴ πάντων τῶν μηχανημάτων, ἐργαλείων καὶ ὑλικῶν παντὸς εἴδους τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 ἐπιχειρήσεις (οἷον μηχανῶν παντὸς εἴδους, βαγονίων, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἀνθρακασβεστίου κλπ.) ἀπὸ παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ καὶ λιμενικοῦ δασμοῦ ἢ φόρου εἰσαγωγῆς ἢ καταναλώσεως.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐγχώριοι λιγνῖται καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προϊόντα ἀπαλλάσσονται ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπὸ παντὸς δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ, λιμενικοῦ ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου, δασμοῦ, τέλους ἢ δικαιώματος κατὰ τὴν μεταφορὰν ἢ διαμετακόμισίν των ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ὡς καὶ κατὰ τὴν κατανάλωσίν των ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ἢ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν των εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἐφ' ὅσον οἱ ὡς ἄνω ἐπιβεβλημένοι ὑπὲρ εἰδικῶν ταμείων ἢ τοπικῶν ὀργανισμῶν φόροι εἶναι ὑπέγγυοι πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείων αὐτῶν, ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δανείων τούτων καὶ ἐφεξῆς. Μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως ταύτης ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε ἐπαύξησις τῶν κειμένων ὡς ἄνω φορολογιῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἐργολάβοι ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων λιγνιτωρυχείων, ἀφ' ἧς ἐγκατασταθῶσιν ἐπὶ τόπου ἐργοστάσια βιομηχανοποιήσεως τοῦ λιγνίτου (πλυνθοποιήσεως κλπ.) ἀξίας τοὐλάχιστον δέκα χιλιάδων Ἀγγλικῶν λιρῶν, ἀπαλλάσσονται τοῦ δυνάμει τῶν οἰκείων συμβάσεων καταβαλλομένου πρὸς τὸ Δημόσιον μισθώματος διὰ τὰ ποσὰ τοῦ λιγνίτου τὰ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ ἐλάχιστον ὑποχρεωτικὸν ὅριον ἐτησίου μισθώματος, ἐφόσον τὰ ποσὰ ταῦτα βιομηχανοποιοῦνται διὰ τῶν ὡς εἴρηται ἐργοστασίων.

Ἄρθρον 4.

Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν ἁρμοδίων ἑκάστοτε Ὑπουργῶν στηριζομένη ἐπὶ συμφώνου γνώμης τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου τούτου «Συμβουλίου ἐγχωρίων ὀρυκτῶν καυσίμων ὑλῶν», δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑποχρεωτικὴ κατανάλωσις λιγνίτου μέχρις ὡρισμένου ποσοστοῦ ὑπὸ τῶν χρησιμοποιουσῶν καύσιμον ὕλην κρατικῶν ἐπιχειρήσεων (ἐφόσον τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς οἰκείας συμβάσεις).

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Διάταγμα ὁρίζει τοὺς ὅρους οὓς δέον νὰ πληροῖ ὁ λιγνίτης, τὸ ποσοστὸν τοῦ ὑποχρεωτικῶς καταναλωθησομένου λιγνίτου ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερῇ τὰ 10 ο)ο τῆς ὁλικῆς εἰς θερμίδας καταναλώσεως ὑπὸ τῆς κρατικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν τιμὴν κατὰ θερμίδα, ἥτις δύναται νὰ ἦ μέχρι 10 ο)ο ἀνωτέρα τῆς τιμῆς τῆς θερμίδος τοῦ Ἀγγλικοῦ λιθάνθρακος ἐν τῷ τόπῳ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ καυσίμου.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ προνομιούχων τιμολογίων διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ λιγνίτου ἢ τῶν ἐξ αὐτοῦ προϊόντων διὰ τῶν Κρατικῶν σιδηροδρόμων.

Ὁμοία πρόβλεψις ἐπιβάλλεται διὰ τὴν μεταφορὰν δι' ἄλλων σιδηροδρόμων κατὰ τὴν σύνταξιν, παράτασιν ἢ ἀναθεώρησιν σχετικῶν συμβάσεων καὶ τιμολογίων μετὰ τῶν ἀναδόχων ἑταιριῶν.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας λειτουργεῖ Συμβούλιον ἐγχωρίων ὀρυκτῶν καυσίμων ὑλῶν, ὅπερ γνωμοδοτεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ εἰδικὰς περιπτώσεις, ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὰς ἐγχωρίους ἐρυκτὰς καυσίμους ὕλας, ἐφ' οὗ ἤθελε ζητήσει τὴν γνώμην ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀπαρτίζεται ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων, ἑνὸς τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Βιομηχανίας, ἑνὸς ἐκ τῶν ἁρμοδίων διὰ τὰς καυσίμους ὕλας καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου ἢ Πανεπιστημίου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν λιγνιτωρύχων καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων.

Τοῦ Συμβουλίου μετέχουσιν ἐπίσης μετὰ ψήφου ἀντιπρόσωποι καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν (Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας, Ναυτικῶν κλπ.) ὁσάκις τίθενται ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Διὰ διατάγματος, δύναται ἡ σύστασις τοῦ Συμβουλίου νὰ τροποποιηθῇ.

Διὰ διαταγμάτων καθορισθήσονται τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς κριθῆς καὶ τῆς βρώμης».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας, καὶ ὑποχρεώσεως τῶν ὁδηγῶν», ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** λέγει ὅτι εἰς τὸ ταμεῖον συντάξεως πρέπει νὰ ἐγγράφωνται οἱ σωφὲρ ὑποχρεωτικῶς, διότι ἄλλως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ τὸ ταμεῖον, πρᾶγμα ἄλλως τε τὸ ὁποῖον ἐδέχθη χθὲς ὁ κ. Ὑπουργός.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι διὰ διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου ἀπαιτεῖται νὰ ἐξετάζωνται οἱ μέλλοντες νὰ λάβωσι τὸ δίπλωμα σωφὲρ ὑπὸ δύο ἰατρῶν, τῶν ὁποίων τὸ μόνον προσὸν εἶναι νὰ διετέλεσαν δημόσιοι ὑπάλληλοι. Ἀλλὰ τὸ προσὸν τοῦτο διὰ τοὺς ἰατροὺς δὲν εἶναι ἐπαρκές· πρέπει νὰ ἐξετάζωνται οἱ σωφὲρ ἀπὸ φυσιολόγους καὶ νευρολόγους, διότι πολλάκις οἱ σωφὲρ πάσχουσιν ἀπὸ ψυχικὰ καὶ νευρολογικὰ νοσήματα. Ἀναφέρει δὲ καὶ σχετικὸν παράδειγμα σωφέρ, ὅστις ἐνῶ ἐβάδιζε καλῶς, αἴφνης κατελήφθη ὑπὸ ἐπιληψίας καὶ παρέσυρε τὸ αὐτοκίνητον μὲ ὅλους τοὺς ἐπιβάτας εἰς ἕνα ποταμὸν ὅπου ἐπνίγησαν ἅπαντες. Συνεχίζων λέγει ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ εἰδικὸν ἀδίκημα προκειμένου περὶ τιμωρίας καὶ ἡ μέθη.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ τὰ ἄρθρα 1—8 τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 ὁ κ. **Α. Χρηστομᾶνος** συμφωνεῖ μὲ τὸν κ. Παπαθανάσην ὅτι πρέπει ὁ ἔλεγχος τῆς ὑγείας τοῦ σωφὲρ νὰ γίνῃ ἀπὸ παθολόγους καὶ φυσιολόγους. Πρέπει δηλαδὴ οἱ σωφὲρ νὰ ὑφίστανται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑγείαν των, τὸν ἔλεγχον τὸν ὁποῖον ὑφίστανται καὶ οἱ ἀεροπόροι.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἀντίρρησιν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ τεθῇ ἡ διάταξις ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἔθεσεν ὡς ἐγγύησιν τὸ ὅτι ὁ ἰατρὸς ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, διότι πρέπει οὗτος νὰ ἔχῃ καὶ ὑπαλληλικὴν συνείδησιν καὶ τοιοῦτοι θὰ εἶναι οἱ πρώην σχολίατροι, οἱ ἀπόστρατοι ἰατροί, κλπ.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 9.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** παρατηρεῖ ὅτι ἐφόσον λειτουργοῦν ἱκανοποιητικῶς ἰδιωτικαὶ σχολαί, οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ὁποίων ὑποβάλλονται εἰς δοκιμασίαν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡ δημιουργία κρατικῶν σχολῶν ἀποτελεῖ δαπάνην τελείως ἀδικαιολόγητον.

Ὁ κ **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἐξηγεῖ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἱδρυθοῦν νέαι σχολαί, ἀλλὰ θὰ συστηματοποιηθῇ ἡ λειτουργία τῶν ἤδη ὑφισταμένων κατὰ τρόπον ἐξασφαλιστικὸν τῆς καταλλήλου μορφώσεως ὁδηγῶν αὐτοκινήτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἤδη λειτουργούσας ἰδιωτικὰς τοιαύτας, δηλοῖ ὅτι αἱ ἐξ αὐτῶν ἀνεγνωρισμέναι δὲν θίγονται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν διατάξεως.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** παρατηρεῖ ὅτι ἡ διαδικασία ἐνώπιον κρατικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἀποτελεῖ ἐγγύησιν περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑποψηφίου καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς λόγος ὑφίσταται δημιουργίας νέων σχολῶν, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἐκ τῆς λειτουργίας αὐτῶν δαπάνη θὰ εἶναι μικρά.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἀπαντᾷ ὅτι ἡ μόνη δαπάνη τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει ἡ συζητουμένη διάταξις εἶναι ἡ δημιουργία δύο θέσεων μηχανολόγων, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῶν ὁποίων θὰ λειτουργοῦν αἱ ἐν λόγῳ σχολαί, αἵτινες ὅμως ἀνεξαρτήτως τούτου εἶναι ἀπαραίτητοι καθόσον ὁ ἤδη ὑπηρετῶν εἰς μηχανολόγος εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** παρατηρεῖ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι δυσάρεστον τὸ φαινόμενον ἐν παντὶ νομοσχεδίῳ νὰ δημιουργῆται καὶ μία τοὐλάχιστον δαπάνη εἰς βάρος τοῦ πτωχοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ κ. **Α. Χρηστομᾶνος** ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι οὐδεὶς λόγος συντρέχει ὅπως ὁ κρατισμὸς ἐξιχθῇ μέχρις ὑπερβολικότητος, ἐφόσον ἡ λειτουργία τῶν ἰδιωτικῶν σχολῶν ἀπεδείχθη ἱκανοποιητικὴ καὶ ἐφόσον ὁ ἔλεγχος τῆς ἱκανότητος τῶν ὁδηγῶν εἶναι ἀνατεθειμένος εἰς κρατικὴν ὑπηρεσίαν

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας) ἀναγινώσκει εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατηρήσεων τοῦ κ. Τσαλδάρη τὴν ἔκθεσιν τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, ἀποφαινομένου ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον οὐδεμίαν πλὴν τῆς ἐκ τῆς δημιουργίας δύο θέσεων μηχανολόγων, ἀπαραιτήτων ὡς προεῖπε, δαπάνην προκαλεῖ.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** παρατηρεῖ ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε λειτουργία τῶν ἐν λόγῳ σχολῶν ἀπέδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα εἰς σημεῖον μάλιστα ὥστε νὰ θεωροῦνται οἱ Ἕλληνες σωφὲρ ἐφάμιλλοι τῶν Εὐρωπαίων συναδέλφων των. Οὐδεὶς ἐπομένως λόγος ὑφίσταται δημιουργίας κρατικῶν σχολῶν, δημιουργίας ἡ ὁποία ἐνῷ θ' ἀποβῇ δαπανηρὰ διὰ τὸ Κράτος, θὰ προκαλέσῃ ἀφ' ἑτέρου κοινωνικὸν ζήτημα λόγῳ τῆς ἀνεργίας εἰς τὴν ὁποίαν θὰ περιπέσουν οἱ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχολὰς διδάσκοντες.

Ὁ κ. **Α. Ζωγράφος** εὑρίσκει σκόπιμον τὴν ὑπὸ κρίσιν διάταξιν καθόσον εἰς τὰς ἐν λόγῳ σχολὰς θὰ διδάσκεται συστηματικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἡ μηχανολογία τοῦ αὐτοκινήτου κατὰ τρόπον ὥστε οἱ ἐξ αὐτῶν ἀπόφοιτοι ν' ἀποβοῦν ὄχι μόνον ἔμπειροι σωφὲρ καὶ ἐπιστήμονες μηχανολόγοι ἀλλὰ καὶ οἱ πυρῆνες τῶν ὁδηγῶν ἀεροπλάνων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ συγκοινωνιακὸν μέσον τοῦ μέλλοντος.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) προσθέτει ὅτι ἡ ὑπὸ κρίσιν διάταξις ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκινητιστικοῦ κόσμου πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ κλάδου.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ ἄρθρον 12 ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἔχει.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται ὁμοίως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 13, μετὰ διόρθωσιν τυπογραφικῶν ἀβλεψιῶν, καὶ 14, 15, 16, 17, 18, 19 καὶ 20 ὡς ἔχουν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 21 ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) καταθέτει τροπολογίαν, ἥτις ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτή.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ ἄρθρον καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ ὡς ἔχουν τὰ ἄρθρα 22, 23 καὶ 24.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 25 ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ζωγράφου τροπολογίαν, ἥτις ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτή.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ ἄρθρον καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτόν, ὡς ἐτροπολογήθη.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν ὡς ἔχει τὸ ἄρθρον 26.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 27 ὁ κ. **Α. Χρηστομᾶνος** παρατηρεῖ ὅτι εἶναι αὐθαίρετον, ἀπολυταρχικόν, καὶ ἀντιδημοκρατικὸν ἡ παροχὴ εἰς ἕνα καὶ μόνον ἄνθρωπον, τὸν Διευθυντὴν τῶν Σιδηροδρόμων, δικαιώματος τόσον σοβαροῦ, ὡς ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἀδείας ὁδηγοῦ. Πρέπει, λέγει, τὸ δικαίωμα τοῦτο νὰ ἀνατεθῇ εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἢ τοὐλάχιστον νὰ ὑπαχθῇ ὑπὸ ἰδιαιτέραν διαδικασίαν, ἐξασφαλίζουσαν τὴν μετὰ δικαιοσύνης ἄσκησίν του.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἀπαντᾷ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἦτο ἀνεγνωρισμένον δυνάμει διατάγματος ἐκδοθέντος ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ κ. Μεταξᾶ καὶ ἀναδημοσιευθέντος ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ κ βουλευτοῦ Σερρῶν. Ἐπὶ πλέον, ὑπουργοῦντος τῶν Ἐσωτερικῶν τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως, ὑπεβλήθη σχέδιον νόμου προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος διὰ τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον παρείχετο τοιοῦτον δικαίωμα, ἀλλὰ ἐξικνεῖτο τοῦτο μέχρις ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας ἐπὶ 6 μῆνας, ἐπετρέπετο δὲ καὶ ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν

Ὁ κ. **Α. Χρηστομάνος** ἐξηγεῖ ὅτι τὸ ἐν λόγῳ διάταγμα ἐπεκυρώθη κατ' ἀνάγκην, ἐπιφυλαχθέντος αὐτοῦ νὰ τὸ τροποποιήσῃ ἐν καιρῷ. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπῆρχε μία κακὴ κατάστασις δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει ἡ κατάστασις αὕτη νὰ παραταθῇ. Δὲν προτείνει, λέγει, νὰ μετριασθοῦν αἱ ποιναί, ἀλλὰ νὰ ὑπαχθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν ὑπὸ εἰδικὴν διαδικασίαν ἁρμοδίων προσώπων εἴτε ἀσυνομικῶν εἴτε δικαστικῶν εἴτε καὶ ἀμφοτέρων.

Ὁ κ. **Α. Ζωγράφος** παρατηρεῖ ὅτι ἡ διάρκεια τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν διευθυντῶν εἶναι μεγάλη καὶ προτείνει νὰ μετριασθῇ.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι περιώρισε τὴν διάρκειαν ταύτης εἰς 5 ἡμέρας.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ ἄρθρον 27 ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται ὁμοίως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 28, 29, 30 καὶ 31 ὡς ἔχουν, 32 μετ' ἀπάλειψιν ἐκ τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς λέξεως «ἀνώτατα», 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39 καὶ 40 ὡς ἔχουν.

Ἐπὶ τῶν ἄρθρων 41 44 ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς

τῆς Συγκοινωνίας) καταθέτει τροπολογίας, αἵτινες ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκταί.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ τὰ ἄρθρα καὶ γίνονται ὁμοίως δεκτά, ὡς ἐτροπολογήθησαν.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ ὡς ἔχουν τὰ ἄρθρα 45, 46 καὶ 47.

Διαγραφομένου τοῦ ἄρθρου 48, ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτόν, ὡς ἔχει, τὸ ἄρθρον 49 ὑπὸ τὸν νέον αὐτοῦ ἀριθμὸν 48.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Σ. Κωστοπούλου, Α. Χρηστομάνου κλπ. προταθεῖσαν προσθήκην περὶ ταμείου συντάξεων αὐτοκινητιστῶν, τροπολογῶν ὅμως αὐτήν.

Ἀναγινώσκεται ἡ τροπολογία αὕτη καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ ὡς ἄρθρον 49.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται ὁμοίως δεκτὰ ὡς ἔχουν τὰ ἄρθρα 50 καὶ 51.

Ἡ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου ἀναβάλλεται.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς δήμων ἢ κοινοτήτων συνοικισμῶν τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς» ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** λαμβάνων τὸν λόγον παρατηρεῖ ὅτι ἀποτελεῖ ὑπερβολικότητα ἡ δι' ἁπλοῦ διατάγματος κατάργησις κοινοτήτων.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) δηλοῖ ὅτι οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἀφορᾷ τὴν κοινότητα Ζωγράφου, ἡ στάσις τῆς ὁποίας, ἀπειλούσης νὰ καταλάβῃ ὅλα τὰ μοναστηριακὰ λιβάδια τῆς περιοχῆς της ἀπὸ τῶν κρασπέδων τῆς πόλεως μέχρι καὶ πέραν τοῦ Ὑμηττοῦ, προεκάλεσε τὴν δικαίαν ἐξέγερσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἀρχῶν ὄχι τόσον διότι θίγονται κτηνοτροφικαὶ ἀνάγκαι τῆς περιφερείας, ὅσον διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπιδιώκεται ὁ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἀρχῶν τούτων πλουτισμὸς τῆς κοινότητος ἐξ ἀναποφεύκτου ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως. Καὶ εἰς τὴν ὑποβολὴν τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου προῆλθε, λέγει, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν χωρὶς νὰ παραγνωρίσῃ τὴν ἀρχὴν ὅτι ἀποτελεῖ τόλμημα ἡ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἰς αὐτοδιοικούμενα νομικὰ πρόσωπα. Εὐτυχῶς ὅμως, λέγει, ἡ κοινότης προῆλθεν ἤδη εἰς συνενοήσεις μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καὶ πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα διοικητικῶς κατὰ τρόπον συμβιβαστικόν. Τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ Κράτος ἀπὸ πᾶσαν τυχὸν μελλοντικὴν δυστροπίαν τῆς κοινότητος νὰ ἀποδεχθῇ τὰ συμφωνηθησόμενα. Δὲν ἀποκλείεται δέ, ἐὰν ἐπιτευχθῇ διοικητικὴ διευθέτησις τῆς διαφορᾶς, νὰ μὴ δημοσιευθῇ κἂν ὁ νόμος.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιᾶνος** προτείνει ὅπως πρὸς πρόληψιν οἱασδήποτε καταχρήσεως τεθῇ περιορισμὸς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ.

Τοῦ κ. **Γ. Σίδερη** (Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν) δηλοῦντος ὅτι ἀποδέχεται τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἀναγινώσκεται τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς Δήμων ἢ Κοινοτήτων συνοικισμῶν τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς.

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4227 τοῦ 1929 «περὶ τοῦ χρόνου διενεργείας ἐκλογῶν Νομαρχιακῶν συμβούλων, περιπτώσεών τινων ἀναγνωρίσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων κλπ», ἀντικαθίστανται ὡς ἕπεται :

«Συνοικισμοὶ τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς, κείμενοι ἐκτὸς τοῦ σχεδίου ἑκατέρας τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὧν ὁ πληθυσμὸς περιελήφθη κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1928 διενεργηθεῖσαν γενικὴν ἀπογραφὴν εἰς τὸν πληθυσμὸν τῶν ὡς ἄνω πόλεων, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶσιν, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ κατοίκων, ὡς Δῆμοι ἢ Κοινότητες διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου, κατ' οἰκείαν κρίσιν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μὴ ἰσχυουσῶν ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1, ἄρθρου 2 παράγραφος 1 καὶ ἄρθρου 6 παράγραφος 1 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 τοῦ νόμου 4759. Δι' ὁμοίου Διατάγματος δύναται νὰ καταργηθῶσι καὶ συγχωνευθῶσιν εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς Κοινότητες σχηματισθεῖσαι ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνοικισμῶν, πλὴν τῆς Κοινότητος Καλλιθέας διατηρουμένης ὡς τοιαύτης.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἐξ εἰρηνοδικῶν κλπ. προσερχομένων εἰς διαγωνισμοὺς ἐμμίσθων παρέδρων καὶ ἀντεισαγγέων πρωτοδικῶν», ἔχον οὕτω:

Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν ἐξ Εἰρηνοδικῶν κλπ. προσερχομένων εἰς διαγωνισμοὺς ἐμμίσθων παρέδρων καὶ ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ ἐξ εἰρηνοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν προσερχόμενοι εἰς διαγωνισμοὺς ἐμμίσθων παρέδρων ἢ ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν γίνονται δεκτοὶ καὶ ἂν ἔχωσιν ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν, οὐχὶ ὅμως ἐπέκεινα τῶν 45 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1927 Ν.Δ. «περὶ ἐπιβατικῶν ἀτμοπλοίων καὶ τοῦ νόμου 4105 περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐπιβατηγῶν» ὁ κ. **Ι. Λεωνίδας** λαμβάνει τὸν λόγον ἵνα ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἡλικίας τῶν πλοίων.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) παρακαλεῖ ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς κατ' ἐξοχὴν σοβαρὸν μὴ ἀχθῇ σήμερον πρὸς συζήτησιν ἀλλ' ἀφεθῇ νὰ λυθῇ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν πορισμάτων τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ναυτιλίας ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. **Ι. Λεωνίδας** συνιστᾷ εἶτα ὅπως καταπαύσῃ τὸ παρατηρούμενον ἄτοπον τῆς κατακρατήσεως ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν τῶν ταχυπλόων ἀτμοπλοίων μέχρι τῆς ἐλεύσεως εἰς τὸν λιμένα καὶ τῶν καθυστερούντων τῆς αὐτῆς γραμμῆς.

Ὁ κ. **Δ. Μπότσαρης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) δηλοῖ ὅτι εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἀτόπου τούτου ἐξέδωκεν αὐστηροτάτας διαταγὰς πρὸς κατάπαυσιν αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Α. Κανάρης** συνιστᾷ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου μέχρις ὑποβολῆς τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου εἰς α' ἀνάγνωσιν δὲν παρακωλύεται ἐκ τῆς μὴ ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως.

Ὁ κ. **Γ. Σακκαλῆς** ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ πρόοδος τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος δὲν θὰ κατασταθῇ δυνατὴ ἐὰν δὲν καταπαύσῃ τὸ φαινόμενον τῆς συσσωρεύσεως μεγάλου ἀριθμοῦ πλοίων ἐξυπηρετούντων ἐσωτερικὰς γραμμάς. Καὶ τοῦτο, λέγει, θὰ καταπαύσῃ ἐὰν περιορισθῇ τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας τῶν ἀτμοπλοίων κάτω τῶν 40 ἐτῶν, καίτοι, προσθέτει, τὸ ζήτημα εἶναι κατ' ἐξοχὴν σοβαρόν, καὶ δεῖται ἐμπεριστατωμένης μελέτης.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἑπομένως εἶναι πρόωρος ἡ συζήτησις.

Γ. Σακκαλῆς. Θὰ διευκολυνθῇ ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ναυτιλίας εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου της ἐὰν καθορισθῇ ἀπὸ τοῦδε μικρότερον ὅριον ἡλικίας. Σημειώσατε ὅτι ἐγὼ ἐπρό-

τεινα νὰ καθορισθῇ τὸ 25ον ἔτος, ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὁμοφώνως τὸ 30όν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐφόσον οὕτω ἔχει τὸ ζήτημα ἂς περιορίσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ὅριον εἰς 30 καὶ βλέπομεν διὰ τὰ περαιτέρω.

Εἰς δήλωσιν τοῦ κ. ***Δ. Μπότσαρη*** (Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν) ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ διατυπώσῃ τὴν τροπολογίαν ταύτην κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως ἐκπαιδευτικῆς μοίρας ἐν τῷ Π. Ν.», ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) εἰς παρατήρησιν τοῦ κ. ***Γ. Βασιλειάδη*** δηλοῖ ὅτι ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μοίρας ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν σχολῶν τόσον ἀπὸ διοικητικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἐκπαιδευτικῆς ἀπόψεως, πλὴν τῆς σχολῆς τῶν δοκίμων εἰς τὴν ὁποίαν ἐπεκτείνεται μόνον ἀπὸ ἐκπαιδευτικῆς.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. ***Γ. Στράτου*** ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) προβαίνει εἰς τὴν δήλωσιν, ὡς ἐπίσημον ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 3, ὅτι διὰ τῆς φράσεως «ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον» δὲν νοεῖται καταργουμένη καὶ ἡ διάταξις περὶ προσόντων προαγωγῆς τῶν πλοιάρχων ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν μοίρας γυμνασίων, ἅτινα παραμένουν τὰ αὐτά, ἤτοι ὁ πλοίαρχος ἀρχηγὸς τῆς ἐκπαιδευτικῆς μοίρας ἤτις συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος δὲν ἐκτελεῖ προσόντα προαγωγῆς μοιράρχου πλοιάρχου.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Προτάσει τοῦ κ. ***Α. Κανάρη*** ἀναβάλλεται ἡ α' συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου περὶ ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν ἐφέδρων οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν Π. Ν. διὰ τὰς ὑπηρεσίας Μ.Τ.Π.Ν. καὶ τῶν Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν Π. Ν.».

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ ἀρτοποιΐας, ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) δηλοῖ ὅτι λαμβάνεται ὡς βάσις τὸ σχέδιον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δεκτὰ τὰ ἄρθρα 1-7 ὡς ἔχουσι, 8 καὶ 9 ὡς ἐτροποποιήθησαν, 10 καὶ 11 ὡς ἔχουσι.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13 ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** ἐπιφέρει παρατηρήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας καὶ μεταβίβασιν αὐτῆς εἰς πρόσωπα δικαιούμενα.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) δηλοῖ ὅτι ἡ διάταξις διετυπώθη κατόπιν συνεργασίας τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἐλευθερία εἰς ὅσους θέλουν νὰ πωλήσουν.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) δηλοῖ ὅτι ἐλήφθη ὡς βάσις ἡ προστασία τῶν ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα ἵνα μὴ γίνηται μεταπώλησις εἰς οἱονδήποτε πρόσωπον, διότι σκοπὸν ἔχει ὁ νόμος νὰ μὴ αὐξηθοῦν οἱ ἀρτοποιοί, δεδομένου ὅτι ἔχομεν καὶ πολλοὺς ἀρτοποιοὺς ἄνευ ἀρτοποιείων.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** παρατηρεῖ ὅτι δύνανται διὰ μεταβιβάσεων τῶν δικαιουμένων προσώπων νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς ἕνα τράστ πολλαὶ ἄδειαι.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος κίνδυνος, διότι τὸ νομοσχέδιον ἀποκαθαίρει τὴν ἀρτοποιϊτικὴν νομοθεσίαν ἀπὸ τὴν πληθὺν τῶν προσωπικῶν διατάξεων. Εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου εὑρέθησαν σύμφωνοι ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Γίνονται μετὰ τοῦτο δεκτὰ τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 ὡς ἔχουσι.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 15 ὁ κ. Ὑπουργὸς δηλοῖ ὅτι ἀπαλείφονται τὸ α' καὶ β' ἐδάφιον τῆς 1 παραγράφου.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** συνιστᾷ νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὰ ἄτοπα τῶν συλλήψεων.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** δηλοῖ ὅτι ἔχει ληφθῇ τοιαύτη πρόνοια εἰς ἕτερον ἄρθρον.

Μεθ' ὃ γίνονται δεκτὰ τὸ ἄρθρον 13 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ τὰ ἄρθρα 16-22 ὡς ἔχουσι καὶ τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1930 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 κωδικοποιηθείσης συμβάσεως κλπ.» ὁ κ. ***Ε. Ζούκας*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τῆς συμβάσεως, ἐὰν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκποιήσῃ λειβάδια αἴρεται ἀπ' αὐτῶν τὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ οὕτω τορπιλλίζεται ὁ χθὲς ψηφισθεὶς νόμος. Καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. 2. Συνεχίζων ἀναπτύσσει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 ὅπως μὴ τεθῇ ὅτι θὰ προστατεύωνται οἱ μέχρι τοῦ 1929 καλλιεργήσαντες, διότι οὕτω ἀδικοῦνται οἱ μέχρι τοῦ 1928 καλλιεργήσαντες καὶ θὰ μείνουν ἀκτήμονες.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) παρακαλεῖ νὰ κατατεθοῦν αἱ ἀναπτυχθεῖσαι τροπολογίαι, ἵνα ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὴν β' συζήτησιν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μέτρων τινῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καί τινων εἰδικῶν κλάδων αὐτῆς» ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι οὐδεμίαν ἀντίρρησιν δύναται νὰ ἔχῃ προκειμένου περὶ μέτρων ἀποβλεπόντων εἰς τὴν γεωργικὴν πρόοδον. Ἀλλ' ὑπάρχουν παρατυπίαι τινὲς εἰς τὸ νομοσχέδιον, ὅπως ἡ μὴ ὑπογραφὴ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς Γεωργίας) ἀπαντᾷ ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἶναι συντεταγμένη.

Α. Παπαθανάσης. Τὸ νομοσχέδιον εἶναι κατὰ τὰ 2)3 ποινικὸς νόμος, αἱ δὲ κυρώσεις θὰ κανονισθοῦν διὰ διατάγματος, καὶ ἴσως τεθοῦν καὶ βαρεῖαι ποιναί, ἐνῷ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐκδηλοῦται πανταχοῦ μία τάσις νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς ποινικοποιήσεις καὶ θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένον νὰ διαγραφοῦν αἱ ποινικαὶ διατάξεις, θεσπιζομένου ἐν ἀνάγκῃ διὰ τὰς παραβάσεις ἑνὸς μικροῦ προστίμου, δεδομένου μάλιστα ὅτι διὰ διατάγματος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θεσπισθοῦν ποιναί. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 ὑπάρχει καὶ ἄλλη κύρωσις ἐπικίνδυνος, εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 7 ὑπάρχει θεσπισμένη μία ἀμοιβή, πλὴν πολὺ ἀκαθόριστος.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἔχομεν ὡρισμένην πίστωσιν τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπερβῶμεν.

Α. Παπαθανάσης. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁρισθῇ ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 1)10 τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Τὰς ἀμοιβὰς αὐτὰς τὰς ἐθέσαμεν διότι προσπαθοῦμεν νὰ δώσωμεν μίαν ὥθησιν εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν νωπῶν σταφυλῶν.

Α. Παπαθανάσης. Πρέπει νὰ τεθῇ ἓν ἀνώτατον ὅριον. Συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις εἰς τὸ ἄρθρον 12 τονίζων ὅτι ἡ διάταξις εἶναι ἀτελής, διότι δὲν ἐξάγεται ἂν πρόκειται περὶ παραχωρήσεως κατὰ κυριότητα ἢ περὶ παραχωρήσεως κατὰ χρῆσιν καὶ ποῖαι θὰ εἶναι αἱ συνέπειαι τῆς ἀθετήσεως.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Τὸ παραχωροῦμεν κατὰ κυριότητα, οἱ δὲ λοιποὶ ὅροι θὰ ὁρισθοῦν διὰ τοῦ διατάγματος.

Α. Παπαθανάσης. Τότε θὰ γίνουν καταχρήσεις.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἀφίσαμεν κάποιαν εὐρύτητα εἰς τὴν διοίκησιν διὰ νὰ καθορίζῃ τοὺς ὅρους τῆς παραχωρήσεως ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, διότι ὑπάρχουν

καὶ τοιαῦται ἐπιβάλλουσαι τὴν παραχώρησιν τῆς κυριότητος.

Α. Παπαθανάσης. Πρέπει νὰ καθορισθῇ ἂν θὰ ἔχωμεν παραχώρησιν κυριότητης ἢ χρήσεως.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Λαμβάνω ὑπὸ σημείωσιν τὴν παρατήρησίν σας καὶ εἰς τὴν β' ἀνάγνωσιν θὰ σᾶς εἴπω.

Ὁ κ. ***Σ. Συμεώνογλου*** παρατηρεῖ ὅτι εἶναι περιπτώσεις ποὺ ἐπιβάλλεται ἡ παραχώρησις τῆς κυριότητος ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ δαπανηθοῦν μεγάλα ποσά.

Α. Παπαθανάσης. Αἱ πτηνοτροφικαὶ ἐγκαταστάσεις δὲν ἀπαιτοῦν μεγάλα ποσά. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ β' παράγρ. τοῦ ἄρθρου, ἐπιτρέπουσα ἀπαλλοτριώσεις καὶ ἰδιωτικῶν ἀκόμη ἐκτάσεων εἶναι ἀντισυνταγματικὴ διότι προδικάζομεν ἀπὸ τώρα τὴν δημοσίαν ὠφέλειαν, ἀσεβοῦντες πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἰδιοκτησίας. Συνεπῶς, τονίζει, πρέπει νὰ διαγραφῇ ἡ διάταξις αὐτή.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Μὴ λησμονῆτε ὅτι δίδεται πλήρης ἀποζημίωσις.

Α. Παπαθανάσης. Δὲν πρόκειται περὶ τῆς ἀποζημιώσεως· ὁ ἰδιοκτήτης ἔχει σύνδεσμον μὲ τὸ κτῆμά του καὶ θέλει τὸ κτῆμά του.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὑπάρχουν ὡρισμέναι περιπτώσεις δυστροπίας ἰδιοκτητῶν ζητούντων ὑπερόγκους τιμὰς δι' ἀναγκαιοῦντα οἰκόπεδα πρὸς ἐπέκτασιν λειτουργούντων πτηνοτροφείων.

Α. Παπαθανάσης. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαλλοτριώσεως τὸ ἔχετε ἐκ τοῦ γενικοῦ νόμου. Συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 15 δημιουργεῖται μία θέσις διευθυντοῦ καὶ δύο ἐπιμελητῶν. Ὅπως εἶναι, λέγει, διατυπωμένη ἡ διάταξις πρόκειται περὶ γκωτσγραφίας. Ἀνάγκη τῆς διατάξεως αὐτῆς δὲν εἶναι διότι ὑπάρχουν εἴκοσι μελισσοκόμοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ μένουν ἀχρησιμοποίητοι.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Τὸ ἄρθρον 15 ὁμιλεῖ περὶ πτηνοτρόφων καὶ εἶναι ἐλάχιστοι οἱ εἰδικοὶ τοιοῦτοι. Ἂν θέλετε θέτομεν καὶ ἄλλα προσόντα.

Α. Παπαθανάσης. Φοβοῦμαι ὅτι πρόκειται περὶ ἀποτυχόντων ἐπιχειρηματιῶν.

Σ. Συμεώνογλου. Νομίζω ὅτι καλύτερον θὰ ἦτο νὰ σταλοῦν γεωπόνοι τοῦ δημοσίου πρὸς εἰδίκευσιν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 17 μὲ τὸν διδόμενον χαρακτηρισμὸν τοῦ μελισσοκόμου ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι μελισσοκόμοι.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἡ διάταξις ἐτέθη διὰ νὰ συγκεντρώσωμεν μίαν στατιστικήν.

Α. Παπαθανάσης. Νὰ θέσετε τότε μελισσοτρόφους, ἄλλως ὁ τίτλος τοῦ μελισσοκόμου πρέπει νὰ δοθῇ εἰς ἐπιστημονικὰ μελισσοτροφεῖα, τὰ ὁποῖα νὰ τυγχάνουν καὶ εἰδικῶν ἀμοιβῶν.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Κατὰ τὴν β' συζήτησιν θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ διάταξις αὕτη.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 18 δημιουργεῖ θέσιν τμηματάρχου μελισσοκομίας ἐξωθεν, ἐνῷ ὑπάρχουν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δεδοκιμασμένοι τοιοῦτοι.

Κ. Βουδούρης. Αὐτὴ ἡ θέσις διαγράφεται;

Α. Παπαθανάσης. Διαγράφεται.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν ὅλας τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἀξιοτίμου προλαλήσαντος καὶ κατὰ τὴν β' συζήτησιν θὰ ἔλθῃ τὸ νομοσχέδιον τροπολογημένον.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3598 καὶ 4382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς» καὶ ὥρᾳ 8 μ. μ., συναινέσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Καλιαλέξης

Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'

Σαββάτου 14 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ἰω. Τσιριμῶκος,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ Γ. Τσουρίδης μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐράνων ὑπὲρ ἱδρύσεως Σανατορίου γνωρίζει ὅτι ἡ ἵδρυσις Σανατορίου ἐν Κορφοζυλιᾷ τῶν Μαγουλιάνων τῆς Ἀρκαδίας ὀφείεται κυρίως εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γ. καὶ Ι. Μπακασπούλου.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Κάτω καὶ Ἄνω Φουρνῆς τῆς Ἐπαρχίας Μεραμβέλου τοῦ νομοῦ Λασηθίου Κρήτης ζητοῦν τὴν λῆψιν νομοθετικῶν μέτρων διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Ἐπισκόπου Πέτρας Δωροθέου.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Βέλλου τῆς Κορινθίας διαμαρτυρομένων κατὰ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Κορίνθου ἐπιδιώκοντος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν 200 στρεμμάτων σταφιδαμπέλων πρὸς τὸν σκοπὸν ἱδρύσεως ἀμπελουργικῆς σχολῆς.

Οἱ πρόσφυγες οἱ ἐγκατασταθέντες εἰς τὸ οἰκόπεδον Χαμδὴ βέη Θεσσαλονίκης παρακαλοῦν ὅπως ἀκυρωθῇ ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ οἰκοπέδου, ἐφ' οὗ ἤλπιζον νὰ στεγασθῶσιν ὁριστικῶς.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῶν ἐργατῶν Ἀθηνῶν ζητεῖ τὴν κατάθεσιν καὶ ψήφισιν νομοσχεδίου περὶ ἐπεκτάσεως τῶν χρονικῶν ὁρίων προειδοποιήσεως καὶ ἀποζημιώσεως τοῦ τελευταίως ψηφισθέντος νόμου 4558.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ε. Τριποδάκης*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Ἐμ. Σγουράκη, παραπονουμένου κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἀρνουμένου τὴν παράδοσιν τοῦ καφενείου τῆς σχολῆς καὶ τοῦτο πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

Ἡ κοινότης Βετερνίκου ζητεῖ τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

Αἱ ἑνώσεις ἀναπήρων θυμάτων πολέμου Ἠπείρου καὶ Πατρῶν ἀποκηρύττουν τοὺς παρανόμως δρῶντας ἀρχειομαρξιστὰς Ἀθηνῶν καὶ ζητοῦν ἐπέκτασιν τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 4042 εἰς πάσας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ι. Λύτρας ἐκπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου ἀποστράτων ἀξιωματικῶν Μεσολογγίου, διαμαρτυρόμενος κατὰ ἐνίων ἀνωτέρων λειτουργῶν, ζητεῖ τὴν αὐστηρὰν αὐτῶν τιμωρίαν

Τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀχαϊοήλιδος ὑποβάλλει πρακτικὸν ἐν ᾧ ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις του ἐν σχέσει μὲ τὴν συγκλονίζουσαν τὸν σταφικὸν κόσμον κρίσιν καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἐνεργηθοῦν τὰ δέοντα.

Ὁ Προσφυγικὸς συνεταιρισμὸς Ἀμπελοκήπων Θεσ)νίκης διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας περὶ μεταβολῆς τοῦ ροῦ τῶν χειμάρρων Λεμπέτη —Καρκάσιν— καὶ Νεαπόλεως.

Οἱ κάτοικοι Σιτοχωρίου Αὐλῶνος Τριφυλλίας ζητοῦν τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς τῶν δανείων 1929 -30 καὶ τῶν δημ. φόρων 1928—30.

Τὰ καπνεργατικὰ σωματεῖα Καβάλλας καὶ Δράμας παρακαλοῦν ὅπως υἱοθετηθῶσιν αἱ ἀπόψεις τοῦ λαοῦ Καβάλλας ἐκπροσωπουμέ ω παρ' εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτηθείσης πρὸς τοῦτο.

Οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ ἐνοικιασταὶ Ἰωαννίνων διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνοικιοστασίου ζητοῦν τὴν ἐπέκτασιν τούτου καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ λαὸς τοῦ Βόλου συνελθὼν εἰς συλλαλητήριον ὑποβάλλει διάφορα αἰτήματα σχετικὰ μὲ τὴν μεταφορὰν καὶ ἐγκατάστασιν διαφόρων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τῇ πόλει των.

Ὁ Κτηματικὸς Σύνδεσμος Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ὅπως τὸ ἐνοικιοστάσιον παραταθῇ δι' ἓν μόνον ἔτος.

Ἡ ***Γερουσία*** ὑποβάλλει τὰ παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθέντα κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς ἑταιρείας The Blackpurn Aeroplane & Motor Ltd».

2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Νοεμβρίου 1925 περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων».

3) «Περὶ ἐνισχύσεως τῶν μονάδων τῆς Στρατ. Ἀεροπορίας δι' ἐκτάκτων τεχνιτῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐργατῶν».

4) «Περὶ ἐξομοιώσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας καὶ αὐξήσεως τοῦ ἀεροπορικοῦ ἐπιδόματος».

5) «Περὶ ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως Ἀρχαιολογικῶν Μουσείων».

6) «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν».

7) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4397 περὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως».

8) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4035 περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως τῶν ἐκ γερουσιαστῶν ἐκλεγομένων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κλπ.».

Ὁ κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑποβάλλει σχέδια νόμων:

1) «Περὶ ἀνεγέρσεως καὶ συντηρήσεως τάφων καὶ κενοταφίων κλπ. πεσόντων ὑπὲρ Πατρίδος κατὰ τοὺς πολέμους» καὶ

2) «Περὶ ἐξόδων παραστάσεως διοικητῶν πυροβολικοῦ Σωμ. Στρατοῦ».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Φ. Ζαΐμης*** καὶ ***Μ. Αἰλιανὸς*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μέτρων τινῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καί τινων εἰδικῶν κλάδων αὐτῆς».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀσκεπίδης*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν Θεσσαλονίκης περὶ συστάσεως δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἥτις παραπέμπεται εἰς τὴν ἁρμοδίαν Κοινοβ. Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν.

Ἐπίσης ὁ κ. ***Ν. Ἀσκεπίδης*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου ἀγοραστῶν κτημάτων ἀνταλλαξίμων.

Ὁ κ. ***Δ. Κογεβίνας,*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς κτηματιῶν Κερκύρας, λέγει ὅτι κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1925 διὰ Ν.Δ' καθωρίσθη ὅπως τὰ ἀγροληπτικὰ κτήματα Κερκύρας θεωρηθοῦν ὡς ἀπαλλοτριωθέντα πρὸ πάσης ἀποζημιώσεως, ἐνῷ ὁ μέχρι τότε νόμος ὡρίζεν ἀποζημίωσιν ἡ ὁποία καὶ ἐπληρώνετο τμηματικῶς. Τονίζει ὅτι τοῦτο εἶναι ἄδικον καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι βεβαίως κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον θέλει λάβει τὸ Ὑπουργεῖον τὰ ἀνάλογα μέτρα πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κτηματιῶν. Μέχρις ὅτου ὅμως ἔλθῃ ὁ Ὀκτώβριος θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ γίνῃ ἡ ἐκτίμησις τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ νὰ καταρτισθῶσι πίνακες συνολικῆς ἐκτιμήσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ γίνῃ πληρωμὴ τὸν Ὀκτώβριον.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπ. Γεωργ.) λέγει ὅτι τοῦτο εἶναι πολὺ ὀρθὸν καὶ θὰ ληφθῶσι σχετικὰ μέτρα.

Ὁ κ. ***Ι. Μουτζουρίδης,*** λαμβάνων ἀφορμὴν ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ προέδρου Ἀσπίνης περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς λαχανικῶν, διαμαρτύρεται διὰ τὴν γενομένην ἀπαγόρευσιν καὶ τονίζει ὅτι οἱ παραγωγοὶ εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει, ἐκφράζει δὲ τὴν λύπην του διότι βλέπει τοιουτοτρόπως διαψευδομένας τὰς ἐπαγγελίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπ. Γεωργ.) λέγει ὅτι ἀφορμὴ τῆς ἀπαγορεύσεως ὑπῆρξαν λόγοι φυτοπαθολογικῆς φύσεως. Κατόπιν ἐπειδὴ ὑπεβλήθησαν διαμαρτυρίαι ὡρισμένων περιφερειῶν τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τῆς γενικεύσεως τοῦ μέτρου ἡ Κυβέρνησις ἦρε τὴν ἀπαγόρευσιν ἐκ τινων περιφερειῶν ἐπιφυλασσομένη νὰ ἐπανεξετάσῃ ὁλοκληρωτικῶς τὸ ζήτημα.

Ν. Τζερμιᾶς. Θὰ φέρωμεν καὶ ἀντίθετον ἀναφοράν.

Θ. Κολιαλέξης. Δὲν δύνασθε νὰ ὁμιλήσητε διότι δὲν εἶσθε ἐγγεγραμμένος.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ μέτρου τούτου ἡ Κυβέρνησις ἤλλαξεν ἀλληλοδιαδόχως καὶ κατ' ἐπανάληψιν πολιτικήν. Οἱ παραγωγοὶ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὑπῆρξαν ἀνταγωνισταὶ τῆς Νέας Ἑλλάδος οὐδὲ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιφέρουν εἰς αὐτοὺς οὐδεμίαν ζημίαν. Ἐν προκειμένῳ οἱ παραγωγοὶ τῆς Νέας Ἑλλάδος οὐδαμῶς ἔχουν νὰ ζημιωθοῦν, διότι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μεταφέρονται πανταχόθεν παρόμοια προϊόντα. Τὸ νὰ ἐμποδίζωνται μόνον τὰ προϊόντα τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος εἶναι καταστρεπτικὸν διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ τόπου. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀποφασίσῃ, δὲν εἶναι ἤδη καιρὸς δισταγμῶν, διότι πᾶς δισταγμὸς εἶναι καταστροφὴ διὰ τοὺς παραγωγοὺς χωρὶς κἂν νὰ συντελῇ εἰς τὴν προστασίαν ἄλλων παραγωγῶν.

Σ. Ταλιαδοῦρος. Δέκα ἡμέραι παρῆλθον ἀφ' ἧς ἐνέσκηψεν ἡ καταστρεπτικὴ χάλαζα εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρδίτσης καταστρέψασα ὁλοκληρωτικῶς τὴν πρώϊμον καὶ ὄψιμον ἐσοδείαν δώδεκα χωρίων. Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς δεκάδας ἑκατομμυρίων, ἐπλήγωθησαν ἄνθρωποι, ἐθανατώθησαν ζῶα, καὶ οἱ κάτοικοι ἀλλόφρονες συνέρρευσαν εἰς Καρδίτσαν εἰς συλλαλητήριον, καὶ πρὸς στιγμὴν ἠπειλήθη καὶ ἡ τάξις πολλῶν ζητούντων νὰ διαρπάσωσι τὰ ἀρτοποιεῖα. Καθησυχάσαμεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐλπίδει ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐνίσχυε τούτους χρηματικῶς· ἀτυχῶς οὐδὲν μέχρι σήμερον ἐγένετο καὶ νέα καταφθάνουν ἐκεῖθεν τηλεγραφήματα ἀπελπισίας. Διὰ τὰς ζημίας ταύτας ὡς ἀντελήφθην ἰδίοις ὄμμασιν ἀποδίδω πταῖσμα καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μὴ προνοήσασα νὰ διαπαιδαγωγήσῃ ἐπαρκῶς ὥστε νὰ ἀσφαλίζουν οὗτοι τὰ προϊόντα των κατὰ τῆς χαλάζης, καὶ θὰ συνίστων νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ τὸ ἐν Πελοποννήσῳ σύστημα τῆς ἀσφαλίσεως τῶν σταφιδαμπέλων ὑποχρεωτικῶς ὅπου λαμβάνουν δάνεια οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τὸν αὐτόνομον ὀργανισμὸν τῆς σταφίδος, ἠδύνατο τὴν ἀσφάλειαν κατὰ χαλάζης νὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα μὲ μικρότερα ποσοστὰ καὶ ν' ἀσφαλίζῃ ὑποχρεωτικῶς τοὺς καπνοὺς ὅταν δανείζῃ χρήματα. Κατ' αὐτὰς λέγει ὁ χρόνος τῆς σπορᾶς καὶ οἱ χωρικοὶ στεροῦνται χρημάτων νὰ ἀγοράσουν σπόρου οὐδεὶς δὲ δίδει εἰς αὐτοὺς χρήματα. Ἐπὶ Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ὅταν ἡ Ἥρος ὑπέστη ζημίας ἐκ πλημμύρας ἐδόθη βοήθημα καὶ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐβοήθησε χρηματικῶς

τοὺς πλημμυροπαθεῖς Μακεδονίας. Ἀνεξαρτήτως τῶν δανείων δέον νὰ δώσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ χρηματικὸν βοήθημα εἰς τοὺς χωρικοὺς αὐτοὺς καὶ ἀνάγκη νὰ ἐξαγγείλῃ ἡ Κυβέρνησις τί ἔπραξε καὶ τί θὰ πράξῃ δι' αὐτούς, πρὸς δὲ ὅτι ἀποφασίσῃ νὰ δώσῃ νὰ τὰ δώσῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος διὰ νὰ μὴ προληφθῇ ἡ ὄψιμος σπορά.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι ἐπιτροπὴ χαλαζοπλήκτων ἐκ Μακεδονίας ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν παρόμοια παράπονα καὶ ἐζήτησε ταχεῖαν τραπεζιτικὴν ἀρωγήν. Ἡ Κυβέρνησις ἤκουσε μετὰ προσοχῆς τὰ αἰτήματα ταῦτα, ἐνήργησε δὲ ἤδη ὅπως δοθῇ ταχεῖα τραπεζιτικὴ ἀγωγὴ ὑπὸ μορφὴν καλλιεργητικοῦ δανείου.

Ι. Κουτσίνας. Ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς λέγει ὅτι ἀθρόα τηλεγραφήματα ληφθέντα ἐκ τῶν χωρίων τῆς περιφερείας Λαρίσης Νίκαια Χάλκη καὶ Νέαι Καρυαὶ ἀναφέρουν ὅτι τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας λόγῳ τῶν βροχῶν καὶ τοῦ ἀποτόμου καύσωνος ἐπῆλθον σημαντικαὶ καταστροφαὶ ἀνερχόμεναι εἰς 50 ο/ο καὶ 80 ο/ο τοῖς ἑκατόν. Τονίζει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς γεωργοὺς οἵτινες ἐνῷ ἐφέτος ἀνέμενον πλουσίαν συγκομιδὴν πρὸς ἀνακούφισιν ἐκ τῆς περισυνῆς καταστροφῆς, ὑπέστησαν πάλιν σοβαρὰς ζημίας καὶ παρακαλεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ ἁρμόδιον ὑπάλληλον νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς βλάβας.

Ὁ κ. ***Ι Παπαφλέσσας*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν ἐργατοϊδιοκτητῶν τῶν κάρρων καθαριότητος Πειραιῶς λέγει ὅτι δὲν ζητοῦν ἄλλο τι παρὰ νὰ πληρωθοῦν τὸν κόπον τῆς ἐργασίας των. Ὁ κ. Δήμαρχος ἀρνεῖται νὰ τοὺς πληρώσῃ δικαιολογούμενος ὅτι τὸ Ταμεῖον στερεῖται χρημάτων. Τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ καθαρὰν ἀδικίαν πρὸς ἄρσιν τῆς ὁποίας παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ μεριμνήσῃ.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι γνωστὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Πράγματι ὁ δῆμος εὑρίσκεται εἰς κάποιαν στενοχωρίαν ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἀναγκάζεται νὰ κατανέμῃ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ πληρώσῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ συστήσῃ σχετικῶς.

Παρελθούσης τῆς ὥρας αἱ λοιπαὶ ἀναφοραὶ ἀναβάλλονται, εἰσέρχεται δὲ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων:

1) «Περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν».

2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4565 περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3618 περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατ. προβιβασμῶν».

3) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων περὶ ἀρτοποιΐας», ὡς διωρθώθη λεκτικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

1. Κυροῦνται τὰ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1926 καὶ 20 Ἀπριλίου 1926 Νομοθετικὰ Διατάγματα.

2. Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1929 καὶ ἐφεξῆς ἡ ἐκπαίδευσις τῶν στελεχῶν τοῦ στρατεύματος εἰς Σχολὰς Ἐκπαιδεύσεως κανονίζεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Ἐκπαίδευσις εἰς Σχολὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Α. Παραγωγικαὶ σχολαὶ μονίμων καὶ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

1) Σχολὴ Εὐελπίδων, 2) Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν, 3) Ἰατρικὴ Σχολή, 4) Σχολὴ Ὑποψηφίων Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν παροχὴν τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναγκαιούντων μονίμων στελεχῶν τοῦ στρατεύματος λειτουργοῦσιν αἱ κάτωθι Στρατιωτικαὶ Σχολαί.

α') Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων.

β') Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν.

γ') Στρατιωτικὴ Ἰατρικὴ Σχολή.

2. Ἕδρα τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων, Ὑπαξιωματικῶν καὶ Ἰατρικῆς Σχολῆς εἶναι αἱ Ἀθῆναι.

3. Εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς Εὐελπίδων καὶ Ἰατρικῆς εἰσάγονται κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύονται ἰδιῶται καὶ ὁπλῖται.

4. Εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Ὑπαξιωματικῶν εἰσάγονται κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύονται λοχίαι καὶ ἐπιλοχίαι τοῦ Στρατεύματος.

5. Τὰ τῆς μετατάξεως καὶ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Ἀεροπορίαν ἀνθυπολοχαγῶν τῶν τεσσάρων ὅπλων (Πεζικοῦ, Ἱππικοῦ, Πυροβολικοῦ καὶ Μηχανικοῦ) καθορισθήσονται διὰ τῶν σχετικῶν νόμων περὶ Ἀεροτορίας.

Ὁμοίως καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἐπικούρων παρατηρητῶν.

6. Εἰς τὰ ὅπλα Πεζικόν, Πυροβολικόν, Ἱππικὸν καὶ Μηχανικὸν παρέχονται ἀξιωματικοὶ ὑπὸ τῶν Στρατ. Σχολῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἀποφοιτῶντες κατατάσσονται ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ εἰς τ' ἀνωτέρω ὅπλα, ἐκτὸς ἂν εἰδικὸς νόμος προβλέπῃ καὶ τὴν κατ' ἄλλον τρόπον κατάταξιν.

7. Εἰς τὰ Σώματα Μεταγωγικοῦ, Στρατολογίας, Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου καὶ Διαχειρίσεως παρέχονται ἀξιωματικοὶ μόνον ὑπὸ τῆς Στρατ. Σχολῆς τῶν Ὑπαξιωματικῶν, ἐκ τῆς ὁποίας οἱ ἀποφοιτῶντες κατατάσσονται ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ εἰς τ' ἀνωτέρω Σώματα, ἐκτὸς ἂν εἰδικὸς νόμος προβλέπῃ καὶ τὴν κατ' ἄλλον τρόπον κατάταξιν.

8. Εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Ὑγειονομικοῦ παρέχονται ἀξιωματικοὶ ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, ἐκ τῆς ὁποίας οἱ εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντες κατατάσσονται ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ εἰς τὸ Ὑγειονομικὸν Σῶμα.

Ἐξαιρετικῶς μέχρι τέλους τοῦ 1930 ἐπιτρέπεται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ Ὑγειονομικὸν Σῶμα ὡς δόκιμοι ἀνθυπίατροι ἰδιῶται κατόπιν διαγωνισμοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 4141 καὶ 4443 νόμων.

9. Ἴδιοι νόμοι ρυθμίζουσι τὰ τῆς λειτουργίας τῶν Στρατ. Σχολῶν Εὐελπίδων, Ὑπαξιωματικῶν καὶ Ἰατρικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν παροχὴν τῶν δι' ἑκάστην κλάσιν ἀναγκαιούντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος λειτουργεῖ ἐν Ἀθήναις Σχολὴ ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, εἰς ἣν εἰσάγεται κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύεται ἀριθμὸς τις ὁπλιτῶν τοῦ Στρατεύματος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, διὰ τὰ ὅπλα Πεζικόν, Πυροβολικόν, Ἱππικόν, Μηχανικὸν καὶ τὰ Σώματα Μεταγωγικόν, Διαχειρίσεως, Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου Ὑγειονομικόν, Φαρμακευτικὸν καὶ Κτηνιατρικόν.

2. Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὰ Σώματα Ὑγειονομικόν, Φαρμακευτικὸν καὶ Κτηνιατρικὸν δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰσιτήριον διαγωνισμὸν ἐφ' ὅσον κέκτηνται πτυχίον τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς.

3. Ἴδιος νόμος ρυθμίζει τὰ τῆς Σχολῆς ταύτης.

4. Οἱ ὑποψήφιοι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀεροπορίας ἐκπαιδεύονται εἰς ἣν καὶ οἱ μόνιμοι ἀξιωματικοὶ ἀεροπόροι Σχολήν.

Β. Σχολαὶ ἀνωτέρας τακτικῆς μορφώσεως.

α') Σχολὴ Πολέμου. β') Σχολὴ τακτικῶν σπουδῶν Πυροβολικοῦ.

Ἄρθρον 4.

α'.) Σχολὴ Πολέμου.—Ἕδρα Ἀθῆναι.

1. Διὰ τὴν ἀνωτέραν τακτικὴν καὶ ἐπιτελικὴν μόρφωσιν

τῶν στελεχῶν τοῦ στρατεύματος λειτουργεῖ ἐν Ἀθήναις Σχολὴ Πολέμου.

2. Εἰς ταύτην εἰσάγονται κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ ἐκπαιδεύονται ἐπὶ διετίαν λοχαγοὶ τῶν μαχίμων ὅπλων τοῦ στρατεύματος.

3. Κατὰ τὰς πρώτας περιόδους ἐπιτρέπεται νὰ εἰσαχθῶσι καὶ ταγματάρχαι, λαμβάνοντες μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰς ὃν καὶ οἱ λοχαγοί.

4. Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν Σχολὴν Πολέμου δὲν δύνανται νὰ μετάσχωσι τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ διὰ τὴν Σχολὴν ταύτην, ἂν προηγουμένως δὲν ἀπεφοίτησαν εὐδοκίμως τῶν Σχολῶν Ἐφαρμογῆς τοῦ ὅπλου των, ἤτοι οἱ μὲν τοῦ Πεζικοῦ καὶ Μηχανικοῦ τοῦ τμήματος λοχαγῶν τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ, οἱ τοῦ Πυροβολικοῦ τοῦ τμήματος βολῆς τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πυροβολικοῦ, οἱ τοῦ Ἱππικοῦ τοῦ τμήματος ἱλάρχων τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ καὶ οἱ τῆς Ἀεροπορίας δέον νὰ ἔχωσι τὰ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου ὁρισθησόμενα προσόντα.

5. Οἱ λοχαγοὶ τοῦ Πεζικοῦ καὶ Μηχανικοῦ οἱ φοιτήσαντες εἰς τὸ λειτουργῆσαν τμῆμα λοχαγῶν Πεζικοῦ καὶ Μηχανικοῦ τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ λογίζονται ὡς ἀποφοιτήσαντες τοῦ συνιστωμένου ἀντιστοίχου τμήματος λοχαγῶν τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ.

6. Οἱ κεκτημένοι τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου κατὰ τὴν 12 Μαΐου τοῦ 1926. ὅτε ἐτέθη εἰς ἰσχὺν τὸ ἀπὸ 20-4-26 Νομοθ. Διάταγμα ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ ἔχωσιν ἀποφοιτήσει εὐδοκίμως τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς τοῦ ὅπλου των.

7. Ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐπιμελητείας καὶ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Σώματος δύνανται νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου καὶ φοιτῶσιν ἐπὶ ἓν μόνον ἔτος, κατόπιν διαγωνισμοῦ καὶ εὐδοκίμου φοιτήσεως εἰς τὰς οἰκείας Σχολὰς Ἐφαρμογῆς.

Ἐὰν ὅμως δὲν εἰσαχθοῦν τοιοῦτοι κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ ἀξιωματικῶν τῆς Ἐπιμελητείας καὶ Ὑγειονομικοῦ ἄνευ ἐξετάσεων, προτάσει τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου καὶ κατόπιν γνωματεύσεως τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

8. Ὡς ἀνώτερον ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου ὁρίζεται τὸ 42ον ἔτος μὴ συμπεπληρωμένον τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

9. Εἰς τοὺς εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντας τῆς Σχολῆς Πολέμου ἀξιωματικοὺς τῶν μὲν μαχίμων ὅπλων ἀπονέμεται πτυχίον ἀξιωματικοῦ ἐπιτελοῦς, τῶν δὲ Σωμάτων Ἐπιμελητείας καὶ Ὑγειονομικοῦ πτυχίον εὐδοκίμου φοιτήσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν λειτουργοῦσαν ἐν τῷ Ναυτικῷ «Ναυτικὴν Σχολὴν Ἐπιτελῶν», φοιτῶσι τινὲς ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Πολέμου τῆς ξηρᾶς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνωτέρας τακτικῆς καὶ ἐπιτελικῆς μορφώσεως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου διεξαγομένας ἐπιχειρήσεις.

2. Διάρκεια φοιτήσεως ἓξ μηνῶν.

3. Οἱ φοιτῶντες προτείνονται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Ἄρθρον 6.

β') Κέντρον Ἀνωτέρας Στρατιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἕδρα Ἀθῆναι.

1. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς γενικῆς καὶ τακτικῆς μορφώσεως τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν πέντε ὅπλων καὶ τὴν μετάδοσιν ἑνιαίου τακτικοῦ δόγματος λειτουργεῖ ἐν Ἀθήναις "Κέντρον Ἀνωτέρας Στρατιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

2. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν πέντε ὅπλων καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

3. Δι' εἰδικῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τοῦτο καὶ ὑποστράτηγοι, καλούμενοι ὁμοίως κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ

Ἄρθρον 7.

γ') Κέντρον τακτικῶν σπουδῶν Πυροβολικοῦ. Ἕδρα Ἀθῆναι.

1. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ μελέτη τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ὁμάδων Πυροβολικοῦ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων ὅπλων.

2. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι συνταγματάρχαι καὶ ἀντισυνταγματάρχαι τῶν 5 ὅπλων, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

3. Διάρκεια φοιτήσεως τετραμήνου διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς Πυροβολικοῦ καὶ τριμήνου διὰ τοὺς τῶν ἄλλων ὅπλων.

Ἄρθρον 8.

Προεδρικὰ Διατάγματα, προκαλούμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, κανονίζουσι τὰς λεπτομερείας τῆς λειτουργίας τῶν Σχολῶν καὶ Κέντρων ἀνωτέρας τακτικῆς μορφώσεως, καὶ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ λεπτομερείας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου.

Γ') Σχολαὶ εἰδικῆς μορφώσεως.

α') Σχολὴ Τοπογραφίας. β') Σχολὴ Γυμναστικῆς.

Ἄρθρον 9.

Α') Σχολὴ Τοπογραφίας. Ἕδρα Ἀθῆναι.

1. Παρὰ τῇ Γεωγραφικῇ Ὑπηρεσίᾳ Στρατοῦ λειτουργεῖ Σχολὴ Τοπογραφίας ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν μαχίμων ὅπλων εἰς τὴν Τοπογραφίαν.

2. Ἡ διάρκεια ἐκπαιδεύσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 6 μῆνας.

3. Ἀριθμὸς τις ἐκ τῶν δεικνυόντων ἐπίδοσιν εἰς τὴν ἄνω Σχολήν, κατόπιν ἐγγράφου γνωματεύσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Γεωγραφικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ, ἀποσπῶνται παρὰ τῇ Γεωγραφικῇ Ὑπηρεσίᾳ Στρατοῦ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δυνάμενον νὰ φθάσῃ ἀνελλιπῶς τῶν ἀναγκῶν μέχρι διετίας καὶ οἵτινες θέλουσι χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰς ἐργασίας πεδίου.

Ἄρθρον 10.

Β') Σχολὴ Γυμναστικῆς. Ἕδρα Ἀθῆναι.

1. Διὰ τὴν εἰδίκευσιν εἰς τὴν Γυμναστικὴν ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Στρατεύματος λειτουργεῖ ἐν Ἀθήναις Στρατιωτικὴ Σχολὴ Γυμναστικῆς.

2. Εἰς ταύτην φοιτῶσιν ὑπολοχαγοί, ἀνθυπολοχαγοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῶν μαχίμων ὅπλων καὶ τοῦ Σώματος τοῦ Μεταγωγικοῦ. Ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ λοχαγοὶ δύνανται νὰ παρακολουθήσωσιν ἐκπαίδευσιν ἀναλόγου.

3. Οἱ ἀξιωματικοὶ καλοῦνται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

Ἄρθρον 11.

Προεδρικὰ Διατάγματα προκαλούμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, προτάσει τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ὁρίζουσι τὰς λεπτομερείας τῆς λειτουργίας μιᾶς ἑκάστης τῶν ὡς ἄνω Σχολῶν Εἰδικῆς Μορφώσεως.

Ἄρθρον 12.

Γ') Σχολαὶ Ἐφαρμογῆς.

1. Διὰ τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν τῶν στελεχῶν εἰς τὰ τοῦ ὅπλου των προορίζεται ἡ λειτουργία τῶν κάτωθι Σχολῶν Ἐφαρμογῆς:

I. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ.
II. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πυροβολικοῦ.
III. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ.
IV. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Μηχανικοῦ.
V. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Ἐπιμελητείας.
VI. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας.
VII. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας.
VIII. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας.
IX. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Στρατολογίας.

Ἄρθρον 12.

Ι. Σχολὴ Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ. Ἕδρα Ἀθῆναι.

Αὕτη περιλαμβάνει τὰ κάτωθι τμήματα:

α') Τμῆμα ἀνθυπολοχαγῶν.

1. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἐξερχομένων, ἵνα καταστῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μικρῶν μονάδων τοῦ Πεζικοῦ μέχρι τοῦ λόχου συμπεριλαμβανομένου.

2. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

3. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἐκ τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν ἐξερχόμενοι ἀξιωματικοὶ μετὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφοίτησίν των, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

4. Παράρτημα τοῦ Τμήματος τῶν ἀνθυπολοχαγῶν προσωρινὸν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

5. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν μὴ ἀποφοιτησάντων ἐκ τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ Πεζικοῦ, ἵνα καταστῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μικρῶν μονάδων τοῦ Πεζικοῦ μέχρι τοῦ λόχου συμπεριλαμβανομένου.

6. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

7. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι, κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦΠεζικοῦ ἐκ τῶν μὴ ἀποφοιτησάντων τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πεζικοῦ.

β') Τμῆμα ὁπλισμοῦ καὶ βολῆς Πεζικοῦ.

8. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν τεχνικὴν καὶ τακτικὴν γνῶσιν καὶ χρῆσιν πάντων τῶν ὅπλων καὶ μηχανημάτων τοῦ Πεζικοῦ.

9. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

10. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἐξερχόμενοι ἀξιωματικοὶ μετὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφοίτησίν των, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

11. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γεν. Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) ὁρίζει διὰ τοὺς ἐξ ἑκάστης Στρατιωτικῆς Σχολῆς ἀποφοιτῶντας ἀξιωματικοὺς τὴν σειρὰν τῶν τμημάτων (ἀνθυπολοχαγῶν πρῶτον καὶ εἶτα ὁπλισμοῦ ἢ ἀντιστρόφως) καθ' ἣν οἱ ὡς ἄνω ἀξιωματικοὶ θὰ παρακολουθήσωσι τὰ τμήματα ταῦτα.

12. Εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο δύνανται ὡσαύτως νὰ φοιτήσωσι πρὸς μετεκπαίδευσιν συμφώνως πρὸς τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον) ἀπαρτίζοντες ἰδίαν κλάσιν καὶ οἱ μὴ φοιτήσαντες εἰς τὸ λειτουργῆσαν τμῆμα ὁπλισμοῦ καὶ βολῆς κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Πεζικοῦ προερχόμενοι ἐκ τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πεζικοῦ.

13. Παράρτημα τοῦ Τμήματος Βολῆς προσωρινὸν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

14. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν τεχνικὴν καὶ τακτικὴν γνῶσιν καὶ χρῆσιν πάντων τῶν ὅπλων καὶ μηχανημάτων τοῦ Πεζικοῦ.

15. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

16. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ Πεζικοῦ ἐκ τῶν μὴ ἀποφοιτησάντων τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πεζικοῦ, ὡς καὶ λοχαγοὶ ἐκ τῶν μὴ φοιτησάντων μέχρι σήμερον.

17. Οἱ φοιτῶντες εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Παράρτημα τοῦ τμήματος ἀνθυπολοχαγῶν συνεχίζουσι τὴν μετεκπαίδευσίν των εἰς τὸ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Παράρτημα τοῦ Τμήματος βολῆς ἐφ' ὅσον δὲν ἐφοίτησαν εἰς μέχρι τοῦδε λειτουργῆσαν τμῆμα ὁπλισμοῦ καὶ βολῆς.

18. Κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἱππικοῦ καὶ Μηχανικοῦ δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ τμῆμα ὁπλισμοῦ καὶ βολῆς ἢ εἰς τὸ ἐνΘεσσαλονίκῃ Παράρτημα τούτου εἰς περιωρισμένον ἀριθμόν, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῶν Ἐπιθεωρήσεων Ἱππικοῦ καὶ Μηχανικοῦ.

γ') Τμῆμα λοχαγῶν.

19. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν λοχαγῶν τοῦ Πεζικοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν κυρίως τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ των, τὴν γνῶσιν τῆς τακτικῆς ἐνεργείας τοῦ ὅπλου των, καὶ τὴν δι' ἐφαρμογῶν ἐξάσκησιν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μονάδων τοῦ Πεζικοῦ ἐν τῇ μάχῃ μέχρι καὶ τοῦ τάγματος συμπεριλαμβανομένου.

20. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ λοχαγοὶ τοῦ Πεζικοῦ ὑποχρεωτικῶς κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, πλὴν τῶν εὐδοκίμως ἀποφοιτησάντων τῆς Σχολῆς Πολέμου, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πεζικοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ λοχαγοὶ τοῦ Πεζικοῦ καὶ Μηχανικοῦ κατόπιν διαγωνισμοῦ, ἵνα ἀποκτήσωσιν ἐγκαίρως τὰ προσόντα πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν εἰσιτήριον διὰ τὴν Σχολὴν Πολέμου διαγωνισμόν.

21. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ὁρίζει ἑκάστοτε τὸν ἀριθμὸν τῶν θέσεων αἵτινες θὰ καταληφθῶσι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος καὶ ἐκείνων αἵτινες θὰ καταληφθῶσι κατόπιν διαγωνισμοῦ.

22. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

23. Ταγματάρχαι τοῦ Πεζικοῦ δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ ἄνω τμῆμα τῶν λοχαγῶν κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πεζικοῦ.

24. Εἰς τὸ Τμῆμα λοχαγῶν δύνανται νὰ φοιτήσωσι προαιρετικῶς πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως λοχαγοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ἵλαρχοι ἀποφοιτήσαντες τῶν ἀντιστοίχων τμημάτων τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς τοῦ ὅπλου των, ἐφ' ὅσον, ἔχοντες τὰ προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσι διὰ τὴν Σχολὴν Πολέμου, θὰ ἐπεθύμουν νὰ παρακολουθήσωσι καὶ τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος λοχαγῶν.

Οὗτοι καλοῦνται πρὸς φοίτησιν διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν αἰτήσεών των, ἐφ' ὧν γνωμοδοτοῦσιν αἱ προϊστάμεναι αὐτῶν ἀρχαὶ καὶ αἱ οἰκεῖαι Ἐπιθεωρήσεις.

25. Ἡ εἰς τὸ τμῆμα λοχαγῶν τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ φοίτησις τῶν λοχαγῶν τῶν λοιπῶν ὅπλων ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἐνεργείας τοῦ Πεζικοῦ θεωρουμένου ὡς βασικοῦ ὅπλου εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα.

δ') Πρότυπον Τμῆμα Πεζικοῦ.

26. Εἰς τὴν Σχολὴν Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ διατίθεται δύναμις Πεζικοῦ, ὀργανουμένη εἰς Πρότυπον Τάγμα, ὡς μέσον ἐκπαιδεύσεως.

27. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ δι' ὀργανικοῦ τμήματος ἐκτέλεσις πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τῶν εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς Σχολῆς γιγνομένων διδασκαλιῶν.

28. Τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ λειτουργοῦντα παραρτήματα τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ τάσσονται ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν, ὑφ' ἣν διατίθεται καὶ ἀνάλογον πρότυπον ὀργανικὸν τμῆμα Πεζικοῦ.

Ἄρθρον 13.

ΙΙ. Σχολὴ Ἐφαρμογῆς Πυροβολικοῦ.

Ἕδρα Ἀθῆναι.

Αὕτη περιλαμβάνει τὰ κάτωθι Τμήματα:

α'.) Τμῆμα ἀνθυπολοχαγῶν.

1. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐκ τῶν Σχολῶν ἐξερχομένων ἀνθυπολοχαγῶν Πυροβολικοῦ, οὕτως ὥστε νὰ καταστῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν Μονάδων Πυροβολικοῦ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς πυροβολαρχίας.

2. Διάρκεια φοιτήσεως δεκάμηνος.

3. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ κατ' ἔτος ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν Σχολῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

4. Παράρτημα τοῦ Τμήματος τῶν ἀνθυπολοχαγῶν προσωρινὸν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῇ Σχολῇ.

5. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν μὴ ἀποφοιτησάντων ἐκ τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ Πυροβολικοῦ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς πυροβολαρχίας.

6. Διάρκεια φοιτήσεως ἕξ μηνῶς.

7. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πυροβολικοῦ.

β') Τμῆμα βολῆς.

8. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ διὰ θεωρητικῶν διδασκαλιῶν, πρακτικῶν ἐφαρμογῶν καὶ ἀσκήσεων βολῆς βελτίωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν λοχαγῶν καὶ ὑπολοχαγῶν τοῦ Πυροβολικοῦ εἰς τὰ τῆς βολῆς.

9. Διάρκεια φοιτήσεως τετράμηνος.

Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ λοχαγοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὑπολοχαγῶν οἱ ἀρχαιότεροι, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πυροβολικοῦ.

10. Ταγματάρχαι τοῦ Πυροβολικοῦ μὴ φοιτήσαντες εἰς τὸ μέχρι τοῦδε λειτουργῆσαν Τμῆμα βολῆς ταγματαρχῶν δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ ἄνω Τμῆμα βολῆς πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει, καλούμενοι ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω.

γ') Τμῆμα τακτικῆς ἐκπαιδεύσεως ταγματαρχῶν Πυροβολικοῦ.

11. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ διὰ θεωρητικῶν διδασκαλιῶν, πρακτικῶν ἀσκήσεων καὶ ἀσκήσεων βολῆς ἐκπαίδευσις τῶν ταγματαρχῶν Πυροβολικοῦ εἰς τὰ τῆς τακτικῆς χρησιμοποιήσεως μοίρας καὶ ὁμάδος Πυροβολικοῦ ἐν τῷ ἀγῶνι.

12. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

13. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν οἱ ταγματάρχαι Πυροβολικοῦ, καλούμενοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πυροβολικοῦ. Κατὰ τὰς πρώτας περιόδους λειτουργίας τοῦ τμήματος τούτου θὰ φοιτήσωσιν εἰς αὐτὸ καὶ οἱ ἤδη ἀντισυνταγματάρχαι Πυροβολικοῦ, οἵτινες δὲν ἐφοίτησαν ὡς ταγματάρχαι.

14. Τὸ Τμῆμα τοῦτο θὰ λειτουργῇ ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ Τμῆμα βολῆς, κατὰ τὰς αὐτὰς χρονικὰς περιόδους καὶ ὑπὸ ἐνιαίαν διεύθυνσιν.

δ) Τμῆμα αὐτοκινήτων.

15. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις κατωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς τὰ τοῦ αὐτοκινήτου (ὀργάνωσις, λειτουργία, συντήρησις, ἐπισκευαὶ καὶ ὀδήγησις), θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν μονάδων τῶν χρησιμοποιουσῶν αὐτοκίνητα.

16. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

17. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ἀρχιτεχνῖται ἁρμοδιότητος Πυροβολικοῦ (διὰ τὰ συντάγματα βαρέος).

18. Οἱ ἀνωτέρω καλοῦνται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πυροβολικοῦ καὶ Ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ.

ε) Τμῆμα συντηρήσεως ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ.

19. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀξιωματικῶν διαχειρίσεως ἁρμοδιότητος Ὑλικοῦ Πολέμου ὡς καὶ ἀρχιτεχνιτῶν πυροτεχνουργῶν πρὸς ἐκμάθησιν τοῦ ὑλικοῦ ἐν γένει καὶ τῆς συντηρήσεως καὶ ἐλέγχου τοῦ ὑλικοῦ Πυροβολικοῦ.

20. Διάρκεια φοιτήσεως τρίμηνος.

21. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς διαχειρίσεως ἁρμοδιότητος Ὑλικοῦ Πολέμου καὶ ἀρχιτεχνῖται πυροτεχνουργοὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ταγματάρχου καὶ κάτω, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ὑλικοῦ.

στ) Τμῆμα Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πυροβολικοῦ

22. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ μόρφωσις καὶ ὁ καταρτισμὸς τεχνικῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ λειτουργίαν τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατεύματος καὶ τῶν μονάδων καὶ ὑπηρεσιῶν δι' ἃς ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ τεχνικαὶ γνώσεις.

23. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι κατόπιν διαγωνισμοῦ λοχαγοὶ καὶ ὑπολοχαγοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ ἔχοντες πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοῦ καὶ ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν συμπληρουμένην τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων.

24. Δύνανται ἐπίσης νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Πεζικοῦ, Ἀεροπορίας καὶ Μεταγωγικοῦ τῶν αὐτῶν βαθμῶν συμμετέχοντες εἰς τὸν εἰσιτήριον διαγωνισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροβολικοῦ.

25. Διάρκεια ἐκπαιδεύσεως διετής.

26. Οἱ εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντες τοῦ ἄνω τμήματος τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως λαμβάνουσι πτυχίον ἰσότιμον πρὸς τὰ τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Σχολῶν.

27. Οἱ εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντες τοῦ ἄνω τμήματος ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ Στράτευμα ἐπὶ ὀκταετίαν μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των, τετραετίαν δὲ οἱ διανύοντες τὸ δεύτερον ἔτος τῶν σπουδῶν ἐν τῷ ἄνω τμήματι ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου τούτου σχολικοῦ ἔτους ἤθελον ἀπαλλαγῇ δι' οἱονδήποτε λόγον τῆς ἐν τῷ τμήματι φοιτήσεως.

ζ) Πρότυπος Μοῖρα Πυροβολικοῦ.

28. Εἰς τὴν Σχολὴν Ἐφαρμογῆς Πυροβολικοῦ διατίθεται μονὰς Πυροβολικοῦ ὀργανουμένη εἰς Πρότυπον Μοῖραν, ὡς μέσον ἐκπαιδεύσεως.

29. Σκοπὸς τούτης εἶνε ἡ δι' ὀργανικοῦ τμήματος ἐκτέλεσις πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τῶν εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς Σχολῆς γενομένων διδασκαλιῶν, καὶ ἰδίᾳ τοῦ Τμήματος τῶν ἀνθυπολοχαγῶν.

Ἄρθρον 14.

ΙΙΙ) Σχολὴ Ἐφαρμογῆς Μηχανικοῦ.

Ἕδρα Ἀθῆναι

Αὕτη περιλαμβάνει τὰ κάτωθι Τμήματα :

α') Τμῆμα ἀνθυπολοχαγῶν.

1. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐκ τῶν Σχολῶν ἐξερχομένων, ἵνα καταστῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ χρησιμοποίησιν μονάδων Μηχανικοῦ μέχρι λόχου συμπεριλαμβανομένου καὶ διὰ τὴν ἐξάσκησιν εἰς τὰ σχετικὰ μὲ τὸ Μηχανικὸν ἔργα.

2. Διάρκεια φοιτήσεως δεκάμηνος.

3. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἐκ τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν ἐξερχόμενοι μετὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφοίτησίν των, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

4. Παράρτημα τοῦ Τμήματος τῶν Ἀνθυπολοχαγῶν προσωρινὸν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῇ Σχολῇ.

Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν μὴ ἀποφοιτησάντων ἐκ τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν ὑπολοχαγῶν καὶ ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ Μηχανικοῦ, ἵνα καταστῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ χρησιμοποίησιν μονάδων Μηχανικοῦ μέχρι λόχου συμπεριλαμβανομένου καὶ διὰ τὴν ἐξάσκησιν αὐτῶν εἰς τὰ σχετικὰ μὲ τὸ Μηχανικὸν ἔργα.

5. Διάρκεια φοιτήσεως δεκάμηνος.

6. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ Μηχανικοῦ ἐκ τῶν μὴ ἀποφοιτησάντων τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Μηχανικοῦ.

β) Τμῆμα μέσων συνδέσμου καὶ διαβιβάσεων.

7. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὅπλων εἰς τὴν τακτικὴν καὶ τεχνικὴν χρησιμοποίησιν τῶν μέσων συνδέσμου καὶ διαβιβάσεων.

8. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

9. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ἅπαντες οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ Μηχανικοῦ ὑποχρεωτικῶς, λαμβανόμενοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, καθὼς καὶ ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ τῶν ὅπλων Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Ἱππικοῦ καὶ Ἀεροπορίας, ὁριζόμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεων τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

10. Ἡ ἀναλογία τῶν ἀξιωματικῶν ἑκάστου ὅπλου, οἵτινες θὰ φοιτῶσιν ἑκάστοτε εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο, ὁρίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

γ') Τμῆμα λοχαγῶν.

11. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν λοχαγῶν τοῦ Μηχανικοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ των, ὡς καὶ τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου τοιούτου.

12. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

13. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ λοχαγοὶ τοῦ Μηχανικοῦ κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, πλὴν τῶν εὐδοκίμως ἀποφοιτησάντων τῆς Σχολῆς Πολέμου, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Μηχανικοῦ.

14. Ταγματάρχαι τοῦ Μηχανικοῦ δύνανται νὰ φοιτήσωσι εἰς τὸ ἄνω Τμῆμα λοχαγῶν, καλούμενοι ὁμοίως ὡς οἱ λοχαγοί.

δ') Τμῆμα τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως Μηχανικοῦ.

15. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ ἀνωτέρα θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ τεχνικὴ μόρφωσις ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ, ὅπως καταστῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐκπέλεσιν σοβαρῶν στρατιωτικῶν ἔργων καὶ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐξυπηρέτησιν σπουδαίων τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατεύματος.

16. Εἰς τοῦτο φοιτῶσι κατόπιν διαγωνισμοῦ ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ τῶν βαθμῶν λοχαγοῦ καὶ ὑπολοχαγοῦ, ἀναλόγως τῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἔχοντες πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοῦ καὶ ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 35 ἐτῶν συμπληρουμένην τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων.

17. Δύνανται ἐπίσης νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ ἄνω Τμῆμα καὶ ταγματάρχαι τοῦ Μηχανικοῦ κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐφ' ὅσον ἐπέτυχον εἰς εἰσιτήριον διαγωνισμὸν διενεργούμενον κεχωρισμένως ἀπὸ τὸν τοιοῦτον τῶν λοχαγῶν καὶ ὑπολοχαγῶν, ἀλλ' ὑποκείμενοι εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις οἵας ὡς κατωτέρω καὶ οἱ λοχαγοὶ καὶ ὑπολοχαγοί.

18. Διάρκεια ἐκπαιδεύσεως διετής.

19. Οἱ εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντες τοῦ ἄνω Τμήματος τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως Μηχανικοῦ λαμβάνουσι πτυχίον ἰσότιμον πρὸς τὰ τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Σχολῶν.

20. Οἱ εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντες τοῦ ἄνω Τμήματος ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ στράτευμα ἐπὶ ὀκταετίαν μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των, τετραετίαν δὲ οἱ διανύοντες τὸ δεύτερον ἔτος τῶν σπουδῶν ἐν τῷ ἄνω Τμήματι ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου τούτου σχολικοῦ ἔτους ἤθελον ἀπαλλαγῇ δι' οἱονδήποτε λόγον τῆς ἐν τῷ Τμήματι φοιτήσεως.

ε) Πρότυπα τμήματα Μηχανικοῦ.

21. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τῶν εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Μηχανικοῦ γενομένων διδασκαλιῶν χρησιμοποιοῦνται τμήματα τῶν ὑφισταμένων μονάδων Μηχανικοῦ ὑπαγόμενα εἰς ταύτας ἀλλ' ὀργανούμενα εἰς πρότυπα τοιαῦτα.

Ἄρθρον 15.

ΙV) Σχολὴ ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ.

Ἕδρα Ἀθῆναι.

Αὕτη περιλαμβάνει :

α) Τμῆμα ἀνθυπιλάρχων.

1. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν ἐξερχομένων ἵνα καταστῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ χρησιμοποίησιν μονάδων τοῦ Ἱππικοῦ μέχρις ἴλης καὶ ἵνα ἀσκηθῶσιν ἰδιαιτέρως εἰς τὴ ἱππασίαν.

2. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἐκ τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν ἐξερχόμενοι ἀξιωματικοὶ μετὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφοίτησίν των, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

3. Διάρκεια φοιτήσεως δεκάμηνος.

4. Παράρτημα τοῦ τμήματος τῶν ἀνθυπολοχαγῶν προσωρινὸν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῇ Σχολῇ.

5. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ὑπιλάρχων καὶ ἀνθυπιλάρχων, τῶν μὴ ἀποφοιτησάντων τοῦ Τμήματος ἀνθυπιλάρχων, ἵνα καταστῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ χρησιμοποίησιν μονάδων τοῦ Ἱππικοῦ μέχρις ἴλης συμπεριλαμβανομένης καὶ ἵνα ἀσκηθῶσιν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἱππασίαν.

6. Διάρκεια φοιτήσεως δεκάμηνος.

7. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑπίλαρχοι καὶ ἀνθυπίλαρχοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἱππικοῦ.

8. Ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ ἄνω Τμῆμα, ἵνα ἀσκηθῶσιν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἱππασίαν καὶ ἐκγύμνασιν νεοσυλλέκτων ἵππων καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πυροβολικοῦ.

β') Τμῆμα ἴλαρχων.

9. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἴλαρχων εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μονάδων τοῦ Ἱππικοῦ μέχρις ἐπιλαρχίας συμπεριλαμβανομένης, ὡς καὶ τῶν ὁμάδων ἀναγνωρίσεως.

10. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

11. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἴλαρχοι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, πλὴν τῶν εὐδοκίμως ἀποφοιτησάντων τῆς Σχολῆς Πολέμου, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἱππικοῦ.

12. Ἐπίλαρχοι δύνανται νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ ἄνω Τμῆμα καλούμενοι ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω οἱ ἴλαρχοι.

γ) Ἴλη ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ ἱππασίᾳ.

13. Σκοπὸς ταύτης εἶναι ἡ παροχὴ τμημάτων διὰ τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἄσκησιν ἐν τῇ ἱππασίᾳ τῶν μαθητῶν τῶν Παραγωγικῶν Σχολῶν, Σχολῆς Πολέμου, Σχολῶν Ἐφαρμογῆς, δι' ἃς προβλέπεται ἡ ἱππασία ὡς μάθημα κλπ.

δ) Πρότυπος Ἐπιλαρχία.

14. Εἰς τὴν Σχολὴν Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ διατίθεται μονὰς Ἱππικοῦ, ὀργανουμένη εἰς Πρότυπον Ἐπιλαρχίαν ὡς μέσον ἐκπαιδεύσεως.

15. Σκοπὸς ταύτης εἶναι ἡ δι' ὀργανικοῦ τμήματος ἐκτέλεσις πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τῶν εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς γενομένων διδασκαλιῶν.

Ἄρθρον 16.

VI) Σχολὴ Ἐφαρμογῆς Ἐπιμελητείας.

Ἕδρα Ἀθῆναι.

1. Σκοπὸς ταύτης εἶναι ἡ ἐν γένει βελτίωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἐπιμελητείας εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιμελητείας ἐν ἐκστρατείᾳ, τὴν διὰ ταύτης ἐξυπηρέτησιν τοῦ στρατοῦ εἰς παντοειδῆ ἐφόδια καὶ τὴν ἐν αὐτῇ παρακολούθησιν διαφόρων βιομηχανικῶν ἐφαρμογῶν.

2. Εἰς ταύτην φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς λοχαγοὶ τῆς Ἐπιμελητείας κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐπιμελητείας.

3. Διάρκεια φοιτήσεως δεκάμηνος.

4. Ταγματάρχαι τῆς Ἐπιμελητείας καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ δύνανται νὰ φοιτήσωσιν ἐν αὐτῇ πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἄρθρον 17.

VII) Σχολὴ ἐφαρμογῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἕδρα Ἀθῆναι

Αὕτη περιλαμβάνει :

α) Τμῆμα ἀνθυπολοχαγῶν.

1. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς τῶν Ὑπαξιωματικῶν ἀποφοιτώντων, ἵνα καταστῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μικρῶν μονάδων τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας, καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐκπαιδεύσεως τούτων εἰς τὰ τοῦ αὐτοκινήτου θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς.

2. Διάρκεια φοιτήσεως ἑξάμηνος.

3. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἐκ τῆς Σχολῆς τῶν Ὑπαξιωματικῶν ἐξερχόμενοι ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ Μεταγωγικοῦ μετὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἀποφοίτησίν των.

4. Δύνανται εἰς τοῦτο νὰ φοιτήσωσι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Μεταγωγικοῦ ἢ ἄλλων ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν τῶν ἐχόντων μονάδας διαθετούσας αὐτοκίνητα πλὴν τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ διὰ χρόνον ὁριζόμενον ἑκάστοτε καὶ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ αὐτοκίνητον.

β) Τμῆμα λοχαγῶν.

5. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν λοχαγῶν τοῦ Μεταγωγικοῦ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μοιρῶν αὐτοκινήτων.

6. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ λοχαγοὶ τοῦ Μεταγωγικοῦ κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Μεταγωγικοῦ.

7. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

8. Ταγματάρχαι τῆς Μεταγωγικῆς Ὑπηρεσίας δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ ὡς ἄνω Τμῆμα λοχαγῶν καλούμενοι ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω οἱ λοχαγοί.

γ') Πρότυπος διμοιρία αὐτοκινήτων.

9. Εἰς τὴν Σχολὴν Ἐφαρμογῆς Μεταγωγικοῦ διατίθεται μονὰς αὐτοκινήτων ὀργανουμένη εἰς Πρότυπον Διμοιρίαν ὡς μέσον ἐκπαιδεύσεως.

10. Σκοπὸς τούτης εἶναι ἡ δι' ὀργανικοῦ τμήματος ἐκτέλεσις πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τῶν εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς Σχολῆς γιγνομένων διδασκαλιῶν.

Ἄρθρον 18.

VIII) Σχολὴ Ἐφαρμογῆς Ὑγειον. Ὑπηρεσίας.

Ἕδρα Ἀθῆναι

Αὕτη περιλαμβάνει :

α') Τμῆμα λοχαγῶν.

1. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ συμπλήρωσις τῆς μορφώσεως τῶν ἰατρῶν εἰς τὴν τακτικὴν χρησιμοποίησιν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας ἐν ἐκστρατείᾳ καὶ εἰρήνῃ καὶ ἡ βελτίωσις τῶν ἐπιστημονικῶν των γνώσεων.

2. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

3. Εἰς τοῦτο φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἰατροὶ κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Ἐπίτροποι δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ ἄνω τμῆμα πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἴτε ἐν μέρει, εἴτε ὅλῳ, καλούμενοι ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω.

β') Τμῆμα εἰδικοποιήσεως.

5. Σκοπὸς τούτου εἶναι ἡ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν εἰς τοὺς κλάδους τοῦ μικροβιολόγου, χειρούργου, ὀφθαλμολόγου κλπ., συμφώνως πρὸς τὰ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου, 24 Δεκεμβρίου καὶ 30 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Διατάγματα, ὧν αἱ διατάξεις περὶ ἐκπαιδεύσεως ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω εἰδικότητας ἐντὸς τοῦ Κράτους ἰσχύουσι, μὴ καταργούμεναι διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 19.

IX) Σχολὴ ἐφαρμογῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἕδρα Ἀθῆναι.

1. Σκοπὸς ταύτης εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Κτηνιατρικοῦ Σώματος εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας ἐν ἐκστρατείᾳ καὶ εἰρήνῃ καὶ ἡ βελτίωσις τῶν ἐπιστημονικῶν των γνώσεων.

2. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

3. Εἰς ταύτην φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς οἱ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Κτηνιατρικοῦ Σώματος κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Ἐπικτηνίατροι δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν ἄνω σχολὴν καλούμενοι ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω.

5. Ἡ ἐν λόγῳ Σχολὴ λειτουργεῖ παρὰ τῷ Νοσοκομείῳ κτηνῶν τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 20.

X) Σχολὴ ἐφαρμογῆς Στρατολογικῆς Ὑπηρεσίας

Ἕδρα Ἀθῆναι.

1. Σκοπὸς ταύτης εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Στρατολογίας.

2. Διάρκεια φοιτήσεως πεντάμηνος.

3. Εἰς ταύτην φοιτῶσι κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Στρατολογίας, καλούμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως Στρατολογίας, ὡς καὶ οἱ ἀποφοιτῶντες τοῦ Σχολείου Ὑπαξιωματικῶν ἅμα τῇ ἐξόδῳ των.

4. Ταγματάρχαι τῆς Στρατολογίας δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν ἄνω Σχολὴν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει, καλούμενοι ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω.

5. Ἡ ἐν λόγῳ Σχολὴ λειτουργεῖ παρὰ τῷ Στρατολογικῷ Γραφείῳ Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 21.

Προεδρικὰ Διατάγματα προκαλούμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ὁρίζουσι τὰς λεπτομερείας τῆς λειτουργίας μιᾶς ἑκάστης τῶν ὡς ἄνω Σχολῶν Ἐφαρμογῆς.

Ἄρθρον 22.

Ἀπαλλάσσονται τῆς φοιτήσεως.

1. Εἰς τὸ Παράρτημα τῶν ἀνθυπολοχαγῶν τῆς Σχολῆς ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ οἱ φοιτήσαντες εἰς τὰ μέχρι σήμερον λειτουργήσαντα Τμήματα κατωτέρων Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης.

2. Εἰς τὸ Παράρτημα τοῦ Τμήματος βολῆς τῆς Σχολῆς ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ οἱ φοιτήσαντες εἰς τὸ μέχρι σήμερον λειτουργῆσαν Τμῆμα βολῆς τῆς Σχολῆς ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ.

3. Εἰς τὸ Παράρτημα τῶν ἀνθυπιλάρχων τῆς Σχολῆς ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ οἱ φοιτήσαντες εἰς τὸ μέχρι σήμερον λειτουργῆσαν τμῆμα τῶν ὑπιλάρχων τῆς Σχολῆς ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἐνδειχθεῖσα ὡς ἄνω ὑποδιαίρεσις ἑκάστης Σχολῆς Ἐφαρμογῆς εἰς τμήματα, ὁ χρόνος φοιτήσεως, ὁ βαθμὸς τῶν φοιτώντων καὶ αἱ ἕδραι τῶν Σχολῶν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ Π. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

Ἄρθρον 24.

Δ) Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως.

1. Ἐπὶ πλέον τῶν ὡς ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν Σχολῶν Ἐφαρμογῆς ὡς καὶ Σχολῶν καὶ Κέντρων ἀνωτέρας τακτικῆς μορφώσεως λειτουργοῦσιν εἴτε εἰς τὰς Σχολὰς Ἐφαρμογῆς εἴτε ἀνεξαρτήτως τούτων Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀξιωματικῶν εἰς διαφόρους εἰδικότητας τοῦ Στρατεύματος.

2. Ταῦτα δὲν καθορίζονται ὁριστικῶς εἰς τὸν παρόντα νόμον.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) δύναται νὰ διατάσσῃ τὴν λειτουργίαν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς διαφόρους εἰδικότητας κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Ἄρθρον 25.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) δύναται νὰ ἀναστείλῃ προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς τὴν λειτουργίαν Τμημάτων τῶν Σχολῶν ἢ Κέντρων ἐκπαιδεύσεως κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ἐφ' ὅσον ἐξηντλήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἔδει νὰ διέλθωσιν ἐκ τούτων, ἢ ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἐπίδοσις τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς Σχολὰς καὶ Κέντρα ἀνωτέρας τακτικῆς μορφώσεως, εἰδικῆς μορφώσεως καὶ ἐφαρμογῆς ἀναγράφεται εἰς τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια παρὰ τῶν Διοικητῶν τῶν Σχολῶν καὶ ἀποτελεῖ οὐσιώδες στοιχεῖον κρίσεως πρὸς προβιβασμὸν αὐτῶν, ἀναγραφομένων τῶν ἐπιδόσεων ὑποχρεωτικῶς εἰς πάσας τὰς ὑποβαλλομένας προτάσεις πρὸς προαγωγήν.

Ἄρθρον 27.

1. Λοχαγοὶ τῶν ὅπλων καὶ τῶν Σωμάτων τῆς Ἐπιμελητείας, Μεταγωγικοῦ, Ὑγειονομικοῦ, Κτηνιατρικοῦ καὶ Στρατολογίας, ἵνα προαχθῶσιν εἰς ἀνώτερον βαθμόν, δέον νὰ ἔχωσι φοιτήσει καὶ κριθῇ εἰς τὸ ὑποχρεωτικὸν Τμῆμα τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς τοῦ ὅπλου ἢ Σώματος αὐτῶν.

2. Οἱ λοχαγοὶ τῶν ὅπλων καὶ τοῦ Σώματος τοῦ Μεταγωγικοῦ ὧν ἡ φοίτησις εἰς τὸ ὑποχρεωτικὸν τμῆμα τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς τοῦ ὅπλου ἢ Σώματος ὑπῆρξεν μὴ εὐδόκιμος τοποθετοῦνται μετὰ τὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ἀποφοίτησίν των ἀπαραιτήτως εἰς μαχίμους μονάδας.

3. Ὁ Διοικητὴς τῆς μονάδος, εἰς ἣν ὑπηρετοῦσι λοχαγοὶ τῶν ὅπλων καὶ τῶν Σωμάτων Ἐπιμελητείας, Μεταγωγικοῦ, Ὑγειονομικοῦ, Κτηνιατρικοῦ καὶ Στρατολογίας, ὧν ἡ φοίτησις εἰς τὸ ὑποχρεωτικὸν τμῆμα τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς τοῦ ὅπλου ἢ Σώματος ὑπῆρξεν μὴ εὐδόκιμος, κατὰ τὰς ὑποβαλλομένας προτάσεις περὶ προαγωγῆς, εἰς ἃς θ' ἀναγράψῃ ὑποχρεωτικῶς τὴν περὶ μὴ εὐδοκίμου φοιτήσεως κρίσιν τῆς Σχολῆς, ὑποχρεοῦται, ἔχων ὑπ' ὄψει του καὶ τὸ ἄρθρον 28 νὰ δικαιολογήσῃ ἐπαρκῶς τὴν γνώμην του, ἐὰν αὕτη εἶναι εὐνοϊκὴ διὰ τὸν προτεινόμενον.

Αἱ προϋστάμεναι ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν δικαιολογίαν τῆς γνώμης των, ἐὰν αὕτη εἶναι εὐνοϊκὴ διὰ τὸν προτεινόμενον.

4. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι, καίτοι διαταχθέντες, νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὰς Σχολὰς Ἐφαρμογῆς τοῦ ὅπλου των καὶ τὴν Σχολὴν τακτικῶνσπουδῶν πυροβολικοῦ, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γ.Ε.Σ.) ἔγγραφον περὶ τούτου δήλωσιν, δὲν δύνανται δὲ νὰ προαχθῶσι εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἐκείνου, ὃν φέρουσι.

Ἄρθρον 28.

1. Πᾶς ἀξιωματικὸς φοιτήσας εἷς τινα Σχολὴν Ἐφαρμογῆς δὲν δύναται νὰ φοιτήσῃ εἰς ἄλλην Σχολὴν ἢ ἕτερον τμῆμα τῆς αὐτῆς Σχολῆς ἢ εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ προηγουμένως ἓν ἔτος τοὐλάχιστον εἰς μάχιμον ὑπηρεσίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἀντίστοιχον ἐκείνης δι' ἣν ἐξεπαιδεύθη. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἀπόφοιτοι τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐξόδου των.

2. Οἱ ἀποφοιτῶντες τοῦ Τμήματος τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως Πυροβολικοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἀποφοιτῶντες τοῦ Τμήματος Τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως Μηχανικοῦ δὲν δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου ἂν μὴ παρέλθουν 3 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποφοιτήσεώς των.

3. Οἱ ἀποφοιτῶντες τῆς Σχολῆς Πολέμου δὲν δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὰ δύο ὡς ἄνω Τμήματα τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἂν μὴ παρέλθουν ἐπίσης 3 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποφοιτήσεώς των.

Ἄρθρον 29.

Πᾶσαι αἱ προσκλήσεις τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς διαφόρους Σχολὰς ἐνεργοῦνται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 30.

1. Παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπως ἐγκρίνῃ δι' εἰδικῆς ἑκάστοτε διαταγῆς του, προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου καὶ ὁσάκις λόγοι ὑγείας, λόγοι ὑπηρεσιακοὶ ἢ λόγοι προκύπτοντες ἐκ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβάλλουσι τοῦτο, τὴν ἐφ' ἅπαξ ἀναβολὴν διὰ τὴν ἑπομένην ἐκπαιδευτικὴν περίοδον τῆς φοιτήσεως ἀξιωματικοῦ, ἔχοντος σειρὰν ὡς ἐκ τῆς ἀρχαιότητός του νὰ διέλθῃ τὴν Σχολὴν Ἐφαρμογῆς τοῦ ὅπλου, σώματος ἢ ὑπηρεσίας του, ὡς ὁ παρὼν νόμος ὁρίζει.

2. Διὰ τὴν Σχολὴν Πολέμου καὶ τὰ Τμήματα Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πυροβολικοῦ καὶ Μηχανικοῦ, εἰς ἃ ἡ φοίτησις γίνεται κατόπιν εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἀναβολὴ φοιτήσεως μόνον διὰ λόγους ὑγείας καὶ ἐφ' ἅπαξ.

3. Οἱ ἀξιωματικοί, ὧν ἡ φοίτησις ἀνεβλήθη ἓξ τινος σειρᾶς, καλοῦνται ὅπως φοιτήσωσιν ἀπαραιτήτως κατὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην ἐκπαιδευτικὴν σειράν.

Ἄρθρον 31.

Οἱ προαγόμενοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀξιωματικοὶ παραμένουσι μέχρι πέρατος τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιόδου.

Ἄρθρον 32.

1. Ἅπασαι αἱ Στρατιωτικαὶ Σχολαὶ εἰσὶ μονάδες ἀνεξάρτητοι καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως, ἀσκεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ).

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, νὰ διατάσσῃ

τὴν ὑπαγωγὴν Στρατιωτικῶν τινων Σχολῶν καὶ Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως εἰς ἑτέρας Διοικήσεις.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν οἰκείων Σχολῶν Ἐφαρμογῆς καὶ Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως τὴν ἄμεσον καὶ συνεχῆ ἐποπτείαν, ὁ δὲ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολῶν τὴν ἀνωτέραν τοιαύτην ἐφ' ἁπασῶν τῶν Σχολῶν (παραγωγικῶν, ἀνωτέρας μορφώσεως, εἰδικῆς μορφώσεως, ἐφαρμογῆς) καὶ Κέντρων.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Σχολῶν καὶ Κέντρων ἁρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν ὅπλων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολῶν καθορίζονται διὰ τοῦ νόμου 3736, τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ νόμου τούτου Διατάγματος, ὡς καὶ διὰ τῶν Διαταγμάτων περὶ ἁρμοδιότητος τῶν Ἐπιθεωρητῶν ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 33.

Ὁ χρόνος ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν σειρῶν τῶν διαφόρων Σχολῶν,, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες θὰ φοιτήσωσιν εἰς ταύτας εἰς ἑκάστην σειράν, ὁρίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ διαταγῆς αὐτοῦ προκαλουμένης παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 34.

1. Οἱ μετακινούμενοι ἐκ τῶν συνήθων φρουρῶν τῶν ἀξιωματικοὶ πρὸς παρακολούθησιν ἐκπαιδεύσεως εἰς Σχολὰς ἢ Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως, συνιστώμενα καὶ λειτουργοῦντα εἴτε δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, εἴτε διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, εἴτε διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως δι' ἐνοίκιον οἱ μὲν ἄγαμοι 15 ο/ο ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των (μισθὸς καὶ ἐπίδομα Ν. Δ. 7—7—26), οἱ δὲ ἔγγαμοι ἀποζημιώσεως 25 ο/ο.

2. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη χορηγεῖται μόνον διὰ τὸν χρόνον φοιτήσεως καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος εἰς τὰς ἀνωτέρω Σχολὰς ἢ Κέντρα ἐκπαιδεύσεως εἶναι κατώτερος τῶν 6 μηνῶν καὶ δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν 50 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν, τὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τῶν εἰδικῶν περὶ ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν νόμων.

3. Οἱ μετακινούμενοι ἐκ τῶν συνήθων φρουρῶν τῶν ἀξιωματικοὶ πρὸς παρακολούθησιν ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου, τὸ Τμῆμα τῆς Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πυροβολικοῦ καὶ τὸ Τμῆμα Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Μηχανικοῦ, εἰς ἃ ἡ φοίτησις εἶναι διετής, καὶ γενικῶς δι' ὅσας Σχολὰς ἡ φοίτησις εἶναι ἀνωτέρα τῶν 6 μηνῶν, δὲν δικαιοῦνται τῶν ἀποζημιώσεων τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Οὗτοι καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων συμφώνως τῷ νόμῳ 4243.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τοὺς περατοῦντας τὰς σπουδὰς τῆς πρώτης τάξεως τῆς Σχολῆς Πολέμου καὶ τῶν Τμημάτων Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πυροβολικοῦ καὶ Μηχανικοῦ ὡς καὶ εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν αὐτῶν δύναται νὰ χορηγήσῃ κατὰ τὸν χρόνον τῶν θερινῶν διακοπῶν τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς κανονικὴν ἄδειαν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τῶν μαθημάτων τῆς πρώτης τάξεως τῶν ἀνωτέρω Σχολῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν κατὰ τὸ ἑπόμενον σχολικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 35.

Τὸ ἐξ ἰδιωτῶν καὶ στρατιωτικῶν διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων Σχολῶν ὡς καὶ τῶν Κέντρων ἐκπαιδεύσεως διορίζεται καὶ παύεται συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ νόμου περὶ προσωπικοῦ τῶν Σχολῶν.

Ἄρθρον 36.

Οἱ συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 4325 «περὶ γεωγραφικῆς ὑπηρεσίας στρατοῦ» ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ ἐκπαιδευόμενοι εἰς ὡρισμένας Σχολὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ Στράτευμα ἐπὶ ὅσον μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν των.

Ἄρθρον 37.

1. Ἡ ἐν τῷ κεφαλαίῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένη ἐκπαίδευσις εἰς τὰς Σχολὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους συμπληροῦται διὰ τῆς ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν μελέτης τῶν Στρατιωτικῶν Περιοδικῶν.

2. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τούτων παρέχονται οἱ ἑξῆς πόροι :

α') Ἡ ἑκάστοτε ἐγγραφομένη ἐτησία ἐπιχορήγησις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

β') Δωρεὰν χορήγησις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἔκδοσιν αὐτῶν χάρτου.

γ') Ἐτησία ὑποχρεωτικὴ κράτησις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν μέχρις 100 δρ. διὰ τοὺς κατωτέρους καὶ μέχρις 150 δρ. διὰ τοὺς ἀνωτέρους.

Προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀπαλλάξῃ ὡρισμένας κατηγορίας ἀξιωματικῶν ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Ἐκπαίδευσις ἀξιωματικῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἄρθρον 38.

1. Ἐπιτρέπεται ν' ἀποστέλλωνται κατ' ἔτος ἀξιωματικοί τινες πρὸς ἐκπαίδευσιν δι' εὐρυτέραν μόρφωσιν κυρίως μὲν εἰς ξένας Στρατιωτικὰς Σχολάς, Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως, Σχολὰς Πολέμου δαπάνῃ τοῦ Κράτους ἢ καὶ γενικῶς δι' ἐκπαίδευσιν, κατόπιν πάντοτε διαγωνισμοῦ.

2. Διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀξιωματικῶν πρὸς φοίτησιν εἰς τὴν Σχολὴν Σωμὼρ δαπάναις τοῦ Κράτους τὸ μὲν 1)2 τῶν διατιθεμένων θέσεων καταλαμβάνονται ἐκ τῶν ἀποφοιτώντων τῆς ἡμετέρας Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ (Παραρτήματος ἀνθυπιλάρχων) κατόπιν ἐπιτυχοῦς ἐξετάσεως αὐτῶν εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ κατὰ σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐξόδου αὐτῶν, τὸ δὲ ὑπολειπόμενον 1)2 τῶν θέσεων καταλαμβάνεται ἐκ τῶν ἀποφοιτώντων τοῦ Τμήματος ἰλάρχων κατόπιν ἐπιτυχοῦς ἐξετάσεως αὐτῶν εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐξόδου αὐτῶν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ διατιθέμεναι θέσεις δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐκ τῶν δύο Τμημάτων, τότε θὰ ἀποστέλλεται μόνον ὁ τοῦ Παραρτήματος ἀνθυπιλάρχων.

Ἐὰν δὲν λειτουργῇ ἓν τῶν δύο ὡς ἀνωτέρω Τμημάτων τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ τότε αἱ διατιθέμεναι θέσεις συμπληροῦνται διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐκ τοῦ ἑτέρου.

Ἐν περιπτώσει μὴ λειτουργίας οὐδενὸς Τμήματος ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐν τῇ Σχολῇ Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ τότε αἱ διὰ τὴν Σχολὴν Σωμὼρ διατιθέμεναι θέσεις καταλαμβάνονται διὰ διαγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ἰλάρχων καὶ ὑπιλάρχων γενικῶς τοῦ Στρατεύματος τῶν ἐξελθόντων τῆς ἀνωτέρω Σχολῆς.

3. Διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀξιωματικῶν πρὸς φοίτησιν εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου δαπάναις τοῦ Κράτους αἱ διατιθέμεναι θέσεις καταλαμβάνονται κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐκ τῶν γνωριζόντων καλῶς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ περατούντων τὰς σπουδὰς τῆς πρώτης τάξεως τῆς Σχολῆς Πολέμου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς καθ' ὅλην τὴν πρώτην τάξιν ἐπιδόσεως αὐτῶν.

4. Οἱ εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντες ἐκ τῆς ἐν Γαλλίᾳ Σχολῆς Πολέμου θεωροῦνται ὡς εὐδοκίμως ἀποφοιτήσαντες καὶ τῆς ἡμετέρας τοιαύτης.

5. Οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀξιωματικοὶ δαπάναις τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον μὲν προορίζονται δι' ἑτέρας πλὴν τῶν ἀνωτέρω Στρατιωτικὰς Σχολὰς ἢ διὰ Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀποφοιτώντων ἀξιωματικῶν τῶν ἀντιστοίχων ἡμετέρων Σχολῶν ἢ Κέντρων Ἐκπαιδεύσεως

καὶ ἐκ τῶν σειρῶν ἐκείνων, αἵτινες ἀπεφοίτησαν ἐκ τῶν Σχολῶν ἢ Κέντρων κατὰ τὸ προηγούμενον ἐκπαιδευτικὸν ἔτος ἐκείνου, καθ' ὃ θὰ γίνῃ ἡ ἀποστολή. Ἡ σειρὰ τῆς ἀποστολῆς καθορίζεται ἐκ τοῦ βαθμοῦ ἐπιδόσεως αὐτῶν, ὃν ἔλαβον ἐν τῇ Σχολῇ ἢ τῷ Κέντρῳ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐκ τῆς γνώσεως τῆς ἀντιστοίχου ξένης γλώσσης, ἐκτιμωμένης δι' εἰδικῆς ἐξετάσεως, προκειμένου δὲ δι' ἐκπαίδευσιν εἰς εἰδικότητά τινα καὶ ἐφ' ὅσον δὲν λειτουργεῖ ἡμέτερον ἀντίστοιχον ἐκπαιδευτικὸν Κέντρον ἢ Σχολή, κατόπιν εἰδικοῦ διαγωνισμοῦ.

6. Ὁσάκις παρίστανται ἀνάγκη ἀποστολῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' ἐκπαίδευσιν δαπάναις τοῦ Κράτους ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν ἢ καὶ συνταγματαρχῶν διοικητῶν Μεραρχιῶν, διοικητῶν Πεζικοῦ καὶ διοικητῶν Πυροβολικοῦ, οὗτοι ὁρίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου. (μόνιμος πυρήν).

7. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἀποστελλόμενος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δαπάναις τοῦ Κράτους δι' ἐκπαίδευσιν, δέον ἀπαραιτήτως νὰ γνωρίζῃ τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, εἰς ὃν ἀποστέλλεται.

8. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἔσεται διὰ τοὺς παρακολουθοῦντας Στρατιωτικὰς Σχολὰς ἀνάλογος τῆς διαρκείας τῶν μαθημάτων τούτων.

Προκειμένου δὲ διὰ τοὺς δι' ἐκπαίδευσιν εἰς εἰδικότητά τινα ἀποστελλομένους τοιούτους, αὕτη ὁρίζεται ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

9. Οἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δαπάναις τοῦ Κράτους δι' ἐκπαίδευσιν ἀποστελλόμενοι ἀξιωματικοὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ στράτευμα ἐπὶ ὀκταετίαν μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκπαίδευσίς των διήρκεσε πλέον τοῦ ἔτους, ἐπὶ πενταετίαν δὲ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκπαίδευσίς των διήρκεσεν ἀπὸ 6—12 μηνῶν.

10. Ἐπὶ πλέον τῶν ὡς ἄνω δαπάνῃς τοῦ Κράτους ἀποστελλομένων πρὸς ἐκπαίδευσιν ἀξιωματικῶν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ χορηγῇ ἐκπαιδευτικὰς ἀδείας διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν ὁμοίως, ὡς ἀνωτέρω εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοιαύτας ἀξιωματικοὺς τῶν πέντε ὅπλων καὶ τῶν Σωμάτων Μεταγωγικοῦ, Ὑγειονομικοῦ Φαρμακευτικοῦ, Κτηνιατρικοῦ καὶ Ἐπιμελητείας δι' ἰδίων δαπανῶν, μὴ δικαιουμένους οὐδεμιᾶς προσθέτου ἀποζημιώσεως, ἐπιδόματος ἢ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον τοῦ μ ι σ θ ο ῦ α ὐ τ ῶ ν.

11. Αἱ αἰτήσεις τῶν οὕτως ἐπιθυμούντων νὰ μεταβῶσι πρὸς ἐκπαίδευσιν ἀξιωματικῶν διαβιβάζονται εἰς τὰς Ἐπιθεωρήσεις τῶν ὅπλων ἢ ὑπηρεσιῶν αἵτινες γνωματεύουσιν ἐπ' αὐτῶν, τῆς γνωματεύσεως ταύτης θεωρουμένης ὡς συμβουλευτικῆς διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

12. Οὗτοι, ἐκπαιδευόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ τριετίαν, ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσίς των διήρκεσεν ἀπὸ ἓξ μέχρι 12 μηνῶν, ἐπὶ πενταετίαν δέ, ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσίς των διήρκεσε πλέον τοῦ ἔτους.

13. Οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἴτε δαπάναις τοῦ Κράτους πρὸς ἐκπαίδευσιν, εἴτε ἐπὶ ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ, καὶ ἐκπαιδευόμενοι εἰς ἐπιστημονικὰς εἰδικότητας, αἵτινες δὲν εἶνε καθαρῶς στρατιωτικαί, ἀλλ' ἔχουσιν ἐκμετάλλευσιν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον (π.χ. οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Τμημάτων Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, χημικοί, ὑγειονομικοί, κτηνιατρικοί, ἠλεκτρολόγοι μηχανολόγοι, μηχανικοὶ ἐν γένει κλπ.) ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ Στράτευμα ηὐξημένην κατὰ τὸ 1)2 τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων ὁρίων.

14. Παραιτούμενοι ἀξιωματικοὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Συντάγματος καὶ ἀνειλημμένην ἐκ νόμου ἔχοντες ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐφ' ὡρισμένου χρόνου, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸ Δημόσιον :

α') Οἱ μὲν ἐκπαιδευθέντες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὰς ἀποδοχὰς καὶ τὰ ἐπὶ πλέον τούτων χορηγηθέντα αὐτοῖς ἐπιδόματα καὶ ἀποζημιώσεις.

β') Οἱ ἐκπαιδευθέντες εἰς τεχνικὰ Τμήματα ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κράτους ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὰς ἀποδοχάς των, ἃς ἐλάμβανον παρὰ τῆς Στρατιωτικῆς. Ὑπηρεσίας κατὰ τὸν χρόνον τῶν σπουδῶν, ηὐξημένην κατὰ 30 ο/ο διὰ τὰ ἔξοδα ἐκπαιδεύσεως.

γ') Οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Στρατιωτικῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἀποζημίωσιν διατροφῆς, βιβλίου, ἐνδυμασίας καὶ λοιπῶν ἐξόδων, ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ οὐχὶ κατωτέραν τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν λοχαγῶν.

δ') Οἱ ὡς ὑπότροφοι τοῦ Κράτους ἐκπαιδευόμενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἰδιῶται καὶ εἶτα κατατασσόμενοι εἰς τὰ μόνιμα στελέχη τοῦ Στρατεύματος ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑπεβλήθη τὸ Κράτος διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν των (διατροφή, βιβλία, ἐνδυμασία, ὁδοιπορικὰ καὶ γενικὰ ἔξοδα).

ε') Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἄνω ποσῶν ἐξαναγκάζονται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τῆς εἰσπρακτέας ὀφειλῆς ὑπολογιζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ).

15. Ἀπομακρυνόμενοι τοῦ Στρατεύματος ἀξιωματικοὶ διὰ λόγους βαρέων παραπτωμάτων καὶ ἀνειλημμένην ἐκ νόμου ἔχοντες ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐφ' ὡρισμένον χρόνον ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ Δημόσιον ποσοστὰ τῶν ἐξόδων, εἰς ἃ ὑπεβλήθη τὸ Κράτος διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν.

16. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα ὑπολογίζονται πρὸς κλάσμα, τοῦ ὁποίου ἀριθμητὴς μὲν εἶνε τὰ ἔτη ἅτινα ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν δι' ὑπηρεσίαν, παρονομαστὴς δὲ τὰ ἔτη τῆς διὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ὑποχρεώσεως αὐτῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑπηρεσίας.

17. Εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἄνω ποσῶν ἐξαναγκάζονται συμφώνως πρὸς τὴν παρ. ε' τοῦ ἐδαφίου 189.

18. Τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐπιβλέψεως, φοιτήσεως τῶν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δι ' ἐκπαίδευσιν ἀποστελλομένων ἀξιωματικῶν κανονίζονται ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ σχετικῶν διαταγῶν.

19. Οἱ ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐκπαιδευθέντες ἐπὶ ἀποστολῇ ἢ ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ δὲν δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν ἐκ νέου δι' ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐὰν μὴ παρέλθῃ χρονικὸν διάστημα 4 ἐτῶν.

20. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἐκ τῆς Σχολῆς Πολέμου κατόπιν διαγωνισμοῦ ἀποστελλόμενοι πρὸς φοίτησιν εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου ἀλλοδαπῆς ἀξιωματικοί.

21. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν δι' οἱονδήποτε λόγον παρέμεινεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὁ ἀξιωματικὸς δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως ὅπως ὑπηρετήσῃ εἰς τὸ Στράτευμα ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον.

22. Οἱ ἐκπαιδευόμενοι εἰς πλείονας Σχολὰς ἢ πλείονα τμήματα Σχολῶν ἢ ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, εἴτε δαπάναις τοῦ Κράτους, εἴτε ἐπὶ ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ, καὶ ἀναλαμβάνοντες πλειοτέρας τῆς μιᾶς ὑποχρεώσεις, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῷ Στρατῷ τὸν χρόνον τῆς μακροχρονιωτέρας ὑποχρεώσεως, ὁ δὲ χρόνος ἐκπαιδεύσεως αὐτῶν εἰς τὰς Σχολὰς δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 39.

Οἱ ὡς ὑπότροφοι τοῦ Κράτους ἐκπαιδευόμενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἰδιῶται καὶ εἶτα κατατασσόμενοι εἰς τὰ μόνιμα στελέχη τοῦ Στρατεύματος (πλὴν Ἀεροπορίας, Ὑγειονομικοῦ καὶ Κτηνιατρικοῦ αἱ ὑποχρεώσεις, τῶν ὁποίων καθορίζονται διὰ τῶν Π. Δ. τῆς 7)10)23, 13)9)25 καὶ τοῦ νόμου 242) ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῷ Στρατῷ δώδεκα πραγματικὰ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν αὐτῷ κατατάξεώς των, ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσις αὐτῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διήρκεσε πλέον τῶν δύο ἐτῶν, δέκα ἔτη ἐφ' ὅσον ἡ ἐκπαίδευσις διήρκεσεν ἀπὸ 18 ἕως 24 μῆνας, ὀκταετίαν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκπαίδευσις διήρκεσε 13—17 μῆνας, ἑξαετίαν δὲ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκπαίδευσις

διήρκεσε κάτω τοῦ ἔτους, μὴ δικαιούμενοι ἐκουσίας ἐξόδου δι' ἀποδόσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ ὑπὲρ τούτων δαπανηθέντος ποσοῦ.

"Αρθρον 40.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929.

Πᾶς προγενέστερος Νόμος ἢ Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν ἢ ἐν γένει διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμενα καταργοῦνται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις

1. Τὸ ἄρθρον 29 καὶ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 28 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποφοιτήσαντας τῶν Σχολῶν.

2. Ἐξαιρετικῶς, διὰ τοὺς λοχαγοὺς τῶν ὅπλων καὶ Σωμάτων ἡ ἰσχὺς τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 29 ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1931.

3. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου εὑρισκόμενοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἴτε ἐπὶ ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ, εἴτε δαπάναις τοῦ Κράτους ἀναλαμβάνουσι τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Οὗτοι, ἐὰν δηλώσωσιν, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσι ν' ἀναλάβωσι ταύτας, ἀνακαλοῦνται, ὑπέχοντες πάντοτε τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἐπιβληθείσας ὑπὸ προγενεστέρων τοῦ παρόντος νόμων ἢ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων.

4. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ φοιτῶντες εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον κατὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1929—1930 ἀναλαμβάνουσι τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38, ἐφ' ὅσον ὑπέβαλον ἔγγραφον δήλωσιν, ὅτι ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς τὸ Στράτευμα ἐπὶ ἑξαετίαν μετὰ τὴν ἀπόφοίτησίν των.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4565 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ 3616 περὶ στρατ. προβιβασμῶν νόμου».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν.)

"Αρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2ας παραγρ. τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3565 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3616», προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς :

«Εἰς τοὺς πίνακας 1930—1931 ἐγγράφονται καὶ οἱ συμπληροῦντες τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 χρονικὸν διάστημα διοικήσεως μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1930, ἐφ' ὅσον αἱ προτάσεις τούτων ὑπεβλήθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 4565 καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τῶν ἄνω πινάκων».

"Αρθρον 2.

Ἡ 8η παράγρ. τοῦ ἄρθρου 6ου τοῦ νόμου 4565 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Στρατολογίας ἀντὶ τοῦ ὡς ἄνω χρονικοῦ διαστήματος διοικήσεως ὁρίζεται ἡ ἑξῆς ὑπηρεσία: Ἀνθυπολοχαγὸς, ὑπολοχαγὸς, λοχαγός, ταγματάρχης ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσία εἰς Γενικὸν Ἐπιτελεῖον, Διεύθυνσιν Στρατολογίας καὶ Διοικητικοῦ Υπ. Στρατιωτικῶν, Στρατολογικὸν Γραφεῖον, Σύνταγμα ἢ Ἀνεξάρτητον Τάγμα. Ἀντ)ρχης ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσία εἰς Στρατολογικὴν Διεύθυνσιν, Γεν. Ἐπιτελεῖον, Διεύθυνσιν Στρατολογίας Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

"Αρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 6ης παραγρ. τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς:

«Ὡς πρὸς τὸ κατώτερον ὅμως προσωπικὸν τῆς Στρατ. Δικαιοσύνης (Γραμματεῖς, Ὑπογραμματεῖς καὶ Γραφεῖς). παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ εἰδικαὶ δι' αὐτοὺς διαταξεις αἱ καθορίζουσαι τὰ προσόντα πρὸς προαγωγὴν ἢ διορισμὸν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτων συντάσσονται καὶ οἱ ἐτήσιοι πίνακες.

«Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν κωλύει τὴν πρότασιν καὶ ἐγγραφὴν τῶν ὑπολ)γῶν, ἀν0)γῶν καὶ ἀν0)στῶν εἰς τοὺς πίνακας τῶν μὴ προακτέων καὶ αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευτέων», ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου (3616) ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ 4565 νόμου».

"Αρθρον 4.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ὡς ἄνω νόμου 4565 *προστίθεται* τὸ κατωτέρω ἄρθρον ὑπ' ἀρ.0. 19α', ἔχον οὕτω :

«Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν Στρατ. Δικαστικῶν Συμβούλων δ' τάξεως πληροῦνται ἐκ τῶν πρωτοδικῶν, ἐμμίσθων παρέδρων ἢ ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν, ἐκ τῶν ἀγόντων ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν, διὰ Δ)τος προκαλουμένου ὑπο τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν, ἔχουσαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν, Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου, Ἐπιτρόπου καὶ δύο τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται διὰ πλειοψηφίας τριῶν τουλάχιστον μελῶν της.

Ἐν ἐλλείψει τῶν ἀνωτέρω, διὰ διαγωνισμοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2940 τοῦ 1922 προσόντα, προηγουμένως δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεώς του καὶ διεξαγομένου ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, καὶ ἰσχύοντος δι' ἃς θέσεις προεκηρύχθη. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ ὁρισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου.

Ἐν ἰσοβαθμίᾳ τῶν διαγωνιζομένων προτιμῶνται τῶν λοιπῶν οἱ Γραμματεῖς τῶν Στρατοδικείων, ἐξ ὧν λαμβάνεται ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ (1/3) ἐν τρίτον τῶν προκηρυσσομένων θέσεων, ἐφ' ὅσον φέρονται οὗτοι ἐπιτυχόντες εἰς τὸν διαγωνισμόν, αἱ δὲ ὡς ἄνω προκηρυχθεῖσαι θέσεις εἶναι πλείονες τῶν δύο.

"Απαντες οἱ ἀνωτέρω τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπαρχόντων ὁμοιοβάθμων των, ἡ δὲ μεταξὺ των σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν μὲν ἐκ δικαστῶν προερχομένων κανονίζεται ἐκ τῆς προτέρας τοιαύτης ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικαιοσύνῃ, τῶν δὲ διὰ διαγωνισμοῦ καταταξομένων ἐκ τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας των ἐν αὐτῷ καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὡς ἄνω ἐκ δικαστικῶν τάξεων προερχομένων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀφ' ἧς καὶ ἡ τοῦ νόμου 4565 καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων περὶ ἀρτοποιΐας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν.)

"Αρθρον 1.

Ἐν τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3769 «περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν ἀρτοποιείων» προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις :

«Κατάσχεσις ὡσαύτως ἐπιτρέπεται πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεων συνεταίρων τοῦ ἀποζημιωθέντος ἀρτοποιοῦ, προερχομένων ἐκ τῆς ἑταιρικῆς σχέσεως, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ἡ περὶ ἀποζημιώσεως ἀπόφασις ἐβασίσθη ἐπὶ ἐκτιμήσεως τοῦ συνεταιρικοῦ ἀρτοποιείου».

"Αρθρον 2.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4169 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 23—24 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3769 «περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν ἀρτοποιείων», προστίθεται ὡς τρίτη παράγραφος ἡ ἑξῆς :

«2. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἄρτου ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ πρόσληψις ὡς ἐκτάκτου ὑπαλλήλου διπλωματούχου τῆς Νομικῆς ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Ἄρτου ἀραχμῶν 1500 ὡς γραμματέως τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν εἰς αὐτὸν ἀνατιθεμένων καθηκόντων».

"Αρθρον 3.

1. Πᾶσαι αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἄρτου ἐνεργούμεναι εἰσπράξεις δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 12)16 Αὐγούστου 1926 «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἄρτου», ὡς τοῦτο ἐνωρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 3860, εἰσάγονται ἐν τῇ Δημοσίᾳ Λήψοδοσίᾳ ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαια Ταμείου Ἄρτου» καὶ καταπίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπὸ ἴδιον λογαριασμόν.

2. Αἱ πληρωμαὶ θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι δι' εἰδικῶν ἐντύπων ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς βάσει ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς βάρος τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου Ἄρτου καὶ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ θεωρουμένων ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου διατάξεις τῶν νόμων περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

3. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐνταλμάτων ἀποστέλλει ταῦτα κατὰ μῆνα εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ πρὸς ἔλεγχον καὶ ἐνέργειαν τῶν οἰκείων συμψηφιστικῶν ἐγγραφῶν.

4. Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3769 ἐνεργηθέισῶν πληρωμῶν δέον ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Γ.Δ.Δ.Λ. διὰ τὴν ἐνέργειαν μετὰ προηγουμένου ἐλέγχου τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν.

"Αρθρον 4.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν στηριζομένων εἰς ἀποφάσεις τῆς διοικούσης τὸ Ταμεῖον Ἐπιτροπῆς καθορίζεται ἡ εἰς βάρος τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου Ἄρτου πληρωτέα ἀποζημίωσις εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ἢ τοὺς ὑπαλλήλους, εἰς οὓς ἤθελεν ἀνατεθῇ ὁ ἔλεγχος ἢ ἡ ἐπαπτεία τοῦ αὐτοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τὰ παρεχόμενα ἐπιδόματα εἰς μονίμους ὑπαλλήλους ἀσχολουμένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

2. Εἰς τὰ δικαστικὰ μέλη τῶν ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἀρτοποιείων καὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τοιούτων ὡς πρατηρίων κλπ. ἐπιτροπῶν δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Ἄρτου καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς διοικούσης τοῦτο Ἐπιτροπῆς ἀποζημίωσις μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 100 δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

"Αρθρον 5.

Αἱ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12)8)1926 Ν. Διατάγματος περὶ «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἄρτου» ἐνεργηθεῖσαι πληρωμαὶ 1) Διὰ τὴν περίθαλψιν ἀπόρων Ἀθηνῶν ἐκ δραχ. 100.000, 2) Διὰ τὴν περίθαλψιν ἀπόρων Πειραιῶς ἐκ δραχ. 100.000, καὶ 3) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Μαιευτηρίου Πειραιῶς ἐκ δραχ. 125.000 νομιμοποιοῦνται.

"Αρθρον 6.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 4170 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ϐόμου 3770 περὶ λειτουργίας ἀρτοποιείων κλπ.» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 8, 13 καὶ 14 ἀρτοποιείων τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1929, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 4573, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν πληροῦν τὰς περὶ ὑγιεινῆς ἀρτοποιείων διατάξεις.

2. Ἡ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ προθεσμία κλεισίματος τῶν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἀρτοποιείων δύναται νὰ ἐπεκτείνηται μέχρι τοῦ διπλασίου ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὸ κλείσιμον τῶν ἀρτοποιείων τούτων ἀναστέλλεται ἐν ἢ περιπτώσει καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ὡς ἀπαραιτήτου διὰ τὴν συμπλήρωσιν ἢ διαρρύθμισιν τοῦ ἀρτοποιείου ὁρισθέντος χώρου.

"Αρθρον 7.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 ἐν ἐνεργείᾳ ἀρτοποιοὶ δικαιοῦνται νὰ ἐπιφέρωσιν οἱασδήποτε βελτιώσεις εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα αὐτῶν.

"Αρθρον 8.

Αἱ παράγραφοι δευτέρα καὶ τρίτη τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Ἀρτοποιοί, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929, ἐξωσθέντες τῶν ἀρτοποιείων των διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως δι' οἱονδήποτε λόγον μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου 1930 δύνανται κατ' ἐπιλογὴν 1) ἢ νὰ ἀνοίξωσιν ἐν τῶν κλεισθέντων ἀρτοποιείων, τῆς λειτουργίας τούτου ἐπιτρεπομένης μόνον ἀφοῦ βεϐαιωθῇ ὅτι εἶναι μηχανοκίνητον καὶ ἐκπληροῖ τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς ἢ 2) νὰ ἀποζημιωθῶσιν ὑποϐάλλοντες αἴτησιν ἀποζημιώσεως ἐντὸς μηνιαίας ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Οἱ οὕτω ἀποζημιούμενοι ἢ μὴ ὑποϐάλλοντες ἐμπροθέσμως αἴτησιν στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς περαιτέρω ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ.

«Ἀρτοποιοὶ μετὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1930 ἐξωσθέντες δικαιοῦνται νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμά των μεταφέροντες τὸ ἀρτοποιεῖόν των εἰς ἕτερον τοιοῦτον, ἔστω καὶ ἐκ τῶν ἀποζημιωθέντων, μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἔξωσις ἐγένετο ἕνεκα λήξεως τῆς μισθώσεως καὶ τὸ νέον ἀρτοποιεῖον πληροῖ τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς. Εἰς ἀρτοποιούς, ὧν τὰ ἀρτοποιεῖα κατηϐαρίσθησαν ἢ κατέστησαν ἄχρηστα διὰ τὸν προορισμόν των, παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς ἱδρύσεως νέου ἀρτοποιείου, ὁμοίας πρὸς τὸ ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενον παραγωγικότητος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀδείας αὐτῶν εἰς ἕτερον ἀρτοποιεῖον».

"Αρθρον 9.

1) Οἱ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 ὑποϐαλόντες αἴτησιν ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται τοιαύτης καὶ ἂν ἔτι στεροῦνται τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Διατάγματος ὁριζομένης κανονικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐφόσον ἀποδείξωσιν ἐπαρκῶς, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιτροπῆς, ὅτι ἤσκουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ πρὸ τῆς 11 Ἰανουαρίου 1929 καὶ ὅτι ἦσαν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν κάτοχοι ἀρτοποιείου.

2. Ἀρτοποιοὶ ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα καὶ κεκτημένοι ἀρτοποιεῖον τὴν 11ην Ἰανουαρίου 1929, ὧν αἱ αἰτήσεις ἀποζημιώσεως ἀπερρίφθησαν λόγῳ στερήσεως ἀδείας Ὑπουργείου Ἐσωτεικῶν ἢ μὴ πληρώσεως τῶν ὅρων ὑγιεινῆς, δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐπανεκδίκασιν τῶν αἰτήσεων αὐτῶν.

3. Ἀρτοποιοὶ κατ' ἐπάγγελμα, ἔχοντες κτίρια ἀρτοποιείων ἐκμισθωμένα πρὸς τρίτους ἀρτοποιοὺς ἀποζημιωθέντας, δικαιοῦνται νὰ χρησιμοποιήσουν ὡς ἀρτοποιεῖα τὰ κτίρια ταῦτα, ἐφ' ὅσον εἴτε δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἀρτοποιεῖον εἰς ἀκτῖνα 500 μέτρων, εἴτε πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἀρτοποιεῖον διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, κατ' ἐπάγγελμα ἀρτοποιοῦ, ἐγγεγραμμένου δὲ εἰς τὰ μητρῶα τῶν οἰκείων ὀργανώσεων.

"Αρθρον 10.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 προστίθεται ὡς τρίτη παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Ἐπιτρέπεται ἡ ἱδρυσις νέων πρατηρίων, ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, κατόπιν ὑπευθύνου διαπιστώσεως τῆς ἀνάγκης τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀγορανομικῆς ὑπηρεσίας. Τὰ πρατήρια ταῦτα δέον ν' ἀπέχωσι τουλάχιστον 200 μέτρα ἀπὸ τοῦ πλησιεστέρου λειτουργοῦντος ἀρτοποιείου».

2. Διαγράφονται αἱ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4169 λέξεις «καὶ ἀρτοπωλεῖα».

3. Πρατήρια ἄρτου ἱδρυθέντα καὶ λειτουργοῦντα πρὸ τῆς 14ης Νοεμβρίου 1929 κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἰς συνοικισμούς, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων δὲν ἐλειτούργει κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἱδρύσεως τῶν πρα-

τηρίων ἀρτοποιείων, ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενα, μὴ ἐφαρμοζομένης διὰ ταῦτα τῆς ἀποστάσεως τῶν 200 μέτρων.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 προστίθεται ὡς πρώτη παράγραφος ἡ ἑξῆς διάταξις :

«Πᾶς ἀρτοποιὸς δέον νὰ ἔχῃ τόσας ἀδείας ὅσα τὰ ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσίν του ἀρτοποιεῖα, κλειομένου παντὸς ἀρτοποιείου, ἄνευ οἱασδήποτε ἀποζημιώσεως, ἐφόσον δὲν ὑπάρχει ἐκδεδομένη εἰδικὴ διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἄδεια.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον ὄγδοον τοῦ νόμου 4573 διαγράφονται μετὰ τὴν φράσιν «ἢ παρητήθησαν τῆς ἀποζημιώσεώς των» αἱ λέξεις «μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἀρτοποιοῦ δύναται νὰ μεταβιβάζηται διὰ πράξεως ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου εἰς πρόσωπα δικαιούμενα νὰ ἀσκήσουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ.

2. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως συνεταιρικοῦ ἀρτοποιείου ἄδεια λειτουργίας χορηγεῖται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἑταιρικὸν συμβόλαιον ἢ συνεπείᾳ τῆς γενομένης ἐξωδίκου ἢ δικαστικῆς διανομῆς δικαιούμενον ἑταῖρον.

3. Οἱ κατὰ τὴν 14ην Ἰανουαρίου 1929 συνεταιρικῶς ἐργαζόμενοι καὶ συστηματικῶς ἐξακολουθοῦντες τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρτοποιοῦ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἑταιρείας αὐτῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, δικαιοῦνται χωριστῆς ἕκαστος ἀδείας ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους·

α') Ἡ ἑταιρεία αὐτῶν ν' ἀποδεικνύηται διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἅμα τῇ συστάσει αὐτῆς καταρτισθέντος καὶ δύο ἔτη πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 3769 νομίμως δὲ καταχωρισμένης.

β') Νὰ ἤσκουν τοὐλάχιστον ἐπὶ τριετίαν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ ὡς συνεταῖροι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

γ') Ἐκ τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν οἰκείων οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων νὰ συνάγηται ἡ ἰδιότης τοῦ ἀρτοποιοῦ.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3760 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν παραβάσεων τῶν ἄρθρων 8, 9, 13 καὶ 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929.

Ἄρθρον 15.

1. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ὑγιεινῆς δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ περιπτώσεις καὶ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς ἐπιτρέπεται ἡ πρὸς ἀρτοποιΐαν πρόσμιξις εἰς σιτάλευρα ἀλεύρων ἐξ ἄλλων δημητριακῶν.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ ὁρίζωνται.

α') Αἱ ποιότητες τοῦ παραγομένου ὑπὸ τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἀρτοποιῶν ἄρτου καὶ τὰ διακριτικὰ τούτου γνωρίσματα.

β') Ἡ παρασκευὴ ἄρτου μικτοῦ ἐκ σιταλεύρων καὶ ἀλεύρων ἐξ ἄλλων δημητριακῶν.

Τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς κατὰ τόπους παραγωγῆς ἄρτου ἐκ σιταλεύρων καὶ ἀλεύρων ἐξ ἄλλων δημητριακῶν προηγεῖται σύμφωνος ἀπόφασις τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

3. Οἱ παραβάται τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμοζομένων ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ διατιμήσεων ἀλεύρων ἢ ἄρτου, τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τῆς αἰσχροκερδείας τοῦ νόμου 703.

Ἄρθρον 16.

Παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀγορανομίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἱδρύεται Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἄρτου, οὗπινος ἡ σύνθεσις, ἀριθμὸς τῶν καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος. Τὰ μέλη τούτου, ἀναπληροῦντα ἄνευ ἀποζημιώσεως τὰ ἔργα των, λαμβάνονται ἐξ εἰδικῶν περὶ τὰ ἀρτοποιητικὰ πρόσωπα καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, ὧν ἡ ὑπηρεσία ἢ αἱ εἰδικαὶ γνώσεις σχετίζονται πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

1. Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται νὰ ἱδρύωνται ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Γεν. Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν καὶ ἐν Κορίνθῳ, ἔνθα ἐπεξετάθησαν αἱ περὶ λειτουργίας καὶ ἀποζημιώσεως ἀρτοποιείων διατάξεις, Εἰδικὰ Ταμεῖα Ἄρτου, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων τούτων δικαιουμένων εἰς ἀποζημίωσιν. Τὰ Ταμεῖα ταῦτα ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ταμείου Ἄρτου, μετονομαζομένου «Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἄρτου», διοικοῦνται ὑπὸ ἰδίας Ἐπιτροπῆς καὶ λειτουργοῦν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διαταγμάτων ὁρισθησόμενα.

2. Τὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα Ἄρτου δύνανται μετ' ἀπόφασιν τῆς διοικούσης ταῦτα Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς διοικούσης τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἄρτου Ἐπιτροπῆς, νὰ συνάπτουν δάνεια πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς ἀποζημίωσιν δικαιουμένων. Οἱ ὅροι τῶν συναπτομένων δανείων καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια τούτων ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἄρτου βαρύνεται μόνον διὰ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ περιχώροις δικαιούχων. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δικαιούχων βαρύνουσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὰ εἰδικὰ ταμεῖα, ἕκαστον δὲ διὰ τὰ ἀρτοποιεῖα τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκτιμῶντος κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ κοινωνικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν συμφέρον τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρτοποιητικῶν νόμων καὶ λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν τὰς πιθανὰς προβλέψεις περὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ἐκασταχοῦ καταβληθησομένων ἀποζημιώσεων, τὰς πιθανὰς ὡσαύτως προβλέψεις τῶν εἰδικῶν προσόδων τῶν κατὰ τόπους Ταμείων Ἄρτου καὶ τὰς κοινωνικὰς τοῦ συνόλου καὶ ἐπαγγελματικὰς τῶν ἀρτοποιῶν ἀνάγκας, ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποζημιωτέων ἀρτοποιῶν καὶ τῶν διατηρητέων ἀρτοποιείων, τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς πληρωτέας ἑκάστῳ ἀρτοποιῷ ἀποζημιώσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγομένη εἰς τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων τούτων.

5. Διὰ Διαταγμάτων ὁρίζονται ἡ σύνθεσις τῶν ἐκδικαστικῶν καὶ ἄλλων Ἐπιτροπῶν, ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογήν, ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων, τῶν ἀρτοποιητικῶν νόμων.

Ἄρθρον 18.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. καὶ μετὰ τὴν λέξιν «κλιβάνου» τίθεται ἡ φράσις «ἀρκεῖ οὗτοι νὰ εἶναι ἐμμίσου θερμάνσεως».

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὴν 2αν παράγραφον τοῦ 9ου ἄρθρου τοῦ νόμου 4573 ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἀλλὰ δι' ἀρτοποιοῦ ἐν ἐνεργείᾳ».

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Σεπτεμβρίου 1929 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4573 προστίθεται ὡς δευτέρα παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀρτοποιητικῶν νόμων εἰς τὸν Δῆμον τῆς Θεσσαλονίκης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ διὰ Διατάγματος ὅπως ἡ ἡμερησία ἀπόσοσις τῶν ἱδρυθησομένων ἀρτοποιείων ἐν μὲν τῇ πόλει μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς 5.000 ὀκ. ἄρτου εἰς δὲ τὰ προάστεια καὶ τοὺς συνοικισμοὺς τὰς 1000 ὀκάδας.

Ἄρθρον 21.

—Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Σεπτεμβρίου 1929 ὡς ἐκυρώθη ὁριζομένην ἐπιτροπὴν δέον διὰ τὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης νὰ μετέχῃ καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν ἀρτοποιῶν προτεινόμενος ὑπὸ τοῦ Σωματείου ἀρτοποιῶν Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 22.

—Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας νὰ ἐγκρίνῃ τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν ἑνὸς καὶ μόνου πρατηρίου ἄνευ τῆς τηρήσεως τῆς ἀποστάσεως τῶν 200 μέτρων ὑπὲρ προσώπου ἀποδεδειγμένας παρασχόντος ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς μόνην συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3685 ὡς διορθώθη λεκτικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἔχουσα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3685.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 3685 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Λέμβος νοεῖται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἡ χρησιμοποιουμένη ἐπὶ κέρδει διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ λιμένος μεταφορὰν προσώπων, λεμβοῦχος δὲ ὁ κατ' ἐπάγγελμα ἐκμεταλλευόμενος προσωπικῶς λέμβον ἰδιόκτητον ἢ μὴ καὶ ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

2. Ἐὰν ὁ λεμβοῦχος ἔχων τὴν ἐν τῷ νόμῳ 3685 ὁριζομένην ὑπηρεσίαν ἀπέθανε πρὸ τῆς ἰσχύος μὲν τούτου, μετὰ τὸ ἔτος δὲ 1924, τὸ εἰς αὐτὸν ἀναλογοῦν ῥοπίσμα ἐλαττούμενον εἰς τὰ δύο τρίτα περιέρχεται εἰς τὴν ἐπιζῶσαν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν χηρείᾳ διατελοῦσαν σύζυγον ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς τὰ ἐπιζῶντα τέκνα, τὰ κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἔχοντα τὰς ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ ἰδιότητας.

3. Τὸ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν τέλος περὶ οὗ ὁ νόμος 3685 δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος μέχρι πέντε τοῖς ἑκατόν, τοῦ ἀνωτάτου κατ' ἐπιβάτην τέλους μὴ συναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑκατὸν δραχμάς.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ ὀργανώσεως τοῦ σώματος ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας» ὁ κ. ***Γ. Σακαλῆς*** προτείνει ὅπως εἰς τὸ ἄρθρον 7 γίνῃ δεκτὴ τροπολογία, καθ' ἣν διὰ τὰς θέσεις ἐποπτῶν προτιμῶνται οἱ εὐδοκίμως προϋπηρετήσαντες ὡς ἐπόπται ἐργασίας, μὴ ὑπερβάντες τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τροπολογίαν ταύτην.

Εἰς παρατήρησιν τῶν κ.κ. ***Μ. Αἰλιανοῦ*** καὶ ***Σ. Σχινᾶ*** ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας) δηλοῖ, ὅτι καὶ τὸ ἄρθρον 16 καὶ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 διεγράφησαν.

Μετά τινας παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Δ. Ἡρακλείδη*** τὸ νομοσχέδιον γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη εἰς τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Παρισίοις ὑπογραφεισῶν τῇ 28 Ἀπριλίου 1930 ὁριστικῶν μετὰ τῆς Οὐγγαρίας Συμφωνιῶν ἐπὶ τῶν ἐπανορθώσεων», ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Παρισίοις ὑπογραφεισῶν τῇ 28 Ἀπριλίου 1930 ὁριστικῶν μετὰ τῆς Οὐγγαρίας Συμφωνιῶν ἐπὶ τῶν ἐπανορθώσεων.

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦνται αἱ μετὰ τῆς Οὐγγαρίας ὑπογραφεῖσαι ἐν Παρισίοις τῇ 28ῃ Ἀπριλίου 1930 ὁριστικαὶ Συμφωνίαι πρὸς ῥύθμισιν τῶν ζητημάτων τῶν Ἐπανορθώσεων, ὧν τὸ κείμενον ἕπεται ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

2. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ καθορίζηται ἑκάστοτε, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων συνθηκῶν, καὶ προσωρινὴ ἕδρα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4591 Ἐπιτρόπου.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Συμφωνίαι σχετικαὶ πρὸς τὰς ἐκ τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις.

Οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι Ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καναδᾶ, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολιτείας τῆς Αὐστραλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυίας, συνῆλθον ἐν Χάγῃ, ὅπως καθορίσωσι πλήρως καὶ ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῶν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐπιβαρυνουσῶν τὴν Οὐγγαρίαν δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν, τῆς Ἀνακωχῆς τῆς 3 Νοεμβρίου 1918 καὶ πασῶν τῶν συμπληρωματικῶν Συμφωνιῶν καὶ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν διακανονισμὸν τῶν οἰκονομικῆς φύσεως διαφορῶν αἵτινες ἀνεφύησαν μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας ἢ τῶν Οὐγγρων ὑπηκόων, ἀφ' ἑνὸς, καὶ Δυνάμεών τινων ἢ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου.

Ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ ὑπεγράφη ἐν Χάγῃ Συμφωνία καὶ τέσσαρα Παραρτήματα δεόντως ἐμνογραφήθησαν ἐν Χάγῃ, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1930. Εἰς τὸ πρῶτον Παράρτημα ΙΙΙ (νῦν IV Συμφωνία), Δυνάμεις τινες δὲν εἶνε συμβαλλόμεναι.

Συνεφωνήθη ἐν Χάγῃ ὅτι ἡ ὁριστικὴ διατύπωσις τῶν εἰρημένων Συμφωνιῶν θὰ ἀνετίθετο εἰς Ἐπιτροπὴν ἥτις ἔδει νὰ συνέλθῃ εἰς Παρισίους.

Συνεπείᾳ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, διατυπωθέντα εἰς Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν τὰ προσηρτημένα ὧδε κείμενα, τῶν δύο κειμένων παρεχόντων ἐξ ἴσου πίστιν, ὑπεγράφησαν ἐν Παρισίοις τὴν 28 Ἀπριλίου 1930.

Αἱ ἐν λόγῳ Συμφωνίαι θὰ θεωρῶνται ὡς ἀδιαιρέτως ἀλληλένδετοι καὶ θὰ ἐπικυρωθῶσιν ὡς τοιαῦται.

Ἡ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων θὰ γίνῃ εἰς Παρισίους ὡς οἷόν τε τάχιον.

Ἐν πρώτοις πρακτικὰν καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων θέλει συνταχθῇ εὐθὺς ὡς αἱ Συμφωνίαι θέλουσιν ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας, ἀφ' ἑνὸς, ὑπὸ τῶν ἓξ Δυνάμεων : Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας, Ἰταλίας, Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας, Γιουγκοσλαυίας καὶ μιᾶς τῶν ἄλλων πέντε Δυνάμεων : Βελγίου, Ἑλλάδος, Ἰαπωνίας, Πολωνίας, καὶ Πορτογαλλίας, ἀφ' ἑτέρου.

Αἱ Δυνάμεις ὧν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἕδραν της ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης θὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ γνωρίσωσιν εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις διπλωματικοῦ Ἀντιπροσώπου των ὅτι ἡ ἐπικύρωσις αὐτῶν ἐγένετο καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θὰ ὀφείλωσιν αὗται νὰ διαβιβάσωσι τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπικυρώσεως ταύτης ὡς οἷόν τε τάχιον.

Αἱ Συμφωνίαι θὰ τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἅτινα θὰ τὰς ἔχωσιν οὕτω ἐπικυρώσει ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ πρώτου τούτου πρακτικοῦ.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προηγουμένων διατάξεων, αἱ συμφωνίαι θὰ τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ δι' ἑκάστην ὑπογράψασαν

Κυβέρνησιν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀνακοινώσεως της ἢ τῆς καταθέσεως τῆς ἐπικυρώσεώς της.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ εἰς πάσας τὰς ὑπογραφάσας Κυβερνήσεις κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν ἀναπαινώσεως ἢ καταθέσεως ἐπικυρώσεως.

Αἱ παροῦσαι Συμφωνίαι θὰ παραμείνωσι κατατεθειμέναι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἥτις θὰ παραδώσῃ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτῶν εἰς ἑκάστην τῶν Κυβερνήσεων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν Συνθήκην τοῦ Τριανόν.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις, εἰς ἁπλοῦν, τὴν 28 Ἀπριλίου 1930.

ΛΟΥΣΕΡ
Δρ. Ε. ΜΠΕΝΕΣ
Ρομπὲρ ΠΕΡΙΕ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Φ. ΡΟ·Υ·
Δ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
ΚΟΡΑΝΥ·Ι·
Ι. ΜΠΡΟΚΙ
Μ. ΝΑΓΚΑ·Ι·
Τ. ΦΕΡΝΑΝΤΕΖ
Ζ. ΜΡΟΖΟΒΣΚΙ
Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ
Κ. ΦΩΤΙΤΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ Ι.

Ἀφορῶσα τὰς Συμφωνίας μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῶν Πιστωτριῶν Δυνάμεων.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν πλήρη καὶ ὁριστικὴν ἐξόφλησιν τῶν ὑποχρεώσεων αἵτινες βαρύνουσιν αὐτὴν δυνάμει τῆς Συνθήκης Τριανόν, τῆς Ἀνακωχῆς τῆς 3 Νοεμβρίου 1918 καὶ πασῶν τῶν συμπληρωματικῶν συμβάσεων, ἀλλὰ μὴ θιγομένων τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 2 ἡ Οὐγγαρία ἐπιβεβαιοῖ τὴν ὑποχρέωσίν της νὰ πληρώσῃ τὰ ὁρισθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2797 ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21 Φεβρουαρίου 1924 Ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων ποσὰ καὶ ὑποχρεοῦνται, λόγῳ τῶν εἰδικῶν πιστώσεων αἵτινες βασίζονται ἐπὶ τῆς εἰρημένης Συνθήκης, νὰ ἐνεργῇ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1944 καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1944 μέχρι τοῦ 1966 συμπεριλαμβανομένου τὴν πληρωμὴν σταθερᾶς ἐτησίας δόσεως 13,5 ἑκατομμυρίων κορωνῶν χρυσῶν.

Ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις ἐξ ἄλλου παραιτεῖται πασῶν τῶν κατὰ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν, τῆς Ἀνακωχῆς τῆς 3 Νοεμβρίου 1918 καὶ πασῶν τῶν συμπληρωματικῶν συμβάσεων πιστώσεών της.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παροῦσα συμφωνία οὐδαμῶς θίγει τὰς σχετικὰς πρὸς τὰ προπολεμικὰ δημόσια χρέη ὑποχρεώσεις, αἵτινες βαρύνουσι τὴν Οὐγγαρίαν δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν, οὐδὲ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀπορρεούσας, εἴτε διὰ τὴν Οὐγγαρίαν, εἴτε διὰ τὰς λοιπὰς ὑπογραφομένας Δυνάμεις, ἐκ πασῶν τῶν λοιπῶν Συμφωνιῶν ἢ Συμβάσεων τῶν συνομολογηθεισῶν μέχρι τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

2. Ὁ τρόπος ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρου 186 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν καὶ τοῦ Παραρτήματός της, ἐν τῷ μέτρῳ καθ' ὃ οὗτος ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων, θὰ ἀποτελέσῃ ἐνδεχομένως τὸ ἀντικείμενον συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

3. Αἱ ἐκδοθεῖσαι ἢ ἐκδοθησόμεναι ὑπὸ τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων κατὰ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως ἀποφάσεις ὑπὲρ ὑπηκόων τῶν Πιστωτριῶν Δυνάμεων, μεθ' ὧν ἡ Οὐγγαρία δὲν ἔχει συμβῆσιν ἐκκαθαρίσεως καὶ συμψηφισμοῦ, θὰ ἐξοφληθῶσιν ὑπὸ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Τὰ ἐπιδικαζόμενα ποσὰ θὰ φέρωσι τόκον ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 3 ο)ο τὸ ἔτος ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1933 ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι προγενεστέρα τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καὶ ἀπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀποφάσεως ἐὰν αὕτη εἶναι μεταγενεστέρα τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

Ὁ ἁπλοῦς οὗτος τόκος δὲν θὰ πληρώνεται κατ' ἔτος, ἀλλὰ θὰ προστίθεται εἰς τὸ ἐπιδικασθὲν ποσὸν μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1944. Τὸ σύνολον οὕτως ὑπολογιζόμενον θὰ πληρωθῇ εἰς πέντε ἴσας ἐτησίας δόσεις, τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1944, τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1945, τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1946, τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1947 καὶ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1948.

Εἰς τὰς τέσσαρας τελευταίας πληρωμὰς θὰ προστεθῶσιν οἱ τόκοι πρὸς 3 ο)ο τῶν ποσῶν ἅτινα θὰ ὀφείλῃ εἰσέτι ἡ Οὐγγαρία κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας ἢ ἐντὸς τῶν τριῶν μηνῶν αἵτινες θὰ ἐπακολουθήσωσι τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως, ἡ Οὐγγαρία θὰ παραδώσῃ γραμμάτια μετὰ πέντε ἀποκομμάτων ἑκάστου αὐτῶν παριστῶντος τὸ πληρωτέον ποσὸν εἰς ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω προβλεπομένων πέντε λήξεων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀπαιτηταὶ μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1944 πληρωμαὶ θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑποκείμεναι εἰς τοὺς ὅρους τοὺς ἀπορρέοντας ἐκ τῶν ἤδη ἐν ἰσχύϊ κειμένων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἰδίως ἐκ τῆς Ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 2797 τῆς 21 Φεβρουαρίου 1924 τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων. Πάντως, ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ εἶνε ἐπιφορτισμένη νὰ δέχηται τὰ ποσὰ ταῦτα κατὰ τὸν τρόπον τὸν προβλεπόμενον εἰς τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον κείμενα.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἀπαιτηταὶ μετὰ τὸ 1944 πληρωμαὶ ἀποτελοῦσιν ὑποχρέωσιν ἄνευ ὅρων, δηλαδὴ ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος οἱασδήποτε ἀναστολῆς. Θὰ γίνωνται εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, εἰς χρυσὸν ἢ εἰς νομισματικὰς ἀξίας ἰσοδυνάμους πρὸς τὸν χρυσόν, κατ' ἴσα ἑξαμηνιαῖα διαστήματα, τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους, τῆς πρώτης λήξεως συμπιπτούσης τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1944.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ φέρῃ ὅλα τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ λάβει εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τῆς παρούσης Συμφωνίας εἰς πίστωσιν τοῦ ἀνοιγομένου εἰς τὰς Πιστωτρίας Κυβερνήσεις λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὸ προνόμιον πρώτου βαθμοῦ τὸ ἐπιβεληθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 180 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν ἐπὶ πασῶν τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῆς Οὐγγαρίας διὰ τῶν διακανονισμῶν τῶν ἐπανορθώσεων καὶ λοιπῶν ὑποχρεώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ἄρθρου θὰ παύσῃ ἰσχύον ὁριστικῶς ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 7.

Πάντως ἡ Οὐγγαρία ὑποχρεοῦται νὰ διαφυλάττῃ ἐκ τῶν Κρατικῶν της εἰσοδημάτων ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας ἐτησίαν πρόσοδον τοὐλάχιστον ἴσην πρὸς τὰ 150 ο)ο τῶν ἐτησίων πληρωμῶν τῶν μνημονευομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1. Συμφωνεῖται ὅτι ἐὰν μία οἱαδήποτε τῶν πληρωμῶν τούτων δὲν ἐξωφλεῖτο κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν εἶναι ἀπαιτητή, ἡ Οὐγγαρία θὰ ὤφειλεν ἀμέσως, καὶ τῇ ἁπλῇ αἰτήσει πέντε τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, νὰ παράσχῃ ὡς ἐνέχυρον τὴν ρηθεῖσα πρόσοδον.

Ὁ τρόπος παροχῆς καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐνεχύρου θὰ ἀποτελέσωσι τὸ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας συμφωνίας μεταξὺ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ των ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, οὗτος θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τριῶν πραγματογνωμόνων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, ἐνεργοῦσαν ὡς ἐντολοδόχον τῶν Πιστωτριῶν Δυνάμεων, πιστοποιητικὰ παριστῶντα τὰς προβλεπομένας ἐν ἄρθρῳ 1 ἐτησίας δόσεις καὶ ὧν ὁ τύπος θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ κατωτέρω ἄρθρῳ 11, παράγραφος 4.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ὑπογράφουσαι τὴν παροῦσαν συμφωνίαν Πιστώτριαι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται, ἀπὸ τῆς θέσεώς της ἐν ἰσχύϊ, νὰ παύσωσιν ἀσκοῦσαι τὸ δικαίωμά των παρακρατήσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν περιουσιῶν, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων ἅτινα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς συνθήκης τοῦ Τριανὸν ἀνῆκον εἰς ὑπηκόους τοῦ τέως Οὐγγρικοῦ Βασιλείου ἢ εἰς Ἑταιρείας ἐλεγχομένας παρ' αὐτῶν, ἐφ' ὅσον αἱ εἰρημέναι περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα δὲν εἶναι ἤδη ρευστὰ ἢ ρευστοποιημένα, ἢ δὲν ἐγένετο ἤδη ὁριστικὴ διάθεσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Αἱ πιστώσεις τῆς Οὐγγαρίας κατὰ τῆς Γερμανίας αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 196 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν καὶ αἱ πιστώσεις τῆς Γερμανίας κατὰ τῆς Οὐγγαρίας αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 261 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ἠκυρώθησαν διὰ τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930 τῆς συνομολογηθείσης μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἡ Οὐγγαρία λαμβάνει γνῶσιν ταύτης καὶ δέχεται τὴν ρηθεῖσαν ἀκύρωσιν.

Ὁμοίως, πᾶσαι αἱ πιστώσεις τῆς Οὐγγαρίας κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Βουλγαρίας αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὸ εἰρημένον ἄρθρον 196 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν καὶ πᾶσαι αἱ πιστώσεις τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας κατὰ τῆς Οὐγγαρίας αἱ ἀντιστοίχως προβλεπόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 213 τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγ. Γερμανοῦ καὶ 145 τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγύ ἀκυροῦνται.

Πᾶσαι αἱ πράξεις καὶ τὰ ἔγγραφα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς πιστώσεις ταύτας θὰ καταστραφῶσι τῇ φροντίδι τῶν περιωρισμένων Ἐπιτροπῶν τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ἐξασφάλισιν τῆς μεταφορᾶς τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐπανορθώσεων.

Ἄρθρον 11.

Αἱ σχέσεις μεταξὺ Ἐπιτροπῆς ἐπανορθώσεων καὶ τῆς Οὐγγαρίας θὰ τερματισθῶσιν τὸ ταχύτερον δυνατόν.

Οἱ λογαριασμοὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων μετὰ τῆς Οὐγγαρίας θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὁριστικῶς κεκλεισμένοι καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2ας τοῦ ἄρθρου 2 τὰ δικαιώματα καὶ ἐξουσίαι αἱ ἀπονεμηθεῖσαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ μεταβιβασθῶσιν ἐν τῷ ἀναγκαίῳ μέτρῳ εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

Ὁ τρόπος καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς μεταβάσεως ταύτης θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως, ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐπανορθώσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κοινὸς Ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων ἢ εἰς ἀντιπρόσωπος ὁριζόμενος ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν δὲν ἀπεδέχετο ἐν τῇ ὁλότητί της τὴν ἐντολὴν ἥτις τῇ ἀνατίθεται διὰ τῆς παρούσης Συμφωνίας, ὁ διορισμὸς ἑνὸς Ἐντολοδόχου ὑποκαθιστωμένου ἐν τῷ ἀναγκαίῳ μέτρῳ εἰς τὴν Τράπεζαν θὰ ἦτο τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συνιστωμένης δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 12.

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου διὰ τὴν Οὐγγαρίαν θὰ παύσῃ ἀσκοῦσα τὰ καθήκοντά της ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας. Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἥτις εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ συναθροίσῃ τὰς ἐπικυρώσεις, ἐπιφορτίζεται ἐπίσης νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὴν ἀναγκαίαν αἴτησιν.

Ἄρθρον 13.

Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ὑποβάλλεται, πρὸς τελικὴν ἀπόφασιν, εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆςΣυμφωνίας τῆς Χάγης τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930 μετὰ τῆς Γερμανίας, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν αὐτῇ καθιερουμένην διαδικασίαν. Πάντως, ἐν περιπτώσει τοιούτων διαφορῶν, τὸ διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Γερμανίας μέλος θὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις, εἰς ἁπλοῦν, τὴν 28 Ἀπριλίου 1930.

ΛΟΥΣΕΡ
Δρ. Ε. ΜΠΕΝΕΣ
Ρ. ΠΕΡΙΕ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ·Ι·ΛΔ
Φ. ΡΟ·Υ·
Δ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
ΚΟΡΑΝΥΙ
Ι. ΜΠΡΟΚΙ
Μ. ΝΑΓΚΑ·Ι·
Τ. ΦΕΡΝΑΝΤΕΖ
Ζ. ΜΡΟΖΟΒΣΚΙ
Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ
Κωνστ. ΦΩΤΙΤΣ.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΙΙ.

Διακανονισμὸς τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἀγροτικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ τὰ μικτὰ διαιτητικὰ Δικαστήρια.

Προοίμιον.

Ὡρισμένος ἀριθμὸς ἀπαιτήσεων προσεβλήθησαν παρὰ Οὐγγρων ὑπηκόων ἐναντίον τῶν τριῶν Κυβερνήσεων τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀγροτικῶν μεταρρυθμίσεων εἰς τὰς χώρας ταύτας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 250 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν.

Αἱ δίκαι αὗται ἐκκρεμοῦσιν ἤδη ἐνώπιον τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Συνθήκης. Νέαι δίκαι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιχειρηθῶσι.

Αἱ τρεῖς ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις εἶναι διατεθειμέναι νὰ συνάψωσι τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν ἐν πνεύματι συνδιαλλαγῆς ἵνα ἐκλείψωσιν αἱ ἤδη διεξαγόμεναι μετὰ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως συζητήσεις, δηλοῦσι κατηγορηματικῶς ὅτι, ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ προ-

κύψη ὅτι ἀναγνωρίζουσιν ὡς νομίμους, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον, τὰς ρηθείσας ἀπαιτήσεις.

Ἐννοοῦσιν, ἀντιθέτως, νὰ διαφυλάξωσι καταγραμματικῶς τὴν νομικὴν αὐτῶν ἄποψιν καὶ δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν ὁπωσδήποτε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ παροῦσα Συμφωνία διὰ νὰ δικαιολογηθῇ πᾶσα νέα ἀγωγὴ ἢ πᾶσα ἀπαίτησις.

Ὡσαύτως δὲν θὰ ἠδύνατό τις νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν διὰ νὰ ἑρμηνεύσῃ ταύτην ὡς ἐγκατάλειψιν τῶν διακιωμάτων ἅτινα οἱ Ρουμᾶνοι, Τσεχοσλοβάκοι καὶ Γιουγκοσλαῦοι ὑπήκοοι κέκτηνται ἀμέσως δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν διὰ πάντα τὰ γεγονότα ὧν ὁ διακανονισμὸς δὲν προβλέπεται εἰς τὰς Συμφωνίας τὰς συνομολογηθείσας σήμερον.

Ἀποκρινόμεναι εἰς τὴν ἔκκλησιν τῶν φίλων Δυνάμεων τῶν μὴ ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς συζητήσεις ταύτας, αἱ τρεῖς Κυβερνήσεις ἠθέλησαν νὰ διαδηλώσουν τὴν καλήν των θέλησιν πρὸς συνδιαλλαγὴν καὶ τὴν πρὸς εἰρήνην ἐπιθυμίαν των.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι διατηρεῖ ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, τὴν θέσιν ἣν ἔλαβε προγενεστέρως ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων καὶ ἐννοεῖ νὰ συμβληθῇ διὰ τῆς παρούσης Συμφωνίας ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιθυμίᾳ συνδιαλλαγῆς καὶ εἰρήνης. Τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν δὲν δύναται τις νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν διὰ νὰ τὴν ἑρμηνεύσῃ ὡς ἐγκατάλειψιν τῶν δικαιωμάτων ἅτινα κέκτηνται ἀμέσως οἱ Οὐγγροι ὑπήκοοι, κατὰ τὴν Οὐγγρικὴν Κυβέρνησιν, δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν διὰ πάντα τὰ γεγονότα ὧν ὁ διακανονισμὸς δὲν προβλέπεται ὑπὸ τῶν σήμερον συνομολογηθεισῶν Συμφωνιῶν.

Ἄρθρον I.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμφωνίας τὰς εὐθύνας τοῦ ἐναγομένου εἰς πάσας τὰς δίκας τὰς ἐπιχειρηθείσας μέχρι τῆς 20 Ἰανουαρίου ὑπὸ Οὐγγρων ὑπηκόων ἐνώπιον τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων ἐναντίον τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀγροτικὰς μεταρρυθμίσεις, θὰ ὑπέχῃ ἀποκλειστικῶς Ταμεῖον, καλούμενον «Ἀγροτικὸν Ταμεῖον».

1ον) Τὸ αὐτὸ θὰ ἰσχύῃ καὶ διὰ τὰς δίκας ἃς Οὔγγροι ὑπήκοοι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιχειρήσωσιν εἰσέτι κατὰ τῆς Ρουμανίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν ἐνώπιον τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων, λόγῳ τῶν συνεπειῶν πράξεως, κατασχέσεως ἢ διαθέσεως προγενεστέρας τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930. Ἅπασαι αἱ δίκαι αὗται δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιχειρηθῶσιν εἰμὴ ἐναντίον τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου, τῆς Ρουμανίας μὴ οὔσης διαδίκου.

2ον) Τὸ αὐτὸ θὰ ἰσχύῃ διὰ τὰς δίκας ἃς Οὔγγροι ὑπήκοοι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιχειρήσωσιν εἰσέτι, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν, ἐνώπιον τῶν μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων, κατὰ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ὅπου ἡ ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις δὲν ἀπετέλεσεν ἀκόμη τὸ ἀντικείμενον ὁριστικοῦ νόμου, λόγῳ ἰδιοκτησιῶν αἵτινες ὑπήχθησαν ἤδη, ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων καὶ διαταγμάτων, εἰς τὴν ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν, καὶ ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἡ ἐλευθέρα διάθεσις τοῦ ἰδιοκτήτου περιωρίσθη διὰ τῆς πραγματικῆς ἐφαρμογῆς ὡς πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν του τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων τούτων πρὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930.

Διὰ τὰς ἰδιοκτησίας τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ 1ον ὡς καὶ εἰς τὸ 2ον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπονοεῖται ὅτι αἱ δίκαι αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιχειρηθῶσι συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Γιουγκοσλαυϊκοῦ νόμου τοῦ ὁριστικῶς καθορίζοντος τὴν τύχην των, δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐπιχειρηθῶσιν εἰμὴ κατὰ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου, τῆς Γιουγκοσλαυΐας μὴ οὔσης διαδίκου.

Συνεφωνήθη ὡς πρὸς τοῦτο, ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυΐα θὰ ἐξέδιδε πρὸ τῆς 20 Ἰουλίου 1931 τὸν ὁριστικὸν νόμον, καὶ ὅτι θὰ ἐλάμβανε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νέων νομοθετικῶν διατάξεων συντελεσθῇ ὡς τάχιον, χωρὶς νὰ ἢ δυνατὸν νὰ ἐπιβραδυνθῇ αὕτη πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1933, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνωτέρω προβλεπομένας ἰδιοκτησίας.

3ον) Τὸ αὐτὸ θὰ ἰσχύῃ ἴσως διὰ τὰς δίκας ἃς οἱ Οὔγγροι ὑπήκοοι θὰ ἠδύναντο εἰσέτι νὰ ἐπιχειρήσωσι κατὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν ἐνώπιον τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἄρθρα 11 ἕως 20 τῆς Συμφωνίας ΙΙΙ.

Ἄρθρον II.

Τὸ Ταμεῖον τοῦτο θὰ ἀπολαύῃ τῆς νομικῆς προσωπικότητος, θὰ ἔχῃ τὴν οἰκονομικὴν αὐτονομίαν καὶ θὰ ὑποκατασταθῇ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰ τρία Κράτη εἰς τὰς δίκας τὰς προβλεπομένας εἰς τὸ ἄρθρον I.

Ἄρθρον III.

Αἱ εἰσαγωγικαὶ τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον I αἰτήσεις, ὑποβαλλόμεναι κατὰ τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας ἢ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, θὰ θεωρῶνται αὐτεπαγγέλτως ὡς ὑποβληθεῖσαι κατὰ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου.

Αἱ ἀποφάσεις θὰ ἐκδίδωνται καὶ θὰ ἐκτελῶνται, ἐν περιπτώσει καταδίκης, ἀποκλειστικῶς κατὰ τοῦ Ταμείου τούτου, τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας ἀπαλλασσομένων πάσης παρούσης ἢ μελλούσης εὐθύνης λόγῳ τῶν εἰσαγομένων δικῶν.

Ἄρθρον IV.

Τὸ Ταμεῖον εἰς οὐδεμίαν θὰ ὑποχρεοῦται πληρωμὴν πρὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸ πασῶν τῶν ἀποφάσεων.

Πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς κοινοποιήσεως ταύτης, τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια θὰ ἀκολουθήσωσι πρόγραμμα ἐργασίας τὸ ὁποῖον θὰ καθορίσωσιν ἐκ τῶν προτέρων.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο θὰ περιλαμβάνῃ ἀρκετὰ συχνὰς συνόδους πρὸς τερματισμὸν ὅσον, τὸ δυνατὸν ταχύτερον ὅλων τῶν δικῶν δι' ὁριστικῶν ἀποφάσεων.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων θὰ προσπαθήσωσι νὰ ἐξεύρωσι καὶ ἐφαρμόσωσι τὰς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρας μεθόδους. Αἱ κανονικαὶ προθεσμίαι τῆς γραπτῆς διαδικασίας τῆς προβλεπομένης εἰς τοὺς δικονομικοὺς κανονισμοὺς θὰ συντομευθῶσι κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὰς δίκας τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 1.

Ἄρθρον V.

Αἱ ἀποφάσεις θὰ ἐπιδίδωνται, ἐφ' ὅσον ἐκδίδονται, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διαχειρίσεως τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου, τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῇ ΙΙΙ Συμφωνίᾳ τῇ σήμερον ὑπογραφείσῃ τῇ ἀφορώσῃ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἄρθρον VI.

Εὐθὺς ὡς ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως θὰ ἔχῃ λάβει τὸ σύνολον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδοθεισῶν εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένας δίκας, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932, θὰ προβῇ μεταξὺ τῶν δικαιούχων τῶν εἰρημένων ἀποφάσεων εἰς ἀναλογικὴν κατανομήν, ἧς τὸ σύνολον δὲν θὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ διαθέσιμα τοῦ Ταμείου.

Κανονισμὸς καταρτιζόμενος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου θὰ καθορίσῃ τοὺς κανόνας τῆς κατανομῆς. Ὁ κανονισμὸς οὗτος θὰ δύναται νὰ προβλέψῃ τὴν ἐνέργειαν προκαταβολῶν τινων εἰς τοὺς δικαιούχους.

Ἐάν, μετὰ τὴν πρώτην κατανομήν, ὑπάρξωσι νέα διαθέσιμα τοῦ Ταμείου, ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως θὰ ἐνεργήσῃ νέαν κατανομὴν μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἀποφάσεις δικαιούχων.

Ἐὰν ἀρκετὰ σημαντικὸς ἀριθμὸς ἀποφάσεων ἐξεδόθη καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ φόβος μὴ αἱ λοιπαὶ ἀποφάσεις καθυστερήσωσιν ἐν τυχαίοις γεγονότων, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ κατανομὴ προσωρινή, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκτιμήσῃ κατὰ προσέγγισιν ἐπαρκῆ τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν μὴ ἐκδοθεισῶν εἰσέτι ἀποφάσεων.

Τὰ χορηγούμενα ποσὰ δυνάμει τῶν διαφόρων τούτων κατανομῶν θὰ ἀποσβέσωσι τὸ ὁλικὸν δικαίωμα τῶν δικαιούχων.

Ἄρθρον VII.

Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ 1ου ἄρθρου προβλεπομένας δίκας τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια δὲν θὰ ἔχωσιν οὐδεμίαν ἁρμοδιότητα ὅπως ἀποφαίνωνται ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἀρχῆς μεταξὺ τῶν διαδίκων μερῶν, οἵαι ἀναφέρονται ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἰδίως διὰ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 250 τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανόν. Θὰ ἐκδίδωσι καὶ θὰ αἰτιολογῶσι τὰς ἀποφάσεις των ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ θὰ ἀναγνωρίζωσιν εἰς τοὺς δικαιούχους, περιπτώσεως τυχούσης, πλήρωτέαν ἀποζημίωσιν εἰς βάρος τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον VIII.

Τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια θὰ ἐξετάζωσιν ἐὰν ὁ αἰτῶν εἶναι ὑπήκοος Οὐγγρος ἀναγνωριζόμενος δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν καὶ ἐὰν τὸ κτῆμα αὐτοῦ ἀπηλλοτριώθη διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας. Ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, θὰ ἀποφαίνωνται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς πληρωτέας ἐνδεχομένως ἀποζημιώσεως.

Ἡ ἀποζημίωσις θὰ καθορίζηται διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει μεθόδων ἃς τὰ τρία Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια θὰ καθορίσωσιν ἐκ τῶν προτέρων κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως αὕτη θὰ δύναται νὰ συνάπτῃ ἐπίσης φιλικὰς Συμφωνίας μετὰ τῶν αἰτούντων.

Ἄρθρον IX.

Τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια, λειτουργοῦντα ἀφ' ἑνὸς μεταξὺ τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας καί, ἀφ' ἑτέρου, τῆς Οὐγγαρίας, θὰ συμπληρωθῶσι διὰ πάσας τὰς ἀγροτικὰς καὶ λοιπὰς ὑποθέσεις, ἕκαστον ἐν τῇ συνθέσει αὐτοῦ διὰ τῆς προσθήκης δύο μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν διαπελεσασῶν οὐδετέρων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον Δυνάμεων καὶ ἐχόντων τὰς ἀναγκαίας ἰδιότητας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διαιτητικῶν αὐτῶν καθηκόντων.

Ἄρθρον X.

Διὰ πάσας τὰς ἀποφάσεις ἁρμοδιότητος ἢ οὐσίας τὰς ἐκδιδομένας ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν Μικτῶν Διαιτητικῶν Δικαστηρίων εἰς πάσας τὰς λοιπὰς δίκας ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1ον τῆς παρούσης συμφωνίας, ἡ Ρουμανία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ Οὐγγαρία, ἀφ' ἑτέρου, συμφωνοῦσι νὰ ἀναγνωρίσωσιν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη εἰδικοῦ συνυποσχετικοῦ, ἁρμοδιότητα ἐφετείου.

Τὸ δικαίωμα ἐφέσεως θὰ δύναται νὰ ἀσκῆται δι' αἰτήσεως παρ' ἑκατέρας τῶν δύο Κυβερνήσεων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔχει συσταθῇ τὸ Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς γενομένης εἰς τὸν Πράκτορά της κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον XI.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν φιλικῶν συμφωνιῶν, τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια τὰ λειτουργοῦντα, ἀφ' ἑνὸς μεταξὺ τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, καὶ, ἀφ' ἑτέρου τῆς Οὐγγαρίας, δὲν θὰ ἀποφανθῶσιν ἐπ' οὐδενὸς ἐπιδίκου ζητήματος μέχρι τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1930 καὶ θὰ παρατείνωσι μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης πᾶσας τὰς δικονομικὰς προθεσμίας.

Ἡ παράτασις αὕτη δὲν θὰ ἐφαρμόζηται εἰς τὰς καθορισθείσας προθεσμίας διὰ τὴν κατάθεσιν τῶν εἰσαγωγικῶν τῆς δίκης αἰτήσεων.

Ἄρθρον XII.

Ἐν ταῖς προβλεπομέναις ἐν ἄρθρῳ 1ῳ δίκαις, ἡ Ρουμανία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα θὰ ἔχωσι τὴν ἐπιλογὴν εἴτε νὰ διατηρῶσι τὸν ἐθνικὸν αὐτῶν δικαστὴν ἐν τῷ Μικτῷ Διαιτητικῷ Δικαστηρίῳ εἴτε νὰ προκαλέσωσι διορισμὸν δικαστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ ἐν λόγῳ Κράτος θὰ ὀφείλῃ νὰ καταβάλῃ πᾶσας τὰς δαπάνας τὰς ὁποίας ἡ ἀντικατάστασις αὕτη θὰ συνεπιφέρῃ.

Εἰς τὰς δίκας ταύτας τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον ὡς ἐναγόμενον θὰ ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ τοῦ Πράκτορος αὐτοῦ· ὁ Πράκτωρ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας θὰ δύναται νὰ παρεμβαίνῃ ἐπίσης ὡς ὄργανον πληροφορίας ὁσάκις τὸ ἐπιθυμήσῃ.

Ἄρθρον XIII.

Αἱ προθεσμίαι αἵτινες ὡρίσθησαν διὰ τὸν Δικονομικὸν Κανονισμὸν ἑκάστου Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου λειτουργοῦντος μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Οὐγγαρίας διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων κηρύσσονται ὁριστικαὶ διὰ πάσας τὰς ὑποθέσεις καὶ δὲν θὰ δύνανται πλέον νὰ παραταθῶσιν.

Ἐξ ἄλλου, πᾶσαι αἱ ἐκπρόθεσμοι αἰτήσεις αἱ ὑποβληθεῖσαι μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου 1930 κηρύσσονται ἀπαράδεκτοι.

Ἄρθρον XIV.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀγροτικὰς ἐν Ρουμανίᾳ ὑποθέσεις, ἡ προβλεπομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ XIII ἀνατρεπτικὴ προθεσμία (ἓξ μηνῶν), θὰ ἀρχίσῃ τρέχουσα ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Περιφερειακὴ Ἐπιτροπὴ (.....) θὰ ἔχῃ ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν της δυνάμει τοῦ νόμου ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως διὰ τὴν Τρανσυλβανίαν ..... καὶ ..... τῆς 30 Ἰουλίου 1921, σχετικῶς πρὸς τοὺς κλήρους γῆς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἀντικείμενον τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον XV.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀγροτικὰς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ὑποθέσεις, ἡ ὡς ἄνω προβλεπομένη ἀνατρεπτικὴ προθεσμία (ἓξ μηνῶν) ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς γενομένης κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς ἀποφάσεως, ὡς προβλέπεται ἐν τοῖς ἄρθροις 2, 2α, 3 καὶ 3α τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ νόμου τῆς 8 Ἀπριλίου 1920, ἀριθ. 329, σχετικῶς πρὸς τοὺς κλήρους γαιῶν τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ἀντικείμενον τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον XVI.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀγροτικὰς ἐν Γιουγκοσλαυΐᾳ ὑποθέσεις, τὸ ζήτημα τοῦ ἐκπροθέσμου λύεται διὰ τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου XIII ἐφ' ὅσον ὁ ἀγροτικὸς ὁριστικὸς νόμος δὲν θὰ ἔχῃ ἐκδοθῇ. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὁριστικοῦ νόμου, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας θὰ συμφωνήσωσιν ὅπως καθορίσωσιν, ἀπὸ ποίας ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου προβλεπομένης πράξεως ἡ ἀνατρεπτικὴ προθεσμία (ἓξ μηνῶν) θὰ ἄρχηται τρέχουσα. Ἐλλείψει συμφωνίας αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου XIII θὰ ἔχωσιν ἐφαρμογήν.

"Αρθρον XVII.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ ἐν ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἐπὶ τοῦ ὁρισμοῦ μόνον διαιτητοῦ, πᾶν ἐνδιαφερόμενον Κράτος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθύνηται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἀντιτάξωσιν εἰς αὐτὸ ἀπόφασιν τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις, εἰς ἁπλοῦν, τὴν 28 Ἀπριλίου 1930.

ΛΟΥΣΕΡ
Δρ. Ε. ΜΠΕΝΕΣ
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΠΕΡΙΕ
Β. Α. Γ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΛΔ
Β. Α. Γ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΛΔ
Β. Α. Γ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΛΔ
Β. Α. Γ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΛΔ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΡΟ-Υ·
Δ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
ΚΟΡΑΝΥ-Ι·
ΙΝΤΖΙΝΟ ΜΠΡΟΚΙ
Μ. ΝΑΓΚΑ-Ι·
Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ
Ζ. ΜΡΟΖΟΔΣΚΙ
ΤΟΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΖ
ΚΩΝΣΤ. ΦΩΤΙΤΣ.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΙΙΙ.

Ἀφορῶσα τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν Ἀγροτικοῦ Ταμείου, λεγομένου Ταμείον «Α».

Σύστασις καὶ λειτουργία τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου.

Διὰ συμφωνίας ὑπογραφομένης σήμερον μετὰ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως, προεβλέφθη ἡ σύστασις Ταμείου ὀνομαζομένου «Ἀγροτικὸν Ταμεῖον συσταθὲν διὰ τῶν Συμφωνιῶν τῆς Χάγης τῆς 20 Ἰανουαρίου τοῦ 1930» καὶ συντετμημένως «Ἀγροτικὸν Ταμεῖον» ἢ «Ταμεῖον Α». Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἀποσκοπεῖ τὸν καθορισμὸν τῶν ὅρων συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ταμείου τούτου.

"Αρθρον 1.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμείου εἶνε 219.500.000 κορῶναι χρυσαῖ (Μία χρυσῆ κορώνα εἶνε ἰσοδύναμος πρὸς 0.304.878 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ).

Ὁ ἀριθμὸς 219.500.000 κορωνῶν χρυσῶν ἐσχηματίσθη λαμβανομένων ὡς βάσεως τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς Οὐγγρικῆς ἀντιπροσωπείας τῷ κατατεθέντι εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης (2α Ἐπιτροπή: Μὴ Γερμανικαὶ Ἐπανορθώσεις) καὶ συνημμένῳ τῷ παρόντι (Παράρτημα Α). Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἡ Οὐγγαρία ἐνεφάνιζε σύνολον ἀπαιτήσεων 310.000.000 κορωνῶν χρυσῶν ὅπερ ἠλαττώθη εἰς 240.000.000 κορώνας χρυσᾶς.

Οἱ βασικοὶ ἀριθμοί, οἱ ληφθέντες ἐν τῷ ρηθέντι ὑπομνήματι ὡς μέση ἀξία τοῦ Γιούγκαρ τοῦ κτηματολογίου ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ, δέον κατὰ συνέπειαν νὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ τὴν ἀναλογίαν 310 πρὸς 240.

Ἔκποτε καὶ συνεπείᾳ νέων ἐξετάσεων καὶ ἀλλαγῶν ἐπιφανειῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἄρθρα 11 ἕως 19 τῆς παρούσης Συμφωνίας τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, ὅπου αὕτη εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως, τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμείου ἠλαττώθη εἰς 219 ἑκατομμύρια 500.000 κορώνας χρυσᾶς, συνεπείᾳ τῶν ρηθεισῶν ἐλαττώσεων ἐπιφανειῶν καὶ τηρουμένων τῶν αὐτῶν ἠλαττωμένων βασικῶν ἀριθμῶν διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ Γιούγκαρ.

"Αρθρον 2.

Ἐπὶ πλέον τῶν κατωτέρω προβλεπομένων πληρωμῶν τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυίας λόγῳ τοπικῶν ἀποζημιώσεων, τὸ Ταμεῖον θὰ διαθέτῃ τὰς κάτωθι ἐτησίας δόσεις:

1) Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου 1930 μέχρι τοῦ 1943 συμπεριλαμβανομένου, τὰς ἐτησίας δόσεις τὰς καταβαλλομένας ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας λόγῳ τῶν ἐπανορθώσεων καὶ ἀποτελούσας τὸ μερίδιον τοῦ Βελγίου, τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Πορτογαλλίας συμφώνως τῇ μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων Συμφωνίᾳ τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930.

2) Καθ' ἕκαστον τῶν μεταξὺ τοῦ 1944 καὶ 1966 συμπεριλαμβανομένου 23 ἐτῶν: 6.100.000 κορῶναι χρυσᾶς ἐτησίως (ἓξ ἑκατομμύρια ἑκατὸν χιλιάδας) προαφαιρουμένας ὑπὸ τῶν πιστωτῶν Κρατῶν ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 13.500.000 κορωνῶν χρυσῶν ἃς ἡ Οὐγγαρία ὑπεχρεώθη νὰ καταβάλλῃ ἐπὶ 23 ἔτη ἀπὸ τοῦ 1944, λόγῳ τῶν εἰδικῶν πιστώσεων.

3) Ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1930 καὶ μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1966 τὰς ἐτησίας δόσεις τὰς πληρωτέας καθ' ἡμίση τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ τὴν 1ην Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους, τῆς πρώτης πληρωμῆς ἐνεργητέας τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1930 καὶ τῆς τελευταίας τὴν 1ην Ἀπριλίου 1966. Αἱ ἐτήσιαι αὗται δόσεις θὰ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Βελγίου, τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, καὶ θὰ εἶνε ἴσαι πρὸς τὰ πραγματικῶς εἰσπραττόμενα ποσὰ ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Δυνάμεων διὰ λογαριασμὸν τῶν Βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων, συμφώνως τῇ μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων Συμφωνίᾳ τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930.

4) Τὰς ἐτησίας δόσεις τὰς καταβαλλομένας ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ ὧν τὰ ἀνώτατα ὅρια καθορίζονται κατωτέρω:

(α) 1931 καὶ 1932 (ἤτοι μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1933) 800.000 κορῶναι χρυσᾶς ἐτησίως, ὧν 400.000 ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ 400.000 ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

(β) ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1944 (3.600 000 Κ. Χ.+325.640+212.000) ἤτοι 4.137.640 κορῶναι χρυσᾶς,
ἐξ ὧν
ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας: 827.528
ὑπὸ τῆς Γαλλίας: 1.680.000
ὑπὸ τῆς Ἰταλίας: 1.630.112

(γ) καὶ ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1967 (2.280 000 Κ. Χ.+544.690+354.606) ἤτοι 3.179.296 κορῶναι χρυσᾶς,
ἐξ ὧν
ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκλατορίας 579.269
ὑπὸ τῆς Γαλλίας: 1.340.000
ὑπὸ τῆς Ἰταλίας: 1.260.027.

Αἱ ἐτήσιαι αὗται δόσεις θὰ εἶνε πληρωτέαι καθ' ἡμίση τὴν 1ην Ἰουλίου καὶ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, τῆς πρώτης πληρωμῆς ἐνεργητέας διὰ τὰς ὑπὸ τὸ στοιχεῖον (α) ἐτησίας δόσεις τὴν 1ην Ἰουλίου 1931, διὰ τὰς ὑπὸ τὸ στοιχεῖον (β) τὴν 1ην Ἰουλίου 1933 καὶ διὰ τὰς ὑπὸ τὸ στοιχεῖον (γ) τὴν 1ην Ἰουλίου 1933, τῆς τελευταίας πληρωμῆς τῶν τελευταίων τούτων ἐνεργητέας τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1967.

Ἐν περιπτώσει χρησιμοποιήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἀποθέματος τοῦ προβλεπομένου ἐν ἄρθρῳ 20 τῆς παρούσης Συμφωνίας, τὸ Ταμεῖον θὰ διαθέτῃ ἐπίσης ἐπὶ πλέον τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων πληρωμῶν τοὺς ἐν «ᾧ ρηθέντι ἄρθρῳ προβλεπομένους πόρους.

Καθορίζεται ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει αἱ τρεῖς Δυνάμεις (Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία, Γαλλία, Ἰταλία) δὲν θὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς πληρωμὰς ἀνωτέρας τῶν ἄνω καθοριζομένων, πλὴν τῶν λεγομένων ἐν ἄρθρῳ 20 τῆς παρούσης Συμφωνίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρέμβασιν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας

κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ εἰδικοῦ ἀποθέματος, λαμβανομένου ἐπίσης ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦ ἄρθρου 12.

"Αρθρον 3.

Τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον θὰ ἐκδώσῃ ὁμολογίας δι' ἀναγκαστικὸν κεφάλαιον ἴσον πρὸς τὸ τελειωτικὸν ποσὸν τοῦ Ταμείου, ὅπερ θὰ καθορισθῇ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ προβλεπομένων μειώσεων ὡς καὶ τῆς αὐξήσεως ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ πηγάσῃ ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 17 καὶ 18 τῆς παρούσης Συμφωνίας προβλεπομένων ἀπαλλοτριώσεων.

Πᾶσαι αἱ ὁμολογίαι τοῦ Ταμείου θὰ εἶνε τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ θὰ ἀπολαύσωσιν ἰδίᾳ τῶν αὐτῶν ἐγγυήσεων. Θὰ εἶνε ἐκπεφρασμέναι εἰς νομίσματα διαφόρων χωρῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρυσῆς κορώνας ἐὰν ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ οὕτως ἀποφασίσῃ.

Οἱ ὑπολογισμοὶ ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν τούτων ἐγένοντο εἰς κορώνας χρυσᾶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ὑπηρεσίας τόκου 4 ο)ο ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι τοῦ 1966, τῆς ἀποσβέσεως τῶν τίτλων διενεργουμένης ἀπὸ τοῦ 1944 κατὰ τρόπον ὥστε ἡ ὅλη ἐτησία δόσις τόκων καὶ χρεωλυσίου νὰ εἶνε ἴση δι' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι τοῦ 1966.

"Αρθρον 4.

Τὸ Ταμεῖον θὰ ὀργανωθῇ, θὰ διοικῆται καὶ θὰ ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τεσσάρων μελῶν, ἐξ ὧν ἓν διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως καὶ τρία ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ ἄλλου τινὸς ὀργανισμοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν τριῶν Δυνάμεων Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰταλίας.

"Αρθρον 5.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως θὰ ἐπιβλέπῃ ἵνα τακτικῶς γίνωνται αἱ ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ προβλεπόμεναι πληρωμαὶ καὶ θὰ γνωστοποιῇ πᾶσαν καθυστέρησιν τῶν καταβολῶν εἰς τὰς Δυνάμεις τὰς ὑπογραψάσας τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, αἵτινες, περιπτώσεως τυχούσης, θὰ συμφωνήσωσι πρὸς ἀπομάκρυνσιν πάσης αἰτίας καθυστερήσεως.

"Αρθρον 6.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως ἐξουσιοδοτεῖται ὅπως δέχηται προτάσεις ἐξαγορᾶς ἢ προεξοφλήσεως τοῦ συνόλου ἢ μέρους οἱασδήποτε ἐκ τῶν ἀνηκουσῶν αὐτῇ ἐτησίων δόσεων.

"Αρθρον 7.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ εἰς μετρητὰ διαθέσιμα θὰ τὸ ἐπέτρεπον, ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως θὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ συμβιβαστικὰς πληρωμὰς εἰς μετρητὰ ἔναντι ἀκυρώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐκδοθεισῶν ὁμολογιῶν καὶ θὰ δύναται ἐπίσης νὰ παρέχῃ προκαταβολὰς ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν. Θὰ ἔχῃ ἐπίσης τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐνεργῇ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν ὁμολογιῶν διὰ ἐξαγορῶν εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν.

"Αρθρον 8.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως θὰ καταβάλλῃ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ἵνα ἡ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος κινητοποίησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐκδοθεισῶν ὁμολογιῶν καταστῇ δυνατὸν νὰ συντελεσθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐν τῷ εὐρυτέρῳ μέτρῳ καὶ ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους δυνατοὺς ὅρους. Δεδομένου ὅτι ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ κινητοποίησις τῶν ὁμολογιῶν δὲν θὰ δύνανται νὰ γίνωνται εἰμὴ μετὰ ὡρισμένον διάστημα, ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως θὰ διορίσῃ, ἐὰν τὸ κρίνῃ χρήσιμον, Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις θὰ ἐπιφορτισθῇ νὰ μελετήσῃ πότε καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους πρᾶξις κινητοποιήσεως θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ χώραν καὶ νὰ κάμῃ σχετικὰς πρὸς τοῦτο προτάσεις εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διαχειρίσεως. Τὰ μέλη τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἐκλεγῶσι μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν χωρῶν, αἵτινες ἔχουσι σημαντικὴν οἰκονομικὴν ἀγοράν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Οὐγγαρίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως δὲν θὰ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κινητοποίησιν τῶν τίτλων ἐὰν τὸ Οὐγγρικὸν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν αὐτῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν νὰ ἀναλύσῃ τὸ ἔργον Ἐντολοδόχου τοῦ Ταμείου. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τράπεζα αὕτη θὰ ἐδέχετο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν αἴτησιν ταύτην, τὰ εἰς τὸ Ταμεῖον συνεισφέροντα Κράτη θὰ δώσωσι μόνιμον διαταγὴν εἰς τὴν ρηθεῖσαν Τράπεζαν πρὸς περιοδικὴν μεταβίβασιν ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου, ἐν ᾧ μέτρῳ θὰ εἶνε ἀπαιτητά, τὰ ὑπὸ ἑκάστου Κράτους καταβλητέα ποσά, ἀναλόγως τῶν προβλέψεων τῆς παρούσης συμφωνίας.

Πρὸς ἐξασφάλισιν εὐνοϊκωτέρων ὅρων διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ὁμολογιῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως θὰ ἀπευθυνθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν τῶν ἐχόντων σημαντικὴν οἰκονομικὴν ἀγοράν, ὅπως, εἰ δυνατόν, ἐπιτευχθῶσιν ὑπὲρ τῶν τίτλων αἱ ἀναγκαῖαι εὐκολίαι.

Ἐπίσης θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου πάσας τὰς φορολογικὰς διευκολύνσεις ἃς τὸ Κράτος, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου τὸ Ταμεῖον θὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν του, θὰ δυνηθῇ νὰ παραχωρήσῃ.

Ἡ ἕδρα τοῦ Ταμείου θὰ ἐκλεγῇ ἐπίσης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως.

Τὰ ἔξοδα τῶν δικῶν, λειτουργίας καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου εἶναι εἰς βάρος τοῦ Ταμείου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, προσελέφθη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς, ὅτι ποσὸν τεσσάρων ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων χιλιάδων κορωνῶν θὰ προαφῃρεῖτο ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου εἰσπρατσιμένων πρώτων καταβολῶν πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ Ταμείου εἰς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων τούτων.

"Αρθρον 9.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως ἐν Ρουμανίᾳ εἰς τοὺς νῦν καὶ μέλλοντας Οὐγγρους οἰτεῦντας, ὡς καθορίζεται ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς Συμφωνίας ΙΙ, ἡ Ρουμανία δὲν ἔχει ἄλλην ὑποχρέωσιν ἢ τοῦ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὴν τοπικὴν της ἐπιχορήγησιν καθοριζομένην ἐν συνόλῳ καὶ κατ' ἀποκοπὴν ὡς ἑξῆς:

α') Ἡ Ρουμανία δέχεται νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον ἀπὸ τοῦ 1931 ἐτησίαν δόσιν 500.000 κορωνῶν χρυσῶν καὶ τοῦτο μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1944 συμπεριλαμβανομένης, πληρωτέαν καθ' ἡμίση τὴν 1 Ἰουλίου καὶ τὴν 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, καὶ ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1967 συμπεριλαμβανομένης, ἐπησίαν δόσιν 836.336 κορωνῶν χρυσῶν (ὀκτακοσίων τριάκοντα ἓξ χιλιάδων τριακοσίων τριάκοντα ἓξ κορωνῶν χρυσῶν) πληρωτέαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

β') Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἐπανακτᾷ τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῶν τοπικῶν ἐπιχορηγήσεων ἃς εἶχε παρακαταθέσει πρὸς ὄφελος τῶν αἰτούντων Οὐγγρων.

γ') Τινῶν τῶν Οὐγγρων αἰτούντων, λαβόντων ἤδη Ρουμανικὴν ἐπιχορήγησιν, θὰ ὑπάρξῃ περίπτωσις νὰ ἐλαττωθῶσι κατ' ἀναλογίαν αἱ ὡς ἄνω καθοριζόμεναι ἐτήσιαι δόσεις.

Πρὸς τοῦτο θὰ καθορισθῇ τὸ ὀνομαστικὸν σύνολον τῆς Ρουμανικῆς ἐπιχορηγήσεως, τῆς οὕτω γενομένης δεκτῆς εἰς πληρωμήν τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ μετατραπῇ εἰς κορώνας χρυσᾶς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νομισματικῆς ἰσοτιμίας.

Διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1931 μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1944 συμπεριλαμβανομένης περιόδου ἡ ἐτησία δόσις θὰ εἶναι ἠλαττωμένη κατὰ τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ τούτου, καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1944 μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1967 συμπεριλαμβανομένης περιόδου κατὰ ἓξ καὶ ἑξήκοντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ τούτου (6,69 ο)ο).

Ἡ ἐτησία δόσις θὰ ἐλαττωθῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους διὰ τὴν Ρουμανικὴν ἐπιχορήγησιν, τὴν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὰ κτήματα τῶν Οὐγγρων ἀπαιτητῶν, ὧν τὰς αἰτήσεις τὸ Μι-

κτὸν Διαιτητι Δικαστήριον θὰ ἀπέρριπτεν, εἴτε λόγῳ ἀναρμοδιότητος ἢ παραγραφῆς, εἴτε δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον. Πάντως, ἡ ἐλάττωσις αὕτη δὲν θὰ γίνῃ, ἐὰν τὸ Δικαστήριον διαπιστώσῃ ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι Ρουμανικῆς ὑπηκοότητος.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην ἡ Ρουμανία δέον νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Διαχειρίσεως τὰς ἀποδείξεις τῆς δόσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ καθόσον ἀφορᾷ τοὺς αἰτοῦντας, ὧν αἱ αἰτήσεις θὰ ἔχωσιν ἀπορριφθῇ ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἡ Ρουμανία δέον νὰ ἀνακοινώσῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν Ρουμανικῶν ἀρχῶν τὰς καθοριζούσας τὴν τοπικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἐννοεῖται ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ρουμανίαν, ἡ Συμφωνία ἔχει χαρακτῆρα κατ' ἀποκοπὴν συμφωνίας, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἔκτασις τῶν γαιῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς σήμερον ὑπογραφομένης Συμφωνίας ΙΙ προβλεπομένων δικῶν.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν ὁλικὴν ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον ὑποχρεώσεών της ἡ Γιουγκοσλαυία θὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον κατ' ἔτος, ἀπὸ τοῦ 1931, ἐτησίαν δόσιν ἐξ 1.000.000 κορωνῶν χρυσῶν καὶ τοῦτο μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1944 συμπεριλαμβανομένης, πληρωτέαν καθ' ἡμίση τὴν 1 Ἰουλίου καὶ τὴν 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ, ἀπὸ ποσοῦ 1944 μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1967 συμπεριλαμβανομένης, ἐτησίαν δόσιν 1.672.672 κορωνῶν χρυσῶν (ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα δύο χιλιάδων ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα δύο κορωνῶν χρυσῶν) πληρωτέαν κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Τὸ ποσὸν τοῦτο παριστᾷ κατ' ἀποκοπὴν τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων αἵτινες ἐνδεχομένως θὰ χορηγηθῶσιν ὑπὸ τοῦ προπαρασκευαζομένου Γιουγκοσλαυικοῦ νόμου, διὰ τὰς ἀπαλλοτριωθείσας γαίας τὰς ἀνηκούσας εἰς τοὺς νῦν καὶ μέλλοντας ἀπαιτητὰς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 τῆς σήμερον ὑπογραφείσης Συμφωνίας ΙΙ.

Τὸ κεφάλαιον τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου θὰ ἐλατωθῇ κατὰ 387 κορώνας χρυσᾶς διὰ ἕκαστον Γιούγκαρ τοῦ κτηματολογίου, καταλειπόμενον εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως, εἰς τὰς ἰδιοκτησίας τὰς ἀποτελούσας τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς σήμερον ὑπογραφείσης Συμφωνίας ΙΙ προβλεπομένων δικῶν.

Τὸ αὐτὸ θὰ ἰσχύῃ καὶ διὰ τὰ εἰς τοὺς σημερινοὺς ἀπαιτητὰς ἰδιοκτήτας κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ὑπογραφῆς τῶν παρουσῶν Συμφωνιῶν ἀνήκοντα....κτηματολογίου δι' οὓς τὸ Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον θὰ ἐκηρύσσετο ἀναρμόδιον, ἢ ὧν τὰς αἰτήσεις τὸ Δικαστήριον θὰ ἀπέρριπτε.

Ἡ ἐλάττωσις αὕτη τοῦ κεφαλαίου τοῦ Ταμείου θὰ ἔχῃ ὡς ἀντιστάθμισμα :

1) Μέχρι συμπληρώσεως 30.000 Γιούγκαρ κτηματολογίου οὕτω καταλειπομένων εἰς πολὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἀπαλλασσομένων ἐλάττωσιν τῆς ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαυίας πληρωτέας ἐτησίας δόσεως κατὰ 15.48 κορώνας χρυσᾶς κατὰ.... μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1944 συμπεριλαμβανομένης καὶ 25.89 κορώνας χρυσᾶς ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1944 μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1967 συμπεριλαμβανομένης.

2) Πέραν τῶν 30.000 Γιούγκαρ κτηματολογίου οὕτω καταλειπομένων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἀπαλλασσομένων καὶ κατὰ Γιούγκαρ ἐπὶ πλέον, ἐλάττωσιν τῆς ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαυίας πληρωτέας ἐτησίας δόσεως κατὰ 6 κορώνας καὶ 24 ἑκατοστὰ μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1944 συμπεριλαμβανομένης καὶ κατὰ 10 κορώνας τεσσαράκοντα τέσσαρα ἑκατοστὰ ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1944 μέχρι 1 Ἰανουαρίου 1967 συμπεριλαμβανομένης καὶ τὴν μεταβίβασιν ποσοῦ 231 κορωνῶν χρυσῶν ἐκ τοῦ Ταμείου «Α» εἰς τὸ Ταμεῖον «Β» (Τμῆμα Γιουγκοσλαυϊκόν).

Πάντως, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπενεχθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου διορθώσεις εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 387 κορωνῶν χρυσῶν ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ποιότης τῶν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καταλειπομένων γαιῶν. Ἡ Γιουγκοσλαυία θὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν ἢ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, αἱ ἀνωτέρω προβλεπόμεναι ἐκπτώσεις θὰ ὑπολογισθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οὕτω τροποποιηθεισῶν τιμῶν τούτων, ἢ νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καταλειπομένων γαιῶν.

Ὁ λεπτομερὴς κατάλογος τῶν ἀπελευθερουμένων γαιῶν θὰ κοινοποιηθῇ, τῇ φροντίδι τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ Ταμεῖον.

Παραμένει συμπεφωνημένον ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γιουγκοσλαυίαν, ἡ Συμφωνία ἔχει χαρακτῆρα κατ' ἀποκοπὴν συμφωνίας, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἔκτασις τῶν γαιῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς σήμερον ὑπογραφομένης Συμφωνίας ΙΙ ἀναφερομένων δικῶν.

Ἄρθρον 11.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, δεδομένου ὅτι ἡ ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως, ἐγένετο νέα ἐξέτασις τῶν ἀριθμῶν.

Οἱ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ συναφθέντες φιλικοὶ διακανονισμοὶ μετὰ παντὸς Οὔγγρου ὑπηκόου σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως εἰς τὰ κτήματά του, θέλουσι τηρηθῇ ἀμφοτέρωθεν.

Διὰ τοιούτων διακανονισμῶν ἐκανονίσθησαν αἱ ἀγροτικαὶ δίκαι ὡρισμένου ἀριθμοῦ Οὔγγρων ὑπηκόων, οἵτινες πρὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930 παρητήθησαν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐγερθεισῶν ἀγωγῶν ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀνερχομένων, ἐν συνόλῳ, εἰς ἐπιφάνειαν περίπου 275.000 Γιούγκαρ κτηματολογίου (λεγομένην πρώτης κατηγορίας) συμφώνως πρὸς τὸν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων ἀνταλλαγέντα κατάλογον.

Ἄρθρον 12.

Ἐκτὸς τῆς ἐπιφανείας ταύτης, ἡ τῶν γαιῶν ἐφ' ὧν ἡ ἀπαλλοτρίωσις συνεχίζεται καὶ αἵτινες ἔδωκαν λαβὴν εἰς δίκας πρὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930, εἶναι :

586.000 Κιούγκαρ περίπου (λεγομένη δευτέρας κατηγορίας).

Ἡ Τσεχοσλοβακία δηλοῖ ὅτι ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης αἱ ἰδιοκτησίαι ἐπιφανείας περίπου 145.000 Γιούγκαρ κτηματολογίου, ἀποτελοῦσαι τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑπ' ἀριθ. 821 δίκης ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐγένοντο ἀντικείμενον ἀπ' εὐθείας συμφωνίας, συμφωνίας ἥτις σήμερον ἀμφισβητεῖται ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου.

Ἡ δίκη αὕτη θὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου, ὡς προβλέπεται διὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς Συμφωνίας ΙΙ ἀναφερομένας δίκας. Οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἤθελε καλυφθῇ ὁ ἐνδεχόμενος κίνδυνος διεκανονίσθησαν ὑπὸ εἰδικῆς συμφωνίας ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Ἀφ' ἑτέρου, ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐδόθη ἡ ἐξήγησις ὅτι διὰ φιλικῆς συμφωνίας εἶχε πλήρως διακανονίσει τὰς ὑπ' ἀριθ. 62 καὶ 74 διαφοράς, ἀναφερομένας εἰς συνολικὴν ἐπιγάνειαν 90.000 περίπου Γιούγκαρ κτηματολογίου καὶ ἐπέτυχε τὴν παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἐγερθείσης ἀγωγῆς.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι τῆς δευτέρας κατηγορίας δὲν ἀναφέρονται πλέον ἢ εἰς ἰδιοκτησίας ὁλικῆς ἐπιφανείας περίπου 351.000 Γιούγκαρ.

Ἄρθρον 13.

Ἐπὶ τούτων τῶν 351.000 περίπου Γιούγκαρ κτηματολογίου ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀγρατικοῦ της νόμου, ἀπηλευθέρωσεν ἢ θὰ ἀπελευθερώσῃ εἰς

ὄφελος τῶν νῦν ἀπαιτητῶν ἰδιοκτητῶν, ἐλάχιστον ὅριον 100 χιλ. Γιούγκαρ κτηματολογίου.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐπιφανείας ταύτης, διευκρινίζεται ὅτι, ἂν πρόκειται περὶ γαιῶν ἐν συνιδιοκτησίᾳ, μόνον τὸ εἰς τὸν ἀπαιτητὴν περιερχόμενον μερίδιον ὑπολογίζεται.

Ὅταν εἷς ἰδιοκτήτης ἐξουσιοδοτήθη νὰ πωλήσῃ τὰς ἰδιοκτησίας του, ἡ ποσότης γαιῶν, ἥτις ἔδει νὰ ἀπελευθερωθῇ ἐξ αὐτῆς θὰ ὑπολογισθῇ μεταξὺ τῶν 100.000 ἀπελευθερωτέων.

Ἀλλὰ, ὅταν ἰδιοκτήτης τις ὑποχρεωθῇ ὑπὸ τῶν Τσεχοσλοβακικῶν ἀρχῶν νὰ πωλήσῃ γαίας εἰς τρίτα πρόσωπα, αἱ γαῖαι αὗται δὲν θὰ ὑπολογισθῶσι μεταξὺ τῶν 100.000 Γιούγκαρ, τῶν πωλήσεων αὐτῶν ἐξομοιουμένων πρὸς τὰς ἀπαλλοτριώσεις.

Ὑπολογίζονται αἱ ἐκτάσεις γαιῶν ἃς αἱ Τσεχοσλοβακικαὶ ἀρχαὶ προσερέρθησαν εἰς ἀπαιτητὴν νὰ ἀπελευθερώσωσιν, ἐάν, ἐξαιρετικῶς ὁ ἀπαιτητὴς οὗτος μᾶς ἐγκαταλείψῃ ἐξ οἰκείας βουλήσεως.

Αἱ ἀπελευθερωθεῖσαι γαῖαι δέον ὁμοίως νὰ ὑπολογισθῶσι μεταξὺ τῶν 100.000 Γιούγκαρ κτηματολογίου, ἐν ἢ περιπτώσει τὸ Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἀποφασίσῃ ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἀπαιτητὴς δὲν εἶναι ἀνεγνωρισμένος Οὔγγρος ὑπήκοος, ἢ ἐὰν τὸ Δικαστήριον κηρύξῃ ἑαυτὸ ἀναρμόδιον, ἢ ἐὰν ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτοῦντος, ἢ ἀκόμη καὶ ἐὰν οὗτος παραιτηθῇ τῆς δίκης του.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Τσεχοσλοβακία καταβάλλει ἢ θὰ καταβάλῃ ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς ἀπαιτητὰς ἰδιοκτήτας τὰς δυνάμει τοῦ τοπικοῦ νόμου ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀποζημιώσεων τούτων πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν καὶ δημοσίων βαρῶν τοῦ ἰδιοκτήτου συμφώνως τοῖς τοπικοῖς νόμοις θὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπ' εὐθείας καταβολή.

Τὰ εἰς τοὺς δικαιούχους καταβαλλόμενα ποσὰ θὰ θεωρῶνται ὡς καταβαλλόμενα εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον, καὶ θὰ συνεπάγωνται δι' ἕκαστον δικαιοῦχον μείωσιν ἐκείνων ἃς τὸ Ταμεῖον θὰ ὑποχρεοῦται νὰ τῷ καταβάλῃ.

Ἐὰν ἰδιοκτήτης τις δὲν δέχεται τὴν πληρωμήν, τὰ ποσὰ θὰ καταβάλλωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρον 15.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἐννοεῖται ὅτι τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμείου θέλει ἐλαττωθῇ ὡς ὑποδεικνύεται κατωτέρω.

1) Διὰ ἕκαστον Γιούγκαρ κτηματολογίου ἀπελευθερούμενον πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 100.000 Γιούγκαρ κτηματολογίου τοῦ καθορισθέντος εἰς τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 12, τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμείου θὰ ἐλαττοῦται κατὰ 226 κορώνας χρυσᾶς διὰ ἕκαστον Γιούγκαρ, τοιουτοτρόπως ἐπὶ πλέον ἀπελευθερούμενον.

2) Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἰδιοκτησιῶν (δευτέρας κατηγορίας) δι' ἃς ἡ δίκη παύει λόγῳ διακανονισμοῦ ἢ παραιτήσεως ἢ δι' ἃς τὸ Δικαστήριον ἐκήρυξεν ἑαυτὸ ἀναρμόδιον, ἢ ἀκόμη ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτοῦντος, εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμείου θὰ ἐλαττοῦτο κατὰ 226 κορώνας χρυσᾶς κατὰ μὴ ἀπελευθερωθὲν Γιούγκαρ.

Ὅταν τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμείου θὰ ἐλαττοῦται οὕτω, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς μέσης τιμῆς τῶν 226 χρυσῶν κορωνῶν καὶ τῆς μέσης ἀποζημιώσεως τῆς ὑπολογιζομένης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς 100 κορώνας χρυσᾶς κατὰ Γιούγκαρ κτηματολογίου θὰ μεταβιβάζεται ἀπὸ τοῦ Ταμείου Α εἰς τὸ Ταμεῖον Β (Τμῆμα Τσεχοσλοβακίας).

Πάντως, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπενεχθῶσι διορθώσεις εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 226 χρυσῶν κορωνῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου, ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ποσότης τῶν ἀπελευθερουμένων γαιῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ὀνοματολογία τῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἀπελευθερουμένων γαιῶν θὰ κοινοποιηθῇ, τῇ φροντίδι τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ Ταμεῖον καθὼς καὶ τὸ σύνολον τῶν ποσῶν τῶν ἀπονεμηθέντων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀγροτικῶν νόμων. Ἡ κοινοποίησις θὰ ἀναφέρῃ πᾶ ἐκπεσθέντα ποσὰ λόγῳ τῶν δημοσίων βαρῶν καὶ τῶν πληρωθέντων χρεῶν, συμφώνως τῇ τοπικῇ νομοθεσίᾳ, τοῦ συνόλου πληρωνομένου διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 17.

Λεπτομερὴς ἐξέτασις τῶν ἀποτελουσῶν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγροτικῆς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ μεταρρυθμίσεως ἰδιοκτησιῶν ἀπέδειξεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ταύτης συναγίζουσα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως θὰ προβῇ ἀκόμη εἰς ἀριθμόν τινα ἀπαλλοτριώσεων γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς ἰδιοκτήτας δηλοῦντας ὅτι εἶναι Οὔγγροι ὑπήκοοι ἢ οἵτινες τεκμαίρονται τοιοῦτοι. Κατάλογος ἀνταλλαγεὶς μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν 146 ἰδιοκτητῶν τούτων.

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις, ἂν καὶ διατηροῦσα ἐπιφυλάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηκοότητα τῶν ἐνδεχομένων τούτων ἀπαιτητῶν (τρίτης λεγομένων κατηγορίας), ἐδήλωσεν ὅτι διὰ μέγαν ἀριθμὸν γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς τρεῖς ἰδιοκτήτας τούτους ὑπῆρξε τελειωτικὸς διακανονισμὸς ἢ ὑπῆρχε παραγραφή. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπολοίπους γαίας, ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι, ἐν τῷ συνόλῳ, ἐξακολουθοῦσα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην, δὲν θὰ παρακρατῇ ἢ μόνον συνολικὴν ἐπιφάνειαν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 25.000 Γιούγκαρ.

Ἄρθρον 18.

Μεταξὺ πάντων τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν θιγομένων διὰ τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ μὴ ὑπαγομένων εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν ἐνδέχεται ὅπως, παρὰ πᾶσαν ποσοδοκίαν, εὑρεθῶσι πλείονες ἰδιοκτῆται μὴ θεωρούμενοι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς Οὔγγροι ὑπήκοοι καὶ οἵτινες θὰ κατέληγον νὰ διεκδικήσωσι τὴν ἰδιότητα ταύτην (τετάρτη κατηγορία).

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ποσότης γαιῶν ἥτις θὰ ἠδύνατο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ παρακρατηθῇ ὑπ' αὐτῆς, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὑπῆρχεν ὁριστικὸς διακανονισμὸς ὡς καὶ ἐκείνων εἰς ἃς θὰ ὑπῆρχε παραγραφή, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερβῇ τὰς 25.000 Γιούγκαρ ἐν συνόλῳ.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἵνα αἱ ἐν ἄρθρῳ 15 τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Συμφωνίας ΙΙ προβλεπόμεναι γνωστοποιήσεις γίνωσι πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας πρὸ τῆς 30 Ἰουνίου 1932.

Ἄρθρον 20.

Ἵνα πραγματοποιηθῇ ὁμαλώτερος εὐκταία ἱκανοποίησις, αἱ δύο Δυνάμεις (Γαλλία καὶ Ἰταλία) ἐδέχθησαν νὰ ἐπέμβωσιν οἰκονομικῶς διὰ ἐτησίας συνολικῆς δόσεως ἐκ 326.000 κορωνῶν χρυσῶν κατὰ μέγιστον ὅριον ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι τοῦ 1943 συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐκ 545.291 κορωνῶν χρυσῶν ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι τοῦ 1966 συμπεριλαμβανομένου, ἥτις μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακίας πληρωνομένων ἀποζημιώσεων συμφώνως πρὸς τὸν τοπικὸν νόμον διὰ τὰς προβλεπομένας ἐν τοῖς ὡς ἄνω ἄρθροις 17 καὶ 18 ἀπαλλοτριωθείσας γαίας θὰ ἀπετέλειε εἰδικὸν κεφάλαιον τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου, ὀνομαζόμενον «Εἰδικὸν Ἀπόθεμα».

Τοῦτο ἔχει σκοπὸν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς δίκας τὰς ἀντιστοιχούσας εἰς τὰς τρίτην καὶ τετάρτην κατηγορίας περὶ ὧν ἐγένετο λόγος εἰς τὰ ὡς ἄνω ἄρθρα 17 καὶ 18.

Οἱ ὅροι χρησιμοποιήσεως τῆς ἐτησίας ταύτης δόσεως ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Δυνάμεων (Γαλλίας καὶ Ἰταλίας) καὶ τῆς Οὐγγαρίας, συμφωνίας ἥτις προβλέπει ἰδίᾳ ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἀποθέματος γινόμεναι οἰκονομίαι δὲν θὰ κατεβάλλωνται εἰς τὸ Ταμεῖον Β ἀλλὰ θὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀνωτέρω καθοριζομένης ἐτησίας δόσεως.

Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης συμφωνίας, καὶ συνεπείᾳ τῆς δημιουργίας τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἀποθέματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων 17 καὶ 19, πᾶσα ἀπαίτησις Οὐγγρων ὑπηκόων σχετικὴ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ δὲν θὰ ὑποβάλλεται ἐγκύρως εἰμὴ κατὰ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου, τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως μὴ οὔσης διαδίκου.

Ἄρθρον 21.

Αἱ ἐκ τοῦ Ταμείου Α εἰς τὸ Ταμεῖον Β ἐνεργητέαι μεταβιβάσεις αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 10 καὶ 15 θὰ γίνωνται ὄχι εἰς κεφάλαια, ἀλλὰ διὰ μεταβιβάσεως τῶν ἀντιστοιχουσῶν ἐτησίων δόσεων.

Ἄρθρον 22.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας καί, ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν διὰ τὴν ὑπόδειξιν μόνου Διαιτητοῦ, πᾶν ἐνδιαφερόμενον Κράτος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθύνηται δι' αἰτήσεως εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις, εἰς ἁπλοῦν, τῇ 28 Ἀπριλίου 1930

ΛΟΥΣΕΡ
Δρ. Ε. ΜΠΕΝΕΣ
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΠΕΡΙΕ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΑΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΑΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΑΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΑΔ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΡΟ-Υ·
ΚΟΡΑΝΥ-Ι·
ΙΤΖΙΝΟ ΜΠΡΟΚΙ
Μ. ΝΑΓΚΑ-Ι·
Ζ. ΜΠΡΟΖΟΒΣΚΙ
ΤΟΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΖ
Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΙΤΣ

Παράρτημα Α'. τῆς Συμφωνίας ΙΙΙ.

Ὑπόμνημα τῆς Οὐγγρικῆς Ἀντιπροσωπείας κατατεθὲν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης.

(2α Ἐπιτροπή : Μὴ Γερμανικαὶ Ἐπανορθώσεις)

Ἡ Οὐγγρικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐπιθυμεῖ νὰ διευκολύνῃ, ὡς ἀκολούθως, τὴν ἐργασίαν ἥτις ἀποσκοπεῖ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ ὅπερ εἶναι ἀναγκαῖον ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς μέγιστον ὅριον τῆς εὐθύνης τοῦ «Εἰδικοῦ Ταμείου».

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, ἡ Οὐγγρικὴ ἀντιπροσωπεία νομίζει ὅτι δύναται νὰ ὑποδείξῃ τοὺς κάτωθι ἀριθμούς. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἶναι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ρουμανίαν, ἀκριβοῦς φύσεως, τῶν στοιχείων τοῦ ὑπολογισμοῦ παρασχεθέντων κατόπιν μακρᾶς καὶ βαθείας μελέτης ἥτις ἐγένετο ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Οὐγγρικῆς καὶ Ρουμανικῆς Ἀντιπροσωπειῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς φιλικὴν συνεννόησιν. Εἶναι ὀλιγώτερον ἀκριβεῖς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γιουγκοσλαυίαν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ... καὶ μὴ ὄντων γνωστῶν ἢ ἐκ τῶν αἰτήσεων, οἷαι αὗται εὑρίσκονται κατατεθειμέναι εἰς τὸ Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον. Εἶναι, πάντως, δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ τις, συμφώνως πρὸς τοὺς Γιουγκοσλαυϊκοὺς κανονισμοὺς τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως, ὡς καὶ κατὰ τὰ γνωστὰ συγκεκριμένα γεγονότα, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἰδιοκτησίαι ἀπηλλοτριώθησαν σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ των. Οἱ ὀλιγώτερον ἀκριβεῖς εἶναι οἱ ἀφορῶντες τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἀριθμοί, τῶν περὶ ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως νόμων τοῦ Κράτους τούτου μὴ ἀπαιτούντων ποτὲ τὴν ἐν συνόλῳ ἀπαλλοτρίωσιν, ἀλλὰ ἐπιτρεπόντων ὅπως ποικίλλουσαι ἐκτάσεις παραμένωσιν εἰς τὸ κυριότητα τῶν παλαιῶν ἰδιοκτητῶν, τῶν ἐκτάσεων τούτων μὴ οὐσῶν εἰσέτι ὁριστικῶς καθωρισμένων εἰς τὰς ἀτομικὰς περιπτώσεις.

Ρουμανία: Εἰς τὰς δίκας τῶν Οὐγγρων ὑπηκόων, αἵτινες ἀπετέλουν τὸ ἀντικείμενον τῶν ὡς ἄνω μνημονευθεισῶν διαπραγματεύσεων, κατέστη δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ, τῇ βοηθείᾳ συνομιλιῶν καὶ ἀνταλλαγῆς ἐγγράφων, ὅτι 578.556 Γιούγκαρ κτηματολογίου ἀπηλλοτριώθησαν καὶ 50.259 Γιούγκαρ κτηματολογίου ἀφέθησαν εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἰδιοκτήτας. Ἡ Οὐγγρικὴ Κυβέρνησις θὰ ἦτο ἑτοίμη νὰ ἀποδεχθῇ, ὡς ὁριστικὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἀπαλλοτριωθέντα 578.556 Γιούγκαρ κτηματολογίου τὸ λίαν ἠλαττωμένον ποσὸν τῶν 130 ἑκατομμυρίων κορωνῶν χρυσῶν, ὅπερ δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν πραγματικὴν ἀξίαν οὔτε τὰς ἐπὶ δέκα περίπου ἔτη στερήσεις καρπώσεως, τὸ ἴδιον ποσὸν ὅπερ ἦτο ἑτοίμη νὰ ἀποδεχθῇ ἐν συμφιλιωτικῷ πνεύματι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὡς ἄνω μνημονευθεισῶν διαπραγματεύσεων. Τοῦτο ἀντιστοιχεῖ πρὸς 225 κορώνας χρυσᾶς κατὰ Γιούγκαρ κτηματολογίου. Τὸ ποσὸν τοῦτο, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἐξ ἐκείνων ἅτινα θὰ ἀκολουθήσωσιν, ἐννοεῖται φυσικά, εἰς σημερινὴν ἀξίαν.

Γιουγκοσλαυία : Αἱ διεξαγόμεναι δίκαι ἀναφέρονται κατὰ προσέγγισιν εἰς 150 χιλιάδας ἀπαλλοτριωθέντων Γιούγκας κτηματολογίου. Ἡ Οὐγγρικὴ Ἀντιπροσωπεία νομίζει ὅτι 80 ἑκατομμύρια κορωνῶν χρυσῶν θὰ ἐξήρκουν ἵνα πεισθῶσιν οἱ Οὐγγροι ὑπήκοοι νὰ ἀποσύρωσι τὰς αἰτήσεις των, καὶ ἀντιστοίχως ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ὅριον τῶν εὐθυνῶν τοῦ «Εἰδικοῦ Ταμείου». Πράγματι, τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἀποζημίωσιν περίπου 500 κορωνῶν χρυσῶν κατὰ Γιούγκαρ. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν περιλαμβάνει οὔτε πραγματικὰς ζημίας οὔτε στέρησιν καρπώσεως, ἃς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ μὴ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν. Δεδομένου ὅτι πρόκειται περὶ ἐξαιρετικῶς καλῶν γαιῶν, ἡ ἐκτίμησις εἰς 500 κορώνας χρυσᾶς ὑπολείπεται ἀκόμη πολὺ τῆς πραγματικῆς των ἀξίας.

Τσεχοσλοβακία : Αἱ αἰτήσεις ἀναφέρονται εἰς περίπου 500 χιλιάδας Γιούγκαρ κτηματολογίου, ἀλλά, ἀναφέρουσαι τοιαύτας ἐκτάσεις, λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν ὄχι μόνον τοὺς ἤδη ἀπαλλοτριωθέντας κλήρους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπειλουμένους διὰ δυνατῶν εἰσέτι ἀπαλλοτριώσεων δυνάμει τοῦ νόμου καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει κηρυχθέντας εἰς κατάστασιν οὐχὶ ἐλευθέρας διαθέσεως, φρ' εἰπεῖν, τῆς ὅλης ἐκτάσεως τῆς ἰδιοκτησίας.

Κατὰ μεγάλην προσέγγισιν 50 ἕως 75 ο)ο τῆς συνολικῆς ἐκτάσεως ἐχούσιν ἤδη ἀπαλλοτριωθῇ. Ὑποτιθεμένου ὅτι τὰ ὑπόλοιπα 50 ἕως 25 ο)ο δὲν θὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν, ἀλλὰ δύνανται νὰ κρατηθῶσιν εἰς εἶδος ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, ὡς ἡ πρακτικὴ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτρέπει νὰ ἐλπίζεται καὶ πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀδύνατον κατὰ τὸν Τσεχοσλοβακικὸν νόμον, 100 ἑκατομμύρια κορωνῶν χρυσῶν θὰ ἐξήρκουν περίπου ἵνα ἀποζημιωθῶσιν—εἰς περιωρισμένην κλίμακα— οἱ Οὐγγροι ἀπαιτηταὶ διὰ τὰς ἤδη ἀπαλλοτριωθείσας γαίας των. Τοιαύτη ἀποζημίωσις θὰ ἀντεστοίχει πρὸς ἀποζημίωσιν περίπου 2.000 Τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν κατὰ Γιούγκαρ κτηματολογίου, ἥτις εἶναι ἀρκετὰ συνήθης κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ νόμου περὶ ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως ἥτοι περίπου 202 κορῶναι χρυσαῖ κατὰ Γιούγκαρ κτηματολογίου. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν περιλαμβάνει οὔτε αὐτὸ τὰς πραγματικὰς ζημίας, αἵτινες δὲν ἦσαν πολὺ μεγάλαι ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, οὔτε τὴν στέρησιν καρπώσεως ἥτις εἶναι ἤδη σημαντικωτέρα

οὔτε τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου (ἐφ' ὅσον ἤδη κατεβλήθη τελειωτικῶς), λίαν βαρύ, ἀλλὰ εἶναι ἀποζημίωσις ἠλαττωμένη. Εἶναι ἀνωτέρα τῶν 225 κορωνῶν χρυσῶν τῶν γενομένων δεκτῶν διὰ τὴν Ρουμανίαν· ἡ μικρὰ αὕτη ὕψωσις ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι κατὰ μέσον ὅρον αἱ γαῖαι ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, μολονότι ὄχι τόσον καλαὶ ὅσον ἐν Γιουγκοσλαυίᾳ, εἶναι ἀνώτεραι εἰς ποιότητα τῶν κειμένων ἐν Τρανσυλβανίᾳ.

Αἱ πραγματικῶς, συμφώνως τῷ τοπικῷ νόμῳ, καταβαλλόμεναι ἀποζημιώσεις διὰ τοὺς ἀπαλλοτριωθέντας κλήρους δέον φυσικὰ νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὰ ὡς ἄνω ποσὰ ἀποζημιώσεως.

Συμπληρωματικὴ συμφωνία προβλεπομένη ἐν ἄρθρῳ 12τῆς συμφωνίας ΙΙΙ (Δίκη ὑπ' ἀρ/θ. 821) μεταξὺ Γαλλίας, Οὐγγαρίας, Ἰταλίας καὶ Τσεχοσλοβακίας.

Ἡ Συμφωνία ΙΙΙ ἀφορῶσα τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου προβλέπει ἐν τῷ ἄρθρῳ αὐτῆς 12 ὅτι ἐπιφάνεια περίπου 145.000 Γιούγκαρ κτηματολογίου οὖσα ἀντικείμενον δίκης ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὑπ' ἀρ/θ. 821 ἔδωκε λαβὴν εἰς ἀπ' εὐθείας συμφωνίαν, ἥτις ἀφιερώθητεῖται σήμερον ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου.

Ἵνα ἀποσοβηθῇ πᾶσα ζημία εἰς τὴν ἰσορροπίαν τοῦ Ταμείου, συμφωνεῖται ὅπως διὰ τὸν ἐνδεχόμενον κίνδυνον τῆς δίκης ταύτης θὰ ἐγγυᾶται διὰ εἰδικοῦ ἀποθέματος παρασχετέου— ἐν προκειμένῳ— κατὰ λόγον 45 ο)ο ὑπὸ τῆς Γαλλίας, 45 ο)ο ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ κατὰ 10 ο)ο ὑπὸ τοῦ Ταμείου Β (Τμῆμα Τσεχοσλοβακίας)

Ὁ κίνδυνος οὗτος παριστᾷ τὴν διαφορὰν μεταξὺ 226 κορωνῶν χρυσῶν κατὰ Γιούγκαρ κτηματολογίου καὶ τῆς ἐν τῇ ὡς ἄνω μνημονευομένῃ ἀπ' εὐθείας συμφωνίᾳ καθορισθείσης τιμῆς ἥτις ἀνέρχεται περίπου εἰς 19.500.000 κορώνας χρυσᾶς καὶ θὰ φθάσῃ κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς 13. 000.000 κορώνας χρυσᾶς.

Ὁ ἀναλαμβανόμενος λοιπὸν ἐν συνόλῳ ὑπὸ τῶν δύο πρώτων Κρατῶν κίνδυνος (Γαλλίας καὶ Ἰταλίας) θὰ φθάσῃ κατὰ μέγιστον ὅριον 11.700.000 κορώνας χρυσᾶς εἰς κεφάλαιον καὶ θὰ παρίσταται, περιπτώσεως τυχούσης, ὑπὸ ἐτησίας δόσεως ἐπιτρεπούσης νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ὑπηρεσία τόκου 4 ο)ο μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1944 καὶ ἡ ὑπηρεσία τόκου 4 ο)ο καὶ τὸ χρεωλύσιον ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967 διὰ τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενον ποσὸν τῶν 11.700.009 κορωνῶν χρυσῶν.

Δὲν θὰ ζητηθῶσιν ἀπὸ τὰς τρεῖς ἐγγυητρίας Δυνάμεις εἰμὴ τὰ ποσὰ (ἐν ταῖς ἄνω καθοριζομέναις ἀναλογίαις) τὰ ἀναγκαῖα ὅπως ἀντιμετωπισθῇ ἐνδεχομένως ἡ ὡς ἄνω ὑποχρέωσις.

Συνεπῶς, τὸ Ταμεῖον Β δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐγείρῃ οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ἐπὶ οὐδενὸς ποσοῦ καθισταμένου τοιουτοτρόπως διαθεσίμου ἐκ τοῦ λόγου τούτου.

Παρίσιοι, τῇ 28ῃ Ἀπριλίου 1930.

ΛΟΥΣΕΡ
ΚΟΡΑΝΥ-Ι·
ΙΤΖΙΝΟ ΜΠΡΟΚΙ
Διὰ τὸν κ. ΜΠΕΝΕΣ : ΙΜΠΑ

Συμπληρωματικὴ Συμφωνία εἰς τὰς αὐθημερὸν ὑπογραφείσας Συμφωνίας.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καναδᾶ, τῆς Πολιτείας τῆς Αὐστραλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυίας, συνερώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων:

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ 13.500.000 κορῶναι χρυσαῖ αἱ ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1944 μέχρι τέλους 1966 πληρωτέαι καταγέμενται ὡς ἑπεται:

1ον) 6.100.000 κορῶναι χρυσαῖ εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Ταμεῖον ὡς ἐκτίθεται εἰς τὸ ἄρθρον ΙΙ τῆς σήμερον ὑπογραφείσης Συμφωνίας ΙΙΙ.

2ον) 7.400.000 κορῶναι χρυσαῖ εἰς τὸ Ταμεῖον «Β» ὡς ἐκτίθεται ἐν Ἄρθρῳ IV τῆς σήμερον ὑπογραφείσης Συμφωνίας IV.

Παρίσιοι, 28 Ἀπριλίου 1930.

ΛΟΥΣΕΡ
ΙΤΖΙΝΟ ΜΠΡΟΚΙ
Δρ. Ε. ΜΠΕΝΕΣ
Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ
Ζ. ΜΠΡΟΖΟΒΣΚΙ
ΤΟΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΖ
Δ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΠΕΡΙΕ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΑΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΑΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΑΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΑΔ
Β. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑ-Ι-ΑΔ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΡΟ-Υ·
Μ. ΝΑΓΚΑ-Ι·
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΩΤΙΤΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

προβλεπομένη εἰς τὸ Ἄρθρον 20 τῆς Συμφωνίας ΙΙΙ, ἀφορῶσα τὴν λειτουργίαν τοῦ εἰδικοῦ Ἀποθέματος τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας, ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ Συμφωνία ΙΙΙ ἡ ἀφορῶσα τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου προβλέπει, ἐν τῷ ἄρθρῳ της 20, τὸν σχηματισμὸν εἰδικοῦ ἀποθέματος τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταμείου, αὐτινος ὁ σκοπὸς καθορίζεται ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ.

Ἐτησία δόσις 326.000 κορωνῶν χρυσῶν ἀπὸ τοῦ 1933 μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1944 συμπεριλαμβανομένης καὶ 545.291 κορωνῶν χρυσῶν ἀπὸ τοῦ 1944 μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1967 συμπεριλαμβανομένης προσελήφθη ὡς ἀντιπροσωπεύουσα μέρος τοῦ κεφαλαίου τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἀποθέματος καθοριστέντος εἰς 13.150.000 κρώνας χρυσᾶς, τοῦ ἑτέρου μέρους σχηματιζομένου διὰ τῆς ἀπὸ τῆς Τσεχοσλοβακίας εἰσπρακτέας ἀποζημιώσεως δυνάμει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου. Αἱ ἐνήσιαι αὗται δόσεις θὰ εἶναι πληρωτέαι καθ' ἡμίσειαν τὴν 1ην Ἰουλίου καὶ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, τῆς πρώτης πληρωμῆς ἐνεργητέας τὴν 1ην Ἰουλίου 1933.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἀποθέματος ὡς καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν γραμματίων ἅπινα ἐνδεχομένως θὰ ἐξεδίδοντο διὰ τοὺς δικαιούχους τῶν ἀπαιτητῶν τῆς 3ης καὶ 4ης κατηγορίας, τὸ εἰδικὸν ἀπόθεμα θέλει ἐνεπιτηθῇ μετὰ τοῦ Ταμείου ὅπερ ἱδρύθη διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων τῆς 2ας κατηγορίας.

Ὁ βασικὸς ἀριθμὸς κατὰ ἀπαλλοτριούμενον Γιούγκαρ παραμένει καθωρισμένος εἰς 226 κορώνας χρυσᾶς. Ἐπάντως συνεφωνήθη ὅτι διὰ τὰ ἀπαλλοτριωθέντα Γιούγκαρ τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τῆς 3ης λεγομένης κατηγορίας, θὰ ἀπενέμετο ἐκτὸς τούτου καὶ ἐπίδομα ἐξ 74 κορωνῶν χρυσῶν κατὰ Γιούγκαρ.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐτησίων δόσεων δὲν θὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν

Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν εἰμὴ μόνν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ εἰδικοῦ ἀποθέματος.

Ὁ καθορισμὸς τῶν εἰς τοὺς μνημονευομένους ἀπαιτητὰς εἰς βάρος τοῦ εἰδικοῦ ἀποθέματος ἀπονεμητέων ποσῶν θὰ γίνεται χωριστὰ καὶ διὰ τὴν τρίτην καὶ διὰ τὴν τετάρτην κατηγορίαν, καὶ τοῦτο συμφώνως πρὸς τὴν διὰ τοὺς ἀπαιτητὰς τῆς δευτέρας κατηγορίας προβλεπομένην μέθοδον. Καθορίζεται ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ συνόλου τῶν ἀποζημιώσεων ἐν ἑκάστῃ τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν θὰ εἶναι τόσας φορὰς 226 κορῶναι χρυσαῖ (αὐξανόμεναι κατὰ 74 κορῶνας χρυσᾶς διὰ τὴν τρίτην κατηγορίαν) ὅσα θὰ ὑπάρχουν Γιούγκαρ πραγματικῶς ἀπαλλοτριωθέντα. Ἀντιθέτως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν τρίτης καὶ τετάρτης κατηγορίας παραδιδομένους τίτλους, οὗτοι εἶναι τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ θὰ ἀπολαύουν τῶν αὐτῶν ἐγγυήσεων ὧν καὶ οἱ τίτλοι οἱ παραδιδόμενοι εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς δευτέρας κατηγορίας. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τίτλων δὲν θὰ ὑπάρχῃ λοιπὸν παρὰ ἓν καὶ μόνον Ταμεῖον.

Ἐάν, συνεπείᾳ τῆς μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἢ διὰ πᾶσαν ἄλλην αἰτίαν (π. χ. συνεπείᾳ φιλικῶν διακανονισμῶν) ἐπιτυγχάνωνται οἰκονομίαι ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἀποθέματος, αὗται θὰ συνεπάγωνται ἀντίστοιχον ἐλάττωσιν τῆς ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας καταβλητέας ἐτησίας δόσεως, τῶν οἰκονομιῶν τούτων μὴ μεταβιβαζομένων εἰς τὸ Ταμεῖον «Β».

Ἐν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐνεφανίζετο ἀνεπάρκειά τις τῶν πληρωμῶν τῆς Τσεχοσλοβακίας διὰ τὰς ἀπαλλοτριουμένας γαίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς 26 Ἀπριλίου 1930 τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους τούτου, συμφωνεῖται ὅτι αἱ ἐνδεχόμεναι οἰκονομίαι τοῦ εἰδικοῦ ἀποθέματος θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐκ ταύτης προκύπτοντος ἐλλείμματος διὰ τὸ Ταμεῖον.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ δέον νὰ ἑρμηνευθῇ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 10 τῆς Συμφωνίας ΙΙΙ.

Παρίσιοι, 28 Ἀπριλίου 1930.

ΛΟΥΣΕΡ
ΙΤΖΙΝΟ ΜΠΡΟΚΙ
ΚΟΡΑΝΥΙ

Οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι Ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καναδᾶ, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολιτείας τῆς Αὐστραλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιοαφρικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῶν ὁριστικῶν κειμένων τῶν Συμφωνιῶν τῶν ἀφορωσῶν:

1) τὰς συμφωνίας μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων·

2) τὸν κανονισμὸν τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἀγροτικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ πρὸς τὰ Μικτὰ Διαιτητικὰ Δικαστήρια·

3) τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν Ἀγροτικοῦ Ταμείου, λεγομένου «Ταμεῖον Α»·

4) τὴν Συμφωνίαν μεταξὺ Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας, Ἰταλίας, Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν ἵδρυσιν Ταμείου λεγομένου «Ταμείου Β»·

5) τὸ προοίμιον εἰς τὰς Συμφωνίας τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς ἐκ τῆς Συνθήκης τοῦ Τριανὸν ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις·

μονογραφηθείσας ἐν Χάγῃ τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1930, προέβησαν, ἐπ' ὀνόματι τῶν Κυβερνήσεών των, εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

1) Τὸ κείμενον τῶν ἐν Χάγῃ μονογραφηθεισῶν Συμφωνιῶν τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1930 καὶ καθορισθὲν ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Λουδοβίκου Λουσὲρ συνελθούσης Ἐπιτροπῆς Συντάξεως εἶναι ἤδη γνωστὸν εἰς τὰς εἰρημένας Κυβερνήσεις.

2) Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις ἔδωσαν ἤδη τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν ὡς πρὸς τὰς Συμφωνίας περὶ ὧν πρόκειται· αὗται θὰ ὑποβληθῶσιν ὅθεν ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις καὶ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπικύρωσιν κατὰ τὸν διεγεγραμμένον τύπον τῶν νόμων τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν.

Παρίσιοι, 28 Ἀπριλίου 1930.

ΛΟΥΣΕΡ
ΙΤΖΙΝΟ ΜΠΡΟΚΙ
ΚΟΡΑΝΥΙ
ΤΟΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΖ
Μ. ΣΠΑΑΑΙΚΟΒΙΤΣ
Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ
ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΠΕΡΙΕ
Γ. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑΙΛΑΔ
Γ. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑΙΛΑΔ
Γ. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑΙΛΑΔ
Γ. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑΙΛΑΔ
Γ. Α. Κ. ΓΚΟΥΤΣΑΙΛΑΔ
Διὰ τὸν κ. ΜΠΕΝΕΣ: ΙΜΠΑ.
Δ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΡΟΥ

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ 1) εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς συμβάσεως βοηθείας τῆς συναφθείσης ἐν Γενεύῃ» καὶ 2) τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐτοκινήτων κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεως τῶν ὁδηγῶν», γενομένης διορθώσεως λεκτικῆς εἰς τὸ ἄρθρον 21, ἔχον οὕτω:

Περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ὁδηγῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

I. Ὁρισμοὶ καὶ διακρίσεις.

Ἄρθρον 1.

Αὐτοκίνητον ὄχημα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου καλεῖται: πᾶν τροχοφόρον ὄχημα κινούμενον διὰ μηχανῆς καὶ χρησιμοποιούμενον διὰ μεταφορὰς ἐν γένει προσώπων ἢ πραγμάτων, ἐξαιρέσει τῶν κυκλοφορούντων ἐπὶ τροχιῶν. Τῶν τοιούτων αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὁδῶν ἡ κυκλοφορία ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Πάντα τὰ ζητήματα τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς φύσεως τὰ σχετικὰ πρὸς αὐτοκίνητα ὀχήματα ἐν γένει ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων.

Πάντα τὰ ζητήματα τροχαίας κινήσεως, πλὴν τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος κυρωθείσης συμβάσεως «περὶ παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ μεταφορῶν» καὶ τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρ. 21 τοῦ παρόντος, ἤτοι τὰ ἀφορῶντα τὴν εὐταξίαν εἰς τὴν κίνησιν

τῶν ὀχημάτων ἐν ταῖς πόλεσι, τὰς σταθμεύσεις αὐτῶν, τὰ διαδρομὰς καὶ τὴν κυκλοφορίαν αὐτῶν διὰ τῶν διαφόρων ὁδῶν, τὰ τῆς καθαριότητος αὐτῶν, τὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ὁδηγῶν καὶ λοιπὰ συναφῆ, καθορίζονται παρὰ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων πρὸς τοῦτο ἐκδιδομένων ἐγκρινομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν γνωμάτευσιν ἐπὶ θεμάτων σχετιζομένων πρὸς τὴν ἐν γένει λειτουργίαν καὶ κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ἁρμόδιον εἶναι τὸ Συμβούλιον τῶν Αὐτοκινήτων, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων, ὡς Προέδρου, τῶν τμηματαρχῶν τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων, ἑνὸς ἀρχιμηχανικοῦ μηχανολόγου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, τοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, τοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀθηνῶν ἢ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης Αὐτοκινήτων Περιηγήσεων (Ε.Λ.Π.Α.) καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου πάντων τῶν ἐν τῷ Κράτει ἀνεγνωρισμένων Συλλόγων ἢ Σωματείων αὐτοκινητιστῶν, ἐκλεγομένου καθ' ὃν τρόπον Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας θέλει ὁρίσει.

Τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τούτου ὑπάγονται εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τὰς ἐν ἰσχύϊ διὰ τὸ Συμβούλιον τῶν Σιδηροδρόμων.

Συνιστῶνται τοπικὰ αὐτοκινητιστικὰ συμβούλια, εἰς ἃς πόλεις ὑπάρχουν γραφεῖα Νομομηχανικοῦ ἢ Μηχανικοῦ, ἀπαρτιζόμενα ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, τὸν μηχανικὸν ἢ τεχνικὸν ὑπάλληλον, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὡς Προέδρου τοῦ Συμβουλίου, τὸν Προϊστάμενον τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς καὶ ἀντιπρόσωπον τῶν αὐτοκινητιστῶν, ἐκλεγόμενον καθ' ὃν τρόπον Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας θέλει ὁρίσει. Σκοπὸς τούτων εἶναι ἡ ὑποβολὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῶν αὐτοκινήτων γνωμῶν σχετιζομένων μὲ τὴν λειτουργίαν τῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων τῆς περιφερείας των.

Ἄρθρον 4.

Τὰ αὐτοκίνητα ὀχήματα ὑποδιαιροῦνται: 1) εἰς αὐτοκινήτους ἁμάξας ἢ ἁπλῶς αὐτοκίνητα, 2) εἰς αὐτοκίνητα δίτροχα καὶ τρίτροχα μετὰ καθίσματος.

Τὰ αὐτοκίνητα ὑποδιαιροῦνται εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας:

α') Αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ εἰδικῆς κατασκευῆς διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν ὁλικοῦ ἀριθμοῦ θέσεων μέχρις 7.

β') Αὐτοκίνητα λεωφορεῖα, ὧν τὸ κιβώτιον εἶναι εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατεσκευασμένον καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχῆμα καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν, προωρισμένα διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν ἀντὶ πληρωμῆς κομίστρων κατ' ἐπιβάτην.

γ') Αὐτοκίνητα ἐπιβατικά, ἐφωδιασμένα διὰ μετρητοῦ.

δ') Αὐτοκίνητα φορτηγά, χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν μεταφορὰν φορτίων.

ε') Αὐτοκίνητα ρυμουλκά.

στ') Αὐτοκίνητα φορτηγοεπιβατικά, χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὰ αὐτοκίνητα ὀχήματα ὑποδιαιροῦνται εἰς αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως καὶ δημοσίας χρήσεως.

Δημοσίας χρήσεως θεωροῦνται τὰ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐκμετάλλευσιν χρησιμοποιούμενα, ἰδιωτικῆς δὲ πάντα τὰ λοιπά, ἔστω καὶ ἂν ἐνίοτε χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

Ἰδιωτικῆς ὡσαύτως χρήσεως θεωροῦνται τὰ αὐτοκίνητα τῶν κατηγοριῶν α' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 4, τὰ ἀνήκοντα εἰς πρόσωπα μὴ ἀσκοῦντα ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ αὐτοκινητιστοῦ, ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς ἀνεγνωρισμένας Ἑταιρείας ἐχούσας τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως δημοσίας χρήσεως αὐτοκινήτων.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης ἁρμόδιαι εἶναι αἱ κατὰ τόπους Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι.

Τὰ αὐτοκίνητα δίτροχα καὶ τρίτροχα μετὰ καθίσματος θεωροῦνται πάντα ἰδιωτικῆς χρήσεως.

II. Γενικαὶ διατάξεις ἰσχύουσαι διὰ πᾶν αὐτοκίνητον ὄχημα.

Ἄρθρον 6.

Ἵνα ἐπιτραπῇ ἡ κυκλοφορία εἰς πᾶν αὐτοκίνητον ὄχημα, δέον νὰ πληροῖ πάντας τοὺς ὅρους τῆς ἀσφαλοῦς λειτουργίας καὶ νὰ εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κατάλληλον διὰ τὸν δι' ὃν προορίζεται σκοπόν, ὑποκείμενον εἰς πάσας τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 24)4)26 Διεθνοῦς Συμβάσεως, ἀφορώσης τὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 3674 τῆς 8)11)28 καὶ τὰς ἑκάστοτε ἐκδιδομένας τοιαύτας.

Ὑπόλογος διὰ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης θεωρεῖται ὅ τε κάτοχος ἢ ἰδιοκτήτης τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ὁ ὁδηγὸς αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, δι' ἃς εὐθύνεται μόνον ὁ ὁδηγός.

Αἱ κατὰ τόπους Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τινός, ὁσάκις αὐτοκινήτου τι ὄχημα δὲν πληροῖ καταφανῶς τοὺς ὅρους τῆς ἀσφαλοῦς αὐτοῦ λειτουργίας, νὰ προσάγωσι τοῦτο πρὸς ἐπιθεώρησιν παρὰ τῇ ἁρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ ταῖς ἁρμοδίαις ὑπηρεσίαις τῶν Μηχανικῶν γραφείων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

III. Ἄδειαι ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων.

Ἄρθρον 7.

Πᾶς ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ὀχήματος δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος δι' εἰδικῆς ἀδείας ὁδηγοῦ, ἐκδεδομένης παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν εὐδοκίμου ἐξετάσεως.

Ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης οἱ ἔχοντες διεθνῆ πιστοποιητικὰ πορείας ὁδηγοί, κατὰ τὰ ἐν τῇ Διεθνεῖ Συμβάσει περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, τῇ κυρωθείσῃ διὰ τοῦ νόμου 3674 τῆς 8)11)28.

Κατ' ἐξαίρεσιν ὡσαύτως δύνανται νὰ ὁδηγῶσιν αὐτοκίνητα ἀνήκοντα μόνον εἰς τὴν Κρατικὴν ὑπηρεσίαν στρατιωτικοὶ κεκτημένοι ἄδειαν ὁδηγοῦ τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἄδειαι ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων ὑποδιαιροῦνται:

α') Εἰς ἀδείας ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

β') Εἰς ἀδείας ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ποδηλάτων.

Ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου παρέχει τὸ δικαίωμα τοῦ ὁδηγεῖν αὐτοκίνητα μιᾶς τῶν ἑξῆς δύο κατηγοριῶν κινητηρίου μηχανῆς, 1) μέχρις 20 HP φορολογησίμου ἰσχύος καὶ 2ον) ἀπὸ 20 ἵππων καὶ ἄνω διὰ τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα. Διὰ δὲ τὰ φορτηγὰ 1ον) μέχρι 2,5 τόννων ὠφελίμου φορτίου καὶ 2ον) ἀπὸ 2,5 τόννων καὶ ἄνω.

Ἡ ἄδεια ἀνωτέρας κλάσεως κατηγορίας τινὸς ἰσχύει καὶ διὰ τὰς κατωτέρας.

Δικαίωμα τοῦ ὁδηγεῖν αὐτοκίνητα λεωφορεῖα ἔχουσιν οἱ κεκτημένοι ἄδειαν ἀντιστοίχου κλάσεως ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἄδειαν μιᾶς τῶν κλάσεων φορτηγοῦ.

Ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ὑποδιαιρεῖται εἰς ἐπαγγελματικὴν καὶ ἐρασιτεχνικήν.

Καὶ ἡ μὲν ἐπαγγελματικὴ ἄδεια εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα κατ' ἐπάγγελμα ὁδηγόν, ἡ δὲ ἐρασιτεχνικὴ χορηγεῖται εἰς τοὺς μὴ κατ' ἐπάγγελμα τοιούτους.

Ἄρθρον 9.

Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς πρὸς ἐξέτασιν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ὀχήματος δέον νὰ ὑποβάλῃ.

α') Ἐπίσημον πιστοποιητικὸν Δήμου ἢ Κοινότητος περὶ ἐγγραφῆς τοῦ ἐν τῷ μητρῴῳ ἢ ἀπόσπασμα τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν γενικοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, ἐξ ὧν νὰ προκύπτῃ ὅτι ἔχει συμπεπληρωμένον τὸ 22ον ἔτος

τῆς ἡλικίας του, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου λεωφορείου, καὶ τὸ 19ον ἔτος τῆς ἡλικίας του περὶ ὁδηγοῦ οἱουδήποτε ἄλλου αὐτοκινήτου.

Ἐν ἐλλείψει τῶν ἀνωτέρω, πιστοποιητικὸν ὅτι εὑρίσκεται στρατολογικῶς ἐν τάξει μετ' ἄλλων πιστοποιητικῶν ἅτινα ἡ ὑπηρεσία ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖα καὶ ἐξ ὧν νὰ προκύπτῃ ὅτι ὁ αἰτῶν ἔχει συμπεπληρωμένον τὸ 19ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Διὰ τὰ αὐτοκίνητα ποδήλατα δύναται νὰ περιορισθῇ διὰ Διατάγματος τὸ ὅριον ἡλικίας ὁδηγοῦ μέχρι τοῦ 17ου ἔτους.

β') Πιστοποιητικὸν ποινικοῦ μητρώου ὅτι δὲν ἔχει καταδικασθῇ καὶ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων ὅτι εἶναι καλῆς διαγωγῆς, δὲν ἔχει κακὰς ἕξεις καὶ δὲν ρέπει πρὸς τὴν μέθην ἢ τὴν χρῆσιν ἡδονικῶν ἢ ναρκωτικῶν οὐσιῶν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἐμφαίνουσι καταδίκην τινὰ ἢ οὐχὶ καλὴν διαγωγήν, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Τμήματος γενικῆς ἀσφαλείας ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ διοικητοῦ τῆς Τροχαίας κινήσεως καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου αὐτοκινήτων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἀποφαίνεται περὶ ὑποβολῆς τοῦ ὑποψηφίου εἰς ἐξέτασιν, περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐξετάσεως τούτου ἢ περὶ ὁριστικῆς ἀπορρίψεως αὐτοῦ.

γ') Πιστοποιητικὸν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ ἐπιτροπῆς δύο ἰατρῶν ὁριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκ τῶν ἐχόντων δημοσίαν ἰδιότητα ἢ πρώην δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ὁ ὑποψήφιος ὁδηγὸς δὲν παρουσιάζει παθήσεις ἢ σωματικὰς ἐλλείψεις, αἵτινες δύνανται νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπιβλαβῶς εἰς τὴν ἀσφαλῆ ὁδήγησιν τοῦ αὐτοκινήτου, ἰδιαίτατα δὲ ἐλλείψεις σχετικῶς μὲ τὴν ὅρασιν, τὴν ἀκοήν, τὰ ἄκρα καὶ τὴν ἐν γένει φυσιολογικήν του ἀρτιότητα.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 Συμβουλίου νὰ ὁρίζῃ πλειοτέρας ἐπιτροπὰς ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ.

δ') Ἐπὶ πλέον διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἄδειαν ἀπαιτεῖται ἡ Ἑλληνικὴ ὑπηκοότης ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου γνῶσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τῆς ἐπὶ τούτου κρίσεως ἀφιεμένης εἰς τὴν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ἐπιτροπήν.

Ὁ τρόπος τῆς ἑκάστοτε ἀναθεωρήσεως τῶν χορηγηθεισῶν ἀδειῶν κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν γνώμης τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἐξέτασις διεξάγεται ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ δύο μηχανολόγων τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἢ ὅπου ἡ σύστασις τοιαύτης εἶναι ἀδύνατος, ἐξ ἑνὸς μηχανολόγου καὶ ἑνὸς ἠλεκτρολόγου ἢ ἐξ ἑνὸς μηχανολόγου καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 11.

Παρ' ἑκάστου ὑποψηφίου ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου καταβάλλονται ἐξέταστρα δραχ. 200.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου δραχ. 50 διατίθενται πρὸς ἀμοιβὴν τῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 ἐδάφ. γ' ἰατρικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατατίθεται ὑπὲρ τῶν δαπανῶν ἐλέγχου τοῦ νόμου 3270 καὶ διατίθεται κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐδάφ. β' καὶ ἄρθρον 28 μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχ. κατὰ μέλος καὶ συνεδρίασιν οὔτε τὰς 500 δραχ. κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας δύνανται νὰ ἱδρυθῶσι σχολαὶ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἴτε αὐτοτελεῖς, εἴτε ἐν συγχωνεύσει μετ' ἄλλων ἀνεγνωρισμένων ἐπαγγελματικῶν τοιούτων, εἰς ἃς ἡ φοίτησις νὰ εἶναι τουλάχιστον ἑξάμηνος καὶ τὸ πολὺ μονοετὴς, αἱ σχολαὶ οὗται δὲν δύνανται νὰ εἶναι πλείονες τῶν δύο διὰ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην καὶ τῆς μιᾶς δι' ἑκάστην ἄλλην πόλιν. οἱ δὲ κανονισμοὶ αὐτῶν ἐγκριθήσονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Σκοπὸς τῶν σχολῶν τούτων θὰ εἶναι ἡ μόρφωσις τῶν ὑποψηφίων ἐπαγγελματιῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνῶσιν γενικῶς τῶν αὐτοκινήτων, τοῦ μηχανισμοῦ αὐτῶν καὶ τῶν προχείρων ἐπισκευῶν καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνῶσιν τῶν ἀφορώντων τὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκινήτων διατάξεων, τῶν ὁδῶν τῶν πόλεων καὶ λοιπῶν συναφῶν.

Ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πρώτου ἔτους λειτουργίας τῶν σχολῶν ἡ ἀπόκτησις πτυχίου καθίσταται ἀπαραίτητον στοιχεῖον διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐπαγγελματικῆς ἀδείας ὁδηγοῦ ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσι, καθοριζομένας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου αὐτοκινήτων.

Αἱ σχολαὶ αὗται ἐφορεύονται καὶ ἐλέγχονται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, πόροι δὲ αὐτῶν ἔσονται τὰ καταβαλλόμενα δίδακτρα, ὁριζόμενα διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

IV. Εἴδικαὶ ἄδειαι.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἄδειαι αὗται εἶναι δύο εἰδῶν :

α') Ἄδεια ἐκγυμναστοῦ.

Ἡ ἄδεια αὕτη παρέχει τὸ δικαίωμα τοῦ συνοδηγεῖν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ συνοδεύειν καὶ ἐκγυμνάζειν ὑποψηφίους ὁδηγούς, χορηγεῖται δὲ εἰς τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν τουλάχιστον 30 ἐτῶν καὶ κεκτημένους ἄδειαν ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἀπὸ 5ετίας τουλάχιστον, ἐπεκταθείσαν κατόπιν εἰς αὐτοκίνητα πάσης κλάσεως καὶ Φὸρτ καὶ κατόπιν εὐδοκίμου ἐξετάσεως ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἐπιτροπῆς.

β') Ἄδεια μηχανοδηγοῦ.

Ἡ ἄδεια αὕτη παρέχει τὸ δικαίωμα τοῦ ὁδηγεῖν πάσης κατηγορίας αὐτοκίνητα, χορηγεῖται δὲ εἰς τοὺς ἔχοντας ἄδειαν ὁδηγοῦ πασῶν τῶν κατηγοριῶν, ἄγοντας ἡλικίαν τουλάχιστον 25 ἐτῶν καὶ προσάγοντας πιστοποιητικὰ ἐργασίας ἐπὶ τριετίαν τουλάχιστον ὡς ἀρχιτεχνίτου παρὰ διαφόροις ἐργοστασίοις καὶ συνεργείοις αὐτοκινήτων καὶ κατόπιν εὐδοκίμου ἐξετάσεως ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἐπιτροπῆς.

V. Ὑποχρεώσεις ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 14.

Πᾶς ὁδηγὸς οἱουδήποτε αὐτοκινήτου ὀχήματος εἶναι ὑπόλογος διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀσφαλῆ λειτουργίαν τοῦ αὐτοκινήτου οὗ ἐπιβαίνει καὶ ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς ἑκάστοτε ἐκδιδομένας περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων διατάξεις.

VI. Ἄδειαι κυκλοφορίας.

Ἄρθρον 15.

Οὐδὲν αὐτοκίνητον ὄχημα ἐξαιρέσει τῶν ἐχόντων ἄδειας ἐκδιδομένας ὑπὸ ξένων Κρατῶν συμφώνως τῇ Διεθνεῖ Συμβάσει τῇ κυρωθείσῃ διὰ τοῦ νόμου 3674 τῆς 8—11—28 δύναται νὰ κυκλοφορήσῃ ἐν τῷ Κράτει ἂν δὲν εἶναι ἐφωδιασμένον δι' εἰδικῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἐκδεδομένης μετ' ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ βεβαίωσιν τῆς ἁρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ὅτι τὸ αὐτοκίνητον τοῦτο εἶναι φορολογικῶς ἐν τάξει.

Κατ' ἐξαίρεσιν δύνανται νὰ κυκλοφορῶσιν ἄνευ ἀδείας τὰ εἰς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνήκοντα αὐτοκίνητα, ἐφ' ὅσον ἤθελον φέρει τὰς κατωτέρω καθοριζομένας ἐναρίθμους εἰδικὰς πλάκας ἀναγνωρίσεως.

Ὑπόλογοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ὅ τε κάτοχος ἢ ἰδιοκτήτης τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ὁ ὁδηγὸς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων παροχῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἢ ἀνακλήσεως ὑφισταμένης τοιούτης λόγῳ παρουσιαζομένων κινδύνων ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ αὐτοκινήτου τινὸς ἢ ἄλλου λόγου, ὁ ἰδιοκτήτης τούτου δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὅστις ἀποφαίνεται ὁριστικῶς μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρ' αὐτῷ ἁρμοδίου Συμβουλίου αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ἀριθμὸς ὁ ἀναγεγραμμένος ἐπὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἀναγράφεται καὶ ἐπὶ τῶν πλακῶν ἀναγνωρίσεως ἑκάστου αὐτοκινήτου, ἀποτελεῖ δὲ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ πλαισίου αὐτοῦ καὶ δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ παραλειφθῇ ἢ μεταβληθῇ.

Διὰ Διατάγματος ἐκδεδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων δύναται νὰ καθορισθῇ διάφορον καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος τὸ χρῶμα τῆς τε πλακὸς ἀναγνωρίσεως καὶ τῶν στοιχείων αὐτῆς.

Ἄρθρον 18.

Τὰ αὐτοκίνητα τὰ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνήκοντα φέρουσιν ἰδίας ὁμοιομόρφους ἐναρίθμους πλάκας ἀναγνωρίσεως.

Ἰδιαίτεραι ὁμοιόμορφοι πλάκες ἐνάριθμοι δύνανται νὰ χορηγηθῶσι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας εἰς τὰ αὐτοκίνητα τῶν λοιπῶν Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ἅτινα ἀπαραιτήτως δέον νὰ ἐφοδιάζωνται καὶ δι' εἰδικῆς ἀδείας κυκλοφορίας.

Ἄρθρον 19.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων θέλουσι καθορισθῇ αἱ διατάσεις τῶν πλακῶν κυκλοφορίας καὶ ἡ θέσις αὐτῶν, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἔντασις τῶν προβολέων καὶ φανῶν, τὰ ἠχητικὰ ὄργανα καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν τὰ ἀναγκαῖα σήματα πορείας καὶ γενικῶς πᾶσα διάταξις σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῆς κυκλοφορίας.

VII. Αὐτοκίνητα λεωφορεῖα.

Ἄρθρον 20.

Εἰδικοὶ κανονισμοὶ ἐκδιδόμενοι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων, θέλουσι καθορίσει τὰς λεπτομερείας τῆς κατασκευῆς, τῶν διαστάσεων, τῆς διατάξεως καὶ παντὸς ἑτέρου συναφοῦς στοιχείου διὰ τὰ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα, ὡς καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις ἐκμεταλλεύσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσιτηρίων κανονίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου Αὐτοκινήτων δύναται νὰ περιορίζηται ἡ ἰσχὺς τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων εἰς ὡρισμένας περιφερείας διαδρομὰς καὶ ὁδοὺς τῶν πόλεων, ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτῶν ὡς λεωφορείων ἐν γένει, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων αὐτῶν, τῶν κυκλοφοριακῶν ἀναγκῶν καὶ λοιπῶν συναφῶν συνθηκῶν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἀθήνας δύναται λεωφορειακὴ τις γραμμὴ ἐπαρκῶς ἐξυπηρετουμένη νὰ κηρύσσηται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ γνώμης τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου λεωφορειακῶς κεκορεσμένη καὶ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταύτῃ κυκλοφορούντων λεωφορείων εἴτε διὰ λόγους περιστολῆς τῆς παρακωλύσεως τῆς συγκοινωνίας εἴτε δι' οἰκονομολογικῆς φύσεως τοιούτους.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καὶ κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων, δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς πόλεις Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως.

Εἰδικῶς προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων λεωφορείων κυκλοφορούντων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς καθοριζομένης διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς συμβάσεως «περὶ παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ μεταφορῶν» ἐφαρμόζεται τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ νόμου 3464 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13—11—27 Ν. Δ. περὶ συστάσεως Ταμείου Προαστίων ἰδιοκτητῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων» καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐν αὐτῷ περιλαμβανομένας ἁρμοδιότητας καταργουμένου τοῦ περιορισμοῦ τῆς τριετοῦς ἰσχύος.

Ἡ κυκλοφορία καινουργοῦς νέου τύπου αὐτοκινήτου λεωφορείου ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω περιοχῆς ἐπιτρέπεται κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων ἐὰν δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως «περὶ παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ μεταφορῶν».

VIII. Αὐτοκίνητα φορτηγά.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ὠφέλιμον φορτίον παντὸς φορτηγοῦ αὐτοκινήτου καθορίζεται παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, τὸ δὲ πλάτος τῶν τροχῶν αὐτῶν δέον νὰ εἶναι τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ προξενῆται φθορὰ τῶν ὁδῶν.

IX. Αὐτοκίνητα μετὰ μετρητοῦ.

Ἄρθρον 23.

Πᾶν αὐτοκίνητον μετὰ μετρητοῦ δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένον καὶ δι' εἰδικῆς ἀδείας λειτουργίας τοῦ μετρητοῦ, ἐκδιδομένης μετ' ἐξέτασιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἀνανεουμένης κατ' ἔτος.

Οἱ χρησιμοποιούμενοι μετρηταὶ δέον νὰ προέρχωνται ἐξ ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων καὶ νὰ εἶναι τύπου ἐγκεκριμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 24.

Τὰ μετὰ μετρητοῦ αὐτοκίνητα τελοῦσιν ὑπὸ εἰδικὰς συνθήκας κυκλοφορίας καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς ἑκάστοτε ἐκδιδομένας διατάξεις περὶ περιμετρικῶν ζωνῶν, τιμολογίων καὶ λοιπῶν συναφῶν ἐκδεδομένων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 25.

Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς αὐτοκινήτων μετὰ μετρητοῦ τῶν κυκλοφορούντων ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ περιχώροις καθορίζεται ἐτησίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδιδομένης κατ' ἔτος ἐφ' ἅπαξ κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων καὶ ἐμπιστευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων κλπ.

Διαρκοῦντος τοῦ χρόνου τῆς ἀπαγορεύσεως δύναται νὰ χορηγηθῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἄδεια κυκλοφορίας δι' αὐτοκίνητον μετὰ μετρητοῦ εἰς ἰδιοκτήτην ἀποσύραντα ἕτερον τοιοῦτον ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς ταύτης κυκλοφορούντων. Τὸ ἀποσυρόμενον αὐτοκίνητον δέον πάντως νὰ ἔχῃ ὁριστικὴν ἄδειαν κυκλοφορίας ἰσχύουσαν καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφορήσῃ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἢ εἰς ἄλλας πόλεις ἐνθα ἔχει ἐφαρμοσθῇ τὸ αὐτὸ μέτρον.

Αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ δημοσίας χρήσεως ἢ λεωφορεῖα τοιαῦτα, προωριζόμενα νὰ ἐξυπηρετήσωσι συγκοινωνίας μεταξὺ πόλεων καὶ θέσεων ἐκτὸς τῆς περιοχῆς αὐτῶν κειμένων, δέον νὰ ἐφοδιάζωνται δι' εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁποίας κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

X. Αὐτοκίνητα ρυμουλκά.

Ἄρθρον 26.

Οὐδὲν αὐτοκίνητον προωρισμένον νὰ ρυμουλκῇ ἕτερα ὀχήματα δύναται νὰ τεθῇ ἐν χρήσει ἂν δὲν γίνεται εἰδικὴ περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ ἀδείᾳ κυκλοφορίας καὶ ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομαρχιακοῦ ἢ μηχανικοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΥΚΖ' (ὑπ' ἀριθ. 3427) περὶ ὁδοποιΐας.

Οὐδεὶς ὀδηγὸς δύναται νὰ ὁδηγῇ ρυμουλκὸν αὐτοκίνητον, ρυμουλκοῦν ἕτερα ὀχήματα, ἐὰν ἐν τῇ ἀδείᾳ ὁδηγοῦ αὐτοῦ δὲν γίνεται εἰδικὴ περὶ τούτου μνεία.

Ἐπιτρέπεται εἰς ὀδηγὸν νὰ ρυμουλκήσῃ διὰ τοῦ αὐτοκινήτου του ἕτερον ὄχημα παθὸν βλάβην ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ δυστυχήματος μέχρι τοῦ ἐπισκευαστηρίου.

XI. Ἀφαίρεσις ἀδειῶν.

Ἄρθρον 27.

Ἡ χορηγηθεῖσα ἄδεια κυκλοφορίας ὡς καὶ ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἀφαιρεῖται μέχρι μὲν χρονικοῦ διαστήματος ἑνὸς μηνὸς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων, ἄνω τοῦ μηνὸς καὶ μέχρις ἓξ μηνῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων καὶ ἄνω τῶν ἓξ μηνῶν μέχρις ὁριστικῆς ἀφαιρέσεως παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν προτάσεως τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς, διὰ παραβάσεις τῶν περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων κειμένων διατάξεων καὶ διὰ βλάβας ἐπικινδύνους τῶν αὐτοκινήτων, προκειμένου περὶ ἀδείων κυκλοφορίας, ἢ διὰ πράξεις καὶ παθήσεις μορφῆς ἐπικινδύνου διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, προκειμένου περὶ ὁδηγῶν, καὶ τοῦτο ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διατάξεως, εἰς ἣν ὑπόκεινται οἱ ὑπόλογοι, δυνάμει τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων.

Αἱ παραβάσεις καὶ ἐν γένει αἱ περιπτώσεις αἱ συνεπαγόμεναι ἀφαίρεσιν ἀδείας κυκλοφορίας ἢ ἀδείας ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ὡς καὶ ὁ χρόνος ἀφαιρέσεως κανονίζονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Αὐτοκινήτων.

Διὰ του αὐτοῦ ὡσαύτως Διατάγματος δύνανται νὰ καθορισθῇ καὶ ὁ χρόνος ἀφαιρέσεως μόνον τῆς ἀδείας ἐκγυμναστοῦ, ἀφαιρουμένης καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ, διὰ παραβάσεις σχετικὰς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ὡς ἐκγυμναστῶν ἔναντι τῆς ὑπηρεσίας αὐτοκινήτων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἔναντι τῶν ὑποψηφίων ἀφ' ἑτέρου.

Τὴν βεβαίωσιν τῶν παραβάσεων καὶ τὴν πρότασιν περὶ ἀφαιρέσεως τῶν ἀδειῶν ἐνεργοῦσιν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὡς καὶ οἱ ἐξουσιοδοτημένοι τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐν ὑποτροπῇ τῆς αὐτῆς παραβάσεως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἀδείας γίνεται διὰ διπλάσιον χρονικὸν διάστημα.

Κατ' ἐξαίρεσιν προκειμένου περὶ τῆς περιοχῆς τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἡ ἄδεια ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ παρὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν, προτάσει τῶν Τμημάτων Τροχαίας κινήσεως μέχρι χρονικοῦ διαστήματος πέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρον 28.

Ἡ πρότασις δι' ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας πέραν τῶν 6 μηνῶν ὡς καὶ διὰ τὴν ὁριστικὴν τοιαύτην παραπέμπεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος συμπληρουμένην δι' ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Αὐτοκινήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑνὸς μηχανολόγου ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας.

Ἡ ἐπιτροπή, δικαιουμένη νὰ καλέσῃ καὶ τὸν ὁδηγὸν πρὸς ἀκρόασιν, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῆς προτάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς.

Ὁ τιμωρηθεὶς δι' ὁριστικῆς ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων, τῆς ἀποφάσεως τοῦ τελευταίου τούτου οὔσης ἀνεκκλήτου.

Ἄρθρον 29.

Ἡ διά τινας τῶν παραβάσεων τῶν συνεπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ παρόντος ἀφαίρεσιν ἀδείας κυκλοφορίας ἢ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ἔκδοσις ἁπλαλακτικοῦ ὁριστικοῦ βουλεύματος ἢ δικαστικῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως συνεπάγεται τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἀφαιρεθείσης ἀδείας.

Ἄρθρον 30.

Ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἀδείας ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου συνεπάγεται καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ἐκγυμναστοῦ καὶ μηχανοδηγοῦ.

XII. Συμπληρωματικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 31.

Ἡ βεβαίωσις τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, τῶν ἀφορωσῶν τὰ μέτρα ἀσφαλείας, ἅτινα δέον νὰ πληρῶσι τὰ αὐτοκίνητα, διενεργεῖται ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, αἰτήσει τοῦ κατασκευαστοῦ ἢ ἰδιώτου ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς δικαιουμένου νὰ καθορίζῃ τὰς διαφόρους ἐπισκευὰς ἢ τροποποιήσεις, ἀναστελλομένης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἐκδόσεως ἢ ἰσχύος τῆς ἀδείας κυκλοφορίας, ἥτις θέλει ἐπιστρέφεσθαι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθορισθεισῶν ἐπισκευῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τούτου δύναται ν' ἀναθέσῃ καὶ εἰς τοὺς ἐν τοῖς Νομοῖς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων σχετικὰς πρὸς τὸν ἔλεγχον τῆς κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ὀχημάτων ὑπηρεσίας.

Ὡσαύτως δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων ὁ ἔλεγχος τῶν αὐτοκινήτων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τήρησιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος θεσπιζομένων.

Ἄρθρον 32.

Οἱ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ὀχημάτων τεταγμένοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀνώτεροι τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἐνασκοῦσιν αὐτοδικαίως ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα.

Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἡ καθορίζουσα ὀνομαστικῶς τοὺς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀσκοῦντας ἀνώτερα ἀστυνομικὰ δικαιώματα τεχνικοὺς ὑπαλλήλους κοινοποιεῖται τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, μεριμνᾷ τοῦ ὁποίου ἀποστέλλεται σχετικὴ διαταγὴ πρὸς ἁπάσας τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς, ἵνα αὗται μετὰ προθυμίας παρέχωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ ἐκτελῶσι πᾶσαν ὑποδεικνυομένην ἐνέργειαν. Ἡ διαταγὴ αὕτη κοινοποιεῖται καὶ πρὸς τοὺς οὕτω καθορισθέντας τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 33.

Οἱ ἐξασκούμενοι εἰς τὴν τέχνην τοῦ ὁδηγεῖν αὐτοκίνητον δέον νὰ ἐπιβλέπωνται καὶ παρακολουθῶνται ὑπὸ πρεσώπων κεκτημένων ἄδειαν ἐκγυμναστοῦ, ἥτις παρέχει τὸ δικαίωμα τοῦ συνοδηγεῖν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς πορείας, αἵτινες γίνονται κατὰ τὴν ἐξέτασιν πρὸς ἀπόκτησιν ἀδείας ὁδηγοῦ.

Κατὰ τὰς διαδρομὰς ἀσκήσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων θεωρεῖται ὡς ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου ὁ ἐκγυμναστής, ὑποκείμενος εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὧν ὑπεύθυνος διὰ πάντα τὰ συμβησόμενα δυστυχήματα καὶ ζημίας.

Ἄρθρον 34.

Οἱ ἀγῶνες δρόμου αὐτοκινήτων ὀχημάτων τελοῦνται ἐν τῷ Κράτει μόνον κατόπιν ἀδείας ἐκδιδομένης παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ Ἐσωτερικῶν, οἵτινες ἐγκρίνουσι τὸ σχετικὸν πρόγραμμα μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 35.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύνανται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ὑπογραφὴ τῶν ἀδειῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, τῶν ἀδειῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, ἐκγυμναστῶν, μηχανοδηγῶν ἢ σχετικῶν ἀντιγράφων καὶ πιστοποιητικῶν, εἰς τὸν ἀρμόδιον τμηματάρχην ἢ προϊστάμενον τοῦ γραφείου αὐτοκινήτων ἢ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις προϊσταμένους τῶν γραφείων μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἄρθρον 36.

Ὁ μηχανισμός, ἐξ οὗ προέρχεται ἡ κινοῦσα δύναμις, δέον νὰ πληροῖ ἁπάσας τὰς ἰσχυούσας ἐν τῷ μέλλοντι διατάξεις τῆς λειτουργίας μηχανημάτων τοῦ αὐτοῦ εἴδους.

Ἄρθρον 37.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πεζοδρομίων τοποθέτησις περιπτέρων ἢ ἄλλων ἐμποδίων κινητῶν ἢ μή, ἐφ' ὅσον κατὰ γνωμοδότησιν τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς πρόκειται διὰ τῆς τοιαύτης τοποθετήσεως νὰ παρεμποδίζηται ἡ θέα ἢ ἡ ἐλευθέρα κυκλοφορία τῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πεζοδρομίων κυκλοφορούντων πεζῶν.

Ἄρθρον 38.

Αἱ κατὰ τόπους Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ δύνανται δι' Ἀστυνομικῶν διατάξεων νὰ ἀπαγορεύωσι τὴν κυκλοφορίαν τῶν πεζῶν καθ' ὡρισμένας ὥρας τῆς νυκτὸς εἰς ὁδοὺς μὴ φωτιζομένας ἐπαρκῶς καὶ ἐχούσας μεγάλην κυκλοφορίαν ὀχημάτων, καθὼς καὶ τὴν μίσθωσιν καὶ κυκλοφορίαν τούτων χάριν παιδιᾶς ἢ ἐξασκήσεως ἐντὸς τῶν πόλεων γενικῶς, εἴτε ὡρισμένων πολυσυχνάστων μερῶν, εἴτε εἰς ὁδοὺς ἐχούσας μεγάλην κυκλοφορίαν, ἔστω καὶ ἂν αὗται κεῖνται ἐκτὸς τῶν πόλεων.

Ἡ παρὰ τὰς τοιαύτας Ἀστυνομικὰς διατάξεις μίσθωσις πυθελάτων εἰς πρόσωπα μὴ συμπληρώσαντα τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις.

Ἄρθρον 39.

Ὅταν ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια αὐτοκινήτου, ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησίς του σφραγιζομένου τοῦ τροχοῦ διὰ μολυβδίδος ἢ ὁπωσδήποτε ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας· οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 40.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος αὐξάνονται αἱ παρὰ τῇ Διευθύνσει Σιδηροδρόμων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὀργανικαὶ θέσεις κατὰ δύο θέσεις μηχανικῶν-μηχανολόγων καὶ ἑνὸς ἐργοδηγοῦ.

XIII. Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 41.

Τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἢ κράτησιν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας:

1) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ὁ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα, οὗ τὰ δοχεῖα, οἱ σωλῆνες, καθὼς καὶ ἅπαντα τὰ ἐξαρτήματα τὰ περιέχοντα ὑλικὰ εὔφλεκτα ἢ ὑποκείμενα εἰς ἐκρήξεις δὲν εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον κατεσκευασμένα, ὥστε νὰ μὴ διαρρέωσιν, οὔτε νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐκφυγὴν τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων ὑλῶν.

2) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ὁ ὁδηγὸς αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα, τοῦ ὁποίου αἱ διάφοροι μηχανικαὶ συσκευαὶ καὶ τὰ ὄργανα δὲν λειτουργοῦσιν ἀσφαλῶς ἢ εἶναι οὕτω διατεταγμένα, ὥστε νὰ ὑφίσταται κίνδυνος πυρκαϊᾶς, ἐκρήξεως, θορύβου ἢ ἐνοχλήσεως τῶν διαβατῶν, τῶν ὑπὸ ζεῦξιν ζώων κλπ., ὄχημα, τοῦ ὁποίου αἱ ὑελοπίνακες, σπέγαι, καλύμματα κλπ. δὲν εἶναι πλήρη καὶ στεγανά.

3) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ὁ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα μὴ φέρον τοὺς κεκανονισμένους φανοὺς ἢ ἠχητικὰ ὄργανα, ἢ φέρον τοιαῦτα ἐλλιπῆ ἢ μὴ καλῶς λειτουργοῦντα.

4) Κάτοχος ἢ ὁδηγός, θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα μὴ φέρον πλάκα ἀναγνωρίσεως κανονικῶν διαστάσεων, ἢ φέρον τοιαύτας ἐλλιπεῖς, δυσδιακρίτους ἢ ἐφθαρμένας.

5) Κάτοχος ἢ ὁδηγός, θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον λεωφορεῖον μὴ φέρον εἰς ἐμφανὲς μέρος πινακίδα ἐνδεικτικὴν τῶν θέσεων τῶν ἐπιβατῶν.

6) Ὁδηγὸς ἢ εἰσπράκτωρ λεωφορείου, ἐπιτρέπων τὴν ἐπιβίβασιν εἰς αὐτὸ ἀτόμων ρυπαρῶν, ζώων, ἀποσκευῶν ὀγκωδῶν κλπ., δυναμένων νὰ προκαλέσωσιν ἐνόχλησιν τῶν ἐπιβατῶν.

7) Ὁδηγὸς θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον φέρον συμπαγῆ ἐλαστικὰ ἐφθαρμένα ἢ μὴ ἐπαρκῶν διαστάσεων ἢ ἐν γένει ἐπίσωτρα τροχῶν δυνάμενα νὰ προξενήσωσι φθορὰν εἰς τὸν δημόσιον δρόμον.

8) Κάτοχος ἢ ὁδηγός, θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα, οὗ τὸ φορτίον ὑπερβαίνει τὰ δεκαπέντε ἑκατοστὰ τοῦ ὠφελίμου φορτίου, τοῦ καθοριζομένου ἐν τῇ ἀδείᾳ κυκλοφορίας.

9) Κάτοχος ἢ ὁδηγός, θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον μετὰ μετρητοῦ, παρὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 23 καὶ 24 τοῦ παρόντος.

10) Κάτοχος ἢ ὁδηγός, θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ρυμουλκοῦν ἕτερα ὀχήματα, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος.

11) Ὁδηγός, ὑπερβὰς τὰ τεθειμένα ὅρια ταχύτητος παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ἢ μὴ ἀναστείλας ἢ ἐπιβραδύνας τὴν ταχύτητά του, ὁσάκις τὸ ὄχημα δύναται ν' ἀποβῇ αἰτία δυστυχήματος, ἀταξίας, παρενοχλήσεως κλπ. Ὁμοίως τιμωρεῖται καὶ ὁ κάτοχος τοῦ αὐτοκινήτου ὀχήματος, ὅταν ἠθέλησε ἀποδειχθῇ ὅτι ἐπέβαινε τούτου.

12) Κάτοχος αὐτοκινήτου ὀχήματος, παραδίδων τοῦτο εἰς ὁδηγὸν κεκτημένον ἄδειαν κατηγορίας μικροτέρας. Ὁμοίως τιμωρεῖται καὶ ὁ ὁδηγὸς ὁ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ὄχημα κατηγορίας ἀνωτέρας τῆς δι' ἣν ἡ ἄδεια αὐτοῦ, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8.

13) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον μετὰ μετρητοῦ μὴ καλῆς λειτουργίας ἐξ ἀμελείας του.

14) Ὁδηγὸς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως δεχόμενος ἐπιβάτας πλείονας τῶν ἐν τῇ ἀδείᾳ κυκλοφορίας ἀναγραφομένων.

15) Ὁδηγός, μὴ φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἄδειαν ὁδηγοῦ, ὡς καὶ τὴν ἄδειαν κυκλοφορίας τοῦ ἐφ' οὗ ἐπιβαίνει ὀχήματος.

16) Ὁδηγός, μὴ τηρῶν κατὰ τὴν πορείαν του τὰς κεκανονισμένας διατάξεις, μὴ ἐκτελῶν ἑκάστοτε τὰ κεκανονισμένα σήματα διὰ τῶν χειρῶν, τῶν ἠχητικῶν ὀργάνων, τῶν φανῶν κλπ. καὶ ἐν γένει ὁδηγῶν αὐτοκίνητον ὄχημα κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ προξενήσῃ δυστύχημα, νὰ ἐπιφέρῃ ἀταξίαν, ἐνόχλησιν ἢ οἱανδήποτε ἀνωμαλίαν εἰς τὰ λοιπὰ κυκλοφοροῦντα ὀχήματα, τοὺς πεζοὺς κλπ.

17) Ὁδηγὸς ἐγκαταλείπων αὐτοκίνητον πρὶν ἢ λάβῃ τὰς ἀναγκαιούσας προφυλάξεις πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς δυστυχήματος.

18) Ὁδηγὸς μὴ λαμβάνων ἐν περιπτώσει ἀκινητοποιήσεως τοῦ ὀχήματός του, λόγῳ βλάβης, τὰ ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν λοιπῶν ὀχημάτων μέτρα.

19) Ὁδηγὸς μὴ ἀνάπτων τὰ φῶτα τοῦ ὀχήματος ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου ἢ ποιούμενος χρῆσιν ἐκτυφλωτικῶν φώτων ἐν πόλεσι καὶ συνοικισμοῖς ἢ μὴ μειῶν τὴν ἔντασιν τῶν φώτων κατὰ τὴν διασταύρωσιν μετ' αὐτοκινήτων ἐξ ἀντιθέτου βαινόντων, ἐπιτρεπομένων τούτων στιγμιαίως εἰς μὴ ἐπαρκῶς φωτιζομένας ὁδοὺς πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ ἐδάφους.

20) Ὁδηγὸς ποιούμενος χρῆσιν ἐκκωφαντικῶν προειδοποιήσεων ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας ἢ ἄσκοπον χρῆσιν τῶν ἠχητικῶν τοῦ ὀχήματος ὀργάνων.

21) Ὁδηγὸς ποιούμενος χρῆσιν ἐλευθέρας ἐκροῆς τῶν ἀερίων καύσεως ἐντὸς τῶν πόλεων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, ἢ ὁσάκις τὸ ὄχημα διασταυροῦται πρὸς ἱππηλάτους ἁμάξας, δίτροχα κλπ.

22) Ὁδηγὸς ἢ εἰσπράκτωρ λεωφορείου φερόμενος ἀπρεπῶς πρὸς τοὺς ἐπιβάτας, διαβάτας ἢ τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 42.

Τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρι 2 μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 3000 δραχμῶν :

1) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ὁ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα μὴ ἔχον ἀσφαλὲς σύστημα διευθύνσεως καὶ τροχοπεδήσεως.

2) Κάτοχος αὐτοκινήτου θέτων εἰς κυκλοφορίαν ὄχημα ρυμουλκούμενον μὴ φέρον σύστημα τροχοπεδήσεως ἀποτελεσματικὸν καὶ ταχείας ἐνεργείας.

3) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον ὄχημα μὴ κεκτημένον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 15 κανονικὴν ἄδειαν κυκλοφορίας ἢ σῦπινος ἡ ἄδεια ἀφῃρέθη προσωρινῶς.

4) Ὁδηγὸς ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐρασιτεχνικῶς ὁδηγῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἄδεια αὐτοῦ ἀφῃρέθη προσωρινῶς.

5) Ὁδηγὸς αὐτοκινήτου μετὰ μετρητοῦ ἐν γνώσει ὅτι ὁ μετρητὴς κακῶς λειτουργεῖ.

6) Κάτοχος αὐτοκινήτου μετὰ μετρητοῦ θέτων ταῦτο εἰς κυκλοφορίαν ἐν γνώσει τῆς πλημμελοῦς λειτουργίας τοῦ μετρητοῦ.

7) Ὁδηγός, ὅστις ἐν περιπτώσει συγκρούσεως ἐπιχειρήσῃ νὰ διαφύγῃ μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ αὐτοκινήτου του.

8) Ὁδηγός, ὅστις ἤθελε φωραθῇ ἔχων πλείονας τῆς μιᾶς ἀδείας ὁδηγοῦ ἢ πλὴν τῆς πρωτοτύπου καὶ ἀντίγραφον ταύτης, μὴ μεριμνήσας νὰ παραδώσῃ τὴν μεταγενεστέρως ἐκδοθεῖσαν ἢ τὸ ἀντίγραφον τῇ ἁρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

9) Κάτοχος θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον φέρον ἐλαστικὰ συμπαγῆ ἐφαρμόζοντα ἢ ἀνεπαρκῶν διαστάσεων ἢ ἐν γένει ἐπίσωτρα τροχῶν δυνάμενα νὰ προκαλέσωσι φθορὰς εἰς τὸν δημόσιον δρόμον.

10) Κάτοχος αὐτοκινήτου, ὅστις ἐν γνώσει ὢν ἐπικινδύνων κακῶν ἕξεων ἃς ἔχει ἢ ἐπικινδύνου παθήσεως, ἐξ ἧς πάσχει ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου του, καὶ ἰδίως παθήσεως περὶ τὴν ὅρασιν, τὴν ἀκοὴν καὶ τὰ ἄκρα, δὲν ἀναφέρει τοῦτο ἀμέσως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ τὴν ἁρμοδίαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

11) Κάτοχος αὐτοκινήτου ὀχήματος, ὅστις ἤθελε φωραθῇ ἔχων, πλὴν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας, καὶ ἀντίγραφον ταύτης, ἐκδοθὲν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῇ αἰτήσει του, ἐπὶ προφάσει ἀπωλείας τῆς πρωτοτύπου.

Ἄρθρον 43.

Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 4000 δραχ., καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς βαρυτέρας διατάξεως ἄλλου τινὸς νόμου.

1) Ὁ ὁδηγῶν αὐτοκίνητον ὄχημα χωρὶς νὰ κέκτηται ἄδειαν ὁδηγοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 ἢ ἐφ' ὅσον ἡ ἄδεια αὐτοῦ ἀφῃρέθη ὁριστικῶς.

2) Κάτοχος ἢ ὁδηγὸς ὁ θέτων εἰς κυκλοφορίαν ὄχημα φέρον ἐπὶ τῶν πλακῶν ἀναγνωρίσεως ἀριθμὸν κυκλοφορίας μὴ χορηγηθέντα παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἢ ἀνήκοντα εἰς ἄλλο αὐτοκίνητον, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17.

3) Ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ὀχήματος, ὅστις παραχωρεῖ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὀχήματός του εἰς ἄτομον μὴ κεκτημένον ἄδειαν ὁδηγοῦ.

4) Ὁ ὁδηγῶν αὐτοκίνητον ὄχημα ἐν καταστάσει μέθης.

5) Ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ὀχήματος παραδίδων τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὀχήματός του εἰς ἄτομον εὑρισκόμενον ἐν καταστάσει μέθης.

6) Ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ἐγκαταλείπων ἄνευ βοηθείας τραυματισθὲν παρ' αὐτοῦ ἄτομον.

7) Ὁ κάτοχος ἢ ὁδηγὸς ὁ θέτων εἰς κυκλοφορίαν αὐτοκίνητον μετὰ μετρητοῦ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25.

8) Ὁ ἐκγυμναστὴς ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ὅστις ἠθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι διὰ ψευδῶν εἰσηγήσεων καὶ πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος ἐξεμεταλλεύθη ἢ ἐξεβίασεν ὑποψήφιον ὁδηγὸν αὐτοκινήτου.

Ἄρθρον 44.

Μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 41 τιμωρεῖται καὶ πᾶσα παράβασις τῶν ἑκάστοτε ἐκδιδομένων ἀστυνομικῶν διατάξεων, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτεθησομένων Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 45.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΓΨΝ' τῆς 4 Δεκεμβρίου 1911 «περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων ποινικῆς καὶ ἀστικῆς εὐθύνης» ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων λεωφορείων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου καὶ κατὰ πᾶν δυστύχημα ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων εὑρισκομένων ἐντὸς τῶν λεωφορείων.

Ἄρθρον 46.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος παραβάσεων τοῦ παρόντος νόμου γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 22) 28)11)1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων ἐπ' αὐτοφώρῳ».

Ἄρθρον 47.

Οἱ παραβάται τῶν εἰς βαθμὸν πταίσματος διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου εἰσάγονται ἀμέσως εἰς δίκην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων, ἐφ' ὅσον, ἀφ' ἧς ἔλαβε χώραν ἡ παράβασις, δὲν παρῆλθε χρονικὸν διάστημα μεῖζον τοῦ 24ώρου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τοῦ αὐτοκινήτου ἐπιβαίνουσιν ἐπιβάται, εἰς τὸν ὑπαίτιον ὁδηγὸν ἐπιδίδεται κλῆσις ὑπὸ τοῦ συλλαμβάνοντος αὐτὸν ὀργάνου, ἐν ᾗ ὁρίζεται ἡ ὥρα, καθ' ἣν δέον νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς του, ὁπότε, ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως, δικάζεται ἐρήμην, τῆς ἀποφάσεως ταύτης οὔσης ἀμέσως ἐκτελεστῆς.

Ἄρθρον 48.

Οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι τῶν κατὰ τόπους δικαστηρίων βέον καθ' ἑκάστην ἐκδίκασιν παραβάσεώς τινος τοῦ παρόντος νόμου ὅπως γνωστοποιῶσι τὸ ταχύτερον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης εἰς τὴν ἐνεργήσασαν τὴν ποινικὴν δίωξιν ἀρχὴν διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ὑπὸ ταύτης συνυποβαλλομένου οἰκείου δ πλοτύπου δεόντως συμπεπληρωμένου.

Ἡ παραμέλησις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 49.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τῶν ἐν τῷ Κράτει αὐτοκινητιστικῶν Σωματείων ἢ τῆς πλειοψηφίας αὐτῶν, δύναται νὰ συσταθῇ, ὀργανωθῇ καὶ λειτουργήσῃ Ταμεῖον προνοίας, περιθάλψεως, ἀσφαλίσεως καὶ συντάξεως ἐπαγγελματιῶν αὐτοκινητιστῶν λόγῳ νόσου ἢ ἀνικανότητος ἢ γήρατος, προικοδοτούμενον ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν αὐτοκινητιστῶν, ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Κοινοῦ, ὑπαγόμενον δὲ εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

XIV. Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 50.

Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄδειαι ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ἰσχύουσιν ὡς ἔχουσι καὶ ὡς ἐρασιτεχνικαὶ καὶ ὡς ἐπαγγελματικαὶ διὰ τὰς κατηγορίας καὶ κλάσεις δι' ἃς ἐξεδόθησαν, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ἄδειαι μηχανοδηγῶν καὶ ἐκγυμναστῶν.

Καὶ αἱ μὲν ἄδειαι πρώτης κλάσεως ἐπιβατικοῦ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς ἀδείας πρώτης κατηγορίας ἐπιβατικοῦ τοῦ ἄρθρου 8, αἱ δὲ ἄδειαι δευτέρας καὶ τρίτης κλάσεως ἐπιβατικοῦ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς ἀδείας δευτέρας κατηγορίας ἐπιβατικοῦ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Ὁμοίως αἱ ἄδειαι πρώτης καὶ δευτέρας κλάσεως φορτηγοῦ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς ἀδείας πρώτης καὶ δευτέρας κατηγορίας φορτηγοῦ τοῦ ἄρθρου 8, αἱ δὲ ἄδειαι κλάσεως «Φὸρδ» (παλαιοῦ τύπου) ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς ἀδείας πρώτης κατηγορίας ἐπιβατικοῦ τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρον 51.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου θέλουσι κανονίζεσθαι ἑκάστοτε διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν γνώμης τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους», μετὰ δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὅτι διορθώθησαν τυπογραφικὰ λάθη ἐμφυλλοχορήσαντα εἰς τὰ ἄρθρα 1, 3, 4, 5 6, 11, 13 καὶ 15 ἔχον οὕτω :

Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ Ραδιοτηλεφωνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α'. κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἐγκατάστασις καὶ ἐκμετάλλευσις τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου ἐκπομπῆς καὶ λήψεως πάσης φύσεως ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἢ ἀεροπλοίων ὡς καὶ ὁ ἔλεγχος αὐτῶν ἀποτελεῖ προνόμιον τοῦ Κράτους, ἡ ἐνάσκησις τοῦ ὁποίου ἀνατίθεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

2. Ἡ ἁρμοδιότης τῶν Ὑπουργείων Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν περιορίζεται τοῦ μὲν πρώτου ἐπὶ τῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου τηλεγράφου καὶ τηλεφώνου πολεμικῶν πλοίων, πολεμικῶν ἀεροπλοίων καὶ ἐπὶ τῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Δικτύου Συνεννοήσεως διὰ τὴν μεταξὺ ἁπάντων τούτων ὑπηρεσιακὴν συνεννόησιν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐγκαταστάσεων ἀσυρμάτου τηλεγράφου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ ἐμπορικῶν ὑδροπλάνων, τοῦ δὲ δευτέρου ἐπὶ πάντων τῶν ἐγκαθιστωμένων ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας μονίμων σταθμῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Στρατεύματος καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπλοΐας. Τὰ τῆς Διοικήσεως καὶ πειθαρχίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, πάντων τῶν λοιπῶν ζητημάτων δικαιοδοσίας Ὑπουργείου Ναυτικῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ραδιοτηλεγραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως πάντες οἱ σταθμοὶ ἀσυρμάτου τηλεγράφου ἢ τηλεφώνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ. δύνανται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν νὰ τίθενται μεθ' ἁπάντων τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας ἢ φύλου, ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν.

2. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κηρύξεως τῆς ἐπιστρατεύσεως δύναται νὰ ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις καὶ ἡ κατοχὴ παρ' ἰδιωτῶν συσκευῶν ἀσυρμάτου ἐκπομπῆς καὶ λήψεως, τοῦ Κράτους δυναμένου νὰ καταλάβῃ τοιούτους ἰδιωτικοὺς σταθμοὺς πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν κατόπιν ἠτιολογημένης γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἀσυρμάτου Τηλεγραφίας καὶ Τηλεφωνίας ἐναντι ἀποζημιώσεως ἐκτιμωμένης συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους περὶ ἐπιτάξεως νόμους.

Ἄρθρον 3.

1. Οὐδεμία ἐγκατάστασις ἢ λειτουργία μονίμου σταθμοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου ἢ τηλεφώνου ἰδιωτικοῦ ἐπὶ ξηρᾶς ἢ ἐπὶ ἀεροπλοίων δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος νόμου Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἀσυρμάτου Τηλεγραφίας καὶ Τηλεφωνίας.

2. Σταθμοὶ ἀνήκοντες εἰς Πολεμικὰς ὑπηρεσίας δύνανται νὰ διατεθῶσι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἰδιωτικῆς ἀνταποκρίσεως, τῶν ὡρῶν καθ' ἃς χρησιμοποιοῦνται οἱ σταθμοὶ οὗτοι καὶ τοῦ διατιθεμένου ποσοστοῦ ἐκ τῶν εἰσπραχτέων τελῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν γενησομένων δαπανῶν ὑπὸ τῆς Ναυτικῆς ἢ Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κανονισθησομένων διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἀσυρμάτου Τηλεγραφίας καὶ Τηλεφωνίας.

Ἄρθρον 4.

Τὸ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν Ἀσυρμάτου τηλεγράφου καὶ τηλεφώνου τῶν Τ.Τ.Τ. ἀναγκαίων προσωπικῶν βαθμοῦ κατωτέρου τοῦ Τμηματάρχου προσλαμβάνεται ἐξ ἀποσπάσεως ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας.

Δύνανται ἐν τούτοις ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου νὰ προσλάβῃ κατόπιν διαγωνισμοῦ τρεῖς ραδιοτηλεγραφητὰς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σταθμῶν Ἀσυρμάτου Ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ. ἐπὶ μισθῷ τηλεγραφητοῦ α' ἢ β' τάξεως ἐκ τῶν κεκτημένων πενταετῆ τοὐλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ραδιοτηλεγραφητοῦ καὶ ἐγόντων ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν. Τὰ τῆς προκήψεως αὐτῶν θέλουσι κανονισθῆ διὰ Διατάγματος. Εἰς τὸ χειριστικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν τῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου Τ. Τ. Τ. τῶν ἐγκατεστημένων ἐκτὸς τῶν πόλεων οὐχὶ πλείονα τῶν 20 ὑπαλλήλων δύνανται νὰ χορηγῆται διὰ Διατάγματος ἐπίδομα μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)5 τῶν μηνιαίων αὐτῶν ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Ἀσυρμάτου Τ. Τ. ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Τ.Τ.Τ. ὡς Προέδρου, τοῦ Δ)ντοῦ Τ.Τ. Ἐκμεταλλεύσεως, τοῦ Τμηματάρχου Τ.Τ. Ἐκμεταλλεύσεως, δύο Τ.Τ. Ἀεροπλοϊκῶν ἢ Μηχανικῶν 1ης τάξεως, ὁριζομένων κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τοῦ Τμηματάρχου Ἀσυρμάτου ὡς εἰσηγητοῦ μετὰ ψήφου.

Τῷ Συμβουλίῳ γνωμοδοτεῖ περὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν Ἀσύρματον Τηλεγραφίαν ἢ Τηλεφωνίαν, ὅπερ ἤθελε παρεπεμφθῇ εἰς αὐτό, εὑρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον 4 μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου νικᾷ. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς μηχανικὸς Τ. Τ. ὁριζόμενος κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας. Αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς τέσσαρας μηνιαίως.

2. Προκειμένου περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ἐγκατάστασιν μονίμων Κρατικῶν σταθμῶν ἀσυρμάτου τηλεγράφου ὡς καὶ τὴν ρύθμισιν γενικῶν ζητημάτων τῆς ἀσυρμάτου τηλεγραφίας καὶ τηλεφωνίας, ἀφορώντων πλείονα τοῦ ἑνὸς Ὑπουργεῖα καὶ σχετιζομένων μὲ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἄμυναν τῆς Χώρας τὸ ὡς ἄνω Συμβούλιον συμπληροῦται διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γ. Ε. Ναυτικοῦ ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολιτ. Ἀεροπορίας ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ρ. Υ. Ν.

Προκειμένου περὶ ζητημάτων ἁρμοδιότητος Ἐμπορικῆς ναυτιλίας προστίθεται ὡς μέλος ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ οὕτω συμπληρουμένου Συμβουλίου μετέχουσιν ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος μνημονευομένων μελῶν μόνον ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ. καὶ ὁ Τμηματάρχης Ἀσυρμάτου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας.

3. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρ-

θρου τοῦ Συμβουλίου τούτου προεδρεύει ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ καλεῖται τὸ Συμβούλιον.

Ὁ ἀρισμὸς τῶν ἁρμοδίων Εἰσηγητῶν ἀναλόγως τῶν θεμάτων καὶ ὁ τρόπος τῶν συνεδριάσεων καὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας, Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν. Ἐν τούτοις αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις τοῦ οὕτω συμπληρουμένου Συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὴν μίαν κατὰ μῆνα.

Διὰ τηλαμοιβὴν τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει ἡ παραγρ. 4 τοῦ ἀπὸ 16 9-26 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως συμβουλίων κλπ.».

Ἄρθρον 6.

1. Ἐπιτρέπεται χορήγησις ἀδείας πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν συσκευῶν ἀσυρμάτου λήψεως ἐν τῇ ξηρᾷ ἢ ἐπὶ ἀεροπλοίου ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δι' αὐτῶν δὲν θὰ διεξάγηται ἀνταπόκρισις ἔχουσα χαρακτῆρα ἐνεστώσης καὶ προσωπικῆς ἀλληλογραφίας.

2. Αἱ ἄδειαι αὗται παρέχονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ παρ' αὐτῷ Συμβουλίου Ἀσυρμάτου Τ. Τ. καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ὑποδεικνυομένους ὅρους ἐντὸς τῶν κειμένων Νόμων.

3. Οἱ ὅροι οὗτοι δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι καὶ μετὰ τὴν παραχώρησιν τῆς ἀδείας κατόπιν νεωτέρας γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς νέους ὅρους ὁ λαβὼν τὴν ἄδειαν, αὕτη ἀνακαλεῖται διαταγῇ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἄνευ ἑτέρας διατυπώσεως.

4. Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐν τῇ ξηρᾷ ἐγκαταστάσεις συσκευῶν ἀσυρμάτου πάσης φύσεως διατελοῦσιν ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς Διευθύνσεως Τ. Τ. Τ. ἥτις δικαιοῦται νὰ ἐξακριβώνῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διὰ Τ.Τ.Τ. ὑπαλλήλων ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἀσυρμάτου Τ. Τ. ἐὰν τηροῦνται οἱ ὅροι ὑφ' οὓς παρεχωρήθη ἡ ἄδεια.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἀδείας καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τέλος δικαιώματος κατοχῆς ἐφ' ὅσον ὁ δέκτης χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν λῆψιν τηλεγραφημάτων ἢ τηλεφωνημάτων γενικῆς κλήσεως καὶ γενικῆς κλήσεως ἰδιωτικῶν τοιούτων ἐκπεμπομένων διὰ σταθμῶν ἀσυρμάτου περίπυξ ἰδιωτικῶν πρακτορείων, ἑταιρειῶν ἢ Κρατικῶν ὀργανώσεων περιεχόντων εἰδήσεις τύπου, χρηματιστηριακῶν ἀγορῶν, ἐμπορευμάτων κλπ., ὁριζόμενον εἰς δραχμὰς 2.000 κατὰ τετράμηνον.

2) Διὰ τὰ διεθνῆ ραδιοτηλεγραφήματα γενικῆς κλήσεως καὶ γενικῆς κλήσεως ἰδιωτικὰ ἅτινα λαμβάνονται παρὰ τῶν ἀνωτέρω δεκτῶν ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρου τέλους δικαιώματος κατοχῆς καταβάλλονται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Τηλεγραφικοῦ καὶ Ραδιοτηλεγραφικοῦ κανονισμοῦ προβλεπόμενα τέλη.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἄδεια ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας Ραδιοτηλεγραφικοῦ καὶ Ραδιοτηλεφωνικοῦ σταθμοῦ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ ἐμπορικῶν ὑδροπλάνων, χορηγεῖται ὑπὸ τῆς Δ. Ρ. Υ. Ν. προτάσει τῆς Δ)σεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὑπὸ ὅρους ἀναγραφομένους ἐν αὐτῷ, δύναται δὲ ν' ἀνακληθῇ ἐφ' ὅσον ἐξ ἐκπληροῦνται οἱ ὅροι ὑφ' οὓς ἐχορηγήθη ἢ ἐτροποποιήθη ἡ ἐν ἰσχύι Διεθνὴς Ραδιοτηλεγραφικὴ Σύμβασις.

2. Ἐν καιρῷ γενικῆς ἢ μερικῆς κινητοποιήσεως τῶν κατὰ ξηρὰν ἢ θάλασσαν δυνάμεων ἢ ὡς ἀνωτέρω χορηγουμένη ἄδεια δύναται ν' ἀνακληθῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς δικαιολογίας ἢ ἀποζημιώσεως.

3. Κατὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις δύναται τὸ Κράτος νὰ καταλάβῃ σταθμὸν ἐμπορικοῦ πλοίου ἢ ὑδροπλάνου ἔναντι ἀποζημιώσεως, ἐκτιμωμένης κατὰ τὰς περὶ ναυτικῶν ἐπιταξέων διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

1. Τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα καὶ ὑδροπλάνα ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν πρὸς ἐγκατάστασιν σταθμοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁριοθησόμενα, ἀναλόγως τῶν ἐκ τῶν σχετικῶν Διεθνῶν Συμβάσεων περὶ Ραδιοτηλεγραφίας ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων.

2. Ὁ ἀπόπλους πλοίου ὑποχρέου κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον νὰ φέρῃ ἐγκατάστασιν ἀσυρμάτου καὶ μὴ φέροντος τοιαύτην ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους λιμενικῶν ἀρχῶν.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξ Ἑλληνικῶν λιμένων παραλαβὴ ἐπιβατῶν ἐπὶ πλοίων ξένης ἐθνικότητος μὴ φερόντων ἐγκατάστασιν ἀσυρμάτου διὰ πλοῦν δι' ὃν τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἶναι ὑπόχρεα νὰ φέρωσι τοιαύτην.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ ἄδειαι κατοχῆς συσκευῶν ἀσυρμάτου πάσης φύσεως χορηγοῦνται μόνον εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους. Δύναται ὅμως τὸ Συμβούλιον Ἀσυρμάτου Τ. Τ. νὰ χορηγῇ ἀδείας παρομοίας φύσεως μόνον διὰ δέκτας καὶ εἰς ξένους ὑπηκόους ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους ὑφ' οὓς χορηγοῦνται αὗται εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους.

2. Ἡ παραχώρησις τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀδείας δὲν ἀποτελεῖ προνόμιον καὶ δύναται ν' ἀνακληθῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἀδειούχου.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ Κράτος ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα, ὅπως τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 προβλεπόμενα τηλεγραφήματα γενικῆς κλήσεως ἢ γενικῆς κλήσεως ἰδιωτικὰ τοιαῦτα λαμβάνωνται ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἢ εἴς τινας μόνον πόλεις διὰ Κρατικῶν δεκτῶν καθ' ἃ θέλει ὁρίζῃ: Διάταγμα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ οὕτω λαμβανόμενα τηλεγραφήματα ἐπιδίδονται μόνον εἰς τοὺς κατὰ τοὺς ἰσχύοντας Νόμους καὶ τὴν Διεθνῆ Ραδιοτηλεγραφικὴν Σύμβασιν δικαιουμένους εἰς τὴν λῆψιν τούτων.

2. Ἡ παρ' οἱουδήποτε καὶ ὁπωσδήποτε χρησιμοποίησις τῶν ἄνω ραδιοτηλεγραφημάτων ἀπαγορεύεται ρητῶς ἄνευ ἀδείας, τῆς ὑπηρεσίας ἀσυρμάτου Τ. Τ. Τ. προκειμένου περὶ γενικῆς κλήσεως τοιούτων, καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως ἐξουσιοδοτημένου παραλήπτου, προκειμένου περὶ τῶν γενικῆς κλήσεως ἰδιωτικῶν ραδιοτηλεγραφημάτων.

Ἄρθρον 12.

1. Οἱ εἰς ἰδιωτικοὺς σταθμοὺς πάσης φύσεως ὑπηρετοῦντες ραδιοτηλεγραφηταὶ ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι τοὺς ἑκάστοτε ἰσχύοντας κανονισμοὺς τῆς Διεθνοῦς Ραδιοτηλεγραφικῆς Συμβάσεως, ὡς καὶ πάντας τοὺς συμπληρωματικοὺς τοιούτους τοὺς ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Ὑπηρεσίας Ἀσυρμάτου ὁριζομένους, ἀναλαμβάνουσι δὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς τηρήσεως τοῦ ἀπορρήτου τῶν διεξαγομένων ἢ τῶν κατὰ τύχην λαμβανομένων ἀνταποκρίσεων.

2. Πᾶσα παράβασις τῆς Ραδιοτηλεγραφικῆς Συμβάσεως καὶ τοῦ προσηρτημένου αὐτῇ κανονισμοῦ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀνταπόκρισιν τῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ραδιοτηλεγραφικῶν ἢ ραδιοτηλεφωνικῶν σταθμῶν γενομένη ὑπὸ ραδιοτηλεγραφητῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων ἢ ἀεροπλοίων παραπέμπεται εἰς πενταμελὲς πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ραδιοτηλεγραφίας.

3. Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο, συνερχόμενον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἢ ἀντιπροσώπου τούτου ἅπαξ τοῦ μηνὸς, συμμετέχουσιν ὁ ὑποδιευθυντὴς ἢ ἕτερος ἀξιωματικὸς τῆς Δ.Ρ.Υ.Ν., εἷς ἕτερος ἀξιωματικὸς τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, εἷς ἀξιωματικὸς τηλεγραφητὴς τοῦ Π.Ν. καὶ εἷς ἀσυρματιστὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

4. Αἱ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ὅρθρον πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἶναι αἱ ἑξῆς: α') ἐπίπληξις, β') πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 500, γ') προσωρινὴ ἀπόλυσις τοῦ διπλώματος ἐπὶ ἓν ἕως τρεῖς μῆνας, δ') ὁριστικὴ ἀπόλυσις τοῦ διπλώματος.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς συστάσεως τῆς λειτουργίας τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Συμβουλίου ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ ὁπωσδήποτε γενόμενος κάτοχος ἐξαρτημάτων ἢ συσκευῆς ἐκπομπῆς ἢ λήψεως δι' ἐγκατάστασιν ἐπὶ ξηρᾶς ἢ ἀεροπλοίων, πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἢ πρὸς ἐμπορίαν, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀσυρμάτου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ αἰτήσηται τὴν σχετικὴν ἄδειαν κατοχῆς. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἀπὸ 500—3.000 δραχ. ἐπιβαλλομένου ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 100.000 δραχ. καὶ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ δημεύσεως τῆς ὑπὸ κατοχὴν αὐτοῦ συσκευῆς.

α') Ὁ ἄνευ ἀδείας ἐγκαθιστῶν ἢ χρησιμοποιῶν σταθμὸν ἐκπομπῆς καὶ λήψεως ἐν τῇ ξηρᾷ, ἐπὶ πλοίου ἢ ἀεροπλοίου πάσης φύσεως.

β') Ὁ προσλαμβάνων εἰς τὸν σταθμόν του ραδιοτηλεγραφητὴν μὴ κεκτημένον δίπλωμα Κράτους.

γ') Ὁ παραβαίνων τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ σταθμοῦ ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῶν διεξαγομένων ἀνταποκρίσεων.

δ') Ὁ ἄνευ λόγου ἀποστέλλων τὸ σῆμα κινδύνου ἐπὶ σκοπῷ παρακωλύσεως τῆς συνεννοήσεως ἑτέρων σταθμῶν, ὡς καὶ ὁ ἐκδιάζων ραδιοτηλεγραφητὴν πρὸς ἀποστολὴν τοιούτου σήματος.

ε') Ὁ παραβαίνων τὸ ἀπόρρητον τῶν ἀνταποκρίσεων καὶ

στ') Ὁ μὴ δικαιούμενος καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ὢν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 παράγρ. 2 καθοριζομένης ἀδείας, ἐκμεταλλευόμενος ραδιοτηλεγραφήματα γενικῆς κλήσεως ἢ γενικῆς κλήσεως ἰδιωτικὰ τοιαῦτα.

Αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ ἐπιβάλλονται κατόπιν μηνύσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, προκειμένου ὅμως περὶ ραδιοτηλεγραφητῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων καὶ ὑδροπλάνων ἐπιβάλλονται, ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ μηνύσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐνεργοῦντος εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατὰ πρότασιν τῆς Δ.Ρ.Υ.Ν. μὴ ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης ποινῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν προερχόμενα χρηματικὰ ποσὰ κατατίθενται εἰς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω ποινῶν ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν παρεμπόδισιν τῆς λειτουργίας τοῦ σταθμοῦ πάσης φύσεως, προβαίνων ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς κατάσχεσιν τῶν ὀργάνων καὶ μηχανημάτων.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προστασίας τῶν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ ἐγκαταστάσεων Α)Τ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἢ ἀεροπλοίων.

Ἄρθρον 14

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Ἀεροπορίας δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο αἱ σχετικαὶ πρὸς αὐτὸ ἁρμοδιότητες τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, μεταβαλλομένης ἀναλόγως καὶ τῆς συνθέσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Συμβουλίου.

Ἄρθρον 15.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καθορισθήσονται :

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

1. Ὁ τρόπος ἐκπαιδεύσεως προσωπικοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀσυρμάτου ὡς καὶ πίνακες συνθέσεως τούτου.

2. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν σταθμῶν Α)Τ τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἐπισήμου ἀνταποκρίσεως.

3. Τὰ εἰσπρακτέα ἑκάστοτε τέλη ἐπὶ τῶν σταθμῶν Α)Τ πάσης φύσεως διαφειδομένων τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνημάτων, διαλέξεων, ὡς καὶ τὰ καταλεκτέα τέλη διὰ τὰ γενικῆς κλήσεως ἢ γενικῆς κλήσεως ἰδιωτικὰ ραδιοτηλεγραφήματα

4. Τὰ τῆς ἐγκαταστάσεως, λειτουργίας καὶ ἐλέγχου τῶν ἰδιωτικῶν σταθμῶν ξηρᾶς πάσης φύσεως.

5. Οἱ εἰδικοὶ ὅροι παροχῆς ἀδείας ἐγκαταστάσεως καὶ χρησιμοποιήσεως συσκευῆς λήψεως εἰς ἰδιωτικοὺς σταθμοὺς ξηρᾶς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

6. Τὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Συμβουλίου Ἀσυρμάτου Τηλεγράφου, ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐν περιπτώσει κωλύματος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Πᾶσα διάταξις νόμου ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθέντος νομοσχεδίου «περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου», ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ἡ σχολὴ τοῦ Μηχανικοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ὡς τεχνικὴ σχολή, καταργουμένης μόνον τῆς σχολῆς τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον αἱ ἀξιώσεις αἱ ἀφορῶσαι προσωπικὰς θέσεις καὶ διαβαθμίσεις βαθμῶν καὶ μισθῶν ὑπαλλήλων καὶ καθηγητῶν διεγράφησαν.

Ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** παρατηρεῖ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἀναβολῆς τοῦ νομοσχεδίου ἵνα γίνῃ ἀνατύπωσις καὶ νέα ἔκθεσις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δεχόμεθα τὴν ἀναβολὴν ἵνα γίνῃ ἀνατύπωσις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τροπολογιῶν.

Μ. Αἰλιανός. Καὶ νέα ἔκθεσις τοῦ Γεν. Λογιστηρίου.

Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν», ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** ζητεῖ τὴν ἀναβολήν.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) λέγει ὅτι κατόπιν τῶν ἀναπτυχθεισῶν ἀπόψεων εἰς προηγουμένην συνεδρίασιν ἔγινε συνεργασία καὶ ἐπῆλθον ὅσαι τροποποιήσεις ἐπεβάλλοντο. Ὑπάρχει ἐπιπροσθέτως καὶ ἐπείγουσα διάταξις περὶ τῶν λουτρῶν τῆς Αἰδηψοῦ καὶ συνεπῶς ἐπιβάλλεται ἡ μὴ ἀναβολὴ τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** παρακαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον ἵνα μελετηθῇ, διὰ τὴν Δευτέραν.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) παρακαλεῖ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον λόγῳ τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης ὅπως ληφθοῦν μέτρα διὰ τὰ νερὰ τῶν λουτρῶν τῆς Αἰδηψοῦ.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** ἐπιμένει ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) λέγει ὅτι ἐπηνέχθησαν δύο διορθώσεις εἰς τὸ νομοσχέδιον ἄρθρα 1 καὶ 15 καὶ οὕτω τροπολογημένον θὰ ψηφισθῇ τὴν Δευτέραν εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον.

Μεθ' ὃ μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου ἀντικειμένου λύεται ἡ Συνεδρίασις ὥρα 6 μ. μ. διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'

Δευτέρας 16 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ἡ ἕνωσις ἀναπήρων πολέμου ὁλικῆς ἀνικανότητος παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ ψηφισθησόμενον εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχέδιον περὶ Ταμείου θυμάτων Πολέμου προστεθῇ διάταξις θεσπίζουσα τὴν χορήγησιν ἐπιδομάτων καὶ εἰς ἀναπήρους ὁλικῆς ἀνικανότητος.

Ὁ Γρ. Χρηστάκης κάτοικος Ἡρακλείου διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀπόσπασιν τοῦ υἱοῦ του, στρατιώτου τοῦ 43ου Συντάγματος, εἰς Καλπάκιοϊ τῆς Μακεδονίας ὡς δῆθεν κομμουνιστοῦ καὶ ζητεῖ τὴν ἐνέργειαν αὐστηρῶν ἀνακρίσεων.

Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῶν δήμων Σερρῶν, Ἀλεξανδρουπόλεως, Πατρῶν καὶ Ρεθύμνης ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4548 περὶ καταστάσεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις Βόλου ζητοῦν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1924 γενομένης ἀπαλλοτριώσεως 4770 στρεμμάτων ὑγρῶν τῶν θέσεων «Ξηρόκαμπος» καὶ «Ἁλυκὲς» Βόλου τῶν θωμανῶν ἀνταλλαξίμων.

Οἱ παρασκευασταὶ τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ κατατεθέντος νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἡ ἕνωσις ἀναπήρων ὁλικῆς ἀνικανότητος Ἀττικῆς ζητεῖ τὴν προσθήκην εἰς τὸ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχέδιον «περὶ λειτουργίας Σανατορίου εἰς Κορφοξυλιᾶ τῆς Ἀρκαδίας» διατάξεων διὰ τὴν διάθεσιν τῶν 3/4 τῶν κλινῶν εἰς συνταξιούχους φυματικοὺς ὁπλίτας.

Ἡ ἕνωσις τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων Μακεδονίας—Θράκης ὑποβάλλει διάφορα αἰτήματα πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεώς των.

Ὁ πρόεδρος τοῦ σωματείου τοῦ καταργηθέντος καπνεργοστασίου Ἀργοστολίου ζητεῖ τὴν ταχυτέραν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ προβλέποντος τὰ καπνεργατικὰ ζητήματα.

Ὁ δικηγορικὸς σύλλογος Τριπόλεως ζητεῖ τὴν κατάργησιν ἢ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4697 τῆς 10-5-30 περὶ συστάσεως βιβλίου διεκδικήσεων.

Ὁ Ἀθανάσιος Κρανιώτης ἀνάπηρος Σερβίων διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἀπαιτοῦντος τὴν κατεδάφισιν τοῦ ἀνεγερθέντος ὑπὸ τούτου περιπτέρου.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν πολυτέκνων Φθιωτιδοφωκίδος ζητεῖ τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων.

Οἱ πρόσφυγες Εὐβοίας διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Κολιαλέξης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4733 «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Οἱ βουλευταὶ ***Κ. Διδωρίκης*** καὶ ***Ι. Μπούτης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ Οἰκονομικῶν Περιφερειῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 2456 «περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 2684 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας».

3) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4553 «περὶ δικοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως».

4) «Περὶ ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως ἀρχαιολογικῶν Μουσείων».

5) «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν»

6) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4397 «περὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως»

7) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4053«περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως τῶν ὡς Γερουσιαστῶν ἐκλεγομένων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κλπ. ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς ἕδρας αὐτῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Βέρδελης, Θ. Κολιαλέξης, Ν. Ζηρός, Π. Πετρίδης, Α. Κανάρης, Χ. Λαδᾶς*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ οἰκονομικῶν περιφερειῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Μπούτης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 § 1 τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Α. Παπαθανάσσης*** καὶ ***Ι. Νικολίτσας*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3973 «περὶ ἀγρτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πλθόντων ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς, Δ. Λαμπριανίδης, Γ. Ζερβός, Γ. Βοραζάνης, Λ. Θεοδωρίδης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4653 περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καργήσεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἐδαφ. 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 1 Δεκεμβρίου 1922 διατάξεως».

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 2456 περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων».

Οἱ κ. κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν), ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 3347 «περὶ Ν. Α. Ταμείου».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Πολυχρονάκης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μέτρων τινων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καί τινων εἰδικῶν κλάδων αὐτῆς».

Οἱ κ. κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ ἐκποιήσεως τοῦ κτιρίου τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ τοῦτο γηπέδου».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ οἰκονομικῶν περιφερειῶν».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

1) «Περὶ οἰκονομικῶν περιφερειῶν».

2) «Περὶ καθορισμοῦ τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῶν δικαιούχων ἀπεζημιώσεως δυνάμει τοῦ νόμου 4591 κλπ.»

Μεθ' ἃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἐπερωτήσεων.

Συζητουμένης κατὰ πρόταξιν τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** διὰ τὴν παρεμέλησιν τῆς συντηρήσεως τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν, λαμβάνων οὗτος τὸν λόγον, παρατηρεῖ ὅτι, παρὰ τὴν γενομένην πρὸ καιροῦ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν καὶ τὰς ἀπευθυνθείσας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑποδείξεις, αὕτη οὐδὲν σοβαρὸν μέτρον ἔλαβεν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιΐας ἀποτελουμένης ἐκ 5.200 χιλιομέτρων ἐθνικῶν ὁδῶν, ἐνῷ ἠδύνατο, διαθέτουσα ὁλόκληρον τὸ προϊὸν τοῦ δασμοῦ τῆς βενζίνης, ἀνερχόμενον εἰς 300 ἑκατ. δραχ., νὰ ἀσκήσῃ ἱκανοποιητικὴν ὁδικὴν πολιτικήν. Ἀντὶ τούτου ὅμως, προσθέτει, διετέθησαν διὰ τὴν ἐθνικὴν ὁδοποιΐαν μόλις 70 ἑκατομ. δραχ.

Α. Παπαθανάσης Ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα τὰ 33 ἑκατ. ἀποτελοῦνται ἐκ πιστώσεων τοῦ παρελθόντος.

Α. Παπαναστασίου. Καὶ οὕτω οὐσιαστικῶς μόνον 37 ἑκατομ. διετέθησαν ἐφέτος. Οὕτω ἀφίνομεν νὰ καταστρέφωνται οἱ περισσότεροι δρόμοι τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ τῆς καθόλου ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Εἰς ἐνίσχυσιν ἀναγινώσκει περικοπὴν ἐκθέσεως ξένου φιλέλληνος πρὸς τὸν αὐτόνομον ὀργανισμὸν τοῦ τουρισμοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ λέγεται ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὁδοποιΐας ἐν Ἑλλάδι εὑρίσκεται εἰς ἀθλιέστατον σημεῖον.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐπερωτᾷ τὸν κ. ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν τί εἴδους συγκοινωνιακὴν πολιτικὴν ἀκολουθεῖ ἐφόσον ἀφ' ἑνὸς κατασκευάζονται καὶ μάλιστα ὄχι κατὰ τρόπον συστηματικὸν μερικὰ χιλιόμετρα νέων ὁδῶν, ἀφ' ἑτέρου ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν τύχην του ὁλόκληρον τὸ παλαιὸν ὁδικὸν δίκτυον κατὰ τρόπον δημιουργοῦντα κίνδυνον νὰ ἐξαλειφθῇ τελείως ἡ συγκοινωνία ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἐξηγεῖ ὅτι μόλις σήμερον ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐπερωτήσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔχει πλήρη τὰ στοιχεῖα νὰ ἀπαντήσῃ. Δηλοῖ ἐν τούτοις, ὅτι πλὴν τῶν ἐγγεγραμμένων ἤδη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν πιστώσεων διετέθη διὰ τὴν ἐθνικὴν ὁδοποιΐαν καὶ νέα πίστωσις 50 ἑκατ. δραχ., καταμερισθεῖσα εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀναλόγως τῶν συγκοινωνιακῶν ἐκάστης ἀναγκῶν. Ἐν τέλει ὑπόσχεται εὐθὺς ὡς συγκεντρώσῃ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐπερώτησιν.

Ὁ κ. ***Α. Παπανασταοίου*** παρατηρεῖ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατακράτησις τοῦ προϊόντος τοῦ δασμοῦ τῆς βενζίνης, ὅπερ κατὰ νόμον ἀνήκει εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιΐας, εἶναι τελείως ἀδικαιολόγητος.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι οὐδέποτε παρετηρήθη ἐν Ἑλλάδι ἐντατικωτέρα ὁδοποιΐα ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως συντελουμένην. Εἶναι ἐπομένως, λέγει, τελείως ἀδικαιολόγητος ἡ μομφὴ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐφάνη φειδωλὴ εἰς τὴν παροχὴν τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων, διότι διετέθησαν μέχρι 160 περίπου ἑκατ. δραχμῶν, πρόκειται δὲ νὰ χρηματοδοτηθοῦν ἐπαρκῶς καὶ τὰ συντελούμενα ἤδη ὁδοποιϊτικὰ ἔργα. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς παρατηρήσεις περὶ τοῦ δασμοῦ τῆς βενζίνης, ἐξηγεῖ ὅτι κατὰ νόμον ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιΐας παρακρατεῖται ὁ κύριος δασμός, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ πρόσθετος.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἔχει τόσην σημασίαν τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον διατίθεται ὑπὸ προϋπολογισμὸς ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας, ὅσον ἔχει ἡ καταβαλλομένη φροντὶς διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων ὁδῶν. Προτιμότερον, λέγει, θὰ ἦτο ὅπως ἀναστηλῇ ἡ κατασκευὴ πάσης νέας ὁδοῦ καὶ στραφῇ ὁλόκληρος ἡ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀρτίαν συντήρησιν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν.

Μετὰ παρατηρήσεις τῶν κ. κ. ***Μ. Βολουδάκη, Π. Ἀραβαντινοῦ*** καὶ ***Ι. Νικολίτσα*** ἀποφασίζεται ὅπως ἡ συζήτησις γενικευθῇ, διεξαχθῇ δὲ αὕτη κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου, προτασσομένη ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει τῶν ἐπερωτήσεων.

Ι. Παπαφλέσσας. Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου κατέθεσα ἐρώτησιν ἡ ὁποία συμφώνως τῇ θελήσει τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ μετετράπη εἰς ἐπερώτησιν, ἥτις μετὰ ἑξάμηνον ἔρχεται εἰς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Τοιαύτη ζηλευτὴ ἐνημερότης τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν ἐπερωτήσεων εἶναι πρωτοφανής. Καὶ δὲν πρόκειται περὶ ἐλέγχου τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ περὶ ζητήματος σχέσιν ἔχοντος μὲ τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων τῆς Μεσσηνίας.

Καὶ ἐζήτησα τότε νὰ μάθω τὸν λόγον δι' ὃν ἐξηναγκάσθη εἰς παραίτησιν εἷς τίμιος ὑπάλληλος, ὁ μηχανικὸς τοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου Παμίσου κ. Παντελιός. Καὶ ἐζήτησα τὴν πληροφορίαν αὐτὴν διότι ἡ παραίτησις τοῦ ἐν λόγῳ μηχανικοῦ συνεδέετο ἀρρήκτως μὲ τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα τοῦ Παμίσου, δηλ. μὲ τὴν μελετηθεῖσαν ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν Ἁγίου Φλώρου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔλκη ἐκπηδᾷ τὸ μικρόβιον τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν καὶ καταμαστίζει τὴν Μεσσηνίαν.

Δὲν θὰ ἐξετάσω τῶν παράνομον τρόπον τῆς ἐκχωρήσεως τῶν ἔργων αὐτῶν εἰς τὴν ἑταιρείαν Ἀργυροπούλου, καίτοι ἄλλη ἑταιρεία προσέφερεν νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα αὐτὰ μὲ τιμὴν 20 ο/ο κατωτέραν τῆς τοῦ Ἀργυροπούλου, ἀλλὰ προετιμήθη σκανδαλωδῶς ἡ νῦν ἑταιρεία ὑπὸ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ, εἱ δὲ ὅροι τῆς συμβάσεως μόνον ὡς τερατώδεις δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν καὶ αἱ τιμαὶ ληστρικαί. Τὰ πάντα ὑπὲρ τῶν ἐργολάβων καὶ εἰς βάρος τοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἔργων ἀνερρύη διαφωνία μεταξὺ μηχανικοῦ καὶ ἐργολάβων, διότι δὲν ἤθελεν ὁ ἐργολάβος νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς ὁδηγίας καὶ ὑποδείξεις τοῦ ἐπόπτου μηχανικοῦ. Τοῦτο ἠνάγκασε τὸν κ. Παντελιὸν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἔστειλε τὸν κ. Ἀρλιώτην νὰ ἐξετάσῃ τὰ πράγματα. Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἀναφέρῃ ἐξέδωκε διαταγὰς συμφώνως πρὸς τὴν θέλησιν τῶν ἐργολάβων καὶ ἐναντίον τῶν ὑποδείξεων τοῦ ἐπόπτου μηχανικοῦ.

Ὁ κ. Παντελιὸς δὲν ἐπέτρεψε νὰ προβασθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 207 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου, ἥτις καθώριζεν ὡς ἀφετηρίαν τὴν ἐσκαρὴν τῆς σιδηροδρομικῆς γεφύρας Μπότα, κειμένης εἰς 1850 μέτρα Β.Α. τοῦ Πύρνακος. Κατόπιν τῆς ἀτόπου αὐτῆς διαταγῆς τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου ἐπῆλθε ριζικὴ διαφωνία μεταξὺ Παντελιοῦ, ἐκπροσωποῦντος τὸν ἐργοδότην ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν τεχνικῶν ζητημάτων, καὶ τῶν ἐργολάβων, ὃν ἀντεπροσώπευεν ὁ ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος ὤφειλε μόνον νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν συμβουλευτικὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἔργων καὶ ὄχι νὰ μετατραπῇ εἰς ἐντολέα καὶ διατάκτην.

Ἀντὶ νὰ ἀρχίσουν τὰ ἔργα διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν χειμάρρων Χαράδρας καὶ Τσακώνας, οἵτινες καὶ προκαλοῦσι τὰς μεγαλυτέρας καταστροφάς, ἐξετελίσθησαν φράγματα εἰς τὸ σχέδιον Ἄνω Πλατύ, δηλ. δευτερευούσης σημασίας.

Καὶ ἐνῷ τὸ κεφάλαιον ἐλαττοῦται κατὰ μῆνα, διότι κατὰ μῆνα ὑποβάλλονται αἱ πιστοποιήσεις ἐργασίας μέχρις ὅτου τὸ κεφάλαιον μηδενισθῇ, ὁ μέσος ὅρος τοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου λογίζεται ὁ καταβλητέος τόκος ἰσοῦται πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου.

Τὸ κεφάλαιον διὰ τὸν ἐσκαφέα ἦτο 1,600,000, ἀποσβέννυται δὲ κατὰ μῆνα διὰμηνιαίων δόσεων - καταβολῶν. Ὁ τόκος ἔπρεπε νὰ λογισθῇ ὄχι ἐπὶ τοῦ 1,600,000, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ δηλ. τῶν 100 χιλ. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ καταβαλλομένου σήμερον τόκου καταβάλλεται ὡς δωρεὰ εἰς τὸν ἀνάδοχον, καὶ μάλιστα ηὐξημένον κατά τι 6 ο/ο λόγῳ κέρδους καὶ γενικῶν ἐξόδων ἐργολαβίας.

Ὁ τόκος τῶν δανείων κατὰ κανόνα καταβάλλεται δεδουλευμένος, εἴτε κατὰ ἑξαμηνίαν εἴτε εἰς τὸ τέλος. Ἐν τῇ συμ-

βατικῷ ὅμως τιμολογίῳ καταβάλλεται κατὰ μῆνα, ἤγ. οὐχὶ πλέον ἐπὶ τόκῳ, ἀλλ' ἐπὶ ἀνατοκισμῷ.

'Αλλὰ πρὸς ἐμπαιγμὸν τῶν Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν συνέβη καὶ τοῦτο: Τὸ τιμολόγιον καθορίζει τὴν ὁλοσχερῆ ἀπόσβεσιν τῆς ἀξίας τοῦ ἐσκαφέως μετὰ 6ετίαν, ἐπιβάλλον καὶ ὅριον ἐργασίας ἡμερησίας ἐσκαφῆς 320 κυβ. μέτρα, ἤτοι ἐτησίως 96,000 καὶ διὰ μίαν ἑξαετίαν 755,000 κυβ. 'Αντιθέτως ὅμως πρὸς ταῦτα καθορίζεται ὅτι ἐντὸς 24 μηνῶν θὰ ἐκτελεσθῇ ἐργασία ἐσκαφῆς 300 χιλ. κυβ. μέτρων διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ ἕλους τοῦ 'Αγίου Φλώρου. Δηλ. δέχεται ὁ ἀνάδοχος ὅτι ὁ ἐσκαφεὺς δύναται νὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίαν ὄχι 96 χιλ.κυβ. ἀλλὰ 150 χιλ. κυβ. κατ' ἔτος.

Τὸ δὲ περίεργον εἶναι ὅτι οἱ καταβαλλόμενοι τόκοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως ἐφαρμόζονται ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀξίας τῶν μηχανημάτων, τὸ ὁποῖον κεφάλαιον βαθμηδὸν ἀποσβέννυται, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ οὐδόλως ἡ ἐκ τῆς ἀποσβέσεως ταύτης μείωσις τῶν ἐνδιαμέσων τόκων.

Ὁ ἐκσκαφεὺς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν 576,000 κυβ. μ. ἐσκαφῆς καὶ τὴν ὁλοσχερῆ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὑδραυλικοῦ τμείου ἀπόσβεσιν ἐκχωρεῖται κατὰ τὴν σύμβασιν δωρεὰν εἰς τὸν ἀνάδοχον

Τὸ συμβατικὸν τιμολόγιον ἰσχύει διὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς Μεσσηνιακῆς λεκάνης τῶν ὁποίων ἡ δκπάνη θὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ἑκατομ. καὶ τὸ σφὸν δόγμα τῶν ἐνδιαμέσων τόκων θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐφ' ὁλοκλήρου.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἀπαντᾷ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἀναπτυχθεῖσα ἐπερώτησις δὲν ἦτο ἐκτετυπωμένη, στερεῖται τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων. Ὑπόσχεται ὅθεν νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἀνακοινώσῃ ἐν καιρῷ εἰς τὸν ἐπερωτήσαντα κ. βουλευτὴν τὰ πορίσματα τῆς μελέτητης του.

Ὁ κ. **Ε. Πριμίδης** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως ἐπαναφέρῃ τὰς διατιμήσεις ἐπὶ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν μερίδων φαγητοῦ.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην ἐπαναφορὰ τῶν διατιμήσεων ἀντίκειται εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν τείνει εἰς τὴν κατάργησιν αὐτήν. Ἐὰν ὅμως ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος ἀντιληφθῇ κατάχρησιν τῆς τοιαύτης προθέσεως τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους τῶν ἐστιατόρων δὲν θὰ διστάσῃ, λέγει, νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον προστατευτικὸν τῶν καταναλωτῶν.

Ὁ κ. **Α. Χρηστομάνος**, ἐπερωτῶν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας διατί θεωρεῖται ὡς τόπος ἐξορίας ἡ Μακεδονία καὶ διατί ἐξακολουθητικῶς μετατίθενται ἐκεῖ δυσμενῶς ἐκπαιδευτικοὶ ὑπάλληλοι, ἀναφέρει περίπτωσιν μεταθέσεως, λόγῳ ποινῆς, εἰς Σιδηρόκαστρον ἐκ Νεμέας ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ. Τὸ τοιοῦτον, ὅμως, λέγει, δὲν ἀποτελεῖ ποινὴν διὰ τὸν ἐν λόγῳ ὑπάλληλον, ἀλλὰ διὰ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν τοῦ τόπου ἐξ οὗ καὶ εἰς ὃν μετετέθη, καὶ τοῦ δημοσίου τέλος ταμείου, τὸ ὁποῖον θὰ καταβάλῃ τὰς δαπάνας τῆς μεταθέσεως. Ἐάν, ἐπιλέγει, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ λόγῳ ποινῆς μετάθεσις, ἂς ἐνεργηθῇ αὕτη εἰς μέρος ἐγγὺς τοῦ τόπου εἰς ὃν ὑπηρέτει μέχρι τοῦδε ὁ τιμωρούμενος ὑπάλληλος.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ἀπαντᾷ ὅτι ἀσφαλῶς συμβαίνει παρεξήγησις, διότι ἡ στοργὴ μεθ' ἧς περιβάλλει ἡ Κυβερνησις τὰς Νέας Χώρας καὶ ἀπὸ ἐκπαιδευτικῆς ἀπόψεως ἀποδεικνύει ὅτι κάθε ἄλλο παρὰ ὡς τόπον ἐξορίας θεωρεῖ τὴν περιφέρειαν τῶν Νέων Χωρῶν. Ποινήν, ἐξηγεῖ, δὲν ἀποτελεῖ ἡ τοποθέτησις, ἀλλὰ ἡ μετάθεσις· καὶ ἐκ τῶν Νέων Χωρῶν ἠδύνατο νὰ μετατεθῇ εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα λόγῳ ποινῆς ἐκπαιδευτικὸς λειτουργός. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ τοιοῦτου εἴδους μεταβολαὶ ζημιοῦν πρὸ παντὸς τὴν ἐκπαίδευσιν ἐνομοθετήθη ἀπαγόρευσις πάσης μεταθέσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Δὲν δύναταί τις ὅμως ν' ἀρνηθῇ ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἦθελε καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἐν κοινωνίᾳ τινὶ παραμονὴ ἑνὸς ὑπαλλήλου. Ἐπιβάλλεται ὅθεν ἡ μετάθεσις. Βεβαίως ὀρθότερον θὰ ἦτο νὰ προτιμῶνται οἱ ἐγγύτεροι τόποι. Ἐὰν ὅμως δὲν ὑπάρχουν κεναὶ θέσεις εἰς αὐτοὺς εἶναι ἀναπόφευκτος ἡ εἰς ἀπωτέραν περιφέρειαν μετάθεσις τοῦ τιμωρηθέντος.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** ἐπερωτᾷ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τίνα λόγον δὲν εἰσηγήθη εἰσέτι εἰς τὴν Βουλὴν τὰ μέτρα ἐκεῖνα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ρυθμισθῇ ὁριστικῶς τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα, ἡ ἐκρεμότης τοῦ ὁποίου δημιουργεῖ ἐξαιρετικοὺς κινδύνους, καὶ ἐὰν σκέπτεται αὕτη νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τούτου, ἄλλως ἂς γνωρίσῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν σκέπτεται νὰ λύσῃ τὸ δημοσιοϋπαλληλικὸν ζήτημα ἐν γένει, εἰσηγουμένη πρὸς τοῦτο ὅλα τὰ συναφῆ μὲ αὐτὸ ζητήματα, ἤτοι τὸ τοῦ καταστατικοῦ χάρτου, τὸ τοῦ μισθολογίου, τὸ τῶν συντάξεων κ.λ.π.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι οὐδεμία ἐπῆλθε μεταστροφὴ εἰς τὰς ἐν προκειμένῳ προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἤτις ἀναμένει τὸ πόρισμα τῆς σχηματισθείσης εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐάν, λέγει, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπιληφθῇ αὕτη τοῦ ζητήματος, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπασχόλησίν της μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου. Ἤδη ὅμως, ἐπιλέγει οὐδεὶς λόγος ὑφίσταται περαιτέρω ἀναβολῆς τῆς σχετικῆς μελέτης της, τὰ πορίσματα τῆς ἐπιτροπῆς ἀναμένει μετ' ἐνδιαφέροντος ἡ Κυβέρνησις ἵνα εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν Ὀκτώβριον τὰ δέοντα νομοθετικὰ μέτρα.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἐξηγεῖ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπελήφθη εἰσέτι τοῦ ζητήματος, ἐν ἀναμονῇ τῆς πρὸς αὐτὴν σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. **Α. Χρηστομάνος** ἐπερωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς τίνα μέτρα σκέπτονται νὰ λάβουν ἐναντίον τῶν ὑπευθύνων τῆς ἐπιδημικῆς ἐξαπλώσεως τυφοειδοῦς πυρετοῦ εἰς Ναύπλιον, εἰδικῶς δὲ ἐνατίον τῶν προμηθευσάντων ἀνενεργὲς ἐμβόλιον πρὸς προφύλαξιν τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ ἐναντίον τῶν μὴ λαβόντων ἐγκαίρως μέτρα ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων πρὸς πρόληψιν καὶ περιστολὴν τοῦ κακοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκει ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, γνωρίζοντος πρὸς τὸν ἐπερωτῶντα ὅτι ἡ ὑγειονομικὴ τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσία ἔλαβεν ἐγκαίρως τὰ κατάλληλα μέτρα, πλὴν ὅμως τὸ παρασχεθὲν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς ἀντιτυφικὸν ἐμβόλιον ἀπεδείχθη ἐλαττωματικόν.

Ὁ κ. **Α. Παπᾶς** (Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ἀπαντῶν ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἐμβολίου ἐγένετο ἀποτελεσματικὴ χρῆσις μεταξὺ τοῦ κοινοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς λόγος συνέτρεχε νὰ μὴ ἐνεργήσῃ τοῦτο παρὰ τῷ στρατῷ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ληφθέντα ὑγειονομικὰ μέτρα πρὸς περιστολὴν τῆς ἐπιδημίας ἐν Ναυπλίῳ, παρέχει τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ νομάρχης Ναυπλίου εἶναι ὁ πρῶτος ἀντιληφθεὶς τὴν ἐπιδημίαν καὶ ὁ λαβὼν τὰ δέοντα μέτρα, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα ἐξειλείφθη αὕτη ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Δὲν δύναται ὅμως, λέγει, ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ νὰ λάβῃ μέτρα ἀρμοδιότητος τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ὡς ἡ ἐπιμέλεια τῆς διατηρήσεως ἐν ὑγιεινῇ καταστάσει τῶν ὑδραγωγείων κλπ. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, ἐπιλέγει, ἐδόθη εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς ἡ ἐντολὴ ὅπως καὶ μὴ ὑπαρχούσης ἐπιδημίας προβαίνουν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων.

Ὁ κ. **Γ. Ροδόπουλος** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ τὰς συχνὰς διαμαρτυρίας, μομφὰς καὶ ἀπειλάς, ἃς οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους ἐν σωματειακῇ ὀργανώσει συχνὰ ἀπευθύνουσι, λέγει ὅτι προέβη εἰς ταύτην, διότι αἱ ἐκδηλώσεις αὐταὶ ἐμφανίζουσι τοὺς ὑπαλλήλους ἀποχωριζομένους ἀπὸ τὸ Κράτος, ὅπερ ἔχει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποχρέωσιν νὰ δείξῃ ὅτι εἶνε Κράτος δυνάμεως καὶ ἐπιβολῆς. Ἐνόμισα, συνεχίζει, ὅτι, ἔπρεπε νὰ ἀπασχολήσῃ τὸ ζήτημα τὴν Βουλὴν διὰ νὰ καθορισθῇ

ἅπαξ διὰ παντὸς μέχρι ποίου ὁρίου δύνανται νὰ φθάσουν αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὑπαλληλικαὶ διεκδικήσεις καὶ ἂν πρέπει νὰ φθάνουν μέχρι παραλύσεως τοῦ Κράτους. Ἐρρόνουν, τονίζει, καὶ φρονῶ ὅτι πρέπει νομοθετικῶς νὰ κανονισθοῦν τὰ ὅρια ταῦτα. Εὐτυχῶς φαίνεται ὅτι ἐπεκράτησαν οἱ σωφρονέστεροι καὶ παρῆλθεν ἡ ὀξεῖα κατάστασις· οὐχ ἧττον εἶναι πρόδηλον ὅτι πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ προσκομίσῃ ταχέως μέτρα καθορίζοντα σαφῶς μέχρι ποίου σημείου ἐξικνοῦνται τὰ δικαιώματα τῶν σωματειακῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῶν διεκδικήσεών των.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος,** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του περὶ προνοίας διὰ τοὺς ἐνυποθήκους πιστωτὰς τῶν ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ε.Α.Π. ἄνευ βάρους, λέγει ὅτι ἀδίκως ἔμειναν οἱ πιστωταὶ αὐτοὶ ἄνευ ἱκανοποιήσεως καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ κάποιον μέτρον δι' αὐτούς.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἐν τῇ συμβάσει μετὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἔχει ληφθῇ μέριμνα περὶ ἱκανοποιήσεως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν κατὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν κτημάτων ἐφ' ὧν ἡ ὑποθήκη των.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος** ἀναπτύσσων σύστασίν του περὶ τῶν αἰτιάσεων κατὰ τοῦ μουφτῆ Παραμυθιᾶς, λέγει ὅτι διὰ τὸ γόητρον αὐτοῦ θὰ ἐπεβάλλετο νὰ γίνῃ μία ἐξέτασις, ἵνα γίνῃ ἐπέμβασις ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ἂν χρειάζεται τοιαύτη.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν παρὰ τὰς δηλώσεις του βραδύτητα τῆς λήψεως μέτρου πρὸς ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῶν εἰς χρυσὸν παρὰ ταῖς Τραπέζαις, ἐκτὸς τῆς Ἐθνικῆς, καταθέσεων, λέγει ὅτι, ἐνῷ ἐρρυθμίσθη τὸ ζήτημα τῶν καταθέσεων παρ' ἄλλαις Τραπέζαις δὲν ἐρρυθμίσθη καίτοι ἐγένετο καὶ ἄλλοτε συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐδόθη ὑπόσχεσις περὶ ταχείας ρυθμίσεώς του. Παρακαλεῖ δὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶνε ἄσχετον μὲ τὰς εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεις.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λύσῃ ὁλοκληρωτικῶς τὸ ὅλον ζήτημα τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων καὶ ἀπαιτήσεων καὶ κατόπιν πολλῆς ἐργασίας ἐκ μέρους διαφόρων Ἐπιτροπῶν εἰσήχθη τὸ ζήτημα εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐσχηματίσθη τριμελὴς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπή, ἥτις δὲν κατώρθωσε νὰ καταλήξῃ εἰς ἀπόφασιν. Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη νὰ χωρισθῇ τὸ ζήτημα τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων, ὅπερ δύναται νὰ λυθῇ καὶ διὰ διατάγματος, ἐκδοθησομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ ἐδόθη διαταγὴ νὰ ὑποβληθοῦν ὅλα τὰ σχετικά.

Ὁ κ. **Γ. Ροδόπουλος,** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του διὰ τὴν μὴ λῆψιν μέτρων πειθαρχικῶν ἐναντίον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Λαρίσης Βλάχου, λέγει ὅτι ἔχουν καταγγελθῇ ἐναντίον αὐτοῦ ὡρισμένα γεγονότα, ἔχει δὲ καὶ ὑπὲρ τὰ 15 ἔτη ὑπηρεσίαν ἐν Λαρίσῃ, περιστατικὸν ὅπερ ἐπέβαλε τὴν μετάθεσίν του. Τελευταίως, λέγει, ἔστειλε τοὺς εἰσπράκτορας καὶ ἐξεβίασαν ὅλους τοὺς ἐπαγγελματίας Λαρίσης νὰ πληρώσουν συνδρομὰς διὰ τὸ Ἐπιμελητήριον Βόλου. Καὶ ἠκυρώθη μὲν ἡ ἐνέργειά του αὕτη, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετόν· ἔπρεπε τοὐλάχιστον νὰ μετατεθῇ. Ὁ ἴδιος διευθυντής, συνεχίζει, ἐπῆρε τὰ ἔσοδα μιᾶς κοινότητος καὶ τὰ μετέτρεψεν εἰς φόρον γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἂν καὶ διετάχθη νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν κοινότητα ἐξακολουθεῖ νὰ τὰ κατακρατῇ. Ἐπίσης μεγάλην ὀλιγωρίαν ἐπέδειξεν ὁ αὐτὸς διευθυντὴς κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν συντάξεων θυμάτων πολέμου, φθάσας εἰς τὸ σημεῖον νὰ μὴ ἐξοφλῇ τὰ ἐντάλματα καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέφῃ ἀνεξόφλητα. Πάντα ταῦτα, λέγει, ἐξετέθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, λαμβανομένης δ' ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς 15ετοῦς ὑπηρεσίας του ἐν Λαρίσῃ πρέπει νὰ μετατεθῇ, διότι αἱ Ὀρασεῖαι αὐταὶ περονομίαι τῶν δημοσίων ὀργάνων πρέπει νὰ πατάσσωνται.

Ὁ κ. **Β. Δεληγιάννης** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑπόσχεται νὰ ἐξετάσῃ.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ὡς διορθώθησαν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Προκειμένου εἶτα νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν» ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** λέγει ὅτι κακῶς διετυπώθη ἡ ὑπ' αὐτοῦ τροπολογία κατὰ τὴν β' συζήτησιν καὶ γενομένης δεκτῆς ἀν ἄρθρῳ 10ῳ, διότι, ἀντὶ νὰ τεθῇ ὡς χρόνος ἡ παράδοσις τῆς νομῆς ἐτέθη ὡς τοιοῦτος ὁ χρόνος τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως. Οὕτω, τονίζει, ἀνατρέπεται καὶ ἀναστέλλεται ρητὴ διάταξις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) δηλοῖ ὅτι ἡ διάταξις διετυπώθη σύμφωνα μὲ τὸ πόρισμα τῆς γενομένης συζητήσεως, ὅπως ἐγένετο τοῦτο ἀποδεκτὸν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἔκτασις ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς 8 Νοεμβρίου 1930 - 7 Νοεμβρίου 1935 ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοὺς κατωτέρω ὅρους ἡ ἐρημοδικία καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ δικῶν περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν ἕνεκα τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους γαιῶν χρησιμοποιουμένων διὰ βοσκὴν συνομολογηθείσης διὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου κτηνοτροφικὴν περίοδον εἴτε χειμερινὴν εἴτε θερινήν, διαρκείας οὐχὶ μικροτέρας τοῦ τετραμήνου, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς κτηνοτρόφος συμμορφοῦται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως καὶ παρέχει τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

2. Ἡ περίπτωσις μεταβολῆς τῶν ὁρίων τῆς μισθίου βοσκῆς, διὰ τῆς αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων, δὲν θεωρεῖται ὡς μεταβολὴ ἢ καταστροφὴ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μισθώσεως καὶ οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπ' αὐτῆς.

3. Ὁμοίως ἡ περίπτωσις μεταβολῆς τοῦ τηρουμένου συστήματος ἀγραναπαύσεως δὲν θεωρεῖται ὡς μεταβολὴ ἢ καταστροφὴ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μισθώσεως, ἰσχύει δὲ τὸ παρὸν ἐνοικιοστάσιον, ἐπὶ τῶν ἀγραναπαυομένων ἐκτάσεων καὶ κατὰ τὸ νέον σύστημα, ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μισθωτῶν.

4. Τὸ παρὸν ἐνοικιοστάσιον ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἐκμισθούμενα λειβάδια ἄτινα δι' εἰδικῶν νόμων ἢ συμβάσεων ἐξαιροῦνται διατάξεων ἐνοικιοστασίου. Ἰσχύει δὲ καὶ διὰ τὰ λειβάδια τοῦ Δημοσίου, τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, τῶν Κοινοτήτων καὶ παντὸς ἐν γένει νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου.

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις μισθωτῶν, ὑπομισθωτῶν, συνεταίρων καὶ σμικτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὰ ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου δικαι-

ώματα ὁ μισθωτής, δέον νὰ ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ μισθίου ὁλικὴν ἢ μερικὴν δι' ἰδίων αὐτοῦ ποιμνίων ἢ ἀγελῶν κατὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην ἀντίστοιχον κτηνοτροφικὴν περίοδον καὶ νὰ δηλώσῃ μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου 1930 συμπεριλαμβανομένης, προκειμένου περὶ μισθώσεως ἀρχομένης κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, μέχρι δὲ τῆς 15 Μαρτίου 1931 συμπεριλαμβανομένης προκειμένου περὶ μισθώσεως ἀρχομένης κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ἢ τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας ἔνθα κεῖται τὸ μίσθιον, ὅτι ἐνασκεῖ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ὅρους τὰ ἐν αὐτῷ παρεχόμενα δικαιώματα καὶ νὰ χορηγήσῃ τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις, καὶ τέλος νὰ μὴ ἔχῃ διαταχθῇ δικαστικῶς ἡ ἐξωσίς του ἐκ τοῦ μισθίου λόγῳ καθυστερήσεως μισθώματος, ἐκτὸς ἐὰν καταβάλῃ τὰ καθυστερούμενα ἐντόκως πρὸς 10 ο/ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ τὸ μίσθωμα, τὸ βραδύτερον τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀντιστοίχου κτηνοτροφικῆς περιόδου, ὁπότε ἀκυροῦνται καὶ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι δικαστικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεων.

2. Ἡ δήλωσις αὕτη γίνεται ἐπὶ χαρτοσήμου 5 δραχμῶν καὶ κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, περιλαμβάνει δὲ ἀπαραιτήτως πλὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὅταν κοινοποιῆται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συμπραττόντων μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ σμικτῶν καὶ ποιμένων. Τῆς δηλώσεως ταύτης ἀντίγραφον ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου μὲ συνημμένον πίνακα τῶν ὑφ' ἑκάστου τῶν συμπρατούντων ἢ μισθωτῶν ποιμένων κατεχομένων προβάτων, δέον νὰ κατατεθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ Γραμματέα Πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ἀρμόδιον Γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας ἐν ᾗ κεῖται τὸ μίσθιον, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων τοῦ μισθωτοῦ τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου, ἐπιβαλλομένης κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὑπομισθωταὶ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἐν τῇ βοσκῇ συμμέτοχοι (συνεταῖροι ἢ σμίκται ἢ ποιμένες) ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἀντίστοιχον κτηνοτροφικὴν περίοδον ἐποιήσαντο χρῆσιν τοῦ μισθίου κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀποκτῶσιν αὐτοδικαίως τὰ ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου παρεχόμενα δικαιώματα, ἐὰν δὲν δηλώσωσι τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου θέλησιν αὐτῶν εἰς τὸν μισθωτὴν δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμιῶν ὁπόταν δέον νὰ παράσχωσι εἰς τὸν αὐτὸν ἀρχικὸν μισθωτὴν τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ τυχὸν ὑπομισθωταὶ, συνεταῖροι σμίκται, καὶ ποιμένες ὑπεισέρχονται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ μισθωτοῦ ἐὰν ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν (καὶ τῆς εἰκοστῆς περιλαμβανομένης) ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος (πρώτη ἡμέρα τῆς προθεσμίας θὰ λογίζεται ἡ ἑπομένη τῆς ἐκπνοῆς) ἀπευθύνωσι πρὸς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν τὴν ὡς ἀνωτέρω δήλωσιν ὅτι ἀσκοῦσι τὰ ἐκ τοῦ παρόντος παρεχόμενα δικαιώματα εἰς τὸν μισθωτήν, δι' ἣν περίπτωσιν οὗτος δὲν ἤθελεν ἐνασκήσει ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀπολέσει ἢ ὁπωσδήποτε παραιτηθῇ αὐτῶν, παράσχουν δὲ συνάμα ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὰς αὐτάς, οἵας ὁ μισθωτής, ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

2. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐκ τοῦ παρόντος, μεταγενεστέρα μεταξὺ τοῦ ἀρχικῶς ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ συμφωνία δὲν ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματα ταῦτα.

3. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς μισθώσεως περιλαμβάνεται καὶ ἡ τῆς ὑπομισθώσεως καὶ ἀναμισθώσεως, αἱ διατάξεις δὲ τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς σχέσεως τῶν ὑπεκμισθωτῶν ἀπέναντι τῶν ὑπομισθωτῶν.

4. Μεταβολὴ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου τῆς βοσκῆς ὁποτεδήποτε καὶ ὁπωσδήποτε γενομένη δὲν ἐπηρεάζει τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα τῶν μισθωτῶν.

5. Ἐπὶ θερινῶν λειβαδίων μὴ ἐκμισθωθέντων ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1930, δικαιοῦνται νὰ ἐπανέλθουν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1931 οἱ μισθωταὶ τῆς πρὸ τοῦ 1930 ἀμέσως προηγουμένης περιόδου ἐκμισθώσεως τῆς βοσκῆς.

Κανονισμὸς μισθώματος.

Ἄρθρον 5.

Ὡς μίσθωμα πασῶν τῶν μισθώσεων ἃς διέπει τὸ παρὸν ὁρίζεται τὸ ἀνώτατον ὅριον μισθώματος τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 9 Μαΐου 1927 Διατάγματος περὶ θεμιτοῦ μισθώματος ἐπὶ λειβαδίων.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ βοσκοτόπων, μὴ διατελεσάντων κατὰ τὸ ἔτος 1913-1914 ὑπὸ μίσθωσιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος, ἰδίᾳ διότι τὸ πρῶτον παραχωροῦνται πρὸς βοσκὴν ἢ διότι ἐποιεῖτο χρῆσιν αὐτῶν ὁ ἰδιοκτήτης, τὸ μίσθωμα ὁρίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος λαμβανομένου ὡς βάσεως τοῦ μισθώματος παρακειμένων καὶ ὁμοιογενῶν λειβαδίων κατὰ τὸ ἔτος 1913—1914.

Ἄρθρον 7.

Ὁ μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτὴς βοσκησίμων γαιῶν, ὑπεκμισθῶν μέρος τοῦ μισθίου ἢ προσλαμβάνων καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμετόχους (συνεταίρους, σμίκτας) ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου, δὲν δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτῶν μίσθωμα ὑπερβαῖνον κατ' ἀναλογίαν τὸ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ἢ ὑπεκμισθωτὴν καταβαλλόμενον τοιοῦτον.

Ἄρθρον 8.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς πρὸς τὸν διακανονισμὸν τοῦ μισθώματος ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις λόγων καὶ ἐπὶ πάσης διαφωνίας περὶ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ μισθώματος ἢ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν μισθωτῶν, ὑπομισθωτῶν, συνεταίρων ἢ σμικτῶν καὶ ποιμένων καὶ ἐν γένει ἐπὶ πάσης σχετικῆς πρὸς τὸν παρόντα νόμον διαφωνίας ἢ διαφορᾶς, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται ἄλλως ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀποφαίνεται ὑποχρεωτικῶς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου ἐν ᾗ κεῖται τὸ μίσθιον, τῆς ἀποφάσεώς του δυναμένης νὰ ἐφεσιβληθῇ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν.

2. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ βοσκὴ κεῖται ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων νομῶν, ὁ πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν τῆς ἐπικοίνου περιφερείας καθορίζει τὴν ἁρμοδιότητα, κατόπιν αἰτήσεως παντὸς ἐνδιαφερομένου.

3. Δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβάλλεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως, παράβολον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150), ὧν τὸ ἥμισυ βαρύνει τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἐξ ὧν ἑκατὸν (100) λαμβάνει ὁ Πρόεδρος καὶ πεντήκοντα ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου.

4. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν αὐτοψίας πραγματογνωμοσύνης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη δαπάνη κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην, βαρύνει ἐξ ἡμισείας τὰ διάδικα μέρη καὶ προσδιορίζεται ἢ ἐκκαθαρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου.

5. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τηρεῖται ἡ εἰς τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαγραφομένη, ἡ δ' ἀπόφασις ταύτης ἐκτελεῖται περιπτομένου τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ ὁρισθέντος προέδρου Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 9.

Πρὸς προστασίαν τῆς Πτηνοτροφίας, διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως, δι' ἑκάστην περιφέρειαν, τριμελοῦς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἑνὸς πτηνοτρόφου καὶ ἑνὸς κτηματίου τῆς περιφερείας, δύναται νὰ καθορισθῇ θεμιτὸν μίσθωμα βοσκῆς πτηνῶν, καθισταμένης ὑποχρεωτικῆς τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἀγρῶν τῶν χρησιμοποιουμένων κατ' ἔθιμον διὰ τοιούτου εἴδους βοσκήν.

Ἐξαιρέσεις ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου λειβάδια, ἐφ' ὧν ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, τῆς ἐξαιρέσεως ἰσχυούσης μετὰ τὴν λῆξιν τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου διαρκούσης τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ἐπὶ ἀπαλλοτριωθέντων ἤδη λειβαδίων ὑπὲρ ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας, νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου τὰ ἀπαλλοτριωθέντα λειβάδια, ἀπὸ τῆς ἀμέσως ἑπομένης κτηνοτροφικῆς περιόδου, ἐφ' ὅσον τὰ μέλη τοῦ Ἀγροτικοῦ Συνεταιρισμοῦ πρόκειται νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν καλλιέργειάν των ἢ νὰ βοσκήσωσιν ἴδια αὐτῶν ποίμνια ἢ ἀγέλας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου καθ' ἣν θὰ ἐλευθεροῦται τοῦ ἐνοικιοστασίου ἡ βοσκή. Ἡ ἐξαίρεσις δύναται νὰ εἶναι ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων καὶ τῆς ἱκανότητος πρὸς καλλιέργειαν τῶν μελῶν τοῦ ἀγροτικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

3. Ἐπίσης δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς περιφερείας, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἐν ᾗ κεῖται ἡ ἐνδιαφερομένη Κοινότης, χρέη γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου, νὰ ἐξαιρεθῇ ἀπὸ τῆς χειμερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου τοῦ 1930 τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου ἀνάλογος ἔκτασις κοινοτικῶν βοσκῶν κτηνοτροφικῶν κοινοτήτων, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένος τὰ μέλη τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος στεροῦνται τῆς ἀπαραιτήτου ἐκτάσεως διὰ τὴν βόσκησιν τῶν εἰς αὐτοὺς καὶ μόνον ἀνηκόντων ζώων.

Ἡ αἴτησις περὶ ἐξαιρέσεως δέον νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἁρμόδιον γραμματέα Πρωτοδικείου ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Κοινότητος κοινοποιουμένη ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐνοικιαστὴν κτηνοτρόφον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου.

4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν βοσκῶν τούτων δὲν ἐγίνετο δι' ἰδίων μελῶν ζώων, ἡ ἐξαίρεσις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου αἴρεται, ἀποδιδομένων τῶν βοσκῶν εἰς τοὺς ἔχοντας, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος, δικαίωμα ἐνοικιαστὰς κτηνοτρόφους, ὁ δὲ κατὰ παράβασιν τῆς ὡς ἄνω διατάξεως εἰσάγων ξένα ζῶα πρὸς βόσκησιν ἐντὸς τῆς οὕτως ἐξαιρεθείσης τοῦ ἐνοικιοστασίου κοινοτικῆς ἐκτάσεως τιμωρεῖται κατ' ἔγκλησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνοικιαστοῦ κτηνοτρόφου μὲ πρόστιμον οὐχὶ κάτω τῶν πεντακοσίων (500) δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας ἀπαγγελλομένης ταυτοχρόνως καὶ τῆς δημεύσεως τῶν ζώων.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον ἄρσις τῆς ἐξαιρέσεως διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς ἐν ἐδαφίῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένης Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεουμένης ν' ἀποφανθῇ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἰς τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου. Ἡ ἐν λόγῳ αἴτησις δέον ταυτοχρόνως νὰ κοινοποιῆται καὶ εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην Κοινότητα διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

6. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐδαφίου 3 καταβάλλεται δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως, παράβολον ἐκ δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα (350), ὧν τὸ ἥμισυ βαρύνει τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις, κατανεμόμενον δὲ ὡς ἑξῆς: Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη λαμβάνουν ἀνὰ δραχμὰς ἑκατὸν (100), ὁ δὲ γραμματεὺς δραχ. πεντήκοντα (50).

7. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν αὐτοψίας πραγματογνωμοσύνης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη δαπάνη κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην βαρύνει ἐξ ἡμισείας τὰ διάδικα μέρη καὶ προσδιορίζεται ἢ ἐκκαθαρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

8. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ βοσκὴ κεῖται ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων πρωτοδικειακῶν περιφερειῶν ἁρμοδία καθίσταται πρὸς ἀπόφασιν ἡ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐνταλθησομένη.

9. Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαίρεσιν ὑπάγονται καὶ τὰ λειβάδια τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὴν Ἐπ. Ἀπ. Προσφύγων, ἐφόσον ἀγρόται ἀποκατασταθέντες ὑπὸ ταύτης πρόκειται νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς καλλιεργείας των ἢ νὰ βοσκήσωσιν ἴδια αὐτῶν ποίμνια ἢ ἀγέλας.

10. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐξαίρεσιν ὑπάγονται καὶ ἐκτάσεις ἃς τὸ Δημόσιον πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19, 20, 21, 29, 30, 31 καὶ 41 τοῦ νόμου 4142 «περὶ ὀργανισμοῦ γεωργικῆς ὑπηρεσίας».

11. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφ. 2 καὶ 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον τὴν ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Σ)σμοῦ ἢ Προσφ. Ὁμάδος περὶ χρησιμοποιήσεως τῶν βοσκῶν πρὸς καλλιέργειαν ἢ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κτηνοτροφίας των, ληφθησομένην τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, νὰ ὑποβάλῃ τὸ Γεωργ. Γραφεῖον τῆς περιφερείας τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰουνίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἐὰν μέχρι τῆς 30 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ἡ ἐξαιρεθεῖσα ἔκτασις πρὸς τὸν σκοπὸν καλλιεργείας, δὲν ἐκαλλιεργήθη αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὸν συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος νόμου, ἔχοντα δικαίωμα ἐνοικιαστὴν κτηνοτρόφον, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀναλογοῦντος μισθώματος, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς διὰ ζώων τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ τῆς ὁμάδος χρησιμοποιήσεως αὐτῶν. Τὸ καταβλητέον μίσθωμα ἐν περιπτώσει διαφωνίας, κανονίζεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος, ἐπιτροπῆς.

12. Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τούτου ἀγορασθέντα ὑπὸ κτηνοτρόφων λειβάδια, ἐφ'ὅσον οἱ ἀγορασταὶ τούτων ἔχουσιν ἕτερα λειβάδια ὑπὸ ἐνοικίασιν, θέλουσι δὲ νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀγορασθέντα διὰ τὴν ἰδίαν καὶ τὴν τῆς ὁμάδος των κτηνοτροφίαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν πωληθέντων λειβαδίων μεταφέρονται εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν μέχρι τοῦδε ἐπὶ μισθώματι κατεχόμενα λειβάδια, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας τούτων.

Διὰ τοὺς οὕτω μεταφερομένους ἐνοικιαστὰς ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ νέου λειβαδίου ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

Αἱ ἐν λόγῳ μετακινήσεις δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶσι μόνον εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης κτηνοτροφικῆς περιόδου καὶ κατόπιν προειδοποιήσεως τῶν ἐνοικιαστῶν, ἐπιδιδομένης αὐτοῖς διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, δύο μηνῶν τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς σχετικῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας διά τε τὴν περιφέρειαν ἢ τὸ ἐπαρ-

κὲς ἢ μὴ τοῦ λειβαδίου ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας ἐν ἧ κεῖται τοῦτο, συμφώνως μὲ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα.

13. Ἐπίσης ἐξαιροῦνται τῶν διαταξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου καὶ τῶν τοιούτων τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος, αἱ βοσκαὶ αἱ διαχειριζόμεναι ἀπὸ τὰς Ἐπιτροπὰς συνιδιοκτησίας, τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 641 ἢ ἀπὸ τοὺς ἀναγκαστικοὺς Συνεταιρισμοὺς διαχειρίσεως κοινῆς χορτονομῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Κτηνοτροφικαὶ ἐγκαταστάσεις.

Ἄρθρον 11.

1. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου προστατευόμενα πρόσωπα (μισθωταί, ὑπομισθωταί, συνεταῖροι, σμίκται καὶ πυμένες) ἐφ' ὅσον ἀσκοῦσι νομαδικὴν κτηνοτροφίαν καὶ ἀκολουθοῦνται ὑπὸ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, δικαιοῦνται νὰ κατασκευάζωσιν εἰς ἀπόστασιν ὀκτακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν ἀγροτικῶν συνοικισμῶν ἐγκαταστάσεις κτηνοτροφικάς, οἰκήματα, ἀποθήκας, ὑπόστεγα, πρόχειρα τυροκομεῖα, ποιμνιοστάσια, ἐν τοῖς μισθίοις χειμερινοῖς λειβαδίοις δι' ἰδίων αὐτῶν δαπανῶν καὶ νὰ καλλιεργῶσι δι' ἰδίων πάντως μέσων κτηνοτροφικὰ φυτὰ ἀνὰ ἑξήκοντα στρέμματα δι' ἑκάστην χιλιάδα προβάτων.

2. Λήγοντος τοῦ χρόνου τῆς διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένης χρήσεως τῆς βοσκῆς, αἱ ἀναφερόμεναι ἐγκαταστάσεις παραμένουσιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν λειβαδίων ἐφ' ὅσον τοῦτο γίνῃ ἀποδεκτὸν παρ' αὐτῶν ἐπὶ ἀποζημιώσει, καθοριζομένῃ δι' ἐλευθέρας μεταξὺ τῶν διαφερομένων μερῶν συμφωνίας, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας αὐτῶν ἀποφαίνεται περὶ τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν μισθωτὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας εἰς ἣν κεῖται τὸ λειβάδιον. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας ἐγκαταστάσεις, ἐγκαταλειπομένας δὲ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος του.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ παρὸν ἐνοικιοστάσιον ἰσχύει διὰ τὴν τρέχουσαν θερινὴν περίοδον καὶ ἐπὶ τῶν θερινῶν βοσκῶν ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἔχουσι περιέλθει διὰ δημοπρασίας ἢ ἄλλως κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὴν κατοχὴν ἄλλων κτηνοτρόφων, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐνοικιασταὶ τούτων κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ 1929.

2. Αἱ συμβάσεις αἱ συναφθεῖσαι διὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1930 εἶναι ἰσχυραί, περιοριζομένου τοῦ μισθώματος εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενον θεμιτὸν μίσθωμα.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι καθοριζόμεναι ἐνάρξεις καὶ λήξεις τῶν κτηνοτροφικῶν περιόδων ἔχουν ἐνδεικτικὸν χαρακτῆρα, εἰς ἃς δὲ περιφερείας ἡ ἔναρξις ἢ λῆξις κατ' ἔθιμον εἶναι διάφοροι, ἰσχύουν διὰ τὰς περιφερείας ταύτας τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ παντὸς ἄλλου ἐξ αὐτοῦ ἔλκοντος τὰ δικαιώματά του ἢ καὶ οἱουδήποτε τρίτου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὸ μίσθιον ἐγκατάστασιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαιουμένων προσώπων, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰς τὸ μίσθιον ἐγκατάστασιν διὰ τῆς ἀγωγῆς ἐκ τῆς μισθώσεως ἀπευθυνομένης κατὰ τοῦ οὕτω κατέχοντος ἢ ἀρνουμένου ἢ ὁπωσδήποτε κωλύοντος καὶ εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν.

2. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστὴ καὶ ἐκκλητὴ ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, δύναται δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ κατὰ παντὸς τρίτου ἔλκοντος τὰ δικαιώματά του ἐκ τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ ἐν γένει ἐκ τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἐξεδόθη.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐὰν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος μισθώσεων τῶν συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐγένοντο χρηματικαὶ προκαταβολαὶ ἢ συνωμολογήθησαν ποιναὶ ρῆτραι ἢ ἐγένοντο συμφωνίαι ἐν γένει περὶ τὸ μίσθωμα πέραν τῶν ἐν τῷ παρόντι τασσομένων ὁρίων, εἰσὶν ἄκυροι ὡς πρὸς τὸ ὑπερβάλλον, τὸ δὲ ἐπὶ πλέον τοῦ ὅλου μισθώματος, ὁπωσδήποτε ληφθέν, ἀποδίδεται ὡς ἄνευ αἰτίας καταβληθέν.

2. Ἄκυροι ἐπίσης εἶναι καὶ αἱ τυχὸν ὁπωσδήποτε συναφθεῖσαι ἤδη συμβάσεις δι' ὧν ἀποκλείονται τὰ διὰ τοῦ παρόντος προστατευόμενα πρόσωπα, ἐκτὸς ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα ρητῶς ἢ σιωπηρῶς παρητήθησαν τῶν δικαιωμάτων των.

Ἄρθρον 16.

1. Αἱ ὑφιστάμεναι μισθώσεις λειβαδίων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς μὴ κτηνοτρόφους κατὰ κύριον ἐπάγγελμα κηρύσσονται ἀκαλεύμεναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, εἰς δὲ τὴν χρῆσιν αὐτῶν δικαιοῦνται τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἐπωφήσαντο χρῆσιν αὐτῶν κατὰ τὰς ἀμέσως προηγουμένας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀντιστοίχους κτηνοτροφικὰς περιόδους, διαδεχόμενα εἴτε τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοὺς μέχρι τοῦδε μισθωτὰς συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τοὺς κανόνας τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου.

2. Ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς συμβάσεως ἡ ἐκμίσθωσις βοσκῶν ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς μὴ ἐπαγγελλομένους τὸν κτηνοτρόφον.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καὶ αἱ πρὸ τούτου συναφθεῖσαι καὶ κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ὑφιστάμεναι πολυετεῖς μισθώσεις βοσκῶν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἰσχύουσι διὰ τὴν χοιροτροφίαν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ παράβασις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τοῦ παρόντος καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ παράβασις τῶν διατάξεων αὐτοῦ διώκεται ποινικῶς κατὰ τὸν νόμον 705 τοῦ 1916 «περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδείας κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων.

Ἄρθρον 20.

Προκειμένου περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν βοσκῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὡς καὶ πάσης διαφορᾶς μεταξὺ κτηνοτρόφων καὶ ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἁρμοδία πρὸς ἐπίλυσιν εἶναι ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1927 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ συστάσεως παρ' ἑκάστῃ ἕδρᾳ ἐποικιστικοῦ γραφείου ἐν Μακεδονίᾳ Ἐπιτροπῶν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ κτηνοτρόφων καὶ ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν διαφορῶν» ὁριζομένη Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 21.

Ὅπου ἀναφέρεται ἐν τῷ παρόντι ἡ λέξις «ποιμένες» ἐννοοῦνται οἱ προσλαμβανόμενοι ἐπὶ μισθῷ, ἔχοντες ὅμως πλέον τῶν τεσσαράκοντα προβάτων ἰδιοκτησίαν.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἐδάφ. 11 προθεσμίαι ἀποφάσεως Γεν. Συνελεύσεως κλπ. ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον

1930—31 μεταβάλλονται, ὁριζόμεναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται εἶτα δι' ἀποφάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανώσεως σώματος ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας». ἔχον οὕτω:

Περὶ ὀργανώσεως Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν δ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἐπίβλεψις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐργατικῶν νόμων καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδομένων Διαταγμάτων, ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων καὶ διαταγῶν, πλὴν τῶν κανονιζόντων τὴν ἐν τοῖς μεταλλείοις (ὑπόγειοι ἐργασίαι), ὀρυχείοις, λατομείοις καὶ τοῖς σιδηροδρόμοις ἐργασίαν, ὡς καὶ ἡ ὑπόδειξις τῶν μέτρων ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἐκτελέσεως τῶν τοιούτων μέτρων, ὅστις ἐνασκεῖται κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀνατίθεται εἰς τὸ Σῶμα Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας.

2. Εἰς τὰ ὄργανα τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας δύναται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἀνατίθεται καὶ ἡ ἐκπλήρωσις ἄλλων καθηκόντων ἀναγομένων εἰς τὴν καθόλου ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ Χώρα διαιρεῖται εἰς ἓξ Περιφερείας Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας. Τῆς πρώτης περιφερείας ἕδρα ὁρίζονται αἱ Ἀθῆναι, τῆς δευτέρας ὁ Πειραιεύς, τῆς τρίτης ἡ Θεσσαλονίκη, τῆς τετάρτης αἱ Πάτραι, τῆς πέμπτης ἡ Καβάλλα καὶ τῆς ἕκτης ὁ Βόλος.

2. Ἡ ἔκτασις ἑκάστης τῶν ἐν λόγῳ περιφερειῶν ὁρίζεται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 3.

1. Ὄργανα τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας εἶναι :

α') Εἷς γενικὸς ἐπιθεωρητὴς προϊστάμενος τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, ἓξ ἐπιθεωρηταὶ Ἐργασίας δ', γ', β' καὶ α' τάξεως καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς.

β') Εἷς ἐπιθεωρητὴς Σωματείων β' ἢ α' τάξεως, καὶ

γ') Ὀκτὼ ἐπόπται Ἐργασίας δ', γ', β' καὶ α' τάξεως. Μία θέσις ἐπόπτου Ἐργασίας κατέχεται παρὰ γυναικὸς ἡ ὁποία φέρει τὸν τίτλον Ἐποπτρίας Ἐργασίας δ', γ', β' καὶ α' τάξεως.

2. Τὰ ὄργανα τοῦ Σώματος τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Διευθυντοῦ β' τάξεως. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἐργασίας προάγεται ὁ Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας α' τάθεως, ὁ κεκτημένος δίπλωμα ἀνωτάτης Πολυτεχνικῆς Σχολῆς, εἰδικότητος μηχανολόγου ἢ μηχανικοῦ χημικοῦ ἢ χημικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Οὗτος μετὰ πενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας δ' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν γραμματέως α' τάξεως, ὁ ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας γ' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν εἰσηγητοῦ, ὁ ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας β' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου β' τάξεως καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας α' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου α' τάξεως.

2. Ὡς ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας δ' τάξεως διορίζονται οἱ κεκτημένοι δίπλωμα Ἀνωτάτης Πολυτεχνικῆς Σχολῆς εἰδικότητος μηχανολόγου ἢ μηχανικοῦ χημικοῦ ἢ δίπλωμα χημικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου, κάτοχοι δὲ τοὐλάχιστον μιᾶς τῶν γλωσσῶν ἀγγλικῆς, γαλλικῆς ἢ γερμανικῆς καὶ ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 40 ἐτῶν, οὐδὲ κατωτέρας τῶν 25 ἐτῶν, καὶ ἔχοντες ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν.

Ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις διορισμοῦ προτιμῶνται οἱ ἔχοντες ἀνώτερον βαθμὸν διπλώματος ἢ ἀποδεδειγμένως μείζονα ἐπιστημονικὴν πεῖραν ἐπὶ ἰσαξίων ἢ ἰσοβάθμων, τῆς προσλήψεως ἐνεργουμένης διὰ κληρώσεως διεξαγομένης παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3. Ἐκ τῶν θέσεων ἐπιθεωρητῶν ἐργασίας τρεῖς κατέχονται παρὰ διπλωματούχων χημικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου.

4. Οἱ διοριζόμενοι ὡς ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας δ' τάξεως θεωροῦνται ὡς προσωρινοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας δ' τάξεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των ὑπηρεσίαν ὑποβάλλονται συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἑπομένης παραγράφου εἰς δοκιμασίαν ἐνεργουμένην κατὰ τὰ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ὁρισθησόμενα, ἐπιτυγχάνοντες δὲ εἰς αὐτὴν καθίστανται διὰ Διατάγματος μόνιμοι ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῷ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίας γ' τάξεως, τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας των ὡς ἐπιθεωρητῶν δ' λογιζομένου ὡς χρόνου μονίμου δημοσίας ὑπηρεσίας.

2. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν ὡς ἄνω δοκιμασίαν ἐνεργεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ὁ προϊστάμενος τοῦ Σώματος ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας ὑποβάλλει εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔκθεσιν περὶ τοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐπιδειχθέντος παρὰ τῶν ἐπιθεωρητῶν δ' τάξεως ζήλου, ἐπαγγελματικῆς ἐπιδόσεως καὶ ὑπηρεσιακῆς συμπεριφορᾶς, τὸ δὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τοὺς ἐκ τούτων ἱκανοὺς ἵνα μετάσχωσιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ δοκιμασίαν. Οἱ ἀποκλειόμενοι τῆς δοκιμασίας καὶ οἱ κατ' αὐτὴν ἀποτυγχάνοντες ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας. Οἱ αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ προσληφθῶσιν ἐκ δευτέρου ὡς Ἐπιθεωρηταὶ Ἐργασίας δ' τάξεως.

3. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἐργασίας γ' τάξεως μετὰ τριετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς Ἐπιθεωρητὴν β' τάξεως, οὗτος δὲ μετὰ τριετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς Ἐπιθεωρητὴν ἐργασίας α' τάξεως.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἐργασίας α' τάξεως μετὰ ὑπερτετραετῆ εὐδόκιμον ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ὑπηρεσίαν λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἀνωτέρου τοῦ ὃν κέκτηνται βαθμοῦ.

4. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς σωματείων β' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου β' τάξεως, ὁ δὲ Ἐπιθεωρητὴς σωματείων α' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου α' τάξεως. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς σωματείων β' τάξεως δύναται νὰ προαχθῇ εἰς Ἐπιθεωρητὴν α' τάξεως μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως. Ὡς Ἐπιθεωρητὴς σωματείου διορίζεται, διὰ Διατάγματος μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου ὁ κεκτημένος ὑπερπενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐπόπτου ἐργασίας α' τάξεως, ἢ εἷς τῶν εἰσηγητῶν τῆς Δ)νσεως ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, κεκτημένος ὑπερτριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ ἐπόπτης ἐργασίας δ' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀκολούθου. Ὁ ἐπόπτης ἐργασίας γ' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν γραμματέως β. Ὁ ἐπόπτης ἐργασίας β' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν γραμματέως α' τάξεως. Ὁ ἐπόπτης ἐργασίας α' τάξεως ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν εἰσηγητοῦ.

2. Εἰς θέσεις ἐποπτῶν ἐργασίας δ' τάξεως διορίζονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Μέσης Δημοσίας Ἐμπορικῆς ἢ Πολυτεχνικῆς Σχολῆς ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις, κάτοχοι δὲ τοὐλάχιστον μιᾶς τῶν γλωσσῶν Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς ἢ Γερμανικῆς καὶ ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 40 ἐτῶν, καθὼς καὶ οἱ εὐδοκίμως πρεϋπηρετήσαντες ὡς ἐπόπται ἐργασίας μὴ ὑπερβάντες τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, προτιμωμένων ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων αἰτήσεις διορισμοῦ τῶν προϋπηρετησάντων τοιούτων καὶ τῶν ἐχόντων ἀνώτερον βαθμὸν ἀπολυτηρίου ἢ πτυχίου σπουδῶν Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης Ἀνωτάτης Σχολῆς. Οἱ οὕτω διοριζόμενοι ἐπὶ διετίαν θεωροῦνται προσωρινοὶ ὑπάλληλοι.

Διὰ τὴν μονιμοποίησιν τῶν ἐποπτῶν ἐργασίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ δ ατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, παράγραφοι 1 καὶ 2.

3. Οἱ μονιμοποιούμενοι ἐπόπται ἐργασίας καθίστανται ἐπόπται ἐργασίας γ' τάξεως, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ κεκτημένων πτυχία Ἀνωτέρων σπουδῶν, ὁπότε οὗτοι μονιμοποιοῦνται ὡς ἐπόπται ἐργασίας β' τάξεως.

Τῶν οὕτω μονιμοποιουμένων ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὡς προσωρινῶν ἐποπτῶν λογίζεται ὡς χρόνος μοίρου δημοσίας ὑπηρεσίας.

4. Ὁ ἐπόπτης ἐργασίας γ' τάξεως μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς ἐπόπτην ἐργασίας β' τάξεως.

5. Ὁ ἐπόπτης ἐργασίας β' τάξεως μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς ἐπόπτην ἐργασίας α' τάξεως.

6. Ὁ ἐπόπτης ἐργασίας α' τάξεως μετὰ ὑπερτριετῆ εὐδόκιμον ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ὑπηρεσίαν λαμβάνει τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἀνωτέρου τοῦ ὃν κέκτηται βαθμοῦ.

"Αρθρον 8.

1. Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας διορίζονται παρ' ἑκάστῃ περιφερείᾳ Ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας εἷς γραφεὺς β' τάξεως καὶ ἐπίσης εἷς ὅλας τὰς περιφερείας, πλὴν τῆς πρώτης, εἷς κλητήρ, τοῦ διορισμοῦ ἀμφοτέρων ἐνεργουμένου κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Γραφεὺς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας δέον νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὸν χειρισμὸν γραφομηχανῆς.

2. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐγγράφεται κατ' ἔτος ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἡ ἀναγκαία πίστωσις δι' ἔξοδα ἐνοικίων, ἐπιπλώσεως, καθαριότητος, θερμάνσεως καὶ φωτισμοῦ τῶν γραφείων Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας καὶ διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῶν διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν ὀργάνων καὶ συγγραμμάτων ὡς καὶ δι' ἔξοδα κινήσεως τῶν ὀργάνων τοῦ Σώματος ἐντὸς τῆς ἕδρας των.

"Αρθρον 9.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς προΐσταται τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, ἐλέγχει δὲ καὶ κατευθύνει τὰ ἔργα τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸ ὀργάνων καὶ ἐφορᾷ ἐπὶ τῆς ὁμοιομόρφου ἐφαρμογῆς τῶν ρυθμιζόντων τὴν ἐργασίαν νόμων, καταρτίζει τοὺς εἰδικοὺς κανονισμοὺς τῶν ἐργοστασίων τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν κλάδων, οἵτινες ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν ἑκάστου ἔτους ἔκθεσιν περὶ τῆς καθόλου ἐφαρμογῆς τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος καὶ τῶν κατ' αὐτὸν τροποποιήσεων εἰς τὰς διατάξεις αὐτῆς, ὡς ἐπίσης καὶ περὶ τῆς δράσεως τῶν καθ' ἕκαστα ὀργάνων τοῦ Σώματος.

2. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιθεωρητῇ Ἐργασίας τοποθετεῖται εἷς Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας, ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος, ὅστις φέρει τὸν τίτλον τοῦ Κεντρικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἐργασίας, προϊστάμενος τῆς πρώτης περιφερείας.

3. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Σωματείων ἐνασκεῖ τὸν διοικητικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργαζομένων, ἐδρεύει δὲ παρὰ τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ ἐν λόγῳ Ἐπιθεωρητὴς δύναται νὰ ἐπικουρῆται εἰς τὰ καθήκοντά του παρὰ τῶν ἑκασταχοῦ ἐποπτῶν ἐργασίας, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίας.

"Αρθρον 10.

1. Εἰς ἑκάστην τῶν λοιπῶν περιφερειῶν Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας τοποθετεῖται εἷς Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας, ὅστις παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ Διαταγμάτων τῶν ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῶν ἐργαζομένων καὶ ἀναπτύσσει διὰ διαλέξεων εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τοὺς ἐργοδότας καὶ τοὺς ἐργάτας τῆς περιφερείας του τὰς κυριωτέρας διατάξεις τούτων, τὴν σημασίαν αὐτῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς των.

2. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Ἐργασίας ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Ἐργασίας ἐντὸς τῶν 45 πρώτων ἡμερῶν ἑκάστου ἔτους ἔκθεσιν περὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ἐνεργηθεισῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἐπιθεωρήσεων, περὶ τῶν ἐπισυμβάντων ἀτυχημάτων, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν λαβουσῶν χώραν ἀπεργιῶν καὶ τῆς ἐκπάσεως καὶ σημασίας αὐτῶν. Ἐν τῇ ἐν λόγῳ ἐκθέσει οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Ἐργασίας ἀναφέρουσι λεπτομερῶς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ σημειοῦσι τὰς κατ' αὐτοὺς τυχὸν ἐνδεικνυομένας τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τῶν διατάξεων αὐτῆς.

Αἱ ἐκθέσεις αὗται δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου εἰς ἴδιον τεῦχος.

3. Οἱ Ἐπόπται ἐργασίας τοποθετοῦνται εἰς τὰς ἕδρας Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας διὰ διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Ἀπαραιτήτως δέον νὰ τοποθετῆται εἰς τοὐλάχιστον ἐπόπτης ἐργασίας παρ' ἑκάστῃ Ἐπιθεωρήσει Ἐργασίας.

4. Οἱ Ἐπόπται ἐργασίας ἐπικουροῦσι τὸν Ἐπιθεωρητὴν ἐργασίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ καθηκόντων, ἀναπληροῦσι τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον καὶ ἐπιμελοῦνται τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γραφείου.

5. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁρισθήσονται λεπτομερέστερον τὰ τῶν καθηκόντων τῶν ὀργάνων τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των.

"Αρθρον 11.

1. Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας δὲν ἐξέρχεται τῆς περιφερείας του ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Ἐργασίας, ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἕδρας των πρὸς ἐνέργειαν ἐπιθεωρήσεων ἐν τῇ περιφερείᾳ των, ἀναφέρουσι πᾶσαν μετακίνησίν των εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Ἐργασίας. Οἱ αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρύνωνται τῆς ἕδρας των, ἐφ' ὅσον διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατάσσονται νὰ παραμένουν ἐν αὐτῇ ἐφ' ὡρισμένον χρόνον καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν ὡρισμένης ὑπηρεσίας.

3. Τὸ παρὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 9 ἐδάφιον δεύτερον τοῦ Ν.Δ. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν» καθοριζόμενον ἐπιμίσθιον παρέχεται εἰς τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν, τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Ἐργασίας καὶ τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐξομοιουμένου ὡς πρὸς τὸ ἐπίδομα τοῦτο πρὸς τοὺς περιφερειακοὺς Ἐπιθεωρητάς.

4. Εἰς τὰ ὄργανα τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, τὰ ἀπομακρυνόμενα τῆς ἕδρας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, παρέχονται ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἴση

πρὸς τὰ τρία πέμπτα τῶν ἡμερησίων αὐτῶν ἀποδοχῶν, ἐπιτρέται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ νὰ καταβάλλωνται αὐτοῖς ὡς δαπάναι διανυκτερεύσεως εἰς ξενοδοχεῖα ὕπνου μέχρι δραχμῶν 60 ἡμερησίως.

"Αρθρον 12.

1. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Σῶμα τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας δικαιοῦνται πρὸς ἐνέργειαν ἐπιθεωρήσεως νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ καταστήματα καὶ τοὺς τόπους τῆς ἐργασίας τοὺς ὑποκειμένους εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας ὁποτεδήποτε τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἐφ' ὅσον κατ' αὐτὴν γίνεται ἐργασία μετὰ ἐπίδειξιν τοῦ δελτίου ταυτότητός των ἐὰν τοῦτο ἤθελε ζητηθῇ.

Τὸ δελτίον ταυτότητος χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ προσυπογράφεται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐσωτερικῶν.

2. Αἱ παρὰ τῶν κειμένων νόμων προβλεπόμεναι ἄδειαι προσθέτων ὡρῶν ἐργασίας ἢ ἐργασίας κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐργαστηρίων χορηγοῦνται ἠτιολογημένως παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίας καὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐργασίας ἢ, ἂν τὸ ἐργοστάσιον κεῖται ἐκτὸς ἕδρας ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας, παρὰ τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ ἐργοστάσιον, ἥτις ὅμως ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγέλλῃ παραχρῆμα τὴν παραχώρησιν τῆς ἀδείας εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύει.

3. Αἱ δικαστικαί, διοικητικαί, ἀστυνομικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων διὰ τῶν ἑκάστοτε καταλλήλων μέσων, ἅτινα δύνανται νὰ διατεθῶσιν ἀναλόγως τῶν τοπικῶν ὅρων

4. Τὴν δρᾶσιν τῶν ὀργάνων τοῦ Σώματος τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ προστασίας γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων, Κυριακῆς ἀναπαύσεως καὶ περὶ ὡρῶν ἐργασίας νόμων ἐνισχύουσιν αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἑκάστης περιφερείας Ἐπιθεωρήσεως.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγγέλλωσιν εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν ἐργασίας τῆς οἰκείας περιφερείας τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῶν κατὰ πρῶτον λειτουργούντων βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐργαστηρίων ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀπασχολοῦσι πλέον τῶν πέντε ἐργατῶν.

5. Αἱ Ἀστυνομικαὶ καὶ Λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγγέλλωσιν εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν Ἐργασίας τῆς περιφερείας των τὰ ἐπισυμβαίνοντα ἀτυχήματα ἐργασίας.

6. Εἰς τὰ Γραφεῖα Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἀποσπῶνται δύο ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἢ χωροφύλακες, εἷς δὲ τὸ Γραφεῖον Ἐπιθεωρήσεως Καβάλλας εἷς χωροφύλαξ ἢ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

"Αρθρον 13.

1. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὑπηρετούντων καὶ κατόπιν διαγωνισμοῦ εἰσαχθέντων ἐποπτῶν ἐργασίας, οἱ μὲν ἔχοντες δίπλωμα Ἀνωτάτης Πολυτεχνικῆς ἢ Χημικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου καθίστανται ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας γ' τάξεως, τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των ὡς ἐποπτῶν α' τάξεως προσμετρουμένου διὰ τὴν περαιτέρω κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προαγωγήν των κατὰ βαθμὸν καὶ μισθόν.

2. Ἐκ τῶν λοιπῶν ἐποπτῶν οἱ κεκτημένοι βαθμὸν εἰσγγητοῦ καὶ ἄνω διατηροῦσι τὸν ὃν κέκτηνται βαθμόν, τοῦ χρόνου τῆς εἰς αὐτὸν ἄχρι τοῦδε παραμονῆς των ὑπολογιζομένου διὰ τὴν περαιτέρω κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος προαγωγήν των κατὰ μισθόν.

"Αρθρον 14.

Οἱ κύριοι καὶ αἱ διευθυνταὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ὑποχρεοῦνται :

α') Ν' ἀναγγέλλωσιν ἐντὸς μηνὸς εἰς τὰ οἰκεῖα ὄργανα τοῦ Σώματος τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας πᾶσαν οὐσιώδη προσθήκην ἢ νέαν ἐγκατάστασιν γενομένην εἰς τὴν ἐργασίαν ἢ ἐπιχείρησίν των.

β') Ν' ἀναγγέλλωσιν εἰς τὰ αὐτὰ ὄργανα ἐντὸς 24 ὡρῶν τὰ συμβαίνοντα ἀτυχήματα καὶ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ σοβαροῦ τραυματισμοῦ ἢ θανάτου, νὰ τηρῶσιν ἀμετάβλητα πάντα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα, ἅτινα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τοῦ ἀτυχήματος.

γ') Ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀναρτῶσιν εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ ἐργοστασίου των ἢ ἐργαστηρίου των (ἐφ' ὅσον ἀπασχολοῦν πλέον τῶν 5 ἐργατῶν) τὸν ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰδικὸν κανονισμόν.

δ') Νὰ παρέχωσιν εἰς τὰ ὄργανα τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐργαζομένων προσώπων καὶ περὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν.

"Αρθρον 15.

Τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200—2000 δραχμῶν, ἂν δυνάμει ἄλλων διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἐπιβολῆς μεγαλυτέρας ποινῆς, ὁ παρεμποδίζων τὴν εἴσοδον τῶν ὀργάνων τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων των, ὡς καὶ ὁ κύριος ἢ διευθυντὴς ἐργασίας ἢ ἐπιχειρήσεως, ὁ δολίως παρέχων ἀνακριβεῖς πληροφορίας κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των, ἢ ὁ παραβαίνων τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος νόμου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν ἰαματικῶν πηγῶν» ὁ κ. **Π. Πετρίδης** παρακαλεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου, διότι περιέχει διατάξεις θιγούσας προφανῶς τὴν ἰδιοκτησίαν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν καθοριζομένην ζώνην περὶ τὰς πηγάς.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) παρατηρεῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι θέλομεν νὰ ἀφίσωμεν νὰ γίνωνται ἐργασίαι αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιφέρουν βλάβην εἰς τὰς πηγάς.

Π. Πετρίδης. Δὲν θέλομεν αὐτό· θέλομεν νὰ μὴ ἐμποδίζεται ἡ καλλιέργεια καὶ νὰ μὴ καθιερώσωμεν πλήρη κατάργησιν τῆς ἰδιοκτησίας. Συνεχίζων λέγει ὅτι καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 15 ἐπιβάλλεται νέα φορολογία.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομ.) "Οσον ἀφορᾷ τὰς καλλιεργίας δὲν τὰς ἀπαγορεύομεν, ἀλλὰ ζητοῦμεν νὰ παρέχεται ἄδεια, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν φορολογίαν, σκοπός μας εἶναι νὰ περιορίσωμεν τὸ ἀπεριόριστον δικαίωμα τῶν κοινοτήτων.

Π. Πετρίδης. Νὰ κάμετε διὰ τὸ Λουτράκι μίαν δήλωσιν ὅτι εἶναι ἁρμόδιος ὁ Α.Ο.Κ.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Εἶναι προφανὲς ὅτι δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα ἡ κοινότης.

Π. Πετρίδης. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἐμφιαλωμένων ὑδάτων ἡ διάταξις εἶναι ἀνεφάρμοστος ἐφόσον δὲν εἶναι ἐκεῖ ὑπηρεσία ἁρμόδιαι.

Ὁ κ. **Γ. Σακαλῆς** παρατηρεῖ ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ προφυλάττει τὸ κοινὸν ἀπὸ τὴν ἀπάτην.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον μετὰ τὴν νέαν βάσανον ἐγένετο καλύτερον, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄρτιον διότι διαπνέεται ἀπὸ τὸ συγκεντρωτικὸν πνεῦμα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἰαματικῶν πηγῶν. Ὁρίζει μίαν ἔκτασιν καὶ θέλει νὰ τὴν προστατεύσῃ καὶ ἀξιοῖ μίαν γνωμοδότησιν τῆς ὑπηρεσίας διὰ νὰ ἐπεκτείνεται ἡ ἔκτασις. Θὰ ἦτο, τονίζει, ὀρθώτερον νὰ τεθῇ ὅτι θὰ ἀπῃτεῖτο πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομ.) Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ τεθῇ αὐτό.

Π. Τσαλδάρης. Ἐξ ἄλλου τὸ ἐδάφιον 3 περιέχει

συνονθύλευμα λέξεων ἄνευ ἐννοίας καὶ διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιεργείας ἀγόμεθα εἰς ἄτοπα καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ὁλοσχερὴς ἀπάλειψις τῶν ἀπαγορεύσεων περὶ καλλιεργείας.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ἀναγινώσκει διορθωμένην τὴν διάταξιν.

Π. Τσαλδάρης. Οὐσιῶδες εἶναι νὰ ἐπιτρέπεται ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ δενδροφύτευσις.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ὅπως διατυπώνω τὴν διάταξιν λαμβάνεται πρόνοια.

Ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** λέγει ὅτι ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 μετὰ τὴν νέαν διατύπωσιν δὲν ἔχει πλέον θέσιν.

Π. Τσαλδάρης Προκύπτουν δύο ζητήματα: ποῖος θὰ κρίνῃ ἂν θὰ ἐπιφέρῃ βλάβην καὶ διὰ ποίας ἐργασίας θὰ χρειάζεται ἄδεια.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἡ ἄδεια χρειάζεται προκειμένου περὶ ἔργων τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐπιφέρουν βλάβας καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ οἰκοδομικά, οἱ βόθροι, τὰ φρέατα κλπ. Διὰ τὰ ἄλλα δὲν χρειάζεται ἄδεια. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπαγορεύσεις, δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ καλλιέργεια.

Οἱ κ. κ. **Π. Πετρίδης** καὶ **Ν. Μπακόπουλος** τονίζουν ὅτι θὰ ἐμφυλλοχωρήσουν παρερμηνεῖαι εἰς τὰς ἀπαγορεύσεις καὶ θὰ γίνωνται προστριβαὶ μεταξὺ ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ ἰδιοκτητῶν.

Π. Τσαλδάρης. Εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις πρέπει νὰ εἶναι δυνητικὴ καὶ νὰ δύναται νὰ ἀνακαλῆται ὅταν ἐξακριβώνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος.

Ν. Μπακόπουλος. Πρέπει τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τύπον προσωρινότητος νὰ ἐκδίδῃ τὰς διατοιγὰς τῶν ἀπαγορεύσεων.

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ διαγραφοῦν αἱ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Νὰ θέσωμεν εἰς τὸ τέλος τῆς διατάξεως «κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου».

Π. Τσαλδάρης. Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ δύναται νὰ αἴρεται ἡ ἀπαγόρευσις καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια ἐὰν τυχὸν καταστραφοῦν ἐκ πλάνης ἔργα νὰ ἀποζημιώνωνται. Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 11, τοῦτο μετεβλήθη καὶ θὰ ἤθελα νὰ γωρίζω ἂν ἡ διάταξις ἐπηρεάζει τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὸν Α.Ο.Κ.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Δὲν ἐπηρεάζει.

Π. Τσαλδάρης. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τοῦ ποσίμου ὕδατος, ὀρθῶς ἐπαφίεται ὁ κανονισμὸς διὰ διατάγματος.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Προσπαθοῦμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸν ἔλεγχον ὑπὸ τὴν δυνατωτέραν ἐπιστημονικὴν μορφήν.

Ὁ κ. **Π. Ἀραβαντινὸς** ἐρωτᾷ ἂν τὸ νομοσχέδιον μεταβάλλει τὸ καθεστὼς τοῦ Α.Ο.Κ.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὄχι δὲν τὸ μεταβάλλει.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι ὑπάρχουν ἐκεῖ εἰς τὸ Λουτράκι καὶ ἄρισται ἐγκαταστάσεις, ὡς τῶν πηγῶν Καραντάνη.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Μὲ τὸ διάταγμα θὰ προστατευθοῦν αἱ ὑφιστάμεναι ἐπιχειρήσεις ἐφόσον ἐκπληροῦν τοὺς ὅρους τοῦ νόμου.

Ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** προτείνει ὅπως ἐπενεχθοῦν διορθώσεις εἰς τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 διὰ τὴν συγκρότησιν συμβουλίου.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** ζητεῖ διασάφησιν ἐπὶ τῆς πκραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 διὰ τὰς φορολογίας τῶν κοινοτήτων.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) λέγει ὅτι ἡ ἐγγυτέρα κοινότης πρὸς τὰ 2.000 μέτρα ἔχει αὐτὸ τὸ δικαίωμα.

Ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** ἀναπτύσσει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13 περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ συμβουλίου.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας, προτείνει δὲ νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ λέξις «δύναται» πρὸ τῆς φράσεως «ἀποτελεῖ».

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς Ἐθικῆς Οἰκονομίας) δηλοῖ ὅτι δέχεται τὴν διόρθωσιν αὐτήν.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον καὶ γίνεται δεκτὸν ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην ἀνάγνωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθέντος τὸ πρῶτον σχεδίου νόμου «περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου», ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἀπεφασίσθη ὅπως ἐφ' ὅσον τὸ νομοσχέδιον μετεβλήθη οὐσιωδῶς ὑποβληθῇ νέα ἔκθεσις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Σήμερον, συνεχίζει, τὸ νομοσχέδιον οὔτε κἂν διενεμήθη ἀκόμη οὔτε ἔκθεσις ἦλθεν καὶ ἑπομένως μὴ ἔχοντες ὑπ' ὄψει ποῖαι οἰκονομικαὶ μεταβολαὶ ἐπέρχονται διὰ τῶν τροποποιήσεων τοῦ νομοσχεδίου, δὲν δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ἐκ τῆς νέας ἐπεξεργασίας τοῦ νομοσχεδίου προέκυψαν οἰκονομίαι, ἐστάλη δὲ τοῦτο καὶ πάλιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ὅπερ ἀπήντησεν ὅτι εἶναι σαφὲς ποῖαι δαπάναι ἀπομένουν ἐφ' ὅσον διεγράφησαν αἱ ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ Μηχανικοῦ πρόσδοι τοῦ Πολυτεχνείου, αἵτινες ἀνέρχονται εἰς 1.420.000. Ἀπελήφθησαν ἐκ τῶν δαπανῶν αἱ 157.000 δι' ἐπιμίσθια κοιδὼς καὶ αἱ δαπάναι προσθήκης βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐκ δραχ. 742.000. Κατὰ συνέπειαν μὲ τὴν γενομένην ταύτην ἐκκοθάρισιν προκύπτει ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ μόνον 22.000 δραχ. καὶ ἑπομένως δύναται ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ. Ἔκθεσις νέα τοῦ Λογιστηρίου, ἐπιλέγει, εἶναι κανονισμένον ὅτι ἀπαιτεῖται ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ νέας δαπάνης.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην νομίζω ὅμως ὅτι πρέπει νὰ ἐπικρατῇ μία τάξις εἰς τὰς νομοθετικάς μας ἐργασίας, διότι ἤδη ἐπανερχόμεθα ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχολὰς εἰς ἄλλας ἀντιλήψεις καὶ ἡ Βουλὴ ἀγνοεῖ τί γίνεται μὲ τὰς μεταβολὰς αὐτὰς καὶ ἡ Κυβέρνησις ἂν νομίζῃ ὅτι κανονικὴ εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου δύναται νὰ προχωρήσῃ. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι κανονική.

Α. Παπαναστασίου. Σημασίαν ἔχει ὅτι συμπληροῦνται κλάδοι οἵτινες καλλ'εργοῦνται ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ καὶ διὰ τῶν συμπληρώσεων αὐτῶν ἐπέρχεται μία βελτίωσις. Δὲν φαντάζομαι μία μεταβολὴ ἡ ὁποία ἐπιφέρει βελτίωσιν καὶ οἰκονομίας νὰ εὕρῃ ἀντίδρασιν.

Ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** παρατηρεῖ ὅτι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει μείωσις δαπανῶν δὲν χρειάζεται νέα ἔκθεσις.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. Οἰκον.) ἐξηγεῖ ὅτι κατὰ τὴν συνταγματικὴν διάταξιν τὸ Γεν. Λογιστήριον ἅπαξ ὑποβάλλει ἔκθεσιν, δύναται δὲ νὰ ὑποβάλῃ καὶ ἄλλην ἂν τὸ ζητήσῃ ἡ Βουλή.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ οὐσιῶδες εἶναι ὅτι μόλις αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐφθάσαμεν νὰ γνωρίζωμεν τὰς μεταβολάς.

Ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** λέγει ὅτι κατὰ τοῦ νομοσχεδίου εἶχε συβαρὰς ἀντιρήσεις ὅπως ἐψηφίσθη τοῦτο παρὰ τῆς Γερουσίας. Ἤδη ὅμως ὑπέστη μεταβολὰς οὐσιώδεις καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ παρακαλέσῃ τὸν κ. Ὑπουργὸν εἶναι νὰ δηλώσῃ ἂν ἀπαλείφεται ἢ διατηρεῖται ἡ δαπάνη διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἐκ δραχμῶν 740 χιλιάδων.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δηλοῖ ὅτι ἡ δαπάνη τῶν 743 χιλιάδων δραχμῶν ἀπειλείφθη καθ' ὁλοκληρίαν καὶ προστίθεται μόνον μία θέσις Γραμματέως διότι προτεσέθησαν αἱ νέαι Σχολαὶ καὶ ἐκτὸς τούτου αἱ πιστώσεις διὰ τὰς αὐξήσεις τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου.

Μ. Αἰλιανός. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συγχωνεύσεις τῶν σχολῶν, νομίζω ὅτι τοῦτο θὰ ἀποβῇ εὐεργετικόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς αὐξήσεις τῶν μισθῶν τῶν καθηγητῶν, ὄντως οὗτοι εἶναι ἠδικημένοι ἀπέναντι τῶν ἄλλων συναδέλφων των, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ὁσάκις ἐπιτυγχάνεται μία οἰκονομία δὲν πρέπει αὕτη νὰ ἐξαντλῆται καθ' ὁλοκληρίαν ἀλλὰ νὰ ἀποτελῇ περιθώριον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἄλλων ἀναγκῶν τοὐλάχιστον τοῦ ἰδίου ἱδρύματος. Οὕτω θὰ ἔπρεπεν κάτι νὰ περισσεύσῃ ἵνα βελτιωθῇ καὶ ἡ θέσις τῶν ἐργαζομένων ἐπιμελητῶν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ εἶναι ἀνάγκη περὶ τούτου νὰ γίνῃ μία δήλωσις.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) διακόπτων δηλοῖ ὅτι κατὰ τὴν πρὸ ὀλίγου γενομένην ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως παρέλειψε νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐκ παραδρομῆς ἐνῷ κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας» εἶχε διαγραφῆ τὸ ἄρθρον 16, κατὰ τὴν συναρμολόγησιν τοῦ συνόλου, ὅπως φαίνεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς, τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν διεγράφη καὶ πρέπει νὰ διορθωθοῦν οὕτω τὰ πρακτικὰ κατὰ τὸ σημεῖον αὐτό.

Ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ἀνωτέρω διόρθωσιν.

Συνεχιζομένης εἶτα τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ὁ κ. **Ι. Δυμπερόπουλος** παρατηρεῖ ὅτι οὐδεμία πρόνοια λαμβάνεται διὰ τοὺς παρασκευαστὰς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ δὴ διὰ τὴν διαβάθμισίν των.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι δὲν ἐλήφθη πρόνοια διότι δὲν χρειάζεται κανένα προσὸν δι' αὐτούς.

Ὁ κ. **Α. Χρηστομάνος** λέγει ὅτι ἡ συγχώνευσις τῶν Σχολῶν καὶ ἡ δημιουργία ἀροπόρων μηχανολόγων ἐπέβαλεν φαίνεται τὴν εἰς μίαν ἀνάγνωσιν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου. Ἀλλ' ἤδη μὲ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν διὰ τοῦ νομοσχεδίου μετατρέπεται ὁλόκληρος ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Πολυτεχνείου.

Β. Καραπαναγιώτης. Σκοπὸς ἦτο νὰ συγχωνευθοῦν αἱ σχολαὶ καὶ νὰ τροποποιηθοῦν αἱ διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Πολυτεχνείου.

Α. Χρηστομάνος. Πάντως, συνεχίζει, ἐφόσον ἐπρόκειτο περὶ τοιούτων μεταβολῶν ἔπρεπε νὰ γίνῃ περισσότερα μελέτη τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐπεξεργασία αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μισθοὺς τῶν καθηγητῶν, οὗτοι λαμβάνουν μισθὸν ἀρεοπαγίτου καὶ τὰ 2/3 ὡς τεχνικὸν ἐπίδομα καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω, τονίζει, διατί τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν θὰ τὸ πέρνουν οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, πολλοὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν καὶ προσοδοφόρους ἐξωτερικὰς ἐργασίας ὅπως οἱ περισσότεροι τῶν καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου, οἵτινες θὰ πέρνουν καὶ ἄλλο ἐπίδομα ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν εἰς τὰς νέας Σχολάς.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** παρατηρεῖ ὅτι πρέπει αἱ ἀμοιβαὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τὸν ὀργανικὸν μισθόν.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) παρέχει τὴν ἐξήγησιν ὅτι θὰ πρόκειται περὶ ἑνὸς ἢ δύο καθηγητῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐργασίαν ἔξωθεν τοῦ Πολυτεχνείου.

Ὁ κ. **Α. Χρηστομάνος**, συνεχίζων λέγει ὅτι μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ὅλα τὰ χρήματα τοῦ προϋπολογισμοῦ πηγαίνουν εἰς μισθοὺς καὶ συντάξεις καὶ δὲν μένει οὔτε ὀβολὸς δι' ἀναγκαιοῦντα ἔργα οὔδε διὰ προμηθείας. Τὰ διδόμενα λέγει ἐπιδόματα εἶναι πολυτελῆ.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** τονίζει ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἰσότης μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

Α. Χρηστομάνος. Ἡ ὁποία ὅμως μὲ τὸ νομοσχέδιον διαταράσσεται.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Εἰς βάρος τῶν καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου. Ἰδού τί ἐξάγεται ἐκ τοῦ συγκριτικοῦ πίνακος: (ἀναγινώσκει)

Α. Χρηστομάνος. Ὁ πίναξ αὐτὸς δὲν εἶναι ἐν ἀκριβείᾳ. Συνεχίζων τονίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ τεθῇ περιορισμὸς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑφηγητῶν.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν εἰς αὐτό.

Α. Χρηστομάνος. Μόνον ἐὰν δὲν τεθῇ περιορισμός, θὰ ἔχωμεν φυτώριον διὰ τοὺς μέλλοντας καθηγητάς. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 παράγρ. 2 πρόκειται περὶ φωτογραφίας καὶ ἐξεταστέον ἐὰν πρέπει ἡ θέσις νὰ εἶναι ἀξία καθηγητοῦ ἢ ὄχι. Ἐπίσης φωτογραφία εἶναι καὶ ἡ διάταξις διὰ τὸν καθηγητὴν τῶν ξένων γλωσσῶν.

Α. Παπαναστασίου. Ἐξομοιώνεται μὲ τακτικὸν ἢ ἔκτακτον καθηγητήν.

Α. Χρηστομάνος. Λέγω ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι ὀρθόν. Ἐπίσης δὲν βλέπω πουθενὰ διάταξιν περὶ ἀσυμβιβάστου, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ τοὐλάχιστον διὰ τὰς ἑταιρείας αἱ ὁποῖαι ἔχουν συμβάσεις μὲ τὸ Κράτος, ἵνα μὴ ὁ ἐλεγχόμενος εἶναι καὶ ἐλέγχων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑλικῶν, νομίζω ὅτι ἁρμόδια εἶναι τὰ τεχνικὰ ἐπιμελητήρια.

Α. Παπαναστασίου. Τὰ ἐπιμελητήρια ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἐργοδότας.

Α. Χρηστομάνος. Εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου τὸν ἔλεγχον τῶν ὑλικῶν δὲν τὸν ἔχουν τὰ Πολυτεχνεῖα. Εἰς τὸ ἄρθρον 5 παράγρ. 3 καὶ ἐκεῖ εἶναι φωτογραφία ἑνὸς καθηγητοῦ ὅστις θὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλον. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 9 τονίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ δοθῇ μονοπώλιον ἂν πρόκειται περὶ ἐννοιῶν ξένων, τὸ δὲ χειρότερον εἶναι ὅτι θεσπίζονται καὶ ποιναὶ διατάξεις περὶ ὧν δὲν ἔχει βεβαίως γνῶσιν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ διδάσκων, τονίζει, πρέπει μόνον τὴν διατύπωσιν τοῦ λόγου του νὰ διακρατήσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὄχι καὶ τὰς ἐννοίας αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ εἶναι καὶ ξέναι ἢ καὶ προκατακλυσμιαῖαι. Περαίνων ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν ὑφηγητῶν διὰ τοὺς ὁποίους δὲν πρέπει νὰ τεθῇ περιορισμός.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι ἐπὶ τῆς διατάξεως περὶ προστασίας τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας τοῦ διδάσκοντος περὶ ἧς ὡμίλησεν ὁ προλαλήσας ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ διότι ἡ πνευματικὴ αὕτη προστασία εἶναι τελείως ἄκαρπος ἐφόσον εἶναι γνωστὸν ἐὰν ἡ ἀπὸ καθέδρας γνώμη τοῦ διδάσκοντος εἶναι ἰδική του ἢ ξένη. Τοιαύτη προστασία, λέγει, εἶναι ἀσύλληπτος κατ' ἔννοιαν, προκειμένου περὶ τῶν προφορικῶς ἐκφερομένων γνωμῶν. Συνεχίζων λέγει ὅτι θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐπεβάλλετο νὰ ὑπογραφῇ καὶ ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἐφόσον περιέχει ποινικὰς διατάξεις καὶ ὅτι ἐπίσης ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 εἶναι διάταξις ἀντισυνταγματική, διότι διὰ ταύτης καταργεῖται ἡ μονιμότης ὡρισμένων ὑπαλλήλων ἐνῷ αἱ θέσεις παραμένουν.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι διὰ τῆς νέας διατυπώσεως τοῦ νομοσχεδίου αἴρεται ἡ ἀντισυνταγματικότης διότι οἱ ὑπάρχοντες ὑπάλληλοι διατηροῦνται.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 εὑρίσκει ἀντισυνταγματικὴν τὴν διάταξιν καθ' ἣν αἱ θέσεις τῶν ἐπιμελητῶν καθίστανται ἐφεξῆς μὴ μόνιμοι, διότι ὡς λέγει, ἡ ἔννοια τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος δὲν εἶναι ἡ προστασία μόνον τοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλὰ καὶ τοῦ κατέχοντος τὴν θέσιν. Ἀλλοία ἑρμηνεία, τονίζει, ἀποτελεῖ

κατάφορον καταστρατήγησιν τῆς συνταγματικῆς κατοχυρώσεως τῆς μονιμότητος.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), παρατηρεῖ ὅτι, ἐφόσον ἐπιτρέπεται ἡ κατάργησις τῆς θέσεως εἶναι πρόδηλον νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία θέσεως μὴ μονίμου, ἐὰν διὰ ταύτης δὲν θίγεται μόνιμος ὑπάλληλος.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ἀντιπαρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ καταργήσεως καὶ μεταβολῆς μιᾶς θέσεως ἀπὸ μονίμου εἰς μὴ μόνιμον, ἐπιμένει δὲ εἰς τὴν ἀντίληψίν του ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ καταστρατήγησιν τῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος.

Συνεχίζων συνιστᾷ ὅπως ἀρθῇ ἡ προσγενομένη ἀνισότης μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ κυρίως Πολυτεχνείου καὶ τοῦ τῶν προσηρτημένων αὐτῇ σχολῶν, ὡς πρὸς τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ἀπολαυὰς του, καθόσον καὶ τοῦτο κέκτηται ἀρτίας ἐπιστημονικῆ μορφώσεως, διακρίνεται δι' ἀξιόλογον ἀπόδοσιν καὶ περιλαμβάνει σοβαροὺς ἐπιστήμονας. Ἡ τακτικὴ αὕτη τῶν διακρίσεων ἀποτελεῖ, ἐπιλέγει, τὴν χειροτέραν μέθοδον πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ὑπαλληλικοῦ κλάδου.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν διαγραφὴν τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 5, ὡς ἀναφερομένης εἰς ζήτημα τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρου νομοθετήματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ζητηθεῖσαν ἐξίσωσιν τῶν ἀπολαυῶν, δηλοῖ ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ συνεννοηθῇ, ὡς ἐν τῇ Γερουσίᾳ ὑπεσχέθη, μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν συναδέλφου του, συνεπείᾳ δὲ τούτου τὸ ζήτημα θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας μελέτης τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Μετ' ὀλίγα ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀνεβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ καταργήσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 7 παράγ. 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Δεκεμβρίου 1922 διατάξεως» τοῦ κ. **Δ. Δίγκα** (Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης) δηλοῦντος ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ μελετήσῃ ἵνα ἀποφανθῇ κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τροπολογίαν τοῦ κ. **Α. Παπαθανάση** περὶ ἀναδιορισμοῦ ὑπαλλήλου μονίμου, ἀπολυθέντος χωρὶς νὰ ἔχῃ καταργηθῇ ἡ εἰς ἣν ὑπηρέτει θέσις.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930 ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Οὐγγαρίας συνθήκης συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας, ὑπογραφεῖσα τῇ 5 Μαΐου 1930 ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχουσα ἐν Γαλλικῷ καὶ Ἑλληνικῷ πρωτοτύπῳ ὡς κάτωθι :

Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Μαΐου 1930 ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Οὐγγαρίας Συνθήκης Συνδιαλλαγῆς καὶ Διαιτησίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Οὐγγαρίας συναφθεῖσα Συνθήκη Συνδιαλλαγῆς καὶ Διαιτησίας, ὑπογραφεῖσα τῇ 5 Μαΐου 1930 ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχουσα ἐν Γαλλικῷ καὶ Ἑλληνικῷ πρωτοτύπῳ ὡς κάτωθι :

ΣΥΝΘΗΚΗ
Συνδιαλλαγῆς καὶ Διαιτησίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Οὐγγαρίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

καὶ

Η ΑΥΤΟΥ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΗ ΥΨΗΛΟΤΗΣ
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Ἐμπνεόμενοι ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως συσφιγχθῶσιν οἱ φιλικοὶ δεσμοὶ οἵτινες ἑνοῦσι τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Οὐγγαρίαν καὶ ὅπως λύωνται, κατὰ τὸ δυνατόν, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Συνδιαλλαγῆς ἢ τῆς Διαιτησίας αἱ διαφοραὶ αἵτινες θὰ ἀνεφύοντο μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσιν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ Συνθήκην καὶ ὥρισαν τοὺς Πληρεξουσίους αὐτῶν, ἤτοι :

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας :

Τὴν Α. Ε. τὸν κ. Ἀνδρέαν Μιχαλακόπουλον, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ

Ἡ Αὐτοῦ Γαληνοτάτη Ὑψηλότης ὁ Ἀντιβασιλεὺς τοῦ Βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας :

Τὴν Α. Ε. τὸν Δρα Λουδοβῖκον Βάλκο, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,

Οἵτινες, ἀφοῦ ἔλαβον γνῶσιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων ἐν τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.

1) Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ὑποβάλλωσιν εἰς διαδικασίαν συνδιαλλαγῆς καί, ἐνδεχομένως, εἰς διαδικασίαν διαιτησίας τὰς διαφοράς, οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσιν, αἵτινες θὰ ἀνεφύοντο μεταξύ των καὶ τῶν ὁποίων ἡ λύσις δὲν θὰ ἐπετυγχάνετο διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας.

2) Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῶν γεννηθεισῶν ἐκ γεγονότων προηγηθέντων τῆς παρούσης Συνθήκης, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς τὸ παρελθόν.

TRAITE
De Conciliation et d' arbitrage entre la Grèce et la Hongrie.

LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE
et
SON ALTESSE SERENISSIME LE REGENT DU ROYAUME DE HONGRIE

Animés du désir de resserrer les liens d'amitié qui unissent la Grèce et la Hongri et de résoudre autant que possible par voie de conciliation ou d'arbitrage les différends qui viendraient à s'élever entre les deux pays, ont résolu de conclure à cet effet un Traité et ont désigné leurs Plénipotentiaires, savoir :

Le Président de la République Hellénique : Son Excellence Monsieur André Michalakopoulos, Ministre des Affaires Etrangères ; et

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie :

Son Excellence Monsieur le Dr. Louis Walko, Ministre des Affaires Etrangères;

Lesquels après avoir pris connaissance de leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

1) Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à soumettre à une procédure de conciliation et, le cas échéant, à une procédure d'arbitrage, les différends, de quelque nature qu'ils soient, qui s'éleveraient entre Elles et n auraient pu être résolus par la voie diplomatique dans un délai raisonnable.

2) Cette disposition ne s'applique pas aux différends nés de faits qui sont antérieurs au présent Traité et qui appartiennent au passé.

3) Αἱ διαφοραί, διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων προβλέπεται εἰδική τις διαδικασία ὑπό ἄλλων Συμβάσεων ἐν ἰσχύι μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, θὰ κανονίζωνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Συμβάσεων τούτων.

Ἄρθρον 2.

Προκειμένου περὶ διαφορᾶς, ἥτις συμφώνως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν νομοθεσίαν ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων αὐτοῦ, τὸ ἐναγόμενον μέρος δύναται νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς διαδικασίαν συνδιαλλαγῆς ἢ διαιτησίας πρὶν ἢ ἐκδοθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς. Ἡ αἴτησις συνδιαλλαγῆς δέον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, τὸ ἀργότερον, ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 3.

1) Ἡ συνδιαλλαγὴ θὰ ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπὴν συνδιαλλαγῆς ἀποτελουμένην ἐκ τριῶν μελῶν, ἅτινα θὰ ὑποδεικνύωνται ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ὡς ἑξῆς, ἤτοι : τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ὁρίζωσιν ἑκάτερον ἕνα Ἐπίτροπον λαμβανόμενον μεταξὺ τῶν οἰκείων ὑπηκόων καὶ θὰ ὑποδεικνύωσιν ἐκ συμφώνου τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς μεταξὺ τῶν ὑπηκόων ξένων Δυνάμεων.

2) Ἐάν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὑφ' ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἰς τὸ ἕτερον τῆς προθέσεως προσφυγῆς εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς συνδιαλλαγῆς, ὁ διορισμὸς τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ ἀντιθέτου Μέρους ἢ ἡ ὑπόδειξις τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ συμφώνου μεταξὺ τῶν δύο Μερῶν δὲν ἔλαβε χώραν, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας θὰ παρακληθῇ ὅπως προβῇ εἰς τοὺς ἀναγκαίους διορισμούς.

Ἄρθρον 4.

1) Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ ἐπιλαμβάνεται δι' αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Πρόεδρον ὑπὸ τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀπὸ κοινοῦ ἢ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου Μέρους. Ἡ αἴτησις, μετὰ τὴν σύντομον ἔκθεσιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, θὰ περιέχῃ τὴν πρόσκλησιν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅπως προβῇ εἰς πᾶν μέτρον δυνάμενον νὰ ἀγάγῃ εἰς συνδιαλλαγήν.

2) Ἐὰν ἡ αἴτησις προέρχεται ἐξ ἑνὸς μόνου τῶν Μερῶν, θὰ κοινοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ ἀνυπερθέτως εἰς τὸ ἀντίθετον Μέρος.

Ἄρθρον 5.

1) Ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ ἔχῃ ὡς ἔργον τὴν διευκρίνισιν τῶν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ζητημάτων, τὴν συλλογὴν πρὸς τοῦτο πάσης χρησίμου πληροφορίας δι' ἀνακρίσεων ἢ ἄλλως καὶ τὴν προθεσμίαν συνδιαλλαγῆς τῶν Μερῶν. Δύναται, μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὰ Μέρη τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας, οἵτινες θὰ ἐφαίνοντο αὐτῇ κατάλληλοι, καὶ νὰ ὁρίσῃ εἰς αὐτὰ προθεσμίαν ἵνα ἀποφανθῶσιν.

2) Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν της ἡ Ἐπιτροπὴ συντάσσει πρωτόκολλον διαπιστοῦν, κατὰ τὰς περιπτώσεις, εἴτε ὅτι τὰ Μέρη συνεβιβάσθησαν καί, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις, τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ, εἴτε ὅτι δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ συνδιαλλαγὴ τῶν Μερῶν.

3) Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς, πλὴν ἐναντίος συμφωνίας τῶν Μερῶν, δέον νὰ τερματίζωνται ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 6.

Πλὴν εἰδικῆς ἀντιθέτου συμφωνίας, ἡ Ἐπιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ κανονίζῃ ἡ ἰδία τὴν διαδικασίαν της, ἥτις, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δέον νὰ εἶναι κατ' ἀντιμωλίαν. Ὡς πρὸς τὰς ἀνακρίσεις, ἡ Ἐπιτροπή, πλὴν ἐναντίας ὁμοφώνου ἀπο-

3) Les différends pour la solution desquels une procédure spéciale est prévue par d'autres conventions en vigueur entre les Hautes Parties Contractantes, seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

Article 2.

Lorsqu'il s'agit d'un différend qui, aux termes de la législation intérieure d'une des Parties Contractantes relève de la compétence des tribunaux de celle-ci, la Partie défenderesse peut s'opposer à ce qu'il soit soumis à une procédure de conciliation ou d'arbitrage avant qu'un jugement définitif ait été rendu par l'autorité judiciaire compétente. La demande de conciliation doit, dans ces cas, être formée une année, au plus tard, à compter de ce jugement.

Article 3.

1) La conciliation sera confiée à une Commission de Conciliation composée de trois membres, qui seront désignés dans chaque cas particulier, comme il suit, savoir : Les Hautes Parties Contractantes nommeront chacune un Commissaire choisi parmi leurs nationaux respectifs et désigneront d'un commun accord le Président de la Commission parmi les ressortissants de tierces Puissances.

2) Si, dans un délai de trois mois, à compter du jour où l'une des Hautes Parties Contractantes aura notifié à l'autre son intention de recourir à la procédure de conciliation, la nomination du Commissaire de la Partie adverse ou la désignation du Président de la Commission, d'un commun accord par les Hautes Parties Contracatntes, n'est pas intervenue, le Président de la Confédération Suisse sera prié de procéder aux désignations nécessaires.

Article 4.

1) La Commission de Conciliation sera saisie par voie de requête adressée au Président par les deux Hautes Parties Contractantes, agissant d'un commun accord ou, à défaut, par l'une ou l'autre Partie. La requête, après avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

2) Si la requête émane d'une seule des Parties elle sera notifiée par celle-ci sans délai à la Partie adverse.

Article 5.

1) La Commission de Conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles, par voie d'enquête, ou autrement et de s'efforcer de concilier les Parties. Elle pourra après examen de l'affaire, exposer aux Parties les termes de l'arrangement qui lui paraîtrait convenable et leur impartir un délai pour se prononcer.

2) A la fin de ses travaux, la Commission dressera un procès-verbal constatant, suivant les cas, soit que les Parties se sont arrangées et, s'il y a lieu, les conditions de l' arrangement soit que les Parties n'ont pu être conciliées.

3) Les travaux de la Commission devront, à moins que les Parties en conviennent différemment, être terminés dans le délai de six mois à compter du jour où la Commission aura été saisie du litige.

Article 6.

A moins de stipulation spéciale contraire, la Commission de Conciliation réglera elle-même sa procédure, qui, dans tous les cas, devra être contradictoire. En matière d'enquête, la Commission, si elle n'en décide

φάσεως, θὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ τίτλου II (Διεθνεῖς 'Ανακριτικαὶ 'Επιτροπαὶ) τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς 18 'Οκτωβρίου 1907 διὰ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

"Αρθρον 7.

'Η 'Επιτροπὴ Συνδιαλλαγῆς θὰ συνέρχεται, πλὴν ἐναντίας συμφωνίας τῶν 'Υψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, εἰς τὸν τόπον τὸν ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου της

"Αρθρον 8.

Αἱ ἐργασίαι τῆς 'Επιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς δὲν θὰ εἶναι δημόσιαι εἰμὴ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς 'Επιτροπῆς, συμφωνούντων τῶν 'Υψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

"Αρθρον 9.

1) Τὰ Μέρη θὰ ἀντιπροσωπεύωνται παρὰ τῇ 'Επιτροπῇ Συνδιαλλαγῆς ὑπὸ πρακτόρων χρησιμευόντων ὡς συνδέσμων μεταξὺ Αὐτῶν καὶ τῆς 'Επιτροπῆς. Δύνανται, ἐπὶ πλέον, νὰ δητήσωσι τὴν συνδρομὴν συμβούλων καὶ ἐμπειρογνωμόνων τιοριζομένων ὑπ' Αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ νὰ ζητῶσι τὴν ἐξέαασιν παντὸς προσώπου τοῦ ὁποίου ἡ μαρτυρία θὰ ἐφαίνετο ζύτοῖς χρήσιμος.

2) 'Εξ ἄλλου, ἡ 'Επιτροπὴ θὰ δύναται καὶ ἀπὸ μέρους της νὰ ζητῇ προφορικὰς ἐξηγήσεις ἀπὸ τοὺς πράκτορας συμβούλους καὶ ἐμπειρογνώμονας τῶν δύο Μερῶν, ὡς καὶ ἀπὸ πᾶν πρόσωπον τοῦ ὁποίου θὰ ἔκρινε χρήσιμον τὴν παρουσίαν, τῇ συγκαταθέσει τῶν Κυβερνήσεών των.

"Αρθρον 10.

Πλὴν ἐναντίων διατάξεων τῆς παρούσης Συνθήκης αἱ ἀποφάσεις τῆς 'Επιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειοψηφίαν.

"Αρθρον 11.

Τὰ 'Υψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διευκολύνωσι τὰς ἐργασίας τῆς 'Επιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς, καὶ ἰδίως νὰ παρέχωσιν αὐτῇ ἐν τῷ εὐρυτέρῳ δυνατῷ μέτρῳ πᾶν ἔγγραφον καὶ πᾶσαν χρήσιμον πληροφορίαν, ὡς καὶ νὰ κάμνωσι χρῆσιν πάντων τῶν εἰς τὴν τὴν διάθεσιν αὐτῶν μέσων ἵνα ἐπιτρέπωσιν αὐτῇ ὅπως προβαίνῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν των εἰς τὴν κλῆσιν καὶ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων ἢ ἐμπειρογνωμόνων καὶ εἰς ἐπιτοπίους ἐρεύνας.

"Αρθρον 12.

Μὴ ἐπιτυγχανομένης συνδιαλλαγῆς, ἑκάτερον τῶν 'Υψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως ἡ διαφορὰ ὑποβληθῇ εἰς διαιτησίαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διαφορᾶς νομικῆς φύσεως.

"Αρθρον 13.

1) Τὰ 'Υψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ καταρτίζωσιν ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει εἰδικὸν συνυποσχετικόν, καθορίζον εὐκρινῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὴν σύνθεσιν καὶ τὰς εἰδικὰς ἁρμοδιότητας τοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ πάντα ἕτερον ὅρον συμφωνούμενον μεταξὺ Αὐτῶν.

2) Τὸ συνυποσχετικὸν θὰ καταρτίζηται δι' ἀνταλλαγῆς διπλωματικῶν ἀνακοινώσεων μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

"Αρθρον 14.

Πλὴν ἐναντίας συμφωνίας, ἡ διαιτητικὴ διαδικασία θὰ κανονίζηται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 51—85 τῆς συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς 18ης 'Οκτωβρίου 1907 διὰ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διαφορῶν.

autrement à l'unanimité, se conformera aux dispositions du Titre III Commission internationale d'Enquête de la Convention de la Haye du 18 Octonbre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 7.

La Commission de Conciliation se réunira sauf accord contraire entre les Hautes Parties Contractantes, au lieu designé par son Président.

Article 8.

Les travaux de la Commission de Conciliation ne seront publics qu'en vertu d'une décision prise par la Commission avec l'assentiment des Hautes Parties Contractantes.

Article 9.

1) Les parties seront représentées auprès de la Commission de Conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermédiaire entre Elles et la Commission. Elles pourront, en outre, se faire assister par des conseils et experts nommés pae Elles à cet effet et demander l' audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraitrait utile.

2) La Commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseil et experts des deux Parties, ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître, avec l'assentiment de leur Gouvernement.

Article 10.

Sauf disposition contraire du présent Traité les décisions de la Commission de Conciliation seront prises à la majorité des voix.

Article 11.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à faciliter les travaux de la Commission de Conciliation, et, en particulier à lui fournir dans la plus large mesure possible tous documents et informations utiles, ainsi qu'à user des moyens dont Elles disposent pour leur permettre de procéder sur leur territoire et selon leur législation, à l'audcition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Article 12.

A défaut de conciliation chacune des Hautes Parties Contractantes pourra demander que le litige soit soumis à l'arbitrage, à condition qu'il s'agisse d'un différend d'ordre juridique.

Article 13.

Les Hautes Parties Contractantes établiront dans chaque cas particulier, un compromis spécial déterminant nettement l'objet du différend, la composition et les compétences particulières du tribunal ainsi que toutes autres conditions arrêtées entre Elles.

2) Le compromis sera établi par échange de notes entre les Gouvernements des Parties Contractantes

Article 14.

Sauf convention contraire la procédure arbitrale sera réglée par les articles 51 à 85 de la Convention de la Haye du 18 Octobre 1907 pour le règlement pacfique des conflits internationaux.

"Αρθρον 15.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τῆς παρούσης Συνθήκης δὲν θίγουσι τὸ δικαίωμα τῶν Μερῶν, ἐὰν συμφωνοῦσι πρὸς τοῦτο, ὅπως ἀγάγωσι διαφορὰν νομικῆς φύσεως διὰ συνυποσχετικοῦ πρὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ·

"Αρθρον 16.

'Εὰν τὸ ἐν τοῖς ἄρθροις 13 καὶ 15 προβλεπόμενον συνυποσχετικὸν δὲν καταρτισθῇ ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αἰτήσεως διαιτησίας, ἑκάτερον τῶν Μερῶν δύναται δι' ἁπλῆς αἰτήσεως νὰ ὑποβάλῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

"Αρθρον 17.

'Η ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου θὰ ἐκτελῆται κολῇ τῇ πίστει ὑπὸ τῶν Μερῶν.

"Αρθρον 18.

Τὰ 'Υψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀπόσχωσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας συνδιαλλαγῆς ἢ διαιτησίας ἀπὸ πάσης πράξεως ἢ μέτρου δυναμένων νὰ ἔχωσι δυσμενῆ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν προτάσεων τῆς 'Επιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς ἢ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρον 19.

'Εκάτερον τῶν Μερῶν θὰ βαρύνεται ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐξόδων καὶ ἴσου μέρους τῶν ἐξόδων τῆς διαδικασίας συνδιαλλαγῆς καὶ διαιτησίας.

"Αρθρον 20.

Αἱ διαφοραὶ αἵτινες τυχὸν θὰ ἀνεφύοντο ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συνθήκης θὰ ὑποβάλλωνται ἀπ' εὐθείας, πλὴν ἐναντίας συμφωνίας, ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν Μερῶν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης δι' ἁπλῆς αἰτήσεως.

"Αρθρον 21.

1) 'Η παροῦσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῆ, ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων θὰ λάβῃ χώραν ἐν Βουδαπέστῃ τὸ ταχύτερον.

2) Θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι τὴν 30ὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐγγράφων τῆς ἐπικυρώσεως.

3) 'Η Συνθήκη συνάπτεται διὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν ἰσχύι.

4) 'Εὰν δὲν καταγγελθῇ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης, θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύι διὰ νέαν πενταετῆ περίοδον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς :

Εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων οἱ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συνθήκην.

'Εγένετο ἐν 'Αθήναις τῇ 5 Μαΐου 1930 εἰς διπλοῦν.

(ὑπογραφὴ) ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
(ὑπογραφὴ) Λ. ΒΑΛΚΟ

Article 15.

Les dispositions prévues par l'article 12 du présent Traité ne portent pas atteinte à la faculté de soumettre, siles deux Parties y consentent, un différend d'odre juridique par voie de compromis, à la Cour Permanante de Justice Internationale dans les conditions et suivant la procédure prévues par son Statut.

Article 16.

1) Si le compromis prévu par l'article 13 resp. 15 ne sera pas établi dans les six mois qui suivront la notification d'une demande d'arbitrage, chacune des Parties pourra déférer par voie de simple requête, le différend à la Cour Permanante de Justice Internationale

Article 17.

La sentence rendue par le Tribunal sera exécutée de bonne foi par les Parties.

Article 18.

Les Hautes Parties Contractantes s'abstiendront durant le cours de la procédure de conciliation ou d' arbitrage, de toute action ou mesure pouvant avoir une répercussion préjudiciable sur l'acceptation des propositions de la Commission de Consiliation ou sur l'exécution de la sentence.

Article 19.

Chaque Partie supportera ses propres frais et une part égale des frais de la procédure de conciliation et d'arbitrage.

Article 20.

Les contestations qui surgiraient au sujet de l'interprétation ou de l'exécution du présent traité seront, sauf convention contraire, soumises directement, par l'une ou l'autre des Parties à la Cour Permanente de Justice Internationale par voie de simple requête.

Article 21.

1) Le présent Traité sera ratifié et l'échange des ratifications aura lieu à Budapest aussitôt que faire se pourra.

2) Il entrera en vigeur le trentième jour après l'échange des documents de ratification.

3)Le traité est conclu pour la durée de cinq ans à compter de son entrée en vigeur.

4) S'il n'est pas dénoncé une année au moins avant l'expiration de ce terme il demeurera en vigueur pour une nouvelle période de cinq ans et ainsi de suite.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé le présent Traité.

Fait à Athènes, le cinq Mai 1930, en double exemplaire.

(S.) André MICHALAKOPOULOS
(S) L. WALKO.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων» ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι ἐπὶ ὁλόκληρον σειρὰν ἐτῶν ἐπιτροπὴ τῶν διαπρεπεστέρων νομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὁλόκληρον τὴν νομοθετικὴν σειρὰν ἐν ἰσχύϊ περὶ τοῦ διαδικαστικοῦ μέρους τῆς ἐκτελέσεως δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα ἐπὶ τοῦ συστήματος αὐτοῦ. "Ηδη διὰ τοῦ νομοσχεδίου εἰσάγεται νέον σύστημα ἐκτελέσεως ὄχι μόνον ἀπηνὲς ἐναντίον τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἀλλὰ ἥκιστα προσαρμοζόμενα πρὸς τὰ ἐν ἰσχύϊ κρατοῦντα. Πρέπει λοιπὸν ἢ τὸ σύστημα τοῦτο νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς ἐκεῖνο ἢ τὸ σύστημα ἐκεῖνο νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τοῦτο. Νομίζω λοιπὸν ὅτι ἐφόσον εὑρισκόμεθα εἰς δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν, δὲν πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ σπεύσῃ νὰ τὸ ψηφίσῃ ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ ἀποστείλῃ εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐπὶ τῆς Δικονομίας ἐπιτροπήν. Τὸ δὲ περίεργον εἶναι ὅτι ἐνῷ ὑίγει πλεῖ-

στα ζητήματα τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης δὲν φέρει τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ. Νομίζω λοιπὸν ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι τόσον σοβαροὶ ὥστε θὰ στέρξῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναβάλῃ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἕνα μελετηθῇ τοῦτο περισσότερον. Πολλαὶ διατάξεις αὐτοῦ ἀντίκεινται εἰς στοιχειώδεις ὅρους προστασίας τοῦ πολίτου, διότι διὰ διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου μεταξὺ τῶν ἄλλων δύναται νὰ γίνῃ καὶ κατάσχεσις χρημάτων εἰς χεῖρας τῶν ὀφειλετῶν. Τοῦτο δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς λῃστεία. Ἐὰν τὸ νομοσχέδιον γίνῃ νόμος θὰ εἶναι ἀμοιβὴ ἐπικηρύξεως τῶν φορολογουμένων. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διὰ νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὸν εἰσπράκτορα νὰ κατάσχῃ ζῶα τῶν ὀφειλετῶν παρουσιάσθη ἓν θέαμα τραγικόν. Συνεχίζων ἀναφέρει διάφορα ἄλλα παραδείγματα τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι ὡς συνέπεια τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου, ἐπιφέρει δὲ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς 8 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ διάταξις αὐτὴ ὑπάρχει καὶ εἰς τὸν ἰσχύοντα νόμον· τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ἐγγύησιν διὰ τοὺς ὀφειλέτας.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** συνεχίζων λέγει ὅτι δι' ἄλλης διατάξεως τοῦ νομοσχεδίου ἐπιβάλλετο φόρος 9 ο)ο ἐπὶ περιουσίας ἀπροσόδου, ὅστις φόρος θὰ ἔπρεπε νὰ μειωθῇ τοὐλάχιστον εἰς 4 ο)ο. Κατόπιν, λέγει, ἔχομεν τὴν παράγραφον β' τοῦ ἄρθρου 3 ἥτις εἶναι ἀνεφάρμοστος.

Σ. Κωστόπουλος. Ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει τὴν τροποποίησιν τῆς διατάξεως αὐτῆς.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** παρέχει σχετικὰς ἐπεξηγήσεις ἐπὶ τῆς διατάξεως αὐτῆς καὶ λέγει ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς προσθέτου εὐκολίας τῶν ὀφειλετῶν.

Α. Παπαθανάσης. Εἶναι δυνατὸν ἡ πρόθεσις τοῦ νομοθέτου νὰ ἦτο εὐκόλυνσις τοῦ ὀφειλέτου, ἀλλὰ ὡς εἶναι διατυπωμένη ἡ διάταξις δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ. Συνεχίζων ἀναγινώσκει τὸ ἄρθρον 7 διὰ διατάξεως τοῦ ὁποίου ὁ ὀφειλέτης ὀφείλει νὰ πληρώνῃ φόρον καὶ ἂν πληρώσῃ ἀκόμη ἐντὸς τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τώρα πληρώνουν περισσότερον.

Ι. Ἀθανασιάδης Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12 λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἰσχύουν διὰ τὸ δημόσιον τὰ ἀναγκαστικὰ μέσα ἀθροιστικῶς διότι τὸ δημόσιον ἔχει τὸ προνόμιον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. Δὲν εἶναι συνεπῶς δυνατὸν νὰ κάμετε συγχρόνως καὶ προσωπικὴν κράτησιν καὶ κατάσχεσιν. Σήμερον ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἰς φυλακὰς διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον 200 δραχμῶν.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κανεὶς δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς τὰς φυλακὰς διὰ τόσον μικρὸν χρέος καὶ ἂν ὑπάρχῃ θὰ εἶναι διὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** συνεχίζων λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλειφθῶσι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονοικῶν) λέγει ὅτι πρόκειται περὶ λογιστικῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 14. Τὸ ἄρθροντοῦτο δὲν δίδει κανὲν περιπλέον δικαίωμα εἰς τὸν εἰσπράκτορα.

Ὁ κ. **Α. Μάρκου** ἐρωτᾶ τὸν κ. Πρόεδρον ἐὰν διενεμήθη ἡ ἔκθεσις τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Πρόεδρος. Δὲν ἐτυπώθη καὶ δὲν διενεμήθη ἀκόμη.

Α. Μάρκου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ νομοσχέδιον δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ διότι ἀντίκειται εἰς τὸν Κανονισμόν.

Μεθ' ὃ ἀναβαλλομένης τῆς περαιτέρω συζήτησεως τοῦ νομοσχεδίου γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμων», ἀναβληθείσης τῆς ἐπ' ψηφίσεως τοῦ σ νόλου.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια :

1) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3755 τῆς 8)12 Ἰανουαρίου 1929 περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς πωλήσεως ἐλαιολάδων ἀναμεμιγμένων μετὰ σπορελαίων κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ

2) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4427 καὶ 4407 «περὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1) «Περὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν Διευθυντοῦ διευθύνσεως τεχνικῶν ἔργων Ὑπουργείου Γεωργίας».

2) «Περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Μαργαριτίου καὶ Παραμυθιᾶς»,

ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν Διευθυντοῦ Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ἔργων Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ ἐπὶ συμβάσει Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐξερχόμενος τῆς ἕδρας του πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, λαμβάνει τὴν αὐτὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν καὶ τὰ αὐτὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, περὶ ὧν αἱ κείμεναι διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων».

Περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Μαργαριτίου καὶ Παραμυθιᾶς.

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἐν τῇ περιφερείᾳ Παραμυθιᾶς, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Παραμυθιᾶς ἐκδικασθέντων καὶ τῶν ἐν Μαργαριτίῳ κειμένων καὶ ἐκδικασθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως Πρεβέζης, ἐπιτρέπεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου, δι' ἧς καθωρίσθη τὸ τίμημα, ἄσκησις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς συνιδιοκτήτας τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων Παραμυθιᾶς, ἐφόσον τὸ ἐκ τῆς συνιδιοκτησίας αὐτῶν προερχόμενον δικαίωμα κυριότητος ἤθελεν ἀναλογῆ εἰς ἔκτασιν ἐλάσσονα τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, ἡ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὁρισθεῖσα συνολικὴ ἀποζημίωσις τριπλασιάζεται.

Ἁρμόδιον διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ συνιδιοκτησίας ἑκάστου ἰδιοκτήτου, ἐν περιπτώσει μὲν ἀσκήσεως ἐφέσεως τυγχάνει τὸ ἁρμόδιον Ἐφετεῖον, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἀσκήσεως τοιαύτης ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου Ἰωαννίνων.

Συνανιέσει τῆς Βουλῆς λύεται εἶτα ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 9 1)2 μ. μ. διὰ τὴν 5 μ. μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΑΛΑΒΑΝΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ'

Τρίτης 17 Ἰουνίου 1930.

Ὥρα 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ἰω. Τσιριμῶκος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ Θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ βουλευτὴς κ. **Γ. Κονδύλης** καταθέτει ἀναφορὰν τῆς χήρας Ἀρτέμιδος Ἀθανασίου Δυγάνη λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ, αἰτουμένης τὴν παροχὴν συντάξεως διὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.

Οἱ ἐργοστασιάρχαι κουφωμάτων κλπ. παρακαλοῦσιν ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ κουφωμάτων διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Σανατορίου Κερκυρᾶς «ἡ Μάννα».

Ὁ λαὸς τῶν κοινοτήτων Λαχανάδες καὶ Φοινικοῦντος ζητεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ ΑΣΟ καὶ παράτασιν τῶν δανείων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Λειβαδίου (Ὀλύμπου) διαμαρτύρεται διὰ τὴν μὴ ἔκδοσιν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος, φερόντων τὴν προτομὴν τοῦ ἐθνομάρτυρος τῆς Μονῆς Σέκκων τῆς Μολδοβλαχίας Ὀλυμπίου Γεωργάκη.

Οἱ σύνδεσμοι τῶν κοινοτήτων Πηλίου ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

Αἱ χῆραι, ὀρφανὰ κλπ. ἄποροι τοῦ συνοικισμοῦ Καλογραΐζας διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ ἐπόπτου τοῦ Συνοικισμοῦ διὰ τὴν μὴ κανονικὴν διανομὴν τῶν οἰκίσκων καὶ παρακαλοῦν ὅπως ληφθοῦν μέτρα διὰ τὴν στέγασίν των καὶ ἐνεργηθοῦν αὐστηραὶ ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ παρεκτραπέντος ὡς ἄνω ὑπαλλήλου.

Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Ἰσώματος Καρυῶν τῆς Μεγαλοπόλεως ζητοῦν τὴν παροχὴν ἀρωγῆς διὰτὴν καταστροφὴν τῶν δημητριακῶν καρπῶν τῶν ἀμπέλων κλπ. ὑπὸ τῆς πεσούσης χαλάζης.

Οἱ εἰσπράκτορες τοῦ Ταμείου Ἀμαλιάδος ζητοῦν τὴν προσθήκην διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νομοσχεδίου περὶ ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

Οἱ σπουδασταὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὑποβάλλουν διάφορα αἰτήματα σχετικὰ μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ ὀργανώσεως τῆς σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ παρακαλοῦσιν ὅπως ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Κουτσίνας** καὶ **Ι. Νικολίτσας** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Νικολίτσας** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ οἰκονομικῶν περιφερειῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Παπαθανάσης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733 «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκποιήσεως τοῦ κτιρίου τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν κλπ.».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Γ. Στράτος** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀνακλήσεως εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐφέδρων οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. καὶ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

α') «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Νοεμβρίου (φύλλον τῆς Ἐφ. Κυβερν. Τεῦχος Α' ἀριθ. 339 τοῦ ἔτους 1929) «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων».

β') «Περὶ ἐνισχύσεως τῶν μονάδων τῆς στρατιωτικῆς ἀεροπορίας δι' ἐκτάκτων τεχνικῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐργατῶν».

γ') «Περὶ ἐξομοιώσεως ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ἀεροπορίας καὶ αὐξήσεως τοῦ ἀεροπορικοῦ ἐπιδόματος» καὶ

δ') «Περὶ κυρώσεως τῆς συναφθείσης μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας καὶ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἑδρευούσης ἑταιρείας The Blackburn Aeroplane & Motor Co Ltd συμβάσεως «περὶ παρατάσεως ἰσχύος τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆδρηθείσης ἑταιρείας, κυρωθείσης δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 4295 νόμου».

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει

1) τὸ παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τῆς ἑταιρείας «Ἴκαρος» συναφθείσης συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως εἰς αὐτὴν τοῦ πρωτοπορίου τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐναερίων γραμμῶν» καὶ

2) τὸ παρ' αὐτῆς τροποποιηθὲν μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισιν του σχέδιον νόμου «περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν Δωδεκανησίων Ἀλεξανδρείας ἐν σχέσει πρὸς τὴν συμμετοχήν των εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς 100ετηρίδος.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς ὑποστηρίζει ἐν συνεχείᾳ ἀναφορὰν τοῦ Ι. Κωσταντάρα ὁμογενοῦς ἐν Ἀμερικῇ αἰτουμένου τὴν ἐξόφλησιν τῶν εἰς χεῖράς του γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς ἣν δὲν κατώρθωσε νὰ προβῇ ἐγκαίρως καὶ τὴν ὁποίαν ἤδη ἀρνεῖται τὸ δημόσιον.

Αἰτήσει τοῦ κ. βουλευτοῦ ἡ ἀναφορὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ἐγγεγραμμένος ἐπὶ ἀναφορᾶς πολυτέκνων Καλαμῶν δηλοῖ ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀναπτύξῃ ταύτην κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ κατατεθέντος εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν σχεδίου νόμου. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὅμως συνιστᾷ ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου νόμου ἐφαρμοσθοῦν καὶ ἐν τῷ Π. Ν. Εἰς τὴν σύστασιν ταύτην προβαίνει, ὡς λέγει, καθόσον δὲν φέρεται προσυπογεγραμμένος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός.

Δ. Μπότσαρης (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Πρόκειται περὶ τυπικῆς παραλείψεως. Αἱ διατάξεις ἰσχύουν ἀναμφισβητήτως καὶ διὰ τὸ ναυτικόν.

Ὁ κ. **Ι. Κουτσίνας** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς συνιστᾷ τὴν ὅσον οἷόν τε καλυτέραν ψήφισιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου νόμου.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἀμαξοκαρρα-

γωγέων ἐργατῶν τῆς ἀδελφότητος Ἰωαννίνων Πρεβέζης περὶ ἀποζημιώσεώς των.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς συνιστᾷ ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐμπροθέσμως ὑποβληθεισῶν σχετικῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεως τῶν ἀμαξοκαραγωγέων τῆς περιφερείας Ἀγρινίου.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** ἀναπτύσσει παράπονον τοῦ δοκίμου ὑπαξιωματικοῦ Ι. Μαρινάκη ἀδικηθέντος ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ σχολείου δοκίμων ὑπαξιωματικῶν Πόρου καὶ μὴ ὡς ἐκ τούτου εἰσαχθέντος εἰς τὴν Ναυτικὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός). παρεμβαίνων ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἂν ἐγένετό τι τοῦτο ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐγένετο ἐκ προθέσεως.

Ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) παρέχει σχετικὰς ἐξηγήσεις.

Ἀναβαλλομένης εἶτα, συνεναίσει τῆς Βουλῆς, τῆς περαιτέρω συζητήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάννῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 δηλώσεως». Τὸ σχέδιον τοῦτο νόμου τὸ συνοδεύει μακρὰ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις. Συγχρόνως καταθέτω καὶ ἔκθεσιν τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, τὴν σχετικὴν πρὸς τὰ βάρη, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται διὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἐξ ἧς ἐκθέσεως ἀποδεικνύεται ὅτι διὰ τὴν προκειμένην τοὐλάχιστον περίστασιν ἀντὶ βαρῶν πρόκειται περ. ἐπιστροφῆς εἰς τὸ Δημόσιον 22.500,000 δραχμῶν, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἔτους 1928. Ἐπίσης καταθέτω τὴν ἔκθεσιν τῶν αὐδετέρων, ἡ ὁποία προεκλήθη ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τῆς συμβάσεως. Συγχρόνως καταθέτω 55 ἔγγραφα ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χρησιμεύσουν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μελετήσουν τὸ τελευταῖον στάδιον τῶν διεξαχθεισῶν διαπραγματεύσεων, διότι ἀρχίζουν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. καὶ φθίνουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα συνοδεύει καὶ σχετικὸς πίναξ. Εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν, κύριοι βουλευταί, παρενέβαλον ἕνα μέρος οὐσιώδες τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ τῆς συμβάσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς. Αἱ πληροφορίαι, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὴν ἔκθεσιν, στηρίζονται εἰς σημείωμα τὸ ὁποῖον μοῦ ἐδόθη ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Οἱ κύριοι βουλευταὶ θὰ λάβουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναγνώσουν μετ' ἐπιμελείας, ὅπως εἶπα βέβαιος, τὴν αἰτιολογικὴν ταύτην ἔκθεσιν, καὶ ἐκ τῆς μελέτης αὐτῆς θὰ πορισθοῦν τὰ συμπεράσματα, ὅτι ἡ εὐθύνη, διὰ τὴν μὴ ταχείαν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς, δὲν βαρύνει μονομερῶς, ὅπως φρονεῖ ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Ἑλλάδι, μίαν τῶν Κυβερνήσεων τούτων, καὶ δὴ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγκύρας. Ἡ εὐθύνη βαρύνει καὶ τὰς δύο Κυβερνήσεις. Δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχει κανὲν συμφέρον νὰ σταθμίσωμεν τὰς εὐθύνας αὐτάς, διὰ νὰ ἴδωμεν ποῖον βαρύνουν περισσότερον. Θὰ ἦτο ἄλλως τε δύσκολον ἴσως νὰ εὕρῃ κανεὶς ποίως εὐθύνεται περισσότερον. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαιον, εἶναι τοῦτο, ὅτι τὴν σύμβασιν περὶ ἀνταλλαγῆς παρεβιάσαμεν πρῶτοι ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι, διότι εἴχομεν τὸ μεγαλύτερον συμφέρον ὅπως ἐκτελεσθῇ ἡ σύμβασις αὕτη, εἴμεθα διὰ τοῦτο περισσότερον ἀδικαιολόγητοι. Σημειωτέον ὅτι ἐκ τῆς μελέτης αὐτῆς θὰ ἴδετε, ὅτι κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῶν 7 περίπου ἐτῶν, ἐφθάσαμεν εἰς συνεννόησιν μὲ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγκύρας, ἀλλὰ ἡ συνεννόησις ἢ μᾶλλον αἱ συνεννοήσεις εἰς τὰς ὁποίας ἐφθάσαμεν δὲν κατωρθώθη ποτὲ νὰ ἐκτελεσθοῦν.

Καὶ διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν αὐτῶν δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς καλοπίστως νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ὅλη ἡ εὐθύνη βαρύνει τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν. Ἐσυνάψαμεν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1925 ἐν Ἀγκύρᾳ μίαν συμφωνίαν, γνωστὴν κοινῶς ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐξηντάρη-Ρουσδῆ, ἀλλὰ τὴν συμφωνίαν αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν, εὑρεθεῖσα ἐνώπιον διαμαρτυριῶν τῶν ἐξῶ ἐνδιαφερομένων καὶ ληξαμενῦσα ὅτι ὑπάρχουν ἀντιστοίχως οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν Κωνσταντινουπόλει κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν, δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ, καὶ ἐματαιώθη ἡ συμφωνία. Ὑπεγράφη τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐν Ἀθήναις συμφωνία, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Συμφωνία τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1926. Ἡ συμφωνία αὐτὴ ἔθετεν ὡς βάσιν τὴν παρακράτησιν ὑπὸ ἑκατέρας τῶν Κυβερνήσεων, κατ' ἀρχήν, τῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα εἶχον καταλάβει ἀλλ' ἀπεφασίζετο εἰδικῶς ἡ ἐπιστροφὴ τῶν κτημάτων τῶν ἀστικῶν τῶν μὴ ἀνταλλαξίμων Τούρκων. Ὅταν ὑπεγράφετο ἡ σύμβασις αὐτὴ καὶ ἀνελαμβάνομεν τὴν ρητὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιστρέψωμεν τὰ ἀστικὰ κτήματα τῶν μὴ ἀνταλλαξίμων, ἐγνώριζεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι ὡς πρὸς τὰ ἀστικὰ αὐτὰ κτήματα ἀπόφασις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ληφθεῖσα ἕνα καὶ ἥμισυ ἔτος ἐνωρίτερον, εἶχεν ἀναγνωρίσει 119 Τούρκους ὡς μὴ ἀνταλλαξίμους, λόγῳ τοῦ ὅτι τοὺς ἐθεώρησεν ὡς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἐννάτην δήλωσιν, καὶ ἑπομένως ἐγνώριζεν ὅτι, ἀναλαμβάνοντες τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀστικῶν αὐτῶν κτημάτων, ἔπρεπε ν' ἀποδώσωμεν τὰ ἀστικὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς 119 αὐτοὺς Τούρκους. Τί συνέβη ὅμως; Ἡμεῖς ἠμφισβητοῦμεν ὅτι οἱ 119 αὐτοὶ Τοῦρκοι οἱ ὁποῖοι εἶχον χαρακτηρισθῇ ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὡς μὴ ἀνταλλάξιμοι ἦσαν πραγματικῶς ἀνταλλάξιμοι. Ἀνεγωρίζομεν διὰ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ὅτι ἦσαν τοιοῦτοι, ἀλλὰ διὰ τοὺς ὑπολοίπους προεβάλομεν ἀμφισβητήσεις, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τούτων ἐλέγομεν ὅτι εἷς ἐξ αὐτῶν διετέλεσε μουστῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὅτι ἕνας ἄλλος εἶχε παρουσιασθῇ ὡς ὑποψήφιος εἰς τὰς ἐκλογάς. Καὶ αὐτὰ τὰ γεγονότα ἀποδεικνύουν ὅτι δὲν ἦσαν Τοῦρκοι ὑπήκοοι, ὡς ἔπρεπε νὰ εἶνε διὰ νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τὴν ἐνάτην δήλωσιν. Καὶ διὰ τοῦτο ἠρνήθημεν νὰ ἐκτελέσωμεν ἐν συνόλῳ τὸν πίνακα αὐτόν. Τὴν ἄρνησιν αὐτὴν κύριοι τὴν θεωρῶ βαρὺ πολιτικὸν σφάλμα ἐκ μέρους μας, διότι τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγνωρίζομεν ὅτι ἕνα καὶ ἥμισυ χρόνον προτήτερα δι' ἀποφάσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς εἶχεν ἀναγνωρισθῇ ἡ μὴ ἀνταλλαξιμότης αὐτῶν τῶν 119, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγνωρίζομεν ὅτι μόλον ὅτι ἐπεδιώξαμεν τὴν τροποποίησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς, δὲν ἐπετύχαμεν τοῦτο, διότι ἡ Μ. Ἐπιτροπὴ ἐπέμενε εἰς τὴν ἀντίληψιν της ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μὴ ἀνταλλαξίμων, πρὸ πάντων δὲ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγνωρίζομεν, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς περὶ μὴ ἀνταλλαξιμότητος αὐτῶν τῶν 119 εἶχε ληφθῇ συμπράττοντος καὶ ὁμογνωμοῦντος τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπήν, εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ ἄρνησις αὕτη νὰ ἐκτελέσωμεν τὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἀνελάβομεν τὸ 1926, ἀπετέλει βαρὺ πολιτικὸν σφάλμα, διότι ἐδημιούργει ὑπόνοιαν, ὅτι ἡ ἐνέργεια ἡμῶν δὲν ἦτο εἰλικρινής. Ἔννοῶ καλῶς τὴν ψυχολογίαν, κύριοι, τῶ μονίμων ὑπαλλήλων οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦντο νὰ ἀποδώσουν τὰ κτήματα αὐτὰ καὶ οἱ ὁποῖοι ἐν πλήρει καλῇ πίστει ἐθεώρουν μερικὰ ἐξ αὐτῶν ὡς μὴ ἀνταλλάξιμα. Ἀλλ' ὑφ' ἃς περιστάσεις εἶχεν ὑπογραφῇ ἡ συμφωνία τοῦ 1926 δὲν εἶχον δικαίωμα αὐτοὶ νὰ κάμουν πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Νομίζω ὅτι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἠμφισβητοῦμεν τὴν μὴ ἀνταλλαξιμότητα ἦσαν περίπου 15—18. Ποίαν ἀξίαν θέλετε νὰ ἔχουν αἱ περιουσίαι αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν 15—18; πρόκειται περὶ ἀστικῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα γνωρίζετε εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται. Θέλετε νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἀξίαν τῆς περιουσίας ἑκάστου εἰς 1, 11)2 ἢ 2 ἑκατομμύρια; Βάλετε ὅ,τι θέλετε. Ὅσον δήποτε καὶ ἂν ἦτο ἀκριβὲς τὸ τίμημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπληρώναμεν, εἴχομεν καθῆκον νὰ τὸ πληρώσωμεν,

ἐὰν ἠθέλομεν νὰ μὴ δημιουργήσωμεν κατάστασιν πραγμάτων ἡ ὁποία θὰ ἐξετράχυνε τὰς σχέσεις καὶ ἐπακολούθημα θὰ εἶχε τὴν ἐπίτασιν τῶν κατασχέσεων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει περιουσιῶν. Κύριοι βουλευταί, εἶναι ἐνδεχόμενον μερικοὶ εἴτε ἐκ τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, εἴτε ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις, νὰ σκανδαλισθοῦν βλέποντες τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀνερχόμενον ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῆς Ἑλληνικῆς διὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι εἰς τὰς δυσχερείας αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν μετέχομεν ἐξ ἴσου καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐν Ἀγκύρᾳ. Ἀλλ' ἐγὼ πιστεύω κύριοι, ὅτι ἐξυπηρετῶ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς χώρας ἐκθέτων ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

Πρέπει πρωτίστως ἡ κοινὴ γνώμη ἡ Ἑλληνικὴ νὰ μὴ διατελῇ ὑπὸ τὴν πεπλανημένην ἐντύπωσιν, ὅτι συστηματικὴ κακοπιστία ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ παρεμπόδισε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς. Πρέπει ἐξ ἄλλου αἱ δημόσιαι ἡμῶν ὑπηρεσίαι, αἱ ὁποῖαι εἰς περιστάσεις ὅπως ἡ παροῦσα εὐθύνονται πολλάκις οὐσιαστικῶς περισσότερον ἀπὸ τοὺς πολιτικούς, διότι οὐσιαστικῶς αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμπνέουν τοὺς πολιτικοὺς ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων λεπτομερειακῶν, πρέπει, λέγω, αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι νὰ ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τὴν ἰδέαν, ἀπὸ τὴν πεποίθησιν τὴν βαθεῖαν, ὅτι πρώτιστον συμφέρον μιᾶς χώρας πεπολιτισμένης εἶναι νὰ ἐκτελῇ πιστῶς τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνει (χειροκροτήματα). Πρέπει δὲ νὰ προσθέσω, πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεως ἐν προκειμένῳ, ὅτι αἱ παρατηρήσεις μου δι' αὐτὴν τοὐλάχιστον τὴν περίστασιν δὲν ἀπευθύνονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ συμφωνία τῆς Ἀγκύρας, κύριοι βουλευταί, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐξηντάρη — Ρουσδῆ, ἦτο ἀναμφισβητήτως εὐνοϊκωτέρα δι' ἡμᾶς ἀπὸ τὴν μετὰ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος συναφθεῖσαν συμφωνίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἡ δὲ συμφωνία τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Δεκεμβρίου 1926, ἂν ἐφηρμόζετο, θὰ ἦτο πολὺ εὐνοϊκωτέρα ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῆς ὁποίας τὴν κύρωσιν σᾶς ζητῶ σήμερον. Βλέπετε λοιπὸν ποῖα ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἐνεργείας. Ὁπωσδήποτε, κύριοι βουλευταί, ἡ σύμβασις τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως ἐξήγησα ἤδη, δὲν ἐφηρμόσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἐδέησε ν' ἀρχίσωμεν νέας διαπραγματεύσεις, διὰ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ εὕρωμεν νέον στάδιον συνεννοήσεως Αἱ νέαι αὐταὶ διαπραγματεύσεις ἤρχισαν τὸ πρῶτον κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1927, βάσιν δὲ αὐτῶν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔθεσεν, ὀρθοτάτην βέβαια ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ συμφέροντος, τὴν διὰ διαιτησίας λύσιν ὅλων τῶν διαφορῶν αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐχώριζον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγκύρας. Ἀλλὰ τὴν λύσιν αὐτὴν ἀπέκρουσεν ἐπιμόνως ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ἐξηκριβώθη ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ν' ἀποδεχθῇ τὴν Ἑλληνικὴν πρότασιν ἦτο ἀνέκκλητος, ἠναγκάσθημεν νὰ ἐξευρωμεν ἄλλην βάσιν συνεννοήσεως. Τὸ κύριον γνώρισμα τῆς νέας βάσεως τῆς συνεννοήσεως ἦτο ὅτι κατὰ κανόνα ἑκάστη Κυβέρνησις θὰ κρατήσῃ τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἤδη εἰς τὴν κατοχήν της, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει κτημάτων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ἄλλων τινῶν μικροτέρας σημασίας. Ἡ Τουρκία τὴν βάσιν αὐτὴν τὴν ἀπεδέχθη, ἐζήτει ὅμως νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἀρχὴ αὐτὴ τῆς παρακρατήσεως ἐκ μέρους ἑκατέρας τῶν Κυβερνήσεων τῶν μὴ ἀνταλλαξίμων κτημάτων, καὶ εἰς τὰ ἀνταλλάξιμα, νὰ ἐπέλθῃ δηλ. πλήρης συμψηφισμὸς τῆς ἀξίας καὶ τῶν κτημάτων τῶν ἀνταλλαξίμων. Τοῦτο δὲ ἀπετέλεσε τὸ πρόσκομμα τῆς ἐπιτεύξεως μιᾶς συνεννοήσεως ἐπὶ ὁλόκληρον σχεδὸν διετίαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγνώριζεν ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς εἶχε καταστῇ ἀδύνατος οὐσιαστικῶς.

Καὶ τὸ ἐγνώριζε τοῦτο ἐκ τῆς πικρᾶς πείρας, τὴν ὁποίαν εἶχε πορισθῇ ἐκ τῆς διεξαγωγῆς τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως. Ἐγνώριζεν ὅτι μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως τοῦ Νεϊγὺ ὑπεγράφη καὶ σύμβασις, διὰ τῆς ὁποίας ἐπετρέπετο εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ Βουλγάρους, ὅσοι ἤθελον νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν χώραν, ἡ ὁποία δὲν τοὺς ἤρεσε διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν χώραν τῶν ὁμογενῶν των. Ἡ μετανάστευσις αὕτη εἶχε χαρακτῆρα ἐντελῶς ἐθελούσιον, διεξήχθη δὲ ὑπὸ τὴν εὐθύνην καὶ τὴν κατεύθυνσιν ὑποεπιτροπῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως, ὑπὸ τοὺς ἀρίστους δηλαδὴ ὅρους. Καὶ ὅμως, ἐνῷ ὑπὸ τοιούτους ὅρους διεξήχθη ἡ μετανάστευσις αὕτη, καὶ μολονότι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις εἶχε καὶ συμφέρον ἀλλὰ καὶ ἐπέδειξε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἐκ παντὸς τρόπου διευκολυνθῇ τὸ ἔργον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, συνεπληρώθησαν κατ' αὐτὰς 10 ἔτη ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως καὶ μόλις μετὰ τινας μῆνας ἀκόμη ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχει ἀχθῇ εἰς πέρας τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων οἱ ὁποῖοι μετηνάστευσαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπωφεληθέντων τῆς συμβάσεως αὐτῆς περὶ ἐκουσίας μεταναστεύσεως ἀνέρχεται εἰς 95.000 περίπου Βουλγάρους καὶ 45.000 περίπου Ἕλληνας. Πρόκειται δηλαδὴ περὶ 140.000 ψυχῶν. Ὅταν ἔχετε τοῦτο ὑπ' ὄψιν σας καὶ ἐνθυμηθῆτε ὅτι Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι, περὶ ὧν προνοεῖ ἡ σύμβασις τῆς Λωζάνης, ὑπερβαίνουν, τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον ψυχῶν, θὰ ἀναγνωρίσητε ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς μεγάλην αἰσιοδοξίαν ἐὰν θὰ ἐδέχετο ὅτι διὰ δεκαπλάσιον πληθυσμὸν Ἑλληνοτουρκικὸν θὰ ἀπητεῖτο τοὐλάχιστον δεκαπλάσιος χρόνος παρ' ὅσος ἀπητήθη διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως δηλαδὴ ἕνας ὁλόκληρος αἰών. Μεταχειρίζομαι ἐνοχείται τὴν φράσιν μεταναστάσεως ὡς τεχνικὸν ὅρον, διότι δὲν ἀνταποκρίνεται δυστυχῶς καθόλου πρὸς τὰ πράγματα. Μόνον διὰ τοὺς Μουσουλμάνους ποὺ ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἰσχύει τοῦτο, ἂς ποῦμε δὲ ὅτι ἰσχύει ἓν τινι μέτρῳ καὶ διὰ 200.000 ὁμογενεῖς, δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου εὑρίσκοντο εἰς τὰ ὄρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κρυπτόμενοι καὶ τοὺς ὁποίους κατορθώσαμεν διὰ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς νὰ τοὺς φέρωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς παρεμβάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς. Οἱ ἄλλοι δὲν ἦσαν μετανάσται, ἀλλὰ ἐκδιωχθέντες.

Ἐγνωρίζομεν λοιπὸν ὅτι αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς εἶχον καταντήσει ἀνεκτέλεστοι. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν τὴν διὰ πράξεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀκύρωσιν ἢ ἀθέτησιν τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως τῆς Λωζάννης, διότι ἐφρονήθημεν ὅτι θὰ ἐδημιουργεῖτο ἐντεῦθεν ἐσωτερικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ παράσχῃ ἀρκετὰ πράγματα εἰς τὴν κανονικὴν ἐξέλιξιν τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι, ὅταν μίαν τῶν ἡμερῶν ἀνεχωροῦμεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ μίαν συνεδρίασιν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, εἶχα παρακαλέσει ἕνα ἐκ τῶν συμμετασχόντων τοῦ Συμβουλίου νὰ μὲ συνοδεύσῃ. Ἐντὸς τῆς ἁμάξης ἐξέθηκα τὰς ἀνησυχίας μου ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καὶ ἔλεγα: Μὲ τὴν ἀλήθειαν νομίζω ὅτι τὸ καθῆκον μου εἶναι νὰ ἀντιμετωπίσω καὶ αὐτὰς τὰς δυσχερείας καὶ νὰ δεχθῶ τὸν συμψηφισμόν, διότι ἐπὶ τέλους, ἐὰν δὲν ἐπωφεληθῇ ἡ χώρα τῆς παρουσίας μιᾶς ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ τερματίσῃ ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐπληρώθη ἐγὼ τὸ καθῆκον μου πρὸς τὴν χώραν; Καὶ ὁ συνομιλητής μου, ὁ ὁποῖος συνεμερίζετο τὰς ἀνησυχίας τὰς ἰδικάς μου, μοῦ εἶπε: Ναί, αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἄποψις τοῦ ζητήματος, ἡ ἄλλη ὅμως ἄποψις τοῦ ζητήματος, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ λησμονῆς, εἶναι ὅτι, ἐὰν τὸ κάμῃς αὐτό, μπορεῖ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σου νὰ μὴ δημιουργηθοῦν δυσχέρειαι, ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ δημιουργηθοῦν δυσχέρειαι κατὰ τὴν διαδοχὴν ἄλλων Κυβερνήσεων αἱ ὁποῖαι θὰ ἐτύγχανον νὰ εἶναι ὀλιγώτερον ἰσχυραί. Ἐξέθηκα αὐτὰ κύριοι, διὰ νὰ δικαιολογήσω, ἔστω καὶ μερικῶς, διατὶ ἐνωρίτερον δὲν ἐπροχώρησα ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δεχόμενος σαφῶς καὶ καθαρῶς τὸν συμψηφισμὸν καὶ τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ ἐπιτύχω καὶ

πινα ἀνταλλάγματα. Ὡς ἐκ τούτου λοιπὸν ἀπέκρυσα ἐπιμόνως μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τὴν διὰ συμπράξεως τῶν δύο Κυβερνήσεων μεταβολὴν τῶν διατάξεως τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς καὶ ἀντεπροτείναμεν εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀναθέσουν τὰ δύο Κράτη εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων, ὄχι πλέον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀτομικῆς ἐκτιμήσεως, τὴν ὁποίαν προβλέπει ἡ Συνθήκη τῆς Λωζάνης, ἀλλὰ, δι' ἑνὸς συστήματος συνοπτικοῦ καὶ συνολικοῦ, ὅπως τὸ ὀνομάσαμεν, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἀνταπεκρίνετο βεβαίως πρὸς τὴν ἀπόλυτον δικαιοσύνην, θὰ ἦτο ὅμως τὸ μόνον πρακτικῶς δυνατόν.

Ἤαρ' ὅλην τὴν ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ἐπιμονήν μας ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐστάθη ἀδύνατον νὰ πείσωμεν τὴν Ἄγκυραν ὅπως συμφωνήσῃ πρὸς τὰς ἀπόψεις ἡμῶν. Ἐφόσον δὲ ἐπρόκειτο περὶ μεταβολῆς τῶν ἰσχυουσῶν συνθηκῶν, φυσικὰ δὲν εἴχομεν τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ παραπονούμεθα κατὰ τῆς Ἀγκύρας διότι ἠρνεῖτο νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν συνθηκῶν. Ἀλλωστε, κύριοι, πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Ἄγκυρα εἶχε πορισθῇ μαθήματα ἐκ τῆς πείρας τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως. Εἶχε πορισθῇ καὶ ἐκείνη τὴν πεῖραν ἡ ὁποία τὴν ἐβεβαίου ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης ἦτο ἀνεφάρμοστος. Δὲν εἶχε κανένα συμφέρον ἑπομένως ἡ Ἄγκυρα ὅπως συμφωνήσῃ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Ὅταν θὰ ἀναγνώσετε κύριοι τὴν ἔκθεσιν τῶν οὐδετέρων θὰ εὕρητε ἐκεῖ βεβαιούμενον ὅτι εἰς μίαν ἐποχήν, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1925, ἓν ἔτος περίπου καὶ μόνον μετὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς αὕτη ὁμοφώνως κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα τὸ ὁποῖον διετύπωσεν εἰς πρακτικόν της, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς περὶ ἀτομικῆς ἐκτιμήσεως διατάξεως τῆς συνθήκης περὶ ἀνταλλαγῆς εἶναι ἀδύνατος καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ ἕνας ἄλλος τρόπος λύσεως τῆς δυσχερείας. Δὲν τὴν ὠνόμαζον τότε συνοπτικὴν καὶ συνολικὴν ἀλλ' ἔλεγον «ἕνα ἄλλον τρόπον». Τὸ δὲ παράδοξον εἶναι ὅτι εἰς τοῦτο τότε καὶ ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ συνεφώνει διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν εἶχε ἀκόμη συναχθῇ τὸ πόρισμα τὸ ἐκ τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως, τοῦ ἀπολύτως δηλαδὴ ἀδυνάτου τῆς ἐκτιμήσεως. Ἐθεωρεῖτο ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο ἔργον μᾶλλον μακρὸν καὶ διὰ τοῦτο τὰ Τουρκικὰ μέλη συνεφώνουν ὅτι κάποιον ἄλλον τρόπον πρέπει νὰ εὕρωμεν. Δυστυχῶς δὲν ἐπεδιώχθη περαιτέρω ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ τότε. Καὶ ὅταν, ὅπως εἶπον προηγουμένως, διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου ἐξηκριβώθη ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν εἶναι δυνατή, ἦτο φανερὸν ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπιμόνως θὰ ἠρνεῖτο νὰ συμφωνήσῃ ὅπως μεταρρυθμίσῃ τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης περὶ ἀνταλλαγῆς διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐκτιμήσεως. Διότι πρέπει ἐπίσης νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις φαίνεται κατὰ τοῦτο σύμφωνος μὲ τὸν προσφυγικὸν μας κόσμον, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως αὐτὴν μᾶλλον θὰ ἀπεδείκνυεν ὠφελίμην. Διὰ τοῦτο ὅταν ἐμείναμεν πρὸ ὀλίγου χρόνου, πρὸ μηνὸς περίπου ἴσως, σύμφωνοι ἐπὶ ὅλων τῶν ἄλλων σημείων τῆς συμφωνίας, ἐδεχόμεθα τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ παρ' ἡμῶν προταθέντος ἄρθρου 4 τῆς συμφωνίας αὐτῆς, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητοῦμεν νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς τρίτους νὰ ἐκτιμήσουν ὅπως ἤθελαν τὰ κτήματα. Ἐδεχόμεθα νὰ μεταρρυθμίσωμεν τὸ ἄρθρον καὶ νὰ περιορισθῶμεν νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς τρίτους νὰ μᾶς εἴπουν τὴν γνώμην των περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐκτίμησις αὐτή, ἡ λύσις τοῦ ζητήματος αὐτοῦ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν κτημάτων.

Ἡ γνωμοδότησις, κύριοι, ἐξεδόθη, μάλιστα τόσον ταχέως ὥστε νὰ εἶναι κανεὶς βέβαιος, ὅτι ἦτο ἑτοίμη ἀπὸ πρωτήτερα, διότι ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐγνώριζον οἱ οὐδέτεροι ὅτι θὰ προσεφεύγομεν εἰς αὐτούς. Ἡ γνωμοδότησις αὐτὴ ἦλθε τὸ Σάββατον τὸ ἑσπέρας καὶ κατατίθεται ἀπόψε εἰς τὴν Βουλήν, ὅπως λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ συμφωνία, κύριοι, συνωμολογήθη ὑπὸ τὴν ρητὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἑκατέρα τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐπιφυλάσσεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰ νομοθετικά της σώματα πρὸς κύρωσιν τὴν συμφωνίαν μόνον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν οὐδετέρων καὶ μόνον καθόσον θὰ ἔστεργε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν γνώμην τούτων.

Ἡ Κυβέρνησις, κύριοι, ἡ Ἑλληνική, μελετήσασα ἐπισταμένως τὴν ἔκθεσιν ἔφθασε νὰ ἀποδεχθῇ αὐτὴν καὶ διὰ τοῦτο εἰσάγει σήμερον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρὸς κύρωσιν τὴν συμφωνίαν τῆς Ἀγκύρας. Κανεὶς σεβόμενος ἑαυτόν, κύριοι βουλευταί, δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιμείνωμεν ἀρνούμενοι εἰανδήποτε συνεννόησιν μὲ τὴν Τουρκίαν, νὰ ἐπιμείνωμεν, λέγω, ἀρνούμενοι, διότι ἠξιοῦμεν νὰ γίνῃ, ἡ ὑπὸ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς προβλεπομένη ἀτομικὴ ἐκτίμησις, ἡ ὁποία εἶχε καταδειχθῇ ὡς ἀπραγματοποίητος. Θὰ ἦτο ἀληθὲς πολιτικὸν ἔγκλημα, ἂν ἐπιμένοντες εἰς ἐπιδίωξιν χιμαίρας, ἀπολύτως χιμαίρας, διεκόπτομεν τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Τουρκίας. Ὅλοι ἐννοεῖτε καλῶς ποῖαι θὰ ἦσαν αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ὁριστικῆς ματαιώσεως τῶν διαπραγματεύσεων. Αἱ σχέσεις μας μὲ τὴν Τουρκίαν θὰ ἐδηλητηριάζοντο, ἡ ἐπανάληψις τῆς κατασχέσεως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἦτο ἐπικειμένη, ἡ συνέχισις δὲ τῆς ἀφορήτου καταστάσεως ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη διὰ τὸν ὁμογενῆ πληθυσμὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς ἀδυναμίας τῆς ρυθμίσεως τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς θὰ ἐγίνετο ἀφορμὴ ὥστε ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσῃ ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους καὶ νὰ διαρρεύσῃ ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ πρόκειται περὶ πληθυσμοῦ, κύριοι, 110 περίπου χιλιάδων ἀνθρώπων, ἀσπὸν δέ. Καὶ ἐννοεῖ ἐκαθεὶς ποῖα θὰ ἦσαν τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς εἰσροῆς ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἑνὸς τοιούτου πληθυσμοῦ ἀστικοῦ καθαρῶς. Περαιτέρω ἡ ὁριστικὴ διακοπὴ τῶν διαπραγματεύσεων θὰ ὤθει τὰς δύο χώρας εἰς διαγωνισμὸν ἐξοπλισμῶν. Ἀντιθέτως, κύριοι ἀποδεχόμενοι τὴν γνώμην τῶν οὐδετέρων καὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς, ἐπιτυγχάνομεν πρῶτον μὲν τὴν ἄρσιν τῶν κατασχέσεων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, τὴν ἀναγνώρισιν ὅλων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρισκομένων ὁμογενῶν τούρκων ὑπηκόων τῶν νῦν σωματικῶς εὑρισκομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς établis τὴν ἄρσιν ὅλων τῶν σήμερον ἐπιβεβλημένων περιοριστικῶν μέτρων, τὴν ὁριστικὴν παρακράτησιν τῶν κτημάτων τῶν Τουρκῶν τῆς ἐννάτης δηλώσεως τῶν χρησιμοποιηθέντων εἰς ἐγκατάστασιν, τὸν συμψηφισμὸν αὐτῶν μὲ τὰ κτήματα τῶν Ἑλλήνων τὰ κείμενα ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μὲ τὰ κτήματα τῶν φυγάδων établis. Ἐπιτυγχάνομεν ἀκόμη τὴν ἐξαίρεσιν ἀπολύτως φιλικῶν σχέσεων μὲ τὴν Τουρκίαν. Καὶ τὴν ἐξαίρεσιν αὐτὴν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐντὸς τοῦ παρόντος θέρους ἡ ὑπογραφὴ καὶ ἄλλων συμβάσεων, ὅπως ἡ ἐμπορική, ἡ ναυτιλιακή, Προξενική, καθὼς καὶ συμφωνία φιλίας καὶ διαιτησίας καὶ ἡ ἔναρξις διαπραγματεύσεων πρὸς ἐξεύρεσιν ἑνὸς δυναμοῦ τρόπου καθορίζοντος τὴν κατ' ἀρχὴν ἀναγνωρισθεῖσαν ἐκατέρωθεν ἀρχὴν τῆς ἰσοπλίας κατὰ θάλασσαν.

Οἱ ἀντιτιθέμενοι, κύριοι, κατὰ τῆς ρυθμίσεως τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Τουρκίαν, τῆς ὁριστικῆς ρυθμίσεως, διὰ τῆς ἀναγωρίσεως τοῦ ἀνεφίκτου τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν, οἱ ἀντιτιθέμενοι λοιπὸν οὗτοι, οὐσιαστικῶς δὲν εἶχον ἀντίρρησιν νὰ ὑπογράψωμεν τὴν σύμβασιν αὐτήν. Ὑπεστήριζον μόνον ὅτι ὑπογράφοντες τὴν σύμβασιν πρέπει νὰ ὑποκαταστήσωμεν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ὑπέχει ἡ Τουρκία ἐκ τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν. Ἡ ἰδέα αὐτή, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἠδύνατο νὰ ὑποκατασταθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτὰς τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦτο ἰδέα νέα, ὑπεβλήθη ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν καὶ μάλιστα τότε προεβλήθη ὑπὸ μορφὴν ἀκόμη ὀξυτέραν.

Δὲν ἐθεωρεῖτο κἂν ὅτι μόνον ἐὰν ἡμεῖς παρεβιάζαμεν τὴν Σύμβασιν τῆς Λωζάννης θὰ ἐδημιουργεῖτο τοιαύτη ὑποχρέωσις, ἀλλ' ἀσχέτως πρὸς τοιαύτην τινὰ παραβίασιν, εἴμεθα ἕνα εἶδος ἐγγυητοῦ, διὰ νὰ μὴ εἴπω ὅτι εἴμεθα ἕνα εἶδος πρωτοφειλέτου εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας εἶχεν ἀναλάβει ἡ Τουρκία διὰ τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς. Ἐνθυμεῖσθε δὲ ὅλοι, νομίζω, καλῶς πόσον κατηγορηματικῶς καὶ πόσον σαφῶς ἀπέκρουσα τότε τὰς ἀντιλήψεις αὐτάς. Ἐδήλωσα μάλιστα, ὅτι εἶναι εὐτύχημα ὅτι παρουσιάζονται αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ εἰς τὰς παραπονὰς ἐκλογῶν, διότι δὲν ἤθελα νὰ ὑποκλέψω τὰς ψήφους τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ προσφυγικὸς κόσμος, εἶπον, ὅτι αἱ ἰδέαι αὐταὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρουν ἐν τῷ προσώπῳ μου, τοὐλάχιστον, ὑποστηρικτήν. Εὐτυχῶς ἡ δοθεῖσα ψῆφος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ γνώμη μερικῶν αὐτοκλήτων ὑπερασπιστῶν τῶν συμφερόντων τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου δὲν κατώρθωσε νὰ εὕρῃ ἀπήχησιν οὔτε εἰς ἕνα μικρὸν μέρος αὐτοῦ. Σήμερον ὅμως κύριοι, ὅταν ἐγνώσθη πρὸ τινων ἡμερῶν, ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν σύναψιν ὁριστικῆς συμφωνίας μετὰ τῆς Τουρκίας, ἤρχισε νὰ διαδίδεται, ὅτι αἱ ἀντιλήψεις αὐταὶ εὑρίσκον ὑποστήριξιν καὶ ἐκ μέρους μερίδος τινὸς τοὐλαχίστον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ πρᾶγμα βεβαίως, ἂν ἦτο ἀληθές, θὰ ἦτο σοβαρόν, διότι ἂν σοβαροὶ πολιτικοὶ ἄνδρες προστήρχοντο νὰ βεβαιώσουν τὸν προσφυγικὸν κόσμον, ὅτι ἡ ἀπαίτησις τὴν ὁποίαν προέβαλλον οἱ αὐτόκλητοι ὑπερασπισταί του εἶναι βάσιμος καὶ δικαία, ἐνῶ θὰ ἀνεγνώριζα, ὅτι ἦτο φυσικόν, ὅτι ἦτο πιθανόν—δὲν λέγω, ὅτι θὰ ἦτο βέβαιον, ἀλλὰ θὰ ἦτο τοὐλάχιστον ἐνδεχόμενον—ἕνα ἄξιον λόγου μέρος τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου νὰ ἠκολούθῃ τὸν πολιτικὸν ἄνδρα τὸν σοβαρόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐνεφανίζετο νὰ ὑποστηρίξῃ τοιαύτας ἰδέας. Ἑπομένως ἐγὼ ἐνόμιζα, ὅτι ἐνώπιον τοιούτου ἐνδεχομένου ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως πλέον δὲν ἦτο καθόλου συνταγματικῶς ἄφογος, διότι αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας εἶχον ἐπιτύχει τὴν πλειονοψηφίαν τὸ Ἑλληνικὸν Λαοῦ θὰ εἶχον ἀνατραπῇ. Διὰ τοῦτο, κύριοι, κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐζήτησα νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ πρᾶγμα διὰ νὰ γνωρίζω ποῖον ἦτο τὸ καθῆκόν μου. Ὑπῆρξα δὲ εὐτυχὴς διότι διεπιστώθη, ὅτι ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος, καίπερ ἐν πολλοῖς διαφωνῶν ἢ ἔχων ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφεῖσαν συμφωνίαν, εὑρέθη ἀπολύτως σύμφωνος εἰς τὸ ὅτι ἐν τῆς συμφωνίας αὐτῆς οὐδεμία γενναία ἀποκατάστασις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἶναι βέβαιος, ὅτι θὰ ἀκούσῃ μετ' ἀπολύτου ἱκανοποιήσεως, ὅτι εἰς τὴν κρίσιμον στιγμὴν ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἡγέται εὑρέθησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ ὅτι κανεὶς δὲν ἐσκέφθη νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν φυσικὴν δυσφορίαν τῆς προσφυγικῆς μάζης. Εἶχα λοιπὸν καθῆκον ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου σήμερον νὰ ἐπαναλάβω ἐλπίζω τελειωτικῶς, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχα διακηρύξει εἰς τὰς παραμονὰς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, ὅτι δηλαδὴ ζήτημα ὑποκαταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὴν εὐθύνην τοῦ Τουρκικοῦ δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἐν Ἑλλάδι. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος μίαν εἶχε καὶ ἔχει ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο, τὴν ὑποχρέωσιν τὴν νομικὴν νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῆς προσφυγικῆς μάζης τὴν ἀνταλλάξιμον Τουρκικὴν περιουσίαν τὴν ἐν Ἑλλάδι κειμένην. Γνωρίζετε ἄλλως τε, ὅτι τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν τὴν νομικὴν ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ προκαταβολικῶς διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων, ποσοῦ 6.000.000.000 δραχμῶν, τῶν ὁποίων ἡ κυκλοφορία εἰς τὴν ἀγορὰν γνωρίζετε πόσον συνετάλλισε τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Ὀφείλω νὰ προσθέσω, διότι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπιβάλλεται ἀπόλυτος εἰλικρίνεια, ὅτι, καὶ ἂν ἀκόμη ἦτο δυνατὴ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν καὶ ἂν ἀκόμη ἡ ἐκτέλεσις αὐτὴ ἀπεδείκνυε ὀφειλέτιδα τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, καὶ τότε πάλιν ἡ ὑποχρέωσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἦτο νὰ ἐξαπλήσῃ τὰς προσπαθείας της ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν εἰσπραξιν τοῦ ποσοῦ τούτου, ἀλλ' οὐδέποτε ἦτο ἐγγυητὴς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις περὶ τῆς προθυμίας πρὸς πληρωμὴν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς φερεγγυότητος αὐτῆς. Δὲν λέγω δὲ μὲ ἕνναν μειωτικὴν τὴν λέξιν, ἀλλ' ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι καὶ ἐν Τουρκίᾳ εὑρίσκονται πρὸ ὡρισμένων δυσχερειῶν, δημοσιονομικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπέβαλαν ὅπως ἡ ὑπηρεσία τοῦ δημοσίου χρέους ἀνασταλῇ. Τὸ ὅτι ματαιοῦται ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἄνευ ἐνεργείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἡ ἐκτέλεσις, οὐδαμῶς ἐκ τούτου δημιουργεῖται κατὰ τοῦ Κράτους ὑποχρέωσις. Δὲν θὰ ἐδημιουργεῖτο νομικὴ ὑποχρέωσις, οὐδὲ ἐὰν μετερρυθμίζαμεν τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς, ἀφοῦ καὶ τὴν σύμβασιν ἐκείνην συνωμολογήσαμεν, ἀκόντων τῶν ἐνδιαφερομένων, ὄχι ὡς ἐντολοδόχοι, ἀλλὰ ἀκόντων, ἐπαναλαμβάνω, τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὴν γενικωτέραν ἀντίληψιν τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων καὶ τῆς χώρας καθόλου καὶ τῆς προσφυγικῆς μάζης ἰδικωτέρως.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν γεννᾶται καμμία νομικὴ ὑποχρέωσις, δὲν γεννᾶται ὅμως οὔτε ἠθικὴ ὑποχρέωσις, τὴν ὁποίαν θὰ ἐθεώρουν ὑριστημένην μόνον, ἐὰν ἐν τῇ ἐνεργείᾳ ἡμῶν ἐκαταύτο ἡ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως, ὁπότε θὰ ἐγεννᾶτο τοὐλάχιστον ἠθικὴ ὑποχρέωσις. Ἠθικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἶναι μία : Ἡ συμπλήρωσις καὶ ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἡ ἐνδειχθεῖσα παρ' ἡμῶν, καὶ μέλλουσα νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν λύσις τοῦ ζητήματος τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἀστῶν προσφύγων ἀποδεικνύει πόσον βαθέως ἐφρορεῖται ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὸ ἠθικὸν καθῆκον τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ἑπομένως ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον νὰ τοῦ εἴπω σήμερον, νὰ ἀποστρέψῃ τὰ ὦτά του, νὰ μὴ τείνῃ εὐήκοον οὖς πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τοῦ λέγουν, οἱ ὁποῖοι τοῦ κηρύσσουν τὸ σύνθημα τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἀντὶ τοῦ ἀπραγματοποιήτου τούτου συνθήματος, ἐγὼ τοῦ δίδω ἕνα ἄλλο σύνθημα, τὸ σύνθημα τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς ἀποκαταστάσεως.

Θὰ τολμήσω μάλιστα νὰ κάμω ἔκκλησιν πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μεταχειρίζονται τὸ σύνθημα τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς ἀποζημιώσεως, νὰ τοὺς ζητήσω νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν, διότι, ἐνῷ γνωρίζουν καλῶς, ὅτι δὲν δύναται νὰ φέρῃ εἰς οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, δύναται ἐν τούτοις νὰ δημιουργήσῃ τὰς μεγαλυτέρας συμφορὰς διὰ τὴν χώραν καὶ κυρίως νὰ ἀνοίξῃ χάσμα μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ της. Δικαιούμεθα κ. βουλευταί, νὰ εἴμεθα πλήρεις χαρᾶς, διότι αἱ προτεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἦτο φυσικὸν νὰ δημιουργηθοῦν ἐκ τῆς ἐπαφῆς δύο τόσον μεγάλων ὄγκων πληθυσμοῦ, αἱ προτεῖναι αὗται καθ' ἡμέραν ἀμβλύνονται καὶ τὸ ἔθνος παρίσταται σήμερον ἡνωμένον ὄχι μόνον ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀπόψεων τῆς ἐσωτερικῆς διαιρέσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικὸν εἶναι σήμερον ἓν, καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία διάκρισις μεταξὺ παλαιοῦ καὶ νέου ἑλληνικοῦ κόσμου. Οἱ πρόσφυγες γνωρίζω καλῶς ὅτι ἀναγνωρίζουν, ὅτι ὁ παλαιὸς πληθυσμὸς ἐξεπλήρωσε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ δυνατοῦ τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα τοῦ ὑπέβαλλεν ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη ἐχειρακρατήματι. Ὁ παλαιὸς ἐξ ἄλλου πληθυσμὸς ἀναγνωρίζει, ὅτι τὸ ἐκ Τουρκίας συρρεῦσαν ὁμογενὲς στοιχεῖον εἶναι πολυτιμώτατον διὰ τὴν μέλλουσαν ἐθνικὴν σταθεροποίησιν.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ πρόσφυγες δὲν ηὔξησαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μόνον κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν ἀριθμῶν τοῦ πληθυσμοῦ. Γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεθα ἔθνος πολὺ ἰσχυρότερον πέραν καὶ τῆς διαφορᾶς ἀκόμη τοῦ ἀριθμοῦ. Ἂς ἀναλογισθῶν λοι-

πόν, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελον νὰ ἐξακολουθήσουν ὑποστηρίζοντες τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποζημίωσιν, ἂς ἀναλογισθοῦν τὴν βαρυτάτην εὐθύνην, τὴν ὁποίαν φέρουν, διότι ὅλον τὸ ἐπιτευχθὲν αὐτὸ ἀποτέλεσμα θὰ τὸ ἔθετον πάλιν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν. Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ἡ ἔκκλησις αὕτη δὲν θὰ ἀποβῇ ἐπὶ ματαίῳ, ὅτι θὰ συναισθανθοῦν τὸ καθῆκον ὅπως καταπαύσουν αὐτὸν τὸν ἐπὶ ματαίῳ ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ εἶναι μάταιος ἀποβαίνει κατ' ἐμὲ ἀνέρως. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἐλπὶς αὕτη δὲν πραγματοποιηθῇ, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος, θὰ ἀποστρέψῃ αὐτὸς τὸ πρόσωπόν του, μὲ τὴν συναίσθησιν, ὅτι συντριβὴν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας θὰ συνεπήγετο ἡ πραγματοποίησις τοῦ συνθήματος τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως καὶ θὰ ἐβύθιζεν ὁλόκληρον τὸ κράτος εἰς συμφοράν, ἀλλ' ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τὸ προσφυγικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσθενέστερον δυστυχῶς ἀκόμη.

Κύριοι βουλευταί, πρὶν κατέλθω τὸ βῆμα ἐπιθυμῶ νὰ διαδηλώσω τὴν χαρά μου, τὴν εἰλικρινεστέραν χαρά μου, διότι ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας, τῆς ὁποίας εἰσηγοῦμαι τὴν κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐπιτρέπει τὴν προσέγγισιν τῶν δύο Κρατῶν καὶ τὴν δημιουργίαν σταθερῶν σχέσεων φιλίας μεταξὺ αὐτῶν. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπω, ὅτι, κατὰ τὴν βαθεῖαν πεποίθησίν μου, ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμφωνίας αὐτῆς, ὡς ἀπαρχὴ τῶν νέων αὐτῶν σχέσεων, ἀποτελεῖ νέον ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν, διὰ τὰ Κράτη τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

Καὶ θὰ σᾶς ζητήσω νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἀνατρέξω ὀλίγον πρὸς τὸ παρελθόν, διὰ νὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ σᾶς πείσω, ὅτι τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τῆς στενῆς προσεγγίσεως τῶν δύο Κρατῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας δὲν ὑποστηρίζω μόνον σήμερον, κατόπιν τῆς ἀτυχοῦς ἐκβάσεως τοῦ πολέμου, ὅπερ θὰ ἤτο ἄλλως τε ἐξ ἴσου θεμιτόν, ἀλλ' ὅτι σήμερον καὶ πάλιν ὑποστηρίζω πολιτικὴν τῆς ὁποίας ὑπῆρξα ἀνέκαθεν θερμὸς θιασώτης.

Ἐπίστευα, κύριοι, πρὸ τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων, καὶ πολὺ πρό, διότι ἤδη κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τὰ ὄνειρα εἶχον ἀρχίσει νὰ διαλύωνται ὀλίγον, ἐπίστευα ὅτι οὐδεὶς λαὸς εἶχε μεγαλύτερον συμφέρον διὰ τὴν διατήρησιν καὶ τὴν στερέωσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, παρὰ ὁ Ἑλληνικός, καὶ οὐδὲν κράτος εἶχε μεγαλύτερον συμφέρον παρὰ τὸ Ἑλληνικόν, διότι ἐν μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Ἔθνους, πολὺ περισσότερον παρὰ τὸ κατοικοῦν τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ἦταν πολῖται τῆς Αὐτοκρατορίας ἐκείνης, ἔζουσαν καὶ εὐημεροῦσαν εἰς αὐτήν. Καὶ ἐὰν ἐξελίσσοντο αἱ σχέσεις ἡμῶν φιλικαί ἑκάστοτε, ἡ ἁρμονία τῆς συνεργασίας θὰ ἐπόριζεν εἰς τὰ δύο Κράτη, ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τὸ Ἑλληνικόν, τὰς μεγαλειτέρας δυνατὰς ὠφελείας. Διηγήθην, κύριοι βουλευταί, εἰς τὴν Βουλὴν αὐτὴν μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, ὅτε εἶχον κατακριθῇ ὑπὸ τῶν ρητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι δὲν ἤθελα τὸν δεύτερον Βαλκανικὸν πόλεμον, διηγήθην, ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ βήματος, ὅτι ἡ κατηγορία τὴν ὁποίαν μοῦ ἀπηύθυναν ἦτο βασιμωτάτη, ἀλλὰ ἀτελής. Δὲν γνωρίζετε ἕνα πρᾶγμα, τοὺς εἶπα. Δὲν γνωρίζετε ὅτι ἐγὼ δὲν ἤθελον οὔτε τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον. Λοιπόν, ὀφείλω νὰ σᾶς κάμω καὶ αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν, διὰ νὰ μπορεῖτε νὰ μὲ κατακρίνετε ἐν γνώσει τοῦ πράγματος. Διηγήθην τότε, ὅτι εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, ἓξ μήνας ἢ ἕνα ἔτος πρίν, ἐπεδίωξα νὰ ἐπιτύχω συνεννόησιν μὲ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἐπέτρεπεν αὕτη τὴν εἴσοδον τῶν Κρητῶν βουλευτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχε καταστήσει ἀδύνατον καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος. Δὲν ἐτολμοῦσαμεν νὰ ἀνοίξωμεν τὴν Βουλήν, διότι ἤρχοντο οἱ πληρεξούσιοι τῆς Κρήτης καὶ ἐπεχείρουν νὰ εἰσέλθουν βιαίως ἐντὸς αὐτῆς. Ἐπρότεινα νὰ ἐπιτραπῇ αὐτὸ καὶ μόνον καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἐπὶ τῆς Κρήτης κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου, ὄχι πλέον διὰ μιᾶς σημαίας ἐπὶ τῆς νησίδος τῆς Σούδας, ἀλλὰ διὰ τῆς πλωσωμῆς φόρου ὑποτελείας, τὸν ὁποῖον θὰ ἐπλήρωνε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, διὰ λογαριασμὸν τῆς Κρήτης. Καὶ τότε ἦτο φυσικόν, ὅτι μετὰ τὴν ἄρνησιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν ταύτην δὲν ἔμενεν εἰς ἡμᾶς τίποτε ἄλλο, ἀφοῦ ἡ ζωή μας ὡς Κράτους συνταγματικοῦ καθίστατο ἀδύνατος, διότι δὲν ἠμπορούσαμε οὔτε τὴν Βουλὴν νὰ ἔχωμεν ἀνοικτήν, δὲν ἔμενε, παρὰ νὰ συμπράξωμεν μετὰ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν λαῶν, διὰ τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον.

Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ ἀκόμη νὰ ὑπενθυμήσω ὅτι, μετὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον καὶ μετὰ τὴν ἀδιαλλαξίαν τῆς τότε Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κυριαρχίας τῶν νήσων, ἔβλεπα τὴν λαίλαπα ἐπερχομένην, καὶ ὅτε ἡ Τουρκία ἡ τότε ἐζήτησε νὰ ἐξώσῃ ἐκ τοῦ ἐδάφους της τοὺς Ἕλληνας πληθυσμούς, ἐπρότεινα εἰς αὐτὴν νὰ συντελέσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν μερικὴν τοὐλάχιστον πραγματοποίησιν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον μόνον ὅρον, ὅτι αὐτὴ θὰ ἦτο ἐκουσία, ἀναβάλλομενος νὰ δεχθῶ, ἀπολύτως, τὴν βιαίαν ἔξωσιν τοῦ πληθυσμοῦ. Ὑπεσχέθην νὰ ἀσκήσω ὅλην τὴν ἐπιρροήν μου ὅπως κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπιτευχθῇ μερικὴ τοὐλάχιστον ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, διότι ἤθελα νὰ δώσω εἰς τὴν Τουρκίαν, διὰ τῆς ἐκ τῆς συμπράξεώς μου ἐπερχομένης μειώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἐν Τουρκίᾳ, τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐπιβουλευόμεθα τὸ Τουρκικὸν καθεστὼς καὶ εἴμεθα διατεθειμένοι εἰλικρινῶς νὰ δώσωμεν τὸ χέρι. Θὰ ἐνθυμεῖσθε, ἴσως, ἐπίσης, ὅτι ὅταν ἐπεδόθη τὸ Αὐστριακὸν τελεσίγραφον εἰς Σερβίαν, ἐγὼ εὑρισκόμην εἰς τὸ Μόναχον μεταβαίνων εἰς Βρυξέλλας, ὅπου εἶχεν ὁρισθῇ τόπος συνεντεύξεως μὲ τὸν Μέγαν Βεζύρην τῆς Τουρκίας, διὰ νὰ εὑρίσκωμεν ἐκεῖ τρόπον συνεννοήσεως. Ἐννοεῖται, ὅτι μόλις ἐγνώσθη ἡ κοινοποίησις τοῦ τελεσιγράφου ἔσπευσα νὰ διακόψω τὸ ταξείδιόν μου καὶ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ μὴ εὑρεθῶ ἀποκλεισμένος εἰς τὴν πολεμικὴν ζώνην. Καὶ ἡ συνέντευξις ἐματαιώθη πλέον καὶ ἐματαιώθη καὶ αὐτὴ ἡ ἀπόπειρα τῆς διενεργείας μερικῆς τοὐλάχιστον, ἐκουσίας ὅμως, μεταναστεύσεως, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἔχω ἀκούσει τῶν πασῶν μου τὸν τάραχον ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Ὅταν, κύριοι, ἐματαιώθη ἡ προσπάθεια αὕτη, ἡ εἰλικρινὴς ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐξευρεθῇ τρόπος συμβιβασμοῦ μὲ τὴν Τουρκίαν, τοῦ ὁποίου συμβιβασμοῦ βάσις θὰ ἦτο ἡ ἀναγνώρισις τῆς Ἑλληνικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν νήσων, μὲ τὴν εἰλικρινῆ σύμπραξιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐπιτευχθῇ μερικὴ τοὐλάχιστον, ἀλλὰ εἰλικρινὴς ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, ὅταν, ἐματαιώθη, λέγω, τοῦτο, εὑρέθην καὶ τότε, ὡς ὑπεύθυνος κυβερνήτης τῆς χώρας, ἐνώπιον τοῦ διλήμματος ἢ νὰ ἀφίσω τὴν Ἑλλάδα οὐδετέραν, θεωμένην τὸν παγκόσμιον αὐτὸν πόλεμον καὶ κινδυνεύουσαν κατὰ τὸ τέλος αὐτοῦ, ἐὰν ἐνίκα ὁ Γερμανικὸς συνδυασμός, νὰ χάσῃ καὶ τὰς νήσους καὶ νὰ ἴδῃ καὶ τοὺς ὁμογενεῖς της πληθυσμοὺς ἀποδιωκομένους ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, ὅπως εἶχεν ἤδη ἀρχίσει νὰ ἐφαρμόζεται τὸ πρᾶγμα, ἐὰν ἐνθυμεῖσθε, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1914, ἢ νὰ μετάσχῃ ἡ Ἑλλὰς τοῦ πολέμου, καὶ συντελοῦσα εἰς τὴν συμμαχικὴν νίκην νὰ περισώσῃ τοὺς ἐθνικοὺς πληθυσμοὺς εἰς τὰ ἐδάφη εἰς τὰ ὁποῖα ἐζοῦσαν ἐπὶ αἰῶνας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς νήσους. Δὲν ἐδίστασα, ποῖον ἦτο τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον μοὶ ἐπεβάλλετο. Ἐλπίζω, ὅτι καὶ οἱ ἐν Ἀγκύρᾳ, ὅταν ἔχουν ταῦτα ὑπ' ὄψει, θὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι ἔκαμα καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν τὸ καθῆκόν μου, ὅπως ἐκεῖνοι ἔκαμαν τὸ ἰδικόν των.

Ἀλλὰ, κύριοι, τώρα αὐτὰ εἶναι παρελθόν. Αὐτὴ ἡ Τουρκία, ἡ Νέα Τουρκία, εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τῆς ἰδέας Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ Νέα Τουρκία δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ περὶ Αὐτοκρατορίας Ὀθωμανικῆς. Ἐπιδιώκει τὴν συγκρότησιν ἐθνικοῦ Τουρκικοῦ Κράτους ὁμοιογενοῦς, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, ὅταν ὅλος σχεδὸν ὁ ὁμογενὴς πληθυσμὸς ἐν Τουρκίᾳ συνέρρευσεν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους, εἰς ἀντίστοιχον ἀσχολούμεθα ἀκριβῶς ἐργασίαν, εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς Κράτους ἐθνικοῦ, περιλαμβάνοντος, καθόσον εἶναι δυνατόν, ὅλον τὸν ὑπάρχοντα ἑλληνικὸν πληθυσμόν.

Καὶ κατορθώσαμεν νὰ ἀποτελοῦμεν πρᾶγματι κράτος τὸ ὁποῖον ἔχει ὁμοιογένειαν, ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζηλέψῃ τὴν ὁμοιογένειαν οὐδενὸς ἴσως ἄλλου εὐρωπαϊκοῦ Κράτους. Μεταβληθησαν λοιπὸν ριζικῶς αἱ περιστάσεις, καὶ θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένον νὰ ἀκολουθήσωμεν σήμερον τὴν πολιτικὴν τῆς δημιουργίας στενοτάτων φιλικῶν δεσμῶν μετὰ τῆς Τουρκίας. Πρόκειται περὶ τοῦ τί ἔχει νὰ κάμῃ ἡ Ἑλλὰς μὲ τὴν Τουρκίαν, ἀναγνωριζομένου ὅτι, μὲ τὴν ἐπελθοῦσαν ριζικωτάτην μεταβολὴν τῶν δύο Κρατῶν, ἔχουν ὑπέρτατον συμφέρον ἀμφότερα τὰ Κράτη νὰ προσεγγίσουν πρὸς ἄλληλα καὶ νὰ καταστήσουν τὰς σχέσεις των ὅσον ἐνεστι φιλικάς. Γνωρίζετε τὸν βιολογικὸν νόμον, κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ ἄτομα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιβιώσουν ἂν δὲν προσαρμοσθοῦν πρὸς τὸ περιβάλλον. Ὁ νόμος αὐτὸς ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ ἔθνη. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐδήλωσα, ὁ ἱστορικός μας ἀγὼν μὲ τὴν Τουρκίαν, ὁ ὁποῖος διήρκεσε τόσα ἑκατονταετηρίδας, πρέπει νὰ θεωρηθῇ, μὲ τὰς συνθήκας τοῦ τελευταίου πολέμου, ὡς ὁριστικῶς τερματισθείς. Ἡ γειτονία ἡμῶν, καὶ ἰδίως ἡ μακρὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους συμβίωσις τῶν ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν πληθυσμῶν, ἐπιτρέπει τὴν καλλυτέραν μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν λαῶν συνενόησιν, ἡ ὁποία ἐγγυᾶται ὅτι ἡ συνεργασία ἡμῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων, καὶ ἰδιαίτατα ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου, δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἄριστα τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν. Καὶ αἱ δύο ἄλλως τε χῶραι ἀποδέχονται εἰλικρινῶς, ὅπως ἔλαβον ἀφορμὴν ἄλλοτε νὰ βεβαιώσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου διὰ τὴν Τουρκίαν, τὰ σημερινὰ των ὅρια. Δὲν τρέφουν φιλοδοξίας ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως καὶ εἶναι ἀφωσιωμέναι εἰς τὴν ἐσωτερικήν των ἀνασυγκρότησιν. Ἡμεῖς δὲ μὲ ἀνυπόκριτον συμπάθειαν καὶ μὲ ἀληθινὸν θαυμασμὸν παρακολουθοῦμεν τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον συντελεῖται σήμερον ὑπὸ τῶν κυβερνώντων ἐν Τουρκίᾳ διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους. Ἔχομεν ἀκόμη, Τοῦρκοι καὶ Ἕλληνες, ὑπέρτατον συμφέρον, νὰ γνωρίζουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μπορεῖ νὰ εὑρεθοῦν μίαν ἡμέραν εἰς ἀντίθετον πρὸς τὸ ἕτερον τῶν δύο Κρατῶν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑπολογίσουν εἰς ἐκμετάλλευσιν τῆς ἄλλοτε μεταξὺ αὐτῶν ἐχθρότητος. Τοῦτο εἶναι μέγα πολιτικὸν συμφέρον καὶ διὰ τὰ δύο Κράτη. Εὐτυχῶς οἱ ἡγέται τῆς σημερινῆς Τουρκίας ἔχουν σαφεστάτην ἀντίληψιν, ὅτι ἡ παγίωσις τῆς φιλίας τῶν δύο Ἐθνῶν ἐξυπηρετεῖ ἄριστα τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὴν πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἔχομεν ἡμεῖς ἐδῶ, συμμερίζονται ἀπολύτως καὶ οἱ κυβερνῆται τῆς Τουρκίας. Καὶ διὰ τοῦτο, κύριοι, ζητῶ ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν κύρωσιν τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου κυροῦται ἡ τελευταίως ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀγκύρᾳ σύμβασις. Ζητῶ τοῦτο μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ συμφωνία αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ τὸ τέρμα τῶν διαπραγματεύσεων μὲ τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ, ἀντιθέτως, ὡς εἶπον πρὸ ὀλίγου, τὴν ἀρχὴν μιᾶς νέας ἱστορικῆς περιόδου διὰ τὰς σχέσεις τῶν δύο Κρατῶν καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ εὐημερίαν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Μεθ' ὅ, προτάσει τοῦ κ. **Ε. Βενιζέλου** (Πρωθυπουργοῦ), τὸ ἀνωτέρω σχέδιον παραπέμπεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν, εἰς ἣν τάσσεται προθεσμία μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς ὅπως ὑποβάλῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν αὐτῆς, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει τῆς ἡμέρας ταύτης ἐγγραφὴ τούτου εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Τῇ προτάσει τοῦ κ. **Π. Τσαλδάρη** ἀποφασίζεται ὅπως ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις διεξαχθῇ κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν ἵνα παρασχεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ καιρὸς νὰ παρασκευασθῇ.

Μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν μεταξὺ τῶν κ. κ. **Γ. Καφαντάρη, Ε. Βενιζέλου** (Πρωθυπουργοῦ) καὶ **Π. Τσαλδάρη** ἀποφασίζεται ὅπως ἡ β' κατ' ἄρθρον συζήτησις διεξαχθῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

Εἶτα διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 10 λεπτά.

Μετὰ τὴν διακοπήν.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ὥραν 7 μ. μ. ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** λέγει ὅτι εἰς συνεδρίασιν προηγουμένην, ὅτε ἐψηφίσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν ὑποστήριξεν ἀπόψεις τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἐπεδοκίμασε. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἦτο ὅτι τὸ ἐνοικιοστάσιον δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἰσχύσῃ καὶ ἐπὶ τῶν λειβαδίων τῶν κοινοτήτων, ἀφοῦ καὶ εἰς τὰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπεβάλλοντο τὰ ἐνοικιοστάσια δὲν ἴσχυε ἀλλὰ καὶ διότι καταστραφέντων τῶν ζώων τῶν κοινοτήτων ἐξ ἐπιζωοτιῶν ἐμεσολάβησεν ἐνοικίασις τῶν λειβαδίων των, νῦν δὲ ἂν ἐπεβάλλετο τὸ ἐνοικιοστάσιον αἱ κοινότητες καὶ δὴ οἱ ἐντόπιοι κάτοχοι ζώων θὰ εὑρίσκοντο πρὸ τῶν νομάδων κτηνοτρόφων κατεχόντων τὰ λειβάδιά των. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐδέχθη τὴν πρότασίν μου καὶ ἐγένετο διαλογικὴ συζήτησις περὶ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ ὁ Ὑπουργὸς εἶχε τὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀποφασίζῃ· ἀντέκρουσα τοῦτο καὶ ἐδέχθη νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων τοπικὴ Ἐπιτροπή. Τοῦτο βεβαίως καὶ ὁ πρωεδρεύων τότε Ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν παόντων βουλευτῶν. Περὶ τούτου ἔχω ἀκόμη καὶ ἐπιστολὰς βεβαιούσας τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Βουλῆς. Παρὰ ταῦτα ἡ διατύπωσις τοῦ κειμένου τῆς διατάξεως εἰς τὰ πρακτικὰ εἶναι διαφορετικὴ καθοριζομένου ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἀποφασίζει μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Πρεσβέδρου τοῦ Δικαστηρίου. Τίθεται δηλαδὴ οὕτω εἰς τὸν νόμον διάταξις μὴ ψηφισθεῖσα καὶ ἔχομεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παραποίησιν τῶν πρακτικῶν. Ἀλλ' ἀσχέτως τούτου ἡ διάταξις θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ συγκεντρωθοῦν χιλιάδες ὑποθέσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ νὰ ταλαιπωρεῖται ὁ ἐνδιαφερόμενος κόσμος. Δὲν ἐπιτρέπεται, λέγει, τοιαύτη παραποίησις τῶν πρακτικῶν. Παρακαλῶ νὰ διορθωθῇ τὸ κείμενον τοῦ νόμου εἰς τὸ πραγματικῶς ψηφισθέν, καθοριζομένου ὅτι δὲν ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον διὰ τὰς κοινότητας καὶ δὴ διὰ τὰς κτηνοτροφικὰς των ἀνάγκας καὶ περὶ τούτου ν' ἀποφασίζῃ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν. Ἐλπίζω νὰ δεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν διόρθωσιν ἄλλως θὰ ἀκολουθήσω τὴν ἐπιβεβλημένην ὁδόν.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** παρατηρεῖ ὅτι τὸ παράπονον τοῦ κ. βουλευτοῦ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἡ Βουλή, λέγει, ἐνθυμεῖται ὅτι ἐπὶ τῆς τροπολογίας τοῦ κ. Καρασεβδᾶ εἶχον ἀρχικῶς ἀντίρρησιν ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως ἐννοῶν ὅτι αὕτη θὰ ἐλειτούργει ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Ἐντέλει ἐδέχθη ὅπως ἡ ἐφαρμογὴ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς χειμερινῆς περιόδου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποδοχῆς ταύτης διετύπωσα τὴν τροπολογίαν, ἥτις καὶ μετεφέρθη εἰς τὸ νομοσχέδιον. Οὐδὲν ἄλλο ἔχω νὰ προσθέσω.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** διαμαρτύρεται διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἀπήντησεν ἐπὶ τῆς ἰδίας τῶν αἰτιάσεών του τὴν ἀλήθειαν τῶν ὁποίων ἐπεβεβαίωσαν οἱ παρόντες κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐκείνην βουλευταί.

Μεθ' ὃ τὰ πρακτικὰ κυροῦνται ἐπενεχθείσης παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ διορθώσεως τυπογραφικῆς ὀλίγιστα παρεισφρυσάσης εἰς τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ κειμένου τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων:

1) «Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν», καὶ

2) «Περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου»

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ διατάξεων ἀφορώσων τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰαματικῶν πηγῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β΄. κατ᾽ ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

1. Περὶ πᾶσαν ἰαματικὴν πηγὴν δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν σχηματίζεται προστατευτικὴ περιοχή, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις ἔργων δυναμένων νὰ παραβλάψωσι τὰς πηγὰς ὑπόκειται εἰς τοὺς κατωτέρω τιθεμένους περιορισμούς.

2. Ἡ ἔκτασις τῆς προστατευτικῆς περιοχῆς εἶναι κύκλος μὲ κέντρον τὴν ἰαματικὴν πηγὴν καὶ ἀκτῖνα χιλίων μέτρων. Ἡ προστατευτικὴ περιοχὴ δύναται εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις νὰ ἐπεκταθῇ ἢ μειωθῇ δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ σύμφωνον πάντοτε γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς.

3. Ἐντὸς τῆς προστατευτικῆς περιοχῆς ἀπαγορεύεται μόνον ἐκμετάλλευσις τοῦ ἐδάφους δυναμένη νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὰς πηγὰς ἢ τὴν καθαριότητα τοῦ ὕδατος κατὰ τὴν κρίσιν τῆς πρὸς τοῦτο τεταγμένης ἀρχῆς. Πᾶσα ἄλλη χρῆσις καὶ ἐκμετάλλευσις ἐπιτρέπεται καὶ ἰδίᾳ πᾶσα καλλιέργεια δημητριακῶν, καπνοφυτειῶν, δενδροφυτειῶν καὶ ἐν γένει οἱαδήποτε, ὡς ἐπίσης καὶ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι. Ὡς πρὸς τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας μόνον ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια δι᾽ἀνόρυξιν φρεάτων,βόθρων καὶ δι᾽ οἱασδήποτε φύσεως ὑδρομαστευτικὰς ἐργασίας. Ἐπὶ τῶν ὠκοδομημένων δὲ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος χώρων ἐντὸς τῆς προστατευτικῆς περιοχῆς, δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται μέτρα καθαριότητος, ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων ὑδάτων ἢ ἄλλα ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τοῦ νόμου 2188 περὶ ἰαματικῶν πηγῶν.

Ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἐν προκειμένῳ καθορίζεται δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Κατόπιν ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος τεχνικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ἐπιχείρησις οἱασδήποτε πράξεως, δι᾽ ἣν δὲν ἐδόθη ἄδεια ἢ ἀπηγορεύθη παρὰ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρχῆς.

2. Ἡ αἴτησις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀπαγορευομένων ἔργων ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Ὑπηρεσία Ξένων καὶ Ἐκθέσεων), δέον δὲ νὰ ἐπισυνάπτηται καὶ σχέδιον τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων διὰ τὰ ὁποῖα ζητεῖται ἡ ἄδεια. Ἡ ἄδεια χορηγεῖται κατόπιν ἐπιτοπίου μελέτης καὶ γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρωτοκολλήσεως ἢ ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας αὐτῆς δὲν ἐκδοθῇ ἡ ἄδεια τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς διακοπὴν ἔργων ἀρξαμένων ἐντὸς τῆς προστατευτικῆς περιοχῆς ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου δύναται ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἰαματικῆς πηγῆς ἢ ὁ ἐξ αὐτοῦ ἀντλῶν δικαιώματα νὰ ζητήσῃ τὴν λῆψιν προσωρινῶν μέτρων παρὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν. Ἐπίσης αἱ εἰδικῶς ἐνταλμίνεαι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀρχαὶ τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κεῖται ἡ ἰαματικὴ πηγή, δικαιοῦνται εἴτε κατ᾽ αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ διατάξωσι τὴν ἀναστολὴν τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν δύνανται νὰ παραβλάψωσι τὰς πηγας.

2. Ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀπαγορευθέντων ἔργων, ἐκδιδομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2, τὰ ληφθέντα εἴτε δικαστικῶς εἴτε διοικητικῶς προσωρινὰ μέτρα ἀίρονται αὐτοδικαίως.

3. Ὁ Ὑπουργὸς ὀφείλει ν᾽ ἀποφανθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρωτοκολλήσεως ἢ ἐπιδόσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἄλλως τὰ ληφθέντα προσωρινὰ μέτρα αἴρονται αὐτοδικαίως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 καὶ 3 χορηγηθεῖσα ἄδεια δύναται ν᾽ ἀνακληθῇ κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Ἐπιτροπῆς, ὅτε ἀναστέλλονται τὰ ἀρξάμενα ἔργα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ᾽ ἃς παρῆλθεν ἄπρακτος ἡ κατὰ τὸν ἀριθ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ ἀριθ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 μηνιαία προθεσμία.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἐκτελῶν ἔργα ἐντὸς τῆς προστατευτικῆς περιοχῆς ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις 8 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 100.000 δραχ. ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων. Ἐν ὑποτροπῇ τὰ ἀνωτέρω ὅρια διπλασιάζονται. Ἐπίσης εἶναι ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν προσγενομένην βλάβην εἰς τὰς ἰαματικὰς πηγὰς λόγῳ τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς τῶν ἰαματικῶν πηγῶν δύναται νὰ ζητήσῃ συμφώνως πρὸς κατωτέρω ἄρθρους τοῦ παρόντος νόμου τὴν ἀπαγόρευσιν ἢ διακοπὴν ἀρξαμένων ἔργων καὶ ἐκτὸς τῆς προστατευτικῆς ζώνης, ἐὰν ἐκ τῆς τελέσεως τούτων ἀπειλῆται σοβαρὸς κίνδυνος βλάβης τῆς ἰαματικῆς πηγῆς.

2. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλει αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται κατόπιν ἐπιτοπίου μελέτης καὶ συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεωτικῶς μετέχει καὶ ὁ ἐν τῷ Μετσοβείῳ Πολυτεχνείῳ ἢ ὁ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ Καθηγητὴς τῆς Γεωλογίας.

3. Ἐν καταφανεῖ βλάβῃ τῶν ἰαματικῶν πηγῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἀναστολὴν τῶν ἀρξαμένων ἔργων μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου διὰ προσωρινῶν μέτρων τῆς ἁρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς τῶν ἰαματικῶν πηγῶν ὀφείλει ἐντὸς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν προσωρινῶν μέτρων νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἴτησιν περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἀρξαμένων ἔργων, ἄλλως αἴρονται ἀφ᾽ ἑαυτῶν τὰ προσωρινὰ μέτρα.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀποφασίζει μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπῆς καὶ ἔχον ὑπ᾽ ὄψει τὰς προτάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρωτοκολλήσεως ἢ ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἄλλως αἴρονται τὰ προσωρινὰ μέτρα αὐτοδικαίως.

Ἄρθρον 7.

Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐκτελεσθησόμενα ἔργα δύνανται νὰ καταστραφῶσιν ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς κατόπιν εἰδικῆς πρὸς τοῦτο διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν ἀδείας κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πρὸς ἐπιχείρησιν ἀπαγορευμένων ἔργων ἐπὶ κτήματος κειμένου ἐντὸς τῆς προστατευτικῆς περιοχῆς ἢ ἐὰν ἀπηγόρευσε τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν συνέχισιν ὡρισμένων ἔργων ἐπὶ κτήματος κειμένου ἐκτὸς τῆς προστατευτικῆς περιοχῆς ἢ ἂν ἀνεκάλεσε χορηγηθεῖσαν προηγουμένως ἄδειαν ἐκτελέσεως ἔργων ἐντὸς τῆς εἰρημένης περιοχῆς, δικαιοῦται ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος τούτου εἰς ἀποζημίωσιν διά τε τὴν ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως τυχὸν μείωσιν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ζημίαν αὐτοῦ οὖσαν ἄμεσον συνέπειαν τῆς ἀπαγορεύσεως.

2. Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἰαματικῆς πηγῆς, ὅστις ὅμως, ἐφ᾽ ὅσον εἶναι ἰδιώτης, δικαιοῦται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῆς ἰαματικῆς πηγῆς τοῦ λόγῳ δημοσίου ὠφελείας, τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑποχρεουμένου νὰ προβῇ εἰς ταύτην, πλὴν ἂν προτιμᾷ ν᾽ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπαγόρευσιν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ἀπόφασις ἀπαγορεύσεως, διακοπῆς ἢ ἀνασταλῆς ἔργων ἐπὶ ἐδάφους ἐκτὸς τῆς προστατευτικῆς περιοχῆς ἢ τῶν προσκειμένων αὐτῇ, δέον νὰ ἐγγράφηται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς ἰαματικῆς πηγῆς ἐπὶ καταβολῇ παγίου τέλους δραχμῶν 50 εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν εἰς βάρος τοῦ κτήματος τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα δὲν ἰσχύουσι δι᾽ ἔργα μείζονος σπουδαιότητος καὶ μεγαλειτέρας κοινωνικῆς ὠφελείας, ὡς δι᾽ ἐκμεταλλεύσεις μεταλλείων, ἐπίσης ἐὰν τὰ ἐπιχειρηθησόμενα ἔργα ἀσφαλίζωσι τὴν ἀνακάλυψιν σπουδαιοτέρων τῶν ὑπαρχουσῶν ἰαματικῶν πηγῶν κλπ. Περὶ τῆς μείζονος σπουδαιότητος ἢ μὴ τούτων ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Διευθυντοῦ τῆς Γεωλογικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Συμβουλίου Ξένων καὶ Ἐκθέσεων, εἰς ὃ συμμετέχουσι, προκειμένου περὶ τοιούτου ζητήματος, δύο τεχνικοὶ τῆς ὑπηρεσίας μεταλλείων καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Γεωλογίας τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρον 11.

Αἱ πέριξ τῶν ἰαματικῶν πηγῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων ἀπ᾽ αὐτῶν γαῖαι αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον ἢ Μονάς, διατίθενται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν παρακειμένων δημοσίων ἰαματικῶν πηγῶν, θεωρούμεναι ὡς ἀναπόσπαστον τιμῆμα αὐτῶν καὶ διοικούμεναι κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἰαματικῶν πηγῶν νόμου 2188.

Ἄρθρον 12.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπηρεσίας Ξένων καὶ Ἐκθέσεων, νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν χρῆσιν ὑδάτων ἰαματικῶν πηγῶν τοῦ δημοσίου εἰς τὰς κοινότητας ἐν αἷς κεῖνται αἱ πηγαὶ αὗται, ἐφ᾽ ὅσον τὰ ὕδατα ταῦτα δὲν χρησιμοποιοῦνται παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας χρήσεως ἐὰν πρόκειται νὰ ἐκχωρηθῶσιν αἱ πηγαὶ πολυετῶς.

Ἄρθρον 13.

1. Ὅπου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτεῖται ἡ γνώμη τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου αὕτη παρέχεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συνιστωμένης ἐκ τοῦ ἑκάστοτε διευθυντοῦ τῆς Γεωλογικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ τῶν μεταλλείων, ἑνὸς τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας Ξένων καὶ Ἐκθέσεων καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γεωλογίας τοῦ Πανεπιστημίου.

2. Προκειμένου νὰ ἐνεργηθῇ ἐπιτόπιος ἔρευνα διὰ ζητήματα προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀποτελεῖ μέλος τῆς πρὸς ἔρευναν αὐτῶν Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἢ τῷ Ἐθνικῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ καθηγητὴς τῆς Γεωλογίας.

Ἄρθρον 14.

1. Δι᾽ ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν ἐκ τοῦ καθοριζομένου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου ὀγδόου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ὑπ᾽ ἀριθ. 3509 περὶ ἀνασυστάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας λουτρικοῦ δικαιώματος παρ᾽ ἑκάστῃ ἰαματικῇ πηγῇ, δύναται νὰ παρέχηται ποσοστόν τι εἰς τὰ κατὰ τόπους Ταμεῖα τῶν εἰδικῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν τῶν λουτροπόλεων χάριν ἐκτελέσεως ἔργων καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν ἐν ταῖς λουτροπόλεσι.

2. Δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, δύναται νὰ καθορίζηται κατώτατον ὅριον λουτρικοῦ δικαιώματος παρ᾽ οἱαδήποτε ἰαματικῇ πηγῇ. Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης συνεπάγεται τὰς ποινὰς τῶν νόμων περὶ αἰσχροκερδείας.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ ἐπὶ ποσίμων μεταλλικῶν ὑδάτων φορολογία ἐκ μέρους Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἐπὶ ἑκάστης φιάλης, δοχείου ἢ κατ᾽ ἄλλον τρόπον ἐπιβαλλομένη, δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τοῦ 1)10 τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ νόμου ἢ συμβάσεως ἐπιβαλλομένης τοιαύτης.

2. Φορολογίαι ἐκ μέρους Δήμων ἢ Κοινοτήτων εἰς βάρος οἰωνδήποτε ἐγκαταστάσεων ἢ προσώπων παρὰ ἰαματικαῖς πηγαῖς ἐπιβάλλονται βάσει τῶν κειμένων νόμων μόνον ἐφ᾽ ὅσον αἱ πηγαὶ εὑρίσκονται ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ περιξ αὐτῶν ἐντὸς ἀκτῖνος 2000 μέτρων.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐμπορία ποσίμων μεταλλικῶν ὑδάτων μὴ ἐμφιαλισμένων ἐν αὐτῇ τῇ πηγῇ.

2. Διὰ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τοῦ ἐμφυαλισμοῦ καὶ τὸ εἶδος τῶν δοχείων. Ὡς πρὸς τὰ ἤδη ὅμως λειτουργοῦντα καταστήματα ἐμπορίας ποσίμων μεταλλικῶν ὑδάτων, διατηρεῖται ὁ ὑφιστάμενος τρόπος ἐμφιαλισμοῦ καὶ τὸ εἶδος τῶν δοχείων ἐφόσον δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑγειονομικοῦ Συνεδρίου δὲν ἤθελον κριθῇ ἐπιβλαβῆ.

3. Ὁ παραβάτης τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωρεῖται μὲ κράτησιν μέχρι 30 ἡμερῶν καὶ πρόστιμον μέχρι 10000 δραχμῶν ἢ μὲ τὴν ἑτέραν τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 17.

Οἱ παρὰ ταῖς ἰαματικαῖς πηγαῖς διοριζόμενοι ἰατροὶ ὑπάγονται δι᾽ ὑπηρεσιακὰς παραβάσεις καὶ παραπτώματα ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἔργων των, εἰς τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 18.

Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος.

Πᾶσα διάταξις ἑτέρου νόμου ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα καταργεῖται, διατηροῦνται ὅμως ἐν πλήρει ἰσχύει πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν Σεισμοπαθῶν Κορινθίας.

Περὶ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Τὸ πρῶτον

ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΖ΄ τῆς 10 Ἰουνίου 1930 Συνεδρίαν αὐτῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆςΒουλῆς κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Ε.Μ.Π. ἀποτελεῖται ἐκ τῶν πέντε ἐν λειτουργίᾳ Ἀνωτάτων Σχολῶν.

2. Παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Μηχανολόγων—Ἠλεκτρολόγων ἱδρύεται ἴδιον τμῆμα χορηγοῦν μετὰ τετραετεῖς σπουδὰς δίπλωμα Μηχανολόγου καὶ δίπλωμα Μηχανολόγου Ἀεροπορίας. Παρὰ δὲ τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Χημικῶν—Μηχανικῶν ἱδρύεται ὡσαύτως ἴδιον τμῆμα χορηγοῦν μετὰ τετραετεῖς σπουδὰς δίπλωμα Μηχανικοῦ Χημικοῦ Πολέμου. Παρὰ τῇ Α. Σχολῇ Μηχανολόγων—Ἠλεκτρολόγων ἱδρύεται Ἀεροτεχνικὸν ἐργαστήριον Δοκιμασιῶν καὶ Ἐρευνῶν, οὗ προΐσταται ὁ καθηγητὴς τῆς Ἐφηρμοσμένης Μηχανικῆς. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν τμημάτων καὶ τοῦ Ἀεροτεχνικοῦ Ἐργαστηρίου ὁρισθήσονται διὰ Διαταγμάτων.

3. Ἑκάστης Α. Σχολῆς καὶ τῶν οἰκείων αὐταῖς τμημάτων προΐσταται ὁ οἰκεῖος Κοσμήτωρ.

4. Προκειμένου περὶ τεχνικῆς μετεκπαιδεύσεως ἀξιωματικῶν τῶν μαχίμων ὅπλων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀξιωματικῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀεροπορίας εἰς τοὺς κλάδους Μηχανολόγου, Μηχανολόγου Ἀεροπορίας καὶ Μηχανικοῦ Χημικοῦ Πολέμου, μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων Α. Σχολῶν, παρισταμένων ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γενικοῦ Ἐπι-

τελείου Στρατοῦ καὶ ἑνὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἀεροπορίας ἢ τοῦ Γραφείου Ὑπουργοῦ καὶ πρότασιν τῆς Συνελεύσεως τοῦ Ε. Μ. Π. θέλει καταρτισθῇ δι' ἑκάστην εἰδικότητα κύκλος σπουδῶν διετοῦς διαρκείας. Τὰ τῶν μαθημάτων, ἀσκήσεων, ἐφαρμογῶν, τὰ τῶν ἐξετάσεων καὶ χορηγήσεως πιστοποιητικῶν εὐδοκίμων σπουδῶν ρυθμίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Στρατιωτικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, ὁμοίαν τῶν ὡς ἄνω ἀριθείων Α. Σχολῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως τοῦ Ε. Μ. Π.

5. Ἀξιωματικοὶ μαχίμων ὅπλων καὶ τῆς Ἀεροπορίας ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ἵνα ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τμημάτων ἢ νὰ ἀκολουθήσωσι τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 4 οἰκεῖον κύκλον σπουδῶν ὑποβάλλονται εἰς εἰδικὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διεξαγομένας ἐν τῷ Ε.Μ.Π. ὑπὸ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ βάσει προγράμματος ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου μετὰ γνώμην τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Ἐκ τοῦ πίνακος τῶν ἐπιτυχόντων ὁρίζει τὸ ἀριθμὸν Ὑπουργεῖον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγγραφησομένων εἰς τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τμήματα τῶν λοιπῶν ἀκολουθούντων τὸν κατὰ τὴν παράγραφον 4 οἰκεῖον κύκλον σπουδῶν. Ἐξαιρετικῶς οἱ εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 7 καταργουμένης Σχολῆς Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πυροβολικοῦ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰσαχθέντες ἐγγράφονται εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τμημάτων ἢ ἀκολουθοῦσι τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ οἰκείου κύκλου σπουδῶν, οἱ δὲ ἐπιτυχῶς διανύσαντες τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἰδίας Σχολῆς ἐγγράφονται εἰς τὴν τρίτην τάξιν τῶν τμημάτων τούτων ἢ ἀκολουθοῦσι τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ οἰκείου κύκλου σπουδῶν ἰσχυουσῶν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου. Ἡ ἐποπτεία τῶν ἐν τῷ Ε. Μ. Π. μετεκπαιδευομένων ἀξιωματικῶν ἀνατίθεται ἐν συνεννοήσει Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν καὶ Συγκλήτου εἰς ἀξιωματικὸν ἐν ἐνεργείᾳ.

6. Τὰ τῶν εἰσαγωγικῶν, προαγωγικῶν, καταταχτηρίων καὶ ἐπὶ διπλώματι ἐξετάσεων τῶν φοιτώντων εἰς τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τμήματα, τὰ τῶν ἐν αὐτοῖς σπουδῶν ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν τμημάτων τούτων κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων προτάσει τῆς οἰκείας Α. Σχολῆς καὶ ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου.

7. Ἡ Σχολὴ Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πυροβολικοῦ ἥτις καταργεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου παύει λειτουργοῦσα τὴν 31 Αὐγούστου ε. ἔ. Αἱ δὲ πιστώσεις, αἱ μέχρι τοῦδε διὰ πάσης φύσεως δαπάνας τῆς καταργουμένης σχολῆς χορηγούμεναι καὶ ἀνερχόμεναι ἐτησίως εἰς ἓν ἑκατομμύριον τριακοσίας χιλιάδας δραχμάς, ἀναγράφονται ἐφεξῆς εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ διατίθενται πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ διὰ πάσης φύσεως δαπάνας τοῦ Ε.Μ.Π. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος μεταφέρονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας εἰς πίστωσιν Ε. Μ. Π. τὰ ἑπτὰ δωδεκατημόρια τοῦ ἄνω ποσοῦ. Τὰ ὄργανα, ἔπιπλα, ἔντυπα, βιβλία, σκεύη καὶ πᾶν ὑλικὸν θέλουσι παραδοθῇ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς καταργουμένης Σχολῆς εἰς τὸ Ε. Μ. Π. ἅμα τῇ παύσει λειτουργίας αὐτῆς.

8. Τὸ παρὰ τῇ Σχολῇ Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πυροβολικοῦ ὑπηρετοῦν προσωπικὸν ἐξ ἑνὸς σχεδιαστοῦ, μιᾶς δακτυλογράφου καὶ ἑνὸς κλητῆρος θεωρεῖται ἀπὸ τῆς διακοπῆς λειτουργίας τῆς ἀνωτέρω Σχολῆς ἀνῆκον εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἀντιστοίχου καὶ ὁμοιοβάθμου προσωπικοῦ τοῦ Ε. Μ. Π., ἐξομοιούμενον καθ' ὅλα πρὸς αὐτό. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ε. Μ. Π. μετονομάζεται εἰς Τμηματάρχην Γραμματείας Ε. Μ. Π., οἱ ὑπογραμματεῖς εἰς γραμματεῖς καὶ οἱ ὑπολογισταὶ εἰς λογιστάς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμματέων αὐξάνεται κατὰ ἕνα. Γραμματεὺς διορίζεται κατόπιν προτάσεως τοῦ Πρυτάνεως καὶ ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου ὁ ἔχων δίπλωμα Νομικῆς Πανεπιστημίου.

9. Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς καταργουμένης Σχολῆς Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πυροβολικοῦ δύνανται, ὑπὸ ὅρους δι' ἀποφάσεων τῆς Συγκλήτου καθορισθησομένους, νὰ τύχωσι τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 διπλωμάτων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Τοπογράφων-Μηχανικῶν μετονομάζεται εἰς Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἀγρονόμων καὶ Τοπογράφων—Μηχανικῶν. Διὰ Διαταγμάτων, μετὰ γνώμην τῆς ἰδίας Σχολῆς καὶ πρότασιν τῆς Συνελεύσεως, θέλουσι ρυθμισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Σχολῆς ταύτης.

2. Τὰ εἰς τὸ ΕΜΠ προσηρτημένα σχολεῖα, μετονομάζονται «Σχολεῖα Ἐργοδηγῶν», συντόμως ΣΕΡ. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τῆς Συγκλήτου, δύνανται νὰ ἱδρύωνται ἀνάλογα Σχολεῖα ἑτέρων εἰδικοτήτων. Ὁ τύπος τῆς σφραγῖδος τῶν ΣΕΡ καὶ τῶν ἀπονεμομένων πτυχίων ὁρισθήσονται διὰ Διαταγμάτων, μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου αὐτῶν κατὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἀνώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ ΕΜΠ ἀποτελεῖται ἐκ τακτικῶν καθηγητῶν, ἐχόντων βαθμὸν καὶ τὸν ἑνάστοτε ὀργανικὸν μισθὸν Ἀρεοπαγίτου, ἐξ ἐκτάκτων καθηγητῶν, ἐχόντων τὸν βαθμὸν καὶ τὸν ἑκάστοτε ὀργανικὸν μισθὸν Ἐφέτου, ἐξ ἐπιτίμων ὁμοιοβάθμων τοῖς τακτικοῖς. Τὸ ἀνώτερον διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ε.Μ.Π. φέρουσιν ἐν ἐπισήμοις ἑορταῖς ἢ τελεταῖς εἰδικὰ διάσημα διὰ Διατάγματος, προτάσει τῆς Συγκλήτου, ὁρισθησόμενα. Τὴν Συνέλευσιν τοῦ Ε. Μ. Π. ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτερον διδακτικὸν προσωπικόν.

2. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ὡς καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ ἐξαιροῦνται τῶν καθηκόντων ἐνόρκων ὁρκωτῶν δικαστηρίων καὶ ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, βουλευτικῶν, γερουσιαστικῶν καὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν.

3. Αἱ πλὴν τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ λοιπαὶ ἀποδοχαὶ τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν, αἱ διὰ τοῦ παρόντος καὶ προγενεστέρων νόμων καθιερωμέναι, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Διατάγματος («περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Α. Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν», ἰσχύει ἀναλόγως καὶ διὰ τὸ Ε. Μ. Π.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ βοηθητικὸν διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ε. Μ. Π. ἀποτελεῖται ἐκ τῶν καθηγητῶν ξένων γλωσσῶν, ἐκ δέκα ὑφηγητῶν ἀμίσθων ἐπὶ θητείᾳ, ἐκ τῶν διδασκάλων γραμμογραφίας, ἐλευθερογραφίας καὶ σχεδιάσεων, ἐξ ἐπιμελητῶν ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ, ἐκ τῶν διδασκάλων στενογραφίας καὶ ἐκ δέκα πέντε ἀμίσθων βοηθῶν ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ. Αἱ θέσεις μονίμων ἐπιμελητῶν καταργοῦνται, ἱδρύονται δὲ ἰσάριθμοι θέσεις ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ εἰς ἃς διατηροῦνται ὡς μόνιμοι τοιοῦτοι οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου κατέχοντες ταύτας μονίμοι ἐπιμεληταί. Ἐπιμεληταὶ ἐπὶ θητείᾳ διορίζονται, λαμβάνουσιν ἀποδοχάς, προάγονται καὶ ὑπάγονται ἐν γένει εἰς τὰς κειμένας περὶ ἐπιμελητῶν διατάξεις καὶ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας τοιαύτας. Ἡ θητεία αὐτῶν, προτάσει τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ ἢ διευθυντοῦ ἐργαστηρίου, δύναται ν' ἀνανεῶται. Ὁ θεσμὸς τῶν ὑφηγητῶν θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ διὰ Διατάγματος, μετὰ πρότασιν τῆς Συνελεύσεως, ρυθμίζοντος πᾶσαν σχετικὴν λεπτομέρειαν. Τὰ τοῦ διορισμοῦ, προσόντων ἢ καὶ ἐκλογῆς, τὰ τῆς προαγωγῆς, τῶν καθηκόντων τοῦ βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια, κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου, προτάσει τῆς Συνελεύσεως.

2. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐργαστηρίου Ἀντοχῆς Ὑλικῶν μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Ε. Μ. Π. μονιμοποιεῖται καὶ ἀπολαμβάνει πάντων τῶν παρομαρτούντων δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων μονίμου ἐκτάκτου καθηγητοῦ, πρὸς οὗ τὰς ἑκάστοτε ἀποδοχὰς ἐξομοιοῦται. Οἱ καθηγηταὶ ξένων γλωσσῶν μετὰ συμπλήρωσιν δωδεκαετοῦς ὑπηρεσίας, ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς ἑκάστοτε ἀποδοχὰς ἐκτάκτου μονίμου καθηγητοῦ.

3. Διὰ τοὺς Τμηματάρχας Γραμματείας καὶ Λογιστικοῦ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 309 τοῦ νόμου 2905 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀθήνησιν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Διὰ τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Λογιστὰς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1—5 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 2494.

4. Ἐάν τις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ κατέχῃ ἑτέραν θέσιν δημοσίαν καὶ μισθοδοτεῖται ἐν αὐτῇ, λαμβάνει μηνιαίως ἐπιμίσθιον ἴσον τῷ τρίτῳ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῆς ἐν τῷ Ε.Μ.Π. ἐμμίσθου θέσεως ἢ τῆς θέσεως ἣν κατέχει, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἰδίου. Ἐκ τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 970 διαγράφεται ἡ φράσις «ἐπὶ ἐπιδόμασι δραχμῶν 140 μηνιαίως».

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ τῶν Α. Σχολῶν τοῦ Ε.Μ.Π. ἕδραι εἶναι α') τακτικαὶ καὶ β') ἔκτακτοι αὐτοτελεῖς ἢ ἔκτακτοι ἐπικουρικαί.

2. Εἰς τὰς τακτικὰς ἕδρας διορίζονται τακτικοὶ καθηγηταὶ ἢ ἐπὶ πενταετεῖ θητείᾳ ἔκτακτοι, εἰς τὰς ἐκτάκτους αὐτοτελεῖς ἔκτακτοι καθηγηταὶ ἐπὶ θητείᾳ ἢ μόνιμοι, εἰς δὲ τὰς ἐκτάκτους ἐπικουρικὰς μόνον ἔκτακτοι καθηγηταὶ ἐπὶ θητείᾳ.

3. Πρὸς ἵδρυσιν ἕδρας οἱασδήποτε κατηγορίας ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως καὶ πρότασις τῆς οἰκείας Α. Σχολῆς. Ἑκτακτος ἐπικουρικὴ ἕδρα ἱδρυθεῖσα δυνάμει τοῦ νόμου 4035 καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2905 μετατρέπεται διὰ Διατάγματος εἰς ἔκτακτον ἐπικουρικὴν τῆς κατηγορίας τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας Α. Σχολῆς καὶ ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, ὁπότε ὁ κατέχων αὐτὴν καθηγητὴς ἐξομοιοῦται πλήρως πρὸς ἔκτακτον καθηγητὴν Ε.Μ.Π. ἐπὶ θητείᾳ πενταετεῖ λογιζομένῃ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος. Τὸ σύνολον τῶν ἑκάστοτε ἱδρυομένων ἐκτάκτων αὐτοτελῶν καὶ ἐκτάκτων ἐπικουρικῶν ἑδρῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ ἐν συνόλῳ τὸν θεσπισμένον ἀριθμὸν ἐκτάκτων ἑδρῶν.

4. Αἱ Ἀνώτατοι Σχολαὶ τοῦ Ε. Μ. Π. ἀπονέμουσι διπλώματα παρέχοντα εἰς τοὺς κτήτορας αὐτῶν, τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ φέρωσι τὸν τίτλον τοῦ διπλωματούχου μηχανικοῦ τοῦ Ε. Μ. Π. μετὰ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀντιστοίχου εἰδικότητος.

5. Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου ἡ ὑπὸ σπουδαστῶν τοῦ Ε. Μ. Π. βάσει πῶν περὶ ἀνεγνωρισμένων σωματείων κειμένων διατάξεων ἵδρυσις καὶ λειτουργία σωματείων, συλλόγων, ἑνώσεων καὶ ἀναλόγων ὀργανώσεων. Ἡ κατὰ νόμον ἐποπτεία τῶν σπουδαστικῶν σωματείων καὶ ἐν γένει ὀργανώσεων ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρύτανιν ἢ εἴς τινα τῶν καθηγητῶν ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ὁριζόμενον. Τοιαῦτα σωματεῖα, σύλλογοι, ἑνώσεις ἢ ἐν γένει ὀργανώσεις δύνανται νὰ καταργῶνται, ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου ὑποχρεωτικῶς. Θεωρούμεναι διαλελυμέναι ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Λειτουργία σπουδαστικῶν σωματείων ἢ ἐν γένει ὀργανώσεων μὴ ἀνεγνωρισμένων ἀπαγορεύεται.

6. Σπουδασταὶ μὴ ἐκτελέσαντες ἅπασας τὰς πρὸς τὸ ἵδρυμα ὑποχρεώσεις αὐτῶν δὲν δικαιοῦνται εἰς ἐγγραφὴν ἢ εἰς ἐξετάσεις.

7. Τὸ Μηχανουργικὸν καὶ Μηχανολογικὸν Ἐργοστάσιον τοῦ Ε.Μ.Π. διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κοσμήτορος τῆς Α. Σχολῆς Μηχανολόγων—Ἠλεκτρολόγων διευθύνει ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ, ὡς μετονομάζεται ὁ μέχρι τοῦδε Ἐργοστασιάρχης.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τοὺς δυνάμει τῶν ἐδαφ. β' καὶ ζ' τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ νόμου 4324 περὶ στρατολογίας λαμβάνοντας ἀναβολὴν κατατάξεως χορηγεῖται ταυτὴ μέχρι πέρατος τοῦ νενομισμένου τούτου χρόνου φοιτήσεως αὐτῶν καὶ τρεῖς μῆνας μετὰ τὸν διὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἢ διπλώματι ἐξετάσεις αὐτῶν, πέρας δὲ τοῦ νενομισμένου τούτου χρόνου φοιτήσεως λογίζεται ἡ 1η Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Διαχειριστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ε.Μ.Π. ὅπως πρὸς συμπλήρωσιν, συντήρησιν, ἀποπεράτωσιν τῶν κτιρίων καὶ ἐγκαταστάσεων τοῦ Ε.Μ.Π. καὶ ἐμπλουτισμὸν τῶν ἐργαστηρίων αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3940 προβῇ εἰς τὴν σύναψιν δανείου μετά τινος τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, μέχρι τοῦ ποσοῦ εἴκοσι ἑκατομμυρίων ἐπὶ ὅροις καὶ λεπτομερείαις, κυρωθησομένοις διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τούτου ἀναγράφεται πίστωσις ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ τοῦ Ε.Μ.Π. ἐτησίως.

2. Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1919 Ν. Διατάγματος κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 2070 καὶ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1926 Νομ. Διατάγ. προβλεπόμεναι πάγιαι προκαταβολαί, δύνανται ἀποφάσει τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Μ.Π. ν' αὐξάνωνται μέχρι δρχ. 50.000.

3. Διὰ τὰς δαπάνας πάσης φύσεως πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἀεροτεχνικοῦ Ἐργαστηρίου χορηγεῖται πρὸς τὸ Ε.Μ.Π. ἐτησία πίστωσις ἓξ πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ διατίθεται αὕτη διὰ τὸν ἀποκλειστικὸν τοῦτον σκοπὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3129. Ἡ ὡς ἄνω πίστωσις καθορίζεται ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τριακοσίας χιλιάδας δραχμάς.

4. Αἱ διατάξεις τῆς ἕκτης παραγράφου τοῦ 25 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων» ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ε.Μ.Π. καὶ τοῦ Τμηματάρχου Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἐγκρίσεις καὶ ἐνέργειαι δαπανῶν μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν εἰς βάρος πιστώσεων ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ Κρατικῷ προϋπολογισμῷ ὑπὲρ τοῦ Ε. Μ. Π. ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ἑνιαῖον κείμενον διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις τῆς ἰσχυούσης διὰ τὸ Ε.Μ.Π. νομοθεσίας ἢ κατ' αὐτὴν νέα ἀρίθμησις καὶ διάφορος κατάταξις ἄρθρων παραγράφων καὶ ἐδαφίων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διαρρύθμισις τῶν ὑπαρχουσῶν περὶ Ε.Μ.Π. διατάξεων σκοπτοῦσα τὴν διευκόλυνσιν καὶ διατήρησιν τῆς κωδικοποιήσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως πλὴν τῆς παραλείψεως τῶν καταργουμένων ἢ ἀντικειμένων διατάξεων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀντικαταστάσεως τῶν διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ τοῦ παρόντος μεταβληθέντων τίτλων ἢ ὀνομάτων ἀναφερομένων εἰς προγενεστέρους νόμους.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733 περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων» ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης*** ἐρωτᾷ τί θὰ γίνῃ διὰ τοὺς τυχόντας ἀναβολῆς κατατάξεως λόγῳ σπουδῶν κλπ.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** παρατηρεῖ ὅτι ἡ κατηγορία αὐτὴ εἶναι ἐν τάξει.

Ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης*** ἐπανατονίζει ὅτι πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ τί θὰ γίνῃ διὰ τοὺς τυχόντας ἀναβολῆς κατατάξεως τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον κατ' ἣν ἐποχὴν ἐκλήθησαν.

Ὁ κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιω-

τικῶν) δηλοῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὴν ἄποψιν αὐτήν, διότι ἀποδίδεται δι' αὐτῆς καὶ ἄλλων τροπολογιῶν λιχηθότως ἀναδρομικὴ δύναμις εἰς τὸν νόμον.

Ὁ κ. **Δ. Μπότσαρης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) παρακαλεῖ νὰ προστεθῇ διάταξις εἰς τὸ νομοσχέδιον κ' ἡν ὁ νόμος θὰ ἰσχύῃ καὶ διὰ τὸν στρατὸν τῆς Θαλάσσης.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ἐρωτᾷ διατὶ περιορίζεται τὸ ὅριον εἰς τὸ 22ον ἔτος.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι λελυμένον.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** παρατηρεῖ ὅτι ὑπάρχει διάταξις καθ' ἣν δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἐθελονταί, οἱ ὑπηρετοῦντες ὅμως τοιοῦτοι ὅτον κατετάγησαν ὡς ἐθελονταὶ δὲν ἐγνώριζον ὅτι θὰ ἐμεσολάβουν οἱ εὐεργετικαὶ αὐταὶ διατάξεις καὶ ὀρθὸν θὰ ἦτο νὰ θεσπισθῇ ὅτι καὶ οὗτοι μετὰ τετράμηνον ὑπηρεσίαν θὰ ἀπολύωνται.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι αὐτοὶ προσῆλθον μόνοι των, καὶ δὲν εἶχον οἰκογενειακοὺς λόγους.

Ὁ κ. **Ι. Κουτσίνας** τονίζει ὅτι πρόκειται περὶ ἀσημάντου εὐκολίας.

Θ. Σοφούλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Δὲν ἠμποροῦμεν μὲ τὰς διαφόρους περιπτώσεις νὰ διαλύσωμεν τὸν στρατόν.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** λέγει ὅτι οἱ ἐθελονταὶ καταταγέντες εἰς τὸν στρατὸν εἶχον ὑπ' ὄψει των νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις τῶν συνομηλίκων των οἵτινες ἤδη ἀπολαμβάνουν εὐεργετημάτων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπεκταθοῦν εἰς τοὺς ἐθελοντάς.

Πρόεδρος. Ὑποβάλλατε τροπολογίαν διὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν.

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς πρώτην συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ὡς ἐτροποποιήθη πρὸς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς δευτέραν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ διακανονισμοῦ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ ἐν Κορφοξυλιᾷ Ἀρκαδίας Σανατορίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ Μάννα» καὶ ἔχον οὕτω :

Περὶ διακανονισμοῦ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ ἐν Κορφοξυλιᾷ Ἀρκαδίας Σανατορίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Μάννα».

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται ἐν Κορφοξυλιᾷ Ἀρκαδίας Σανατόριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Μάννα» σκοποῦν τὴν θεραπείαν καὶ περίθαλψιν φυματιώντων καὶ κατὰ προτίμησιν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν φυματικῶν παθόντων ἐν τῷ στρατεύματι. Τὸ Σανατόριον τοῦτο ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἔχον ἰδίαν περιουσίαν καὶ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου τὸ Ἀεροθεραπευτήριον «ἡ Μάννα» θέλει μεταβιβάσει εἰς τὸ Σανατόριον «ἡ Μάννα» τὴν κυριότητα τῶν δυνάμει τῶν ἀπὸ 26)12)1925/18)1)1926 καὶ ἀπὸ 8)21)10)1929 Διαταγμάτων ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομικῶν ἐγκαταστάσεων ὡς καὶ παντὸς ἐν γένει ὑλικοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ Σανατορίῳ τούτῳ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Σανατόριον τοῦτο διοικεῖται καὶ ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ ἰδίας Ἐφορείας ἐδρευούσης ἐν Τριπόλει καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν Μαντινείας καὶ Γορτυνίας, τοῦ Νομάρχου καὶ Νομιάτρου Ἀρκαδίας, τοῦ Εἰσαγγελέως, Προέδρου Πρωτοδικῶν, Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ Προέδρου τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Τριπόλεως, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ 11ου Συντάγματος καὶ τοῦ Δ)τοῦ τοῦ ἐν Τριπόλει Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας ἐφ' ὅρου ζωῆς εἶναι ἡ Μάννα τοῦ Στρατιώτου Ἄννα Παπαδοπούλου εἰς ἣν παρέχεται καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν δύο κλίνας τοῦ Σανατορίου δωρεὰν κατ' ἀπόλυτον βούλησίν της.

Ἡ Ἐφορεία ἅμα τῇ συγκροτήσει της συνερχομένη ἐκλέγει Πρόεδρον, Γραμματέα καὶ Ταμίαν ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ δυναμένη νὰ ἐπανεκλέξῃ αὐτούς.

Καθήκοντα εἰδικοῦ Γραμματέως ἐκτελεῖ ἴδιος ὑπάλληλος προσλαμβανόμενος παρὰ τῆς Ἐφορείας καὶ ἀποζημιούμενος ἐκ τῶν πόρων τοῦ Ἱδρύματος.

Ἡ Ἐφορεία αὕτη συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον πέντε τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου καὶ συνέρχεται πρὸς συνεδρίασιν τακτικῶς μὲν ἅπαξ τουλάχιστον τοῦ μηνὸς ὑποχρεωτικῶς, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ὑπὸ τοῦ Προέδρου κληθῇ.

Ἄρθρον 3.

Πόροι τοῦ Σανατορίου τούτου εἶναι:

1) Ἐτησία Κρατικὴ ἐπιχορήγησις 1.000.000 δραχμῶν ἀναγραφομένη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—1931 καὶ ἐφεξῆς καὶ εἰς βάρος τῆς ὑπὸ κεφ. 5 ἄρθρ. 22 ἀναγραφομένης πιστώσεως ὑπὸ αἰτιολογίαν «Ἐπιχορηγήσεις δι' ἀνέγερσιν Σανατορίων».

2) Ἐφ' ἅπαξ ἐπιχορήγησις 500.000 χιλ. δραχμῶν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τοῦ Ἀεροθεραπευτηρίου «Ἡ Μάννα» καταβληθησομένη ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας τοῦ Σανατορίου.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἀεροθεραπευτήριον «Ἡ Μάννα» ἡ ἵδρυσις ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ περιουσίας δευτέρου Σανατορίου πρὸς νοσηλείαν φυματικῶν παίδων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Σανατόριον φυματιώντων Παίδων «Ἡ Μάννα» μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ὅπερ θέλει καθορίσει καὶ τὴν θέσιν εἰς ἣν θέλει ἀνεγερθῇ τοῦτο.

3) Ὑποχρεωτικαὶ καταβολαὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου καθοριζόμεναι διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένων μέχρι δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἀνώτατον ὅρον ἐτησίως ἐπὶ τῶν τακτικῶν ἐσόδων αὐτῶν

4) Νοσήλεια, δωρεαί, κληροδοσίαι, κληροδοτήματα καὶ παντὸς εἴδους προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ ἔρανος ἐνεργούμενος ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου τούτου.

Ἄρθρον 4.

Δύναται ἐκ τῶν πόρων τοῦ Σανατορίου νὰ ἱδρυθῶσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας ἐν ἢ πλείονα ἀντιφυματικὰ Ἰατρεῖα βάσει τῶν δεδομένων τῆς κοινωνικῆς ὑγιεινῆς καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ σκοπῷ ἐπιλογῆς τῶν φυματιώντων τῆς περιφερείας καὶ ἀναλήψεως τοῦ ἔργου τῆς ἐκλαϊκεύσεως τῶν ὅρων τοῦ ἀντιφθισικοῦ ἀγῶνος ἐν αὐτοῖς. Ἐν τοῖς ἰατρείοις τούτοις δύναται νὰ ἐπιτελῆται θεραπεία ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν διὰ τῶν ἐν χρήσει δοκίμων μεθόδων.

Τὰ Ἰατρεῖα ταῦτα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Νομιάτρου καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς σχολιατρικῆς ὑπηρεσίας τῶν Παραρτημάτων τοῦ Π. Ι. Π, τοῦ Παιδιοῦ καὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ ἀγαθοεργοῦ ἱδρύματος καὶ Σωματείου δύνανται νὰ ὀργανώσωσι θερινὰς ἀποικίας παιδικῶν ἡλικιῶν, ὑπαίθρια σχολεῖα, ὑπαθρίους θερινὰς διαμονὰς οἰκογενειῶν καὶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς νὰ ἐφαρμόσωσι τὸν ἀντιφυματικὸν ἐμβολιασμόν. Τὰ ἰατρεῖα ταῦτα διοικοῦνται ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τοῦ Σανατορίου καὶ ἀποτελοῦσι παραρτήματα τούτου.

Ἄρθρον 5.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους συντάσσεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπιόντος οἰκονομικοῦ ἔτους τοῦ Σανατορίου παρὰ τῆς Ἐφορείας αὐτοῦ, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου συντάσσεται ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους ὅστις καὶ ὑποβάλλεται μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν τῆς διαχειρίσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὑλικὰ τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Σανατορίου τούτου καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ ἀπαλλάσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παντὸς τελωνειακοῦ καὶ δημοτικοῦ δασμοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Σανατορίου, ὁ τρόπος προσλήψεως καὶ διορισμοῦ, ἡ προαγωγὴ καὶ ἀπόλυσις αὐτοῦ θὰ κανονίζωνται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐφορείας.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐφορεία συντάσσει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τοῦ Ἱδρύματος καὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ ὃν ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 9.

Πάντα τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τοῦ Σανατορίου, κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐπὶ ἀλληλοχρέῳ λογαριασμῷ καὶ τῷ νομίμῳ τόκῳ.

Αἱ ἀναλήψεις γίνονται εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων τῆς Ἐφορείας δι' ἐντολῶν ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ ταμίου ταύτης.

Ἄρθρον 10.

Πᾶσα λεπτομέρεια τοῦ παρόντος νόμου θέλει κανονισθῇ διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τούτου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. περὶ ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων καὶ τοῦ νόμου 4195 περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐπιβατικῶν, ὁ κ. **Δ. Μπότσαρης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ἀναπτύσσει τροπολογίαν του διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν πλοίων.

Ὁ κ. **Γ. Σακαλῆς** συνιστᾷ νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου δὲν θὰ προλάβουν νὰ ἀναγνωρισθοῦν ὡς Ἑλληνικά.

Ὁ κ. **Δ. Μπότσαρης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) λέγει ὅτι τοῦτο γίνεται δεκτόν.

Ὁ κ. **Ν. Γουργουρῆς** τονίζει κατ' ἀρχὰς ὅτι εἶναι ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ τῶν πλοίων. Προχωρῶν ἐκθέτει διὰ μακρῶν τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τὴν ἐμφανιζομένην εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ λιμενικοῦ σώματος καὶ τὰς ζημίας αἵτινες ἐπέρχονται εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὰς ἑταιρείας ἀπὸ τὸν σημειούμενον συναγωνισμόν. Συνεχίζων τονίζει ὅτι πρὸς διόρθωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης πρέπει νὰ παραμείνῃ ἡ διάταξις περὶ ἀπευθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου παντὸς παραβάτου, νὰ θεσπισθῇ ὁ φυλακισμὸς τοῦ πράκτορος καὶ νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἡ ποινὴ τῆς ἀργίας τοῦ πλοίου. Μὲ τὰς διαφόρους, τοῦ εἶπε, ἐπιτροπὰς δὲν θὰ γίνῃ τίποτε. Εἶναι ἐπίσης ἐπιβεβλημένος καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν ναυτολογίων διὰ τὸ συμφέρον καὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἑταιρειῶν.

Ὁ κ. **Α. Φωκᾶς** λέγει ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἐπιβατικῶν πλοίων εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ τὴν διορθώσῃ βοηθοῦσα τὴν ἀρξαμένην συνεννόησιν μεταξὺ τοῦ ναυτικοῦ κόσμου καὶ ὅτι ὁ περιορισμὸς τῆς ἡλικίας τῶν πλοίων εἶναι ἓν βῆμα πρὸς διόρθωσιν τῆς καταστάσεως.

Ὁ κ. **Ι. Λεωνίδας** λέγει ὅτι ὡς ἀνέπτυξεν καὶ κατὰ τὴν 1ην συζήτησιν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ πρώτου ἄρθρου δὲν εἶναι κατάλληλος ὡς μὴ ἐμπνέουσα ἐμπιστοσύνην καὶ πρέπει νὰ συντεθῇ ἄλλως καὶ πρὸς τοῦτο προτείνει νέαν σύνθεσιν αὐτῆς.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 2 δὲν νομίζει ὅτι εἶναι κατάλληλος στιγμὴ τῆς καταδίκης τῶν ἀτμοπλοίων. Πάντως ἡ ἐπιτροπὴ ἀμερολήπτως θὰ ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν αὐτῶν. Συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 καὶ ἐξετάζων εἶτα τὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας τῶν ἀτμοπλοίων λέγει ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ τὸ 30ὸν ἔτος, καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡλικία τῶν 20 ἐτῶν.

Ὁ κ. **Γ. Γερογιάννης** λέγει ὅτι ἔχων τὴν ἀτυχίαν νὰ ταξειδεύῃ συχνά, παρηκολούθησε τὰς ἀθλιότητας αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦσι εἰς τὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς Πρεβέζης, Πατρῶν—Πειραιῶς. Καὶ ἄλλοτε, λέγει, ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη. Ἐλπίζει ὅτι τώρα μὲ τὴν σύστασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐπιτροπῆς θὰ ληφθῶσι μέτρα περὶ βελτιώσεως τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως. Τὰ περισσότερα πλοῖα ἔχοντα ἡλικίαν 40 ἐτῶν εἶναι κυριολεκτικῶς σκυλοπνίκτες ἀπὸ δὲ ἀπόψεως ὑγιεινῆς εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν κυριολεκτικῶς οἰκτρὰν καὶ δὲν ὁμιλῶ μόνον διὰ τὰ μικρὰ ζῶφια τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ συνειθισμένα ἀλλὰ ὑπάρχουσι καὶ ποντικοί, τὰ δὲ ἀποχωρητήρια εἶναι εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν. Πρέπει συγχρόνως νὰ ληφθῇ μέριμνα καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῶν δρομολογίων ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἀγκυροβολίου ποῦ κατήντησε εἰς τὴν Πρέβεζαν νὰ ἀγκυροβολῇ τὸ ἀτμόπλοιον ἐν καιρῷ χειμῶνος ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τοῦ λιμένος καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ θαλασσοπνίγωνται. Ἐὰν δὲν λάβητε, λέγει καταλήγων πάντα ταῦτα τὰ μέτρα ὁ νόμος θὰ μείνῃ γράμμα νεκρόν.

Ὁ κ. **Γ. Κουλούρας** λέγει ὅτι ἡ βάσις τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου εἶναι ἡ στερεότης τῶν ἀτμοπλοίων τὰ ὁποῖα ἐρχόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔχοντα ἡλικίαν 30 ἐτῶν εἶναι καταδικασμένα ἀπὸ τὰ κράτη ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔρχονται διότι αἱ ἐκεῖ ἐπιθεωρήσεις εἶναι αὐστηρόταται. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ὡρίσθη αὐτὸ τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας ὀφείλει τὸ κράτος ὅταν ἔρχονται τὰ ἀτμόπλοια νὰ τὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐστηρὰν ἐπιθεώρησιν. Διότι, καθὼς εἶπεν, δὲν εἶναι ταῦτα εἰς κατάστασιν νὰ παραλάβωσιν ἐπιβάτας ὅπως συνέβη μὲ τὸ ἀτμόπλοιον Μυκάλη τὸ ὁποῖον ὀλίγου δεῖν νὰ ἐβυθίζετο αὐτανδρον.

Ὁ κ. **Δ. Μπότσαρης** (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν) λέγει ὅτι μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἤκουσε τὴν ἀνάπτυξιν ἡ ὁποία ἐγένετο ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἀλλά, ὡς εἶναι γνωστόν, ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα πράγματα εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ ψυχραίμως. Τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνομεν δὲν εἶναι πάγια ἀλλὰ πρόκειται ν' ἀναθεωρηθοῦν κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ὁπότε ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὁλόκληρον τὴν ναυτιλιακήν της πολιτικήν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν σήμερον τὴν κατάστασιν προσωρινῶς.

Τὸ λάθος ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ ἐπιβατικὰ ἀτμόπλοια καὶ ἀναπτύσσεται μετοξὺ αὐτῶν ἕνας ἀνταγωνισμὸς ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν αὐτῶν πρέπει ὅμως προκειμένου νὰ ληφθοῦν ριζικὰ μέτρα νὰ προηγηθῇ τὸ μέτρον τῆς ἱδρύσεως Ταμείου διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν σκαφῶν καὶ τῶν πληρωμάτων τὰ ὁποῖα ὑπηρετοῦσι εἰς αὐτὰ τὰ σκάφη. Ἡμεῖς διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν μέτρου ἠθελήσαμεν νὰ θεραπεύσωμεν τὰ ἔχοντα ἀνάγκην ἀμέσου θεραπείας ζητήματα ἀφοῦ ἐξησφαλίσαμεν σύμπτωσιν γνωμῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ γενικῶς τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ ἀτμόπλοια. Τὸ Ὑπουργεῖον ἀναλαμβάνει μίαν προσπάθειαν συμβιβασμοῦ τῶν διαφόρων ἀντιθέσεων ἀποδεχόμεθα δὲ τὸ ὅριον τῶν 30 ἐτῶν εὐχὶ ὡς ὅριον τελειωτικόν. Ἐγὼ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν εἶχον ὑποστηρίξει ὡς ὅριον ἡλικίας τὰ 20 ἔτη, ἄλλοι ὑποστήριξαν τὰ 25 ἀλλ' εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι πρέπει νὰ βαδίσωμεν εἰς 20 ἔτη ἀλλ' ἀφοῦ προηγουμένως ληφθῶσι μέτρα διὰ νὰ ἀντεπεξέλθωμεν εἰς τὰς γενηθησομένας δυσχερείας.

Ι. Δεωνίδας. Πόσον ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὡς Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ;

Δ. Μπότσαρης (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

Ι. Δεωνίδας. Θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ὡρίζετο ἀξιωματικὸς τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Γ. Σακαλῆς. Εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα εἰς οὐδὲν Κράτος ἀνακατεύονται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπ. Ναυτ.) συνεχίζων λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς καταδίκης εἶναι ὑπόθεσις ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων καὶ πρέπει νὰ βαδίσωμεν προσεκτικῶς. Καταλήγων λέγει ὅτι πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ ὑπὸ κρίσιν Νομοσχέδιον διότι θεραπεύει προσωρινῶς ἀρκετὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καὶ ὅτι τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον θὰ ὑποβληθῇ νομοσχέδιον περὶ ἀντιμετωπίσεως ὅλων τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθέντος τοῦ συνόλου.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ συστάσεως ἐκπαιδευτικῆς μοίρας ἐν τῷ πολεμικῷ ναυτικῷ» ἔχον οὕτω :

Περὶ συστάσεως ἐκπαιδευτικῆς Μοίρας ἐν τῷ Π. Ν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ θέσις τοῦ ὑπναυάρχου Ε. Ν. Ἐκπαιδεύσεως μετονομάζεται εἰς Ἀρχηγὸν Ἐκπαιδευτικῆς Μοίρας (Α. Ε. Μ.), εἰς ἣν δύνανται νὰ τοποθετηθῇ καὶ πλοίαρχος ἐξομοιούμενος ὡς πρὸς τὰς τιμὰς καὶ ἀποδοχὰς πρὸς Ἀρχηγὸν Στόλου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὀργάνωσις καὶ δικαιοδοσία τοῦ Α. Ε. Μ. ἐπὶ τῶν Σχολῶν καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων ἢ βοηθητικῶν τινούτων ἄτινα χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἐκπαίδευσιν, ὁρισθήσεται διὰ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 3.

Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 24 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ν. Ἐκπαιδεύσεως», ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Συζητουμένου εἶτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν ἐφέδρων οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν Π. Ν. διὰ τὰς ὑπηρεσίας Μ.Τ.Π.Ν. καὶ τῶν Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν Π. Ν.» ὁ κ. ***Π. Συρογιάννης*** λέγει ὅτι ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ ἐπεξεργασθεῖσα τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὁμοφώνως ἀπεφάνθη περὶ ἀπορρίψεως αὐτοῦ. Παρακαλεῖ δὲ ὅπως ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου διὰ νὰ εἶναι πρὸν κατ' αὐτὴν καὶ ὁ κ. Ὑφυπουργός.

Ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) λέγει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον αὐτό, δὲν εἶναι δὲ διατεθειμένος νὰ τὸ ἀναβάλῃ Λυποῦμαι, λέγει, διότι ἐνῷ εἰς ὅλα τὰ ναυτικὰ νομοσχέδια ἡ Κ. Ε. ἐζήτει ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς αὐτὸ δὲ τὸ νομοσχέδιον οὐδεμίαν ἐζήτησε καὶ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεώς του.

Α. Κανάρης. Ἡ Κ. Ε. δὶς ἐζήτησε νὰ προσέλθετε, ἐπειδὴ δὲ τὸ νομοσχέδιον ἐθεωρήθη κατεπεῖγον ἐπελήφθη αὐτοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ προτείνῃ τὴν ἀπόρριψιν του πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ταμείου.

Δ. Μπότσαρης (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν). Συνήθως οἱ Ὑπουργοὶ καλοῦνται ἐγγράφως νὰ προσέλθουν εἰς τὰς Ἐπιτροπάς.

Ὁ κ. ***Γ. Στράτος*** λέγει ὅτι ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ οὐδενὸς ἐλατηρίου ἀντιπολιτεύσεως πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ προτείνῃ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου. Πολεμοῦμε λέγει τὸ νομοσχέδιον διότι νομίζομεν ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ διαλυθῇ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ Π. Ν. Δυστυχῶς τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπεστρατεύθησαν ἀξιωματικοὶ εἰς ἡλικίαν πολὺ μικροτέραν τῆς κανονικῆς καὶ αὐτὸ ἦτο τραῦμα διὰ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τὸ ὁποῖον ἔλαβε καὶ τὸ ἄλλο τραῦμα ὅτι δηλαδὴ περιέλαβε καὶ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τοῦ Π. Ν. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν πραγμάτων αὐτῶν διὰ τοῦ τελευταίου νόμου περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν ἀποστρατεύθησαν 220 ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοί, καὶ ναὶ μὲν τὰ μερίσματα αὐτῶν θὰ τὰ πληρώνῃ ἐπὶ 12 ἔτη τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ πάντως τὸ ταμεῖον ἐστερήθη τῶν καταθέσεων αὐτῶν. Ἡ ἔκθεσις τοῦ νομοσχεδίου ἀναγράφει ὅτι τοῦτο κατατίθεται κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι δὲν εἶναι δικαίωμα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου ὅπως θέλῃ. Ἡ Κ. Ε. εἰσηγουμένου ἐμοῦ ἐδέχθη νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς. Νομίζω, λέγει, καταλήγων ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ψηφίσῃ νομοσχέδιον ἄντικρυς ἀντίθετον πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι προσέφερον εἰς τὴν Πατρίδα καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν των.

Ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς Ναυτικῶν) λέγει ὅτι δὲν δικαιολογεῖ τὸν ἐρεθισμὸν τοῦ κατελθόντος τοῦ Βήματος. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐπιμένει ἀνενδότως εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου διότι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ψηφισθῇ τοῦτο. Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἔγινε μία νομοθετικὴ κοσμογονία ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ κλάδοι ἐν αὐτῷ μὴ ἔχοντες ἔλεγχον καὶ οὗτοι εἶναι οἱ διαχειριστικοὶ κλάδοι οἵτινες διέπονται ὑπὸ ἀρχαιοτάτων νόμων.

Κατὰ τὴν ἐτησίαν διεύθυνσιν ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν προσεπάθησα νὰ ἐπιτύχωμεν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως ἀλλὰ κατέστη σχεδὸν ἀνέφικτος καὶ λόγῳ τῶν ἀπηρχαιωμένων νόμων καὶ λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν προσώπων. Θέλω τὴν κατάστασιν αὐτὴν νὰ τὴν μεταβάλω. Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ Π. Ν. εἶναι ἕνα ταμεῖον πολύτιμον διὰ τὸ ναυτικόν. Ἀλλ' ὁ ὀργανισμὸς εἶναι πολυτελής. Ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ ναυάρχου Χατζηκυριάκου εἶχον παραχωρηθῇ εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον πρόσωπα, δύο ὑποπλοίαρχοι καὶ εἷς σημαιοφόρος ἀλλὰ δι' ἀλληλοσυγκρουομένων διατάξεων διαφόρων νόμων οἱ τρεῖς οὗτοι ἀξιωματικοὶ ἔγειναν 18 καὶ προσετέθησαν καὶ δύο ἔκτακτοι ὑπάλληλοι, τὸ δὲ Μετοχικὸν Ταμεῖον ἐξειλίχθη εἰς εἶδος τραπεζιτικοῦ καταστήματος καὶ προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του μὲ κέρδος 13 1)2. Ζητοῦμεν, λέγει, διὰ τοῦ νομοσχεδίου τὴν διοικητικὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀξιωματικῶν διὰ μονίμων ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν εἰς τὰ πλοῖα. Συνεχίζων ἀναφέρει τὰς προσόδους τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων 4410, 4238 καὶ 4507. Τὸ νομοσχέδιον ὡς παρουσιάζεται εἶναι πρότασις τῆς διοικήσεως τοῦ ταμείου, εἶμαι δὲ διατεθειμένος νὰ τροποποιήσω τοῦτο ἀκόμη ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον. Δεχόμεθα διὰ τοῦ νομοσχεδίου δυνητικῶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἐλαττώνῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς εἰς 5. Συνεχίζων λέγει, ὅτι ἀπὸ τὰ 2)10 τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιηθησομένων πλοίων θὰ εἰσπράξῃ τὸ ταμεῖον περὶ τὰς 6 χιλιάδας λίρας. Εἶμαι ὑποχρεωμένος λέγει καταλήγων νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ***Γ. Στράτος*** δευτερολογῶν συνιστᾷ ὅπως ἡ ἀνάκλησις ἐνεργῆται μετ' ὁμόφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) παρέχων σχετικὰς ἐξηγήσεις ἀναγινώσκει τὰς ἐπὶ τοῦ κρίτιν σχεδίου νόμου τροπολογίας, τοῦ, αἵτινες γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκταί. Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς συμβάσεως βοηθείας τῆς συναφθείσης ἐν Γενεύῃ» καὶ

2) «Περὶ χορηγίας συνδρομῆς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Γ' Διεθνοῦς Συνεδρίου Βυζαντινῶν σπουδῶν» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως Βοηθείας καταρτισθείσης ἐν Γενεύῃ.

Ἄρθρον μόνον.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν συναφθεῖσαν ἐν Γενεύῃ κατὰ τὴν 12 Ἰουλίου 1927 σύμβασιν «Διεθνοῦς Ἑνώσεως βοηθείας» εἰς ἣν προσεχώρησε καὶ ἡ Ἑλλάς, κυροῦμεν ταύτην, συγκειμένην ἐξ ἄρθρων 21, ὡς καὶ τὸ συστήσαν τὴν ἐν λόγῳ Διεθνῆ Ἕνωσιν Βοηθείας καταστατικὸν ἐξ ἄρθρων 19 ἔχοντα ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη συνιστῶσι Διεθνῆ Ἕνωσιν Βοηθειῶν διεπομένην ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τῶν συνημμένων καταστατικῶν.

Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως βοηθειῶν εἶναι ἐκεῖνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ἐκεῖνα ἐκ τῶν Κρατῶν, μὴ μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε., τὰ ὁποῖα μετέχουν εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Διεθνὴς Ἕνωσις Βοηθειῶν σκοπὸν ἔχει :

1) Ὅπως εἰς τὰς συμφορὰς τὰς ὀφειλομένας εἰς περιπτώσεις ἀνωτέρας βίας καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐξαιρετικὴ ὀξύτης ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις καὶ τὰ ἐφόδια τοῦ θιγομένου λαοῦ παρέχῃ εἰς τοὺς κατεστραμμένους κατοίκους τὰς πρώτας βοηθείας καὶ συνδυάζῃ πρὸς τοῦτο τὰ δῶρα, εἰσφορὰς καὶ βοηθείας παντὸς εἴδους.

2) Ὅπως εἰς ὅλας τὰς δημοσίας συμφωνίας ἑνώνῃ, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, τὰς γινομένας προσπαθείας παρὰ τῶν ὀργανώσεων καὶ γενικῶς νὰ ἐνθαρύνῃ τὴν μελέτην καὶ τὰ προληπτικὰ μέτρα κατὰ τῶν συμφορῶν καὶ νὰ ἐπεμβαίνῃ ὅπως ὅλοι οἱ λαοὶ χρησιμοποιῶσι τὴν ἀμοιβαίαν διεθνῆ ἀρωγήν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Δ. Ε. Βοηθειῶν ἀσκεῖ τὴν δρᾶσίν της εἰς ὄφελος παντὸς κατεστραμμένου λαοῦ οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐθνικότης του ἢ ἡ φυλή του, χωρὶς νὰ κάμῃ διάκρισιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν κοινωνικὴν ἢ πολιτικὴν ἢ θρησκευτικὴν θέσιν του.

Ἐνίοτε ἡ δρᾶσις τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν περιορίζεται εἰς τὰς συμφορὰς τὰς ἐπερχομένας εἰς τὰ ἐδάφη τῶν συμβαλλομένων Ὑψηλῶν μερῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ παροῦσα Σύμβασις τυγχάνει ἐφαρμοστέα καὶ εἰς ἐκείνας αἵτινες ἤθελον ἐπέλθῃ εἰς ἄλλας χώρας καὶ αἵτινες κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναφερομένην εἰς τὸ ἄρθρον 6 θὰ ἦσαν φύσεως θιγούσης τὰ ὡς ἄνω ἐδάφη τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ δρᾶσις τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν εἰς ἑκάστην χώραν ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ σύστασις καὶ ἡ λειτουργία τῆς Ἑνώσεως ἐπιφέρει τὸν ἐλεύθερον συναγωνισμὸν 1) τῶν Ἐθνικῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συμφώνου τῆς Κ. Τ. Ε., καὶ τῶν ἱδρυμάτων ἢ ὀργάνων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν ἢ θὰ ἀποτελέσωσι μεταξὺ ἐκείνων δεσμὸν νομικὸν ἢ ἠθικόν, 2) πάντων τῶν ἄλλων ὀργανώσεων, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, αἵτινες θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἀσκήσωσιν εἰς ὄφελος τοῦ κατεστραμμένου λαοῦ τὰς αὐτὰς ἐνεργείας, εἰ δυνατὸν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῶν ἀναφερομένων ἱδρυμάτων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ δρᾶσις τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν ἀσκεῖται ὑφ' ἑνὸς Γενικοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον διορίζει μίαν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, ὑφ' ἃς συνθήκας προβλέπει ἡ παροῦσα Σύμβασις καὶ τὰ συνημμένα καταστατικά.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν περιλαμβάνει τοὺς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. Βοηθειῶν, ἀναλογοῦντος ἑνὸς ἀντιπροσώπου δι' ἕκαστον μέλος.

Ἕκαστον μέλος τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν δύναται νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ του Συλλόγου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἢ ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν Ἐθνικῶν ὀργανώσεων τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 5.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Δ. Ε. Βοηθειῶν ἔχει τὴν ἕδραν της εἰς τὴν πόλιν ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Διεθνὴς Κοινωνία.

Δύναται αὕτη νὰ ἔχῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν διοικητικῶν της ὑπηρεσιῶν εἰς πᾶν μέρος ὑποδεδειγμένον ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ της καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διαφόρους Ἐθνικὰς Νομοθεσίας ἡ Δ. Ε. Βοηθειῶν ἔχει τὸ δικαίωμα εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μεσολαβοῦντος οἱουδήποτε προσώπου ἐνεργοῦντος διὰ λογαριασμόν της τοῦ παρίστασθαι ἐνώπιον δικαστηρίου, τοῦ κτᾶσθαι χαριστικὴ ἢ ἀμφεροβαρεῖ αἰτίᾳ καὶ τοῦ νέμεσθαι ἀκίνητα (ἀγαθὰ) ὑπὸ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς προβλεπομένας ἐν ἄρθρῳ 12.

Ἄρθρον 9.

Ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ τῶν Κρατικῶν μὴ μελῶν, (συμβαλλομένων) Μερῶν ὅμως τῆς παρούσης Συμβάσεως ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμετέχῃ εἰς τὴν σύστασιν ἑνὸς ἀρχικοῦ κεφαλαίου τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν—αὐτὸ τὸ κεφάλαιον διαιρεῖται εἰς κλήρους 700 φράγκων Ἑλβετικῶν ἕκαστος. Πᾶν μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. συνεισφέρει ἕνα ἀριθμὸν κλήρων ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν μονάδων τὸν ὁποῖον ἐπιφέρει ἡ συνεισφορά του εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ συνεισφορὰ τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε. καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανόνας διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν συνεισφορῶν τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε.

Ἄρθρον 10.

Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Ὑψηλῶν Μερῶν θὰ μεριμνήσῃ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαγορεύει τοῦτο ἡ Νομοθεσία του, ὅπως ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν του, εἰς τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζεται ἡ παροῦσα Σύμβασις, χορηγηθῶσιν εἰς τὴν Δ. Ε. Βοηθειῶν καὶ εἰς τὰς ὀργανώσεις τὰς ὁρώσας διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τῶν συνημμένων καταστατικῶν πᾶσαι αἱ ἀτέλειαι, αἱ εὐκολίαι καὶ αἱ ἀσυδοσίαι αἱ πλέον εὐνοϊκαὶ καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασίν των, τὴν κυκλοφορίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ὑλικοῦ των καὶ τὰ ἔργα βοηθείας των, ὡς καὶ διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν προσκλήσεών των.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ἔσοδα τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν ἀποτελοῦνται ἐκτὸς τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου τοῦ προβλεπομένου ἐν ἄρθρῳ 9 :

1) Ἐξ ἐκουσίων ἐπ χορηγήσεων ἃς αἱ Κυβερνήσεις δέον νὰ παραχωρήσωσιν.

2) Ἐκ ποσοῦ προερχομένου ἐκ δημοσίων ἐράνων.

3) Ἐκ δωρεῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 12.

Ἄρθρον 12.

Ἡ Δ. Ε. Βοηθειῶν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ παντὸς εἴδους γενναιοδωρίας. Αἱ γενναιοδωρίαι αὐταὶ δύνανται νὰ εἶναι ἢ καθαραὶ καὶ ἁπλαῖ ἢ δεσμευμέναι ὑπὸ τῶν δωρητῶν δι' ὑποχρεώσεων, ὅρων ἢ εἰδικῶν καθιερώσεων διὰ τὴν δεῖνα χώραν ἢ διὰ τὴν τοιαύτην ἰδιαιτέραν κατηγορίαν συμφορῶν ἣν θὰ ὑπεδείκνυον.

Αἱ γενναιοδωρίαι αἱ βεβαρυμέναι δι' ὑποχρεώσεων, ὅρων ἢ εἰδικῶν καθιερώσεων ἀποκρούονται ἐὰν δὲν εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Δ. Ε. Βοηθειῶν, καθοριζόμενον εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τῆς παρούσης συμβάσεως, καὶ πρὸς τὴν ἰδιάζουσαν Νομοθεσίαν τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν.

"Αρθρον 13.

Οὐδεμία ἑρμηνεία δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δυναμένη καθ' οἱονδήποτε τρόπον νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν συλλόγων, ἱδρυμάτων ἢ ὀργάνων τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 5 ὅταν ἐνεργῶσι δι' ἴδιον λογαριασμόν.

"Αρθρον 14.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅτι πᾶσαι αἱ διαφοραὶ αἵτινες δύνανται ν' ἀναφυῶσι μεταξὺ των κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ παραπέμπωνται, ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ρυθμισθῶσι δι' ἀμέσων διαπραγματεύσεων ἢ διὰ πάσης ἄλλης φιλικῆς διευθετήσεως, δι' ἀπόφασιν εἰς τὸ Διαρκὲς Διεθνὲς Δικαστήριον.

Τὸ Δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται ἐν δεδομένῃ περιπτώσει δι' αἰτήσεως προερχομένης ἐκ τοῦ ἑνὸς τῶν Μερῶν. Ἐὰν τὰ Κράτη μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφύεται μία διαφορά, ἢ ἐν μεταξὺ αὐτῶν, δὲν ἦσαν μέρη εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Δεκεμβρίου 1920 σχετικὸν πρὸς τὸ Διαρκὲς Διεθνὲς Δικαστήριον, ἡ διαφορὰ αὕτη θὰ ὑποβάλληται ἐκουσίως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς συνταγματικὰς διατάξεις ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἢ εἰς τὸ Διαρκὲς Διεθνὲς Δικαστήριον ἢ εἰς ἓν Διοικητικὸν Δικαστήριον συνιστώμενον συμφώνως πρὸς τὴν Σύμβασιν τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1907 διὰ τὴν εἰρηνικὴν ρύθμισιν τῶν Διεθνῶν συρράξεων—ἢ εἰς πᾶν ἄλλο Δικαστήριον Διαιτητικόν.

"Αρθρον 15.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις τῆς ὁποίας τό τε Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον θὰ εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά, θὰ φέρῃ τὴν χρονολογίαν ταύτης τῆς ἡμέρας, καὶ δύναται νὰ ὑπογραφῇ μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1928 ἐπ' ὀνόματι παντὸς μέλους τῆς Κ.Τ.Ε. παντὸς Κράτους μὴ μέλους ἀντιπροσωπευομένου εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Γενεύης, ἢ εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. θὰ εἶχε πρὸς τοῦτο κοινοποιήσει ἀντίτυπον τῆς Συμβάσεως.

"Αρθρον 16.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν. Οἱ τίτλοι τῆς ἐπικυρώσεως θέλουσι διαβιβασθῇ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας ὅστις θὰ γνωστοποιήσῃ τὴν κατάθεσιν εἰς πᾶν Κράτος ὑπογεγραμμένον ἢ προσχωροῦν.

"Αρθρον 17.

Ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1928 πᾶν μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ πᾶν Κράτος ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 15 θὰ δύνανται νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν. Ἡ προσχώρησις αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ μιᾶς γνωστοποιήσεως γινομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ νὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ γνωστοποιήσῃ τὴν κατάθεσιν ταύτην εἰς πᾶν Κράτος ὑπογράψαν ἢ προσχωροῦν.

"Αρθρον 18.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ ὅταν ἐπικυρώσεις ἢ προσχωρήσεις θὰ κατατεθῶσιν ἐπ' ὀνόματι δώδεκα μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ Κρατῶν μὴ μελῶν, τῶν ὁποίων αἱ εἰσφοραὶ ἠνωμένοι θὰ ἀνέλθωσιν εἰς ἑξακοσίους κλήρους. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της θὰ εἶναι ἡ ἐνενηκοστὴ μετὰ τὴν λῆψιν ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τῆς δωδεκάτης ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως. Ἀκολούθως ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ λάβῃ ἰσχὺν καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἕκαστον μέλος 90 ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῶν τίτλων τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς προσχωρήσεως.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου τούτου ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ καταρτίσῃ μίαν προσωρινὴν ἐκτίμησιν τῶν φόρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν μὴ μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 18 ἄρθρου τῆς Συμβάσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς θὰ καταχωρίσῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος της.

"Αρθρον 19.

Πᾶν μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν δύναται νὰ ἀποσυρθῇ ἐκ τῆς Ἑνώσεως διὰ τῆς κοινοποιήσεως πρὸ ἑνὸς ἔτους εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς προειδοποιήσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ παύσωσι νὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ μέλους τὸ ὁποῖον οὕτω ἀποσύρεται τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ γνωστοποιῇ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως τὴν λῆψιν τῆς προειδοποιήσεως τῆς ἀποχωρήσεως.

"Αρθρον 20.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται νὰ δηλώσωσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως ὅτι διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἐννοοῦσι ν' ἀναλάβωσιν οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ὁλικὴν ἢ μερικὴν καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἀποικίας των, προτεκτοράτα ἢ χώρας τεθειμένας ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν των ἢ ἐντολήν των. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἐδάφη δι' ἃ ἐγένετο παρομοία δήλωσις.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη θὰ δύνανται ἀκολούθως νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας ὅτι ἐννοοῦσι νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν παροῦσαν σύμβασιν εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς μέρος ἐκ τῶν ἐδαφῶν των ἅτινα ὑπῆρξαν ἀφορμὴ τῆς δηλώσεως τῆς προβλεπομένης εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ προβλεπόμενα ἐν τῇ γνωστοποιήσει ἐντὸς 90 ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὡσαύτως τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δύνανται εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ δηλώσωσιν ὅτι ἐννοοῦσι νὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη ἡ παροῦσα σύμβασις εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς μέρος ἐκ τῶν ἀποικιῶν των, προτεκτοράτων, ἢ ἐδαφῶν τεθειμένων ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολήν των. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ σύμβασις θὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη εἰς τὰ ἐδάφη ἅτινα ὑπῆρξαν ἀφορμὴ τοιαύτης δηλώσεως ἓν ἔτος μετὰ τὴν λῆψιν ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

"Αρθρον 21.

Ἡ ἀναθεώρησις τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ ζητηθῇ εἰς οἱανδήποτε ἐποχὴν ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τρίτου (1)3) τῶν μελῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν.

Τὰ συνημμένα Καταστατικὰ εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ Γενικὸν Συμβούλιον δέον νὰ συγκεντρώσῃ τὰ 3)4 τῶν μελῶν του καὶ ἡ τροποποίησις δέον νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῶν 2)3 τῶν παόντων μελῶν.

Εἰς ἔνδειξιν οἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμενοι ἀντιπρόσωποι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τὴν δωδεκάτην Ἰουλίου τοῦ χιλια ἐννεακόσια εἴκοσιν ἑπτὰ εἰς ἓν ἀντίτυπον, τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀντίγραφον ἀκριβὲς θὰ δοθῇ εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὸ Συνέδριον.

(Ἐν συνεχείᾳ τὸ Καταστατικὸν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν).

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΙΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Καταστατικὸν συνημμένον εἰς τὴν συνιστῶσαν τὴν Διεθνῆ Ἕνωσιν Βοηθειῶν Σύμβασιν τῆς 12ης Ἰουλίου 1927.

"Αρθρον 1.

Ἕκαστος ἀντιπρόσωπος εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἔχῃ ἀναπληρωτήν, ὅστις παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀλλὰ δὲν ἔχει ψῆφον, συμβουλευτικὴν ἢ γνωμοδοτικήν, παρὼν μόνον ἐν ἀπουσίᾳ τιτλούχου.

Ἀντιπρόσωποι Συλλόγων Διεθνῶν Βοηθειῶν ἢ ἄλλων ὀργανώσεων ἢ ἱδρυμάτων ἐγκεκριμένων δύνανται νὰ κληθῶσι νὰ παραστῶσιν ὑπὸ τύπον συμβουλευτικὸν εἰς τὰς συγκλήσεις τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δύναται νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου εἰς ὅλας τὰς συγκλήσεις τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 2.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται διὰ προσκλήσεως τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ διετίαν εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διετίας δύναται νὰ συγκληθῇ εἰς πᾶσαν χώραν, ὁριζομένην ὑπὸ τῆ Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ συγκαλέσῃ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ 1)4 τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Διὰ πρώτην φορὰν τὸ Γενικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

"Αρθρον 3.

Ἡ σύγκλησις τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, γινομένη τρεῖς μῆνας προγενεστέρως, ὀφείλει νὰ καταρτίσῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν ψηφοφορησάντων τὰ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς ἀναπληρωτάς των. Ἐκδίδει διὰ τῆς αὐτῆς πλειονοψηφίας πάντας τοὺς διοικητικοὺς κανονισμούς, ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον ἐκδίδει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν του διὰ πλειονοψηφίας, ὅστις δύναται νὰ καθιερώσῃ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς περίπτωσιν ὅπου πολλαὶ ψηφοφορίαι ἐπαναληπτικαὶ δὲν ἀπέδωκαν οὐδὲν ἀποτέλεσμα.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον λαμβάνει γνῶσιν ὅλων τῶν ὑποθέσεων τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν.

"Αρθρον 5.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ περιλαμβάνει 7 μέλη. Διορίζονται διὰ μίαν διετῆ περίοδον, ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταί των.

Εἰς περίπτωσιν διακοπῆς, ὁπωσδήποτε ἐπερχομένης, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συμπληροῦται διὰ τῆς προσθήκης ἑνὸς ἐκ τῶν ἀναπληρωτῶν μέχρι πέρατος τῆς τρεχούσης περιόδου.

Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν διεθνῶν ὀργανώσεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Ὁμοσπονδία Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ) συμμετέχουσιν ὑπὸ τύπον συμβουλευτικὸν εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν δύναται νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν της.

"Αρθρον 6.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συγκαλεῖται τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν διὰ προσκλήσεως τοῦ Προέδρου της. Ὁ Πρόεδρος καθορίζει τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῶν ἄλλων συναντήσεων.

"Αρθρον 7.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εἶαι ὁ ἐντολοδόχος τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν καὶ δύναται νὰ εἶναι ὁ ἐντεταλμένος διαχειριστὴς τῶν ἀναληφθέντων ἐσόδων μετὰ βάρους ὑπὸ ὅρους ἢ εἰδικὰς ὑποχρεώσεις. Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἀρμοδιότητα πλήρη διὰ νὰ ἐκτελῇ πάσας τὰς πράξεις τὰς συμφώνους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν καὶ διὰ λογαριασμόν της.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπεῖ τὴν Διεθνῆ Ἕνωσιν Βοηθειῶν ἔναντι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τῶν Κυβερνήσεων, τῶν ὀργανώσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 5 τῆς Συμβάσεως καὶ παντὸς προσώπου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ. Ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνάγειν καὶ ἐνάγεσθαι ἐπ' ὀνόματι ἢ διὰ λογαριασμὸν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν.

Ἐνεργεῖ συμβιβασμούς.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συλλέγει τὰ κεφάλαια (εἰσφοράς), χρησιμοποιεῖ αὐτά, τὰ διαθέτει, τὰ διαχειρίζεται ὡς ὁ διαπεπιστευμένος διαχειριστὴς καὶ συνάπτει ἐπ' ὀνόματι τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν ὅλας τὰς τραπεζιτικὰς καὶ ἀσφαλιστικὰς ἐργασίας.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνάπτει καὶ ἐξουσιοδοτεῖ δι' ἀγορὰς πάσης φύσεως, ρυθμίζει τὰς προμηθείας.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τοὺς κανονισμοὺς διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν κεφαλαίων τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν.

Εἰς περίπτωσιν συμφορᾶς, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ μέρους τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὸν τρόπον παροχῆς βοηθειῶν ὡς καὶ συλλογῆς ἐρανων.

"Αρθρον 8.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ μεταβιβάσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ δικαιώματα τῆς εἰς ἓν ἢ πλείονα τῶν μελῶν της.

"Αρθρον 9.

Πᾶσαι αἱ πράξεις αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς διαχειριστοῦ διαπεπιστευμένου μιᾶς προσφορᾶς δεσμευμένης ὑπὸ βαρῶν, ὅρων ἢ εἰδικῶν καθιερώσεων, ὀφείλουσι νὰ φέρωσι τοὐλάχιστον δύο ὑπογραφάς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς πράξεις διαθέσεως.

"Αρθρον 10.

Ἄνευ βλάβης τῶν διατάξεων τοῦ 18 ἄρθρου, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει ἐτησίως μίαν ἔκθεσιν τῆς δράσεώς της καὶ τῶν πράξεών της, ἀπευθυνομένην εἰς τὰ μέλη τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεων Βοηθειῶν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη κοινοποιεῖται ἐπὶ πλέον εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ὡσαύτως κοινοποιεῖται εἰς τὸ κοινόν.

"Αρθρον 11.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ βοηθεῖται ὑπὸ πραγματογνωμόνων οὓς συμβουλεύεται ἢ ἀτομικῶς ἢ συλλογικῶς. Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναλαγοῦντος ἑνὸς ἢ πλειόνων κατὰ χώραν ἢ κατὰ ζώνην γεωγραφικὴν περιέχουσαν πλείονας χώρας, καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν.

Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται διὰ τρία ἔτη. Ὀφείλουσι δὲ νὰ διαμένωσιν εἰς τὴν ζώνην των. Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται ἐν δεδομένῃ περιπτώσει νὰ διορίσῃ ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω μνημονευθέντων πραγματογνωμόνων ἀναπληρωτὰς πραγματογνώμονας, μὴ ὑποχρέους εἰς διαμονὴν ἐν τῇ ζώνῃ των.

Ἡ ὑπόδειξις τῶν πραγματογνωμόνων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν πραγματογνωμόνων δέον νὰ ἐγκριθῇ δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν παρὰ τοῦ ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν.

"Αρθρον 12.

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συγκαλεῖ τοὺς πραγματογνώμονας τῶν ὁποίων ἡ συνεργασία κρίνεται ἀναγκαία ἢ λαμβάνει τὴν

γνώμην των δι' ἀλληλογραφίας, ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτοῦσιν.

Ἄρθρον 13.

Τὰ ἔξοδα διὰ τὰς ἀποζημιώσεις μετακινήσεως καὶ διαμονῆς τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον εἶναι εἰς βάρος τῶν ἀρχῶν, αἵτινες τοὺς ὑποδεικνύουσιν.

Τὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τῆς μετακινήσεως καὶ διαμονῆς τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν πραγματογνωμόνων εἶναι εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν. Τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν πραγματογνωμόνων δὲν ἀμείβονται.

Ἄρθρον 14.

Αἱ Διεθνεῖς ὀργανώσεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Ὁμοσπονδία Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ) θὰ κληθῶσι νὰ ἀσφαλίσωσι δι' ἐξόδων των καὶ ἐντὸς τοῦ ὁρίου, τὸ ὁποῖον ἤθελον κρίνει σύμφορον πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν ἐσόδων των τὴν κεντρικὴν καὶ διαρκῆ ὑπηρεσίαν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη τίθεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἔργον τῶν βοηθειῶν ἐκτελεῖται εἰς ἑκάστην ζώνην, διὰ λογαριασμὸν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν ὑπὸ τῶν ὀργανώσεων προβλεπομένην ἐν ἄρθρῳ 5 τῆς Συμβάσεως καὶ περιλαμβανομένην εἰς τὴν ζώνην ταύτην.

Ἐὰν μία καὶ ἡ αὐτὴ ζώνη περιλαμβάνῃ περισσότερα Κράτη ἢ ἐὰν εἰς μίαν ζώνην πολλαὶ ἐκ τῶν ἄνω προβλεπομένων ὀργανώσεων μετέχουσιν εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν βοηθειῶν, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὅλα τὰ ὠφέλιμα μέτρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συντόνισιν τῶν προσπαθειῶν καὶ τὴν διανομὴν τῶν βοηθειῶν. Δύναται κυρίως νὰ καταρτίσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ὀργανώσεων τούτων τῶν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν της, τὰς τεχνικὰς γνώσεις, τὴν κεκτημένην πεῖραν καὶ τὰς διοικητικὰς ἑτοιμοτυπίας.

Εἰς περίπτωσιν συμφορᾶς, ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ κανόνα εἰδοποιεῖται τῇ φροντίδι τοῦ ἢ τῶν πραγματογνωμόνων, ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην ζώνην.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Διεθνὴς Ἕνωσις Βοηθειῶν ἀποταμιεύει ἀνεξαρτήτως τῶν ἀρχικῶν εἰσφορῶν καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔκρινεν ἀναγκαῖα νὰ ἀποταμιεύσῃ:

1) Κεφάλαιον διαχειριστικόν, σχηματιζόμενον:

α') Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἀρχικῶν εἰσφορῶν καὶ τῶν (ἐπιφυλασσομένων) προβλεπομένων ὡς ἀκολούθως.

β') Ἐκ μιᾶς κρατήσεως, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1 ο/ο ἐπὶ πάντων τῶν ποσῶν τῶν τεθειμένων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς διαχειρίσεως καλύπτει τὰ συνήθη καὶ διαρκῆ ὑπηρεσιακὰ ἔξοδα τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν, ὅταν κατ' ἐξαίρεσιν δὲν καλύπτωνται ὑπὸ τῶν Δεθνῶν ὀργανώσεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Ὁμοσπονδία τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ).

2) Ἀποθεματικόν, σχηματιζόμενον:

α') Ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν μὴ ἐξαντληθέντων ὁλοσχερῶς διὰ τὸν εἰδικὸν προορισμόν των.

β') Ἐκ μιᾶς κρατήσεως ἐπὶ πάντων τῶν ποσῶν τῶν τεθειμένων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν χωρὶς εἰδικὸν προορισμόν, ἥτις προστιθεμένη ἐν δεδομένῃ στιγμῇ εἰς τὴν κράτησιν, προβλεπομένην διὰ τὸ κεφάλαιον διαχειρίσεως, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ ἕνα ὁλικὸν 5 ο/ο.

Τὸ ἀποθεματικὸν χρησιμεύει κατὰ πρῶτον διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9ου τῆς συμβάσεως καὶ τὸ ὑπόλοιπον διὰ νὰ παράσχῃ ἢ νὰ συμπληρώσῃ τὰς βοηθείας δι' ἃς συμφορὰς οὐδεμία εἰδικὴ προσφορὰ ὑπάρχει.

Ἄρθρον 17.

Τὰ κεφάλαια τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων ποσῶν διὰ τὰς τρεχούσας δαπάνας, κατατίθενται ἢ εἰς τὰ αὐτὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα εἰς ἃ καὶ τὰ κεφάλαια τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ εἰς ἄλλα τοιαῦτα, ἐγκρινόμενα ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 18.

Κατ' ἔτος καταρτίζεται ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἰσολογισμὸς τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν.

Ὁ ἰσολογισμὸς οὗτος δεικνύει τὴν ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν κατάστασιν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν, ὡς καὶ τοὺς λογαριασμούς, αἵτινες συγκεντροῦσι τὰς σχετικὰς πράξεις εἰς ἑκάστην συμφοράν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καλεῖται ὑπὸ ὅρους, τοὺς ὁποίους θὰ ρυθμίσῃ μόνη της, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἔλεγχον τῶν λογαριασμῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Βοηθειῶν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνει πρὸς τοῦτο.

Περὶ χορηγίας συνδρομῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου εἰς τὴν Ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις τρίτου Διεθνοῦς Συνεδρίου Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἡ καταβολὴ ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου συνδρομῆς μέχρι ποσοῦ δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων (2.500.000) εἰς τὴν Ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις συνερχομένου τρίτου Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Μεθ' ἃ ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 2456 περὶ Ἰσραηλιτικῶν κοινοτήτων», ἔχον οὕτω·

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2456 «περὶ Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2456 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Μέλη Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος θεωροῦνται αὐτοδικαίως πάντες οἱ Ἰσραηλῖται τὸ θρήσκευμα οἱ κατοικοῦντες μονίμως ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Κοινότητος».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἑκάστη Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης διοικεῖται ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγομένου μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κοινοτικῆς Συνελεύσεως ἐκ τῶν ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δέον νὰ ἀποτελῆται ἐκ πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐβρεῖων δὲ παρ' ἑκάστῃ Κοινότητι διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν καὶ ἐν γένει πάσας τὰς ὑποθέσεις τῆς Κοινότητος ἰδίᾳ δὲ τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, ὡς καὶ τῶν εὐαγῶν οἴκων χάριν θρησκευτικῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 9ου ἄρθρου τοῦ ὡς ἄνω νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς:

—

«Ὅσοι ἐκ τῶν πρὸ τοῦ παρόντος νόμου φερόντες τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιρραβίνου δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ τὰς ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου ἐγκεκριμένου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 2456 ὀργανισμοῦ ἑκάστης Κοινότητος τοιούτας παύουσιν ὄντες τοιοῦτοι, διατηροῦντες μόνον τὸν τίτλον καὶ τὴν θέσιν τοῦ Ραβίνου.

Ὁ Ἀρχιρραβῖνος καὶ οἱ Ραβῖνοι δέον νὰ κέκτηνται τὴν ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ὡς ἄνω νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ὑπερτάτη ἀρχὴ ἑκάστης Κοινότητος, ἐνώπιον τῆς ὁποίας λογοδοτοῦν ὁ Ἀρχιρραβῖνος καὶ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον εἶνε ἡ Κοινοτικὴ Συνέλευσις.

Ἡ Κοινοτικὴ Συνέλευσις ἑκάστης Κοινότητος ἀπαρτίζεται ἐξ ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων, πολιτῶν Ἑλλήνων ἁπάντων, ὁριζομένου διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ ἑκάστης Κοινότητος καὶ ἐκλεγομένων ὑπὸ πάντων τῶν συμπληρωσάντων τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀρρένων μελῶν τῆς Κοινότητος.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς τοῦ παρόντος νόμου, αἵτινες ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθέντα σχέδια νόμων:

1) «Περὶ ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς, καὶ συντηρήσεως ἀρχαιολογικῶν μουσείων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4307 «περὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως».

3) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4035 περὶ προσωρινῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ὡς γερουσιαστῶν ἐκλεγομένων καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων κλπ.»

ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως ἀρχαιολογικῶν Μουσείων.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἀνέγερσιν καὶ συμπλήρωσιν ἀρχαιολογικῶν μουσείων ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ποσοῦ δέκα ἓξ ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐκ τῶν συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον 4585 «περὶ διαθέσεως τῶν πλεονασμάτων τῶν χρήσεων 1927—28 καὶ ἑφεξῆς» διατιθεμένων διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν σχολικῶν κτιρίων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργα ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, ἡ δ' ἐκτέλεσις τούτων ἀνατίθεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Τμῆμα, ὅπερ ἐνεργεῖ τὰ δέοντα διὰ τοῦ Γραφείου Ἀναστυλώσεως κλπ. εἰς ὃ ὑπάγεται εἰς τὸ ἑξῆς ἡ ἀνέγερσις, ἐπισκευὴ καὶ συντήρησις τῶν κτιρίων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας.

Προκειμένου περὶ κατασκευῶν κτιρίων, μουσειακῶν συλλογῶν εἰς ἀποκέντρους ἀρχαιολογικοὺς χώρους δύναται προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀναστυλώσεως καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου νὰ γίνεται ἡ ἐκτέλεσις κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ Δημοσίων ἔργων διατάξεων καὶ τῶν ἐκ τῶν λογιστικῶν νόμων διατυπώσεων κατ' ἐπιστασίαν, ὑπὸ τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ὑπηρεσίας διὰ τοῦ ἀναγκαίου ἡμερομισθίου προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 3.

Τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος πίστωσιν βαρύνει καὶ ἡ δαπάνη προσλήψεως τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου τεχνικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη δαπάνη σχετικὴ πρὸς τὴν μελέτην καὶ τεχνικὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἔργων.

Ἡ πρόσληψις τοῦ ἀναγκαίου τεχνικοῦ προσωπικοῦ γίνεται εἴτε ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει εἴτε ἐπὶ εἰδικῇ συμβάσει μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀναστυλώσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὴν Ἀκρόπολιν μετὰ τοῦ Μουσείου της, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον, εἰς τὸν Κεραμεικὸν καὶ εἰς τὰ Μουσεῖα τῆς Θεσσαλονίκης, Ὀλυμπίας, Δελφῶν, Θηβῶν, Δήλου, Μυκόνου, Βόλου, Θήρας, Σπάρτης, Ναυπλίου, Ἐπιδαύρου, Ἐλευσῖνος, Ἡρακλείου Κρήτης, ὁρίζεται εἰς 10 δραχμὰς δι' ἕκαστον Μουσεῖον.

2. Ἐντόπιοι καὶ οἱ παραμένοντες ἐν Ἑλλάδι πλέον τοῦ μηνὸς ξένοι εἰσέρχονται εἰς τὰ ὡς ἄνω μουσεῖα καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους ἐλευθέρως κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακήν.

3. Ξένοι ἐρχόμενοι πρὸς βραχεῖαν ἐπίσκεψιν εἰς Ἑλλάδα καθ' ὁμάδας (καραβάνια) ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων καὶ πληρώνουσι δικαίωμα εἰσόδου δι' ὅλα τὰ Μουσεῖα καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους τῆς Ἑλλάδος δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, ἢ μόνον διὰ τὰ Μουσεῖα καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐλευσῖνος δραχμὰς ἑκατὸν ἕκαστος. Ἡ ἀγορὰ τῶν εἰσιτηρίων γενικῆς εἰσόδου γίνεται ἢ εἰς τὸ πρῶτον μουσεῖον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπισκεφθῶσιν οἱ ξένοι ἢ καὶ πρὸ τῆς ἐπισκέψεως διὰ τῶν ταξειδιωτικῶν πρακτορείων.

4. Τὰ ταξειδιωτικὰ πρακτορεῖα καὶ οἱ διερμηνεῖς καὶ ἐξηγηταὶ ἀρχαίων, ἀναλαμβάνοντες τὴν ξεναγίαν τοιούτων ὁμάδων ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγκαίρως περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐπισκέψεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκεπτῶν, τοὺς οἰκείους διευθυντὰς τῶν Μουσείων καὶ ἐφόρους ἀρχαιοτήτων, αἵτινες ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νὰ παρέχωσι τὰς ἀναγκαίας διευκολύνσεις.

5. Χάριν τῶν ὡς ἄνω ὁμαδικῶν ἐπισκεπτῶν ἐπιτρέπεται νὰ παρατείνωνται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν μουσείων ἐπὶ δίωρον πέραν τῶν κεκανονισμένων αἱ ὧραι τῆς ἐπισκέψεως καὶ νὰ ἀνοίγωνται ἐν ἀνάγκῃ τὰ μουσεῖα καὶ κατὰ τὰς ἐξαιρεσίμους ἡμέρας μετ' ἄδειαν τοῦ προϊσταμένου ἐφόρου ἢ τοῦ Ὑπουργείου.

6. Ταξειδιωτικὰ Πρακτορεῖα, διερμηνεῖς καὶ ἐξηγηταὶ ἀρχαίων ὁδηγοῦντες τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁμάδας ξένων εἰς ἐπίσκεψιν τῶν μουσείων καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων ὀφείλουσι νὰ δηλῶσι κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τὴν ἰδιότητα τῆς ὁμάδος, ἐν περιπτώσει δὲ δολίας ἀποκρύψεως ἢ ἀθεμίτου παρασιωπήσεως τῆς ἰδιότητος ταύτης τῆς ὁμάδος διώκονται ποινικῶς ὡς αὐτουργοὶ τοῦ ἀδικήματος τῆς ἀπάτης κατὰ τὸ ἄρθρον 396 καὶ ἑπόμενα τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πλημμελειοδικείου διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχ. 500—5.000 ἢ διὰ φυλακίσεως 3 ἡμερῶν ἕως 6 μηνῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πλημμελημάτων. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ τιμωροῦνται μὲ τὰς αὐτὰς ποινάς, καὶ διατάσσεται διὰ τῆς ἀποφάσεως ἡ στέρησις τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀπὸ 6 μήνας ἕως 2 ἔτη.

7. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς κυκλοφορίας τῶν ξένων παρέχεται εἰς Πράκτορας ταξειδιωτικῶν γραφείων ἢ διερμηνεῖς καὶ ὁδηγοὺς ξένων προαγοράζοντας πλέον τῶν δέκα γενικῶν εἰσιτηρίων ἔκπτωσις 5 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τούτων.

8. Ἀπαλλάσσονται γενικῶς τῆς πληρωμῆς εἰσιτηρίου οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ Γερουσιασταί, οἱ Ἀκαδημαϊκοί, οἱ Καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων, τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν, οἱ ἀρχαιολογικοὶ ὑπάλληλοι, τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, οἱ ἀπόφοιτοι Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν καλιτέχναι, μαθηταὶ σχολείων συνοδευόμενοι ὑπὸ διδασκάλου των, στρατιωτικοὶ ὁδηγούμενοι πρὸς διδασκαλίαν, οἱ διευθυνταὶ καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν ξένων ἀρχαιολογικῶν σχολῶν, ξένοι ἀρχαιολόγοι καὶ καλλιτέχναι ἐρχόμενοι εἰς Ἑλλάδα μεμπαρτυρημένως πρὸς σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, οἱ Ἕλληνες καὶ ξένοι διερμηνεῖς καὶ ἐξηγηταὶ ἀρχαίων. Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐφοδιάζονται δι' εἰδικοῦ εἰσιτηρίου ἐλευθέρας εἰσόδου, ἢ δι' εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

9. Ὁ τύπος τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένων εἰσιτηρίων θὰ κανονισθῇ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

10. Διὰ Π. Δ. δύναται νὰ ἐπεκτείνεται ἡ ὑποχρέωσις πληρωμῆς εἰσιτηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰς ἄλλα μουσεῖα καὶ ἀρχαιολογικοὺς χώρους.

11. Διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ κανονισθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰσιτηρίων καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς εἰσπράξεως τοῦ τέλους.

"Αρθρον 5.

Δύναται διὰ Διατάγματος νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκδοσις προαιρετικοῦ ἀρχαιολογικοῦ γραμματοσήμου μέχρι τεσσάρων τὸ πολὺ κλάσεων ὧν ἡ ἀξία ὁρίζεται διὰ Διατάγματος, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Τοῦ γραμματοσήμου τούτου θέλει γίνεσθαι χρῆσις ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων, καθ' ἃ τὸ αὐτὸ Διάταγμα θέλει ὁρίσει.

3. Ὁ τύπος, αἱ κλάσεις, τὸ χρῶμα καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι διαχειρίσεως τοῦ ἐν λόγῳ γραμματοσήμου θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Παιδείας.

"Αρθρον 6.

1. Ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 491 «περὶ πωλήσεως ἀχρήστων ἀρχαίων» ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἐξαιρουμένων τῶν νομισμάτων».

2. Τὸν τρόπον τῆς πωλήσεως τῶν ἀχρήστων ἀρχαίων περὶ ὧν προβλέπει ὁ νόμος 491 θέλει κανονίσῃ Διάταγμα, ἐκδιδόμενον ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 7.

1. Εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν παρέχεται ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ πωλῇ εἰς τὰ Μουσεῖα καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους διὰ κατωτέρων ἀρχαιολογικῶν ὑπαλλήλων ὁριζομένων ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν, φωτογραφίας εἰκονογραφημένα δελτάρια καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας, ὡς καὶ μικρὰ γύψινα γαλβανοπλαστικὰ ἀπομιμήματα ἀρχαίων ἐπὶ ὡρισμένῃ τιμῇ.

2. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐκ τοῦ προκύπτοντος καθαροῦ ἐσόδου ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὡς ἄνω πραγμάτων ὑποχρεοῦται νὰ δαπανᾷ ποσοστὸν 10 ο)ο ὡς ἀμοιβὴν τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τῶν μουσείων καὶ ἀρχαιολογικῶν χώρων (ἀρχιφυλάκων, φυλάκων, τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν), 50 ο)ο πρὸς σύστασιν καὶ πλουτισμὸν βιβλιοθηκῶν καὶ φωτογραφικῶν καὶ τεχνικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων πρὸς χρῆσιν τῶν μουσείων καὶ τὰ ὑπόλοιπα 40 ο)ο ὑπὲρ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτῆς ἀναγκῶν.

3. Τὸ δικαίωμα αὐτῆς τοῦτο δύναται ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία νὰ ἐκχωρῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων εἰς ἐπιχειρηματίας ἐπὶ πληρωμῇ ὡρισμένου ποσοῦ διατεθειμένου καθ' ἃς ἀναλογίας ὁρίζεται ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ.

"Αρθρον 8.

Ἐκ τῶν δυνάμει τῶν προηγουμένων ἄρθρων 4—6 εἰσπραττομένων ποσῶν δραχ. 500.000 περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐκ δὲ τοῦ ὑπολοίπου διατίθεται :

Α') Τὸ 1)3 πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένου ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, Β') τὰ δὲ 2)3, 1) πρὸς ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ πρὸς δενδροφύτευσιν καὶ ἐξωραϊσμὸν αὐτῶν, 3) πρὸς στερέωσιν καὶ ἀναστύλωσιν ἀρχαίων καὶ ἱστορικῶν μνημείων, 4) πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, καταλόγων μουσείων καὶ ἄλλων ἀρχαιολογικῶν συγγραμμάτων, 5) πρὸς ἐκτέλεσιν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν καὶ σχεδίασιν καὶ ἀπεικόνισιν τῶν ἀρχαιολογικῶν μνημείων καὶ τῶν εὑρημάτων τῶν ἀνασκαφῶν, 6) πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν, αἵτινες θὰ προκύψωσι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς κατωτέρω ἄρθροις 11—13 διατάξεων, 7) πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἐπείγουσαν δαπάνην δι' ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς ἂν δὲν γίνεται ἐν τῷ τακτικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἐπαρκὴς ὑπὲρ αὐτῶν πρόβλεψις.

"Αρθρον 9.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας παρέχεται ἐπίδομα ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διατιθεμένων εἰσπράξεων μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)4 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ.

"Αρθρον 10.

Πρὸς ἐκτέλεσιν παντὸς ἔργου, τοῦ ὁποίου ἡ ὁλικὴ δαπάνη ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμὰς ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 11.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας δύναται νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν κατὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἐπιμελητὰς ἀρχαιοτήτων συμπληρώσαντας τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας των πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐπὶ μίαν τὸ πολὺ τριετίαν.

2. Εἰς τοὺς ἀποστελλομένους οὕτως ὑπαλλήλους καταβάλλονται ἐκτὸς τῶν πλήρων ἀποδοχῶν τῆς θέσεώς των καὶ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐν τῇ διαταγῇ τῆς ἀποστολῆς καὶ μὴ ὑπερβαίνοντα ἐν ὅλῳ τὰς δεκακισχιλίας δραχμὰς ὧν τὸ ἥμισυ διὰ τὴν μετάβασιν καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ πρὸς τούτοις ἡμερησία ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸν ἡμερήσιον μισθὸν αὐτῶν.

3. Ὁ χρόνος τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστολῆς αὐτῶν λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας, ἐπανερχόμενοι δὲ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι καταλαμβάνουσι τὰς θέσεις των, ἢ ἄλλας ὁμοιοβάθμους καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κράτους ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς των. Οἱ μὴ τηροῦντες τὸν τελευταῖον τοῦτον ὅρον ὑποχρεοῦνται ν' ἀποδόσωσιν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον πᾶν, ὅ,τι κατεβλήθη εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδευτικῆς των ἀδείας εἰσπραττομένων κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ἐσόδων.

4. Ὁμοίως δύνανται νὰ ἀποστέλλωνται χάριν σπουδῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπὶ μίαν τριετίαν καὶ ἐκ τῶν νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐφόρων ἀρχαιοτήτων, ὅσοι τυχὸν δὲν ἔχουσι ἤδη διατρίψει χάριν σπουδῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ μίαν τριετίαν. Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδοχὰς ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τούτους τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ περὶ ἐπιμελητῶν ἀποστελλομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὁριζόμενα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλομένων ὡς ὑποτρόφων ἐφόρων καὶ ἐπιμελητῶν καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 12.

Εἰς τοὺς ἐπιμελητὰς ἀρχαιοτήτων παρέχεται εἰδικὴ ἀρχαιολογικὴ διδασκαλία ὑπὸ ἐφόρων ἀρχαιοτήτων, καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοῦ Πολυτεχνείου, ἢ ξένων ἀρχαιολόγων κατὰ τὰ εἰδικώτερον κανονισθησόμενα διὰ Π. Δ. προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐκδιδομένων.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν παρεχόντων τὴν διδασκαλίαν ταύτην ὑπαλλήλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν καθ' ἑκάστην ὥραν μαθήματος.

Οἱ ξένοι ἀρχαιολόγοι ἀμείβονται κατὰ εἰδικὴν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ συμφωνίαν.

"Αρθρον 13.

1) "Οταν ἐκτελοῦνται μεγάλαι ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ δύνανται πρὸς ἐποπτείαν τούτων νὰ προσλαμβάνωνται ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀνασκαφὴ ἕκτακτοι ἐπόπται ἐκ τελειοφοίτων ἢ σπουδαστῶν τῆς φιλολογίας ἢ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ προτάσει τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου.

2) Χάριν ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως ἀρχαίων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας προτάσει τοῦ ἀρχαιολογικοῦ

Συμβουλίου νὰ προσλαμβάνῃ δι' ὡρισμένην διάρκειαν εἰδικοὺς ἡμεδαποὺς καὶ ξένους ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ὁριζομένῳ μετὰ γνώμην τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου δι' εἰδικῆς συμβάσεως.

3) Ἡ σύμβασις συντάσσεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

4) Δύναται ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου νὰ προσλαμβάνῃ καὶ κατόπιν προσηκόντως δεδικαιολογημένης προτάσεως τῶν ἁρμοδίων προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν χάριν τελειοτέρας φυλάξεως τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ μουσείων ἐκτάκτους ὑπαλλήλους.

Ἡ ἀμοιβὴ τούτων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῶν κειμένων νόμων καθοριζόμενα περὶ μισθοῦ κλπ. τῶν ὁμοίων ἢ ἀνάλογον ὑπηρεσίαν ἐκτελούντων τακτικῶν ὑπαλλήλων.

"Αρθρον 14.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ ἱδρύεται ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρχαιολογικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς ἀρχαιολογίας, ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας καὶ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς ἀρχαίας φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ ἐφόρων ἀρχαιοτήτων. Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ καθόλου ὑπηρεσίᾳ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, γραμματεὺς δ' εἶναι ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἑδρεύων ἔφορος τῶν κλασικῶν ἀρχαιοτήτων.

"Εργα τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι τὰ ἑξῆς :

1) Ἀποφαίνεται γνώμην περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκτελέσεως ἀνασκαφῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Πανεπιστημίου.

2) Γνωματεύει ἐπὶ πάσης αἰτήσεως πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῶν σχολῶν ἢ καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν.

3) Γνωματεύει περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν κτημάτων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ χάριν ἀρχαιολογικῶν ἀναγκῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεως ὑποβαλομένης ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς περιφερείας ἐν ᾗ εὑρίσκεται τὸ κτῆμα.

4) Γνωματεύει περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀπολύσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ φυλάκων ἀρχαιοτήτων ἐπὶ τῇ βάσει προτάσεων τῶν ἁρμοδίων ἐφόρων ἀρχαιοτήτων.

Αἱ προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ κανονισθῶσι διὰ Π. Διατάγματος.

"Αρθρον 15.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰσπραττομένων καὶ δαπανωμένων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4—14 τοῦ παρόντος νόμου ποσῶν θὰ κανονισθῶσι διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1 Νοεμβρίου τρ. ἔτους.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4397 «περὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως».

"Αρθρον 1.

Τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4397 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς. «Εἰς τοὺς διδάσκοντας ἐν ταῖς νυκτεριναῖς σχολαῖς παρέχεται ἐπιμίσθιον δραχ. ἑκατὸν μηνιαίως δι' ἑκάστην καθ' ἑβδομάδα ὥραν διδασκαλίας καὶ ἐπὶ ἐννέα κατ' ἀνώτατον ὅριον μῆνας. Αἱ καθ' ἑβδομάδα ὧραι διδασκαλίας δι' ἃς καταβάλλεται ἐπιμίσθιον δὲν δύναται νὰ εἶναι ὀλιγώτεραι τῶν ἓξ οὔτε πλείονες τῶν δώδεκα.

Αἱ νυκτεριναὶ Σχολαὶ λειτουργοῦν εἰς τὰ διδακτήρια τῶν δημοσίων σχολείων. Τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ καθαριότητος αὐτῶν καταβάλλονται ἐκ τοῦ σχολικοῦ Ταμείου τοῦ σχολείου, ἐν τῷ διδακτηρίῳ τοῦ ὁποίου λειτουργοῦν, εἰς τὸ ὁποῖον παρέχεται ἐτησίως ἐπιχορήγησις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκ δραχμῶν χιλίων διὰ τὴν καθαριότητα καὶ πέντε χιλιάδων διὰ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν θέρμανσιν. Ἀμφότερα τὰ ποσὰ ταῦτα καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ σχολικὸν Ταμεῖον ἐφάπαξ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους διὰ κατασταίσεων, συντασσομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτ. σχολείων καὶ ὑποβαλλομένων εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀναγράφεται εἰς τὸν δημόσιον προϋπολογισμὸν διὰ τὴν λειτουργίαν νυκτερινῶν σχολῶν πίστωσις 2.500.000 αὐξανομένη κατὰ τὰ ἐπιόντα. Ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης δύναται νὰ διατίθεται μέρος, μὴ ὑπερβαῖνον τὴν ἐτησίαν κατὰ σχολὴν ἐπιχορήγησιν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας πρὸς ἐνίσχυσιν καλῶς λειτουργουσῶν νυκτερινῶν σχολῶν, συντηρουμένων παρὰ Σωματείων. Τὸ σύνολον τῆς τοιαύτης ἐνισχύσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1)4 τῆς ὅλης ἐτησίας πιστώσεως τῶν νυκτερινῶν σχολῶν.

"Αρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4397 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς:

Διὰ τὴν περίφραξιν τοῦ χώρου, τὴν ἀγορὰν ἐργαλείων, σπόρων, λιπασμάτων, κλπ. παρέχονται ἐφάπαξ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δραχμαὶ μέχρι πέντε χιλιάδων δι' ἕκαστον ἱδρυόμενον κῆπον κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ, δραχμαὶ δὲ πεντακόσιαι κατ' ἔτος διὰ τὴν συντήρησιν ἑκάστου κήπου.

Τὰ ποσὰ ταῦτα καταβάλλονται ἐκ τοῦ σχολικοῦ ταμείου, εἰς ὃ παρέχεται ἐτησίως ἐπιχορήγησις ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἴση πρὸς τὰ ἄνω ποσὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ σχολικοῦ ἔτους διὰ καταστάσεων πρὸς τὸ ἁρμόδιον ταμεῖον, συνταχθεισῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Πρὸς τοῦτο ἀναγράφεται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς ἵδρυσιν μὲν σχολικῶν κήπων καὶ μέχρι τῆς ἱδρύσεως κήπων εἰς πάντα τὰ σχολεῖα, πίστωσις ἐκ δραχμῶν 2.000.000 κατ' ἔτος, πρὸς συντήρησιν δὲ αὐτῶν ἡ ἀπαιτουμένη κατὰ τ' ἀνωτέρω πίστωσις, βάσει τῶν ἐν τῷ Κράτει λειτουργούντων κήπων.

Ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης πιστώσεως δύναται νὰ διατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἐνίσχυσιν σχολικῶν κήπων, συντηρουμένων ὑπὸ κοινοτήτων ἢ σωματείων. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ διὰ τὴν συντήρησιν ἑκάστου κρατικοῦ σχολικοῦ κήπου ὁριζόμενον ἐτησίως ποσὸν καὶ καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ σωματείου συντηρουμένων κήπων.

Ἡ ἐπιχορήγησις πρὸς ἐνίσχυσιν σχολικῶν κήπων, ὡς καὶ νυκτερινῶν σχολῶν συντηρουμένων ὑπὸ σωματείων ἢ κοινοτήτων, καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδιδομένου ἐφάπαξ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐπ' ὀνόματι τῆς συντηρούσης τὸν σχολικὸν κῆπον ἢ τὴν νυκτερινὴν σχολὴν κοινότητος ἢ σωματείου.

"Αρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται ὡς 4ον ἐδάφιον τὰ ἑξῆς:

Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιχορηγούμενα σχολεῖα ἑκάστης ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, προτάσει τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἡ δὲ ἐπιχορήγησις ἑκάστου καταβάλλεται ἐφάπαξ καὶ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ οἰκεῖον σχολικὸν ταμεῖον διὰ καταστάσεων πρὸς

τὸν ἁρμόδιον ταμίαν συντασσομένων ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἄρθρα 31, 32 καὶ 33 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς :

Ἄρθρον 31.

1. Τὸ διδακτικὸν καὶ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν κατωτέρων γεωργικῶν σχολείων ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ, ἀποφοίτου ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς, ἡμετέρας ἢ ξένης δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης, ἐκτελοῦντος καὶ τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν, δύο ἐπιμελητῶν γεωπόνων, ἀποφοίτων μέσης γεωργικῆς σχολῆς ἡμετέρας ἢ ξένης δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης, ἐνὸς πτυχιούχου τῆς Φιλολογίας καὶ ἑνὸς ἐλλείψει τούτου πτυχιούχου τῆς Θεολογίας ἢ διδασκάλου τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων, ἐκ δύο ἐργατῶν ἡμερομισθίων, ἑνὸς φύλακος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος α' τάξεως καὶ ἑνὸς ὑπηρέτου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος δ' τάξεως.

2. Ἐν εἷς σχολείοις προστίθεται καὶ τρίτη τάξις εἰδικὴ δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν καὶ εἷς εἰδικὸς γεωπόνος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἀναλόγῳ πρὸς τὰ προσόντα του.

3. Ὡς διευθυνταὶ γεωργικῶν σχολείων ἐν ἐλλείψει γεωπόνων ἀποφοίτων ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ δημοδιδάσκαλοι μετεκπαιδευθέντες ἐπὶ διετίαν εἰς τὰ κατὰ τὸν νόμον 3600 λειτουργοῦντα γεωργικὰ φροντιστήρια. Οὗτοι διαβαθμίζονται καὶ προάγονται καὶ καθ' ὅλα ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν πρὸνομίων καὶ οἱ μετεκπαιδευθέντες ἐπὶ διετίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δημοδιδάσκαλοι. Ὡς ἐπιμεληταὶ δὲ γεωπόνοι δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ δημοδιδάσκαλοι μετεκπαιδευθέντες ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς γεωργικὰ φροντιστήρια, διατηροῦντες τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν, ὃν εἶχον ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκπαιδεύσει καὶ προαγόμενοι κατὰ τοὺς διέποντας τοὺς δημοδιδασκάλους διατάξεις.

Τὰ τῆς ἐπὶ διετίαν μετεκπαιδεύσεως τῶν δημοδιδασκάλων εἰς τὰ Γεωργικὰ Φροντιστήρια, εἰς ἃ δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος πρὸς ἐτησίαν μετεκπαίδευσιν προσκεκλημένοι, κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ Παιδείας. Ἡ πρόσκλησις πρὸς μετεκπαίδευσιν γίνεται ἀνὰ δύο ἔτη.

5. Εἰς γεωργικὰ σχολεῖα, μὴ ἔχοντα διευθυντὴν γεωπόνον ἀπόφοιτον ἀνωτέρας γεωργικῆς σχολῆς καὶ λειτουργοῦντα πλησίον τῆς ἕδρας γεωπόνου ὑπαλλήλου τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοῦτον ἡ διδασκαλία ὡρισμένων γεωργικῶν μαθημάτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ 300 δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ἑκάστην καθ' ἑβδομάδα ὥραν διδασκαλίας καὶ ἐπὶ καταβολῇ τῶν δαπανωμένων ὁδοιπορικῶν των ἐξόδων ἄνευ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. Οὗτος ἔχει καὶ τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τοῦ σχολείου.

6. Οἱ ὡς ἄνω διευθυνταὶ τῶν γεωργικῶν σχολείων ἢ ὡς ἐπιμεληταὶ γεωπόνοι ὑπηρετοῦντες εἴτε εἶναι ἀπόφοιτοι γεωργικῶν σχολῶν εἴτε προέρχονται ἐκ μετεκπαιδευθέντων δημοδιδασκάλων λαμβάνουν τὸ εἰς τοὺς γεωπόνους τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας παρεχόμενον τεχνικὸν ἐπίδομα.

7. Οἱ διευθυνταὶ τῶν γεωργικῶν σχολείων, ἐφόσον εἶναι ἀπόφοιτοι ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς ἡμετέρας ἢ ξένης, ἔχουν τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν μὲ τοὺς πτυχιούχους τοῦ Πανεπιστημίου λειτουργοὺς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, προαγόμενοι κατὰ τὰς διεπούσας τοὺς λειτουργοὺς τούτους διατάξεις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως.

8. Οἱ δὲ ἐπιμεληταὶ γεωπόνοι ἔχουν τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν μὲ τοὺς πτυχιούχους διδασκαλείων δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως δημοδιδασκάλους, προαγόμενοι κατὰ τὰς διεπούσας τούτους διατάξεις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ.

9. Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Φιλολογίας, Θεολογίας καὶ τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων ἔχουν τὸν αὐτὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν μὲ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν τοῖς σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, προάγονται δὲ κατὰ τὰς διεπούσας τούτους διατάξεις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως δυνάμενοι νὰ μετατεθοῦν ἐπὶ τῷ βαθμῷ ὃν ἔχουν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

10. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν διευθυντῶν τῶν γεωργικῶν σχολείων ἀποφοίτων ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς καὶ τῶν ἐπιμελητῶν γεωπόνων ἐν τοῖς κατωτέροις γεωργικοῖς σχολείοις λογίζεται διά τε τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν σύνταξιν ὡς χρόνος ἐν τῇ γεωργικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὁ δὲ χρόνος ὑπηρεσίας τοῦ πτυχιούχου τῆς Φιλολογίας, Θεολογίας καὶ τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων ὡς χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τοῖς σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως

Ἄρθρον 32.

Ὁ διορισμὸς εἰς τὰ γεωργικὰ σχολεῖα τῶν τε διευθυντῶν καὶ ἐπιμελητῶν γεωπόνων γίνεται διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὁ δὲ τῶν φυλάκων καὶ ὑπηρετῶν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου διὰ πράξεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελουμένης καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς της.

Οἱ ἀναγκαιοῦντες ἑκάστοτε ἐργάται τοῦ σχολείου προσλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ κανονιζομένῳ διὰ πράξεως τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκόντων.

Αἱ μεταθέσεις καὶ προαγωγαὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν γεωργικῶν σχολείων γίνονται διὰ Π. Δ. κατόπιν προτάσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ μετάθεσις δημοδιδασκάλου μετεκπαιδευθέντος εἰς γεωργικὰ φροντιστήρια καὶ ὡς διευθυντοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ γεωπόνου ἐν γεωργικοῖς σχολείοις ὑπηρετοῦντος εἰς κενὰς θέσεις δημοτικῶν σχολείων εἴτε τῆς αὐτῆς περιφερείας εἴτε ἄλλης, γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, προτάσει τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ἀπολύσεις ἐπιβάλλονται εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν γεωργικῶν σχολείων, καθ' ὃν τρόπον καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις καὶ εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 33.

Καθήκοντα ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ τῶν γεωργικῶν σχολείων ἀσκεῖ ὁ οἰκεῖος νομογεωπόνος, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου λειτουργεῖ τὸ γεωργικὸν σχολεῖον ὡς καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐπιθεωρηταὶ τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, ὑποβάλλοντες αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου σχετικὰς ἐκθέσεις περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τοῦ σχολείου

Τὸν ἐν τοῖς γεωργικοῖς σχολείοις ὑπηρετοῦντα φιλόλογον ἢ θεολόγον καθηγητὴν ἢ διδάσκαλον τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων ἐπιθεωρεῖ ὁ οἰκεῖος γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν γεωργικῶν σχολείων καταβάλλονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 36 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Διὰ τὴν ἵδρυσιν κατωτέρων γεωργικῶν σχολείων ἀναγράφεται πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐφάπαξ μὲν δραχμῶν 15.000 κατὰ σχολεῖον διὰ τὴν ἀγορὰν ἐργαλείων κλπ. κατ' ἔτος δὲ καὶ ἐφόσον οἱ πόροι τοῦ σχολικοῦ ταμείου δὲν ἐξαρκοῦν 3000 δραχ. κατὰ σχολεῖον πρὸς ἀγορὰν σπόρων, λιπασμάτων κλπ.

Ἐκ τῶν ποσῶν τούτων τὸ μὲν πρῶτον καταβάλλεται ἐφάπαξ διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ ἀποδόσει λογαρι-

σμοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου, τὸ δὲ δεύτερον ὑπὸ τοῦ σχολικοῦ ταμείου, εἰς ὃ παρέχεται ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐτησία συνδρομὴ ἴση πρὸς τὸ ἄνω ποσὸν διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐκδιδομένου

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται τὸ κάτωθι ἐδάφιον :

3) Τὸ διδακτικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῶν κατωτέρων ἐμπορικῶν σχολείων διέπεται ὅσον ἀφορᾷ τὸν διορισμὸν τὴν μετάθεσιν εἴτε εἰς ἄλλα ἐμπορικὰ σχολεῖα εἴτε εἰς σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, τὴν προαγωγήν, τὴν ἀπόλυσιν καὶ τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

4) Ἡ ἐν τοῖς κατωτέροις ἐμπορικοῖς σχολείοις ὑπηρεσία τῶν μὲν ἀποφοίτων ἀνωτέρας σχολῆς τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν λογίζεται ὡς ὑπηρεσία ἐν ταῖς δημοσίαις ἐμπορικαῖς σχολαῖς τοῦ Κράτους, τῶν δὲ λοιπῶν ὡς ὑπηρεσία ἐν τοῖς σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

5) Καθήκοτα ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀποφοίτων ἀνωτέρας ἐμπορικῆς σχολῆς ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν κατωτέρων ἐμπορικῶν σχολείων ἀσκεῖ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ὁ οἰκεῖος γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολείων.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 40 τοῦ ἰδίου νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

1. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν κατωτέρων οἰκοκυρικῶν σχολείων ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς διδασκαλίσσης, πτυχιούχου διδασκαλείου δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ μιᾶς διδασκαλίσσης τῶν οἰκοκυρικῶν μαθημάτων, ἐχούσης τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὰ ἀνώτερα παρθεναγωγεῖα καὶ λοιπὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, τὸ δὲ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἐκ μιᾶς ὑπηρετρίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος δ' τάξεως.

2. Τὰ κατώτερα οἰκοκυρικὰ σχολεῖα ὑπάγονται εἰς τὴν διοικοδοσίαν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου λειτουργοῦν καὶ ὑπὸ τοῦ ὁποίου διενεργεῖται ὁ διορισμός, ἡ προαγωγή, ἡ μετάθεσις, αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν μὲν δημοδιδασκαλισσῶν κατὰ τὰς διεπούσας τοὺς δημοδιδασκάλους διατάξεις, τῶν δὲ διδασκαλισσῶν τῶν οἰκοκυρικῶν μαθημάτων κατὰ τὰς περὶ τούτων ἰσχυούσας διατάξεις.

3. Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσονται καὶ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαστήρια διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κατωτέρων οἰκοκυρικῶν σχολείων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4035 περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως τῶν ὡς γερουσιαστῶν ἐκλεγομένων καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων κλπ. ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς ἕδρας αὐτῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3786 ἐκλεγόμενοι ὡς γερουσιασταὶ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου δύνανται νὰ διδάσκωσι καὶ νὰ διευθύνωσι κλινικὰς, ἐργαστήρια κλπ. ἐφ' ὅσον περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἤθελεν ἀποφασίσει ὁ οἰκεῖος σύλλογος ἢ Σχολή, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξετάζωσι τοὺς φοιτητὰς ἢ σπουδαστὰς κατὰ τὰς τμηματικὰς ἢ ἐνιαυσίους ἐξετάσεις ἐξετάζοντες αὐτοὺς μόνον κατὰ τὰς πτυχιακάς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ οἰκεῖος Σύλλογος ἢ ἡ Σχολὴ διορίζει τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτῶν εἰς τὰς τμηματικὰς ἢ ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, ἐὰν δὲ κρίνῃ ἀναγκαῖον καὶ διδασκαλίας τμήματος, τοῦ μαθήματος αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἰδίου νόμου, ὁ δὲ ἀναλαμβάνων τὴν διδασκαλίαν κλπ. τοῦ μαθήματος αὐτοῦ καθηγητὴς γερουσιαστὴς λαμβάνει τὰ 2)3 τοῦ ὀργανικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ ὡς καὶ τὰς λόγῳ πολυχρονίου ὑπηρεσίας ἢ τυχὸν ἀποζημιώσεων καὶ ἐπιμισθίων προσθέτους ἀποδοχὰς, τροποποιουμένης ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4035.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθέντος σχεδίου νόμου "περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 4684 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας» ὁ κ. ***Α. Παπαδανάσης*** παρατηρεῖ ὅτι ἡ κατάθεσις τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Ἱεραρχία, παρὰ τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, δὲν εἶναι σύμφωνος ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ρευστοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ δέον, ἀντὶ νὰ καθιερωθῇ, ὡς σκοπεῖται, ὑποχρεωτικὴ συγκατάθεσις αὐτῆς, νὰ εὑρεθῇ τρόπος συμβιβασμοῦ τῶν ἀντιθέτων ἀπόψεων.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Πιστεύομεν ὅτι διὰ τοῦ νόμου τῆς ρευστοποιήσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ἐξυπηρετοῦμεν τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν παρακαλοῦμεν τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, μετὰ διόρθωσιν τυπογραφικῆς ἀβλεψίας καθ' ἣν ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 4684 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4684 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας», προστίθενται τὰ ἀκόλουθα:

«Ἐὰν παρέλθῃ μήν, ἀφ' ὅτου τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων προσεκάλεσε τὴν Δ. Ι. Σύνοδον πρὸς ἐκλογὴν τῶν δύο ἀρχιερατικῶν μελῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, χωρὶς αὕτη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογήν των, περιέρχεται εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἡ ἁρμοδιότης τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν ἐπὶ θητείᾳ ἴσῃ πρὸς τὴν τῶν λαϊκῶν αἱρετῶν μελῶν.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον συνέρχεται αὐτοδικαίως ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος. Τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας του θέλει ὁρίσει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων».

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ προτελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4684 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ συνεδριάζει νομίμως ὅταν τὰ παρόντα μέλη αὐτοῦ εἶναι πλείονα τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθέντος σχεδίου νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4653 «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως» ὁ κ. ***Ι. Νικολίτσας*** παρατηρεῖ ὅτι ἐπέρχεται δι' αὐτοῦ ἐπιβάρυνσις τοῦ δημοσίου ταμείου 7.200.000 δραχ. περίπου κατ' ἔτος.

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ἐκφράζει ἐν πρώτοις τὴν παρατήρησιν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς

οὗτος εἶναι ἐσφαλμένος καὶ ἐκ δευτέρου τὴν ἀπορίαν του διότι ὑψοῦνται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς διαμαρτυρίαι διὰ τὴν ἀποστολὴν ὑποτρόφων τοῦ Κράτους, ἐνῶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην ἡγέτιδος τάξεως ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, πρὸ παντὸς δὲ ἐν τῷ κλάδῳ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Θλίβεται, λέγει, ἡ Κυβέρνησις διότι μόνον 30 λειτουργοὺς ἀποστέλλει ὑποτρόφους καὶ θὰ χαρῇ πολὺ ὅταν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποστείλῃ πολὺ περισσοτέρους.

Α. Παπαθανάσης. Ἐκφράζομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀπορίαν μας διότι ἐν παντὶ νομοσχεδίῳ τὸ ὁποῖον ὑποβάλλει ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώκεται ὡς ἐκ συστήματος ἡ σπατάλη καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ἐξηγεῖ ὅτι ἐκ τῶν ἀποστελλομένων μόνον οἱ 10 θὰ λάβουν ὑποτροφίαν, οἱ δὲ λοιποὶ 20 οὐδὲν πλέον τῶν ἀποδοχῶν των πρόκειται νὰ λάβουν. Εἶναι δέ, λέγει, ἀπορίας ἄξιον πῶς μία τοιαύτη εὐγενὴς χειρονομία εὑρίσκει ἀντίδρασιν ἐν τῇ Βουλῇ.

Ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς** ὑποστηρίζει τροπολογίαν περὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν διδακτικῶν βιβλίων, ἣν ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται.

Μεθ' ὃ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. **Α. Παπαναστασίου,** ὃς ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς Παιδείας) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται, τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν», ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Μεθ' ὅ, ἀναβαλλομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 9 μ. μ. δι' αὖριον 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Μέλφος
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'

Τετάρτης 18 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ἰω. Τσιριμῶκος,** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Οἱ ἀκρωτηριασμένοι καὶ βαρέως τραυματισμένοι ἀξιωματικοὶ νόμου 2588 ζητοῦν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου περὶ καταβολῆς τῶν παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ εἰς αὐτούς.

Οἱ κάτοχοι διπλωμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀδοντοϊατροὶ ζητοῦν ἢ τὴν παράτασιν τῆς προσωρινῆς ἀδείας των ἢ τὴν πρᾴτασιν τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν των εἰς ἐξετάσεις.

Αἱ σταφιδικαὶ ὀργανώσεις Ἠλείας παρακαλοῦσιν ἅπαντας τοὺς ἐκ σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν καταγομένους κ. κ. βουλευτὰς ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὸ συγκροτούμενον ἐν Πύργῳ τὴν 22 Ἰουνίου ἐ. ἔ. σταφιδικὸν συνέδριον.

Οἱ κάτοικοι Ῥεθύμνης παρακαλοῦσιν ὅπως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προσῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαρτίου χρημάτων, ἀντίτιμον τῆς παραδοθείσης σούμας.

Ὁ σύνδεσμος ἐμπόρων ἐλαιολάδων Μυτιλήνης ζητεῖ τὴν ταχεῖαν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπαγορεύσεως ἀναμίξεως φπορελαίων μετ' ἐλαιολάδων.

Τριάκοντα συνεταιρισμοὶ τῆς περιφερείας Καλαμῶν ζητοῦν τὴν ἄμεσον καταγγελίαν τῆς Ἑλληνογαλλικῆς συμβάσεως.

Αἱ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις Βόλου, Θηβῶν, Σερρῶν καὶ Πατρῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως.

Ὁ βουλευτὴς κ **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει τηλεγραφήματα οἰνοπαραγωγῶν Λευκάδος ζητούντων τὴν ἄρσιν τῆς Ἑλληνογαλλικῆς συμβάσεως διὰ τὴν εἰσαγωγὴν οἴνων εἰς Γαλλίαν.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει τὴν ὑπ' ἀριθ. 528 ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης περὶ παροχῆς ἐνισχύσεως εἰς τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν Λευκάδος.

Ὁ σύνδεσμος ἀμπελοκτημόνων Τυρνάβου ζητεῖ τὴν ἵδρυσιν φυτωρίου χλημάτων καὶ παράρτημα ἐδαφολογικοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Π. Πετρίδης** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Κλιμεντίου ζητούντων τὴν παροχὴν ἀρωγῆς διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν σπαρτῶν των.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ι. Καλογερᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733 περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. **Γ. Κονδύλης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς χήρας τοῦ λοχαγοῦ Δογάνη, αἰτουμένης ὅπως ἀπονεμηθῇ αὐτῇ ὡς σύνταξις ὁλόκληρος ὁ μισθὸς τοῦ φονευθέντος συζύγου της, ὡς ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς δολοφονηθέντας δασικοὺς ὑπαλλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις, ὑπομιμνήσκων καὶ ἐξαίρων τὴν ἐν γένει πολεμικὴν δρᾶσιν τῆς οἰκογενείας Δογάνη.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν ἐν σχέσει μὲ τὰ ἰσχύοντα τιμολόγια τῶν κομίστρων τῶν σιδηροδρόμων διὰ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ διαμεταχομιζόμενα διὰ τῆς ἐλευθέρας ζώνης Θεσσαλονίκης. Ἀναφέρει ὅτι ἕνεκα τῶν συμβατικῶν τιμολογίων μετὰ τῆς Σερβίας τὸ ἐμπόριον τῆς Θεσσαλονίκης πλήττεται διότι προτιμῶνται ἄλλαι ὁδοί, ὡς τῆς Τεργέστης καὶ ἄλλων λιμένων. Ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐλατωθοῦν τὰ κόμιστρα τῶν ἐμπορευμάτων τῶν διαμετακομιζομένων εἰς ἄλλα Κράτη πέρα τῆς Γιουγκοσλαυίας καὶ νὰ διαπραγματευθῶμεν ἀναθεώρησιν τῶν συμβάσεων μετὰ τῆς Σερβίας.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑποβληθέντα ὑπομνήματα τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τῆς Θεσσαλονίκης ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν τιμολογίων τῶν κομίστρων, ἕνεκα τῶν ὁποίων νεκροῦται ἡ κίνησις τῆς ἐλευθέρας ἑλληνικῆς ζώνης Θεσσαλονίκης, καὶ ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν διὰ

νὰ διευκολυνθῇ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον κυριολεκτικῶς κινδυνεύει ἀπὸ τὰς συμπάσεις τὰς συναπτομένας ἀμελετήτως ἐν σχέσει μὲ τὰ τιμολόγια τῆς μεταφορᾶς διὰ τῶν σιδηροδρόμων.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ὀρθότητα τῶν παρατηρήσεων τῶν προλαληησάντων συναδέλφων καὶ θέλει ἐπιδιώξει τὴν θεραπείαν τοῦ ἀτόπου διὰ τοῦ καθορισμοῦ νέων τιμολογίων διευκολυντικῶν τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας,** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διανομῆς τῆς ἐπικηρύξεως τῶν ληστῶν Ῥεντζαίων, κακίζει τὴν ἐν προκειμένῳ τακτικὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀναγνωρίσαντος ἀμοιβὴν 600.000 δραχμῶν εἰς τοὺς συνοδεύσαντας ἁπλῶς τοὺς ληστάρχους ἐκ Βουλγαρίας ἐνταῦθα καὶ ἑτέρου 1.500 ἑκατομμυρίου δραχμῶν εἰς διάφορα πρόσωπα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα οὔτε μὲ τὴν σύλληψιν οὔτε κἂν μὲ τὴν ὑπόδειξιν τοῦ μέρους ὅπου εὑρίσκοντο οἱ λήσταρχοι, ἐνῷ ἀντιθέτως οἱ πράγματι συντελέσαντες εἰς τὴν ἀνακάλυψιν αὐτοῦ, ὡς ὁ ἀνώτερος διοικητὴς Ἠπείρου κ. Γάσπαρης, οὐδὲ ὀβολὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς ἀμοιβῆς.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ κτηνοτροφικοῦ συνεταιρισμοῦ Νεοχωρίου Παραχελωΐτιδος περὶ διανομῆς εἰς τὰς κοινότητας τῶν λειβαδίων τῶν διακελυμένων μονῶν, ἅτις καθυστερεῖ λόγῳ τῆς μὴ λειτουργίας εἰσέτι τῆς ὑπὸ τοῦ τελευταίως ψηφισθέντος νόμου προβλεπομένης ἐπιτροπῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἐμποροβιομηχανικοῦ συλλόγου Μεσολογγίου—Ἀγρινίου περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐκδικαστικῆς ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιτροπῆς, ἀναθεωρήσεως ὑπαγορευομένης ὡς λέγει, λόγῳ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς τῶν ὅρων τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Τὴν ἀναφορὰν ταύτην συνιστᾷ καὶ ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας.**

Αἰτήσει τοῦ κ. **Γ. Μαρῆ** (Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν), ἡ ἀναφορὰ διαβιβάζεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Γ. Στράτος** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Ἐμπεσσοῦ περὶ ἐπισκευῆς τῆς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου γεφύρας πρὸς διευκόλυνσιν τῶν περιφερειῶν Εὐρυτανίας καὶ Βάλτου τόσον ἀπὸ συγκοινωνιακῆς ὅσον καὶ ἀπὸ κτηνοτροφικῆς ἀπόψεως, δεδομένου μάλιστα, ὡς λέγει, ὅτι ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη εἶναι ἀναξία λόγου.

Αἰτήσει τοῦ κ. **Β. Καραπαναγιώτη** (Ὑπ. Συγκ.), ἡ ἀναφορὰ παραπέμπεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Θ. Κολιαλέξης** συνιστᾷ ἀναφορὰν συμπολιτῶν του κατοίκων Κορίνθου περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑπ' αὐτῶν πληρωμῆς τῶν φόρων ἐλαιοδεκάτης καὶ ρητίνης τοῦ ἔτους 1926-1927 λόγῳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας διατελοῦν οἱ ἀναφερόμενοι, τυγχάνοντες σεισμοπαθεῖς καὶ ἀδυνατοῦντες καὶ εἰς πώλησιν ἀκόμη τῶν οἰκοπέδων των νὰ προβοῦν πρὸς ἀπότισιν τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν των.

Ὁ κ. **Ι. Μουτζουρίδης** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. τῶν Οἰκ.) παρακαλεῖ νὰ τῷ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** συνιστᾷ ἀναφορὰν δημοδιδασκάλων περὶ εἰσαγωγῆς των εἰς μονοτάξια διδασκαλεῖα.

Οἱ κ. κ. **Α. Μάρκου, Α. Παπαθανάσης** καὶ **Σ. Ταλιαδοῦρος** ὑποστηρίζουσιν ἀναφορὰν σωματείων διὰ τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Eastern.

Ὁ κ. **Γ. Σακαλῆς** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἀποστράτου ὑπολοχαγοῦ Κ. Λεβεντάκη περὶ παροχῆς αὐτῷ συντάξεως λοχαγοῦ.

Ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς** καταθέτει καὶ ἀναπτύσει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας Κύμης ἐνατίον τοῦ ἐκεῖ **οἰκονομικοῦ** ἐφόρου, ὁ ὑπέρμετρος ζῆλος τοῦ ὁποίου φθάνει, ὡς λέγει, μέχρις ἀδικίας καὶ προκαλεῖ συνεχῶς τὴν δυσφορίαν τῶν φορολογουμένων.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. Οἰκ.) παρακαλεῖ νὰ τῷ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ καὶ ὑπόσχεται νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ὑπόμνημα τοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος Ι. Ἰωαννοπούλου, πυραπονουμένου διὰ τὴν μὴ μετάταξίν του εἰς τὸν ταμειακὸν κλάδον.

Ὁ κ. **Δ. Ξανθόπουλος** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν ἀγροτῶν περὶ τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστησαν ἐξ ἐνσκηψάσης ἀγνώστου μέχρι τοῦδε νόσου ἐπὶ τῆς σιτοπαραγωγῆς καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ὅπως, πλὴν τῆς ὑλικῆς βοηθείας ἥτις δέον νὰ παρασχεθῇ εἰς τοὺς ἀναφερομένους, τονώσῃ αὐτοὺς καὶ ἠθικῶς, ἐπισπεύδων τὴν ἐπικειμένην ἵδρυσιν ἐκεῖ πρακτορείου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀποστείλῃ δ' ἐπὶ τόπου εἰδικὸν ὑπάλληλον πρὸς μελέτην τῆς νόσου καὶ λῆψιν τῶν καταλλήλων μέτρων. Ἐπὶ τούτοις συνιστᾷ ὅπως χαρακτηρισθῇ ἡ ἐπαρχιακὴ ὁδὸς τῆς περιφερείας ὡς ἐθνικὴ ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐκτέλεσις τῶν ἀναγκαιούντων ὁδοποιϊτικῶν ἔργων.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπ. Γεωργ.) ἀπαντᾷ ὅτι εὐθὺς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τῆς νόσου διέταξεν ἀμέσως τὴν λῆψιν τῶν καταλλήλων μέτρων, κατήρτισε δὲ καὶ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ φυτοπαθολόγων πρὸς μελέτην τῆς νόσου καὶ ὑπόδειξιν τῶν καταλλήλων προφυλακτικῶν ἐν τῷ μέλλοντι μέτρων.

Ὁ κ. **Ρ. Διβαθινόπουλος** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ προέδρου τοῦ Σωματείου τῶν καπνεργατῶν τοῦ καταργηθέντος καπνεργοστασίου Ἀργοστολίου.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένης ὥρας, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν ἀναφορῶν ἀναβάλλεται καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθέντος σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν», ἔχον οὕτω:

Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ λειτουργοῦν σχολεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν μετονομάζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου «Ἀνωτάτη Σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν».

2. Ἡ ἀνωτάτη Σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν τασσομένη ἰσότιμος πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον σκοπεῖ :

α') Τὴν ἐν ταῖς εἰκαστικαῖς τέχναις πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν μόρφωσιν καλλιτεχνῶν καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς νεοελληνικῆς τέχνης.

β') Τὴν ἀνάπτυξιν παρὰ τῷ κοινῷ τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος ἰδίᾳ διὰ τῆς διοργανώσεως ἐκθέσεων Ἑλλήνων καὶ ξένων καλλιτεχνῶν.

γ') Τὴν εἰδικὴν μόρφωσιν διδασκάλων τεχνικῶν μαθημάτων διὰ τὰ σχολεῖα τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀνωτάτη Σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἀποτελοῦσα νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἔχει ἰδίαν περιουσίαν καὶ ἱκανότητα πρὸς τὸ κληρονομεῖν καὶ ἀποδέχεσθαι δωρεὰς κλπ. διατελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν Ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κλπ. διὰ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

2. Ἡ περιουσία τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν εἶναι 1) τὸ ἀναλογοῦν μέρος ἐκ τοῦ ἀκινήτου (κτιρίων κλπ.) ἐν ᾧ εἶναι ἐγκατεστημένη ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ἐθνικοῦ

Μετσοβίου Πολυτεχνείου καθώς καὶ τὸ ἀναλογοῦν μέρος ἐν τῶν ἀπὸ κοινοῦ δι' ἀμφότερα τὰ Ἱδρύματα ταῦτα ὑφισταμένων κληροδοτημάτων κλπ., ὧν ἡ ἐκκαθάρισις γενήσεται ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἃ λεπτομερέστερον ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας κλπ. καὶ Συγκοινωνίας. 2) Ἅπασα ἡ κινητὴ περιουσία (ἔπιπλα, σκεύη, ὄργανα, συλλογαὶ κλπ.) τῆς Σχολῆς. 3) Ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους ἡ διατεθειμένη μέχρι τοῦδε διὰ τὴν λειτουργίαν ἐν γένει τῆς Σχολῆς καὶ καθοριζομένη ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32 εἰς δραχμὰς (500.000) πεντακοσίας χιλιάδας. 4) Πᾶσα εἰς τὸ μέλλον κληρονομία, κληροδοσία καὶ δωρεά.

3. Ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς διαθέσεως τῆς περιουσίας ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἐτησίου προϋπολογισμοῦ καθορισθήσεται διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς.

4. Οἱ μισθοὶ παντὸς τοῦ προσωπικοῦ καθὼς καὶ τὰ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἐπιμίσθια καὶ ἐπιδόματα καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τῶν σχετικῶν πιστώσεων ἀναγραφομένων ἐν τῷ Εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κλπ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν περιλαμβάνει: 1) Μίαν προπαρασκευαστικὴν τάξιν. 2) Δύο τακτικὰ ἐργαστήρια Ζωγραφικῆς. 3) Ἓν τακτικὸν ἐργαστήριον Γλυπτικῆς. 4) Τὸ ἰδιαίτερον ἐργαστήριον τοῦ Διευθυντοῦ Ζωγραφικῆς ἢ Γλυπτικῆς, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητός του. 5) Ἓν ἐργαστήριον Χαρακτικῆς (Ξυλογραφίας, Λιθογραφίας, Χαλκογραφίας. 6) Ἓν πρακτικὸν ἐργαστήριον κατεργασίας μαρμάρων παρὰ τοῖς ἐργαστηρίοις τῆς Γλυπτικῆς. 7) Καλλιτεχνικὸν Βιβλιοθήκην μετ' ἀναγνωστηρίου. 8) Πινακοθήκην καὶ Γλυπτοθήκην ἔργων μαθητῶν τῆς Σχολῆς διακριθέντων καὶ βραβευθέντων ἐν τοῖς διαγωνισμοῖς. 9) Μουσεῖον συλλογῆς ἐκμαγείων ἀντιπροσωπευτικῶν ἀρχαίας καὶ νεωτέρας τέχνης. 10) Δύο τοὐλάχιστον Καλλιτεχνικοὺς σταθμοὺς εἰς δύο ἐξαιρετικῶς χαρακτηριστικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Σταθμοὶ Καλλιτεχνικοὶ τοῦ αὐτοῦ τύπου ἐξαρτώμενοι ἀπὸ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν δύνανται νὰ ἱδρυθῶσι καὶ ἕτεροι ἐφ' ὅσον Δῆμοι, Κοινότητες ἢ ἰδιῶται ἤθελον ἀναλάβει τὴν ἐξ ὁλοκλήρου συντήρησιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ τῶν Καλῶν Τεχνῶν διδάσκονται ἡ Ζωγραφική, ἡ Γλυπτικὴ καὶ ἡ Χαρακτικὴ (Ξυλογραφία, Λιθογραφία, Χαλκογραφία) μὲ πλήρη ἀνεξαρτησίαν καὶ εὐθύνην τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν τῶν ἐργαστηρίων.

Εἰς τὰ ἐργαστήρια τῆς Ζωγραφικῆς προβλέπεται ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ἡ διδασκαλία τῆς Τοιχογραφίας, εἰς δὲ τὰ ἐργαστήρια τῆς Γλυπτικῆς καὶ ἡ διδασκαλία τῆς Ἀναγλύφου Πλαστικῆς καὶ Χαρακτικῆς.

Ἡ πρακτικὴ ἄσκησις εἰς τὴν κατεργασίαν τοῦ μαρμάρου ὑπὸ τὸν εἰδικὸν μαρμαροτεχνίτην εἶναι προαιρετικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῶν ἐργαστηρίων Γλυπτικῆς.

2. Τὸ γυμνὸν τῆς νυκτὸς ἀποτελοῦν μάθημα εἰδικῆς ἐξασκήσεως ἀνεξαρτήτως τῶν πρακτικῶν σπουδῶν τῶν ἐργαστηρίων, διαρκεῖ ἐπὶ τέσσαρας μῆνας κατ' ἔτος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, λαμβάνουσι δὲ εἰς αὐτὸ μέρος καθοδηγοῦντες καὶ διορθοῦντες τὰς ἐργασίας τῶν μαθητῶν πάντες ἐκ περιτροπῆς οἱ καθηγηταὶ τῶν Τεχνικῶν μαθημάτων. Εἶναι δὲ ὑποχρεωτικὸν δι' ἅπαντας τοὺς μαθητὰς καὶ σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς.

3. Θεωρητικὰ μαθήματα ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ τῶν Καλῶν Τεχνῶν διδάσκονται ὑποχρεωτικῶς δι' ἅπαντας τοὺς σπουδαστὰς τῶν ἐργαστηρίων καὶ προαιρετικῶς διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς προπαρασκευαστικῆς τάξεως α') ἡ καλλιτεχνικὴ ἀνατομική, β') ἡ αἰσθητικὴ καὶ ἡ ἱστορία τῆς Τέχνης, γ') στοιχεῖα Ἀρχιτεκτονικῆς, Ρυθμολογία καὶ Προοπτική, δ') στοιχειώδης γενικὴ ἱστορία ἰδίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ.

4. Εἰς τοὺς καλλιτεχνικοὺς σταθμοὺς οἱ ὑπότροφοι ἐπιβίβονται ἰδίᾳ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν οἰκείων αὐτῶν διευθυντῶν εἰς τὴν βαθυτέραν μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως, ζῳῆς, ἠθῶν καὶ ἐθίμων πρὸς τελειοτέραν κατανόησιν καὶ διερμήνευσιν αὐτῶν καὶ προσαρμογὴν τῆς Τέχνης πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα.

Τὰ τῆς ἀποστολῆς τῶν ὑποτρόφων τοῦ κατ' ἔτος ἀριθμοῦ αὐτῶν, τῶν διαγωνισμῶν, τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑποτροφίας ἐκ τῆς ἰδίας τῆς Σχολῆς περιουσίας ἢ ἐξ εἰδικῶν κληροδοτημάτων, τῆς διαρκείας τῆς ὑποτροφίας καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν καθορίζονται διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς.

5. Τὰ τῆς εἰδικῆς μορφώσεως καὶ τοῦ παιδαγωγικοῦ καταρτισμοῦ τῶν ὑποψηφίων διδασκάλων τῶν τεχνικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Ἐκπαιδεύσεως, καθορισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας. Ἐν τῷ αὐτῷ Διατάγματι ὁρισθήσεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν διδασκόντων καθηγητῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς διαβαθμίσεως καὶ τῆς προαγωγῆς τῶν μελλόντων καθηγητῶν τῶν τεχνικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

6. Ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ τῶν μαθημάτων, τῶν ἐγγραφῶν καὶ ἀναπεώσεων αὐτῶν, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νόμου 4366 (Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν).

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἀπαρτίζουσι.

α') Ὁ Διευθυντής, ὅστις ἐκτὸς τῆς ἀσκήσεως τῶν διοικητικῶν του καθηκόντων, διδάσκει, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητός του ἐν ἰδίῳ ἐργαστηρίῳ Ζωγραφικῆς ἢ Γλυπτικῆς.

β') Δύο ζωγράφοι καθηγηταὶ τῶν δύο ἐργαστηρίων τῆς Ζωγραφικῆς.

γ') Εἷς γλύπτης καθηγητὴς τοῦ τακτικοῦ ἐργαστηρίου τῆς Γλυπτικῆς.

δ') Εἷς εἰδικὸς καθηγητὴς τοῦ Ἐργαστηρίου τῆς Χαρακτικῆς (Ξυλογραφίας, Λιθογραφίας, Χαλκογραφίας).

ε') Εἷς ζωγράφος καθηγητὴς τῆς Προπαρασκευαστικῆς τάξεως.

στ) Τέσσαρες καθηγηταὶ τῶν Θεωρητικῶν μαθημάτων, ἤτοι εἷς τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἀνατομικῆς, εἷς τῆς αἰσθητικῆς καὶ Ἱστορίας τῆς τέχνης, εἷς τῶν στοιχείων τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, ρυθμολογίας καὶ προοπτικῆς καὶ εἷς τῆς Γενικῆς Ἱστορίας.

ζ') Δύο ζωγράφοι Διευθυνταὶ τῶν Καλλιτεχνικῶν Σταθμῶν.

2. Τὸ διοικητικὸν καὶ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀπαρτίζουσι 1) ὁ Γεν. Γραμματεύς, 2) ὁ Ὑπογραμματεύς, 3) ὁ Ἔφορος τῶν Συλλογῶν τῆς Σχολῆς, 4) μία δακτυλογράφος.

3. Τὸ δὲ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀπαρτίζουσιν 1) εἷς ἀρχιεπιστάτης, τρεῖς ἐπιστάται τῆς σχολῆς, 3 ὑπηρέται τῆς σχολῆς καὶ δύο ἐπιστάται τῶν Καλλιτεχνικῶν Σταθμῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Διευθυντὴς ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Ἀρεοπαγίτου καὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι δραχ. δισχιλίων διορίζεται ὁ ἔχων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὡς ἄνω νόμου 4366 προσόντα, ἰσχυουσῶν περὶ αὐτοῦ καὶ πασῶν τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

2. Καθηγηταὶ τῶν Ἐργαστηρίων Ζωγραφικῆς, Γλυπτικῆς καὶ Χαρακτικῆς ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν κατ' ἐλευθέραν αὐτῶν κρίσιν διακεκριμμένοι εἰς τὸ εἶδος των καλλιτέχναι. Πρὸς τοῦτο οἱ ὑποψήφιοι ὑποβάλλουσιν σειρὰν ἔργων αὐτῶν τῆς ἐκλογῆς των καὶ ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῆς τελευταίας πενταετοῦς παραγωγῆς των. Οἱ ἐκλεγόμενοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς των ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Ἀρεοπαγίτου. Τὰ καθ' ἕκαστον τῆς

διαδικασίας τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν καθορισθήσονται διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς.

3. Καθηγητὴς τῆς προπαρασκευαστικῆς τάξεως ἐκλέγεται καὶ διορίζεται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου α' τάξεως.

4. Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἀνατομικῆς ἀνατίθεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὸν ἑκάστοτε καθηγητὴν τῆς Περιγραφικῆς Ἀνατομικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιμισθίῳ δραχ. 2000.

5. Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς αἰσθητικῆς καὶ ἱστορίας τῆς τέχνης ἀνατίθεται ὁμοίως διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, ἐφ' ὅσον οὗτος κέκτηται ἀνεγνωρισμένην πρὸς διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος εἰδικότητα, ἢ εἰς ἕφορον ἀρχαιοτήτων ἐδρεύοντα ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἐν Ἀθήναις καὶ ἔχοντα ἀποδείξεις διετῶν τοὐλάχιστον ἐν Ἑσπερίᾳ εἰδικῶν σπουδῶν αἰσθητικῆς καὶ ἱστορίας τῆς νεωτέρας τέχνης, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ δραχ. δισχιλίων (2000) κατὰ μῆνα.

6. Τὸ μάθημα τῆς Γενικῆς Ἱστορίας ἀνατίθεται ὁμοίως διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ἐπὶ ἐπιμισθίῳ δραχ. δισχιλίων μηνιαίως εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ μαθήματος τῆς Γενικῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

7. Καθηγητὴς τῶν στοιχείων Ἀρχιτεκτονικῆς, ρυθμολογίας καὶ προοπτικῆς διορίζεται διὰ Διατάγματος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' τάξεως, τῇ προτάσει τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς Ἀρχιτέκτων πτυχιούχος τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης ἰσοτίμου ξένης σχολῆς.

8. Διευθυντὴς Καλλιτεχνικοῦ Σταθμοῦ διορίζεται μετὰ πρότασιν τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς, Ζωγράφος κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶς διακριθέντων ἐν τοῖς διαγωνισμοῖς τῆς σχολῆς ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ δυναμένη ν' ἀνανεωθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἅπαξ ἐτι μόνον καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει δρχ. πέντε χιλιάδων (5.000) μηνιαίως.

9. Μαρμαροτεχνίτης παρὰ τοῖς Ἐργαστηρίοις τῆς Γλυπτικῆς προσλαμβάνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ της Σχολῆς, ἂν εἶναι οὗτος γλύπτης, ἢ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ τακτικοῦ ἐργαστηρίου τῆς γλυπτικῆς, ἐὰν λειτουργῇ ἓν μόνον τοιοῦτον ἐργαστήριον, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει τρισχιλίων δραχμῶν ἐπὶ ὀκτάμηνον κατ' ἔτος.

10. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν διορίζεται τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ β' τάξεως προαγόμενος μετὰ διετίαν εἰς Διευθυντὴν α' τάξεως, διακεκριμένος λόγιος ἢ καλλιτέχνης ἢ πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς ἢ τῆς Φιλολογίας κάτοχος δύο τοὐλάχιστον ξένων γλωσσῶν, προτιμωμένου τοῦ ἔχοντος διοικητικὴν πεῖραν ἐκ προηγουμένης ἐν δημοσίᾳ Θέσει ὑπηρεσίας. Διὰ τὴν προαγωγήν του ὑπολογίζεται πᾶσα προγενεστέρα ἐν ὁμοιοβάθμῳ δημοσίᾳ Θέσει ὑπηρεσία του.

11. Ὑπογραμματεὺς διορίζεται τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως λόγιος ἢ καλλιτέχνης κάτοχος τοὐλάχιστον μιᾶς ξένης γλώσσης, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως προαγόμενος μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν Εἰσηγητοῦ.

12. Ἔφορος τῶν Συλλογῶν τῆς Σχολῆς (Βιβλιοθήκης, Πινακοθήκης, Συλλογῆς ἐκμαγείων κλπ.) διορίζεται ζωγράφος ἢ γλύπτης κάτοχος μιᾶς ξένης γλώσσης ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, προαγόμενος μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν Εἰσηγητοῦ.

13. Δακτυλογράφος διορίζεται προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ ἡ ἔχουσα τὰ ἀπαιτούμενα ἐν τοῖς Πολιτικοῖς Ὑπουργείοις προσόντα διὰ τὴν Θέσιν, ἐφαρμοζομένων ἐπ' αὐτῆς πασῶν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, διαβαθμίσεως μισθοδοσίας, προαγωγῆς κλπ.

14. Ὁ ἀρχιεπιστάτης ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ἀρχικλητῆρος οἱ ἐπιστάται τῆς σχολῆς καθὼς καὶ οἱ τῶν Καλλιτεχνικῶν Σταθμῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος β' τάξεως διορίζονται καὶ παύονται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διὰ τὰ Πολιτικὰ Ὑπουργεῖα διατάξεις τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ βουλόμενοι νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὑποβάλλουσιν αἴτησιν ἐπισυνάπτοντες ἀπολυτήριον τοὐλάχιστον δημοτικοῦ σχολείου καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ἄρρενες ἀντίγραφον μητρώου ἀρρένων.

Οἱ ξένης ὑπηκοότητος ὑποβάλλουσι τὰ αὐτὰ πιστοποιητικὰ προσόντων μετὰ βεβαιώσεως τῆς ταὐτότητός των ἐκ μέρους τῶν οἰκείων των ἀρχῶν (Πρεσβείας ἢ Προξενείου).

Οἱ προτιθέμενοι νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς διδάσκαλοι τῶν τεχνικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς Σχολείοις τῆς Ἐκπαιδεύσεως δέον νὰ ἔχωσιν ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ λυκείου, ἢ πτυχίον διδασκαλείου δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Διὰ τοὺς ἤδη φοιτῶντας θέλουσιν ἐξακολουθήσει ἰσχύουσαι αἱ μέχρι τοῦδε κείμεναι διατάξεις.

2. Πάντες οὗτοι ὀφείλουν νὰ παρουσιάσουν ἐπίσης σχεδιάσματά των ἐμφαίνοντα ἐπίδοσιν τινὰ ἐπιτρέπουσαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν ὅπως εἰσαχθῶσι καὶ δοκιμασθῶσι περαιτέρω παρακολουθοῦντες τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν τάξιν.

3. Οἱ γενόμενοι δεκτοὶ εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν τάξιν φοιτῶσιν ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ὑφίστανται τὸν εἰσιτήριον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς τὰ ἐργαστήρια διαγωνισμὸν διὰ νὰ ἀποκτήσουν οὕτω ὁριστικῶς τὸν τίτλον τοῦ σπουδαστοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

4. Οἱ ἀπορριπτόμενοι ἐξ αὐτῶν δύνανται νὰ φοιτήσωσιν ἐπὶ ἓν ἀκόμη ἔτος εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν τάξιν, ἐὰν ἐκ δικαιολογημένης κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν αἰτίας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐργασθῶσιν ἐπαρκῶς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος· δευτέρα ἀποτυχία ἀποκλείει αὐτοὺς ὁριστικῶς τοῦ δικαιώματος τῆς περαιτέρω φοιτήσεως ἐν τῇ προπαρασκευαστικῇ τάξει· ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν εἰσιτήριον διαγωνισμὸν τῶν ἐργαστηρίων.

5. Εἰς τὸν αὐτὸν εἰσιτήριον κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους διαγωνισμὸν λαμβάνουσι μέρος καὶ οἱ βουλόμενοι νὰ εἰσαχθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς ἓν τῶν ἐργαστηρίων, ὑποβάλλοντες ἐγκαίρως πρὸς τοῦτο αἴτησιν μετὰ τῶν ἐν τῇ ἄνω παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων πιστοποιητικῶν. Προσέτι καὶ βεβαίωσιν γνωστοῦ καλλιτέχνου ὅτι εἶνε ἐπαρκῶς παρασκευασμένοι καὶ εἰς θέσιν νὰ ὑποστῶσι τὸν εἰσιτήριον διαγωνισμόν.

6. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς ἐγγραφὴν εἴτε διὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν τάξιν εἴτε διὰ τὰ ἐργαστήρια δὲν δύνανται νὰ ἔχουν ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 15 ἐτῶν, ἐκτὸς ἐξαιρετικῶν περιστάσεων δι' ἃς ἀποφασίζει ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν.

7. Οἱ κατατασσόμενοι κατόπιν τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ εἰς τὰ ἐργαστήρια δὲν δύνανται νὰ παραμένωσι πλέον τῶν ὀκτὼ ἐν συνόλῳ ἐτῶν ἐν αὐτῇ οὐδὲ πέραν τῆς ἡλικίας τῶν 28 ἐτῶν.

8. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατατασσομένων κατ' ἔτος εἰς τὰ ἐργαστήρια δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 15 διὰ τὰ ἐργαστήρια τῆς Ζωγραφικῆς καὶ τοὺς 5 διὰ τὰ τῆς Γλυπτικῆς.

9. Ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ τῶν μαθημάτων, τὰ τέλη τῆς ἐγγραφῆς ἀναπεώσεως ἐξαμηνιῶν, ἀπολυτηρίων καὶ πτυχίων τῆς προπαρασκευαστικῆς τάξεως καὶ τῶν ἐργαστηρίων ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω νόμου 4366.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς καθορισθήσονται τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ διδακτικοῦ καὶ παντὸς τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, τὰ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν, τὰ περὶ βραβείων, διαγωνισμῶν, ὑποτροφιῶν, ἀπουσιῶν, ἐξετάσεων καὶ ποινῶν τῶν μαθητῶν, τὰ περὶ κατατάξεως αὐτῶν εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς ἐκλογῆς των, τὸ ἀναλυτικὸν καὶ ὡρολόγιον πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ἔν τε τῇ προ-

παρασκευαστικῇ τάξει καὶ τοῖς ἐργαστηρίοις, τὰ περὶ λειτουργίας τῆς Βιβλιοθήκης, Πινακοθήκης, Συλλογῆς ἐκμαγείων τὰ τῆς διοργανώσεως τῶν ἐκθέσεων τῆς Σχολῆς καὶ ἐν γένει πᾶν ὅτι ἀναφέρεται εἰς τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας αὐτῆς. Ὁ ἐσωτερικὸς οὗτος κανονισμὸς τῆς Σχολῆς κυρωθήσεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

2. Παντὸς ὅπου τοῦ παρόντος νόμου γίνεται λόγος περὶ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς νοοῦνται ὡς τοιοῦτοι μόνον οἱ καλλιτέχναι καθηγηταὶ τῶν Ἐργαστηρίων καὶ τῆς Προπαρασκευαστικῆς τάξεως.

Ἄρθρον 9.

Πρὸς συμπλήρωσιν καὶ διαρρύθμισιν τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἀνέγερσιν νέας πτέρυγος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολλαπλῶν αὐτῆς σκοπῶν, ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ποσοῦ ἑπτὰ καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐκ τῶν συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 4585 «περὶ διαθέσεως τῶν πλεονασμάτων τῶν χρήσεων 1927—1928 καὶ ἑξῆς» διατεθεμένων διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ διασκευὴν σχολικῶν κτιρίων.

Ἄρθρον 10.

Β'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Πάντες οἱ κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες καθηγηταὶ τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἂν ἔτι καταργήθη διὰ τοῦ παρόντος τὸ ἐργαστήριον, ἡ τάξις ἢ τὸ μάθημα, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἐδίδασκον, καὶ λαμβάνουσι τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενον βαθμὸν καὶ μισθὸν τῆς θέσεώς των.

Οἱ καθηγηταὶ οὗτοι τῶν καταργουμένων θέσεων δύνανται νὰ ἀποχωρήσωσι τῆς ὑπηρεσίας λαμβάνοντες τὴν κεκανονισμένην σύνταξιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένου βαθμοῦ καὶ μισθοῦ.

2. Ὁ μέχρι τοῦδε Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν καταληφθεὶς ἤδη ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἀπαλλάσσεται τῆς ὑπηρεσίας, ἀπονεμομένου εἰς αὐτὸν ἰσοβίως τοῦ τίτλου τοῦ ἐπιτίμου Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, δύναται δὲ νὰ διατηρήσῃ πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ χρῆσιν τὸ ἰδιαίτερον ἐργαστήριον τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ νόμου εἶχεν ἐν τῷ Σχολείῳ. Ἄλλως τοῦτο περιέρχεται εἴτε εἰς τὸν νέον Διευθυντὴν ἢ διατίθεται δι' ἄλλην ἀνάγκην τῆς Σχολῆς· πάντως ὁ νέος Διευθυντὴς δικαιοῦται ἰδιαιτέρου ἰδιωτικοῦ ἐργαστηρίου.

3. Τὸ τρίτον ἐργαστήριον τῆς Ζωγραφικῆς ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποχωρήσεως τοῦ κατέχοντος αὐτὸ νῦν καθηγητοῦ, ὁπότε καταργεῖται.

4. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους διατηρεῖται μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς του ὁ νῦν καθηγητὴς τοῦ γυμνοῦ τῆς νυκτὸς διδάσκων τὸ μάθημα τοῦτο ἐκ περιτροπῆς μετὰ πάντων τῶν καθηγητῶν τῶν ἐργαστηρίων, διδάσκων δὲ συγχρόνως καὶ ἐν τῇ Προπαρασκευαστικῇ τάξει. Μετὰ δὲ τὴν ἀποχώρησίν του καταργεῖται ὡς ἰδιαίτερον μάθημα ὑπὸ ἴδιον καθηγητὴν τὸ γυμνὸν τῆς νυκτός.

5. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους διατηροῦνται μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς των οἱ καθηγηταὶ τοῦ λεγομένου πρώτου ἢ προπαρασκευαστικοῦ τμήματος τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν διδάσκοντες κατὰ τμήματα, ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν, τοὺς μαθητὰς τῆς παρασκευαστικῆς τάξεως τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ὑπεραρίθμων ἡ προπαρασκευαστικὴ τάξις λειτουργεῖ ὑπὸ τὸν καθηγητὴν τοῦ καταργουμένου μαθήματος τῆς κοσμηματογραφίας.

Εἰς ἕνα τῶν καθηγητῶν τούτων διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τούτου ἡ εἰδικὴ αὕτη θέσις καταργεῖται. Ὑποδιευθυντοῦ διοριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4366 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Εἰς ἐκ τῶν καθηγητῶν τούτων κατὰ προτίμησιν ὁ νεώτερος δύναται τῇ αἰτήσει του καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ τύχῃ ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας μὲ πλήρεις ἀποδοχὰς τῆς θέσεώς του διὰ νὰ εἰδικευθῇ ἐπὶ δύο τὸ πολὺ ἔτη ἐν Ἑσπερίᾳ εἰς τὴν χαρακτικὴν (ξυλογραφίαν, λιθογραφίαν, χαλκογραφίαν) Οὗτος ἐπανερχόμενος ἀναλαμβάνει τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος ἐν τῷ οἰκείῳ ἐργαστηρίῳ τῆς χαρακτικῆς.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους διατηρεῖται μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς του ὁ νῦν καθηγητὴς τῶν ὑπαιθρίων σπουδῶν, διδάσκων τὸ μάθημά του ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε. Εἰς τὰς ὑπαιθρίους ἄλλως τε σπουδὰς ὑποχρεοῦνται πάντες οἱ καθηγηταὶ τῶν Ἐργαστηρίων καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ὡς ἄνω εἰδικοῦ καθηγητοῦ.

7. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους διατηρεῖται μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς του ὁ νῦν καθηγητὴς τοῦ λεγομένου Κυριακοῦ σχολείου ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ μέχρι τοῦδε βαθμῷ καὶ μισθῷ μετὰ δὲ τὴν ἀποχώρησίν του τὸ Κυριακὸν σχολεῖον καταργεῖται.

8. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν παραμένει ὁ μέχρι τοῦδε Γραμματεὺς τοῦ σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν λαμβάνων τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν τὸν ὁριζόμενον διὰ τοῦ παρόντος.

9. Οἱ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1930—31 μαθηταὶ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως τοῦ πρώτου ἢ προπαρασκευαστικοῦ λεγομένου τμήματος τοῦ σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν θεωροῦνται συναποτελοῦντες τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον προπαρασκευαστικὴν τάξιν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐξ ἴσου μετὰ τῶν κατὰ πρῶτον κατατασσομένων εἰς αὐτήν. Εἰσάγονται δὲ ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὸν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους εἰσιτήριον διαγωνισμὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 11.

Αἱ καθ' ὑπέρβυσιν τῶν ἀναγραφομένων πιστώσεων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦτρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους δαπάναι διὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, ὑπολογιζόμεναι ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ε. ἔ. 1930, θέλουσιν ληφθῆ ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος ποσοῦ τῶν ἑπτὰ καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων.

Ἄρθρον 12.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις προγενεστέρων νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀντικειμένης εἰς τὰς τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».

Αἰτήσει τοῦ κ. **Γ. Μαρῆ** (Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν) μεταφέρεται εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν τὸ εἰς μόνην συζήτησιν ἐγγεγραμμένον σχέδιον νόμου «περὶ καθορισμοῦ τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεων δυνάμει τοῦ νόμου 4591 κλπ».

Ἐπὶ τῆς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζητήσεως αὐτοῦ ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** συνιστᾷ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐν αὐτῷ καθοριζομένων ποσοστῶν.

Ὁ κ. **Γ. Σακαλῆς,** λαμβάνων τὸν λόγον, εὑρίσκει κατ' ἀρχὴν σκόπιμον τὴν καθιέρωσιν ἑνιαίου τρόπου φορολογίας. Ἡ παρεχομένη ὅμως εὐχέρεια τῆς προσφυγῆς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ποσοστὸν τῆς φορολογίας ἤθελεν ὑπερβῆ τὸ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατὰ μέρος φορολογικῶν νόμων προκύπτον, ἀνατρέπει, λέγει, τὸ ἀγαθὸν τῆς ἑνιαίας φορολογίας.

Συνεχίζων ἀναπτύσσει τὴν ἰσχύουσαν σχετικὴν φορολογίαν, ἀναφέρεται εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν προθέσεων αὐτῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ναυτιλίας καὶ καταλήγων συνιστᾷ τὴν λῆψιν προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου κλάδου τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι, ἐφόσον ὁ φόρος οὗτος οὐδεμίαν δυσχέρειαν ἤθελε παρουσιάσει τόσον κατὰ τὴν βεβαίωσιν ὅσον καὶ κατὰ τὴν εἴσπραξιν αὐτοῦ, εἶναι διατεθειμένος νὰ μειώσῃ τὸ ποσοστὸν αὐτοῦ δι' ἀμφοτέρας τὰς κατηγορίας εἰς 12 ο/ο.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** συνηγορῶν ὑπὲρ μιᾶς εὐμενεστέρας φορολογίας ὑπὲρ τῶν δικαιούχων τοῦ νόμου 4311 ἐξαίρει τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας τῆς ναυτιλίας, ἡ ὁποία, ὡς λέγει, εἶναι γνωστὸν ποίαν κρίσιμον περίοδον διέρχεται σήμερον.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιεῖται καὶ ὁ κ. **Γ. Ἡσαΐας** προβάλλων καὶ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι οἱ πλοιοκτῆται τῶν τορπιλλισθέντων κατὰ τὸ 1916 ἀτμοπλοίων εὑρέθησαν εἰς πολὺ μειονεκτικωτέραν θέσιν ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθησαν οἱ λοιποὶ ἐφοπλισταὶ οἱ ὁποῖοι ἐκαρπώθησαν ἀνέτως τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη, ἐνῷ οἱ πρῶτοι, πλὴν τῶν ἄλλων ἐδοκίμασαν καὶ ψυχικὴν ὀδύνην διότι διετέλουν ὑπὸ τὸν κίνδυνον τῆς ἀλλοίας ἐκβάσεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ὁπότε, ἐὰν ἐνίκα ἡ Γερμανία, οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως θὰ ἐτύγχανον.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι τροποποιεῖ τὸ νομοσχέδιον διὰ τῆς καθιερώσεως ποσοστοῦ 12 ο/ο δι' ἀμφοτέρας τὰς ἐν τῷ ἀρχικῷ σχεδίῳ νόμου ἀναφερομένας περιπτώσεις.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη, εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Στοκχόλμῃ ἑταιρείας Actiebolaget Kreuger συμβάσεως «περὶ χορηγήσεως δανείου ἑνὸς ἑκατομμυρίων πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων» ὁ κ. **Μ. Αἰλιανός,** λαμβάνων τὸν λόγον, παρατηρεῖ ὅτι οἱ ὅροι ὑφ' οὓς συνάπτεται τὸ δάνειον τοῦτο, ἤτοι εἰς τιμὴν 85, μὲ τόκον 6 ο/ο καὶ μὲ προθεσμίαν ἐξοφλήσεως 24 ἐτῶν, δὲν δύναταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι εἶναι εὐνοϊκοί. Ὁ δυσμενέστερος ὅμως ἐξ αὐτῶν εἶναι, ὡς λέγει, ὁ ὅρος καθ' ὃν τὸ ποσὸν τοῦ δανείου εἶναι καταβλητέον ὁλοσχερῶς τὴν 1 Αὐγούστου 1930, ἐνῷ ὡς γνωστὸν δὲν θὰ χρειασθῶμεν ἀμέσως ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦτο.

Γ. Παπανδρέου. Σᾶς παρέχω τὴν πληροφορίαν ὅτι ἅπαντα τὰ κτίρια θὰ ἔχουν ἀνεγερθῆ ἐντὸς ἕξ ἐτῶν καὶ σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας πέραν τοῦ χρόνου τούτου θὰ παρατηρηθῇ καθυστέρησις.

Ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** παρατηρεῖ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ὑφιστάμεναι διατυπώσεις θὰ ἀπαιτήσουν χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον 6 μηνῶν καὶ ἑπομένως θὰ ἐπιβαρυνώμεθα ἀπὸ τοῦδε μὲ τοκοχρεωλύσιον δανείου τὸ ὁποῖον θὰ χρειασθῶμεν μετὰ 2 1)2 ὁλόκληρα ἔτη.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** παρατηρεῖ ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα δὲν θὰ μείνουν νεκρὰ ἀλλὰ θὰ κατατεθοῦν εἰς μίαν Τράπεζαν, ὁπότε ὁ τόκος αὐτῶν θὰ χρησιμοποιῆται διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου.

Ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** ἀπαντᾷ ὅτι εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς ἐτείνοντο αἱ παρατηρήσεις του, νὰ προκαλέσῃ σχετικὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ δὴ ἐὰν τὰ χρήματα ταῦτα θὰ κατατεθοῦν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μὲ ἴσον τόκον. Ἐὰν κατατεθῶσιν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ οὐδὲν, λέγει, ὄφελος προκύπτει διότι θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐξαγωγὴ συναλλάγματος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου χωρὶς παραλλήλως νὰ εἰσέρχεται ἀνάλογον συνάλλαγμα ἐκ τῶν τόκων τῶν κατατεθησομένων χρημάτων, καθόσον ταῦτα θὰ εὑρίσκωνται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Συνιστᾷ ἐν συνεχείᾳ τὴν τροποποίησιν τῆς συμβάσεως ὥστε τὸ δάνειον νὰ ἀναλαμβάνεται τμηματικῶς ἐντὸς 2 καὶ 1)2 ἐτῶν κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἐμφανιζομένας ἀνάγκας πληρωμῶν. Καταλήγων κακίζει ἐντόνως τὴν ἀσκουμένην συνεχῶς δανειακὴν πολιτικὴν ἡ ὁποία φορτώνει τὸ δημόσιον χρέος κατὰ τρόπον εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνον διὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Γ. Καφαντάρης. Ἀπηύθυνα, λέγει, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας σειρὰν ἐρωτημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἔλαβον σήμερον ἀπάντησιν ὄχι ἱκανοποιητικήν. Ἐζήτησα εἰς παρελθοῦσαν συζήτησιν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, δὲν ζητῶ ἤδη ἄλλην τοιαύτην, ἀλλὰ εἶναι προφανὲς ὅτι δὲν εἶναι πταῖσμα ἰδικόν μας ἐὰν παρουσιάσῃ κενὰ ἡ συζήτησις ἐκ τῆς μὴ προσαγωγῆς τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων. Ἡ χρησιμότης, συνεχίζει, τῆς ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων εἶναι ὡμολογημένη καὶ εἶναι ἄξιος ἐπαίνου ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς ὁ λαβὼν πρόνοιαν διὰ ταῦτα. Θὰ ἦτο εὐτύχημα ἀληθῶς ἂν τὸ Δημόσιον εἶχε ὅλα τὰ χρηματικὰ μέσα ἄφθονα νὰ ἱκανοποιῇ ὅλας τὰς λαϊκὰς ἀνάγκας, νὰ ἐνισχύῃ τὴν παραγωγὴν καὶ νὰ ἔχῃ συγκεκροτημένην τὴν ἀμυνάν του. Ἐὰν εἶχε τοιαύτην ἀφθονίαν μέσων τὸ ζήτημα τῶν κυβερνώντων θὰ ἦτο πλέον ζήτημα τεχνικῆς φύσεως, ἀλλὰ ἀκριβῶς ἐπειδὴ στερεῖται μέσων διὰ τοῦτο εἶναι ἀκανθώδης ὁ δρόμος τῶν κυβερνώντων. Περιοριζομένης ἤδη τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ μόνον ἀπόψεων τῆς συμβάσεως βλέπομεν ὅτι τὸ δάνειον τοῦ 1.000.000 λιρῶν συναπτόμενον μετὰ τῆς παγκοσμίου φήμης Ἑταιρείας Γκρὲν περιέχει τὸν ὅρον κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ ποσὸν θὰ ἀναληφθῇ χωρὶς νὰ τεθῇ εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν. Ὁ ὅρος οὗτος εἶναι ἓν ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς συμβάσεως, καθόσον ἀποφεύγεται μεγαλυτέρα πίεσις τῶν ἑλληνικῶν ἀξιῶν ἐπὶ τῆς διεθνοῦς χρηματαγορᾶς διὰ τῆς θέσεως εἰς κυκλοφορίαν νέων τοιούτων. Τὸ πλεονέκτημα βεβαίως τοῦτο μετριάζεται διὰ τῆς ῥήτρας δι' ἧς παρέχεται τὸ δικαίωμα προεξοφλήσεως τῶν ὁμολογιῶν καὶ ἐπισῴρευσης αὐτῶν διότι ὁ ὅρος οὗτος δύναται νὰ δημιουργήσῃ μίαν πίεσιν διὰ τὰς ἑλληνικὰς ἀξίας. Ἄλλος ὅρος εἶναι ὁ καθορισμὸς τοῦ 85 ο/ο τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου καὶ ὁ τόκος εἰς 6 ο/ο καὶ οὕτω ἀναβιβάζεται τὸ τοκοχρεωλύσιον εἰς 7,29 ο/ο. Τὸ ὅριον αὐτὸ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἱκανοποιητικὸν σχετικῶς μὲ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς τελεῖ ἡ διεθνὴς χρηματαγορά, τὸ δὲ ἐπιχείρημα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς μὴ συνάψεως ἄλλων δανείων ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ὅρους θὰ εἶχε σημασίαν ἂν εἴχομεν ἀπόλυτον καὶ ἄμεσον ἀνάγκην τῆς συνάψεως τοῦ δανείου τούτου. Τὸ σημεῖον ὅμως τὸ σοβαρὸν τῆς συμβάσεως εἶναι ἐκεῖνο ἐφ' οὗ σᾶς ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ὁ προλαλήσας ἀξιότιμος ἐξ Ἀθηνῶν συνάδελφος κ. Αἰλιανός. Συνίσταται τοῦτο εἰς τὸ ὅτι ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον θὰ καταβληθῇ καὶ θὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως ἐπιβαρύνουσα τὸ δημόσιον ἡ ὑπηρεσία του ἐκ Δρ. 30.000.000 ἐτησίως. Καὶ ἐγεννήθη καὶ εἰς ἐμὲ ἡ ἀπορία: εἴμεθα ἄραγε εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβωμεν σήμερον τὴν ὑποχρέωσιν ἀνεγέρσεως σχολείων χωρὶς νὰ κινδυνεύσωμεν νὰ ἐπιβαρυνθῶμεν μὲ πληρωμὴν τόκων τοῦ δανείου χρήματος ἀσκόπως; Ἐζήτησα πρὸς διαφώτισιν πληροφορίας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ἐκτὸς τῶν 375 ἑκατομμυρίων ποὺ λαμβάνομεν σήμερον ἔχομεν ἤδη διαθέσει διὰ σχολεῖα 100,000,000 ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῆς χρήσεως 1927-28 καὶ ἄλλα 90,000,000 ἐκ τῆς χρήσεως 1928-29. Καὶ ἠρώτησα τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας: αὐτὰ τὰ 190,000,000 κατὰ πόσον ἐπραγματοποιήθησαν ἀπὸ ἑνὸς καὶ πλέον ἔτους; Ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος αὐτοῦ δὲν εἶχον σαφῆ ἀπάντησιν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἡ ἀπάντησις δὲν ἦτο σαφής, διότι ἡ διάθεσις γίνεται δι' ἐπικουρίας πρὸς τὰς Κοινότητας.

Γ. Καφαντάρης. Ἔχω τὴν πληροφορίαν ὅτι διετέθησαν τὰ 100.000.000 τοῦ 1928 καὶ 10.000.000 ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῆς χρήσεως 1929 καὶ μένουν διαθέσιμα εἰσέτι περὶ τὰ 80.000.000. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργείου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰκάσωμεν κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἀναληφθῇ ὅλον τὸ ποσὸν τοῦ δανείου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν πρὸ ὀλίγου ὅτι θὰ ἀποπερατωθοῦν ὅλα τὰ σχολικὰ κτίρια ἐντὸς διετίας, ἀλλὰ

πρέπει νὰ γνωρίζωμεν σαφῶς ἂν εἶναι δυνατὴ ἡ πραγματοποίησις τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ, τονίζει, νὰ θεωρῶ ἀπολύτως ἀδύνατον τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν σχολικῶν κτιρίων ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν κἂν ἀκόμη οὐδ' ἕνα πίνακα ἐμφαίνοντα πόσα σχολεῖα ἀπετελειώθησαν ἀπὸ τὰ χρήματα τὰ διατεθέντα ἀπὸ τὰ πλεονάσματα. Εἶναι πρόδηλον ὅτι πρέπει πρῶτον αὐτὰ νὰ ἐξαντληθοῦν καὶ ἔπειτα νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰ ἄλλα. Εἶναι ἀναμφισβήτητον βεβαίως ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐπισπεύσωμεν τὴν ἀνέγερσιν ἀρκεῖ νὰ προκηρύξωμεν τὰς δημοπρασίας. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἡ τεχνικὴ μας κατάρτισις εἶναι ἀτελής, τοιαύτη σπουδὴ θὰ ἀντέκειτο προφανῶς εἰς τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους, διότι χωρὶς τεχνικὸν προσωπικὸν τὸ περισσότερον μέρος τοῦ δανείου θὰ περιήρχετο εἰς τὰ θυλάκια τῶν ἐργολάβων, ἐνῶ τὸ προέχον εἶναι τὸ πῶς δυνάμεθα νὰ ἀποπερατώσωμεν τὰ σχολικὰ κτίρια ἐντὸς διετίας ὑπὸ ὅρους ἐξασφαλίζοντας τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους. Εἶχα, συνεχίζει, ἀναγνώσει εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν δαπανῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν σχολικῶν κτιρίων προσεφέρθη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα χορηγοῦσα ταῦτα ὑπὸ τύπον προκαταβολῶν ἀναλόγως τῶν δαπανουμένων. Ὑπῆρχε συνεπῶς καὶ αὐτὴ ἡ διέξοδος εἰς τὴν Κυβέρνησιν δι' ἧς θὰ ἐξησφαλίζετο τὸ Κράτος, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἀπεφεύγετο ἡ ἐκροὴ συναλλάγματος εἰς τὸ ἐξωτερικόν, θὰ εἶχε δὲ τὴν εὐχέρειαν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκλέξῃ τὴν κατάλληλον στιγμὴν τοποθετήσεως ἑνὸς ἐξωτερικοῦ δανείου ἂν εἶχε ἀνάγκην ἀπόλυτον αὐτοῦ. Δὲν γνωρίζω, τονίζει, διατί τὰ πλεονεκτήματα τῆς προτάσεως ταύτης παρωράθησαν.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ πρότασις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἦτο συνδυασμένη καὶ μὲ τὴν κατασκευήν.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν γνωρίζω.

Κ. Γκότσης. Ὑπῆρξαν ἢ δὲν ὑπῆρξαν τοιαῦται προτάσεις;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὑπῆρξαν καὶ ἐξητάσθησαν καὶ θὰ ἐξηγήσω ἂν ὑπάρξῃ ἀνάγκη διατὶ δὲν προετιμήθησαν.

Γ. Καφαντάρης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ τοῦ νέου δανείου θὰ ἐπιβαρυνθῶμεν μὲ 30.000.000 ἐτησίως καὶ τὸ βάρος αὐτὸ δὲν γνωρίζομεν ἐπὶ πόσον χρόνον θὰ καταβάλλεται ἀσκόπως ἐφ' ὅσον ἡ μελέτη καὶ κατασκευὴ τῶν κτιρίων θὰ ἀπαιτήσῃ ἔτη. Περὶ τούτου ἐγεννήθη ἡ ἀπορία καὶ εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐδόθη ἀπάντησις ὅτι θὰ τοποθετηθοῦν τὰ κεφάλαια εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν μὲ τόκον 7 ο/ο καὶ ἡ ἀπάντησις ἐθεωρήθη ἱκανοποιητική. Ἐγώ, συνεχίζει ἔχω ἀπορίαν ἂν ἔχῃ ἀνάγκην κεφαλαίων ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ὕστερα ἀπὸ τὰ 1.600.000.000.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). 1.000.000.000.

Γ. Καφαντάρης. Ἀναγνωρίζω βεβαίως, ὅτι εἶναι συμφέρον εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ δανείζεται μὲ 7 ο/ο καὶ ὄχι διὰ πιστώσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μὲ 8 ο/ο. Ἀλλ' ἡ μόνιμος καὶ εὐθυνὴ ἐνίσχυσις τῆς ἀγροτικῆς πίστεως εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ ἀξία ἰδιαιτέρας μερίμνης ἀπὸ τὴν ἀνέγερσιν τῶν σχολείων Ἡ ἀγροτικὴ Τράπεζα ἐξ ἄλλου ἔχει ἰδίαν ὑπόστασιν καὶ δύναται νὰ προμηθεύεται ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους κεφάλαια. Σήμερον μάλιστα τηλεφωνικῶς μοῦ ἐδόθη ἡ πληροφορία ὅτι τῆς προσέφερεν ἡ Ἰταλοελληνικὴ Τράπεζα κεφάλαια μὲ τόκον 5 καὶ 3/4 ο/ο.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει γνῶσιν τῆς προτάσεως αὐτῆς.

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ τὴν ἀνακοινῶ διὰ νὰ ἀσκήσῃ τυχὸν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ὑπὸ κρίσιν συμβάσεως, διότι ἂν προσφέρωνται κεφάλαια μὲ τόκον 5 καὶ 3/4 ο/ο σημαίνει ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ λιμνάζον εἰς τὴν Ἐδρόπην χρῆμα θὰ προσελκυσθῇ καὶ ἐδῶ ἵνα χορηγήσωμεν εἰς τὴν ἀγροτικὴν πίστην καὶ μακροπρόθεσμα δάνεια. Γενικώτερον, συνεχίζει, θὰ παρετήρουν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ προβαίνωμεν εἰς τμηματικὴν δανειακὴν πολιτικήν. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ εἶναι ἄστοχος. Τὸ Κράτος σήμερον εὑρίσκεται ὑπὸ ἐξαιρετικῶς εὐμενεῖς ταμειακὰς συνθήκας. Ἔχει περισσεύματα 603.000.000 τῆς χρήσεως 1927—28 ἀλλὰ καὶ 550.000.000 τοῦ 1929, 300 ἐκ τῆς λῃξάσης χρήσεως καὶ 632 ἐκ τοῦ δανείου τῶν ἐλλειμμάτων. Ἔχει δηλαδὴ 2.200 περίπου ἑκατομμύρια διαθέσιμα. Πῶς θέλετε νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν θὰ ἦτο ἐπαρκὲς νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς μὴ ἐπιδεκτικὰς ἀναβολῆς δαπάνας διὰ νὰ προσφεύγωμεν εἰς δάνεια διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολείων; Ἀναγνωρίζω ὅτι ὅσον περισσότερα χρήματα διαθέτομεν τόσον περισσοτέρας λαϊκὰς ἀνάγκας θὰ ἱκανοποιοῦμεν, ἀλλ' ἡ πρόνοια περὶ τοῦ μέλλοντος πρέπει νὰ μᾶς κρατῇ ἐφεκτικούς, διότι τί θὰ γίνῃ ὅταν εἰς κρισίμους στιγμὰς ἔχοντες ἀνάγκην δανείου εὑρεθῶμεν μὲ ἐξηντλημένην κάθε ἀντοχὴν καὶ κάθε περιθώριον; Θὰ εὕρωμεν τὰς θύρας κλειστὰς καὶ δὲν θὰ δυνάμεθα νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ζωτικοτάτας ἴσως ἀνάγκας. Πρέπει συνεπῶς νὰ βαδίζωμεν μετὰ περισκέψεως καὶ συνιστῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ σπεύσῃ εἰς τὴν ψήφισιν τῆς συμβάσεως ἀμέσως, οὐδ' εἰς τὴν ματαίωσιν αὐτῆς, ἀλλὰ νὰ κανονίζῃ πρὸ παντὸς μίαν συστηματικὴν πολιτικὴν ἐνισχυτικὴν τῶν περισσευμάτων, διότι δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν τὴν πρόβλεψιν νὰ μὴ καταστήσωμεν ἀδύνατον τὴν μετατροπὴν τοῦ δημοσίου χρέους. Δι' ὅλα ταῦτα, ἐπιλέγει, θὰ παρακαλέσω τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ ἐπισπεύσῃ τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Α. Μπακάλμπασης. Ἔχω, λέγει, σκοπὸν νὰ βροντοφωνήσω τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῶν Νέων Χωρῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν σχολικῶν κτιρίων, ἡ ὁποία ἄλλως τε ἦτο ἐμφανὴς ἀπὸ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Νέων Χωρῶν ὅταν διετέθησαν τὰ πλεονάσματα τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, διὰ τὸ γλίσχρον αὐτῶν. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξ ἄλλου θὰ διαπίστωσεν κατὰ τὴν τελευταίαν περιοδείαν του τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὴν προθυμίαν τῶν κοινοτήτων εἰς συμμετοχὴν δαπανῶν εἰς ἀνέγερσιν σχολείων. Ἐπομένως φαντάζομαι ὅτι θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ζωηρὰ ἔκκλησις ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Νέων Χωρῶν, ἄλλως τε ὑπάρχει καὶ ὡς θεσμὸς τὸ ταμεῖον ἀνταλλαξίμων κοινοτικῶν περιουσιῶν ὅπερ συνέλεξε ποσά τινα καὶ κατήρτισε πλῆρες σχέδιον ἐργασιῶν. Τὴν ἀναγκαιότητα συνεχίζει, τῆς συνάψεως τοῦ δανείου διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὡς πρὸς τὴν πρότασιν δὲ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης φρονῶ ὅτι αὕτη ἐὰν ἐγίνετο δεκτὴ θὰ ἐδολοφόνει τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν τῶν Νέων Χωρῶν, διότι οὐδέποτε θὰ ἐδέχοντο αἱ κοινότητες, ἐνῷ ἀναμένουν ἐνίσχυσιν, νὰ ὑποβουλωθοῦν εἰς τοὺς ἐργολάβους τοῦ κέντρου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Πᾶσα ἐνίσχυσις ἐπιλέγει, τῶν κοινοτήτων μόνον διὰ τοῦ τρόπου τοῦ νομοσχεδίου δύναται νὰ συντελεσθῇ.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) Εὐχαριστῶ, λέγει, θερμῶς τὸν κ. ἀρχηγὸν τῶν προοδευτικῶν διὰ τὰς εὐμενεῖς αὐτοῦ κρίσεις ἐπὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Ὀφείλω ὅμως νὰ ὁμολογήσω, ὅτι μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ συμφωνήσω εἰς τὴν πρότασιν περὶ ἐγκαταλείψεως κατ' οὐσίαν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν σχολικῶν κτιρίων. Ἡ πρότασις αὕτη, πιστεύω, ὅτι θὰ κριθῇ ἀσφαλῶς καὶ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὡς ἐντελῶς ἀπαράδεκτος.

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ δὲν ἠμφισβήτησα τὴν ἀνάγκην οὐδὲ τὴν χρησιμότητα τῶν σχολικῶν κτιρίων. Εἶπα ὅτι ὑπῆρχαν διαθέσιμα ἀκόμη 190 ἑκατομμύρια καὶ ὅτι ὠφείλαμεν νὰ ἀναμείνωμεν τὴν διάθεσιν αὐτῶν.

Γ. Παπανδρέου. (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) Ἀλλὰ ταῦτα ἔχουν ἤδη διατεθῇ.

Γ. Καφαντάρης. Εἶναι δύο κονδύλια.

Γ. Παπανδρέου. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) Ἀνεγράφησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὲρ τῶν σχολικῶν κτιρίων 100.000.000 καὶ τοῦτο διὰ πρώτην φοράν, διότι μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους διετίθεντο μόνον οἱ πόροι ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν εἶχον περισσεύματα.

Γ. Μόδης. Ἐκατὸ χρόνια ἠδύναντο νὰ ἔχουν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) Ἀνεγράφησαν

πρώτην φοράν, χωρὶς τοῦτο νὰ ἀποτελῇ μομφὴν διὰ τὸ παρελθόν. Ἀποτελεῖ βεβαίως ἔπαινον διὰ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν. Τὸ ποσὸν τοῦτο διετέθη πρὸς ἐπικουρίαν 1600 διδακτηρίων. Ἐλπίζω νὰ συνομολογήσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι ὑπῆρξεν ἀνεκτίμητος ἡ διάθεσις τοῦ ποσοῦ καὶ γονιμωτάτη ἡ ἀπόδοσις.

Γ. Καφαντάρης. Διὰ νὰ ἴδωμεν πότε θὰ διατεθοῦν τὰ 375 ἑκατομμύρια, ἐνδιαφέρον εἶναι νὰ γνωρίζωμεν ἂν αἱ Κοινότητες εἶναι εἰς θέσιν, ἂν ἔχουν τεχνικὰ ὄργανα καὶ ἂν ἀνηγέρθησαν τὰ σχολεῖα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός.). Ἀνεγείρονται ἤδη.

Ι. Παπαδάκης. Διὰ τῆς ἐπικουρίας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου 50 ἑκατομμυρίων ἀνηγέρθησαν σχολεῖα ἀξίας 340 ἑκατομμυρίων.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας.). Οἱ ἴδιοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν δύνανται νὰ μαρτυρήσουν τὸ συντελούμενον ἔργον.

Α. Μπακάλμπασης. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἐντὸς τὸ πολὺ δύο ἐτῶν, βαρηθουμένων τῶν Κοινοτήτων, θὰ εἶναι κτισμένα ὅλα τὰ σχολεῖα.

Π. Καρασεβδᾶς. Καὶ αἱ Κοινότητες κάμνουν καλλίτερα ἔργα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ κάμνει τὸ Δημόσιον.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας.). Διετέθησαν οὕτω κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ 90 ἑκατομμύρια γονιμώτατα. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐφέτος διεθέσαμεν τὰ 60.000.000, διότι ἐκ τῶν 100.000.000 προωρίσαμεν τά 10 διὰ γυμναστήρια, τὰ 25 διὰ Μουσεῖα καὶ τὴν Σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα 60.000.000 προορίζονται δι' ἐπικουρίαν πρὸς τὰς Κοινότητας, διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων. Οἱ κ.κ. βουλευταὶ ἄλλως τε γνωρίζουν πόσον ἄμεσος ὑπῆρξεν ἡ διάθεσις.

Φωναί. Μάλιστα, μάλιστα.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας.). Καίτοι ὅμως διετέθησαν τὰ κονδύλια ταῦτα πρὸς τὰς Κοινότητας, τὸ Ὑπουργεῖον εὑρίσκεται ἐνώπιον τραγικῆς καταστάσεως σχολείωντῶν πόλεων, διότι τὸ πρόβλημα τῶν σχολείωντῶν πόλεων δὲν εἶναμόνον κτιριακόν, εἶναι γενικώτερα ἐκπαιδευτικόν. Ἔχομεν σήμερον γυμνάσια μὲ 1500 μαθητάς, οἵτινες ἔχουν κατανεμηθῇ εἰς 5 καὶ 7 κτίρια ἀπομεμακρυσμένα ἀπ' ἀλλήλων. Ἡ διεύθυνσις συνεπῶς τῶν Γυμνασίων καὶ ἡ μετάβασις τῶν καθηγητῶν πρὸς διδασκαλίαν εἶναι ἀδύνατος. Ἔχει καταστῇ σχεδὸν ἀδύνατος ἡ διοίκησις τῆς ἐκπαιδεύσεως. Δύναται, κατόπιν τούτου νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἄμεσος λύσις τοῦ κτιριακοῦ προβλήματος; Ἐγκατάλειψις ἐπὶ περισσότερον χρόνον τοῦ κτιριακοῦ προβλήματος, ἰδίως εἰς τὰς πόλεις, θὰ ἀπετέλει προδοσίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ὑγείας τῶν τέκνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μόλα ταῦτα, καὶ πρὸ τοιαύτης καταστάσεως εὑρισκόμενοι δὲν ἐσκέφθημεν νὰ βαρύνωμεν τὸν προϋπολογισμόν, διότι τὸ δάνειον δὲν πρόκειται νὰ βαρύνῃ οὔτε κατὰ ἓν λεπτὸν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἀποτελεῖ κεφαλοποίησιν τῶν μισθωμάτων. Ἠλέγχθημεν ἐπίσης ὅτι δὲν ἐδέχθημεν τὰς προτάσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, Ἀλλ' οὔτε πραγματικαὶ προτάσεις ὑπῆρχον, ἐπειδὴ παρείχετο μόνον προκαταβολή, καὶ αὐτὴ ἦτο συνδυασμένη καὶ μὲ τὴν τεχνικὴν ἐκτέλεσιν. Κύριοι βουλευταί, καὶ ἂν ἀκόμη τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι γενικῶς ἀμφισβητήσιμον, εἰδικῶς ὅμως, πρακειμένου περὶ σχολείων, ὅπου δὲν πρόκειται περὶ ἐνιαίου τεχνικοῦ ἔργου, εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτον. Διότι, πῶς θὰ ὑποχρεώσωμεν τὰς ἐπαρχίας νὰ δεχθοῦν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχολείων των ὑπὸ τοῦ ὁμίλου τῶν Τεχνικῶν Ἑταιρειῶν τῶν Ἀθηνῶν; Ἂν ἐπεβάλλετο ὁ ζυγὸς αὐτός, τὸ ἔργον ἀσφαλῶς καὶ δικαίως θὰ διεβάλλετο (χειροκροτήματα). Ἀλλὰ πλὴν τούτου, ἡμεῖς ζητοῦμεν καὶ τὴν προσφορὰν τῶν οἰκοπέδων καὶ τὴν οἰκονομικὴν συμβολὴν τῶν δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων εἰς τὰς δαπάνας. Καὶ ὅταν πρόκειται μὲ τοιοῦτον συνδυασμὸν νὰ ἀνεγείρωμεν τὰ σχολεῖα, κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἦτο ἐφαρμόσιμος καὶ δυνατὸς ὁ προτεινόμενος παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης;

Γ. Καφαντάρης. Συνάγετε συμπεράσματα ὡσὰν νὰ ὑπεστηρίχθη παρ' ἡμῶν ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνουν δεκταὶ προτάσεις τῆς Ἐθν. Τραπέζης μὲ ἐκτέλεσιν. Ἐγὼ εἶπα περὶ προτάσεων χρηματοχορηγήσεως ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν. Ἂν ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι ὅροι ἐγὼ ἔχω ἄγνοιαν αὐτῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Οὐδεὶς σᾶς κατηγόρησε. Ὁ κ. Ὑπουργὸς μόνον πληροφορίαν δίδει.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἐπίσης, συνεχίζει, ἐπαναλαμβάνω τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἐντὸς διετίας θὰ ἀνεγερθοῦν τὰ σχολεῖα. Προέβημεν ἤδη εἰς τὴν πρέπουσαν ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία ἐγγυᾶται τὴν ἀνέγερσιν αὐτῶν ἐντὸς τῆς διετίας. Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ προσθέσω ὅτι καὶ τὸ ἐπιχείρημα τὸ οἰκονομικόν, τὸ ὁποῖον διετυπώθη εἶναι ἀβάσιμον. Διότι ἔχει μόνον δὲν γίνεται ἐπιβάρυνσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλὰ τοὐναντίον θὰ διατεθοῦν 350.000.000 ἐντὸς δύο ἐτῶν, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ζωογονηθοῦν αἱ ἐπαρχίαι εἰς τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς οἰκονομικῆς δυσχερείας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους πιστεύω ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ σχολικοῦ δανείου καὶ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀποτελεῖ μίαν μεγάλην ὑπηρεσίαν ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἕνα ὑπερήφανον τίτλον τῆς Κυβερνήσεως. (χειροκροτήματα).

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Οὐδείς, λέγει, ὑπάρχει ὁ ἀμφισβητῶν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίων. Ὁ κ. Ὑπουργὸς διέγραψεν τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν διδακτηρίων. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις διέθεσε 200.000.000 ἐκ τῶν περισσευμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἦσαν ἀρκετὰ διὰ νὰ πληρώσουν τὰς ἐλλείψεις. Ἀπὸ ταῦτα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλη ἀντλησις διότι τὰ περισσεύματα εἶναι μικρὰ ἐνίσχυσις διὰ πολλαπλὰς ἀνάγκας. Ἄλλως τε τὰ περισσεύματα ἦσαν οἰκονομίαι ἐξ ἀποφυγῆς ὡρισμένων τοῦ Κράτους ὑποχρεώσεων. Ἦσαν οἰκονομίαι ὑστερημάτων. Ἠναγκάσθη λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις διὰ δύο νόμων ψηφισθέντων νὰ διαμοιράσῃ συμμέτρως τὰ περισσεύματα διὰ τὰς μᾶλλον σημαντικωτέρας ἀνάγκας. Ἡ Βουλὴ γνωρίζει πῶς διετέθησαν ταῦτα, καὶ ἡ διάθεσίς των δὲν ἐγένετο δι' ἀνάγκας πολυτελείας ἀλλὰ διὰ πραγματικὰς ἀνάγκας. Θὰ ἔλεγέ τις ὅμως, μὴ κάμνετε σχολεῖα ἐφ' ὅσον δὲν ἔχετε περισσεύματα. Ἀλλὰ θὰ ἦτο ἀξιοθρήνητον ἂν ἀνεμένωμεν νὰ λύσωμεν τὸ διδακτηριακὸν πρόβλημα μὲ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη. Θὰ παρήρχοντο δύο ἀκόμη αἰῶνες. Τὸ πρόβλημα ἦτο ὡμόν. Θὰ κάμωμεν ἢ δὲν θὰ κάμωμεν σχολεῖα.

Νομίζω, τονίζει, ὅτι δὲν δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ τὸ τοιοῦτον. Ἀλλ' ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ: δανεισθῆτε, ἀλλὰ ὑπὸ συμφέροντας ὅρους, ἀλλ' ἰσχυρίσθησαν ὅτι τὸ δάνειον δὲν ἐξεδόθη ὑπὸ συμφέροντας ὅρους. Ἀλλὰ ὡς ἐτονίσθη καὶ ὑπὸ τοῦ συναδέλφου μου ἐπὶ τῆς Παιδείας δὲν πρόκειται οὐσιαστικῶς περὶ δανείου ἀλλὰ πρόκειται περὶ κεφαλαιοποιήσεως τῶν μισθωμάτων, τὰ ὁποῖα πληρώνομεν διὰ τὰ σχολεῖα καὶ μέρους τῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν. Καὶ ἡ κεφαλαιοποίησις αὕτη ἔχει τὸ καλὸν ὅτι ἐντὸς 2 ἐτῶν θὰ μᾶς παράσχῃ σχολεῖα καὶ ὅτι ἐντὸς 24 ἐτῶν θὰ μᾶς παράσχῃ καὶ τὴν κυριότητα αὐτῶν χωρὶς οὐσιαστικὸν βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐλέχθη ὡς προεῖπον, ὅτι οἱ ὅροι τοῦ δανείου δὲν εἶναι καλοί ἀλλὰ ἄρα γε δὲν εἶναι καλοὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς; Τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι ὑπάρχει μὲν προσφορὰ κεφαλαίων ἀλλὰ ὅ ἀ βραχυπροθέσμους καὶ ὄχι μακροπροθέσμους τοποθετήσεις. Ἐὰν σήμερον ἠθέλομεν νὰ συνάψωμεν δάνειον εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀγορὰν θὰ μᾶς ἔλεγον ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς ἀλλὰ καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἀκόμη μᾶς ἔλεγον ὅτι εἶναι καιρὸς μὲ ποίους ὅρους θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συνάψωμεν τὸ δάνειον τοῦτο; Τὸ παραγωγικὸν δάνειον ἐξεδόθη εἰς ἀνωτάτην τιμὴν 88 δραχ. καὶ ὅμως τοῦτο προηγεῖται πολὺ κατὰ τὴν σειρὰν τῶν ἐγγυήσεων τοῦ νέου τούτου δανείου.

Μ. Αἰλιανός. Τὸ ὑπὸ συζήτησιν δάνειον συνάπτεται ἀπ' εὐθείας μὲ οἶκον τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἆρα δὲν δύνανται νὰ ἰσχύσουν οἱ ὅροι ἐκδόσεως δανείου εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ συγκρίνω τὸ δάνειον αὐτὸ μὲ δάνειον τὸ ὁποῖον θὰ συνήπτετο μὲ τοὺς καλυτέρους ὅρους διὰ τούς τραπεζίτας. Ἂν ἐκάμναμεν δά-

νειον εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, θὰ εὑρίσκομεν μόνον 83, θὰ ἐπληρώναμεν τούς τραπεζίτας ἐπὶ τῶν πιστωτῶν, ἐπὶ τῶν τόκων κλπ. Τὸ δάνειον λοιπὸν αὐτὸ εἶναι ὀλιγώτερον βαρύ, καὶ ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δὲν θὰ παραφορτώσῃ τὴν διεθνῆ ἀγορὰν μὲ ἄλλας ὁμολογίας. Ἄρα τὸ δάνειον εἶναι μὲ ἐξαιρετικῶς καλούς ὅρους. Κατεκρίθημεν διότι δὲν ἐδεχθημεν τὰς προτάσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐπ' αὐτοῦ σᾶς ἀπήντησεν ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῆς Παιδείας. Ἡ Τράπεζα προσέφερεν ἕνα κεφάλαιον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑπονόμων, διὰ τὴν ὁδοστρωσίαν καὶ διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, μὲ τὸ κεφάλαιον δὲ αὐτὸ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν θὰ γίνωσι τὰ ἔργα ταῦτα, εἰ μὴ βραδύτατα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀντετίθετο εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ὡς πρὸς τὴν προσφορὰν ἐκ μέρους τῆς Ἰταλικῆς Τραπέζης, δὲν ἔχω ἢ μὴ νὰ σᾶς ἀναγνώσω τὸ ἔγγραφον τῆς προσφορᾶς, κατόπιν τοῦ ὁποίου δὲν πιστεύω νὰ δύναταί τις νὰ κατηγορήσῃ τὴν Κυβέρνησιν διότι δὲν τὴν ἐδέχθη (ἀναγινώσκει τὸ ἔγγραφον). Ἀλλὰ διετυπώθη καὶ μία ἄλλη ἀπορία, ὅτι εἰς ἀπὸ τοὺς βαρεῖς ὅρους τοῦ δανείου εἶναι ὅτι θὰ πάρωμεν τὰ χρήματα ἀμέσως, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εὑρίσκονται τραπεζῖται νὰ μᾶς χορηγοῦν τὰ χρήματα, ὅταν θέλωμεν ἡμεῖς καὶ νὰ μᾶς κάμνουν χρηματικὰς προκαταβολάς. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὅλα τὰ μέσα, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ καμμία ζημία διὰ τοὺς ἐνδιαμέσους τόκους. Ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ δώσωμεν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν 250 ἑκατομμύρια, ὅσον δὲ γρηγορώτερον τὰ δώσωμεν τόσον καλλίτερον διὰ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, συνεπῶς δυνάμεθα νὰ διαθέσωμεν τὰ 250 ἑκατομμύρια εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ νὰ λαμβάνωμεν τὸν κανονικὸν τόκον, ἀλλ' ἔχομεν καὶ διαθέσιμα καὶ τῶν δύο προκαταβολῶν. Ἐξ αὐτῶν διετέθησαν 500 χιλιάδες λίρες, ὑπολείπεται δὲ ἓν ἑκατομμύριον λιρῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχομεν πάλιν μεριμνήσει. Διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ προεξοφλῶμεν τὴν ἐτησίαν δόσιν τοῦ Δημοσίου χρέους, καὶ τὸ τοιοῦτον δίδει τόκον προεξοφλητικὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου 7 ο/ο. Ὁ κ. πολιτευτὴς Εὐρυτανίας ὡμίλησε περὶ ἀστοχάστου δανειακῆς πολιτικῆς, ἀλλ' ἡ δανειακὴ αὕτη πολιτικὴ δὲν βαρύνει τὴν Κυβέρνησίν μας. Ἡμεῖς ἐξεδόσαμεν τὴν δευτέραν σειρὰν τῶν ἀνταλλαξίμων καὶ τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων ἐπὶ τῇ βάσει νόμων ὑφισταμένων, ἐξεδώσαμεν τὸ δάνειον τῶν πολεμοπαθῶν, ἐδανείσθημεν 250 ἑκατομμύρια διὰ συμπλήρωσιν τῶν ἔργων τῆς Ὕλεν, ἐδανείσθημεν 4 ἑκατομμύρια λίρας διὰ τὴν ὁδοποιΐαν καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Στρυμῶνος, ἐκ δὲ τοῦ δανείου τούτου τῶν 4 ἑκατομμυρίων λιρῶν ποσοστὸν μόνον βαρύνει τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, καὶ ἔχομεν καὶ τὸ νέον δάνειον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια, ἀλλὰ δι' αὐτὰ τὰ δάνεια εἶναι ὑπερήφανος ἡ Κυβέρνησις, τὸ ἀποδοτικώτερον δὲ ὅλων εἶναι τὸ δάνειον διὰ τὸν Στρυμῶνα. Δὲν θέλω, λέγει συνεχίζων, ν' ἀμφισβητήσω ὅτι τὰ βάρη εἶναι μεγάλα, ἀλλὰ ταῦτα δὲν βαρύνουν τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν. Εἶπον ἄλλοτε εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι μὲ τὴν τακτικὴν καὶ ἔκτακτον ἀπόσβεσιν τοῦ Δημοσίου χρέους θὰ ἠδυνάμεθα μετὰ 15 ἔτη νὰ ἀποσβέσωμεν τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, μὲ αὔξησιν ἀκόμη 15 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν θὰ πρέπει νὰ ἐπιτύχωμεν δανεισμὸν μὲ μικρότερον τόκον καὶ μακρότερον τοκοχρεωλύσιον. Βεβαίως, λόγοι δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς παρούσης γενεᾶς, ἵνα μὴ φέρῃ ὅλον τὸ βάρος αὐτή, ἀλλ' ἵνα φέρῃ μέρος τοῦ βάρους καὶ ἡ μέλλουσα γενεά, ἡ ὁποία θὰ καρπωθῇ ἐκ τῶν δανείων τούτων, ἀλλὰ καὶ λόγοι στενοῦ Δημοσίου συμφέροντος, καὶ συγχρόνως μία στοιχειώδης πρόνοια εὑρέσεως νέων πόρων διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ ἀμέσου μέλλοντος, διότι τὰ κράτη βαίνουν αὐξάνοντα τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν—καὶ τοῦτο εἶναι νόμος οἰκονομικός—ἐπιβάλλουν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δανεισμοῦ τούτου, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον ὅταν τακτοποιηθοῦν οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι τῶν Κρατῶν. Τὰς δὲ νέας πιστώσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπαιτηθοῦν διὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ μέλλοντος, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὰς εὕρωμεν δι' αὐξήσεως τῶν φορολογικῶν βαρῶν, καὶ πρέπει νὰ τοὺς εὕρωμεν ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν κειμένων φόρων, ἀποφράττοντες τὰς διαφυγὰς τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πράττει ἡ Κυβέρνησις μετὰ πάσης προσοχῆς ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς τονώσεως τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας διὰ τὴν ὁποίαν τόνωσιν τὸ μόνον διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ κατηγορηθῇ ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὅτι βαίνει λίαν γοργῶς. Θὰ τὰ ἐξεύρωμεν δὲ συγχρόνως καὶ ἐκ τῆς ἐξοικονομήσεως τῶν σημερινῶν πιστώσεων, ἥτις θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν δανείων, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἔδιδεν πολλὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Αὐτὴ λέγει, καταλήγων εἶναι ἡ δανειακὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία δὲν ἤξιζε τὴν κατηγορίαν ἐκ μέρους τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος.

Ὁ κ. **Γ. Καφαντάρης** λέγει ὅτι ἐκ τῶν δύο Ὑπουργῶν οἵτινες ὡμίλησαν ὁ πρῶτος ἔδωσεν εἰς τὴν συζήτησιν τόνον ἰδικόν του ὁ δὲ δεύτερος ἀπήντησεν εἰς παρατηρήσεις κατὰ τὸ πλεῖστον μὴ διατυπωθείσας. Δὲν εἶναι τί ἀκριβέστερον ὅτι μέχρι τοῦ 29-30 δὲν ὑπῆρχεν ἀναγραφὴ πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων, ὅσαι ἀνεγράφησαν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη. Δὲν πιστεύω ὅμως ὅτι ὅλαι αἱ διαδοχικαὶ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ ἐσκέφθησαν ὅτι τὰ σχολικὰ κτίρια ἦσαν ἄθλια καὶ ἀτελῆ. Ὅλαι εἶχον πρόχειρον τὴν ἀντίληψιν ταύτην ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ συνέχισις τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὡς πρὸς τὰ σχολικὰ κτίρια ἄνευ κινδύνου τῆς ἑλληνικῆς νεότητος. Ἀλλὰ ἐὰν δὲν προέβησαν καὶ αὐταὶ εἰς ἀθρόας δαπάνας διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων, εἰς τὰς ὁποίας προβαίνει ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τοῦτο προῆλθεν διότι καμμία Κυβέρνησις δὲν διέθετεν τόσην ταμειακὴν ἄνεσιν ὅσην ἔχει ἡ παροῦσα καὶ θὰ ἦτο παράλειψις ἐκ μέρους τῆς νῦν Κυβερνήσεως ἐὰν δὲν ἐφρόντιζεν διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς ἀνάγκης τῆς ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων δι' ἐξωτερικοῦ δανείου εἶναι ἐπώδυνος καὶ ἂν ἀκόμη τοῦτο ἐξυπηρετεῖται διὰ τῆς διαθέσεως τῶν 30 ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα δαπανῶνται σήμερον διὰ μισθώματα, διότι τὸ τοιοῦτον περιορίζει καὶ στενεύει τὴν ἐλαστικότητα τῆς δημοσίας πίστεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἰς ὡρισμένας στιγμὰς δύναται νὰ ἔχῃ ἐλεθρίαν ἐπίδρασιν. Διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθὸν τὸ λεχθὲν ὅτι μόνον κεφαλαιοποιοῦμεν τὰ μισθώματα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Φοβεῖσθε ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου δὲν θὰ μᾶς ἀφίσῃ ἐλαστικότητα;

Γ. Καφαντάρης. Τὸ εἶπον ὡς ἀρχήν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰσοφαρίζετε τὴν πληρωμὴν τῶν 30 ἑκατομ. διὰ χρεωλύσιον ἐξωτερικοῦ δανείου μὲ 30 ἑκατομμύρια πληρωνόμενα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν διὰ μισθώματα. Ἐλέχθη ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ὅτι αἱ προτάσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἦσαν τελείως ἀπαράδεκτοι διότι συνεδυάζοντο πρὸς ἀξίωσιν χορηγήσεως τῶν ἔργων εἰς Ἑταιρείαν. Ἂν πράγματι ἡ πρότασις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἦτο τοιαύτη δὲν θὰ ἤμην ἐγώ, ὁ ὁποῖος θὰ συνίστων τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως αὐτῆς. Ἀλλὰ μοῦ γεννᾶται ἡ ἀπορία ἂν ἡ Κυβέρνησις προσεπάθησεν νὰ τροποποιήσῃ τὰς προτάσεις αὐτάς. Ἂν τὸ ἔπραξεν καὶ ἡ Τράπεζα καὶ ἔμεινεν ἀνένδοτος τότε καλῶς ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις ἂν δὲ δὲν τὸ ἔπραξεν παρημέλησεν τὸ καθῆκον της. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς εἶναι ὅτι θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ γίνῃ ἡ χρηματοδότησις ὑπὲρ τῶν σχολικῶν κτιρίων διὰ προκαταβολῶν καὶ νὰ ἀναβάλῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἡ Κυβέρνησις τὴν σύναψιν ἐξωτερικοῦ δανείου ἐφόσον εἶχεν πόρους ἀκόμη ἐκ τῶν περισσευμάτων περίπου 60 ἕως 70 ἑκατομ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) 200 ἑκατομμύρια.

Γ. Καφαντάρης. Ἀκόμη καλύτερον. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ προσωρινῶς 100 ἑκατομ. διὰ νὰ εὑρῇ κατόπιν τὴν ὥραν νὰ συνάψῃ δάνειον ὑπὸ καλυτέρους ὅρους.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Τὰ 200 ἑκατομμύρια δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ τὰ διαθέσω διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια τὰ

θέλω διὰ μίαν ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ πῶς θέλετε νὰ διαθέσω χρήματα εἰς βάρος ἄλλων πιστώσεων;

Γ. Καφαντάρης. Διὰ τοῦ νόμου δύνασθε νὰ τροποποιήσητε τὴν διάθεσιν τῶν πλεονασμάτων αὐτῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὰ πλεονάσματα αὐτὰ διετέθησαν ἤδη.

Γ. Καφαντάρης. Ἐλήφθη ἐξουσιοδότησις διὰ τὴν διάθεσιν τῶν περισσευμάτων, δὲν ἀνεγράφη ὅμως πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὰ περισσεύματα αὐτά.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀναφέρει ποῦ διετέθησαν τὰ πλεονάσματα.

Γ. Καφαντάρης. Ὁ νόμος 3465 ἔχει διάταξιν δι' ἧς ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διαθέτῃ τὰ πλεονάσματα ἀορίστως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὲ δι' ὡρισμένους σκοπούς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Διετέθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἤδη.

Γ. Καφαντάρης. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν τροποποιοῦσα τὸν νόμον νὰ μὴ ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις διὰ δαπάνας αἵτινες θὰ ἐκρίνοντο ἐπιδεκτικαὶ ἀναβολῆς καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκ τῶν περισσευμάτων τοῦ 28—29 καὶ τῶν πλεονασμάτων ἕνα ποσὸν διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια ἕως ὅτου εὕρῃ ὅρους συμφερωτέρους διὰ τὴν σύναψιν ἐξωτερικοῦ δανείου. Εἴμεθα βέβαιοι παρακολουθοῦντες τὴν ροπὴν τῆς ἀθρόας προσφορᾶς κεφαλαίων ὅτι θὰ ἔχωμεν καὶ τοιαύτας διὰ μακροπροθέσμους τοποθετήσεις μὲ ἐλαφροτέρους ὅρους. Ἂν ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε τὰ μέσα τῆς καλύψεως μιᾶς κοινωνικῆς σπουδαιοτάτης ἀνάγκης θὰ ἔλεγον ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δανεισθῇ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀλλ' ἐφόσον ἔχει πλεόνασμα χρημάτων θὰ ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ἓν ποσοστὸν αὐτῶν διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια καὶ νὰ ἀναμείνῃ καλυτέρας εὐκαιρίας διὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου αὐτοῦ. Ὡμιλήσαμεν περὶ ἀστόχου δανειακῆς πολιτικῆς θέλοντες νὰ ἀποφύγωμεν τὰς καταχρήσεις τοῦ μέλλοντος διότι ἀναμφισβητήτως θὰ χρειασθοῦν καὶ ἄλλα δάνεια καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἀκολουθήσῃ συμπτωματικὴν πολιτικὴν βεβαίως θὰ ἔχωμεν μεγίστην ἐπιβάρυνσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἐξῆρεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὴν πολιτικὴν τὴν μετατροπῆς τοῦ ἄγαν ἐπαχθοῦς ἡμῶν δημοσίου χρέους. Ἀλλὰ διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν ἕνα πρόγραμμα τόσον ἐνδεδειγμένον πρέπει νὰ περιορίσωμεν καὶ τὰς ἀπολύτους ἡμῶν ἀνάγκας διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ μετατροπὴ αὕτη ματαιοῦται. Αὐτὰς τὰς ἀπόψεις ὑπεστηρίξαμεν ἀμφισβητοῦντες τὴν πρακτικότητα καὶ τὴν χρησιμότητα τῆς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου.

Αὐταί, λέγει, ἦσαν αἱ παρατηρήσεις μου ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου μὲ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας εἶχον. Σήμερον ἐλέχθη ὅτι ἀνεγείροντο ἤδη 1600 κτίρια· ἡμεῖς ἠρωτήσαμεν πόσα κτίρια ἐπερατώθησαν ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἀπάντησιν. Πάντως πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῶν ἀνεγειρομένων κτιρίων διότι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν καταχρήσεις. Ἡ σπουδὴ λοιπὸν λέγει καταλήγων τῆς συνάψεως τοῦ δανείου ἦτο ἀδικαιολόγητος καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιβαρύνωμεν τὸν προϋπολογισμὸν μὲ 375 ἑκατομμύρια.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν συνεφώνησε πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνεγέρσεως τῶν σχολικῶν κτιρίων. Κατηγόρησεν ὅμως ἡμᾶς ὅτι καταφεύγομεν εἰς τὴν σύναψιν δανείου πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀνάγκης ταύτης. Ἀντί, εἶπε, νὰ συνήπταμεν δάνειον, ὠφείλαμεν νὰ ἐξεύρωμεν τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν ἐκ τῶν περισσευμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὅταν δὲ ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς τῷ ἐδήλωσεν ὅτι τὰ περισσεύματα ταῦτα εἶναι διατεθειμένα, μᾶς παρετήρησεν ὅτι καὶ πάλιν εἴμεθα ἀδικαιολόγητοι διότι θὰ ἠδυνάμεθα κάλλιστα νὰ εἰσηγηθῶμεν νόμον τροποποιοῦντα τὴν διάθεσιν αὐτῶν.

Γ. Καφαντάρης. Ἐφόσον δὲν ἔχουν ἀναληφθῇ ὑποχρεώσεις δύνασθε νὰ τροποποιήσητε τὴν διάθεσιν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὄχι μόνον ἔχουν ἀναληφθῇ ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ ἔχουν κατὰ τὸ πλεῖστον δαπανηθῇ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἓν πάσῃ περιπτώσει θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσω ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς τρόπος συζητήσεως.

Ἡ δευτέρα κατηγορία τὴν ὁποίαν μᾶς ἀπηύθυνεν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν —κατηγορία μᾶλλον συγκεκαλυμμένη, διότι κατ' ἀρχὴν εἶπεν ὅτι δὲν ἦτο καὶ τόσον ἀπαραίτητος ἡ ἀνέγερσις τῶν σχολικῶν κτιρίων, μόνον δὲ μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ συναδέλφου μου Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἔστερξε νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀνάγκην ταύτην —συνίσταται εἰς τὴν παρατήρησίν του ὅτι ἐφόσον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προσεφέρθη νὰ μᾶς παράσχῃ τὸ ἀναγκαῖον ποσόν, ἔπρεπε νὰ πάρωμεν ἀπὸ αὐτὴν τὰ χρήματα καὶ νὰ μὴ καταφύγωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὀφείλω, κύριοι, νὰ δηλώσω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν μᾶς παρέσχε τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν. Μᾶς ἐπρότεινε νὰ μᾶς δανείσῃ 600.000 λιρῶν μέχρι 250 ἑκ. δραχμῶν, ἀνοίγουσα μάλιστα πίστωσιν μὲ τόκον 7 ο/ο καὶ μὲ προμήθειαν, ἵνα κατασκευάσωμεν διὰ τῶν χρημάτων αὐτῶν τὰς ὑπονόμους τῶν τριῶν πόλεων, τὴν ὁδοστρωσίαν, καὶ τὰ σχολεῖα. Δὲν πιστεύω νὰ ἰσχυρισθῇ τις σοβαρῶς ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ ἦτο ἐπαρκὲς δι' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔργα. Ὅταν ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπληροφορήθη ὅτι διαπραγματευόμεθα τὸ δάνειον μᾶς παρεπονέθη διατί καταφεύγομεν εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς καὶ δὲν ἐπωφελούμεθα τοῦ χρήματος τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐξηγήσαμεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὅτι δὲν ἀποποιούμεθα τὸ δάνειον τὸ ὁποῖον μᾶς προσφέρει αὐτὴ ἀλλὰ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν αὐτὸ διὰ τὰ ἔργα τῶν ὑπονόμων. Τῆς προσεθέσαμεν δὲ ὅτι ὅταν ἀρχὰ ἡ γρηγορα ὁ δῆμος εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μᾶς ἀναθέσῃ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων αὐτῶν, θὰ εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἀναθέσωμεν ταῦτα ἄνευ δημοπρασίας, δι' ἀπ' εὐθείας συμβάσεως, εἰς τὰς ἑταιρείας τὰς ὁποίας πατρονάρει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διότι ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πείρας ἐπείσθημεν ὅτι πρόκειται περὶ ἑταιρειῶν ἐξαιρετικῶς σοβαρῶν. Μᾶς ἐπρότεινεν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης νὰ τῆς ἐπετρέπαμεν ὅπως συννενοηθῇ αὐτὴ ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ οἴκου Κρούγερ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ. Δὲν τῆς ἀπεκλείσαμεν τὸ δικαίωμα αὐτό, τῆς ἐδηλώσαμεν ὅμως ὅτι δὲν ἐξαρτῶμεν ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνεννοήσεώς της αὐτῆς τὰς περαιτέρω μετὰ τοῦ οἴκου Κρούγερ διαπραγματεύσεις μας.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εὑρίσκοντο τὰ πράγματα ὅταν περιληθεν εἰς χεῖράς μας ἐπιστολὴ μεσίτου τῆς Ἐθν. Τραπέζης πρὸς τὸν οἶκον Κρούγερ ἐν τῇ ὁποίᾳ συνιστᾶται νὰ μὴ σπεύσῃ ὁ οἶκος νὰ καταλήξῃ εἰς συμφωνίαν, διότι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν ἐπωφελέστεροι δι' αὐτὸν ὅροι. Δὲν θέλω νὰ ἀφίσω νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἦτο ἐν γνώσει τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς. Λυποῦμαι μόνον διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα χρησιμοποιεῖ τοιούτου εἴδους μεσίτας. Ὅταν λοιπὸν περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἐνοεῖτε ὅτι διεκόψαμεν πᾶσαν συνεννόησιν καὶ περιωρίσθημεν εἰς ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ οἴκου Κρούγερ συνεννοήσεις.

Μὲ τὴν ἀντίληψιν λοιπὸν ὅτι, ἐφόσον ἀπεκλείστο ἡ περίπτωσις νὰ μὴ ἀνεγείρωμεν τὰ σχολεῖα, ἔπρεπε νὰ προβῶμεν εἰς τὴν σύναψιν τοῦ δανείου αὐτοῦ, δανείου ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκοῦ, μὲ ἀρίστους ὅρους, μὲ πλεῖστα ὅσα πλεονεκτήματα, δανείου τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐξεδίδετο εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, καὶ τοῦ ὁποίου οἱ τίτλοι θὰ ἦσαν ὀνομαστικοί, προέβημεν εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως.

Διαφωνῶ, κ. βουλευταί, πρὸς τοὺς δύο προηγουμένους ῥήτορας καὶ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὅτι εἶναι προτιμοτέρα ἡ σύναψις τοῦ δανείου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους ἡ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως ὅπως δημιουργήσωμεν εὐνοϊκὴν κατάστασιν δημοσίων οἰκονομικῶν. Διὰ τὴν δημιουργίαν ὅμως τῆς καταστάσεως αὐτῆς ὀφείλομεν νὰ προσελκύσωμεν τὸ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν χρῆμα, κατὰ πρῶτον βεβαίως

λόγον τὸ ἑλληνικόν, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ὑπάρχει τοιοῦτο, τὸ ξένον. Εἶναι τοῦτο μία προσπάθεια τῶν κρατῶν, εἶναι μία κατεύθυνσις πρὸς τὴν ὁποίαν τείνουν ὅλα τὰ Κράτη, προσπάθεια καὶ κατεύθυνσις ὀρθοτάτη, ἀρκεῖ τὰ συναπτόμενα δάνεια νὰ συνομολογοῦνται ὑπὸ τοὺς προσήκοντας ὅρους.

Γ. Καφαντάρης. Ὥστε νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ ἐξευρίσκετε τὸ ἀναγκαῖον χρῆμα διὰ νέων δανείων ; Ὑποστηρίζετε ὅτι πρέπει νὰ καταφεύγωμεν εἰς δάνεια ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ διακοπὴ αὐτὴ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν δὲν εἶναι σοβαρά, ἀξία τῆς προσωπικότητος αὐτοῦ.

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ δὲν ὑπῆρξα ποτὲ μὴ σοβαρός.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). παρακαλῶ, κ. Πρόεδρε, ὅπως μὴ ἐπιτρέψετε τοῦ λοιποῦ διακοπάς.

Δὲν ἠμπορεῖ, κύριοι, νὰ ἐπικρίνῃ τις σοβαρῶς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐζήτησεν ἔξωθεν χρήματα διὰ νὰ θεραπεύσῃ μίαν τόσον σοβαρὰν ἀνάγκην καὶ δὲν κατέφυγεν εἰς τὸ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ προσφερθὲν εἰς αὐτὴν χρῆμα. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ἀνέπτυξα, δι' οὓς δὲν ἐχρησιμοποιήσαμεν τὰ χρήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὀφείλω νὰ σᾶς ὑπομνήσω ὅτι αὐτὴ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα πρὸ μηνὸς μόλις προσέφυγεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ συνῆψε δάνειον ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν διὰ τὴν κτηματικὴν πίστιν, ὄχι δὲ ὑπὸ καλυτέρους ὅρους τοῦ ἰδικοῦ μας δανείου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κάθε ἄλλο.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐλέχθη ἀκόμη ὅτι ὑποχρεούμεθα ἐκ τῆς συμβάσεως νὰ πάρωμεν ἀμέσως ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ δανείου καὶ ὅτι συνεπείᾳ τοῦ ὅρου τούτου ζημιούμεθα, διότι δὲν θὰ χρησιμοποιήσωμεν ἀμέσως ὁλόκληρον τὸ ποσόν. Σᾶς ἐξήγησεν ὅμως ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι οὐδεμίαν ζημίαν θὰ ἔχωμεν, διότι τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ χρειαζόμεθα θὰ τὰ δανείσωμεν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν πρὸς 7 ο)ο Μᾶς εἶπαν ὅμως : Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον σκοπεύετε νὰ ἐνισχύσετε τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ; Νομίζετε ὅτι παρέργως πρέπει νὰ αὐξήσετε τὰ κεφάλαια τῆς Ἀγροτικῆς ; Δὲν εἴπομεν ὅμως ἡμεῖς τοιοῦτόν τι. Ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον συνάπτομεν τὸ δάνειον εἶναι γνωστός. Δὲν συνήψαμεν τὸ δάνειον διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἔχομεν χρήματα διαθέσιμα, διατί νὰ μὴ τὰ δανείσωμεν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ μάλιστα πρὸς 7 ο)ο τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν δανείζεται αὐτὴ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν πρὸς 8 ο)ο ;

Ἡ Κυβέρνησις, κύριοι βουλευταί, ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὠθήσῃ τὸν τόπον πρὸς τὴν πρόοδον μὲ ὅλας αὐτῆς τὰς δυνάμεις. Εἶναι ὅμως πολὺ δύσκολον νὰ προωθηθῇ εἰς τόπος πρὸς τὴν πρόοδον ἄνευ δαπανῶν Καὶ δι' αὐτὸ μὲ κίνδυνον νὰ ἐκθέσῃ αὐτὴν εἰς κατηγορίας ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν ἐδίστασε νὰ διαθέσῃ ὅ,τι ἠδύνατο διὰ τὴν ὑγείαν, διὰ τὴν ὁδοποιΐαν, διὰ τὴν γεωργίαν, διὰ τὴν παιδείαν. Ἐνδεχόμενον νὰ φοβῶνται πολλοὶ ὅτι δὲν κρατῶ λογαριασμὸν τῶν δαπανῶν καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ πέσωμεν ἔξω. Εἰς τοὺς ἀνησυχοῦντας ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ κρατῇ τὸ μέτωπον ὑψηλά, διότι τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῆς ὅτι δὲν θὰ προσβῇ μὲν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν πόρων, δὲν θὰ αὐξήσῃ ὅμως αὐτοὺς ὁπωσδήποτε, εἰς οἱανδήποτε θέσιν καὶ ἂν εὑρεθῇ, προτιμῶσα νὰ παρακινηθῇ παρὰ νὰ ἐπιβαρύνῃ ἐπὶ πλέον τὸν λαόν, τὴν ὑπόσχεσιν, λέγω, αὐτὴν ἡ Κυβέρνησίς μου ἐτήρησε μέχρι κεραίας.

Νομίζω, κύριοι, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ ἡ ὁποία ἱκανοποιεῖ ἀπολύτως τὸν λαόν. Ἀντιθέτως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ περιορίσωμεν τὸν προϋπολογισμόν μας ἀπὸ 10 1)2 δισεκατομμύρια εἰς 7 μόνον, ἐγὼ πιστεύω ὅτι ἐὰν οἱ πόροι μας δὲν αὐξήσουν οὐσιωδῶς ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἐτῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχωμεν γενναῖα βήματα προόδου. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς τείνει ἡ πολιτική μας, εἰς τὴν αὔξησιν τῶν προσόδων τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἔχομεν πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν μας, πλὴν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, καὶ τὴν τροπὴν τῶν δανείων μας ἐντὸς τῶν προσεχῶν δύο ἐτῶν. Ὅταν δὲ θὰ ἔχωμεν αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, νὰ πολλαπλασιάσωμεν δηλαδὴ τὰς προσόδους μας, δὲν θὰ διαθέτωμεν βεβαίως αὐτὰ μόνον εἰς θεραπείαν ἀναγκῶν σχετιζομένων μὲ τὴν πρόσοδον τοῦ τόπου, ἀλλὰ θὰ καλέσωμεν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ ἀγαθοῦ αὐτοῦ.

Ὅπως ὀρθῶς παρετήρησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, κύριοι βουλευταί, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν δὲν εἶναι ἐνδεδειγμένος νὰ κατηγορῇ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν διὰ τὴν δανειακὴν πολιτικήν. Χωρὶς νὰ θέλω νὰ τὸν κατηγορήσω διὰ τὰ δάνεια, τὰ ὁποῖα συνῆψε καὶ τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀναγκαῖα, ἔχω καθῆκον νὰ τοῦ ὑπομνήσω ὅτι καὶ τὸ δάνειον τὸ ἀφορῶν τὰ ἔργα τοῦ Στρυμῶνος ἡμεῖς μὲν τὸ ἐξεδόσαμεν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως εἶχεν ἀποφασισθῇ.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μὴ ἀφίσω τὴν κοινὴν γνώμην νὰ ταράσσεται ἐκ τῶν συζητήσεων αὐτῶν καὶ νὰ μένῃ μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι, ὅταν ἕνα Κράτος εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δανείζεται καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὸ Κράτος αὐτὸ φέρεται κατὰ κρημνῶν. Ἡ ἀντίληψις αὐτὴ εἶνε ἐσφαλμένη. Μόνον ὅταν συνάπτῃ δάνεια διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ προϋπολογισμοῦ του, διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ ἔλλειμμά του, μόνον τότε εἶναι καταστρεπτικὴ καὶ ὀλεθρία ἡ ταμειακὴ πολιτική. Ἀλλ' ὅταν δανείζεται διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ἔργα κατ' ἐξοχὴν παραγωγικὰ καὶ δὲν πρόκειται διὰ τῶν δανείων αὐτῶν νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ προϋπολογισμὸς πέραν ἴσως τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ χρειασθῇ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ μάλιστα ὄχι μὲ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν παρὰ μόνον καθόσον θὰ ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ ἐνσπείρωμεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Λαοῦ τὴν ἀνησυχίαν διὰ τὴν δανειακὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Διατί ἀνησυχεῖτε λοιπὸν ὅταν τὸ μὲν χρέος δὲν αὐξάνει, ἡ δὲ γῆ ἡ Ἑλληνικὴ παρασκευάζεται διὰ νὰ ἀποδώσῃ πολλαπλάσιον κατ' ἔτος ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ ἡ δαπάνη τῶν 375 ἑκατομ. δραχμῶν διὰ τὰ σχολεῖα, χωρὶς νὰ προσθέτῃ οὐδὲν βάρος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν πρόκειται νὰ συντελέσῃ, ὥστε ἡ νέα γενεά, εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζομεν ὅλας τὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον, νὰ ἠμπορέσῃ νὰ στεγάζεται εἰς σχολεῖα ἄξια πολιτισμένου Κράτους καὶ ὄχι εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχομεν σήμερον ;

Α. Παπαναστασίου. Δὲν θὰ ἐλάμβανον τὸν λόγον ἐὰν ἡ συζήτησις δὲν προσελάμβανε γενικώτερον χαρακτῆρα. Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τοιοῦτο σημεῖον δανειακῶν ὑποχρεώσεων, ὥστε ἐπιβάλλεται πᾶσα φρόνησις εἰς κάθε περίστασιν καλύψεων τῶν ἀναγκῶν μας διὰ δανείου. Φρονῶ ὅτι ὅταν πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ δαπάνη μὴ ἀμέσως παραγωγικὴ δὲν πρέπει τὴν δαπάνην αὐτὴν νὰ καλύπτωμεν διὰ δανείων. Βεβαίως ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ συναφθῇ δάνειον ἐσωτερικὸν δὲν θὰ ἠγείρετο σοβαρὰ ἀντίρρησις, διότι τὰ ἐσωτερικὰ δάνεια εἶναι προτιμητέα. Προκειμένου ὅμως περὶ δανείων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀπαιτεῖται πᾶσα δυνατὴ προσοχή, διότι διὰ τῶν ἐξωτερικῶν δανείων ὑποδουλοῦται τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα. Ἐὰν ἡ ἐξεύρεσις δανείου ἐσωτερικοῦ καθίσταται ἀδύνατος, τότε, προκειμένου περὶ δαπάνης παραγωγικῆς, ἡ σύναψις δανείου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὄχι μόνον ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται. Καὶ δὲν εἶναι μὲν παραγωγικὴ ὑπὸ τὴν στενὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων, εἶναι ὅμως τόσον ἐκπολιτιστικὴ ὥστε εἶναι ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς. Θὰ ἦτο ἀφ' ἑτέρου ἄδικον, σκληρὸν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ, τὸ νὰ σταματήσωμεν τὸν ὀργασμὸν τῶν Κοινοτήτων πρὸς ἀπόκτησιν σχολικῶν κτιρίων.

Τὸ δάνειον διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια παρουσιάζει ἀρκετὰ πλεονεκτήματα. Δὲν πρόκειται νὰ βαρύνῃ τὴν διεθνῆ ἀγοράν, διότι δὲν ἐκδίδεται εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, συνάπτεται ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐπομένως ἀποφεύγονται αἱ προμήθειαι τὰς ὁποίας ἄλλως θὰ ἐλάμβανον οἱ μεγάλοι μεσῖται οἶκοι καί, τὸ σπουδαιότερον ἴσως τῶν πλεονεκτημάτων του, ἀνοίγεται δι' αὐτοῦ μία νέα μεγάλη χρηματαγορὰ πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ προσφύγῃ ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν της. Ἡμεῖς, εὑρίσκοντες ἐπωφελεῖς τοὺς ὅρους τοῦ δανείου αὐτοῦ, δηλοῦμεν ὅτι θὰ ὑπερψηφίσωμεν τὸ νομοσχέδιον.

Μ. Αἰλιανός. Διαμαρτύρομαι ἐντόνως διότι, ἀσθενοῦντος καὶ ἀπόντος τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, διεστρεβλώθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τρόπον οὐδαμῶς ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν πραγματικότητα αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Ζαβιτζιάνου περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς χώρας. Ὁ κ. Ζαβιτζιάνος οὐδέποτε ἰσχυρίσθη ὅτι ἔπρεπε νὰ καταργηθοῦν ὁλόκληρα Ὑπουργεῖα ἀλλ' ὑπερεμάχησε τῆς ἀνάγκης πραγματικῶν καὶ μεγάλων οἰκονομιῶν.

Γ. Καφαντάρης. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ λάβω καὶ πάλιν τὸν λόγον διότι ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ περιέχει δύο σημεῖα τὰ ὁποῖα χρήζουν ἀπαντήσεως. Εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ἐνδεδειγμένοι νὰ ἐπικρίνωμεν τὴν δανειακὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, διότι τὰ συναφθέντα δάνεια εἶχον τὴν ἀρχὴν των ἀπὸ τὰς προηγουμένας Κυβερνήσεις. Τοῦτο εἶναι ἀκριβές. Εἶναι ἀκριβὴς ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν παραγωγικῶν δανείων ἐνεκαινιάσθη καὶ ἐφαρμόσθη ὑπὸ τῶν προκατόχων Κυβερνήσεων. Ἀλλὰ περιέργως, ἐνῷ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις οἰκειοποιεῖται τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, φέρει τὴν συγκεκαλυμμένην κατηγορίαν ὅτι ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις εὐθύνεται διὰ τὴν δανειακὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ χώρα. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι νομίζω οὔτε σοβαρὸν οὔτε εὐθύ.

Τὸ δεύτερον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελον νὰ ἀπαντήσω εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς δανειακῆς πολιτικῆς. Ἡμεῖς δὲν κατακρίνομεν τὴν δανειακὴν πολιτικὴν ἡ ὁποία ἔρχεται νὰ ζωογονήσῃ τοὺς πόρους τῆς χώρας, ἀλλὰ τὴν πολιτικὴν ἡ ὁποία περιορίζεται εἰς τὴν εἰσροὴν ξένων χρημάτων, εἰσροὴν ἡ ὁποία οὐδὲν ἄλλο ἀποτέλεσμα ἀποφέρει εἰμὴ τὴν ἀποστράγγισιν πάσης οἰκονομικῆς ἱκμάδος τοῦ τόπου, περιορισμὸν τῶν ὁρίων τῆς πίστεως τῆς χώρας, καὶ μάλιστα εἰς στιγμὰς ὄχι ἐπιθυμητικῶν καὶ ἀναποτρέπτων ἀναγκῶν. Τότε λέγομεν ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη δὲν εἶναι παραγωγική.

Αὐτὰ ἦταν κυρίως τὰ δύο σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχον νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ εἶναι τὰ δύο οὐσιώδη σημεῖα τῆς σημερινῆς συζητήσεως. Δὲν ἀποτελεῖ ἐθνικὴν καὶ ὑγιᾶ πολιτικὴν ἡ σύναψις ἐξωτερικῶν δανείων ἀπολύτως. Ἀποτελεῖ ὑγιᾶ πολιτικὴν ἡ πρόσοδος, ἡ ἐνίσχυσις τῶν παραγωγικῶν πόρων τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ καὶ αὐτή, ὅταν ἀσκῆται μετὰ τόσης προσοχῆς ὥστε ἐγὼ θὰ ἔλεγον ὅτι καὶ περὶ παραγωγικῶν δανείων προκειμένου θὰ ἔπρεπε νὰ εἴμεθα σώφρονες. Καὶ δὲν τὸ λέγω ἐγὼ μόνον. Τὸ εἶπε καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ μεταστρέψῃ τὰ πράγματα Ἤλθεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ μᾶς κατηγορήσῃ ὡς δημαγωγούς. Διὰ ποῖον λόγον. Διότι ἐσκέφθημεν νὰ συνάψωμεν ἢ μᾶλλον νὰ δώσωμεν εἰς μελέτην τὴν κατασκευὴν τῶν παραγωγικῶν ἔργων τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἠπείρου. Καὶ εἶπεν ὅτι τὸ Κράτος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων τόσης ἐκτάσεως.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὴν ἀθρόαν ἐκτέλεσιν.

Γ. Καφαντάρης. Μᾶς κατηγγειλεν ὡς δημαγωγοὺς, διότι ἐσκέφθημεν νὰ συνάψωμεν παραγωγικὸν δάνειον. Γνωρίζομεν ποῖαι εἶναι αἱ κατευθύνσεις μιᾶς ὑγιοῦς πολιτικῆς. Δὲν ἠθελήσαμεν νὰ παρεκκλίνωμεν ἀπὸ αὐτὴν. Δὲν θὰ παρεκκλίνωμεν ποτὲ εἰς τὸ μέλλον. Ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποφευχθῇ τὸ σημερινὸν δάνειον καὶ δὲν ἀπεφεύχθη. Ὁ ἀντίκτυπος τῆς σπουδῆς δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ εἶναι ἐπιζήμιος. Θέλομεν ἀκριβῶς νὰ ἀναχαιτίσωμεν τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τὴν προχειρότητα διὰ νὰ μὴ δυσχεραθῇ καὶ καταστῇ ἀδύνατος ἡ μετατροπὴ τοῦ δημοσίου χρέους, διὰ νὰ περιέλθωμεν ποτὲ εἰς τὴν θέσιν, θέλοντες νὰ προσφύγωμεν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πίστιν, νὰ εὕρωμεν τὰς πύλας κλειστάς, διὰ νὰ μὴν εὑρεθῶμεν τέλος εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀρχίσωμεν πειράματα νέας οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ συζήτησις, κύριοι, ἔλαβε χαρακτῆρα πέραν τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα θὰ καθώριζε τὸ νομοσχέδιον. Τὸ δάνειον περιέχει τὸ εὐάρεστον σημεῖον ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν καὶ μὲ νέας πιστωτικὰς ἀγοράς, καὶ δὴ μὲ ἀγορὰν ἡ ὁποία οὐσιωδῶς μᾶς διηυκόλυνε κατὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ τριμεροῦς δανείου. Ἐπὶ ἑνὸς μόνον ὅρου, τοῦ ὅρου τῆς ὁλοσχεροῦς καταβολῆς τοῦ κεφαλαίου ἀμέσως, θὰ εἶχον νὰ κάμω παρατηρήσεις τινάς, διότι πρόκειται πράγματι περὶ ὅρου ἐπαχθοῦς. Ἀλλ' αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν μᾶς παρέσχεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, παρουσιάζουν τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ τόκου τοῦ δανείου καὶ τοῦ τόκου τὸν ὁποῖον θὰ μᾶς δίδει ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ὡς πολὺ μικράν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἠμπορῶ ἀκόμη νὰ δώσω εἰς προσεχῆ φησιν ὀφειλῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν 300 ἑκατομ. καὶ νὰ προσπορισθῶ 8 1)2 ο)ο. Εἶμαι σαφής ;

Π. Τσαλδάρης. Εἶσθε ἀρκετὰ σαφής, ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι ἐνῷ εἴχατε κατὰ τὰ 3 ἔτη περισσεύματα, τὰ περισσεύματα αὐτὰ δὲν τὰ ἔχετε σήμερον.

Γ. Μαρῆς. Τὰ διεθέσαμεν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ κατηγορῶ τὴν διάθεσιν αὐτήν, διότι πρωτίστως τὸ σημεῖον πρὸς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἀποβλέψετε ἦτο νὰ διατεθῇ μέρος τῶν περισσευμάτων πρὸς ἀπόσβεσιν μέρους τῶν χρεῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουρ. Οἰκ.). Διαφωνοῦμεν εἰς τοῦτο, σεῖς ὑποστηρίζετε ἔντασιν τῶν ἀποσβέσεων....

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ὑποστηρίζω τοῦτο, σᾶς λέγω διατὶ δὲν ἀποσβέννετε τὸ χρέος σας διὰ τῶν περισσευμάτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνέγερσιν τῶν διδακτηρίων εἰς τοῦτο οὐδεὶς διαφωνεῖ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελα νὰ συστήσω εἶναι νὰ γίνῃ ἡ κατανομὴ πρεπόντως. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας πρέπει νὰ καταρτίσῃ κατάλογον τῶν ἀναγκῶν ὅλων τῶν σχολείων τοῦ Κράτους καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταλόγου τούτου νὰ κάμῃ τὴν διανομήν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουρ. Παιδ.). Συνιστᾶτε ὅπως ὁ κατάλογος οὗτος γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μισθωμάτων ;

Π. Τσαλδάρης. Ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν.

Γ. Μαρῆς. Ἂν θέλωμεν νὰ μὴ ἐπιβαρύνωμεν τὸν προϋπολογισμὸν δὲν δύναται νὰ γίνῃ παρὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μισθωμάτων.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν δύνασθε διὰ τὰ σχολεῖα νὰ κάνετε συνδυασμοὺς μὲ οἰκονομικὴν πολιτικὴν διότι τότε θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἀφίσετε νὰ γίνῃ ὅπως γίνεται τώρα. Ἐὰν δι' οἰκονομικοὺς σκοποὺς ἐκάματε τὸ δάνειον τοῦτο εἶναι πολὺ κακὸν διότι ἡ συνομολόγησις δανείων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν θέλει δυσχεράνῃ τὴν κατὰ τὸ μέλλον μετατροπὴν τῶν δανείων μας. Θὰ ἤθελον νὰ προσθέσω ἀκόμη ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμπνεώμεθα ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς μεγάλης αἰσιοδοξίας ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐμπνέεται ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι ἀληθῶς προτέρημα τοῦτο δι' ἕνα κυβερνήτην διότι ἡ αἰσιοδοξία δίδει ὥθησιν πρὸς ἔργα μεγάλα καὶ πρὸς μίαν ταχυτέραν πρόοδον. Πρέπει ὅμως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ὅταν βαίνωμεν μὲ βῆμα ταχὺ δυνάμεθα νὰ προσκόψωμεν καὶ νὰ χάσωμεν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχομεν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει βεβαίως ὑπ' ὄψιν του ὅτι οἱ κρουνοὶ σήμερον δὲν ρέουν μετὰ τῆς ἀφθονίας μετὰ τῆς ὁποίας ἔρρεον πρότερον. Ἐὰν ἐξέλθητε εἰς τὴν ἀγορὰν θὰ ἴδετε ὅτι εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ εἶναι πολλὰ καταστήματα κλειστά. Αὐτὸ σημαίνει στείρευσιν καὶ οὐχὶ αὔξησιν τῆς πηγῆς. Τὰ ἔργα τὰ παραγωγικὰ καθίστανται τοιαῦτα ἐφόσον εἶναι ἀποδοτικὰ καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιδοθῆτε. Ἡ δανειακὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ περιορισθῇ ὅσον τὸ δυνατόν, διότι θέλει ἐπέλθῃ ἐξ αὐτῆς μεγάλη στε-

νοχωρία, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ κατάδηλος ὅταν ἐξαντληθοῦν τὰ δάνεια αὐτά, δὲν θὰ μᾶς ἀποδίδουν δὲ καὶ τὰ ἔργα. Δὲν δύναται δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἑκάστοτε ὅτι δὲν ἐπιβάλλει νέους φόρους. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι ἡ προκάτοχος αὐτῆς Κυβέρνησις εὑρεθεῖσα πρὸ τῆς ἀνάγκης τῆς περισυλλογῆς ἐπέβαλε φόρους βαρεῖς. Καὶ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς φόρους τούτους. Δυστυχῶς ὅμως ὄχι μόνον τοῦτο δὲν ἔπραξε ἀλλὰ εἰς πολλὰ πράγματα δὲν ἐτήρησε καὶ τὴν ὑπόσχεσίν της διότι ἐπέβαλε φόρους 180 ἑκατ. κρατεῖ δὲ καὶ τὸν σταφιδικὸν πληθυσμὸν φθειρόμενον μὲ μίαν φορολογίαν 35 ἑκατομ.

Ὁ κ. ***Ν. Κουπαροῦσος*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀποκλείονται αἱ κοινότητες, αἱ ὁποῖοι δι' ἰδίων πόρων ἢ κληροδοτημάτων κατεσκεύασαν ἐκπαιδευτικὰ κτίρια, τὰ ὁποῖα σήμερον εἶναι τελείως ἄχρηστα καὶ ἀνεπαρκῆ. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο γενικῶς εἰς τὰς νέας Χώρας.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Δὲν κάμνομεν πολιτικὴν ἐγκαταλείψεως τῶν κοινοτήτων. Τοὐναντίον ἡ πολιτικὴ τοῦ Ὑπουργείου μέχρι σήμερον ὑπῆρξεν ἀντίθετος, Συμπληροῦμεν τὴν μέριμναν ἡμῶν καὶ ἐπεκτείνομεν αὐτὴν καὶ ὑπὲρ τῶν πόλεων εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἔλλειψις πάσης ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἀλλὰ καὶ δημοτικῆς τοιαύτης συνετέλεσεν ὥστε τὰ σχολικὰ κτίρια νὰ ἐγκαταλειφθοῦν ἐπὶ ἕνα αἰῶνα. Ἡ παράλειψις αὕτη ὑπῆρξε μέχρι σήμερον βαρεῖα καὶ τὴν βαρεῖαν ταύτην παράλειψιν ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ ἡ Κυβέρνησις. Δὲν πρόκειται λοιπὸν νὰ ἐγκαταλειφθοῦν αἱ κοινότητες, αἱ ὁποῖαι προνομιακῶς μέχρι σήμερον εὐηργετήθησαν, ἀλλά, συνεχιζομένης τῆς ὑπὲρ τῶν κοινοτήτων μερίμνης, θὰ ληφθῇ μέριμνα καὶ διὰ τὰς μέχρι σήμερον ἐγκαταλελειμένας πόλεις.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Κουπαροῦσος*** συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀξία εὐγνωμοσύνης, διότι λύει τὸ ζήτημα τῶν διδακτηρίων. Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ συνεχισθῇ καὶ νὰ μὴ ἐγκαταλειφθῇ τὸ ἔργον ὅσον ἀφορᾷ τὰς κοινότητας. Λαμβάνων εἶτα ἀφορμὴν ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως λεχθέντων, ἐλέγχει τὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τηρουμένην πολιτικὴν καὶ τονίζει ὅτι ἡ Τράπεζα ὅλα αὐτὰ τὰ κάμνει διότι ἔχει εἰς τὰ ὑπόγειά της ὁλόκληρον δεξαμενὴν χρυσοῦ, τὰ κληροδοτήματα. Ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας θέλει νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῶν διδακτηρίων ἰδοὺ χρήματα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ λάβῃ ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα οὐδὲ λογαριασμὸν ἔδωσε ποτέ.

Κηρύσσεται μετὰ ταῦτα ἡ συζήτησις περαιωμένη καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη λογήθη εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τῆς ἐπιπλώσεως τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου».

Ἐπὶ τοῦ εἰς δ' συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4042 «περὶ ταμείου θυμάτων πολέμου» ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** λέγει ὅτι ἡ ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι ἐντελῶς ἄσκοπος ἐφόσον ὁ τροποποιούμενος νόμος προβλέπει περὶ ἱδρύσεως παραρτημάτων τοῦ ταμείου θυμάτων πολέμου παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ. Τονίζει ὅτι εἶναι ἀκατανόητον κατὰ τίνα τρόπον θέλει ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος οὗτος ἐφόσον τὸ ταμεῖον θυμάτων πολέμου ἔχει αὐτόνομον συμβούλιον καὶ ἴδιον προϋπολογισμόν. Τί θὰ γίνῃ ὁ προϋπολογισμὸς αὐτὸς μὲ τὴν σύστασιν τῶν διαφόρων ἱδρυμάτων; Θὰ κατανεμηθῇ μεταξὺ αὐτῶν; Ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος τοσοῦτον ἐνδιαφέρον δεικνύει διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, θὰ ἦτο ὀρθώτερον ἐὰν ἐπεδίδετο εἰς τὴν στενωτέραν παρακολούθησιν τοῦ ταμείου ἵνα γνωρίσῃ τὰ τρωτὰ αὐτοῦ καὶ προΐῃ εἰς τὴν διόρθωσιν αὐτῶν. Τοιουτοτρόπως θὰ καθίστατο δυνατὸν νὰ πληρωθοῦν καὶ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν θυμάτων πολέμου, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς δὲν πληροῦνται μὲ τὴν ἵδρυσιν τῶν διαφόρων παραρτημάτων. Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις περαιωμένη, γίνεται δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4042 περὶ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 ἄρθρον τοῦ νόμου 4042 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις δύνανται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἱδρυθῶσι παραρτήματα Ταμείου Θυμάτων Πολέμου μὲ δικαιοδοσίαν ἐπὶ ὅλης τῆς περιφερείας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται ὡς ἕδρα τοῦ παραρτήματος νὰ ὁρισθῇ καὶ ἄλλη πόλις ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως. Ἐπίσης δύναται εἰς παράρτημα παρὰ Νομαρχίᾳ νὰ ἀνατεθῇ δικαιοδοσία καὶ δι' ὁμόρους νομοὺς διὰ Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου.

Ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιπτώσεσιν, ὁ ἀποτελῶν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνάπηρος δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ οἱκόθεν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει παρὰ τῆς οἰκείας Γενικῆς Διοικήσεως ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ παρὰ τῆς Νομαρχίας ἐν ᾗ ἡ ἕδρα τοῦ Παραρτήματος.

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ προσθήκης ἑδρῶν περιφερειακῶν διευθύνσεων πρὸς ἀποκέντρωσιν τῶν Τ.Τ.Τ., ἔχον οὕτω.

Περὶ προσθήκης ἑδρῶν περιφερειακῶν Διευθύνσεων πρὸς ἀποκέντρωσιν τῆς Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. (1).

Ἄρθρον μόνον.

Πρὸς ἀποκέντρωσιν τῆς Περιφερειακῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. συνιστῶνται πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις Περιφερειακαῖς Διευθύνσεσι Τ.Τ.Τ. καὶ ἀκόλουθοι ἕδραι.

Ἡ περιφέρεια καὶ ἡ ἕδρα τῶν Περιφερειακῶν τούτων Διευθύνσεων ὡς καὶ ἡ ἀριθμητικὴ καὶ ἡ δικαιοδοσία τῶν Περιφερειακῶν Διευθύνσεων καθορίζεται διὰ Διατάγματος.

Οἱ ὑπηρετοῦντες ὡς ὑπεράριθμοι ἀκόλουθοι περιφερειακοὶ Διευθυνταὶ Τ.Τ.Τ. τοποθετοῦνται ὡς προϊστάμενοι τῶν ὡς ἄνω περιφερειακῶν Διευθύνσεων.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν του τροποποιηθέντος νομοσχεδίου «περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων» ὁ κ. ***Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης*** ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. ***Α. Μάρκου*** καὶ εἰς παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Π. Συρογιάννη*** ποιεῖται τὴν ἑξῆς δήλωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 29 τοῦ ἄρθρου 22: «Εἶναι πρόδηλον ὅτι σύμφωνα καὶ πρὸς τὸ γράμμα τῆς διατάξεως ταύτης ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν δι' αὐτῆς ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ καθαρὸν μίσθωμα τοῦ βεβαρυμένου δι' ὑποθήκης ἀκινήτου, τοιοῦτο δὲ εἶναι τὸ προκῦπτον μετ' ἀφαίρεσιν ὅλων τῶν ἀκρῶν, τουτέστιν οὐ μόνον τῶν φόρων ἐν οἷς καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου εἰσφορὰ 3 %) ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου μισθώματος ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν συντηρήσεως τοῦ ἀκινήτου. Τὸ ποσὸν τούτων δὲν εἶναι βεβαίως τὸ πρὸς καθορισμὸν τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου ἐκπιπτόμενον κατὰ νόμον ποσοστὸν τοῦ ἀκαθορίστου εἰσοδήματος ἀλλὰ τὸ διὰ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς τοῦ ἀκινήτου ἀπαραιτήτου ποσοῦ δαπάνης ὅπερ ὡς ζήτημα πραγματικὸν θὰ καθορίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ δικηγόρου».

Μετά τινας παρατηρήσεις τοῦ κ. ***Γ. Μόδη*** γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΠΒ' τῆς 16 Ἰουνίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς πᾶσαι αἱ μισθωτικαὶ σχέσεις ἐν γένει ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων ρυθμίζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἑπομένων ἄρθρων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Μισθώσεις κατοικιῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1930 αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον ἐπὶ μισθώσεων ἀστικῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 ὑπερβαίνει τὰς 3.200 μὲν δραχ. ὅταν χρησιμοποιῆται ἀποκλειστικῶς διὰ κατοικίαν, τὰς 3.700 δὲ ὅταν χρησιμοποιῆται διὰ κατοικίαν ἅμα καὶ γραφεῖον.

2. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως ἀστικοῦ κτήματος διὰ κατοικίαν, συναφθείσης διὰ χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ παρατεθείσης ὑπὸ τοῦ Δ. τῆς 1-7-27, καὶ ἧς τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 εἶναι κατώτερον τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ὁριζομένου, παρατείνεται αὐτοδικαίως κατὰ τοὺς ἑφεξῆς ὅρους:

α') Μέχρι 31 Αὐγούστου 1931, ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 ὑπερβαίνῃ τὰς 2.500 δρ. ἐπὶ κατοικιῶν καὶ τὰς 3.000 δρ. ἐπὶ μικτῆς χρήσεως.

β') Μέχρι 31 Αὐγούστου 1932, ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 ὑπερβαίνῃ τὰς 1.500 δρ. ἐπὶ κατοικιῶν καὶ τὰς 2.000 δρ. ἐπὶ μικτῆς χρήσεως, καὶ

γ') Μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1933, ἐὰν τὸ μίσθωμα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1930 εἶναι κατώτερον τῶν ὁρίων τούτων.

3. Τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀριθμοῖς ὅρια μισθώματος ἰσχύουσι διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Διὰ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ προάστεια τῆς πρωτευούσης, ὡς καὶ διὰ πάσας τὰς λοιπὰς πόλεις εἰς ἃς θέλει ἰσχύσει τὸ παρόν, τὰ ὅρια ταῦτα αὐξοῦνται κατὰ 25 %) τοὐλάχιστον ἐν ἑκάστῃ τῶν ἐν ἀριθμοῖς 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος περιπτώσεων δυνάμενα νὰ εἶνε καὶ διάφορα δι' ἑκάστην πόλιν κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων ὁρισθησόμενα.

4. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν στοιχ. α', β' καὶ γ' τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ παρόντος, ἐὰν ἡ οἰκογένεια τοῦ μισθωτοῦ ἀποτελεῖται ἐξ ἓξ τοὐλάχιστον ἀτόμων (μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ), κατοικούντων πάντων μονίμως ἐν τῷ μισθίῳ ἐν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως παρατείνεται αὐτοδικαίως ἐπὶ ἓν ἔτι ἔτος πλέον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου.

5. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἢ τις τῶν συνοικούντων μετ' αὐτοῦ οἰκειων εἶνε ἰατρὸς ἢ δικηγόρος, ἔχει ἓν τε τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθμοῦ 1 ὡς καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ κατὰ τὰ ἄνω χρόνου τῆς ἀναγκαστικῆς παρατάσεως δικαίωμα προτιμήσεως μέχρι 31 Αὐγούστου 1933 ἔναντι οἱουδήποτε ἄλλου μισθωτοῦ ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 θεμιτοῦ μισθώματος.

6. Ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 παράτασις ἐπέρχεται μόνον ἐὰν ὁ μισθωτὴς παράσχῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὰς ἐν τῇ ἀρχικῇ συμβάσει ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ κατοικιῶν, ἀποθανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, προστατεύονται οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ παρόντος οἰκεῖοι αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνώκουν μετὰ τοῦτον ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ σύζυγοι ἀνεξαρτήτως χρόνου συνοικήσεως.

Κανονισμὸς μισθώματος κατοικιῶν

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ μίσθωμα, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρατεινομένων μισθώσεων κατοικιῶν, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθησαν αὖται, κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1914, ὑφ' ἣν μορφὴν εὑρίσκεται τοῦτο σήμερον, προκειμένου δὲ περὶ πόλεων τῆς Θράκης, εἰς ἃς θέλει ἐπεκταθῇ τὸ παρόν, τῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1912 μισθωτικῆς ἀξίας.

2. Μισθωτικὴ ἀξία ἐπὶ μισθίου μέν, ὅπερ ἦτο ἐκμεμισθωμένον κατὰ τὸν ρηθέντα μῆνα, εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ τότε καταβαλλομένου ἢ τοῦ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως καθορισθέντος μηνιαίου μισθώματος, ἐπὶ μισθίου δέ, ὅπερ δὲν ἦτο τότε ἐκμεμισθωμένον ἢ δὲν ὑπῆρχε παντάπασιν, ἐξευρίσκεται διὰ συγκρίσεως πρὸς τὰ μισθώματα ἀναλόγων κατοικιῶν καὶ πρὸς τὰ τῶν προηγουμένων τοῦ 1914 ἐτῶν μισθώματα τοῦ αὐτοῦ μισθίου.

3. Ἐπὶ μισθίου χώρου ἐκμεμισθωμένου κατὰ Σεπτέμβριον 1914 ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ, μετέπεσε δὲ χωρισθέντος εἰς πλείονας μισθώσεις, ἡ μισθωτικὴ ἀξία ἑκάστου μέρους ἀποτελεῖ ποσοστὸν τῆς τοῦ ἑνιαίου ἀρχικοῦ χώρου μισθωτικῆς ἀξίας καθοριζόμενον ἀναλόγως τῆς εἰδικῆς μισθωτικῆς ἀξίας ἑκάστου τμήματος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπὶ τῶν παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος μισθώσεων οἱ μισθωταὶ καταβάλλουσιν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μισθωτικὴν ἀξίαν πολλαπλασιαζομένην:

α') ἐπὶ συντελεστὴν 14 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 ἕως τέλους Αὐγούστου 1931 διάστημα.

β') ἐπὶ συντελεστὴν 16 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1931 μέχρι τέλους Αὐγούστου 1932 διάστημα.

γ') ἐπὶ συντελεστὴν 18 διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1932 ἕως 31 Αὐγούστου 1933 διάστημα.

2. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶνε τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὸν ἀρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενον, οὐδεμία αὔξησις καταβάλλεται, ἂν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐὰν μισθωτὴς οἰκίας, ἢ τις τῶν συνοικούντων οἰκείων, ἦτο ἢ ἐγένετο κύριος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίας, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὄροφος ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 μέχρι λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατέστη ἢ κατεστῇ ἐλεύθερος μισθώσεως, ἐξεμίσθωσε δὲ τοῦτον πρὸς τρίτον, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἀπὸ τοῦδε τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος ὁριζόμενον θεμιτὸν μίσθωμα, μὴ παραλαπτομένων τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου 22 ἀριθ. 14, 15 καὶ 16 δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἄνω διατάξεως αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, τὸ Π. καὶ Ν. Φάληρον, ἡ Καλλιθέα, τὸ Ἡράκλειον, τὸ Χαλάνδριον, ἡ Ἁγία Παρασκευή, τὸ Ἀμαρούσιον, ἡ Ν. Ἰωνία, ἡ Ριζόπολις, τὸ Ψυχικό, τὸ Γαλάτσι καὶ ἡ Κηφισιὰ θεωροῦνται ὡς μία πόλις.

2. Τὰ ἐν ἀριθμῷ 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἂν ἔτι ὁ μισθωτὴς ἐπώλησε τὴν οἰκίαν, ἧς κατέστη ἐλεύθερος μισθώσεως εἰς ὅρορος κατὰ τὸν ὡς ἄνω ὁριζόμενον χρόνον.

Κανονισμὸς μισθώματος ἀπόρων μισθωτῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἄποροι μισθωταὶ θεωροῦνται οἱ μέχρι τοῦδε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ. τῆς 1-7-1927 κριθέντες τοιοῦτοι, ὧν αἱ πρόσοδοι δὲν ὑπερβαίνουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ὁριθέντα ὅρια. Ἐξαιρετικῶς δημόσιοι καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἔγγαμοι ἢ προστάται οἰκείων συνοικούντων μετ' αὐτῶν, ἐγκαταλείποντες εἰς τὸ μίσθιον τὰς οἰκογενείας των, ἕνεκα ὑπηρεσιακῆς μεταθέσεως εἰς ἄλλην πόλιν, θεωροῦνται ἄποροι ἂν τὸ καθαρὸν εἰ-

σόδημά των, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 8.000 δραχμῶν μηνιαίως, τῶν δὲ ὑπαγομένων εἰς τὴν β' κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ εἰρημένου Διατάγματος τὰς δραχμὰς 5.000 μηνιαίως.

2. Οἱ ὡς ἄνω ἄποροι μισθωταὶ καταβάλλουν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικὴν ἀξίαν πολλαπλασιαζομένην :

α') Ἐπὶ συντελεστὴν 8 διὰ τὸ 1-9-30 ἕως 31-8-31 διάστημα.

β') Ἐπὶ συντελεστὴν 10 διὰ τὸ ἀπὸ 1-9-31 ἕως 31-8-32 διάστημα.

γ') Ἐπὶ συντελεστὴν 12 διὰ τὸ ἀπὸ 1-9-32 ἕως 31-8-33 διάστημα.

3. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ τὸ ὑπόλοιπον μέχρι συμπληρώσεως οὗ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 κανονιζομένου μισθώματος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου. Τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον βαρῦνον τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 600 δραχμὰς κατὰ μῆνα, τοῦ ὑπολοίπου βαρύνοντος τὸν μισθωτὴν ὡς συμπληρωματικῆς αὐξήσεως τοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 μισθώματος.

4. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὰς περιπτώσεις ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ὡς πρὸς τὴν κατοικίαν εἰς ἣν κατοικεῖ ὁ ἄπορος μισθωτὴς ἐξακολουθεῖ καταβαλλόμενον αὐτῷ καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης ἀποχώρησίν του μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1933, ἐφόσον δὲν μετώκησεν εἰς οἰκίαν ἰδιόκτητον ἢ τινες τῶν οἰκείων του καὶ ἐφ' ὅσον ἡ λόγῳ ἄρσεως ἔξωσις διετάχθη διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

5. Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1933 ἕως τέλους Αὐγούστου 1924 παρέχεται ὑπὲρ τοῦ ἀπόρου μισθωτοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικῆς ἀξίας τῆς ἐν ᾗ ἐπροστατεύετο ὑπὸ τοῦ Ἐνοικιοστασίου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1933 οἰκίας, εἴτε ἐξακολουθεῖ οὗτος παραμένων ἐν ταύτῃ, εἴτε μετοικήσῃ εἰς ἑτέραν μίσθιον οἰκίαν. Τὸ διπλάσιον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 200 κατὰ μῆνα.

6. Εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐν ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσοδήματα ὡς καὶ γενικῶς ὅ,τι τὸν καθορισμὸν εἰσοδήματος εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, δὲν συνυπολογίζονται αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἀσκούντων δημόσια λειτουργήματα, ἐφόσον αὗται δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναλυτικὴν φορολογίαν καθαρᾶς προσόδου.

7. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν κανονιζομένου μισθώματος καὶ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 3708 καθωρισμένου τοιούτου ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπὶ ἐκμισθωτῶν μικροϊδιοκτητῶν ὁ συντελεστὴς τῆς αὐξήσεως ὁρίζεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν παρατάσεως εἰς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 26 θεμιτὸν μίσθωμα.

2. Ὅταν ὁ μισθωτὴς εἶνε ἄπορος, τὴν ὡς ἀνωτέρω πρόσθετον αὔξησιν πέραν τοῦ συντελεστοῦ τοῦ ἄρθρου 7 καταβάλλουσιν ἐξ ἡμισείας ὁ μισθωτὴς καὶ τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου.

3. Μικροϊδιοκτήτης κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος λογίζεται ὁ εἰσπράττων ἐν συνόλῳ κατ' Αὔγουστον 1930 μισθώματα μέχρι 1500 δραχμῶν τὸν μῆνα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου εἰσπραττομένου, ἐφ' ὅσον ἡ ἐν συνόλῳ πρόσοδος αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐν ἄρθρῳ 15 τοῦ Δ. τῆς 1-7-1927 προσόδους τῆς Α' κατηγορίας ἀπόρων.

Ἄρθρον 9

1. Ἰδιοκτῆται ἔχοντες ἄπορους μισθωτὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 δύνανται νὰ ὑποβάλωσι πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Δ. τῆς 1-7-1927, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἐνοικιστασίου ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστης ἑξαμηνίας ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἑξῆς αἴτησιν περὶ ἐκδόσεως τῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 βαρύνοντος τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου χρηματικοῦ ποσοῦ, μεθ' ὑπευθύνου δηλώσεως, ὅτι ἐξακολουθεῖ οἰκῶν ἐν τῷ αὐτῷ μισθίῳ ὁ ὡς ἄπορος ἀναγνωρισθεὶς μισθωτής. Ὁ ἀδικαιολογήτως μὴ ὑποβαλὼν ἐμπροθέσμως τὴν ἀνωτέρω αἴτησιν ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων του ὡς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον ἑξαμηνίαν.

Ἄρθρον 10.

1. Μισθωτὴς οὗ αἱ πρόσοδοι βραδύτερον ὑπερβαίνουν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἀριθ. 1 ὅριον τοῦ ἀπόρου ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ αὐτὸς τὰς νομίμους αὐξήσεις, ὀφείλει δ' οὗτος νὰ ὑποβάλῃ δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Δ. τῆς 1-7-27 Ἐπιτροπήν, ἥτις ἀκυροῖ τὰ διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον ἐκδεδόμενα τυχὸν ἐντάλματα.

2. Παραλιπόντος τοῦ μισθωτοῦ τὴν ὡς ἄνω δήλωσιν, δικαιοῦται ὁ ἰδοκτήτης νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀρχικῆς δηλώσεως ἀπορίας τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Δ. τῆς 1)7)27 Ἐπιτροπή, ἂν ὁπωσδήποτε συγκεντρώσῃ στοιχεῖα πείθοντα ὅτι ὁ μισθωτὴς ἔχει προσόδους ὑπερβαινούσας τὸ ὅριον τοῦ ἀπόρου, δικαιοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐφεξῆς ἐνταλμάτων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἀρνηθῇ νὰ καταβάλῃ αὐτὸς πλήρεις τὰς νομίμους αὐξήσεις, κατὰ τὴν ἐκ τούτου δίκην μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ προσεπικαλεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς ἀναγκαστικὴν παρέμβασιν.

4. Ἐπίσης ἂν ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ πεισθῇ ὅτι μισθωτοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου ἢ συνταξιούχου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος μηνιαῖον εἰσόδημα ἠλαττώθη κάτω τῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένων ὁρίων, εἴτε ἕνεκα ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε δι' ἄλλον λόγον, δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν μισθωτὴν τοῦτον ὡς ἄπορον διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως καὶ ἐφεξῆς χρόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς χήρας καὶ ἀνήλικα τέκνα τῶν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1927 καὶ ἑξῆς ἀποβιωσάντων ἢ ἀποβιούντων ὡς ἄνω ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν. Πρὸς τοῦτο ὁ ἐνδιαφερόμενος μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ δήλωσιν πρὸς τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν καὶ νὰ ἀπυδείξῃ τὴν μεταβολὴν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεώς του. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει μετ' ἀκρόασιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ὁ κατὰ τὸν παρόντα ἀριθμὸν χαρακτηρισμὸς μισθωτοῦ τινος ὡς ἀπόρου ὡς μόνην συνέπειαν ἔχει τὸν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κανονισμὸν τοῦ μισθώματος.

Ὑπομίσθωσις κατοικιῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 αἱ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν αἱ καταταθεῖσαι κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Δ. τῆς 1)7)27 διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

1. Πᾶσα ὑπομίσθωσις εἴτε ὁλικὴ, εἴτε μερικὴ συναπτομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δέον νὰ γίνεται τῇ εἰδικῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἄλλως παύει χορηγουμένη ἡ παράτασις, ὑπόκειται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτὴς εἰς ἔξωσιν.

2. Πρὸς ὑπομίσθωσιν ἐξομοιοῦται καὶ πᾶσα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἐφ' οἱαδήποτε αἰτίᾳ ὁλικὴ ἢ μερικὴ παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

3. Ὡς ὑπομίσθωσις θεωρεῖται ἡ πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν παραμονὴ ἐν τῷ μισθίῳ προσώπων ξενιζομένων, ἐκτὸς ἂν ταῦτα ὦσιν οἰκεῖοι.

4. Ἐν περιπτώσει φιλοξενίας οἰκείων ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930 καὶ ἑξῆς ἐπὶ χρόνον μακρότερον τοῦ μηνός, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συντελεστὴς αὐξάνει κατὰ μίαν μονάδα δι' ἕκαστον φιλοξενούμενον ἄτομον, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ συνοίκησις μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 θεμιτοῦ ὁρίου. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς μέχρι δευτέρου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

5. Ἐπὶ ὑπομισθώσεως τοῦ ὅλου μισθίου, εἴτε συνολικῶς γενομένης εἴτε διὰ τμηματικῶν ὑπομισθώσεων, προστατεύεται ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ οἱ ὑπομισθωταί. Ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα ἢ τὰ ὑπομισθώματα, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐν συνόλῳ κατώτερα τοῦ ἀρχικοῦ μισθώματος μετὰ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἐνοικιοστασίων ἐπιβληθεισῶν αὐξήσεων, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐπιβαλλομένων, περιέρχονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν καὶ ἂν ὑπερβαίνωσι τὰ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ὅρια. Ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ ὑπομισθωταὶ ὑποχρεοῦνται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀφ' ἧς προσκληθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου, νὰ συνάψουν ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως νέαν σύμβασιν μισθώσεως μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ.

6. Ἡ μερικὴ ὑπομίσθωσις θεωρεῖται ὁλική, ἐὰν ἡ μία ἢ αἱ πλείονες ὑπομισθώσεις περιλαμβάνωσι τοὐλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τοῦ χώρου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ὑπομισθωτῶν ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα καὶ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ μισθώματος, προστατεύεται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ οἱ ὑπομισθωταί.

7. Ἐὰν ἐγένοντο περαιτέρω διαδοχικαὶ ὑπομισθώσεις ὑπὸ τῶν ὑπομισθωτῶν ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει τὸ μέγιστον τῶν ὑπομισθωμάτων καὶ τὸ τέταρτον τοῦ μισθώματος, ἐὰν δὲ τὰ ὑπομισθώματα, σὺν τῷ τετάρτῳ, ὦσι κατώτερα τοῦ ὅλου μισθώματος, ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς εἰς συμπλήρωσιν τῆς διαφορᾶς. Ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ.

8. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ ἄρθρου τούτου τό τε μίσθωμα καὶ τὰ ὑπομισθώματα λογίζονται μετὰ τῶν νομίμων αὐξήσεων.

9. Ἐπὶ πάσης ἄλλης μερικῆς ὑπεκμισθώσεως κατοικίας λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτὴς παρὰ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ηὐξημένου ὑπομισθώματος, προστατεύεται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτής.

10. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὡς καὶ ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίων, οἱαδήποτε μεταξὺ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ μεταγενεστέρα συμφωνία δὲν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν.

11. Λυομένης δικαστικῶς τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἐὰν ὁ ὑπομισθωτὴς ἀπέκτησεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε, ὡς καὶ ἐκ τοῦ παρόντος, ἐνοικιοστασίου δικαιώματα, ἡ ὑπομίσθωσις διατηρεῖται, ἡ δὲ κατὰ τοῦ μισθωτοῦ ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως. Ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ ὑπομισθωτὴς νὰ καταβάλλῃ ἐφεξῆς τὸ μίσθωμα ὅλου τοῦ μισθίου, νομίμως ηὐξημένον ἐφ' ὅσον ὁ κατεχόμενος ὑπ' αὐτοῦ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰς ἄλλον ἐνφίσθωσιν τοῦ κενωθέντος ὑπὸ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἀρχικοῦ μισθωτοῦ.

12. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ 11 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἐγκαπελείφθη τὸ μίσθιον εἴτε λόγῳ θανάτου εἴτε λόγῳ ἀποχωρήσεως τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ.

Μισθώσεις καὶ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν μετ' ἐπίπλων.

Ἄρθρον 13.

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 αἱ μισθώσεις καὶ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν μετ' ἐπίπλων, αἱ παραταθεῖσαι κατὰ τὸ ἄρθρον ΧΥ τοῦ Δ. τῆς 1)7)27, διέπονται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος, αἱ δὲ αὐξήσεις ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐνιαίου μισθώματος.

2. Ἐπὶ τῆς ὁλικῆς μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως ὡς καὶ τῆς θεωρουμένης ὁλικῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἀριθμὸς 6 ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔπιπλα αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ Πρόεδρος ὁρίζει τὸ ποσὸν, καθ' ὃ δέον νὰ μειωθῇ τὸ μίσθωμα.

3. Ἐπὶ μερικῆς μετ' ἐπίπλων ὑπομισθώσεως καὶ παροχῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ὑπομισθωτήν, ὁ ἐκμισθωτής, σὺν τῷ μισθώματι, λαμβάνει καὶ τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ὑπομισθώματος.

4. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπὶ τῆς μερικῆς ὑπομισθώσεως, τῆς θεωρουμένης ὡς ὁλικῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἀριθμὸς 6, ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπομισθώματος, ὁ δὲ ὑπομισθωτής, ὁ παρέχων τὰ ἔπιπλα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, τὸ ἕτερον ἥμισυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Μισθώσεις καὶ ὑπομισθώσεις καταστημάτων καὶ γραφείων.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ διάρκεια τῶν μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων καταστημάτων ἢ γραφείων, τῶν παραταθεισῶν ὑπὸ τοῦ Δ. τῆς 1)7)27 παρατείνεται ἐκ νέου αὐτοδικαίως μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1933 κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους ἐφαρμοζομένου καὶ ἐπὶ τούτων τοῦ ἀριθμοῦ 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

2. Τὸ μίσθωμα τῶν οὕτω παρατεινομένων μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1914, ἐν Θράκῃ δὲ τοῦ ἔτους 1912, καθοριζομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀριθμῶν 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος.

3. Τὸ μίσθωμα διὰ μὲν τὸ μέχρι 31 Αὐγούστου 1931 χρονικὸν διάστημα παραμένει τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ μῆνα Αὔγουστον 1930 καταβαλλόμενον, διὰ δὲ τὸ ἀπὸ 1)9)1931 μέχρι 31)8) 1933 χρονικὸν διάστημα ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Δ. τῆς 1)7)1927 συντελεστὴς αὐξήσεως δι' ἑκάστην τῶν αὐτόθι ὁριζομένων κατηγοριῶν καταστημάτων καὶ γραφείων αὐξάνεται κατὰ δύο μονάδας.

4. Ἂν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶνε τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ διὰ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου καθοριζόμενον, οὐδεμία αὔξησις καταβάλλεται, ἂν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 35 τοῦ ἀπὸ 1-7-27 Δ. καθοριζόμενον θεμιτὸν μίσθωμα.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπὶ μισθώσεως καταστήματος ἢ γραφείου, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις, ἰσχύει ὑπὲρ τοῦ συζύγου καὶ τῶν κατιόντων αὐτοῦ μόνον, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεχίζουσι τὸ ἐπάγγελμα, τὴν τέχνην ἢ τὴν ἐπιχείρησιν ἐν γένει, δι' ἣν ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ μίσθιον ὑπὸ τοῦ θανόντος.

2. Ἡ παράτασις ἰσχύει καὶ ὑπὲρ τῶν εἰδικῶν διαδόχων τῶν ἀνηλίκων τέκνων μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτοὺς διὰ συμβάσεως μετὰ τῶν ἀνηλίκων μετεβιβάσθη ἡ συνέχισις τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς τέχνης ἢ ἐν γένει τῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἣν ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ μίσθιον. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ μισθωτοῦ.

3. Ἐπὶ διαλύσεως ἐμπορικῆς Ἑταιρείας ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις τῆς μισθώσεως ἰσχύει ὑπὲρ τοῦ συνεταίρου, τοῦ προσληφθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 1)7)1927 Διατάγματος, συνεχίζοντος δὲ τὸ ἐμπόριον ἢ ἐν γένει τὴν ἐπιχείρησιν τῆς Ἑταιρείας. Ἐπὶ πλειόνων τοιούτων προτιμᾶται κατὰ σειρὰν α') ὁ ἰδιοκτήτης ἑταῖρος, β') ὁ ἀρχικὸς μισθωτὴς ἑταῖρος, γ') ὁ ἔχων τὴν μείζονα ἑταιρικὴν μερίδα καὶ ἐπὶ ἴσων μερίδων ὑποφασίζει ὁ Πρόεδρος, λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὸ σύνολον τῶν ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει πραγματικῶν περιστατικῶν. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Ἑταιρείας, θανάτῳ τινὸς τῶν ἑταίρων, εἰς τὰ ὡς ἄνω δικαιώματα αὐτοῦ ὑπεισέρχονται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον συνεχίζουσι τὸ ἐμπόριον ἢ ἐν γένει τὴν ἐπιχείρησιν τῆς Ἑταιρείας.

4. Ἐπὶ βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων μετατρεπομένων εἰς ἀνωνύμους Ἑταιρείας ἢ συγχωνευομένων εἰς τοιαύτας, ἐχούσας ἀντικείμενον τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν, παρατείνεται ἡ μίσθωσις ὑπὲρ τῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος καταβλητέου ηὐξημένου

μισθώματος καὶ ἐπὶ πλέον 20 ο)ο. Τὸ ἥμισυ τῆς προσθέτου ταύτης αὐξήσεως τοῦ 20 ο)ο, σὺν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ παρόντος ποσοστῷ, καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου ὑπὸ τῆς μισθωτρίας Ἑταιρείας ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως.

Ἄρθρον 16.

1. Πᾶσα ὑπομίσθωσις, εἴτε ὁλικὴ εἴτε μερική, συναπτομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δέον νὰ γίνηται τῇ εἰδικῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἄλλως παύει χρηγουμένη ἡ παράτασις, ὑπόκειται δὲ ὅ τε ὑπομισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς εἰς ἔξωσιν.

2. Πρὸς ὑπομίσθωσιν ἐξομοιοῦται καὶ πᾶσα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, ἐφ' οἱᾳδήποτε αἰτίᾳ, ὁλικὴ ἢ μερικὴ παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

3. Ἐπὶ τῶν καταστημάτων ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν γραφείων, ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις συνεταίρου ἢ συνεργάτου ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἀλλ' ἀποχωρούντος τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, παύει ἡ προστασία ὡς πρὸς τὸν προσληφθέντα.

4. Αἱ περὶ ἀπαγορεύσεως ὑπομισθώσεων, ἢ ὁπωσδήποτε παραχωρήσεων χρήσεως τοῦ μισθίου, ὡς καὶ αἱ περὶ καταβολῆς ὑπομισθωμάτων ἢ ποσοστῶν τούτων εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μισθώσεων, διὰ ξενοδοχεῖα ὕπνου, ἢ οἰκοτροφεῖα (pensions), ἢ ἐκπαιδευτήρια ἢ ἐπὶ τοιούτων γενομένων πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν δωματίων ἀποκλειστικῶς πρὸς χρῆσιν διὰ κατοικίαν, ἐὰν, συμφώνως τῇ ἀρχικῇ συμφωνίᾳ ἢ τῇ μεταγενεστέρᾳ ἐγκρίσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, τοιαύτη πράγματι ἐγίνετο χρῆσις τοῦ μισθίου κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1927.

5. Ἰδιοκτήτης ἀκινήτου ἐκμεμισθωμένου ἢ χρησιμεύοντος διὰ ξενοδοχεῖον ἢ οἰκοτροφεῖον (pension) δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ αὐτοῦ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ δωματίων πρὸς ἐνοίκησιν αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκείων του ἐπὶ ἀναλόγῳ μειώσει τοῦ μισθώματος. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν διαφερομένων ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

6. Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν ἔνθα ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον προκειμένου περὶ ξενοδοχείων ὕπνου ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1698, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Ἰουλίου 1923, περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσίας ξένων καὶ ἐκθέσεων ἐπιτροπή, ἧς μετέχουσι δύο πρόσωπα ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὧν εἷς ὡς ἐκπρόσωπος τῶν ἐνοίκων ὁρίζει ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως α') τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ μισθώματος, ὅπερ δικαιοῦνται ν' ἀξιώσωσιν οἱ διευθύνοντες ἢ ἰδιοκτῆται ξενοδοχείων ὕπνου οἰκοτροφείων ἢ παρεμφερῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν καθ' ἡμέραν ἢ κατ' ἄλλα χρονικὰ διαστήματα χρῆσιν δωματίων ἢ διαμερισμάτων, β') τὸ ὑποχρεωτικὸν ἢ μὴ τῆς λήψεως καὶ τροφῆς ὑπὸ τῶν ἐνοίκων, ὡς καὶ τὴν τιμὴν ταύτης, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀρχικῆς συμφωνίας.

7. Θεωροῦνται μισθωταὶ μηνιαίας μισθώσεως, ὡς πρὸς τὴν προστασίαν των μόνον ἐν τῷ μισθίῳ, οἱ ἐν τῷ δωματίῳ ξενοδοχείου ἢ οἰκοτροφείου παραμένοντες ἐν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὡς πρὸς τὸ κατεχόμενον ὑπ' αὐτῶν δωμάτιον, θεωρουμένου πάντοτε ἀνεξαρτήτως τοῦ χώρου αὐτοῦ ὡς δωμάτιον μετὰ μιᾶς κλίνης, ὑπόκεινται δὲ καὶ οὗτοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων νόμων, παρ' ὧν διέπονται.

Ἄρθρον 17.

1. Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 παύει ἡ τοῦ ἐνοικιοστασίου προστασία ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ὑπομισθωτοῦ ὑπεκμισθωθὲν ὅλον ἢ μέρος ἢ τμήματα τοῦ μισθίου καταστήματος ἢ γραφείου (πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου), ὁ δὲ ἀρχικὸς μισθωτὴς καὶ ἕκαστος ὑπομισθωτὴς καταστήματος δικαιοῦται, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος, νὰ παραμείνῃ ἐν μόνῳ τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένῳ καὶ χρησιμοποιουμένῳ χώρῳ τοῦ μισθίου.

2. Ὁ τε ἀρχικὸς μισθωτὴς καὶ οἱ ὑπομισθωταὶ ὀφείλουσι προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ κοινοποιήσεως, νὰ δηλώσωσι πρὸς αὐτὸν ἐντὸς δύο μηνῶν τὰ στοιχεῖα ἑκάστης ὑπομισθώσεως, καὶ ἰδίᾳ τὸ ποσὸν τοῦ ὑπομισθώματος, καὶ νὰ συνάψωσιν, ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως, νέαν σύμβασιν μισθώσεως διὰ τὸ ὑφ' ἑκάστου κατεχόμενον μέρος τοῦ μισθίου, παρέχοντες τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις, μίσθωμα δὲ κανονιζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ συνόλου μισθίου, κατανεμομένης μεταξὺ τῶν πλειόνων τμημάτων ἢ μερῶν τοῦ μισθίου ἀναλόγως τοῦ τε ἐμβαδοῦ, τῆς τοποθεσίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν ἑκάστου τμήματος. Ἐὰν τὸ ὑπό τινος τῶν ὑπομισθωτῶν νῦν καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶνε ἀνώτερον τοῦ οὕτω κανονιζομένου, ἐξακολουθεῖ καταβαλλόμενον τὸ ἀνώτερον.

Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει καὶ ὁ ἰδιοκτήτης προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ ἢ τινὸς τῶν ὑπομισθωτῶν.

3. Ψευδὴς ἐκ μέρους μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν δήλωσις τῶν στοιχείων τῆς ὑπομισθώσεως καὶ ἰδίᾳ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπομισθώματος συνεπάγεται τὴν ἔξωσιν τοῦ ψευδῶς δηλώσαντος μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, κἀκείνης ἀπ' αὐτοῦ τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου.

4. Ἐὰν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως ὁ μισθωτὴς ἀνήγειρεν ἐν τῷ μισθίῳ χώρῳ κτίσματα, ἅτινα δὲν περιέρχονται κατὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, χρησιμοποιοῦνται δὲ ταῦτα νῦν ὑπὸ ὑπομισθωτοῦ, ὁ ἀνεγείρας τὰ κτίσματα δὲν δύναται αὐτοβούλως ν' ἀναλάβῃ τὰ ὑλικὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀλλὰ δικαιοῦται κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα νὰ λαμβάνῃ τὸ ἓν τρίτον τοὐλάχιστον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος κανονιζομένου μισθώματος τοῦ μισθίου ὡς ἔχει, τοῦ καταβαλλομένου τῷ ἀρχικῷ ἐκμισθωτῇ ὑπὸ τοῦ χρησιμοποιοῦντος αὐτὰ ὑπομισθωτοῦ (τοῦ Προέδρου δυναμένου κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν νὰ ὁρίσῃ καὶ μεῖζον ποσοστὸν μέχρι συμπληρώσεως 20 ο)ο ὡς ἐτησίου μισθώματος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὑλικῶν ἀφαιρετέων. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο, ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν καταβλητέου μισθώματος, καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ὡς ἄνω δικαιούμενον.

5. Ἐπὶ ὁλικῆς ἢ μερικῆς ὑπομισθώσεως καταστήματος (οὐχὶ δὲ καὶ ἐργοστασίου) μετὰ τῶν ἐπίπλων, μηχανημάτων, ἐργαλείων, σκευῶν κτλ. τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν ὑπεκμισθωτήν, δικαιοῦται οὗτος ν' ἀναλάβῃ ταῦτα, πλὴν ἐὰν ὁ μισθωτὴς τῶν ἀνεκιμείμενων τούτων προσφέρεται νὰ καταβάλῃ ὡς πρὸς ταῦτα ἀνάλογον, κατὰ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας, μίσθωσιν, κανονιζόμενον ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ὁριζομένην διαδικασίαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται ἡ 3 ἀταξις τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος.

6. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν οἱ ὑπομισθωταὶ γραφείων ἢ καταστημάτων ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὡς καὶ ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίων, οἱαδήποτε μεταξὺ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ μεταγενεστέρα συμφωνία δὲν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν.

7. Λυομένης ἐκ τακτικῶς τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἐὰν ὁ ὑπομισθωτὴς ἀπέκτησεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε, ὡς καὶ τοῦ παρόντος, ἐνοικιοστασίου δικαιώματα ἡ ὑπομίσθωσις διατηρεῖται, ἡ δὲ κατὰ τοῦ μισθωτοῦ ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως.

8. Ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ ὑπομισθωτὴς νὰ καταβάλλῃ ἐφ' ἑξῆς ὅλον τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις κανονιζόμενον μίσθωμα τοῦ μισθίου, ἐφ' ὅσον ὁ κατεχόμενος ὑπ' αὐτοῦ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰς ἄλλον ἐκμίσθωσιν τοῦ κενωθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἀποχωρήσαντος ἀρχικοῦ μισθωτοῦ χώρου.

Ἄρθρον 18.

Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1933 καὶ ἐφεξῆς αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον ἀπὸ τῶν καταστημάτων καὶ γραφείων, δικαιοῦται ὅμως ὁ μισθωτὴς νὰ προτιμηθῇ ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου ἐπὶ ἑτέραν, ἔναντι οἱουδήποτε ἄλλου μισθωτοῦ, διατηρῶν καὶ τὸ δικαίωμα τῆς μὴ μεταβολῆς τῆς χρήσεως, ἐπὶ μισθώματι δὲ μὴ ὑπερβαίνοντι κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος θεμιτὸν μίσθωμα.

Ἄρθρον 19.

Μισθωτὴς παραμένων ἐν τῷ μισθίῳ μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1933 τεκμαίρεται ὅτι ἀσκεῖ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προτίμησιν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ μέχρι 31 Αὐγούστου 1935 ὡς μίσθωμα τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 θεμιτὸν ὅριον.

Ἄρθρον 20.

Ἐπὶ ξενοδοχείων, οἰκοτροφείων καὶ μισθίων χρησιμοποιουμένων ὡς γραφείων, λυομένης καθ' οἱονδήποτε τρόπον τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἐὰν ὁ κατεχόμενος ὑπό τινος ὑπομισθωτοῦ προστατευομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος χῶρος εἶνε ἐλάσσων τοῦ τετάρτου τοῦ ὅλου μισθίου, δικαιοῦται ὁ ἐκμισθωτὴς νὰ ζητήσῃ τὴν ἔξωσιν αὐτοῦ ἐπὶ καταβολῇ ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν ἐλευθέρου μισθώματος ἀναλόγου πρὸς τὸν κατεχόμενον χῶρον μισθίου, διὰ τὸν μέχρι 31 Αὐγούστου 1933 ὑπολειπόμενον χρόνον, τὴν ὁποίαν ἀποζημίωσιν ἐν διαφωνίᾳ καθορίζει ὁ Πρόεδρος.

Ἄρθρον 21.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ κατοικιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περιπτώσεις ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 22.

Δὲν ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1. Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν συνομολογηθεισῶν ἢ συνομολογουμένων διὰ τὴν θερινὴν ἢ χειμερινὴν ἀποκλειστικῶς περίοδον.

2. Ἐὰν ἀστικὸν ἀκίνητον, ὅπερ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐχρησιμοποίει ὁ ἰδιοκτήτης, ἐξεποιήθη ἢ ἐκποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἢ καὶ ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, ὁποτεδήποτε συνταχθέντος, ἀνέλαβεν ἢ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἐκποιήσας νὰ παραδώσῃ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐκποίησις τὸ ρηθὲν ἀκίνητον, κἂν ἔτι συνεφωνήθη ὅπως ὁ ἐκποιήσας παραμείνῃ ἐν τῷ ἐκποιηθέντι ὡς μισθωτὴς ἐφ' ὡρισμένον χρόνον.

3. Ἐπὶ μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων καταστημάτων ἢ γραφείων συνομολογηθεισῶν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1925

4. Ἐπὶ μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων κατοικιῶν, συνομολογηθεισῶν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1927.

5. Ἐπὶ μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων συνομολογηθεισῶν τὸ πρῶτον ἢ ἀνανεωθεισῶν μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1925, καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς παρητήθη ἐγγράφως τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἐξαιροῦνται αἱ ἐν ἄρθρῳ 57 ἀριθ. 5 καθοριζόμεναι εἰδικαὶ περιπτώσεις.

6. Ἐπὶ μισθώσεων οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1923.

7. Ἐπὶ ἀθετήσεως ὅρου τῆς μισθώσεως, δι' ἣν ἀθέτησιν συνεφωνήθη ἐγγράφως ἡ λύσις τῆς μισθώσεως ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς κατὰ παράβασιν τῶν ἀρχικῶν ὅρων τῆς μισθώσεως τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται δι' ἄλλον παρὰ τὸν συμφωνηθέντα σκοπόν. Μεταβολαὶ ἢ προσθῆκαι ἐπουσιώδεις ἐν τῷ μισθίῳ γενόμεναι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐν τῇ συμβάσει συνομολογημένου σκοποῦ ἢ ἐλαφρῶς χαλεπωτέρα χρῆσις τοῦ μισθίου δὲν ἐπάγονται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

8. Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς μισθωτὴς εἶναι ἀλλοδαπὸν δημόσιον, δῆμοι, κοινότητες, ὁμόρρυθμοι, ἀνώνυμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι Ἑταιρεῖαι ἐν γένει ἔχουσαι κεφάλαιον μετὰ τῶν ἀποθεματικῶν ἄνω τῶν 5.000.000 δραχμῶν, πρὸς δὲ τὰ χρηματιστήρια παντὸς εἴδους καὶ αἱ πάσης φύσεως ἀλλοδαπαὶ Ἑταιρεῖαι, ἐργαζόμεναι ἐν Ἑλλάδι ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν εἴτε δι' ὑποκαταστημάτων εἴτε διὰ πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων, ὁσονδήποτε κἂν ἔχουσιν ἢ διαθέτωσιν ἐν Ἑλλάδι κεφάλαιον.

9. Ἐπὶ μισθώσεων, καθ' ἃς οἱ μισθωταὶ εἶνε ὑπήκοοι κρατῶν ἐν οἷς οἱ Ἕλληνες ἀποκλείονται τῆς προστασίας τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος ἐνοικιοστασίου.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται:

α') Οἱ πρόσφυγες ὑπήκοοι ξένων Κρατῶν, Ἕλληνες ἢ μὴ τὸ γένος.

β') Αἱ Ἑλληνίδες τὸ γένος, αἱ ἀποβαλοῦσαι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν συνεπείᾳ γάμου των μετ' ἀλλοδαποῦ ὑπηκόου, ἐφόσον διατελοῦσιν ἐν χηρείᾳ, θανόντος τοῦ ἀλλοδαποῦ συζύγου των, δὲν ἔχουσι δὲ ἄρρενα τέκνα.

γ') Τὰ ἀλλοδαπὰ θεραπευτήρια τὰ λειτουργοῦντα ἐν Ἑλλάδι, δι' ἃ ὅμως ὡς μίσθωμα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἑξῆς καταβάλλεται πλῆρες τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος θεμιτὸν ὅριον, τῆς ἐπὶ πλέον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 κανονιζομένου μισθώματος διαφορᾶς καταβαλλομένης τῷ ἐκμισθωτῇ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου.

10. Ἐπὶ μισθωτῶν κατὰ κοινὴν ἀντίληψιν ὁμολογουμένως πλουσίων. Ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον μαχητὸν οἱ μισθωταὶ μεγάλαι βιομήχανοι, μεγάλοι ἐφοπλισταί, μεγάλοι ἐπιχειρηματίαι, μεγάλοι κτηματίαι, μεγαλέμποροι, μεγάλοι παραγγελιοδόχοι, ξενοδόχοι μεγάλων σχετικῶν ἐπιχειρήσεων, τραπεζῖται γενικοὶ διευθυνταὶ ἐν γένει ἢ διευθύνοντες σύμβουλοι ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἐχουσῶν μετοχικὸν κεφάλαιον ἄνω τῶν 5.000.000 δραχμῶν, χρηματισταί, φήμης ἐπιστήμονες ἀποκερδαίνοντες μεγάλα ποσὰ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἐν γένει, ὁσάκις ἐκ τῆς ἐν συνόλῳ πολυτελοῦς παραστάσεως ἢ ἐμφανίσεως αὐτῶν καὶ τῶν οἰκείων των καὶ τοῦ ἐν γένει πολυδαπάνου βίου ὃν διάγουσι τεκμαίρεται ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία αὐτῶν.

11. Ἐπὶ μισθωτοῦ ἔχοντος μετὰ τῶν συνοικούντων αὐτῷ προσώπων καθαρὰς μηνιαίας προσόδους ἐκ πάσης αἰτίας ἄνω μὲν τῶν 20 χιλ. δραχμῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, ἄνω δὲ τῶν 15 χιλ. δραχμῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν, ἔνθα ἰσχύει τὸ παρόν.

12. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἢ τῶν αὐξήσεων αὐτοῦ ἢ τοῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπομισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 προσθέτων καταβολῶν ἢ τοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου καταβλητέου ποσοῦ.

13. Ἐπὶ κατοικιῶν ἐξαρτωμένων ἐκ λειτουργούντων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ἐὰν ὁ ἔνοικος, καὶ ἂν δὲν ὑφίσταται σχέσις μισθώσεως, ὑπάλληλος ἢ ἐργάτης τοῦ ἐργοστασίου, νομίμως ἔπαυσεν ὢν τοιοῦτος καὶ δὲν ἐξηναγκάσθη πρὸς τοῦτο διὰ μονομεροῦς ἐκ μέρους τοῦ ἐργοδότου ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίου τοῦ τελευταίου μηνὸς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθμοῦ τούτου παρέχεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὸν ἔνοικον ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην πρὸς ἐξεύρεσιν οἰκήματος ἀνάλογος προθεσμία, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τοὺς 3 μῆνας.

14. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς κατοικίας ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων κατὰ τὸ παρὸν οἰκείων ἦτο ἢ ἐγένετο κύριος οἰκίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, νοουμένῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὄροφος κατέστη ἐλεύθερος ἀπὸ 1-7-27 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἠθέλει ἀποφασισθῇ ὅτι συντρέχουσιν ἰδιαίτεραι ἀτομικαί, οἰκογενειακαί, οἰκονομικαί, ἐπαγγελματικαὶ καὶ λοιπαὶ συνθῆκαι μεταξὺ τῶν συνοικούντων ἐν τῇ μισθίῳ οἰκίᾳ, ὥστε ἡ μετοίκησις ἀπάντων τούτων εἰς τὴν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω οἰκίαν δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ χώραν.

15. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων

κατὰ τὸ παρὸν οἰκείων εἶναι ἢ γίνῃ κύριος οἰκίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, νοουμένῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος, τῆς ὁποίας εἰς τουλάχιστον ὄροφος καταστῇ ἐλεύθερος μισθώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τυχὸν στενότης τοῦ τελευταίου τούτου ὁρόφου δὲν καθιστᾷ ἀπολύτως ἀδύνατον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τὴν εἰς αὐτὸν μετοίκησιν ἁπάντων τῶν συνοικούντων.

16. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἤτις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων κατὰ τὸ παρὸν οἰκείων οἰκοδομήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω πόλει κἀπίριον ἔχον τουλάχιστον ἕνα ὅροφον μὲ δωμάτια.

17. Ἐὰν μισθωτὴς καταστήματος ἀπέκτησεν ἀπὸ τῆς 7ης Ἀπριλίου 1927 καὶ ἐντεῦθεν ἢ ἀποκτήσῃ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, νοουμένῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 6, ἴδιον ἀκίνητον εἰς τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ ἢ ἠδύνατο ἢ δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἐπιχείρησιν, ἣν ἀσκεῖ ἢ ἤσκει ἐν τῷ μισθίῳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ διαλυθείσης τῆς ἑταιρείας, ὡς πρὸς τοὺς συνεχίζοντας τὴν ἐπιχείρησιν κληρονόμους τοῦ μισθωτοῦ ἢ συνεταίρους ἢ μέλη τῆς διαλυθείσης ἑταιρείας.

18. Ἐὰν μισθωτὴς καταστήματος ἀσκῇ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐμπορίαν εἰς δύο μίσθια τελοῦντα ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην, αἴρεται ἡ ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου προστασία ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιοτέραν μίσθωσιν, ἐὰν δὲ ὁ μισθωτὴς ἀσκῇ τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν ἢ ἐμπορίαν εἰς πλείονα τῶν δύο καταστημάτων αἴρεται ἡ ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου προστασία ὡς πρὸς τὰς πλέον τῶν δύο ἀρχαιοτέρας ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον μισθώσεις καὶ ὅταν τὰ πλείονα μίσθια ἀνήκουν εἰς διαφόρους ἰδιοκτήτας.

19. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἢ ἡ συνοικοῦσα σύζυγος αὐτοῦ ἢ ἀμφότεροι εἶνε κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἢ γίνωσι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἰδιοκτῆται ἀστικῆς ἀκινήτου περιουσίας ἐξ ἧς ἀπολαμβάνουσιν ἐτησίως μισθώματα ὑπερβαίνοντα τὸ τριπλάσιον τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλομένου μισθώματος, ἢ τὸ διπλάσιον μόνον ἂν ἡ συνολικὴ ἐκ τῆς ἀστικῆς ἀκινήτου περιουσίας ἐστὶ μικροτέρα τῆς τοῦ μισθωτοῦ καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ μισθωτῶν ἐργοστασίων ἢ καταστημάτων ἐν οἷς ἀσκεῖται ἐμπόριον, ὡς καὶ ἂν ὁ ἰδιοκτήτης ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν 10 τοῦ παρόντος ὁμολογουμένως πλουσίων, πλὴν ἂν καὶ ὁ μισθωτὴς εἶνε τοιοῦτος.

20. Ἐπὶ μισθίων ἅτινα πρόκειται νὰ κατεδαφισθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀμέσως λόγῳ ρυμοτομίας πρὸς ἐκτέλεσιν σχεδίου πόλεως.

21. Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται ὡς οἶκος ἀνοχῆς ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. ἢ ἂν ὁ μισθωτὴς ἀπέκτησεν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1925 ἴδιον ἀκίνητον κενὸν καὶ ἐξεμίσθωσεν αὐτὸ ὡς οἶκον ἀνοχῆς.

22. Ἐπὶ μισθίων χρησιμοποιουμένων ὡς χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν ἢ ὡς χορευτικῶν κέντρων (dansing).

23. Ἐπὶ μισθώσεων καφεζυθεστιατορίων, ξενοδοχείων καὶ τῶν ἐν γένει κτήσεων τῶν γραμμῶν τῆς Ἑταιρείας ΣΠΑΠ ἢ τῶν ἀνηκουσῶν τῷ Δημοσίῳ ὡς καὶ ἐπὶ πάσης κτήσεως τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους χρησιμευούσης πρὸς οἱανδήποτε ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, ἤτοι ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 12 τῆς διὰ τοῦ νόμου 2978 κυρωθείσης συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1925 κυρωθείσης νεωτέρας ταυτότητος, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος.

24. Ἐπὶ μισθίων ἀνηκόντων εἰς ἀρχαιολογικὰς σχολὰς ἠμεβαπὰς ἢ ξένας, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀναγκαιοῦσι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

25. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς οἰκίας ἐπὶ ἓξ τουλάχιστον συνεχεῖς μῆνας δὲν διέμεινε, πλὴν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ διαμένῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῷ μισθίῳ αὐτὸς ἢ τις τῶν κατὰ τὸ παρὸν συνοικούντων μετ' αὐτοῦ οἰκείων. Ἡ παραμονὴ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἄλλου τρίτου προσώπου δὲν ἀναπληροῖ τὴν οἰκογένειαν. Ἡ μετὰ τὸ ἐξάμηνον ἐπάνοδος τοῦ μισθωτοῦ δὲν αἴρει τὸ πρὸς ἔξωσιν δικαίωμα τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἐὰν δὲν ἐπῆλθε ῥητὴ ἢ σιωπηρὰ παραίτησις τούτου. Ἡ ἐνίοτε ἐντὸς τοῦ ἑξαμήνου ἐπάνοδος καὶ παραμονὴ τοῦ μισθωτοῦ ἢ τινος τῶν οἰκείων του ἐν τῷ μισθίῳ ἐπί τινας ἡμέρας δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς διακοπὴ τοῦ ἄνω ἑξαμήνου, ἐὰν γίνεται πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως.

Ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει ἀπομακρυνομένων τῆς ἕδρας αὐτῶν διὰ λόγους ὑπηρεσιακὴ ἢ ἐπ' ἀδείᾳ δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις αὕτη.

26. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς διατηρῇ δύο κατοικίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, παύει ἡ παράτασις ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν κατοικίαν, ἐν ᾗ δὲν διαμένει ὁ μισθωτὴς μετὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεὺς καὶ Κοινότητες, Προάστεια καὶ Συνοικισμοὶ περιλαμβανόμενοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νέως Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θεωροῦνται ὡς μία πόλις. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει ἐπὶ μισθώσεων, αἵτινες γίνονται μόνον πρὸς ἀνάρρωσιν ἢ διὰ τὴν θερινὴν περίοδον χάριν ψυχαγωγίας.

27. Ἡ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ 25 ἐφαρμόζεται ἐπίσης, ἐὰν ὁ μισθωτὴς καταστήματος ἢ γραφείου ἐπὶ τρεῖς τουλάχιστον συνεχεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς καὶ διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν χρησιμοποιῇ τὸ μίσθιον. Ἐπὶ δὲ μήπω ληξάσης μισθώσεως καταστήματος ἢ γραφείου δὲν ἐπέρχεται ἐπὶ τῇ λήξει αὐτῆς παράτασις, ἐὰν ἐπὶ 3 τουλάχιστον συνεχεῖς μῆνας τοῦ τελευταίου τῆς συμβατικῆς διαρκείας ἔτους δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο ἢ δὲν χρησιμοποιηθῇ τὸ μίσθιον.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὸ μὴ χρησιμοποιηθὲν τμῆμα ἢ μέρος τοῦ μισθίου ἐπὶ τὸν ὡς ἄνω χρόνον, ἐφ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ αὐτοτελῶς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μειοῦται τὸ μίσθωμα ἀναλόγως τοῦ ἀποδιδομένου τῷ ἰδιοκτήτῃ χώρου.

28. Ἐὰν ὑπεχρεώθη ἢ ὑποχρεωθῇ ὁ μισθωτὴς διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως διὰ φθορὰς ἢ βλάβας ἐπενεχθείσας παρ' αὐτοῦ ἐν τῷ μισθίῳ πέραν τῆς συνήθους χρήσεως, ἀρνεῖται δὲ ὁ μισθωτὴς τὴν πληρωμὴν τῆς τοιαύτης ἀποζημιώσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἐκθεσμωσάσης ἀποφάσεως καταβολὴ αὐτῶν συνεπάγεται τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ λόγου τῆς ἄρσεως.

29. Ἐπὶ ἀκινήτων βεβαρυμένων δι' ἐνυποθήκων δανείων, ὧν οἱ τόκοι ὑπερβαίνουν τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου λαμβανόμενον καθαρὸν μίσθωμα, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἔχει ἄλλην περιουσίαν ἄνω τῶν ἐν ἀριθμῷ 11 τοῦ παρόντος ὁρίων, ἡ δὲ ὑποθήκη ἢ ἡ μεταγραπεῖσα εἰς ὑποθήκην προσημείωσις ἐνεγράφη πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1930 καὶ ἡ ἐξασφαλιζομένη δι' αὐτῆς ἀπαίτησις εἶνε γεγεννημένη πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης, ἀσχέτως δὲ πρὸς τὸν χρόνον τῆς κτήσεως τῆς ὑποθήκης ἂν ἡ ἀπαίτησις στηρίζεται εἰς δημόσιον ἔγγραφον φέρον χρονολογίαν προγενεστέραν τῆς 1 Ἰανουαρίου 1930.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πλὴν τῆς τοῦ ἀριθμοῦ 12 αὐτοῦ, δι' ἣν δὲν ἀπαιτεῖται πρόσκλησις ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς νὰ καταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωτοῦ προσκλήσεως περὶ ἐκκενώσεως τοῦ μισθίου. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἐξώσεως.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 22: α') τοῦ ἀριθμοῦ 5

ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μισθωτῶν προσφύγων, ἀποδεικνυομένης τῆς ἰδιότητός των ταύτης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 ἀριθ. 1 στοιχ. β' τοῦ Δ. τῆς 1-7-27 καθοριζόμενα, β') τοῦ ἀριθμοῦ 6, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μισθωτοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, γ') τοῦ ἀριθμοῦ 8, ἐξαιρέσει τῶν αὐτόθι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν πάσης φύσεως καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστημάτων αὐτῶν, οἱ μισθωταὶ δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐν τῷ μισθίῳ ὑπὸ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος περιορισμούς, ἐὰν δέχωνται νὰ καταβάλλωσιν ἐφεξῆς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Δ. τῆς 1 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1927 καθοριζόμενον θεμιτὸν μίσθωμα.

3. Οἱ μισθωταὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἀριθμῶν 11, 14 καὶ 15 τοῦ ἄρθρου 22 ὡς καὶ οἱ μισθωταὶ καταστημάτων τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιοῦνται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ εὐεργετήματος ἐὰν δέχωνται νὰ καταβάλλωσι τὸ κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ἐξευρεθησόμενον ἐνοίκιον ηὐξημένον κατὰ τὸ 1)5 ἀκόμη αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Μήπω λήξασαι μισθώσεις.

Ἄρθρον 24.

1. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως κατοικίας, καταστήματος ἢ γραφείου συνομολογηθείσης πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1925 καὶ ληγούσης τὴν 31 Αὐγούστου 1930 ἢ μετ' αὐτὴν καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, παρατείνεται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 14 τοῦ παρόντος χρόνου.

2. Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν ἢ καταστημάτων ἢ γραφείων συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ληγουσῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ μίσθωμα αὐξάνεται καὶ καταβάλλεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 μέχρι τῆς λήξεως τῆς συμβατικῆς προθεσμίας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 14 τοῦ παρόντος, μεῖον 20 ο)ο ἐπὶ τῆς ἐπὶ πλέον τοῦ ἤδη καταβαλλομένου μισθώματος αὐξήσεως, σὺν τούτῳ δὲ καταβάλλεται, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀριθ. 4 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος, τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπομισθωμάτων, ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν ὅλων ἐπηυξημένων ὑπομισθωμάτων ὑπερβαίνῃ τὸ ἐπηυξημένον μίσθωμα. Τὸ ἥμισυ τῶν ὑπομισθωμάτων, ὅπερ λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτής, ὑπολογίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν τοῦ ὑπερβάλλοντος τὸ ἐπηυξημένον μίσθωμα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας τῶν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1924 μέχρι 1 Ἀπριλίου 1925 συνομολογηθεισῶν καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ληγουσῶν συμβάσεων καταβάλλεται τὸ συνομολογημένον μίσθωμα, πλὴν ἂν τοῦτο εἶνε κατώτερον τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 4, 5 καὶ 14 τοῦ παρόντος κανονιζομένου μεῖον 20 ο)ο, ὅτε συμπληροῦται εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο.

3. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας τῶν ἐν ἀριθμοῖς 1 καὶ 2 μισθώσεων μέχρι λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταβάλλεται ὡς μίσθωμα ὁλόκληρον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος κανονιζόμενον θεμιτὸν ὅριον. Ὑπαρχούσης δὲ ὑπομισθώσεως, ἐπὶ κατοικιῶν μὲν καταβάλλεται ἐπὶ πλέον καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπομισθωμάτων τοῦ ὑπερβάλλοντος τὸ ἐπηυξημένον τοῦτο μίσθωμα, ἐπὶ καταστημάτων δὲ ἢ γραφείων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 17 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

4. Ἐπὶ μισθώσεων ἐν γένει συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ληγουσῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐὰν κατὰ τὴν σύμβασιν ὁ μισθωτὴς ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ἢ τῷ ἐπετράπη νὰ οἰκοδομήσῃ ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ ἐν τῷ μισθίῳ χώρῳ ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ οὐσιωδῶς τὸ μίσθιον ἢ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς αὐτὸ ἀξίας λόγου προσθήκας καὶ πρὸς τέλεσιν τούτων ἐδαπάνησε σημαντικὰ ποσά, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τοῦ ἡμίσεως τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μισθώσεως ἀξίας τοῦ μισθίου ἄνευ τῶν προσθηκῶν ἢ βελτιώσεων, τῆς τε δαπάνης ταύτης καὶ τῆς ἀξίας τοῦ μισθίου ὑπολογιζομένων εἰς ὑγιὲς νόμισμα, ἰσχύουσιν αἱ ἑπόμεναι διατάξεις:

Α') Ἐὰν κατὰ τὴν σύμβασιν ἀναλαμβάνῃ τὰ ὑλικὰ ὁ μισθωτής, διαρκούσης μὲν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας καταβάλλεται ὡς μίσθωμα τὸ τρίτον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 5 καὶ 14 τοῦ παρόντος κανονιζομένου μισθώματος· μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν παρατάσεως ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Β') Ἐὰν δὲ τὰ οἰκοδομήματα ἢ αἱ μεταρρυθμίσεις παραμένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτήτου :

α') Ἡ προθεσμία τῶν τοιούτων μισθώσεων παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς των ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸ ἓν τρίτον (1/3) τῆς συμπεφωνημένης προθεσμίας, πλὴν ἂν διὰ συμβάσεως συνομολογηθείσης μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1925 παρετάθη συμβατικῶς ἡ ἀρχικὴ προθεσμία.

β') Ὡς μίσθωμα καταβάλλεται, διαρκούσης μὲν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας τὸ τρίτον τοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 κανονιζομένου μισθώματος ἄνευ συμμετοχῆς τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς τὰ ὑπομισθώματα. Μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας μέχρι τῆς κατὰ τὸν ἑπόμενον ἀριθμὸν 5 ἀποσβέσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δαπανηθέντος ποσοῦ τὸ ἥμισυ του κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 κανονιζομένου μισθώματος ἄνευ ἐπίσης συμμετοχῆς εἰς τὰ ὑπομισθώματα, πλὴν ἂν ὁ μισθωτὴς βαρύνεται κατὰ τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν μὲ τὸ σύνολον τῶν φόρων τοῦ ἀκινήτου, ὅτε καταβάλλει τὸ τρίτον, ὡς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀποσβέσεως μέχρι λήξεως τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον α' παρατάσεως καταβάλλεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 θεμιτὸν μίσθωμα τοῦ μισθίου ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ μορφήν. Ἡ τελευταία αὕτη διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἂν ἡ κατὰ τὸ ἐδ. α' παράτασις λήγει πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 14 παρατάσεως, διὰ τὸν μέχρι ταύτης ὑπολειπόμενον χρόνον.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κανονίζεται τὸ μίσθωμα ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς, ἐὰν ἡ περὶ ἧς τὸ στοιχ. τοῦτο Β' μίσθωσις, λήξασα συμβατικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ Δ. τῆς 1)7)27, παρετάθη κατὰ τὸ ἓν τρίτον τῆς προθεσμίας αὐτῆς συνάπτει τῆς διατάξεως τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ρηθέντος διατάγματος τῆς 1)7)27.

5. Πρὸς καθορισμὸν τῆς κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ἀποσβέσεως τῶν δαπανῶν τοῦ μισθωτοῦ ἀνάγονται εἰς ὑγιὲς νόμισμα αἵ τε δαπάναι οἰκοδομήσεως καὶ βελτιώσεων, ὡς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συμβατικῆς προθεσμίας εἰσπράξεις αὐτοῦ, βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεως ἑκάστης, αὐτῶν ἀξίας τῆς δραχμῆς καὶ ὑπολογίζεται ἐπ' ἀμφοτέρων τοκος πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως.

6. Ἐπὶ πασῶν τῶν ἄνω περιπτώσεων ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται ὁποτεδήποτε νὰ λύσῃ τὴν σύμβασιν, εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὸν ἐκμισθωτὴν πρὸ ἑνὸς μηνός, καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄλλως ὑπόκειται εἰς ἔξωσιν.

7. Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται προσέτι καὶ ἐπὶ μισθώσεων οἰκιῶν ἢ καταστημάτων ἢ γραφείων συνομολογηθεισῶν ἀρχικῶς πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ μετέπειτα ἀνανεωθεισῶν ἢ ἀναγνωρισθεισῶν ὡς ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 ἀριθμὸς 3 καὶ 4 τοῦ Δ. τῆς 1-7-1927 καὶ ὧν δὲν ἔληξεν εἰσέτι ὁ χρόνος τῆς κατ' ἀνανέωσιν μισθώσεως, μὴ ἰσχυούσης τῆς τυχὸν γενομένης παραιτήσεως τῶν ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου δικαιωμάτων.

8. Ὁ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονισμὸς μισθώματος διὰ τὴν διάρκειαν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας τῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων ἰσχύει καὶ διὰ τὸν τυχὸν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς συμβα-

τικῆς προθεσμίας ἢ τῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀριθμοῦ 4 στοιχείων Βα' παρατάσεως αὐτῆς κατὰ τὸ 1)3.

9. Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ρυθμισθῶσι κατὰ διάφορον τοῦ ἐν τῷ παρόντι καθοριζομένου τρόπον αἱ μισθωτικαὶ σχέσεις αἱ προκύψασαι ἐκ συμβάσεων συναφθεισῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1916, ληξασῶν δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 1—7—1927 Διατάγματος, καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς ἰδίαις δαπάναις ἀνήγειρεν ἀρτίαν καὶ στερεὰν οἰκοδομήν, ἀνάλογον πρὸς τὸν ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ οἰκοπέδου ἐνδεικνυόμενον προορισμὸν τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τὸν ὅρον ἀναλήψεως τῶν ὑλικῶν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβατικῆς προθεσμίας. Διὰ τοῦ ἐκδοθησομένου Διατάγματος δύνανται νὰ καθορισθῶσιν οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς τὰ ὡς ἄνω οἰκοδομήματα παραμένουσι μετὰ τὸ πέρας τῆς μισθωτικῆς σχέσεως πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἀποσβέσεως τῆς δαπάνης αὐτῶν ἢ ἡ πρὸς τοῦτο ἀναγκαία παράτασις τῆς μισθώσεως καὶ τὸ μισθωτικὸν ἀντάλλαγμα. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω διατάγματος αἱ εἰρημέναι μισθωτικαὶ σχέσεις διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ διατάγματος τῆς 1-7-1927.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Πρόσθετοι ὑποχρεώσεις μισθωτῶν καὶ ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐπὶ τῶν παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος μισθώσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1924 συναφθεισῶν, μήπω δὲ ληξασῶν, ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ δημοτικοῦ ὕδατος, τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 40 τοῦ νόμου 2435 προσθέτου φόρου ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐπὶ τῶν εἰσαδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, τοῦ προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ περιχώρων, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ὑποχρέωσις ἐκκενώσεως τῶν βόθρων ἐπιβάλλεται εἰς τὸν μισθωτὴν καὶ τοὺς ὑπομισθωτάς.

2. Ἐπὶ πλειόνων ὀρόφων αἱ δαπάναι αὗται μερίζονται κατ' ὄροφον, ἀναλόγως τοῦ δι' ἕκαστον ὄροφον καταβαλλομένου ἐν συνόλῳ μισθώματος, μεταξὺ δὲ πλειόνων μισθωτῶν οἰκούντων ἐν τῷ αὐτῷ ὀρόφῳ ἐπίσης ἀναλόγως τοῦ ὑφ' ἑκάστου καταβαλλομένου μισθώματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸ μίσθωμα συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ κατὰ τὸ παρὸν βαρύνον τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου ποσόν. Ἐὰν ἐν τῷ μισθίῳ κατοικῇ καὶ ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς συμμετέχει καὶ οὗτος τῶν δαπανῶν ἀναλόγως πρὸς τὸ βεβαιωθὲν ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας τεκμαρτὸν μίσθωμα τοῦ κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ χώρου.

3. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ τινὸς τῶν μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν νὰ καταβάλῃ τινὰ τῶν κατὰ τοὺς προηγουμένους ἀριθμοὺς βαρυνουσῶν αὐτοὺς δαπανῶν, ἢ ἐν ἀμφισβητήσει τοῦ καταβλητέου ποσοῦ, ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου.

4. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπως ἐκτελέσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευάς, αἵτινες, κατὰ νόμον, συνήθειαν ἢ τὴν σύμβασιν μισθώσεως βαρύνουσιν αὐτόν, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται, ἀδείᾳ τοῦ προέδρου, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπισκευῶν, συμψηφίζων τὴν δαπάνην εἰς τὰς προσεχεῖς δόσεις τοῦ μισθώματος.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ ὁρίζεται καὶ τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ μίσθωμα τῶν τεσσάρων μηνῶν.

5. Ἐπὶ καταστημάτων ἐν γένει ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τῷ ἐκμισθωτῇ πᾶν ἐπὶ πλέον ποσὸν ἀσφαλίστρων κατὰ πυρός, ὅπερ ἠθέλησεν ἀναγκασθῇ νὰ καταβάλλῃ οὗτος λόγῳ ἐκθέσεως τοῦ ἀκινήτου εἰς μείζονα κινδύνου συνεπείᾳ πράξεων τοῦ μισθωτοῦ παρὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Θεμιτὸν μίσθωμα.

Ἄρθρον 26.

1. Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1930 μέχρι 31 Αὐγούστου 1935 ἀθέμιτον μίσθωμα θεωρεῖται διὰ τὰς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταρτισθησομένας συμβάσεις μισθώσεων τὸ ὑπερβαῖνον δ ἀ μὲν τὰς κατοικίας τὸ εἰκοσαπλάσιον, διὰ δὲ τὰ καταστήματα καὶ γραφεῖα τὸ εἰκοσιδιπλάσιον τῆς κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 ἀριθ. 2 ὡς πρὸς τὰ μὴ μεμισθωμένα ἢ μὴ ὠκοδομημένα κατὰ τὸ 1914 μίσθια.

2. Μισθωτής, καταβάλλων μίσθωμα θεωρούμενον κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἀθέμιτον, δικαιοῦται ν' ἀξιώσῃ μείωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὡς ἄνω θεμιτὸν ὅριον. Μέχρι τοῦ καθορισμοῦ τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ συμφωνημένου μισθώματος, δικαιούμενος ἐν περιπτώσει μειώσεως εἰς συμψηφισμὸν τῶν ἐπὶ πλέον καταβληθέντων.

3. Πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως ν' ἀπευθυνθῇ δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον, ὅστις κανονίζει τὸ θεμιτὸν μίσθωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΧΗ' νόμου καὶ τοῦ παρόντος.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1921. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ παλαιοτέρων οἰκοδομῶν, ἐφ' ὧν ἐγένοντο πρὸς ἀνακαίνισιν, εὐρυνσιν καὶ βελτίωσιν αὐτῶν ἐπισκευαί, δι' ἃς ἐδαπανήθη ποσὸν ἴσον τουλάχιστον πρὸς τὸ 1)3 τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐπισκευῶν.

5. Ἀποφάσεις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις προηγηθέντων διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου, εἴτε μειοῦσαι τὸ συμβατικὸν μίσθωμα ὡς ἀθέμιτον εἴτε αὐξάνουσαι ὡς εὐτελὲς τοῦτο, διατηροῦσι τὸ κῦρος αὐτῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν μισθωτικῶν τούτων σχέσεων τῶν περὶ αὐξήσεως μισθωμάτων διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἐξαίρεσιν τῆς παρούσης διατάξεως ἀποτελοῦσιν ἀποφάσεις μειοῦσαι τὸ συμπεφωνημένον μίσθωμα ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1921, αἵτινες παύουσιν ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

6. Πᾶσα συμφωνία ἀντίθετος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ καὶ παραίτησις ἀπὸ τῶν ἐκ τούτου χορηγουμένων δικαιωμάτων τῷ μισθωτῇ, θεωρεῖται ἄκυρος.

7. Ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν καὶ δικαστηρίων, ἐκδοθεῖσαι μετὰ τὰ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1926 καὶ ἐντεῦθεν ἐκδοθέντα Διατάγματα Ἐνοικιοστασίου ἢ καὶ οἱαδήποτε μισθωτικαὶ συμβάσεις καταρτισθεῖσαι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 57 ἀριθμὸς 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος.

8. Πᾶσαι αἱ ἄνω διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς διὰ τοῦ παρόντος εἰδικῶς καθορίζονται μείζονες τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁρίων αὐξήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἰδιοκατοίκησις.

Ἄρθρον 27.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις ἐπὶ κατοικιῶν ὑπὸ τοὺς ἑξῆς περιορισμούς: α') ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ κατοικῇ μονίμως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐν ἔτος τουλάχιστον συνεχῶς πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς ἐν ξενοδοχείῳ ἢ ἐν οἰκίᾳ μὴ ἀνηκούσῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς οἰκείους μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντας, ἢ καὶ ἐν οἰκήματι ἢ ὀρόφῳ ἢ διαμερίσματι ἰδίῳ μέν, ἀλλ' ἀνθυγιεινῷ ἢ ἀνεπαρκεῖ ἐν σχέσει πρὸς τὰς οἰκογενειακὰς, ἀτομικὰς, οἰκονομικὰς, ἐπαγγελματικὰς καὶ λοιπὰς συνθήκας αὐτοῦ, β') ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει ν' ἀπέκτησε τὸ ἀκίνητον, ἢ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως νὰ ἔχῃ ὑπογράψῃ προσύμφωνον ἀγορᾶς αὐτοῦ, πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1930, γ') ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν μισθωτὴν, ἂν δὲ ἡ ἰδιοκατοίκησις

ἀσκῆται κατὰ ὑπομισθωτοῦ προστατευομένου ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου, εἰς τοῦτον, ὁλόκληρον ἢν κατέχει κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κατοικίαν, ἐὰν δὲ αὕτη εἶναι μίσθωμα, προσφέρει αὐτὴν μόνον ἐὰν αὕτη ὑπάγεται εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, ἀδιαφόρως ἂν ἡ μίσθωσις ἔχει συνομολογηθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ τινος τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων, πλὴν τῶν ἐξ ἀγχιστείας συγγενῶν, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ ἰδιοκατοικήσῃ καὶ μετὰ τῶν τελευταίων τούτων.

Τὴν οἰκίαν ταύτην δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ παράσχῃ ἢ ὑπεκμισθώσῃ πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις μισθωτὴν ἢ ὑπομισθωτήν, ἐὰν δέχεται ταύτην, ὁπότε οὗτος ὑπεισέρχεται εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ ἰδιοκτήτου. Τὸ μίσθωμα τῆς οἰκίας ταύτης κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Ἐὰν δὲν κατέχῃ οἰκίαν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω ἢ ὑπαγομένην εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, ἢ ἐὰν δι' ἀνεπάρκειαν τοῦ κατεχομένου διαμερίσματος κατὰ τὸ στοιχεῖον α' τοῦ παρόντος ζητεῖται ἐπέκτασις ἰδιοκατοικήσεως εἰς ἄλλο διαμέρισμα ἢ ὄροφον τοῦ αὐτοῦ μισθίου, ἢ ἐὰν ἐγκατέλειπεν ὁ ἰδιοκτήτης ἣν κατεῖχεν οἰκίαν λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως εἰς ταύτην τοῦ κυρίου αὐτῆς, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προσφοράν, ἐκτὸς ἐὰν κατέχων τοιαύτην τὴν 1ην Μαρτίου 1930 κατέλιπεν αὐτὴν πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως, δ') ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὰ ἔξοδα μετακομίσεως εἰς τὸν ἐξωθούμενον μισθωτήν, ὧν τὸ ποσὸν ἐν διαφωνίᾳ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου. Τὸ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 5 τοῦ ἄρθρου 2 δικαίωμα προτιμήσεως δὲν κωλύει τὴν ἰδιοκατοίκησιν.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀριθ. 1, στοιχ. α' τοῦ παρόντος θεωροῦνται ὡς μία πόλις αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, τὰ δύο Φάληρα, ἡ Καλλιθέα, ἡ Ρ.ζόπολις, ἡ Ν. Ἰωνία, τὸ Γαλάτσι καὶ τὸ Ψυχικόν.

3. Ἐπὶ ἰδιοκτήτου ἔχοντος πλείονας κατοικίας τὸ δικαίωμα ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται ἐφ' ἅπαξ ὡς πρὸς μίαν μόνον ἐξ αὐτῶν, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐπαναλήψεως ἐφόσον ἡ γενομένη ἄσκησις ἐπέτυχεν ὡς πρὸς τὴν μίαν ἐκ τούτων, εἴτε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἴτε μετ' αὐτήν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἰδιοκατοίκησις ἠσκήθη δι' ἀκατάλληλον ἢ ἀνθυγιεινὸν διαμέρισμα λόγῳ τῶν περιορισμῶν τῶν προηγουμένων ἐνοικιοστασίων ἢ ἐὰν ὕστερον ηὔξησαν δι' ἐπιγεννήσεων ἢ δι' ἐπιγενομένων γάμων οἰκείων συνοικούντων τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, οὕτως ὥστε ὁ κατεχόμενος χῶρος δὲν εἶνε ἐφεξῆς ἐπαρκὴς διὰ τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κατεχομένη ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἰδιόκτητος οἰκία προσφέρεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν μισθωτήν, τοῦ μισθώματος ἐν διενέξει κανονιζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου. Ἐὰν μεταξὺ τῶν πλειόνων μισθωτῶν εἶνε καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἀξιωματικοὶ ἢ πολιτικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ συνταξιοῦχοι, δὲν ἀσκεῖται κατὰ τούτων ἡ περὶ ἰδιοκατοικήσεως ἀγωγή, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἄλλος μισθωτὴς κατέχων κατοικίαν κατάλληλον διὰ τὴν οἴκησιν τοῦ ἰδιοκτήτου.

4. Μὴ ἐπαρκοῦντος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ἑνὸς διαμερίσματος διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται διὰ πλείονα συγχρόνως διαμερίσματα τῆς αὐτῆς οἰκίας κατεχόμενα ὑπὸ διαφόρων μισθωτῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τυχὸν κατεχομένη οἰκία προσφέρεται εἰς τὸν μισθωτήν, περὶ οὗ ἤθελεν ἀποφασίσῃ ὁ πρόεδρος.

5. Ἐπιτρέπεται ἐπέκτασις τῆς οἰκήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, εἰς τὸ ὑπόλοιπον ὑπὸ μίσθωσιν μέρος τοῦ αὐτοῦ ὀράφου, ἐν ᾧ οὗτος κατοικεῖ, ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

6. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐὰν ὦσιν οἰκεῖοι αὐτοῦ καὶ συνοικοῦν μετ' αὐτοῦ 6 τουλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου τούτου.

7. Ὁ ἰδιοκτήτης ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξώσῃ τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτήν, ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 30, δὲν δύναται νὰ ἐξωσθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ αὐτοῦ, λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως.

8. Ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προϊσχυσάντων ἐνοικιοστασίων ὑποχρέωσις τοῦ ἰδιοκατοικήσαντος ἢ ἀνακοδομήσαντος ἰδιοκτήτου πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς τοῦ μισθώματος τῆς προσενεχθείσης εἰς τὸν πρώην μισθωτὴν αὐτοῦ οἰκίας παύει ἢ 31 Αὐγούστου 1930.

Ἄρθρον 28.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ἄνευ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀριθ. 1 στοιχ. α' περιορισμοῦ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μονίμου κατοικίας, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος: α') πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος ἀναγραφομένων ἀπόρων καὶ ἐφόσον ἔχει μίαν μόνον οἰκίαν, β') χῆραι συνοικοῦσαι μετὰ θυγατέρων ἢ καὶ ἀνηλίκων ἀρρένων, γ') ἀνάπηρος πολέμου, ἢ χήρα ἀναπήρου ἢ θύματος πολέμου ἢ μήτηρ τοιούτου μὴ ἔχουσα σύζυγον προστάτην, τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀναπήρου ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῷ ἢ τῇ χήρᾳ δικαιώματος συντάξεως ὡς ἀναπήρου, ἢ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ εἰς μόνιμον διαθεσιμότητα ἢ τιμητικὴν ἀποστρατείαν, δ') ἀξιωματικός, δημόσιος ἢ δημοτικὸς ὑπάλληλος, πολιτικὸς ἢ στρατιωτικὸς συνταξιοῦχος, χῆραι, ἀνήλικα ὀρφανὰ αὐτῶν, ε') σύζυγος ἢ ἀνιὼν ἢ κατιὼν ἢ οἰκεῖος, κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ παρόντος, τῶν ἀνωτέρω προσώπων, ἐφ' ὅσον συνοικεῖ μετὰ τούτων, ἐὰν πάντες οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω στοιχ. β ἕως δ' ἀναφερόμενοι δὲν εἶνε ὁμολογουμένως πλούσιοι, στ') πολύτεκνος ἔχων πέντε τοὐλάχιστον τέκνα, τὰ μὲν ἄρρενα ἀνήλικα, τὰ δὲ θήλεα ἄγαμα ἐφ' ὅσον διαμένει ἐν Ἑλλάδι, ζ') σεισμοπαθὴς τῆς σεισμοπλήκτου περιφερείας Κορινθίας κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3708 καὶ η') ἐὰν ὁ μισθωτὴς κέκτηται ἰδιόκτητον οἰκίαν ἐν τῇ αὐτῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος πόλει, ἡς εἷς τοὐλάχιστον ὄροφος εἶνε ἐκτὸς ἐνοικιοστασίου ἀποδίδων μίσθωμα μεῖζον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλομένου.

2. Προκειμένου περὶ μόνου προικώου ἀκινήτου, ἀδιατιμήτου ἢ οὗ, ὁ προικοληπτήσας σύζυγος δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται τὴν ἰδιοκατοίκησιν ἄνευ τῆς τηρήσεως ὡς πρὸς αὐτὸν τῶν χρονολογιῶν τῶν στοιχείων α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 27 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος, ἐφόσον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προικεδότου πληροῦνται οἱ ὅροι τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, προκειμένου δὲ περὶ γάμου τελεσθησομένου ἐν τῷ μέλλοντι ἄνευ τινὸς ὅρου.

Ἄρθρον 29.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται διὰ κατάστημα ἢ γραφεῖον (μὴ ἐξαιρουμένων τῶν δημοσίων γραφείων) ἢ οἰκοτροφεῖον (pension), ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν κατ' ἐπιχείρησιν μίσθωσιν δωματίων, ἢ διὰ μικτὴν χρῆσιν ὡς κατοικία ἅμα καὶ κατάστημα ἢ γραφεῖον, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἡ οἰκοδομικὴ διακεκριμένη εἶνε κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἢ ἦτο κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς μισθώσεως τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται τοῦτο νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἄνευ μεταρρυθμίσεως διὰ κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ὅταν τὸ μίσθιον χρησιμοποιῆται ὡς ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον μετὰ ἢ ἄνευ οἰκοτροφων, πλὴν ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1930 τὴν μισθωτικὴν ἀξίαν τοῦ Σεπτεμβρίου 1914 ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 24, ἐπιτρεπομένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦ ἐκ νέου δικαστικοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας ταύτης.

2. Ἡ ἰδιοκατοίκησις ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου τούτου περιορίζεται εἰς τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἐνοίκησιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῶν συνοικούντων οἰκείων χῶρον.

Ἄρθρον 30.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀργεῖ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

α') Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων ἔσχεν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1927 καὶ ἐντεῦθεν ἢ ἂν ἔχῃ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἢ ἀποκτήσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ διαθέσιμον οἰκίαν ἢ ὄροφον κατάλλη-

λον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ἵνα ἰδιοκατοικήσῃ, ἀλλ' εἴτε ἐξεμίσθωσε τοὺς χώρους τούτους, εἴτε ἐπώλησε τὸ ἀκίνητον. Τοῦ περιορισμοῦ τούτου ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπάρξεως τοῦ διαθεσίμου χώρου δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἕνεκα νόσου, ἢ διότι ὁ ὡς ἄνω διαθέσιμος χῶρος ἦτο ἀνθυγιεινός, ἀνεπαρκὴς ἢ ὑπερβολικὸς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἰδιοκτήτου, εἴτε ἕνεκα ἄλλης δεδικαιολογημένης αἰτίας.

β') Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης παρητήθη ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1927 ἢ παραιτηθῇ εἰς τὸ μέλλον ἐγγράφως τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ δι' ὅσον χρόνον παρητήθη. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 28, ὅταν ὁ προικοδότης εἶχεν ἐγγράφως παραιτηθῇ τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως, ἐκτὸς ἂν ὁ γάμος τελεσθῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Παράτησις ἄνευ τακτῆς προθεσμίας γενομένη πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1927 ἀποκλείει τὴν ἰδιοκατοίκησιν μόνον ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ἐγένετο ἐπὶ οὐσιώδει ἀνταλλάγματι ὠφελείας τοῦ παραιτηθέντος.

γ') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶναι ἄπορος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ συνοικῇ μετὰ πέντε τοὐλάχιστον τέκνων ἐξ ὧν τὰ μὲν ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα, τὰ δὲ θήλεα ἄγαμα, πλὴν ἂν καὶ ὁ ἰδιοκτήτης εἶνε ἄπορος.

δ') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶναι ἀνάπηρος καὶ συγχρόνως ἄπορος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ἐὰν δὲν ἔχῃ ἄλλο εἰσόδημα πλὴν τῶν ἀποδοχῶν του ὡς ἀναπήρου ἔστω καὶ ἂν αὗται ὑπερβαίνουν τὸ ὅριον τοῦ ἀπόρου, πλὴν ἂν καὶ ὁ ἰδιοκτήτης διατελῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

2. Τὸ πρὸς ἐναλλαγὴν ὁρόφων δικαίωμα ἀργεῖ ὁσάκις ὁ ἰδιοκτήτης, κατοικῶν πρότερον ἐν ἑτέρᾳ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὑγιεινῇ καὶ καταλλήλῳ ἐξεμίσθωσε ταύτην μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1925 καὶ κατέλαβε διαμέρισμα ἄλλης οἰκίας του, ἐξ ἧς ἀξιοῖ ἤδη ἐναλλαγὴν ὁρόφου.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐὰν ὁ ἕνεκα ἰδιοκατοικήσεως ἐξωσθεὶς μισθωτὴς εἶνε ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος ἀπόρων, παρέχεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκκενώσεως τῆς οἰκίας ποσὸν κατὰ μῆνα ἴσον :

α') πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ Σεπτεμβρίου 1914 τῆς ἐξ ἧς ἐξώσθη οἰκίας διὰ τὸ μέχρι 31 Αὐγούστου 1931 διάστημα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 1000 δραχμὰς μηνιαίως.

β') πρὸς τὸ ὀκταπλάσιον τῆς αὐτῆς μισθωτικῆς ἀξίας διὰ τὸ μεταξὺ 1 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ 31 Αὐγούστου 1932 δ.ετημα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 800 δρ. μηνιαίως.

γ') πρὸς τὸ ἑξαπλάσιον τῆς αὐτῆς μισθωτικῆς ἀξίας διὰ τὸ μεταξὺ 1 Σεπτεμβρίου 1932 καὶ 31 Αὐγούστου 1933 διάστημα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 600 δραχμὰς μηνιαίως.

δ') πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς αὐτῆς μισθωτικῆς ἀξίας διὰ τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1933 ἕως 31 Αὐγούστου 1934 διάστημα, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 200 δραχμὰς μηνιαίως.

2. Τὸ κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ποσὸν καταβάλλεται κατὰ τὰς διὰ Διατάγματος ὁρισθησομένας δόσεις εἰς τὸν ἐξωσθέντα ἄπορον μισθωτήν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἡ μετοίκησις γίνεται εἰς οἰκίαν ἀνήκουσαν εἰς τὸν ἰδιοκατοικήσαντα ἰδιοκτήτην ἢ εἰς οἰκίαν τρίτου ὑπαγομένην εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον, ὁπότε τὸ Ταμεῖον βαρύνεται μὲ τὴν τυχὸν διαφορὰν ἑκάστοτε τοῦ μισθώματος τῆς νέας οἰκίας ἐπὶ πλέον ἐκείνου, ὅπερ θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν παλαιάν, πάντοτε ὅμως μέχρι τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ὁρίων, ἡ πέραν τῶν ὁποίων διαφορὰ βαρύνει τὸν μετοικήσαντα μισθωτήν.

Ἄρθρον 32.

1. Πᾶσα περὶ ἐξώσεως λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως ἐκδιδομένη ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

2. Συζήτησις ἀγωγῆς ἀφορώσης εἰς ἄσκησιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν κεφάλαιον δικαιωμάτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

3. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου κανονίζεται καὶ ἡ προθεσμία τῆς ἐκκενώσεως, οὐδέποτε ὅμως κατωτέρα τῶν δύο οὐδ' ἀνωτέρα τῶν τεσσάρων μηνῶν, καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 33.

1. Ἰδιοκτήτης, ἀσκήσας τὸ ἐκ τῶν προηγουμένων ἄρθρων τοῦ παρόντος κεφαλαίου δικαίωμα καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἐξεκενώθη τὸ μίσθιον, μὴ χρησιμοποιήσας αὐτὸ συνεχῶς ἄνευ εὐλόγου αἰτίας δι' ὃν λόγον ἠξίωσεν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ ἐξωσθέντι μισθωτῇ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐτησίου ἐπηυξημένου μισθώματος, ἐπιδικαζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ' καὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως, ἐφόσον ὁ μισθωτὴς ἤθελεν ὑποστῇ ζημίαν μείζονα τοῦ ἄνω ποσοῦ.

2. Ἐν ἢ περιπτώσει ὁ ἰδιοκτήτης ἐπέτυχε, δυνάμει τῶν προϊσχυσάντων Ἐνοικιοστασίων ἢ τοῦ παρόντος, ἀπόφασιν κατά τινος τῶν μισθωτῶν, εἴτε ἰδιοκατοικήσεως, εἴτε ἐναλλαγῆς ὁρόφων ἢ διαμερισμάτων καὶ δὲν ἐξετέλεσε ταύτην συμβληθείσης μετὰ τοῦτο ἐπὶ μείζονι μισθώματι ἢ οἱῳδήποτε ἀνταλλάγματι, δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ κατ' ἄλλου μισθωτοῦ ἀγωγὴν οὔτε ἰδιοκατοικήσεως οὔτε ἐναλλαγῆς, κατὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ μισθωτοῦ δύναται νὰ ἐγείρῃ νέαν ἀγωγήν, ἐὰν παρῆλθεν ὁ συμφωνηθεὶς χρόνος.

Ἰδιόχρησις.

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις αἴρεται ἐπὶ καταστημάτων χάριν ἰδιοχρήσεως πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἐν γένει, βιομηχανίας ἢ τέχνης, ἢ πρὸς ἀπαραίτητον ἐπέκτασιν αὐτῶν ἢ ἐξυπηρέτησιν πληρεστέρας καὶ σκοπιμωτέρας λειτουργίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἐκμισθωτὴς ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του εἰς μίσθιον μὴ ἀνῆκον εἰς αὐτόν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1928 καὶ εἶναι κύριος τοῦ μισθίου πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1930. Προσωρινὴ διακοπὴ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος δὲν κωλύει τὴν ἰδιόχρησιν ἂν ἐγένετο ἐκ δεδικαιολογημένης αἰτίας.

2. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοχρήσεως καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν γραφείων αὐτοῦ ἐπὶ καταβολῇ ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου.

3. Εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον «ἐκμισθωτοῦ» δὲν περιλαμβάνεται ὁ ὑπεκμισθωτής.

Ἄρθρον 35.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοχρήσεως ἀργεῖ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α') Ἐπὶ μισθωτῶν εἰσελθόντων τὸ πρῶτον εἰς τὸ μίσθιον μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1925. β') Ἐπὶ μισθίων, ἐν οἷς εἶναι ἐγκατεστημέναι παρὰ τοῦ μισθωτοῦ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἀποτελοῦσαι οὐσιῶδες μέρος τῆς ἐν τῷ μισθίῳ ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ παλαιῶν ὑποστέγων ἢ παραπηγμάτων. γ') Ἐπὶ μισθωτῶν, παρ' οἷς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ὑφίστανται ἐξαιρετικῶς δυσχερεῖς οἰκονομικαὶ συνθῆκαι, καθιστῶσαι ἀδύνατον τὴν ἀλλαχοῦ ἄσκησιν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἂν ἤθελε διαταχθῇ ἰδιόχρησις.

2. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοχρήσεως ἀσκεῖται ἄνευ τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 34 καὶ 35 στοιχ. α' καὶ β' τοῦ παρόντος ἀναγραφομένων περιορισμῶν εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α') Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς ὁ ἐκμισθωτὴς εἶναι πρόσωπον, στρατευθὲν κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν πολέμους, ἢ ἐθελοντὴς κατ' αὐτοὺς ἢ ἀξιωματικὸς ἀποστρατευθείς, ἢ κατιών, ἀνιών ἢ ἀδελφὸς τοιούτων προσώπων, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ συμβάσει εἶχεν ὁπωσδήποτε συμφωνηθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ μισθίου, ἢ ἡ μίσθωσις

συνομολογήθη ἕνεκα τῆς ἐπιστρατεύσεως. β') Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἰδιοκτητῶν ὀρφανῶν πατρός, μὴ δυναμένων μέχρι τοῦδε λέγῳ τῆς ἀνηλικότητός των νὰ ἀσκοῦν ἐπάγγελμα ἢ χηρῶν καὶ προτιθεμένων ἤδη τὸ πρῶτον νὰ ἀσκήσουν τοιοῦτον. γ') Ἐφ' ὅσον ὁ ἐκμισθωτὴς εἶχε σύζυγον, πατέρα, ἢ υἱὸν πεσόντα ἐν πολέμῳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ ἐκμισθώσεως ἀναπήρου ἢ ἔχοντος σύζυγον ἢ υἱὸν ἢ πατέρα καταστάντα ἀνάπηρον ἐν πολέμῳ. δ') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἀσκῇ ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ πόλει τὴν αὐτὴν ἢ διάφορον ἐπιχείρησιν εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς καταστήματα· ἐὰν δὲ τὴν ἰδιόχρησιν ζητήσωσιν οἱ πλείονες ἰδιοκτῆται, κατὰ προτίμησιν τοῦ μισθωτοῦ ὁρίζεται τὸ ἐκκενωθησόμενον μίσθιον. ε') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς καταστήματος ἢ συνεταῖρος αὐτοῦ εἶναι ἢ γίνῃ κύριος καταστήματος, ὅπερ ἤθελε καταστῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐλεύθερον μισθώσεως καὶ εἰς ὃ δύναται ἀζημίως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐπιχείρησίν του. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν τὸ ἴδιον κατάστημα εἰς ὃ ἠδύνατο ἀζημίως ν' ἀσκήσῃ τὸ ἐπάγγελμά του κατέστη ἐλεύθερον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1925 καὶ ἐξῆς. στ') Ἐπὶ μισθωτῶν καταστημάτων ἢ γραφείων δι' ὃ αἴρεται τὸ ἐνοικιοστάσιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἤσκουν τὸ ἐπάγγελμά των εἰς μίσθιον μὴ ἀνῆκον εἰς αὐτοὺς πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1925.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 34 καὶ τοῦ ἀρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι ἀνιών, κατιὼν ἢ ἀδελφὸς τοῦ ἐπαγγελματίου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἰδιόχρησις.

4. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούμενος εἰς ἰδιόχρησιν δὲν πρόκειται νὰ ἐνασκήσῃ εἰς τὸ μίσθιον τὴν αὐτὴν ἣν μέχρι τοῦδε ἤσκει ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ ἑτέραν παραπλησίαν τοιαύτην, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου.

5. Ὁ ζητῶν τὴν ἰδιόχρησιν ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν καθ' οὗ ἀσκεῖται ἡ ἰδιόχρησις μισθωτὴν τὸ ὁλόκληρον, ὅπερ κατέχει κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μίσθιον κατάστημα, ἐὰν τοῦτο διατελῇ ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον, ἀδιαφόρως ἂν ἡ μίσθωσις ἔχῃ συναμολογηθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ τινος τῶν οἰκείων αὐτοῦ, μεθ' οὗ ἀσκεῖ ἐπάγγελμα ἐν τῷ μισθίῳ. Τὸ κατάστημα τοῦτο δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ὑπεκμισθώσῃ πρὸς τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτήν, ὑπεισερχόμενον εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ ἰδιοκτήτου.

6. Ἐὰν δὲν κατέχῃ κατάστημα, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προσφορὰν τοιούτου, ἐκτὸς ἂν, κατέχων τὴν 7 Ἀπριλίου 1927, κατέλιπε τοῦτο πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως.

7. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 32 καὶ 33 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοχρήσεως.

8. Διατασσομένης ἰδιοχρήσεως, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ἀριθμὸν 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν προσφέρεται τῷ μισθωτῇ κατάστημα, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ αὐτῷ ἀποζημίωσιν κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου ἴσην πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀνοικοδόμησις.

Ἄρθρον 36.

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατὰ τὸ παρὸν παρατάσεως τῆς μισθώσεως ἐπιτρέπεται ἀνοικοδόμησις ἢ μεταρρύθμισις παντὸς μισθίου εἴτε κατοικίας, εἴτε καταστήματος εἴτε γραφείου εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

α') Ἐὰν πρόκηται νὰ κατεδαφισθῇ μονώροφος οἰκοδομὴ μετὰ ἢ ἄνευ ὑπογείου πρὸς ἀνέγερσιν νέας ἐχούσης χωρητικότητα χρησιμοποιήσιμον τοὐλάχιστον διπλασίαν τῆς παλαιᾶς, ἐὰν αὕτη ἦτο κατοικία.

β') Ἐὰν πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ νέα οἰκοδομὴ ἐπὶ χώρων ἀσκεπῶν, περιφράκτων ἢ μή, ἔστω κἂν ἐπ' αὐτῶν ὑφίστανται γενόμενα παρ' οἱουδήποτε ὑπόστεγα ἢ οἰκοδομήματα ἰσόγεια κατεδαφιζόμενα.

γ') Ἐπὶ πεπαλαιωμένων διωρόφων οἰκοδομῶν ὑπὸ τὸν ὅρον ἀνοικοδομήσεως χώρου τοὐλάχιστον μεγαλειτέρου κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ κατεδαφιζομένου, ἐπὶ δὲ τριωρόφων τοιούτων ὑπὸ τὸν ὅρον ἀνοικοδομήσεως χώρου τοὐλάχιστον ἴσου πρὸς τὸν κατεδαφιζόμενον.

2. Ἡ αὐτὴ διάταξις δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπίσης ἐπὶ παντὸς εἴδους μισθίων, ἐὰν πρόκηται ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀνοικοδομήσεις, μεταρρυθμίσεις, ἀνυψώσεις, βελτιώσεις καὶ προσθῆκαι, σκοπὸν ἐχουσαι τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν σκοπιμωτέραν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στέγης ἐν γένει διαρρύθμισιν τῶν οἰκοδομῶν.

3. Τῆς κατεδαφίσεως πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἢ οἱανδήποτε κατὰ τὰ ἄνω μεταρρύθμισιν ἐξαιροῦνται: α') Τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ δι' ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων λειτουργοῦντα τυπογραφεῖα, ἐφ' ὅσον ἡ μετακίνησις τῶν μηχανικῶν καὶ ἄλλων ἐγκαταστάσεων δὲν εἶναι δυνατὴ ἄλλαχοῦ καὶ μάλιστα ἄνευ οὐσιώδους βλάβης αὐτῶν. β') Τὰ παντὸς εἴδους σχολεῖα. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ παραπηγμάτων ἢ παλαιῶν ὑποστέγων.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῇ περιοχῇ ἢ τῇ αὐλῇ τοῦ μισθίου ἀνέγερσις οἰκοδομῆς ἢ οἱᾳδήποτε μεταρρύθμισις τοῦ μισθίου, μὴ παρακωλύουσα οὐσιωδῶς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐξαιρεῖται τῆς τοιαύτης διατάξεως ἐπὶ ἐργοστασίων ἢ σχολείων ἡ περιοχὴ ἢ αὐλὴ μέχρις ἐμβαδοῦ τριακοσίων πεντήκοντα τεκτονικῶν τετραγ. μέτρων, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ὁ χῶρος οὗτος εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸ ἐργοστάσιον ἢ τὸ σχολεῖον.

5. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ καταστημάτων ἐπιτρέπεται ἡ κατεδάφισις ὡρισμένου χώρου τοῦ μισθίου, ἐφ' ὅσον ὁ χῶρος οὗτος πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς εἴσοδος, προκειμένου ἐν τῇ περιοχῇ ἢ τῇ αὐλῇ τοῦ μισθίου νὰ ἀνεγερθῇ οἰκοδομή. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν μισθωτὴν τοῦ κατεδαφιζομένου καταστήματος τὴν ἐν ἄρθ. 38 τοῦ παρόντος καθοριζομένην ἀποζημίωσιν.

6. Ὁ ἰδιοκτήτης ὁ θέλων νὰ προβῇ εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐν γένει μεταβολάς, εἰσάγει τὴν περὶ αὐτῶν αἴτησιν ἢ ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου, συνεναγομένων ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δικογράφῳ πάντων τῶν μισθωτῶν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἑκάστοτε μισθίου.

Ἄρθρον 37.

1. Ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ παρόντος κατέχει τμῆμα τοῦ μισθίου, ὅπερ δὲν πρόκειται νὰ κατεδαφισθῇ, δύναται οὗτος νὰ παραμείνῃ ἐν αὐτῷ δικαιούμενος εἰς ἀνάλογον μείωσιν τοῦ μισθώματος ἐὰν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων παρακωλύεται ἡ πλήρης χρῆσις τοῦ μισθίου, καὶ εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν θετικῶν ζημιῶν, ἃς ἤθελεν ὑποστῇ, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν διαφυγόντων κερδῶν ἕνεκα τυχὸν μειώσεως τῶν ἐργασιῶν του, προκειμένου περὶ καταστήματος.

2. Μὴ οὔσης δυνατῆς τῆς ἐν τῷ μισθίῳ παραμονῆς, ὁ μισθωτὴς ἀπομακρύνεται τούτου προσωρινῶς, τοῦ ἰδιοκτήτου ὑποχρεουμένου νὰ καταβάλῃ τὰ ἔξοδα μετακομίσεως, κανονιζόμενα ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλόμενον τέως μίσθωμα ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκέσῃ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπομάκρυνσις.

3. Εὐθὺς ὡς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἤθελε περαιωθῇ τὸ κατάλληλον πρὸς ἐπανεγκατάστασιν τοῦ μισθωτοῦ διαμέρισμα, δικαιοῦται οὗτος νὰ ἐπανέλθῃ ἐν τῷ μισθίῳ ὡς μισθωτὴς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένης παρατάσεως. Τὴν τοιαύτην ἐπανεγκατάστασιν διατάσσει ἐν ἀνάγκῃ ὁ πρόεδρος.

4. Ὁ μισθωτὴς ἀπὸ τῆς ἐπανεγκαταστάσεως καταβάλλει μίσθωμα, ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μισθωτικῶν συνθηκῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπανεγ-

καταστάσεως, ελαττούμενον όμως κατά το (1/6) εν έκτον του ούτω κανονισθησομένου.

Άρθρον 38.

1. Προκειμένου περί εφαρμογής των περιπτώσεων α'—γ' του άρθρου 36 αριθμός 1 του παρόντος ο ιδιοκτήτης εις ουδεμίαν προσφοράν άλλης κατοικίας ή καταστήματος ή γραφείου υποχρεούται, ούτε εις επανεγκατάστασιν, αλλ' οφείλει μόνον να καταβάλη εις τους μισθωτάς αποζημίωσιν ίσην προς το ενιαύσιον μίσθωμα.

2. Προκειμένου περί βιομηχανικού εργοστασίου, μη υπαγομένου εις την εξαίρεσιν του αριθμού 3 του άρθρου 36 του παρόντος, ή άνω αποζημίωσις ορίζεται κατά την κρίσιν του προέδρου μη δυναμένη να υπερβή το πενταπλάσιον του ετησίου μισθώματος.

3. Εις τας περιπτώσεις του αριθμού 2 του άρθρου 36, εάν καθίσταται αδύνατος λόγω της νέας διαρρυθμίσεως του κτιρίου ή επανεγκατάστασις του μισθωτού και δεν προσφέρεται αυτώ υπό του ιδιοκτήτου έτερον οίκημα, ο ιδιοκτήτης οφείλει να καταβάλη τω μισθωτή αποζημίωσιν μέχρι του διπλασίου του ετησίου μισθώματος.

4. Προκειμένου να χρησιμοποιηθή το ανοικοδομηθησόμενον προς ιδιοκατοίκησιν ή ιδιόχρησιν, επιτρέπεται ή κατεδάφισις και άνευ των όρων του άρθρου 36 επί παροχή αποζημιώσεως μη δυναμένης να υπερβή το τριπλάσιον του ετησίου μισθώματος και των δαπανών μετακομίσεως, ας εν διαφωνία κανονίζει ο πρόεδρος, προκειμένου δε περί των περιπτώσεων του αριθμού 3 του άρθρου 36, έστω και άν ταύτα δεν αποτελούσι το όλον της ασκουμένης εν τω μισθίω επιχειρήσεως, επί παροχή αποζημιώσεως ίσης προς το τριπλάσιον του ετησίου μισθώματος.

Εάν ιδιοκτήτης είναι Τράπεζα έχουσα κεφάλαιον μετοχικόν και αποθεματικόν άνω των 50.000.000 δραχμών, ή ανωτέρω αποζημίωσις διπλασιάζεται και επί πλέον καταβάλλονται αι δαπάναι μετακομίσεως.

5. Μίσθωμα εν γένει λογίζεται το κατά το παρόν επηυξημένον τοιούτον μετά των τυχόν εκ του υπομισθώματος ποσοστών. Εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει κανονίζεται υπό του προέδρου το αναλογούν εις τον μισθωτήν και υπομισθωτήν ή τον συνεργάτην αυτών μέρος εκ των δαπανών μετακομίσεως ώς και της αποζημιώσεως. Διά την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου λαμβάνονται υπ' όψιν μόνον αι μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος νομίμως γενόμεναι υπομισθώσεις και τα κατ' αυτάς συνωμολογημένα υπομισθώματα ώς και η μέχρι της ημέρας ταύτης γινομένη χρήσις του μισθίου.

6. Ο ιδιοκτήτης οφείλει προσέτι να καταβάλη τας αναγκαίας δαπάνας μετακομίσεως, ας εν διαφωνία κανονίζει ο πρόεδρος.

7. Πρό της καταβολής των εν τω παρόντι αποζημιώσεων δεν εκτελείται κατά του μισθωτού, η υπομισθωτού, συνεταίρου ή συνεργάτου ή περί εξώσεως απόφασις.

8. Επί κατεδαφίσεως ετοιμορρόπου οικοδομής, κηρυσσομένης τοιαύτης υπό της αρμοδίας αρχής, εις ουδεμίαν αποζημίωσιν ή υποχρέωσιν υπόκειται ο ιδιοκτήτης, διά την επακολουθήσουσαν τυχόν ανοικοδόμησιν.

9. Διατασσομένης εξώσεως κατά τας περιπτώσεις των άρθρων 36—38 η προς εκκένωσιν ταχθείσα προθεσμία δεν δύναται να ή μικροτέρα των δύο μηνών, προκειμένου δε περί βιομηχανικών εργοστασίων του αριθμού 3 του άρθρου 36 και αριθμού 4 του παρόντος άρθρου, τεσσάρων μηνών.

Άρθρον 39.

1. Οι υπομισθωταί απολαύουσι πάντων των εκ του παρόντος κεφαλαίου δικαιωμάτων ώς προς τε την επανεγκατάστασιν, τας αποζημιώσεις και τας δαπάνας μετακινήσεως.

2. Πάσα περί πάντων τούτων διαφορά μεταξύ ιδιοκτήτου, μισθωτού και υπομισθωτού λύεται υπό του προέδρου κατά τας προηγουμένας διατάξεις και την εν τω παρόντι διαδικασίαν.

3. Αί περί ανοικοδομήσεως διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και όσάκις πρόκειται: α') Περί της εννόμου σχέσεως της επιφανείας μεταξύ ιδιοκτήτου και επιφανειούχου, β') Περί προσκυρώσεως κατά το από 17 Ιουλίου 1923 Ν. Δ.

4. Εν τη περιπτώσει του στοιχείου β' του προηγουμένου αριθμού, επακολουθούσης ανοικοδομήσεως, αποφαίνεται ο πρόεδρος κατά την κρίσιν ανδρός αγαθού ώς προς το ποσόν των οφειλομένων τω μισθωτή αποζημιώσεων, χωρίς να δεσμείνται εκ των οριζομένων εν τω άρθρω 38 ποσών, άτινα όμως ουδέποτε δύνανται να υπερβή.

Άρθρον 40.

1. Αί περί ανοικοδομήσεως και μεταρρυθμίσεως διατάξεις πάντων των προηγουμένων άρθρων εφαρμόζονται και επί των ούπω ληξασών μισθώσεων, εφ' όσον όμως αί σκοπούμεναι μεταβολαί δεν ήθελον είναι απολύτως ασυμβίβαστοι προς την ενεστώσαν χρήσιν του μισθίου.

2. Ο περιορισμός του προηγουμένου αριθμού δεν ισχύει, άν ο ιδιοκτήτης προσφέρη ώς αποζημίωσιν το εξαπλάσιον του κατά τον αριθμόν 5 του άρθρου 38 ετησίου μισθώματος.

3. Η διάταξις του αριθμού 1 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται εν γένει επί βιομηχανικών καταστημάτων.

Άρθρον 41.

Αί μέχρι τούδε εκδοθείσαι αποφάσεις λόγω ανοικοδομήσεως ή μεταρρυθμίσεων και μήπω εκπελεσθείσαι διατηρούσι το κύρος και την ισχύν αυτών, αί δε τυχόν υπ' εκείνων διατασσόμεναι αποζημιώσεις και λοιπαί υποχρεώσεις περιορίζονται εις τας διά του παρόντος καθοριζομένας.

Άρθρον 42.

1. Εν περιπτώσει εκποιήσεως του ακινήτου, το εκ δικαστικής αποφάσεως κεκτημένον δικαίωμα προς έξωσιν λόγω ανοικοδομήσεως ή μεταρρυθμίσεως, ώς και πάσαι αί εκ τούτου κατά τον παρόντα νόμον υποχρεώσεις του ιδιοκτήτου μεταβιβάζονται εις τον νέον ιδιοκτήτην.

2. Ιδιοκτήτης, επιτυχών κατά τα προηγούμενα και το παρόν Διάταγμα περί ενοικιοστασίου έξωσιν του μισθωτού επί κατεδαφίσει και ανοικοδομήσει ή προσθήκη ορόφου άνευ δ' εύλογου αιτίας μη ενεργήσας την κατεδάφισιν ή αποστέγασιν εντός τριών μηνών από της εκκενώσεως του μισθίου, μηδ' αρχίσας ανοικοδόμησιν εντός ετέρων δύο μηνών, υποχρεούται να καταβάλη τω μισθωτή χρηματικήν ικανοποίησιν ίσην προς το δεκαπλάσιον του ετησίου μισθώματος, επιδικαζομένην υπό του προέδρου κατά την διαδικασίαν του νόμου ΒΧΗ' και του παρόντος, επιφυλασσομένης και πάσης άλλης αποζημιώσεως εφ' όσον ο εξωσθείς μισθωτής υπέστη ή θέλει υποστή και μείζονας του ποσού τούτου ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Ταμείον Ενοικιοστασίου.

Άρθρον 43.

1. Αί διατάξεις του άρθρου 66 του Διατάγματος της 1-7-27 εξακολουθούσιν ισχύουσαι, ώς συμπληρούνται εν τοίς επομένοις, και κατά την διάρκειαν της ισχύος του παρόντος και μετ' αυτήν μέχρι της εκδόσεως πάντων των χρηματικών ενταλμάτων υπέρ των κατά το παρόν δικαιουμένων προσώπων.

Η κατά το ρηθέν άρθρον επιτροπή δύναται να ενισχυθή και δι' άλλων ανωτέρων υπαλλήλων του Υπουργείου της Δικαιοσύνης μέχρι πέντε το πολύ και να υποδιαιρεθή εις δύο τμήματα, καθ' ά θέλει ορισθή διά διατάγματος εφάπαξ εκδιδομένου, όπερ θέλει κανονίσει και την σύνθεσιν εκάστου τμήματος και τα της εκδόσεως των ενταλμάτων.

2. Το κατά τας διατάξεις του Διατάγματος της 1-7-27 επιβαλλόμενον ποσοστόν 3 ο/ο επί των μισθωμάτων αστικών ακινήτων υπέρ του Ταμείου Ενοικιοστασίου εξακολουθεί είσπραττόμενον μέχρι τέλους Αυγούστου 1934 επί παντός μισθώματος ανερχομένου εις χιλίας τουλάχιστον δραχμάς μηνιαίως, εφ' όλων εν γένει των μισθώσεων ληξασών ή μή, υπαγομένων

ή μη εις το ενοικιοστάσιον, και επί νεοδμήτων έπι οικοδομών, εις οιονδήποτε και άν ανήκη φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον, το μίσθιον. Μήπω λήξασαι δε νοούνται, κατά τε το παρόν και το Δ. της 1-7-27 διά την περίπτωσιν ταύτην, πάσαι ανεξαιρέτως ών δεν έληξεν ο συμβατικός χρόνος της μισθώσεως, οποτεδήποτε και άν συνωμολογήθησαν αύται. Από δε του φορολογικού οικονομικού έτους 1930—31 και έφεξής το ποσοστόν τούτο συμβεβαιούται και συνεισπράττεται παρά του ιδιοκτήτου μετά του δημοσίου φόρου Α' κατηγορίας, και εις τας αυτάς προθεσμίας και δόσεις, αποδίδεται δε εις το Ταμείον Ενοικιοστασίου κατά τα ειδικώτερον δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών κανονισθησόμενα.

3. Το Ταμείον Ενοικιοστασίου άρνείται την πληρωμήν εις τους ιδιοκτήτας της αναλογούσης εις απόρους μισθωτάς των αυξήσεως μισθώματος άν δεν προσάγηται παρ' εκάστου τούτων βεβαίωσις εφ' απλού χάρτου του αρμοδίου ώς εκ της τοποθεσίας του ακινήτου Οικονομικού Εφόρου ότι ή εισπραχθησομένη αύτη αύξησις περιελήφθη εν φορολογική δηλώσει.

4. Το ώς άνω ποσοστόν δύναται μετά την 1 Απριλίου 1931 να μειωθή διά τον μετέπειτα χρόνον μετ' απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, εάν ήθελεν εξακριβωθή ότι και μικρότερον ποσοστόν εξαρκεί διά τας ανάγκας του Ταμείου Ενοικιοστασίου.

5. Από 1ης Απριλίου 1930 παύει ή κατά το άρθρον 57 του Διατάγματος της 1-7-27 υπό των μισθωτών διά τον μετέπειτα χρόνον παρακράτησις εκ του μισθώματος. Υποχρεούνται όμως ούτοι επί ταίς εκ του Διατάγματος της 1-7-27 συνεπείαις να καταβάλωσιν εις το Ταμείον τα τυχόν μέχρι τούδε καθυστερούμενα παρακρατήματα.

6. Αί διατάξεις των αριθμών 8 και 9 του άρθρου 57 του Διατάγματος της 1-7-27 εξακολουθούσιν εφαρμοζόμεναι και κατά την διάρκειαν της ισχύος του παρόντος διά τας μέχρι τέλους Μαρτίου 1930 κατά το ρηθέν άρθρον 57 υποχρεώσεις των μισθωτών.

7. Προς αποζημίωσιν των μελών της κατά το άρθρον 66 του από 1)7)27 Διατάγματος Επιτροπής ώς και του βοηθητικού προσωπικού εκπίπτεται εκ του ποσού εκάστου εκδιδομένου επί του Ταμείου Ενοικιοστασίου εντάλματος διά τον από 1 Σεπτεμβρίου 1930 και εφεξής χρόνον ποσοστόν οριζόμενον υπό του Υπουργού της Δικαιοσύνης, μη δυνάμενον να υπερβή τα 5 ο/ο. Ο τρόπος της διανομής τούτου κανονίζεται διά πράξεως του Υπουργού βάσει αναλογίας ενός τρίτου υπέρ των μελών της Επιτροπής και δύο τρίτων υπέρ των λοιπών υπαλλήλων.

Άρθρον 44.

1. Τα επί του Ταμείου Ενοικιοστασίου εκδιδόμενα εντάλματα παραγράφονται μετά διετίαν από της εκδόσεώς των. Διά τα προ της δημοσιεύσεως του παρόντος εκδεδομένα εντάλματα ή παραγραφή άρχεται από της δημοσιεύσεως του παρόντος, διά δε τα προ της 1ης Ιανουαρίου 1929 εκδεδομένα τοιαύτα ο χρόνος της παραγραφής περιορίζεται εις έν έτος, και διά τα προ της 1 Ιανουαρίου 1928 εις έξ μήνας, πάντοτε δε εάν δεν υπέκυψαν εις άλλην παραγραφήν.

2. Δηλώσεις μισθωτών περί απορίας γενόμεναι κατά το Διάταγμα της 1)7)27 και μη υποβληθείσαι εις την κατά το άρθρον 66 του αυτού Διατάγματος Επιτροπήν μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος θεωρούνται άκυροι και δεν γίνονται δεκταί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Δικονομικαί διατάξεις.

Άρθρον 45.

1. Πάσα διαφορά, εφ' όσον ειδικώς δεν ορίζεται άλλως μεταξύ οιωνδήποτε προσώπων, στρεφομένη περί την ερμηνείαν και εφαρμογήν του παρόντος ή των προηγουμένων ενοικιοστασίων, ώς και πάσα εν γένει διένεξις μεταξύ εκμισθωτού και μισθωτού ώς προς τα εκατέρωθεν δικαιώματα και υποχρεώσεις, υπάγεται εις την αρμοδιότητα του Προέδρου των Πρωτοδικών της τοποθεσίας του ακινήτου, όπου δε δεν υπάρχει Πρωτοδικείον εις την αρμοδιότητα του Ειρηνοδίκου ανεξαρτήτως ποσού.

2. Διαδικασία ακολουθείται εν γένει ή του νόμου ΒΧΗ' περί εξώσεως δυστροπούντων μισθωτών, ώς ούτος έτροποποιήθη υπό του Ν. Διατάγματος της 19)21 Μαρτίου 1923 και του νόμου 3239 της 8)10 Δεκεμβρίου 1924 και του παρόντος.

3. Η σύνθεσις του εφετείου επί των εκ του παρόντος και του νόμου ΒΧΗ' δικών γίνεται διά 3 εφετών, συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου. Αί δε αιτήσεις αναιρέσεως εκδικάζονται υπό ειδικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, συντιθεμένου εκ τριών αρεοπαγιτών, οριζομένων υπό του προέδρου. Γενομένης δεκτής της αναιρέσεως, η υπόθεσις κρατείται κατά πάσαν περίπτωσιν παρά τω Τμήματι τούτω.

4. Η υπό του άρθρου 5 του Ν. Δ. της 19 Μαρτίου 1923, ώς έτροποποιήθη υπό του άρθρου 2 του νόμου 3239 του 1924 «περί τροποποιήσεως του νόμου ΒΧΗ' περί εξώσεως δυστροπούντων μισθωτών» τιθεμένη προθεσμία συζητήσεως μέχρι 15 ημερών δεν ισχύει διά το εφετείον, ως προς τας εκ του ενοικιοστασίου και του νόμου ΒΧΗ' δίκας, εφ' όσον διά της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν διατάσσεται έξωσις.

5. Ο Πρόεδρος ή ο Ειρηνοδίκης δύναται να ορίση εν τη αποφάσει του και τα εκάστοτε ενδεικνύμενα νόμιμα μέτρα και απαγγείλη διά την εκτέλεσιν τούτων χρηματικήν ποινήν μέχρι 50.000 δραχμών.

6. Προκειμένου περί εξώσεως λόγω καθυστερήσεως ή αθετήσεως όρου της συμβάσεως κατά τους αριθ. 7 και 12 του άρθρου 22 του παρόντος διατηρείται ή λόγω ποσού αρμοδιότης του Ειρηνοδίκου, ή οριζομένη υπό του άρθρου 1 του ΒΧΗ' νόμου ώς έτροποποιήθη υπό του 3239 της 8)10 Δεκεμβρίου 1924.

7. Επί αγωγής περί εξώσεως λόγω καθυστερήσεως του μισθώματος ή των κατά το άρθρον 25 και 43 του παρόντος καταβολών ή ενώπιον του Προέδρου, ειρηνοδίκου ή του δικαστηρίου καταβολή τούτων μετά των υπ' αυτών οριζομένων δικαστικών εξόδων επάγεται την κατάργησιν της δίκης. Εκτός άν ο μισθωτής κατ' επανάληψιν καθυστερήση την καταβολήν των ποσών τούτων και κριθή, κατά την κρίσιν του δικαστού, ότι ή επανειλημμένη καθυστέρησις, προέρχεται εκ δυστροπίας.

8. Ο Πρόεδρος δύναται κατά την διάρκειαν της ισχύος του παρόντος να χορηγήση αναστολήν εκτελέσεως της περί εξώσεως αποφάσεως, αλλ' ουδέποτε αί αναστολαί αύται δύνανται να υπερβώσιν εν συνόλω τους τρείς μήνας.

Άρθρον 46.

Αί εκκρεμείς δίκαι εκδικάζονται κατά τας διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου. Αί εκκρεμείς αιτήσεις αναιρέσεως εφ' όσον συνεζητήθησαν, κρίνονται κατά τας διατάξεις των προηγουμένων διαταγμάτων, μετ' αναίρεσιν δε εκδικάζονται κατά τας διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Μισθώσεις Δημοσίου.

Άρθρον 47.

1. Από 1 Σεπτεμβρίου 1930 και εφεξής αίρεται το ενοικιοστάσιον από των μισθώσεων του Δημοσίου πανταχού του Κράτους.

2. Μέχρις ού διά δημοπρασίας εξευρεθή καταλληλον μίσθιον δι' έκάστην υπηρεσίαν, δικαιούται το Δημόσιον να παραμένη εν τω μισθώ καταβάλλον τον κατά το άρθρον 14 συντελεστήν της αυξήσεως, προστιθέμενον εις το κατά το Διάταγμα της 1)7)27 κανονιζόμενον μίσθωμα. Η παραμονή αύτη δεν δύναται να παραταθή πέραν των έξ μηνών από της ισχύος του παρόντος.

3. Επίταξις ή οπωσδήποτε κατάληψις αστικού ακινήτου υπό του Δημοσίου διά προσφυγικάς ανάγκας εξομοιούται προς

μίσθωσιν προστατευομένην ὑπὸ τοῦ παρόντος, ἐφόσον ἐγένετο πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὸ μίσθωμα κανονίζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου

Ἄρθρον 48.

Πρὸς ἐγκατάστασιν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐπιτρέπεται ἄρσις τῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου προστασίας καὶ πρὸ τῆς λήξεως ἔτι τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος τῆς 1)7)27, ἐξ οἰκήματος ἀνήκοντος εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον εἴτε εἰς ἄλλο φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἐκμεμισθωμένου δὲ εἰς τρίτον, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, βεβαιούσης τὸ ἐξαιρετικὸν τῆς ὑφισταμένης τοιαύτης ἀνάγκης. Ἡ τοιαύτη ἄρσις χωρεῖ ἐφ' ὅσον μεταξὺ Δημοσίου ἢ Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ ἰδιοκτήτου συνήφθη σύμβασις μισθώσεως ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐν λόγῳ ἄρσεως. Εἰς τὸν ἐκ τοιούτου λόγου ἐξωστέον μισθωτὴν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ δωδεκαπλάσιον τοῦ κατ' Αὔγουστον 1930 καταβαλλομένου μηνιαίου μισθώματος καὶ αἱ δαπάναι μετακομίσεως.

Ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 1 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδίδεται ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις διὰ τὴν Θεσσαλονίκην

Ἄρθρον 49.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου δὲν ἰσχύουσι προκειμένου περὶ κατεδαφίσεως κτιρίων ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων κατασκευῶν ἐν τῇ καισίῃ ζώνῃ Θεσσαλονίκης, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη κατεδάφισις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ ἐφαρμογῆς νέου σχεδίου τῆς πόλεως καὶ ἀνοικοδομήσεως τῆς ἐν λόγῳ ζώνης διατάξεων πρὸς διάνοιξιν τῶν νέων ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ πρὸς ἀνέγερσιν νέων ἢ ἐπισκευήν, συμπλήρωσιν καὶ διαρρύθμισιν παλαιῶν κτιρίων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐπεκτείνονται ἐπὶ τῶν μισθώσεων περὶ ὧν προβλέπουσιν οἱ νόμοι 823 καὶ 1354 περὶ τῆς ἀποτεφρωθείσης ζώνης Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ πᾶς συμπληρωματικὸς ἢ προστευτικὸς τούτων νόμος, ὧν οἱ ὁρισμοὶ παραμένουσιν ἄθικτοι.

3. Μὴ ὑγιομένων τῶν ὁρισθέντων τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ 2 πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν παντὸς εἴδους οἰκοδομῶν τῆς καισίης ζώνης Θεσσαλονίκης, τῶν ἀνεγερθεισῶν καὶ περατωθεισῶν μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1923. Τὸ μίσθωμα ὅμως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τούτων κανονίζεται οὐχὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 4, 5, 14 καὶ 26 τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνομολογηθέντος μισθώματος ἀναγομένου εἰς συγχρόνους δραχμὰς ἀναλόγως τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνομολογήσεως τιμῆς τῆς Ἀγγλικῆς λίρας. Τὸ δὲ μίσθωμα τῶν πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1925 συνομολογηθεισῶν καὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων ἀκινήτων τῆς εἰρημένης ζώνης ὁποτεδήποτε οἰκοδομηθέντων κανονίζεται βάσει τῶν συγχρόνων μισθωμάτων ἀναλόγων ἀκινήτων μείον 20 ο/ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 50.

Ὡς παραταθεῖσα δυνάμει τῶν προηγουμένων Διαταγμάτων θεωρεῖται ἡ μίσθωσις καὶ ἂν ἐγένετο ἀνανέωσις ἢ παράτασις αὐτῆς διὰ συμβάσεως.

Ἄρθρον 51.

Μισθωτὴς μὴ στέργων τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος παράτασιν τῆς μισθώσεως, ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ δήλωσιν περὶ τούτου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν καὶ νὰ καταλίπῃ τὸ μίσθιον τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1930. Ὑπίσης μισθωτὴς μὴ στέργων τὴν παράτασιν δι' ὁλόκληρον τὸν διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενον χρόνον ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ πρὸ τῆς 1 Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους τοιαύτην δήλωσιν, ὁπότε ἀπαλλάσσεται τοῦ ἀπὸ πρώτης τοῦ ἑπομένου Σεπτεμβρίου καὶ ἐφεξῆς ὑπολοίπου χρόνου παρατάσεως, λυομένης τῆς ἀναγκαστικῆς παρατάσεως.

Ἄρθρον 52.

1. Ἀστικὸν ἀκίνητον ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἐννοεῖται ἡ κατοικία μέν, ἂν τὸ μίσθιον τὴν 1ην Ἀπριλίου 1927, ἀνεξαρτήτως τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, ἐχρησιμοποιεῖτο πραγματι ὡς κατοικία, κατάστημα δὲ ἢ γραφεῖον, ἂν τὸ μίσθιον κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ πᾶσαν ἄλλην πλὴν τῆς κατοικίας χρῆσιν.

2. Κατάστημα θεωρεῖται τὸ μίσθιον, ἔνθα τις ἐνασκεῖ ἐπάγγελμα προσδίδον αὐτῷ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐμπόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. τῆς 2 Μαΐου 1835 περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων καὶ τοὺς κανόνας ἐν γένει τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου. Κατάστημα θεωρεῖται καὶ τὸ ξενοδοχεῖον ὕπνου, τὸ οἰκοτροφεῖον (pension), τὰ ἐκπαιδευτήρια, τὰ μίσθια τὰ ἐκμισθούμενα ἢ χρησιμοποιούμενα πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν διὰ κατοικίαν, αἱ κλινικαὶ κλπ., ὡς καὶ οἱ οἶκοι ἀνοχῆς, οἱ ἀνεγνωρισμένοι ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

3. Γραφεῖον ἢ σπουδαστήριον θεωρεῖται τὸ μίσθιον ἔνθα τις ἐνασκεῖ καθαρῶς ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, οἷον ἀρχιτέκτονος, δημοσιογράφου, δικηγόρου, ἰατροῦ, συμβολαιογράφου καὶ ἐπιστήμονος ἐν γένει, χωρὶς νὰ ἐπιχειρῇ συγχρόνως ἐμπορικὰς πράξεις.

4. Ὡς γραφεῖα θεωροῦνται ἐπίσης τὰ μίσθια, τὰ χρησιμεύοντα πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀγαθοεργῶν, ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ κοινωφελῶν σκοπῶν.

5. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον χρησιμοποιῶνται, ὡς κατοικία, συγχρόνως δὲ ὡς κατάστημα ἢ γραφεῖον, ὁ δὲ ἐκμισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς δὲν συμφωνοῦσι περὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς αὐξήσεως, ὅπερ ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ παρόντος, ὁ Πρόεδρος ὁρίζει τοῦτο κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

Ἄρθρον 53.

1. Ὡς ἰδιοκτήτης ἐν τῷ παρόντι νοεῖται οὐ μόνον ὁ κύριος τοῦ ὅλου ἀκινήτου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριος, ὁ ἔχων τὴν διὰ δημοσίου ἐγγράφου συναίνεσιν τῶν συγκυρίων, ἐπὶ διαιρέσεως δὲ ἀπὸ τῆς κυριότητος ὁ ἔχων τὴν ἐπικαρπίαν, χρῆσιν, οἴκησιν ἢ ἐπιφάνειαν.

2. Διὰ τῶν λέξεων «ἐκμισθωτὴς» ἢ «μισθωτὴς» νοοῦνται καὶ ὁ ὑπεκμισθωτὴς ἢ ὁ ὑπομισθωτής, ὅπου εἰδικῶς δὲν διατέλλονται.

Ἄρθρον 54.

Ὁ συνεπείᾳ ὑπαλληλικῆς ἢ ὑπηρεσιακῆς σχέσεως πρὸς τὸν κύριον ἢ τὸν μισθωτὴν τοῦ ἀκινήτου ἐνοικῶν ἐν αὐτῷ (ὑπάλληλος, ὑπηρέτης, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, θυρωρὸς κλπ.) δὲν θεωρεῖται μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτής.

Ἄρθρον 55.

1. «Οἰκεῖοι» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νοοῦνται οἱ σύζυγοι, ὁποτεδήποτε ἐγένετο ὁ γάμος, εἴτε πρὸ εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς καὶ ἄγχιστεῖς, κατ' εὐθεῖαν μὲν γραμμὴν πάντες, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

2. Διὰ τὰς ἐκ τοῦ παρόντος σχέσεις ἡ ἀγχιστεία ἐν γένει λογίζεται μὴ λυομένη διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων

Ἄρθρον 56.

1. Ἐν περιπτώσει λύσεως τοῦ γάμου, θανάτῳ ἢ διαζυγίῳ ἢ ἐν περιπτώσει πραγματικῆς διαστάσεως μεταξὺ τῶν συζύγων, ἡ ἐκ τοῦ παρόντος προστασία ἐν γένει παρέχεται εἰς τὸν μένοντα ἐν τῇ κατοικίᾳ σύζυγον, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐκπληροῖ πάσας τὰς ἐκ τῆς μισθώσεως καὶ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις, ἀδιαφόρως ἂν οὗτος τυγχάνῃ ἢ μὴ ἀρχικὸς ἐκ τῆς συμβάσεως μισθωτής. Δύναται ἐν τούτοις ὁ πρόεδρος νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἄλλως, ἐὰν ὑπάρχωσιν εἰδικαὶ περιπτώσεις ἐπιβάλλουσαι κατὰ τὴν κρίσιν του ἀλλοίαν ρύθμισιν.

2. Δὰ τῆς ἐκουσίας ἢ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ μισθίου δὲν λύεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρατεινομένη μίσθωσις, ἐπὶ δὲ τῶν μήπω κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ληξασῶν ἔτι συμβάσεων ἀτονεῖ πᾶσα ἀντίθετος ρήτρα, ἐφ' ὅσον δ ἀρκεῖ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Τελικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 57.

1. Καθ' ἃς περιπτώσεις θεσπίζονται διὰ τοῦ παρόντος ἐξαιρετικαὶ διατάξεις ὑπὲρ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν, ἀναπήρων πολέμου, συνταξιούχων ἢ ἀπόρων, ἐφαρμόζονται αὗται καὶ ὅταν ἐν τῇ συμβάσει τῆς μισθώσεως δὲν εἶναι αὐτοὶ οὗτοι συμβαλλόμενοι εἴτε ὡς ἰδιοκτῆται εἴτε ὡς μισθωταί, ἀλλὰ σύζυγος ἢ ἀνιόντες ἢ κατιόντες ἢ ἀδελφοί, αὐτῶν, συνοικοῦντες μετ' αὐτῶν ἀπὸ διετίας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Πᾶσα παντὸς εἴδους Ἑταιρεία, ὡς καὶ πᾶς ἰδιώτης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτὸν πιστοποιητικὰ περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς χρηματικῶν καταθέσεων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων, ἢ περὶ τῶν πρὸς φύλαξιν ἢ ὑπὸ ἐνέχυρον τίτλων αὐτῶν, ὡς καὶ περὶ τῶν εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα ὀφειλομένων ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ποσῶν, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ ἰδιαιτέρων κιβωτιδίων ἐπ' ὀνόματι τῶν εἰρημένων προσώπων, ἐφ' ὅσον τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα εἶνε χρήσιμα τῷ ἐκμισθωτῇ πρὸς ἀμφισβήτησιν τῆς ἀπορίας τοῦ μισθωτοῦ, ἢ πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ὁμολογουμένως πλουσίου.

3. Εἰς τὴν παροχὴν τῶν ὡς ἄνω πιστοποιητικῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ ὑποχρεοῦται ἐπίσης πᾶσα δημοσία ἀρχὴ καὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπιμελητήρια, ὡς καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ εἰς παροχὴν πιστοποιητικῶν περὶ τῶν γενομένων πρὸς αὐτοὺς δηλώσεων τῶν παντὸς εἴδους προσόδων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων.

4. Αἱ περὶ μισθώσεως διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἐφόσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος, παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

5. Συμβάσεις μισθώσεων ἢ ἀνανεώσεων τοιούτων ἢ παραιτήσεως ἀπὸ δικαιώματος ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου παρεχομένου ἢ συμφωνίαι παντὸς εἴδους, συνομολογηθεῖσαι συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἢ καὶ ἐπὶ τῇ προθέσει τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου», τῶν τροποποιητικῶν τούτου, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου Διατάγματος, (δι' οὗ ὁπωσδήποτε ἐν εἰδικαῖς περιπτώσεσιν ἤρετο ἀπὸ ὡρισμένων μισθωτῶν ἡ προστασία τοῦ ἐνοικιοστασίου), ἐφ' ὅσον τὰ Διατάγματα ταῦτα ἐξεδόθησαν μέχρι τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1926, διὰ τὸν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τῆς 1 Ἰουλίου 1927 καὶ ἐφεξῆς χρόνον ἀτονοῦσι μὲν ὡς πρὸς τὴν γενομένην παρ/ίτησιν ἀπὸ δικαιωμάτων ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου παρεχομένων καὶ ὡς πρὸς τὸ συνομολογηθὲν μίσθωμα, ὅπερ κανονίζεται ἐφεξῆς καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, παραμένουσιν ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχυρά.

6. Εἰς πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγεται καὶ πᾶν ἐν γένει ἀστικὸν ἀκίνητον ἀνῆκον εἰς οἱονδήποτε νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου (Δημόσιον, Ἀεροπορικὴ Ἄμυνα, Μετοχικὸν Ταμεῖον κλπ.) καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

7. Ἀξίωσις περὶ ἐπιστροφῆς παραβόλου κατατεθειμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Ν. Δ. τῆς 20—2—26 «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου» παραγράφεται μετ' ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἑξαμήνου τὸ ποσὸν τῶν μὴ ἐπιστρεφέντων τοιούτων παραβόλων κατατίθεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς πόρος τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

8) Συμβάσεις μισθώσεως, αἵτινες δὲν ἐξετελέσθησαν ἕνεκα ἀδυναμίας παραδόσεως τοῦ μισθίου λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ Ἐνοικιοστασίου παρατάσεων, ἐφόσον δὲν ἐρρυθμίσθησαν ἄλλως ὑπὸ τῶν προγενεστέρων περὶ Ἐνοικιοστασίου Διαταγμάτων, ρυθμίζονται ὡς ἀκολούθως :

α') Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ σήμερον ὅ τε ἐκμισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς δικαιοῦνται νὰ ἀκυρώσωσιν αὐτὰς κοινοποιοῦντες δήλωσιν πρὸς τὸν ἕτερον συμβαλλόμενον.

β') Ἀκυρουμένης τῆς συμβάσεως, δηλώσει τοῦ μισθωτοῦ, ἐπιστρέφονται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ τὰ τυχὸν προκαταβληθέντα αὐτῷ ἔναντι μισθωμάτων ἢ ἐγγυήσεως μετὰ τόκου πρὸς 9ο/ο ἐτησίως μέχρις ἐξοφλήσεως.

γ') Ἀκυρουμένης τῆς συμβάσεως, δηλώσει τοῦ ἰδιοκτήτου, ὑποχρεοῦται οὗτος, πλὴν τῆς ὡς ἄνω ἐπιστροφῆς καὶ τῶν τόκων, καὶ εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως κανονιζομένης ὡς ἑξῆς:

Διὰ μὲν τὰς πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1923 συνομολογημένας τοιαύτας μισθώσεις καταβάλλεται ὡς ἀποζημίωσις ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ προκαταβληθὲν εἰς δραχμάς. Διὰ δὲ τὰς μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μισθώσεις ὡς ἀποζημίωσις καταβάλλεται ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ προκαταβληθέντος εἰς δραχμὰς ποσοῦ καὶ τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ἀναγωγῆς τούτου εἰς σημερινὰς δραχμὰς βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τρεχούσης τιμῆς τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

δ') Μὴ γενομένης δηλώσεως ἐντὸς τῆς ρηθείσης προθεσμίας παρ' οὐδενὸς τῶν συμβαλλομένων, ἡ σύμβασις τῆς μισθώσεως ἰσχύει καὶ θέλει ἐκτελεσθῇ ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐκ τοῦ παρόντος Ἐνοικιοστασίου προστασίας ἢ ἅμα τῇ πρὸ τούτης ἀπελευθερώσει τοῦ μισθίου, ὡς μισθώματος καταβαλλομένου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως τοῦ συνομολογηθέντος τοιούτου, ὑπολογιζομένου εἰς ὑγιὲς νόμισμα βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως τρεχούσης τιμῆς τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἀναγομένου εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως ἢ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως διαφόρου τυχὸν τρεχούσης τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

Ἄρθρον 58.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διαχειρισταὶ ἀκινήτων καὶ οἱ ἐκμεταλλευόμενοι οἰκοτροφεῖα, ὑποχρεοῦνται νὰ καθιστοῦν γνωστὰ δι' ἐνοικιαστηρίων τιθεμένων ἐν τῇ προσόψει τῶν ἀκινήτων καὶ δυναμένων εὐκόλως νὰ ἀναγινώσκωνται ἐκ τῆς ὁδοῦ τὰ πρὸς μίσθωσιν εἴτε διὰ κατοικίαν εἴτε δι' ἄλλην χρῆσιν, κενὰ οἰκήματα, ὀρόφους ἢ διαμερίσματα ἅπινα ἀνήκουσιν αὐτοῖς, ἢ τὰ ὁποῖα διαχειρίζονται εὐθὺς ἅμα κενωθῶσι ταῦτα. Τὸ ἐνοικιαστήριον πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὸ εἶδος καὶ τὸν προορισμὸν τοῦ πρὸς μίσθωσιν χώρου, τὸν ἀριθμὸν τῶν δωματίων, ἂν ταῦτα εἶναι ἐπιπλωμένα ἢ μή, καὶ τὸ μίσθωμα.

2. Τὰ κενὰ οἰκήματα ἢ διαμερίσματα πρέπει ἐπίσης νὰ δηλοῦνται ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐκενώθησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας μετὰ τῶν ἄνω πληροφοριῶν, ἔτι δὲ μετ' ἀκριβοῦς ἐνδείξεως τῆς ὁδοῦ καὶ ἀριθμοῦ ἔνθα ταῦτα εὑρίσκονται.

3. Περὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κενῶν ὡς ἄνω μισθίων ἐνεργοῦνται τὰ ἐν ἀριθμοῖς 1 καὶ 2 ὁριζόμενα ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

4. Διὰ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς εὐρυτέρας δημοσιότητος τῶν δηλώσεων τούτων.

5. Ἀπαγορεύεται πᾶσα προσφορὰ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος πρὸς μίσθωσιν οἰκήματος μὴ φέροντος ἐνοικιαστήριον. Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000 ἕως 5000 δραχμῶν. Ἡ δὲ παράβασις τῶν διατάξεων τῶν ἀριθμῶν 1, 2 καὶ 3 τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι διακοσίων (200) δραχμῶν.

Ἄρθρον 59.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ εἴκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, πλὴν τῶν διατάξεων ἐκείνων δι' ἃς ρητῶς ὁρίζεται διάφορος χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν. Ἀπόφασις ὅμως ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος δὲν ἐκτελεῖται πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1930.

2. Τὸ παρὸν ἐφαρμόζεται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ ἐν

Θεσσαλονίκη, ὡς καὶ εἰς τὰς κοινότητας, πρεσβεῖα καὶ συνοικισμοὺς τοὺς συμπεριλαμβανομένους ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τέως δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, δύνανται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐξ ἐνείνων εἰς ἃς ἴσχυε τὸ Δ. τῆς 1)7)27, δι' ὁλόκληρον τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ μέρος αὐτοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ οἰκείου νομάρχου ὡς καὶ τῶν κατὰ τόπους ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν ἀστικῶν ὀργανώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδίδεται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τιθεμένου ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ μεταξὺ αὐτοδικαίως τοῦ παρόντος ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1930 καὶ ἑξῆς μέχρις ἐκδόσεως τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Εἰς τὰς λοιπὰς ἐκ τῶν ὡς ἄνω πόλεων, εἰς ἃς δὲν θέλει ἐπεκταθῇ τὸ παρόν, ἡ ἐκπέλεσις τῆς ἕνεκα λήξεως τοῦ ἐνοικιοστασίου διαταττομένης ἐξώσεως δύναται ν' ἀναστα λῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ μέχρις ἓξ μηνῶν.

4. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀπὸ 17)18 Φεβρουαρίου 1927 Διάταγμα «περὶ ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων Μουσουλμάνων μὴ ἀνταλλαξίμων».

5. Ὡς πρὸς τὰς μισθώσεις ἀστικῶν ἀκινήτων ἀντικόντων εἰς ἀνταλλαγέντας Μουσουλμάνους ἐξακολουθοῦσιν ἐφαρμοζόμεναι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἰσχύουσαι εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐκποιήσεως τοῦ κτιρίου τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν κλπ.» ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐκποιήσεως τοῦ κτιρίου τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ τοῦτο γηπέδου.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ προσβῇ εἰς ἐκποίησιν διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σταδίου, Σανταρόζα καὶ Ἀρτάκη δημοσίου κτιρίου, ὅπερ χρησιμοποιεῖται νῦν ὡς καταστημα τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, μετὰ τοῦ γηπέδου ἐφ' οὗ εἶναι, τοῦτο ἐκτισμένον.

Τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως ταύτης, ἐπενδυόμενον εἰς ὁμολογίας ἐθνικῶν δανείων διὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θέλει διατεθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Ἀθηνῶν, ἐν μέρει δὲ καὶ πρὸ τούτης πρὸς πληρωμὴν μισθώματος ἐκ προσωρινὴν στέγασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἀναλαμβανομένων δι' ἐντολῶν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν διατίθεται καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 στοιχ. β' τοῦ νόμου 4496 ἐγκριθεῖσα, ἐπὶ σκοπῷ ἐπισκευῆς καὶ διαρρυθμίσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ προσθήκης ὀρόφου εἰς αὐτό, πίστωσις δραχμῶν 800,000.

Τὰ τῆς διενεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκπέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται διὰ ἀναστάσεως δεκτὰ ὡς ἐτροποποιήθησαν, ἀναβληθείσης τῆς ψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1930 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 κωδικοποιηθείσης συμβάσεως», καὶ

2) «Περὶ μέτρων τινῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγικῆς καὶ τινων εἰδικῶν κλάδων αὐτῆς» μετὰ παρατηρήσεων τῶν κ. κ. **Θ. Παπαστρατῆ** καὶ **Δ. Ἡρακλείδη.**

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθέντα σχέδια νόμων:

1) «Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Ἑταιρείας The Blackburn Aeroplane & Motor Co Ltd.».

2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Νοεμβρίου 1925 περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων».

3) «Περὶ ἐνισχύσεως τῶν μονάδων τῆς στρατιωτικῆς ἀεροπορίας δι' ἐκτάκτων τεχνιτῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐργατῶν», καὶ

4) «Περὶ ἐξαμοιώσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ἀεροπορίας καὶ αὐξήσεως τοῦ ἀεροπορικοῦ ἐπιδόματος».

ἔχοντα οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τῆς συναφθείσης μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας καὶ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἑδρευούσης Ἑταιρείας The Blackburn Aeroplane & Motor Co Ltd *συμβάσεως «περὶ παρατάσεως ἰσχύος τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Ναυτικῶν καὶ τῆς ρηθείσης Ἑταιρείας» κυρωθείσης δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4295 νόμου.*

Τὸ πρῶτον

ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Η' τῆς 13 Ἰουνίου 1930 Συνεδρίαν αὐτῆς

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ συναφθεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ τετάρτῃ Ἰουνίου 1930 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀεροπορίας (Δημοσίου) καὶ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἑδρευούσης Ἑταιρείας The Blackburn Aeroplane & Motor Co Ltd ἔχουσα οὕτω:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν τετάρτην Ἰουνίου 1930 μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας καὶ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ἐλευθερίου Κ., Βενιζέλου ἐνεργοῦντος ἐξ ὀνόματος καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἑταιρείας The Blackburn Aeroplane & Motor Co Ltd ἑδρευούσης εἰς Λήδς καὶ Λονδῖνον ἀφ' ἑτέρου συνομολογοῦνται διὰ τῆς παρούσης τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.

Ἀμφότεροι οἱ συμβαλλόμενοι συγκατατίθενται καὶ συνομολογοῦσιν ὅπως παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν Π. Ἀργυροπούλου καὶ τῶν κ. κ. The Blackburn Aeroplane & Motor Co Ltd κυρωθείσης δυνάμει τοῦ νόμου 4295 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας, τὰ δὲ ἐκ τῆς συμβάσεως ταύτης δικαιώματα, ὑποχρεώσεις καὶ ἁρμοδιότης τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ μεταβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας καὶ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ κατόπιν τοῦ νόμου 4451 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Ἀεροπορίας».

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ
Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἑταιρείας Μπλάκμπερν ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς δυνάμει τοῦ πληρεξουσίου συμβολαίου τῆς 10 Μαρτίου 1927 τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς πόλεως Λήδς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κ.

ΡΟΔΣ ΚΕΝΝΕΔΥ ΚΑΛΒΕΡΤ
Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν τετάρτην Ἰουνίου 1930 μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας ἐνεργοῦντος ἐξ ὀνόματος καὶ ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἑταιρείας The Blackburn Aeroplane

& Motor Co Ltd, ἑδρευούσης εἰς Λήδς καὶ Λονδῖνον ἀφ' ἑτέρου συνομολογοῦνται διὰ τῆς παρούσης τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.

Ἀμφότεροι οἱ συμβαλλόμενοι συγκατατίθενται καὶ συνομολογοῦσιν ὅπως παραταθῇ ἡ ἰσχὺς τῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν Π. Ἀργυροπούλου καὶ τῶν κ. κ. The Blackburn Aeroplane & Motor Co Ltd κυρωθείσης δυνάμει τοῦ νόμου 4295 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας, τὰ δὲ ἐκ τῆς συμβάσεως ταύτης δικαιώματα, ὑποχρεώσεις καὶ ἁρμοδιότης τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ μεταβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας καὶ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ κατόπιν τοῦ νόμου 4451 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Ἀεροπορίας».

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ
Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἑταιρείας Μπλάκμπερν ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς δυνάμει τοῦ πληρεξουσίου συμβολαίου τῆς 10 Μαρτίου 1927 τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς πόλεως Λήδς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κ. Ρὸδς Κέννεδυ Κάλβερτ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1930.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργὸς
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
Βουλευτὴς ἐκ Πειραιῶς
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Βουλευτὴς ἐξ Ἡρακλείου
Γ. ΜΑΡΗΣ

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11ης Νοεμβρίου 1929 (φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως Τεῦχος Α' ἀριθ. 339 τοῦ ἔτους 1929) «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων».

Τὸ πρῶτον

ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Η' τῆς 13 Ἰουνίου 1930 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 6 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται α') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικήσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων, β') τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, γ') τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, δ') τοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων Ἔργων, ε') ἑνὸς Τεχνικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, στ') ἑνὸς Νομικοῦ Συμβούλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ζ') ἑνὸς Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ η') δύο μελῶν τῆς Κεντρικῆς Ἀεροπορικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀεροπορίας ἐπὶ μονοετεῖ θητείᾳ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως παρὰ τῇ Διοικήσει τῶν Δημοσίων Κτημάτων καταργεῖται, συνιστᾶται δὲ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν θέσις Διοικητικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 124 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

Τὰ ἔσοδα τῆς Δ.Δ.Κ. διατίθενται, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων διοικήσεως ἐν γένει,

α') κατὰ τὰ 95)100 πρὸς ἀνασυγκρότησιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν δυνάμεων τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ πρὸς ἀνέγερσιν καὶ συντήρησιν δημοσίων ἀεροπορικῶν κτιρίων.

β') Κατὰ τὰ 5)100 πρὸς συντήρησιν δημοσίων κτιρίων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 125 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

Ἡ διάθεσις τῶν κεφαλαίων τῆς Δ.Δ.Κ. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας διὰ τὴν προμήθειαν ἀεροπλάνων, ὑλικοῦ, τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας ἐν γένει τῆς Ἀεροπορίας, ἐνεργεῖται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων τοῦ Δημοσίου.

Διὰ τὴν διάθεσιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατιθεμένων ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορίας ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ. ποσῶν, ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 879 «περὶ κανονισμοῦ, ἐποπτείας καὶ ἀναλήψεως δαπανῶν».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 126 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

1. Συνιστᾶται Κεντρικὴ Ἀεροπορικὴ Ἐπιτροπὴ (Κ. Α. Ε.) σκοπὸν ἔχουσα:

Νὰ καταστήσῃ διὰ παντὸς προσφόρου μέσου γνωστὴν τὴν σπουδαιότητα τῆς Ἀεροπορίας, νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἔθνους ὑπὲρ αὐτῆς καὶ νὰ ἱδρύσῃ Ἀεροπορικὴν Ἕνωσιν καὶ Ἀεροπορικοὺς Συλλόγους.

2. Ἡ Κ.Α.Ε. ἔχουσα τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἀεροπορικῆς Ἑνώσεως καὶ ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀεροπορικῶν Συλλόγων, ὑποστηρίζει τὰς προσπαθείας αὐτῶν πρὸς ἵδρυσιν ἰδιωτικῆς Ἀεροπορίας καὶ κατευθύνει πᾶσαν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν πρὸς ἀνάπτυξιν ἀεροπορικοῦ ὁδλητισμοῦ καὶ τουρισμοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Χρησιμεύει ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, τῆς Ἀεροπορικῆς Ἑνώσεως, τῶν διαφόρων Ἀεροπορικῶν Συλλόγων καὶ ἱδρυμάτων, εἰσηγεῖται δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας τὴν λῆψιν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν της ἀναγκαίων μέτρων πρὸς προαγωγὴν τῆς ἰδιωτικῆς ἀεροπορίας λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς συμβάσεις τῆς πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

3. Μέχρι τῆς συστάσεως τῆς Ἀεροπορικῆς Ἑνώσεως, συνεργάζεται μετὰ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμοίων ὀργανισμῶν πρὸς προαγωγὴν τῆς Ἀεροπορίας γενικῶς, ἀντιπροσωπεύει δὲ ἐπισήμως τὴν ἰδιωτικὴν Ἑλληνικὴν Ἀεροπορίαν εἰς ξένα ἢ διεθνῆ συνέδρια, ἀσχέτως τῆς εἰς ταῦτα συμμετοχῆς ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους.

4. Ἡ Κ.Α.Ε. ἀποτελεῖται ἐκ δέκα μελῶν διοριζομένων διὰ Διατάγματος ψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

Ἡ Κ.Α.Ε. τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Πρόεδρον, δύο Ἀντιπροέδρους, καὶ τὸν Γενικὸν αὐτῆς Γραμματέα.

Αὕτη καταρτίζει τὸν κανονισμὸν τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ ἔργου αὐτῆς καὶ συγκροτεῖ ἐπιτροπὰς μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς καὶ ὁμοίας ἐπιτροπὰς ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ Ἐξωτερικῷ πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου της.

5. Ἡ Κ.Α.Ε. ὡς πρὸς τὴν γενικὴν αὐτῆς κατεύθυνσιν συντονίζεται εἰς τὰς ἐνεργείας της μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, ὅπερ παρέχει αὐτῇ τὴν βοήθειαν τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Αἱ δαπάναι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, εἰς ὃ αὕτη ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν τὸν τακτικὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν της.

Δύναται νὰ ἐνεργῇ ἐράνους καὶ νὰ δέχεται δωρεὰς ἢ κληροδοτήματα.

6. Ἡ Κ.Α.Ε. διαθέτει ἴδια γραφεῖα καὶ ἔμμισθον προσωπικὸν μὴ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν, διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει τῶν γραφείων της.

Τὸ προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς γραμματέως καὶ προ-

σωπικοῦ δακτυλογράφων, κλητῆρος, καθαριστρίας, ἀναλόγως τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς.

Ὁ Γραμματεὺς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν διορίζεται ὑπὸ τῆς Κ. Α. Ε. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ λειτουργίας αὐτῆς καθορίζοντος τὰ τῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Ὁ Γραμματεὺς δέον νὰ κατέχῃ δύο τοὐλάχιστον ξένας γλώσσας καὶ νὰ εἶναι γνώστης τῶν ἐν γένει συνθηκῶν τῆς Ἀεροπορίας.

Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς.

Περὶ ἐνισχύσεως τῶν Μονάδων τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας δι' ἐκτάκτων τεχνικῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐργατῶν.

Τὸ πρῶτον

ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας.

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Π΄ τῆς 13 Ἰουνίου 1930 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ πλέον τῶν διὰ τοῦ νόμου 4323 προβλεπομένων ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν τεχνιτῶν διὰ τὰς Μονάδας τῆς Ἀεροπορίας Στρατοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ὑπ' αὐτῶν πρόσληψις ἐκτάκτων ἰδιωτῶν τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν, προσλαμβανομένων συμφώνως τοῖς ἄρθροις 30, 40, 41 καὶ 42 τοῦ νόμου 4323 οἱασήποτε εἰδικότητος, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας, τῆς ὁλικῆς μηνιαίας δαπάνης διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐκτάκτων τούτων ἰδιωτῶν τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως (125.000).

Τὸ ποσὸν τοῦτο κατανέμεται μεταξὺ τῶν Μονάδων καὶ καταστημάτων τῆς Ἀεροπορίας Στρατοῦ διὰ Διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργοῦ ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἑκάστοτε ἀναγκῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ πλέον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου διατεθειμένων, χορηγεῖται εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1930 ποσὸν ἓξ ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν μηνιαίως διὰ τὴν πρόσληψιν τεχνιτῶν διὰ τὰς Μονάδας τῆς Ἀεροπορίας Στρατοῦ».

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα δαπάνη πραγματοποιηθεῖσα διὰ τὴν διατήρησιν ἐν ταῖς Μονάσι καὶ Καταστήμασι τῆς Ἀεροπορίας Στρατοῦ τεχνιτῶν προβλεπομένων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4323 διὰ τοῦ ἀπὸ 14ης Μαΐου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τεχνιτῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατεύματος» ἐγκρίνεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἐντὸς τοῦ ποσοῦ τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Αἱ λοιπομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἐξομοιώσεως ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας καὶ αὐξήσεως τοῦ ἀεροπορικοῦ ἐπιδόματος.

Τὸ πρῶτον

ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Π΄ τῆς 13 Ἰουνίου 1930 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας νὰ ἐκδώσῃ ἐφ' ἅπαξ πίνακα ὁρίζοντα τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 3102 τῆς 20 Ἰουλίου 1924, τῶν τροποποιήσεων αὐτοῦ ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἰσχυούσης σχετικῆς διατάξεως, ἐπιφερομένων δὲ μόνον τῶν κάτωθι προσθηκῶν μετατροπῶν ἢ ἀλλοιώσεων.

Ἄρθρον 2.

Δικαιοῦνται τῶν ἐξόδων τραπέζης καὶ ἀντιτίμου τροφείων μερίδος τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς τῆς Ναυτικῆς Ἀεροπορίας καὶ οἱ ὁμοιόβαθμοί των τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 3.

Ὁ βασικὸς μισθὸς τῶν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας ἀνηκόντων ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν εἰδικοτήτων χειριστῶν, παρατηρητῶν καὶ τεχνικῶν καθορίζεται ὡς ἐν τοῖς συνημμένοις δύο πίναξι.

Ἄρθρον 4.

Τὸ λόγῳ εἰδικότητος χορηγούμενον ἐπίδομα 10 ο)ο εἰς τοὺς χειριστὰς καὶ παρατηρητὰς ἀρχικελευστὰς καὶ ὑπαξιωματικοὺς τῆς Ναυτικῆς Ἀεροπορίας καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

Τὸ εἰς τοὺς τεχνικοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς τῆς Ναυτικῆς Ἀεροπορίας καταβαλλόμενον ἐπίδομα εἰδικότητος 10 ο)ο χορηγεῖται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους τῶν τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας ἀντὶ τοῦ νῦν χορηγουμένου 5 ο)ο τοιούτου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ πτητικὸν ἐπίδομα τὸ χορηγούμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων διατάξεων εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας εἰδικότητος χειριστοῦ καὶ παρατηρητοῦ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας ἑπτακοσίας (2.700) μὴ ὑποκειμένας εἰς οὐδεμίαν κράτησιν πλὴν τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου.

Τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπιδόματος τούτου χορηγεῖται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, τὸ δὲ ὑπόλοιπον δι' ἕκαστον πτητικὸν ἐξάμηνον συμφώνως τῷ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ συμπληρώσεως τῶν κεκανονισμένων δι' ἕκαστον ἐξάμηνον ὡρῶν πτήσεως, τότε αἱ γενόμεναι μηνιαῖαι καταβολαὶ τοῦ ἡμίσεως ἐπιδόματος ἐπιστρέφονται εἰς τὸ Δημόσιον δι' ἀφαιρέσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ πτητικοῦ ἐπιδόματος τοῦ ἑπομένου ἐξαμήνου. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἐν πολεμικῇ ἀποστρατείᾳ πολεμικῇ διαθεσιμότητι, διαθεσιμότητι λόγῳ ὑγείας, ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ καὶ οἱ ἐν Νοσοκομείοις νοσηλευόμενοι ἀεροπόροι δι' ὃν χρόνον νοσηλεύονται.

Ἅπαντες οὗτοι δικαιοῦνται τοῦ μηνιαίου πτητικοῦ ἐπιδόματος οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ ἑξαμηνιαίου ὁπωσδήποτε.

Ἐφεδροι Ἀεροπόροι τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας προσερχόμενοι πρὸς ἐκτέλεσιν πτήσεων πρὸς τήρησιν τῆς πτητικῆς των ἱκανότητος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς καὶ ἐπιδόματα πρὸς τοὺς τῆς Ναυτικῆς Ἀεροπορίας ὁμοιοβάθμους τῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

Ἄρθρον 7.

Τὸ πτητικὸν ἐπίδομα οὐτινος δικαιοῦνται οἱ παντὸς βαθμοῦ μαθηταὶ χειρισταὶ ἢ παρατηρηταὶ τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας ὁρίζεται εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1500), καταβαλλομένας εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἀνεξαρτήτως ὡρῶν πτήσεων.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας χορηγοῦνται ἔξοδα παραστάσεως καὶ προσαυξήσεως ἐξόδων τραπέζης λόγῳ θέσεως, καθοριζόμενα ἐν τοῖς συνημμένοις πίναξι.

Ἄρθρον 9.

Ἐπιπροσθέτως τοῦ πτητικοῦ ἐπιδόματος οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας, οἱ χρησιμοποιούμενοι ὡς ἐκπαιδευταὶ πτήσεων παρὰ ταῖς Ἀεροπορικαῖς Σχολαῖς καὶ ταῖς Μονάσι αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἐκπαιδευτικαί, δικαιοῦνται μηνιαίου ἐπιδόματος ἐννεακοσίων (900) δραχμῶν.

Ἄρθρον 10.

Οἱ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν παρὰ ταῖς Ἀεροπορικαῖς Σχολαῖς καὶ Σχολείοις χρησιμοποιούμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας διακρίνονται εἰς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους.

Ὡς καθηγηταὶ θεωροῦνται μόνον οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ διδάσκοντες θεωρητικὰ μαθήματα εἰς τὰ Σχολεῖα χειριστῶν, παρατηρητῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν.

Ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ οἱ διδάσκοντες τὰ πρακτικὰ ἐν τοῖς ἀνωτέροις Σχολείοις εἴτε θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ εἰς οἱαδήποτε ἄλλα Σχολεῖα τῆς Ἀεροπορικῆς Ὑπηρεσίας θεωροῦνται ὡς διδάσκαλοι.

Οἱ διδάσκοντες καθηγηταὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀποτελοῦσι μόνιμον προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, ἐξαιρουμένου τοῦ Διοικητοῦ καὶ Διευθυντοῦ Σπουδῶν, δικαιοῦνται πεντηκονταβράχμου ἀποζημιώσεως δι' ἑκάστην ὥραν διδασκαλίας.

Οἱ τοῦ μονίμου προσωπικοῦ τῶν Σχολῶν καθηγηταὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι πάσης κατηγορίας δικαιοῦνται 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρον 11.

Τὸ εἰς τοὺς τεχνικοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπαξιωματικοὺς τῆς Ναυτικῆς Ἀεροπορίας χορηγούμενον ἐπίδομα καθ' ὥραν διαπεταγμένης πτήσεως ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) καὶ χορηγεῖται ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους τῶν τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας.

Τὸ ἐπίδομα τοῦτο ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι μεῖζον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς δέκα ὁκτὼ ὥρας διαταγμένης πτήσεως δι' ὁλόκληρον τὸ ἑξάμηνον.

Ἄρθρον 12.

Λόγῳ τῆς φύσεως τῆς εἰδικότητος αὐτῶν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀεροπορίας δέον ἀπαραιτήτως νὰ εὑρίσκωνται τοποθετημένοι εἰς μίαν τῶν ἀεροπορικῶν Μονάδων, ἔστω καὶ ἂν ἐκτελῶσιν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κανονισθήσεται διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἀεροπορίας, πᾶσα δὲ διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Π Ι Ν Α Ξ

ἀποδοχῶν ἀνθυπασπιστῶν, ἐπιλοχιῶν καὶ λοχιῶν Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας τεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Ἀνθυπασπιστὴς	βασικὸς μισθὸς	213.90	ἐπὶ τιμαρίθμων		8
Ἐπιλοχίας	»	186.—	»	»	8
Λοχίας	»	158.10	»	»	8

Παρατηρήσεις:

1) Ἐπίδομα 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει διὰ τῶν προσαυξήσεων τούτων ὁ βασικὸς μισθὸς τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ δέον νὰ ὑπερβῇ τὰς 279 μεταλλικὰς δραχμάς, τοῦ ἐπιλοχίου τὰς 241.80, τοῦ δὲ λοχίου τὰς 186.

2) 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ὡς ἐπίδομα εἰδικότητος.

3) Τὸ χορηγούμενον ὡς ἄνω ἐπίδομα 10 ο)ο δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ εἶναι ἀνεξάρτητον τῶν ἐπιδομάτων τριετίας καὶ οἰκογενειακῶν βαρῶν διὰ τὰς ὁποίας ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 3102.

Πίναξ ἐξόδων παραστάσεων λόγω θέσεως ἀξιωματικῶν στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ἀεροπορίας

Κατάστασις, περιπτώσεις θέσεις	ἐπὶ βασικοῦ μισθοῦ ποσοστὸν προσαυξήσ.	Χαρακτηρισμὸς αὐξήσεως
Ὑποστράτηγος καὶ ὑποναύαρχος εἰς οἱανδήποτε θέσιν	45 ο)ο	Ἔξοδα παραστάσεως
Ἀνώτερος διοικητὴς ἀεροπορικῶν περιοχῶν.	45 ο)ο	» »
Διοικητὴς μονάδος (συντάγματος, ὄρχου, βάσεως, σχολῆς κλπ.) .	20 ο)ο	» »
Ὑποδιευθ. Ὑπουργείου.	20 ο)ο	» »

Προσδιορισμοῦ ἐξόδων Τραπέζης λόγῳ θέσεως

Ὑποστράτηγος καὶ ὑποναύαρχος ἀνώτερος διοικητὴς ἀεροπορικῶν περιοχῶν.	Ἀρχηγοῦ ἀνεξ. μοίρας
Ὑποστράτηγος καὶ ὑποναύαρχος διευθυντὴς Ὑπουργείου	Ἀρχηγοῦ μοίρας
Ἀνώτερος διοικητὴς ἀεροπορικῶν περιοχῶν	Ἀρχηγοῦ μοίρας
Διοικητὴς συντάγματος, ὄρχου, βάσεως, σχολῆς κλπ.	Κυβερνήτου
Ὑποδιευθυντὴς ὑπουργείου	Κυβερνήτου
Ἐπιτελάρχης ἢ ἀρχιεπιστολεὺς	Κυβερνήτου

Π Ι Ν Α Ξ

Ἀποδοχῶν ἀνθυπασπιστῶν, ἐπιλοχιῶν καὶ λοχιῶν Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας εἰδικότητος χειριστοῦ ἢ παρατηρητοῦ.

Ἀνθυπασπιστὴς	βασικὸς μισθὸς	213.90	ἐπὶ τιμαρίθμων		8
Ἐπιλοχίας	»	186.—	»	»	8
Λοχίας	»	158.10	»	»	8

Παρατηρήσεις:

1) Ἐπίδομα 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει διὰ τῶν προσαυξήσεων τούτων ὁ βασικὸς μισθὸς τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ δέον νὰ ὑπερβῇ τὰς 279 μεταλλικὰς δραχμάς, τοῦ ἐπιλοχίου τὰς 241.80 τοῦ δὲ λοχίου τὰς 186.

2) Τὸ χορηγούμενον ὡς ἄνω ἐπίδομα 10 ο)ο δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ εἶναι ἀνεξάρτητον τῶν ἐπιδομάτων τριετίας καὶ οἰκογενειακῶν βαρῶν διὰ τὰς ὁποίας ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 3102.

Π Ι Ν Α Ξ

Ἐπιβαρύνσεων ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ λόγῳ ἐφαρμογῆς προτεινομένου Νομοσχεδίου

		Ἐπὶ πλέον Ἐπὶ ἔλατ
1) Διαφορὰ λόγῳ αὐξήσεως πτητικοῦ ἐπιδόματος		
α) Στρατιωτικὴ Ἀεροπορία Ἀεροπόροι Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ	191×1050×12	2.406.600
β) Ναυτικὴ Ἀεροπορία Ἀεροπόροι Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ	47×1200×12	676.800
α) Διαφορὰ λόγῳ χορηγίας ἐξόδων τραπέζης καὶ ἀντιτίμου τροφῆς εἰς Ἀξιωματικοὺς καὶ Ὑπαξιωματικοὺς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας		Ἐπὶ πλέον Ἐπὶ ἔλατ

2) Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ	165×900×12	1.782.000
Ἐπιλοχίαι καὶ Λοχίαι	90×700×12	756.000
3) Διαφορὰ λόγῳ ἀφομοιώσεως ἀποδοχῶν πτητικοῦ προσωπικοῦ		
Ἀνθυπασπισταὶ (Μέσος ὅρος ὑπηρεσίας 2 ἐτῶν)	29×180×12	62.640
Ἐπιλοχίαι (Μέσος ὅρος ὑπηρεσίας 2 ἐτῶν)	29×1338×12	465.624
Λοχίαι (Μέσος ὅρος ὑπηρεσίας 2 ἐτῶν)	13×1000×12	156.000
4) Διαφορὰ λόγῳ προαυξήσεως ἀποδοχῶν ἐκ θέσεων.		
Ὑπολογιζόμενα κατὰ μέσον ὅρον	50.000	
5) Διαφορὰ λόγῳ ἀφομοιώσεως προσωπικοῦ τεχνικοῦ		
Ἀνθυπασπισταὶ (Μέσος ὅρος ὑπηρεσίας 2 ἐτῶν)	12×224×12	32.256
Ἐπιλοχίαι (Μέσος ὅρος ὑπηρεσίας 2 ἐτῶν)	11×195×12	257.40
Λοχίαι (Μέσος ὅρος ὑπηρεσίας 2 ἐτῶν)	37×166×12	73.704
6) Διαφορὰ ἐπὶ ἐλαττον λόγῳ περικοπῆς κατὰ 10% τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς Ναυτικῆς Ἀεροπορίας.		
Ἀρχικελευστὴ	1×223×12	2.676
Κελευσταὶ	14×193×12	32424
Ὑποκελευσταὶ	3×171×12	6.156
	6.424.724	103.896

Π Ι Ν Α Ξ

Δαπάνης ἐπὶ τῆς προσθήκης τοῦ 6ου ἄρθρου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐξομοιώσεως ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Ἀεροπορίας».

Ἡ ἐπὶ πλέον δαπάνη ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἄνω σχεδίου νόμου ἀνέρχεται εἰς .... δραχμὰς 90.000

Ἐπὶ ἀριθμοῦ ἐφέδρων ἀεροπόρων δέκα (10) οἵτινες συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος, λαμβάνουσι δέκα μεταλλικὰς δραχμὰς κανονιζομένας κατὰ τὰς περὶ ἀποδοχῶν δημοσίων ὑπαλλήλων σχετικὰς διατάξεις ἐπὶ 40 τὸ ἀνώτατον ἡμέρας, ἤτοι 10×40=400×14 (συντελεστὴς) Δρ. 5.660

Ἔναντι 40 δραχ. ἡμερησίως καὶ δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος τῶν ἐφέδρων τῆς Ναυτικῆς Ἀεροπορίας, ἤτοι ... ... 365×40= » 14.600

Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον ἐτησίως ... ... » 9.000

Δι' ἕκαστον ἔφεδρον τῆς Στρατιωτικῆς Ἀεροπορίας, ἤτοι ἐπὶ 10 ἐφέδρων .. .. = » 90.000

Γίνονται εἶτα δι' ἀποφάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. περὶ ἐπιβατικῶν ἀτμοπλοίων καὶ τοῦ νόμου 4195 περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐπιβατηγῶν».

3) «Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4653 περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως (ψηφισθέντος τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Γερουσίας), ἔχοντα οὕτω.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἔγκρισις καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας καὶ Ἐξωτερικῶν ἐνεργεῖται παρ' ἰδίας ὑπηρεσίας, ἐδρευούσης παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργείῳ καὶ ἐξαρτωμένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1555 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμου ΣΙΒ' κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Κεντρικὸν ὄργανον τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ εἶναι ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ, τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Αἱ παρ' ἑκάστῳ Ὑπουργείῳ καὶ δευτερεύοντι διατάκτῃ ὑπηρεσίαι τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια ἀποτελοῦσι Τμήματα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀσκοῦσι δὲ τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ κανονισμοὺς καθήκοντα αὐτῶν διὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν ἀπαιτούμενον προσωπικὸν ὁρίζεται εἰς :

2 Διευθυντὰς α' ἢ β' τάξεως.
10 Τμηματάρχας α' ἢ β' τάξεως
16 Γραμματεῖς α' ἢ β' τάξεως ἢ Εἰσηγητὰς
11 Λογιστὰς α' ἢ β' τάξεως ἢ Ἐλεγκτὰς
39 Ἀκολούθους
35 Γραφεῖς α' ἢ β' τάξεως.

2. Κατὰ τὰς ἀνωτέρω θέσεις πρυσαυξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

3. Τῶν ὑπηρεσιῶν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου προΐστανται Τμηματάρχαι α' ἢ β' τάξεως. ἐξαιρέσει τῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ὧν προΐστανται Διευθυνταὶ α' ἢ β' τάξεως, καὶ τῆς παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Ἠπείρου, ἧς προΐσταται γραμματεὺς ἢ εἰσηγητής.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων τῶν Ὑπουργείων Ὑγιεινῆς καὶ Ἀεροπορίας προστίθενται εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ δύο θέσεις Τμηματαρχῶν α' ἢ β' τάξεως, τεσσάρων λογιστῶν α' ἢ β' τάξεως, ἓξ ἀκολούθων καὶ δέκα γραφέων ἢ δακτυλογράφων.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 θέσεις τῶν γραφέων, ἀκολούθων, γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν, ἓξ ἐκ τῶν θέσεων Τμηματαρχῶν καὶ μία θέσις Διευθυντοῦ πληροῦνται κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διὰ μεταθέσεως ὁμοιοβάθμων ὑπαλλήλων ἐκ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῶν λοιπῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων ἢ καὶ διὰ προαγωγῆς τῶν ἐκ τούτων κεκτημένων τὰ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ἀπαιτούμενα προσόντα, συμφώνως δὲ πρὸς τὰ διὰ τῶν ἐδαφ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

2. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον θέσεων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προσκαλεῖ τοὺς παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῶν διαφόρων Πολιτικῶν Ὑπουργείων ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μετατεθῶσι εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Γ.Δ.Δ.Λ.. ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσκλήσεως ὑποβάλωσι σχετικὴν περὶ τούτου δήλωσιν.

3. Τὸ Συμβούλιον τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας ἀποφαίνεται περὶ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀνωτέρω θέσεων, εἴτε διὰ μεταθέσεως εἴτε διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ συγκεντρούντων τὰ πλειότερα πρὸς κατάληψιν τῶν θέσεων τούτων προσόντα.

4. Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων μειοῦνται κατὰ :

6 Τμηματάρχας α' ἢ β' τάξεως.
27 εἰσηγητὰς ἢ γραμματεῖς α' ἢ β' τάξεως ἢ λογιστὰς α' ἢ β' τάξεως
39 ἀκολούθους
35 γραφεῖς α' ἢ β' τάξεως.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μείωσις ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

5. Ἡ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δημοσία ὑπηρεσία τῶν μετατεθησομένων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν ἐξ ἐπαρχιακῶν οἰκονομικῶν κλάδων κατὰ διαφόρους ἐποχὰς μετατεθέντων τοιούτων, ὑπολογίζεται ὡς ὑπηρεσία ἐν τῇ Γ. Δ. Δ. Λογιστικοῦ διὰ τὸν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτούμενον χρόνον πρὸς προβιβασμὸν ἢ ἀπονομὴν ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ μισθοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, ὑπηρεσιῶν, αὐτονόμων ὀργανισμῶν καὶ παντὸς εἴδους νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ἢ ἐποπτείαν τοῦ ὁποίου ὑπόκεινται ταῦτα.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει κανονισθῇ ἡ ἁρμοδιότης καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὑπηρεσιῶν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν καὶ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ἐπίσης διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος αἱ δαπάναι τῆς Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καταργηθῇ ἡ ἔκδοσις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου χρηματικῶν γραμματίων, ρυθμισθῇ δὲ κατ' ἄλλον τρόπον ἡ ἀπὸ Ταμείου εἰς Ταμεῖον ἀποστολὴ χρημάτων ἡ ἐνεργουμένη μέχρι τοῦδε διὰ χρηματικῶν γραμματίων.

2. Αἱ δι' ἐλλείψεις δικαιολογητικῶν στοιχείων παραμένουσαι ἀτακτοποίητοι προκαταβολαὶ τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐθνικὴ Τράπεζα—Πίστωσις Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διεύθυνσις Μεταφορῶν)» εἰσάγονται πρὸς ἐξέτασιν εἰς Ἐπιτροπὴν συνιστωμένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς προέδρου, ἑνὸς Τμηματάρχου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τοῦ ἑκάστοτε προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Μεταφορῶν, ὡς μελῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων γνωμοδοτήσεων τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς ἐκδίδονται ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τίτλον ἐκδόσεως τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 3770 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ κλπ.» ὑπάγεται καὶ ἡ τακτοποίησις τῆς παγίας προκαταβολῆς τοῦ Πελαγικοῦ Ναυτικοῦ ὡς πρὸς τὰς ἐλλείψεις τῶν πρὸ τοῦ ἔτους 1921 ὁριστικῶν ἐξόδων.

4. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀντικαθισταμένου τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Μεταφορῶν διὰ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ ἁρμοδίου Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, ἀνατίθεται ἡ τακτοποίησις τῶν παρὰ ταῖς Ταμείοις τοῦ Κράτους ἐκκρεμουσῶν προκαταβολῶν, ἐκ τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1923 ἐνεργηθεισῶν τοιούτων, ἐφόσον αὕτη ἀποβαίνει ἀνέφικτος λόγῳ τοῦ ἀδυνάτου τῆς συμπληρώσεως τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, μετ' ἐξέτασιν τῶν στοιχείων τῶν ἐν λόγῳ προκαταβολῶν, ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως, εἴτε περὶ τῆς συμπληρώσεως ἢ παραλοχῆς αὐτῶν ὡς νομίμως ἐνεργηθεισῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἐκδόσεως τῶν προσηκόντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἴτε περὶ τῆς ἀπορρίψεώς των καὶ τοῦ καταλογισμοῦ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτων τῶν ὑπευθύνων.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν γενικῶν ἢ εἰδικῶν διατάξεων περὶ ὑποχρεωτικοῦ τῶν πραγωγῶν ἢ μεταθέσεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἢ ἄλλων δαπανῶν τοῦ Δημοσίου εἶνε, ὅτι αἱ δαπάναι αὗται ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7)8 Ἰουνίου 1927 ψηφίσματος «περὶ κανονισμοῦ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1927 κλπ. καὶ ἐνισχύσεως τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ διοικήσει τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους», ἤτοι μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δικαιουμένου νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἔγκρισιν τῆς σχετικῆς δαπάνης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω ψηφίσματος.

Ἄρθρον 10.

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐφ' ὅσον ἐλλείπουσιν, ἀπουσιάζουσιν ἢ κωλύονται, ἀναπληροῦνται ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ καθηγητῶν τῶν αὐτῶν ἑδρῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἄρθρον 11.

Καταργοῦνται τριάκοντα θέσεις τελωνειακῶν γραμματέων γ' τάξεως καὶ ὁμοιοβάθμων, προστίθενται δὲ εἰς τὸν τελωνειακὸν κλάδον δεκαπέντε θέσεις τελωνειακῶν ἐλεγκτῶν πρώτης τάξεως ἢ ὁμοιοβάθμων.

Ἄρθρον 12.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 ἐδάφιον ζ' καὶ ιβ' τοῦ νόμου 914 καὶ 6 τοῦ νόμου 3827, 1, ἐδάφιον 3 τοῦ νόμου 2482 καὶ 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων τῆς Ταμειακῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους», ἀντικαθιστάμεναι ὡς ἑξῆς:

1. Εἰς Λογιστὴν β' τάξεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ προάγεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, ὁ ὑπολογιστὴς ὁ ἔχων τετραετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ὑπολογιστοῦ ἢ διετῆ καὶ κεκτημένος δίπλωμα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν σπουδῶν.

2. Οἱ λογισταὶ α' τάξεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ καὶ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας ὀνομάζονται Ἐλεγκταί, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ.

3. Εἰς Ἀρχιλογιστὴν β' τάξεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ προάγεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, ὁ Ἐλεγκτὴς ἢ ὁ Λογιστὴς α' τάξεως ὁ ἔχων τετραετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ λογιστοῦ α' τάξεως ἢ τοῦ Ἐλεγκτοῦ ἢ ὁ ἔχων διετῆ ὑπηρεσίαν καὶ πτυχίον Νομικῆς Σχολῆς ἢ τῶν Πολιτικῶν ἢ Μαθηματικῶν ἢ Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Σπουδῶν.

4. Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑφιστάμενοι παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ Εἰσηγηταὶ Λογισταὶ ὀνομάζονται Ἐλεγκταί.

Ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐγγεγραμμένοι ὡς μέτοχοι εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν διατηροῦσιν ἅπαντα τὰ δικαιώματα των περὶ συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν εἰς περίπτωσιν κατατάξεώς των εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. «περὶ ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων» καὶ τοῦ νόμου 4195 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν Ν. Δ. τῆς 9 Δεκεμβρίου 1925 καὶ 23 Μαρτίου 1926 περὶ ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων», ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγνώρισις ὡς Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπιβατηγῶν ἡλικίας μεγαλειτέρας τῶν τριάκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς καθολικῆς των.

Ἄρθρον 2.

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἰδίου Ν. Δ. ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

«Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, τοῦ λιμενάρχου Πειραιῶς, τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἑνὸς ἀξιωματικοῦ ναυπηγικοῦ καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ καὶ ἀνὰ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ναυτιλιακῶν τμημάτων τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καθορίζει ὀνομαστικῶς καὶ ἠτιολογημένως ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων δρομολογίων, ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀκτοπλοϊκῶν ἐπιχειρήσεων, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ἀτμόπλοια τὰ ὁποῖα κρίνει καταλληλα δι' ἑκάστην τῶν ἐν χρήσει γραμμῶν ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερησίων ἢ ἑβδομαδιαίων δρομολογίων τούτων ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν δι' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις.

Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καλούμενοι παρίστανται πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεών των οἱ ἐνδιαφερόμενοι πλοιοκτῆται ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελοῦνται ἅμα τῇ κοινοποιήσει αὐτῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὑπόκεινται ὅμως εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἀσκουμένην ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς. Τὸ Σ. Ε. Ν. ἀποφαίνεται τελεσιδίκως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ταύτης».

Ἄρθρον 3.

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἰδίου Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος προτάσεις περὶ καταδίκης παραπέμπονται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς των εἰς τὸ Σ. Ε. Ν., ὅπερ ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς παραπομπῆς των ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, δυνάμενον νὰ συμβουλευθῇ ὡς ἐμπειρογνώμονας οἱουσδήποτε ἤθελε κρίνει καταλλήλως πρὸς τοῦτο».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 προστίθεται καὶ μετὰ τέταρτη παράγραφος ὡς ἑξῆς:

«4. Διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς προτάσεων περὶ καταδίκης, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου».

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ὄρθρου 5 καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον α') τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4195 «περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«α') Πᾶσα παράβασις τῶν ἐγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ Κράτους τιμολογίων ναύλων προκειμένου περὶ γραμμῶν ἐσωτερικοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ὑποτίμησις τῶν ναύλων ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων εἰς ὅρια εὐτελῆ καὶ δυσανάλογα πρὸς τὰς ἐκ τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνέσεως τῶν ἐπιβατῶν εὐλόγους καὶ δικαίας ἀποζημιώσεις ἢ εἰς ὅρια κατώτερα τῶν συνήθως κρατούντων ἐν τῷ λιμένι ναύλων προκειμένου περὶ γραμμῶν ἐξωτερικοῦ, ἐνεργουμένη ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ.

«Ὡς παράβασις τῶν τιμολογίων ναύλων ἢ ὑποτίμησις τῶν ναύλων κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν θεωρεῖται καὶ ἡ ἐπιστροφὴ μέρους ἢ ὅλου τοῦ εἰσπραχθέντος ναύλου εἰς τὸν ἐπιβάτην ἢ φορτωτὴν εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως ὑπὸ εὔπον δώρου ἢ προμηθείας καθ' ὑπερβολὴν τῶν κρατούντων περὶ τούτης συνήθων ὁρίων, ἐνεργουμένη ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ.»

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ὁ ἔνοχος τῶν ἀνωτέρω πράξεων πλοιοκτήτης ἢ ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν Διευθυντὴς ἢ πληρεξούσιος διαχειριστὴς ἢ πράκτωρ τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἀπὸ δραχ. 1.000 ἕως 100.000, ἐπιβαλλομένου ὑπὸ τοῦ λιμενάρχου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὡς τροποποιεῖται κατωτέρω καὶ εἰσπρατομένου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως πλειόνων συναιτίων τῆς αὐτῆς πράξεως τὸ πρόστιμον δύναται νὰ κατανεμηθῇ ἀναλόγως μεταξὺ τῶν συναιτίων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ ἀναχωρήσεις τῶν ἑλληνικῶν ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων τῶν ἐκτελούντων τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ λιμένων τοῦ Κράτους ἢ μεταξὺ τούτων καὶ λιμένων τοῦ ἐξωτερικοῦ δέον νὰ ἀπέχωσιν ἀλλήλων κατὰ χρονικὰ διαστήματα καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ε. Ν. καὶ κατόπιν ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἀρχῆς».

Ἡ 2 παράγραφος (φέρουσα τὸν ἀριθμὸν 3) καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ βεβαίωσις τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένων παραβάσεων, ἐνεργουμένη κατόπιν μηνύσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἀνήκει εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ λιμενάρχου τῆς περιφερείας εἰς ἣν ἔλαβε χώραν ἡ παράβασις, ἑξ ἑνὸς Πρωτοδίκου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ ἑξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ναυτιλιακοῦ τμήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἄλλου εἰδικοῦ προσώπου ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Δ. Ε. Ν. διὰ μίαν διετίαν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τούτων ἀπολαμβάνει ἀνακριτικῆς ἐξουσίας ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ λιμενάρχου ἢ τοῦ δικαστικοῦ μέλους αὐτῆς πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς γνωματεύσεως ταύτης, λαμβανομένης κατὰ πλειοψηφίαν καὶ οὔσης ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸν λιμενάρχην, ἐκδίδει οὗτος ἠτιολογημένην ἀπόφασίν του περὶ ἐπιβολῆς προστίμου ἢ περὶ ἀπαλλαγῆς,

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ λιμενάρχου ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου δυναμένην ν' ἀσκηθῇ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως δι' ἐκθέσεως συνταχθησομένης ἐνώπιον τοῦ λιμενάρχου ὅστις διαβιβάζει ἀμέσως ταύτην μετὰ πάντων τῶν σχετικῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα, ὑποχρεουμένου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς δικογραφίας νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Πλημμελειοδικείου, δικάζοντος ἀνεκκλήτως.

Ἡ ἔφεσις ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.»

Διὰ Διατάγματος κανονισθήσεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 4563 «περὶ διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ τελευταία περίοδος τοῦ ἐδ. 3 ἄρθρ. 7 τοῦ νόμου 4653 «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως» κατὰ τυπογραφικὴν παραδρομὴν δημοσιευθεῖσα ἐλλιπῶς διορθοῦται εἰς τὴν πραγματικὴν «ἐν ἀπαρτίᾳ λογίζεται ἡ συνεδρία παρόντων 3 ἐκ τῶν 5 μελῶν».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου εἶναι ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου θὰ γίνωσι διὰ Π. Διατάγματος, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προκαλουμένου, οἱ διορισμοὶ πάντων τῶν συμβούλων, ἤτοι τῶν μελῶν τοῦ τε γνωμοδοτικοῦ καὶ τοῦ διοικητικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. η' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ἰδίου νόμου. προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Ἐπιτρέπεται ὅπως ἐκτὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐδ. 3 ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου 3190 ὁριζομένου ἀριθμοῦ τῶν δεκτῶν πρὸς ἀποστολὴν δι' εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν χορηγεῖται κατ' ἔτος ἐκπαιδευτικὴ ἄδεια καὶ εἰς εἴκοσιν ἀκόμη λειτουργοὺς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως μὲ τὰς ἀποδοχὰς τῆς θέσεώς των, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα μεταβάσεώς εἰς Εὐρώπην καὶ ἐπανόδου.

Κατὰ τὴν πρώτην ἀποστολὴν ὑποτρόφων εἰς Εὐρώπην ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ λειτουργοὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, εἰς οὓς χορηγεῖται ἐκπαιδευτικὴ ἄδεια, ἔχουσιν ἡλικίαν μέχρι 42 ἐτῶν.

Ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς χορήγησιν ἐκπαιδευτ. ἀδείας ὡς καὶ ἡ προθεσμία τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται ἑκάστοτε διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται 2ον ἐδάφιον τὸ ἑξῆς :

2. Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετὰ γνώμην τοῦ Ε. Δ. Σ. τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως δύναται νὰ ὁρισθῇ κατὰ γυμνάσια ὅριον τῶν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν εἰσακτέων μαθητῶν.

3. Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παρατείνεται, ἡ κυκλοφορία τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν ἀναθεωρηθέντων καὶ ἐπανεγκριθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3438 μέχρι κυκλοφορίας τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προκηρυχθησομένου διαγωνισμοῦ ἐγκριθησομένων νέων διδακτικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἐδ. 7 τοῦ ἄρθρου 32 ἡ φράσις «μέχρι 15 ἡμερῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «ὅσης καὶ οἱ μόνιμοι» ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφ. προστίθεται τὸ ἑξῆς : «ἢ ἂν δὲν ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των».

Ἄρθρον 5.

Ἐν τῷ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρ. 33 ἡ κατὰ τυπογραφικὴν παραδρομὴν δημοσιευθεῖσα φράσις «ἢ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἄδειαν ὁριζομένων» διορθοῦται εἰς τὴν πραγματικὴν «καὶ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἄδειαν ἀμειβομένων.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 35 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«1. Πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ γραφείου ἑκάστου τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως προσλαμβάνεται εἷς βοηθὸς ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως β' τάξεως διὰ διαγωνισμοῦ διεξαγομένου ἐνώπιον τῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου μεταξὺ τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ Λυκείου ἢ Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ πτυχίον Διδασκαλείου κατὰ τὰ περὶ προσλήψεως μονίμων γραφέων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διατεταγμένα.

2. Ὁμοίως προσλαμβάνεται εἰς τὸ γραφεῖον ἑκάστου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων εἷς βοηθὸς ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῷ γραφέως β' τάξεως καὶ μία δακτυλογράφος ἐκ τῶν ἐχουσῶν τὰ διὰ τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν ὁριζόμενα προσόντα, διὰ διαγωνισμοῦ διεξαγομένου κατὰ τὰ περὶ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας διατεταγμένα ἐνώπιον τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου. Προκειμένου περὶ τοῦ γραφέως καὶ δακτυλογράφου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργεῖται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τούτου ὡς Προέδρου καὶ δύο Διευθυντῶν γυμνασίων ἢ Λυκείων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

3. Οἱ γραφεῖς καὶ αἱ δακτυλογράφοι εἶνε τακτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, προάγονται δὲ οἱ μὲν γραφεῖς ἀνὰ τριετίαν μετὰ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου ἐποπτικοῦ συμβουλίου μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως α' τάξεως, αἱ δὲ δακτυλογράφοι καθ' ὃν καὶ αἱ δακτυλογράφοι τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τρόπον προτάσει τοῦ οἰκείου ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

4. Καθήκοντα διοικητικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν γραφέων καὶ δακτυλογράφων ἀσκεῖ τὸ οἰκεῖον ἐποπτικὸν συμβούλιον συμφώνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα περὶ ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, μετέχοντος ὡς μέλους καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ὁσάκις πρόκειται περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἰδίου γραφείου.

5. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας ἀσκεῖ δευτεροβάθμιον κρίσιν ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ προτείνει τὴν μετάθεσιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἕτερον γραφεῖον κατὰ τὰ διὰ Π. Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 ἐδ. 1 παρ. 3 τοῦ νόμου 4653 ἡ φράσις «Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Διδασκαλείου».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ νόμου 4653 προστίθεται:

«Πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐκκρεμεῖς πρὸς ἔφεσιν ἀποφάσεις τοῦ τέως Ἐκπ. Συμβουλίου ἐπὶ λειτουργῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ αἱ ληφθησόμεναι ὑπὸ τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, μέχρι τῆς λειτουργίας τῶν περιφερειακῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, ὑποκείμεναι δὲ κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις εἰς ἔφεσιν, θὰ ἐκδικασθῶσιν ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἐδ. 1 τοῦ νόμου 4653 συγκροτουμένου Συμβουλίου πρὸς ἐκδίκασιν ἐνστάσεων».

Ἄρθρον 9.

Καθήκοντα Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐλλείποντος ἢ ἐν ἀδείᾳ διατελοῦντος δύνανται ν' ἀνατεθοῦν δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἕνα τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου ἢ εἰς μέλος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἢ εἰς καθηγητὴν τῶν Πανεπιστημίων.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Π. Διατάγματος ὁρίζονται τὰ πληρωτέα ὑπὸ τῶν παρακολουθούντων τὸ πρὸς μόρφωσιν καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης κατὰ τὸν νόμον 4595 λειτουργοῦν τμῆμα τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς σχολῆς δίδακτρα.

Ἄρθρον 11.

Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν 5.000.000

δραχμ. ετησίως διατίθενται πρὸς ὀργάνωσιν καὶ ἐνίσχυσιν μαθητικῶν συσσιτίων.

Δι' ὑπουργικῆς πράξεως θὰ κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, ὁ ὀργανισμὸς τῶν μαθητικῶν συσσιτίων καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 30 ἐδάφιον 3 § γ' τοῦ νόμου 4653 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «οἱ μὴ ἀποτελοῦντες ἰδίαν κοινότητα» προστίθενται αἱ λέξεις «προκειμένου δὲ περὶ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ ἡ κοινότης Νέων Διοσίων».

Συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται μετὰ τοῦτο ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 10 καὶ 30' διὰ τὴν 5 μ. μ. αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Δ. Μέλφος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΣ'

Πέμπτης 19 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ἰω. Τσιριμῶκος,** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3345 περὶ ταμείων ἐφέδρων πολεμιστῶν Κρήτης».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐξόδων παραστάσεως τῶν διοικητῶν πυροβολικοῦ Σώματος Στρατοῦ».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733 περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τῆς ἑταιρείας «Ἴκαρος» συναφθείσης συμβάσεως περὶ παραχωρήσεως εἰς αὐτὴν τοῦ προνομίου τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐναερίων μεταφορῶν».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ γραφικῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν καὶ μεταφραστικῶν γραφείων».

Οἱ κ.κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν), **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας), καὶ **Δ. Μπότσαρης** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν), ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως προσωρινοῦ λαχείου ὑπὲρ τοῦ Δελφικοῦ ἔργου».

Ὁ Μ. Χρήστου κάτοικος Ἀμυνταίου παραπονεῖται κατὰ τοῦ Φωτίου Κιούση.

Ὁ ἐμπορικὸς σύλλογος Ἀλμυροῦ ἀναφέρων τὴν καταστροφὴν τῶν σιτηρῶν τῆς περιφερείας του ζητεῖ τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν δημοσίων φόρων.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ νομοῦ Πρεβέζης σχετικὴν μὲ τὴν κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου των.

Οἱ συνεταιρισμοὶ Ροδοπόλεως διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης τοῦ Κιλκὶς διὰ τὴν μὴ χορήγησιν ἐαρινῶν δανείων εἰς τοὺς γεωργούς.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Θ. Χαβίνης** καὶ **Π. Καρασεβδᾶς** καταθέτουσι τηλεγράφημα κατοίκων Μαχαλᾶ Ζητούντων παροχὴν ἐνισχύσεως διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν σιτηρῶν των.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Θ. Κολιαλέξης** καταθέτει ὑπόμνημα τῶν ἐγγάμων δημοσίων ὑπαλλήλων περὶ συνυπηρεσίας μετὰ τῶν συζύγων των δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Βελβενδοῦ ζητεῖ τὴν μὴ κατάργησιν τοῦ ἡμιγυμνασίου τῆς πόλεώς του.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀρι0. 1160 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχ. 10.200 τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει τηλεγράφημα ἀντιπροσώπων Μεργουριοῦ καὶ Πρεβέζης αἰτουμένων τὴν προχείρου ἀποζημιώσεως διὰ τὰ ἀπολλυτριωθέντα πρὸ θεσίας κτήματά των.

Ὁ Πᾶνος Γ. Κιτσόπουλος ὑποβάλλει αἴτησιν περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας του εἰς Κολλίπολιν.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Θεολογίτης** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ προέδρου Λεκάνης ζητοῦντος τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως τῶν καπνῶν 7 οἰκογενειῶν συλληφθέντων ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. **Α. Πρέκας** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν ἀρβυλοποιῶν.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου σπουδαστῶν Κολῶν Τεχνῶν περὶ παροχῆς αὐτοῖς στρατολογικῶν διευκολύνσεων καὶ παρακολεῖ νὰ ἀποσταλῇ αὕτη εἰς τὸ ἁρμόδιον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Ι. Κουτσίνας** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων Χάλκης καὶ τῶν Νέων Καρυῶν Λαρίσσης αἰτουμένων τὴν κρατικὴν ἀρωγὴν διὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν εἰς τὰ σιτηρά των σοβαρὰν καταστροφὴν λόγῳ τῆς ἐνσκηψάσης εἰς αὐτὰ νόσου.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἐκφράζει τὴν μεγάλην λύπην τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν συμφοράν, ἡ ὁποία ἐμείωσε τόσον σημαντικῶς τὴν ἐφετεινὴν πλουσίαν συγκομιδήν.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν δικηγορικῶν συλλόγων Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου διὰ τὴν μὴ τοποθέτησιν τῶν διορισθέντων δικαστικῶν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Μεσολογγίου καὶ Εἰρηνοδικεῖον Ἀγρινίου, ὀφειλομένην, ὡς λέγει, εἰς ἄρνησιν τοῦ Γεν. Λογιστηρίου ὅπως ἐγκρίνῃ τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς τοῦτο πιστώσεις.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐξηγεῖ ὅτι τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δὲν ἠρνήθη τὴν ἔγκρισιν τοιούτου εἴδους πιστώσεων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει παρακαλεῖ νὰ τῷ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ καὶ ὑπόσχεται νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** συνιστᾷ ἀναφορὰν κατοίκων Πραμάντων νομοῦ Ἰωαννίνων περὶ ἀπαλλαγῆς των ἐκ τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτοῖς προστίμου λόγῳ παραλείψεως δηθὲν αὐτῶν νὰ δηλώσωσι εἰς τὴν ἐκ τῆς περιφερείας Ξηρομέρου, ὅπου νῦν ἐργάζονται, διελθοῦσαν ἐπιτροπὴν ἐπιτάξεως τὰ κτήνη των, τὰ ὁποῖα εἶχον δηλώσει εἰς τὴν προηγουμένως διελθοῦσαν ἐκ Πραμάντων ἐπιτροπήν.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ὑπόσχεται νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς συνιστᾷ τὴν ἄρσιν τοῦ ἐπιβληθέντος προστίμου ὡς ἀδίκου.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς καταθέτει ἐν συνεχείᾳ καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τοῦ ἐφέδρου Κλεάρχου Παπαδιαμάντη παραπονουμένου κατὰ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ τῆς χωροφυλακῆς Σαφαρίκα διὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ἄδικον μεθ' ὅπλου ἐπίθεσιν καὶ ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διότι ἐνῷ ἡ διενεργηθεῖσα διοικητικὴ ἀνάκρισις ἀπέδειξε πλήρη τὴν ἐνοχήν του ἡ ἐπακολουθήσασα δικαστικὴ ἀνάκρισις ἀπήλλαξεν ἐν μέρει αὐτὸν τῆς κατηγορίας χάριν εἰς ψευδεῖς βεβαιώσεις συναδέλφων του. Παρακαλεῖ ὡς ἐκ τούτου τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ὅπως προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ βαθμοῦ τῆς εὐθύνης τῶν ἐν λόγῳ ἀξιωματικῶν, συνιστᾷ δὲ συγχρόνως ὅπως πρὸς παραδειγματισμὸν οἱ τοιούτου εἴδους «ψευτοπαλληκαράδες» ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς μετατίθενται εἰς περιφερείας ὡς ἡ τῆς Κρήτης, Μάνης κλπ.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπ. Ἐσωτ.) ἀπαντᾷ ὅτι ἐὰν πράγματι ἐσημειώθη ψευδορκία ἀξιωματικῶν θὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τοῦ συνδέσμου βυρσοδεψεργατῶν τοῦ νομοῦ Χανίων αἰτουμένων τὴν ἐπιβολὴν δασμοῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων δερμάτων, ἵνα ἐκ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ ἀποζημιωθῶσιν οἱ συνεπείᾳ τῆς εἰσαγωγῆς μηχανημάτων ἄνεργοι βυρσοδέψαι.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς ἑνώσεως τῶν ἀπανταχοῦ Ἀγγελιτῶν περὶ ἀποζημιώσεώς των διὰ τὰς καταστροφὰς τοῦ 1906.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὁσημέραι ἐπὶ τὸ φιλικώτερον ἀναπτύξεως τῶν μετὰ τῆς Βουλγαρίας σχέσεών μας ἐργασθῇ καὶ ὑπὲρ τῶν δεινοπαθησάντων τούτων ὁμογενῶν, ἐκφράζει δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει λείψῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον αὐτῶν.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιεῖται καὶ ὁ κ. **Γ. Καφαντάρης.**

Ὁ κ. **Σ. Ταλιαδοῦρος** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Ν. Μυτάκου περὶ πληρωμῆς αὐτῷ ἀσφαλίστρων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας «Πρώτη».

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιεῖται καὶ ὁ κ. **Π. Χρστούλας.**

Ὁ κ **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) παρέχων σχετικὰς ἐξηγήσεις, παρακαλεῖ νὰ τῷ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορά.

Παρελθούσης τῆς κεκανοσισμένης ὥρας ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων ἀναβάλλεται.

Πρὶν ἡ Βουλὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) λαμβάνων τὸν λόγον καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συνάψεως δανείου διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια» λεχθέντα ἐν σχέσει μὲ τὰς προτάσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοὺς λόγους τῆς διακοπῆς τῶν μετ' αὐτῆς συνεννοήσεων ἀναγινώσκει τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἣν τῷ ἀπηύθυνεν, σήμερον ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1930.

Σεβαστέ μοι Κύριε Πρόεδρε,

Ἐκ τῆς συζητήσεως τῆς γενομένης ἐν τῇ περὶ τοῦ συνομολογηθέντος μετὰ τοῦ οἴκου Κρούγερ δανείου διὰ τὰ Σχολεῖα, προκύπτει, καθ' ἃ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι διετυπώθη μομφὴ κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὅτι μεσίτης τις ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν μεσίτην τοῦ οἴκου Κρούγερ διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾶτο νὰ μὴ σπεύσῃ εἰς τὸ κλείσιμον τοῦ δανείου, διότι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν ἐπωφελέστεροι δι' αὐτὸν ὅροι.

Καὶ εἶναι μὲν πρὸς ὑμᾶς εὐγνώμων ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διότι ἐδηλώσατε ὅτι δὲν θέλετε νὰ ἀφήσετε νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ Διοίκησις αὐτῆς ἦτο ἐν γνώσει τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς, ἐν τούτοις ἐξεφράσατε τὴν λύπην σας διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα χρησιμοποιεῖ τοιοῦτου εἴδους μεσίτας.

Εἴμαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς δηλώσω ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης οὐ μόνον εἶναι ἐν παντελεῖ ἀγνοίᾳ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολῆς, ὄχι μόνον ἀποδοκιμάζει μετ' ἀπεχθείας τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὡς διατυποῦται ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον ἔχει τὴν τιμὴν νὰ δηλώσῃ πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὔτε τὸ πρόσωπον τοῦτο οὔτε ἄλλον τινα ἐχρησιμοποίησε ἢ χρησιμοποιεῖ διὰ τοιούτου εἴδους σαθρὰς ὑποθέσεις. Γνωρίζετε δὲ καλῶς, κ. Πρόεδρε, ὅτι διὰ τοιούτας ὑποθέσεις καὶ εἰδικῶς διὰ τὸ ζήτημα τοῦ δανείου τῶν σχολείων πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ὑπέβαλεν ἀπ' εὐθείας πρὸς ὑμᾶς ἢ πρὸς τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς καὶ ὅτι διὰ πᾶσαν προσφορὰν πρὸς ἐξυπηρέτησιν δημοσίων ἀναγκῶν ἀπευθύνεται πάντοτε εἰς τὴν συμφερωτέραν διὰ τὸν τόπον ἐξυπηρέτησιν τούτων, οὐδόλως δυσανασχετοῦσα ἂν ἡ Κυβέρνησις κρίνουσα ἄλλας προσφορὰς ἐπωφελεστέρας ἤθελε δεχθῇ τὰς τελευταίας ταύτας. Καίτοι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὑμεῖς προσωπικῶς οὐδεμίαν ἔχετε ἀμφιβολίαν περὶ τούτων ἀπευθύνομεν ὑμῖν τὴν παροῦσαν διότι τὰ λεχθέντα ἐν τῇ Βουλῇ, ὡς διετυπώθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἀφίνουν νὰ πιστευθῇ ἄδικος μομφὴ περὶ τῆς στάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Μετὰ σεβασμοῦ
Ι. Δροσόπουλος

Ἀνακοινῶν, λέγει, κατὰ καθῆκον τὸ περιεχόμενον τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς εἶμαι ὑποχρεωμένος, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐν τῷ τύπῳ δημοσιευθέντων, νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀπέκλεισα μὲν πᾶσαν ὑπόνοιαν περὶ ἀναμίξεως ὁπωσδήποτε τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν, ἐξέφρασα ὅμως τὴν λύπην μου διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα χρησιμοποιεῖ τοιούτου εἴδους μεσίτας. Ἤδη, κατόπιν τῆς διαβεβαιώσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οὐδένα λόγον ἔχω νὰ μὴ ἀποδεχθῶ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην. Εἶναι ὅμως ἔτι μᾶλλον ἀξιοκατάκριτος ὁ ἐν λόγῳ μεσίτης διότι προέβη εἰς τοιαύτας ἐνεργείας, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Μεθ' ὃ ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γιουκοσλαυΐας ἐπισκεφθεὶς χθὲς αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς του τῷ ἐξέφρασεν τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς συγκληθησομένης ἐν Ἀθήναις Διασκέψεως Βαλκανικοῦ Συνεδρίου καὶ τὴν ἐπὶ τούτῳ χαρὰν του.

Ἀνακοινοῦνται εἶτα τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα σταλέντα πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Βουκουρέστιον 17 Ἰουνίου 1930

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Ι. Τσιριμῶκον Πρόεδρον
τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων Ἀθήνας

«Ἡ Βουλὴ τῆς Ρουμανίας μετὰ χαρᾶς πληροφορεῖται

τὴν σύγκλησιν τοῦ Α' Βαλκανικοῦ Συνεδρίου ἐν Ἀθήναις καὶ συμμερίζεται τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς εὐχάς, τὰς ὁποίας ἐκφράζετε, διὰ τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως, ἥτις θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν μας. Εἴμεθα πρόθυμοι νὰ συνεργασθῶμεν ἐνεργῶς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τούτου καὶ σᾶς ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὴν εὐμενῆ φιλοξενίαν τὴν ὁποίαν μᾶς προσφέρετε».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ρουμανικῆς Βουλῆς
Σίσεο Πόπ

Τύρανα 18 Ἰουνίου 1930

Κύριον Ἰωάννην Τσιριμῶκον. Πρόεδρον Βουλῆς. Ἀθήνας

Κύριε Πρόεδρε,

«Ἀπαντῶν εἰς τὸ τηλεγράφημά σας, τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν σύγκλησιν τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως, χαιρετίζω μετ' ἀγαλλιάσεως τὴν ἰδέαν τῆς ἁρμονικῆς συνεργασίας τῶν Βαλκανικῶν λαῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρηνικῆς καὶ εὐτυχοῦς προόδου διὰ τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς διαρκοῦς ἑνώσεως τῶν Ἐθνῶν μας, τῶν συνδεομένων διὰ μακροχρονίου ταυτότητος ὅρων ζωῆς παραδόσεων καὶ συνηθειῶν καὶ ἀπιβλεπόντων πρὸς τὴν εἰρηνηστικὴν καὶ ἀδελφικὴν συνεργασίαν διὰ τὸ καλὸν ἑκάστου τούτων.

«Συγχαίρω εἰλικρινῶς τὴν ἔντιμον Ἑλληνικὴν Βουλήν, ἥτις, ἐμπνεομένη ἐξ εὐγενῶν αἰσθημάτων, προσέφερε τὸ μέγαρόν της διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Διασκέψεως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας ἐκφράζομεν τὰς καλλιτέρας εὐχάς μας».

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Παντελῆς Βαγγέλης

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Στοκχόλμῃ Ἑταιρείας Actiebolage Kreuger & Tol συμβάσεως περὶ χορηγήσεως δανείου 1.000.000 λιρῶν πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων», ἔχον οὕτω:

«Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1930 συναφθείσης συμβάσεως «περὶ χορηγήσεως δανείου 6 ο/ο Λ. Στ. 1.000.000 πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων τοῦ Κράτους».

(Ὡς ἐτροποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἐν Στοκχόλμῃ Ἑταιρείας Aktiebolaget Kreuger & Toll ὑπογραφεῖσα τὴν 4ην Ἰουνίου 1930 σύμβασις «περὶ χορηγήσεως δανείου ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου Λ. ΣΤ. 1.000.000 6 ο/ο 1930 πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων τοῦ Κράτους» ἔχουσα ὡς κάτωθι.

Ἄρθρον 2.

Διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐπὶ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας κανονισθήσεται 1) ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τοῦ προϊόντος τοῦ ἀνωτέρω δανείου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν σχολικῶν κτιρίων, ἐπὶ τῷ τέλει δ' ἐπίσης ὅπως ὁ προϋπολογισμὸς μὴ ἐπιβαρυνθῇ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ νέου δανείου κατὰ τὸν διάμεσον χρόνον, 2) ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως δανείου ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου Λ. ΣΤ. 1.000.000 3) τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν γηπέδων, 4) τὰ τῆς συνθέσεως τῶν Διδακτηριακῶν Ἐπιτροπῶν, 5) τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκποιήσεως τῶν περιουσιῶν τῶν Ταμείων Ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας, 6) τὰ τῆς προσλήψεως τοῦ ἀπαιτηθησομένου ἐκτάκτου τεχνικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«περὶ συνάψεως δανείου ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν 6 ο/ο, 1930, πρὸς ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων τοῦ Κράτους».

Μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Μαρῆ, Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, (ἀποκαλουμένης ἐφεξῆς «ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις») ἀφ' ἑνός, κ. Ἀλεξάνδρου Διομήδους, Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δεύτερον, καὶ τῆς ἐν Στοκχόλμῃ Ἑταιρίας Aktiebolaget Kreuger & Toll, (ἐφεξῆς «ἡ Ἑταιρία» καλουμένης) ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Μισαηλίδου, δεόντως ἐξουσιοδοτημένου, ἀφ' ἑτέρου, συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν δάνειον ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν (L.ΣΤ. 1,000,000.--) ἐξοφλητέον εἰς τὸ ἄρτιον ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων (24) ἐτῶν, ἐπὶ τόκῳ ἓξ τοῖς ἑκατὸν (6 ο/ο).

Ἄρθρον 2.

Πρὸς τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πωλεῖ εἰς τὴν Ἑταιρίαν, ἥτις δέχεται νὰ ἀγοράσῃ καὶ ἀγοράζει, ὁμολογίας τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας εἰς διαταγὴν τῆς Ἑταιρίας, ὀνομαστικῆς ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν(L.ΣΤ.1,000,000.-) εἰς τὴν τιμὴν τῶν ὀγδοήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν (85 ο/ο) τῆς ἀξίας ταύτης. Κατὰ συνέπειαν ἡ Ἑταιρία θὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἅμα τῇ παραδόσει εἰς αὐτὴν τῶν ὁμολογιῶν, ὡς αὗται κατωτέρω μνημονεύονται, τὸ ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν (L.ΣΤ. 850,000.--).

Ἡ καταβολὴ θὰ γίνῃ διὰ καταθέσεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἢ δι' ἀνοίγματος ἰσοπόσου ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου πιστώσεως εἰς πίστωσιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως παρὰ Τραπέζῃ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑποδειχθησομένῃ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 3.

Τὸ δάνειον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1930, θέλει ἐξοφληθῇ δι' ἴσων εἰς τὸ ἄρτιον τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων (24) ἐτῶν, ἐπὶ τόκῳ ἓξ τοῖς ἑκατὸν (6 ο/ο) ἐτησίως, ἤτοι τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου 1954.

Πρὸς τοῦτο αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πωλούμεναι εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὁμολογίαι εἰς στερλίνας, ὑπογεγραμμέναι δεόντως παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Χρέους ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἀντιπροσωπεύουσαι ἑκάστη τὸ ἰσόποσον τῆς ἐτησίας εἰς τὸ ἄρτιον τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, ἤτοι λίρας στερλίνας ἑβδομήκοντα ἐννέα χιλιάδας ἑξακοσίας ἑβδομήκοντα ἐννέα καὶ πέννας δύο καὶ τέσσερα δέκατα τῆς πέννας (L. ΣΤ. 79 679:0:2 4)10), ἐν ὅλῳ ὁμολογίαι εἴκοσι τέσσαρες (24), φέρουσαι δὲ χρονολογίαν λήξεως, 31 Ἰουλίου 1931 ἡ πρώτη, 31 Ἰουλίου 1932 ἡ δευτέρα, 31 Ἰουλίου 1933 ἡ τρίτη καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῆς εἰκοστῆς

CONVENTION

D'emprunt de £ 1.000.000.— à 6 o/o pour la construction d'édifices scolaires de l'Etat.

Entre le Gouvernement de la République Hellénique, représenté par M. Georges Maris, Ministre des Finances, (dénommé ci-après «le Gouvernement Hellénique)» d'une part, de M. Alexandre Diomède, Gouverneur de la Banque de Grèce, en second lieu, et de la Société Aktiebolaget Kreuger & Toll (dénommée ci-après «la Société»), représentée par M. Démetrius Missaelidis, dûment autorisé, d'autre part, il a été convenu et arrêté ce qui suit :

Article 1.

La Société s'engage à accorder au Gouvernement Hellénique un emprunt d'un million de livres sterling (L. stg 1.000.000) remboursable au pair,en vingt-quatre (24) années à six pour cent (6 o/o) d'intérêt par an.

Article 2.

A cet effet le Gouvernement Hellénique vend à la Société, qui accepte et achète, des obligations de la République Hellénique à l'ordre de la Société d'une valeur nominale d'un million de livres sterling (L. stg 1.000.000) au prix de quatre-vingt-cinq pour cent (85 o/o) de cette valeur.

En conséquence la Société versera au Gouvernement Hellénique contre remise de ces obligations, comme désignées ci-après la somme de huit cent cinquante mille livres sterling (L. stg. 850.000.)

Le versement sera fait par dépôt de cette somme ou par ouverture de crédit équivalent définitif et irrévocable au crédit de la Banque de Grèce, en faveur et pour compte du Gouvernement Hellénique, auprès d'une Banque de l'étranger à désigner par le Gouvernement Hellénique.

Article 3.

L'emprunt, commençant le 1er Août 1930, sera remboursé au pair par annuités égales dans vingt-quatre (24) années, à six pour cent (6 o/o) d' intérêt par an, soit au plus tard le 31 Juillet 1954.

A cet effet les obligations en livres sterling vendues à la Société, selon l'article 2, dûment signées par le Ministre des Finances et le Directeur de la Dette Publique ou son remplaçant légal, représentant chacune le montant de l'annuité au pair, soit soixante-dix neuf mille six cent soixante-dix-neuf livres sterling deux pence et quatre dixièmes d'un penny (£.79,679:0: 2:4)10), en tout vingt-quatre (24) obligations portant comme date d'échéance, la première 31 Juillet 1931, la deuxième 31 Juillet 1932, la troisième 31 Juillet 1933 et ainsi de suite, jusqu'à la vingt-quatrième obligation qui portera date d'échéance le 31 Juillet 1954,

μετάρτης ὁμολογίας, ἥτις θὰ φέρῃ χρονολογίαν λήξεως 31 Ἰουλίου 1954, θέλουσι προσκομίζεσθαι πρὸς ἐξόφλησιν ἑκάστη κατὰ τὴν ἀναγεγραμμένην ἐπ' αὐτῆς χρονολογίαν λήξεως. Ἡ ἐξόφλησις τῶν ὁμολογιῶν τούτων γίνεται ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἢ ἐν Λονδίνῳ ἢ ἐν Στοκχόλμῃ ἢ ἄλλῃ ἀγορᾷ τῆς ἐπιλογῆς τοῦ δανειστοῦ, τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰδοποιουμένης πρὸς τοῦτο δύο (2) μῆνας πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης ὁμολογίας.

Ἡ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ τὰς ὁμολογίας ταύτας, ἀλλ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταθέσῃ παρά τινι Τραπέζῃ ἢ Τραπέζαις, πρ' αἷς ἤθελεν ἐνδεχομένως προεξοφήσει ταύτας, δικαιουμένη ταυτοχρόνως νὰ μεταβιβάσῃ τῇ Τραπέζῃ ἢ ταῖς Τραπέζαις, τὰ ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως ἀπορρέοντα δικαιώματά της καὶ τὰς ὑποχρεώσεις της. Ἡ τοιαύτη μεταβίβασις δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἁπλῆς ὀπισθογραφήσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς καταθέσεως ἢ προεξοφλήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1932.

Αἱ δαπάναι χαράξεως, καὶ, ἐπιμελείᾳ τῆς Ἑταιρίας, ἐκτυπώσεως τῶν εἰς στερλίνας ὁμολογιῶν, βαρύνουσι τὴν Ἑταιρίαν.

Ἄρθρον 4.

Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς τακτικῆς ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου τούτου, διατίθενται παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰ περισσεύματα τῶν εἰς τοῦ Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπεγγύων προσόδων τὴν Κράτους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου Χρέους τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1930 (πίναξ Α, συνημμένος τῇ παρούσῃ), μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν : α') τῆς τακτικῆς ἐτησίας ὑπηρεσίας τῶν μέχρι τῆς συνάψεως τοῦ παρόντος δανείου συνομολογηθέντων δανείων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία εἶνε ἐξησφαλισμένη διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω προσόδων (πίναξ Β, συνημμένος τῇ παρούσῃ), β') τῆς ἀπαιτηθησομένης ἐτησίας ὑπηρεσίας τοῦ παραγωγικοῦ δανείου L. ΣΤ. 22,000,000, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Νόμου 3686 τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1928.

Πρὸς τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρέχει διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ὁριστικὴν καὶ ἀμετάκλητον ἐντολὴν νὰ παρακρατῇ ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ κατατιθεμένων περισσευμάτων τῶν ὑπεγγύων προσόδων, τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν διὰ τὴν ἔγκαιρον καταβολὴν πρὸς ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 κατὰ τὴν λῆξιν των προσκομιζομένων εἰς στερλίνας ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τούτου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται ὅπως θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 2 καὶ 3 ὁριζόμενα, τὸ ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν (L.ΣΤ. 850.000) τὴν 1ην Αὐγούστου 1930, ἡμέραν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐνάρξεως τοῦ δανείου, πρὸ τῆς ὁποίας ἤδη δέον νὰ ἔχῃ δημοσιευθῇ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὁ κυρῶν τὴν παροῦσαν σύμβασιν Νόμος, τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑποχρεουμένης νὰ παραδόσῃ τὰς σχετικὰς ὁμολογίας εἰς στερλίνας ἢ καταθέσῃ πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 προβλεπομένους προσωρινοὺς τίτλους.

Ἄρθρον 6.

Μέχρι τῆς ἐκτυπώσεως τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἴκοσι τεσσάρων (24) ὁμολογιῶν τοῦ δανείου, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ καταθέσῃ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἴσον ἀριθμὸν προσωρινῶν τίτλων τοῦ αὐτοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου, τύπου καὶ λήξεως.

Τὸ προϊὸν τοῦ δανείου θέλει καταβληθῇ παρὰ τῆς Ἑταιρίας εὐθὺς ὡς ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἰδοποιήσῃ τὴν Ἑταιρίαν ὅτι οἱ προσωρινοὶ τίτλοι κατετέθησαν παρ' αὐτῇ καὶ φυλάσσονται παρ' αὐτῇ ὑπὸ ἰδίαν της εὐθύνην μέχρι παραδόσεως τῶν εἴκοσι τεσσάρων (24) ὁμολογιῶν εἰς στερλίνας παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ὡς καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν εἰς στερλίνας ὁμολογιῶν εἰσὶν ἀπηλλαγμέναι πάσης κρατήσεως διὰ φόρους, δικαιώματα, βάρη ἢ τέλη χαρτοσήμου, ὑφιστάμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει κυρωθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐγένετο εἰς τριπλοῦν Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ καὶ ὑπεγράφη ὡς ἕπεται :

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1930.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν :
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος :
Ὁ Διοικητὴς
Α. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Διὰ τὴν Ἑταιρίαν :
Ὁ Ἀντιπρόσωπος
Δ. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ

Article 4.

Pour assurer le service d'amortissement annuel de cet emprunt (capital et intérêts) le Gouvernement Héllenique met à la disposition de ce service les excédents des revenus de l'Etat affectés à la Commission Financière Internationale pour le service de la Dette Publique au ler Janvier 1930 (tableau A joint à la présente), après défalcation : a) du service annuel régulier des emprunts contractés jusqu'à ce jour avant la conclusion du présent emprunt, dont le service est assuré par les mêmes revenus comme ci-haut, (tableau B joint à la présente), b) du service annuel de l'emprunt productif de £. 22.000.000.-prévu par la Loi 3686 du 8 Décembre 1928.

A cet effet le Gouvernement Héllenique donne par la présente convention à la Banque de Grèce mandat définitif et irrévocable de retenir des excédents des revenus affectés déposés auprès d'elle, la sommr qui sera nécessaire pour le remboursement réguliee des obligations de cet emprunt, présentées à leur échéance, selon l'article 3.

Article 5.

La Société e'engage à mettre à la disposition du Gouvernement Héllenique, selon les prescriptions des articles 2 et 3, la somme de huit cent cinquante mille livres sterling (£. 850.000.--) le 1er Août 1930, date du commencement de l'emprunt d'après l'article 3. Avant cette date la Loi ratifiant la présente convention doit avoir été déjà publiée dans le Journal Officiel, le Gouvernement Héllenique prenant l'engagement de livrer les obligations de l'emprunt ou de déposer avant cette date auprès de la Banque de Grèce les titres provisoires prévus par l'article 6.

Article 6.

Le Gouvernement Héllenique déposera auprès la Banque de Grèce et jusqu'à l'impression des vingt-quatre (24) obligations, un nombre égal de titres provisoires de même capital nominal, type et échéance.

Le produit de l'emprunt sera versé par la Société aussitôt que la Banque de Grèce l'avisera que les titres provisoires ont été déposés auprès d'elle et sont gardés par elle sous sa propre responsabilité, jusqu'à la remise des vingt-quatre (24) obligations par le Gouvernement Héllenique.

Article 7.

La présente convention, ainsi que le remboursement (capital et intérêts) des obligations, sont exempts de tous impôts, droits, charges ou droits de timbres présents ou futurs.

Article 8.

La présente convention sera ratifiée par la Chambre et le Sénat et entrera en vigueur après sa publication dans le Journal Officiel.

Fait en triple, en Grec et en Français, et signé comme suit :

Athènes, le 4 Juin 1930.

LES CONTRACTANTS

Pour le Gouvernement Héllenique :
Le Ministre des Finances
G. MARIS

Pour la Banque de Grèce :
Le Gouverneur
A. DIOMEDE

Pour la Société :
Le Répresentant
D. MISSAELIDIS

ΠΙΝΑΞ Α'.

Τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος ὑπεγγύων προσόδων ὑπαγγρένων εἰς τὸν Ἔλεγχον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1929.

TABLEAU A'.

Des recettes des revenus affectes au service de la dettepublique Hellenique soumisesau controle du 1er Janvier au 31 Decembre 1929.

Κατάταξις—Classification	Σύνολον καθαρῶν εἰσπράξεων Tôtal des recettes nette
Ἅλας—Sel	58.848.181.90
Πετρέλαιον—Pétrole	109.692.071.95
Πυρεῖα—Allumettes	60.099.107.21
Παιγνιόχαρτα—Cartes à jouer	11.096.705.75
Σιγαρόχαρτον—Papier à cigarettes	37.728.805.86
Καπνὸς—Tabac	1.288.730.279.73
Χαρτόσημον—Timbre	296.601.313.31
Ναξία Σμύρις—Emeri de Naxos	20.206.504.35
Οἰνόπνευμα ὅλης τῆς Ἑλλάδος Alcool de toute la Grece	324.293.187.42
Τελωνεῖα—Douanes	1.927.418.480.81
	4.134.714.638.29

ΠΙΝΑΞ Β'.

Κατάστασις τῶν παλαιῶν καὶ νέων βαρῶν ἐπὶ τῶν προσόδων τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν πίνακα Α'.
1. Δάνεια ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. (1)

ΔΑΝΕΙΑ	Ἐτησία ὑπηρεσία κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1930		Παρατηρήσεις
Α. 1833 Ἠγγυημένον ὑπὸ τῶν τριῶν Δυνάμεων ..	Α. ΣΤ.	36.000.—	
Β. Παλαιὰ Δάνεια εἰς χρυσὸν :			
5 ο)ο 1881	»	180.410.—	(*) Μετὰ τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν τὸ ποσὸν θὰ ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὅρον εἰς 800.000.
5 ο)ο 1884	»	157.109.—	
4 ο)ο 1887 Μονοπωλίων	»	192.909.—	
4 ο)ο 1889 Πάγιον	»	216.205.—	
5 ο)ο 1890 Πειραιῶς—Λαρίσσης	»	103.282.—	
5 ο)ο 1893 Κεφαλαιώσεως.....	»	16.735.—	
	»	———	
	»	866.650.—	(*)
Γ. Νέα Δάνεια εἰς χρυσὸν :			
2 1)2 ο)ο 1898 Ἠγγυημένον	Α. ΣΤ.	217.124.—	
4 ο)ο 1902 Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων ..	»	89.786.—	
5 ο)ο 1914 500 ἑκατομμυρίων	»	700.737.—	(**)
	»	1.007.647.—	(**) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἐκδόσεως τοῦ μήπω ἐκδοθέντος τμήματος φρ. χρ. 164.926.000 ἐτησίας ὑπηρεσίας Λ. ΣΤ. 345.000.
Δ. Δάνεια εἰς δραχμὰς :			
Ἄτοκον 1885 Πατριωτικὸν.....	Δραχ.	45.360.—	
5 ο)ο 1898 Ἑνοποιήσεως.....	»	3.898.216.—	
5 ο)ο 1900 Πύργου Μελιγαλᾶ.....	»	617.698.—	
	»	4.561.274.—	
Ε. Παλαιὸν Δάνειον Ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.			
ΣΤ. Ὑπηρεσ. ὁμολογ. Σιδηρ. Θεσ)κης Κων)λεως ..	Γ. ΦΡ.	4.998.167.—	
Ζ. Προσφυγικὸν Δάνειον 7 ο)ο 1924	Λ. ΣΤ.	746.713.—	καὶ
	Δολλ.	821.425.—	
Η. Συμμετοχὴ εἰς τὸ Τουρκικὸν χρέος (***)		——	(***) Ἡ ἐτησία ὑπηρεσία δὲν καθωρίσθη εἰσέτι. Δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 150.000.000 δραχ.
Θ. Δάνειον ὑδρεύσεως Οὐλεν 8 ο)ο 1925	Δολλ.	1.002.500.—	
Ι. » Σταθεροποιήσεως 6 ο)ο 1928	Λ. ΣΤ.	271.712.—	καὶ
	Δολλ.	1.134.410.—	
Κ. » Κυβερν. Ἡνωμ. Πολιτ. Ἀμερικῆς 4 ο)ο.	»	889.660.—	

2. Δάνεια μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς

ΔΑΝΕΙΑ			
Α. Δάνεια εἰς χρυσὸν :			
5 ο)ο 1907 Ἐθνικῆς Ἀμύνης	Λ. ΣΤ.	48.383.—	
4 ο)ο 1910	»	183.720.—	
8 1)2 ο)ο 1926 Πυρείων (Σβένσκα)	»	94.639.—	
6 ο)ο 1928 (Λ. ΣΤ. 4.000.000) Παραγωγ.	»	265.844.—	
Παραγωγικ. προβλεπόμενον διὰ τοῦ Ν. 3686 ..	»	1.196.298.—	(Προβλεπομένη ὑπηρέσία)
	»	1.788.884.—	
Β. Δάνεια εἰς δραχμάς :			
6 ο)ο 1917 (100 ἑκατομμυρίων)	Δραχ.	8.217.151	
6 ο)ο 1918 (75 ἑκατομμυρίων)	»	5.397.481	
5 ο)ο 1920 (300 ἑκατομμυρίων)	»	20.370.958	
8 ο)ο Ἀνταλλαξίμων	»	298.216.000	
6 ο)ο »	»	99.000.000	
8 ο)ο Ἑλλήνων ὑπηκόων	»	71.061.944	
6 ο)ο Πολεμοπαθῶν	»	54.758.704	
	Δραχ.	557.022.238	
Γ. Δάνεια εἰς δολλάρια :			
5 ο)ο Καναδικὸν	Δολλ.	561.500	

(1) Ὑποκείμενα εἰς τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως κατὰ προτεραιότητα δανείου μετατροπῆς Δολλαρίων 8.500.000 διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους (Σύμβασις μετὰ τῆς Societè Commerciale de Belgique à Ougrèe).

TABLEAU B.

Etat des anciens et nouveaux charges sur les revenus figurants au tableau A'.
1. Emprunts sous le contrôle de la C. F. I. (1)

EMPRUNTS	Service annuel le 1er Janvier 1930		Observations
A. Garanti trois Puissances	L. Stg..	36.000.—	
B. Ancienne Dette en Or :			
5 ο)ο 1881	»	188.410.00	(*) Après la decision arbitrale ce montant sera attenué à L. Stg. 800.000 environ.
5 ο)ο 1884	»	157.109.00	
4 ο)ο 1887 Monopoles	»	192.909.00	
4 ο)ο 1889 Rente.....	»	216.205.00	
5 ο)ο 1893 Pirée—Larisse	»	103.282.00	
5 ο)ο 1890 Funding.....	»	16.735.00	
	»	866.650.00	(*]
C. Nouvelle Dette en or :			
2 1)2 ο)ο 1898 (Garanti)	L. Stg.	217.124.00	
4 ο)ο 1902.....	»	89.786.00	
5 ο)ο 1914 (500 millions)	»	700.737.00	(**)
		1.007.647.00	(**) Sous la reserve d'emettre le reste de l'emprunt de500 millions5 0)0 1914 s'elevant à fr. or 164.926.000 d'un service annuel L. Stg. 345.000.
D. Dette en papier—drachmes :			
1885 Patriotique	Drs.	45.360.—	
5 ο)ο 1898 Unifié	»	3.898.216.—	
5 ο)ο 1900 (Pyrgos—Meligala).....	»	617.698.—	
	»	4.559.274.—	
E. Cours forcé de billets de Banque.			
F. Service des obligations de la ligne de jonction Salonique—Cons)ple	F. Fr.	998.167.—	
G. 7 ο)ο 1924 des refugiés	L. Stg.	746.713.—	et
	Doll.	821.425.—	
H. Participation à la Dette Turque (***)		——	(***) le service anuuel n'est encore specifié, mais il ne sera surpassé les dr. 150 000.000.
J. Emprunt des eaux d'Athènes 8 ο)ο..1925	Doll.	1.002.500.—	
Emprunt de stabilisation	L. Stg.	271.712.—	
	et Doll.	1.134.410.—	
K. Emprunt de Gouvernement des Etats Unis 4ο)ο	»	889.660.—	

Emprunts non soumis au contrôle de la C. F. I.

EMPRUNTS	Service annuel		Observations
A. Dette en or :			
5 ο)ο 1907 Def. Nat.....	L. Stg.	48.385.—	
4 ο)ο 1910.....	»	183.720.—	
8 1)2 ο)ο 1926 Allumettes (Svenska).....	»	94.639.—	
Emprunt des Travaux Publiques Productif 6 ο)ο 1928 (L. Stg. 4.000.000)	»	265.844.—	
Emprunt des Travaux Publiques 6 ο)ο Prévu par la Loi 3686	»	1.196.298.—	Service annuel prevu.
D. Dette en papier—drachmes :			
6 ο)ο 1917 (100 mil).....	Drs.	8.217.151	
6 ο)ο 1918 (75 mil).....	»	5.397.481	
5 ο)ο 1920 (300 mil).....	»	20.370.958	
6 ο)ο Antallaxima	»	99.000.000	
8 ο)ο »	»	298.216.000	
8 ο)ο des sujets grecs	»	71.061.944	
6 ο)ο des préjudiciés à l a suite des faits de guerre	»	54.758.704	
	»	523.036.648	
C. Dette en Dollars :			
5 ο)ο Canadienne	Doll.	561.500	

(1) Soumises aussi au droit d'emission par priorité de l'emprunt de convertion Doll 8.500.000 pour la construction des chemins de fer Helléniques—Convention avec la Societé Commerciale de Belgique à Ougrée.

Η β' συζήτησις επί των άρθρων του σχεδίου νόμου «περί αυξήσεως του εισαγωγικού δασμού της κριθής και της βρώμης» αναβάλλεται δι' αύριον προκειμένου ώς διεμήνυσεν διά του κ. Υπουργού των Οικονομικών, να όμιλήση επ' αυτού ο άσθενών αρχηγός της προοδευτικής ενώσεως

Αιτήσει του κ. Γ. ΜΑΡΗ (Υπουργού των Οικονομικών) αναβάλλεται διά την νέαν σύνοδον της Βουλής η συζήτησις επί του σχεδίου νόμου «περί οικονομικών περιφερειών».

Συζητουμένου είτα εις β' κατ' άρθρον συζήτησιν του σχεδίου νόμου «περί συμπληρώσεως του νόμου 3755 της 8|12 Ιανουαρίου 1929 «περί απαγορεύσεως πωλήσεως ελαιολάδων αναμεμιγμένων μετά σπορελαίων» ο κ. Π. ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΣ εκθέτει τα συμπεράσματα εις α κατέληξεν εν προκειμένω η άρμοδία Κοινοβουλευτική Επιτροπή παρουσία του κ. Πρωθυπουργού και των κ. κ. Υπουργών των Οικονομικών και της Εθνικής Οικονομίας, προς προστασίαν της βιομηχανίας των σπορελαίων, εν συνεχεία δε εκφράζει την απορίαν του πώς συζητείται το αρχικόν σχέδιον νόμου, το οποίον περιέχει διατάξεις αυτόχρημα εξοντωτικάς της βιομηχανίας ταύτης. Ζητεί ώς εκ τούτου την αναβολήν της συζητήσεως ίνα εναρμονισθούν αί διατάξεις του νομοσχεδίου προς τα πορίσματα της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, επικαλείται δε προς τούτο την επέμβασιν του κ. Πρωθυπουργού, όστις προέβη ενώπιον της Επιτροπής εις τας γνωστάς δηλώσεις.

Ο κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός) παρέχει σχετικάς εξηγήσεις, αναπτύσσων τους λόγους, διά τους οποίους επιβάλλεται ήδη η προστασία της ελαιοπαραγωγής διερχομένη εξαιρετικώς κρίσιμον περίοδον.

Ο κ. ***Π. Χριστούλας*** συνεχίζων συνιστά όπως εν πάση περιπτώσει προστατευθή η βιομηχανία αύτη, απαραίτητος προς μετατροπήν των λιπών εις βρώσιμα.

Ο κ. ***Γ. Μαρής*** (Υπουργός των Οικονομικών) εξηγεί ότι ουδεμία επιβάρυνσις της βιομηχανίας επέρχεται εφόσον κατεργάζεται εγχωρίους σπόρους.

Κ. Σίμος. Εύρίσκω πλήρως δεδικαιολογημένα τα υπό του παρόντος νομοσχεδίου λαμβανόμενα μέτρα, άτινα πρέπει να θεωρηθώσιν ώς επιστέγασμα ούτως είπείν των υπό της Κυβερνήσεως υπέρ της ελαιοπαραγωγής ληφθέντων νομοθετικών μέτρων. Αν ανατρέξωμεν εις τας στατιστικάς θα διαπιστώσωμεν ότι κατά την τελευταίαν τετραετίαν εισήχθησαν εις το Κράτος είτε υπό μορφήν ελαιοσπόρων κατεργασθέντων εν τω Κράτει, είτε αυτουσίων σπορελαίων εν όλω 17.899.337 χλγ., εις τα οποία, αν προσθέσωμεν και τα εξ εγχωρίων ελαιοσπόρων 3.200,000 έχομεν σύνολον 21.099.337. Είναι συνεπώς εκπληκτικόν πώς εις μίαν χώραν ελαιοπαραγωγικήν ώς η ημετέρα, αφίνουσαν ετησίως εν υπερβάλλον υπέρ την κατανάλωσιν 15.000 τόννων, δέν επιβάλλονται δασμοί επί των ελαιοσπόρων, των εξω0ι εισαγομένων, αλλ' επιτρέπεται η βιομηχανία αυτών εις βάρος της παραγωγής και του δημοσίου ταμείου. Αληθώς λαμβανομένου υπ' όψιν ότι το Δημόσιον Ταμείον εκ της υπέρ των 10 σπορελαιουργείων προστασίας έχασε κατά την τελευταίαν τετραετίαν 27,367,520 δραχμάς, διότι ενώ από τα σπορέλαια, άτινα παρήχθησαν εκ ξένων ελαιοσπόρων, θα εισέπραττε δραχμάς 37,538,463, από τους ελαιοσπόρους λόγω του ελαχίστου επ' αυτών δασμού εισέπραξε μόνον 10,170,943 δραχμάς. Δέν είναι δυνατόν λοιπόν να υπονομεύηται η ελαιοπαραγωγή υπέρ μιάς θνησιγενούς βιομηχανίας, υπό της σπορελαιουργίας, διά της εισαγωγής ατελώς σχεδόν ξένων ελαιοσπόρων. Εάν δε ληφθή υπ' όψιν ότι παραλλήλως με την πτώσιν των τιμών του ελαίου βαδίζουν και τα υπακατάστατα του ελαίου, τα σπορέλαια, και φυσικά οί ελαιόσποροι, εξ ών παράγονται σήμερον, οί μεν βαμβακόσποροι Μ. Ασίας στοιχίζουν λίρας 4.15.0, οί δε της Αιγύπτου λίρας 6.0.0 τσίφ Πειραιά. Συνεπώς τα εξ αυτών βαμβακέλαια δραχμάς 13.87 και 14.64 κατά χιλιόγραμμον. Είναι επομένως φυσικόν ημείς οί ελαιοπαραγωγοί να εξανιστάμεθα και να μη εύρίσκωμεν επιτεταραμμένον χάριν των συμφερόντων 10 σπορελαιουργείων να παρρωνται τα συμφέροντα των ελαιοπαραγωγών. Εφ' όσον δε γνωστή είναι η σημασία της ελαιοπαραγωγής, ής τα προϊόντα έρχονται πρώτα κατά σειράν, είναι δεδικαιολογημένη η αξίωσις των ελαιοπαραγωγών να ζητούν παρά της Βουλής τα αυτά μέτρα προστασίας, τα οποία ελήφθησαν υπέρ των παραγωγών άλλων γεωργικών προϊόντων, ώς ο σίτος, ο άραβόσιτος, η κριθή και η βρώμη, ών οί παραγωγοί, αν δεν πωλούνται ταύτα, δύνανται να τραπώσιν εις άλλην καλλιέργειαν, ενώ οί ελαιοπαραγωγοί δεν δύνανται παρά να τραπώσιν εις την βιομηχανίαν ξυλαυθράκων και καυσοξύλων. Συνεπώς ποιούμαι έκκλησιν προς την Βουλήν να ψηφίση το προτεινόμενον μέτρον.

Ο κ. ***Π. Χριστούλας*** δευτερολογών επιμένει εις την ανάγκην της προστασίας της βιομηχανίας των σπορελαίων.

Μεθ' ό η συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη.

Ο κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Υφυπουργός των Οικονομικών) καταθέτει τροπολογίαν ής αναγινώσκεται και γίνεται δι' αναστάσεως δεκτή.

Αναγινώσκεται είτα και το σχέδιον νόμου και γίνεται όμοίως δεκτόν εις β' κατ' άρθρον συζήτησιν, ώς ετροπολογήθη, αναβαλλομένης, της επιψηφίσεως του συνόλου.

Προκειμένου είτα να συζητηθή εις α' συζήτησιν κατ' αρχήν και κατ' άρθρον το υπό της Γερουσίας το πρώτον ψηφισθέν σχέδιον νόμου «περί κυρώσεως της μετά της Εταιρείας «Ίκαρος» συναφθείσης συμβάσεως περί παραχωρήσεως εις αυτήν του προνομίου της αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως ενυδρίων μετοφρών», ο κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ζητεί την αναβολήν του νομοσχεδίου διότι μόλις προ ολίγου τούτο διενεμήθη.

Ο κ. ***Α. Ζάννας*** (Υφυπουργός Αεροπορίας) παρακαλεί να ψηφισθή το νομοσχέδιον, επιφυλασσομένης πάσης παρατηρήσεως επ' αυτού διά την β' συζήτησιν.

Μεθ' ό γίνεται δεκτόν δι' αναστάσεως εις α' κατ' αρχήν και κατ' άρθρον συζήτησιν το ανωτέρω νομοσχέδιον.

Συζητουμένου είτα εις β' συζήτησιν κατ' αρχήν και κατ' άρθρον του συνόλου του σχεδίου νόμου «περί τροποποιήσεως του νόμου 3983 περί αγροτικής αποκαταστάσεως των παθόντων εκ καθιζήσεως του εδάφους» ό κ. ***Π. Χριστούλας*** ζητεί να εξηγήση ο κ. Υπουργός της Γεωργίας ποίας τροπολογίας επέφερεν επ' αυτού.

Ο κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Υπουργός Γεωργίας) λέγει ότι το άρθρον μόνον του νομοσχεδίου τροπολογείται προστιθεμένης εις τον 5ον στίχον μετά την λέξιν «αύτου» της φράσεως «κατ' απόλυτον προτίμησιν» και εις τον 8ον στίχον μετά την λέξιν «απαλλοτρίωσιν» της φράσεως «κείμενα εν τω αυτώ νομώ».

Ο κ. ***Π. Χριστούλας*** διαμαρτύρεται κατά της τοιαύτης τροπολογίας, διότι ούτω πίπτει ο σκοπός του νομοσχεδίου, και λέγει ότι δέον να μη θεσπισθή ότι η αποκατάστασις γίνεται κατά προτίμησιν εν τω αυτώ νομώ αλλά δυνατόν υπάρχουν γαίαι δι' εσιμει. Ερωτά εν συνεχεία τον κ. Υπουργόν άν κωλύεται η υπηρεσία να αποκαταστήση εις πλησιεστέραν περιφέρειαν.

Ο κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Υπουργός Γεωργίας) απαντά ότι δεν κωλύεται να γίνη αποκατάστασις πλησίον εις την αυτήν περιφέρειαν.

Ο κ. ***Ν. Ξηρός*** παρατηρεί ότι η φράσις «κατά προτίμησιν εν τω αυτώ νομώ» δεν αποκλείει την μη κατά προτίμησιν εν τω αυτώ νομώ.

Μετά παρατηρήσεις τινάς του κ. ***Σ. Αναστασιάδη*** γίνεται δεκτόν το νομοσχέδιον εις β' κατ' άρθρον συζήτησιν

ώς ετροπολογήθη αναβληθείσης της επιψηφίσεως του συνόλου.

Προκειμένου είτα να συζητηθή εις β' κατ' άρθρον και σύνολον συζήτησιν το σχέδιον νόμου «περί τροποποιήσεως των νόμων 3598 και 4382 αφορώντων την προστασίαν της εγχωρίου σιτοπαραγωγής» ο κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Υπουργός της Γεωργίας) ανακοινοί ότι οί κ. κ. Π. Τσαλδάρης και Γ. Καραντάρης εζήτησαν την αναβολήν του νομοσχεδίου.

Η Βουλή ερωτωμένη δέχεται την αναβολήν και μη υπάρχοντος έτέρου αντικειμένου προς συζήτησιν ώρα 6:30' μ.μ. λύεται η Συνεδρίασις δι' αύριον ώραν 5 μ.μ.

Ο Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οί Γραμματείς
Θ. Κολιαλέξης
Δ. Μέλφος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'

Παρασκευής 20 Ιουνίου 1930.

Ώρα 5 μ. μ. ό Πρόεδρος κ. ***Ίω. Τσιριμώκος,*** αναλθών επί της έδρας, κηρύσσει την έναρξιν της συνεδριάσεως και διατάσσει ν' ανοιχθώσι τα θεωρεία.

Αναγινώσκονται και επικυρούνται τα πρακτικά της χθεσινής συνεδριάσεις.

Ο κ. ***Πρόεδρος*** παρατηρεί ότι ενώ κατά την χθεσινήν συνεδρίασιν εψηφίσθησαν εις β' κατ' άρθρον και σύνολον ανάγνωσιν ή πρότασις νόμου «περί καταργήσεως της εν τω άρθρω 7 § 2 του Ν. Δ. της 1 Δεκεμβρίου 1922 διατάξεως» και το σχέδιον νόμου «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως των 4427 και 4407 νόμων «περί Εθνικής Αμύνης» παρελήφθη εκ παραδρομής να γίνη εν τοις πρακτικοίς μνεία της ψηφίσεως τούτων και δέον να επενεχθή η δέουσα διόρθωσις.

Η Βουλή αποδέχεται δι' αναστάσεως την διόρθωσιν ταύτην.

Τα κείμενα των εν λόγω νομοθετημάτων έχουσιν ούτω :

Περί καταργήσεως της εν τω άρθρω 7 παράγρ. 2 του από 1ης Δεκεμβρίου 1922 Νομοθ. Διατάγματος διατάξεως.

Άρθρον μόνον.

Καταργείται η εν άρθρω 7 παράγραφος 2 διάταξις ή αφορώσα τους απολυθέντος δημοσίους υπαλλήλους, ή έχουσα ούτω :

«Οί δυνάμει του παρόντος Διατάγματος απολυόμενοι ή αποχωρούντες τη αιτήσει των υπαλλήλων, δέν δύνανται να διορισθώσιν εκ νέου ώς μόνιμοι, έκτακτοι ή ημερομίσθιοι υπάλληλοι εις οιανδήποτε Κρατικήν υπηρεσίαν».

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων των 4427 και 4407 νόμων.

Άρθρον 1.

Τα κατά την 30 Ιουνίου 1930 αδιάθετα υπόλοιπα των δυνάμει του άρθρου 1 του νόμου 4427 αναγραφεισών εις τον Προϋπολογισμόν του Υπουργείου των Στρατιωτικών της χρήσεως 1929—30 πιστώσεων αποδίδονται εις το Ταμείον Εθνικής Αμύνης προ της καταρτίσεως του απολογισμού ώς έκτακτος πόρος αυτού.

Τας πληρωμάς των ανειλημμένων υποχρεώσεων διά κατασκευάς ώς και τας πληρωμάς νέων κατασκευών θέλει αναλάβει εφεξής το Ταμείον Εθνικής Αμύνης, ενεργουμένας συμφώνως προς τον 4407 νόμον και κατά τας περί εκτελέσεως εργασιών της στρατιωτικής υπηρεσίας ισχυούσας διατάξεις.

Άρθρον 2.

Από της χρήσεως 1929—30 ώς πόρι του διά του νόμου 4407 συσταθέντος ειδικού Ταμείου Εθνικής Αμύνης ορίζονται και τα εις έκαστον των κεφαλαίων και άρθρων του προϋπολογισμού των εκτάκτων εξόδων του Υπουργείου των Στρατιωτικών εναπομένοντα τυχόν αδιάθετα υπόλοιπα πιστώσεων κατά την λήξιν της χρήσεως, πλην των κεκλεισμένων χρήσεων και των απαιτήσεων των αναγνωρισθεισών δι' αποφάσεων των πολιτικών ή διοικητικών δικαστηρίων.

Άρθρον 3.

Εις το εδάφιον στ' του άρθρου 8 του νόμου 4407 προστίθεται β' παράγραφος έχουσα ούτω :

«Η Διοικητική Επιτροπή του Ταμείου Εθνικής Αμύνης δύναται διά γενικής αποφάσεώς της να μεταβιβάση μέρος ή και το όλον των δικαιωμάτων της εις τον Υπουργόν των Στρατιωτικών, προκειμένου περί κατασκευής έργων ενεργουμένων τη προτάσει του αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Στρατού. Το αυτό δύναται να πράξη και προκειμένου περί επειγούσης φύσεως προμηθειών ώς και διά τας επιστροφάς αχρεωστήτως περιελθόντων εις το Ταμείον χρημάτων».

Ο κ. ***Γ. Μαρής*** (Υπουργός των Οικονομικών) παρατηρεί ότι εις την διανεμηθείσαν ανατύπωσιν του συνόλου του νομοσχεδίου «περί τροποποιήσεως διατάξεών τινων των περί Δημοσίου Λογιστικού νόμων, και εν εδ. 2 τη. 1 § του άρθρου 3 εκ λάθους σημειούται «2 διευθυντάς α' ή β' τάξεως» αντί του ορθού 3 διευθυντάς α' ή β' τάξεως» και παρακαλεί όπως σημειωθή όπου δει ή διόρθωσις του σφάλματος τούτου. Επίσης παρακαλεί να διορθωθή εν τω 2ω στίχω του άρθρου 5 ή λέξις «έπτά» διά της λέξεως «εξ».

Η Βουλή ερωτωμένη υπό του κ. ***Προέδρου*** αποδέχεται δι' αναστάσεως την ανωτέρω διόρθωσιν.

Ο βουλευτής κ. ***Γ. Κουλούρας*** παρατηρεί ότι εσφαλμένως ανεγράφη εν τοις πρακτικοίς της 17ης τρέχοντος ώς υπ' αυτού λεχθέν ότι ολίγου δείν το ατμόπλοιον «Μυκάλη» να εβυθίζετο αύτανδρον ενώ αυτός είπεν ότι «προ πενταετίας το ατμόπλοιον «Μυκάλη» της εταιρείας Πλαηρού ολίγον έλειψε να εβυθίζετο ούτανδρον παρά την Λευκάδα.

Η Βουλή ερωτωμένη υπό του κ. ***Προέδρου*** αποδέχεται δι' αναστάσεως και την διόρθωσιν ταύτην.

Μεθ' ό τα πρακτικά κυρούνται ώς διορθώθησαν.

Ανακοινούνται είτα τα εξής :

Οί Μάντακας, Βιντιάδης και Φεσφύλακτις διαμαρτύρονται διά τον διορισμόν ώς πρεξένου εν Γενεύη του ναυτικού πράκτορος κ. Γκρέκου.

Ανάπηροι φυματικοί υπαξιωματικοί Πεντέλης παρακαλούν όπως υπαχθούν εις τας ευεργετικάς διατάξεις του νόμου 2588.

Ο βουλευτής κ. ***Α. Παπαοικονόμου*** καταθέτει

αὔτησιν τῶν κατοίκων Ἀγχιάλου ζητούντων τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως λόγῳ καταστροφῆς τῆς καλλιεργείας.

Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Κορησσοῦ ζητοῦν τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς κοινότητός των τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου Ι. Τσιτσιπάνη.

Ὁ σύλλογος ἀλευρεμπόρων Θεσ)νίκης ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ κατατεθέντος νομοσχεδίου ὑποχρεοῦντος τὴν τάξιν των νὰ ἀγοράζῃ ἐγχώριον σῖτον ἀναλόγως τῆς εἰσαγωγῆς των ἀλεύρων.

Οἱ πρόσφυγες τῆς ἐπαρχίας Φιλαδελφείας Θεσ)νίκης καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν προσφύγων Πατρῶν, ἡ ἀνωτάτη ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ πρυσφυγικοῦ ἀγῶνος Βορείου Ἑλλάδος ὁ προσφυγικὸς κόσμος Λέσβου καὶ Βόλου Ἀγρινίου διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ζαχάρες ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου «περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἰαματικῶν πηγῶν».

Οἱ πρόεδροι τῶν συνεταιρισμῶν Μικροῦ καὶ Μεγάλου Πλαζαρακίου Σοφάδων ζητοῦν τὴν παροχὴν ἀρωγῆς διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν προϊόντων ὑπὸ τῆς χαλάζης καὶ βροχῆς.

Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ Φθιωτιδοφωκίδος παρακαλοῦν ὅπως ληφθοῦν προστατευτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς κρυόβης καὶ τῆς βρώμης.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Σιδηροκάστρου διαμαρτυρόμενος κατὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου Υκούστρου Ἐμ. Μπαντουβάκη ἐξυβρίσαντος τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου ζητεῖ τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν αὐτοῦ.

Οἱ πρόσφυγες Χίου διαμαρτύρονται διὰ τὴν παραχώρησιν Μουσουλμανικῶν βακουφικῶν κτημάτων εἰς τὸν ἰδιώτην Α. Τσαπέλαν καὶ παρακαλοῦν τὴν ἐπανεξέτασιν τοῦ ζητήματο ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐξ ὑπουργῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως προσωρινοῦ λαχείου ὑπὲρ τοῦ Δελφικοῦ ἔργου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 3347 περὶ Ν. Α. Τ.».

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἑλληνικῶν καὶ ξενοφώνων ὑπὸ Ἑλλήνων τὸ γένος ἐκδιδομένων ἐν Τουρκίᾳ ἡμερησίων καὶ ἑβδομαδιαίων ἐφημερίδων καταργηθεισῶν συνεπείᾳ τῆς ἐθνικῆς καταστροφῆς.

Ἀνακοινοῦται εἶτα αἱ κάτωθι ἀπαντήσεις τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ εἰς ἐρωτήσεις τοῦ βουλευτοῦ ***Ι. Παπαφλέσσα***.

«Οὐδεμία προαγωγὴ συνταγματάρχου εἴτε εἰς τὰ ὅπλα εἴτε εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἐγένετο μὴ χηρευούσης θέσεως. Αἱ γενόμεναι προαγωγαὶ ἐπλήρωσαν κενὰ ὑπάρχοντα πρὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929.

Τὰ ἔκτοτε γεννηθέντα δὲν ἐπληρώθησαν εἰσέτι».

«Εἰς τὴν πρότασιν ἑκάστου ἀξιωματικοῦ παρατίθεται ἀντίγραφον τῶν διαδοχικῶν σημειώσεων τούτου ἐν τῷ βαθμῷ ὃν κατέχει. Διὰ νὰ προαχθῇ ὁ ἀξιωματικὸς δέον νὰ ἔχῃ τοὐλάχιστον 3 ἔτη εἰς βαθμὸν του καὶ ὁ λοχαγὸς 4 ἔτη.

Συνεπῶς καὶ ἂν συμβαίνουν ὅσα ἀνέγραψεν ὁ Τύπος, τὰ ὁποῖα δὲν θεωροῦμεν ἄξια λόγου, τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ καθίσταται ἐκ νόμου ἁρμόδιον νὰ συντάξῃ τοὺς πίνακας ἔχει ὑπ' ὄψει του τὴν τε πρότασιν καὶ τὰς προηγουμένας διαδοχικὰς σημειώσεως καὶ δύναται ἐκ τοῦ νόμου νὰ διαφωνήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἀντιθέτως πρὸς τὴν τοιαύτην εὐμενῆ πρότασιν».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Κολιαλέξης*** ἐντολῇ τοῦ Προέδρου ἀναγινώσκει τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα ὅπερ ἀπέστειλεν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Μπούρωφ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.

ΣΟΦΙΑ 19 Ἰουνίου 1930

Κύριον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐξ ὀνόματος τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὑμετέραν φιλόφρονα ἀνακοίνωσιν τῆς συγκλήσεως Βαλκανικῆς Διασκέψεως.

Ἡ Κυβέρνησίς μου χαίρει διὰ τὴν ληφθεῖσαν εὐτυχῆ πρωτοβουλίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχὰς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ νὰ λύσῃ ἡ διάσκεψις αὕτη.

Ὁ Πρωθυπουργὸς **Μπούρωφ**

Πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἐπεροτήσεων λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** ὅστις λέγει ὅτι θὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν μὲ ζήτημα ὅπερ δεῖται ἀμέσου κυβερνητικῆς ἐπεμβάσεως. Πρόκειται, συνεχίζει, περὶ τοῦ Λουτρακίου ὅπερ εἶναι ὄχι μόνον λουτρόπολις ἀλλὰ καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ ἐξαιρετικὰς συνθήκας καὶ ἔχει ἀνάγκην πολλῶν συντελεστῶν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προορισμόν του. Ἀλλὰ πρό τινος χρόνου ἔχει ἀναπτυχθῇ ἐκεῖ μία ἀντίδρασις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τῆς τοπικῆς ἐκεῖ κοινοτικῆς ἀρχῆς καὶ μάλιστα ἀφότου αὕτη ἐσχάτως ἤλλαξε καὶ δὲν ἀνήκει εἰς τὸ ἰσχύον κόμμα. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκεῖ ἐνηργήθησαν 3 φορὲς κοινοτικαὶ ἐκλογαί.

Π. Πετρίδης. Ἠκυρώθησαν αἱ προηγούμεναι ὡς παράνομοι.

Π. Τσαλδάρης. Κατώρθωσε, συνεχίζει, νὰ πλειοψηφήσῃ ἡ νῦν κοινοτικὴ ἀρχή, τὴν δὲ ἀκύρωσιν τῶν προηγουμένων ἐκλογῶν ἀπῆγγειλαν τὰ δικαστήρια κάμνοντα τὸ καθῆκόν των. Ἡ ἀκύρωσις ἐγένετο διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖτο κατὰ πλειοψηφίαν ἀπὸ τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον. Ἔτσι τοιαύτη ἡ ἐξέγερσις τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ὥστε ὁ εἰσαγγελεὺς ὅστις εἶναι ἄριστος δικαστικὸς ὑπάλληλος, ὑπὸ ἔπαψιν δὲ φρονημάτων ἀνήκει εἰς τὸ φιλελεύθερον κόμμα, αὐτὸς αὐτεπαγγέλτως κατεδίωξε τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν παρέπεμψεν εἰς τὰ δικαστήρια. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐγκατεστάθη ὁ νέος κοινοτικὸς ἄρχων, ὅστις ἔχων ὄρεξιν νὰ ἐργασθῇ ἐπεδόθη μετὰ στοργῆς εἰς τὰ ἔργα του. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐμάθα ὅτι ἐστάλη τηλεγράφημα τοῦ κ. εἰσαγγελέως Κορινθίου πρὸς τὸν κ. ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς εἰς ὃ ἀναφέρεται ὅτι πρέπει ὁ ἀστυνόμος Λουτρακίου νὰ μετατεθῇ χάριν τῆς τάξεως. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὅν ἠρώτησα, μοῦ ἐδήλωσε ὅτι δὲν ἔχει γνῶσιν τοῦ πράγματος.

Πληροφοροῦμαι ἤδη ὅτι ἐστάλη καὶ δεύτερον τηλεγράφημα κατὰ τῆς ἐκεῖ περαιτέρω παραμονῆς τοῦ ἀστυνόμου. Ἐμαθα ἐπίσης ὅτι ἐνηργήθησαν ἀνακρίσεις κατ' αὐτοῦ ὧν τὸ πόρισμα εἶναι δυσμενές.

Π. Πετρίδης. Δὲν εἶναι ἀκριβὲς αὐτό.

Π. Τσαλδάρης. Νομίζω συνεπῶς, συνεχίζει, ὅτι ὁ ἀστυνόμος, ἐφόσον ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ζητεῖ ἐπανειλημμένως τὴν μετάθεσίν του, πρέπει νὰ μετατεθῇ. Ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐκεῖ. Τώρα τελευταίως ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος εἶχεν ἐνεργήσει ἕνα ἔλεγχον τῆς κοινοτικῆς διαχειρίσεως καὶ προέκυπτε μία ὀφειλὴ πρὸς τὴν κοινότητα ἐκ μέρους τοῦ πρώην προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ ὁμωνύμου συγγενοῦς του. Ὁταμίας ἐξέδωκεν ἔνταλμα πρὸς πληρωμὴν αὐτῆς ὅπερ ἐστάλη εἰς τὸν ἀστυνόμον, ὅστις ὅμως ἀρνήθηκε τοῦτο ἀνενέργητον. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἠθέλησε

νὰ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τούτου παρὰ τοῦ ἀστυνόμου, ὅστις ἀπήντησε πρὸς αὐτὸν ὅτι δὲν ἔχει καμμίαν ἁρμοδιότητα νὰ ζητῇ τοιαύτας πληροφορίας κλπ. Τὸ ἔγγραφον ὅπερ εἶχεν ἀποστείλει ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἦτο ἀπολύτως εὐπρεπὲς καὶ αἰτητικὸν πληροφοριῶν (ἀναγνώσκει). Κατόπιν τούτου, συνεχίζει, ἐπαναλαμβάνω τὴν σύστασίν μου ὑμῖν ἔκαμα καὶ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν τοποθέτησιν ἐκεῖ ἄλλου ἀστυνόμου, διότι ἡ παραιτέρω παραμονὴ ἐκεῖ τοῦ ἤδη ὑπηρετοῦντος δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη. Ἐπίσης ἔχω παράπονα καὶ κατὰ τοῦ νομάρχου Ἀργολιδοκορινθίας, διότι ἐνῷ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος τὸν ἐπεσκέφθη καὶ ἐζήτησε τὸν συνδρομήν του ὅπως καὶ τὴν τοῦ κ. Κολιαλέξη.....

Θ. Κολιαλέξης. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἰατρὸς Κολέτσης εἶναι εἷς τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν, ἔχων ζῆλον νὰ ἐργασθῇ, καὶ δι' αὐτὸ τὸν ὑπεστήριξα.

Π. Τσαλδάρης. Ὁπωσδήποτε, ὁ Νομάρχης τοῦ ὑπεσχέθη ἀμέριστον τὴν συνδρομήν του, ἀλλ' ὅταν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἐπειδὴ ἀνεμένετο ὁ νέος καταβρεκτὴρ αὐτῆς, διέταξε τὸν παλαιὸν ἐργολάβον νὰ συνεχίσῃ τὸ κατάβρεγμα μέχρις ἀφίξεως τοῦ κοινοτικοῦ καταβρεκτῆρος, ὁ Νομάρχης ἀπέρριψε τὰ ἀναγκαιότατα ταῦτα ἔξοδα, καταλογίσας τὴν πληρωμὴν αὐτῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ἐνῷ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ πίνακος παρελθουσῶν ἐγκρίσεων ὁ Νομάρχης ἐπὶ τοῦ ἄλλου κοινοτικοῦ καθεστῶτος ἐνέκρινεν ἀφθόνους πιστώσεις, καὶ δι' ἐργασίας ὄχι τόσον ἀπολύτως ἀναγκαίας ὡς τὸ κατάβρεγμα. Καὶ ὁ Α. Ο. Ν. ἠναγκάσθη νὰ ἀναφερθῇ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν παραπονούμενος διὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτην τοῦ Νομάρχου Ἀργολιδοκορινθίας καὶ ζητῶν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ὑπουργείου. Κατόπιν τούτου, συνεχίζει, νομίζω ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη ἐν Λουτρακίῳ δὲν πρέπει νὰ παραταθῇ καὶ ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὁ ἴδιος ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ θὰ λάβουν πρόνοιαν διορθώσεως τῶν πραγμάτων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ ἀντίγραφον ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη νὰ σταλῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Π. Τσαλδάρης. Ὁπωσδήποτε, γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ Κοινοτικὴ ἀρχὴ θέλει κάμῃ τὸ καθῆκόν της καὶ πρέπει νὰ ἐκτελέσουν καὶ αἱ διοικητικαὶ τὸ ἰδικόν των.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κατὰ πληροφορίας τοῦ συναδέλφου μου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὰ πολιτικὰ φρονήματα τοῦ ἀστυνόμου δὲν εἶναι μὲ τὴν Κυβέρνησιν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἀμφισβητῶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἔχουν πολιτικὰ φρονήματα, ἀλλὰ πρέπει νὰ κάνουν τὸ καθῆκόν των.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἂν συμπεριφέρεται κακῶς.

Π. Τσαλδάρης. Μοῦ εἶπαν ἐπιπροσθέτως ὅτι ὁ ἀστυνόμος Λουτρακίου συνδέεται μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

Δ. Μπότσαρης (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἐφ' ὅσον μὲ ἐπικαλεῖσθε σᾶς πληροφορῶ ὅτι ὁ ἀστυνόμος Λουτρακίου εἶναι ἀντιφιλελεύθερος περισσότερον ἀπὸ σᾶς, ἐμαθα δὲ ὅτι παραπονοῦνται κατ' αὐτοῦ οἱ ἔχοντες σχέσιν μὲ τὰ χαρτοπαίγνια. Ἐπίσης τὸν γνωρίζω ἀπὸ τὸν στρατὸν ὅτι εἶναι ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος ὅτι εἶναι ζώρικος καὶ πάντοτε τὸν κατηγοροῦν πῶς δὲν κάμνει εὐκολίας.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὰ ἐπανειλημμένα τηλεγραφήματα τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων, ὅπερ μὲ πληροφοροῦν ὅτι εἶναι δυσμενὲς κατ' αὐτοῦ.

Π. Πετρίδης. Ὄχι, ἦτο ὑπὲρ αὐτοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Τοῦ εἰσαγγελέως τὰ ἐπανειλημμένα τηλεγραφήματα δὲν ἔπρεπε νὰ μὴ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε μίαν ἀνάκρισιν καὶ ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι ὀρθὴ καὶ νόμιμος ἐφ' ὅσον ἐπεκλήθη ἡ κατὰ νόμον ἁρμοδία ἀρχή.

Π. Τσαλδάρης. Αἱ πληροφορίαι μου εἶναι ὅτι ἡ ἀνάκρισις κατέληξε κατὰ τοῦ ἀστυνόμου. Δὲν τὸ πιστεύω αὐτό. Πάντως ἡ δημιουργηθεῖσα ἐκεῖ κατάστασις δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ, δεδομένου μάλιστα ὅτι παντοῦ τοῦ Κράτους μετακινοῦνται ἄνευ φειδοῦς οἱ ἀστυνομικοὶ χωρὶς καμμίαν ἔκθεσιν καὶ χωρὶς καμμίαν πρότασιν. Γνωρίζω ταγματάρχην ὅστις εἰς διάστημα 9 μηνῶν μετετέθη ἑξάκις εἰς τὰς Νέας Χώρας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὑπάσχομαι λέγει, νὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ μελετήσῃ τὸν λόγον σας ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἔρευνα καταλήξει ὑπὲρ τοῦ ἀστυνόμου θὰ εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ αἴτησίς σας.

Π.Τσαλδάρης. Δὲν ἔχω καμμίαν αἴτησιν, κατήγγειλα γεγονότα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ ἐξέτασις διὰ τὰς αἰτιάσεις αὐτὰς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀλλέως παρὰ μόνον ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ὄργανα. Τὴν χωροφυλακὴν προσπαθοῦμεν νὰ τὴν ἐνισχύσωμεν νὰ κατασταθῇ ἱκανὴ νὰ μὴ ὑφίστανται τὰς πιέσεις τῶν πολιτικῶν, ἀλλὰ νὰ κάμνῃ τὸ καθῆκόν της. Ἐὰν ἡ ἀνάκρισις καταλήξῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τί θέλετε νὰ κάμω ὅταν μάλιστα διαβίβεται ὅτι οἱ χαρτοπαῖκται ἐπιδιώκουν τὴν μετάθεσίν του;

Π. Τσαλδάρης. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἐφόσον ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν ἀνέφερε τὰ ὅσα ἀνέφερε πρέπει νὰ κληθῇ καὶ νὰ ἐξηγήσῃ πόθεν ὡρμήθη νὰ στείλῃ τὰ τηλ)ματα τὰ ὁποῖα ἔστειλε.

Προκειμένου εἶτα νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. ***Πετρίδης***, οἱ κ. κ. ***Τζερμιᾶς*** καὶ ***Ταλιαδοῦρος*** διαμαρτύρονται διὰ τὴν κατὰ παρέκκλισιν ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ ἀνοιχθεῖσαν συζήτησιν.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός) παρατηρεῖ ὅτι ἐφόσον ἐγένετο παρέκκλισις διὰ τὸν κ. Τσαλδάρην πρέπει νὰ γείνῃ καὶ διὰ τὸν κ. Πετρίδην.

Ι. Τσιριμῶκος (Πρόεδρος). Ἡ παρέκλισις ἐγένετο παρ' ἐμοῦ, χάριν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἵνα ἀναπτύξῃ ἐπείγον ζήτημα.

Π. Πετρίδης. Λυποῦμαι, λέγει, διότι ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κατῆλθεν ἀπὸ τὸν θῶκον τῆς ἀρχηγίας του καὶ περιέπεσεν εἰς μίαν τοπικὴν συζήτησιν ἀσχοληθεὶς μὲ προσωπικὴν ὑπόθεσιν καὶ γενόμενος ἀσφαλῶς θῦμα τῶν ἐν Λουτρακίῳ φίλων του οἱ ὁποῖοι εἶναι πολὺ κακομαθημένοι, διότι θέλουν πάντοτε νὰ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των τὰς δημοσίας ἀρχάς. Τὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα ἐτοποθέτησα ἐγὼ ἐκεῖ ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εὐτυχῶς τὰ ἐξύμνησεν ὁ κ. Τσαλδάρης.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ διὰ πάντα ὑπάλληλον λέγω εἰλικρινῶς τὰ πράγματα. Πράγματι ἐτοποθετήθησαν εἰς Κόρινθον καλοὶ δικαστικοί, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐξηρτήθη ἀπὸ ὑμᾶς ἀλλὰ ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον δικαστικὸν Συμβούλιον.

Π. Πετρίδης. Ἐγὼ ἔφθασα μέχρι διαφωνίας διὰ νὰ σταλῇ ἐκεῖ ὁ δικαστικὸς τὸν ὁποῖον σεῖς ἐξυμνήσατε. Οἱ σύμβουλοι, συνεχίζει, οἱ ἐπιτυχόντες ἐν Λουτρακίῳ κατηγγέλθησαν ἐπὶ δωροδοκίᾳ καὶ παραπέμφθη ὁ Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου καὶ δύο, τρεῖς ἄλλοι σύμβουλοι εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον. Ἐνήσκησαν ἀνακοπὴν κατὰ τοῦ βουλεύματος εἰς τὸ ἐφετεῖον Ναυπλίου ὅπερ ὡς πληροφοροῦμαι παραπέμπει ὅλους τοὺς ἀνωτέρω, οἱ ὁποῖοι εἶναι φίλοι τοῦ κ. Τσαλδάρη, ἐπὶ δωροδοκίᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ συστήσω εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ διατάξῃ ταχείαν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀστυνόμον Λουτρακίου δύναμαι νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι δι' αὐτὸν διὰ δευτέραν φορὰν ἀπασχολεῖ τὴν Βουλὴν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Μὲ τὸν ἀστυνόμον αὐτὸν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω, εἶχα δὲ δόσει καὶ διαταγὴν νὰ μὴ πλη-

σιάζη κανείς πολιτευόμενος εις την άστυνομίαν. Ένήργησε 3 έκλογάς και τας 3 άμερολήπτως και έξησφαλίσθη ούτω το γνήσιον φρόνημα του λαού. Ώς προς τον Νομάρχην Αργολιδοκυνουρίας, ούτος είναι από τους διακεκριμένους Νομάρχας, υπηρετεί από της Οικουμενικής Κυβερνήσεως και ουδέποτε εξηνέχθη παράπονον κατ' αυτού έχει δε επισπάσει και την γενικήν εκτίμησιν. Ο επιτυχών Πρόεδρος της Κοινότητος και φίλος του κ. Τσαλδάρη ήθέλησε να ζητήση αμέσως πρωνόμιον ηλεκτροφωτισμού του Λουτρακίου ενώ διά να λήξη το παλαιόν προνόμιον χρειάζονται άκόμη 10 χρόνια. Την πρόθεσίν του ταύτην περί των αιτίων της οποίας πρέπει να έξετάση ή αρμοδία διεύθυνσις του Υπουργείου της Συγκοινωνίας την ήκύρωσε ο Νομάρχης. Ο άστυνόμος, συνεχίζει είναι άριστος. Πρό δύο μηνών συνεπεία έπερωτήσεως διετάχθησαν νέαι ανακρίσεις κατ' αυτού και έγένοντο αύται υπό ανωτέρου αξιωματικού και διεπιστώθη ότι ουδείς λόγος μεταθέσεώς του συντρέχει, και περί της ακριβείας του πορίσματος αυτού παρακαλώ τον κ. Υπουργόν των Εσωτερικών να βεβαιώση. Απορώ, επιλέγει, πώς ο κ. Τσαλδάρης συρόμενος από μερικούς φίλους του απησχόλησε διά μακρών την Βουλήν ήτις έχει υποχρέωσιν να απασχολήται με σοβαρότερα ζητήματα.

Θ. Κολιαλέξης. Δ' όσα, λέγει, είπεν ο κ. Τσαλδάρης άρμόδιος να έξετάση είναι ο κ. Υπουργός των Εσωτερικών. Εκείνο πού έχω εγώ υποχρέωσιν να βεβαιώσω είναι ότι ο Πρόεδρος της Κοινότητος Λουτρακίου ιατρός Κολέτσης είναι έκ των έγκριτοτέρων και χρηστοτέρων πολιτών του Λουτρακίου, τον υπεστήριξα δε και εγώ και ο κ. Χριστόπουλος διότι είμεθα βέβαιοι ότι θα διοικήση έπωφελώς την κοινότητα και θα την προαγάγη.

Ι. Τσιριμώκος (Πρόεδρος). Η συζήτησις έληξε. Παρακαλώ την Βουλήν να συγχωρήση την παρέκκλισιν από τον Κανονισμόν, ήν έκαμα χάριν του αρχηγού του Λαϊκού κόμματος αιτήσαντος να όμιλήση επί ζητήματος όπερ έθεώρει επείγον.

Μεθ' ό εισέρχεται ή Βουλή εις την

Ήμερησίαν Διάταξιν
των Επερωτήσεων

Συνεχιζομένης της επερωτήσεως των κ. ***Α. Παπαναστασίου*** κλπ. περί των ληπτέων μέτρων διά την συντήρησιν των ενικών οδών ο κ. ***Ι. Νικολίτσας*** λέγει ότι ο κ. Υπουργός των Οικονομικών εδήλωσε κατά την προηγουμένην συζήτησιν ότι διετέθησαν 50 έκατομ. διά τας συντηρήσεις. Η αρμοδία όμως υπηρεσία βεβαιοί ότι εζητήθησαν 200 έκατομ. τα οποία και χρειάζονται. Ο κ. Υπουργός των Οικονομικών εδήλωσεότι θα δοθή και νέον ποσόν εκ του φόρου της βενζίνης, αλλ' αί τεχνικαί υπηρεσίαι βεβαιούν ότι εφόσον τα ποσά χορηγούνται κατά δόσεις διατίθενται ασκόπως και δάπανώνται άνευ αποτελέσματος. Η κατάστασις των 5 1|2 χιλιάδων χιλιομέτρων οδών δύναται να πληροφορήση ο κ. Υπουργός της Συγκοινωνίας πόσον οίκτρά είναι αφού ή υπηρεσία του Υπουργείου επληροφόρησε την υπηρεσίαν του τουρισμού να είδοποιηθούν οί ξένοι ότι δεν πρέπει να έχουν και πολλήν πεποίθησιν διά την καλήν κατάστασιν των δρόμων. Συνεπώς θα ενδεικνύετο να γίνουν ολιγώτεραι δαπάναι διά τας οδούς Μακρή και να διατεθούν ποσά τινά διά τας επισκευάς. Επιπροσθέτως το Υπουργείον των Οικονομικών καθυστερεί και χρήματα προς τα επαρχιακά ταμεία, διότι κατά νεωτέραν τροποποίησιν του νόμου οί φόροι εισπράττονται παρά του Δημοσίου.

Γ. Μαρής (Υπουργός των Οικονομικών). Απεδόθησαν.

Ι. Νικολίτσας. Καθυστερούνται τα δικαιώματα δύο τριμηνιών.

Γ. Μαρής (Υπουργός των Οικονομικών). Τον φόρον της βενζίνης απεδόθησαν, υπάρχουν όμως τρία είδη φόρων βενζίνης έρωτάται: τί φόρος παρεχωρήθη υπέρ του ταμείου, διότι τα ταμεία υπολογίζουν έσφαλμένως το έσοδόν των αυτό.

Ι. Νικολίτσας. Τα 50 έκατομ. τα οποία έδόθησαν είναι ανεπαρκή, αφού εις την νομόν Αιτωλοακαρνανίας διά δρόμων 35 χιλιομέτρων αναλογούν 200 χιλιάδες και επίκειται ή διακοπή της συγκοινωνίας. Καλύτερον θα ήτο άν ήξεύραν οί μηχανικοί εξ αρχής τί θα δώσή το Υπουργείον διά να κανονίζουν τας επισκευάς.

Π. Τσαλδάρης. Το ζήτημα λέγει των οδών γνωρίζομεν ότι χωλαίνει ώς εκ της ελλείψεως χρήματος και επ' αρκετόν χρόνον δεν υπήρχε σύστημα. Αλλ' έν μέγα μειονέκτημα διά την οδοποιΐαν είναι αί δαπάναι συντηρήσεως και ανακαινισμού, αίτινες είναι και διαρκείς. Υπήρχεν άλλοτε το σύστημα των οδοστατών, όπερ μέ τας διαφόρους καινοτομίας κατηργήθη. Το μήκος των εθνικών οδών είναι 5 1|2 χιλιάδες χιλιόμετρα και πρέπει κατ' έτος να ανακαινίζεται το 1|8 και χρειάζονται διά μέν τον ανακαινισμόν 82 έκατομ. κατ' έτος, διά δέ την επισκευήν 67 έκατομ., ήτοι εν συνόλω 150—170 εκατομμύρια. Το 1929—30 εδόθησαν 90 εκατομμύρια πιστώσεις, άλλα είχον αναληφθή υποχρεώσεις παλαιότεραι διά 40 εκατομμύρια και ούτω ενεπέμειναν 50. Το ίδιον γίνεται και μέ την χρήσιν 1930—31. Είναι φανερόν, ότι εάν εξακολουθήση ή αυτή κατάστασις όσον να κατασκευασθούν αί νέαι οδοί Μακρή θα καταστραφούν αί άλλαι, ούτω δε το εφαρμοζόμενον σύστημα θα καταλήξη εις ζημίαν και σπατάλην, διότι θα δαπανώμεν ασκόπως.

Ο κ. ***Πρόεδρος*** διακόπτων ανακοινοί ότι προ μικρού ελήφθη τηλεγράφημα του Προέδρου της Βουλγαρικής Βουλής έχον ούτω:

«Πρόεδρον Βουλής Ελλήνων

Αθήνας

Κύριε Πρόεδρε,

Εξ ονόματος της Βουλής των Βουλγάρων ευχαριστώ υμάς διά την φιλόφρονα αναγγελίαν της συγκλίσεως Βαλκανικής Διασκέψεως. Η Βουλή των Βουλγάρων συγχαίρει διά την ληφθείσαν ευτυχή πρωτοβουλίαν προς τον σκοπόν της εδραιώσεως της ειρήνης εις τα Βαλκάνια και εκφράζει θερμάς ευχάς διά την επιτυχίαν του έργου το οποίον θα έχη να λύση ή Διάσκεψις αύτη.

Ο Πρόεδρος της Βουλής
Ναϊντενώφ»

Ο κ. ***Π. Τσαλδάρης*** συνεχίζων παρατηρεί ότι το ακολουθούμενον σύστημα είναι ελαττωματικόν, εις επίμετρον δε δεν ενεργείται ή κατάλληλος και επαρκής διάθεσις των διά την οδοποιΐαν απαιτουμένων πιστώσεων. Εις απόδειξιν αναγινώσκει πίνακας δοθέντας αυτώ υπό της άρμοδίας υπηρεσίας εξ ών εμφαίνεται ότι δεν εδόθησαν αφ' ενός εκ του δημοσίου, ταμείου εις το ταμείον της εθνικής οδοποιΐας όλαι αί υπέρ αυτής προοριζόμεναι πιστώσεις, αφ' έτέρου δε το ταμείον τούτο ηναγκάσθη να περιορίση σημαντικώς την προς τα ταμεία της επαρχιακής οδοποιΐας εισφοράν του.

Συνιστά εν συνεχεία όπως απευθυνθή εκ μέρους του Υπουργείου των Εσωτερικών προς τας κοινότητας σύστασις προς κατασκευήν οδοποιϊτικών έργων διά προσωπικής εργασίας των μελών εκάστης κοινότητος εν ταυτώ δ' απευθυνθή έκκλησις και προς τα εκτός της κοινότητος μέλη αυτής ένα συνδράμουν τα έργα. Άξιον σημασίας χαρακτηρίζει προς τούτοις και το ζήτημα της επιχορηγήσεως εκ μέρους του Κράτους προς τας κοινότητας διά την κατασκευήν τεχνικών έργων. Καταλήγων δε προτείνει την αλλαγήν του κρατούντος σήμερον συστήματος οδοποιΐας, καθ' ό καταβάλλεται φροντίς μόνον διά την κατασκευήν νέων οδών, χωρίς παραλλήλως και προ παντός να λαμβάνεται πρόνοια διά την συντήρησιν

των ού υπαρχουσών, ούτω δε ή κατάστασις αυτών βαίνει σημέραι επί τα χείρω μέ κίνδυνον να μή υπάρχη μετ' ολίγον ουδέ ίχνος οδοποιΐας εν Ελλάδι.

Λαμβάνει είτα τον λόγον ο κ. ***Α. Χρηστομάνος*** όστις χαρακτηρίζει εν αρχή την οδοποιΐαν ώς ένα εκ των κυριωτέρων συντελεστών της εθνικής προαγωγής, την σοβαρότητα του οποίου αντελήφθη, ώς λέγει, ή παρούσα Κυβέρνησις και διά τούτο από των πρώτων ημερών της ανόδου αυτής εις την αρχήν έσπευσε να θέση εις εφαρμογήν την μετά της εταιρείας Μακρή σύμβασιν. Την σύμβασιν ταύτην εξετάζων εν συνεχεία εύρίσκει ελαττωματικήν όχι διότι ή εταιρεία Μακρή και αί μετ' αυτής συνεργαζόμεναι υπεργολαβικώς εταιρείαι ύστερούν τεχνικώς αλλά διότι δεν έγγυάται ή σύμβασις την καλήν συντήρησιν των κατασκευαζομένων οδών. Και όσον μεν αφορά την οδοποιΐαν διά μονίμου οδοστρώματος δεν γεννάται, λέγει, ζήτημα καθόσον επί πενταετείαν από της αποπερατώσεως της οδού υποχρεούται ή εταιρεία να συντηρή αυτήν ιδίαις δαπάναις. Προκειμένου όμως περί μονίμου οδοστρώματος ή συντήρησις εκ μέρους της εταιρείας θα ενεργήται επί τη καταβολή υπό του Κράτους προς αυτήν της αξίας των υλικών, των ημερομισθίων και ποσοστού 25 ο|ο διά γενικά έξοδα. Συμφέρον επομένως της εταιρείας είναι όπως καταναλίσκη όσον το δυνατόν περισσότερα υλικά. Έτερον σημείον ελαττωματικόν του τρόπου καθ' ον ενεργείται ή οδοποιΐα εν Ελλάδι είναι το άφαρον την διά σκυροστρώσεως οδοποιΐαν. Ολόκληρος ή πίστωσις διατίθεται διά την αγοράν σκύρων και επομένως δεν υπολείπεταί τι διά την κατασκευήν του έργου ούτω δε τα υλικά παραμένουν εκτεθειμένα επί ολόκληρα έτη, όταν δε έξευρεθή ή πίστωσις διά την εκτέλεσιν του έργου απαιτείται νέα προμήθεια υλικών, διότι τα πρώτα έχουν εξανεμισθή.

Αναφέρει εν συνεχεία τρία συστήματα τον οποίων την εφαρμογήν επεδίωξε καθ' ον χρόνον διεύθυνε το Υπουργείον της Συγκοινωνίας α') το της ταυτοχρόνου αγοράς των σκύρων και κυλινδρώσεως της οδού έστω και εις μικροτέραν έκτασιν, β') το της δι' οδοστατών επισκευής πάσης αποφλοιώσεως της οδού προς πρόληψιν μείζονος καταστροφής και κατά συνέπειαν μεγαλυτέρων δαπανών και γ') το της πολυετούς συντηρήσεως της οδού υπό του κατασκευάσαντος αυτήν εργολάβου ούτως ώστε προς περιορισμόν των δαπανών της συντηρήσεως να καταβάλη ούτος μεγαλυτέραν προσοχήν εις την άρτιωτέραν εξ αρχής εκπέλεσιν του έργου.

Ο κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Υπουργός της Συγκοινωνίας) παρατηρεί ότι αντί του συστήματος των οδοστατών σκέπτεται το Υπουργείον να εγκαινιάση το σύστημα των κινητών συνεργείων.

Ο κ. ***Α. Χρηστομάνος*** παρατηρεί ότι πρόκειται περί του αυτού συστήματος. Εν πάση περιπτώσει, επιλέγει, δεν έχει τούτο σημασίαν τόσην όσην ή ανακαίνισις του κρατούντος σήμερον συστήματος προς τούτοις παραδόξως έχεται τόσον στερρώς ή υπηρεσία του Υπουργείου της Συγκοινωνίας.

Ο κ. ***Π. Αραβαντινός*** λαμβάνει τον λόγον ίνα, ώς λέγει, μεταφέρη τα δίκαια παράπονα των συμπολιτών της ιδιαιτέρας του επαρχίας Κορινθίας, διότι και ή εθνική οδοποιΐα αυτής και ή επαρχιακή υστερούν πολύ. Είναι, τονίζει, απόλυτος ανάγκη να κατασκευασθή ή οδός Αθηνών—Δερβενίων και κατά το τμήμα της Μεγάρων-Κορίνθου και κατά το τμήμα Κορίνθου-Δερβενίων διότι αμφότερα είναι κατεστραμμένα και παρακωλύεται ώς εκ τούτου ή μεταφορά των νωπών καρπών, της οποίας ή σημασία από οικονομικής απόψεως είναι άνυπολόγιστος. Καθυστερεί επίσης, προσθέτει, ή σύνδεσις των ορεινών δήμων και ιδίως του Φενεού μέ την Συκιώνα καθώς και μέ την Νεμέαν, όπως επίσης καθυστερείται από Δερβενίου εις το μοναδικόν διά σανατόριον Σαραντάπηχον οδός.

Αί οδοί αύται, συνεχίζει, είναι απαραίτητοι όχι μόνον διά την Κορινθίαν αλλά και διά τας Αθήνας και διά την Αρκαδίαν τόσον από οικονομικής όσον και από υγιεινής απόψεως. Δυστυχώς, λέγει, ο Υπουργός των Οικονομικών επιδιώκων εντατικώς εισπράξεις διά το δημόσιον ταμείον είναι λίαν φειδωλός διά πιστώσεις υπέρ της οδοποιΐας, ή οποία θα αύξήση τα εισοδήματα της επαρχίας Κορινθίας.

Ο κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Υπουργός της Συγκοινωνίας) παρακαλεί τον όμιλούντα να αφ δώση σημείωμα των υποδείξεων αυτού.

Ο κ. ***Ρ. Λιβαθινόπουλος*** λαμβάνων τον λόγον παρατηρεί ότι ο νομός Κεφαλληνίας έχει παραμεληθή από απόψεως οδοποιΐας, έφέτος δε περικόπησαν και αί διά την συντήρησιν του από της επιχήρης της Αγγλικής κατοχής κατασκευασθέντος οδικού δικτύου απαιτούμεναι πιστώσεις. Ώς εκ τούτου παρακαλεί τον κ. επί της Συγκοινωνίας Υπουργόν όπως προβή εις δικαιοτέραν κατανομήν των πιστώσεων ταύτων.

Ο κ. ***Α. Φωκάς*** ποιείται τας αυτάς συστάσεις, διεκτραγωδών την κατάστασιν εις την οποίαν έχει περιέλθει ή ιδιαιτέρα επαρχία του από απόψεως οδικής συγκοινωνίας και απευθύνει εις τον κ. Υπουργόν της Συγκοινωνίας θερμήν έκκλησιν προς επαύξησιν των διατεθειμένων προς τούτο πιστώσεων.

Ο κ. ***Γ. Στράτος*** εξαίρει την σπουδαιότητα από συγκοινωνιακής και στρατιωτικής απόψεως της οδού Μεσολογγείου-Ιωαννίνων, περιγράφει την αθλίαν κατάστασιν εις την οποίαν έχει περιέλθει ή οδός αύτη λόγω της κακής συντηρήσεώς της, παρακαλεί τον κ. επί της Συγκοινωνίας Υπουργόν να ενισχύση το γραφείον του νομομηχανικού Αιτωλίας, ίνα καταστή δυνατή ή γάραξις της νέας προς Αμφιλοχίαν οδού, συνιστά την τοποθέτησιν μηχανικού εις την επαρχίαν Βάλτου και εν τέλει παρακαλεί τον κ. επί των Οικονομικών Υπουργόν να εγκρίνη την υπό του Υπουργείου Συγκοινωνίας αιτηθείσαν πίστωσιν των 8 εκατομμυρίων δραχμών διά την κατασκευήν μεμονωμένων έργων εις την ιδιαιτέραν του επαρχίαν Βάλτου, ήτις, ώς λέγει, συντηρείται μόνον μέ φαντασικά έργα.

Ο κ. ***Ν. Κουπαρούσος*** παρατηρεί ότι ή ακολουθουμένη πολιτική της οδοποιΐας είναι πλημμελής και επικαλείται το εν Βουλγαρία κρατούν σύστημα οδοποιΐας διά χρησιμοποιήσεως αφ' ενός των νεοσυλλέκτων και αφ' έτέρου των κατοίκων εκάστης κοινότητος.

Θ. Σοφούλης (Υπουργός των Στρατιωτικών). Ούτε τους αιχμαλώτους δεν χρησιμοποιήσαμεν ποτέ δι' αυτήν την έργασίαν, πώς θα χρησιμοποιήσουμε τους στρατιώτας;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πιθανόν να γίνεται αυτό εις την Βουλγαρίαν λόγω των απαγορεύσεων τας οποίας επιβάλλουν εις αυτήν αί συνθήκαι.

Ν. Κουπαρούσος Η στρατιωτική εκπαίδευσις παρ' ημίν δεν διαρκεί περισσότερον από 4 μήνας. Υπάρχει επομένως περιθώριον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δεν υπάρχει κανέν περιθώριον. Οί στρατιώται μόλις επαρκούν διά την συντήρησιν των μονάδων.

Χ. Δαδάς. Δεν είναι δυνατά πράγματα αυτά, την στιγμήν κατά την οποίαν προσπαθούμεν να ανυψώσωμεν όσον το δυνατόν περισσότερον το ηθικόν των στρατιωτών μας.

Ν. Κουπαρούσος. Είναι δυνατόν, κ. συνάδελφε, διά καταλλήλου θεωρίας να αντιληφθούν οί στρατιώται μας ότι το έργον το οποίον θα εκτελέσουν δεν είναι ποταπόν άλλ' ύψίστης εθνικής σημασίας. Εν πάσει περιπτώσει ημπορούμε να χρησιμοποιήσωμεν τους φυλακισμένους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μά αυτό γίνεται ήδη, σκεπτόμεθα δε να επεκτείνωμεν το μέτρον και εις άλλας φυλακάς.

Ο κ. ***Ν. Κουπαρούσος*** καταλήγων συνιστά όπως αί δημοπρασίαι ενεργώνται εις κατάλληλον εποχήν, ενισχυθή

τὸ προσωπικὸν τῶν δημοσίων ἔργων, ληφθῇ πρόνοια πρὸς μόρφωσιν ἱκανῶν ἐργοδηγῶν καὶ ἐργολάβων, ἐνεργηθῇ δικαιοτέρα καὶ καλυτέρα κατανομὴ τῶν ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας διατεθειμένων πιστώσεων καὶ τέλος ἀπαγορευθῇ διὰ νόμου ἡ ὑπὸ τῶν νομομηχανικῶν ἐκτέλεσις ἰδιωτικῶν ἐργασιῶν.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι εἰς τοὺς νομομηχανικοὺς δὲν παρέχεται ἄδεια πρὸς ἐκτέλεσιν ἰδιωτικῶν ἐργασιῶν. Εἰς τοὺς ἄλλους ὅμως ὑπαλλήλους τῶν δημοσίων ἔργων δὲν δύναται, λέγει, νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ μέτρον διότι ὑπάρχει κίνδυνος τὸ σπανίζον ἤδη προσωπικὸν νὰ καταστῇ ἔτι ὀλιγαριθμότερον.

Ὁ κ. **Π. Εὐριπαῖος** συμφωνῶν κατ' ἀρχὴν πρὸς τοὺς προλαλήσαντας παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀσθενὴς πλευρὰ ὁλοκλήρου τοῦ ζητήματος εἶναι ἡ ἔλλειψις μηχανικῶν. Δέον ἐπομένως, λέγει, ὅπως πρὸ παντὸς ἐνισχυθῇ τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων τῶν νομομηχανικῶν οἱ ὁποῖοι, ὡς λέγει, εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰ καθήκοντά των. Ἰδιαίτερως διὰ τὸν νομομηχανικὸν Κυκλάδων, λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς συνθέσεως τοῦ νομοῦ, λέγει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐνισχυθῇ τὸ γραφεῖον αὐτοῦ, διότι ὁ μηχανικὸς οὗτος, εἷς ἐκ τῶν ἀρίστων ὑπαλλήλων τῶν δημοσίων ἔργων, εὑρίσκεται σχεδὸν διαρκῶς ἐν πλῷ ἵνα ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰ πολλαπλᾶ αὐτοῦ καθήκοντα.

Ὁ κ. **Π. Καλιγκάτσης** συνιστᾷ τὴν παροχὴν τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὴν περιφέρειαν Ἐδέσσης ἐθνικῶν ἔργων, ἰδίως δὲ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Ἀρδέας-Συνόρων, ἥτις ἔχει χαρακτηρισθῇ ὄχι μόνον ἐθνικὴ ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικῆς σημασίας στρατιωτική.

Λαμβάνει εἶτα τὸν λόγον ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ὅστις δηλοῖ ἐν ἀρχῇ ὅτι δὲν ὑπεραμύνεται τοῦ κρατοῦντος σήμερον συστήματος τὸ ὁποῖον εἶναι, ὡς λέγει, ὑποχρεωμένος νὰ παραδεχθῇ καὶ αὐτὸς ὡς ἐλαττωματικόν. Αἱ παρατηρήσεις ὅμως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπάρκειαν τῶν πιστώσεων δὲν εἶναι, προσθέτει, πολὺ βάσιμοι. Εἰς ἀντίκρουσιν ἀναγινώσκει στατιστικὴν τῶν διατεθεισῶν κατὰ τὰ ἔτη 1926—1927 καὶ 1927—1928 πιστώσεων ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ μῆκος τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν, ἐν συνεχείᾳ δὲ τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1928—1929, καὶ 1929—1930, ἤτοι κατὰ τὰ δύο πρῶτα μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ ἐθνικῆς ὁδοποιΐας νόμου, διατεθεισῶν πιστώσεων, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου ἔτη διατεθεισῶν πιστώσεων ἀνῆλθεν εἰς 215 ἑκατομ. δραχ. μὲ ἔκτασιν ὁδικοῦ δικτύου 8 χιλιάδων χιλιομέτρων ἐνῷ κατὰ τὰ δύο πρῶτα μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου τούτου ἔτη τὸ σύνολον τῶν διατεθεισῶν πιστώσεων ἀνῆλθεν εἰς 170 ἑκατομ. καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου περιωρίσθη εἰς 3 1)2 χιλιάδας χιλιομέτρα εἰς βάρος τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας. Σημειωτέον ὅμως, προσθέτει, ὅτι ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 90 ἑκατομ. τῆς χρήσεως 1929—30 20 ἑκατομ. διετέθησαν ὑπὲρ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων ἐκ τῆς προηγουμένης χρήσεως, ὡς ἐκ τῆς τρεχούσης χρήσεως ὑπάρχουν ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιβαρύνουν τὴν μέλλουσαν. Προβλέπεται ὡς ἐκ τούτου, ὡς καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐδηλώθη, ἐπαύξησις τοῦ ποσοῦ τῆς ἐφετεινῆς χρήσεως κατὰ 50 ἑκατομ. δραχμῶν. Δὲν δύναταί τις βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἐπαρκές, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν νομομηχανικῶν ἀπαιτεῖται ποσὸν 410 ἑκατ. δραχμῶν, δὲν δύναταί τις ὅμως κἀν ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐν σχέσει μὲ τοὺς πόρους τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἐφάνη φειδωλὴ πρὸς τὴν ὁδοποιΐαν. Ἀναπτύσσει ἐν συνεχείᾳ, τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὁδοποιΐας πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, συνιστομένην εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ κρατοῦντος νῦν συστήματος εἰς τρόπον ὥστε ἀντὶ νὰ μείνῃ τοῦτο πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἐπερχομένων φθορῶν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν πρόληψιν τῆς φθορᾶς ἢ ἐν ἀνάγκῃ τὴν ἄμεσον αὐτῆς ἐπισκευήν. Πρὸς τοῦτο, λέγει, πρόκειται νὰ συστοιχθοῦν κινητὰ συνεργεῖα τὰ ὁποῖα μὲ δαπάνην 60 χιλιάδων δραχ. κατὰ χιλιόμετρον θὰ δύνανται νὰ συντηρήσουν ἐπαρκῶς τὰς ὁδούς. Ἡ ἐφαρμογὴ ὅμως τοῦ μέτρου αὐτοῦ θὰ ἐπιδιωχθῇ ἐὰν καὶ μετὰ μίαν πλήρη ριζικὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου, ἀνακοίνωσιν τὴν ὁποίαν ἐλπίζει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιτύχῃ ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος.

Ὡς πρὸς τοὺς πόρους ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας, λέγει ὅτι πλὴν τοῦ ἐκ τοῦ δασμοῦ τῆς βενζίνης ὑφισταμένου, ἡ Κυβέρνησις ἀπερρίπτει καὶ εἰς ἄλλους προκειμένου πόρους. Εὑρίσκει σκόπιμον καὶ ἐφαρμόσιμον τὸ μέτρον τῆς διὰ προσωπικῆς ἐργασίας κατασκευῆς τῶν κοινοτικῶν ὁδῶν, ἀναμελαγεῖ δὲ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐνισχύσεως τῶν κοινοτήτων πρὸς ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων. Ὡς πρὸς τὴν σημειωθεῖσαν ἀνισότητα περὶ τὴν διάθεσιν τῶν πιστώσεων ἐξηγεῖ ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑπῆρχον πλήρεις μελέται δι' ὅλας τὰς περιφερείας καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἠναγκάσθη νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς πιστώσεις μόνον ὑπὲρ τῶν περιφερειῶν διὰ τὰς ὁποίας ὑπῆρχον πλήρεις μελέται ἵνα μὴ παρομείνῃ τὸ ποσὸν ἀδιάθετον καὶ δημιουργηθοῦν δυσχέρειαι. Ὅσον ἀφορᾷ τέλος τὴν αἰτηθεῖσαν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ, ὑπομιμνήσκει ὅτι τὸ ζήτημα συνεζητήθη καὶ ἄλλοτε, εὑρέθη δὲ ὡς μόνη λύσις τὸ ψηφισθὲν τελευταίως ὑπὸ τῆς Βουλῆς μέτρον τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀποφοίτων τοῦ Πολυτεχνείου μετὰ τὴν ἐν τῷ στρατῷ ἐξάμηνον αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

Πρέπει, ἐπιλέγει, νὰ εἴμεθα λογικοὶ εἰς τὰς ἀξιώσεις μας. Μὴ ζητῶμεν ἀπὸ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν περισσότερα τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεών του.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** συνιστᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῶν κινητῶν συνεργείων ἀπὸ τοῦδε, τὴν διάθεσιν ὅλων τῶν ὑπὲρ τῆς ὁδοποιΐας ἀφιερωμένων πιστώσεων καὶ τὴν σύντονον χρησιμοποίησιν τῶν ἀποφοίτων τοῦ Πολυτεχνείου.

Ὁ κ. **Α. Μάρκου** συμφωνῶν πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου, λέγει ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀναμείνωμεν τὴν ἀνασκευὴν τοῦ ὁδικοῦ δικτύου διὰ νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ μέτρον τῶν κινητῶν συνεργείων, διότι ἡ ἀνασκευὴ θὰ βραδύνῃ ἐπὶ πολύ.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ὄχι δά, πρόκειται περὶ παρεξηγήσεως. Δὲν θὰ βραδύνῃ περισσότερον τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους.

Α. Μάρκου. Τότε βεβαίως δὲν εἶναι πολύ.

Συνεχίζων συνιστᾷ ὅπως ἀποδοθῇ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς ὁδοποιΐας ὁλόκληρον τὸ ἐκ τοῦ δασμοῦ τῆς βενζίνης εἰσπραττόμενον ποσόν, νὰ ἐνισχυθῇ δὲ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν δημοσίων ἔργων.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὑποβάλλει τὴν παράκλησιν ἐκ μέρους καὶ τοῦ συναδέλφου τοῦ κ. Γκότση, ὅπως ληφθῇ φροντὶς διὰ τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν, καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἀπολύτως ἠδικημένη. Ἰδίᾳ, τονίζει, δέον νὰ κατασκευασθῇ τὸ ταχύτερον ἡ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Τρίπολιν ἐθνικὴ ὁδός, τῆς ὁποίας ἡ σημασία εἶναι, ὡς λέγει, σπουδαιοτάτη.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας), δηλοῖ ὅτι τμήματα τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔχει γίνει ἤδη ἔναρξις νὰ κατασκευάζωνται τόσον ἀπὸ Ἀχαΐας ὅσον καὶ ἀπὸ Ἀρκαδίας. Οὐδεμία δὲ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ὅτι ὅλαι αἱ ὁδοὶ τῶν ὁποίων ἤρξατο ἡ κατασκευή, θὰ συμπληρωθῶσι τὸ ταχύτερον, ἑπομένως καὶ τῆς ὁδοῦ Πατρῶν —Τριπόλεως, τὸ σύνολον τῆς ὁποίας δὲν πρόκειται νὰ βραδύνῃ.

Ὁ κ. **Κ. Γκότσης** ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τῶν συμπολιτῶν του διὰ τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** παρακαλεῖ ὅπως ληφθῇ ἰδιαιτέρα φροντὶς διὰ τὴν ἐπαρχίαν Καρδίτσης, ἡ ὁποία, ὡς λέγει, εὑρίσκεται ἀπὸ ἀπόψεως ὁδοποιΐας εἰς πρωτόγονον

κυριολεκτικῶς κατάστασιν, μὴ ἔχουσα καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν πλέον τῶν 30 χιλιομέτρων ὁδούς, καὶ αὐτάς, λόγῳ τῆς ὀλίας καταστάσεώς των, ἀδιαβάτους κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ὁ κ. **Γ. Μόδης** λέγει ὅτι διατυποῦνται συχνὰ παράπονα ὅτι τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα καταστρέφουν τοὺς δρόμους, εἶναι δὲ ἡ ἀφορμή, ὥστε οἱ καραγωγεῖς νὰ στεροῦνται τῆς ἐργασίας των, ἐνῷ ἐξ ἄλλου διὰ τὴν ἀγορὰν αὐτῶν ἐξάγεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, ὁ δὲ βίος των δὲν εἶναι μακρότερος τῶν 6—7 μηνῶν. Κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἔχω, εἰς τὴν Βουλγαρίαν, Οὐγγαρίαν καὶ Σερβίαν ἡ εἰσαγωγὴ τῶν φορτηγῶν ἀπαγορεύεται. Φρονῶ ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐνταῦθα.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ συγκοινωνιακοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας τὰς ἀντιλήψεις ἐξέθηκεν ὁ ἁρμόδιος ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός. Θὰ ὁμιλήσω, λέγει, ἵνα ἀποκρούσω τὴν κατηγορίαν, ἥτις πολλάκις ἠκούσθη, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἀποδίδει εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς ὁδοποιΐας ὅσα ὀφείλει νὰ ἀποδίδῃ. Δὲν θὰ ἀναφέρω ὅτι ἡ μοῖρα τῶν εἰδικῶν φόρων εἶναι, ὅτι ὁσάκις ἡ πρόοδος ὑπερβαίνει τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀντικειμένου, τὸ περισσεῦον εἰσέρχεται εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Δὲν θὰ ἀναφέρω τοῦτο, ἀλλὰ εἰδικῶς προκειμένου περὶ τοῦ φόρου τῆς βενζίνης νομίζω ὅτι ἔχει ἐμφιλοχωρήσει κάποια παρεξήγησις. Προκειμένου περὶ τῆς βενζίνης ὑπάρχει ὁ κύριος φόρος, ὑπάρχει ὁ δημοτικὸς φόρος 25 ο]ο, ὑπάρχουν τὰ πρόσθετα ποσοστὰ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων καὶ ἕτερος πρόσθετος εἰδικὸς φόρος. Ἐκ τούτων τὰ πρόσθετα δεκατημόρια ἐδόθησαν ἀποκλειστικῶς χάριν τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων καὶ τῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Τὸ τελευταῖον δεκατημόριον ἐπεβλήθη διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ὁρίζεται ρητῶς ἐν τῷ νόμῳ ὅτι διατίθεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ταμείου διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ. Ὁ νόμος οὗτος εἶναι τῆς 3ης Ἰουνίου 1927, ἤτοι μεταγενέστερος τοῦ νόμου τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιΐας. Μετὰ ταῦτα δὲν νομίζω ὅτι δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ σοβαρῶς ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ δίδῃ τὰ πρόσθετα δεκατημόρια εἰς τὸ ταμεῖον ὁδοποιΐας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρόσθετον φόρον 80 ο]ο, οὗτος ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχει κατὰ τὸν νόμον νὰ διατίθεται ὑπὲρ τῆς τροχαίας κινήσεως, ἐπιτρέπεται δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ καταργήσῃ τὸν φόρον τοῦτον ὁπότε ἤθελεν ἐκλείπει ἡ ἀνάγκη δι' ἣν ἐπεβλήθη. Τούτων τεθέντων, ὑποχρέωσιν ἔχει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον ὁδοποιΐας τὸν κύριον φόρον καὶ τὸν δημοτικὸν 25 ο]ο. Ἀναφέρει ἀκολούθως τοὺς πίνακας τῶν εἰσπραχθέντων καὶ ἀποδοθέντων κατὰ τὰ ἔτη 1928—29 καὶ 1930—31 ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ὅτι οὐδὲν ὀφείλεται εἰς τὸ ταμεῖον ὁδοποιΐας. Ἄλλο ζήτημα εἶναι ἐὰν πρέπει νὰ κάμωμεν ἐντατικὴν ὁδοποιΐαν. Ὁ προϋπολογισμὸς ὅμως δὲν ἀντέχει νὰ δώσῃ νέας πιστώσεις ἐκτὸς ἐὰν σεῖς δώσετε νέα ἔσοδα εἰς αὐτόν.

Ὁ κ. **Ι. Μουντζουρίδης** συνιστᾷ ὅπως ληφθῇ ἐπείγουσα μέριμνα διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Λυγαυριοῦ —Ἐπιδαύρου.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** συνιστᾷ ὅπως ληφθῇ ἰδιαιτέρα μέριμνα διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ὁδῶν τοῦ νομοῦ Χανίων.

Κηρύσσεται εἶτα ἡ συζήτησις πεπερατωμένη.

Ὁ κ. **Ι. Μουντζουρίδης** ἐπερωτῶν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τί σκέπτεται νὰ πράξῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου συνταχθέντων πινάκων προβιβασμοῦ διὰ τοὺς βαθμοὺς συνταγματάρχου καὶ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ λέγει ὅτι ζητήματα τοιαῦτα ἐσωτερικῆς στρατιωτικῆς φύσεως, θίγοντα δὲ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα καὶ τὸ κῦρος ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, δὲν πρέπει βεβαίως νὰ ἔρχωνται ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, λυποῦμαι δὲ διότι ἠναγκάσθην νὰ καταθέσω τὴν ἐπερώτησιν αὐτήν, ἡ ὁποία στρέφεται ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις αὐτὰς ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν στρατιωτικὴν ἱεραρχίαν ἐκρίθησαν προακτέοι κατ' ἐκλογήν, κρίνονται ἤδη προακτέοι κατ' ἀρχαιότητα, ἐνῷ τυγχάνουν ἄλλοι ἀξιωματικοὶ μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα τῶν πρώτων κρίνονται προακτέοι κατ' ἐκλογήν. Δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω τί διαδίδεται, ἀλλ' ἡ κρίσις τοῦ Συμβουλίου εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἀδικαιολόγητος. Καὶ νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ λάβῃ συντόνως νομοθετικὸν μέτρον, ὥστε νὰ ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ ἂν δικαίως ἢ ὄχι ἔκρινε τὸ Συμβούλιον.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** λέγει ὅτι χάριν τῆς ἡσυχίας τοῦ στρατεύματος καὶ χάριν τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία πρέπει νὰ πρυτανεύῃ ὀφείλει νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντόνως κατὰ τῆς κρίσεως τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τὸ ὁποῖον ἀξιωματικοὺς εὑρισκομένους εἰς τὸν πίνακα α' κατέταξεν εἰς τὸν πίνακα β'. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, λέγει, ὁ ὁποῖος τοσοῦτον ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνύει διὰ τὸ στράτευμα, ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρα νομοθετικὰ ὅπως παρεμποδίσῃ τὰς ἀταξίας καὶ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου, ὀφείλει νὰ προλάβῃ τῆς ἀδικίας καὶ τὴν δημιουργηθεῖσαν εἰς τὸ στράτευμα ἀνησυχίαν, ὑποβάλλων νόμον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐλαττώσῃ τὴν μεγάλην ὑπόστασιν ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο πινάκων, τοῦ κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα, διότι ὡς γνωστὸν τὰ 8]10 τῶν προαγωγῶν γίνονται κατ' ἐκλογὴν καὶ τὰ 2)10 τῶν προαγωγῶν κατ' ἀρχαιότητα. Τοιουτοτρόπως θὰ ἐξαλείψετε τὸ δεύτερον χάσμα, τὸ ὁποῖον τείνει νὰ διανοιγῇ εἰς τὸ στράτευμα καὶ τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἐπικινδυνοδέστερον τοῦ πρώτου.

Ὁ κ. **Α. Μάρκου** λέγει ὅτι, ἂν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἔχῃ στοιχεῖα δικαιολογοῦντα τὰ ἀκουσθέντα παράπονα, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ νομοθετικὸν μέτρον.

Θ. Σοφούλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ἔχω τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποκρούσω ἐντόνως καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑπόνοιαν ἡ ὁποία ἦτο δυνατὸν νὰ διατυπωθῇ, ὅτι τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῶν Ἀντιστρατήγων ὑπηγόρευσαν σκέψεις ἄλλαι, ξέναι πρὸς τὰς ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ὑποχρεώσεις. Μᾶλλον ἴσως ἠδύνατο νὰ καταλογισθῇ εἰς τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον ἡ μομφή, ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ ὀνομασθῇ τοῦτο μομφή, μιᾶς ὑπερβολικῆς, ὑπερμέτρου αὐστηρότητος καὶ προσπαθείας πρὸς ἀπόλυτον δικαιοσύνην. Συμφωνῶ μὲ τὸν ἀξιότιμον προλαλήσαντα ὅτι ζητήματα τοιαύτης φύσεως ἀφορῶντα αὐτὴν ταύτην τὴν στρατιωτικὴν συνείδησιν καὶ ἰδιαιτέρως τὸν καταρτισμὸν τῶν πινάκων τῶν προαγωγῶν δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν κρίσιν μας, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ μορφώσωμεν γνώμην ὀρθὴν ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζομεν τὴν δρᾶσιν ἑκάστου τῶν ἀξιωματικῶν οὔτε ἄλλως τε ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὰς ἐκθέσεις τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Συμβούλιον τῶν ἀντιστρατήγων ἀσφαλῶς ἐστήριξε τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν προαγωγῶν. Ἤκουσα μετὰ προσοχῆς τὰς ἀντιρρήσεις ποῦ διετυπώθησαν ἀναφερομένας κυρίως εἰς τὸ ἀνεφάρμοστον παρ' ἡμῶν τοῦ ἰσχύοντος νόμου, ἀδυνατῶ νὰ παραδεχθῶ ὅμως τὰ λεχθέντα περὶ ἀνησυχιῶν καὶ ἀναστατώσεων δῆθεν ἐν τῷ στρατεύματι ἐξ ἀφορμῆς τῶν τελευταίων ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου. Ἐνδεχόμενον νὰ ὑπάρχουν τινές, οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι ἠδικήθησαν, ἀλλὰ προφανῶς ἡμεῖς ἐδῶ δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν. Ἂν ὑπάρχῃ περίστασις τις δικαιολογημένη διαμαρτυρίας αὕτη δέον νὰ ἀποδοθῇ ὄχι εἰς τὴν ἔλλειψιν δικαιοσύνης ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τῶν ἀντιστρατήγων ἀλλ' εἰς τὸ πλημμελὲς ἴσως τοῦ νόμου. Ὁ νόμος ὑποχρεοῖ τὸν Ὑπουργὸν νὰ κυρώσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, ὁρίζει δὲ ἀναλογίαν 8]10 κατ' ἐκλογὴν καὶ 2]10 κατ' ἀρχαιό-

τητα. Αὐτὸ εἶναι ἓν σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει πλήρη καὶ ἀκεραίαν τὴν ἁρμοδιότητα ἡ Βουλή. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρότασιν τῶν προλαλησάντων περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τροπολογίας τοῦ νόμου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε ὑπ' ὄψει καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκάλεσεν ἤδη δι' αὔριον εἰς σύσκεψιν τὸ Συμβούλιον τῶν ἀντιστρατήγων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Ἐπιτελείου, ἂν δὲ ἐκ τῆς συζητήσεως ἡ ὁποία μέλλει νὰ διεξαχθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πεισθῶμεν ὅτι μία ἐνδεχομένη τροπολογία τοῦ νόμου εὐνοοῦσα μᾶλλον τὴν ἀρχαιότητα εἶναι δυνατὴ χωρὶς νὰ παραβλάπτῃ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ στρατεύματος, θὰ ὑποβάλωμεν ἀμέσως αὔριον ἢ τὸ πολὺ μεθαύριον τὸ σχετικὸν περὶ αὐτοῦ νομοσχέδιον.

Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις περαιωμένη, εἰσέρχεται δὲ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων.

1) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1930 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 κωδικοποιηθείσης συμβάσεως κλπ.».

2) «Περὶ μέτρων τινων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τινων εἰδικῶν κλάδων αὐτῆς».

3) «Περὶ τακτοποιήσεως τοῦ νόμου 3973 περὶ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παθόντων ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους».

4) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3755 τῆς 8|12 Ἰανουαρίου 1929 περὶ ἀπαγορεύσεως πωλήσεως ἐλαιολάδων ἀναμεμιγμένων μετὰ σπορελαίων» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1930 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 κωδικοποιηθείσης Συμβάσεως, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων ὁμοίων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1930 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 κωδικοποιηθείσης Συμβάσεως, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων ὁμοίων», ἔχουσα οὕτω :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 5ης Μαΐου 1925 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων Συμβάσεων καὶ ὡς ἐκωδικοποιήθη τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1927 καὶ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 14|21 Ἀπριλίου 1928 Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῶν ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1928|30 Μαΐου 1929 καὶ ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7|8 Ὀκτωβρίου 1929 ὁμοίων».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1ον τῆς κωδικοποιηθείσης τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1927 Συμβάσεως, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 14|21 Ἀπριλίου 1928 καὶ τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7|8 Ὀκτωβρίου 1929 Συμβάσεων, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων ἐξ ἀνταλλαγῆς προσφύγων μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ καθαρὸν ἐνεργητικὸν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων» ἐκχωροῦνται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πάντα ἐν γένει τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα κέκτηται τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, δυνάμει τῆς ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1923 συμβάσεως ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1924 ἀποφάσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἀνταλλαγῆς πληθυσμῶν ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κειμένων ἀστικῶν κτημάτων τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων, τῶν βακουφίων, περιλαμβανομένων τῶν νεκροταφείων, καὶ παντὸς εἴδους Ὀθωμανικῶν νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν αὐτῶν κτημάτων, ὅσα ἐκ τῶν τελευταίων τούτων δὲν διετέθησαν νομίμως δι' ἐποικιστικὰς ἀνάγκας κτημόνων, μέχρι τῆς 3 Ἀπριλίου 1926, ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1926 συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ κατοχυρώσεως τῆς περιουσίας ταύτης».

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκχωροῦνται καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων κατὰ μὴ ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων ἠσφαλισμέναι ἐμπραγμάτως ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἐκχωρήσεως ταύτης τὰ συμφώνως πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς Γενεύης εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων παραδιδόμενα ἀκίνητα.

Ἐκχωροῦνται ἐπίσης εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ αἱ ἐκδοθεῖσαι ἢ ἐκδοθησόμεναι ὁμολογίαι καὶ ἡ εἰς χρῆμα καταβαλλομένη ἀξία τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν ἀκινήτων τῶν ἀνηκόντων εἰς ἀνταλλάξιμα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα Μουσουλμάνων. Αἱ ὁμολογίαι αὗται περιέρχονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων ἢ τοῦ ἀντιτίμου τούτων. Πάντα τὰ ληξάντα τοκομερίδια καὶ αἱ κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι ὡς καὶ ἡ συνιστωμένη παρακαταθήκη τούτων καὶ τῶν εἰς μετρητὰ καταβαλλομένων κλασμάτων εἰς οὐδεμίαν παραγραφὴν ὑπόκεινται κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἄρθρων 102 ἐδ. 6 καὶ 107 ἐδ. 3 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

Ἀπαλλοτριώσεις ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων τῆς περιουσίας ταύτης γενόμεναι μετὰ τὴν σύμβασιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀγροτικῶν νόμων ἢ ἄλλων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων ἀποζημιοῦνται κατόπιν ἐκτιμήσεως. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς καταβολῆς τῆς σημερινῆς ἀξίας πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου θέλει καθορισθῇ διὰ τοῦ Διατάγματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς ἀπὸ 2|3 Ἀπριλίου 1926 συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ κατοχυρώσεως κ.λ.π.».

Ἀπαγορεύεται ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀπαλλοτρίωσις τῶν εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκχωρηθέντων ἢ ἐκχωρηθησομένων κτημάτων ἐξ ἀνταλλαγῆς. Τὰ ὑπὸ ἀπαλλοτρίωσιν κηρυχθέντα προγενεστέρως ἀνταλλάξιμα κτήματα, διατελοῦντα ὅμως, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Τραπέζης, ἐφόσον δὲν ἤθελον διατεθῇ δι' ἐριστικὴν ἐγκατάστασιν τῶν κληρούχων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς 21 Ἀπριλίου 1928, παραμένουσιν ὁριστικῶς εἰς αὐτὴν καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ διαχειρίσεως καὶ ἐκποιήσεως γενικὰς διατάξεις τῶν συμβάσεων διὰ τὰ ἐξ ἀνταλλαγῆς κτήματα. Ὁμοίας κατηγορίας κτήματα μὴ παραδοθέντα εἰσέτι εἰς τὴν Τράπεζαν παραδίδονται εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἀνωτέρω ὅρους.

Τὸ ἄρθρον 143 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἐν σχέσει μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ 1)5 ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν γαιῶν κατηγορίας «ἐραζή—ἐμιριγιέ» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀγροκτημάτων ἀνταλλαξίμων, ἀπηλλοτριωμένων καὶ μὴ παραδοθέντων δὲ καὶ παραδοθησομένων τῇ ΕΤΕ.

Μεταξὺ τῶν μεταβιβαζομένων κτημάτων συγκαταλέγονται καὶ οἱ ἀμπελῶνες, οἱ ἐλαιῶνες καὶ αἱ ἄλλαι πεφυτευμέναι

καὶ μὴ ἐκτάσεις, ὡς καὶ οἱ κῆποι, λαχανόκηποι καὶ οἱ καλλιεργούμενοι ἀγροὶ μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομημάτων, ἐγκαταστάσεων καὶ παρακολουθημάτων, οὓς ἡ Τράπεζα δύναται νὰ διαθέσῃ καὶ εἰς ἐγκατάστασιν προσφύγων καλλιεργητῶν τοῦ εἴδους, ἔστω καὶ ἂν τ' ἀνωτέρω κεῖνται ἐντὸς ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων, ἐφόσον ἡ ἐφαρμογὴ τῶν σχεδίων τούτων σήμερον δὲν ἔχει ἐξιχθῇ μέχρι τοῦ σημείου τῆς τοποθεσίας τῶν ἐν λόγῳ ἀκινήτων, εἴτε ἐπὶ ἀμέσῳ εἴτε ἐπὶ χρεωλυτικῇ ὑπ' αὐτῶν πληρωμῇ τοῦ τιμήματος. ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 8 ο|ο κατὰ κατώτατον ὅριον, ὁριζομένῳ ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας ἀναλόγως τοῦ εἴδους τοῦ κτήματος, καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ τὸ πολὺ εἰκοσαετεῖ, καθ' ἣν περίοδον τὸ κτῆμα εἶναι ἀναπαλλοτρίωτον, ὁ δὲ κληροῦχος δὲν δικαιοῦται ἄνευ προηγουμένης συναινέσεως τῆς Τραπέζης νὰ ἐπιβαρύνῃ ἢ νὰ μεταβιβάσῃ τοῦτο, παρεκτὸς λόγῳ προικός. Τὸ τίμημα τοῦτο καθορισθήσεται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας, κατόπιν ἐπανεκτιμήσεως παρὰ δύο ἐκτιμητῶν τῆς Τραπέζης καὶ ἑνὸς πρόσφυγος, διοριζομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τῆς κωδικοποιηθείσης συμβάσεως. δύναται δὲ τῇ ἐγκρίσει τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας νὰ καταβληθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ἢ κατὰ δόσεις, εἰς μετρητὰ ἢ εἰς ὁμολογίας ἐκδιδομένας δυνάμει τῶν σχετικῶν μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς ἀκινήτων συμβάσεων.

Πρὸς ἀκτήμονας πρόσφυγας ἐξαιροῦνται ἐν προκειμένῳ καὶ ἀγρεῖς ἀκτήμονες οἱ ἐπὶ τριετίαν μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1929 ἐπὶ οἱαδήποτε σχέσει καλλιεργηταὶ τῶν κτημάτων.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν νῆσον Λέσβον θεωροῦνται ὡς οἰκοδομήματα, ἐγκαταστάσεις καὶ παρακολουθήματα, κείμενα ἐντὸς τῶν ἀγρῶν, καὶ ἐκεῖνα ἄτινα μολονότι εὑρίσκονται εἰς χωρία μακρὰν τῶν ἀγρῶν χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ὡς κατοικίαι κλπ. ὑπὸ τῶν ἐγκαθισταμένων εἰς τοὺς ἀγροὺς κληρούχων καλλιεργητῶν.

Τὰ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρέη τῶν ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ ἀγροτικῶς ἐγκαταστηθέντων ἢ ἐγκατασταθησομένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης κληρούχων προσφύγων καὶ γηγενῶν, προερχόμενα ἐκ τῆς ἀξίας τῶν κλήρων τούτων, θὰ ἐξοφλῶνται ἐντὸς εἰκοσαετίας εἰς ἴσας δόσεις, προσθέτως δὲ θὰ καταβάλληται ἐτησίως ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν ποσὸν ἴσον πρὸς 2 ο|ο ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς πληρωτέας ἑκάστοτε ἀπαιτητῆς δόσεως. Τ' ἀνωτέρω ἰσχύουν διὰ τὰ μέχρις 100.000 δραχμῶν ὑπόλοιπα χρεῶν ἐκ τῆς ἀξίας τῶν κλήρων, διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 100.001 ὑπόλοιπα χρεῶν καὶ μέχρις 150.000 δραχμῶν τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὁρίζεται εἰς 4 ο|ο, διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν 150.001 δραχμῶν ὑπόλοιπα χρεῶν μέχρι 200.000 δραχ. τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὁρίζεται εἰς 6 ο|ο καὶ τέλος διὰ τὸ ἀπὸ 200.001 καὶ ἄνω ὑπόλοιπον χρεῶν, τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὁρίζεται εἰς 8 ο|ο.

Ὑπόλοιπον χρέους νοεῖται ἡ κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν μεταβιβαστικῶν τίτλων συνταχθησομένων ἐφ' ἁπλοῦ, ἀπομένουσα πρὸς ἐξόφλησιν δι' εἴκοσι δόσεων ὑπόλοιπος ἀξία τοῦ κλήρου, ὑπολογιζομένη ἀδιαιρέτως διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ καταβλητέου ποσοῦ (2, 4, 6, 8 ο|ο) κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις.

Διὰ τοὺς ἐγκατασταθέντας ἢ ἐγκαθισταμένους ὑπὸ τῆς Τραπέζης κληρούχους πρόσφυγας, οἵτινες ἔλαβον ἢ ἔχουσι λαμβάνειν προκαταβολὴν ἀποζημιώσεως, ἰσχύουσι τὰ ἀνωτέρω εὐεργετήματα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν μεταβιβαστικῶν τίτλων θὰ συμψηφίζηται ἐκ ταύτης ὑποχρεωτικῶς ποσὸν ὁριζόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ἐτησίας τινὸς ὀφειλῆς εἰσπράττεται τόκος ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ταύτης 10 ο|ο, ἐφαρμόζονται δὲ τὰ ἐν ἐν τῷ ἐδαφ. 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 11 παρ. τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7|8 Ὀκτωβρίου 1929 Συμβάσεως ὁριζόμενα.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων θέλουσι τροποποιηθῇ ἀναλόγως καὶ τὰ ἤδη ὑπογεγραμμένα πωλητήρια συμβόλαια περὶ μεταβιβάσεως κλήρων, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο ἑτέρας συμβολαιογραφικῆς πράξεως. Τὰ καταβληθέντα δὲ ὑπὸ τῶν κληρούχων μέχρι τοῦδε ποσὰ ἐναντι χρέους ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου των ἐπὶ πλέον τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων θεωροῦνται ὡς καλῶς καταβληθέντα καὶ δὲν ἀναλαμβάνονται, ἀλλὰ συμψηφίζονται εἰς τὸ ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου των χρέος των.

Αἱ τιμαὶ εἰς ἃς ἐχρέωσεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τοὺς περὶ ὧν πρόκειται ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ κλήρους ἐπὶ τῇ βάσει συνεννοήσεων μετὰ τῶν σημερινῶν κατόχων ἀνταλλαγεισῶν σχετικῶν ἐπιστολῶν θέλουσι μείνει ἀμετάβλητοι, εἰς τὸ μέλλον δὲ παρεμφερεῖς πωλήσεις πρὸς κληρούχους πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς θέλουσι στηριχθῇ εἰς ἀνάλογον βάσιν.

Ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται πρόσφυγες ἢ ἀκτήμονες ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ πωλῇ καὶ τὰ κτήματα ταῦτα κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τῶν ἰσχυουσῶν σχετικῶν συμβάσεων.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προβαίνουσα εἰς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω πωλήσεις ἀγροκτημάτων θέλει λαμβάνει ὑπ' ὄψει της τους τυχὸν ὑφισταμένους ἐποικιστικοὺς κανονισμοὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τὰς σχετικὰς ἐνιαυσίους διαχειριστικὰς αὐτοῦ ἐκθέσεις.

Μεταξὺ τῶν μεταβιβαζομένων κτημάτων συγκαταλέγονται ἐπίσης καὶ αἱ ἀνήκουσαι εἴς τε τὰ φυσικὰ καὶ τὰ οἱαδήποτε νομικὰ πρόσωπα, Κοινότητας κλπ. τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων βοσκαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Τράπεζα θέλει πωλήσει ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς Κοινότητας ἐπὶ χρεωλυτικῇ καταβολῇ τοῦ τιμήματος. ἐπισκῶς καθοριζομένου, τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς μικρᾶς κτηνοτροφίας αὐτῶν βοσκησίμους ἐκτάσεις. Ὁ περὶ θεσπισθέντος μισθώματος λειβαδίων νόμος δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Τραπέζης ἀνταλλαξίμους βοσκάς.

Ὁμοίως μεταξὺ τῶν μεταβιβαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κτημάτων συγκαταλέγονται τά τε παραδοθέντα καὶ παραδοθησόμενα αὐτῇ, ἐγκρίσει τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀκίνητα ἐν γένει, εἰς ἀνταλλαγμα ἑτέρων ἰσαξίων ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων διαχειριζομένων ὑπὸ τῆς ΕΤΕ καὶ ὑπ' αὐτῆς παραχωρηθέντων ἢ παραχωρηθησομένων εἰς τὴν ΕΑΠ πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν αὐτοῖς προσφύγων, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. τῆς 15|22 Μαΐου 1926 «περὶ μεταβιβάσεως δικαιωμάτων κυριότητος εἰς ΕΑΠ κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 23|26 Ἰουλίου 1926 ὁμοίου Διατάγματος ὁριζόμενα. Τὰ οὕτω περιερχόμενα τῇ Τραπέζῃ ἀκίνητα δύνανται νὰ μὴ ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνταλλαξίμων, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐτέλουν ταῦτα νομίμως ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τῆς ΕΑΠ.

Ἐξαιρετικῶς ἐν περιπτώσει ἐκνικήσεως ἢ δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως ἐμπραγμάτου τινὸς δικαιώματος ἢ ὑποθήκης ὑπὲρ τρίτου ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων εὐθύνονται ἡ ΕΑΠ. καὶ οἱ διάδοχοι αὐτῆς εἰς πᾶσαν νόμιμον ἀποζημίωσιν.

Ἀστικὰ κτήματα κεῖνται ὅλα τὰ κείμενα εἰς πόλεις ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων, ἔτι δὲ καὶ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων ὅσα ἐκ τῶν τελευταίων τούτων εἰδικῶς θὰ παρεχωροῦντο ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἅμα τῇ νομίμῳ κυρώσει τῆς συμβάσεως, θέλει παραδοθῇ, ἐντὸς τῆς ὁρικυτέρας δυνατῆς προθεσμίας, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ὅ' ἑνὸς ἢ πλειόνων πρωτοκόλλων ἡ νομὴ τῶν ἀκινήτων τούτων, μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τῆς ἰδιότητος καὶ ταυτότητος αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

Τὰ διαχωριστικὰ τῶν ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων πρωτόκολλα μεταξὺ ΕΑΠ καὶ ΕΤΕ ἐπέχουν θέσιν κανονικοῦ πρωτοκόλλου παραδόσεως καὶ παραλαβῆς μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὀργανισμῶν καὶ εἶναι ἔγκυρα καὶ ἰσχυρὰ ἔναντι παντὸς τρίτου.

Ἡ ἄσκησις τῶν ὡς ἄνω δικαιωμάτων ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἄρχεται ἅμα τῇ ἐκάστοτε παραδόσει.

Τὴν ἀνωτέρω βεβαίωσιν ὡς καὶ ἔρευναν περὶ ἐξακριβώσεως τῶν τοιούτων κτημάτων δικαιοῦνται νὰ ἐνεργήσωσι καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν κατὰ τόπους ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Πᾶν ἐμπράγματον δικαίωμα. καὶ αὐτὸ τὸ ὑποθηκικόν, ὡς καὶ τὸ ἐκ κατασχέσεως καὶ προσημειώσεως τοιοῦτον, προβαλλόμενον ὑπὸ οἱουδήποτε τρίτου κατέχου ἢ μὴ ἐπὶ τῶν οὕτω παραδοθέντων εἰς τὴν Τράπεζαν κτημάτων δέον νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὴν ΕΤΕ ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν, ἄλλως τὸ δικαίωμα τοῦτο παραγράφεται ἀνεξαρτήτως τοῦ δικαιοστασίου. Ἐπὶ κτημάτων μεταγενεστέρως παραδιδομένων εἰς τὴν Τράπεζαν ἢ ἀνακαλυπτομένων ὑπ' αὐτῆς ὡς ἀνταλλαξίμων, ἡ ὡς ἄνω τρίμηνος ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς παραδόσεως τούτων εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Τραπέζης, συντελουμένης διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν σχετικῶν πρωτοκόλλων παραδόσεως τοῦ κτήματος, εἰς πάσας δὲ τὰς περιπτώσεις ἡ ἔνστασις τῆς τοιαύτης παραγραφῆς προτείνεται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἡ δὲ ἐγγραφὴ τοιούτων δικαιωμάτων εἶναι ἄκυρος ἐφόσον ἐγένετο ὑφισταμένης κατὰ νόμον σχετικῆς περὶ τούτου ἀπαγορεύσεως.

Ἀναγνώρισις μόνης τῆς νομῆς κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν ἐπιτρέπεται καθ' οἱανδήποτε διαδικασίαν.

Ἀπόδοσις ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν οὕτω παραδοθέντων αὐτῇ κτημάτων πρὸς τρίτους, περιλαμβανομένων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ διεκδικῶν τὸ ἀκίνητον εἶναι τὸ Δημόσιον, διεκδικοῦντας ταῦτα, ἡ ἀναγνώρισις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, δὲν χωρεῖ ἄνευ προηγουμένης δικαστικῆς ἐρεύνης, γιγνομένης διὰ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας, εἰς ἣν, διεξαγομένην μετὰ παρέλευσιν 300ημέρου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς πρὸς παρέμβασιν κλήσεως προθεσμίας, παρατεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰς σχετικὰς δικονομικὰς διατάξεις, καλεῖται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὅπως παρέμβῃ, καὶ καθ' ἣν, ἡ μὲν Τράπεζα δικαιοῦται νὰ φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου πάσας τὰς τυπικὰς καὶ οὐσιαστικὰς ἐνστάσεις τὰς ὁποίας ἔχει κατὰ τῶν ἀξιώσεων τοῦ αἰτοῦντος, τὸ δὲ Δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ ἀπόδειξιν ἐπὶ τῶν οὕτω ὑποβαλλομένων ἐνστάσεων. Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς διεκδικήσεις ταύτας δίκαι ἐγείρονται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιδοθείσης δηλώσεως καὶ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1930 διὰ τὰς ἐπιδοθείσας ἤδη δηλώσεις.

Ἡ ἀπόδοσις ὅμως κτημάτων ἢ ἀναγνώρισις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, κατόπιν τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας, δὲν αἴρει τὸ δικαίωμα τῆς Τραπέζης, ὅπως ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ἀσκήσῃ τακτικὰς ἀγωγὰς πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ ἀποτελίσματος τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας, ἐφόσον προσάγει νέα στοιχεῖα μὴ προταθέντα κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν διαδικασίαν.

Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη ὡς καὶ αἱ δικηγορικαὶ ἀμοιβαὶ ἐπὶ δικῶν μεταξὺ Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τρίτων τῆς τε ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας καὶ τῆς τακτικῆς τοιαύτης παντὸς βαθμοῦ συμψηφίζονται μεταξὺ τῶν διαδίκων ἐφόσον αἱ δίκαι ἀφορῶσιν ἀπόδοσιν ἢ ἀναγνώρισιν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἢ ὑποθηκικῶν τοιούτων ἐπὶ κτημάτων ἐξ ἀναλλαγῆς.

Ἐπιτρέπεται καὶ ἄνευ τῆς ἀνωτέρω διαδικασίας ἡ ἀπόδοσις εἰς τρίτους διεκδικοῦντας ἐπὶ τῶν κάτωθι τεσσάρων περιπτώσεων.

α') Ἐὰν πρόκειται περὶ κτημάτων ἐφ' ὧν, κατὰ βεβαίωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, εἶχε λάβει κατοχὴν αὐτῶν ἢ ἐνεργήσει ἐγκατάστασιν πρόσφυγες ἡ Ε.Α.Π.

β') Ἐὰν πρόκειται περὶ κτημάτων παραδοθέντων μὲν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ἀλλ' ἀνηκόντων εἰς μὴ ἀνταλλαξίμους Μουσουλμάνους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀπόδοσις διατάσσεται, ἐὰν μὲν οἱ διεκδικοῦντες οὗτοι εἶναι Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι, δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Ἀνωτάτης ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ἐὰν δὲ τυγχάνουν οἱασδήποτε ἄλλης ὑπηκοότητος δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς παρ' αὐτῷ λειτουργούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. Δ. τῆς 11)26 Νοεμβρίου 1927 «περὶ διακανονισμοῦ ἁρμοδιότητος κλπ». Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τῆς τε Ἀνωτάτης ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐν αἷς περιγράφονται λεπτομερῶς κατά τε τὴν ἔκτασιν, ὅρια κλπ. τ' ἀποδιδόμενα κτήματα διαβιβάζονται παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν οἰκείων Ὑπουργείων εἰς τὴν Ε.Τ.Ε. πρὸς ἐκτέλεσιν. Αἱ μέχρι σήμερον ληφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς ἄνευ γνωμοδοτήσεως τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Ἐπιτροπῆς, τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 11)26 Ὀκτωβρίου 1927 Ν. Δ. εἶναι ἐκτελεσταὶ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐὰν τυχὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων ἠθελον παρουσιασθῇ δυσχέρειαι ὡς πρὸς τὴν ταὐτότητα εἴτε τῶν ἀποδοτέων ἀκινήτων εἴτε τῶν προσώπων πρὸς ἃ ἐκρίθησαν ἀποδοτέα τὰ κτήματα, δὲν ἀποκλείεται νέα διοικητικὴ ἔρευνα ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

γ') Ἐὰν πρόκειται περὶ ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν κυρουμένων εἴτε δυνάμει τοῦ νόμου 4399 «περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν» εἴτε δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἴτε δυνάμει τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀνωτέρω νόμου προβλεπομένων Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν κτῆμά τι ἐκ τῶν οὕτω κριθέντων ἀποδοτέων ἤθελεν ἔχει ἐκποιηθῇ ὑπὸ τῆς Τραπέζης, ἡ πώλησις τοῦ κτήματος τούτου θεωρεῖται καὶ εἶναι ἔγκυρος, ἡ δὲ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀποδίδουσα εἰς τὸν δικαιωθησόμενον τὸ εἰσπραχθὲν παρ' αὐτῆς τίμημα τοῦ κτήματος μὲ τόκον 6ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς εἰς τὰ Ταμεῖά της καταθέσεως τοῦ τιμήματος ἀπαλλάσσεται πάσης ἄλλης εὐθύνης ἔναντι τοῦ δικαιωθησομένου καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ, μηδεμίαν ἄλλην ἀξίωσιν δυναμένων τούτων νὰ ἐγείρωσι καὶ οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου νὰ ἔχωσι.

δ') Ἐὰν πρόκειται περὶ κτημάτων διεκδικουμένων ὑπὸ τινος Δημοσ. Ἀρχῆς, ἐπὶ τῇ ςκυριότητο ςτῶν ὁποίων ἀποφαίνεται τετραμελὴς Ἐπιτροπὴ συνισταμένη ἐξ ἑνὸς Ἐφέτου ὡς Προέδρου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ Διευθυντοῦ Ἀνταλλαγῆς, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διοριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζης. Αἱ ἀποφασεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ἀποζημίωσις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἰς ἕκαστον κατὰ συνεδρίασιν χρεώσει τοῦ Λ)σμοῦ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς κωδικ. Συμβάσεως.

Ἡ διεκδικοῦσα Δημοσία ἀρχὴ, παριστάμενη κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συζήτησιν δι' ἀντιπροσώπου της, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὀφείλει ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως προκειμένου περὶ κτημάτων ἅτινα ἔχουσιν ἤδη παραδοθῇ εἰς τὴν ΕΤΕ. καὶ ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὴν τοῦ πρωτοκόλλου παραδόσεως προκειμένου περὶ κτημάτων μελλόντων νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ΕΤΕ. νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἀνωτέρω τετραμελῆ ἐπιτροπὴν, διαβιβάζουσα πρὸς τοῦτο εἰς αὐτὴν σχετικὴν αἴτησιν μέσῳ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἡ Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὑποχρεοῦται νὰ κοινοποιῇ πρὸς τὴν διεκδικοῦσαν Δημοσίαν Ἀρχὴν τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον τῆς εἰς τὴν ΕΤΕ παραδόσεως τοῦ κτήματος ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ὁλόκληρος ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 παράγρ. τοῦ 1ου ἄρθρου τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου)7)8 Ὀκτωβρίου 1929 Συμβάσεως ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως συνιστᾶται ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ εἰδικὴ Διεύθυνσις, παρ' ἧ ἐδρεύει Κεντρικὴ Ἐπιτροπεία ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ἢ καὶ τούτου κωλυομένου ὑπὸ ἑνὸς τῶν Συμβούλων τῆς Τραπέζης, μέλους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, τοῦ Προϊσταμένου τῆς εἰδικῆς ὡς ἄνω Διευθύνσεως ὡς εἰσηγητοῦ μετὰ ψήφου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διευθυντοῦ τῆς Ἀνταλλαγῆς, ἢ τοῦ Τμηματάρχου Ἐφαρμογῆς Συμβάσεως Ἀνταλλαγῆς ὡς ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τριῶν Συμβούλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, τριῶν Συμβούλων προσφύγων, δύο Κρατικῶν Συμβούλων καὶ ἑνὸς Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου μετὰ ψήφου, τῶν μὲν Συμβούλων προσφύγων ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν δὲ δύο Κρατικῶν Συμβούλων καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου διοριζομένων ὁμοίως ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, τῶν τελευταίων τούτων ἐξ μελῶν ἐκλεγομένων ἐπὶ μονοετεῖ θητεία, δυναμένη ν' ἀνανεωθῇ κατὰ τὴν λῆξιν της, ἢ νὰ παραταθῇ σιωπηρῶς μέχρις ἀντικαταστάσεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ θητείᾳ διορίζονται καὶ τρεῖς ἀναπληρωταὶ τῶν Συμβούλων προσφύγων καὶ τρεῖς τοῦ τε Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν δύο Κρατικῶν Συμβούλων. Ἡ ἰδιότης τοῦ Συμβούλου εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ πληρεξουσίου ἢ τοῦ βουλευτοῦ ἢ γερουσιαστοῦ.

Τῆς 2ας παρ. τὸ 1ον ἐδαφ. τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 συμβάσεως ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ Ἐπιτροπεία, συγκαλουμένη πρὶς τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἓξ τοὐλάχιστον μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπικρατούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Ὡς ἀποζημίωσις δι' ἑκάστην παράστασιν ἐν τῇ Ἐπιτροπείᾳ ἑκάστου τῶν δώδεκα ὡς ἄνω συγκροτούντων αὐτὴν μελῶν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 250 καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ΕΤΕ χρεώσει τοῦ Λ)σμοῦ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς κωδικοπ. συμβάσεως.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχυτέρας καὶ λυσιτελεστέρας ἐκποιήσεως τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν παραδοθέντων καὶ παραδιδομένων ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων δύναται προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ διορισθῶσι παρὰ τῷ Κυβερνητικῷ Ἐπιτρόπῳ δύο ἀνώτεροι κρατικοὶ ὑπάλληλοι ὡς ἐπιθεωρηταί.

Καθήκοντα τῶν Ἐπιθεωρητῶν τούτων εἶναι νὰ παρακολουθῶσι τὴν ἐκποίησιν καὶ μίσθωσιν τῶν ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων τῆς Τραπέζης καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐκ τῶν μισθώσεων καὶ ἐκποιήσεων χρεῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, νὰ ὑποδεικνύωσι δι' ἐκθέσεών των, ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας (Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς), καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἁρμοδίων Διευθυντῶν τῶν κατὰ τόπους ὑποκαταστημάτων τῆς ΕΤΕ τὸν ἐπωφελέστερον τρόπον ἐκποιήσεως καὶ μισθώσεως καὶ νὰ παρακολουθῶσι τὴν ἐν γένει ἐκτέλεσιν τῆς μετὰ τῆς ΕΤΕ Συμβάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων.

Οἱ ὡς ἄνω δύο Ἐπιθεωρηταὶ ὑπάγονται ἱεραρχικῶς εἰς τὸν παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἐπιτροπείᾳ Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

Εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τούτους, ἐξερχομένους τῆς ἕδρας τῶν, καταβάλλονται ὑπὸ τῆς ΕΤΕ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις βάσει καταστάσεων τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας χρεώσει τοῦ Λ)σμοῦ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς κωδικ. Συμβάσεως.

Ἄρθρον 3.

Τοῦ ἄρθρου 6 τῆς κωδικοποιηθείσης Συμβάσεως τὸ 3 ἐδάφιον ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 καὶ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 Συμβάσεων ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως : «Ὡς ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 6 καὶ 8 τῆς κωδικοποιηθείσης ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 Συμβάσεως, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τῆς ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 Συμβάσεως καὶ ἄρθρ. 2 καὶ 3 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 ὁμοίας, ὁρίζεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1930 ποσοστὸν ἕνα τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, κατὰ τοὺς ἰσολογισμοὺς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, προϊόντος ἐκ πωλήσεως κτημάτων, ὧν οἱ μεταβιβαστικοὶ τίτλοι ὑπεγράφησαν, ἀνεξαρτήτως ἂν τοῦτο καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ἐφ' ἅπαξ ἢ διὰ δόσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης μισθωμάτων ἀσχέτως χρήσεων ἐφ' ἃς ταῦτα ἐβεβαιώθησαν. Τὸ ἐν λόγῳ ποσοστὸν κατανέμεται μεταξὺ τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν ἀναλόγως πρὸς τὰ ἐπὶ τῆς περιφερείας ἑκάστης τούτων ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα, διανέμεται δὲ μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς συνεδριάσεις εἰς ἃς ἕκαστον τούτων ἔλαβε μέρος καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἀφαιρεθῇ ἀνάλογον ποσὸν βάσει τῶν ἀνωτέρω διὰ τὰς εἰδικὰς Τοπικὰς Ἐπιτροπάς, ἐνώπιον τῶν ὁποίων δενεργοῦνται δημοπρασίαι πωλήσεων καὶ μισθώσεων, διανεμόμενον καὶ τοῦτο εἰς αὐτὰς κατὰ τὸν ἴδιον λόγον».

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τῆς κωδικοποιηθείσης Συμβάσεως, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 καὶ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 Συμβάσεων, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς 4ης παρ. προστίθεται ὑπ' ἀριθ. 8 ἐδ. ἔχον οὕτω: «Καθορίζει τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως (οἱονεὶ μίσθωμα) διὰ πᾶσαν ὁποιεδήποτε καὶ ὁπωσδήποτε γενομένην παράνομον χρῆσιν ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων ἐν γένει (ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν) ὅπερ μετ' ἔγκρισιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας καθίσταται ἀπαιτητόν, μόνης τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας ἀποτελούσης τὸν νόμιμον τίτλον τῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης βεβαιώσεως εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως εἰς βάρος τοῦ ὁπωσδήποτε καταλαβόντος καὶ νεμηθέντος ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης ἀνταλλάξιμα ἀκίνητα παραδεδομένα εἰς τὴν ΕΤΕ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ πρώτη περίοδος τοῦ ἄρθρου 7 τῆς κωδικ. Συμβάσεως, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ 6 ἄρθρου τῆς ἀπὸ 24)21 Ἀπριλίου 1928 Συμβάσεως, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐπὶ τῶν πωλουμένων κτημάτων, ἅμα τῇ ἐκποιήσει αὐτῶν, διαλύεται αὐτοδικαίως πᾶσα μίσθωσις καὶ αἴρεται τὸ τυχὸν ὑπάρχον ἐπ' αὐτῶν ἐνοικιοστάσιον, τοῦ μισθωτοῦ ὑποχρεουμένου εἰς ἐκκένωσιν ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν, δυναμένης νὰ παραταθῇ μέχρις ἑνὸς ἔτι μηνὸς δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τῆς Τραπέζης εἰς οὐδεμίαν ὑποχρεουμένης ἐκ τῆς τοιαύτης λύσεως τῆς μισθώσεως ἀποζημίωσιν».

Ἐπίσης εἰς τὴν 2αν περίοδον τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου μετὰ τὰς λέξεις «καὶ τῶν ἐλαιώνων» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τῶν ἐσπεριδοειδῶν».

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἐδαφίου τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος : «Ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τῶν συσταθησομένων Ἐπιτροπῶν διὰ τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη δαπάνη π.χ. ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, γραφικὴ ὕλη κλπ. πηγάζουσα ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης καταβάλλεται ὑπὸ τῆς Ε. Τ. Ε. ἐπὶ χρεώσει τοῦ λ)σμοῦ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς κωδικοπ. Συμβάσεως.»

Ἐπίσης εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον: «Αἱ κατὰ τόπους ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσιν ἀπροφασίστως πάσας τὰς αἰτήσεις τῆς ΕΤΕ τὰς σχετικὰς μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2ας παρ. τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 Συμβάσεως προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον: «Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας, ὡς καὶ τῶν δυνάμει Διαταγμάτων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 τῆς ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 Συμβάσεως συσταθησομένων Ἐπιτροπῶν, δι' ὧν συγχρόνως καθορίζονται καὶ τὰ εὔλογα κατὰ τὴν κρίσιν ἀγαθοῦ ἀνδρὸς ἐνοίκια ἐπ' ὀνόματι τῶν κατόχων, ἀποτελοῦν τὸν μόνον νόμιμον τίτλον βεβαιώσεως τῶν ἐνοικίων τούτων εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα βάσει τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται καὶ ἡ ἀναγκαστική, δυνάμει τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» εἴσπραξις αὐτῶν. Ἡ διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων αὔξησις τῶν ἐνοικίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς λήξεως 15ημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν κάτοχον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς 15ημέρου ταύτης προθεσμίας, ἐὰν ὁ κάτοχος δὲν παραδώσῃ τὸ ὑπ. αὐτοῦ κατεχόμενον ἀκίνητον ἐλεύθερον εἰς τὴν Τράπεζαν, θεωρεῖται οὗτος, ὡς ἀποδεχθεὶς τὸ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καθορισθὲν ὡς ἄνω μίσθωμα».

Ὁμοίως εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 3ου ἐδαφίου τῆς 6 παρ. τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου μετὰ τὰς λέξεις «προκειμένου περὶ πολυετῶν ἐκμισθώσεων» προστίθενται αἱ λέξεις «ἐπισκευῶν δαπάνης ἀνωτέρας τῶν 20.000 δραχμῶν».

Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ ἐδαφ. 6 τῆς 9 παρ. τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ ἐκ τῆς φράσεως «ὑποβάλλοντας πρὸς τὴν Τράπεζαν κλπ.» διαγράφονται αἱ λέξεις «μέχρι 31 Μαρτίου 1930».

Ὁμοίως ἀπὸ τὴν 1ην περίοδον τῆς 10 παρ. τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ἡ φράσις «Θεωροῦνται κατακυρωθεῖσαι ..... ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς τῆς τελευταίας ταύτης δημοπρασίας» διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «κατακυροῦνται ὡς ὁρίζει ἡ 6η παρ. τοῦ ἄρθρου τούτου».

Τὸ ἐδάφ. 6 τῆς 11 παρ. τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 1929 Συμβάσεως, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὀφειλαὶ ἐκ τιμήματος ἀκινήτων πωληθέντων ἐπὶ πιστώσει διὰ δόσεων, αἵτινες ὀφειλαὶ εἶναι ἀπαιτηταὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, δύνανται νὰ ἐξοφλῶνται δι' ὁμολογιῶν τῶν δανείων ἀποζημιώσεως ἀνταλλαξίμων.

Ὁμοίως τὰ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1928 διὰ τὰ ἀστικὰ καὶ 31 Αὐγούστου 1927 διὰ τὰ ἀγροτικὰ ὀφειλόμενα εἴτε ὑπὸ πρασφύγων εἴτε ὑπὸ γηγενῶν μισθώματα δύνανται νὰ ἐξοφλῶνται ἐπίσης δι' ὁμολογιῶν τῶν δανείων ἀποζημιώσεως ἀνταλλαξίμων, τῶν ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω ἡμερομηνιῶν καὶ ἐφ' ἑξῆς ὀφειλομένων μισθωμάτων καταβαλλομένων εἰς μετρητὰ πρὸς κάλυψιν τῶν ἐν γένει διαχειριστικῶν ἐξόδων, τόκων καὶ τοκομεριδίων τοῦ Α)σμοῦ διαχειρίσεως κτημάτων ἐξ ἀνταλλαγῆς.

Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις, ὅπως δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας κανονισθῇ, ἵνα ἡ εἰς μετρητὰ πληρωμὴ τῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 διὰ τὰ ἀστικὰ καὶ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1927 διὰ τὰ ἀγροτικὰ ὡς ἄνω μισθωμάτων ἐνεργῆται δι' ὁμολογιῶν δανείων ἀποζημιώσεως ἀνταλλαξίμων εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν. Αἱ οὕτω καταβαλλόμεναι ὁμολογίαι τίθενται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν πλήρη διάθεσιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ εἰς μετρητὰ γενομένας καὶ γενησομένας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καταβολὰς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν γένει ἐξόδων, τόκων καὶ τοκομεριδίων τοῦ Α)σμοῦ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων».

Μετὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς 11ης παρ τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 Συμβάσεως προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον :

«Ἐπιτρέπεται ἡ μετὰ τοῦ τιμήματος τῶν πωλουμένων ἀκινήτων κεφαλαιοποίησις τῶν ἐκ τῶν κτημάτων τούτων ὀφειλομένων, παρὰ τῶν εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ δημοπρασίας ἀναδεικνυομένων ἀγοραστῶν, ἐνοικίων, τόκων ὑπερημερίας καὶ τόκων μεταφορᾶς εἰς τὰς ἀνωτέρω τακτὰς ἡμερομηνίας λήξεως δόσεων, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας καταβαλλομένου ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ μεταβιβαστικοῦ τίτλου τοῦ 1)5 ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ὡς ἄνω δημιουργουμένης ἀπαιτήσεως, τῶν δὲ ὑπολοίπων 4)5 ἐξοφλουμένων τοκογρεωλυτικῶς».

Ἐπίσης εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς ὑπ' ἀριθ. 20 παρ. : «Τὰ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πωλούμενα ἐξ ἀνταλλαγῆς ἀγροτικὰ ἐν γένει κτήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεώς των».

Ἄρθρον 6.

Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 11 τῆς κωδικοπ. Συμβάσεως ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τῆς ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 Συμβάσεως ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ὡς ἀποζημίωσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν παρ' αὐτῆς, δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἀναλαμβανομένην ἐργασίαν ὁρίζεται α') 2 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐκ μισθωμάτων, τόκων, τόκων ὑπερημεριῶν καὶ ἀποζημιώσεων, β') 1 ο)ο ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν πωλουμένων κτημάτων, καταβαλλόμενον εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἐξαμηνίας. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη θὰ καταβάλληται τῇ Τραπέζῃ ἐπὶ μίαν πενταετίαν, μεθ' ἣν δύναται ν' ἀναθεωρηθῇ αὕτη κοινῇ συμφωνίᾳ».

Ἄρθρον 7.

Ἡ δευτέρα παρ. τοῦ ἄρθρου 12 τῆς κωδικοπ. Συμβάσεως, ὡς αὐτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 Συμβάσεως καὶ τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 ὁμοίας, καὶ μέχρι τῆς φράσεως «Α'. Θὰ πιστοῦται», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως : «Ὁ Α)σμὸς οὗτος, τηρούμενος ὡς ἀλληλόχρεως τρεχούμενος Α)σμὸς ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 8.1 2 ο)ο καὶ κλειόμενος καθ' ἑξαμηνίαν» Α'. Θὰ πιστοῦται .....

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐδάφιον τῆς 2ας παρ. τοῦ ἄρθρου 12 τῆς κωδικ. Συμβάσεως, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τῆς ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 Συμβάσεως, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«Διὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 1 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 Συμβάσεως καὶ τὸ ἄρθρον 3 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 6 καὶ 8 τῆς κωδικοποιημένης Συμβάσεως, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τῆς ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 Συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 ὁμοίας καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης Συμβάσεως».

Μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 ἐδαφ. τῆς 2ας παρ. τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου προστίθενται τὰ κάτωθι τρία ἐδάφια: «Ὑπ' ἀριθ. 14. Διὰ τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, γραφικῆς ὕλης κλπ. τῆς παρεχομένης εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῶν Ἐπιτροπῶν, τῶν δυνάμει διαταγμάτων, συσταθησομένων πρὸς καθορισμὸν τῶν μισθωμάτων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τῆς ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 Συμβάσεως».

«Ὑπ' ἀριθ. 15. Διὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης Συμβάσεως διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀμφισβητήσεων τῶν ἐγειρομένων ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν παραδοθέντων εἰς τὴν ΕΤΕ ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων».

«Ὑπ' ἀριθ. 16. Διὰ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης Συμβάσεως διορισθησομένων παρὰ τῷ Κυβερνητικῷ Ἐπιτρόπῳ δύο Ἐπιθεωρητῶν».

Ἐν τέλει τῆς 2ας παρ. τοῦ ἄρθρου 12 τῆς κωδικ. Συμβάσεως, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928, 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 καὶ τῆς παρούσης Συμβάσεως προστίθεται τὸ κάτωθι ἐδάφιον:

«Τὸ τυχὸν χρεωστικὸν ὑπόλοιπον τοῦ Α)σμοῦ τούτου ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 8.1 2 ο)ο καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀποστολῆς τοῦ σχετικοῦ ἀντιγράφου τοῦ Α)σμοῦ τούτου».

Ἄρθρον 8.

Ἡ πρώτη παρ. τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929 Συμβάσεως ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὰ κτήματα, περὶ ὧν ἡ παροῦσα σύμβασις, ἐφ' ὅσον τελοῦσιν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου Δημοσίου ἢ Δημοτικοῦ. Ἐπίσης τὰ μισθώματα τά τε ὀφειλόμενα μέχρι τοῦδε καὶ τὰ μέλλοντα, ὡς καὶ τὰ τιμήματα τῶν τοιούτων κτημάτων εἶναι ἀπηλλαγμένα τῶν ὡς ἄνω φόρων, ὡς καὶ πάσης κρατήσεως ὑπὲρ Ταμείων οἱουδήποτε σκοποῦ».

Ἄρθρον 9.

Μετὰ τὸ 2ον ἐδάφιον τοῦ 16ου ἄρθρου τῆς κωδικοπ. Συμβάσεως προστίθενται τ' ἀκόλουθα :

«Ἐν περιπτώσει δὲ καταγγελίας τῆς Συμβάσεως ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης, αἱ ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου ἄρχονται μετὰ πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς καταγγελίας».

Ἄρθρον 10.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων σχετικῶν Συμβάσεων, ἐφ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὴν παροῦσαν, καταργοῦνται. Κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ αὐταὶ Συμβάσεις παραμένουσιν ἰσχυραί. Ἐν ἀμφισβητήσει ὅμως κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἰσχύουσι πάντοτε τ' ἀρχικὰ κείμενα.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἕνιαῖον κείμενον, κυρούμενον διὰ διατάγματος, μετὰ τῶν προγενεστέρων α'.) ἀπὸ 13 Αὐγούστου 7)8 Ὀκτωβρίου 1929, β'.) ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1928)30 Μαρτίου 1929, γ'.) ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 καὶ δ'.) ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 κωδικοποιηθεισῶν Συμβάσεων. Ἐπὶ τούτοις δὲ τὸ κείμενον τῶν ὡς ἄνω Συμβάσεων δύναται νὰ διορθωθῇ φραστικῶς, ὅπου τοῦτο ἀπαιτεῖται, χωρὶς μεταβολὴν τῆς ἐννοίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, κυρωθησομένης διὰ νόμου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐγένετο εἰς τριπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7η Ἀπριλίου 1930.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Βουλευτὴς ἐξ Ἡρακλείου
Γ. ΜΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Βουλευτὴς ἐκ Βόλου
Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν

Ὁ Διοικητὴς
Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ μετὰ τὴν παράγραφον 5 τῆς ἀπὸ 7)4) 1930 τροποποιητικῆς Συμβάσεως προστίθενται αἱ ἑξῆς παράγραφοι :

1) Ἐφ' ὅσον ὅμως πρόκειται περὶ ρυμοτομουμένων ἀκινήτων τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας πρὸς ἐφαρμογὴν ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεώς τινος, ἐνασκουμένην παρὰ τῶν οἰκείων Δήμων, Κοινοτήτων ἢ Κτηματικῶν Ὁμάδων ἀπὸ κοινοῦ ἢ κεχωρισμένως, ἡ ἀξία αὐτῶν—κατόπιν αἰτήσεως τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων, κοινοποιουμένης πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐντὸς δημήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυρωτικοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου Πόλεως Διατάγματος—προσδιορίζεται ἀφοῦ προηγουμένως καταγραφῶσι ταῦτα καθ' ὅρια καὶ ἐκτασιν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Δημομηχανικῶν καὶ Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ε. Τ. Ε. ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω κοινοποιήσεως πρὸς τὴν Ε.Τ.Ε. τῶν αἰτήσεων τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ἢ Κτηματικῶν Ὁμάδων ὑπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 4)3)26 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, τῆς Ε. Τ. Ε. ὑποχρεουμένης νὰ κοινοποιῇ τὰς ἑκάστοτε κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκδιδομένας ἐκτιμητικὰς ἀποφάσεις εἰς τὸν ἁρμόδιον Δῆμον ἢ Κοινότητα ἢ Κτηματικὴν Ὁμάδα ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, τῶν τελευταίων τούτων, ὡς καὶ οἱουδήποτε μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιουμένων, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρω Διατάγματι συγχωρουμένην περίπτωσιν, εἰς ἄσκησιν ἐφέσεως, ἐκδικαζομένην ἀνεκκλήτως παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα.

2) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἤδη δημοσιευθέντα ἐκτελεστικὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων Διατάγματα, ἡ ὡς ἀνωτέρω δίμηνος προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης.

3) Πᾶσα ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου πρὸς ἔφεσιν προσφυγὴ ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς ἀνωτέρω πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Προσφύγων ἢ τοῦ ἐνδιαφερομένου Δήμου ἢ Κοινότητος κοινοποιεῖται ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτοχρόνως εἰς τὸ ἁρμόδιον τῆς Ε. Τ. Ε. Ὑποκατάστημα, μερίμνῃ τοῦ ἐκκαλοῦντος.

4) Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα ἢ Κτηματικὴν Ὁμάδα κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀνεκκλήτου ἐκτιμητικῆς ἀποφάσεως, γινομένης μερίμνῃ τῆς Ε. Τ. Ε., ὑποχρεοῦται ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἢ ἡ Κτηματικὴ Ὁμὰς νὰ προέλθῃ εἰς τὴν ὑπογραφὴν σημειολογιογραφικῆς πράξεως καθοριζούσης τὸν τρόπον καὶ χρόνον ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος, δυναμένης νὰ πραγματοποιηθῇ ἢ

α') Διὰ ἐφάπαξ καταβολῆς εἰς τραπεζογραμμάτια ἢ ὁμολογίας δανείων ἀνταλλαξίμων τῆς ἀξίας των, ἀναλόγως ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχεδίων πόλεων, καταληφθησομένων ἀνταλλαξίμων κτημάτων καὶ πρὸ τῆς καταλήψεως αὐτῶν, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὡς διαχειριστρίας τούτων ἐκποίησις τῶν τοιούτων κτημάτων, ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἢ ἀπ' εὐθείας, πρὸς τρίτους ἢ κατόχους, ἀναγραφομένου ρητῶς ἐν τοῖς οἰκείοις μεταβιβαστικοῖς τίτλοις τοῦ ὅρου ὅτι: οἱ ἀγοραστὰι θέλουσιν ἀποδεχθῇ ἐν καιρῷ τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μετὰ τῆς Ε.Τ.Ε. καὶ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων προσδιορισθέντα τιμήματα, παραιτούμενοι πάσης καὶ τῆς λόγῳ ὑπερόγκου βλάβης ἀκόμη ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀγωγῆς. Οἱ Δῆμοι ἢ αἱ Κοινότητες ἢ αἱ Κτηματικαὶ Ὁμάδες θέλουσι καταβάλει εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τῶν τοιούτων κτημάτων τὰ ὅσα κατέβαλον οὗτοι πρὸς τὴν Ε.Τ.Ε. ἑνοντι τοῦ τιμήματος πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ κεφαλαίου, τοῦ μετὰ ταῦτα ἐναπομένοντος ὑπολοίπου καταβαλλομένου τῇ Ε.Τ.Ε., ἐὰν ὅμως οἱ λόγῳ τρίτοι ἀγοραστὰι ἠγόρασαν τὸ ἀκίνητον εἰς τιμὴν μεγαλειτέραν τῆς διὰ τοῦ μεταξὺ Ε.Τ.Ε. καὶ Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ Κτηματικῶν Ὁμάδων συμβολαίου καθορισθείσης τοιαύτης, τότε, τὸ ὑπὸ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων καταβληθησόμενον ποσόν, διανέμεται κατ' ἀναλογίαν. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἐπισκευὴ τῶν τοιούτων κτημάτων παρὰ τῆς Ε.Τ.Ε. ἢ τρίτων, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς τοιαύτης βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς των οὐδεμία δύναται νὰ ἐπέλθῃ αὔξησις τῆς ἀξίας των, ἀνεκκλήτως προσδιορισθείσης κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἢ

β') Διὰ καταβολῆς τοῦ 1)10 τοῦ τιμήματος, ἐπίσης εἰς τραπεζογραμμάτια ἢ ὁμολογίας δανείων ἀνταλλαξίμων, τῶν μετὰ ταῦτα ἐναπομενόντων 9)10 καταβαλλομένων χρεωλυτικῶς ἐντὸς 20ετίας διὰ 40 ἐξαμηνιαίων δόσεων ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 8ο)ο.

5) Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὑπολοίπου μέρους τοῦ τιμήματος ὑποχρεοῦνται οἱ ὀφειλέται Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἢ Κτηματικαὶ Ὁμάδες νὰ ἐκχωρῶσιν ὑπὲρ τῆς Ε.Τ.Ε. ἐκ τῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων πόλεων ἐπιβληθέντων ἢ ἐπιβληθησομένων ἐσόδων αὐτῶν ἀνάλογον ποσὸν τοῦ Δημοσίου Ταμίου τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων τούτων, ὑποχρεουμένου νὰ καταβάλῃ τῇ ἁπλῇ αἰτήσει τῆς Τραπέζης τὰς ἑκάστοτε καθισταμένας ἀπαιτητὰς τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις.

6) Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 24 καὶ 26 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου — 16 Αὐγούστου 1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν κλπ.» οἱ κατὰ τόπους ἁρμόδιοι νομομηχανικοὶ ὑποχρεοῦνται, τῇ ἁπλῇ αἰτήσει τῆς Ε.Τ.Ε., νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἀτελῆ ἔκδοσιν ἀδειῶν ἐπισκευῆς ἢ ἐνισχύσεως ρυμοτομουμένων κτημάτων ἐξ ἀνταλλαγῆς, ἐφόσον ταῦτα δὲν θὰ εἶχον εἰσέτι περιληφθῇ εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἄρθρου 1 τῆς παρούσης καταγραφὴν ἢ ταύτης γενομένης δὲν θὰ εἶχον τυχὸν συντελεσθῇ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου αἱ ἐν αὐτῷ καθοριζόμεναι διατυπώσεις.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 8ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 7)4)30 τροποποιητικῆς Συμβάσεως προστίθεται ἑτέρα τοιαύτη ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν δύναται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ διαθέσῃ βοσκὰς πρὸς κτηνοτροφικοὺς Συνεταιρισμοὺς ἢ Ὁμάδας κτηνοτρόφων ἀνεγνωρισμένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς 28 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 7)4)30 τροποποιητικῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Αἱ σχετικαὶ δίκαι περὶ δικαιικήσεως, κυριότητος, ἐμπραγμάτου δικαιώματος, κατασχέσεως προσημειώσεως, ἐγείρονται ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως διὰ τὰ ἤδη παραδοθέντα τῆς ΕΤΕ ἀκίνητα, διὰ δὲ τὰ παραδοθησόμενα τοιαῦτα ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς κατὰ τὴν 26 παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένης δηλώσεως».

Ἄρθρον 5.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀπὸ 7)4)30 τροποποιητικῆς Συμβάσεως προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Ἀπόδοσις τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ0. 4746 νόμῳ «περὶ μὴ ἰσχύος τῆς ἀπὸ 2)4)26 Συνταπτικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2948 ἀπαλλοτριωθέντων οἰκοπέδων κλπ.» ἀναφερομένων ἀκινήτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ΕΤΕ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. β' τοῦ ἀρθρου 1 τῆς ἀπὸ 7)10)30 τροποποιητικῆς συμβάσεως προβλεπομένης ἐπιτροπῆς, μὴ δυναμένης νὰ ἐπιληφθῇ τοιαύτης ὑποθέσεως πρὸ τῆς προσαγωγῆς βεβαιώσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς ΕΤΕ περὶ καταβολῆς τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω νόμου καθορισθησομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 6ης παραγράφου τοῦ 5ου ἄρθρου τῆς ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1930 τροποποιητικῆς συμβάσεως καὶ μετὰ τὴν φράσιν «δύνανται νὰ ἐξοφλῶνται δι' ὁμολογιῶν τῶν δανείων ἀποζημιώσεως ἀνταλλαξίμων» προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος :

«Ἐπίσης ἐπιτρέπεται μετὰ ἔγκρισιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπείας, κατόπιν προτάσεως τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ προσαρμογὴ τῶν προθεσμιῶν καταβολῆς ὑπολειπομένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τῶν μέχρι τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1929 ἐκποιηθέντων ἐπὶ πιστώσει διὰ δόσεων ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων ὧν οἱ μεταβιβαστικοὶ τίτλοι ὑπεγράφησαν μέχρι τῆς 7)10)29 εἰς τὰς διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 11 τῆς ἀπὸ 8)10)29 τροποποιητικῆς Συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 8 τῆς ἀπὸ 7)4)930 ὁμοίας, καθοριζομένας προθεσμίας, συνταχθησομένης ἁπλῆς πρὸς τοῦτο συμβολαιογραφικῆς πράξεως, σημειουμένης εἰς τὸ περιθώριον τοῦ οἰκείου βιβλίου ὑποθηκῶν, ἔνθα ἔχει καταχωρισθῇ ἡ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ ὑπολοίπου τιμήματος ἐγγραφεῖσα ὑποθήκη.

Ἄρθρον 7.

Μετὰ τὴν 9 παράγραφον τοῦ ἄρθρου 5 τῆς ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1930 συμβάσεως προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 12 τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 8)10)29 τροποποιητικῆς συμβάσεως προστίθεται ἕτερον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν ὅμως τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀπ' εὐθείας ἀγοραζόμενα ἀκίνητα πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν δι' ἀνέγερσιν προσφυγικῶν Σ)σμῶν ἢ ἐγκαπάστασιν προσφύγων, τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω, τίμημα δύναται νὰ καταβληθῇ κατὰ τὸ 1)5 αὐτοῦ κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν πωλητηρίων συμβολαίων, κατὰ δὲ τὰ μετὰ ταῦτα ἐναπομένοντα 4)5 αὐτοῦ διὰ 30 ἐξαμηνιαίων χρεωλυτικῶν δόσεων ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 8 ο)ο, τῆς καταβολῆς αὐτῶν ἀναγραφομένης παγίως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων, βεβαιουμένου τοῦ τοιούτου δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῶν μεταβιβαστικῶν τίτλων.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων σχετικῶν συμβάσεων, ἐφ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὴν παροῦσαν, καταργοῦνται. Κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ αὐταὶ Συμβάσεις παραμένουσιν ἰσχυραί. Ἐν ἀμφισβητήσει ὅμως κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἰσχύουσι πάντοτε τ' ἀρχικὰ κείμενα.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δηλώσεως περὶ ἀποδοχῆς αὐτῶν τῆς ἑτέρας τῶν συμβαλλομένων Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Περὶ μέτρων τινῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τινων εἰδικῶν κλάδων αὐτῆς.
(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἐνίσχυσις νέων καλλιεργειῶν.

Ἄρθρον 1.

Πᾶσα καλλιέργεια φυτῶν (ἐτησίων ἢ πολυετῶν) τὸ πρῶτον εἰσαγομένη εἴς τινα περιφέρειαν τῆς χώρας, ὑποδείξει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δύναται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ν' ἀπαλλάσσηται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἐν τῷ Διατάγματι καθοριζομένῳ παντὸς δασμοῦ καὶ φόρου (δημοσίου, δημοτικοῦ, λιμενικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ τοιούτου).

Ἄρθρον 2.

Τὰ διὰ τὰς καλλιεργείας ταύτας χρησιμοποιούμενα μέσα, ἤτοι σπόροι, μηχαναί, ἐργαλεῖα καὶ σκεύη παντὸς εἴδους, εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ ἀπαλλάσσωνται παντὸς δασμοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ σκοπῷ ἐνισχύσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν εἰσαγομένων νέων καλλιεργειῶν, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἀγορὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους προϊόντων τῶν ἄνω καλλιεργειῶν πρὸς μεταπώλησιν αὐτῶν, ἐπὶ τιμῇ καθοριζομένῃ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνταλλαγὴ ἄλλων σπόρων μὲ τοιούτους καλῶν ποικιλιῶν, τῆς ἐργασίας ταύτης ἐνεργουμένης εἴτε ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν εἴτε διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς.

2. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων δύνανται νὰ καθορίζωνται περιορισμοὶ εἰς τὸ ἐμ-

πόριον καὶ τὴν κυκλοφορίαν ὡρισμένων σπόρων φυτῶν ἢ καὶ νὰ ἀπαγορεύηται παντελῶς ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ ἐμπορία αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι.

3. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων τιμωροῦνται μὲ κράτησιν μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ πρόστιμον δρ. 200 μέχρι 5.000 ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου ἀνεκκλήτως, οἱ δὲ παρ' αὐτῶν τιθέμενοι εἰς κυκλοφορίαν ἢ εἰσαγόμενοι σπόροι κατάσχονται καὶ δημεύονται, διατασσομένης ἅμα τῆς καταστροφῆς των.

Ἄρθρον 4.

Ἐνίσχυσις διαδόσεως ἐκλεκτῶν γενεῶν ζώων.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου ἢ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας προμήθεια ζώων ἐκλεκτῶν γενεῶν ἀπογόνων τῶν εἰσαχθέντων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ε.Α.Π. κατηλλήλων δὲ καὶ δι' ἀναπαραγωγήν, καὶ ἡ παρὰ τούτου διάθεσις εἰς Κρατικὰ ἱδρύματα ἢ εἰς γεωργικὰς ὀργανώσεις πρὸς διάθεσιν εἰς τὰ μέλη των καὶ ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ.

2. Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δύναται διὰ διαταγῆς του νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν σφαγὴν ὡρισμένων ζώων ἀνηκόντων εἰς ἐκλεκτὰς γενεὰς καὶ ὧν κρίνει συμφέρουσαν τὴν διάδοσιν ἀνὰ τὴν χώραν. Οἱ παραβάται τῶν διαταγῶν τούτων τιμωροῦνται μὲ κράτησιν μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ πρόστιμον δρ. 500 μέχρι 5.000 ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου ἀνεκκλήτως.

Ἐποπτεία καὶ ἐνίσχυσις τῶν φυτωρίων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τῶν ἰδιωτικῶν φυτωρίων διάδοσις παντὸς μὴ ὑγιοῦς εἴδους ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν παραγομένων.

2. Ἡ γεωργικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Κράτους ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑφισταμένων φυτωρίων (φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων) κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα. Διὰ Π. Διατάγματος καθορίζονται τὰ διαδοτέα εἴδη δένδρων ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα τὰ χρησιμοποιηθησόμενα διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν δι' ἕκαστον φυτώριον ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν τῶν περιφερειῶν ἐφ' ὧν ἐκτείνεται ἡ δρᾶσις ἑκάστου τῶν φυτωρίων τούτων. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων τιμωροῦνται μὲ κράτησιν μέχρι 15 ἡμερῶν καὶ πρόστιμον δραχ. 200 μέχρι 5.000 ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου ἀνεκκλήτως. Τὰ δὲ κατὰ παράβασιν καλλιεργούμενα ἢ διαδιδόμενα φυτὰ κατάσχονται καὶ δημεύονται, διατασσομένης ἅμα τῆς καταστροφῆς των

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων δένδρων καὶ φυτῶν ἐν γένει ἐπιβάλλεται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ἔ. εἰσαγωγικὸς δασμὸς καθοριζόμενος διὰ Διατάγματος μέχρι δραχ. 8 κατὰ δένδρον.

Ἐνίσχυσις μηχανοκαλλιεργείας.

Ἄρθρον 7.

Εἰς χρησιμοποιοῦντας αὐτοκίνητα μηχανήματα διὰ καλλιέργειαν, περιλαμβανόμενα εἰς πίνακα ἐγκρινόμενον ἐτησίως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παρέχηται ὡς ἀμοιβὴ (prime) κατὰ καλλιεργηθὲν στρεμ. ποσὸν ἴσον τὸ πολὺ πρὸς τὸν δασμὸν δι' οὗ βαρύνεται ἡ καταναλισκομένη κανονικῶς βενζίνη ὑπὸ τοῦ μᾶλλον ὀλιγοδαπάνου βενζιναρότρου.

Τὴν αὐτὴν ἀμοιβὴν θὰ ἀπολαμβάνουν καὶ τὰ ἐκτελοῦντα τὴν ἰδίαν καλλιέργειαν μηχανήματα τὰ καταναλίσκοντα ἀντὶ βενζίνης ἄλλην καύσιμον ὕλην (ἀκάθαρτον πετρέλαιον ἐξ ὁλοκλήρου ἢ μίγμα ἀκαθάρτου πετρελαίου ἢ βενζίνης κλπ.) ὡς ἐὰν καὶ ταῦτα κατηνάλισκον κοινὴν βενζίνην.

Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν βραβείων, τὰ τῆς ἀπονομῆς αὐτῶν, τὸ βάθος τῶν καλλιεργειῶν, αἱ περιφέρειαι αἱ ὁποῖαι θὰ δικαιοῦνται τοῦ παρόντος εὐεργετήματος, τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια καθορίζεται διὰ Διαταγμάτων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐκδιδομένων.

Ἐνίσχυσις ἐξαγωγῆς νωπῶν ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν.

Ἄρθρον 8.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῶν ὀπωρῶν, λαχανικῶν καὶ ζαχαροπήκτων ὀπωρῶν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς δύναται νὰ χορηγῆται ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν εἰδικὴ χρηματικὴ ἀμοιβὴ (prime) εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ χρηματικὴ ἀμοιβή, ὑπολογιζομένη κατὰ χιλιόγραμμον προϊόντος καθορίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δύο ἑρμαίας κατὰ χιλιόγραμμον. Τὰ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς θέλουσι καθορισθῇ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 10.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 8—9 τοῦ παρόντος δαπάναι βαρύνουσι τὰ ἔκτακτα ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐγκρίνονται αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διαταχθεῖσαι δαπάναι μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχ. ἄνευ τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν πειραματικὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴν νωπῶν σταφυλῶν καὶ ὀπωρῶν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1929—1930.

2. Πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν τῆς δαθείσης ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προκαταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐκδοθήσεται εἰς βάρος τοῦ Κεφαλαίου 17 ἄρθρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας χρήσεως 1929—1930 τακτικὸν χρηματικὸν ἔνταλμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, βάσει καταστάσεως αὐτοῦ ἀναγραφούσης τὸ προκαταβληθὲν ποσὸν καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν ὑποβληθησομένων σχετικῶν δικαιολογητικῶν δαπάνης αὐτοῦ.

Ἐνίσχυσις καὶ προαγωγὴ τῆς πτηνοτροφίας καὶ κονικλοτροφίας.

Ἄρθρον 12.

Πρὸς σύστασιν, ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων, συνηνωμένως ἢ κεχωρισμένως λειτουργούντων, ἢ ἀναγκαίαν ἐπέκτασιν συνεστημένων καὶ εὐδοκίμως λειτουργούντων τοιούτων ἐπιτρέπεται.

α') Ἡ παραχώρησις χρήσεως ἢ κυριότητος ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου δικαίου.

β') Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἰδιωτικῶν τοιούτων πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΑΝΑ'. Ἡ τοιαύτη ἀπαλλοτρίωσις ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἐπέκτασιν ὑπαρχόντων βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων καὶ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν καθορισθήσονται οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 13.

Ὡς βιομηχανικὰ πτηνοτροφεῖα καὶ κονικλοτροφεῖα θεωροῦνται τὰ πληροῦντα τοὺς ὅρους καὶ συνθήκας, εἰς ἃ θέλει καθορίσει Προεδρικὸν Διάταγμα προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδόμενον. Τοιαῦτα ἀναγνωρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τῶν ἁρμοδίων Γενικῶν Διοικητῶν, κατόπιν ἐκθέσεως τῶν κατὰ τόπους ἁρμοδίων Ἐπιθεωρητῶν τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 14.

Ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον συνεστημένων καὶ εὐδοκίμως λειτουργούντων βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων καὶ κονικλοτροφείων ἢ καὶ πρὸς λειτουργείαν νεοϊδρυομένων τοιούτων ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ οἱασδήποτε πληρωμῆς δασμοῦ, φόρου ἢ τέλους δημοσίου ἢ τοπικοῦ εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ παντὸς πτηνοτροφικοῦ μηχανήμα-

τος ἢ ἐργαλείου ἢ σκεύους ὡς καὶ τῶν ζώντων πτηνῶν καὶ κονίκλων καθαροαίμων φυλῶν, προωρισμένων δι' ἐγκλιματισμὸν αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι ἢ πρὸς διασταύρωσιν μετ' ἐγχωρίων φυλῶν ὡς καὶ τῶν ἐπ' ὀνόματι βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων εἰσαγομένων πτηνοτροφικῶν τροφῶν.

Διατάγματα ἐκδιδόμενα προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας θέλουσι κανονίσει τὰς λεπτομερείας τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ σύστασις Κεντρικοῦ Πειραματικοῦ Σταθμοῦ πτηνοτροφίας μετὰ πτηνοτροφικῆς σχολῆς. Ὁ σταθμὸς οὗτος λογίζεται ὡς σταθμὸς γεωργικῆς ἐρεύνης καὶ θὰ λειτουργῇ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4142.

2. Εἰς θέσιν Διευθυντοῦ τοποθετεῖται γεωπόνος ἀπόφοιτος ἀνωτέρας γεωργικῆς σχολῆς μὲ σχετικὴν εἰδίκευσιν, εἰς δὲ τὰς θέσεις δύο ἐπιμελητῶν δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν ἰδιῶται ἔχοντες πτυχίον ξένης πτηνοτροφικῆς σχολῆς καὶ διατελέσαντες ἐπὶ πενταετίαν διευθυνταὶ βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων, προσλαμβανόμενοι ὡς ἔκτακτοι ὑπάλληλοι ἐπὶ χρονικῷ διαστήματι καὶ ἀποδοχαῖς ὁριζομέναις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ ἀποσπῶνται γεωπόνοι εἰδικευθέντες εἰς τὴν πτηνοτροφίαν.

Ἄρθρον 16.

1. Διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ καθορίζωνται οἱ ὅροι καὶ αἱ συνθῆκαι ὑφ' ἃς θὰ ἐπιτρέπεται ἡ παρ' ἀνεγνωρισμένων πτηνοτροφείων, ἐπιστημονικῶς λειτουργούντων, πώλησις ὠῶν ἐκλεκτῶν φυλῶν πρὸς ἀναπαραγωγὴν καὶ ἡ πώλησις καθαροαίμων ὀρνίθων διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἢ ἀλεκτόρων καθαροαίμων πρὸς διασταύρωσιν μετ' ἐγχωρίων φυλῶν.

2. Δι' ὁμοίου Διατάγματος καθορισθήσονται καὶ αἱ διατυπώσεις εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὠῶν, πρὸς ἐμπορίαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μὴ παρουσιάσεώς των ἐν τῇ καταναλώσει ὡς ἐγγωρίων. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν κτηνοτροφικῶν ὑπηρεσιῶν, δύνανται νὰ λαμβάνονται ὑγειονομικὰ μέτρα ἐπιβαλλόμενα διὰ τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν πρὸς περιστολὴν ἐπιζωοτιῶν.

Ἐνίσχυσις τῆς μελισσοκομίας.

Ἄρθρον 17.

1. Θεωρεῖται μελισσοτρόφος πᾶς ὁ ἐκτρέφων μελίσσια, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ, εἴδους καὶ συστήματος τῶν κυψελῶν, τὰς ὁποίας διατηρεῖ.

2. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων, μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ εἰς καταλόγους, τηρουμένους παρὰ τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων, ὑποχρεωτικὴ ἐγγραφὴ τῶν μελισσοτρόφων, μετ' ἀναγραφῆς τῆς τοποθεσίας ἔνθα κεῖνται τὰ μελισσοκομεῖα των, τοῦ ποσοῦ καὶ συστήματος τῶν κυψελῶν των κ.λ.π.

Ἄρθρον 18.

1. Διὰ τὴν διάδοσιν τῶν νεωτέρων μελισσοκομικῶν γνώσεων καὶ ἐποπτείαν τῶν ἰδιωτικῶν μελισσοκομείων συνιστᾶται μία θέσις ἐπόπτου μελισσοκομίας ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως.

2. Ἐπόπτης διορίζεται ὁ ἔχων πτυχίον γεωπονικῆς ἢ μελισσοκομικῆς σχολῆς, προϋπηρετήσας δὲ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁρισθησόμενα Γεωργικὰ Ἱδρύματα καὶ Μεταβατικὰ Σχολεῖα γίνεται κατ' ἔτος σειρὰ μαθημάτων πρακτικῆς μελισσοκομίας.

2. Τὰ δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ συμβούλια ἐφόσον ἔχουν προϋπολογισμὸν ἄνω τῶν 40.000 δρ. ἀναγράφουσιν εἰς τοὺς προϋπολογισμούς των τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν ἀπόστολὴν ἑνὸς γεωργοῦ ἢ ἑνὸς διδασκάλου ἢ ἑνὸς ἱερέως πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ νομοῦ των διδασκομένων μελισσοκομικῶν μαθημάτων καὶ ἐκμάθησιν τῶν νεωτέρων μελισσοκομικῶν μεθόδων. Ἐπίσης ἀναγράφουσι καὶ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν ἀπόκτησιν διαφόρων μελισσοκομικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ σηψιγονία τῶν μελισσίων ὡς οὖσα νόσος κολλητικὴ καὶ μολυσματικὴ καὶ συνεπαγομένη γενικὸν κίνδυνον διὰ τὰς μέλισσας ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιζωοτιῶν.

2. Ἕκαστος μελισσοκόμος, ἔχων ὕποπτα ἢ προσβεβλημένα ὑπὸ σηψιγονίας μελίσσια, ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιεστέραν γεωργικὴν ὑπηρεσίαν.

3. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐξαφανίσεως καὶ καταστροφῆς τῶν προσβεβλημένων μελισσίων ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δικαιουμένων ταύτης μελισσοκόμων διενεργουμένης παρὰ τοῦ Ταμείου Κτηνοτροφίας, θέλουν κανονισθῇ διὰ Π. Διατάγματος.

Ἄρθρον 21.

Οἱ ἐπόπται τῆς μελισσοκομίας καὶ τεχνῖται μελισσοκόμοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς κυψέλας μελισσίων καὶ ἐν γένει τὰ μελισσοκομεῖα πρὸς ἐξέτασιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν μελισσῶν, νὰ ἐνεργοῦν ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς σηψιγονίας καὶ νὰ συντάσσωσι τὰ σχετικὰ πρωτόκολλα ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἀρμόδιαι γεωργικαὶ ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ ἀπαγορεύσωσιν εἰς τοὺς μελισσοκόμους τὴν τοποθέτησιν κατὰ τὴν ἄνθησιν τῶν μελισσίων των ἐντὸς τῶν δημοσίων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν βασῶν καὶ γαιῶν.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ἔμποροι τοῦ μέλιτος καὶ τοῦ κηροῦ ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν πώλησιν τῶν ἄνω προϊόντων νὰ ἀναγράφωσιν ἐπὶ τῶν δοχείων των ἢ ἐπὶ τοῦ κηροῦ «Μέλι φυσικὸν» ἢ «Μέλι τεχνητὸν», «Κηρὸς φυσικὸς» ἢ «Κηρὸς τεχνητός». Πᾶσα ὑπέρβασις τῆς παρούσης διατάξεως θεωρεῖται νοθεία καὶ διώκεται σύμφωνα μὲ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἐνίσχυσις σηροτροφίας.

Ἄρθρον 24.

1. Διαγράφεται τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου 513 «περὶ προαγωγῆς τῆς σηροτροφίας» καὶ προστίθεται εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐδάφιον ἔχον οὕτω.

«Ἡ ἄδεια αἴρεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τῶν κατὰ τόπους Γεν. Διοικητῶν, μετὰ προηγουμένην ἔκθεσιν σηροτροφικοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἐντὸς μηνὸς ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου ἀποφαινομένου ἀνεκκλήτως.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 ἡ φράσις «δραχμῶν 50» ἀντικαθίσταται δὲ ἀπὸ τῆς «δραχμῶν χιλίων», προστιθεται δὲ καὶ δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω.

«Εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας εἴδη καὶ ποικιλίας μωρέας, καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, παρέχεται ἀμοιβὴ μέχρι 500 δραχμῶν κατὰ στρέμμα συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 διαγράφεται ἡ φράσις «κενὰ κυτία».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τὸ α' ἐδάφιον τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου καθοριζούσης τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῶν σηροτροφικῶν καὶ μεταξουργικῶν μηχανημάτων νὰ ἀγοράζῃ τοιαῦτα καὶ διαθέτῃ εἰς σηροτροφικὰ σωμα-

τεῖα ἢ συνεταιρισμούς, ὧν τὰ μέλη ἐκτρέφουν μεταξοσκώληκας καὶ παράγουν ἐν συνόλῳ δύο χιλιάδας τοὐλάχιστον χιλιόγραμμα νωπῶν κουκουλίων κατ' ἔτος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ μέσου ὅρου τῆς παραγωγῆς τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν».

Ἐν ἐδ. γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ περικοπὴ «καὶ νὰ διανέμῃ ..... μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «καὶ νὰ παράγῃ μεταξοσπόρους πρὸς διάδοσιν ἐκλεκτῶν φυλῶν καὶ διασταυρώσεων».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 ἡ περικοπὴ «5—10 δραχ.» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «500—1000 δραχμῶν».

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 31 εἰς τὸ α' ἐδάφιον διαγράφεται ἡ λέξις «Ἐσπερίας» καὶ προστίθεται «ἢ ὑπηρετήσας ἐν τῷ Σηροτροφικῷ Ἐργαστηρίῳ ἐπὶ διετίαν».

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 32 παρ. β' προστίθεται «Ὑπηρετοῦσι δὲ παρὰ τοῖς προϊσταμένοις τῶν γεωργικῶν Ὑπηρεσιῶν».

8. Εἰς τὸ ἄρθρον 34 ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ μετὰ τὴν λέξιν «μικροσκόπου» προστίθεται «καὶ εἰδικοὶ τεχνῖται περὶ τὴν σποροποιΐαν καὶ μεταξουργίαν ἡμεδαποὶ ἢ ἀλλοδαποὶ μέχρι 3 συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 49 τοῦ νόμου 4142». Ὡσαύτως προστίθενται: ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς : «Προσλαμβάνεται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σηροτροφικοῦ Ἐργαστηρίου ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐργατῶν διὰ τὰς σηροτροφικὰς ἐργασίας».

Ἐνίσχυσις Διεθνοῦς Ἐλαιοκομικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 25.

Διὰ τὰ ἔξοδα ὀργανώσεως καὶ λοιπὰς δαπάνας τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκληθέντος Χου Διεθνοῦς Ἐλαιοκομικοῦ Συνεδρίου ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τῆς χρήσεως 1930-31 πίστωσις δραχμῶν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου, ἡ ὁποία δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου οὔτε αἱ περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ διαχείρισις τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ὁριζομένων παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 26.

Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων, κανονισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3973 «περὶ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παθόντων ἐκ καθιζήσεως ἐδάφους».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Τροποποιοῦμεν τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 3973 ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον μόνον.

Πρὸς ἀποκατάστασιν πληθυσμῶν παθόντων ἐκ καθιζήσεως ἢ διολισθήσεως τοῦ ἐδάφους ἐξ ὧν κατέστη ἀδύναιος, ἐπικίνδυνος ἢ ἐπιζημίᾳ ἡ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ συνοικισμοῦ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν ἢ ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐδάφους, ἐπιτρέπεται ὅπως οὗτοι κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν ἀποκαθίστανται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἰς ἀδιαθέτους κλήρους ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἢ εἰς κτήματα ὑποκείμενα κατὰ τοῦτον εἰς ἀπαλλοτρίωσιν, κείμενα ἐν τῷ αὐτῷ Νομῷ, ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, στηριζομένης εἰς βεβαίωσιν τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ὑπηρεσιῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μετατοπίσεως τῶν παθόντων συνοικισμῶν.

Τὸ παρὸν ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3755 τῆς 8)12 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ ἀπαγορεύσεως πωλήσεως ἐλαιολάδων ἀναμεμιγμένων μετὰ σπορελαίων κλπ.».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3755 προστίθεται καὶ τρίτη παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαγόρευσις τῆς μεταφορᾶς σπόρων δὲν ἀφορᾷ τὸν σησαμόσπορον, τὸν κολοκυνθόσπορον, τὸν κοινὸν λινόσπορον, τὰ σπέρματα ἀρχιδνῶν (ψευδοφίστικα), τὰ σπέρματα κίκιος, τὰ φαρμακευτικῆς χρήσεως ἐλαιώδη σπέρματα ἢ καρπούς, ὡς καὶ τὰ σπέρματα ἢ καρπούς, ἐκ τῶν ὁποίων παράγεται τὸ κοκκαρινικέλαιον, τὸ φοινικέλαιον, τὸ φοινικοπυρηνέλαιον καὶ τὸ βούτυρον τοῦ κακάου, οὐδὲ τὰ εἰς ποσότητα οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 500 χιλιογράμμων ἑκάστοτε μεταφερόμενα λοιπὰ ἐλαιώδη σπέρματα τὰ μὴ προοριζόμενα πρὸς κατασκευὴν σπορελαίων».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3755 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος :

«Ὁ δημόσιος οὗτος φόρος, εἰσπραττόμενος ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν εἰς τὰ ἐλαιουργεῖα εἰσαγωγὴν τῶν πρὸς παραγωγὴν τῶν σπορελαίων χρησιμοποιουμένων ἐλαιοσπόρων, δὲν ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν σπορελαίων τῶν παραγομένων ἐκ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 3 εἰδικῶς κατονομαζομένων ἐλαιοσπόρων ἢ καρπῶν».

3. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3755 προστίθεται νέα παράγραφος 5, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«5. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ νόμου τούτου εἶναι ὅτι τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδόμενον ἐκτελεστικὸν Διάταγμα δύναται νὰ καθορίζῃ ὅρους καὶ περιορισμοὺς διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας τῶν παραγόντων βρώσιμα σπορέλαια ἐλαιουργείων, ὡς καὶ ὑποχρεώσεις τηρητέας ὑπό τε τῶν ἐργοστασιαρχῶν ἐλαιουργίας καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ παραγωγῶν ἐλαιοσπόρων».

4. Ἐν τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3755 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

«Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ χονδρικὴ καὶ λιανικὴ πώλησις σησαμελαίου ἀναμεμιγμένου μετὰ ἐλαίου ἐλαιῶν ἢ μετ' ἄλλων σπορελαίων».

5. Ἐν τέλει τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3755 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

«Ἡ ἀνωτέρω ἀπαγόρευσις τῆς εἰς χύμα πωλήσεως βρωσίμων σπορελαίων καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς εἰς εἰδικὰ δοχεῖα συσκευασίας αὐτῶν δὲν ἀφορᾷ καὶ τὸ σησαμέλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ πώλησις, ὁπωσδήποτε συσκευασμένου, τυγχάνει ἐλευθέρα. Τὰ βαρέλια ὅπως ἢ ἄλλα δοχεῖα, ἐν οἷς περιέχεται τὸ πρὸς πώλησιν ἐκτιθέμενον ἢ μεταφερόμενον σησαμέλαιον, δέον νὰ φέρωσιν ὑποχρεωτικῶς εὐδιάκριτον ἐπιγραφὴν δηλοῦσαν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν».

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐδάφια β, ε, ζ καὶ θ τῆς κλάσεως 17 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

		Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς τὰ 100 χιλιόγραμμα	
		Μέγιστος	Ἐλάχιστος
Κλάσις 17 β	Σησαμέλαιον	50	40
» 17 ε	Βαμβακέλαιον	50	40
» 17 ζ	Ἔλαιον ἀραχιδνῶν	50	40
» 17 θ	Λοιπὰ μὴ κατονομαζόμενα :		
1)	Ἔλαια βρώσιμα	50	40
2)	Ἔλαια μὴ βρώσιμα	40	30

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχονται ἐφαρμοζόμεναι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν.

Οἱ ἀνωτέρω δασμοὶ τῶν ἐδαφίων β, ε, ζ καὶ 0)1 τῆς κλάσεως 17 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου διπλασιάζονται ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου 1930.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον β τῆς κλάσεως 16 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

	Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς τὰ 100 χιλιόγραμμα	
	Μέγιστος	Ἐλάχιστος
Κλάσις 16 β. Ἐλαιώδη σπέρματα κατάλληλα πρὸς παρασκευὴν βρωσίμων σπορελαίων:		
1) Βαμβακόσπορος	10	8
2) Σπέρματα σόγιας (soja)	14	11
3) Ἡλιανθόσπορος	20	17
4) Ἐλαιόσπορος μέλας (Niger), κραμβόσπορος (colza) καὶ παρεμφερεῖς.	30	27

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἄρχονται ἐφαρμοζόμεναι ἀπὸ πρώτης Ἰουλίου 1930.

Ἄρθρον 4.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 4624 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 παραγρ. 1 ἐδ. β' καὶ παραγρ. 2 τοῦ νόμου 1238, 10 τοῦ νόμου 2116 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν ἐλαιωδῶν καὶ τῆς σταφίδος διατάξεων» μόνον καθ' ὃ μέρος ἀφορῶσιν ἀπαλλαγὰς ἐλαιωδῶν προϊόντων παραγομένων ἐξ ἐγχωρίων εἰδῶν».

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάννῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 δηλώσεως».

Ἀποφασίζεται ὅπως κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν διεξαχθῇ ἡ ἐκλογὴ 4 βουλευτῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733 περὶ προστασίας πολυτέκνων ὁ κ. **Δ. Μπότσαρης** (Ὑπ. Ναυτ.) λέγει ὅτι ὑπέβαλεν ἤδη τροπολογίαν κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἰσχύουν προκειμένου καὶ περὶ τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ. Ἡ τροπολογία αὕτη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν γίνεται ἀποδεκτή.

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπ. Στρατ.) λέγει ὅτι οὐδεμίαν δέχεται τροπολογίαν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν εἰς τὸν νόμον.

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** λέγει ὅτι πρόκειται νὰ ρυθμισθῇ κατάστασις ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι τώρα στρατεύονται, διότι ἔτυχον ἀναβολῆς κατατάξεως.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία, διότι ἡ κλάσις των δὲν ἀπήλαυσε τοῦ εὐεργετήματος τούτου.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ὑποστηρίζων τὴν αὐτὴν τροπολογίαν λέγει ὅτι πρόκειται περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς κριθέντων ἀνικάνων καὶ τυχόντων, συνεπείᾳ τούτου, ἀναστολῆς ἡ ὁποία λήγει σήμερον, ὁπότε ψηφίζεται ὁ νόμος.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ποιεῖται τὴν δήλωσιν ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἰδιαιτέρας διατάξεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐννοοῦμεν εἶναι ὅτι καὶ αὐτοὶ θὰ ὑπηρετήσουν ὅσον ὑπηρέτησαν οἱ υἱοὶ πολυτέκνων τῆς αὐτῆς κλάσεως.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ὑποστηρίζει εἶτα τροπολογίαν ὅπως οἱ υἱοὶ πολυτέκνων οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ στρατῷ ὡς ἐθελονταὶ πρὸς διάνυσιν τῆς θητείας των δύνανται νὰ ἀπολυθῶσι τῇ αἰτήσει των ἂν συνεπλήρωσαν 18μηνον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ ἡ τροπολογία αὕτη.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** ὑποστηρίζει τροπολογίαν ὅπως ἀπαλλάσσεται τῆς θητείας τὸ ὑπέχον ὑποχρέωσιν ἐκγυμνάσεως τρίτον κατὰ σειρὰν τέκνον ἐφόσον οἱ δύο πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὑπηρέτησαν τὰ δὲ ὑπόλοιπα τέκνα εἶναι τοὐλάχιστον 5.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ καὶ ἡ τροπολογία αὕτη γίνεται δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν καὶ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐξόδων παραστάσεως διοικητῶν πυροβολικοῦ Σώματος στρατοῦ», ἔχον οὕτω.

Περὶ ἐξόδων παραστάσεως Διοικητῶν Πυροβολικοῦ Σώματος Στρατοῦ.

Ἄρθρον μόνον.

1. Οἱ Διοικηταὶ Πυροβολικοῦ Σώματος Στρατοῦ ἐφόσον φέρουσι βαθμὸν ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ δικαιοῦνται τῶν αὐτῶν ἐξόδων παραστάσεως (βαθμοῦ καὶ θέσεως) καὶ ἐπιδόματος αὐτοκινήτου, οἷων καὶ οἱ ὑποστράτηγοι Διοικηταὶ Μεραρχιῶν καὶ Ταξιαρχιῶν.

Ἐφ' ὅσον ὅμως φέρουσι βαθμὸν συνταγματάρχου δικαιοῦνται τῶν αὐτῶν ἐξόδων παραστάσεως (θέσεως) καὶ ἐπιδόματος αὐτοκινήτου, οἷων καὶ οἱ συνταγματάρχαι Διοικηταὶ Μεραρχιῶν καὶ Ταξιαρχιῶν.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 4102 προστίθεται περίπτωσις 9η:

Ὁ Στρατηγὸς Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Εἰς τοῦτον, ἂν δὲν χορηγῆται αὐτοκίνητον, χορηγεῖται τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4102 χορηγούμενον εἰς τοὺς Διοικητὰς Μεραρχιῶν ἐπίδομα».

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν ἐφέδρων οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν Π. Ν. διὰ τὰς ὑπηρεσίας Μετ. Ταμ. Π. Ν. καὶ τῶν ταμείων ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν Π. Ν. ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀναγινώσκει τροπολογίας τοῦ αἵτινες γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκταί.

Ὁ κ. **Γ. Στράτος** παρακαλεῖ ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνακαλουμένων ἀξιωματικῶν μὴ εἶναι ἀνώτερος τῶν τριῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.

Δ. Μπότσαρης (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἐξήγησα τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἠμπορῶ νὰ προσθέσω εἰς τὰς σκέψεις σας. Ἐξήγησα τὴν ἀνάγκην τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ Ναυτικὸν ἀπὸ οἰκονομικοὺς ἀξιωματικούς. Σᾶς δίδω ὅμως τὴν διαβεβαίωσιν καὶ κάμω τὴν δήλωσιν ὅτι τοῦ μέτρου τούτου θὰ κάμωμεν χρῆσιν μετὰ πάσης φειδοῦς, ἔχω δὲ τὴν πίστιν, ὅτι πρὰ τὴν μικρὰν ὑποχρέωσιν αὐτὴν τὴν ὁποίαν καλεῖται νὰ ἀναλάβῃ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ Ναυτικοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ πραμένει ἕνα κατάστημα ἐξαιρετικῶς προνομιοῦχον. Μόνον ὅταν ἔχομεν ἀνάγκην οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὸ ναυτικὸν θὰ καλοῦμεν ἐκ τῆς ἐφεδρείας ἀπὸ στράτους διὰτὰς ἀνάγκας τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροπολογήθη εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συνεδρίασις τῆς Βουλῆς λύεται εἶτα ἡ Συνεδρίασις ὥρα 9.30 μ. μ. διὰ τὴν 5 μ. μ. τῆς αὔριον.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Δ. Μέλφος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'

Σαββάτου 21 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ι. Τσιριμῶκος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ Θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. **Α. Σπηλιάδης** ὑποβάλλει τηλεγραφήματα τῶν κατοίκων Γαστούνης καὶ Μυρτιᾶς ζητούντων τὴν κυβερνητικὴν ἀρωγὴν διὰ τὰς ἐπελθούσας καταστροφὰς ἐκ πλημμύρας, χαλάζης καὶ θυέλλης.

Ὁ σύλλογος τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρείας Eastern παρακαλεῖ ὅπως ληφθοῦν σύντονα μέτρα πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς τηλεγραφικῆς ἑταιρείας Eastern

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Πόντου καὶ ὁ πρόσφυγικὸς κόσμος Κοκκινιᾶς καὶ Ζακύνθου διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως.

Ὁ πρόεδρος τοῦ συλλόγου Γαστούνης ζητεῖ τὴν παροχὴν ἀρωγῆς διὰ καταστροφὴν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ὁ ἐπαγγελματικὸς κόσμος Μεσολογγίου ζητεῖ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ εἰς Μεσολόγγιον.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Νεοχωρίου Καρδίτσης παρακαλοῦν ὅπως ἀποσταλῇ ὑπάλληλος πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς ζημίας ἣν ὑπέστησαν τὰ προϊόντα των ἐκ τῆς ἐκχειλίσεως τοῦ ποταμοῦ Μέγδοβα.

Ὁ Σ. Βάμβας εἰδικὸς σηροτρόφος Εὐβοίας διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ σηροτροφικοῦ ἐλεγκτοῦ Δουβλίδη ζητοῦντος τὸν κατάλογον τοῦ διατεθέντος κουκκουλοσπόρου κατὰ ἐπαρχίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. Α. Θεολογίτης καταθέτει τηλεγράφημα τῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν Καβάλλας ζητούσης ὅπως ἀπαλλαχθοῦν παντὸς φόρου ἐπὶ μίαν 15ετίαν οἱ ἀγορασταὶ κτημάτων ἀνταλλαξίμων.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλει, σχέδιον νόμου «περὶ παραγραφῆς κακουργημάτων τινῶν».

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3616 περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν».

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς τὸν βουλευτὴν κ. **Ι. Νικολίτσαν** κατατιθέμενον παρ' αὐτοῦ.

»Λίβας, σκωρεία, θεομηνίαι κατέστρεψαν παντελῶς σιτοπαραγωγήν. Στάχεις ἔμειναν κενοί. Συνεχεῖς βροχαὶ κατέστρεψαν τελείως βρωμοσπορὰν καὶ ἀραβοσιτοσποράν, μόνα προϊόντα μας. Ἐσοδεία πρωΐμων καὶ ὀψίμων ἐχάθη, κι δυνεύομεν νὰ ἀποθάνωμεν ἐκ πείνης, περιπατήσωμεν γυμνοὶ καὶ ἀνυπόδυτοι. Ἀποστείλατε εἰδικὸν διαπιστώσῃ πρωτοφανῆ καταστροφήν. Παρακαλοῦμεν ληφθῶσι μέτρα ἀποστολῆς τροφίμων καὶ χρειωδῶν δυνηθῶμεν ζήσωμεν, προμηθεύσωσι σπόρον ὑγιᾶ, ἐπαναλάβωμεν καλλιέργειαν, χορηγήσωσι μακροπρόθεσμα δάνεια καὶ ἀπαλλαγῶμεν ὀφειλομένων φόρων»

Κοινοτικὸν Συμβούλιον.

Ἀναγινώσκονται εἶτα τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Πρόεδρον Βουλῆς Ἑλλήνων

Ἀθήνας

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐξ ὀνόματος τῆς Βουλῆς τῶν Βουλγάρων εὐχαριστῶ ὑμᾶς διὰ τὴν φιλόφρονα ἀναγγελίαν τῆς συγκλήσεως διασκέψεως Βαλκανικῆς. Ἡ Βουλὴ τῶν Βουλγάρων χαίρει διὰ τὴν ληφθεῖσαν εὐτυχῆ πρωτοβουλίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἑδραιώσεως τῆς εἰρήνης εἰς τὰ Βακάνια καὶ ἐκφράζει θερμὰς εὐχὰς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ νὰ λύσῃ ἡ διάσκεψις αὕτη.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς
Ναϊντένωφ

Α. Ε. Πρόεδρον Βουλῆς

Ἀθήνας

Πρωτοβουλία ληφθεῖσα πρὸς συγκρότησιν συνδιασκέψεως μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν εἶναι ἔργον μεγαλειῶδες καὶ ἀφάνταστον, καθόσον θὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ δικαιώματα των καὶ θὰ ἀνοίξῃ δι' αὐτοὺς νέαν περίοδον εἰρηνικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀδελφικῆς συνεργασίας.

Πρὸς τοῦτο θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰρήνην διαρκῆ μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Κοινοβουλίου εὐχεται ἐνθέρμως τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι ἐπιτυχίαν συνδιασκέψεως, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἐπιτυχῆ καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀξιέπαινον ἰδέαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἡμετέρων λαῶν.

Πρόεδρος τῆς Βουλῆς α. α.
Φίκρι Ρούση

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπ. Στρ.) καταθέτει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3616 περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν», ὅπερ παρακαλεῖ νὰ κηρυχθῇ ὑπηρεσιακὸν καὶ ψηφισθῇ εἰς μίαν μόνην ἀνάγνωσιν, ἐγγραφόμενον εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Πρὸς τοῦτο παρακαλεῖ ὅπως ἡ ἁρμοδία Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλῃ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσίν της.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἀποδέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. **Δ. Σακελλαρίου** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐτῶν 1927—28 καὶ 1928—29, αἰτουμένων τὴν λῆψιν τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν ἀπολαγὴν τῶν ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τῶν καθυστερουμένων ἐνοικίων, συμφώνως πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸ μηνῶν ἀπόφασιν ἥτις ὅμως ἐματαιώθη συνεπείᾳ ἀντιρρήσεων προκληθεισῶν κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας συζήτησιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς

παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ ἐπιμείνῃ ἐν τῇ Γερουσίᾳ εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος νομοθετικοῦ μέτρου καὶ ἐν ὀρνήσει τῆς Γερουσίας νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος. Ἤδη ὅμως, τονίζει, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο τοῦτο, ὀφείλει, λόγῳ τῆς ἠθικῆς ὑποχρεώσεως τὴν ὁποίαν ἔχει ἀναλάβει ἀπέναντι τῆς Βουλῆς καὶ ἀπέναντι τῶν ἐνδιαφερομένων πολιτῶν, νὰ τακτοποιήσῃ διοικητικῶς πλέον τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐξηγεῖ ὅτι ἡ ἀντίρρησις τῆς Γερουσίας προῆλθεν ἐκ τῆς ἀντιλήψεως ὅτι, ἐφ' ὅσον λαμβάνονται ἐφεργετικὰ μέτρα διὰ τοὺς καθυστερήσαντας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των, ἔπρεπε τὰ μέτρα ταῦτα νὰ ἐπεκταθοῦν κατὰ μείζονα λόγον καὶ ὑπὲρ τῶν ἐμπροθέσμως ἐκπληρωσάντων αὐτὰς ἐνοικιαστῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, προσθέτει, δὲν ὑπολείπεται ἄλλο τι, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς αὐτῆς Συνόδου ἐπανεισαγωγὴ νομοθετήματος ἀπορριφθέντος ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, εἰμὴ νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα διὰ Νομ. Διατάγματος, τὸ ὁποῖον νὰ εἰσαχθῇ πρὸς κύρωσιν κατὰ τὴν νέαν Σύνοδον τῆς Βουλῆς.

Οἱ κ. κ. **Π. Πετρίδης, Ι. Μπούτης, Α. Μάρκου,** καὶ **Δ. Σακελλαρίου** παρατηροῦν ὅτι δύναται νὰ ρυθμισθῇ καὶ διοικητικῶς τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι διοικητικῶς δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἄλλο μέτρον εἰμὴ μόνον νὰ συστήσῃ πρὸς τὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα ὅπως δειχθῶσιν ἐξαιρετικῶς ἐπιεικῆ ἀπέναντι τῶν ἐκ τῶν καθυστερούντων ἐνοικιαστῶν ἀποδεδειγμένως ἀδυνατούντων νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ἀπέναντι τοῦ δημοσίου ταμείου ὑποχρεώσεις των.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι δέον νὰ ληφθοῦν ἀνάλογα μέτρα καὶ ὑπὲρ τῶν διὰ δανείων ἐκπληρωσάντων τὰς ὑποχρεώσεις των, διότι, ὡς λέγει, εἶναι ἄδικον τὸ Κράτος νὰ φαίνεται ἐπιεικὲς πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας νὰ πληρώσωσι τὴν ὀφειλήν πρὸς αὐτὸ καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει του καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ φανῶσι συνεπεῖς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις των κατέφυγον εἰς δάνεια χρηματικά.

Ὁ κ. **Α. Μάρκου** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ ἐν ὑποστρατείᾳ συνταγματάρχου Ν. Φίλιου.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ περὶ αὐξήσεως τῆς ἀναγνωρισθείσης αὐτοῖς γλισχροτάτης συντάξεως.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς συνιστᾷ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν προκειμένῳ ὁ νέος νόμος.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραάμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) δηλοῖ ὅτι παρέπεμψε ἤδη τὸ ζήτημα εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Σιδηροδρόμων.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ζακυνίων Τριχωνίας αἰτουμένου τὴν παροχὴν αὐτῷ ἀρωγῆς δι' ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων καὶ διὰ τὴν σκυρόστρωσιν τῆς ὁδοῦ τὴν ὁποίαν τὰ μέλη τῆς κοινότητος κατεσκεύασαν διὰ προσωπικῆς ἐργασίας.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ συμπολίτου του Δ. Μαυριᾶ, λέγει ὅτι κατὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀναφερόμενα ὑπάρχουν ἀκόμη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἕλληνες στρατιῶται, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀναφερομένου, οἵτινες μετεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς μαύρους σκλάβους. Ἤδη λέγει, ὁπότε τόσαι φιλοφρονήσεις ἀνταλλάσσονται μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ἀγκύρας, εἶναι κατάλληλος στιγμὴ ὅπως ἐπανέλθουν εἰς τὴν πατρίδα των οἱ μαῦροι σκλάβοι, ἐξωτερικευομένης οὕτω ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας φιλοφρονήσεως πραγματικῆς.

Ὁ αὐτὸς κ. βουλευτὴς ὁμιλῶν ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Δ. Μητσέα τέως κλητῆρος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐκφράζει τὴν λύπην του, διότι ὁ ἐν λόγῳ κλητὴρ παῦθη ἐξ ἐγκεφαλικοῦ ληθάργου, ἀντὶ ὡς ἔδει νὰ τύχῃ περιθάλψεως, ἀπελύθη τῆς θέσεώς του.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** συνιστᾷ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Π. Βρύσῃ κατοίκου Ἡγουμενίτσης αἰτουμένου ὅπως συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν ἀποζημιωθέντων λόγῳ τῆς ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν ὑπηρεσίας του.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιεῖται καὶ ὁ κ. **Π. Φλῶρος.**

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Κεφαλοβρύσου Τριχωνίδος αἰτουμένων τὴν αὔξησιν τῆς παρασχεθείσης εἰς τὸν νομομηχανικὸν πιστώσεως πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὁδοῦ Ἀγρινίου-Κεφαλοβρύσου, ὁδοῦ σπουδαιοτάτης, ὡς λέγει, σημασίας τὴν ὁποίαν οὗτοι κατεσκεύασαν διὰ προσωπικῆς ἐργασίας.

Οἱ κ. κ. **Ν. Τζερμιᾶς** καὶ **Ι. Παπαφλέσσας** συνιστῶσιν ἀναφορὰν δημοσίων εἰσπρακτόρων Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Γρηγ. Χρηστάκη κατοίκου Ἡρακλείου παραπονουμένου διὰ τὴν εἰς τὸν πειθαρχικὸν λόχον Καλπάκι ἀποστολήν τοῦ στρατιώτου υἱοῦ του, ὡς κομμουνιστοῦ δῆθεν, λέγει ὅτι βεβαίως πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα δρακόντια κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ἀλλὰ συγχρόνως πρέπει νὰ λαμβάνεται πρόνοια ὥστε νὰ μὴ γίνωνται ἀδικίαι. Ἐάν, λέγει, γίνωσιν ἀνακρίσεις θὰ πεισθῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι ἄλλοι λόγοι καὶ ὄχι κομμουνιστικοὶ ἀρχαὶ εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἐνεργείας ταύτης τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ἡ διαταγὴ τῆς ἀποσπάσεως στηρίζεται εἰς ἔκθεσιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς. Κατόπιν ὅμως τῶν λεχθέντων παρακαλεῖ νὰ τῷ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ ἵνα διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν ἐξετάσεως.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ ἀναπήρου Ἐμμ. Σγουράκη πραγματευομένου κατὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἀπαγορεύσαντος ὄχι μόνον εἰς τοὺς μαθητάς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῆς νὰ συχνάζωσιν εἰς τὸ ἐν αὐτῇ περίπτερόν του, προσκαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διατάξῃ τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ὡς καταστρεπτικῆς διὰ τὸν ἐν λόγῳ ἀνάπηρον.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ἡ διαταγὴ εἶναι ἀπόρροια ἰδικῆς του διαταγῆς ἀπαγορευούσης εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ συχνάζωσιν εἰς καφενεῖα καὶ κεντήλεια κατὰ τὰς ὥρας τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. **Ι. Καλογερᾶς** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς ἐξηγεῖ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ καπηλείου, ἀλλὰ περὶ περιπτέρου ἀναπήρου εἰς τὸ ὁποῖον συχνάζουν οἱ ἐν τῇ σχολῇ ἀξιωματικοὶ ἵνα πρωϊνιάσωσι διάφορα μικροπράγματα, ὡς καραμέλες σιγαρέττα κλπ.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) λέγει ὅτι ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει καὶ θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένας ὥρας ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων ἀναβάλλεται καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διαταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων :

1) «Περὶ ἀνακλήσεως ἐφέδρων οἰκονομικῶν καὶ μαχίμων ἀξιωματικῶν Π. Ν. διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Τ. Π. Ν. καὶ τῶν ταμείων ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν.» μετὰ διόρθωσιν τυπογραφικῆς παραλείψεως»

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733 περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν ἐφέδρων οἰκονομικῶν καὶ μαχίμων ἀξιωματικῶν Π. Ν. διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Μ. Τ. Π. Ν. καὶ τῶν Ταμείων ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. καὶ τῶν Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ τοποθετούμενοι ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλίται σημαιοφόροι οἰκονομικοὶ δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἐν συνόλῳ ὀλιγώτεροι τῶν 5, ἐξ ὧν 2 ἀνώτεροι διὰ τὰς θέσεις τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Μ. Τ. Π. Ν.

Αἱ ὑπόλοιποι ὀργανικαὶ θέσεις τῶν Ταμείων συμπληροῦνται εἴτε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1927 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Νόμων καὶ Νομοθ. Διαταγμάτων περὶ Μ.Τ.Π.Ν.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1928 Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Μ.Τ.Π.Ν.», εἴτε διὰ ἐφέδρων οἰκονομικῶν καὶ μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ ἀνακαλουμένων τῶν τελευταίων τούτων εἰς ἐνέργειαν διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μ. Τ. Π. Ν. καὶ τῶν Ταμείων Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ λαμβανομένης, παρόντων πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἐὰν κατὰ τὴν συνεδρίασιν δὲν παρευρεθῶσι πάντα τὰ μέλη, τὸ Συμβούλιον συνέρχεται τὴν ἐπομένην ἡμέραν καὶ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 58 τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1927 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Νόμων καὶ Νομ. Δ/των περὶ Μ.Τ.Π.Ν.»

Ἡ ἀπόφασις εἶνε ἰσχυρὰ ἐὰν αὐτὴ ληφθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ ἢ μειονοψήφισ μόνον ἓν μέλος τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων ἀνακαλούμενοι εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοὶ ἔχουσιν ὅλα τὰ δικαιώματα, ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μονίμων ὁμοιοβάθμων των, χωρὶς ὅμως νὰ δικαιοῦνται τῆς ἀπολήψεως τῶν ἀποδοχῶν τούτων, ἐξακολουθοῦντες νὰ λαμβάνωσι τὴν σύνταξίν των ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τὸ μέρισμά των ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα βαρῦτον τὸ ἀποθεματικὰ κεφάλαια τῶν Ταμείων εἰς ἃ ὑπηρετοῦσι, καθοριζόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ταμείων.

Οἱ ἀπομακρυνθέντες δυνάμει τοῦ 4444 νόμου καὶ ἀνακαλούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνουσι μόνον τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος τὸ ὁριζόμενον διὰ τοὺς ἄλλους συναδέλφους των.

2. Οἱ ἀνωτέρω ἐπανέρχονται εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἐφεδρείας διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, κατόπιν ὁμοφώνου ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ταμείων, εἰς ἣν νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ ὑπουργικὸς Ἐπίτροπος.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733 περὶ προστασίας Πολυτέκνων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4733 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 συνυπολογίζονται τὰ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους ἄρρενα τέκνα, πλὴν τῶν ἐγγάμων, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου αὐτῶν, διὰ δὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 ὑπολογίζονται τὰ τέκνα ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα καὶ προκειμένου περὶ ἀρρένων ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὑπολογιζομένης διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς πολυτέκνου ἀπαλλάσσεται τῆς θητείας ὑπέχων ὑποχρέωσιν ἐκγυμνάσεως. Ἐπίσης ἀπαλλάσσεται καὶ ὁ ἑπόμενος τούτου κατὰ μεῖον ἡλικίας ἀδελφὸς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν παραιτέρω ὑπολειπομένων αὐτοῦ μικροτέρων ἀγάμων τέκνων εἶναι ἀνώτερος τῶν πέντε. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὁ ἑπόμενος τοῦ πρεσβυτέρου πάντων τῶν τέκνων ἀδελφὸς ἀπαλλάσσεται ἔστω καὶ ἂν ἔχωσιν ἀποβιώσει ἀμφότεροι οἱ γονεῖς.

Ἐπίσης ἀπαλλάσσεται τῆς θητείας ὑπέχον ὑποχρέωσιν ἐκγυμνάσεως τὸ τρίτον κατὰ σειρὰν τέκνον, ἐφ' ὅσον οἱ δύο προτεύτεροι ἀδελφοί αὐτοῦ δὲν ἔτυχον τοῦ εὐεργετήματος, ὡς ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις. Τὰ δὲ ὑπόλοιπα μετὰ τὸ τρίτον τέκνα ἑνὸς τοιούτου πέντε τέκνα.

Τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενον εὐεργέτημα ἀπαλλαγῆς χορηγεῖται εἰς τοὺς υἱοὺς πολυτέκνων—ὡς οὗτοι ὁρίζονται διὰ τοῦ ἄρθρου 1—ἐφ' ὅσον ὁ εἰς ὃν χορηγηθήσεται τὸ εὐεργέτημα δὲν ἔχει ὑπερβῆ εἰσέτι τὸ 22ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ εἶναι ἄγαμος.

Ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας αἱ μὴ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς δυναμένους τούτου ἀπαλλασσομένους.

Οἱ ἐθελονταὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Υἱοὶ πολυτέκνων, ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ Στρατῷ ὡς ἐθελονταὶ πρὸς διάνυσιν τῆς θητείας των, δύνανται νὰ ἀπολυθῶσι, τῇ αἰτήσει των, ἂν συνεπλήρωσαν 18μηνον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν Στρατοῦ.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 3347 περὶ Ν. Α. Τ.».

2) «Περὶ συστάσεως προσωρινοῦ λοχείου ὑπὲρ τοῦ Δελφικοῦ ἔργου»,

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Κωδικοποιηθέντος νόμου 3347 «περὶ Ν. Α. Ταμείου».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 16 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 3347 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Εἰσφορὰ τῶν πλοιοκτητῶν, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῶν διὰ τῶν ναυτολογίων βεβαιουμένων ταξικῶν εἰσφορῶν τῶν ἐργατῶν θαλάσσης, καὶ ὁριζομένη γενικῶς εἰς 100 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τούτων.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης αὐξήσεως ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος μετὰ πρότασιν τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ Κ. Ν. 3347, δυναμένης νὰ καθορίσῃ καὶ ταξιματικῶς τὴν αὔξησιν καὶ κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ε. Ν.»

2. Τὸ ἐδάφιον 19 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

«Εἰσφορὰ τῶν ἰδιοκτητῶν πασῶν ἀνεξαιρέτως τῶν φορτηγίδων, πλωτῶν γερανῶν, βυθοκόρων καὶ λοιπῶν ἀναλόγων ναυπηγημάτων, καὶ τῶν μὴ διὰ ναυτολογίου ἐφωδιασμένων ρυμουλκῶν, εἰς οἱονδήποτε λιμένα τοῦ Κράτους ἐργαζομένων, ἰσοζυγιζομένη εἰς δραχμὰς 300 ἐτησίως δι' ἑκάστην φορτηγίδα, καὶ εἰς δραχμὰς 600 ἐτησίως δι' ἕκαστον ρυμουλκὸν ἢ πλωτὸν γερανὸν καὶ λοιπὰ ναυπηγήματα.

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη καταβάλλεται εἰς δύο ὁσεις κατ' ἔξαμηνίαν ἐκδοσιλογμένην, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1930 κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

3. Τὸ ἐδάφιον 20 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

1. 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ ναύλου ἑκάστου εἰσιτηρίου ἢ φορτωτικῆς ἀτμοπλοΐων (ἐπιβατηγῶν, μικτῶν καὶ τῶν ἐνεργούντων μεταφορὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους φορτηγῶν καὶ ποταμοπλοίων) ἱστιοφόρων καὶ βενζινοκινήτων πλοίων, ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑπερβαίνει τὴν δραχμήν.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοστοῦ τὸ 1 ο)ο ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Ν. Α. Ταμείου εἰς τὸ παρ' αὐτῷ «Εἰδικὸν κεφάλαιον ἀνεργίας».

Διὰ τὰς φορτωτικὰς ναύλου ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν εἰσπράττεται πάγιον τέλος δραχμῶν 1.000 δι' ἑκάστην φορτωτικήν.

Τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ τέλους ἰρισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ὡς ἄνω τέλους καὶ ἀπόδοσιν εἰς τὸ Ν. Α. Ταμεῖον καθίστανται οἱ ἐκδίδοντες τὰ εἰσιτήρια καὶ ὑπογράφοντες τὰς φορτωτικὰς πράκτορες ἢ πλοίαρχοι τῶν πλοίων καὶ οἱ πλοιοκτῆται αὐτῶν.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου ποσοστὸν ὡς καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τοιαῦτα ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ναυτολογίου καθωρισμένων ναύλων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτο νομίμως καθιερωμένον ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κ. Ν. 3347 συμπληροῦται προστιθεμένων τῶν κατωτέρω διατάξεων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου πληρωμὴ τοῦ μισθοῦ παντὸς ὑπηνέμου εἰς συγκεκριτισμένον πλήρωμα, εἰς περίπτωσιν ἀπολύσεως αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, δέον νὰ γίνεται ἐνώπιον τῆς Λιμενικῆς ἢ Προξενικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον ἐδρεύει τοιαύτη εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀπολύσεως. Καὶ τὴν τοιαύτην δὲ ἀπόλυσιν λαμβάνονται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς κράτησιν ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἀπολυομένου τῶν ὀφειλομένων ταμικῶν εἰσφορῶν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Ν. Α Ταμείου, γνωμένης περὶ τούτου μηνύσεως ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ φυλλαδίου τοῦ ἀπολυομένου δι' ἐνυπογράφου βεβαιώσεως τῆς συμπραττούσης ἀρχῆς. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος μὴ ἀπολυομένων μέν, ἀλλὰ δυστροπούντων ὅμως περὶ τὴν καταβολὴν ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν τῆς ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου ταμικῆς εἰσφορᾶς ἐπιβαλλομένης.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκ μέρους τοῦ πλοιάρχου θεωρεῖται ὡς βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ Ποινικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Κώδικος Ε. Ν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

1. α') Οἱ ὑπηρετοῦντες ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων φερόντων ξένην σημαίαν ἐπαγγελματοβαμμένοι Ἕλληνες ἐργάται θαλάσσης δύνανται καταβάλλοντες διὰ τὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1924 καὶ ἐφεξῆς τοιαύτην ὑπηρεσίαν των τὰς ἀντιστοίχους ταμικὰς εἰσφορὰς των ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων των τὰς ἰσχυούσας κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς, ὑξημένας κατὰ τὸ ἀνάλογον ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς πλουσκήτου, νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν συντάξιμον.

β') Ἡ πληρωμὴ τῶν εἰσφορῶν γίνεται ἐντὸς ἓξ μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως, πλὴν ἐὰν τὸ Συμβούλιον τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἐπιτρέψῃ εἰδικῶς τὴν πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης πληρωμὴν, κατὰ τὰς περὶ μετονομένων ἔργων θαλάσσης ἰσχυούσας διατάξεις. Μετὰ τὴν πληρωμὴν ἡ εἰσπράξασα Λιμενικὴ ἢ Προξενικὴ Ἀρχὴ ποιεῖται τὴν πρωσήκουσαν ἐγγραφὴν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ φυλλαδίου τοῦ ἐνδιαφερομένου.

γ') Ἡ διάταξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου ἀνατρέχει καὶ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1924, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπὶ τῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοίων ὑπηρεσία των ὑπερβαίνει τὴν τριετίαν.

Ἡ πιστοποίησις τῆς ἄνω ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν ἐν τῇ κατωτέρω παραγγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἐγγράφων.

2. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν διατάξεων τῆς 1ης παραγράφου δέον νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν εἰς τὸ Ν. Α. Τ. ὅπερ καθορίζει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν συνυπολογιστέον χρόνον, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ποσὸν τῶν καταβληθησομένων εἰσφορῶν. Προκειμένου ὅμως περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ γ' ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ αἴτησις αὕτη δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ν. Α. Ταμεῖον τὸ πολὺ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1930.

3. Ἡ βεβαίωσις τῆς ἐπὶ ξένων πλοίων ὑπηρεσίας γίνεται μόνον ὑπὸ τοῦ Ν. Α. Ταμείου τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ κατόπιν προσαγωγῆς τῶν ναυτικῶν φυλλαδίων, δι' ὧν ἦσαν τυχὸν ἐφωδιασμένοι κατὰ τὴν ἐπὶ ἀλλοδαπῶν πλοίων ὑπηρεσίαν των, ἢ τῶν φύλλων ἀπολύσεως, τῶν χορηγηθέντων αὐτοῖς (discharges).

4. Ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν ἦναι ἐφωδιασμένος διὰ ναυτικοῦ φυλλαδίου ἢ φύλλου ἀπολύσεως, ἡ βεβαίωσις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν πλοιάρχων ἑκάστη ναυτιλίᾳ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως, ἐξηγμένου ἐκ τοῦ ναυτολογίου τοῦ πλοίου καὶ κεκυρωμένου ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἐφόσον ὑπάρχει τοιαύτη. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου νὰ ἐπιτραπῇ νὰ γίνῃ ἡ βεβαίωσις διὰ πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ πλοιοκτήτου, τοῦ Συμβουλίου δυναμένου νὰ ἐνεργήσῃ πᾶσαν ἔρευναν πρὸς ἔλεγχον τοῦ ἀκριβοῦς περιεχομένου αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ἀνωτέρω πιστοποιητικῷ δέον νὰ ἀναγράφηται τὸ ὄνομα καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, ἡ χωρητικότης, ὁ λιμὴν καὶ ὁ ἀριθμὸς νηολογήσεως, ὁ τόπος καὶ χρόνος τῆς ναυτολογίας καὶ ἀπολύσεως καὶ ὁ βαθμὸς ὑφ' ὃν ὑπηρέτησε.

5. Αἱ καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ συνίστανται εἰς τὸ διπλάσιον τῶν ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχου βαθμοῦ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ταμικῶν εἰσφορῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξαγορᾶς.

6. Τὸ ποσὸν δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ εἰς 20 τὸ πολὺ μηνιαίας δόσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 100 δραχμῶν. Καθυστερήσεις ἐπὶ ἑξάμηνον δόσεώς τινος συνεπιφέρει πληρωμὴν προσθέτου τέλους 10 ο)ο, καθυστέρησις δὲ πέραν τοῦ ἔτους, ἀφ' ἧς κατέστη τὸ πρῶτον ληξιπρόθεσμος, συνεπάγεται ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς καταβολῆς, ὑπολογιζομένου πάντως ἀναλόγου χρόνου διὰ τὰ καταβληθέντα ποσά.

7. Ἁρμόδιον πρὸς εἴσπραξιν εἶναι μόνον τὸ Ν. Α. Ταμεῖον ἢ ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ ἀρχή, ἣν ἡ ὑπόλε προσδιορίσει τοῦτο.

8. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς α' παραγράφου συνυπολογιζομένη ὑπηρεσία δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῆς 15ετίας.

9. Ἐν ἡ περιπτώσει πρὸ τῆς πλήρους ἐξοφλήσεως ὁ αἰτησάμενος τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐπὶ ἀλλοδαπῶν πλοίων ὑπηρεσίας ζητήσῃ νὰ τῷ ἀπονεμηθῇ σύνταξις, δύναται νὰ ἀπονεμηθῇ αὕτη, θεωρουμένων ὅλων τῶν εἰσφορῶν ὡς καταβληθεισῶν.

Ἡ καταβολὴ ὅμως συντάξεως δὲν ἀρχεται πρὸ τῆς ὁλοσχερεῦς ἀποπληρωμῆς τοῦ ποσοῦ, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὁποίου δύνατοι νὰ ὑπολογισθῶσι καὶ αἱ μηνιαῖαι συντάξεις.

10. Ὁ χρόνος δι' ὃν καταβλήθησαν εἰσφοραὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ ναυτικὸν φυλλάδιον καὶ εἰς τὰ μητρῶα ἐργατῶν θαλάσσης.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κ. Ν. 3347 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ Ν. Α. Ταμείου δι' ἐπιτρόπου, διοριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν πλοιάρχων οἰκονομικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 11 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

1. Τὸ Ν. Α. Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ν. Α. Ταμείου, ὅστις καὶ προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου, δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε. Ναυτικοῦ, ὁριζομένων ὑπὸ τούτου ἐκ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ μελῶν, ἑνὸς ἀνωτέρου μαχίμου ἀξιωματικοῦ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἑνὸς ἀνωτέρου λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ ἐκ τῶν παρὰ τῇ Δ. Ε. Ν. ὑπηρετούντων, ἑνὸς ἐκ τῶν Διευθυντῶν ἢ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικήσεως αὐτῶν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν, ἑνὸς ἐφοπλιστοῦ τῆς φορτηγοῦ ναυτιλίας, ἑνὸς ἐφοπλιστοῦ τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας, ἑνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ Ε. Ν., ἑνὸς ἐργάτου θαλάσσης ἐκ τῶν κατωτέρω πληρωμάτων καὶ ἑνὸς συνταξιούχου τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

2. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν. Α. Τ. διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν διὰ μίαν διετίαν, ἐκλέγονται δὲ οἱ ἐφοπλισταί, ὁ ἀξιωματικὸς ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν κατωτέρων πληρωμάτων ἐκ τριῶν προσώπων, ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἀντιπροσωπευτικῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων διὰ γενικῆς αὐτῶν συνελεύσεως ἢ καὶ ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὰς οἰκείας ἐπαγγελματικὰς τάξεις, ὁ δὲ συνταξιοῦχος τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ διαμενόντων τοιούτων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζονται καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, λαμβανόμενα ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένων καὶ προταθέντων προσώπων.

3. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου δύνανται νὰ ἀντικατασταθῶσι καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας διὰ Διατάγματος, στηριζομένου εἰς σύμφωνον καὶ ἠτιολογημένην ἔκθεσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Καθήκοντα Γραμματέως παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἐκτελεῖ λιμενικὸς ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ναυτικῷ Ἀπομαχικῷ Ταμείῳ ὑπηρετούντων, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἔχει τὰς κάτωθι ἁρμοδιότητας.

Α'.) Ἀπονέμει τὰς συντάξεις καὶ βοηθήματα, ἐγκρίνον, τροποποιοῦν ἢ ἀπορρίπτον τὰς περὶ τούτων αἰτήσεις, αὐτεπαγγέλτως, ἀπαγγέλλον τὴν ἐλάττωσιν, διακοπήν, παῦσιν ἢ στέρησιν τῶν συντάξεων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Β'.) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ν. Α. Ταμείου καὶ ὑποβάλλει τούτους διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ πρὸς τὸ προϊστάμενον Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν.

Γ'.) Ἀποφασίζει ἐν γένει περὶ τοποθετήσεως καὶ ἐπενδύσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ Ν. Α. Ταμείου κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Δ'.) Ἀποφασίζει περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀναγκαίου κατ' ἔκαστον ἔτος ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἀσφαλείας ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος πλεονάσματος ἐσόδων τοῦ Ν. Α. Ταμείου.

Ε'.) Ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὸ Ν. Α. Ταμεῖον μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ν. Α. Ταμείου ἢ τοῦ προϊσταμένου Ὑπουργοῦ.

Ζ'.) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ προκαλῇ τὴν παρουσίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν. Α. Ταμείου κατὰ πρῶτον βαθμόν, τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ δεύτερον, ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν κανονικὴν καὶ σκόπιμον λειτουργίαν τοῦ Ν. Α. Ταμείου, ἔτι δὲ ὑποβιβάζει τὰ διὰ τὴν ἐπαρκεστέραν καὶ εὐρυτέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ πρόσφορα μέτρα.

5. Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐδαφίῳ Α' καθοριζομένης ἁρμοδιότητος συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διετοῦς ἰσχύος ὁριζούσης καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη, εἰδικὸν τμῆμα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ πέντε μελῶν, λαμβανομένων ὡς τοιούτων ἐνὸς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, τοῦ μαχίμου ἀξιωματικοῦ Π. Ν., τοῦ λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν πλοιοκτητῶν καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐργατῶν θαλάσσης.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζον ἐν ἀπαρτίᾳ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ μετὰ τῶν λοιπῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτοῦ καὶ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἁρμοδιότητα τοῦ εἰδικοῦ τμήματος.

7. Ἡ εἰσήγησις τῶν ὑπὸ κρίσιν θεμάτων τοῦ Συμβουλίου γίνεται ὑπὸ τῶν οἰκείων τμηματαρχῶν τοῦ Ν. Α. Ταμείου.

8. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, παρέχεται ἐκ τοῦ Ν. Α. Ταμείου κατὰ συνεδρίασιν ἀποζημίωσις δραχ. 125 μέχρι τὸ πολὺ 5 συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, εἰς δὲ τὸν γραμματέα ἐκ δραχ. 75 κατὰ συνεδρίασιν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 12 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει ἐγκύρως, ἐὰν παρίστανται ὁ Πρόεδρος καὶ 5 τοὐλάχιστον μέλη, ἐξ ὧν καὶ ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον εἰδικὸν τμῆμα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνεδριάζει ἐγκύρως, ὅταν παρίστανται ὁ Πρόεδρος, δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ ὁ Ἐπίτροπος.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρισταμένων μελῶν, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἐπικρατούσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

4. Ὁ Ὑπουργικὸς Ἐπίτροπος ἔχει κατὰ κανόνα συμβουλευτικὴν μόνον γνώμην, ἀναγραφομένην ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, εἰς ἃ ἀναγράφεται καὶ ἡ γνώμη τῶν διαφωνούντων μελῶν.

5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νομίμως λαμβανόμεναι ἐκτελοῦνται, ἅμα καταστῶσιν ἐκτελεσταί, ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

6. Πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἀπαιτεῖται ρητῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ, καθίστανται ἐκτελεσταὶ ἅμα τῇ λήψει, πλὴν ἐὰν διατυπωθῇ ἐκ μέρους τοῦ Ἐπιτρόπου ἔνστασις περὶ μὴ νομιμότητος αὐτῶν, ὁπότε ὑποβάλλεται τὸ ζήτημα εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ἀποφαίνεται περὶ ταύτης.

7. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου περὶ τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου καθίστανται ἐκτελεσταὶ ἐφ' ὅσον συμφωνεῖ σιτῶς καὶ ὁ Ἐπίτροπος. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ ζήτημα ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἢ μὴ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἐδάφιον θ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 15

τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 3347 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Ἀπὸ μέχρις (25.000) εἴκοσι πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως διατιθεμένη κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀφορῶσα τὴν γενικωτέραν ἐξυπηρέτησιν καὶ προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Ν. Α. Ταμείου ἢ ἐννόμων αὐτοῦ, ἢ συμπεριλαμβανομένων εἰς τ' ἀνωτέρω».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω :

3. Τὸ τελευταῖον ἔτος τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ αἰτουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου σύνταξιν ὑπολογίζεται ὁλόκληρον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως χρόνου ὑπηρεσίας, ἐφόσον ὁ δικαιοῦχος διήνυσε κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου ὑπερεξάμηνον τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν ὑποθέσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀπορριφθεισῶν ἐκ τοιούτου λόγου κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, αἵτινες ἀναθεωρεῦνται.

Κατὰ τὴν τοιαύτην ὅμως ἐφαρμογὴν ἡ σύνταξις ἀρχίζει ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀπονεμούσης σύνταξιν.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 27 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Ἐὰν ἡ ἀπόλυτος ἀνικανότης ὀφείλεται εἰς φυματίωσιν ἢ ἡμιπληγίαν, παρέχονται, ἀντὶ τοῦ ἡμίσεος, τὰ δύο τρίτα τῆς βασικῆς συντάξεως, αὐξανόμενα κατὰ τὸ 1)30 αὐτῆς δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ὑπὲρ τὴν δεκαετῆ, ἐὰν δὲ ἡ σχετικὴ ἀνικανότης ὀφείλεται εἰς τὸν αὐτὸν λόγον, παρέχεται ἀντὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τὸ ἥμισυ τῆς βασικῆς συντάξεως, αὐξανόμενον κατὰ 2)45 αὐτῆς δι' ἕκαστον ἔτος ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ κωδ. νόμου 3347 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Τὰ λόγῳ ἀπονεμηθείσης συντάξεως ὀφειλόμενα τυχὸν εἰς συνταξιοῦχον περιέρχονται εἰς τὰ συνεπείᾳ θανάτου αὐτοῦ δικαιούμενα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Ν. Α. Ταμείου πρόσωπα

Ἐὰν τοιαῦτα δὲν ὑπάρχωσι, περιέρχονται εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον μέχρι μιᾶς τριμηνίας, καὶ, τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων, περιέρχονται ὁλόκληρα εἰς τὸ Ν. Α. Ταμεῖον.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ κωδ. νόμου 3347 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Ἡ Ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν Νομικοῦ Συμβούλου καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐκ τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὑπηρετούντων, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ. Ἡ Ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Κωλυόμενον ὁπωσδήποτε μέλος αὐτῆς ἀντικαθίσταται προσωρινῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὴν εἰσήγησιν παρὰ τῇ Ἀναθεωρητικῇ Ἐπιτροπῇ ἐνεργεῖ ὁ ταμίας τῶν συντάξεων τοῦ Ν. Α. Ταμείου, πρὸς ὃν διαβιβάζονται αἱ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως, ἐφ' ὧν οὗτος ἐνεργεῖ τὸν προσήκοντα προέλεγχον».

Εἰς τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις.

«Αἴτησιν ἀναιρέσεως δύναται νὰ ὑποβάλῃ αὐτεπαγγέλτως ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ν. Α. Ταμείου καὶ ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Ὑπουργοῦ ζητῶν δὲ αὐτὴν ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ἐ διαφερομένου.

Τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Εἷς ἑκαστον μέλος τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ εἰς τὸν Εἰσηγητὴν Τμηματάρχην τῶν συντάξεων χορηγεῖται ἐκ τοῦ Ν. Α. Ταμείου μηνιαία ἀποζημίωσις ἐκ δραχ. πεντακοσίων (500)».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ κωδ. νόμου 3347 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Ὁ χρόνος ναυτικῆς ἀνεργίας τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ταύτης ἐχόντων πεντακαὶ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐργατῶν θαλάσσης, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐν τῷ Η Ν. διανυθείσης, ὑπολογίζεται ὡς χρόνος συντάξιμος ὑπηρεσίας μέχρι 3 μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐντὸς 12μήνου, ἐφόσον ἡ διάρκεια τῆς ἀνεργίας ἀνέρχεται εἰς 4 τοὐλάχιστον μῆνας ἐντὸς 12μήνου. Δέον ὅμως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ 12μήνου ὁ ὑπὲρ οὗ ὁ ἀνωτέρω ὑπολογισμὸς νὰ ἔχῃ ναυτολογ. θῇ τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓξ μῆνας. Ἐν τοιούτῳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ὑπολογισθῇ ὡς ταυτόσημος χρόνος συνταξίμου ὑπηρεσίας ἐν συνόλῳ ἀνώτερος τῶν τριῶν ἐτῶν.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς τροποποιουμένης ὡς ἄνω διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ κωδ. νόμου 3347, ὡς αὕτη ἰσχύει, εἶναι ἡ ἑξῆς:

Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου ναυτικῆς ἀνεργίας ὡς χρόνου ὑπηρεσίας δέον ἐντὸς διωκαμήνου τρεῖς μῆνες νὰ ἔχωσι διανυθῇ ἐν ἀνεργίᾳ, οἱ δὲ λοιποὶ μῆνες ἀπαραιτήτως ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ κωδ. νόμου 3347 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Χορηγεῖται εἰς τὸν ταμίαν ἐκ τοῦ Ν Α. Ταμείου ἐπιβάθυνσις κατὰ μῆνα δραχμῶν ἑξήκοντα».

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

1. Πλοιοκτήτης, πλοίαρχος, ἢ πράκτωρ, μὴ προσελθὼν ὅπως καταβάλῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν λιμενικὴν ἀρχὴν τὸ ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου τέλος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν πέρατον τῆς καλανσιαμένης πρὸς καταβολὴν προθεσμίας, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον τέλους 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, διὰ τὴν πέραν δὲ τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολὴν εἰς πρόστιμον τέλους 30 ο/ο.

2. Πλοιοκτήτης, πλοίαρχος ἢ πράκτωρ, ὑποβάλλων εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν ψευδῆ δήλωσιν περὶ τῶν ἐνεργηθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσπράξεων ἐκ τελῶν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν ὑπέχουσι εἰς ποινὴν ἀπὸ 1000 μέχρι 10 000 δραχ. ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. Διὰ τὴν τοιαύτην ψευδῆ δήλωσιν δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ ποινικὴ δίωξις τοῦ ψευδῶς δηλοῦντος, ἐνεργουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ νόμου.

3. Τὸ ὡς ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου καὶ κατὰ τὰς γενικὰς περὶ εἰσπράξεων τῶν ἐτέρων αὐτοῦ ἐσόδων διατάξεις.

4. Κατὰ τὰ ἄλλα ἐπιτρέπεται ἐνώπιον τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν τῶν ἐπιβαλλουσῶν πρόστιμον χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, ἀσκουμένη δι' ἐφέσεως ἐπὶ συντόμου εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεώς της καὶ ἐκδικαζομένη ὑπὸ τάξιν ἀμέσως εἰς τὸν διοικητὸν Εἰσαγγελίας, εἰσφέροντα ἐντὸς 150ήμέρου τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως. Ἡ ἔφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ συστάσεως προσωρινοῦ λαχείου ὑπὲρ τοῦ Δελφικοῦ ἔργου.

Ἄρθρον μόνον

1. Συνιστᾶται προσωρινὸν λαχεῖον ὑπὲρ τοῦ Δελφικοῦ ἔργου. Σκοπὸς τοῦ λαχείου εἶνε ἡ ἐξεύρεσις πόρων διὰ τὴν συστηματικὴν ὀργάνωσιν παραστάσεων θεατρικῶν ἔργων, ἀγώνων, ἐκθέσεων λαϊκῆς τέχνης καὶ συγκεντρώσεων ἐπιστημόνων, καλλιτεχνῶν καὶ διανοουμένων ἐν γένει εἰς τοὺς Δελφούς.

2. Τοῦ λαχείου τούτου θὰ γίνουν δύο μόνον κληρώσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ 1931.

3. Ἡ διαχείρισις τοῦ λαχείου δύναται, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν ἢ εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐξ ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν.

4. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ λαχείου καὶ ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου θέλουν κανονισθῇ διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀναγνώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δ.' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τῆς ἐπιπλώσεως τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἐπισκευῆς καὶ συμπληρώσεως τῆς ἐπιπλώσεως τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ποσοῦ μέχρις ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου (1.500.000) Δραχμῶν πρὸς ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐπιπλώσεως τοῦ Μεγάρου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Πρὸς τοῦτο ἐγγράφεται ἀναλόγως πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐπισκευῶν καὶ ἡ κατασκευὴ καὶ προμήθεια τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν ἐπίπλων θέλει ἐνεργηθῇ συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ ε' τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου ΣΠΒ' «περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ» ὡς μὴ δυναμένη ν' ἀνατεθῇ εἰμὴ εἰς τεχνίτας εἰδικοὺς καὶ δεδοκιμασμένους.

Δι' ἀπόφασεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συνίσταται τετραμελὴς, τοὐλάχιστον, ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας ὁριζομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Υπουργῶν, ἥτις θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καταλλήλων τεχνιτῶν, τὴν σύνταξιν τῶν συμφωνητικῶν τῆς ἀναλήψεως ἐργασίας, ἐγκριθησομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τὴν παραλαβὴν ταύτης μετὰ τὴν συντέλεσίν της.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καθορισθήσεται καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Μ.Θ' ὃ ἀναγνώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸ εἰς α' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου

1) «Περὶ παραχωρήσεως εἰς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ἐξ ὁπλαρχηγῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 3510 τῆς 21)4)1925»

2) «Περὶ ἐξοφλήσεως ἑπτάκων γραμματίων κ.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον σχεδίου νόμου περὶ καθορισμοῦ τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως δυτάμει τοῦ νόμου 4501 κλπ. ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ εἰς παραπήγησιν τοῦ κ. Γ. Σκαλῆ ὅτι ἀποδέχεται τὸν εἰς 10 ο/ο περιορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ ἐρώσεων πρόκειται περὶ πάσης ἄλλης πλὴν τῆς διὰ τόκους καὶ διὰ διαφυγόντα κέρδη καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως. Ἐπὶ τούτοις ἀναγνώσκει σχετικὴν διατύπωσιν προπολογίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1, ἥτις καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτή.

Πρὸς τούτοις ὁ κ. Ὑπουργὸς δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται προπολογίαν τῶν βουλευτῶν κ. κ. ***Β. Σκουλᾶ Ν.' Ἀσκούτση, Ι. Γοβατζιδάκη, Α. Μυλωνογιάννη καὶ Μ. Κουνδούρου*** περὶ τῶν ἐκ τῶν κατὰ ξηρὰν ἐπιταγῶν ζημιῶν προπολογῶν αὐτὴν ὥστε ὁ καθοριζόμενος περιορισμὸς εἰς τὸ 1)ο νὰ ἐξικνῆται μέχρι τοῦ ἡμίσεος.

Μεθ' ὃ ἡ προπολογία αὕτη ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτή.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Σηζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐξόδων, ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** λαμβάνων τὸν λόγον παρατηρεῖ ὅτι τὸ ὑποκείμενον νομοσχέδιον σκοποῦν τὴν μεταρρύθμισιν σπουδαιοτάτου μέρους τῆς οἰκονομικῆς νομοθεσίας ἔδει νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐγκαίρως ὥστε μετὰ πάσης δυνατῆς ἀνέσεως νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ μελετήσῃ καὶ ψηφίσῃ τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Παρὸ δόξως ὅμως, προσθέτει, μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διενεμήθη τὸ κείμενον τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοθετήματος καὶ ἐν τούτοις προβάλλεται ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀξίωσις ὅπως ψηφισθῇ ἐν σπουδῇ, κἀτοι περιέχοντος διατάξεις ἀναπτύσσοντας ὁλόκληρον τὴν κρατοῦσαν νομοκανονικὴν τάξιν καὶ προκαλούσας ἐκ τοῦ κλυσμοῦ διαμαρτυριῶν ἐκ μέρους πολλῶν φορολογουμένων πολιτῶν. Πρὸς ἀπαρτίωσιν τῶν δυσχερεστάτων τούτων συνεπειῶν θὰ ἔπρεπε, λέγει, ἡ διατύπωσις αὐτῶν νὰ ἐγίνετο κατὰ τρόπον ἀποφεύγοντα τὸν δημοσιογραφικὸν πρωτοτυπισμὸν μεταξὺ φορολογουμένων καὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων. Τοῦτο ὅμως, συνίζει, προϋποθέτει ἐμπεριστατωμένην μελέτην τῶν διατάξεων καὶ χρονικὴν ἄνεσιν. Διὰ τοῦτο συνιστᾷ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἵνα κατορθωθῇ δυνατὴ ἡ ἐξονυχισις αὐτοῦ, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελε τελικῶς περικοπῇ ἢ ἀπαλειφθῇ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων, κατορθωθῇ τοὐλάχιστον δυνατὴ ἡ διατύπωσις αὐτῶν κατὰ τρόπον μὴ ἀνατεθραμμένον εἰς σειρὰν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Κατόπιν τούτου, λέγει, εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐνδιαφέρεται σήμερον οὔτε νὰ ζητηθῇ κἂν, ὡς ἔδει, ἡ γνώμη τῶν κατὰ τόπους τῆς δικαστικῆς ἱεραρχίας.

Ἐν συνεχείᾳ εἰσερχόμενος εἰς τὰς κατ' ἄρθρον διατάξεις παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 3 διάταξις κατ' ἣν πρὸς προχώρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς κατὰ δίκαιες κατασχέσεις τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ὑποτροπῆς ταδικαζομένου ἀπαιτεῖται προχώρησις αὐτοῦ ἐγγράφως εἶναι δυσμενὴς καὶ ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου Γ2001 κατισχυομένων.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** παρατηρεῖ ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτραπῇ προσωπικὴ ἐγγύησις ἀκόμη δὲ καὶ ὑπὲρ τρίτου.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι δὲν ἔχει κατ' ἀρχὴν ἀντίρρησιν νὰ ἀποδεχθῇ τὴν προτεινομένην τοιαύτην.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** συνεχίζων ἀναφέρεται εἰς ἑτέρας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου καὶ κρίνων αὐτὰς ὡς δυσμενεῖς συνιστᾷ τὴν τροποποίησιν αὐτῶν. Εἰδικώτερον, προτείνει, ὅπως μὴ προσβληθῇ εἰς τὸν δημόσιον εἰσπρακτορικὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἐκθέσεως εἰς πλειστηριασμὸν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, διαγραφῆς καὶ κηρύξεως διάταξις κατ' ἣν ἐπιτρέπεται προσωπικὴ κράτησις καὶ κατὰ τῶν κατόχων κινητῶν ἀνηκόντων εἰς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου. Ἔστω καὶ ἐὰν δὲν εἶχε ταυτόσημον δικαίωμα ὁ ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου πιστωτὴς τοῦ κλήρου.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι ὡς πρὸς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν δύναται νὰ παράσχῃ τῆς προθεσμίας ὡς πρὸς τὴν δευτέραν ὅμως περίπτωσιν ἐπιφυλάσσεται νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ***Α. Μάρκου*** συνεχίζων καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 40 λέγει ὅτι διὰ τῆς διατάξεως

ταύτης παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ταμίαν νὰ ἐκβάλῃ τὸν ὀφειλέτην ἀπὸ τὸ κτῆμα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὸ δημόσιον δικαιώματα ὀλιγώτερα τοῦ πιστωτοῦ.

Α. Μάρκου. Τὰ ἄρθρα 16 καὶ 17 τάσσουν ἓξ ἄλλου προνόμιον ὑπὲρ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ δὲν εἶναι ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅταν ὁ ὑπερθεματιστὴς ἔχει προθεσμίαν καταβολῆς θὰ προσέλθουν περισσότεροι προσφερταί.

Α. Μάρκου. Ἐπίσης μεταβάλλεται ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Εἰρηνοδικείου διότι μέχρι 50 χιλ. δραχ. ἁρμόδιον εἶναι τὸ εἰρηνοδικεῖον χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ποιότης τῶν σημερινῶν εἰρηνοδικῶν. Πρέπει συνεπῶς νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἁρμοδιότης τῆς δικαιοσύνης, ἐξ ἄλλου εἰς τὸ ἄρθρον 68 ἡ ἁρμοδιότης τοῦ εἰρηνοδικείου περιορίζεται εἰς 10 χιλ. δραχ.

Γ. Μιχῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρόκειται περὶ καταναμῆς τῶν τμημάτων καὶ σκοτὸς εἶναι ὄχι νὰ δημιουργήσωμεν ἔξοδα εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πέραν τῶν 10 χιλ. δραχ. δὲν θὰ εἶναι ἀνέκκλητος ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδικείου.

Α. Μίρκου Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μεταβληθῇ ἡ δικαιοσύνη.

Γ. Μιχῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ δὲν βλέπω κανένα λόγον συντρέχοντα νὰ μὴ μεταβληθῇ δικαιοσύνη.

Α. Μάρκου. Δὲν πρέπει ὅμως αἱ μεταρρυθμίσεις τῆς δικαιοσύνης νὰ γίνωνται ἐμβαλωματικῶς. Ἄλλως τε πάντοτε εἴχομεν ὅτι γέννειαν διατάξεων εἰς ὅλην τὴν νομοθεσίαν.

Π. Ἀραβαντινός. Ἡ δικαιοσύνη τῆς ἐκτελέσεως δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν δικαιοδοσίαν τῆ καταρτίσεως τοῦ πίνακος, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κριθοῦν δίκαια ἄσχετα μὲ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ δημοσίου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Προκειμένου περὶ ποσοῦ δραχ. 3.000 χρυσῶν δὲν νομίζω ὅτι πρέπει ν' ἀρνηθῶμεν τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ εἰρηνοδίκου.

Α. Μάρκου Ἐξ ἄλλου, συνεχίζει, προκειμένου περὶ πλειστηριασμοῦ ἐπιταχυδρομένου παρ' ἰδιώτου ἡ ἀναγγελία κοινοποιεῖται μόνον εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ἐνῶ ἡ ἀναγγελία εἶναι ἀγωγὴ καὶ δὲν ὁρίζεται ὅτι πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ὀφειλέτην. Ἔτσι ὁρίζει τὸ ἄρθρον 50.

Γ. Μιχῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος.

Α. Μίρκου Εἶναι ἀναρμοδιότης πάσης κρατούσης δικανομικῆς ἀρχῆς αὐτό. Εἰς τὸ ἄρθρον 64 μεταξὺ τῶν ἀπαγορευομένων προσωποκρατήσεων εἶναι καὶ ἡ κατάργησις τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς προσωποκρατήσεως τῶν πτωχευσάντων, καὶ πάλιν ἐδῶ ἀναφέρεται ὁ ἐμπορικὸς νόμος.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Διότι ἔχομεν παραδείγματα πτωχευσάντων καταχραστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκαλύφθησαν ὄπισθεν τῆς διατάξεως ταύτης καὶ ἔφαγαν τὰ λεπτὰ τοῦ Δημοσίου καὶ ἔμειναν ἀτιμώρητοι.

Α. Μίρκου. Ἔχει ὅπλα ὁ ἐμπορικὸς νόμος κατὰ τούτων διότι δύναται διὰ αἰτήσεως τοῦ δανειστοῦ νὰ διαταχθῇ ἡ προσωποκράτησις.

Π. Ἀραβαντινός. Καὶ ἂν ὑπάρχῃ καὶ δολία προαίρεσις γίνεται καὶ ποινικὴ δίωξις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἴπατέ μου πόσαι καταδίκαι ἔγειναν ἐπὶ δόλῳ χρεωκοπίᾳ; Εἰς τὸ ἄρθρον αὐτό, τονίζει, οἱαδήποτε ὑποχώρησις εἶναι ἀπαράδεκτος.

Π. Τσαλδάρης. Δημιουργεῖτε, κ. Ὑπουργέ, μίαν εἰδικὴν περίπτωσιν προστασίας τοῦ δημοσίου ἐντελῶς διακεκριμένην ἀπὸ τοὺς ἄλλους πιστωτὰς καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ συνεννοηθῆτε μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης ἵνα προστατευθῇ ὅλως ὁ κόσμος. Ἐκτὸς ταύτου ὁ ὑπάρχων νόμος περιέχει τόσα μέσα προστασίας καινὰ δι' ὅλους ὥστε ἐξαιρετικὰ τοιαῦτα θὰ εἶναι ἐπιζήμια δι' ὅλους τοὺς ἄλλους. Ὅταν τὸ δικαστήριον δὲν διατάξῃ προσωπικὴν κράτησιν δὲν ἠμπορεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ γίνῃ ὑπέρτερος τοῦ δικαστηρίου καὶ νὰ διατάξῃ προσωποκράτησιν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Παντοχοῦ εἶνε ἀναγνωρισμένον ὅτι τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἔχῃ ἰδιαίτερα δικαιώματα. Καὶ ἐρωτῶ ἐὰν τὰ ἐξαιρετικὰ μέτρα διὰ τοὺς πτωχεύσαντας πρόκειται νὰ ἀγάγουν εἰς καταχρήσεις, ἂν πρέπει νὰ βάλωμεν ἐγγυήσεις.

Π. Τσαλδάρης. Ὅταν ἔχετε μίαν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ πρόσωπον ἔρυγε ἀπὸ τὸ μέσον καὶ τὴν διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν δικαστικὴ ἀρχὴ δὲν δύνασθε νὰ καταστήσητε τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνώτερον τῆς Δικαιοσύνης. Τὸ μέτρον συνεπῶς ἀφαιρεῖ τὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ τὸν νόμιμον αὐτῆς δικαστὴν καὶ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβας εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. Οἰκ.) Τὸ Δημόσιον ἔχει πάντοτε προνόμια ἀπέναντι οἱασδήποτε ὁμάδος πιστωτῶν.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ περιουσία ἐξέρυγε ἀπὸ τὸν πτωχεύσαντα καὶ εἶναι εἰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης.

Π. Ἀραβαντινὸς Διὰ τὰς δεδικασμένας ἤδη ὑποθέσεις τί θὰ γίνῃ;

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. Οἰκ.). Διὰ τὰς μελλούσας πτωχεύσεις πρόκειται ἐδῶ, ἄλλως τε τινὰ ἐκ τῶν προνομίων τοῦ Δημοσίου τὰ περιωρίσαμεν.

Γ. Καφαντάρης Εἶναι, λέγει, ἄξιαι λόγου αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. βουλευτοῦ Πατρῶν, ἀλλὰ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἔχομεν συχνὰς εἰκονικὰς πτωχεύσεις ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου. Ἐνθυμοῦμαι καὶ ἐγὼ ὅτι διάφοροι ὀφείλεται καὶ μάλιστα ἐξ ἐνεκιάσεως λεσχῶν εὑρέθησαν τὴν ἐπομένην τῆς προσωποκρατήσεώς των ἔξω τῶν φυλακῶν ὡς πτωχεύσαντες. Ὑπάρχει συνεπῶς ἀνάγκη νὰ ληφθῇ προστασία τις κατὰ τῶν τοιούτων καταστρατηγήσεων, διότι ἄνευ αὐτῆς τὸ Δημόσιον θὰ εὑρίσκεται ἔκθετον καὶ ἀπροστάτευτον ἀπέναντι πολλάκις μεγάλων ὀφειλετῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Νὰ θέσωμεν φραγμὸν προστάσεως τοῦ Ταμείου καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Νομίζω ὅτι μὲ τὰς ἐγγυήσεις αὐτὰς ἀποφεύγονται αἱ καταπιέσεις.

Π. Τσαλδάρης Νὰ θέσετε τὸ δικαστήριον.

Α. Μάρκου Ἡ τὸν εἰσηγητὴν δικαστήν. Ἡ διοίκησις, συνεχίζει, δὲν πρέπει νὰ ἀνατρέπῃ δικαστικὰς ὑποθέσεις καὶ θὰ σᾶς ἔλεγα νὰ τὴν ζητήσητε τὴν προσωποκράτησιν παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

Κ. Γκότσης Ἂς κάμῃ ἀνακοπὴν ὁ ὀφειλέτης.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἔχομεν τὴν τροπολογίαν ὡς τὴν ἀνέπτυξα ἀνωτέρω.

Α. Μάρκου. Ἔχομεν ἔπειτα, συνεχίζει, τὸ ἄρθρον 64, ὅπερ κανονίζει τὰ τῶν πιστοποιητικῶν ἀκινησίας καὶ πρέπει ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν τοῦ ἐφόρου. . . . . .

Γ. Καφαντάρης. Ὁ ἔφορος δὲν ἔχει ἄμεσον ἀντίληψιν καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη αὐτῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς διατάξεως.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. Οἰκον.). Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τὸ εὐκολώτερον εἶνε νὰ πάρῃ κανεὶς πιστοποιητικὸν ἀκινησίας ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀκίνητον περιουσίαν.

Γ. Καφαντάρης. Εἰς τὰς κοινότητας πρέπει νὰ μείνῃ ὅπως ἦτο ἡ παλαιὰ διάταξις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. Οἰκον). Νὰ δώσωμεν τότε δικαίωμα προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ταμείου τοῦ ἐφόρου.

Π. Τσαλδάρης. Γνωρίζω, λέγει, περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ ἴδιος ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἐξέδωκε διάφορα πιστοποιητικὰ διὰ τὸ ἴδιον πρόσωπον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἀγνοίας τῶν εὐθυνῶν. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ τεθῇ μία διαδικασία διὰ νὰ ἀπακλοχθοῦν οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων.

Α. Μάρκου. Διὰ τὰς πόλεις θὰ τὸ βγάζουν τὰ πιστοποιητικὰ οἱ ἔφοροι, διὰ δὲ τὰς κοινότητας ὁ πρόεδρος. Συνεχίζων προσθέτει ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 68 τὸ Δημόσιον καθίσταται ὑπερπρονομοῦχον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. Οἰκον.). Ἐδέχθην τροποποίησιν εἰς τὴν πρώτην συζήτησιν. Ἄλλως τε ἡ ἐκτέλεσις δὲν ἀναστέλλεται.

Α. Μάρκου. Διατί νὰ μὴ γίνῃ ἀνακοπὴ πρὸ τῆς κατασχέσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἶνε δῶρεαν ἄδωρεαν ἡ ἀνάρρωσις; Ὡς πρὸς τὰς εἰδικάς, λέγει, διατάξεις καὶ τὴν εὐθύνην τῶν ταμείων, ἄρθρων 80—81, ἐπαυξάνονται ἤδη αὐτὰ καὶ ἐπιβάλλεται σωρεία ποινῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Αἱ μὲ τὰς κειμένας διατάξεις ποιναὶ εἶνε βαρύτεραι καὶ τὰς μετριάζομεν διὰ νὰ εἶνε ἐφαρμόσιμοι.

Α. Μάρκου. Γεγονὸς εἶναι ὅτι μὲ τὰς εὐθύνας αὐτὰς θὰ κάμετε ὅλους τοὺς διευθύντας τῶν ταμείων ἀγρίους εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων ἐνῷ ὁ σκοπὸς τῶν ποινῶν εἶναι νὰ πατάσσουν τὸν δόλον. Αὐτοί, ἐπιλέγει, ἦσαν αἱ πρόχειροι παρατηρήσεις, ἃς εἶχον νὰ κάμω καὶ ἐπαναλαμβάνω τὴν σύστασιν μου ὅπως προκειμένου περὶ τοιούτων νομοθετημάτων γίνεται ἐπεξεργασία αὐτῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ προσαρμογὴ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἄλλους νόμους.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀνεβλήθησαν τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς κριθῆς καὶ βρώμης ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** λέγει ὅτι διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ἐπιδιώκεται ἡ λύθησις τοῦ δασμοῦ τῆς κριθῆς καὶ βρώμης, μὲ τὴν δικαιολογίαν τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Μὲ τὴν ἰδίαν δικαιολογίαν πρό τινος ἡ Κυβέρνησις ἠύξησε τὸν δασμὸν τοῦ σίτου ἐνῷ ἡ ἰδία τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1929 τὸν εἶχεν ὑποβιβάσει. Τὸ πρᾶγμα ἦτο βεβαίως σοβαρὸν καὶ συνεδυάσθη μὲ τὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως, κ' ἐγὼ ἂς ἠύξησε δὲν εἶχε λόγον ταμιευτικὸν ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς σιτοπαραγωγῆς. Ἡ ἔρευνα ὅμως θὰ ἐξακριβώσῃ ἂν αἱ κυβερνητικαὶ δηλώσεις εἶναι βάσιμοι. Κατ' ἐμέ, τονίζει, ἐπίστευσα καὶ πιστεύω ὅτι οἱ ἀνάγκαι τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπέβαλον τὴν δασμολογικὴν μεταρρύθμισιν, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν διαφωνῶ μὲ τὴν Κυβέρνησιν, διότι πιστεύω ὅτι τὸ μέτρον ἐνισχύει τὴν γεωργίαν. Λίγων τοῦτα δὲν ἐννοῶ νὰ πιστευθῇ οὔτε πόρρωθεν ὅτι εἶμαι ἐχθρὸς τῆς δασμολογικῆς προστασίας τῆς γεωργίας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπὲρ αὐτῆς δασμῶν πρέπει νὰ τηρῆται ἡ αὐτὴ ἐπιστημονικὴ βάσις ἡ ὁποία τηρεῖται καὶ διὰ τὰς βιομηχανίας. Ὅσαι δηλοδὴ βιομηχανίαι εἶναι ἄξιαι ἐνισχύσεως νὰ ἐνισχυθοῦν καὶ ἐδραιούμενοι νὰ κατασταθοῦν ἱκαναὶ νὰ παραγάγουν προϊόντα ἰσότιμα τοὐλάχιστον πρὸς τὰ τῶν ξένων βιομηχανιῶν, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ βιομηχανίαι αἱ ὁποῖαι συντηροῦνται μόνον διὰ τοῦ δασμοῦ καὶ εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν. Καὶ εἰς τὴν γεωργίαν ἐπίσης πρέπει νὰ προστατευθῇ ἐκείνη ἡ καλλιέργεια, ἡ ὁποία εἶναι ἐπιδεκτικὴ προόδου, συμφώνως πρὸς τὰς ἰδιοτυπίας χηματολογικὰς καὶ ἐδαφολογικὰς συνθήκας τῆς χώρας μας. Καὶ τοιαῦται καλλιέργειαι εἶναι αἱ τοῦ καπνοῦ, τῆς σταφίδος, τῶν ἐλαιῶν, αἱ δενδρικομικαὶ καὶ ἴσως καὶ τοῦ βάμβακος.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) παρεκάλεσε ὅπως τὸ νομοσχέδιον συζητηθῇ ἐνιαίως καὶ συλληφθῇ μετὰ τοῦ συναφοῦς τοιούτου περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3598 καὶ 4382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς.

Γίνεται τοῦτο δεκτὸν καὶ συνεχίζων ὁ κ. **Ζαβιτζιάνος** λέγει ὅτι ἐὰν εἰς τὰς καλλιεργείας καὶ τὰ προϊόντα λὰ ἐπιδεκτικὰ εὐδοκιμήσεως εἰς τὴν χώραν μας συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ σῖτος δύναται νὰ γίνῃ σκέψις καὶ περὶ αὐτοῦ. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ προστασίας δασμολογικῆς πρέπει νὰ ὑπάρχουν ὄχι μόνον πιθανότητες, ἀλλὰ βεβαιότητες. Διότι ἡ προστασία αὐτοῦ συνεπάγεται βραδύτατα θυσίας εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δυστυχῶς μέχρι σήμερον ἐφηρμόσθη ἀνεπιτυχὴς πολιτική. Ἀπὸ τὰ τύχων προστατεύσαμεν τὰ προϊόντα τὰ περιγράμματα εἰς μεγάλην κλίμακα, αὐτὰ τυγχάνουν συστηματικῆς ἀδιαφορίας. Ὅπως ὁ καπνὸς καὶ ἡ σταφὶς εἰς ἃ ἔχουν ἐπιβληθῇ μεγάλοι φόροι. Εἰς τὴν σταφίδα μάλιστα ἐπὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἡ φορολογία ἀνῆλθεν ἀπὸ 50 ἑκατομ. εἰς 75.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἰς τὴν χρῆσιν 1928-1929 ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῆς σταφίδος ἦτο ἀναγεγραμμένη εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Γ. Καφαντάρης. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας ἐπεβλήθη, δὲν εὐθύνομαι δὲ ἐγὼ ἂν ἦτο εἰς τὸ σχέδιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἔφθασε 75 ἑκατομ. ἐπὶ τῆς περιόδου Κυβερνήσεως.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δίδω εἰς τὸν κ. Καφαντάρην τὴν τιμὴν τῆς προβλέψεως τῆς αὐξήσεως τοῦ φόρου καὶ ἀναλαμβάνω τὴν τιμὴν τῆς τελέσεως.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ὅσον ἀφορᾷ συνεχίζει, τὸ λάδι κατήγησε ἀπὸ τὴν ἀξίαν νὰ πληρώνεται μόνον ἡ ρολογία. Μέτρα σκληρὰ ἐφηρμόσθησαν κατ' αὐτό. Διατυπώθησαν ἀπαγορεύσεις ἐξαγωγῆς κλπ. καὶ ὅταν ἐπ' ὀνείρου νὰ γίνῃ ἐξαγωγὴ ἐπωλοῦντο αἱ ἄδειαι ὑπὲρ τοῦ δημοσίου. Ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται πῶς ἤγειρε διὰ τὴν νηστείαν τῶν σπορελαίων. Τελευταίως κατηργήθη ὁ φόρος ἐξαγωγῆς καὶ ὅτι αὐτοῦ προσετέθη 50)ο)ο φορολογία ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ ἐλαίου. Οὕτω τὸ δημόσιον ἀντὶ νὰ εἶναι προστάτης εἶναι διώκτης τῶν προϊόντων αὐτῶν.

Τὰ ἄλλα προϊόντα δηλ. τὰ δενδρικομικὰ ὁ βάμβαξ κλπ. δὲν ἔτυχεν καμμίας προστασίας, μόνον διὰ τὸν σίτον καὶ ἡ φορολογία κατηργήθη καὶ δασμολογικὴ προστασία ἐτέθη. Τὰ προϊόντα δηλ. τὰ μὴ προσδιδόζοντα πρὸς τὰς συνθήκας τῆς χώρας μας ἔτυχεν προστασίας ὑπερόγκου, τὰ μὴ προσδιδόζοντα δὲν ἔτυχεν οὐδεμιᾶς. Οὕτω ἡ ἀνισότης τῆς προστασίας συνεχίζεται μεταξὺ τῶν εἰς μεγάλην κλίμακα παραγομένων προϊόντων καὶ τῶν μὴ ἐπιδεκτῶν διὰ τὰς συνθήκας τῆς χώρας μας τοιούτων καὶ ἡ προστασία αὕτη ἔσχεν ὑικρὰ ἀποτελέσματα διότι φέρει ἐν ἀπογνώσει τὸν παραγωγὸν τῶν καταδικασμένων προϊόντων, ὥστε εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀγοράζῃ ἀκριβώτατα τὰ ἄλλα προϊόντα, τὰ εἰσαγόμενα ἔξωθεν, ὅπως εἶνε τὸ ψωμί. Ἡ τελευταία δασμολογικὴ μεταβολὴ ἐκτύπησε καὶ πάλιν τὸ ψωμί, καὶ ἐφάνη ἐπρόκειτο περὶ προστασίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν μεταφορῶν κλπ. δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀνάγκης, ἀλλὰ προστασία δασμολογικὴ ἄγουσα διὰ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἄρτου εἰς πεῖναν ἔπρεπε νὰ μελετηθῇ μετὰ μεγαλυτέρας προσοχῆς. Ἡ φορολογία τοῦ σίτου εἶχεν ὡς ἑξῆς :

Δασμὸς 29 Αὐγούστου 1927 ἦτο 6 λεπτὰ χρυσᾶ κατὰ κιλὸν μὲ συντελεστὴν 14, καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς προσθέτους φόρους ἔρθωνεν 146,56 κατὰ κιλόν. Δασμὸς τῆς 28 Ἰανουαρίου 1930 λεπτὰ χρυσᾶ 4,30 κατὰ κιλὸν μὲ συντελεστὴν 14, καὶ κατήλθεν οὕτω εἰς δραχ. 1.12,85 κατὰ κιλὸν καὶ διετηρήθη μέχρι τῆς 7 Μαΐου τοῦ 1930, ὁπότε ὡρίσθη πάλιν ὁ δασμὸς εἰς λεπτὰ χρυσᾶ 6 κατὰ κιλὸν καὶ συντελεστὴν 15, προστιθεμένων δὲ καὶ τῶν ἐπιπροσθέτων φόρων ἔφθασε εἰς 1.57 1)2 κατὰ κιλόν. Οὕτω ἡ Κυβέρνησις πολιτευθεῖσα ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν πρὸ ἑνὸς ἔτους πολιτικήν της ὁπότε ἠλάττωσε τὸν δασμὸν τοῦ σίτου. Ἐγώ, τονίζει, εὑρισκόμενος πρὸ τῆς περιουσίας καὶ τῆς σημερινῆς πολιτικῆς, τάσσομαι ὑπὲρ τῆς πρώτης. Δέχομαι ἀδιστάκτως ὅτι δὲν εἶναι ἐπιπεφραμμένον νὰ ἀσκηθῇ πολιτικὴ εἰς βάρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅταν δι' ἄλλων μέσων καὶ μεθόδων καλλιεργείας θὰ ἠδύνατο ν' αὐξήσῃ ἡ πρόσοδος κατὰ στρέμμα

ς 300 δρ. Ἰδού περὶ τούτου τί εἶπε πέρυσι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς (ἀναγινώσκει). Ἐξεταστέον εἶναι ἂν ἡ σιτοκαλλιέργεια προσιδιάζει παρ' ἡμῖν. Ἐπ' αὐτοῦ θὰ δώσουν βεβαίως τὴν γνώμην των οἱ γεωπόνοι. Ἀλλ' ἡ μέχρι τοῦδε πεῖρα τῆς σιτοκαλλιεργείας γεννᾶ πολλὰς ἀμφιβολίας, διότι καὶ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐκρίνετο πρόσφορος εἰς σιτοκαλλιέργειαν. Ἐπίσης παρετηρεῖτο καὶ μία ἀδράνεια τῶν καλλιεργητῶν νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς πᾶσαν νέαν μέθοδον. Ἡ προστασία τῆς σιτοκαλλιεργείας ποὺ ἐγένετο εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀπέδωκε τὰ προσδοκώμενα μέτρα. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Τρικούπη ἐλήφθησαν ὑπὲρ αὐτῆς μέτρα ἄνευ σημαντικοῦ ἀποτελέσματος. Ἡ αὔξησις τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ξένου σίτου ἐγένετο ἀμαυρωδῶς. Οὔτε ἡ Θεσσαλία δὲν ηὔξησε τὴν παραγωγήν της. Ἤδη ἡ τιμὴ τοῦ σίτου φθάνει τὰς δραχ. 6.70 τὸ κοιλὸν ἐνῶ ὁ σῖτος στοιχίζει ἀπὸ Καναδᾶ 4.25 ὅπερ σημαίνει ὅτι ἂν ἡ Ἑλλὰς κατώρθωνε νὰ παράγῃ τὰ ἐλλείποντα ποσὰ θὰ εἴχομεν ἀποτέλεσμα νὰ τρώγωμεν χειρότερον ψωμὶ καὶ νὰ πληρώνωμεν καὶ δύο δραχ. ἀκριβώτερον. Θὰ ἦτο λοιπὸν προτιμώτερον καὶ σύμφωνον ἄλλως τε πρὸς τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τῆς Πολ. Οἰκονομίας νὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ παράγωνται ἄλλα προϊόντα. Θὰ παρατηρηθῇ ἴσως ὅτι τὰ ἔδαφη τῆς σιτοκαλλιεργείας δὲν εἶναι κατάλληλα δι' ἄλλας καλλιεργείας καίτοι συμπεριλαμβάνονται εἰς αὐτὰ καὶ ἀρδευτικαὶ ἐκτάσεις. Ἀλλὰ καὶ πάλιν προστασία ὑπὲρ τοῦ σίτου θὰ ἐπεξέτεινε τὴν σιτοκαλλιέργειαν καὶ εἰς ἐκτάσεις ἀρδευτικὰς καταλλήλους δι' ἄλλα προϊόντα. Τώρα τευλευταίως ἡ εἰσαγωγὴ σπόρων καμπέρα καὶ κυπριακοῦ δίδουν παραγωγὴν 1 πρὸς 15 ἀντὶ τῶν 1 πρὸς 5, ἀλλὰ τὰ μέχρι τοῦδε πειράματα δὲν εἶνε ἀσφαλῆ οὔτε καὶ ἂν παραταθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ἀναλογία αὐτὴ θὰ μᾶς φέρῃ τὸν σῖτον εἰς τὴν τιμὴν τῶν 4 καὶ 2 ποὺ μᾶς τὸν δίδει τὸ ἐξωτερικόν. Ἀλλὰ καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ προστασία πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν σπόρων ἐκεῖ ὡ. Εἶπον, τοῦτο, ὅλα αὐτὰ διότι ἡθέλησα νὰ κατανοήσῃ ἡ Βουλὴ πόσας ἀμφιβολίας γεννᾶ τὸ ζήτημα τῆς προστασίας τῆς καλλιεργείας, ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἔχομεν ἀσφαλῶς ὑσίας καὶ ὑσίας σκληράς. Ἐξετάζοντες τὴν τελευταίαν δασμολογικὴν μεταβολὴν ὀφείλομεν νὰ ἀπευθύνωμεν τὸ ἐρώτημα ποῖον εἶναι τὸ μέγεθος τῆς φορολογίας. Τὸ μέγεθος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καταναλισκομένης ποσότητος τοῦ σίτου πέραν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν καλλιεργειῶν. Ἡ ποσότης αὕτη εἶναι ἡ εἰσαγομένη ἐξωθεν καὶ ἡ ποσότης τοῦ ἐγχωρίου σίτου ἡ προσφερομένη εἰς τὸ ἐμπόριον. Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1929 ἐξ ἑνὸς ὑπολογισμοῦ προκύπτει ὅτι δι' εἰσαγωγικοὺς φόρους τοῦ δημοσίου, λιμενικά, δημοτικά, κλπ. σίτου ἐπληρώθησαν 280 ἑκατομ. Ἀλλὰ ἡ φορολογία αὐξάνει καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ πρὸς πώλησιν σίτου. Κατὰ μέσον ὅρον ἔχομεν 300 χιλ. τόννους ἐγχωρίου παραγωγῆς καὶ ἐξ αὐτῶν ὑπολογίζομεν ὅτι μικρὰ ποσότης προσφέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον.

Κατά τινας οἱ καλλιεργηταὶ καταφαλίσκουν τὰ 3)4 κατ' ἄλλους τὰ 4)5. Ἡμεῖς παραδεχόμεθα ὅτι προσφέρονται εἰς πώλησιν 75 ἑκατομ., ἔχομεν οὕτω φόρον 33 ἑκατομ. καὶ 282 τὰ προηγούμενα φθάναμεν εἰς τὰ 315 ἑκατομ., ἅτινα καλεῖται νὰ πληρώσῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δι' ἓν ἔτος.

Α. Ἀναστασιάδης. Διαμαρτύρεται διότι γίνεται συζήτησις περὶ σίτου, ἐνῶ πρόκειται περὶ νομοσχεδίου ἀφορῶντος τὴν κριθὴν καὶ τὴν βρώμην.

Πρόεδρος. Ἐγένετο δεκτὸν νὰ συζητηθοῦν συλλήβδην καὶ τὰ δύο νομοσχέδια.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ 315 ἑκατομμύρια καλεῖται νὰ τὰ πληρώσῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου σιτοκαλλιεργείας. Ἀλλ' οἱ πωλοῦντες τὸν σῖτον εἶναι ἐλάχιστοι. Ὀλίγοι ἐκ τῶν καλλιεργητῶν ἔχουν τὸν σῖτον διὰ τὰς ἀνάγκας ὅλου τοῦ ἔτους. Οἱ πολλοὶ καλλιεργηταὶ παράγουν σῖτον ἐπαρκοῦντα δι' ὀλίγους μῆνας τοῦ τους. Διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα συμμετέχουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν φορολογίαν. Δι' ἐλαχίστους λοιπὸν σιτοκαλλιεργητὰς καλούμεθα νὰ πληρώσωμεν τὴν φορολογίαν ἀστοὶ καὶ ἀγρόται, ἡ ὁποία, ὅπως ἐπιβάλλεται, καταντᾷ ἄσπλαγχνος. Σᾶς δίδω, συνεχίζει, τὴν πληροφορίαν ὅτι κατὰ τὸ 1928 ἐπὶ παραγωγῆς 355 χιλιάδων τόννων μόνον ἡ Πελοπόννησος παρήγαγε 55 χιλιάδας τόννους ἀπέναντι 80 χιλιάδων τόννων ποὺ παρήγαγε ὁλόκληρος ἡ Θεσσαλία. Δηλαδὴ προσφέρουν πρὸς πώλησιν σῖτον μόνον ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Θεσσαλία, καὶ ἐκεῖ πολὺ μικρὸς ἀριθμὸς καλλιεργητῶν. Ἀλλὰ διὰ νὰ προστατευθῇ ἡ σιτοκαλλιέργεια χρειάζεται ἡ ἐφαρμογὴ μόνον δύο νόμων, τοῦ νόμου περὶ συγκεντρώσεως καὶ τοῦ νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀναμίξεως. Ἂν ἐφαρμοσθοῦν αὐτοὶ οἱ νόμοι προστασεύεται ἡ σιτοκαλλιέργεια καὶ ἀποφεύγεται ἡ προστασία, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει τόσον σκληρὰς θυσίας εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἤδη ἔχομεν ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἕτερον σοβὸν μέτρον, ὑποχρεοῦν τοὺς εἰσαγωγεῖς νὰ προαγοράσουν τὸν ἀναγκαιοῦντα σῖτον, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται καμμία δασμολογικὴ προστασία. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐμποδίζεται ἐξ ἄλλου νὰ καθιερωθῇ ὑποχρεωτικὸς ἡ κατασκευὴ ζυμαρικῶν ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐγχωρίου σίτου. Ὡς πρὸς τὴν δασμολογικὴν προστασίαν δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ χωρικοὶ διεμαρτυρήθησαν, ὡς ἐπίσης ἐκηρύχθησαν κα' αὐτῆς καὶ αὐτοὶ οἱ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποί των κ.κ. Μυλωνᾶς καὶ Χασιώτης

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ κ. Μυλωνᾶς κατηγορεῖ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου.

Γ. Καφαντάρης. Καθόσον γνωρίζω ἐγὼ ἐκ δημοσιευμάτων τοῦ κ. Μυλωνᾶ οὗτος ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς συγκεντρώσεως ἦτο ἐπαρκής.

Κ. Σπυρίδης. (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὑπάρχει ἡ γνώμη ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τῆς συγκεντρώσεως εἶναι ἐπαρκὴς πρὸς προστασίαν τῆς σιτοκαλλιεργείας.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Σιτοκαλλιεργητὴς εὐφυέστατος μοῦ ἔλεγεν ὅτι οἱ ἔμποροι θὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ διότι οἱ παραγωγοὶ δὲν ἔχουν εἰς τὴν κατοχήν των σῖτον. Ἐγώ, συνεχίζει, νομίζω ἀδιστάκτως ὅτι ὁ μόνος ποὺ θὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς δασμολογικῆς μεταβολῆς εἶναι τὸ δημόσιον αὐξῆον καὶ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἔγινεν αὕτη. Τοῦτο ἄλλως τε προκύπτει διότι αὕτη ἔγινε 2 μῆνας πρὸ τῆς συγκομιδῆς ὁπότε δὲν ἔχει κανεὶς καλλιεργητὴς πρᾶγμα ἀλλὰ μόνον οἱ ἔμποροι. Ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἀπόδειξις ὅτι ἡ Κυβέρνησις συνεκινήθη ἐκ τῆ τιμῆς τοῦ σίτου τὸν Μαΐον τοῦ 1930 ἀλλ' ἂν ἐσκέπτετο καλύτερον. Θὰ ἔβλεπεν ὅτι αἱ ἴδιοι τιμαὶ ἦσαν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1928 καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1929, ὁπότε ὅμως δὲν συνεκινήθη, οὔτε τὸν Μάϊον καὶ τὸν Ἰούνιον καὶ τὸν Ἰούλιον οὐδὲ τὸν Νοεμβριον τοῦ 1929 συνεκινήθη ὥστε ἐσημειώθη ἡ κατωτέρα τιμή. Ἔχω ἐπίσημον πίνακα τῶν διατιμήσεων τοῦ ἄρτου καὶ τὰ πράγματα ἔρχονται ραγδαῖα νὰ διαφεύσουν τὴν Κυβέρνησιν. Ἐπῆλθον ἤδη δύο αὐξήσεις καλύπτουσαι τὸν δασμὸν καὶ ἐρωτῶ διατί τότε δὲν αὔρεται ὁ δασμός;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουρ. Οἰκον.). Μὲ κάθε ἑβδομάδα θὰ αὐξάνωμεν καὶ θὰ ὑποβιβάζωμεν;

Κ. Ζαβιτζιάνος. Δι' αὐτὸ ἐπῆρα τὸ διάταγμα. Ἂν, τυχόν, ἡ Κυβέρνησις ἀπέβλεπεν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς ἔπρεπε νὰ διαθέσῃ τὰ εἰσπραττόμενα ὑπὲρ τῶν ἄλλων προϊόντων ἢ καὶ αὐτῆς τῆς παραγωγῆς. Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶχε ταμιευτικὸν χαρακτῆρα ἡ μεταβολὴ ἔπρεπε νὰ εὑρῇ τὸ δασμολόγιον ἐκεῖ ποὺ ἦτο τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1929 καὶ ὁ συντελεστὴς νὰ γίνῃ ἀπὸ 15.14. Ἑπομένως εἶμαι ὑποχρεωμένος κατ' ἀνάγκην νὰ τονίσω ὅτι ἐπεβλήθη φορολογία παρὰ τὰς ἐπαγγελίας τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Κυβέρνησις ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν ἠμπορεῖ ἡ σιτοκαλλιέργεια νὰ προστατεύεται μόνον μὲ φόρους. Ἀλλαχοῦ ἐπιτυγχάνονται αἱ ἀπαιτήσεις μόνον μὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν μηχανικῶν μέσων καὶ αὐτὸ μειώνει τὴν τιμὴν τοῦ σίτου. Ἐὰν νομίζῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι μὲ διατάγματα καὶ μὲ φορολογίας θὰ σταματήσῃ τὴν πτῶσιν τοῦ σίτου ἀδικεῖ τὴν νοημοσύνην της, καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ προσκαλῇ τὸ μεταλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ νὰ πληρώνῃ μίαν βαρυτάτην φορολογίαν ὑπὲρ μιᾶς ἐλαχίστης τάξεως σιτοκαλλιεργητῶν.

Ι. Κούνδουρος. Δὲν πρόκειται νὰ ἀπασχολήσω τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων θεμάτων ἅτινα εἴτε ἀναπηδοῦν αὐτομάτως εἴτε δύνανται νὰ ἀνασυρθοῦν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς συζητήσεως ἀπὸ τὴν ἀντιπολιτευτικὴν πρόθεσιν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εὐρυτέρας ἐρεύνης τοῦ κρινομένου νομοθετήματος. Δὲν πρόκειται κἂν νὰ ἀντιτάξω τὰς γνώμας μου πρὸς τὰς γνώμας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διότι δὲν ἔχω εἰδικότητα ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως καὶ πάσης μορφῆς οἰκονομικῶν ζητημάτων. Πρόκειται ἁπλῶς νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία τὰ ἀγνοεῖ, καὶ εἰς τὴν μνήμην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πραγματικά τινα περιστατικά, ἡ ἄγνοια καὶ ἡ λησμοσύνη τῶν ὁποίων ἐκθέτει τὸ νομοθέτημα ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν τῶν πλευρῶν του, τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς κριθῆς εἰς δικαίαν καὶ σοβαρὰν μέμψιν. Ἡ κριθὴ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἄλλα δημητριακὰ δὲν χρησιμοποιεῖται ὁμοιομόρφως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν. Ἡ κριθὴ ἐνῷ εἶναι τὸ ἀγενέστερον τῶν συγγενῶν αὐτῆς εἰδῶν, ἐνῷ εἰς ὅλην τὴν χώραν χρησιμοποιεῖται ὡς τροφὴ τῶν ζώων εἰς ὡρισμένα διαμερίσματα ὡς εἰς τὸν νομὸν Λασηθίου γενικῶς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους νομοὺς τῆς Κρήτης μερικώτερον, καλεῖται νὰ παίξῃ σπουδαιότατον ρόλον καλεῖται νὰ δώσῃ τὸν ἀποκλειστικὸν ἄρτον τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ. Μία ὀρθὴ ἢ ἐσφαλμένη ἀντίληψις περὶ τοῦ ὅτι ὁ κριθινος ἄρτος εἶναι θρεκπτικώτερος τῶν ἄλλων ἐν συνδυασμῷ μὲ ἕνα πνεῦμα οἰκονομίας ἐχάραξε βαθέως εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ τὴν προτίμησιν τοῦ κριθίνου ἄρτου καὶ ὑπὸ ἰδίους ἀκόμη οἰκονομικοὺς ὅρους. Ὑπὸ τὴν πραγματικὴν ταύτην κατάστασιν ἡ νέα τῆς κριθῆς ἐπιβάρυνσις ἐμπεριέχει καὶ πρόκειται νὰ πραγματοποιήσῃ μίαν τραγικὴν ἀδικίαν συνισταμένην εἰς τὸ ὅτι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βάρος ἐπιτίθεται ἐκεῖ μὲν ἐπὶ τῆς τροφῆς τῶν ζώων, ἐδῶ δὲ ἐπὶ τῆς τροφῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἡ φορολογία τῆς κριθῆς εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα εἶναι φορολογία ἑνὸς εἴδους ἐπουσιωδεστάτης ἀνάγκης, φορολογία ἑνὸς βιομηχανικοῦ ὑλικοῦ, φορολογία πλήττουσα ἐλαχίστους, ὅσους δηλαδὴ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τούτους μὲ τὴν εὐχέρειαν τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ νόμου τῆς φορολογικῆς ἐπεκτάσεως, εἰ δὲ τὰς περιφερείας εἰς ἃς χρησιμοποιεῖται ὁ κρίθινος ἄρτος εἶναι φορολογία τοῦ πρωτεύοντος εἴδους τῆς πρώτης ἀνάγκης. Ἀλλὰ ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τῆς κριθῆς δὲν ἀντίκειται μόνον εἰς τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος ἀντίκειται καὶ εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθετήματος. Ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει ταμειακοὺς σκοπούς, ἀλλὰ ἐφαρμόζει τὴν πολιτικὴν τῆς προστασίας τῶν ἐπιτοπίων προϊόντων. Κηρύσσομαι ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τῆς προστασίας τῶν ἡμεδαπῶν προϊόντων ἀπέναντι τῶν ἀλλοδαπῶν οὐχὶ διότι θέλω νὰ εὑρεθῶ σύμφωνος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, οὐχὶ διότι δέχομαι ἀληθῆ καὶ βάσιμα τὰ οἰκονομικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συστήματος, ἀλλὰ διότι θέλω νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ φιλοτιμία, ἡ ὁποία πληγώνεται καθημερινῶς βλέπουσα νὰ εἰσρέουν εἰς τὴν χώραν μας ξένα γεωργικὰ προϊόντα καὶ νὰ εἰρρέουν ὄχι μόνον ἀπὸ τὰς γειτονικάς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς πέραν τοῦ ὠκεανοῦ χώρας καὶ νὰ κατακλύζουν ὄχι μόνον τὰς ἀγορὰς τῶν πόλεων ὅπου ἡ πολυτέλεια τοῦ δασμολογίου ἐπαυξάνει τὴν ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀγορὰς τῆς ὑπαίθρου ὅπου πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἡ ποσότης καὶ ἡ ποιότης τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν ἐκανονίζετο αὐστηρῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπιτοπίου παραγωγῆς. Ἀλλὰ ἡ γενικὴ ἔκφρασις «προστασία» δὲν δίδει θετικὸν ἔρεισμα μήτε δ' ἐπαίνους μήτε δι' αἰτιάσεις τοῦ μέτρου. Χρειάζεται ἐξειδίκευσις διότι ἔχομεν προστασίας δύο εἰδῶν τὴν προστασίαν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῆς ποιότητος καὶ τῆς τιμῆς. Ἡ προστασία ἐν τῷ ἀνταγωνισμῷ τῆς τιμῆς θὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν ἀγρότην νὰ καταστήσῃ εὐκινητότερον τὸ ἄροτρον καὶ ἐλαφρότερον τὸ βάρος τῆς θεριστικῆς μηχανῆς. Ἡ προστασία ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τῆς ποιότητος μόνον βλάβας ἐγγυᾶται ἐὰν ἡ μεγαλυτέρα ἐνθάρρυνσις τῶν γεωργῶν εἰς τὴν ἀπροθυμίαν τῆς βελτιώσεως τῶν παραγομένων εἰδῶν. Ἡ τοιαύτη προστασία ἀντίκειται πρὸς τὸ παράγγελμα τῆς βελτιώσεως τῶν προϊόντων καὶ ἐμφανίζει τὴν Κυβέρνησιν λέγουσαν εἰς τὸ σκυλὶ «πιάστον» καὶ εἰς τὸν λαγὸν «φῦγε». Θὰ ἠδυνάμην δυνατὸν τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς τοιούτου συστήματος, διότι τότε δὲν εἶχον παρὰ νὰ προτείνω νὰ προστατευθοῦν τὰ δύο ἑκατ. δικάδων μήλων τῆς περιφερείας ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν δύναμαι νὰ τὸ πράξω διότι θὰ μοῦ ἀντιταχθῇ ὅτι τὰ μῆλα τοῦ νομοῦ μου ὑστεροῦν εἰς ποιότητα. Τοιαύτην κακὴν προστασίαν ἀποτελεῖ ἡ διδομένη εἰς τὴν κριθήν, διότι ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κριθὴ δὲν συναγωνίζεται εἰς τὰς περιφερείας περὶ ὧν ὡμίλησα τὴν ἐπιτοπίαν κριθὴν διὰ τῆς εὐθυντέρας τιμῆς, διὰ τῆς καλυτέρας ποιότητός της. Αἱ ποιότητες τῆς κριθῆς διαφέρουσιν οὐσιωδῶς ἀπ' ἄλλων καὶ ἐνῷ πᾶσα ποιότης σίτου δίδει ἄρτον φαγώσιμον πᾶσα ποιότης κριθῆς δὲν δίδει φαγώσιμον ἄρτον, τοιοῦτον δίδει μόνον ἡ πρώτη ποιότης, ἡ κριθὴ δὲ τὴν ὁποίαν θέλει νὰ στεγάσῃ ἡ δασμολογικὴ προστασία εἶναι δυστυχῶς κατωτάτης ποιότητος. Ἰδοὺ μία τροπολογία δυναμένη νὰ προλάβῃ τὴν ἀδικίαν «ὁ ἀνωτέρω δασμὸς τῆς κριθῆς δὲν πληρώνεται ὅταν ἀποδεδειγμένος καὶ τῇ ἐγγυήσει τοῦ εἰσαγωγέως πρόκειται αὐτὴ νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἀρτοποιΐαν». Ἐπεθύμουν νὰ γνωρίζω ἐὰν εἶναι διατεθειμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀποδεχθῇ τὴν τροπολογίαν αὐτὴν ἀφαιροῦσαν ἀπὸ τὸν μαῦρον καὶ πτωχὸν ἄρτον τῆς περιφερείας μου τὸ παράπονον μιᾶς ἀδικίας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀπαντήσω.

Ι. Κούνδουρος. Ἔχουν ὑπογράψει καὶ ἄλλοι βουλευταί.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Ποῖοι;

Ι. Κούνδουρος. Οἱοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτοί, τοὐλάχιστον εἶναι φίλοι τῆς Κυβερνήσεως. Πάντως, ἐγὼ κύριε Ὑπουργέ, ἔπραξα τὸ καθῆκόν μου ἀπέναντι τοῦ κριθίνου ἄρτου, ὅστις ὅπως ἀπετέλεσε τὸν ἄρτον τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῶν δύο μας, θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὸν ἄρτον τῶν ἰδικῶν μου γηρατείων. Πράξατε ὅπως θέλετε.

Ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** ἀποκρούει τὴν κατηγορίαν ὅτι ἡ προστασία τῆς κριθῆς καὶ τῆς βρώμης γίνεται δι' ἀποτελεσματικοὺς λόγους. Ὑπάρχει, λέγει, πρὸ καιροῦ αἴτησις εἰς τὴν Βουλὴν ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πολλῶν βουλευτῶν, διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦσι τὸν προστατευτικὸν δασμὸν τῆς κριθῆς καὶ τῆς βρώμης, διότι λόγῳ ὑπεραπαγωγῆς ἐξέπεσον τὰ εἴδη ταῦτα. Εἰς τὰ Γιαννιτσὰ ὑπάρχουν 40 ἑκατομμύρια ὀκάδων κριθῆς εἰς τὰς ἀποθήκας, προσφάτως δὲ ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν ἀντιπροσώπων Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ἐζητήθη ἡ προστατευτικὴ αὕτη φορολογία. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς προστασίας τῆς ποιότητος λέγει ὅτι ὑπάρχει μία ἔνδειξις τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς κριθῆς εἰς τὴν βύνην διὰ τὴν κατσικήν τῆς μπύρας αὐτὴ λοιπὸν ἡ ποιότης εἶναι ἡ καλλιτέρα πασῶν. Ὡς πρὸς τὴν κριθὴν δὲ τῆς Βεγγάζης καὶ τῆς Κύπρου λέγει ὅτι ὑπάρχει ἐμπορικὴ συνήθεια εἰς τὸ Λασήθιον διὰ τὴν κριθήν.

Ι. Κούνδουρος. Ἡ κριθὴ τῆς Κύπρου δὲν εἶναι καλλιτέρα τῆς ἰδικῆς μας κριθῆς.

Ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ ὅλη εἰσαγωγὴ κριθῆς ἐκ τοῦ ἐξωτεικοῦ εἰς τὸν νομὸν Λασηθίου ἀνήρχετο εἰς 917 χιλιάδας ὀκάδας, ὅλη δὲ ἡ ἄλλη ποσότης εἰσήχθη ἐκεῖ ἐκ τῶν νέων χωρῶν. Δὲν εἶναι δυνατόν, λέγει, νὰ κάνωμεν εἰδικὴν προστασίαν τοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον παράγει μία ἐπαρχία, καὶ νὰ μὴ προστατεύσωμεν ἓν ἄλλο προϊὸν τὸ ὁποῖον παράγει ἄλλη ἐπαρχία, διότι τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο πρᾶξις χαριστικὴ ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἐπαρχίας καὶ ἄδικος κατὰ

τῆς ἄλλης· συνεπῶς δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ οὐδεμία τροπολογία.

Ὁ κ. ***Α. Παπανασταίου*** λέγει ὅτι τὸ ζήτημα ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου ἐπέφερε γενίκευσιν τῆς συζητήσεως κατόπιν τῆς ὁποίας δὲν δύναται κανεὶς παρὰ νὰ ἐπεκταθῇ. Εἶμαι, λέγει, ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐν γένει καὶ χωρὶς περιορισμὸν τῆς σιτοπαραγωγῆς. Δι' αὐτὸ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀπαντήσω εἰς ὅσα ἐλέχθησαν ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον κ. Βουλευτὴν Κερκύρας, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ὅσα εἶπε φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι φίλος τῆς δασμολογικῆς προστασίας. Τὰ δασμολογικὰ τείχη δημιουργοῦν ἀνωμαλίας εἰς τὴν παραγωγὴν κάθε τόπου, τὸ ὁποῖον ἀποβαίνει εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ τείνουν τὰ διάφορα Κράτη εἶναι ἡ ἐλάττωσις τῶν δασμολογικῶν τειχῶν. Τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ μιᾶς. Εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ προστασία τῆς γεωργίας ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τῆς βιομηχανίας δύναται νὰ εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα καὶ τοῦτο διότι αἱ συνθῆκαι εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι εὐνοϊκώτεραι διὰ τὴν γεωργίαν, παρὰ διὰ τὴν βιομηχανίαν. Καὶ ἂν ἀκόμη ἡ δασμολογικὴ προστασία πρέπει νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα μόνον προσωρινοῦ, πάλιν ἡ διαφορὰ τῆς προστασίας μεταξὺ τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας ὀφείλει νὰ εἶναι διάφορος διότι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νεωτέρων μεθόδων εἶναι εὔκολος διὰ τὴν βιομηχανίαν ἐνῷ διὰ τὴν γεωργίαν εἶναι δυσχερεστάτη. Συνεχίζων ἀντικρούει τὰ ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ Κερκύρας λεχθέντα ὅτι ἡ προστασία πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ εἴδη ἐκεῖνα τὰ γεωργικά, τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγαλυτέραν εὐδοκίμησιν καὶ ὑπομιμνήσκει ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ κατέκοινε τὸ κρατοῦν σύστημα τῆς ἐγγείου φορολογίας καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὀφείλει νὰ καταργηθῇ τὸ μωσαϊκὸν τῆς φορολογίας καὶ νὰ καθιερωθῇ ἡ φορολογία τῆς καθαρᾶς προσόδου ἀφιερώνων ἕνὸς ἐλαχίστου ὁρίου. Αὐτὴ εἶναι ἡ κατεύθυνσις τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὅσον ἀφορᾷ τὸν καπνόν, τὸ ἔλαιον, τὴν σταφίδα κλπ. Τοῦτο εἶναι ἀπολύτως ἀκριβές, ἀλλὰ δὲν ἔπεται ἐξ αὐτοῦ ὅτι εἶναι κατακριτέα ἡ προστασία τῆς σιτοπαραγωγῆς, ἡ ὁποία προστατεύει ἐμμέσως τοὺς καλλιεργητὰς τῶν ἄλλων εἰδῶν, διότι δι' αὐτῆς περιορίζεται ἡ παραγωγὴ τῶν εἰδῶν τούτων ὥστε νὰ βελτιώνωνται αἱ τιμαί των. Ἀλλ' εἶναι καὶ ἄμεσος ἡ προστασία αὐτῶν διότι πολλοὶ καλλιεργοῦσι συγχρόνως καὶ δημητριακά. Ἀπαντῶν εἰς ὅσα ὁ κ. βουλευτὴς Κερκύρας εἶπε περὶ τῆς σιτοπαραγωγῆς λέγει ὅτι τὸ προϊὸν τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν ἀξίαν καὶ ὀφείλει νὰ τύχῃ ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ τονίζει ὅτι κατ' ἣν ἐποχὴν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐγίνετο μεγάλη καλλιέργεια οἱ ἰδιοκτῆται ἦσαν ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς ἐν τούτοις ὅμως δὲν ἐπωφελήθησαν αὐτῆς καὶ δὲν ἔκαμαν τὰς προόδους τὰς ὁποίας ἐπεβάλλετο νὰ κάμουν. Ἤδη διὰ τῆς προστασίας τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι θὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις τῶν μεθόδων τῆς καλλιεργείας μικρὸν κατὰ μικρόν. Ἐννοεῖται ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ χρειασθῇ καιρός, μέσα καὶ διδασκαλία. Εἰς τοῦτο ὀφείλει νὰ τείνῃ ἡ πολιτικὴ τοῦ Κράτους ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι πολλαπλῆ διότι καὶ εὐκολίαι πρέπει νὰ παρέχωνται καὶ διδασκαλίαι καὶ διὰ τὰς συγκοινωνίας νὰ ληφθῇ φροντὶς κλπ. Βλέπω δὲ ὅτι τὸ νομοσχέδιον τῆς συγκεντρώσεως λαμβάνει πρόνοιαν. Τὸ ζήτημα ἂν ἡ Ἑλλὰς εἶναι τόπος εἰς τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ σιτοκαλλιέργεια ἐμελετήθη κατὰ τὸ 1927 καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συγκληθὲν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνέδριον ὑπῆρξεν ὁμόφωνος ἡ γνώμη τῶν εἰδικῶν ὅτι ἡ σιτοκαλλιέργεια ἠμπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ εἰς ὅσα ἐδάφη ἐκαλλιεργεῖτο σῖτος μέχρι τότε, αὐξανομένη μόνον διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν μεθόδων τῆς καλλιεργείας. Ἐὰν κατωρθώναμεν μετὰ πάροδον ἐτῶν τινων νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπόδοσιν τὴν ὁποίαν ἐπέτυχεν ἡ Ἰταλία, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς σχεδὸν κλιματολογικὰς συνθήκας μὲ τὴν Ἑλλάδα, θὰ προσεγγίζαμεν τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς, τὸ ὁποῖον μᾶς χρειάζεται ἵνα καλύψωμεν ὅλας τὰς ἀνάγκας. Δὲν εἶμαι ὑπαδὸς τῆς θεωρίας τῆς αὐταρκείας διότι δὲν νομίζω ὅτι εἶναι δυνατὸν τὰ κράτη νὰ ἀπομονωθοῦν καὶ νὰ παύσουν τὰς συναλλαγάς των μὲ τὰ ἄλλα Κράτη. Ἐν τούτοις βλέπομεν ὅτι ὅλα τὰ Κράτη προσπαθοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν γεωργικήν των παραγωγὴν καὶ πρὸς τοῦτο λαμβάνουν ὄχι μόνον μέτρα προστασίας καὶ βελτιώσεως αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς.

Ἐφόσον ἡμεῖς ἔχομεν πρωϊόντα, τὰ ὁποῖα μὲ τόσην δυσκολίαν κατορθώνομεν νὰ καταναλίσκωμεν, ὅπως εἶναι ὁ καπνός, τὸ ἔλαιον, ἡ σταφὶς κλπ. θὰ ἦτο εὐτύχημα ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἕνα ὅμοιον προϊόν, τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καταναλίσκωμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, χωρὶς νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβάρυνσιν ἡ ὁποία προέρχεται ἐκ τῆς προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς θὰ ἔπρεπε, λέγει, νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι καὶ ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς ἐπιβαρύνεται ἐξ ἴσου διὰ τῆς προστασίας τῆς βιομηχανίας, ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ γίνεται παρὰ μόνον ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλειῶν διὰ νὰ εἶναι ἐντελῶς ἀνώδυνος διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου, τὸ ὁποῖον λέγει, εἶχα τὴν τιμὴν πρῶτος νὰ εἰσαγάγω ὡς Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, τοῦτο ἀπεδείχθη λίαν συντελεστικὸν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς τιμῆς τοῦ σίτου. Διὰ τῆς μεθόδου τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς εἰς ὡρισμένον ὕψος. Ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀληθές, ὁ δασμὸς τοῦ σίτου, ἀπὸ ἀπόψεως προστατευτικῆς, δὲν θὰ ἦτο δικαιολογημένος. Ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει καὶ τὴν συνεπείᾳ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν πλήρη καταστροφὴν τῆς παραγωγῆς, καὶ τὴν κρίσιν, ἡ ὁποία μαστίζει τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμοὺς λόγῳ τῆς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀφορίας. Καὶ τὴν κρίσιν ταύτην ὀφείλομεν' ἀντιμετωπίσωμεν. Ἐπικρίνων εἶτα τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ζαβιτζιάνου λεχθέντα περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς ὡς μὴ βιωσίμου καὶ τῆς προστασίας μόνον ἰδιαιτέρου εἴδους παραγωγῆς τοῦ «καμπέρα», τὸ ὁποῖον μόνον εἰς ἕνα ὡρισμένον μέρος ἐπέτυχε, καταλήγει συνιστῶν ὅπως καταβληθῇ ἐντατικὴ προσπάθεια πρὸς προστασίαν τῆς σιτοπαραγωγῆς, ὅπως ἀντὶ καταστραθοῦν οἱ φόροι τῆς ἐγγείου παραγωγῆς δι' ἑνὸς ἑνιαίου φόρου, καὶ ὅπως, προκειμένου περὶ ἄλλων εἰδῶν, οἱ δασμοὶ ἐπανέλθουν εἰς τὰ προηγούμενα ἐπίπεδα.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν δύο νομοσχεδίων ἦτο φυσικὸν νὰ ἐπεκταθῇ γενικώτερον καὶ ἐπὶ τῆς προστασίας τῆς γεωργίας καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς. Δὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ ἐπεκτείνω τὴν συζήτησιν, οὐχ' ἧττον δὲν δύναμαι νὰ μὴ κάμω γενικάς τινας παρατηρήσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γεωργικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ γεωργικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι δὲν εἶχε καθολικὸν χαρακτῆρα, ἡ δὲ προστασία ἀντικείμενον εἶχε μόνον τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία εἰδικῶς περιωρίσθη εἰς τὴν προστασίαν τοῦ σίτου. Ἐπικροτῶ τὴν προστασίαν ταύτην ἀπολύτως, ἄλλο δὲ εἶναι τὸ ζήτημα ἂν θὰ διαφωνήσω πρὴς ὡρισμένα μέτρα. Ὁ σῖτος εἶναι ἀναγκαιότατον νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τόση εἶναι ἡ ἐντύπωσις, ἡ ὁποία προεκλήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὁπότε ὁ λαὸς δὲν εἶχε νὰ τραφῇ, ὥστε πᾶσα προσπάθεια νὰ καταβληθῇ ὅπως ἡ χώρα καταστῇ σιτάρκης, παρὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ παραμείνουν ἀνοικτὰ καὶ ἄλλα μέρη διὰ νὰ λάβῃ ὁ λαὸς ἐκεῖθεν τὴν τροφήν του. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἡ χώρα μὲ τὴν εἰδικὴν μόνον αὐτὴν προστασίαν καὶ διότι ἡ σιτοπαραγωγή της δὲν δύναται νὰ προαχθῇ μέχρι τοσούτου σημείου, ὥστε νὰ ἱκανοποιήσῃ πᾶσας τὰς ἀνάγκας, καὶ διότι τὰ μέσα τῆς καλλιεργείας δὲν ἔχουν ἀναπτυχθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπόδοσιν τὴν ὁποίαν, ὀφείλαμεν νὰ ἔχωμεν. Διὰ τοῦτο ἐλέγχω τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἡ προστασία αὐτὴ δὲν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς ἄλλα εἴδη,

ἀπέναντι μάλιστα τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἔλαβε μέτρα ἄστοργα κατὰ τῶν παραγωγῶν. Καὶ δὲν διστάζω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐγκατελείψατε τὸν δυστυχῆ σταφιδοπαραγωγὸν νὰ διεξάγῃ μόνος ἄνισον συναγωνισμὸν μετ' ἄλλων μεγάλων κρατῶν, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ὄχι μόνον δὲν τὸν ἐβοηθήσατε, ἀλλὰ τοὐναντίον τὸν ἐπεβαρύνατε διότι ἐδιπλασιάσατε σχεδὸν τὸν προηγούμενον φόρον ἀπὸ 40 εἰς 75 ἑκατομμύρια.

Νομίζω δὲ ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὸν καπνὸν οὐδεμία ἐδόθη προστασία. Δὲν ἐπεκτείνομαι περισσότερον εἰς τὸ γενικὸν αὐτὸ μέρος καὶ εἰσέρχομαι εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα τῆς σιτοπαραγωγῆς. Δὲν ἀποδέχομαι τὸ ποστηριχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου ὅτι δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ γίνωμεν αὐτάρκεις. Τὰ μέτρα ὅμως τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι τὰ προσήκοντα καὶ πρέπει νὰ εἴπω ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ὡς παρετήρησα δὲν εἶχε σαφῆ ἀντίληψιν ὅτι ἔπρεπε νὰ χωρήσῃ πρὸς προστασίαν τοῦ σίτου, διότι πρῶτον προῦλθεν ἐνταῦθα μέτρον ἐντελῶς ἀντίθετον τοῦ παρόντος, διὰ τοῦ ὁποίου ἠλάττου τὸν δασμὸν τοῦ σίτου. Ὁ πρῶτος ἀγορεύσας ἀνέγνωσε καὶ τὸν λόγον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνει διὰ τὴ φτήνεια τοῦ ψωμιοῦ. Ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις καὶ εἰς τὴν πολιτικήν της ἐκείνην εὑρέθη ὅτι ἠκολούθησε σφαλερὰν ὁδόν, διότι ἐνῷ ἠλάττου τὸν δασμὸν τοῦ σίτου ταὐτοχρόνως ηὔξανε τὸν δασμὸν ἐπὶ ἄλλων εἰδῶν, οὕτως ὥστε ἐνῷ ἐπήρχετο ἐλάττωσις 170 ἑκατομμυρίων ἔπερνεν ἀπὸ τὰ ἄλλα εἴδη 180 ἑκατομμύρια.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τοὐναντίον, ἔχασε...

Π. Τσαλδάρης. Τοιουτοτρόπως ἐβλάφθηκε ὁ γεωργὸς ὁ ὁποῖος ἐνῷ δὲν ἐκέρδισε τίποτε μὲ τὴν μείωσιν τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου ἐπεβαρύνθη ἐν τούτοις μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ δασμοῦ τῶν ἄλλων εἰδῶν. Τὸ μέτρον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ προῆλθεν ἀπὸ ἀγαθὴν προαίρεσιν οὐδεμίαν ἐν τούτοις ἐπέφερεν ὠφέλειαν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπέφερε καὶ ζημίαν. Τοῦτο παρετήρησε βεβαίως ἡ Κυβέρνησις, καὶ μετεπήδησεν εἰς τὸ ἄλλο στρατόπεδον καὶ εἶπεν ὅτι χάριν τῆς προστασίας τοῦ σίτου πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν παλαιὸν δασμόν, ἐπανῆλθεν δὲ καὶ μὲ μίαν μικρὰν αὔξησιν τῆς φορολογίας ἐφόσον ὁ συντελεστὴς ηὐξήθη κατὰ 1)15. Εἶναι τὸ μέτρον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ δασμοῦ μέτρον προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς; Δὲν θὰ ἀρνηθῶ τοῦτο. Οὔτε θὰ ἀρνηθῶ ὅτι καὶ ἄλλαι χῶραι ἐφήρμοσαν αὐτό. Καὶ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία ἔλαβον τὸ μέτρον τοῦτο. Ἀλλὰ ἡ αὔξησις τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ ἀδιάφορον τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ ἄλλα ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρει εἰς τὰς ἄλλας τάξεις, αἱ ὁποῖαι μένουν ἀδιάφοροι ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς σιτοπαραγωγῆς. Διότι δὲν δύνασθε νὰ εἴπητε ὅτι ὁ ἄστὸς δὲν θὰ ζημιωθῇ πληρώνων τὸν σίτον ἀκριβώτερον. Τί λοιπὸν ἦτο ἀναγκαῖον; Τὸ ἀναγκαῖον ἦτο νὰ λάβετε μέτρα, ὥστε νὰ καταστήσητε ἄζημιον τὴν προστασίαν αὐτὴν διὰ τὸν λοιπὸν πληθυσμόν. Δὲν εἶμαι λοιπὸν κατὰ τῆς προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς. Ἀλλὰ τὰ μέτρα αὐτὰ πρέπει νὰ συνδυασθοῦν μὲ ἄλλα ὥστε νὰ μὴ θιχθῇ ὁ ἄλλος πληθυσμός. Καθῆκον λοιπὸν τῆς Κυβερνήσεως ἦτο νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν λαὸν ἀπὸ τὰ βάρη τὰ ὁποῖα ἐπέβαλε χάριν τούτου. Ἦτο τοσοῦτον ἐπιβεβλημένον τοῦτο ὥστε οὐδεμία νὰ παραμείνῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μὴ πράττουσα τοῦτο, δὲν κάμνει ἄλλο τι παρὰ διὰ τῆς μεθόδου τῆς προστασίας τοῦ σίτου νὰ προστατεύῃ τὸν δημόσιον προϋπολογισμόν. Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἐπιφέρει μίαν παραβίασιν τοῦ προγράμματός της, ἡ Κυβέρνησις εἰς οὐσιώδες μέρος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο ἡ ὑπόσχεσις ὅτι δὲν θὰ ἐπιβάλῃ νέους φόρους.

Ἀλλὰ μήπως τὸ μέτρον τῆς δασμολογικῆς αὐξήσεως ἦτο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπεβάλλετο νὰ ληφθῇ πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς; Ὄχι ἀναμφισβητήτως. Διότι ἐὰν τὸ μέτρον τοῦτο σκοπὸν εἶχε τὴν δημιουργίαν ὅρων εὐνοϊκωτέρων γενικῶς τόσον ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς, ὅσον καὶ ὑπὲρ τῆς καταναλώσεως, ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ σκεφθῇ ὅτι ὑπάρχει πολὺς πτωχὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος λόγῳ τῆς δασμολογικῆς ἐπιβαρύνσεως θὰ ἔτρωγε τὸν ἄρτον του ἀκριβώτερον. Διὰ τοῦτο νὰ μὴ διατεθῇ τὸ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς ἄλλο τι εἰμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ, ὡς ἐγένετο ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ καταναλισκομένου ἄρτου.

Ἔχω λοιπὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἰσχυρίζωμαι ὅτι δὲν ἀπεβλέψατε ἁπλῶς εἰς προστασίαν τῆς σιτοπαραγωγῆς ἀλλὰ μετεχειρίσθητε αὐτὴν διὰ νὰ πλουτίσητε τὸν δημόσιον κορβανᾶν. Εἰς τὰ κράτη, ποῦ ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς προστασίας τῆς παραγωγῆς διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ, ἔλαβον συγχρόνως καὶ σειρὰν ἄλλων μέτρων ὥστε ἡ προστασία αὐτὴ νὰ καθίσταται ὀλιγώτερον ἀναγκαία. Ὅσον καὶ ἂν εἶμαι θιασώτης τῆς προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς δὲν δύναμαι νὰ μὴ ὑποστηρίξω ἐντόνως ὅτι πρέπει νὰ στρέψετε πρὸ παντὸς τὴν προσοχήν σας εἰς ἄλλα μέσα. Καὶ τὰ μέσα αὐτὰ εἶναι ἡ αὔξησις τῆς σιτοπαραγωγῆς, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ εἴδους τῆς καλλιεργείας, οὕτως ὥστε νὰ βελτιώσωμεν τὴν ὀπισθοδρομικὴν σημερινήν μας παραγωγήν, ἡ ἐξασφάλισις τῶν ἀποκαταστάντων καλλιεργητῶν, οὕτως ὥστε ἐλεύθεροι οὗτοι ἀπὸ παντὸς περισπασμοῦ ὡς πρὸς τὴν κυριότητα τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς αὐτοὺς ἐκτάσεων νὰ ἀφοσιωθοῦν μετὰ θέρμης εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἡ εἰσαγωγὴ τῆς τεχνικῆς καλλιεργείας καὶ τέλος ὁ συνδυασμὸς διαφόρων κτημάτων πρὸς καλλιέργειαν ἐν συνεχείᾳ.

Ὀφείλω πρὸς τούτοις νὰ τονίσω ὅτι τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως εἶναι μέτρον ἀποτελεσματικόν, θὰ ἀποδώσῃ δὲ πολὺ καλλιτέρους καρποὺς ἀπὸ οἱανδήποτε δασμολογικὴν μεταρρύθμισιν χωρὶς μάλιστα νὰ ἐπιβαρύνῃ καὶ κανένα.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Οὔτε καὶ τὸν προϋπολογισμόν;

Π. Τσαλδάρης. Τότε μὴ μοῦ λέγετε, κ. Ὑπουργέ, ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ δασμοῦ ἐχει προστατευτικὸν σκοπόν. Πέστε καθαρὰ ὅτι κάνετε ταμειακὴν πολιτικήν.

Ὅταν λοιπὸν συνδυασθῶσι τὰ δύο αὐτά, τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως καὶ τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως, ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου αὐξάνεται κατὰ 65 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν ἑπομένως ἡ ἀκολουθουμένη πολιτικὴ δὲν εἶναι συντελεστική.

Δι' αὐτὸ συνιστῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ οἱανδήποτε μέτρον πρὸς αὔξησιν τῆς σιτοπαραγωγῆς. Ἡ σιτάρκειατῆς χώρας εἶναι ἀναμφισβητήτως ἀναγκαία ἀλλὰ τὰ μέτρα διὰ τὴν ἐπίτευξιν αὐτῆς εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπερβληθοῦν εἰς μεγάλην βάσανον. Εὐτυχῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δὲν στερεῖται οὔτε ἐπαρκῶν οὔτε καταλλήλων ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ ὑποδείξουν, νὰ μελετήσουν τὰ κατάλληλα μέτρα, ἐκεῖνα διὰ τῶν ὁποίων θὰ προαχθῇ ἡ παραγωγὴ μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέραν ἐπιβάρυνσιν τοῦ λαοῦ.

Γ. Καφαντάρης. Τὸ ζήτημα, κύριοι, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ σήμερον τὴν Βουλὴν δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐστερημένων σημασίας. Ἀναγνωρίζω βεβαίως τὸν κάματον τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἡ συμπύκνωσις τῆς συζητήσεως ζητημάτων τόσων σημαντικῶν ἐντὸς ἐλαχίστων συνεδριάσεων εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀπασχλήσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ νομοσχεδίου εἰς τόσον προκεχωρημένην ὥραν. Εἶμαι οὐχ' ἧττον ὑποχρεωμένος νὰ προβῶ εἰς ἐπισκόπησιν, γενικωτάτην βεβαίως, τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἐξ ἀρχῆς πρὸς προστασίαν τῆς σιτοπαραγωγῆς.

Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ἡ σιτοπαραγωγὴ τῆς χώρας ἔχει ἀνάγκην εἰδικῆς προστασίας. Δὲν σημαίνει ὅμως τοῦτο ὅτι πρέπει καὶ νὰ ἐγκρίνωμεν ἀσυζητητεὶ πᾶν μέτρον τὸ ὁποῖον ἄγεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὑπὸ τύπον προστατευτικὸν τῆς παραγωγῆς.

Οὕτω, δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ διάταγμα τῆς 9 Μαΐου διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη αὔξησις τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου πρὶν ἢ ἀκόμη δημοσιευθῇ ὁ σχετικὸς νόμος. Βεβαίως πρόκειται περὶ τυπικῆς παραβά-

σεως. Αλλά τὸ ζήτημα εἶναι ἀρκετὰ σεβαρὸν. Καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω τὴν σπουδὴν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τούτου, καίτοι αἱ πρὸς τὸν τύπον γινόμεναι ἐξηγήσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προέβαλλον ὡς λόγον τὴν ἀνάγκην τῆς μυστικότητος. Ποίαν ὅμως μυστικότητα ἐνόει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅταν ἐξηγγέλλετο ἀπὸ μακροῦ τὸ ληφθὲν μέτρον καὶ ὅταν τὸ σιτεμπόριον, παρακαλουθοῦν ἀγρύπνως τὸ ζήτημα, εἶχεν ἤδη πρὸ βῇ εἰς τὰς παραγγελίας του καὶ κατορθώσει οὕτω νὰ καρπωθῇ ὁλόκληρον τὸ ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ δασμοῦ κέρδος;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ σιτεμπόριον δὲν ἐγνώριζεν ἐὰν θὰ ψηφίσωμεν μέσως τὴν αὔξησιν τοῦ δασμοῦ ἢ θὰ ἐπιβάλωμεν αὐτὴν δυνάμει ἐξουσιοδοτήσεως. Διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ παρατηρηθὲν κατὰ τὸν Μάρτιον ἄτοπον, δι' αὐτὸ προέβημεν ἐν σπουδῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος. Πῶς ἄλλως νομίζετε ὅτι ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ;

Γ. Καφαντάρης. Νὰ καταθέσετε Νομοσχέδιον καὶ νὰ ἐφαρμόζετο ὁ νέος δασμὸς ἅμα τῇ καταθέσει.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μὰ ἀφοῦ ἡ Βουλὴ ἀπῄτησε τὴν ἐξουσιοδότησιν; Γνωρίζομεν ὅλοι πόσον ἰσχυρὰ ἦτο ἡ πίεσις τῶν Θεσσαλῶν ἰδίως Βουλευτῶν.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ἀποτελεῖ αὐτὸ δικαιολογίαν, Κύριε Ὑπουργέ, διότι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Βουλῆς. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἰσχυρίζεσθε ὅτι ρυμουλκεῖσθε ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ μάλιστα ἐπὶ τόσων βασικῶν ζητημάτων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐγὼ δὲν κατώρθωσα νὰ ἐννοήσω τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ὑπηγόρευσαν τὴν σπουδὴν αὐτήν.....

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Σᾶς δηλῶ ὅμως ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεβλήθη αὔξησις τοῦ δασμοῦ χωρὶς νὰ περιέλθῃ αὕτη εἰς τὰ θυλάκια τῶν σιτεμπόρων.

Γ. Καφαντάρης Ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ μῆνα Μάϊον, ὁπότε ἐπεβάλατε τὴν αὔξησιν ἡ χωρικὴ παραγωγὴ εἶχε πλέον ἐξαντληθῇ σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου καὶ εἶχε μεταβληθῇ εἰς καταναλωτὴν καὶ ἑπομένως τὸ ἐφαρμοσθὲν μέτρον δὲν ἐπρόκειτο νὰ προστατεύσῃ τὴν παραγωγὴν ἀγοράστριαν πλέον καὶ αὐτὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφηρμόσθη τὸ νῦν δασμολόγιον. Ἆρα μόνον ταμιευτικὸν σκοπὸν εἶχε τὸ μέτρον καὶ οὐδὲν ἄλλο. Ἄξιον σημειώσεως ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸν ἴδιον νόμον περιελήφθη διάταξις δι' ἧς παρείχετο ἐξουσιοδότησις εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς ἐλάττωσιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν ἀλεύρων. Πῶς δικαιολογεῖται τοιαύτη σύγχυσις καὶ ἀντίφασις εἰς τόσον θεμελιώδες κυβερνητικὸν μέτρον δὲν δύναμαι καὶ πάλιν νὰ ἀντιληφθῶ. Συνεχίζων ἀναφέρεται εἰς στατιστικοὺς πίνακας περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ 1928 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἰσχύουσαν τιμὴν τοῦ ἄρτου, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι οὐδεμία σημαντικὴ διαφορὰ ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν δύο τούτων χρονικῶν περιόδων, καθόσον ἡ τιμὴ αὕτη ἐποίκιλε περὶ τὰς δραχμὰς 8.20 κατ' ὀκᾶν ὥστε νὰ μὴ δικαιολογῆται ἡ σπουδὴ καὶ προτροπάδην ἔκδοσις τοῦ διατάγματος περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ. Τοῦτ' αὐτό, προσθέτει, δύναταί τις νὰ ἰσχυρισθῇ καὶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου. Ἡ κατάστασις δηλ. τῶν τιμῶν τοῦ διεθνοῦς σιτεμπορίου σημειώνει μίαν καμπύλην ἀρξαμένην παλαιότερον καὶ ὅταν ἡ Κυβέρνησις εἰσηγεῖτο εἰς τὴν Βουλὴν τὸ μέτρον τῆς ἐλαττώσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου κατὰ τὸ ἑξάμηνον τοῦ 1928 εἶχε παρατηρηθῇ ἐκπεσμὸς τῶν τιμῶν ἐξ ἴσου ἐντόνως πρὸς τὸν σημερινόν. Ὅταν δὲ ἡ Κυβέρνησις εἰσηγεῖτο τὸ μέτρον τῆς ἐλαττώσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ εἶχεν ἀποδοκιμάσει πανηγυρικῶς τὴν τοιαύτην πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἠκούσατε πρὸ ὀλίγου τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῆς Προοδευτικῆς ἑνώσεως ἀναγιγνώσκοντα τοὺς λόγους διὰ τῶν ὁποίων τότε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπάταξε τὴν ἐνέργειαν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐχαρακτήριζεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐμπαιγμὸν τὴν ἔκθεσιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὸν λαὸν νὰ φάγῃ εὐθηνὸν τὸν ἄρτον του ἔστω καὶ ἐπὶ μικρᾷ ζημίᾳ τῆς παραγωγῆς. Ἤδη ὁ ἐμπαιγμὸς αὐτὸς ἐλησμονήθη καὶ ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἐδήλου πρὸ τινων ἡμερῶν ὅτι ὀφείλει ἡ ἀστικὴ τάξις νὰ ὑποστῇ θυσίας τινὰς ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς. Τώρα ποίαν ἐκ τῶν δύο ὁδῶν νὰ ἀκολουθήσωμεν; Ὁμολογοῦμεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς ἀδυναμίαν ἐπιλογῆς. Πάντως εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ σήμερον ἐπιδιωκωμένη προστασία εἶναι μέτρον ἀντίθετον πρὸς τὸ ἐνδεικνυόμενον. Δὲν εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ προστατεύσῃ τὴν παραγωγήν, ἀλλὰ τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως, μέτρον κατ' ἐξοχὴν ἀποτελεσματικόν.—Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἀναγινώκσει ἔκθεσιν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ σίτου καὶ ἀναλύων διεξοδικῶς τὰ πορίσματα αὐτῆς ἄγεται εἰς τὸ συμπέρασμα, περιεχόμενον καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, ὅτι τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως εἶναι τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς, διότι ἐξουδετερώνει τὴν πίεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τῆς παραγωγῆς, κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς ἐξ ἧς προέρχεται, ἀναγκαίως δὲ ὁλόκληρος ὁ ἐπιβληθεὶς δασμὸς περιῆλθεν εἰς τὰ θυλάκια τοῦ ἐμπορίου, καὶ ὅτι τὸ μέτρον τῆς συγκεντρώσεως ἤρκει ἄνευ οἱασδήποτε δασμολογικῆς ἐπιβαούνσεως νὰ προστατεύσῃ ἐπαρκῶς τὴν παραγωγὴν χωρὶς ἐν ταὐτῷ νὰ ἐπιβαρυνθῇ καὶ ἡ καταναλωσις..

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ δασμολογικὴ αὔξησις, ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς καταναλώσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τῆς καταναλώσεως, δὲν θὰ ἦτο τόσον μικρὰ ὅσον εἶναι σήμερον.

Γ. Καφαντάρης. Ποῖον εἶναι τὸ συνολικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ ἡ ἐπιβάρυνσις αὐτή; Κατὰ τὸ παρελθὸν οἰκονομικὸν ἔτος εἴχομεν μίαν εἰσαγωγὴν σίτου 560 χιλ. τόννων. Σπανίως φθάνει ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τόσον μέγα ποσὸν τὸ ὁποῖον ὅμως εἶχε καὶ τὸ εὐχάριστον γεγονὸς ὅτι ἐκάλυψεν ὁλόκληρον τὴν ζημίαν, ἡ ὁποία ὑπελογίσθη ὅτι θὰ προήρχετο ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου. Ἐμειναν δὲ ὑπὲρ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅλαι αἱ ἄλλαι εἰσπράξεις, αἱ προελθοῦσαι ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ φόρου τῶν ἄλλων εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης. Συνεχίζων, λέγει, ὅτι αἱ πληροφορίαι αἱ προερχόμεναι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς παρουσιάζουν μίαν κατάστασιν σχετικῶς μὲ τὴν παραγωγὴν ἀρκετὰ ὀλιβερὰν, συνεπῶς δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ μεγάλη αὕτη εἰσαγωγή, ἀλλ' ἂν δεχθῶμεν μίαν κανονικὴν εἰσαγωγὴν 500 χιλ. τόννων ἔχομεν μίαν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν 220 ἑκατομμρίων.

Ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς συγκεντρώσεως θὰ ἤθελον νὰ ἐπεκταθῇ αὕτη καὶ εἰς ἄλλα εἴδη, διὰ νὰ δίδωνται τὰ προϊόντα ταῦτα εἰς τοὺς καταναλωτὰς εἰς τιμὰς μικροτέρας. Πρὸς τοῦτο ὁ Θεσμὸς τῆς συγκεντρώσεως πρέπει νὰ τροποποιηθῇ. Ἦσαν δὲ πολλὰ τὰ συμπτώματα, τὰ ὁποῖα ὠθησαν τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ὡς καὶ πρότερον εἶπον ἔχει ταμιευτικὸν σκοπόν, ἦτο τὸ σύμπτωμα τῆς πτώσεως τῶν εἰσπράξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ σύμπτωμα ὅτι περιωρίσθη τὸ πλεόνασμα τῶν 300 ἑκατομμυρίων. Διότι ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ ἀποταμιευτικοῦ σκοποῦ θὰ ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ διαθέσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 22 ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου πρὸς ἐλάττωσιν ἀνάλογον τοῦ δασμοῦ ἄλλων προϊόντων, ὡς εἶναι ὁ καπνός, ὅστις ἀνταγωνίζεται τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἡσταφίς. Αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ μὴ νομισθῇ ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ὑπὲρ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἦτο καλὸν νὰ κάμῃ ἐπ' αὐτοῦ καθαροτέρας δηλώσεις. Δὲν θὰ τὴν κατέκρινον δι' αὐτό, ἀλλὰ τὴν κατακρίνω διότι δὲν ἐφαρμόζει πολιτικὴν αὐστηρὰν οἰκονομίας μέχρις ὅτου ἀνδρωθῇ ἡ παραγωγή, ἀλλ' ἐπεδόθη εἰς τὴν ἱκανοποίησιν ἀναγκῶν ἐπιδεκτικῶν ἀναβολῆς. Ἡ πολιτικὴ τῶν αὐστηρῶν οἰκονομιῶν εἶναι ἡ μόνη ἐπιβεβλημένη κατὰ

τὴν παροῦσαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα εἰς τόσον σκληρὸν κλυδωνισμόν.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι κατεβλήθη μεγάλη προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν ἀγορευσάντων καὶ μάλιστα ἐκ μέρους τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ προοδευτικοῦ κόμματος νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ τῆς κριθῆς εἶχε χαρακτῆρα ἀποταμιευτικόν. Ὑποθέτω ὅτι ἡ προσπάθεια αὕτη δὲν ἔπεισε κανένα. Ἡ αὔξησις τοῦ δασμοῦ τῆς κριθῆς γίνεται ὑπὲρ τῆς προστασίας αὐτῆς, διότι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπῆλθε διατάραξις τοῦ ἰσοζυγίου παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως, ἥτις διατάραξις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πτῶσιν τῆς τιμῆς αὐτῆς εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ τῆς λήψεως προστατευτικῶν ὑπὲρ αὐτῆς μέτρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν σπουδαιότερον ρόλον παίζει ἡ αὔξησις τοῦ δασμοῦ. Εἰς ὅλας τὰς χώρας ἔχουν μεγαλύτερον δασμὸν τοῦ ἰδικοῦ μας. Ἡ προστασία αὕτη εἶναι περισσότερον ἐπιβεβλημένη εἰς ἡμᾶς διότι ὑπάρχουν εἰδικοὶ λόγοι: Εἶναι οὗτοι ἡ νεαρὰ ἡλικία τῆς σιτοκαλλιεργείας καὶ αἱ ἀτέλειαι τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἔχουν. Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ ἄλλα μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς σιτοπαραγωγῆς, τὸ καλύτερον τῶν ὁποίων εἶναι νὰ μὴ ἐπιβαρύνεται ἀπ' εὐθείας ὁ καταναλωτής. Ἀλλὰ ἄραγε ἡ Κυβέρνησις σαφῶς ἔδειξε τὴν προτίμησίν της εἰς ἐκεῖνα τὰ μέτρα τῆς προστασίας τὰ ὁποῖα δὲν θίγουν τὴν κατανάλωσιν. Ὅλη ἡ κίνησις διὰ νὰ γίνῃ καλλιτέρα καὶ περισσοτέρα ἡ παραγωγὴ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς αὐτὰ τὰ μέτρα τείνει νὰ προστατεύσῃ τὴν παραγωγὴν χωρὶς νὰ βαρύνῃ τὴν κατανάλωσιν. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένει μὲ τὴν συγκέντρωσιν καίτοι κατηγορήθη. Ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο σήμερον δὲν εἶναι ἀρεστὸν διότι ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἄνευ τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ εἶναι τόσον μεγάλη ὥστε θὰ προέλθουν μεγάλαι συγκεντρώσεις ἀφ' ἑτέρου ἡ παραγωγὴ εἶναι μεγάλη καὶ ὑπάρχουν πλεῖστα ἀποθέματα. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον δὲν ἀρκεῖ μόνον συγκέντρωσις καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ ζητήσωμεν τὴν θυσίαν ταύτην ἀπὸ τὴν κατανάλωσιν. Ἀλλ' ἡ θυσία αὕτη εἶναι μικρὰ ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου σήμερον εἶναι μικροτέρα ἀπὸ ὅ,τι ἦτο πρότερον, ὡς ἐπίσης εἶναι μικρότερος καὶ ὁ τιμάριθμος συνεπῶς δὲν εἶναι ἴδιαι αἱ τιμαὶ αἱ ὁποῖαι ἦσαν ὅτον ἐλαττώσωμεν τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου. Τὴν δὲ θυσίαν ταύτην θὰ τὴν κάμωμεν μικροτέρον διὰ τῆς ἀναμίξεως. Ἄλλως τε νομίζομεν ὅτι ὁ γεωργὸς ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν θυσίαν ταύτην ἀπὸ τὴν κατανάλωσιν διότι προσέφερε καὶ αὐτὸς θυσίας. Ὁ κ. πολιτευτὴς Εὐρυτανείας προσεπάθησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ταμιευτικός. Καὶ μὲ ἠρώτησε διατί ἐξεδόθη τὸ διάταγμα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου. Τοῦτο συνέβη διότι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφάνθη ὅτι δύναται νὰ δημοσιευθῇ τὸ διάταγμα, τοῦτο δὲ μὲ συνέφερε διότι οἱ σιτέμποροι ἐπωφελήθησον τῆς εὐκαιρίας καὶ ἔκαμον ἀθρόον ἐκτελωνισμόν. Ἀλλὰ αὐτὸν τὸν ἐκτελωνισμὸν δὲν ἄφησα νὰ τὸν ὠφεληθοῦν οἱ σιτέμποροι διότι ἐξέδωσα τὸ διάταγμα καθ' ἣν ἐποχὴν δὲν τὸ ἐπερίμενον.

Γ. Καφαντάρης. Κατὰ τὸν Μάρτιον ἐζητήσατε ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ σίτου ἐνῷ δὲν ὑπῆρχεν καμμία ἀνάγκη.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Δὲν τὴν ἐζητήσαμεν ἡμεῖς, οἱ βουλευταὶ τὴν ἐζήτησαν. Τὸ Διάταγμα ἐξεδόθη μετὰ μεγίστης μυστικότητος ὅση οὐδέποτε ἄλλοτε ἐσημειώθη. Ἐλέχθη προσέτι ὅτι ηὐξήθη ὁ δασμὸς κατὰ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἔχουν οἱ παραγωγοὶ εἰς χεῖρας των σίτον ἀλλὰ ἔχουν οἱ ἔμποροι. Τοῦτο εἶναι ἀνακριβὲς διότι δὲν ἔχουν οἱ ἔμποροι σίτον. Ἐλέχθη ἐπίσης ὅτι ἔχομεν ταμιευτικὸν σκοπὸν διότι ἐζητήσαμεν τὸν δασμὸν εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε πέσει πολὺ ἡ τιμὴ τῆς λίρας. Ἀλλὰ δὲν εἴχομεν καμμίαν βίαν νὰ αὐξήσωμεν τὸν δασμόν, τὸ ἐκάμαμεν μόνον μόλις ἐπῐσθημεν ὅτι ἡ πτῶσις τῆς τιμῆς ἦτο παγία. Ἐλέχθη ἐπίσης ὅτι προπρωτον σύμπτωμα ἀνησυχίας τῆς Κυβερνήσεως ἦτο ἡ πτῶσις τῶν εἰσπράξεων. Ἀλλ' ἡ πτῶσις αὕτη παρετηρήθη ἐκ τῆς μειώσεως τῆς εἰσαγωγῆς δημητριακῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων. Δὲν ὑπῆρχε συνεπῶς λόγος ἀνησυχίας. Εἶπεν ἐπίσης ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος ὅτι ἑτέρα ἀπόδειξις τοῦ ταμιευτικοῦ τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ὅτι δὲν ἐσπεύσαμεν νὰ μειώσωμεν ἀναλόγως τὸν δασμὸν ἄλλων εἰδῶν. Δὲν ἐπερέρομεν τὴν ἐλάττωσιν πρῶτον διότι δὲν εἶναι βέβαιον ἂν θὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολὺ ἡ αὔξησις τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου καὶ δὲν εἶναι συντελεστικὸν διὰ μίαν φορολογικὴν κατάστασιν νὰ μεταβάλωμεν τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς τώρα διὰ νὰ τὴν μεταβάλωμεν ἐκ νέου μετ' ὀλίγον καιρόν. Ὡς πρὸς τὰ λεχθέντα περὶ ἐπιβαρύνσεως τοῦ καταναλωτοῦ, οὔτως δὲν ἐπιβαρύνεται σχεδὸν μὲ τίποτε, διότι ἂν μεταβάλωμεν τὸν δασμὸν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἀπὸ 15 εἰς 14 θὰ ἔχωμεν μίαν μείωσιν διὰ τὰ φασόλια 13 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, διὰ τὸν βαλκάλεν 9 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν κλπ. μὲ αὐτὰς δὲ τὰς ἐλαφρύνσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας οὔτε κἂν θὰ ἐπωφελεῖτο ὁ καταναλωτὴς ἀλλὰ θὰ ἐπωφελεῖτο ὁ παντοπώλης, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ἀφῄρει ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν 170 ἑκατομ.

Ἐὰν ἔχωμεν καὶ ταμιευτικὰ τινα ἀποτελέσματα δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ τὰ κλωτσήσωμεν. Ἐλέχθη ὅτι ὑπῆρχε πρόθεσις περὶ τούτου διὰ νὰ κερδίσωμεν ταμιευτικῶς ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι ἐχάσαμεν καὶ 48 ἑκατομ. Ἐφέτος ἐν σχέσει μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τοῦ κ. Ζαβιτζιάνου θὰ εἰσπράξωμεν ὀλιγώτερα τῶν ὅσων εἰσεπράξαμεν πέρυσι καὶ δὲν βλέπω τὸν λόγον διατί νὰ μὴ κρατηθῇ ἡ διαφορὰ αὐτὴ τοῦ φόρου πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν τοῦ ἰσοζυγίου ἀντὶ νὰ τὰ πετάξωμεν ἢ νὰ κατεβάσωμεν τὴν μεταλλικὴν δραχ. ἀπὸ 15 εἰς 14. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κριθὴν αὐξάνομεν κατὰ λεπτὰ 26 κατὰ κιλόν, ἀλλ' ἐφέτος δὲν θὰ εἰσαγάγωμεν κριθήν, ἑπομένως δὲν θὰ εἰσπράξωμεν τίποτε. Τὸ ἴδιον δύναται νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τὴν βρώμην λόγῳ τῆς πλουσίας παραγωγῆς, ἀλλὰ ἂν εἰσαχθοῦν ὅσα εἰσήχθησαν καὶ πέρυσι δὲν θὰ εἰσπράξωμεν περισσότερα τοῦ ἑνὸς ἑκατομ. 300 χιλ. δραχ.

Ι. Κούνδουρος. Ἐνδεχόμενον ὅμως νὰ χρησιμοποιήσῃ μεγαλύτερα ποσὰ ἡ κτηνοτροφία.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. Οἰκονομ.). Δὲν τὸ πιστεύω. Ταμιευτικὸν σκοπὸν δὲν ἔχομεν κρατοῦντες τὴν φορολογίαν. Ἀπεδείχθη ὅτι ἔχομεν προστατευτικὸν σκοπὸν τῆς παραγωγῆς. Ἐλέχθη ὅτι ἐθέσαμεν φορολογίας. Ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν ηὔξησε τὸ φορολογικὸν βάρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Λέγοντες ὅμως φορολογικὸν βάρος ἐννοοῦμεν τὸ συνολικὸν βάρος, τὸ δὲ βάρος τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι τὸ ηὐξήσαμεν διότι πρέπει κατὰ φυσικὸν λόγον νὰ ὑπολογισθοῦν καὶ αἱ γενόμεναι μειώσεις γεωργικῆς παραγωγῆς κλπ. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἡμεῖς ἐπεβαρύναμεν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ θὰ ἦτο τοῦτο ἐκτὸς τῶν πραγμάτων καὶ μάλιστα νὰ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν ὅστις εἶναι ὁ μόνος Ὑπουργὸς ὁ ὁποῖος ἔβαλε τοὺς περισσοτέρους φόρους διὰ τοὺς ὁποίους ἄλλως τε ἡμεῖς ἤλπιζε τὸν ἐπῆραμεν διὰ τὸ θάρρος του. Ἀλλὰ πῶς ἔχει τὸ δίκαίωμα τὸν μὲν δασμὸν τοῦ σίτου ἐκεῖνος νὰ τὸν αὐξάνῃ ἀπὸ 62 λεπτὰ εἰς 156 καὶ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ συγκρατήσωμεν μίαν προστατευτικὴν διαφοράν; Εὔπατε, κ. ἀρχηγὲ τῶν Προοδευτικῶν, ὅτι ἄλλα λέγομεν τὴν μίαν φορὰν καὶ ἄλλα τὴν ἄλλην. Ἀλλὰ εἰς τὸν σίτον δὲν εἴχαμεν δύο πολιτικὰς ὡς ἰσχυρισθῆτε. Ὅταν ἦτο ὑψηλὰ ὁ σῖτος ἐκάμαμε τὴν ἔκπτωσιν, ὅταν ἔπεσε τὴν ἤραμεν. Οὔτε δύναται νὰ ὑποστηριζῇ κανεὶς ὅτι ὅταν μεταβάλλονται αἱ περιστάσεις καὶ προϋποθέσεις δὲν πρέπει νὰ μεταβάλῃ κανεὶς κατεύθυνσιν. Ἐὰν θέλωμεν ἡμεῖς νὰ εὕρωμεν ἀντιφάσεις, δυνάμεθα εὐκολώτερον νὰ εὕρωμεν εἰς ἄλλην οἰκονομικὴν πολιτικήν. Καὶ σᾶς λέγομεν μίαν ἰδικήν σας. Τὸ κυμαινόμενον χρέος ἐλέγατε πρέπει νὰ ἀποσβένυται μὲ 150 ἑκατομ. ἐτησίως. Καὶ ὅμως σεῖς ὁ ἴδιος

τὴν ἑπομένην χρῆσιν ἀνεβιβάσατε τὴν ἐτησίαν ἀπόσβεσιν εἰς 300 ἑκατομ. καὶ ὅταν μάλιστα τοῦτο ἠλαττώθη κατὰ 1100 ἑκατομ. Καὶ τοῦτο διότι ἤλλαξαν αἱ περιστάσεις. Καὶ θὰ ἠρώτα τις, κατὰ ποῖον τρόπον αἱ ἰδικαί σας μεταβολαὶ εἶναι συγγνωσταὶ καὶ αἱ ἰδικαί μας εἶναι ἀνάσιμοι.

Γ. Καφαντάρης. Τὸ ζήτημα, λέγει, εἶναι ἐξηντλημένον ἀπολύτως. Καὶ εἶναι ἀπαδεδειγμένον ὅτι, ἡ ἀντίφασις ὑπάρχει, διότι, ἐνῶ αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἦσαν αἱ ἴδιαι, ἐπηκολούθησεν αἴφνης ἡ δασμολογικὴ μεταβολή, ἀποβλέπουσα συνεπῶς εἰς σκοποὺς ταμιευτικούς. Ἀλλὰ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νομολογῶν, ὅπως ἄλλοτε εἶπε καὶ εἰς τὸν τύπον (ἀναγινώσκει).

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐτὸ εἶναι ἀπόσπασμα κριτικῆς. Ἐγὼ εἶπα ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ σίτου δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ.

Γ. Καφαντάρης. Ἡ περικοπὴ εἶναι ἀπὸ τὰς δηλώσεις σας (ἀναγινώσκει).

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν τὰ λέω ἐγὼ αὐτά, τὰ λέγει ἡ «Καθημερινή».

Γ. Καφαντάρης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις δύναται, μεριμνῶσα διὰ τὸ ἰσοζύγιον νὰ λαμβάνῃ τὰ προσήκοντα μέτρα. Ἐγὼ ἄλλως τε καθώρισα ὡς βάσιν τὴν πολιτικὴν αὐτὴν καὶ ἐπέβαλα φόρους, διότι ἦτο ὁ μόνος τρόπος ἐξασφαλίσεως τοῦ ἰσοζυγίου. Ἀλλὰ εὗρον καὶ τρία δισεκατομμύρια ἔλλειμμα καὶ ἐκάλυψα τοῦτο, ὄχι ὅμως πρὸς ταμιευτικὴν πολιτικήν. Δὲν εἶπα ἐγὼ ποτὲ ὅτι προστατεύω τὴν παραγωγὴν καὶ ὑπ' αὐτὸ τὸ πρόσχημα νὰ ἐπιβάλω φόρους. Μὴ λησμονῆτε, τονίζει, ὅτι οὐδεὶς ἄλλος Ὑπουργὸς εὗρεν ἔλλειμμα 3 δισεκατομμυρίων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Οὐδέποτε ἦτο τοιοῦτον ἔλλειμμα διότι ἂν ἦτο σᾶς ἐρωτῶ πῶς ἐκαλύφθη;

Γ. Καφαντάρης. 1500 ἑκατομμύρια ἦτο τὸ ἔλλειμμα τῆς χρήσεως 1926-27 καὶ 800 ἑκατομμύρια ὑποχρεώσεις ἀνειλημμέναι.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πῶς ἐκαλύφθη;

Γ. Καφαντάρης. Διὰ τῆς μειώσεως τῶν δαπανῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. τῶν Οἰκ.) Τοῦ παρελθόντος τὸ ἔλλειμμα θὰ καλυφθῇ διὰ τῆς μειώσεως τῶν δαπανῶν. Τὸ ἔλλειμμα τῶν παρελθουσῶν χρήσεων δὲν ἦτο μεγαλύτερον τῶν 600 ἑκατομμυρίων καὶ τῆς νέας χρήσεως ἐπριβλέπετο ἔλλειμμα 500 ἑκατομμυρίων καὶ ἐκαλύφθη διὰ φόρων 1100 ἑκατομμυρίων.

Γ. Καφαντάρης. Κάμετε σύγχυσιν. Τὸ δάνειον τῶν ἐλλειμάτων ἐκαλύφθη διὰ τοῦ δανείου τῶν 3 ἑκατομμυρίων λιρῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκον.). Καὶ ὅμως ἐπερίσσευσαν 630 ἀκόμη ἑκατομμύρια.

Γ. Καφαντάρης. Ἡ προγενεστέρα χρῆσις εἶναι χάος μὲ 1 1)2 δισεκατομμύριον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. Οἰκον.) Ὅλαι μαζὶ αἱ χρήσεις.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν τὸ ἄθροισμα τῶν προηγουμένων χρήσεων, διότι ἐκαλύφθη διὰ τοῦ δανείου τῶν ἐλλειμμάτων. Εἴχομεν κενὰ προηγουμένης διαχειρίσεως 1500 ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα μαζὶ μὲ τὴν κάλυψιν τῶν νέων ὑποχρεώσεων ἀνεβίβαζαν τὸ ἔλλειμμα εἰς 2 1)2 δισεκατομμύρια δραχμῶν καὶ πλέον. Αὐτὸ εἴχομεν νὰ καλύψωμεν καὶ ἤλθομεν μετὰ θάρρους εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἴπομεν ὅτι πρέπει νὰ συρῇ ὁ τόπος εἰς ἀσφαλὲς ἔδαφος καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ταμειακῆς ἐκείνης πολιτικῆς ἦσαν ὅτι εἴχομεν περισσεύματα καὶ ἤλθεν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἰσορροπίαν, ἀλλ' ἐνῶ διεκηρύχθη ὅτι ἐπεβλήθησαν κολοσσιαῖα βάρη εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν λέγει ὅτι δὲν ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν νὰ τὰ ἐλαττώσῃ. Ἀλλὰ εἶναι παράδοξον ὅτι ἡ ἐλάττωσις δύναται νὰ νοηθῇ μόνον ὡς συνέπεια προεκλογικῆς ὑποσχέσεως καὶ ὄχι ἐπιβεβλημένη πρὸς τὴν κοινωνίαν ὑποχρέωσις. Ἀλλ' εἶναι προφανὲς ὅτι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν περισσευμάτων ὑπάρχει ὑποχρέωσις πρὸς ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας ἐφόσον ἀναγνωρίζει ἡ ἰδία ἡ Κυβέρνησις ὅτι τὸ φορολογικὸν βάρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι δυσβάστακτον. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὑπεσχέθη περισυλλογὴν καὶ οἰκονομίας. Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἰσχυριζόμεθα εἶναι ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἔχῃ περισσεύματα ὀφείλει ἀντὶ νὰ διαθέτῃ εἰς δαπάνας, νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς φειδοῦς καὶ τῆς περισυλλογῆς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομ.) Δηλαδὴ ἰσχυρίζεσθε ὅτι ἐνεκαινιάσαμεν πολιτικὴν σπατάλης καὶ ὅτι ἐγκατελείψαμεν τὴν πολιτικὴν τῆς περισυλλογῆς.

Γ. Καφαντάρης. Ὅταν ἔχομεν 2 δισεκατομμύρια περισσεύματα καὶ τὰ διαθέτομεν δὲν εἰμπορεῖτε νὰ εἴπητε ὅτι ἐτηρήθη αὐστηρῶς ἡ πολιτικὴ τῆς φειδοῦς καὶ τῶν οἰκονομιῶν. Σεῖς εἴπατε ὅτι τὰ 2 χιλιάδες ἑκατομμύρια εἶναι ὑστερήματα ἐξ ὑποχρεώσεων. Διατὶ δὲν φοβεῖσθε μήπως, ἐξαντλουμένων αὐτῶν, δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀναπληρώνωνται αἱ νέαι ἀνάγκαι εἰμὴ διὰ προσφυγῆς εἰς φορολογίας; Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ εἶναι προφανὲς ὅτι ἐμπνέει κίνδυνον νέων ἐλλειμμάτων καὶ ἡ ὅλη διαχείρισις ἐμπνέει καὶ ἐμποτίζει τὸ πνεῦμα τῆς σπατάλης καὶ ὄχι τῆς περισυλλογῆς. Καὶ κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῶν περισσευμάτων ἔπρεπε μᾶλλον κάθε δαπάνη νὰ διατεθῇ διὰ τὴν τόνωσιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, συνεχίζει, κατελόγισεν ἀκόμη ὅτι δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλῶ περὶ ἐπιβολῆς φόρων καὶ ὅτι δὲν ἦμην ἐνδεδειγμένος νὰ ἐπικρίνω τὴν Κυβέρνησιν διὰ μεταστροφὰς γνωμῶν διότι καὶ ἐγὼ ἐξεδήλωσα ἀντιφάσεις. Ἀνέφερεν ἓν παράδειγμα ἀντιφάσεως. Εἶχον εἰπῇ ἐγὼ ὅτι θὰ διέθετον 150 ἑκατομμύρια ἐτησίως διὰ τὸ κυμαινόμενον χρέος καὶ κατόπιν διέθεσα 300 ἑκατομμύρια εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Ἀλλ' ὅταν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1927—28 προῆλθον εἰς μίαν σύμβασιν μετὰ τῆς Τραπέζης καὶ τῆς εἶπα ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων προβλέψεων ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταβάλω διὰ τὴν χρῆσιν αὐτὴν περισσότερα τῶν 150 ἑκατομμυρίων. Αὐτὸ ἦτο μία προσωρινὴ ρύθμισις καὶ ὅταν συνήφθησαν τὰ δάνεια καὶ ἐρρυθμίσθη ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ ηὐξήσαμεν τὸ ποσόν. Ἐγὼ δὲν ἔχω λόγον νὰ εἴπω εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ διατηρήσῃ τὸν πρόσθετον δασμὸν τοῦ σίτου ἐὰν τὸν κρίνῃ ἀναγκαῖον. Ὅταν ἡμεῖς ἄλλοτε ἐξησφαλίσαμεν τὸ περίσσευμα τῶν 60 ἑκατομμυρίων τοῦτο ἦτο ἔργον προνοίας καὶ ἡ πρόνοια αὕτη δὲν ἦτο ἀνωφελής, διότι ἄνευ αὐτῆς ἡ παροῦσα Κυβέρνησις θὰ ἐπέβαλλε φόρους. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις σήμερον, ὡς ἰσχυρίζεται, δὲν ἔχει ἀνάγκην 250 ἑκατομμυρίων, καὶ ἐρωτᾶται, διατὶ ἐπιμένει εἰς τὴν διατήρησιν τῆς φορολογίας; Ἐὰν ἔχετε πεποίθησιν, τονίζει, εἰς τὸ ἰσοζύγιον ἔχετε καθῆκον νὰ ἀποσύρητε τὸ ἔσοδον αὐτὸ ἐλαφρύνοντες τὸν λαὸν ἀφοῦ μάλιστα ἔχει καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς προστασίας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Συνομολογεῖτε ἐὰν αὐξηθῇ ἡ τιμὴ τοῦ σίτου νὰ καταργήσωμεν τὴν φορολογίαν;

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ νομίζω ὅτι δὲν ἠμπορεῖ τὸ Κράτος ἐὰν ἔχῃ ἐξησφαλισμένον τὸ ἰσοζύγιόν του νὰ ἐπιβάλῃ φόρους οὔτε δὲ ἐὰν δὲν τὸ ἔχῃ ἐξησφαλισμένον ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλῃ. Ἐὰν ἔχετε πεποίθησιν ὅτι ὁ προϋπολογισμός σας ἴσταται ἐπὶ ἀσφαλοῦς ἐδάφους δὲν ἠμπορεῖτε νὰ αὐξήσετε τὸ βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα ἐξ ἄλλου νὰ μὴ διατηρήσητε τὴν φορολογίαν ἐὰν κινδυνεύῃ ὁ προϋπολογισμός σας. Ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις νὰ ἐλατώσητε τὴν μεταλλικὴν δραχμὴν θὰ εὕρετε ἀπὸ ποίαν κοινωνικὴν τάξιν θὰ ἀφαιρέτητε τὸ βάρος.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Εἴπομεν ὅτι ἡ φορολογία εἶναι διαρκείας ἀβεβαίας, ἔχει δὲ προστατευτικὸν χαρακτῆρα.

Γ. Καφαντάρης. Ἐὰν δὲν προβλέπετε ὅτι θὰ ἐλατώσητε τὴν φορολογίαν γρήγορα ἔχετε ὑποχρέωσιν νὰ κάμητε ἀντίστοιχον ἐλάττωσιν ἀπὸ ἄλλα φορολογικὰ βάρη. Ἐγκαλοῦμαι συνεχίζει, διαρκῶς διότι ἔθεσα φόρους. Οἱ ἐγκαλοῦντες ὅμως ἐκαρπώθησαν τοὺς φόρους αὐτούς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπιλέγει, σεῖς δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ κρατῆτε ἐν ἰσχύι φόρους προσθέτους ἐφόσον, ὡς λέγετε, ἔχετε ἐξησφαλισμένον τὸ ἰσοζύγιον.

Ὁ κ. **Κ. Ἀλαβᾶνος.** λέγει ὅτι ἐζήτησε τὴν διαγραφὴν ἀπὸ τὴν φορολογικὴν μείωσιν τοῦ πυρετικοῦ νατρίου ἰσχυρισθεὶς ὅτι τοῦτο ὄχι μόνον τραυματίζει τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἀλλὰ καὶ χρησιμοποιεῖται ἀπεκλειστικῶς εἰς νοθείαν ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ.

Β. Δεληγιάννης. (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἡ τροπολογία αὕτη εἶναι δικαία καὶ γίνεται δεκτή.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης.** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ τονίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς σιτοκαλλιεργείας ἐφόσον μόνον ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Κερκύρας ὑπεστηρίχθη τὸ παράδοξον αὐτὸ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ σιτοκαλλιέργεια. Θὰ περιορισθῶ μόνον ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅτι ἡ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως νὰ τονώσῃ τὴν σιτοκαλλιέργειαν ὑπῆρξε βεβαίως ἡ συγκέντρωσις, ἀλλ' αὐτὴ ἦτο ἀδύνατον νὰ λειτουργήσῃ ἐὰν δὲν συνοδεύεται συγχρόνως ἀπὸ μίαν αὔξησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ. Διότι πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ χωρικὸς διὰ νὰ καλύψῃ τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν τιμὴν σίτου κυμαινομένην μεταξὺ 6 καὶ 7 δραχμῶν. Ἄνευ τῆς τιμῆς αὐτῆς δὲν δύναται νὰ καλλιεργήσῃ. Ἡ τιμὴ τῆς συγκεντρώσεως δὲν δύναται διὰ λόγους τεχνικοὺς νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῆς τιμῆς τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖ ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πλέον τὸν δασμὸν καὶ τὰς δαπάνας τῆς μεταφορᾶς. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη λοιπὸν νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν τιμὴν αὐτήν. Ἀλλὰ μὲ τὴν σημερινὴν τιμὴν σίτου ἂν δὲν εἴχομεν τὸν δασμὸν θὰ κατηρχόμεθα κάτω τῶν 6 δραχμῶν. Ἐσκέφθημεν πρὸς στιγμὴν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπιβολῆς τοῦ δασμοῦ εἰσαγωγῆς νὰ ἐξαγοράσωμεν σῖτον ἀκριβώτερον.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο δυσχερὲς καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθημεν νὰ προσφύγωμεν εἰς τὸν συνδυασμὸν αὐτόν. Ἀναπτύσσει ἀκολούθως τὰς γενομένας ὑπ' αὐτοῦ δεκτὰς τροπολογίας.

Κατόπιν ἐρωτήσεως τοῦ κ. **Π. Δεβαντῆ** ὁ κ. **Β. Δεληγιάννης** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), ἀναπτύσσει τοὺς λόγους δι' οὓς διετυπώθη ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 καὶ ἐξηγεῖ ὅτι τὸ ἄρθρον 1 ἀφορᾷ τὴν μουστάρδαν, τὸ ἄρθρον 3 τὰ καρφιὰ βελόνες κλπ., τὸ ἄρθρον 4 συσσωρευτάς.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΑΛΑΒΑΝΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Θ. Κολιαλέξης
Δ. Μέλφος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'

Δευτέρας 23 Ἰουνίου 1930.

Ὥρα 5. μ. μ. ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. **Κ. Ἀλαβᾶνος,** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται εἶτα τὰ ἑξῆς:

Ἡ προσφυγικὴ γενικὴ συγκέντρωσις διαμαρτύρεται διὰ τὴν σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς κύρωσιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν καὶ παρακαλεῖ ἀμφότερα τὰ Νομοθετικὰ Σώματα νὰ προστατεύσωσι τὰ δίκαια τῶν προσφύγων.

Τὰ τέσσαρα σωματεῖα τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, ἤτοι ὁ Σύνδεσμος Κτηματιῶν μὴ ἀνταλλαξίμων Κωνσταντινουπολιτῶν, ὁ Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτῶν τῆς Κοινότητος Καλλιθέας καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν παρακαλοῦσιν ὅπως ἡ Κυβέρνησις μὴ προβῇ εἰς οὐδεμίαν τροποποίησιν τῆς θέσεως αὐτῶν κατὰ τὴν ψήφισιν τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συμβάσεως.

Ὁ προσφυγικὸς κόσμος Ἡρακλείου Κρήτης, Βόλου, Σερρῶν, Χαλκίδος, Θεσσαλονίκης, Καλαμῶν, Ἀγρινίου, Καβάλλας καὶ ἡ Ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ προσφύγων Ἀθηνῶν διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Α. Σπηλιάδης*** καὶ ***Ν. Συριόπουλος*** καταθέτουσιν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Μυρτιᾶς τοῦ νομοῦ Ἠλείας, δι' ἧς οὗτοι ζητοῦν τὴν παροχὴν μικροπροθέσμων δανείων.

Ὁ Σύλλογος ἀστῶν προσφύγων Βερροίας ζητεῖ τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῶν ἐνταλμάτων τῆς Ε.Α.Π.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Πολυχρονάκης*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν Συλλόγων Ἡρακλείου Κρήτης ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων Ἥστερν.

Οἱ κάτοικοι Λεβαδείας, Καναλίων Καρδίτσης, Βάρδας, Μάκρης καὶ Μαρακώμης ζητοῦν τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως διὰ τὴν παντελῆ καταστροφὴν τῆς καλλιεργείας των ἐκ τῆς βροχῆς καὶ χαλάζης.

Οἱ φορολογούμενοι φόρου οἰκοδομῶν Καζακλὰρ διαμαρτύρονται διὰ τὴν παράνομον ἐγγραφὴν των εἰς τοὺς καταλόγους τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τοῦ 1926 καὶ ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν ἀνωτέρου ὑπαλλήλου πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος.

Οἱ δημοδιδάσκαλοι διαφόρων κατηγοριῶν τῆς Μεγαλοπόλεως ζητοῦν τὴν προαγωγήν των.

Ὁ φιλόλογος Ἀρ. Ταβουλάρης ζητεῖ τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως διὰ τὴν ἵδρυσιν Ἑλληνικοῦ Λυκείου ἐν Παρισίοις.

Ὁ ἐργολάβος τῆς κατασευῆς τῆς γεφύρας Πρέσπας Κ. Καρτοῦζος διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ μηχανικοῦ Φλωρίνης, μὴ παραλαμβάνοντος τὴν ὑπ' αὐτοῦ συντελουμένην ἐργασίαν.

Οἱ πρόσφυγες Ἕλληνες ὑπήκοοι Ἀθηνῶν, Χίου ζητοῦν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποζημίωσίν των συμφώνως τῷ σχετικῷ ἄρθρῳ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων :

1) «Περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς κριθῆς καὶ τῆς βρώμης», καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3598 καὶ 4382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ κριθῆς καὶ βρώμης καὶ ἄλλων τινῶν μεταβολῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ὁ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς δασμὸς τῶν εἰς τὰς ἑπομένας κλάσεις τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς περιλαμβανομένων εἰδῶν ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

	Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς τὰ 100 χιλιόγραμμα	
	Μέγιστος	Ἐλάχιστος
Κλάσις 7η Κριθὴ	6	5
Κλάσις 7η Βρώμη	6	5

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένη δασμολογικὴ αὔξησις δύναται νὰ καταργηθῇ ἢ μειωθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ηὐξημένοι δασμοὶ οἱ ἐπιβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1, 3, 4, πλὴν τῆς παραγράφου 2, 6 (μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς κλάσεως 190) 7, 8 καὶ 10 τοῦ νόμου 4608 τῆς 2 Μαΐου 1930 «περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινων εἰδῶν τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων ὅσα ἐτέλουν ὑπὸ τελωνισμόν, εὑρίσκοντο ἐν ἀποταμιεύσει ἢ ἀποδεδειγμένως εὑρίσκοντο ἐν πλῷ ἢ ἐφορτώθησαν εἰς ξένον λιμένα δι' Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, μὴ ἔχοντος ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου. Ἐὰν εἰσεπράχθησαν ηὐξημένοι δασμοὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, δικαιολογεῖται ἡ ἐπιστροφὴ τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 3341 τοῦ 1925 ἐπιβληθὲν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πρόσθετον τέλος 3 ο/ο ἐπὶ πάντων τῶν διὰ τοῦ Τελωνείου Θεσσαλονίκης εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἐξαιρεῖται τῆς δυνάμει τοῦ νόμου 4319 τοῦ 1929 ἐνεργηθείσης διὰ διατάγματος συμμέτρου περικοπῆς.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐπεκταθῇ τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 4113 τοῦ 1921 εἰσπραττόμενον δικαίωμα καὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων διὰ τοῦ Τελωνείου Σιδηροδρομικῶν Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διὰ τῆς ἀκροτελευτίου διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς τῆς 1)3 Ἰουνίου 1927 τεθέντος εἰς ἰσχὺν νόμου νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ νόμου 602 τοῦ 1915 περὶ συνεταιρισμῶν καὶ τροποποιήσεως δασμολογικῶν τινων νόμων» τασσομένη ἑξάμηνος προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους Ἰουλίου 1929.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, δύναται νὰ καταργηθῇ ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένη αὔξησις δασμοῦ τῆς κριθῆς εἰδικῶς διὰ νήσους ἐν αἷς χρησιμοποιεῖται πρὸς ἀρτοποίησιν ἡ κριθὴ ἐφ' ὅσον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἤθελε κρίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος ἐπαρκὴς πρὸς προστασίαν τῆς ἐν ταῖς νήσοις ταύταις παραγωγῆς. Τὴν τοιαύτην τοπικὴν μείωσιν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῆς κριθῆς συνοδεύει ἀναγκαίως ἄλλη αὔξησις φόρου καταβαλλομένη κατὰ τὴν ἐκτὸς τῆς νήσου μεταφορὰν καὶ ἐξαγωγὴν κριθῆς.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3598 καὶ 4382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Κατὰ πᾶσαν εἰσαγωγὴν σίτου καὶ ἀλεύρων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀφείλει ὁ εἰσαγωγεὺς νὰ προσάγῃ εἰς τὰς οἰκείας τελωνειακὰς ἀρχὰς διατακτικὴν τῆς κατὰ τὸν νόμον 3598, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 4382, Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἔνδειξιν ἀγορᾶς ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀναλόγου ποσοστοῦ ἐγχωρίου σίτου τῆς Συγκεντρώσεως.

2. Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσοστὸν ὑποχρεωτικῆς ἀγορᾶς ἐγχωρίου σίτου καθορίζεται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης Συγκεντρώσεως καὶ εἶναι πάγιον μέχρι τῆς λήξεως τῆς Συγκεντρώσεως τοῦ ἑπομένου ἔτους, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει ἀνώτερον τοῦ 25 ο/ο ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ποσοτήτων.

3. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ καθορίζῃ τὸ ποσοστὸν τοῦτο κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἐξάντλησιν τῶν συγκεντρουμένων ἑκάστοτε ποσοτήτων ἐγχωρίου σίτου, λαμβάνουσα πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψει τὰ ποσὰ εἰς ἃ ἀνῆλθεν ἡ ἐξαγορά, τὰς εἰσαχθείσας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ποσότητας σίτου καὶ ἀλεύρων καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐν τῇ Χώρᾳ ἀποθέματα.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν τιμῶν πωλήσεως τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατιθεμένου ἐγχωρίου σίτου ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψει :

α') Τὴν τιμὴν ἀγορᾶς, τὰ ἔξοδα συγκεντρώσεως, καθαρισμοῦ καὶ ἀποθηκεύσεως (ἐνοίκια ἢ τοκοχρεωλύσια ἀποθηκῶν), τὰ γενικὰ ἔξοδα, τοὺς τόκους, τὰ ἀσφάλιστρα καὶ τὴν πρόβλεψιν ἐξόδων ἀποστολῆς εἰς τοὺς ἀγοραστάς.

β') Τὴν διὰ λογαριασμόν της εἰσπραξιν μέχρι δέκα (10) ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατ' ἔτος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος §§ 2 καὶ 4 σκοπῶν της.

2. Πᾶν τυχὸν πραχθὲν μετὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν ἀνωτέρω ποσῶν ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ συγκεντρώσεως ἄγεται εἰς ἐλάφρυνσιν τοῦ ἰδίου λογαριασμοῦ τοῦ ἑπομένου ἔτους.

3. Αἱ τιμαὶ πωλήσεως εἶναι σταθεραὶ κατ' ἔτος συγκεντρώσεως καὶ δι' ἑκάστην κατηγορίαν ἐγχωρίου σίτου, νοοῦνται δὲ διὰ παράδοσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς προκυμαίας λιμένος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐκ τῶν ὁριζομένων παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ ἐκδιδόμεναι κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης συγκεντρώσεως διατακτικαὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντιπροσωπεύουσι ποσότητας οὐχὶ μείζονας τῶν ἐξαγοραζομένων καθ' ἕκαστον ἔτος, κατανέμονται δὲ εἰς τὰ εἰς λιμένας εἰσαγωγῆς Ὑποκαταστήματα τῆς χρηματοδοτρίας Τραπέζης ἢ τῆς διαχειριστρίας Ἑταιρείας, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ διατίθενται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς κεκανονισμένης δι' ἑκάστην κατηγορίαν ἐγχωρίου σίτου τιμῆς.

2. Αἱ διατακτικαὶ αὗται ἰσχύουσιν ἐπὶ τῶν ἀποθηκῶν συγκεντρώσεως ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν, δύνανται δὲ νὰ μεταβιβασθῶσι δι' ἁπλῆς ὀπισθογραφήσεως, ἀλλὰ μόνον μεταξὺ ἀλευροβιομηχάνων καὶ ἀλευρεμπόρων ἢ σιτεμπόρων. Ὡς δικαιολογητικὸν εἰσαγωγῆς ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ ἀλεύρων αἱ διατακτικαὶ αὗται εἶναι δεκταὶ εἰς τὰ Τελωνεῖα, παρὰ τῶν ὁποίων καὶ θεωροῦνται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰδίας χρονολογίας.

3. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ ἀρνῇ τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως μὴ τεθεισῶν εἰσέτι εἰς κυκλοφορίαν διατακτικῶν ἐξ ὁλοκλήρου ἢ νὰ περιορίζῃ τοῦτο κατὰ ποσοστόν, καθιστῶσα οὕτω ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς εἰσαγωγεῖς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀγορασθέντος ἐγχωρίου σίτου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἐπίσης δικαιοῦται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν μεταβίβασιν μονομερῶς διὰ τοὺς εἰσάγοντας μέσῳ ὁριζομένων παρ' αὐτῆς λιμένων, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ ἀρνῇ τὸ δικαίωμα τῆς μεταβιβάσεως ἀπὸ τοὺς εἰσαγωγεῖς ἀλεύρων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καταθέσεως παρ' αὐτῇ ἢ παρ' Ὑποστήματι τῆς χρηματοδοτρίας Τραπέζης ἢ τῆς διαχειριστρίας Ἑταιρείας μὴ ληξιπροθέσμου διατακτικῆς μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου νὰ προβαίνῃ εἰς φόρτωσιν καὶ ἀποστολὴν τῆς ἀναγραφομένης ποσότητος καὶ κατηγορίας ἐγχωρίου σίτου. Τῆς διατυπώσεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ μὴ ἔχοντες δικαίωμα μεταβιβάσεως τῶν διατακτικῶν εἰσαγωγεῖς, πρὸς οὓς ὁ ἀγοραζόμενος σῖτος ἀποστέλλεται οἴκοθεν ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συγκεντρώσεως.

2. Διὰ τῆς ἐμπροθέσμου προαγωγῆς μεταβιβασίμων διατακτικῶν εἰς τὰς οἰκείας ἀποθήκας συγκεντρώσεως δύνανται οἱ κάτοχοι τούτων νὰ παραλαμβάνωσι τὸν ἐγχώριον σῖτον ἀμέσως ἰδίαις αὐτῶν δαπάναις, ἄνευ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διατυπώσεως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται ν' ἀποφασίζῃ, ὅπως ἐπιστρέφηται εἰς τοὺς παραλήπτας τὸ ποσὸν, εἰς ὃ ἀνέρχονται τὰ μεταφορικὰ ἔξοδα ἀπὸ τῆς ἀποθήκης ἐξ ἧς παρέλαβεν μέχρι τῆς προκυμαίας τοῦ πλησιεστέρου, ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 3 τοῦ παρόντος ἐριζομένων, λιμένος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ χορηγῇ ἐλευθέρως εἰς τὴν ἀλευροβιομηχανίαν τῆς ἐνδοχώρας, τὴν στηριζομένην ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, καὶ κατόπιν εἰδικῆς μετ' αὐτῆς συμφωνίας, τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὰς ἐργασίας της ποσότητα σίτου, εἰς τιμὰς καθοριζομένας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ποιότητος τοῦ ἐγχωρίου σίτου καὶ τῶν τιμῶν τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου ἐν τῇ Χώρᾳ κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραλαβῆς.

2. Πρὸς τοῦτο οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀλευροβιομήχανοι δέον νὰ ὑποβάλωσι, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς λήξεως ἑκάστης συγκεντρώσεως, δηλώσεις πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν, περὶ τῆς ἀναγκαιούσης αὐτοῖς ποσότητος καὶ ποιότητος, καταθέτοντες ἐγγύησιν ὁριζομένην παρ' αὐτῆς διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ σίτου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἑπομένης συγκεντρώσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ τιμαὶ τοῦ διατιθεμένου εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς ἐγχωρίου σίτου νοοῦνται διὰ περιεκτικότητα αὐτοῦ εἰς ξένας ὕλας οὐχὶ ἀνωτέρας τοῦ 2 ο/ο. Τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον τῆς ἀναλογίας ταύτης ποσοστὸν ἀφαιρεῖται διὰ καθαρισμοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας Συγκεντρώσεως ἢ ἐκπίπτεται ἐκ τῆς τιμῆς διαθέσεως κατὰ τὸ αὐτὸν ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

2. Αἱ τυχὸν ἀμφισβητήσεις τῶν ἀγοραστῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαφορὰν τοῦ παραδεδομένου σίτου ἀπὸ τὸ ἐπίσημον δεῖγμα ἑκάστης κατηγορίας ὡς καὶ τὸ πραγματικὸν ποσοστὸν τῶν ἐμπεριεχομένων ξένων ὑλῶν, λύονται διὰ προσφυγῆς εἰς τὸ Κεντρικὸν Γενικὸν Χημεῖον, κατόπιν δειγματοληψίας ἐνεργουμένης κατὰ τοὺς ὅρους κανονισμοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Κατὰ τὴν ἐξαγορὰν ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς ὁ ἐγχώριος σῖτος κατατάσσεται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, κατόπιν ἐξετάσεως δειγμάτων, εἰς οὐχὶ πλείονας τῶν ἓξ κατηγορίας καὶ τιμάς.

Αἱ τιμαὶ αὗται καθορίζονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης Συγκεντρώσεως ἀναλόγως τῶν τιμῶν τοῦ ἐκ τῆς ἀλλεδαπῆς εἰσαγομένου σίτου καὶ τῆς ποιότητος ἑκάστης κατηγορίας ἐγχωρίου τοιούτου, δὲν δύνανται ὅμως νὰ εἶναι κατώτεραι τῶν ἓξ καὶ τριάκοντα (6.30) δραχ. κατ' ὀκᾶν διὰ τὴν τελευταίαν κατηγορίαν.

2. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ αὐξάνῃ ἢ καὶ μειοῖ τὰς τιμὰς ταύτας μέχρι τοῦ κατωτάτου δι' ἑκάστην κατηγορίαν ὁρίου, παρακολουθοῦσα τὰς διακυμάνσεις τῶν τιμῶν τοῦ ἐκ τῆς ἀλλεδαπῆς εἰσαγομένου σίτου, τὰς ὁποίας δικαιοῦται ν' ἀντιμετωπίζῃ, διατηροῦσα σταθερὰς τὰς τιμὰς ἐξαγορᾶς τοῦ ἐγχωρίου, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὑπερβαίνουσι τὴν μίαν δραχμὴν κατ' ὀκᾶν.

3. Ἐκ τῶν οὕτω καθοριζομένων τιμῶν ἐκπίπτονται μόνον αἱ ἄνω τῶν 2 ο/ο ξέναι ὕλαι καὶ 1 ο/ο φύρα.

4. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται ν' ἀποφασίζῃ μετ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ὅπως ἐκ τῶν τιμῶν ἐξαγορᾶς ἐκπίπτῃ μέχρι 3 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ὑπὲρ τῶν σιτοπαραγωγικῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν, τῶν ἐν ταύτῃ εἰσπράξεων κατανεμομένων εἰς ταύτας ἐν ἀναλογίᾳ τῆς ὑπὸ τῶν συνεταίρων ἑκάστης παραδιδομένης ποσότητος καὶ ἀναλαμβανομένων παρὰ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς χρηματοδοτρίας Τραπέζης κατόπιν ἀποφάσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἑνώσεων πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεως συνεταιρικῶν ἀποθηκῶν.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνατίθεται :

1) Ἡ ὑποστήριξις τῶν τιμῶν τοῦ ἐγχωρίου σίτου διὰ τῆς ἐξαγορᾶς καὶ ὑποχρεωτικῆς αὐτοῦ διαθέσεως.

2) Ἡ παροχὴ χρηματικῶν βραβείων εἰς σιτοπαραγωγοὺς ἐπιτυγχάνοντας σημαντικὰς ἀποδόσεις, κατὰ τὰ δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὁρισθησόμενα.

3) Ἡ ἵδρυσις ἀποθηκῶν, μετὰ ἢ ἄνευ ἐγκαταστάσεων σιτοκαθαριστηρίων καὶ ἀπολυμαντηρίων, διὰ δανείου συναπτομένου διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους καὶ ἐξυπηρε-

τουμένου δι' αναλόγου επιβαρύνσεως της τιμής υποχρεωτικής διαθέσεως του σίτου.

4) Η διάθεσις εγχωρίων ή ξένων ποικιλιών σίτου εις τους παραγωγούς διά σπόρον επί ηλαττωμένη τιμή ή επ' αναλλαγή και ή ενίσχυσις των Ειδικών Ταμείων του Υπουργείου Γεωργίας διά την έρευναν και διάδοσιν των καταλληλοτέρων δι' εκάστην περιφέρειαν ποικιλιών σιτηρών.

5) Η υποστήριξις των τιμών της κριθής και βρώμης διά της συγκεντρώσεως και διαθέσεως αυτών, αποφασιζομένη εκάστοτε διά Διατάγματος. Διά του Διατάγματος τούτου, εκδιδομένου προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών μετά γνώμην της Κεντρικής Επιτροπής, θα καθορίζωνται αι περιφέρειαι και τα ποσά εις α 0' ανέλθη ή συγκέντρωσις, ο τρόπος του καθορισμού των τιμών εξαγοράς και διαθέσεως και πάσα άλλη λεπτομέρεια αφορώσα την εφαρμογήν του παρόντος εδαφίου.

Άρθρον 9.

1. Το προσωπικόν της Κεντρικής Επιτροπής, προσλαμβανόμενον παρ' αυτής μετ' έγκρισιν του Υπουργού της Γεωργίας, αποτελείται :

α') Εξ ενός Προϊσταμένου της Υπηρεσίας, αποφοίτου Ανωτέρας Γεωπονικής Σχολής.

β') Εξ ενός Γραμματέως, δύο λογιστών και δύο γραφέων ή δακτυλογράφων.

2. Ως Προϊστάμενος της Υπηρεσίας αποσπάται, μετά σύμφωνον αίτησιν της Κεντρικής Επιτροπής, τεχνικός υπάλληλος του Υπουργείου Γεωργίας επί επιμισθίω οριζομένω παρ' αυτής.

3. Το τακτικόν και έκτακτον προσωπικόν της εξωτερικής υπηρεσίας της συγκεντρώσεως προσλαμβάνεται προτάσει της Κεντρικής Επιτροπής εγκρινομένη υπό του Υπουργού της Γεωργίας.

4. Άπαν το ανωτέρω προσωπικόν μισθοδοτείται εις βάρος της διαχειρίσεως του σίτου.

Άρθρον 10.

1. Η κατά το άρθρον 1 του νόμου 3598, ως ετροποποιήθη διά του νόμου 4382, Σύμβασις συγκεντρώσεως και διαχειρίσεως του εγχωρίου σίτου συνάπτεται εντός του Μαΐου εκάστου έτους.

Η Σύμβασις αύτη δύναται να περιορίζηται μόνον μεταξύ του Δημοσίου και της Αγροτικής ή άλλης Τραπέζης, οπότε ή Κεντρική Επιτροπή αναλαμβάνει την συγκέντρωσιν δι' ιδίων οργάνων και μέσων.

2. Οι παρά τη Κεντρική Επιτροπή αντιπρόσωποι των σιτοπαραγωγών αυξάνονται εις τρεις, ήτοι ένός των σιτοπαραγωγικών ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών Νομού Λαρίσσης, ενός υπό των ομοίων ενώσεων της λοιπής Θεσσαλίας, Άρτης και Ηπείρου και του τρίτου υπό των ομοίων ενώσεων Μακεδονίας—Θράκης.

Άρθρον 11.

Ο διατιθέμενος υποχρεωτικώς ή δι' ιδιαιτέρας συμφωνίας εγχώριος σίτος της συγκεντρώσεως ως και τα εκ τούτου άλευρα δεν υπόκεινται εις πληρωμήν ή κατάθεσιν Δημοτικού φόρου εις άλλους Δήμους πλην εκείνων εις ους πρόκειται να καταναλωθώσιν ή αλεσθώσιν.

Άρθρον 12.

1. Τα άρθρα 1 έως 7 του παρόντος θέλουσι τεθή εν ισχύι διά Διατάγματος, εκδοθησομένου εντός ενός έτους προτάσει των επί της Γεωργίας και Οικονομικών Υπουργών, μετά γνώμην της Κεντρικής Επιτροπής, όπερ και θέλει ορίσει τους λιμένας, δι' ων θα επιτρέπηται ή εισαγωγή αλλοδαπού σίτου και αλεύρων.

Από της δημοσιεύσεως του Διατάγματος τούτου καταργείται ο νόμος 3598, ως ούτος ετροποποιήθη διά του νόμου 4382, διατηρουμένων μόνον εν ισχύι των αφορωσών την Σύμβασιν συγκεντρώσεως και διαχειρίσεως διατάξεων του άρθρου 1, του άρθρου 3 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5, του άρθρου 4, του άρθρου 6 εδ. 1, 2, 3, 4, 5 και 10, του άρθρου 9, του άρθρου 11, του άρθρου 12 και του άρθρου 13, εφ' όσον δεν αντίκεινται εις τον παρόντα νόμον.

2. Διά Διατάγματος προτάσει του Υπουργού της Γεωργίας εκδιδομένου δύνανται να κωδικοποιηθώσιν αι διατηρούμεναι εν ισχύι κατά την ανωτέρω παράγραφον διατάξεις των νόμων 3598 και 4382 και αι διατάξεις του παρόντος νόμου, εις ένιαίον κείμενον υπό τον τίτλον «περί προστασίας και βελτιώσεως της εγχωρίου σιτοπαραγωγής» και με τον αριθμόν του παρόντος νόμου.

3. Δι' εκτελεστικών Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει του επί της Γεωργίας Υπουργού θέλουσι κανονισθή άπασαι αι λεπτομέρειαι της εφαρμογής του παρόντος νόμου.

Συζητουμένου είτα εις β' κατ' άρθρον και σύνολον συζήτησιν του υπό της Γερουσίας το πρώτον ψηφισθέντος σχεδίου νόμου «περί κυρώσεως της μετά της Εταιρείας «Ίκαρος» συναφθείσης συμβάσεως περί παραχωρήσεως εις αυτήν του προνομίου της αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως εναερίων μεταφορών» λαμβάνει τον λόγον ο κ. **Θ. Κολιαλέξης** όστις λέγει ότι ή εισηγητική έκθεσις της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής είναι λίαν σαφής διότι ή Επιτροπή εμελέτησεν επισταμένως την σύμβασιν μετά της Εταιρείας «Ίκαρος», ήτις είναι αληθές ότι αποτελεί απαρχήν κρατικήν και εις τα κέρδη της οποίας θα συμμετέχη το Κράτος κατά 50 0/0. Σκοπός της είναι ή προώθησις της εμπορικής αεροπορίας εν Ελλάδι και ή απόκτησις αεροπορικής συνειδήσεως, όπως επεδιώχθη και έγινε εν ου δυς μετά τον πόλεμον εις όλα τα κράτη. Ημείς, τονίζει, καίτοι αποτελούντες την κλείδα των αεροπορικών συγκοινωνιών ερχόμεθα τελευταίοι, ενώ έπρεπε τουλάχιστον εις τα Βαλκάνια να είμεθα πρώτοι. Τα πλεονεκτήματα της συμβάσεως είναι ότι 0' αποκτήσωμεν πεπειραμένον προσωπικόν αεροπορικόν, εν συνδυασμώ δε με την πρόνοιαν περί αποθηκεύσεως υλικού θα έχωμεν εν καιρώ επιστρατεύσεως το απαιτούμενον προσωπικόν και υλικόν. Εκτός τούτου διά της συμβάσεως υποχρεούνται οι εν τω στρατώ αεροπόροι να ίπτανται τακτικώς διά των αεροπλάνων της εταιρείας, λαμβανομένων υπ' όψει των πτήσεων τούτων ως προς τον χρόνον της αεροπορικής των υπηρεσίας, και ούτω θα συντηρούνται εις την πείραν των συντηρητικών πτήσεων. Υπάρχει εξ άλλου ελπίς ότι εν καιρώ θα αποκτηθή αεροπορική σχολή διά τους ιδιώτας εις τρόπον ώστε τα έξοδα προπαρασκευής αεροπορικού προσωπικού να μη βαρύνουν μόνον το Κράτος. Ως προς την επιχορήγησιν προς την εταιρείαν, αύτη δίδεται χιλιομετρικώς εις όλους τους ιδρυμένους εταιρείας και μεταβάλλεται αναλόγως της εξελίξεώς των. Αισθάνομαι, επιλέγει, τον εαυτόν μου ευτυχή διά την σύναψιν της παρούσης συμβάσεως, ήτις ελπίζω θα έχη πλήρεις αποδόσεις διά τους σκοπούς, διά τους οποίους συνήφθη και εύχομαι όπως διά ταύτης ή εμπορική αεροπορία προοδεύση και παρ' ημίν επ' αγαθώ του Έθνους. (Χειροκροτήματα).

Μεθ' ό γίνεται δεκτόν το νομοσχέδιον εις β' κατ' άρθρον και σύνολον συζήτησιν έχον ούτω :

Περί κυρώσεως της μετά της Εταιρείας «Ίκαρος» συναφθείσης Συμβάσεως «περί παραχωρήσεως εις αυτήν του προνομίου της αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως εναερίων μεταφορών».

Το πρώτον

ψηφισθέν υπό της Γερουσίας.

κατά την υπό στοιχείον ΠΒ'. της 16 Ιουνίου 1930 συνεδρίαν αυτής.

Άρθρον μόνον.

Κυρούται ή μεταξύ της Ελληνικής Κυβερνήσεως, αντιπροσωπευομένης υπό του Υφυπουργού της Αεροπορίας και της εν Αθήναις εδρευούσης ομορρύμου Εταιρείας «Ίκαρος» συμφωνηθείσα τη 5η Ιουνίου 1930 εν Αθήναις σύμβασις περί παραχωρήσεως του προνομίου της αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως εναερίων μεταφορών, ής το κείμενον έχει ως έπεται :

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου εκπροσωπουμένου υπό των κ. κ. Γ. Μαρή, Υπουργού των Οικονομικών, Β. Καραπαναγιώτη, Υπουργού της Συγκοινωνίας, Αλ. Ζάννα Υφυπουργού της Αεροπορίας και της ομορρύμου Ελληνικής Εταιρείας «Ίκαρος», Ν. Καμπάνης και Σια, εκπροσωπουμένης υπό των κάτωθι υπογεγραμμένων ομορρύμων αυτής μελών και διαχειριστών, ονομαζομένης εφεξής «Ίκαρος».

Άρθρον 1.

Σκοπός της Συμβάσεως.

Ι) Το Ελληνικόν Κράτος παραχωρεί εις την ομόρρυθμον Ελληνικήν Εταιρείαν «Ίκαρος» την συσταθείσαν διά των υπ' αριθ. 16712 και 20330 συμβολαίων του συμβολαιογράφου Αθηνών Γεωργίου Ξ. Κυριαζή, το προνόμιον της αποκλειστικής εκμεταλλεύσεως εναερίων μεταφορών δι' επιβάτας και εμπορεύματα επί των κάτωθι γραμμών:

1) Αθηνών—Θεσσαλονίκης, προεκτεινομένης δι' ειδικής εν καιρώ Συμβάσεως κατά τα εν άρθρω 13 οριζόμενα προς την λοιπήν Ευρώπην μέσω Σερβίας αφ' ενός και Βουλγαρίας αφ' ετέρου.

2) Αθηνών—Ιωαννίνων, είτε απ' ευθείας είτε μέσω Πατρών προεκτεινομένης εις Κέρκυραν, εις Ευρώπην δι' Ιταλίας και εις Αλβανίαν δι' ειδικών Συμβάσεων εν καιρώ κατά τα εν άρθρω 13 οριζόμενα, εάν ζητηθή τούτο υπό του Κράτους.

3) Αθηνών—Κρήτης και Ελλάδος—Αιγύπτου δι' ειδικών Συμβάσεων κατά τα εν άρθρω 13 οριζόμενα.

ΙΙ) Το Ελληνικόν Κράτος παραχωρεί επίσης εις την αυτήν ως άνω Εταιρείαν το αποκλειστικόν προνόμιον της μεταφοράς του Ελληνικού εναερίου ταχυδρομείου επί των αυτών ως άνω γραμμών.

ΙΙΙ) Διά πάσαν άλλην εναέριον συγκοινωνίαν άλλων πόλεων και χωρών θα προτιμάται ή ρηθείσα Εταιρεία «Ίκαρος» επί ίσοις όροις.

Άρθρον 2.

Ημερομηνία και διάρκεια της παραχωρήσεως.

Ι) Ως ημερομηνία ενάρξεως του προνομίου της παρούσης Συμβάσεως ορίζεται ή της ενάρξεως της λειτουργίας της γραμμής Αθηνών-Θεσσαλονίκης, προβλεπομένης εν άρθρω (1) της συγγραφής υποχρεώσεων της προστρτημένης εις την παρούσαν Σύμβασιν.

ΙΙ) Η παραχώρησις του προνομίου θα διαρκέση μέχρι της παρελεύσεως 15 ετών από της ως άνω ημερομηνίας.

Άρθρον 3.

Σύστασις της Εταιρείας και κεφαλαιοποίησις αυτής.

Ι) Η Ελληνική Εταιρεία «Ίκαρος» εντός 6 μηνών το βραδύτερον από της κυρώσεως της παρούσης Συμβάσεως υποχρεούται ως ανάδοχος να ιδρύση διά κεφαλαίων, εξευρεθησομένων υπ' αυτής, κατά τους εν Ελλάδι ισχύοντας νόμους και καθ' όσον ούτοι τροποποιούνται διά της παρούσης Συμβάσεως Ελληνικήν Ανώνυμον Εταιρείαν, ήτις θα διαδεχθή όλα τα εκ της παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα και όλας τας υποχρεώσεις της Εταιρείας «Ίκαρος».

ΙΙ) Μη συνιστωμένης κατά τους ανωτέρω όρους εμπροθέσμως της Ανωνύμου Εταιρείας, το προνόμιον αποσβέννυται.

ΙΙΙ) Η Εταιρεία «Ίκαρος» υποχρεούται να συντάξη το συμβόλαιον της Ανωνύμου Εταιρείας, ούτως ώστε να περιλαμβάνωνται εν αυτώ υποχρεωτικώς οι εξής όροι:

1) Το κεφάλαιον της Εταιρείας δεον να είναι ουχί μείζον των δραχμών 31.000.000 και ουχί μικρότερον των 22 εκατομμυρίων, αυξομειούμενον αναλόγως των αναγκών της, εγκρίσει του Υπουργείου Αεροπορίας.

2) Μετοχαί αντιπροσωπεύουσι τα 60/100 του εταιρικού κεφαλαίου δεον να καλυφθώσι παρ' Ελλήνων. Αι μετοχαί αύται καλούμεναι προνομιούχοι, δεν θα δύνανται να εκπροσωπώνται εις τας Γενικάς Συνελεύσεις είμη εφόσον οι κάτοχοι αυτών κατά την συμφώνως τω καταστατικώ κατάθεσιν αυτών, καταθέτωσιν συγχρόνως και πιστοποιητικόν αρμοδίας αρχής ότι είσιν υπήκοοι Έλληνες.

Η γενική Συνέλευσις των μετόχων δεν θα δύναται να θεωρηθή νομίμως συγκεκροτημένη, είμη εφ' όσον η πλειοψηφία των νομίμως παρισταμένων μετόχων αντιπροσωπεύεται από μετόχους προνομιούχων ως άνω μετοχών. Αι σχετικαί διατάξεις του καταστατικού δεον να αναγράφωνται εν τω σώματι εκάστου τίτλου μετοχής. Εις το άνω διά προνομιούχων μετοχών κεφάλαιον η ανάδοχος Εταιρεία «Ίκαρος» υποχρεούται να συμμετάσχη κατά το υπ' αυτής ορισθησόμενον ποσόν, όπερ όμως δεν δύναται να υπερβή τα 9 0/0 του Εταιρικού κεφαλαίου.

ΙΙΙ) Η Εταιρεία υποχρεούται κατά την κεφαλαιοποίησιν αυτής να δεχθή εισφοράς εις το μετοχικόν της κεφάλαιον μέχρι 51/100 αυτού παρά προσώπων ή οργανισμών υποδειχθησομένων τυχόν αυτή υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως το βραδύτερον μέχρι πέρατος δύο μηνών από της ισχύος της Συμβάσεως. Αι μετοχαί αύται λαμβανόμεναι εκ των ως άνω προνομιούχων δύνανται τη αιτήσει της Κυβερνήσεως και συναινέσει αυτών να εκδοθώσιν ονομαστικαί, επιτρεπομένης της μεταβιβάσεως αυτών κατά τας διατάξεις του περί Ανωνύμων Εταιρειών Νόμου, και απαγορευομένης της μετατροπής αυτών εις ανωνύμους ή και να θεωρηθώσι καθ' όλην την διάρκειαν του προνομίου αναπαλλοτρίωτοι.

IV) Εν περιπτώσει, καθ' ην τα 41 0/0 τουλάχιστον των μετοχών της Εταιρείας περιέλθουν εις χείρας αλλοδαπών το Δημόσιον ανακαλεί το προνόμιον όπότε διαλυομένης της Εταιρείας, εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις του άρθρου 17 περί λήξεως του προνομίου.

V) Η Εταιρεία θα έχη έδραν της τας Αθήνας.

VI) Το καταστατικόν της δεον προ της εγκρίσεως αυτού υπό του κατά νόμον αρμοδίου Υπουργείου να τύχη της εγκρίσεως και του Υπουργείου Αεροπορίας.

VII) Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, οι Διευθυνταί και τα 2/3 των Συμβούλων δεον να είνε πολίται Έλληνες την υπηκοότητα και την εθνικότητα, εγγεγραμμένοι δε πάντως εις το μητρώον Δήμου τινός ή Κοινότητος του Ελληνικού Κράτους.

Από της ενάρξεως της λειτουργίας των γραμμών της Ανωνύμου Εταιρείας οι Διευθύνοντες Σύμβουλοι και οι Διευθυνταί αυτής απαγορεύεται να μπέχωσι των Διοικητικών Συμβουλίων και να είνε αντιπρόσωποι ή Διευθυνταί ή να διατελώσιν εις την υπηρεσίαν ξένων Εταιρειών εναερίων συγκοινωνιών ή ξένων εργοστασίων κατασκευής αεροπορικού υλικού.

VIII) Οιδεμία έκδοσις ομολογιών ή νέων μετοχών ή σύναψις δανείου δύναται να λάβη χώραν, άνευ της εγκρίσεως του Υπουργείου Αεροπορίας.

Εν περιπτώσει, εν τούτοις, συνάψεως δανείου ή αυξήσεως του Κεφαλαίου δι' εκδόσεως μετοχών ή ομολογιών άνευ τοιαύτης εγκρίσεως, το αντιπροσωπευόμενον υπ' αυτών ποσόν, δεν δύναται να περιληφθή κατά την ανά τετραετίαν αναθεώρησιν της χιλιομετρικής επιχορηγήσεως εις τον υπολογισμόν αυτής (αποσβέσεις, τοκοχρεωλύσια) ουδέ οι τόκοι τούτων εις τας δαπάνας της Εταιρείας κατά τον υπολογισμόν του όφει-

λομένου ἀνὰ τετραετίαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ποσοῦ πρὸς συμπλήρωσιν μερίσματος 8 ο/ο κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4.

ΙΧ) Τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας, παρακολουθεῖ ἄνευ δικαιώματος ψήφου, ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

Χ) Ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος ἀναφέρει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας πᾶσαν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, τείνουσαν εἰς παράβασιν τῶν ὅρων τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύναται δὲ νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως μέχρι λήψεως τῶν ἐπὶ ταύτης ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ, αἵτινες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βραδύνουν πέραν τῶν 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς Συνεδριάσεως, καθ' ἣν ἐζητήθη ὑπὸ τοῦ Κρατικοῦ ἀντιπροσώπου ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως. Ἐν περιπτώσει μὴ λήψεως τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἡ ἔγκρισις αὐτοῦ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως θεωρεῖται ὡς εἰλημμένη.

ΧΙ) Ὁ Ὑπουργὸς καλεῖ τὴν Ἑταιρείαν ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας ἐγγράφως νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, τὴν οὕτω παρὰ τὴν Σύμβασιν ληφθεῖσαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως τῆς Ἑταιρείας, τὸ ζήτημα παραπέμπεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τῆς παρούσης Συμβάσεως διαιτησίαν.

ΧΙΙ) Ἡ ἀποζημίωσις παραστάσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ ἀντιπροσώπου βαρύνει τὴν Ἑταιρείαν, ὁριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, δὲν δύναται δὲ νὰ εἶνε ἀνωτέρα τῆς εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας παρεχομένης τοιαύτης.

ΧΙΙΙ) Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἱδρυθησομένη Ἀνώνυμος Ἑταιρεία, θέλει ὑποκατασταθῇ αὐτοδικαίως εἰς πάντα τὰ ἐκ τῆς παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα καὶ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἑταιρείας «Ἴκαρος».

Ἄρθρον 4.

Χιλιομετρικὴ ἐπιχορήγησις, ἀναθεώρησις καὶ ἐλάττωσις αὐτῆς ἀναλόγως τῶν κερδῶν τῆς Ἑταιρείας.

Ι) Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας ἐναερίων μεταφορῶν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως, χιλιομετρικὴν ἐπιχορήγησιν, ἀναθεωρουμένην ἀνὰ τετραετίαν, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ παραρτήματος Ι τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων τῆς προσηρτημένης εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

ΙΙ) Ἡ χιλιομετρικὴ αὕτη ἐπιχορήγησις διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν γραμμῶν Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν Ἰωαννίνων, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 17.44 διὰ τὴν πρώτην τετραετίαν.

ΙΙΙ) Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν ἀνὰ τετραετίαν ἀναθεώρησιν τῆς ἐπιχορηγήσεως εἴτε ὡς πρὸς τὰς δαπάνας ἢ εἰσπράξεις αἵτινες δέον νὰ περιληφθοῦν ἢ μὴ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν αὐτῆς, εἴτε ὡς πρὸς τὰ ποσά, δι' ὧν λογικὸν εἶνε ν' ἀντιπροσωπεύωνται κατὰ τὸν ὡς ἄνω ὑπολογισμὸν αἱ ρηθεῖσαι δαπάναι ἢ εἰσπράξεις τὸ ζήτημα παραπέμπεται εἰς τὴν διαιτησίαν καὶ ἐπιδιαιτησίαν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 14.

ΙΥ) Ἡ χιλιομετρικὴ ἐπιχορήγησις καταβάλλεται δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας μηνιαίως ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ Ἐλέγχου ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν τῆς Διευθύνσεως πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

Υ) Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς πλέον τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς τῶν δικαιολογητικῶν πλήρων τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸν νόμιμον τόκον.

ΥΙ) Τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα ἀποτελοῦνται ἐκ:

α') Πίνακος τῶν ἐκτελεσθέντων πλήρων τακτικῶν ταξειδίων, ἐπὶ ἑκατέρας τῶν γραμμῶν, φέροντος τὴν θεώρησιν τοῦ ἁρμοδίου κρατικοῦ ὑπαλλήλου ἀερολιμένος καταγωγῆς.

β') Πίνακος τῶν ἐκτελεσθέντων τμημάτων τακτικῶν ταξειδίων, ἐφόσον ἡ διακοπὴ τοῦ ταξειδίου δὲν ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα ἀπεδεδειγμένην τῆς Ἑταιρείας, ἐπίσης φέροντος τὴν θεώρησιν τοῦ ἁρμοδίου κρατικοῦ ὑπαλλήλου ἀερολιμένος καταγωγῆς.

γ') Πίνακος τῶν ἐκτελεσθέντων ἐκτάκτων ταξειδίων ἢ τμημάτων αὐτῶν τῶν δικαιουμένων ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, φέροντος ὡσαύτως τὴν θεώρησιν τοῦ ἁρμοδίου κρατικοῦ ὑπαλλήλου ἀερολιμένος καταγωγῆς.

δ') Καταστάσεως, ἐμφαινούσης τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν διανυθέντων χιλιομέτρων τῶν δικαιουμένων ἐπιχορηγήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως μετὰ τῆς ὁλικῆς ὀφειλομένης εἰς τὴν Ἑταιρείαν χιλιομετρικῆς ἐπιχορηγήσεως διὰ τὸν διαρρεύσαντα μῆνα.

ε') Πρακτικοῦ περὶ τμημάτων ταξειδίων ἢ ταξειδίων ἐπὶ ἄλλων γραμμῶν πλὴν τῶν τακτικῶν τοιούτων, ἀπαιτεῖται θεώρησις εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ἀφίξεως ὑπὸ ἁρμοδίου κρατικοῦ ὑπαλλήλου, ἀερολιμένος ἢ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου. Τὰ δικαιολογητικὰ τρίτα δυνατὸν νὰ μεταβληθῶσι μεταγενεστέρως διατάγῃ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

VII) Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἡ Ἑταιρεία κρατεῖ τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσὸν 1) πρὸς παραχάραξιν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑβαφίου 10 τοῦ παρόντος ἄρθρου, 2) τῶν ποσοστῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας, τῶν ποσοστῶν τούτων μὴ δυναμένων τὰ ὑπερβῶσι τὰ 6ο/ο τῶν καθαρῶν κερδῶν καὶ 3) πρὸς παροχὴν μερίσματος 8 ο/ο εἰς τὸ καταβεβλημένον κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας, ἐπιστρέφει δὲ εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ἥμισυ τῶν ὑπὲρ τὰ ἀνωτέρω ποσὰ καθαρῶν κερδῶν τῆς Ἑταιρείας.

VIII) Ἐξ ἀντιθέτου ἐὰν ἡ Ἑταιρεία ἐκ τῶν καθαρῶν αὐτῆς κερδῶν δὲν ἤθελεν ἀποδώσῃ μέρισμα 8 ο/ο κατὰ μέσον ὅρον εἰς τὸ καταβεβλημένον ἑταιρικὸν κεφάλαιον καθ' ἑκάστην τετραετίαν ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῆς γραμμῆς, θέλει καταβληθῇ αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἡ μετὰ τόκου πρὸς 8 ο/ο διὰ τὴν διαρρεύσασαν χρονικὴν περίοδον διαφορὰ ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν.

IX) Ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ ἀναγραφόμεναι δαπάναι τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑπερβαίνουν τὰ κονδύλια τοῦ ὧδε προσηρτημένου προϋπολογισμοῦ (παράρτημα ΙΙΙ) τὰ κονδύλια ταῦτα θὰ ὑπέκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τούτου ἡ ἀνάγκη αὐτῶν, θὰ θεωρῶνται ὡς καλῶς καταβληθεῖσαι, ἄλλως τὸ ζήτημα θὰ παραπέμπεται εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Ὑπουργείου ὑποχρεουμένου νὰ συμπληρώσῃ τὸ 8 ο/ο κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Ἑταιρείας. Τὸ ποσὸν, τὸ ἀποτελοῦν τὴν διαφορὰν μεταξὺ Κράτους καὶ Ἑταιρείας τυγχάνει τότε ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας εἰς ἰδιαίτερον λ)σμόν, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας ἀπεβῇ κατὰ τῆς Ἑταιρείας, ἐπιστρέφεται εἰς τὸ Δημόσιον.

Χ) Ἡ Ἑταιρεία δὲν δύναται νὰ παρακρατῇ ἐκ τῶν ἐτησίων καθαρῶν αὐτῆς κερδῶν ποσοστὸν μεῖζον τοῦ 5 ο/ο πρὸς σχηματισμὸν τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ.

ΧΙ) Διὰ τὸν ἔλεγχον πρὸς εὕρεσιν τοῦ ποσοῦ τῆς καταβλητέας ἐπιχορηγήσεως μετὰ τὸ τέταρτον ἔτος, ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἁρμοδίου Κρατικοῦ Ἐλέγχου τὰ βιβλία αὐτῆς καὶ πᾶν ἔγγραφον, ὅπερ ἤθελε θεωρηθῇ χρήσιμον διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦτον.

ΧΙΙ) Ἅπαν τὸ κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας ἀποσβέννυται διὰ μηνιαίων κρατήσεων, περιλαμβανομένων εἰς τὴν χιλιομετρικὴν ἐπιχορήγησιν καὶ τηρουμένων εἰς ἰδαίτερον λογαριασμὸν ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ παράρτημα ΙΙΙ'.

ΧΙΙΙ) Ὁσάκις παρίστανται ἀνάγκη ἀνανεώσεως τοῦ πτητικοῦ ὑλικοῦ, ἤτοι ἀεροπλοίων καὶ κινητήρων, ἡ Ἑταιρεία κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας θὰ προβαίνῃ εἰς τὴν προμήθειαν αὐτῶν δαπάναις τοῦ Κράτους, ὑποχρεουμένου νὰ καταβάλῃ τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο ποσὸν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς παραγγελίας.

ΧΙΥ) Τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ὑποχρεοῦται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως τῆς Ἑταιρείας περὶ ἐκτίμου ἀντικαταστάσεως μέρους τοῦ ὡς ἄνω ὑλικοῦ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, καθορίζουσαν τὰ δεδεμένα, ἅτινα δέον νὰ πληροῖ τὸ νέον ὑλικόν. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἀνανεώσεως τοῦ ὑλικοῦ, συνεπείᾳ φθορᾶς ἐκ κανονικῆς αὐτοῦ χρήσεως, ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ τὴν σχετικὴν αἴτησιν δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ αἰανομικοῦ ἔτους τοῦ προηγουμένου ἐκείνου, καθ' ὃ προβλέπεται ἡ κανονικὴ ἀνανέωσις τοῦ ὑλικοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὸ Ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν αὐτοῦ, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τῆς Ἑταιρείας.

ΧΥ) Ἐν περιπτώσει ἀνανεώσεως ὑλικοῦ συνεπείᾳ φθορᾶς ἢ ζημίας καλυπτομένης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων τῆς Ἑταιρείας, τὸ ὅλον ἢ τὸ μέρος τοῦτο ἐκπίπτεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐκ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θ' ἀπαιτηθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ τοιούτου ὑλικοῦ. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἀνανέωσιν ποσὸν μικρότερον τῆς ἀσφαλείας, ἡ διαφορὰ ἐκπίπτεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

ΧΥΙ) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀνανέωσις τοῦ ὑλικοῦ ἀπαιτηθῇ πρὸ τῆς συμπληρώσεως 2500 ὡρῶν πτήσεως διὰ τὰ ἀεροπλοια καὶ 1125 ὡρῶν λειτουργίας διὰ τοὺς κινητῆρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης τετραετίας, τὸ Δημόσιον θὰ ἐκπίπτῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν τόκον τῶν διατεθησομένων χρημάτων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ συνεπληροῦντο κανονικῶς αἱ ὡς ἄνω ὧραι λειτουργίας συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Συμβάσεως προβλεπομένην κίνησιν συνυπολογιζομένου καὶ ποσοστοῦ 10 ο/ο διὰ δοκιμαστικὰς πτήσεις.

ΧΥΙΙ) Αἱ ἐλάχισται αὗται ὧραι λειτουργίας θὰ καθορίζωνται ἐκ νέου καθ' ἑκάστην ἀλλαγὴν τύπου ἀεροπλάνων καὶ κινητήρων.

Ἄρθρον 5.

Ἔκπτωσις τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ Ἑταιρεία κηρύσσεται ἔκπτωτος τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 προνομίου διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους :

Ι) Ἐν περιπτώσει παραβάσεως ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας ἢ ἐξ ἀμελείας αὐτοῦ νόμων καὶ διαταγῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων ἀφορώντων εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους.

ΙΙ) Ἐν περιπτώσει ἀποκρύψεως ἢ φυγαδεύσεως ἢ καταστροφῆς οἱουδήποτε ὑλικοῦ κατὰ τὴν ἐπίταξιν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας.

ΙΙΙ) Ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ὑποχρεώσεων τῆς Ἑταιρείας. Διὰ τὰς ἀνωτέρω Ι καὶ ΙΙ περιπτώσεις ἅπαν τὸ ὑλικὸν καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑταιρείας κατάσχονται καὶ περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

Διὰ τὴν περίπτωσιν ἐκπτώσεως ΙΙΙ ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἄρῃ πάσας τὰς ἐπιδεκτικὰς μεταφορᾶς, ἐγκαταστάσεις, τὰς ἰδίαις δαπάναις ἀνεγερθεῖσας, ὡς καὶ τὰ πάσης φύσεως ὑλικά, ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκπτώσεως ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 10 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἄλλως αἱ μὴ ἀρθεῖσαι ἐγκαταστάσεις, ἐνῷ ἠδύναντο νὰ ἀρθῶσιν, περιέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Κράτος ἄνευ ἀποζημιώσεως. Διὰ τὰς λοιπὰς ἐγκαταστάσεις τὰς μὴ περιλαμβανομένας εἰς τ' ἀνωτέρω, θέλουσιν ἰσχύει τὰ ἐν ἄρθρῳ 17 ὁριζόμενα, ὡς ἡμερομηνίας παραδόσεως αὐτῶν ὁριζομένης τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἑξαμήνου, περὶ ἧς ἡ ἀνωτέρω παράγραφος.

Τὴν ἔκπτωσιν ἀποφασίζει τὸ β' τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας δικάζων μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν τῆς Ἑταιρείας ἐπ' ἀκροατηρίῳ, κατ' ἐλευθέραν ἑρμηνείαν δικαίου καὶ πεποίθησιν, ἄνευ δικονομικῶν διατυπώσεων.

Ἡ Ἑταιρεία κηρύσσεται ὡσαύτως ἔκπτωτος συμφώνως τοῖς ὅροις τοῦ ἄρθρου 13 τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

Ἡ ἐγγύησις, ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τῆς Ἑταιρείας περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτάξεις καὶ διακοπὴ Συγκοινωνίας λόγῳ ἐπιστρατεύσεως.

Ἐπὶ τῇ προβλέψει μερικῆς ἢ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως ἕνεκα ἐξωτερικῶν κινδύνων ἢ ἐσωτερικῶν ἢ διεθνῶν ἀνωμαλιῶν δυναμένων νὰ προκαλέσωσι τοιούτους δύναται τὸ Κράτος νὰ διακόπτῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς συγκοινωνίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ. 1) Τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἀποζημίωσιν, ἥτις θέλει κανονισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου ἁπασῶν ἀνεξαιρέτως τῶν εἰσπράξεων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπιχορηγήσεων τῶν τεσσάρων τελευταίων πρὸ τῆς διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας τριμηνιῶν δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διακοπῆς ταύτης. Ἐκ τούτων αἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 καταβληθησόμεναι εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἐπιχορηγήσεις, θέλουσιν ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ θὰ ἐπέβλῃ περιορισμὸς τῶν δαπανῶν λόγῳ τῆς διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ποσοῦ τούτου ἡ Ἑταιρεία θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας τὰ λογιστικὰ της βιβλία μετ' ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν.

2) Ἐν γενικῇ ἢ μερικῇ ἐπιστρατεύσει ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κράτους ὁλόκληρον τὸν ἀεροπορικὸν αὐτῆς στόλον μὲ πλήρες πλήρωμα, ὡς καὶ ὁλόκληρον τὸ διευθυντικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν μετὰ τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ:

α') Ἅπαν τὸ πτητικὸν ὑλικὸν μετὰ τῶν ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τῆς Ἑταιρείας εὑρισκομένων ἀνταλλακτικῶν καὶ ὑλικῶν κινήσεως καὶ συντηρήσεως, ὡς καὶ τῶν αὐτοκινήτων περιέρχεται ὁριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν (ἀγορᾶς) αὐτῶν, ἠλαττωμένην κατὰ τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιτάξεως ποσὸν ἀποσβέσεως. Τὸ πτητικὸν ὑλικὸν τὸ ἀγορασθὲν δαπάναις τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 περιέρχεται εἰς τὸ Κράτος, ἄνευ ἀποζημιώσεως.

β') Μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα, θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ Κράτος, διὰ πρωτοκόλλου ἐνῷ θὰ γίνεται λεπτομερὴς μνεία τῆς καταστάσεως αὐτῶν. Τὸ Κράτος μετὰ τὴν λύσιν τῆς ἐπιτάξεως θὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν φθορὰν κατὰ τὴν χρῆσιν.

γ') Ἐπὶ πλέον διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, τῆς ἀρσιρέσεως ἢ ἐπιτάξεως περιουσίας τῆς Ἑταιρείας, τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ πᾶσαν ζημίαν, ἐπερχομένην συνεπείᾳ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρείας, ἥτις ζημία ἐξευρεθήσεται κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καὶ παραγράφῳ 1 ὁριζόμενα.

3) Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις, δέον νὰ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. 2 β) ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἑταιρείαν, εἰς τὰς ἄλλας δὲ περιπτώσεις ἐντὸς τῶν 15 πρώτων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως ἑκάστου μηνὸς διακοπῆς ἐπιτάξεως ἢ ἀφαιρέσεως.

Ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν προθεσμιῶν τούτων, τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ νομίμου τόκου ὑπερημερίας ἐπὶ παντὸς ὀφειλομένου ποσοῦ.

4) Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπιστρατεύσεως τὸ Κράτος ἀποδίδει τὸ χρησιμοποιηθὲν ὑπ' αὐτοῦ πτητικὸν ὑλικόν, ἐφόσον τοῦτο

εύρίσκεται εἰς κατάστασιν χρησιμοποιήσιμον δι'ἐπιβατικοὺς σκοπούς, τῶν ὡρῶν λειτουργίας τούτου εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου ὑπολογιζομένων εἰς τὸ διπλάσιον πρὸς καθορισμὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἐφόσον δὲν ἐχρησιμοποιήθη εἰς πολεμικοὺς σκοποὺς καὶ ἐφόσον συνετηρεῖτο καὶ ἐχειρίζετο ὑπὸ προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὸ ὑλικὸν τοῦτο ἀνανεοῦται ἐξ ὁλοκλήρου δαπάναις τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 7.

Ἐγγύησις τῆς Ἑταιρείας.

1. Ἡ νῦν ὑφισταμένη Ἑταιρεία «Ἴκαρος» ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ὡς ἐγγύησιν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐντὸς τριῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως τὸ ποσὸν τῶν 250.000 (διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων) δραχμῶν, εἰς ἀξίας κρατικάς, τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἑταιρείας ἡ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἴσου ποσοῦ μιᾶς Ἑλληνικῆς Τραπέζης τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Κράτους.

Ἅμα τῇ συστάσει της, ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πρόσθετον ἐγγύησιν δραχμῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (750.000).

2. Αἱ ἐγγυήσεις αὗται ἐπιτρέπεται νὰ ἀναληφθῶσιν, εὐθὺς ὡς ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ἀποκτήσῃ ἐντὸς Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐγκαταστάσεις μονίμους,διπλασίας τουλάχιστον ἀξίας κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας ἢ ὑλικὸν πτητικόν, ἐλεύθερον πάσης ὑποχρεώσεως, τετραπλασίας τουλάχιστον ἀξίας.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας εἰς τὴν ἐκτίμησιν ταύτην, τὸ ζήτημα παραπέμπεται εἰς τὴν διαιτησίαν.

3. Ἐν περιπτώσει ἀναλήψεως τῶν ἐγγυήσεων, τὸ Κράτος ἐγγράφει ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ὑλικοῦ ὑποθήκην εἰς βάρος τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας, διὰ τὸ ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, (1.000.000), τῆς νῦν ὑφισταμένης Ἑταιρείας «Ἴκαρος», διαμενούσης καὶ προσωπικῶς συνυπευθύνου ἀπέναντι τοῦ Κράτους διὰ τὸ ὡς ἄνω ποσὸν τῶν δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (250.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Παραχώρησις Κρατικῶν Ἀερολιμένων.

Τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης νὰ παραχωρήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς συγχρησίας 1) τῶν ἀεροδρομίων Τατοΐου, Λαρίσσης, Θεσσαλονίκης, 2) νὰ παραχωρήσῃ ἐπαρκῆ χῶρον ἐντὸς Κρατικῶν ὑποστέγων διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἀεροπλοίων εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Τατοΐου, ὑποχρεουμένου τοῦ Κράτους νὰ τηρῇ ἐν τοῖς ὑποστέγοις ταύτοις καὶ ὑπ' εὐθύνην του, τοὺς ὑπὸ τῶν ἀσφαλειῶν ἀπαιτουμένους ὅρους, οἰκήματα πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ ἐργοστασίου τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀποθήκης. Τῶν τελευταίων τούτων αἱ διαστάσεις δέον νὰ εἶναι 80 τετρ. μέτρ. τουλάχιστον. Ἐπίσης τὸ Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ στεγάζῃ εἰς τὰ ὑπόστεγά του Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων καὶ Λαρίσσης, τὰ τυχὸν εὑρισκόμενα ἐκεῖ ἀερόπλοια, ἐφόσον εἶναι τοῦτο δυνατόν, μετὰ δὲ τὴν ἵδρυσιν τῶν Κρατικῶν ἀερολιμένων τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ παραχωρήσῃ τὰ ἀνάλογα οἰκήματα καὶ ὑπόστεγα εἰς αὐτήν. Τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τὴν συγχρησίαν τοῦ γηπέδου ἀεροδρομίου Ἰωαννίνων.

2) Τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται τὸ ἀργότερον ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ ἐγκαταστήσῃ κατὰ μῆκος τῶν γραμμῶν Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν—Ἰωαννίνων καὶ εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ μείζονα τῶν ὀγδοήκοντα χιλιομέτρων ἀπ' ἀλλήλων βοηθητικὰ ἀεροδρόμια, ἅτινα ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ καὶ δι' ἰδίων μέσων θὰ συντηρῶνται, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζουν πάντοτε τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀκίνδυνον προσγείωσιν.

3) Τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας θέλει ἐκδώσει διαταγὰς καθοριζούσας καὶ ἐξασφαλιζούσας ἐν λεπτομερείᾳ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἑταιρείας ἐν τοῖς Κρατικοῖς ἀεροδρομίοις.

4) Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κατὰ τριμηνίαν πληρωμὴν τῶν καθοριστθησομένων ἐν καιρῷ τελῶν χρήσεως γηπέδων τῶν τριῶν ἀκραίων ἀεροδρομίων καὶ στεγάσεως ἀεροπλοίων ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης τριμηνίας ἄλλως θὰ καταβάλῃ καὶ τὸν νόμιμον τόκον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς παρόδου τοῦ δεκαπενθημέρου μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς χρονικὸν διάστημα.

Τὰ τέλη ταῦτα κατὰ τὴν πρώτην τετραετίαν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰς 562,50 δραχμὰς δι' ἑκάστην χρῆσιν γηπέδου καὶ τὰς 15.000 δραχμὰς δι' ἑκάστην μηνιαίαν στέγασιν ἀεροπλοίου εἰς οἱονδήποτε τῶν τριῶν ἀκραίων ἀεροδρομίων.

5) Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἔχει ἐν πάσῃ στιγμῇ τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν Ἑταιρείαν ὅπως ἐντὸς διμήνου μεταφέρῃ τὸ ὑλικὸν αὐτῆς καὶ χρησιμοποιήσῃ ὡς ἀερολιμένας ἄλλα ἀεροδρόμια μὴ ἀπέχοντα πάντως περισσότερον τῶν 30 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς πόλεως, ἣν ἐξυπηρετοῦσι καὶ συνδεόμενα δι' ὁδοῦ ἁμαξιτῆς ἐν καλῇ καταστάσει διατηρουμένης μετὰ τῶν πόλεων τούτων.

6) Τὸ Κράτος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θέλει καταβάλῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τὰ ἐξηκριβωμένα ἔξοδα τῆς τοιαύτης μεταφορᾶς.

7) Ἡ Ἑταιρεία δηλοῖ ὅτι τὰ γήπεδα Τατοΐου καὶ Μίκρας Ὄρχου Θεσσαλονίκης τυγχάνουν τῆς ἐγκρίσεώς της.

8) Τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ τὴν ἀκολουθητέαν πρὸς προσγείωσιν καὶ ἀπογείωσιν τῶν ἀεροπλοίων ὁδὸν καὶ τοὺς χώρους ὑπεράνω τῶν ὁποίων αἱ πτήσεις ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρον 9.

Τέλη Μεταφορῶν.

1. Εἰς τὰ ταχυδρομικὰ ἀντικείμενα ἐκτὸς τοῦ συνήθους Κρατικοῦ τέλους θὰ προστίθεται καὶ ἀεροπορικὸν τοιοῦτον, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου θὰ ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργείων Ἀεροπορίας καὶ Συγκοινωνίας, ἐφαρμοζομένων ἐν διαφωνίᾳ τῶν ἐν ἄρθρῳ 14 τῆς παρούσης ὁριζομένων.

2) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἀεροπορικοῦ γραμματοσήμου ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὑποχρεούμενον νὰ ἔχῃ συμπληρώσῃ τὴν τοιαύτην ἔκδοσιν τουλάχιστον ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν κατὰ τὴν Σύμβασιν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. Ἡ Ἑταιρεία ἀφ' ἑτέρου δικαιοῦται εἰς τὴν εἴσπραξιν τοῦ προϊόντος πάσης καταναλώσεως ἀεροπορικοῦ γραμματοσήμου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν α') τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἑλληνικῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας πρὸς τὰς ξένας τοιαύτας διὰ τὴν ἐναέριον μεταφορὰν τῶν ταχυδρομικῶν ἀντικειμένων β) ἑνὸς ποσοστοῦ 5—8 ο/ο εἰδικῶς ὁριζομένου, ὡς μέρους ἀποζημιώσεως τῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐν παντὶ χρόνῳ διεκπεραίωσιν ὡς «ἐπειγούσης» τῆς ἀποστελλομένης καὶ λαμβανομένης ἐναερίου ἀλληλογραφίας.

3) Ἡ Ἑλληνικὴ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πρὸς τὸ κοινὸν πώλησιν τῶν ἀεροπορικῶν γραμματοσήμων εἰσπράττουσα διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρείας τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς.

4) Ἐπὶ τοῦ τέλους τούτου θὰ ἀπολαμβάνωσιν ἐκπτώσεως 20 ο/ο τὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐπὶ πλέον τῶν 6000 χιλιογρ. ἀποστελλόμενα Κρατικὰ ταχυδρομικὰ ἀντικείμενα ὡς ἐν ἄρθρῳ 4 τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων προβλέπεται.

5) Ἡ παραλαβὴ καὶ παράδοσις τοῦ ταχυδρομείου θὰ ἐνεργῆται δαπάναις τῆς Ἑταιρείας εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Τ.Τ.Τ. ὁριζόμενα ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ εἶναι πλείονα τοῦ ἑνὸς δι' ἑκάστην πόλιν.

6) Ὅλαι αἱ διὰ τῶν ἀεροπλοίων ἐκτελούμεναι ταχυδρομικαὶ ἀποστολαὶ θὰ παραλαμβάνωνται καὶ θὰ διανέμωνται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Τ.Τ.Τ. ὡς ἐπείγουσαι.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας θὰ καθορισθῶσι δι' εἰδικῆς συμφωνίας ἐν καιρῷ μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Τ.Τ.Τ. Διὰ τῆς αὐτῆς Συμβάσεως θέλει καθορισθῇ καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ μεταφορέως ὡς πρὸς τὸ ταχυδρομεῖον.

7) Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ χορηγῇ ἔκπτωσιν 50 ο/ο εἰς τοὺς διὰ τῶν ἀεροπλοίων αὐτῆς ταξιδεύοντας δημοσίους ἢ στρατιωτικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον ὑπάρχωσιν ἐπὶ τῶν ἀεροπλοίων τούπων θέσεις κεναὶ δι' αὐτούς. Μεταξὺ τούτων θὰ προτιμῶνται οἱ ταξειδεύοντες πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας.

8) Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ μεταφέρῃ δωρεὰν τοὺς Βουλευτὰς ἢ Γερουσιαστάς.

Ὁ ἀριθμὸς τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἕνα κατὰ ταξείδιον, ἡ δ' Ἑταιρεία πρέπει νὰ εἰδοποιῆται τουλάχιστον 4 ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως πρὸς κράτησιν τῶν ἀναλόγων θέσεων.

9) Ἡ τιμὴ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν καθορίζεται ἑκάστοτε τῇ αἰτήσει τῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων Ἀεροπορίας καὶ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 10.

Ἀτέλειαι.

1) Ἡ Ἑταιρεία ἀπαλλάσσεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου ἀπὸ πάσης ἐπιβαρύνσεως ὑφισταμένης ἢ μελλούσης τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἰδίως ἀπὸ ὅλα τὰ δημοτικά, λιμενικὰ ἢ φαρικὰ τέλη, φόρους καὶ δικαιώματα, οἱαδήποτε τέλη καὶ δικαιώματα προκυμαίας καὶ ὑπερημερίας, ὡς καὶ γενικῶς ἀπὸ οἱουδήποτε φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος, ὑφισταμένου ἢ μέλλοντος, διὰ πᾶσαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴν ἢ πᾶσαν μεταφορὰν παντὸς εἴδους μηχανημάτων αὐτοκινήτων, ἐργαλείων, συσκευῶν, παντὸς εἴδους κατειργασμένων ἢ ἀκατεργάστων ὑλικῶν προοριζομένων διὰ τὴν κατασκευήν, συντήρησιν ἢ ἀνακαίνισιν τοῦ ὑλικοῦ ἢ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν γραμμῶν.

2) Εἰδικώτερον διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης συμβάσεως τυγχάνει ἐφαρμοστέον τὸ ἄρθρον 30 τοῦ κώδικος τελωνειακοῦ δασμολογίου καὶ τὸ ἄρθρον 100 ἐδάφ. ζ' τοῦ νόμου 1165 περὶ τελωνειακοῦ κώδικος.

3) Οἱ πίνακες τοῦ εἰσακτέου ὑλικοῦ θὰ ὑποβάλλωνται ἑκάστοτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ὑποχρεούμενον νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἀδειῶν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν πινάκων.

4) Εἰδικῶς πρὸς τὴν ἀτελῆ παραλαβὴν παρὰ τῆς Ἑταιρείας τῶν διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἀεροπλοίων ἀπαιτηθησομένων ἑκάστοτε ποσοτήτων βενζίνης καὶ ὀρυκτῶν ἐλαίων τὸ Δημόσιον εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος θὰ συντάξῃ κανονισμὸν καθορίζοντα τὸν τρόπον τοῦ ἐλέγχου τῆς διαθέσεως τῶν εἰδῶν τούτων ἐπὶ τῇ βάσει πάντως τῶν ἐκπελουμένων πτήσεων καὶ τῆς ἐξηκριβωμένης χρονικῆς αὐτῶν διαρκείας δυναμένης νὰ ἐπιτραπῇ ὑπερβάσεως 10 ο/ο λόγῳ διαφυγῶν.

5) Ἡ Ἑταιρεία, αἱ μεταχαὶ καὶ αἱ ὁμολογίαι αὐτῆς ἀπαλλάσσονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου πάσης φορολογίας ὑφισταμένης ἢ μελλούσης ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων της ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἢ τῶν προσόδων αὐτῆς ὡς καὶ ἐκ τῆς φορολογίας τῆς κυκλοφορίας, φόρων καὶ τελῶν αὐτοκινήτων καὶ τοῦ φόρου διαδίων.

6) Ἡ Ἑταιρεία ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους χαρτοσήμου διὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἐγγυήσεως (πρβλ. ἄρθρ. 7). Ἐπίσης ἀπαλλάσσεται τοῦ τέλους τούτου πᾶν συμβόλαιον καὶ συμφωνία συναπτομένη, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως μετὰ τοῦ Κράτους ἢ μετὰ τρίτων. Τὸ τέλος χαρτοσήμου διὰ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ὁρίζεται εἰς 1000 χρυσᾶς δραχμάς.

7. Πρὸ πάσης εἰσαγωγῆς ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὑπεύθυνον δήλωσιν περὶ τοῦ εἴδους, περὶ τοῦ ποσοῦ, περὶ τοῦ βάρους κλπ. τῶν εἰσαχθησομένων ὑλικῶν σὺν τῇ βεβαιώσει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητα καὶ θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ὧδε προβλεπομένης συγκοινωνίας, ὑπεύθυνος ἄλλως τε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος.

8. Τὸ δημόσιον δικαιοῦται διὰ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ νὰ ἀσκῇ ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀτελῶς εἰσαγομένων ὑλικῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν πρὸς ἀποφυγὴν λαθρεμπορίας, εἰς τὰς περὶ τῆς ὁποίας διατάξεις τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος ἡ Ἑταιρεία ὑπόκειται πλήρως.

Ἄρθρον 11.

Μετεωρολογικὴ καὶ Ραδιοτηλεγραφικὴ ὑπηρεσία.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν ἐναερίων γραμμῶν, τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται ν' ἀναθέσῃ εἰς τοὺς Κρατικοὺς τηλεγραφικούς, ραδιοτηλεγραφικοὺς καὶ τηλεφωνικοὺς σταθμοὺς τοὺς εὑρισκομένους παραλλήλως τῆς γραμμῆς τὰς κάτωθι ὑπηρεσίας.

Ι. Τὴν μεταβίβασιν τῶν τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν κίνησιν τῶν ἀεροπλοίων τῆς Ἑταιρείας.

ΙΙ. Τὴν συλλογὴν ἀπὸ τοὺς ὑφισταμένους μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς καὶ ἱδρυθησομένους τοιούτους καὶ μεταβίβασιν εἰς τοὺς σταθμοὺς τῆς Ἑταιρείας ὅλων τῶν μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων τῶν ἐνδιαφερουσῶν τὴν ἐναέριον συγκοινωνίαν.

ΙΙΙ. Τὴν ἄμεσον μεταβίβασιν τῶν πληροφοριῶν περὶ τυχὸν ἀποτόμων καιρικῶν μεταβολῶν εἰς τοὺς σταθμοὺς τῆς Ἑταιρείας.

2. Ὁ σταθμὸς Ἀττικῆς τῆς Ἑταιρείας θὰ ἑνωθῇ ἀπ' εὐθείας τηλεφωνικῆς γραμμῆς μετὰ τοῦ μετεωρολογικοῦ γραφείου τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, οἱ δὲ λοιποὶ σταθμοὶ μετὰ τοῦ πλησιεστέρου μετεωρολογικοῦ Κρατικοῦ σταθμοῦ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὁριζομένων διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συγκοινωνίας.

3. Ἡ Ἑταιρεία εἰς τοὺς ἀκραίους αὐτῆς Σταθμοὺς δύναται νὰ ἐγκαταστήσῃ σταθμοὺς Α.Τ. ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς συγκοινωνίας αὐτῆς καὶ μεταβίβασιν πρὸς τὰ ἐν πτήσει ἀερόπλοιά της τῶν ἀναγκαίων μετεωρολογικῶν μεταβολῶν καὶ ἐν γένει πρὸς ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε καταστῆ δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὑπὸ τῶν Κρατικῶν τοιούτων. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἐν πάσῃ στιγμῇ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παῦσιν λειτουργίας τούτων καὶ τὴν ἐκ νέου ἀνάληψιν τῶν μεταβιβάσεων ὑπὸ τῶν Κρατικῶν σταθμῶν.

4. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἄνω ὑπηρεσιῶν παρεχομένων δωρεὰν εἰς τὴν Ἑταιρείαν θέλουσι κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ξέναι ταχυδρομικαὶ ὑπηρεσίαι θὰ δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν ἀεροπλοίων τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ταχυδρομικῶν ἀποστολῶν ὑφ' οἱουσδήποτε ὅρους θέλει κανονισθῇ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καὶ τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν σχετικῶν διατάξεων, τῆς ἐν ἰσχύϊ Παγκοσμίου ταχυδρομικῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἐγκατάστασις συγκοινωνίας ἐπὶ λοιπῶν γραμμῶν ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις χορηγεῖται τῇ Ἑταιρείᾳ Ἴκαρος.

1. Ἡ ἐγκατάστασις τῆς συγκοινωνίας ἐπὶ τῶν γραμμῶν Ἀθηνῶν-Κρήτης καὶ Ἑλλάδος-Αἰγύπτου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν προεκτάσεων τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν-Θεσσαλονίκης πρὸς Εὐρώπην μέσῳ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας καὶ τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν-Πατρῶν-Ἰωαννίνων πρὸς Κέρκυραν, Ἰταλίαν καὶ Ἀλβανίαν, τὸ κατατεθησόμενον πρὸς ἐγκατάστασιν αὐτῶν κεφάλαιον καὶ ἡ χιλιομετρικὴ ἐπιχορήγησις κανονισθήσονται δι' ἰδιαιτέρας ἑκάστοτε συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρείας ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν Παραρτήματι Ι ὅρων.

2. Ὁ μῆνας κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοιαύτης συμφωνίας ἀφορώσης μίαν τῶν ἀνωτέρω γραμμῶν ἢ προεκτάσεων ἓν δ' ἔτος προκειμένου περὶ τοιαύτης ἀφορώσης πλείονας τῆς μιᾶς, ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ ἔναρξιν λειτουργίας αὐτῶν, ἄλλως καὶ ἐφ' ὅσον ἐξ ὑπαιτιότητός της δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ πρὸς τὸν ὅρον τοῦτον αἴρεται τὸ προνόμιον διὰ τὰς περὶ ὧν ἡ συμφωνία γραμμὰς ἢ προεκτάσεις.

3. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Ἑταιρείας μὴ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ ἐκ μέρους ἑνὸς ἢ περισσοτέρων τῶν ἐν παραγράφῳ 1 αὐτοῦ ἀναφερομένων Κρατῶν παρέλκυσις περὶ τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν ὑπογραφὴν ἢ ἐπιβολὴ ἀπαγορευτικῶν μέτρων καὶ λῆψις περιοριστικῶν κατὰ τὴν σύναψιν τῶν σχετικῶν μετὰ τῆς Ἑταιρείας συμβάσεων μέτρων, ἀντιτιθεμένων πρὸς τοὺς ὅρους ἢ τὸ πνεῦμα τῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους συμφωνιῶν αὐτῆς.

4. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ παράσχῃ πᾶσαν τὴν διπλωματικὴν αὐτῆς ἀρωγὴν πρὸς ἔγκαιρον ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω μετὰ τῶν ξένων Κρατῶν συμφωνιῶν ἐπεκτάσεως τῶν γραμμῶν.

5. Ἡ Ἑταιρεία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν συγκοινωνιακῶν τούτων γραμμῶν, ἐκτὸς ἂν ἤθελεν ἀναλάβῃ τὴν ἰδίαις δαπάναις ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν ἄνευ Κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως ἢ ἄλλης ἐπιβαρύνσεως.

Ἄρθρον 14.

Διαιτησία

1. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως πλὴν τῶν συνεπαγομένων τὴν ἔκπτωσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 διαλαμβανομένων, ὡς καὶ ἐκείνων ἐφ' ὧν ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας λύεται διὰ τεσσάρων διαιτητῶν δύο ἐξ ἑκατέρου μέρους ἀπαφαινομένων κατὰ πλειψηφίαν.

2. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζει πέμπτον μέλος ὡς ἐπιδιαιτητήν.

3. Τὰς δαπάνας τῆς διαιτησίας φέρει ὁ ἡττώμενος.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας εἶναι ἐν μέρει μόνον ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τῶν διαμαχομένων τὴν κατανομὴν τοῦ βάρους τῆς διαιτησίας προσδιορίζει τὸ διαιτητικὸν διαστήριον ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ. Τὸ τμῆμα τῆς δαπάνης τῆς διαιτησίας τὸ βαρῦνον τὴν Ἑταιρείαν δὲν δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένης ἀνὰ τετραετίαν διαφορᾶς πρὸς ἀπόδοσιν μερίσματος 8ο/ο ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, οὔτε εἰς τὰς δαπάνας τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν ἀνὰ τετραετίαν ἀναθεώρησιν τῆς χιλιομετρικῆς ἐπιχορηγήσεως.

Ἄρθρον 15.

Συνδρομὴ πρὸς κινδυνεύοντα ἀερόπλοια.

Τὸ Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ συνδρομὴν εἰς τὰ ἐν κινδύνῳ ἀερόπλοια ὑπὸ τοὺς ἀναφερομένους ὅρους εἰς τὰς διεθνεῖς Ἀεροπορικὰς συμβάσεις.

Ἄρθρον 16.

Ἐκτέλεσις ἄλλων ἀεροπορικῶν ἔργων.

Δι' εἰδικῶν ἑκάστοτε μετὰ τοῦ Κράτους συμφωνιῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῇ αἰτήσει τοῦ Κράτους ἡ κατασκευὴ καταλλήλων ἐγκαταστάσεων πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀεροπορικῶν γραμμῶν μὴ ἀναφερομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ὡς καὶ ἐπὶ ἴσοις ὅροις ἡ ἐκτέλεσις συναφῶν πρὸς τὴν ἀεροπορίαν ἔργων.

Ἄρθρον 17.

Λῆξις τοῦ Ἡρονομίου.

1. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ προνομίου τῆς παρούσης συμβάσεως ἅπαν τὸ ὑλικὸν τῆς Ἑταιρείας περιέρχεται εἰς τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήξεως τὴν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβάσεως πραγματικὴν ἀξίαν του κατόπιν ἐκτιμήσεως τούτου ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρείας λαμβανομένης ὁπωσδήποτε πρὸ ὀφθαλμῶν τῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γενομένης ἀποσβέσεως τῆς ἀξίας του, τῆς ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῆς χρήσεως φθορᾶς καὶ τῆς περαιτέρω χρησιμότητός του.

Τὰ δαπάνας τοῦ Δημοσίου ἀγορασθέντα ἀερόπλοια καὶ κινητῆρες δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν τοιαύτην ἐξαγορὰν περιεχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἄνευ ἑτέρας ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συγκροτηθῇ ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τοῦ προνομίου καὶ νὰ ἔχῃ παρακώσῃ τὴν καταμέτρησιν τοῦ παραδοθησομένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ὑλικοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως. Ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τοῦ προνομίου νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν διάδοχον αὐτῆς Ἑταιρείαν ἢ ἐλλείψει τοιαύτης εἰς τὸ Κράτος τὴν χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους ὑποστέγων, οἰκημάτων καὶ ἀποθηκῶν, ἄλλως ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῆς διαδόχου Ἑταιρείας διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν τῆς ὑπὸ ταύτης ἐκμεταλλεύσεως τῶν γραμμῶν, προερχομένης ἀποδεδειγμένως ἐκ τῆς ἀργοπορίας περὶ τὴν παράδοσιν τῶν κτισμάτων τούτων.

3. Ἐφ' ὅσον ἅπαν τὸ ἐπιδεκτικὸν μεταφορᾶς ἢ μὴ ὑλικὸν τῆς Ἑταιρείας περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μὴ παραχώρησις ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῆς χρήσεως τῶν ἀνωτέρω χώρων ἡ ἁπλῆ στέγασις τοῦ ὑλικοῦ τούτου ἐντὸς τῶν κτισμάτων.

4. Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβάσεως ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπανορθώσῃ πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς ἐπενεχθεῖσαν εἰς τὰ ὑπόστεγα, τὰ οἰκήματα καὶ ἀποθήκας τοῦ Κράτους βλάβην ἢ φθοράν, πλὴν τῶν εἰς τὴν συνήθη χρῆσιν ὀφειλομένων.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 19.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐγένετο εἰς τριπλοῦν ἓν ὅτι ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ τὸ τρίτον διὰ τὸ ἀρχεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1930.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. ΜΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Β ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑφυπουργὸς Α. ΖΑΝΝΑΣ

Διὰ τὴν Ἑταιρείαν «Ἴκαρος» Ν. ΚΑΜΠΑΝΗΣ, Ε. ΒΑΛΑΣΑΚΗΣ

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

Ἔναρξις καὶ ἐκτέλεσις τῆς συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ Δημοσία ὑπηρεσία ἐναερίων μεταφορῶν, ἧς τὴν ἐκμετάλλευσιν ἀναλαμβάνει δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τῆς συμβάσεως, ἡ Ἀνάδοχος Ἑταιρεία, θὰ ἐκτελῆται ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους, ἐκτὸς ἂν κοινῇ συμφωνίᾳ μεταξὺ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καὶ Ἑταιρείας ἤθελον ἐπενεχθῇ μεταγενεστέρως αἱαιδήποτε τροποποιήσεις.

2. Ἡ Ἀνάδοχος Ἑταιρεία ἐντὸς 8 μηνῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῆς χρήσεως τῶν γηπέδων καὶ λοιπῶν ἐγκαταστάσεων Ταττοΐου-Λαρίσης καὶ Θεσσαλονίκης τῶν προβλεπομένων ἐν ἄρθρῳ 8 τῆς συμβάσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκαταστήσῃ τακτικὴν ἐναέριον συγκοινωνίαν ἐπὶ τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν–Θεσσαλονίκης ἑξάκις τῆς ἑβδομάδος (ἤτοι πλὴν τῶν Κυριακῶν), ἐπὶ δὲ τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν–Ἰωαννίνων τρὶς τῆς ἑβδομάδος, ἐφόσον ἤθελον ὀργανωθῇ τὰ βοηθητικὰ ἀεροδρόμια καὶ παραχωρηθῇ ἡ χρῆσις τοῦ γηπέδου Ἀεροδρομίου Ἰωαννίνων δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς οὕτω ὁριζομένης ἡμερομηνίας. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκαίρου παραχωρήσεως τῆς χρήσεως τῶν ὡς ἄνω βοηθητικῶν ἀεροδρομίων καὶ τοῦ γηπέδου Ἰωαννίνων παρατείνεται μέχρι συμπληρώσεως δύο μηνῶν ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω παραχωρήσεων. Ἐν ἢ περιπτώσει τὸ Κράτος καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τελευταίας ταύτης προθεσμίας δὲν ἤθελε παραχωρήσει τὴν χρῆσιν τῶν ἄνω ἀεροδρομίων, ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν Ἑταιρείαν διὰ τὰς δαπάνας εἰς ἃς θὰ ἔχῃ ὑποβληθῇ διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἀντιστοιχουσῶν γραμμῶν πλέον 8ο/ο μέχρι τῆς ἡμέρας παραχωρήσεως αὐτῶν.

3. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τακτικῆς ταύτης συγκοινωνίας ὑποχρεοῦται ἡ Ἑταιρεία νὰ ἐκτελέσῃ 20 πλήρεις διαδρομὰς ἐπὶ τῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης, καὶ 15 τοιαύτας ἐπὶ τῆς γραμμῆς Ἰωαννίνων πρὸς μελέτην τῶν γραμμῶν.

Τὰ ταξεῖδια ταῦτα δὲ καιοῦνται ἐξαιρετικῆς χιλιομετρικῆς ἀποζημιώσεως πρὸς δραχμὰς 74.85 πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν τῆς περιόδου ταύτης, τῶν ἀναφερομένων ἐν παραρτήματι IV. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ αὐτῶν δύναται ἡ Ἑταιρεία νὰ μεταφέρῃ ταχυδρομεῖον καὶ ἐμπορεύματα, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπιβάτας ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας. Τὰ δοκιμαστικὰ ταῦτα ταξεῖδια δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ποινικῶν ρητρῶν ἐν περιπτώσει ματαιώσεως, ἀργοπορίας ἢ διακοπῆς κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὁριζόμενα.

4. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἡ Ἑταιρεία δὲν ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ποινικῶν ρητρῶν, πλὴν τῶν ἐν ἐδαφίοις 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 13 τῆς παρούσης συγγραφῆς ὁριζομένων.

5. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δοκιμαστικῶν ταξειδίων ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται εἰς τὴν δωρεὰν μεταφορὰν οἱωνδήποτε προσώπων ὑποδειχθησομένων αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, τῆς Ἑταιρείας αὐδεμιᾶς φερούσης εὐθύνην ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἐπιβάτας.

Ἄρθρον 2.

Πύκνωσις συγκοινωνίας καὶ ἔκτακτοι διαδρομαί.

1. Ἡ Ἀνάδοχος Ἑταιρεία δύναται νὰ πυκνώσῃ οἱκοθεν τὴν συγκοινωνίαν χωρὶς νὰ δικαιοῦται χιλιομετρικῆς ἐπιχορηγήσεως διὰ τὰς ἐπιπροσθέτους ταύτας διαδρομάς, ἐκτὸς ἂν δυνηθῇ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἕκαστον τῶν ἐπιπροσθέτων ταξειδίων ἐπεβάλλετο πρὸς μεταφορὰν εἰδῶν ἢ ἐπιβατῶν διεθνοῦς τινὸς γραμμῆς, ἧς τὸ Κράτος ἤθελεν ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν λειτουργίαν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

2. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς μόνιμον πύκνωσιν τῆς συγκοινωνίας ἐπὶ οἱασδήποτε τῶν ὡς ἄνω γραμμῶν μὲ τὴν διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως καθοριζομένην χιλιομετρικὴν ἐπιχορήγησιν, ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἐπαρκὴς χρόνος οὐχὶ μικρότερος τῶν ἓξ μηνῶν, πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ πτητικοῦ της ὑλικοῦ καὶ προσωπικοῦ πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπόν.

3. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ ἐκτελέσῃ καὶ οἱανδήποτε ἄλλην τεχνικῶς κατορθωτὴν διαδρομὴν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων γραμμῶν, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ταξειδίων, τῶν κατ' ἔτος χιλιομέτρων τοιούτων ἐκτάκτων διαδρομῶν μὴ δυναμένων ἄνευ συγκατάθέσεως τῆς Ἑταιρείας νὰ ὑπερβοῦν τὰ 2ο/ο τῶν ἐπὶ τῶν τακτικῶν γραμμῶν διανυομένων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος χιλιομέτρων. Διὰ τὰ ἐκτακτα ταῦτα ταξεῖδια θὰ ἰσχύῃ ἡ αὐτὴ χιλιομετρικὴ ἐπιχορήγησις. Ἡ ἐκτέλεσις τοιούτων ἐκτάκτων ταξειδίων νοεῖται ὡς ὑποχρεωτική, ἐφόσον τὸ Δημόσιον ἤθελε ἀναλάβει τὴν κάλυψιν κινδύνων ἢ ζημιῶν τῆς Ἑταιρείας, ἡ κάλυψις τῶν ὁποίων δὲν προβλέπεται ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει καὶ ἐφόσον αἱ τοιαῦται διαδρομαὶ δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσι ἀνωμαλίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τακτικῶν δρομολογίων.

Δρομολόγια καὶ ὡρολόγια αὐτῶν.

Συμπλήρωσις ματαιουμένων ταξειδίων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ὡρολόγια τῶν δρομολογίων καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, προτάσει τῆς Ἑταιρείας, τοὐλάχιστον 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

2. Τὰ ἀκολουθούμενα ἑκάστοτε κατὰ τὰ ταξεῖδια δρομολόγια ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, προτάσει τῆς Ἑταιρείας, ὡς καὶ αἱ τακτικαὶ προσεγγίσεις ἢ προσγειώσεις κατὰ μῆκος τῶν γραμμῶν.

3. Αἱ οὕτω καθοριζόμεναι γραμμαὶ χρησιμεύουσιν πρὸς μέτρησιν τῶν διανυθέντων ἀποστάσεων πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς χιλιομετρικῆς ἐπιχορηγήσεως, οἱ δὲ ἐπὶ πλέον ἐκ τῶν προσεγγίσεων τούτων δαπάναι τῆς Ἑταιρείας κανονίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνημμένου ὡδε προϋπολογισμοῦ. Αἱ τυχὸν παρεκκλίσεις ἀπὸ τῶν οὕτω ὁριζομένων γραμμῶν βαρύνουν τὴν Ἑταιρείαν, ἥτις δὲν δικαιοῦται χιλιομετρικῆς δι' αὐτὰς ἀποζημιώσεως.

4. Αἱ γραμμαὶ δέον νὰ λειτουργοῦν κανονικῶς, πλὴν ἀνωτέρας βίας. Ἐπιτρέπεται ἐπιβράδυνσις περὶ τὴν ὥραν ἀναχωρήσεως μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 15 πρῶτα λεπτά.

5. Ἐν περιπτώσει ὁλοσχεροῦς ματαιώσεως δρομολογίου τινὸς ἐπὶ τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν–Θεσσαλονίκης, ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ κατὰ τὴν ἑπομένην Κυριακὴν ἢ κατ' ἄλλην ἡμέραν, κατ' ἄλλην δὲ πάντως ὥραν, πλὴν τῆς τοῦ τακτικοῦ δρομολογίου, ἐφόσον ἤθελεν ἐξασφαλισθῇ ἡ διὰ τοῦ ἐκτάκτου τούτου δρομολογίου μεταφορὰ ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων, ἢ ταχυδρομείου, ὧν τὰ κόμιστρα ἀντιπροσωπεύουν ποσὸν τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ 1/3 τοῦ μέσου ὅρου τῶν καθημερινῶν μεταφορῶν τοῦ παρελθόντος μηνός. Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Ἰωαννίνων ἡ συμπλήρωσις τῶν ματαιουμένων δρομολογίων ἐπιτρέπεται ἄνευ περιορισμῶν, κατ' ἄλλας ὅμως πάντοτε, πλὴν τῶν τοῦ τακτικοῦ δρομολογίου ἡμέρας. Δρομολόγιον ὅμως ματαιωθὲν κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς μηνὸς δὲν δύναται νὰ συμπληρωθῇ κατὰ τὸν ἑπόμενον μῆνα.

6. Κοινῇ συμφωνίᾳ Ὑπουργείου καὶ Ἑταιρείας ἐπιτρέπεται ἡ ἀραίωσις ἢ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας ἢ καὶ ἐλάττωσις τοῦ μήκους διαδρομῆς τινὸς ἐπί τι χρονικὸν διάστημα καὶ ἡ ἀνάλογος πύκνωσις αὐτῆς μεταγενεστέρως ἀρκεῖ τὰ οὕτω ἐκτελούμενα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους ταξειδία νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν διὰ τοῦ

ἄρθρου 1 συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὁριζομένων, ὡς καὶ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν προβλεπομένων ἐτησίως χιλιομέτρων.

Ἄρθρον 4.

Προτεραιότης μεταφορῶν.— Κρατικαὶ μεταφοραί

1. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται εἰς τὴν δωρεὰν μεταφορὰν ἐπισήμου ἀλληλογραφίας ὁλικοῦ βάρους μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ 6000 χιλιογρ. κατ' ἔτος ἐπὶ τῶν δύο ὑπ' αὐτῆς ἐκμεταλλευομένων γραμμῶν. Τὸ βάρος τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 20 χιλιογρ. κατ' ἁπλοῦν ταξείδιον.

Τὸ βάρος τοῦτο θ' αὐξάνηται δι' ἑκάστην νέαν γραμμὴν ἢ προέκτασιν μιᾶς τῶν ἤδη χορηγηθεισῶν τοιούτων κατὰ τὴν σύναψιν τῆς σχετικῆς μετὰ τῆς Ἑταιρείας συμβάσεως.

2. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται εἰς τὴν παροχὴν ἐκπτώσεως 20 ο)ο ἐπὶ τῶν κρατικῶν μεταφορῶν τῶν ὑπερβαινουσῶν τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα 6000 χιλιόγραμμα.

3. Τὴν προτεραιότητα μεταφορᾶς ἔχει πάντοτε τὸ ταχυδρομεῖον, ἐπίσημον ἢ μή, ἔπονται δὲ οἱ ἐπιβάται μετὰ τῶν ἀτελῶς μεταφερομένων ἀποσκευῶν των καὶ τέλος τὰ ἐμπορεύματα. Οἱ δημόσιοι ἢ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ταξειδεύοντες δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ καταβάλλοντες ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ εἰσιτηρίου προτιμῶνται παντὸς ἄλλου ἐπιβάτου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν γραμμή τις ἀποτελέσῃ τιμῆμα μείζονος διεθνοῦς γραμμῆς, ἧς ἤθελεν ἀναλάβει τὸ Κράτος τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐξυπηρέτησιν, τὸ ταχυδρομεῖον, τὰ ἐμπορεύματα καὶ οἱ ἐπιβάται τῆς διεθνοῦς ταύτης γραμμῆς κατέχουσιν ἀπόλυτον προτεραιότητα, μεθ' ὃ ἔπονται κατὰ σειρὰν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερόμενα.

4. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ χορηγῇ κατὰ μῆνα 2 εἰσιτήρια μετ' ἐπιστροφῆς δωρεὰν ἐφ' ἑκάστης τῶν γραμμῶν αὐτῆς διὰ τὸν κρατικὸν ἔλεγχον περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 11 τῆς παρούσης συγγραφῆς.

Τέλη μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 5.

Ὁ τρόπος καθορισμοῦ τῶν τελῶν μεταφορᾶς ὁρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἄλλη χρησιμοποίησις ἀεροχημάτων ἢ ἀνάληψις ἄλλων ἢ συναφῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ συνεχῶς ἐν ἐνεργείᾳ ἐπαρκῆ ἀριθμὸν ἀεροπλοίων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας μεταφορῶν, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς συμβάσεως ἀνεδέξατο.

2. Οὐδεμία ἄλλη ἐπιχείρησις συναφὴς ἢ μὴ πρὸς τὴν ἀεροπορίαν ἐπιτρέπεται ν' ἀναληφθῇ ὑπὸ τῆς ἀναδόχου Ἑταιρείας ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

Προσωπικόν.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν τῆς Ἑταιρείας δέον νὰ κέκτηται τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας προβλεπόμενα πιστοποιητικά, ἀδείας, πτυρία κτλ.

2. Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως οἱ πρῶτοι ὁδηγοὶ ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι ξένης ὑπηκοότητος ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ δεύτεροι ὁδηγοὶ ὦσιν ὑποχρεωτικῶς Ἕλληνες ἐξ ἰθαγενείας καὶ οὐχὶ μόνον ἐκ πολιτογραφήσεως.

3. Ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ ἑκάστης ἀλλαγῆς τύπου ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν ἡ πρόσληψις ἀλλοδαπῶν πρώτων ὁδηγῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω ὅρον.

4. Ἐπιτρέπεται ἐπὶ μίαν διετίαν ἡ χρησιμοποίησις ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἑνὸς ἀλλοδαποῦ μηχανικοῦ οὐδεμίαν ἐξασκοῦντος βιομηχανικὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου θὰ ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

5. Ἐπὶ ἑκάστου τριακινητηρίου ἀεροπλοίου πρέπει νὰ ἐπιβαίνωσιν ὑποχρεωτικῶς 1 πρῶτος ὁδηγός, 1 δεύτερος ὁδηγὸς καὶ 1 μηχανικός. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁ δεύτερος ὁδηγὸς ἢ ὁ μηχανικὸς ὀφείλει νὰ ἔχῃ πτυχίον χρήσεως ἀσυρμάτου.

6. Τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν δύναται κατ' ἀρχὰς ν' ἀποτελεσθῇ καὶ ἐξ ξένων, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁποίων ἐπαρίσται κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συγκοινωνίας εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἑταιρείας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη μέχρι τοῦ τεσσάρτου, μὴ συμπεριλαμβανομένου, ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν ξένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)3 τοῦ ὅλου τεχνικοῦ προσωπικοῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ τεσσάρτου ἔτους τὸ 1)5 αὐτοῦ. Μεθ' ἑκάστην ἀλλαγὴν τύπου ἀεροπλοίων ἢ κινητήρων ἡ ἀνωτέρω ἀναλογία δυνατὸν νὰ μεταβληθῇ ἐπί τι χρονικὸν διάστημα ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

7. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Ἑταιρείας ὀφείλει ν' ἀποτελῆται καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ πολίτας Ἕλληνας ἐξ ἰθαγενείας.

8. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ προσλάβῃ κατ' ἀναλογίαν 5 ο)ο τοῦ μὴ πτητικοῦ ἢ τεχνικοῦ αὐτῆς προσωπικοῦ ἀναπήρους πολέμου, ἐφόσον ἤθελον ὑποβληθῇ αὐτῇ σχετικαὶ αἰτήσεις, καὶ ἐφόσον οὗτοι ἔχωσιν τὰ ἀναγκαῖα προσόντα, κατ' ἀπόλυτον αὐτῆς κρίσιν καὶ ἐκλογήν.

9. Ὑποχρεοῦται ὡσαύτως ἡ Ἑταιρεία νὰ προτιμᾷ τὴν χρησιμοποίησιν ἐφέδρων ἀεροπόρων ὡς καὶ τοιούτων παθόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ διὰ τὰς καθαρῶς διοικητικὰς θέσεις ἀεροδρομίων κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς ἐκλογήν, μεταξὺ τῶν ζητούντων.

10. Προκειμένου περὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμμῶν ἡ ἀναλογία ξένων τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ δυνατὸν ν' αὐξηθῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

11. Οὐδεὶς ἐκ τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ παραμένων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς, οὗτινος αἱ ἁρμόδιαι Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ ἤθελον ἀπαιτήσει τὴν διατήρησιν διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, κατόπιν ἠτιολογημένης αὐτῶν ἐκθέσεως καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας. Τὴν τοιαύτην ἔκθεσιν ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο, ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ τηρήσῃ ἐμπιστευτικὴν ἢ καὶ νὰ καταστρέψῃ κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

12. Μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀντικατάστασιν τῶν ξένων πρώτων ὁδηγῶν δι' Ἑλλήνων, ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ προσλάβῃ ὡς δευτέρους ὁδηγοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας, ὑποδειχθησομένους αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἀεροπορίας, ἐφόσον οὗτοι κατέχωσι τὰ ὑπὸ τῶν ἀσφαλειῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ὑλικόν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὑλικοῦ ἀνήκει εἰς τὴν Ἑταιρείαν ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους περιορισμούς :

I. Τὸ πτητικὸν ὑλικὸν δέον νὰ εἶναι κανονικῶς νηολογημένον καὶ νὰ κατέχῃ τὰ ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων προβλεπόμενα πιστοποιητικὰ πλοϊμότητος καὶ ἀσφαλείας.

II. Οἱ ὅροι οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τοῦ παραρτήματος II τῆς παρούσης συγγραφῆς πρὸς παραδοχὴν ἀεροπλοίων νέου τύπου καθορίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας αἰτήσει τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν εἰδικὴν γραμμὴν δι' ἣν προορίζονται, κατὰ τὰς διατάξεις δὲ πάντοτε τοῦ ἄρθρου 4 τῆς Συμβάσεως.

III. Ἡ Ἑταιρεία ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζῃ τὰ ἀερόπλοια αὐτῆς μὲ ὅλα τὰ ὄργανα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς παροχὴν μείζονος δυνατῆς ἀσφαλείας καὶ ἀνέσεως ἀκολουθοῦσα ἐν προκειμένῳ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

IV. Κατὰ τὴν πρώτην προμήθειαν πτητικοῦ ὑλικοῦ ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ παραρτήματος II τοῦ συνημμένου εἰς τὴν παροῦσαν Συγγραφήν. Τὸ Κράτος δικαιοῦται νὰ ἐξελέγξῃ ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς τὸ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας εἰσαγόμενον ἐν Ἑλλάδι ὑλικὸν διὰ

τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐναερίων γραμμῶν.

2. Ἡ μεταφορὰ ἐπιβατῶν δι' ἀεροπλοίων νέου τύπου ἀπαγορεύεται, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχωσιν ἐκπλεσθῇ διαδρομαὶ 500 τοὐλάχιστον ὡρῶν δι' ἀεροπλοίων τοῦ τύπου τούτου ἐπί τινος γραμμῆς τακτικῆς ἐναερίου συγκοινωνίας.

3. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελῇ τὰς γενικὰς ἐπισκευὰς τῶν ἀεροπλοίων αὐτῆς πλὴν τῶν κινητήρων, εἰς τὸ Κρατικὸν ἐργοστάσιον ἀεροπλάνων, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελεν ἀναλάβῃ τὴν ἐπισκευὴν ταύτην ἐντὸς τασσομένης ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας λογικῆς προθεσμίας καὶ ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.

4. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ κατασκευάζῃ μερικῶς ἢ ὁλικῶς τὰ ἀερόπλοια αὐτῆς ἐν τῷ Κρατικῷ Ἐργοστασίῳ δι' εἰδικῶν πάντοτε μετ' αὐτοῦ συμφωνιῶν, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ τιμαὶ τούτου δὲν θὰ ἦσαν ἀνώτεραι τῶν τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς ΤΣΙΦ Πειραιᾶ, ἡ προθεσμία παραδόσεως τοιαύτη ὥστε νὰ μὴ ἐκθέτῃ εἰς κίνδυνον διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἐν γένει ὅρους τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς.

5. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ὡσαύτως ἰδίαις δαπάναις νὰ συντηρῇ τὰ εἰς ἀποκλειστικὴν αὐτῆς χρῆσιν παραχωρηθησόμενα αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους κτίσματα καὶ νὰ ἐπανορθώνῃ ἰδίαις δαπάναις πᾶσαν βλάβην ἥτις ἐξ ὑπαιτιότητος ἢ ἀμελείας ὑπαλλήλων αὐτῆς ἤθελεν ἐπενεχθῇ εἰς τὰ κτίσματα ταῦτα.

6. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας τὸν κανονισμὸν ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν γραμμῶν της, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξασφάλισιν ἐνεργείας τοῦ Τεχνικοῦ Ἐλέγχου τῶν Ἀεροπλοίων της πρὸ ἑκάστου ταξειδίου καὶ μεθ' ἕκαστον ταξείδιον τῆς ὑπηρεσίας ἐφοδιασμοῦ αὐτῶν διὰ καυσίμων ὑλῶν, περιοδικοῦ τεχνικοῦ ἐλέγχου, περιοδικῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐπισκευῶν, ἐνημερότητος τῶν ὁδηγῶν ἀεροπόρων ὡς πρὸς τὴν ἑκάστοτε μετεωρολογικὴν κατάστασιν κατὰ μῆκος τῆς διαδρομῆς ἣν πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσουν, τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀνωτέρω ἔντυπα καὶ τὰ λοιπά, ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τῆς λειτουργίας τῶν γραμμῶν της ὡς καὶ μεθ' ἑκάστην μεταβολὴν τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, τοῦ Ὑπουργείου μὴ δικαιουμένου εἰς τὴν μεταβολὴν οἱασδήποτε διατάξεως ἐξ ἧς δὲν δύναται νὰ προέλθῃ κίνδυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν μεταφορῶν.

7. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, ὅσον ἀφορᾷ τὸν μέγιστον ἐπιτρεπόμενον φόρτον τῶν ἀεροπλοίων της ἀναλόγως τῆς ἐκ τῆς χρήσεως ἐλαττώσεως τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν ἐπιδόσεων. Ὅταν αἱ ἐπιδόσεις αὗται κατέλθωσι κάτω προσδιορισθησομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας ὁρίων ἀναλόγως τοῦ χρησιμοποιηθησομένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τύπου ἀεροπλοίων ἡ περαιτέρω ἄδεια κυκλοφορίας τῶν ἀεροπλοίων τούτων αἴρεται εἴτε διὰ συγκοινωνιακοὺς μόνον σκοποὺς εἴτε καὶ διὰ πᾶσαν οἱανδήποτε πτῆσιν, τῆς Ἑταιρείας ὑποχρεουμένης νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τοῦ Ὑπουργείου ἐφ' ὅσον τοῦτο δύναται ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ τοιαύτη του ἀπαίτησις ἐπιβάλλεται πρὸς ἀσφάλειαν τῶν μεταφορῶν καὶ στηρίζεται ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τριμελοῦς τοὐλάχιστον ἐπιτροπῆς ἐξ ὑπαλλήλων ἢ ἀξιωματικῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ τὴν σύναψιν Συμβάσεων πρὸς ἐγκατάστασιν συγκοινωνιῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων Κρατῶν, θέλει προσδιορισθῇ καὶ ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς ἀεροπλοίων τῆς Ἑταιρείας ἅτινα δέον ἑκάστοτε νὰ εὑρίσκωνται ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Τεχνικὸς ἔλεγχος.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ πτητικὸν ὑλικὸν τῆς Ἑταιρείας ὑπόκειται εἰς τὸν Τεχνικὸν Ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

2. Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται τῇ εἰδοποιήσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας νὰ μεταφέρῃ ἐκ περιτροπῆς ἅπαν τὸ πτητικόν της ὑλικὸν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς ἕδρας τῆς Ἑταιρείας διὰ τὸν τεχνικὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας δύναται νὰ διατάξῃ ἐν πάσῃ στιγμῇ τὴν ἐκτέλεσιν δοκιμαστικῆς πτήσεως διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ ὑλικοῦ ἐν πτήσει ὁπότε ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται εἰς τὴν κεκανονισμένην χιλιομετρικὴν ἐπιχορήγησιν διὰ τὴν ἐν λόγῳ πτῆσιν.

4. Πᾶσα σοβαρὰ βλάβη ἀεροπλοίου δέον ν' ἀναφέρηται ἐπειγόντως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας.

5. Πᾶν ἀεροπορικὸν ἀτύχημα καὶ πᾶσα καταστροφὴ ἀεροπλοίου δέον νὰ ἀναφέρηται ἐπειγόντως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας καὶ τὴν πλησιεστέραν ἀεροπορικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχὴν πρὸς διαπίστωσιν τῶν αἰτίων τῶν προκαλεσάντων τὸ ἀτύχημα καὶ τὴν κατανομὴν εὐθυνῶν.

Ἔλεγχος Γραμμῆς.

Ἄρθρον 11.

1. Κατὰ πᾶσαν ἄφιξιν ἢ ἀναχώρησιν ἀεροπλοίου ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς Κρατικοὺς ἐλεγκτὰς νὰ προβαίνωσιν εἰς πλήρη λεπτομερῆ ἔλεγχον τῶν εἰσιτηρίων, φορτωτικῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων τοῦ ἀεροπλοίου καὶ τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ ὡς ἐπίσης καὶ πλήρη ἔλεγχον τοῦ ὑλικοῦ, ἀερονυτιλιακῶν ὀργάνων, ἀσυρμάτων, μέσων ἀσφαλείας κλπ.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας δικαιοῦται εἰς τὴν δωρεὰν μεταφορὰν μετ' ἐπιστροφῆς δύο ὑπαλλήλων αὐτοῦ μηνιαίως ἐφ' ἑκάστης τῶν γραμμῶν πρὸς μελέτην καὶ ἔλεγχον αὐτῶν.

Οἰκονομικὸς καὶ Λογιστικὸς Ἔλεγχος.

Ἄρθρον 12.

Τὰ λογιστικὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας παρουσιάζονται κατ' ἔτος εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐλεγκτὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας πρὸς ἔλεγχον καὶ θεώρησιν, ὑποχρεοῦται δὲ ἡ Ἑταιρεία νὰ παρέχῃ πᾶσαν εὐκολίαν καὶ ὅλα τὰ αἰτούμενα ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ δικαιολογητικὰ καὶ ἀπαδείξεις πρὸς πλήρη καὶ λεπτομερῆ ἔλεγχον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους ἀποβλέποντα εἰς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ὅρων τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ διεθνῶν τοιούτων.

Ποιναὶ ρῆτραι λόγῳ ἀνωμαλιῶν κινήσεως.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ εὐθύνη τῆς ἐκτελέσεως ἢ μὴ τακτικοῦ τινος δρομολογίου ἀναλόγως τῆς καιρικῆς καταστάσεως βαρύνει τὴν Ἑταιρείαν, ἥτις ὑποχρεοῦται ἐν προκειμένῳ νὰ συμμορφῶται πρὸς τοὺς ὅρους τῶν ἀσφαλιστηρίων αὐτῆς συμβολαίων μετ' ἀνεγνωρισμένων διεθνῶς ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν.

Πᾶσα καθυστέρησις περὶ τὴν ἀναχώρησιν τακτικοῦ δρομολογίου ἐκ σταθμοῦ ὑποχρεωτικῆς τινος πρεσγειώσεως, ὑπερβαίνουσα τὰ 15 πρῶτα λεπτὰ ἐπιφέρει ποινικὴν ρήτραν δραχ. 100 δι' ἕκαστον τέταρτον τῆς ὥρας καθυστερήσεως ὑπὲρ τὰ 15 πρῶτα λεπτά, ἐφόσον ἡ καθυστέρησις αὕτη δὲν ὀφείλεται εἰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας ἢ ἀνωτέραν βίαν. Δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ταξείδιον τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 2000 δραχμάς.

2. Ὁσάκις ταξείδιόν τι τακτικοῦ δρομολογίου ἀναβληθῇ ἐντελῶς δι' ἄλλην ἡμέραν ἢ ματαιωθῇ διὰ λόγους ἀσχέτους πρὸς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας ἢ ἀνωτέραν βίαν ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν ποινικὴ ρήτρα 4000 δραχμῶν.

3. Ἐν περιπτώσει πλήρους διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας διὰ χρονικὸν διάστημα δύο μηνῶν ἢ ἐκτελέσεως κάτω τῶν 30 ο)ο τῶν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένων ταξειδίων ἐντὸς 6 μηνῶν, μὴ ὀφειλομένων εἰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας ἢ ἀνω-

τέραν εἶαν, ἀφαιρεῖται τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὴν Ἑταιρείαν πρανόμιον, ὑποχρεοῦται δὲ ἡ Ἑταιρεία νὰ ἄρῃ πάσας τὰς ἐπιβεκτικὰς μεταφορᾶς ἐγκαταστάσεις αὐτῆς τὰς ἰδίαις δαπάναις ἀνεγερθείσας ὡς καὶ τὰ πάσης φύσεως ὑλικὰ αὐτῆς πλὴν τῶν ἀεροπλοίων καὶ κινητήρων τῶν τυχὸν δαπάναις τοῦ Δημοσίου ἀγορασθέντων, ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῇ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας περὶ ἐκπτώσεως, ἄλλως αἱ μὴ ἀρθεῖσαι ἐγκαταστάσεις περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους ἄνευ ἀποζημιώσεως. Διὰ τὰς μὴ ἐπιδεκτικὰς μεταφορᾶς ἐγκαταστάσεις αὐτῆς ἡ Ἑταιρεία ἀποζημιοῦται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τῆς Συμβάσεως τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν λῆξιν τῆς Συμβάσεως.

4. Τὰ ἀνωτέρω δὲν ἰσχύουσιν ἐφ' ὅσον ἡ ἀραίωσις ἢ ἡ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας προῆλθε κοινῇ συμφωνίᾳ μεταξὺ Ὑπουργείου καὶ Ἑταιρείας, δὲν ἰσχύουσι δ' ὡσαύτως καὶ αἱ παιναὶ ῥῆτραι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τακτικῆς λειτουργίας τῆς γραμμῆς.

5. Ὁσάκις ταξείδιόν τι τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐκτελῆται δι' ἀεροπλοίου μὴ ἐφωδιασμένου διὰ τῶν προβλεπομένων πιστοποιητικῶν ἢ μὴ ἀνταποκρινομένου πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παρούσης συμβάσεως ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἑταιρείαν ποινικὴ ῥήτρα ἴση πρὸς τὸ σύνολον τῆς χιλιομετρικῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸ οὕτω ἐκτελεσθὲν ταξείδιον.

6. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἑταιρεία μετέφερε καὶ ἐπιβάτας ἐπὶ ἀεροπλοίου στερουμένου τῶν ἀναγκαίων πιστοποιητικῶν ἢ ἀνωτέρω ποινικὴ ῥήτρα εἶνε ἄσχετος τῆς ποινικῆς διώξεως ἣν ἤθελεν ἐνδεχομένως ἀσκήσει τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τῆς Ἑταιρίας.

7. Αἱ ὡς ἄνω ποιναὶ ῥῆτραι ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας καὶ κρατοῦνται ἐκ τῶν μηνιαίων ἐνταλμάτων τῶν εἰς τὴν Ἑταιρίαν χορηγουμένων ἐπιχορηγήσεων.

8. Αἱ ποιναὶ αὗται ῥῆτραι βαρύνουσι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀνάδοχον Ἑταιρείαν ἀφαιρεῦνται δὲ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους πληρωτέας τῇ Ἑταιρείᾳ χρηματικῆς διαφορᾶς ἀνὰ τετραετίαν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τόκου 8 ο)ο ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 4 τῆς Συμβάσεως.

9. Αἱ ποιναὶ αὗται ῥῆτραι δὲν καταλογίζονται ὡς ἔξοδα τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς χιλιομετρικῆς ἐπιχορηγήσεως κατὰ τὴν ἀνὰ τετραετίαν ἀναθεώρησιν ταύτης.

10. Δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συμβάσεως κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀεροπλοιον τοῦ ὁποίου αἱ ἀποδόσεις ἔχουσιν ἐλαττωθῇ συνεπείᾳ τῆς χρήσεως. Ὅταν ὅμως αἱ τοιαῦται ἐλαττώσεις κατέλθουσι κάτω προσδιορισθησομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας ὁρίων ἀναλόγως τοῦ τύπου τῶν χρησιμοποιουμένων ἀεροπλοίων, καὶ ἀρθῇ ἡ ἄδεια περαιτέρω χρησιμοποιήσεως τῶν ἀεροπλοίων τούτων διὰ συγκοινωνιακοὺς σκοποὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8, ἰσχύουσι ἐφεξῆς καὶ διὰ τὰ ἀεροπλοια ταῦτα αἱ διατάξεις τοῦ ἑδαφίου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Αἱ διατάξεις αὗται ἰσχύουσι ὡσαύτως ἐὰν ἡ Ἑταιρεία φορτώσῃ ἀεροπλοιόν τι περισσότερον τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας προσδιορισθησομένου ἀνωτάτου ὁρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 8 ἢ χρησιμοποιήσῃ ἀεροπλοιον μὴ ἐφωδιασμένον διὰ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν κανονισμῶν μέσων ἀσφαλείας, ἢ διασώσεως.

Περιπτώσεις ἀνωτέρᾳς βίας.

Ἄρθρον 14.

Αἱ περιπτώσεις ἀνωτέρας βίας ἐξετάζονται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, παριστωμένου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας, ἐν διαφωνίᾳ δὲ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἰσχύουσι τὰ περὶ διαιτησίας καὶ ἐπιδιαιτησίας ἐν ἄρθρῳ 14 τῆς συμβάσεως ὁριζόμενα.

Τήρησις ἀεροπορικῶν κανονισμῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφῶται πρὸς ἅπαντας τοὺς ἑκάστοτε ἰσχύοντας ἀεροπορικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τοὺς μὴ ἀντικειμένους εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν διεθνῶν τοιούτων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κεκυρωμένων.

Ἀσφάλειαι.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ἰδίοις αὐτῆς ἐξόδοις ν' ἀσφαλίζῃ τὸ ὑλικὸν καὶ πτητικὸν αὐτῆς προσωπικὸν συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας κανονισμοὺς καὶ τὰ ἐν παραρτήματι ΙΙΙ προβλεπόμενα κονδύλια, ὑποχρεοῦται δ' ἐπίσης νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς διὰ τῶν ἀεροπλοίων αὐτῆς μεταφερομένους ἐπιβάτας εἰσιτήρια μετ' ἀσφαλείας, ἐφόσον τὸ Ὑπουργεῖον ἤθελε ζητήσῃ τοῦτο.

Παράδοσις ἀντιγράφων Συμβάσεως κλπ.

Ἄρθρον 17.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 3 τῆς Συμβάσεως νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἀνὰ 50 ἀντίτυπα τῆς Συμβάσεως μετὰ τῶν προσηρτημένων αὐτῇ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, παραρτημάτων καὶ προϋπολογισμῶν ὡς καὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας καὶ τοῦ κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὀργανώσεως τῶν γραμμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1930.

Διὰ τὴν Ἑταιρείαν «ΙΚΑΡΟΣ»
Ν ΚΑΜΠΑΝΗΣ Ε ΒΑΛΑΣΑΚΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Γ. ΜΑΡΗΣ
Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας — Β ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑφυπουργὸς
Α. ΖΑΝΝΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.

Τρόπος ὑπολογισμοῦ χιλιομετρικῆς ἀποζημιώσεως ἀνὰ τετραετίαν.

1. Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς χιλιομετρικῆς δαπάνης τῆς Ἑταιρείας, καθ' ἕκαστον ἔτος ἀθροίζονται αἱ μόνιμοι δαπάναι ἐκμεταλλεύσεως (ἴδε ἐδάφ. 3) καὶ τὰ ἔξοδα κινήσεως (ἴδε ἐδαφ. 4) ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος τούτου ἀφαιροῦνται αἱ παντοίαι εἰσπράξεις τῆς Ἑταιρείας ἐκ διαθέσεως εἰσιτηρίων πρὸς ἐπιβάτας ἐκ μεταφορᾶς ταχυδρομείου ἢ ἐμπορευμάτων, ἐκ τόκων τῶν διαθεσίμων χρημάτων τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐξ ἄλλων οἱωνδήποτε πόρων ἀπορρευσάντων καθ' ἕκαστον τῶν διαρρευσάντων ἐτῶν καὶ ἐξ οἱουδήποτε ἄλλου ἔργου, ὅπερ ἤθελε τυχὸν ἀναληφθῇ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, τὸ δ' οὕτω εὑρισκόμενον ὑπόλοιπον διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διανυθέντων ὑπὸ τῶν ἀεροπλάνων τῆς Ἑταιρείας χιλιομέτρων ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν γραμμῶν τὸ δὲ προκῦπτον πηλίκον ἀντιπροσωπεύει τὴν χιλιομετρικὴν δαπάνην τῆς Ἑταιρείας καθ' ἕκαστον τῶν διαρρευσάντων ἐτῶν.

2. Ὁ μέσος ὅρος τῶν οὕτως εὑρισκομένων χιλιομετρικῶν δαπανῶν τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν ἑκάστης τετραετίας θεωρεῖται ὡς ἀντιπροσωπεύων καὶ τὸν μέσον ὅρον τῆς αὐτῆς δαπάνης κατὰ τὴν ἑπομένην τετραετίαν, προστιθεμένου καὶ ἑνὸς ποσοστοῦ δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα ὡς ἐν παραρτήματι ΙΙΙ ὁρίζεται, καὶ χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς χιλιομετρικὴ ἐπιχορήγησις τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν ἑπομένην τετραετίαν.

3. Εἰς τὰς μονίμους δαπάνας περιλαμβάνονται.

α) αἱ ἀσφάλειαι ὑλικοῦ καὶ προσωπικοῦ.
β) αἱ ἀποσβέσεις ὑλικοῦ.
γ) οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ.
δ) αἱ δαπάναι τῶν Κ. ὑπηρεσιῶν (συντήρησις Ἀεροδρομίων,

ἐνοίκια γραφείων, φωτισμός, θέρμανσις, δημοσιεύσεις, Τ.Τ. Τ. κλπ.).

ε) οἱ τόκοι δανείων ἐκ τρίτων, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἑταιρικὸν κεφάλαιον.

4. Εἰς τὰ ἔξοδα κινήσεως περιλαμβάνονται.

α) Τὰ χιλιομετρικὰ ἐπιδόματα τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ.

β) Τὰ ὑλικὰ κινήσεως - βενζίνη, ἔλαιον - διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἀεροπλάνων.

γ) Γενικαὶ καὶ μερικαὶ ἐπιθεωρήσεις καὶ ἐπισκευαὶ κινητήρων καὶ ἀεροπλοίων.

δ) Τὰ ἔξοδα συντηρήσεως τοῦ πτητικοῦ ὑλικοῦ.

ε) Τὰ ἔξοδα κινήσεως καὶ ἐπισκευῆς αὐτοκινήτων.

στ) Τὰ ἔξοδα χρήσεως ἀεροδρομίων καὶ στεγάσεως ἀεροπλοίων.

ζ) Αἱ ἀποζημιώσεις πρὸς τρίτους λόγῳ ζημιῶν, ἐπενεχθεισῶν διὰ τὰς ὁποίας δὲν εἰσεπράχθη ἀσφάλεια πλὴν τῶν κατὰ παράβασιν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως.

5. Τὰ ποσοστὰ, τὰ ἀναγραφόμενα ἑκάστοτε εἰς τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν τῆς ἐπιχορηγήσεως διὰ τὰς ἀποσβέσεις τεχνικοῦ ἢ πτητικοῦ ὑλικοῦ καὶ τὰς ἀσφαλείας ὑλικοῦ καὶ προσωπικοῦ ὡς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κονδύλια θὰ καθορίζωνται κοινῇ συμφωνίᾳ μεταξὺ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καὶ Ἑταιρείας, λαμβανομένου ὡς βάσεως τοῦ προσηρτημένου ὧδε (Παράρτημα ΙΙΙ) προϋπολογισμοῦ δαπανῶν μὲ τὰς τροποποιήσεις ἐκείνας, αἵτινες πηγάζουσιν ἐκ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναθεωρήσεως, τοῦ μέσου ὅρου τιμαρίθμου ζωῆς τρεχουσῶν τιμῶν ὑλικοῦ κλπ. τρεχουσῶν τιμῶν ἀεροπορικῶν ἀσφαλειῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ὡς καὶ τῆς κτηθείσης ἐν τῷ μεταξὺ πείρας ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν γραμμῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1930.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Γ. ΜΑΡΗΣ
Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας — Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑφυπουργὸς
Α. ΖΑΝΝΑΣ

Διὰ τὴν Ἑταιρείαν «ΙΚΑΡΟΣ»
Ν. ΚΑΜΠΑΝΗΣ Ε ΒΑΛΑΣΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.

Δυνάμενον νὰ μετατραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καθ' ἑκάστην προμήθειαν νέου πτητικοῦ ὑλικοῦ.

Χαρακτηριστικὰ χρησιμοποιηθησομένων κατὰ τὴν πρώτην τετραετίαν ἀεροπλάνων.

Ι) Ὠφέλιμον βάρος τοὐλάχιστον 2000 χγμ.
ΙΙ) Θέσεις ἐπιβατῶν τοὐλάχιστον 8.
ΙΙΙ) Θέσεις προσωπικοῦ ἀεροπλάνου 3.
ΙV) Νὰ ἔχωσι τρεῖς κινητῆρας 280 ἵππων ἕκαστον τοὐλάχιστον.
V) Νὰ δύνανται νὰ ἵπτανται ἀσφαλῶς καὶ ὁριζοντίως εἰς ὕψος 1000 τοὐλάχιστον μέτρων καὶ ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον ὥραν μὲ μόνον τοὺς δύο κινητῆρας ἐν κινήσει καὶ μὲ πλήρη ἐμπορικὸν φόρτον καὶ τὸ ἥμισυ τῆς καυσίμου ὕλης, ὡς ἐν VII προβλέπεται αὕτη, τοῦ ἀεροπλάνου δυναμένου νὰ διανύσῃ κατὰ τὴν ἀνωτέρω χρονικὴν διάρκειαν καθ' οἱανδήποτε διεύθυνσιν καὶ ὑπὸ ὁμαλὰς καιρικὰς συνθήκας (δύναμις ἀνέμου 0) 50 τοὐλάχιστον χιλιόμετρα.
VI) Νὰ φέρωσι ραδιοτηλεγραφικὸν στάθμόν, ἐκπομπῆς καὶ λήψεως, ἐμβελείας τοὐλάχιστον 200 χμ.
VII) Ἀκτὶς ἐνεργείας τοὐλάχιστον 600 χιλιόμετρα μὲ πλήρες ἐμπορικὸν φορτίον.
VIII) Ἐμπορικὴ ταχύτης τοὐλάχιστον 170 χιλιόμετρα.
IX) Πραγματικὴ ὀροφὴ τοὐλάχιστον 3300 μέτρα μὲ πλήρες φορτίον.
X) Νὰ ἔχωσι τὸ σκάφος μεταλλικὸν καὶ τὰς πτέρυγας κατὰ προτίμησιν μὲν μεταλλικὰς ἢ καὶ ξυλίνας.
XI) Νὰ πληρῶσι τοὺς ὅρους ἀσφαλείας διεθνῶς ἀναγνωρισμένων ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν.
XII) Νὰ ἔχωσιν ἐκτελέσῃ πτήσεις 1000 τοὐλάχιστον ὡρῶν ἐπὶ γραμμῶν τακτικῆς ἐναερίου συγκοινωνίας.
XIII) Νὰ ἐπιδιωχθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ εὔκολος μετατροπὴ τῶν ἀεροπλάνων εἰς ὑδροπλάνα.

Σημείωσις: Ἐπιτροπὴ καταρτιζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας θέλει ἐλέγξει τὴν ὑπὸ τῶν ἀφιχθησομένων ἀεροπλάνων πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὅρων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1930.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Γ. ΜΑΡΗΣ
Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας — Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑφυπουργὸς
Α. ΖΑΝΝΑΣ

Διὰ τὴν Ἑταιρείαν «ΙΚΑΡΟΣ»
Ν. ΚΑΜΠΑΝΗΣ Ε ΒΑΛΑΣΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ἐτησίας καὶ κατὰ χλμ. δαπάνης λειτουργίας ἐναερίων γραμμῶν

Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν—Ἰωαννίνων

Α΄.

Ἀποστάσεις καὶ ὧραι πτήσεως :

Τατοΐον—Θεσ)νίκη μετ' ἐπιστροφῆς χλμ. 2×370	740
Τατοΐον — Πάτραι —Ἰωάννινα μετ' ἐπιστροφῆς χλμ. 2×370	740
Ταξείδια μετ' ἐπιστροφῆς ἐφ' ἑκατέρας τῶν γραμμῶν ἐτησίως.	312 καὶ 156
Διανυθησόμενα χλμ. ἐπ' ἀμφοτέρων	346320
Δι' ἀποκλίσεις καὶ δοκιμαστικὰς πτήσεις 10 ο)ο ἐπὶ πλέον	34632
	380952
Διανυθησόμενα χλμ. ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν γραμμῶν ἐν ὅλῳ ἐτησίως	380952
Ἐμπορικὴ ταχύτης 180 χλμ. (καθ' ὥραν).	
Ὧραι πτήσεως ἐτησίως	2116

Β΄.

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον.

Ι. Πτητικὸν ὑλικόν :

1) τέσσαρα ἀερόπλοια τριῶν κινητήρων πρὸς δολ. 50025 ἕκαστον παραδοτέα εἰς Ταΐον	Δολ.	200160
2) δώδεκα κινητῆρες πρὸς δολλάρια 6000	»	72000
3) ἀνταλλακτικὰ ἀεροπλοίων καὶ κινητήρων 10 ο)ο τῆς ἀξίας των	»	27210
4) ἓξ σταθμοὶ P. T. ἀεροπλοίων (δύο ἀμφίβολ πρὸς δολ. 1000) . .	»	6000
5) ἀνταλλακτικὰ αὐτῶν	»	1000
Ἀξία πτητικοῦ ὑλικοῦ δολλάρια . . .	»	306310

II. Μὴ πτητικὸν ὑλικόν:

1) Μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα Συνεργείου καὶ ἐγκατάστασις αὐτῶν	Δολ.	2600
2) Ὑλικὰ συντηρήσεως ἀεροπλοίων καὶ κινητήρων ἐπὶ ἓν ἔτος.. ..	»	2700
3) Ἐπίπλωσις 4 ἀεροδρομίων. ..	»	2000
4) Τρία ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα 16 θέσεων πρὸς δολ. 2725 καὶ 1 ἑπτὰ θέσεων πρὸς δολ. 1600 ..	»	9775
5) τέσσαρες σταθμοὶ ξηρᾶς P. T. (εἷς ἀμφιβὸς) πρὸς δολ. 950..	»	3800
6) Ἀνταλλακτικὰ αὐτῶν	»	1000
Ἀξία μὴ πτητικοῦ ὑλικοῦ δολλάρια		21875

III. Γενικὰ ἔξοδα:

1) Ἔπιπλα καὶ εἴδη Γραφείου Κ. Διευθύνσεως	Δολ.	1300
2) Ἔξοδα ἀποστολῆς εἰς ἀλλοδαπὴν ἐπὶ τρίμηνον ἐργοδηγοῦ καὶ μηχ. κινήσεως	»	600
3) Δαπάναι μελέτης ἐναερίων γραμμῶν, καταρτισμοῦ σχεδίων καὶ μελετῶν κατασκευῆς ἀεροδρομίων καὶ ἀποζημιώσεως ἀλλοδαπῶν ..	»	10000
4) Μισθοὶ ἑνὸς ἀλλοδαποῦ εἰδικοῦ μηχανικοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος..	»	3600
Γενικὰ ἔξοδα δολλάρια		15500
IV. Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα:		
10 ο)ο τῶν II. 1.2.3.4.5.6.καὶ III. 1.2.4.	Δολ.	2738
V. Μετρητὰ Ταμείου:		
Δαπάναι τριῶν μηνῶν. Ἀσφάλειαι, μισθοί. Ἀπρόβλεπτα μονίμων δαπανῶν. Δαπάναι Κ. Ὑπηρεσιῶν. Ἔξοδα κινήσεως	Δολ.	45708

Ἀ ν α κ ε φ α λ α ί ω σ ι ς

I. Πτητικὸν ὑλικὸν..	Δολ.	306310
II. Μὴ πτητικὸν ὑλικὸν	»	21875
III. Γενικὰ ἔξοδα	»	15500
IV. Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα	»	2738
V. Μετρητὰ Ταμείου	»	45708
		392131

ἢ δραχμαὶ ..... 30.194.087.

Γ'.

I. Μόνιμοι δαπάναι:

1. Ἀσφάλειαι·

Τεσσάρων ἀεροπλοίων καὶ δώδεκα κινητήρων πρὸς 9 ο)ο τῆς ἀξίας των ἐτησίως	Δολ.	24489
Τεσσάρων Σταθμῶν P. T. ἀεροπλοίων πρὸς 9 ο)ο τῆς ἀξίας των ἐτησίως	»	360
Προσωπικοῦ ἐν πτήσει πρὸς 5,8 ο)ο τοῦ ποσοῦ ἀσφαλείας:		
Δύο Διευθυντῶν ἀντὶ δρ. 400000 ἑκάστου ἐτησίως. Ἐξ ὀδηγῶν ἀεροπόρων ἀντὶ δρ. 300000 ἕκαστον ἐτησίως καὶ τριῶν ἀερομηχανικῶν ἀντὶ δρ. 200000 ἕκαστον ἐτησίως	»	2403
Προσωπικοῦ ἀεροδρομίων πρὸς 3,33 ο)ο τῶν μισθῶν ἐτησίως.	»	660
Πυρὸς (ἀνταλλακτικῶν ἀεροπλοίων, κινητήρων καὶ σταθμῶν P.T. ξηρᾶς καὶ δύο ἀμφιβῶν Στ. ἀεροπλοίων	»	243
Μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων συνεργείου. Ὑλικῶν συντηρήσεως. Ἐπίπλων πρὸς 5,58 ο)ο τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐτησίως.Αὐτοκινήτων πρὸς 6.24 ο)ο τῆς ἀξίας των	»	610
Ἀσφάλειαι ἐτησίως δολλάρια..		28765

2. Ἀποσβέσεις·

Ἀεροπλοίων εἰς 15 ἔτη, ἐτησίως..	Δολ.	13340
Κινητήρων εἰς 15 ἔτη, ἐτησίως ..	»	4800
Δέκα Σταθμῶν P. T. καὶ ἀνταλλακτικῶν αὐτῶν, εἰς 5 ἔτη, ἐτησίως	»	2360
Ἀνταλλακτικῶν ἀεροπλοίων, εἰς 4,726 ἔτη, ἐτησίως	»	4234
Ἀνταλλακ. κινητήρων εἰς 2,127 ἔτη, ἐτησίως	»	3385
Μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων Συνεργείου εἰς 10 ἔτη, ἐτησίως ..	»	260
Ἐπίπλων εἰς 15 ἔτη, ἐτησίως ..	»	220
Αὐτοκινήτων εἰς 10 ἔτη, ἐτησίως..	»	977
Δαπανῶν μελετῶν κλπ. εἰς 15 ἔτη ἐτησίως	»	667
Μισθῶν ἀλλοδαποῦ μηχανικοῦ καὶ ἐξόδων ἀποστολῆς εἰς 15 ἔτη, ἐτησίως	»	280
Ἀποσβέσεις ἐτησίως δολλάρια		30523

3. Μισθοὶ προσωπικοῦ·

1 Γεν. Διευθυντοῦ, 1 τεχν. Διευθυντοῦ, 1 προϊσταμένου Ἐμπορικοῦ Τμήματος, 2 λογιστῶν, 2 ἀλληλογράφων, 2 δακτυλογράφων, 1 ταμίου, 1 ἀποθηκαρίου, 1 ὑπηρέτου γραφείων, 3 ὀδηγῶν ἀλλοδαπῶν, 3 ὀδηγῶν Ἑλλήνων, 3 ἀερομηχανικῶν, 4 Διοικητῶν Ἀεροδρομίων, 1 ἀρχιτεχνίτου ἀλλοδαποῦ, 1 ἐργοδηγοῦ, 1 ἐφαρμοστοῦ κινητήρων, 1 βοηθοῦ ἐφαρμοστοῦ, 1 τορνευτοῦ ἐφαρμοστοῦ, 1 ἠλεκτροτεχνίτου, 1 βοηθοῦ Συνεργείου, 1 μηχανικοῦ κινήσεως, 1 βοηθοῦ, 4 ὀδηγῶν αὐτοκινήτων, 3 ἀσυρματιστῶν, 4 φυλάκων Ἀεροδρομίων, 12 ἐργατῶν Ἀεροδρομίων ἐτησίως	Δολ.	45390	Δολ.45390

4. Δαπάναι κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν·

Ἐνοίκιον γραφείου Κ. Διευθύνσεως πρὸς δρ. 5000 μηνιαίως	Δολ.	779	
Δημοσιεύσεις, ἀντιπροσωπεῖαι	»	1250	
Ἔντυπα, γραφικὴ ὕλη κτλ. .. .	»	450	
T. T. T.	»	450	
Φωτισμὸς, θέρμανσις	»	750	
Συντήρησις κτιρίων Ἀεροδρομίων..	»	400	
Δαπάναι Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν	»		4079

5. Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα·

5 ο)ο τῶν 1. 2. 3. 4. ἐτησίως	Δολ.	5438	» 5438

Ἀ ν α κ ε φ α λ α ί ω σ ι ς

1. Ἀσφάλειαι....	Δολ.	28765
2. Ἀποσβέσεις	»	30523
3. Μισθοὶ προσωπικοῦ	»	45390
4. Δαπάναι Κ. Ὑπηρεσιῶν	»	4079
5. Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα	»	5438
Μόνιμοι δαπάναι δολ.....		114195

II. Ἔξοδα κινήσεως:

1) Χιλιομετρικὰ ἐπιδόματα ἱπταμένου προσωπικοῦ (κατὰ ταξείδιον 2 ὁδηγοὶ καὶ 1 ἀερομηχανικὸς) α' ὁδηγοὶ πρὸς δρ. 0,70 κατὰ χλμτρ. β' ὁδηγοὶ πρὸς δρ. 0,40 κατὰ χλμτρ. Ἀερομηχανικοὶ πρὸς δρ. 0,25 κατὰ χλμτρ. Χιλιομετρικὰ ἐπιδόματα ἐτησίως	Δολ.	6679	
2) Κατανάλωσις βενζίνης. Μὲ ἐμπορικὴν ταχύτητα ὡριαία κατανάλωσις τῶν τριῶν κινητήρων 165 χλγρμ. πρὸς 0,0935 κατὰ χλγρμ. Κατανάλωσις βενζίνης ἐτησίως	Δολ.	32645	
3) Κατανάλωσις ἐλαίου. Μὲ ἐμπορικὴν ταχύτητα ὡριαία κατανάλωσις τῶν τριῶν κινητήρων 22.400 χλγρμ. πρὸς δολ. 0,242 κατὰ χλγρμ. Κατανάλωσις ἐλαίου.	»	10446	
4) Συντήρησις καὶ καθαρισμὸς ἀεροπλοίων καὶ κινητήρων (ὑλικὰ) ἐτησίως.	»	2300	
5) Γενικαὶ ἐπισκευαὶ ἀεροπλοίων ἀνὰ 500 ὥρας πτήσεως κόστους δολ. 2500	»	10580	
6) Γενικαὶ ἐπιθεωρήσεις κινητήρων ἀνὰ 190 ὥρας κινήσεως κόστους δολ. 175	»	5775	
7) Κίνησις αὐτοκινήτων ἀνὰ τρία πλήρη δρομολόγια ἕκαστον ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν δρομολογίου ἤτοι: χλμ. 64626 πλέον 10 ο)ο πρὸς δρ. 3 κατὰ χλμ...	»	2769	
8) Ἀπρόβλεπτα ἔξοδα 5 ο)ο τῶν 1, 2, 3. 4. 5. 6. 7. ἐτησίως	»	3560	
9) Ἔξοδα χρήσεως τριῶν ἀεροδρομίων πλέον 10 ο)ο	»	15056	
10) Ἔξοδα στεγάσεως ἀεροπλοίων ἐτησίως .. .	»	9350	

Ἀνακεφαλαίωσις

1. Χιλιομετρικὰ Ἐπιδόματα	Δολ.	6679	
2. Κατανάλωσις Βενζίνης	»	32645	
3. » Ἐλαίου	»	10446	
4. Συντήρησις καὶ Καθαρισμὸς Ἀεροπλοίων	Δρ.	2300	
5. Γενικαὶ Ἐπισκευαὶ Ἀεροπλοίων	»	10580	
6. Γενικαὶ Ἐπιθεωρήσεις Κινητήρων	»	5775	
7. Κίνησις Αὐτοκινήτων	»	2769	
8' Ἀπρόβλεπτα	»	3560	
9. Ἔξοδα Χρήσεως Ἀεροδρομίων	»	15056	
10. Ἔξοδα Στεγάσεως Ἀεροπλοίων	»	9350	
Ἔξοδα Κινήσεως	Δολ.	99160	
Μόνιμοι Δαπάναι	»	114195	
Ἐτήσιαι δαπάναι Ἐκμεταλλεύσεως	Δολ.	213355=Δρ.	16428335

Δ'.

Δαπάνη κατὰ Χμ. 47,44

Ἐκπιπτομένων ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω ὑπολογισθεισῶν Ἐτησίων Δαπανῶν Ἐκμεταλλεύσεως τῶν κονδυλίων Γ. II. 8 καὶ 9 (Ἐξόδων Χρήσεως Ἀεροδρομίων καὶ Στεγάσεως Ἀεροπλοίων) ἅτε καταβαλλομένων τῷ Δημοσίῳ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, ἡ ἐτησία Κρατικὴ Ἐπιχορήγησις περιορίζεται εἰς Δραχμὰς 14.549.073 ἐπὶ 346320 Χμ. διανυθησομένων ἐτησίως ἐπὶ τῶν Γραμμῶν.

Ἡ ἀνὰ διανυόμενον ὅδεν χιλιόμετρον Κρατικὴ ἐπιχορήγησις κατέρχεται ἐν τῇ πραγματικότητι εἰς Δραχμὰς 42.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1930.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. ΜΑΡΗΣ — Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑφυπουργὸς Α. ΖΑΝΝΑΣ

Διὰ τὴν Ἑταιρείαν «ΙΚΑΡΟΣ»

Ν. ΚΑΜΠΑΝΗΣ — Ε. ΒΑΛΑΣΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.

Ἔξοδα ἱδρύσεως καὶ ὀργανώσεως.

I. ΜΟΝΙΜΟΙ ΔΑΠΑΝΑΙ.

1. Ἀσφάλειαι ὑλικοῦ ἐπὶ 2 μῆνας	Δρχ.	362.362.—	
2. Μισθοὶ δύο Διευθυντῶν ἐπὶ 8 μῆνας			
» Ταμίου καὶ Λογιστοῦ ἐπὶ 6 μῆνας			
» Ἀλληλογράφου Δακτυλογράφου ἐπὶ 8 μῆνας.			
Μισθοὶ ὑπηρέτου γραφείου ἐπὶ 8 μῆνας			
» Προϊσταμένου ἐμπορικοῦ τμήματος ἐπὶ 2 μῆνας			
» Ἀλληλογράφου ἐπὶ 2 μῆνας			
» Λογιστοῦ ἐπὶ 2 μῆνας			
» Δακτυλογράφου ἐπὶ 2 μῆνας			
» Ἱπταμένου προσωπικοῦ ἐπὶ 2 μῆνας			
» Λοιποῦ προσωπικοῦ ἐπὶ 2 μῆνας	Δρχ.	843.300.—	
3. Δαπάναι Κ. Ὑπηρεσιῶν			
Ἐνοίκιον Γραφείου ἐπὶ 8 μῆνας	»	40.000.—	
Δημοσιεύσεις Ἀντιπροσωπεῖαι	»	19.250.—	
T. T. T.	»	15.000.—	
Ἔντυπα γραφικὴ ὕλη	»	26.000.—	
Φωτισμὸς, Θέρμανσις	»	16.000.—	
Συντήρησις Ἀεροδρομίων	»	5.000.—	
4. Ἀπρόβλεπτα 5 ο)ο ἐπὶ τῶν ἄνω	»	66.345.—	
	Δρχ.	1.393.257.—	

II. ΕΞΟΔΑ ΚΙΝΗΣΕΩΣ.

Ἐν ὅλῳ διανυθησόμενα χιλιόμετρα εἰς δοκιμαστικὰς πτήσεις	Χμ.	25.000.—	
Ὧραι πτήσεως	»	144.—	
1 Ἐπιδόματα ἱπταμένου προσωπικοῦ 1,35×25900	Δρχ.	34965.—	
2. Βενζίνη εἰς 144 ὥρας	Δολλ.	2281,5	
3. Ἔλαιον εἰς 144 »	»	711.–	
4. Συντήρησις ἀεροπλάνων ἐπὶ 2 μῆνας	»	264,5	
5. Κίνησις Αὐτοκινήτων ἐπὶ 2 μῆνας	»	500.–	
6. Ἀπρόβλεπτα 5 ο)ο τῶν ἄνω	»	188.–	
	Δολλ.	3945.–ἢ »	303.765.—
7. Ἔξοδα χρήσεως Ἀεροδρομίων σὺν 10ο)ο	»		86.662.—
8. Ἔξοδα στεγάσεως 4 ἀεροπλάνων ἐπὶ 2 μῆνας	»		120.000.—
Σύνολον ἐξόδων κινήσεως	Δρχ.		545.392.—

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Σύνολον ἐξόδων κινήσεως	»	545.392.—
Σύνολον μονίμων δαπανῶν	»	1.393.257.—
	Δρχ.	1.938.649.—
Δαπάναι κατὰ χιλιόμετρον	»	74,85.—

Ἐν Ἀθήναις 5 Ἰουνίου 1930.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. ΜΑΡΗΣ — Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑφυπουργὸς
Α. ΖΑΝΝΑΣ

Διὰ τὴν Ἑταιρείαν «ΙΚΑΡΟΣ»
Ν. ΚΑΜΠΑΝΗΣ — Ε. ΒΑΛΑΣΑΚΗΣ

Γίνονται ὡς τούτους δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ γραφικῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν καὶ μεταφραστικῶν γραφείων», καὶ

2) «Περὶ παραγραφῆς κακουργημάτων τινῶν», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ γραφικῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν μεταφραστικῶν γραφείων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἡ ἀμοιβὴ ἡ παρεχομένη ὑπὸ ἰδιωτῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν δικαστικῶν γραφείων καὶ τῶν τοῦ ποινικοῦ μητρώου ὡς καὶ τοὺς διευθυντὰς μεταφραστικῶν γραφείων καὶ ἑρμηνεῖς διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀπογράφων ἢ ἀντιγράφων ἢ πιστοποιητικῶν ἢ ἀποσπασμάτων ἢ μετάφρασιν ἐγγράφων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς ἐφ' ὅσον καταλαμβάνεται μέχρι δύο σελίδων κανονικῆς γραφῆς φύλλου χαρτοσήμου, πέραν δὲ τούτων εἰς δραχμὴν μίαν καὶ 25)οο δι' ἑκάστην σελίδα. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐκλογικὰ δι' ἃ ἡ ἀμοιβὴ αὕτη ὁρίζεται εἰς δραχμὴν μίαν.

Περὶ παραγραφῆς κακουργημάτων τινῶν κλπ.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς παντὸς κακουργήματος τελεσθέντος ἐν Τουρκίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1923 καὶ διωκομένου ἐξ ἐπαγγέλματος εἶναι πέντε ἐτῶν.

2. Ἐξαιροῦνται τὰ κακουργήματα τὰ στρεφόμενα κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων Δημοσίου δικαίου

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 148 τοῦ νόμου 3824 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ πρὸς ὁριστικὴν παραγραφὴν προθεσμία δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ ἔτους.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρ. προβιβασμῶν», λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Ι. Καλογερᾶς** ὡς πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ὅστις, μετὰ ἀνάπτυξιν τῆς ἱστορίας τοῦ Θεσμοῦ τῆς κατ' ἀρχαιότητα καὶ κατ' ἐκλογὴν διενεργείας προαγωγῶν ἐν τῷ στρατεύματι, ἐξηγεῖ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐν λόγῳ Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή, καίτοι κατ' ἀρχὴν ἀνεγνώρισεν ὡς ὀρθὴν τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως ὑποβαλλούσης τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου περιορίζεται τὸ ποσοστὸν τῶν κατ' ἐκλογὴν προαγομένων, ἐν τούτοις ἔκρινεν κατὰ πλειοψηφίαν ὅτι ἡ ἐπιφερομένη τροποποίησις εἰς τὸν ἰσχύοντα νόμον δὲν θεραπεύει τὴν κατάστασιν. Ἐκφράζει δ' ἐν τέλει τὴν γνώμην, ἀποτελιοῦσαν, ὡς λέγει, καὶ τὸ συμπέρασμα τῆς, ἐν τῇ ἐπιτροπῇ διεξαχθείσης συζητήσεως, ὅτι αἱ προαγωγαὶ δέον νὰ ἐνεργῶνται εἰς μὲν τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς κατ' ἀρχαιότητα καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους κατ' ἐκλογήν, παραλειπομένων εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῶν κρινομένων ὡς στασίμων.

Εἰς παρατήρησιν τοῦ κ. **Α. Παπαοικονόμου,** ὁ κ. **Ι. Καλογερᾶς** ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν μέτρον δέον νὰ ἰσχύσῃ καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς.

Ὁ κ. **Ι. Κούνδουρος.** παρατηρεῖ ὅτι οἱ αὐτοὶ ὅροι δὲν συντρέχουν καὶ διὰ τὰς προαγωγὰς τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, διότι ὁ νομοθέτης ἐνέχει ἀνέκαθεν ἀντίθετον ἀντίληψιν, προκειμένου περὶ τῆς προαγωγῆς τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, καθόσον ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν εἶναι σπουδαιοτάτη.

Λαμβάνει εἶτα τὸν λόγον ὁ κ. **Γ. Κονδύλης** ὅστις ἐξηγεῖ ὅτι δὲν θὰ ἐλάμβανε τὸν λόγον ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ νομοσχεδίου ἔχοντος περιωρισμένην ἔννοιαν. Ἐὰν λαμβάνῃ τὸν λόγον, πράττει τοῦτο ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι εἷς νόμος περὶ προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν ἔχει πολὺ εὐρυτέραν ἔννοιαν, καθότι ἐπιδρᾷ ἀμέσως ἐπὶ τῆς ποιοτικῆς ἀξίας τοῦ στρατοῦ, ἐφόσον αὕτη κρίνεται ἐκ τῆς ἀξίας τῶν στελεχῶν αὐτοῦ.

Ἀνατρέχων, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν ἀπὸ ποιοτικῆς ἀπόψεως ἀξίαν τῶν στελεχῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα πολεμικὰ ἔτη, ἀποδίδει εἰς τὴν ἔλλειψιν ἱκανῶν στελεχῶν τὰ ἀποτελέσματα τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ἀναπτύσσων δὲ μετὰ ταῦτα τὰς ἀντιλήψεις του ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως τοῦ στρατεύματος ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι, ἀνεξαρτήτως τῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῆς τελευταίας κρίσεως τοῦ Ἀν. Στρατ. Συμβουλίου, εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι κατ' ἀναπόδραστον ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν ἡ κρίσις αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄμεμπτος. Παρατηρεῖ μετὰ ταῦτα ὅτι καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, καθὼς καὶ ὁ παλαιὸς νόμος, ὁ δι' αὐτοῦ τροποποιούμενος, σκοπεῖ τὴν ἐπιλογὴν τῶν καλυτέρων στελεχῶν τοῦ στρατεύματος πρὸς ἀνάδειξιν τῶν αὐριανῶν διοικητῶν τῶν συνταγμάτων. Καταλήγων, συμφωνεῖ κατ' ἀρχὴν μὲ τὴν πρότασιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ διενεργείας τῶν προαγωγῶν εἰς μὲν τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς κατ' ἀρχαιότητα, εἰς δὲ τοὺς ἀνωτέρους κατ' ἐκλογήν, ἐξαίρει ὅμως ἐν ταὐτῷ τὴν ἀνάγκην ὅπως συνταχθῶσι νέοι πίνακες προακτέων, διότι οἱ ἤδη συνταχθέντες βασίζονται εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα νόμον.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, ἂν δὲ ψηφισθῇ, νὰ μὴ ἰσχύσῃ κατὰ τῶν τελευταίων προτάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, διότι αὗται κατὰ νόμον εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. Ἄλλως, τονίζει, ὑφίσταται κίνδυνος δημιουργίας προηγουμένου, καθ' ὃ ἡ ἐφαρμογὴ παντὸς μέτρου, δυσαρέστου τυχόν, δι' ὡρισμένην τάξιν, θὰ ἐξεγείρῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους, καὶ οὕτω θὰ ματαιοῦται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἐξηγεῖ ὅτι διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοθετήματος, συνταχθέντος μετὰ ὁμόφωνον, πλὴν μιᾶς ἀντιθέτου ψήφου, γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, οὐδόλως θίγεται ἡ αὐτοδιοίκησις τοῦ στρατεύματος.

Ὁ κ. **Γ. Κονδύλης** ἐπαναλαμβάνει ὅτι δέον νὰ συνταχθῶσι νέοι πίνακες προακτέων, διότι οἱ ἤδη συνταχθέντες βασίζονται εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα νόμον.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης**, ἀντιτιθέμενος πρὸς τὴν παρατήρησιν ταύτην, λέγει, ὅτι ἡ ὅλη συζήτησις ἐξέφυγε ἀπὸ τὴν ὀρθὴν βάσιν, χαρακτηρίζει ὡς τερατώδη παρερμηνείαν τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου τὴν ὑποστηριζομένην ἄποψιν περὶ ἀνασυντάξεως τῶν πινάκων προαγωγῆς, καὶ καταλήγει τονίζων,

ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ἀκολουθία τῶν κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογὴν πρακτέων μὲ τὴν σύνταξιν τῶν πινάκων προαγωγῆς.

Ὁ κ. **Γ. Κονδύλης** ἐπιμένων ἐπὶ τῆς ἀπόψεως του ταύτης ἐξηγεῖ ὅτι οἱ πίνακες τῶν προακτέων συντάσσονται πρὸς τὸν ἀπώτερον σκοπὸν τῆς ἐπιλογῆς τῶν μελλόντων διοικητῶν συνταγμάτων, τὰ ὁποῖα, λόγῳ, τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρόδου τῆς πολεμικῆς τέχνης, ἀποτελοῦν μονάδας, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν καὶ πολυποίκιλον μόρφωσιν ἀπὸ τοὺς διοικητάς των.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) συμφωνεῖ κατ' ἀρχὴν πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος, παρατηρεῖ ὅμως ἐν ταὐτῷ, ὅτι τελευταίως ἐκρίθη ὅτι δύο μόνον ὁδοὶ προαγωγῆς δέον νὰ ὑφίστανται, ἡ τῆς κατ' ἐκλογὴν καὶ ἡ τῆς κατ' ἀρχαιότητα, καὶ ἐξηγεῖ ὅτι κατόπιν τῶν ἐκδηλωθεισῶν ἀνησυχιῶν ἐκρίθη ὅτι ἔπρεπε ἡ ἀναλογία τῆς διενεργείας τῶν προαγωγῶν νὰ μεταβληθῇ κατὰ λόγον 6: 4. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διευθετοῦνται, λέγει, μερικὰ πράγματα, καίτοι ἡ Κυβέρνησις νομίζει ὅτι ἡ λύσις αὕτη δὲν εἶναι ἡ καλλιτέρα, προκειμένου περὶ ὁριστικῆς ρυθμίσεως αὐτῶν.

Ὁ κ. **Ι. Μουντζουρίδης** λέγει ὅτι, μετὰ τὴν τελευταίαν ταύτην δήλωσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, δὲν πρόκειται νὰ μακρηγορήσῃ ἐφ' ὅσον τὸ συζητούμενον μέτρον θὰ ἰσχύσῃ μόνον διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ δήλωσίς μου αὕτη ὡς ἐνέχουσα τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει οἱανδήποτε ὑποχρέωσιν νὰ ρυθμίσῃ ἀργότερον τὸ ζήτημα ἄλλως, οὔτε ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ἀποτελεῖ ἀποδοκιμασίαν τῶν τελευταίων ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. **Ι. Μουντζουρίδης** συνεχίζων παρατηρεῖ ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ νῦν ἐπετηρίς, συνταχθεῖσα μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας, ἀποτελεῖ τὸ ἀπαύγασμα τῆς κρίσεως περὶ τῶν καλυτέρων στελεχῶν τοῦ στρατεύματος καὶ τὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν γκλίνην μεταξὺ αὐτοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατραπῇ ἡ κρατοῦσα τάξις, ἐξαπολυομένης πάλιν τῆς ταραχῆς καὶ τῆς διενέξεως μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατεύματος. Ἡ κατ' ἐκλογὴν προαγωγὴ ἀποτελεῖ, ὡς λέγει, μέτρον ἐξαιρετιτικὸν καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ καθιέρωσις αὐτοῦ ὡς κανόνος, διότι τοῦτο θὰ συνεπέφερε μετάθεσιν τοῦ μὲν μέτρου τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀρχαιότητος, τοῦ τελευταίου, δὲ τούτου εἰς τὸν μέτρον τῆς ἀχρηστεύσεως καὶ τῆς ἀποπομπῆς τῶν ἀξιωματικῶν.

Παρατηρεῖ ἐν συνεχείᾳ ὅτι οὐδεμία δικαιολογημένη βάσις ἐνυπάρχει εἰς τὴν κατ' ἔτος σύγκλησιν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ἀντιθέτως δὲ ἀποτελεῖ αὕτη αἰτίαν κατατριβῆς τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ διατηρήσεως αὐτοῦ εἰς κατάστασιν νευρικότητος, καταλήγων δὲ προτείνει ὅπως ἡ ἀναλογία τῆς προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν ρυθμισθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἤτοι 5: 5.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι δέον νὰ καταβληθῇ φροντὶς ὅπως τὰς διοικήσεις τῶν μονάδων καταλαμβάνουν οἱ ἄριστοι, ἐν ταὐτῷ ὅμως δια ηνθῇ καὶ ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τῶν τάξεων τοῦ στρατεύματος. Ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα τοῦ συζητουμένου μέτρου παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ζήτημα πραγματικὸν καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐφ' ὅσον τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι δι' αὐτοῦ ἀποκαθίσταται μία τάξις πραγμάτων, οὐδεὶς λόγος ὑφίσταται νὰ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ κρίσις αὕτη τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διὰ τὴν προβληθεῖσαν δικαιολογίαν τῆς ὑποβολῆς τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου, τὴν ὑποχρέωσιν δ'θεν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως ἐκτελέσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου. Τοῦτο, λέγει, εἶναι ἀντικρους ἀντίθετον πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τὸ Κοινοβουλευτικὸν ἡμῶν πολίτευμα, ἀπαιτοῦντα ἀμφότερα τὸν Ὑπουργὸν μόνον ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν Κυβερνητικὴν ἐνέργειαν, ὡς εἶναι ἐν προκειμένῳ ἡ διενέργεια προαγωγῶν. Χωρὶς, λέγει, νὰ εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, κρίνει τοῦτο ἁπλῶς ὡς περιττόν. Ἔχει, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὑποχρέωσιν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν νὰ προβῇ κατ' ἀπόλυτον πρωτοβουλίαν εἰς τὴν διενέργειαν τῶν στρατιωτικῶν προαγωγῶν χωρὶς νὰ ὀχυρωθῇ ὄπισθεν οἱασδήποτε ἀποφάσεως οἱουδήποτε Συμβουλίου, ἵνα ἔχῃ καὶ ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην ἀπέναντι τῆς Βουλῆς. Σημειοῖ ἐπὶ τούτοις ὅτι πρόκειται νὰ προαχθῇ ἀξιωματικὸς ὅστις διακρίθη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ τάγμα τὴν ἐπομένην τῆς ἀτυχοῦς μάχης τούτου εὑρέθη ἐν Ρεδαιστῷ. Πολλοὶ ἐξ ἄλλου τῶν προακτέων οὔτε κἂν ἀντίκρυσαν τὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας.

Θ. Σοφούλης. (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Διατί δὲν εἴσθε σαφής.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐγὼ κ. Ὑπουργὲ δὲν ἔχω δικαίωμα ἀλλ' οὔτε καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐνεργήσω προαγωγὰς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Ἐγὼ ἔν δικαίωμα ἔχω νὰ σᾶς ἀφίσω νὰ ἐνεργήσετε τὰς προαγωγὰς καὶ μίαν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς ἐλέγξω κατόπιν διὰ τὴν ἐνέργειάν σας. Πῶς ὅμως θὰ σᾶς ἐλέγξω ὅταν ἐνεργήσετε κατ' ἐπιταγήν; Πῶς θὰ εἴσθε, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ὑπεύθυνος ἀπέναντι τῆς Βουλῆς ἐφ' ὅσον δὲν ἔχετε ἐλευθερίαν ἐνεργείας; Δι' αὐτὸ ὑποστηρίζω ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι τελείως περιττόν, ὅπως εἶναι ἄκυρος καὶ ὁ νόμος, ὁ ὁποῖος σᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἐκτελέσητε τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσας** λέγει ὅτι ἡ μεταπολεμικὴ κατάστασις μετέβαλεν ἄρδην τὰ πάντα καὶ εἰς τὸν στρατὸν νέοι συντελεσταὶ ἐπενέβησαν καὶ νέα ὁδοὺς ἐχαράχθη. Οὐδεὶς βεβαίως ἀντιλέγει ὅτι τὰ στελέχη τοῦ στρατοῦ πρέπει νὰ εἶναι καλὰ καὶ ἐκεῖ ἀναμφισβητήτως τείνουν αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλων μας. Ἀλλ' ἤδη ὅσον ἀφορᾷ τὰς προαγωγὰς ἡ θεσπιζομένη διαφορὰ τῶν 8|10 κατ' ἐκλογὴν καὶ τῶν 2|10 κατ' ἀρχαιότητα εἶναι ὑπερβολικὴ καὶ δυσανάλογος. Πάντοτε εἴχομεν προαγομένους καὶ στασίμους καὶ ἤδη οἱ πρῶτοι γίνονται κατ' ἐκλογὴν καὶ οἱ ἄλλοι κατ' ἀρχαιότητα. Ἤδη ὅμως θὰ δημιουργηθοῦν ἀδικίαι διότι δὲν πρέπει νὰ εἶναι τόση δυσαναλογία μεταξὺ τῶν κατ' ἐκλογὴν καὶ τῶν κατ' ἀρχαιότητα. Ἐκεῖνο ὅμως, συνεχίζει, τὸ ὁποῖον μοῦ προκαλεῖ περιέργειαν εἶναι ὅτι ἐνῶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἄλλοτε ἦτο φειδωλὸς εἰς τοὺς κατ' ἐκλογὴν προβιβασμοὺς ἤδη δὲν εἶναι. Ἄλλοτε μάλιστα ἔκαμε καὶ νόμον διὰ τὴν ἄρσιν τῆς στασιμότητος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι.

Ι. Παπαφλέσσας. Σᾶς βεβαιῶ. Πάντως, ἐπιλέγει, εἶναι φανερὸν ὅτι πρέπει νὰ μειωθῇ ἡ δυσαναλογία καὶ ἂν τυχὸν ὑπάρχουν Ναπολεόντες καὶ Ἀλέξανδροι ἂς ἀμειφθοῦν ἰδιαιτέρως.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** ἐρωτᾷ ἂν ψηφίζεται τὸ κυβερνητικὸν σχέδιον.

Οἱ κ. κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) καὶ **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντοῦν ὅτι ψηφίζεται τὸ κυβερνητικόν.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** λέγει ὅτι ἀπὸ πολλοὺς ἐξεθειάσθη ἡ κατ' ἐκλογὴν προαγωγὴ καὶ εἰς τοῦτο οὐδεὶς ἔχει ἀντίθετον γνώμην, τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι πῶς θὰ ἐκλεγοῦν οἱ ἄλλοι. Δι' ἐμέ, συνεχίζει, ἡ παρατηρηθεῖσα ἀνωμαλία ἐν τῷ καταρτισμῷ τῶν πινάκων δὲν μὲ ἐκπλήσσει, διότι ὅταν ἐψηφίζετο τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ 1 1)2 ὥραν προσεπάθησα νὰ πείσω τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ θεσπίσῃ τὴν διάταξιν ὅπως τὴν ἐθέσπισε περὶ τῆς κατ' ἐκλογὴν προαγωγῆς. Καὶ εἶμαι κατὰ

ταύτης, διότι εἰς κάθε στρατὸν ἡ κατὰ συνοχὴν δρᾶσις εἶναι τὸ προέχον στοιχεῖον. Διὰ τὴν κατ' ἐκλογὴν καὶ ἀρχαιότητα προαγωγὴν δὲν γίνεται τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐξαρτᾶται ἡ ἀντίληψις περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀξιωματικῶν παρ' ἄλλων, ὄχι ἀμέσως ἐξεταζόντων, προσώπων, καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ γίνουν λάθη κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ 'Ανωτάτου Στρατ. Συμβουλίου. Οὕτω ὅμως τὸ σύστημα αὐτὸ διακόπτει πᾶσαν μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν ἀλληλεγγύην καὶ δημιουργεῖ καὶ ἐχθρότητας. Κατ' ἐμὲ ἡ βελτίωσις τῆς ποιότητος τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τῆς προαγωγῆς ὀλίγων θεωρουμένων ἀρίστων εἶναι ζημία. Ἄλλως τε ἂν ὑπάρχουν ἐξοχότητες ἔχουν τὸν κιρὸν ν' ἀναπτυχθοῦν δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ προαγωγὴ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου, ὃν ἐπακολουθεῖ τάχιστα ὁ βαθμὸς τοῦ ὑποστατήγου γίνεται μετὰ λεπτοτάτην ἔρευναν. Ἡ κατ' ἐκλογὴν προαγωγὴ ἀξιωματικῶν νέων θὰ ἐπιφέρῃ μεγάλας ζημίας, διότι μετ' αὐτὸ πολὺ καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ νεώτεροι θὰ νομίζουν ὅτι μποροῦν νὰ προχθοῦν εἰς μεγάλας θέσεις καὶ μάλιστα καθ' ἣν ἐποχὴν δὲν θὰ ὑπάρχουν πολλαὶ κεναὶ θέσεις πρὸς πλήρωσιν. Καὶ οὕτω θὰ ἔχωμεν παράπονα καὶ παρασκηνιακὰς ἐνεργείας πρὸς ἀλληλοεξόντωσιν. Μὲ τὴν κατ' ἀρχαιότητα προαγωγὴν ὑπάρχει ἡ εὐχέρεια νὰ γίνῃ ἡ ἐπιλογὴ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου διότι δύνανται ν' ἀνακηρύσσωνται καὶ στάσιμοι καὶ ἀποστρατευτέοι. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, τονίζει, ἐγὼ ἐκηρύχθην κατὰ τοῦ ἐγκαινιασθέντος συστήματος. Ἤδη ἐλαττοῦται μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων, ἀλλὰ πρέπει νὰ κατέλθῃ ἀκόμη, διότι ἡ διάταξις θὰ καταντήσῃ καὶ ἀνεφάρμοστος καὶ ἄδικος καὶ οἱ μὴ προαχθησόμενοι θὰ παροπονοῦνται.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ δὲν θὰ ἐνεργήσω τίποτε παρὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀνωτ. Στρατιωτικῶν Συμβουλίου καὶ ἐπιμένως δὲν θὰ δεχθῶ οὐδεμίαν τροπολογίαν εἰς τὴν ἀναλογίαν αὐτήν. Ἡ ρύθμισις ἄλλως τε τοῦ ζητήματος θὰ εἶναι προσωρινή.

Θ. Χαβίνης. Ὁπωσδή ποτε, ἐπιλέγει, αἱ θέσεις τώρα αἱ κεναὶ εἶναι πολλαὶ ἀλλὰ εἰς τὸ μέλλον, ὁπότε αἱ θέσεις αἱ πληρωθησόμεναι θὰ εἶναι πολὺ ὀλιγώτεραι, ἡ ἀνωμαλία θὰ εἶναι μεγαλυτέρα.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνον συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν»

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα β' καὶ γ' ἐδάφια τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 3616 «περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν» ἀντικαθίστανται συμπτυσσόμενα εἰς ἕν ἔχον οὕτω.

β') Ἐκ τῶν Λοχαγῶν, Ταγματαρχῶν, καὶ Ἀντισυνταγματαρχῶν τὰ 6)10 κατ' ἐκλογὴν καὶ τὰ 4)10 κατ' ἀρχιότητα».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 δηλώσεως», ὁ κ. ***Δ. Μακᾶς*** λαμβάνων τὸν λόγον λέγει τὰ ἑξῆς: Πιστεύω, κ. βουλευτά, ὅτι ἔχομεν καθῆκον νὰ διαδηλώσωμεν σύσσωμοι τὴν ζωηράν μας ἱκανοποίησιν διὰ τὴν σύμβασιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας τῆς 5 Ἰουνίου καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὰ συγχαρητήριά μας πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς συνεργάτας του διὰ τὴν συνομολόγησιν αὐτῆς. Μετὰ τὴν πρὸ ἑβδομάδος ἀγόρευσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐξ' Ἀρτης κ. βουλευτοῦ ὑπολείπεται νὰ τονισθῇ τί διδάγματα δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν διαπραγματεύσεων, ποῖα εἶναι τὰ εὐάρεστα σημεῖα τῆς συμφωνίας, ποῖοι αἱ μερικαὶ ἀπόψεις αἱ σχετικαὶ μὲ τὸ κεφάλαιον τῆς συμβάσεως τὸ σχετιζόμενον μὲ τὰς περιουσίας τῶν ἀντιλοξίμων, καὶ ποῖαι αἱ ἐκ τῆς συμβάσεως ἀνοιγόμεναι εὐκίνητοι δυσχέρειαι, οἱ δικαιολογοῦσαι τὴν κύρωσίν της, καὶ αἱ ὁποῖαι ὡς ἐλπίζομεν προετοιμάζουν γόνιμον ἣν μετὰ τῆς Τουρκίας συνεργασίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν σταθεροποίησιν τῆς ἐν Ἀνατολῇ ἐν γένει εἰρήνης. Προχωρῶν, λέγει, ὅτι εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν σημειοῦνται οἱ διάφοροι σταθμοὶ τῶν ἀπὸ θετίας ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων καὶ, ὅπως ἐτόνισε καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, καταδείκνυται ὅτι ἕκαστον παρερχόμενον ἔτος καθίστα δυσκολωτέραν τὴν κατοχύρωσιν τῶν Ἑλλήνων ὁμογενῶν ὑπηκόων. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον δίδαγμα, διότι φαντασθῆτε, ἂν ἀπὸ τοῦ 1924 ὑπῆρχε παρ' ἡμῖν ἰσχυρὰ Κυβέρνησις, ὡς ἡ σημερινή, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν διαπραγματεύσεων τὸν κ. Βενιζέλον μὲ τὸ κῦρός του, τὴν ἀποφασιστικότητά του καὶ τὴν φωτεινὴν του κρίσιν, ποία θὰ ἦτο ἀντὶ τῆς σημερινῆς ἡ ὑπὸ κύρωσιν συμφωνία. Καὶ γενικώτερον ἀκόμη προκύπτει ὅτι ἡ ἀποφασιστικότης καὶ ἡ πραγματικὴ γνῶσις τοῦ τι θέλει κανεὶς εἰς μίαν διπλωματικὴν διαπραγμάτευσιν εἶναι ἀπὸ τὰ πολυτιμώτερα ἐχέγγυα τῆς ἐπιτυχίας της. Τώρα ὑπάρχουν βεβαίως καὶ οἱ ὀπαδοὶ τῶν διαιωνίσεων καὶ τῶν παρελκύσεων, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι διὰ τούτων προάγονται εὐνοϊκαὶ λύσεις. Ἕτερον δίδαγμα εἶναι ὅτι εἰς τὴν παρέλκυσιν τῶν διαπραγματεύσεων μὲ τὴν Τουρκίαν συνετέλεσαν δυστυχῶς κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ μερικαὶ τῶν ἡμετέρων ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ τῆς πιστοποιήσεως ταύτης προκύπτει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ πεισθῶμεν ὅτι ἕνα Κράτος δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ στενὰς ἐθνικιστικὰς ἀντιλήψεις καὶ ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι πρέπει νὰ πειθαρχοῦν εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Διότι ἀλλέως καὶ ἡ ἔννοια τῆς Κυβερνητικῆς εὐθύνης νοθεύεται καὶ τὰ ζητήματα καταβαραθροῦνται. Βεβαίως, συνεχίζει, δὲν πρέπει νὰ παραβλεφθῇ ὅτι αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ διαπραγματεύσεις κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἐδυσχεράνθησαν λόγῳ τῶν ἀνωμάλων τῆς Ἑλλάδος περιστάσεων καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀνακυψάσης ἀνάγκης τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων. Ὅπως λέγει καὶ ἡ ἔκθεσις ἡ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως τοῦ 1924 προσέκυψεν ἐν Ἑλλάδι ὡς ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως πλείστων κτημάτων διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ἐντεῦθεν ἐδημιουργήθησαν αἱ πρῶται προστριβαὶ ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀνέκυψαν καὶ αἱ μεταγενέστεραι δυσκολίαι. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἀπορρέει τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ προσφυγικὸν πρόβλημα ἐτροφοδότει τὰς πλείστας τῶν Τουρκικῶν ἀντιρρήσεων. Ὑπ' αὐτὰς τὰς γενικὰς συνθήκας ἡ παροῦσα Κυβέρνησις εὑρέθη πρὸ τῆς πλέον ἀχαρίστου ὑποθέσεως, τὴν ὁποίαν διπλωματία εἶχε ποτὲ νὰ διαπραγματευθῇ. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ λησμονηθοῦν τὰ ἑξῆς τρία κεφαλαιώδη σημεῖα. πρῶτον ὅτι ὁ μηχανισμὸς τῆς ἀτομικῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν ηλέγχθη δυσκίνητος καὶ ἀνεπίδεκτος λειτουργίας, δεύτερον ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐχούσης μεταξὺ τῶν 11 μελῶν της τρεῖς μόνον οὐδετέρους ἦτο ἀναποτελεσματικὸς καὶ ἀνίσχυρος νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἐνδεικνυομένας συμβιβαστικὰς λύσεις. Ἐπίσης πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Τουρκίας ἀντιμετωπίσαμεν ὡς Κράτος ἠττημένον μὲ τὴν Τουρκίαν νικήτριαν καὶ ἦτο φυσικὸν ἡμεῖς νὰ κάμωμεν ὑποχωρήσεις, τόσον μᾶλλον ὅσον ἡ Τουρκία οὔτε μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἦτο οὔτε ἀνάγκην εἶχεν νὰ ἀκούσῃ συνηγορίας τρίτων. Ἀπέναντι αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἡ Κυβέρνησις ὀρθῶς πράττουσα ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε πάσῃ λογικῇ θυσίᾳ νὰ φθάσῃ εἰς ἓν ἀποτέλεσμα διότι ἄλλως θὰ ἐνετείνετο ἡ κατιοῦσα τῶν ἐπιτυχιῶν μας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπίσης πρέπει νὰ τονισθῇ ὡς ἐξαγόμενον ἀπὸ τὴν μελέτην ὅλων τῶν σχετικῶν σημείων εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἡ παροῦσα, ἐξήντλησε πᾶν λογικὸν μέτρον προστασίας τῶν

ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ἐξεταστέον πρῶτον τὸ ζήτημα τῶν μὴ ἀνταλλαξίμων, ὑποδιαιρουμένων εἰς 4 κατηγορίας. Περὶ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις εὑρέθη ἀπέναντι τῆς συμφωνίας τοῦ 1926, ἡ ὁποία καθώριζεν ἀποδόσεις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει περιουσιῶν, ἐξαγορὰν τῶν ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως κτημάτων καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν περιουσιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν δικαιούχων τῆς δ9ης δηλώσεως. Ταῦτα πάντα ὅμως ἄνευ ἐκτιμήσεως ἀλλὰ ιὰ τῆς καταβολῆς ἀναλόγου χρεωστικοῦ ὑπολοίπου εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ἡ Τουρκία καθώριζεν εἰς 300.000 λίρες καὶ ἐπὶ πλέον διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων τῶν μὴ ἀνταλλαξίμων Τούρκων. Ἤδη κατελήξαμεν εἰς τὸ ὅτι αἱ μὲν 300.000 λίρες καταβάλλονται ἀλλὰ ἐξ αὐτῶν 150,000 λίρες διατίθενται διὰ τὴν ἀποζημίωσιν, φροντίδι τῆς Τουρκίας, τῶν ἐπανερχομένων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐταμπλὶ διὰ τὴν ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως περιουσίαν των. Αἱ ἄλλαι 150,000 λίρες θὰ περιελθοῦν ὡς ἀποζημίωσις τῶν Μουσουλμάνων ἐταμπλὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης. Ἀλλαι 125,000 λίρες θὰ καταβληθοῦν κατὰ δόσεις πρὸς ἀπόσβεσιν πάσης ὑποχρεώσεως ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἀποκτήσεως τουρκικῶν κτημάτων, καὶ πάλιν ἐξ αὐτῶν θὰ περιέλθουν ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους καὶ ἐταμπλὶ διὰ τὰ τυχὸν μὴ δυνάμενα νὰ ἀποδοθοῦν ἐν Κων)πόλει κτήματά των, καὶ τέλος ἕτερον ποσὸν 15,000 λιρῶν θὰ καταβληθοῦν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Μουσουλμάνων διὰ τὰ ἀπεδοτέα ἀλλὰ τυχὸν μὴ δυνάμενα νὰ ἀποδοθοῦν κτήματά των. Ἐν συνόλῳ αἱ ὑποχρεώσεις εἶναι 440,000 λίρες ἀπέναντι 500,000 λιρῶν, αἱ ὁποῖαι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἔχουν ἐξέλθει πρὸ τριετίας ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἀπέναντι τούτων ἐπιτυγχάνομεν ὄχι μόνον τὴν ἀπόσβεσιν πάσης ὑποχρεώσεώς μας πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς Τουρκίας ἢ τῶν μουσουλμάνων, ὄχι μόνον τὴν διὰ μέσου τῆς Τουρκίας ἀποζημίωσιν τῶν ὁμογενῶν μας διὰ τὴν ἔξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως περιουσίαν των, ἀλλ' ἐπίσης ἐπιτυγχάνομεν πρῶτον τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐν Τουρκίᾳ ὑπηκόους ὅλης τῆς ἐν Κων)πόλει κτηματικῆς των περιουσίας, δεύτερον τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰδιότητος τῶν ἐταμπλὶ εἰς τοὺς σήμερον ἐν Κων)πόλει ὁμογενεῖς ἢ τοὺς ἀναχωρήσαντας μὲ διαβατήρια τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, τρίτον τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰδιότητος τῶν ἐταμπλὶ εἰς ὅλα τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἀνεχώρησαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ὁποίων οἱ ἀρχηγοὶ εὑρίσκονται ἐκεῖ. Τέταρτον τὴν ἄρσιν πάντων τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα παρεκώλυον τὴν ὑπὸ τῶν ἐταμπλὶ ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων των, τῶν οἰκογενειακῶν καὶ περιουσιακῶν. Ἡ μέχρι τοῦδε δέσμευσις εἰς τὰ τοιαῦτα δικαιώματα ἦτον ἀφόρητος, πέμπτον τὴν κατοχύρωσιν ὅλων τῶν κτηματικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐταμπλὶ ἐπὶ τῆς ἐν Κων)πόλει κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας. Ἡ ἐπιτευξις ὅλων αὐτῶν εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατηγορίαν τῶν φυγάδων, καὶ δὴ ὡς πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν φυγόντας μὲ σουλτανικὰ διαβατήρια, σφοδρὸς συνήφθη πέρυσι διπλωματικὸς ἀγὼν καὶ ἐνῷ ἐφάνησαν πρὸς στιγμὴν οἱ οὐδέτεροι κλίνοντες ὑπὲρ εὐνοϊκῆς λύσεως, ἡ Τουρκία ἐφάνη ἀνένδοτος, καὶ οὕτω καθίστανται Ἕλληνες ὑπήκοοι. Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν φυγάδων, τῶν μὴ ἐχόντων οὔτε κἂν σουλτανικὰ διαβατήρια, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου ἐξαγγέλει μέτρον πρὸς ἀποζημίωσίν των.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διὰ νὰ εἴμεθα ἐξηγημένοι πρόκειται περὶ ἀναλόγου ἀποζημιώσεως καὶ ὄχι, περὶ εἰς ἀκέραιον τοιαύτης.

Δ. Μακκᾶς. Ἀφ' ἑτέρου, ὡς πρὸς τοὺς ἀνοχωροῦντας μὲ σουλτανικὰ διαβατήρια ἐδέχθη ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις νὰ περιορίσῃ εἰς 425.000 λίρες τὴν ἀποζημίωσιν διὰ νὰ μείνουν τὰ ὑπόλοιπα πρὸς ἀποζημίωσίν των. Καὶ οὕτω αἴρεται μία ἀδικία καὶ ἱκανοποιεῖται κατὰ τὸ δυνατὸν μία ἐπὶ πλέον τάξις τοῦ ἀτυχήσαντος Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Τουρκίας. Τὸ μεγαλύτερον ὅμως πρόβλημα ἦτο τὸ πρόβλημα τῶν ἀνταλλαξίμων, ὅπερ πρέπει καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ νὰ ἐξετασθῇ μὲ ψυχραιμίαν καὶ διὰ τὸ ὁποῖον πιστεύω ὅτι διὰ τὴν ἐν αὐτῷ πολιτείαν της θὰ τύχῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς Βουλῆς. Σᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦτο δεσπόζεται ὑπὸ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς, ἥτις ἦλθε νὰ νομιμοποιήσῃ μίαν ἔμπρακτον κατάστασιν διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀνταλλαξίμους καὶ ἐξεῦρε τὸ ἀνταλλακτικὸν κεφάλαιον διὰ τὴν ἀποζημίωσίν των. Ἐκ τούτων πηγάζει ὅτι προφανῶς τὸ ἀνταλλαγμα τῶν ἀνταλλαγέντων Ἑλλήνων δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀνταλλαγεῖσα μουσουλμανικὴ ἐν Ἑλλάδι περιουσία καὶ βοηθητικῶς ὡρίσθη τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον, τὸ ὁποῖον θὰ παρέμενε τυχὸν εἰς βάρος τῆς Τουρκίας, μετὰ τὴν ἀντιπροβολὴν τοῦ συνόλου τῆς μουσουλμανικῆς αὐτῆς περιουσίας καὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐγκαταλειφθείσης ἢ ἀνταλλαγείσης Ἑλληνικῆς. Τὰ ἄρθρα ὅμως 13 καὶ 14 τῆς συμβάσεως ἀνταλλαγῆς ὁρίζουν ὅτι ἡ ἐκτίμησις θὰ γίνῃ κατ' ἄτομον καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι ἂν αὕτη καθίστατο ἀδύνατος εἶναι ἀδύνατον ἐπίσης νὰ νοηθῇ καὶ δικαίωμα ἐπὶ ἀνυπάρκτου χρεωστικοῦ ὑπολοίπου. Ἀλλὰ ἐπίσης πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι τὴν ἑρμηνείαν ταύτην τῆς συμβάσεως, δικαίαν καὶ λογικήν, οὐδέποτε ἀπέκρυψεν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ὡς ἰδικήν της. Τὰς παρομονὰς μάλιστα τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν ρητῶς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διεκήρυξε τὴν ἑρμηνείαν ταύτην, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν ἦλθε νὰ καταδείξῃ ὅτι καὶ ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἡ μεγίστη πλειοψηφία τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου τὴν ἐρμηνείαν ταύτην ἀποδέχεται. Ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος τὴν αὐτὴν ἑρμηνείαν υἱοθέτησε. Μόνον ἐρώτημα μένει διατί ἡ σύμβασις δὲν προνοεῖ διὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ δημιουργουμένου κενοῦ. Ἀλλ' εἰς τοῦτο ἀπαντᾷ καὶ ἡ νομοθετικὴ ἔκθεσις τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἡ ἀμείλικτος τῶν πραγμάτων λογικὴ καὶ κρίσις. Διότι ἀπὸ τοῦ 1925 ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Οὐίλης ἀπήντησεν ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀτομικὴ ἐκτίμησις καὶ εἰσηγήθη τὴν συνολικὴν τοιαύτην, διότι διὰ τὴν ἰδιότητα μόνον τῶν ἀνταλλαξίμων ἀπῃτοῦντο ἔτη ὁλόκληρα καὶ δαπάνη 60.000 λιρῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔφθανον καὶ θὰ ὑπερέβαινον τὰς 200 χιλ. λίρας. Ἐπίσης ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπή, ἐπιληφθεῖσα ἀπὸ θετίας τῆς ἐκτελέσεως τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1925 καὶ 26, ἐπείσθη ὅτι μόνον δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν θὰ ἠδύνατο νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα. Σήμερον ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν ὑπολογίζεται εἰς 2 ἑκατομμύρια λιρῶν. Ὅτι καὶ ἂν αὕτη ἡ δαπάνη ἀπεφασίζετο οἱ οὐδέτεροι προβλέπουν ἀδιέξοδον ὡς πρὸς τὴν συνολικὴν ἐκτίμησιν, ἔχομεν πρὸ ἡμῶν τὴν ὠμὴν πραγματικότητα, καθ' ἣν διὰ νὰ γίνῃ ἡ συνολικὴ ἐκτίμησις θὰ ἐπεβάλλετο ἡ τροποποίησις τῆς συνθήκης τῆς ἀνταλλαγῆς, εἰς ἣν ἡ Τουρκία δὲν ἔστεργε. Ὡς δὲ καὶ οἱ οὐδέτεροι ὁμολογοῦν καὶ ἡ μέθοδος αὕτη δὲν θὰ ὡδήγει εἰς ἀποτέλεσμα ἐμπνέον ἐμπιστοσύνην. Οὕτω ἀπομένουν τρεῖς δυναταὶ λύσει, 1) ἡ ἀνάθεσι εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς λύσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δηλωθῇ ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχε χρεωστικὸν ὑπόλοιπον διὰ καμμίαν Κυβέρνησιν, λύσι. ἣν πρὸς στιγμὴν ἀπέκρουσε μετ' ἀγανακτήσεως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Δευτέρα λύσις ἦτο ἡ ἀπόσβεσις, τὴν εὐθύνην τῆς ὁποίας καμμία τῶν Κυβερνήσεων δὲν ἀνελάμβανε, καὶ τρίτη λύσις ἡ ἐξάρτησις τῆς λύσεως ἀπὸ τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν τῶν οὐδετέρων, μὲ ἐλευθερίαν ἀποδοχῆς. Καὶ κατελήξαμεν εἰς αὐτὴν τὴν λύσιν, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῶν οὐδετέρων, ἡ ὁποία πιστοποιεῖ τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκφράσεως γνώμης περὶ ὑπάρξεως, καὶ εἰς βάρος ποίου

κράτους, χρεωστικοῦ ὑπολοίπου καὶ εἰσηγεῖται τὸν ἀποσβεστικὸν συμψηφισμόν. Ἡ λύσις αὕτη ἦτο ἡ καλυτέρα καὶ ἀπὸ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως, διότι ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης τὸ κῦρος τῆς κυβερνήσεως ἦτο νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀνταλλαξίμους. «Ὡς διαχειριστὴς ἀλλοτρίων ἔκαμα ὅτι ἠμποροῦσα καὶ ἐπέτυχα ὑπὲρ ἡμῶν τὴν Μουσουλμανικὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἰδεώδους ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης ἔκαμα ἤδη περισσότερα, δαπανήσασα περισσότερα ὑπὲρ ὑμῶν ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας. Διὰ νὰ σᾶς ἱκανοποιήσω ὅμως περαιτέρω πρέπει, ἐν πλήρει συνειδήσει τοῦ τί μᾶς περιμένῃ, νὰ ὁδηγήσω τὸ Κράτος, ἄρα καὶ ὑμᾶς πρώτους, εἰς ἀσφαλῆ, ἐξωτερικὴν αὐτοκτονίαν καὶ ἐσωτερικὴν χρεωκοπίαν ; Τοῦτο δὲν τὸ κάμω. Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ μὴ σταματήσω τὴν κοινωνικὴν ὑπὲρ ὑμῶν μέριμναν, ἀποζημιώσεις δὲν θὰ δώσω, θὰ δώσω ὅμως στέγην εἰς τοὺς ἀστέγους καὶ ἐργασίαν εἰς τοὺς ἀνέργους καὶ ἐν γένει ἡ κοινωνική σας ἀνάγκη θὰ ἔχῃ ὡς ὥρια θεραπείας καὶ ἱκανοποιήσεως μόνον τὴν οἰκονομικήν μας ἀντοχήν». Καὶ ἤδη, συνεχίζει, εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐκφράζεται ν' ἀπαντήσουν ἢ «ἀνάγκη καὶ Θεοὶ πείθονται» ἢ «ἀποθανέτω ἡ ψυχή μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων». Ἡ συμφωνία συνεπῶς ἦτο ἀπαραίτητος καὶ σκόπιμος καὶ διὰ τὰς 100 χιλιάδας Κωνσταντινουπολίτας, οἱ ὁποῖοι διαφεύγουν τὸν κίνδυνον τῆς ἐκριζώσεως καὶ κατοχυροῦνται ἐκεῖ διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, ὅπερ θὰ ἐπεβαρύνετο μὲ ἕνα νέον πληθυσμόν, ἐνῷ αὐτὸς μένων ἐκεῖ ἀποτελεῖ ἕνα κρίκον τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συνεργασίας. Ἐκτὸς τούτων ὅλαι αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας διαφοραί μας ἐκκαθαρίζονται ὁριστικῶς καὶ διασωζόμεθα καὶ ἀπὸ τὰς ἐπὶ πλέον δαπάνας τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἔχομεν καὶ ἄλλα πλεονεκτήματα, διότι ὑπὲρ τὸ Αἰγαῖον ὑπῆρχε καὶ πάντοτε ὑπάρχει μία γέφυρα καὶ ἐφόσον μὲν εἰς τὴν Μικρασίαν ὑπῆρχον Ἕλληνες ἡ γέφυρα αὕτη ἦτο γέφυρα ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης. Μάλιστα τῷ 1920 ἡ γέφυρα αὕτη ἐγένετο γέφυρα ἐλευθερίας καὶ τὸ 1922 μετεβλήθη εἰς γέφυραν τῶν στενοχωρημένων. Ἀλλ' ἤδη εἰς μὲν τὴν ἀντιπέραν ὄχθην ἐγένετο ἕνα ὁμογενὲς κράτος, καὶ μὲ τὴν προσέλευσιν τῶν προσφύγων ἐγίναμεν καὶ ἡμεῖς ὁμογενεῖς καὶ ἑπομένως ἡ γέφυρα αὕτη γίνεται μοιραίως γέφυρα συμφιλιώσεως καὶ συνεργασίας. Γνωρίζετε, τονίζει, τὰς σταθερὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας ἔχει ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς προσεχεστάτης συνάψεως καὶ ἄλλων συμβάσεων καὶ συνθηκῶν μὲ τὴν Τουρκίαν, αἵτινες ἔχουν στενοτάτην συσχέτισιν μὲ τὴν παροῦσαν. Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν δηλώσεων τῶν ἐδῶ καὶ τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τῶν συμφωνιῶν τούτων ἔχουν χαραχθῆ. Καὶ δυνατὸν νὰ ἀνοιχθοῦν κατόπιν πλεῖσται ὅσαι δυνατότητες νομίμου συνεργασίας μας μὲ τοὺς Τούρκους τῆς ὁποίας ἔχουν ἴσην ἀνάγκην οἱ Τοῦρκοι καὶ ἡμεῖς. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο χρειάζεται ἡ δεξιὰ διαχείρισις τοῦ ζητήματος καὶ φαντάζομαι ὅτι ὅλοι θὰ εὐλογήσωμεν τὴν τύχην μας διότι τὴν διαχείρισιν θὰ διαπραγματευθῇ ὁ μεγαλύτερος διπλωμάτης τοῦ κόσμου. Χρειάζεται λοιπὸν συσσωμάτωσις περὶ αὐτὸν καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀνάγκη τῆς διὰ μεγίστης πλειοψηφίας κυρώσεως τῆς συμβάσεως. Χρειάζεται ὡσαύτως ἐκτίμησις τοῦ νέου πνεύματος, ὅπερ ἐπικρατεῖ ἐν Τουρκίᾳ, ἡ ὁποία εἶναι πλέον μία ἐθνικὴ δημοκρατία. Αἱ νέαι συμφωνίαι, ἐπιλέγει, περὶ ναυτικῆς ἰσοπλοΐας καὶ φιλίας διαιτησίας θὰ προσθέσουν ἀκόμη ἕνα νέον ἀγκύλιθον εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς διεθνοῦς ἀσφαλείας τῆς Ἑλλάδος. Προάγομεν οὕτω τὴν ἰδέαν τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς συσσωματώσεως. Ὁλόκληρος λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς καὶ ὡς ἀπολύτως φιλειρηνικὴ καὶ ὡς σώφρων καὶ ὡς λογικὴ θὰ ἐπιδοκιμάσῃ, εἶμεθα βέβαιοι, τὴν συμφωνίαν ταύτην. Εἶναι αὕτη βεβαίως, καθὼς καὶ κάθε συνθήκη, ἡ συνισταμένη τῆς δυναμικότητος τῶν ἀναγκῶν τῆς σήμερον καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς αὔριον, ἀλλὰ διὰ μέσου τῶν δυνατοτήτων αὐτῶν μόνον εὐοιώνους προσβλέπω πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν ὁρίζοντα. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Ι. Δεωνίδας*** λέγει ὅτι ἡ Πολιτικὴ Προσδευτικὴ Ἕνωσις συνελθοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς ἐμελέτησε τὸ κείμενον τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Αἱ ἀπόψεις τῆς Πολιτικῆς Προσδευτικῆς Ἑνώσεως ἐπ' αὐτῶν ἐπρόκειτο νὰ ἐκτεθοῦν διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς, ἀσθενήσαντος ὅμως τούτου, ἀπεφασίσθη ὅπως ἀνακοινωθοῦν ἐγγράφως εἰς τὴν Βουλήν. Ἔχουσιν δ' αὗται οὕτω:

«Ἡ Πολιτικὴ Προσδευτικὴ Ἕνωσις θὰ ἐθεώρει σκόπιμον ὅπως ἡ συζητουμένη συμφωνία προσήγετο πρὸς ἔγκρισιν μετὰ τῶν ὑπολοίπων συμβάσεων, αἵτινες εὑρίσκονται ὑπὸ διαπραγμάτευσιν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὰς ὁποίας ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ τύχουν ἱκανοποιητικῆς λύσεως.

Ἐπὶ τούτοις, ἡ αὐτὴ Πολιτικὴ Προσδευτικὴ Ἕνωσις δηλοῖ ὅτι, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν γενικωτέραν ἐξυπηρέτησιν ἐθνικῶν συμφερόντων πρὸς τὴν σημερινὴν τῶν ἐκδήλωσιν, θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς κυρώσεως τῆς συμφωνίας, μὲ τὴν ἔννοιαν τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὅτι «οὐδὲν δικαίωμα γεννᾶται ἐκ ταύτης ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ συνομολογουμένου συμψηφισμοῦ ζημιουμένων».

Ἡ Πολιτικὴ Προσδευτικὴ Ἕνωσις δὲν ἐθεώρησεν οὔτη ὀρθὴν οὔτε ἐπιβεβλημένην τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς καὶ ἐξ ὑπευθύνων χειλέων ἀναμολόγησιν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαιτιότητος διὰ τὴν βραδύτητα καὶ τὰς ἀποκλίσεις κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς ἐπίτευξιν τῆς τελικῆς συμφωνίας, ἐφόσον μάλιστα τόσον ὑπερβολικὴ ὑπῆρξεν ἡ μακροθυμία τοῦ κ. Πρωέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς μετὰ βιαιοτήτων παραβάσεις παραδεδεγμένων νόμων τοῦ Διεθνοῦς Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὧν ἐγένετο παραίτιος, διεξαγομένων τῶν διαπραγματεύσεων, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις. Τοιαύτη πολιτικὴ ἄλλως τε δὲν εἶναι προωρισμένη, κατὰ τὴν κτηθεῖσαν πεῖραν, νὰ διευκολύνῃ μελλούσας διαπραγματεύσεις, ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συζητουμένης συμφωνίας. Ἡ Πολιτικὴ Προσδευτικὴ Ἕνωσις παρὰ ταῦτα, καὶ παρὰ τὰ τρωτά, τὰ ὁποῖα ἔνεκα συμφυῶν πρὸς τὰ πράγματα δυσχερειῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀστοχιῶν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις, παρουσιάζει ἡ συμφωνία αὕτη, προσδοκᾷ ὅτι ἡ εἰλικρινὴς ἐφαρμογή της θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Βαλκανικὴν εἰρήνην καὶ θὰ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ συμβολὴ εἰς τὸν ὑψηλότερον τοῦτον σκοπόν» (χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Ὑπάρχει τις ὁ θέλων νὰ ὁμιλήσῃ ;

Φωναί. Δεκτόν, δεκτόν.

Ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης*** λέγει ὅτι μόλις σήμερον ἔλαβε γνῶσιν τῶν σχετικῶν τῆς συμβάσεως, καὶ ὀρθὸν θὰ ἦτο νὰ ὁμιλήσουν σήμερον οἱ ὄντες προετοιμασμένοι, νὰ συνεχισθῇ δὲ ἡ συζήτησις καὶ αὔριον.

Α. Παπαναστασίου. Εἶχε λεχθῇ ὅτι θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Τσιγδέμογλου καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων.

Πρόεδρος. Ἐκάλεσα τὸν ἐγγεγραμμένον νὰ ὁμιλήσῃ κ. Τσιγδέμογλου καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων.

Α. Παπαναστασίου. Θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ ὁμιλήσῃ ἀπόψε ὁ κ. Τσιγδέμογλου καὶ οἱοσδήποτε ἄλλος θέλει καὶ ἂς ὁμιλήσῃ αὔριον ὁ κ. Καφαντάρης.

Π. Τσαλδάρης. Κύριε Πρόεδρε, δὲν εἶναι δυνατὸν συμβάσεις τοιαύτης σημασίας διὰ τὰ γενικώτερα τῆς χώρας συμφέροντα νὰ συζητῶνται ὑπὸ ὅρους τῆς κρίσεως ὑμῶν μόνον.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ ποίους ὅρους ;

Π. Τσαλδάρης. Θὰ ἀκούσετε. Εἶναι νομίζω ἐνδεδειγμένον ἐπὶ τοιαύτης προτάσεως νὰ συζητοῦν καὶ νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμην των ὅσοι ἄλλοι ἔχουν νὰ ὁμιλήσουν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων νὰ μένουν ἐλεύθεροι νὰ ἐκθέσουν τὴν γνώμην των τελευταῖοι. Ἐζήτησα τὸν φάκελλον τῶν διαφόρων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶχε καταθέσει εἰς τὴν Βουλήν, τὸν εὗρον δὲ εἰς τὴν οἰκίαν μου σήμερον τὴν 3 μ. μ. Δὲν ἦτο συνεπῶς δυνατὸν εἰς τόσον μικρὸν χρονικὸν διάστημα νὰ μελετήσω τὰ ἔγγραφα ταῦτα καὶ νὰ εἶμαι προπαρασκευασμένος διὰ νὰ ἐκθέσω τὴν γνώμην μου. Δ.' αὐτὸ θὰ παρεκάλουν ὅπως ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις δι' αὔριον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐφ' ὅσον βεβαιοῦτε ὅτι τὰ ἔγγραφα τὰ ἐλάβατε μόνον σήμερον τὸ ἀπόγευμα δέχομαι νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις δι' αὔριον τὴν πρωΐαν.

Π. Τσαλδάρης Φρονῶ ὅτι ἂν ἀρχίσωμεν αὔριον εἰς τὰς 4 μ. μ. θὰ προφθάσωμεν νὰ συζητήσωμεν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** συμφωνεῖ μὲ τὸν κ. Τσαλδάρην ὅπως οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ὁμιλήσουν αὔριον, ὁμιλήσουν δὲ σήμερον ὅσοι τυχὸν θέλουν νὰ ὁμιλήσουν.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** λέγει ὅτι ἔγινεν ἐπανειλημμένως πρόσκλησις ὑπὸ τοῦ κ. Πρόεδρου τῆς Βουλῆς εἰς τοὺς θέλοντας νὰ λάβουν τὸν λόγον, ἀλλ' οὐδεὶς ὡμίλησε. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὑπάρχει τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀγώνων τῶν τριῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐφόσον ἀπεφασίσαμεν νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις δι' αὔριον παρακαλῶ ὅπως αὔριον ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις τὴν 4 μ. μ.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου δέχεται ὅπως αὔριον ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις τὴν 4 μ. μ.

Προκειμένου εἶτα νὰ γίνῃ ἡ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κλογὴ 4 βουλευτῶν ὡς μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ὁ κ. ***Πρόεδρος*** κλεῖ ὡς ψηφολέκτας τοὺς κ. κ. ***Δ. Κουτσοπέταλον*** καὶ ***Ι. Μουτζουρίδην*** ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁποίων διεξάγεται ἡ ψηφοφορία.

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς προέκυψε τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα. Ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 172. Ἔλαβον δὲ ψήφους οἱ κ. κ. Ν. Γαρδικιώτης 171, Κ. Γκότσης 170, Ν. Ξηρὸς 170, Σ. Τρικούπης 168, Α. Μπακάλμπασης 165, Β. Χατζηλίας 165, Β. Κυρέλλος 164, Ν. Ἀσκούτσης 164, Κ. Βουδούρης 2, Α. Ζωγράφος 2, Ο. Πανταζίδης 2, Φ. Μανουηλίδης 1, Α. Μάρκου 1, καὶ Κ. Κωνσταντόπουλος 1.

Ἑπομένως ἐξελέγησαν τακτικὰ μὲν μέλη οἱ κ. κ. Ν. Γαρδικιώτης, Κ. Γκότσης, Ν. Ξηρός, καὶ Σ. Τρικούπης, ἀναπληρωματικὰ δὲ οἱ κ. κ. Α. Μπακάλμπασης, Β. Χατζηλίας Β. Κυρέλλος καὶ Ν. Ἀσκούτσης.

Μεθ' ὃ ὥραν 8 1/2 μ. μ. λύεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4'

Τρίτης 24 Ἰουνίου 1930.

Ὥρα 4 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ἰω. Τσιριμῶκος*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ Σ. Ταρνάρης κάτοικος Λυγίας τῆς Κορινθίας ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4042 «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Βελβενδοῦ διαμαρτύρεται διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἡμιγυμνασίου τῆς πόλεώς των.

Ἡ ἕνωσις τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς ζητεῖ τὴν παροχὴν μακροπροθέσμων δανείων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστροφῆς τῆς καλλιεργείας των.

Οἱ συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως συνοικισμῶν Ἀλωνίων, Σεβαστῆς καὶ Κούκου διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκδικάσεως τοῦ ἀπαλλοτριωμένου ἀγροκτήματος Κούκου Παληοστάνης

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Ζίτσης παρακαλεῖ ὅπως ἐνεργηθῶσιν ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν νομίμου ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως τοῦ κληροδοτήματος Ζίτση.

Οἱ καλλιεργηταὶ τοῦ ἀγροκτήματος Σταυροῦ Χαλκιδικῆς ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν τοῦ 38 Στρατιωτικοῦ Συνεργείου πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ἀγροκτήματος.

Ἅπαντα τὰ σωματεῖα καὶ οἱ σύλλογοι Καζακλὰρ καὶ Τυρνάβου ζητοῦν τὴν παροχὴν ἀρωγῆς παρὰ τοῦ Κράτους λόγῳ καταστροφῆς τῆς καλλιεργείας των καὶ τὴν μετατροπὴν τῶν δανείων εἰς μακροπρόθεσμα.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Μάρκου*** καταθέτει τηλεγράφημα τῶν κατοίκων Ἀρυμανθίας ζητούντων τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς καλλιεργίας των ἐκ τῶν βροχῶν καὶ τῆς χαλάζης.

Οἱ πρόσφυγες Θράκης περιφερείας Λαρίσσης καὶ Κιλκὶς διαμαρτύρονται καὶ ἀποδοκιμάζουσι τὸν ῥήτορα Μαραβέλιαν ἐπιτεθέντα κατὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως.

Αἱ ἐπαγγελματικαὶ καὶ προσφυγικαὶ ὀργανώσεις Δράμας ζητοῦν τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἐμπορικῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης.

Ὁ δήμαρχος Δράμας διὰ τηλεγραφήματός του γνωρίζει ὅτι οἱ καπνεργάται ἐν συνελεύσει ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἀνεπεξεργάστων καπνῶν.

Ἡ ἀνωτέρα ἐνοριακὴ ἀντιπροσωπεία Θεσσαλονίκης ζητεῖ τὴν αὔξησιν τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως διὰ τὴν ἵδρυσιν διδακτηρίου.

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὰ παρ' αὐτῆς τροποποιηθέντα σχέδια νόμων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν νόμων περὶ ἀρτοποιΐας» καὶ

2) «περὶ εἰσαγωγῆς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Σχολὴν ὡς καὶ εἰς ἄλλας ἰδιωτικὰς γεωργικὰς σχολάς.

Εἰσέρχεται μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων.

1) «Περὶ καθορισμοῦ τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως δυνάμει τοῦ νόμου 4591 κλπ.»

2) «Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων», ἔχον οὕτω :

Περὶ καθορισμοῦ τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῶν δικαιούχων ἀποζημιώσεως δυνάμει τοῦ νόμου 4591 κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κατὰ τὸν νόμον 4591 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις» πληρωτέα ἀποζημίωσις θεωρεῖται ὡς πρόσοδος ἢ περιουσία πραγματοποιηθεῖσα ἢ κειμένη ἐν Ἑλλάδι, ὑπόκειται δέ, ὡς τοιαύτη, εἰς τὰς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐκτάκτων κερδῶν, κεφαλαίου καὶ κληρονομιῶν, δωρεῶν ἢ προικῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ὑποχρέωσις ἐκ φόρου καθαρῶν προσόδων, ἐκτάκτων κερδῶν καὶ κεφαλαίου ὁρίζεται εἰς καταβολὴν ἀγίως καὶ ἐνιαίως δι' ἁπάσας συλλήδην τὰς φορολογίας ταύτας ποσοστοῦ δώδεκα τοῖς ἑκατὸν (12 ο/ο) μὲν προκειμένου περὶ ἀποζημιώσεως παρεχομένης διὰ τόκους καὶ διαφυγόντα κέρδη, δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο/ο) δὲ προκειμένου περὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε καταβαλλομένων εἰς τὸν δικαιοῦχον ποσῶν μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὡς ἄνω νόμου 4591 κρατήσεως 4 ο/ο.

3. Τὰ ὡς ἄνω ποσοστὰ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰ πρόσθετα ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου ἢ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον εἰδικὸν πρόσθετον φόρον, ἐκπίπτονται δὲ ἐκ τοῦ καταβλητέου εἰς τὸν δικαιοῦχον ποσοῦ, κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς εἰκείας Ἐπιτροπῆς, βεβαιούμενα κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

4. Τῆς ἀνωτέρω φορολογικῆς ὑποχρεώσεως ἐξαιρεῖται ἡ καταβαλλομένη πρὸς χήρας καὶ ὀρφανὰ ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ προστάτου των, ὡς καὶ ἡ δι' ἀναπηρίαν καταβαλλομένη τοιαύτη.

5. Τὸ τυχὸν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταβληθὲν τμῆμα ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε ἔχοντας ἀπαιτήσεις ἐκ τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4591, ὑπόκειται ὡσαύτως εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένας φορολογικὰς ὑποχρεώσεις, τὰ τῆς βεβαιώσεως δὲ καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον ποσοῦ φόρου κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν ἢ προικῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζονται αἱ εἰδικαὶ περὶ αὐτῶν διατάξεις.

7. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἀνωτέρω φορολογία περιορισθῇ μέχρι τοῦ ἡμίσεως διὰ τὰς κατὰ ξηρὰν ἐξ ἐπιτάξεων κλπ. ζημίας.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐν ἢ περιπτώσει ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ τοὺς κειμένους νόμους πραγματικὴ φορολογικὴ ὑποχρέωσις, κεχωρισμένως κατὰ φορολογίαν ὑπολογιζομένη, τυγχάνῃ κατωτέρα τῶν ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ καθοριζομένων ἐνιαίων καὶ παγίων ποσοστῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ ἐν τῷ παρακρατηθέντι ἐνιαίῳ ποσοστῷ ἐμπεριεχομένη ἐπὶ πλέον διαφορὰ φόρου ἐπιστραφῇ εἰς τὸν δικαιοῦχον, ἐὰν οὗτος ἤθελεν ἐπιδώσει σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως.

2. Τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως προσακτέα δικαιολογητικά, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικά.

Ἄρθρον 1.

Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐκ πάσης αἰτίας δημοσίων ἐσόδων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Δημοσίων Ταμείων, τοὺς Εἰδικοὺς Ταμίας, τοὺς Δημοσίους εἰσπράκτορας ἢ καὶ εἰς ἕτερα ὄργανα, κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὁριζόμενα, ἐνεργεῖται δὲ πάντοτε βάσει νομίμου τίτλου.

Τίτλος πρὸς εἴσπραξιν εἶναι:

α') Ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους βεβαίωσις καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν προσδιορισμὸς τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ, τοῦ εἴδους τοῦ ἐσόδου καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ὀφείλεται.

β') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἀποδεικνυομένη ὀφειλή.

γ') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων παρεχόντων βεβαίωσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 255 Πολ. Δικονομίας.

Χρόνος πληρωμῆς τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

Ἄρθρον 3.

Πάντα τὰ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας βεβαιωθέντα ὡς ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη, καθίστανται ἀπαιτητὰ ἅμα τῇ βεβαιώσει αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Κατ' ἐξαίρεσιν, Α') Οἱ φόροι: 1) Καθαρᾶς προσόδου ἐξ α) εἰκοσιπέντων β) γαιῶν γ) ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων δ) κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ε') ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων

2) Ὁ συνθετικὸς φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου.

3) Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ὡς καὶ τὰ εἰδικὰ τέλη ἀσκήσεως αὐτοῦ.

4) Ὁ φόρος αἰγοπροβάτων.

5) Ὁ φόρος χοίρων.

6) Ὁ φόρος κουκουλίων καὶ

7) Ὁ φόρος ἐγγείου παραγωγῆς, καταβάλλονται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἢ ἐφ' ὅσον συντρέχει κατὰ νόμον ἐπίδοσις δηλώσεως σὺν τῇ δηλώσει καὶ ἐντὸς τῆς πρὸς ἐπίδοσιν ταύτης προθεσμίας, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ ἡ τετάρτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ εἰς ὃ ἀνήκουσιν οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἐὰν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν εἶναι μικρότερον τῶν 400 δραχμῶν καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Ἰούλιον.

8) Ὁ φόρος κληρονομιῶν βεβαιούμενος βάσει οἱασδήποτε δηλώσεως, εἴτε ἐμπροθέσμου εἴτε καὶ ἐκπροθέσμου, δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς ἑξαμηνιαίας δόσεις ἐφ' ὅσον ἤθελε τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, πρὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους εἰς τὸ Δημ. Ταμεῖον, καὶ ἤθελε παρασχεθῇ ἐγγύησις.

Τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς περὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου εἰς δόσεις αἰτήσεως, ὡς καὶ τὴν παρασχετέαν ἐγγύησιν καθορίζει ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος.

Ἡ ἐγγύησις δέον νὰ ἦ πραγματική, συνισταμένη εἰς τὴν παροχὴν ὑποθήκης ἐξασφαλιζούσης, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τὸ Δημόσιον ἐπὶ ἀκινήτων τοῦ φορολογουμένου ἢ τρίτου ἐγγυητοῦ ἢ εἰς τὴν παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Ταμείῳ παρακαταθήκην ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν δανείων ἢ δανείων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀγοραίας ἀξίας τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ἓν τέταρτον ἀνωτέρας τοῦ συνόλου τῶν πληρωτέων δόσεων.

Ὁμοίως δύνανται νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ μετοχαὶ ἑτέρων Τραπεζῶν ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθ' ἑξάμηνον.

Τῶν Τραπεζῶν τῶν ὁποίων οἱ τίτλοι γίνονται δεκταὶ ὡς ἐγγύησις, δύνανται νὰ γίνουν δεκταὶ ἐν προκειμένῳ καὶ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαί.

Ἐὰν οἱαδήποτε τῶν ἄνω ἐγγυήσεων ἤθελεν ἐπιγενομένως ὁπωσδήποτε μειωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀποδεχθέντος ταύτην Οἰκον. Ἐφόρου, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν ἢ ἀντικατάστασιν αὐτῆς, ὧν μὴ συντελουμένων ἐντὸς μηνὸς τὸ χρέος καθίσταται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ἀπαιτητόν.

Πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως ταύτης, ἐγγραφὴν τῆς σχετικῆς ὑποθήκης κλπ. ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ καὶ ἄνευ τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως, ἐφόσον ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἤθελε πεισθῇ ὅτι ὁ φορολογούμενος εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ παράσχῃ τὴν ἐγγύησιν ταύτην.

Αἱ ἑξαμηνιαῖαι δόσεις εἶναι τέσσαρες μέν, ἐφόσον πρόκειται περὶ φόρου ἀνιόντος, κατιόντος ἢ συζύγου τοῦ κληρονομουμένου, ἓξ δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἐκ τῶν δόσεων τούτων ἡ μὲν πρώτη καταβάλλεται ἅμα τῇ λήξει τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας προκειμένου περὶ φόρου βεβαιουμένου βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως ἢ ἅμα τῇ βεβαιώσει της εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ καθ' ἑξάμηνα ἀπὸ τῆς πρώτης δόσεως διαστήματα.

Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καθορισθῶσι πλείονες καὶ μᾶλλον μακροπρόθεσμοι δόσεις.

Ἐπὶ τῶν ἑπομένων τῆς πρώτης δόσεων ὀφείλεται τόκος ὁριζόμενος εἰς 9 ο/ο ἐτησίως καὶ ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως προθεσμίας, βεβαιούμενος δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ φόρου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου νὰ ἐπιτραπῇ, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἡ εἰς δόσεις, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα, πληρωμὴ καὶ φόρου κληρονομιῶν βεβαιουμένου καὶ βάσει πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπὶ τῶν παρὰ Τραπέζαις, Ἑταιρείαις καὶ λοιποῖς προσώποις καὶ ἱδρύμασι καταθέσεων χρημάτων, κινητῶν ἀξιῶν ἢ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων ὀφειλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, καταβάλλεται πρὸ τῆς ἀναλήψεως τούτων, πλὴν ἂν ἐνεκρίθη ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου καὶ παρεσχέθη ἡ διὰ τὴν πληρωμὴν τούτου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα, ἐγγύησις.

Β') Τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν ὑπὸ τῶν ποινικῶν ἢ καὶ διοικητικῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένων προστίμων ἢ χρηματικῶν ποινῶν, ὡς καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ὁρίζει τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως, συμφώνως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ καταδικαζομένου, δυνάμενον νὰ ὁρίσῃ εἰς αὐτόν, ἐφ' ὅσον ἔχει κατοικίαν ἐν Ἑλλάδι, εὐχέρειαν καταβολῆς εἰς δόσεις ἐντὸς διαστήματος μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο ἔτη, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τῆς ἀποφάσεως καὶ παροχῇ ἀσφαλείας διὰ τὰς ὑπολοίπους.

Ἡ ἀσφάλεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου ἢ δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων ἢ διὰ παρακαταθέσεως εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν τίτλων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παράγραφος 8, ἐδαφ. γ' - ε' ὁριζόμενα, μέχρι τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς τῆς δευτέρας δόσεως, ἄλλως καθίσταται ἀπαιτητὸν ὁλόκληρον τὸ χρέος.

Περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῆς δι' ὑποθήκης παρεχομένης ἐγγυήσεως ἀποφασίζει ἐκ τῶν ἐνόντων ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς κατοικίας τοῦ δίδοντος τὴν ἐγγύησιν, μετὰ δὲ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης διαβιβάζει εἰς τὸ Ταμεῖον τὸν φάκελλον τῆς σχετικῆς ὑποθέσεως μετὰ τῆς πράξεως αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῆς ἐγγυήσεως.

Προκειμένου περὶ χρέους μέχρις 20000 δραχμῶν, δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἐγγύησις καὶ ἄλλων ἀξιοχρέων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, νομικῶν ἢ καὶ φυσικῶν προσώπων.

Τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ στ' τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 3 ἁρμοδιότητα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀσκεῖ ἐν προκειμένῳ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου παρ' ᾧ ἐβεβαιώθη τὸ χρέος.

Οἱ τελεσιδίκως συγχρόνως ἀλληλεγγύως καταδικασθέντες ἔχουν τὸ δικαίωμα ἀναγωγῆς κατ' ἀλλήλων, ἐφ' ὅσον δὲ καταβάλλουν ἀμέσως τὸ βαρύνον αὐτοὺς ἐπιμεριστικῶς χρέος, δύνανται ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν κατὰ τῶν συνοφειλετῶν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν καταδιωκτικῶν μέσων. Μόνον ἐὰν ἡ δίωξις τούτων ἀποβῇ ἀτελεσφόρητος κατὰ τὴν περὶ τούτου πρᾶξιν τοῦ Δ) τοῦ τοῦ Ταμείου, ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως, ἐν ᾗ ἐκτίθενται τὰ ληφθέντα μέτρα καὶ τὸ ἀτελεσφόρητον αὐτῶν, δύναται νὰ διωχθῇ ὁ συνοφειλέτης.

Γ') Ἐπὶ χρεῶν ἐκ συμβάσεων ταῦτα εἰσπράττονται κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς συμβάσεως ὁριζομένας προθεσμίας καταβολῆς αὐτῶν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε κατὰ δόσεις.

Προκειμένου περὶ χρεῶν πληρωτέων εἰς δόσεις αἱ ἐντὸς τῶν ἑπομένων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως πληρωτέαι δόσεις ἀποτελοῦσιν ἔσοδον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, βεβαιούμενον ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἡ ὑπὸ τῶν φορολογουμένων προκαταβολὴ μὴ ληξιπροθέσμου δόσεως οὐδεμίαν συνεπάγεται ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Γενικὴ πρόσκλησις καὶ ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἅμα τῇ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις βεβαιώσει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ποσοῦ τινος ὡς δημοσίου ἐσόδου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ συντάξῃ καὶ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, δυνάμενος καὶ νὰ κοινοποιήσῃ ταύτην, ἀτομικὴν εἰδοποίησιν, περιέχουσαν τὸ εἶδος τοῦ χρέους, τὸ ποσὸν αὐτοῦ καὶ τὴν χρῆσιν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήκει. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ὀφειλέτην εἴτε διὰ δημοσίου εἰσπράκτορος, εἴτε δι' ὑπαλλήλου τοῦ ταμείου, εἴτε δι' ὀργάνου τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀστυνομίας εἴτε διὰ τοῦ Ταχυδρομείου.

Παρ' ἑκάστῳ Ταμείῳ τηρεῖται ὑπὸ πειθαρχικὴν εὐθύνην τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ ἴδιον βιβλίον ἐμφαῖνον τὴν ἔκδοσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἀτομικῶν εἰδοποιήσεων.

Ἄρθρον 5.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐξ ἀμέσων φόρων, τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀτομικῆς πρὸς ἕνα ἕκαστον ὀφειλέτην εἰδοποιήσεως, προηγεῖται γενικὴ αὐτῶν πρόσκλησις ἣν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ ὁ Δ) τῆς τοῦ ταμείου ἅμα τῇ ἑκάστοτε εἰς τὸ ταμεῖόν του βεβαιώσει τῶν φόρων τούτων καὶ ἣν ἀπευθύνει πρὸς τοὺς φορολογουμένους διὰ τοῦ προσφορωτέρου κατὰ τὴν κρίσιν του μέσου. Ὡς τοιοῦτον μέσον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἀποστολὴ τῆς γενικῆς προσκλήσεως εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων διὰ τὴν ἐπ' ἐκκλησίαις ἀνάγνωσιν ἢ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα καὶ τὰ δημοσιότερα μέρη τῆς Κοινότητος ὡς καὶ ἡ διὰ τοῦ ἡμερησίου ἢ περιοδικοῦ τύπου δημοσίευσις αὐτῆς, ἥτις πάντως ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ πόλεως ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων. Διὰ τῆς γενικῆς ταύτης προσκλήσεως ὁ Δ) τῆς τοῦ ταμείου γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς φορολογουμένους τὴν γενομένην εἰς τὸ ταμεῖον του βεβαίωσιν τῶν φόρων, τὰς προθεσμίας καθ'

ἃς οὗτοι τυγχάνουν πληρωτέοι εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε κατὰ δόσεις, καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν ἐμπρόθεσμον καταβολὴν αὐτῶν.

Εἰς τοὺς ἐκ τῶν φορολογουμένων μὴ προσελθόντας εἰς πληρωμὴν κατ' ἀκολουθίαν τῆς γενικῆς προσκλήσεως, ὁ Δ)ντὴς τοῦ ταμείου ἐκδίδει καὶ ἀποστέλλει ἀτομικὰς ἐνὶ ἑκάστῳ εἰδοποιήσεις κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα.

Εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων κατὰ δόσεις καταβαλλομένων, τοιαῦται ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις ἀποστέλλονται ἐφάπαξ ἐπὶ τῇ μὴ ἐμπροθέσμῳ καταβολῇ τῆς ἀπαιτητῆς δόσεως.

Ἄρθρον 6.

Ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐνοικίων οἱωνδήποτε προσόδων ἢ χρέους τοῦ ὁποίου ἡ βεβαίωσις στηρίζεται εἰς χρεωστικὰς ὁμολογίας ἢ συμβάσεις ἢ δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς ἀποφάσεις ρητῶς ὁριζούσας τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὸ ὅλον, εἴτε εἰς δόσεις, οὐδαμῶς προσκαλοῦνται πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των τούτων διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς προσκλήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὑπερημερία ὀφειλετῶν καὶ συνέπειαι αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

1) Ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου μὴ καταβαλόντες τὰ χρέη αὐτῶν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἔλαβε χώραν ἡ βεβαίωσις τῶν χρεῶν των ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως τόκους ὑπερημερίας ἓκ λεπτῶν πεντήκοντα ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ καὶ κλάσματος αὐτῆς, δι' ἕκαστον μέχρι λήξεως τῆς ὁμωνύμου χρήσεως μῆνα καθυστερήσεως, δραχμὴν δὲ μιᾶς δι' ἕκαστον μῆνα περαιτέρω καθυστερήσεως.

2. Ἐπὶ ὀφειλῶν ἐκ συμβάσεων οἱ τόκοι ὑπερημερίας ὁρίζονται εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογιζόμενοι ἀφ' ἧς καθίστανται κατὰ τὴν σύμβασιν ἀπαιτητὸν τὸ κεφάλαιον εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἐν τῇ συμβάσει ὡρίσθη νομίμως.

3) Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ φόρων παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων παρ' αὐτῶν διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημοσίου, οἱ τόκοι ὑπερημερίας, ὁριζόμενοι εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογίζονται ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν πρὸς καταβολὴν τῶν φόρων τούτων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῶν οἰκείων νόμων.

4) Οἱ αὐτοὶ τόκοι ὑπερημερίας προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων ἐν ἀποταμιεύσει, ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τοῦ ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν νόμων ὁριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου διαρκείας τῆς ἀποταμιεύσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 ὁριζομένης προσκλήσεως ἀπαιτουμένης μόνον διὰ τὴν παραλαβὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορευμάτων ἢ ἐκποίησιν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

5) Ὡς πρὸς τὰς ἐκ τοῦ καταλογισμοῦ ὀφειλὰς τῶν δημοσίων ὑπολόγων, ἐὰν τὸ χρέος αὐτῶν προέρχηται ἐκ τῆς χρηματικῆς ληψοδοσίας, ὁ τόκος ὁριζόμενος εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξηκριβώθη ὅτι ἔλαβε χώραν τὸ ἔλλειμμα καὶ τῆς τοιαύτης ἐξακριβώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τὸ ἔλλειμμα ἢ ἀφ' ἧς παρέδωσεν ὁ ὑπόλογος τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν διάδοχόν του.

Ἐὰν τὸ χρέος προέρχηται ἐκ λογιστικῶν προσκομμάτων τοῦτο καταβάλλεται ἀτόκως. Λογιστικὸν πρόσκομμα εἶναι πᾶσα ἔλλειψις ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ ὑπολόγου μὴ ὀφειλομένη εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν αὐτοῦ ἀμέλειαν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα, προκειμένου εἰδικῶς διὰ τὸν καταλογισμὸν τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τοῦ ὑπολόγου, τεκμαίρονται συντρέχοντα εἰς πᾶσαν ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτοῦ προκύπτουσαν ἔλλειψιν, τοῦ ὑπολόγου δικαιουμένου εἰς ἀνταπόδειξιν.

6. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τόκου εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ὑπερημερίας τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ μὴν τῆς καθυστερήσεως λαμβάνεται ἀδιαιρέτως.

Ἄρθρον 8.

Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τόκων ὑπερημερίας οἱ ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου μὴ καταβάλλοντες τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη των ἐντὸς τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθη τὸ ἔσοδον ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη ἐφ' ἅπαξ ἴσα πρὸς 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου χρέους.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τόκους ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ καθυστερήσει πληρωμῆς, δὲν ὑπόκεινται ὁ φόρος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ὑδρεύσεως, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη, αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα τὰ ὑπὸ τῶν ποινικῶν ἢ διοικητικῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλόμενα, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων εἰσπραττόμενα ἔσοδα ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων, εἰδικῶν ταμείων καὶ ἐν γένει νομικῶν προσώπων, εἴτε ταῦτα συνεισπράττονται μετὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων, εἴτε ταῦτα βεβαιούμενα αὐτοτελῶς εἰσπράττονται ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκ συμβάσεως ὀφειλῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 3665 προβλεπομένων ἐσόδων, ἐπὶ τῇ καθυστερήσει τῆς εἰσπράξεως τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

Ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ χρέους ἢ προκειμένου περὶ χρεῶν καταβαλλομένων εἰς δόσεις 5 ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς πρὸς πληρωμὴν ἑκάστης δόσεως προθεσμίας, ὁ Διευθυντὴς τοῦ ταμείου δικαιοῦται εἰς τὴν λῆψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 11.

Προκειμένου κατ ἐξαίρεσιν περὶ ὀφειλετῶν ὑπόπτων φυγῆς ἢ καὶ γενικῶς ἐὰν ἐκ τῆς μὴ ἀμέσου λήψεως τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων ὑπάρχει κίνδυνος ζημίας τοῦ Δημοσίου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου δικαιοῦται νὰ προέλθῃ εἰς τὴν λῆψιν ἐξαναγκαστικῶν μέτρων καὶ πρὶν ἢ παρέλθουν αἱ προθεσμίαι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ πρὸ πάσης ἀκόμη προσκλήσεως, δέον ὅμως νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο σύμφωνον τὴν γνώμην τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς προκειμένου περὶ τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, τοῦ Εἰρηνοδίκου δὲ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προκειμένου περὶ κατασχέσεως.

Περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συντάσσεται πρωτόκολλον.

Ὁ οὕτω διωκόμενος ὀφειλέτης δύναται ν' ἀπαλλαγῇ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δίδων ἐμπράγματον ἀσφάλειαν ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης. Προκειμένου περὶ χρέους οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 20.000 δραχμῶν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ προσωπικὴ ἐγγύησις ἀξιοχρέου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ταμείου, ἐγγυητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διοικητικὴ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 12.

Καταναγκαστικὰ μέσα.

Τὰ πρὸς εἰσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐφαρμοζόμενα καταναγκαστικὰ μέσα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Κατάσχεσις κινητῶν, εἴτε εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου, εἴτε καὶ εἰς χεῖρας τρίτου. 2) Κατάσχεσις ἀκινήτων καὶ 3) Προσωπικὴ κράτησις.

Ἡ χρῆσις τῶν ἐξαναγκαστικῶν τούτων μέσων ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ καταδιώκοντος Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου δυναμένου νὰ ἐφαρμόσῃ ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εἴτε αὐθορμήτως εἴτε ἐν ἕκαστον κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ ἐκλογήν.

Α'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 13.

Ἡ κατάσχεσις τῶν κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἐνεργεῖται παραγγελίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν δικαστικῶν ἢ ποινικῶν κλητήρων, τῶν εἰσπρακτόρων ἢ καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ἐπὶ παρουσίᾳ δημοσίου τινὸς ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ Συμβούλου Κοινότητος ἢ μάρτυρος. Ἐν ἀρνήσει τινὸς τούτων, μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν, ὁ πρὸς κατάσχεσιν ἐνεργεῖ μόνος, διώκεται δὲ ὁ ἀρνούμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 164 Ποιν. Νόμου.

Προκειμένου περὶ ἐσόδων ἢ εἰσπραξις τῶν ὁποίων ἀνετέθη εἰς εἰσπράκτορα δύναται αὐτὸς, ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου, νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχεσιν κινητῶν καὶ οἱκοθεν ἐκτὸς ἐὰν περὶ τοῦ ἐναντίου ὑπάρχῃ ρητὴ ἔγγραφος ἐντολὴ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἔκθεσις περιγράφουσα συνοπτικῶς τὰ κατασχεθέντα καὶ ἀναφέρουσα τὴν κατ' ἐκτίμησιν τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ συμπράττοντος ἀξίαν αὐτῶν.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν, τοῦ συμπράξαντος τυχὸν ὑπαλλήλου ἢ μάρτυρος καὶ τοῦ τυχὸν παρόντος καὶ θέλοντος νὰ ὑπογράψῃ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἀποζημιώσει τοῦ Δημοσίου, πρὸς τὸν ὀφειλέτην, καὶ ἂν οὗτος ἦτο παρὼν κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης.

Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται ἐπὶ δέκα ἡμέρας διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν ὁ ἐκτελῶν εὕρῃ κεκλεισμένας τὰς θύρας ἢ τὰ περιέχοντα τὰ κινητὰ πράγματα δοχεῖα ἀρνοῦνται δὲ τὸ ἄνοιγμα αὐτῶν οἱ δικαιοῦχοι δύναται νὰ ἐκβιάσῃ τοῦτο μόνον παρουσίᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Ἀστυνόμου ἢ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀστυνόμου δέον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἦ τοὐλάχιστον ὑπαξιωματικός.

Ἄρθρον 15.

Προγενεστέρα κατάσχεσις οἱαδήποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐκτέλεσιν, οὐδὲ ἡ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐνέργεια κατασχέσεως ἐμποδίζει τὴν παρ' ἄλλων τοιαύτην. Οὐδὲ ἡ τυχὸν ἀναγγελία τινὸς τεκμηριοῖ παραίτησιν ἐκ τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας εἰς ἀπόληψιν δικαιωμάτων ἐκτελέσεως δικαιοῦται μόνον ἐκεῖνος ἐπισπεύσει τοῦ ὁποίου ἐπερατώθη ἡ κατακύρωσις.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ὀφειλέτης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως ἐφ' ὅσον ἦτο παρών, ἢ ἐὰν ἦτο ἀπὼν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἐκθέσεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ὁπωσδήποτε διαθέσεως τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, πᾶσα δὲ τοιαύτη πρᾶξις γενομένη ἄνευ ἐγγράφου συναθέσεως τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ταμείου εἶναι ἄκυρος αὐτοδικαίως.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα κινητὰ συνίστανται εἰς κυκλοφοροῦν νόμισμα, γίνεται ἄμεσος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κατασχόντος εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰς πίστωσιν τοῦ ὀφειλέτου, γραμματίου δὲ παρακατακρατήσεως ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὸ τυχὸν πλεονάζον ποσόν, μετὰ τὴν προσαίρεσιν τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως, ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης δὲν εἶναι παρὼν ἢ δὲν δέχεται ὅπως ἀποδοθῇ αὐτῷ τοῦτο ἀμέσως.

Πάντα τὰ λοιπὰ κατασχεθέντα κινητὰ παραδίδονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως, ἢ τὸν ἀρμόδιον συμβολαιογράφον πρὸς ἐκτέλεσιν, ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ περιφερείας ἢ Γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐὰν δὲ τινα τούτων ἀρνῆται τὴν παραλαβὴν διοτίζεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος φύλαξ ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀδικαιολογήτως ἀρνηθέντων τὴν παραλαβήν.

Περὶ τῆς ἀρνήσεως ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτῃ διορισμοῦ εἰδικοῦ φύλακος, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ τυχὸν συμπράξαντος εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως, πρωτοκόλλον ὑποβαλλόμενον μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν ἐπισπεύσαντα Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου.

Ἐν ἡ περιπτώσει συνεπείᾳ προηγουμένης κατασχέσεως ἔχουν ἤδη παραδοθῇ τὰ κατεσχημένα εἰς μεσεγγυοῦχον, δὲν ἀφαιροῦνται τὰ κατασχεθέντα ἀλλὰ κοινοποιεῖται εἰς τοῦτον ἡ κατάσχεσις ἀπὸ δὲ τῆς κοινοποιήσεως εἶναι ὑπεύθυνος εἰς φύλαξιν δι' ἑκατέραν τῶν κατασχέσεων μέχρι πέρατος τῆς ἐκτελέσεως θατέρας τούτων.

Ἡ παράγρ. β' τοῦ ἄρθρου 888 Πολ. Δικ. ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ τηρουμένης τῆς ἐν ἄρθρῳ 20 ἐδαφ. τελευταίου διαδικασίας.

Ἀντικείμενα ὧν ἡ μεταφορὰ λόγῳ τοῦ ὄγκου ἢ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν εἶναι δυσχερὴς ἢ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ βλάβης αὐτῶν ἐπιτρέπεται ν' ἀφεθῶσιν ἐπὶ τόπου σφραγιζομένων τῶν ἀποθηκῶν ἢ δοχείων καὶ διαριζομένου ἐν ἀνάγκῃ φύλακος ὑπὸ τοῦ κατασχόντος, τῇ ἐντολῇ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου. Ἡ φύλαξις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται ν' ἀφεθῇ καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 18.

Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος ὡς θεματοφύλαξ διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν περὶ τὴν φύλαξιν, ὑπογρεούμενος διὰ τὴν ἐν καιρῷ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παράδοσιν τῶν κατασχεθέντων καὶ ἂν ταῦτα παρήγαγον καρπούς, δίδει λόγον περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ κατάσχεσις ἀσυγκομίστων καρπῶν, θεωρουμένων διὰ τὴν κατάσχεσιν ὡς κινητῶν, ἐνεργεῖται ὡς ἀνωτέρω τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 917 Πολ. Δικ. Ταῦτα περιλαμβάνονται μετὰ τὴν συγκομιδὴν καὶ παραδίδονται ὡς ἐν ἄρθρῳ 17.

Ἄρθρον 20.

Τῆς κατασχέσεως ἐξαιροῦνται :

1) Τὰ ἱμάτια ἐν γένει ὡς καὶ αἱ κλῖναι, κλινοστρωμναί, κλινοσκεπάσματα τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του. Τὰ οἰκιακὰ τοῦ ὀφειλέτου σκεύη, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ἔπιπλα.

2) Ἡ ἐπὶ 10 ἡμέρας ἀναγκαία διατροφὴ, εἴτε εἰς εἶδος εἴτε εἰς χρήματα, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

3) Ἐπὶ χειροτεχνῶν τὰ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα.

4) Ἐπὶ ἐπιστημόνων καὶ λογίων τὰ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς ἀσχολίας αὐτῶν ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα καὶ βιβλία.

5) Ἐπὶ ἀγροτῶν δύο ἀροτριῶντα καὶ ἓν μεταγωγικὸν ζῶον, 10 αἰγοπρόβατα, τὰ πρὸς καλλιέργειαν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ ὁ διὰ τὴν σπορὰν ἀπαιτούμενος σπόρος ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ περιόδου σποράς, πάντα κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ κατασχόντος ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαῖον ἢ μὴ τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 3-5 ἀντικειμένων, ταῦτα κατάσχονται μὲν ἀλλὰ παρακατατίθενται παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ φέροντι πάσας τὰς εὐθύνας τοῦ

μεσεγγυούχου, ή δὲ διαφορὰ λύεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίου εἰς ὃν δύναται νὰ προσφύγῃ ὁ ὀφειλέτης ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς κατασχέσεως, ἐφ' ὅσον ἦτο ἀπών, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου.

Ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, εἶναι δ' αὕτη ἀμετάκλητος.

Οὐδέποτε συγχωρεῖται κατάσχεσις πέραν τῶν ἀντικειμένων ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ἐξετιμήθη ἐν τῇ κατασχετηρίῳ ἐκθέσει ὡς διπλασία τῆς δι' ἣν ἡ κατάσχεσις ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου. Ἐν διαφωνίᾳ περὶ τὴν καθορισθεῖσαν ἀξίαν ἀκολουθεῖται ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω διαδικασία.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου διαδικασία εἰς οὐδὲν τέλος ἢ ἔνσημον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην εἰσφορὰν ὑπόκειται ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐνώπιον τούτου παράστασις καὶ μόνου τοῦ αἰτοῦντος ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ προφορικῆς ἔτι αἰτήσεως συντασσομένης ἐκθέσεως ὅλως ἀτελῶς.

Ἄρθρον 21.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 παρ. β' Εἰσπράκτωρ, ἐκδίδει μετὰ τὴν κατάσχεσιν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ περιέχον 1) τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου, 2) τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῆς, 3) τὸ εἶδος τῶν κατασχεθέντων, 4) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, 5) τὸν ὑπάλληλον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ 6) τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ 7) τὴν πρώτην προσφοράν.

Ἄρθρον 22.

Τρεῖς τουλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ δέον νὰ τοιχοκολληθῇ τὸ πρόγραμμα εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 23.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἢ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ κατάσχεσις ἢ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ παραλαβόντος πρὸς φύλαξιν τὰ κατεσχημένα Συμβολαιογράφου ἢ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ἡ πρωτεύουσα τῆς Κοινότητος, καὶ εἰς τὸ σύνηθες μέρος.

Ἐὰν ἡ μεταφορὰ τῶν κατεσχημένων εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι δυσχερὴς ἢ δύναται νὰ προκύψῃ ζημία ἢ βλάβη κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ταμείου, ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπου τὰ κατεσχημένα εὑρίσκονται.

Ὡς ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται ἡμέρα Κυριακή, πλὴν ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις τοῦ ἄρθρ. 24 ἢ 25, καὶ ὥρα 10—12 τῆς μεσημβρίας.

Ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται Συμβολαιογράφος ἢ Εἰρηνοδίκης ἢ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ὁ ὁρισθεὶς τόπος πλειστηριασμοῦ. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν κατεσχημένων κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει κατασχέσεως ἐκτίμησιν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχ., τὸν πλειστηριασμὸν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ οἱοσδήποτε ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἢ εἰσπρακτόρων τοῦ Ταμείου παρόντος παντὸς Δημοσίου ἢ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ Κοινοτικοῦ Συμβούλου ἢ Ἀστυνομικοῦ ὀργάνου.

Ἄρθρον 24.

Πράγματα ὑποκείμενα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπισπεύδοντος Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ Εἰσπράκτορος εἰς φθορὰν πλειστηριάζονται ἀμέσως ἢ ἐντὸς βραχείας προθεσμίας ὁριζομένης ἀναλόγως τοῦ κινδύνου. Τοῦ πλειστηριασμοῦ ὅμως δέον νὰ προηγῆται πάντοτε πρᾶξις δημοσιότητος αὐτοῦ εἴτε δι' ἀμέσου πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ κηρύξεως εἴτε διὰ τοιχοκολλήσεως προγράμματος ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν προτεραίαν τουλάχιστον τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 25.

Προκειμένου περὶ κινητῶν ἀξίας οὐχὶ πλέον τῶν 1.000 δραχ. ὁ πλειστηριασμὸς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ τὴν ἐπομένην τῆς κατασχέσεως Κυριακὴν ἢ ἑορτὴν καθιερωμένην ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ ἡμερολογίου ὡς ἡμέραν ἀργίας, ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 23 παράγρ. τελευταίᾳ ὁριζομένων προσώπων. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοιχοκολλᾶται εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐπιδίδεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 26.

Ἐὰν τὰ ὑπὸ κατάσχεσιν ἀντικείμενα εἶναι ἐπιδεκτικὰ διαιρέσεως, ἐκποιεῖται τόσον μέρος αὐτῶν, ὅσον ἀρκεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους τοῦ ἐπισπεύδοντος Δημοσίου καὶ τῶν ἐξόδων ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως. Ἐὰν ὅμως εἶναι ἀνεπίδεκτα διαιρέσεως, τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων πλεόνασμα ἀποδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ.

Ἄρθρον 27.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ κατακυρώσῃ ὁριστικῶς τὸν πλειστηριασμὸν εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην α') ἐφόσον ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀνωτέρα προσφορὰ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχ. εἶναι δὲ ταὐτοχρόνως ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων κινητῶν, β') προκειμένου περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν ἐν ἄρθρῳ 24 καὶ 25 κινητῶν.

Κατακυρωθέντος κατὰ τ' ἀνωτέρω τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ καταθέσῃ πάραυτα τὸ τίμημα καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ πρᾶγμα. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως γίνεται παραχρῆμα ἐπὶ τῶν ἰδίων πρακτικῶν ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ διαρκῶν ἐπὶ μίαν ὥραν.

Ἄρθρον 28.

Μὴ συντρεχούσης περιπτώσεως κατακυρώσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 27 ὁριζόμενα, τὰ πρακτικὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποβάλλονται ἅμα τῷ πέρατι αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὸν ὑπαλλήλου εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου, ὅστις δέον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των ἢ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ ἀποτέλεσμα, ὁπότε ἐπιστρέφει τὰ πρακτικὰ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἄλλως ὁ πλεστηρισμὸς θεωρεῖται μὴ ἐγκριθεὶς καὶ ἐπιστρέφεται τὸ κατατεθὲν ἐκπλειστηρίασμα.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν ἐφάπαξ ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν ἡμερῶν ζητηθῇ τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτευχθεῖσα προσφορὰ εἶνε κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων κινητῶν, καὶ ἐφόσον προκαταβληθῶσι παρ' αὐτοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προϋπολογιζόμενα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκδίδεται νέα διακήρυξις πρὸ τριῶν τουλάχιστον ἡμερῶν ὡς ἐν ἄρθρῳ 22.

Ἄρθρον 29.

Ὁ νέος πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἔνθα καὶ ὁ πρῶτος, δύνανται ὅμως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου, προκαταβαλόντος τὰς σχετικὰς πρὸς μεταφορὰν τῶν κατεσχημένων πραγμάτων δαπάνας, νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ὁριζομένου νέου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἐγκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν. Προκειμένου ὅμως περὶ πραγμάτων ἐχόντων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀξίαν ἀνωτέραν τῆς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐπιτευχθείσης τιμῆς ἐκποιήσεως, δύνανται αἱ Ἀρχαὶ αὗται νὰ ἀναβάλωσι τὴν ἐκποίησιν, προερχόμεναι εἰς τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα μέτρα μείζονος δημοσιότητος τοῦ νέου πλειστηριασμοῦ, ἐνεργουμένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περὶ ἀναβολῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31.

Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν πλήρων ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ κατ' αὐτοῦ ἰδιᾳ πάσας τὰς ζημίας ἐξ ἐλλείμματος, φυλάξεως, ἐξόδων ἐπελεύσεως, διώκεται δ' οὗτος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 21—30.

Ἀναγγελία οἱωνδήποτε δανειστῶν, πλὴν τῶν ἐνεχυρούχων καὶ τοῦ Δημοσίου δι' ἄλλας ἀπαιτήσεις, δὲν ἐπιτρέπεται ἂν τὸ ποσὸν τῆς κατακυρώσεως δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 5.000 δραχμῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρακρατεῖ καὶ καταθέτει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως κατὰ πίνακα ἐκκαθαριζόμενον ἄνευ οὐδενὸς τέλους ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀποδίδει τῷ ὀφειλέτῃ δι' ἐκθέσεως ὑπὸ τὴν κατακυρωτικὴν ἔκθεσιν. Ἐξ οὐδενὸς λόγου δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ καταβολὴ αὕτη.

Ἄρθρον 32.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐφόσον μὲν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐγκριθέντος πλειστηριασμοῦ δὲν ἐγένοντο ἀναγγελίαι ἐκ μέρους δανειστῶν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διανέμει τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὡς ἐν ἄρθρῳ 31 παράγρ. 2 ὁρίζεται.

Τὴν ἔκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀντίγραφον ταύτης, ἐὰν οὗτος ἐνεργηθῇ ὑπὸ συμβολαιογράφου, μετὰ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος κατὰ τ' ἀνωτέρω παραδίδει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου, ὅστις διὰ μὲν τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου ἐκδίδει ἀποδεικτικὸν εἰσπράξεως αὐτοῦ, ὡς πρὸς δὲ τοὺς μὴ παρόντας δικαιούχους ἐξ ἐξόδων ἐκτελέσεως ἐκδίδει γραμμάτια παρακαταθήκης.

Ἀναγγελθέντων ὅμως δανειστῶν συντάσσεται πίναξ κατατάξεως κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα, πρὸς τοῦτο δὲ ἐφόσον τυχὸν ὁ ἐνεργήσας τὸν πλεστηριασμὸν δὲν ἦτο συμβολαιογράφος ἀποστέλλονται πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς συμβολαιογράφον, ἀπὸ τῆς παραλαβῆς δὲ ἄρχονται αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 938 Πολ. Δικ.

Β'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτων.

Ἄρθρον 33.

Ἡ κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτων τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν εὑρισκομένων χρημάτων, καρπῶν καὶ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου διὰ κατασχετηρίου ἐγγράφου, δι' οὗ προσκαλεῖ τὸν τρίτον ὅπως τὰ μὲν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου ὀφειλόμενα χρήματα παραδώσῃ ἐντὸς 8 ἡμερῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τὰ δὲ παρ' αὐτῷ εὑρισκόμενα κινητὰ πράγματα εἰς τὸν ἐν τῷ κατασχετηρίῳ ὁριζόμενον συμβολαιογράφον ἢ εἰδικὸν φύλακα, ἐνεργουμένων περαιτέρω τῶν ἐν ἄρθρ. 17, 21 καὶ ἑπόμενα ὁριζομένων.

Ἐὰν τὰ πράγματα ταῦτα συνίστανται εἰς ξένα νομίσματα ἢ χρεώγραφα, παραδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παρακαταθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἐὰν περιπτώσει δυστροπίας ὁ μὴ συμμορφωθεὶς πρὸς τὴν ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ πρόσκλησιν ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως ἀνεξαρτήτως ἐὰν εἶχε τοιοῦτον κατ' αὐτοῦ δικαίωμα ὁ πιστωτὴς του ὀφειλέτης τοῦ Δημοσίου.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν τρίτον δὲν δύναται οὗτος νὰ ἀποδώσῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου τὰ κατασχεθέντα χρήματα ἢ πράγματα οὐδὲ δύναται νὰ συμψηφίσῃ πρὸς ἀπαιτήσεις του μεταγενεστέρας τῆς κατασχέσεως ἢ προγενεστέρας ἀλλὰ ἀνεκκαθαρίστους. Ἡ περίοδος τρίτη τοῦ ἄρθρου 927 Πολ. Δικ. ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν κατασχεθέντων δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν ἄλλη κατάσχεσις κατὰ τὸ ἄρθρον 933 Πολ. Δικ. εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρον 34.

Ἐὰν ὁ τρίτος δὲν ὀφείλῃ ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ταμείου χρήματα ὡς καὶ ἄλλα πράγματα ἢ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπόδοσιν αὐτῶν ἕνεκα τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου συμφωνιῶν, ἢ ἐξ ἄλλου νομίμου λόγου, ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως. Ἡ προθεσμία δὲν παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἡ δήλωσις γίνεται ἐγγράφως δι' ἀναφορᾶς ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν πρόσκλησιν Διευθυντὴν Ταμείου ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας του ἢ διαμονῆς του ὅστις συντάσσει ἔκθεσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ διευθύνει αὐτὴν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἄρθρον 35.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 929—932 τῆς Πολ. Δικονομίας. Τὴν ἀνακοπὴν τῆς δηλώσεως ἀσκεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ἐπὶ δικαστηρίου τὸ Δημόσιον.

Διὰ τὴν παρέκτασιν τῆς ἐν ἄρθρ. 932 προθεσμίας ὡς κατοικία θεωρεῖται ἡ ἕδρα τοῦ Ταμείου.

Ἐὰν ἡ δήλωσις ἀκυρωθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πράττονται τὰ ἐν ἄρθρ. 33 ὁριζόμενα.

Περὶ τῶν ἀκατασχέτων ἰσχύουσι τὰ ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ ἢ ἑτέροις νόμοις ὁριζόμενα.

Γ'. Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Ἄρθρον 36.

Ἡ κατάσχεσις τῶν ἀκινήτων ὧν πρόκειται νὰ ζητηθῇ ἡ διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησις ἐνεργεῖται παρὰ δικαστικοῦ ἢ ποινικοῦ κλητῆρος ἢ εἰσπράκτορος ἢ καὶ ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ὁ ἐνταλείς, τῇ συμπράξει τῶν ἐν ἄρθρ. 13 ὁριζομένων προσώπων, ἐνεργεῖ τὴν κατάσχεσιν συντάσσων ἔκθεσιν ὁρίζουσαν τὴν θέσιν ἐν ᾗ κεῖται τὸ ἀκίνητον, τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος ἢ Δήμου, τὸ εἶδος, τὰ ὅρια καὶ τὴν κατὰ προσέγγισιν ἔκτασιν ὡς καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ κατ' εἶδος, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραττόντων ἀξίαν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου.

Ἐὰν τοῦτο εἶνε οἰκοδομὴ δέον νὰ ἀναφέρηται πρὸς τούτοις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων ἐξ ὧν σύγκειται καὶ συνοπτικὴ περιγραφὴ τῶν συστατικῶν αὐτῆς.

Ἡ ἔκθεσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραξάντων καὶ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου διακατόχου ἐὰν εἶναι παρόντες, γινομένης μνείας διὰ τὸν μὴ δυνάμενον ἢ μὴ θέλοντα νὰ ὑπογράψῃ.

Ἡ παρουσία τοῦ ὀφειλέτου ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατασχίσεως ἐπέχει θέσιν κοινοποιήσεως αὐτῷ ταύτης διὰ τὰς συνεπείας τοῦ ἄρθρου 38. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 ὁριζόμενα ἰσχύουν καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 37.

Ὁ ἐνεργήσας τὴν κατάσχεσιν ἐντὸς τῆς ἑπομένης ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς κατασχέσεως ἡμέρας μὴ συμπεριλαμβανομένης, ὀφείλει ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν κατα-

σχέσεως εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ ἂν οὗτος παρέστη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 38.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 καὶ 37 κοινοποιήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην, στερεῖται οὗτος τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, πᾶσα δὲ ὑπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπιχειρηθεῖσα ἀπαλλοτρίωσις ἢ ἐνεργηθεῖσα μεταγραφὴ ἢ ἐγγραφὴ δι' οἱανδήποτε ἐπιβάρυνσιν εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἔναντι τοῦ Δημοσίου, καὶ μὴ οὖσα χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ἀπαγγελία τῆς ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 39.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος διὰ κοινῆς πράξεως αὐτῶν σημειουμένης κάτωθι τῆς ἐκθέσεως βεβαιοῦσι πάντα τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ προσδιορίζουσι τὴν πρώτην προσφορὰν ἣν ὁρίζει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὡς καταδώκων δανειστὴς, ὡς καὶ ἂν δέον νὰ ζητηθῇ διορισμὸς μεσεγγυούχου.

Τὸ ὡς πρώτη προσφορὰ ὁριζόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ᾖ μικρότερον τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ χρέους ηὐξημένου κατὰ τὰ προϋπολογιζόμενα ἔξοδα ἐκτελέσεως.

Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκτίμησιν ἀξία τοῦ κτήματος εἶναι μικροτέρα τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ, ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται ἡ κατ' ἐκτίμησιν ἀξία ἠλαττωμένη κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ ἔκθεσις τῆς κατασχέσεως συμπληρουμένη διὰ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω πράξεως πρώτης προσφορᾶς, ἀνακοινοῦται δι' ἐγγράφου αὐθημερὸν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑποθηκοφύλακα παρ' οὗ καὶ ἐγγράφεται αὐθημερὸν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τηρούμενον βιβλίον καταχρέσεων, ὑπέχοντος ἐν παραμελήσει τὰς ἐν ἄρθρῳ 960 Πολ. Δικονομίας ὁριζομένας εὐθύνας

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὴν διεκατοχὴν τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων παραμένει ὡς μεσεγγυοῦχος ὁ ὀφειλέτης ἐὰν δὲ ταῦτα ἐμισθώθησαν ὁ μισθωτὴς, ἐκτὸς ἐὰν ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διορισμὸς ἄλλου μεσεγγυούχου. Τῇ αἰτήσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ κατασχεθέντος κτήματος καὶ ἀντικαθιστᾷ τοῦτον κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 41.

Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἐκδίδει πρόγραμμα περιέχον τὰ ἐν ἄρθρῳ 21 ὁριζόμενα καὶ τὴν κατὰ τὴν κατασχετήριον ἔκθεσιν περιγραφὴν καὶ ἐκτίμησιν.

Τὸ πρόγραμμα κοινοποιεῖται 1) πρὸς τὸν ὀφειλέτην, 2) πρὸς τὸν τρίτον διακάτοχον ἐὰν ἐκ τῶν βιβλίων μεταγραφῶν προκύπτῃ τοιοῦτος μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 καὶ 37 κοινοποιήσεως, 3) πρὸς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστὰς μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 36 καὶ 37 γνωστοποιήσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης.

Τὸ πρόγραμμα τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Περίληψις τοῦ προγράμματος δημοσιεύεται ἐν ἐφημερίδι ἐκδιδομένῃ ἐν τῇ Κοινοτικῇ ἢ Δημοτικῇ περιφερείᾳ ἔνθα κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου φύλλου ἐν ἐκδιδομένῳ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας ἢ τοῦ Νομοῦ. Ἐν ἐλλείψει καὶ τούτου δὲν ἀπαιτεῖται δημοσίευσις.

Ἄρθρον 42.

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα τοιχοκολλήσεις καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐὰν ἡ κατὰ τὴν ἔκθεσιν κατασχέσεως ἀξία τοῦ κτήματος δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχμὰς, εἴκοσι δὲ πλήρεις ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ ἐὰν εἶναι ἀνωτέρα.

Ἡ εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν ὀφειλέτην κοινοποίησις τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἄρθρον 43.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Κοινότητος ἢ Δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κατασχεθέν, ἐπὶ πλειόνων δὲ κατεσχημένων ἀκινήτων κειμένων εἰς διαφόρους περιφερείας Δήμων ἢ Κοινοτήτων ὡς τόπος πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται ἡ πρωτεύουσα μιᾶς τῶν Κοινοτήτων, ἐνώπιον ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ Συμβολαιογράφου ἢ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10-12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ πλειστηριασμὸς δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 44.

Πρὸ 24 ὡρῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τοὐλάχιστον ἀποστέλλονται καὶ κατατίθενται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον 1) τὸ ἐπιδοτήριον τῆς τυχὸν γενομένης προσκλήσεως 2) τὸ πρωτότυπον τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως 3) τὸ πρωτότυπον τοῦ προγράμματος 4) τὰ ἐπιδοτήρια τῶν κοινοποιήσεων καὶ 5) ἀντίτυπον τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἐν ᾗ τυχὸν ἐδημοσιεύθη τὸ πρόγραμμα. Ἡ κατάθεσις βεβαιοῦται διὰ μονομεροῦς ἐπιτοῦπρωτοτύπου τοῦ προγράμματος σημειώσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 973—979 Πολ. Δικ.

Διὰ τὰς ἐπάνω τυχὸν ἀναπλειστηριασμοῦ ἕκαστος τῶν πλειοδοτῶν δέον νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁριζόμενα διὰ προχείρου ὑπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου. Ταῦτα ἀποδίδονται ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν πλὴν τῶν κατατεθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Ἄρθρον 45.

Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα προσφορὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου ὁ ὀφειλέτης δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν μὴ κατακύρωσιν καὶ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καταθέτων ἀμέσως παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ὁριζόμενα παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκδίδεται νέον πρόγραμμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κοινοποιούμενον καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 46.

Ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἄνευ νεωτέρας πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως, ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον, ἄνευ βλάβης τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην εἴτε διὰ κατασχέσεως εἴτε δι' ἀνακοπῆς. Παρακράτησις τοῦ τιμήματος ἐξ οὐδενὸς λόγου εἶναι δεκτή.

Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς προκειμένου περὶ ἐκπλειστηριάσματος ὑπερβαίνοντος τὰς 200.000 δραχμὰς δὲν δύναται νὰ καταβάλῃ τὸ ὅλον τίμημα ἐφ' ἅπαξ, δικαιοῦται νὰ λάβῃ περίληψιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως ἐπὶ τῇ καταβολῇ, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προηγουμένης παραγράφου, τοῦ 1)2 τοὐλάχιστον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ τῇ ἐγγραφῇ ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀκινήτου διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν, ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νὰ καταβληθῇ ἐντόκως ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατ' ἀνώτατον ὅριον προθεσμίας. Ἐὰν ἀνηγγέλθη ἐνυπόθηκος δανειστὴς ἄνευ τῆς συναινέσεως καὶ τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω μερικὴ καταβολή.

Ἄρθρον 47.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἤθελε καταβάλει ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὸ ὅλον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, κατὰ τὰς διατολὰς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατυπώσεις. Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἑνὸς δὲν ἀποκλείει τὸ ἕτερον. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ζημία ὁ καθ' οὗ ὁ ἀναπλειστηριασμὸς καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν ταύτης ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αἰτήσει παντὸς νομίμως ἀναγγελθέντος ἐνυποθήκου δανειστοῦ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν ἐκδίδων οὗτος πρόγραμμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κοινοποιούμενον καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 48.

Ἡ διὰ τῆς κατακυρώσεως πώλησις εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τῶν ἐκποιουμένων πραγμάτων τελεῖ ὑπὸ αἴρεσιν ἐξουσιαστικὴν τοῦ ὀφειλέτου δικαιουμένου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος του, μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων ἐκτελέσεως, καὶ νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ ἐκποιηθέντα. Προκειμένης ἐκποιήσεως ἀκινήτου καθ' ἣν ἔχουν ἀναγγελθεῖ ἐνυπόθηκοι δανεισταί, πρὸς ματαίωσιν κατὰ τ' ἀνωτέρω τῆς διὰ τῆς κατακυρώσεως πωλήσεως, προσαπαιτεῖται ἐξόφλησις αὐτῶν ἢ ἔγγραφος περὶ τούτου συναίνεσίς των.

Ἀναγγελία τοῦ Δημοσίου ὡς πιστωτοῦ εἰς τὸν παρὰ τρίτου ἐπισπευδόμενον πλειστηριασμόν.

Ἄρθρον 49.

Πᾶς ἐπισπεύδων πλειστηριασμὸν ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως μὴ περιλαμβανομένης προκειμένου περὶ κινητῶν, ἐντὸς δὲ εἴκοσι ἡμερῶν προκειμένου περὶ ἀκινήτων.

Ἄρθρον 50.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγείλῃ τὸ Δημόσιον διὰ τὰς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀπαιτήσεις αὐτοῦ δι' ἀναγγελτηρίου ἐγγράφου, κοινοποιουμένου ἐν προκειμένῳ μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, καὶ συνοδευομένου ὑπὸ πίνακος ἐμφαίνοντος τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη τοῦ ὀφειλέτου. Ὁ πίναξ οὗτος ἀπετελῶν ἀπόσπασμα τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ χρηματικῶν καταλόγων καὶ βιβλίων εἰσπρακτέων, δέον νὰ διαλαμβάνῃ τὴν χρονολογίαν τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθέντος ἀποδεικτικοῦ βεβαιώσεως καὶ τοὺς ἐν γένει τίτλους ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου, μὴ ἀπαιτουμένης ἰδιαιτέρας καταθέσεως αὐτῶν. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τούτων καὶ ἄνευ ἄλλης συμπράξεως τοῦ ἀναγγελλομένου Ταμίου νὰ προβῇ εἰς τὴν κατὰ νόμον κατάταξιν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 51.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τρίτου ἔχει ὁρισθῇ ὡς πρώτη προσφορὰ ποσὸν μικρότερον τῆς ἀξίας τοῦ ἐκποιουμένου ἀκινήτου, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου ὅπως ὑπερθεματίσῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου μέχρι τῶν 2)3 τῆς κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνώμονος ἀξίας τοῦ ἀκινήτου.

Διαδικασία κατατάξεως ἐπισπεύδοντος τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 52.

Ὅταν ἐπισπεύδῃ τὸ Δημόσιον ὁ ἀναγγελθεὶς δανειστὴς ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ κατὰ τὰ κατωτέρω ἁρμοδίου Δικαστηρίου πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ, ὀφείλει διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 937 Πολ. Δικ. πράξεως καταθέσεως νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον εἰς τὰς ἕδρας τῶν Δικαστηρίων ἄλλως τοιοῦτος εἶναι ὁ γραμματεὺς τοῦ οἰκείου δικαστηρίου. Ὁ ὀφειλέτης διορίζει τοιοῦτον διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀνακοπῆς. Ἀντίκλητος τοῦ Δημοσίου εἶναι ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ παρ' αὐτοῦ διοριζόμενος ἐν ἕδρᾳ Εἰρηνοδικείου ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 937—949 καὶ 950—953 Πολ Δικ. τηροῦνται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἀνακοπὴ τοῦ πίνακος καὶ διαδικασία ἐνδικάσεως.

Ἄρθρον 53.

α') Τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐνδίκασιν τῶν κατὰ τοῦ πίνακος ἀμφισβητήσεων ὁρίζει ἡ ποσότης τῆς κατακυρώσεως. Καὶ μέχρι μὲν ποσοῦ δραχ. 50.000 ἐπὶ κατακυρώσεως κινητῶν ἁρμόδιον εἶναι τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ συντάξας τὸν πίνακα συμβολαιογράφος, δικάζον ἀνεκκλήτως ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 10 χιλιάδας δραχμάς. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἁρμόδιον εἶναι τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς αὐτῆς περιφερείας δικάζον ἀνεκκλήτως ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50.000. β') Ἐὰν ἀνακοπή τις ἀπευθύνεται κατὰ τῶν καταταγέντων ὅλων, ὀνομαζομένων ἢ μή, ἢ κατά τινος μόνον ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐνδεχομένης μεταρρυθμίσεως τοῦ πίνακος δυνατὸν νὰ ἐπηρεασθῶσι αἱ κατατάξεις ὅλων, διάδικοι θεωροῦνται πάντες οἱ καταταγέντες καὶ ὁ ἀνακόπτων. γ') Ἐκτὸς τῶν εἰς τὰς πράξεις καταθέσεως καὶ τὰς ἐκθέσεις ἀντιρρήσεων ἐκτιθεμένων λόγων δύνανται καὶ μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως νὰ ὑποβληθῶσι νέοι λόγοι, τίτλοι καὶ αἰτήσεις ἐὰν εἶναι ἐκκαθαρισμένοι.

Ἄρθρον 54.

α') Ἐπὶ τῇ αἰτήσει παντὸς διαδίκου ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ὁρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως τῶν ἀνακοπῶν πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ προσκλωμένου πίνακος γνωστοποιεῖται δὲ τοῦτο διὰ κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς πράξεως πρὸς τοὺς ἀντικλήτους 8 πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως ἄνευ παρεκτάσεως ἄλλης. β') Ἄνευ συναινέσεως πάντων τῶν διαδίκων δὲν ἐπιτρέπεται δι' οὐδένα ἄλλον λόγον ἀναβολὴ ἐκτὸς ἐὰν παρελείφθη ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω κοινοποίησις τῆς γνωστοποιήσεως, τούτου ἐξεταζομένου ἐξ ἐπαγγέλματος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁρίζεται νέα ἡμέρα συζητήσεως διὰ σημειώσεως ἀτελοῦς ἐπὶ τοῦ πινακίου, γνωστοποιεῖται δὲ τοῦτο μόνον πρὸς ὅντινα δὲν εἶχε γνωστοποιηθῇ ἡ πρότερον ὁρισθεῖσα. γ') Ὁ νομίμως κλητευθεὶς καὶ μὴ ἐμφανιζόμενος ἢ μὴ καταθέτων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 559 Πολ. Δικ. ἔγγραφα θεωρεῖται, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι, ὡς ἀποδεχόμενος τὴν ὀρθότητα τοῦ πίνακος καὶ παύει νὰ εἶναι διάδικος μὴ εὐθυνόμενος καὶ εἰς δαπάνας τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης γνωστοποιήσεως τοῦ ἐδαφ. α'. δ') Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ καὶ εἰς μεταγενεστέραν τοιαύτην ἐὰν ἀμφισβητήσῃ τὴν κατὰ τὸ ἐδ. α' ἢ β' γνωστοποίησιν καὶ διὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἀμφισβητήσεως καταθέσῃ παράβολον ἴσον πρὸς τὴν αἰτουμένην ποσότητα πρὸς κατάταξιν οὐδέποτε ὅμως πλέον τῶν 5.000 δραχμῶν. Τὸ Δικαστήριον ἐπὶ τῆς ἀμφισβητήσεως ἀποφαίνεται ἐκ τῶν ἐνόντων. Τὸ παράβολον ἀποδίδεται ἂν ἡ ἀμφισβήτησις κριθῇ βάσιμος. Διὰ τὸν ἀπολειπόμενον κατά τινα τῶν ἑπομένων συζητήσεων τηροῦνται ἀναλόγως τὰ ἐν τῷ νόμῳ 3887 καὶ 4290 ὁριζόμενα ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος. ε') Ἐξ οὐδενὸς λόγου ἐπέρχεται διακοπὴ τῆς δίκης ταύτης, οὐδὲ παῦσις τῆς ἰδιότη-

τος τοῦ ἀντικλήτου ἢ τῆς πληρεξουσιότητος ἐκτὸς ρητῆς ἀνακλήσεως καὶ διορισμοῦ ἑτέρων γνωστοποιουμένων δι' ἐκθέτεως παρὰ τῷ γραμματεῖ. στ') Ἡ ἑκάστοτε συζήτησις εἶναι κοινὴ δι' ὅλους τοὺς διαδίκους, μετὰ τὴν πρώτην τοιαύτην, εἴτε παρίστανται, εἴτε μή. ζ') Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν δίκην ταύτην ἀνεκκαθάριστοι αἰτήσεις ἢ ἐνστάσεις τοῦ ὀφειλέτου ἢ τῶν δανειστῶν κατ' ἀλλήλων ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτοι.

Ἡ ἀπόφασις δὲν ἀπτελεῖ δεδικασμένον δι' ἄλλην δίκην μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν δανειστῶν ἢ τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐξαιρουμένου τοῦ Δημοσίου, μὴ ὑποχρεουμένου εἰς ἐπιστροφὴν τῶν διὰ τῆς τελεστιδίκου ἀποφάσεως ληφθέντων εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 55.

Κοινὴ κατοικία ὅλων τῶν διαδίκων θεωρεῖται ἡ ἕδρα τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου διὰ τὰς πάσης φύσεως προθεσμίας. Πᾶσαι αἱ μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν κοινοποιήσεις δύνανται νὰ γίνωνται πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ ὡρισμένου δικαστηρίου, ὀφείλοντα νὰ συνάψῃ αὐτὰς ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς δικογραφίας. Ἡ παρ' ἑνὸς κοινοποίησις θεωρεῖται ὡς γενομένη καθ' ὅλων τῶν διαδίκων καὶ παρ' ὅλων κατ' ἀλλήλων. Ἡ οὕτω κοινοποίησις καθιστᾷ μὲν νόμιμον πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειαν τῶν διαδίκων ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, δὲν συνεπάγεται ὅμως ἐκπτώσεις πλὴν ἐὰν κοινοποιηθῇ καὶ πρὸς τὸν κατ' ἰδίαν ἀντίκλητον ἢ τὸν διάδικον τὸ καὶ πρὸς τὸν γραμματέα κοινοποιηθὲν διάγραφον.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω γνωστοποίησις καὶ τὸ ἐπιδοτήριον συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ.

Κατὰ πᾶσαν διεξαγωγὴν τυχὸν ἀποδείξεων πάντες θεωροῦνται διάδικοι καὶ δύνανται νὰ μετάσχωσιν, ἐὰν νομίζωσι τοῦτο ὠφέλιμον, πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων των ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πρὸς τὸν γραμματέα ὡς ἄνω κοινοποιήσεως.

Παρεμβάσεις ἄλλων καὶ προσεπικλήσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ.

Ἄρθρον 56.

Ἔφεσις εἰσαδήποτε ἀποφάσεως πρὸ τῆς τελευταίας ὁριστικῆς θεωρεῖται μὴ γενομένη, ἡ δὲ κοινοποίησις τυχὸν πρὸ ταύτης ἀποφάσεως περιεχούσης καὶ ὁριστικὰς διατάξεις, δὲν ἔχει συνεπείας ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν ἐφέσεως. Ὁ δικαστὴς τοῦ πρώτου βαθμοῦ ἐξετάζει ταῦτα.

Ἡ συζήτησις ἐν τῷ δευτέρῳ βαθμῷ γίνεται ὡς ἀνωτέρω, πάντες δὲ θεωροῦνται διάδικοι καὶ κατὰ τὸν δεύτερον βαθμόν, ἐκτὸς ἐὰν δηλώσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ πρώτου βαθμοῦ ἐναντίαν θέλησιν, ὅτε θεωροῦνται ὅτι ἀποδέχονται τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρώτου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 57.

Τὰ ἐν ἄρθρῳ 948 Πολ. Δικον. ὁριζόμενα ἰσχύουν διὰ πάντα διάδικον ὑπαιτίως παρακωλύοντα τὴν πληρωμήν, μὴ ἐξεταζομένου τοῦ δόλου.

Προνομιακὴ κατάταξις τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 58.

Τὸ Δημόσιον κατατάσσεται μεταξὺ τῶν δανειστῶν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁριζομένην αὐτῷ προνομιακὴν τάξιν δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ μόνον ἐξ ἀμέσων φόρων, μετὰ τῶν προσθέτων αὐτῶν τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, τῆς φορολογικῆς περιόδου τοῦ ἔτους τῆς κατασχέσεως καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων αὐτῆς ἐτῶν, ὡς καὶ ἐξ ἐμμέσων φόρων ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι προγενέστεραι τῆς ἐγγραφείσης ὑποθήκης ἢ συσταθέντος ἐνεχύρου.

Ἡ προνομιακὴ αὕτη κατάταξις τοῦ Δημοσίου ἐπεκτείνεται καὶ ἐν Κρήτῃ.

Δ'. Προσωπικὴ κράτησις.

Ἄρθρον 59.

Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται δι' ἐντάλματος πρὸς τοῦτο ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ταμείου.

Δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ἐκδίδεται ἴδιον ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως περιέχον τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, τὴν κατοικίαν του, σαφῆ διατύπωσιν τῆς αἰτίας τοῦ ὀφειλομένου παρ' αὐτοῦ χρέους, τὸ ποσὸν αὐτοῦ, τὴν χρῆσιν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήκει καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν κατέστη ἀπαιτητόν, ὡς καὶ τὸ γεγονὸς τῆς συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ προσκλήσεως τοῦ ὀφειλέτου πρὸς πληρωμήν.

Τοιαύτη ἔκδοσις ἐντάλματος δὲν ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων, κρατουμένων εἰς τὰς ποινικὰς φυλακὰς ἀλλ' οὗτοι μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς αὐτῶν μεταφέρονται εἰς τὰς διὰ χρέη φυλακὰς ἐὰν μὴ καταβάλωσι τὸ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 παράγρ. Β' ὁριζόμενον ὡς καταβλητέον παρ' αὐτῶν ποσόν.

Ἄρθρον 60.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τοῦτο Δ/ντοῦ τοῦ Ταμείου εἰς τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας, εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας καὶ τοὺς δικαστικοὺς ὡς καὶ ποινικοὺς κλητῆρας.

Παρ' ἑκάστῳ Ταμείῳ ἀποσπᾶται, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ, ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς χωροφυλάκων ἢ ἀστυφυλάκων.

Τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι ἀμέσως μετακλητὰ τῇ προτάσει τοῦ Δ)τοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 61.

Οἱ ὀφειλέται συλλαμβανόμενοι βάσει ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως προσάγονται εἰς τὸν ἐκδόντα τὸ ἔνταλμα Δ)τὴν Ταμείου.

Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς ἀποδείξῃ ἐξοφλημένην ἤδη τὴν ὀφειλὴν δι' ἣν ἐκρατήθη ἢ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ταύτης ἐξόφλησιν, ἀπολύεται παραχρῆμα ἄλλως μετάγεται εἰς τὰς φυλακὰς καὶ παραδίδεται εἰς ταύτας ἐπὶ ἀποδείξει.

Προβαλλομένης ὑπὸ τοῦ συλληφθέντος ἀδυναμίας ἀμέσου ἐξοφλήσεως τοῦ ὅλου χρέους, ὁ Δ)τὴς τοῦ Ταμείου δικαιοῦται ἐκτιμῶν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ὀφειλέτου ν' ἀναστείλῃ ἐπὶ διάστημα οὐχὶ μακρότερον τοῦ μηνός, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐντάλματος διὰ πράξεώς του γραφομένης ὄπισθεν αὐτοῦ καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ κρατηθεὶς ἤθελε καταβάλει ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τοῦ 1)2 τοῦ ὅλου χρέους αὐτοῦ.

Τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου ἐνεργούντων τὴν εἴσπραξιν εἰσπρακτόρων βάσει εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 62.

Οἱ προσωποκρατούμενοι ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου δὲν δικαιοῦνται ἐξόδων διατροφῆς, ἀλλὰ δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ μετέχουν τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς κρατουμένους ἐν ταῖς φυλακαῖς τροφοδοσίας, ὑφ' ἃς προϋποθέσεις μετέχουν καὶ οὗτοι αὐτῆς.

Ἡ δαπάνη τῆς τροφοδοσίας τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ὑποδίκων καὶ καταδίκων, ὡς καὶ τῶν διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον κρατουμένων, χαρακτηριζομένη ὡς δικαστικὸν ἔξοδον ἐκκαθαρίζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὡς τοιοῦτον.

Ἀπαγόρευσις προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 63.

Κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις ἢ ἀρξαμένης διατάσσεται ἡ ἀπόλυσις :

1) Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς εἶναι μόνιμος δημόσιος ὑπάλληλος πολιτικὸς ἢ στρατιωτικός, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ χρέους ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως.

2) Κατὰ τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν διαρκούσης τῆς περιόδου.

3) Τῶν κληρικῶν.

4) Τῶν ἐμμίσθων Γενικῶν Προξένων, Προξένων καὶ Ὑποπροξένων ξένων Κρατῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶνε ἀλλοδαποί.

5) Τῶν ἀνηλίκων, τηρουμένων τῶν δι' εἰδικῶν νόμων ἐξαιρέσεων.

6) Τῶν ὑπερηλίκων στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν διαρκούσης ταύτης καὶ τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς.

7) Τῶν συμπληρωσάντων τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

8) Τῶν ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμων διὰ τὰ χρέη τῆς κληρονομίας.

9) Τῶν γυναικῶν.

10) Τῶν πτωχευσάντων. Δι' εἰδικῆς ὅμως διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται τῇ προτάσει τοῦ διώκοντος Διευθυντοῦ Ταμείου καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργηθῇ προσωπικὴ κράτησις ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου καίτοι τελοῦντος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

11) Κατὰ τῶν ἐντελῶς ἀκτημόνων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων.

12) Διαρκούσης τῆς ἑβδομάδος τῶν Χριστουγέννων, τῶν Παθῶν καὶ τοῦ Πάσχα, ὁπότε πάντες οἱ ἐκ τοιαύτης αἰτίας εὑρισκόμενοι εἰς τὰς φυλακὰς ἀπολύονται προσωρινῶς ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν φυλακῶν ἀποστέλλει εἰς τὸ Ταμεῖον πίνακα τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης προσωρινῶς ἀπολυθέντων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ πίνακος τούτου ἐνεργεῖται ἡ ἐκ νέου προσωπικὴ κράτησις αὐτῶν μὴ ἀπαιτουμένης τῆς προσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον.

13) Ἐπὶ Βουλευτικῶν, Γερουσιαστικῶν, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἐκλογῶν διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας καὶ ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, οἱ τυχὸν ὅμως ὑπὸ κράτησιν τελοῦντες δὲν ἀπολύονται χάριν τῆς ἐκλογῆς.

Περὶ ἀκτημοσύνης.

Ἄρθρον 64.

Ἡ ἀκτημοσύνη τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἀποδεικνύεται δυνάμει πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ βεβαιώσαντος τὸ χρέος. Ἐὰν τὸ χρέος ἐβεβαιώθη ὑπὸ ἄλλης Ἀρχῆς ἁρμόδιος Οἰκον. Ἔφορος πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀκτημοσύνης εἶναι ὁ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ. Διὰ τῶν πιστοποιητικῶν τούτων δέον νὰ βεβαιοῦται ὅτι ὁ ὀφειλέτης δὲν κέκτηται περιουσίαν κινητὴν ἢ ἀκίνητον ὡς καὶ ὅτι δὲν μετεβίβασε ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν ἓν ἔτος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν κατοικούντων εἰς Κοινότητας δύναται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ν' ἀρκεσθῇ εἰς τοιοῦτον πιστοποιητικὸν ἐκδεδομένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ τόπου ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης.

Αἱ πιστοποιήσεις αὗται θεωροῦνται ὡς πρὸς τοὺς ἐκδόντας αὐτὰς ὡς ἐνόρκως γενόμεναι, καὶ ἑπομένως εὐθύνονται οὗτοι εἰς τὰς περὶ ψευδορκίας ποινὰς ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐν γνώσει ἐβεβαίωσαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των πράγματα ψευδῆ ὡς ἀληθῆ.

Ἡ ἀκτημοσύνη τῶν ἀλλοδαπῶν ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἁρμοδίου Προξένου καὶ ἐνόρκου τοῦ ὀφειλέτου βεβαιώσεως ἐνώπιον εἰσαδήποτε ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὅτι οὐδαμοῦ κέκτηται οὗτος ἀκίνητον ἢ κινητὴν περιουσίαν.

Τὰ πιστοποιητικὰ ἀκτημοσύνης ἰσχύουν ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων πρὸς ἀποτροπὴν τῆς προσωποκρατήσεως τοῦ ὀφειλέτου, δέον νὰ ἐκδοθῶσι νέα πιστοποιητικὰ περὶ τῆς μὴ ἐν τῷ μεταξὺ βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἄλλως ἐπαναλαμβάνεται ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέτρον ἀναγκαστικῆς κατ' αὐτοῦ ἐκτελέσεως.

Διάρκεια προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 65.

Ὁ κρατηθεὶς ἀπολύεται :

1) Μετὰ ἔγγραφον ἐντολὴν α') τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου εἰς ὃν κατέβαλε τὸ δι' ὃ ἐφυλακίσθη χρέος μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ, ὁσάκις τοῦτο εἶναι τοκοφόρον, ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν, β') τοῦ διώκοντος Διευθυντοῦ Ταμείου, δυναμένου νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπυφλάκισιν ἐπὶ τῇ καταβολῇ καὶ μέρους τοῦ ὅλου χρέους, οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ἡμίσεος ἢ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς καταβολῆς, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2) Αὐτοδικαίως: ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκεσε προκειμένου μὲν περὶ ὀφειλῆς ἧς τὸ ἀρχικῶς βεβαιωθὲν ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 10.000 τοὺς δύο μῆνας, προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἧς τὸ ἀρχικῶς βεβαιωθὲν ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20 000 τοὺς τρεῖς μῆνας προκειμένου δὲ περὶ ἀρχικῆς ὀφειλῆς ἀνωτέρου ποσοῦ τοὺς ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 66.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ καταδίκης εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελωνειακῶν νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίου ἢ περὶ χαρτοσήμου νόμων, ὡς καὶ ὀφειλετῶν ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως ἢ ἐκ φόρων παρακρατουμένων καὶ εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἢ ἐκ μισθώσεως φόρων, δικαιωμάτων ἢ προσόδων τοῦ δημοσίου, τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς μέσου ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὰς διαστολὰς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, διπλασιάζεται μὲν ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει καὶ ποινικὴ αὐτῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης καταδίκη ἢ ἐφ' ὅσον ἤθελε προσαχθεῖ παρ' αὐτῶν πιστοποιητικὸν ἀκτημοσύνης κατὰ τὸ ἄρθρον 64, τριπλασιάζεται δὲ ἐὰν δὲν ὑφίστανται ἑκάτερα τῶν περιπτώσεων τούτων.

Ἡ δυνάμει ἐντάλματος τοῦ Ταμίου διαταχθεῖσα προσωπικὴ κράτησις τοῦ ὀφειλέτου ἀναστέλλεται διαρκούσης τῆς τυχὸν προφυλακίσεως αὐτοῦ βάσει δικαστικοῦ ἐντάλματος ἢ τῆς φυλακίσεώς του συνεπείᾳ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 67.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 65 καὶ 66 ἀπολυθέντες συνεπείᾳ συμπληρώσεως ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου προσωπικῆς κρατήσεως, δὲν δύνανται νὰ ἐξαναγκασθῶσι διὰ προσωποκρατήσεως εἰς πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ χρέους πρὸ τῆς παρόδου ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύσεώς αὐτῶν.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 68.

Ἡ κατὰ τῆς προσκλήσεως πρὸς πληρωμὴν ἢ τῆς ἐκτελέσεως ἀντίρρησις (ἀνακοπὴ) ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἑξῆς μόνον περιπτώσεις.

Α'. Ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου:

1. α') Ἐν παντελεῖ ἐλλείψει τίτλου ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 2 ὁριζομένων ἢ προκειμένου περὶ ἐνταλματος προσωπικῆς κρατήσεως ἐὰν τοῦτο ἐξεδόθη βάσει τίτλου τῆς § γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

β') Ἐν περιπτώσει ἐπιγενομένης ἀνατροπῆς τοῦ χρέους τοῦ ὀφειλέτου, ἀποδεικνυομένης ἐγγράφως καὶ παραχρῆμα.

γ') Ἂν τὸ χρέος ἐξοφλήθη.

δ') Ἂν ὁ διωκόμενος, ὡς διάδοχος τοῦ ὑποχρέου, δὲν εἶναι τοιοῦτος ἢ δὲν ἐκπροσωπῇ τὸν ὑπόχρεον.

ε') Διὰ παράβασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 ἀπαγορεύσεων.

ς') Διὰ παραλείψεις ἢ ἀκυρότητας, τηρουμένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 69 ὁριζομένων.

Ἀμφισβήτησις ἄλλη περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον εἶναι ἀπαράδεκτος ἐν τῇ δικασίμῳ ταύτῃ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

2. Ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιβιωκομένου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν χρέους δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 10.000 δραχ., ἀποφαίνεται ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΓΨΗΖ' τοῦ 1911, ὡς ἐτροποποιήθη, περὶ προσωρινῶν μέτρων, ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

3. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος

τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν μὴ δικαιούμενος νὰ παραπέμψῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸ δικαστήριον.

4. Ἡ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν, ὁ Εἰρηνοδίκης ὅμως ἢ ὁ Πρόεδρος, κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά του ἕκαστος, δύναται τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου νὰ διατάξῃ ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως μέχρι τῆς ἀποφάσεως.

Β'. Ὑπὸ τρίτου διεκδικοῦντος τὰ κατεσχημένα κινητά.

1. Ἐπὶ ἐκποιήσεως τρίτου τῶν κατασχεθέντων κινητῶν ἀξίας μέχρι 50.000 κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδίου προσδιοριζομένην τοιαύτην, ἰσχύουν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ § 2, 3, 4 ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὴν διαδικασίαν. Ἀλλ' οἱαδήποτε ἀπόφασις ἔχει προσωρινὴν μόνον ἰσχὺν μεταξὺ διεκδικοῦντος καὶ ὀφειλέτου, ἐπιφυλασσομένων αὐτοῖς τῶν οἰκείων ἀγωγῶν κατ' ἀλλήλων ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ ἄνευ οἱασεμοῦν βλάβης τοῦ Δημοσίου. Προκειμένου περὶ κατασχεθέντων κινητῶν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ παρόντος ὁριζομένων εἰδῶν ἱματισμοῦ, τροφίμων, ζώων κλπ. ἀξίας μέχρι 2000 δραχμῶν τηρεῖται ἡ ἐν ἄρθρῳ 20 διαδικασία, τῆς ἀποφάσεως κεκτημένης προσωρινὴν ὡς ἄνω ἰσχύν.

2) Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν κατάσχεσιν κινητῆς περιουσίας ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου λαμβάνουσι δικαίωμα δρχ. 30 καὶ ποσοστὸν 0,50 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ μὴ δυναμένου τοῦ συνόλου αὐτῶν νὰ ᾖ ἀνώτερον τῶν δραχ. 500.

3) Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν κατάσχεσιν ἀκινήτου περιουσίας καθὼς καὶ οἱ ἐπιβλέποντες τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 προσκλήσεις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου διὰ τὰς εἰς χεῖρας τρίτων ἐπιβαλλομένας κατασχέσεις, λαμβάνουσι δικαίωμα δραχμῶν 30 καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ ὁριζομένου ποσοστοῦ καὶ ποσοῦ. Οἱ ἐπιβλέποντες τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 προσκλήσεις δικαιοῦνται τοῦ ποσοστοῦ τούτου μόνον ἐφ' ὅσον ἡ κατάσχεσις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Δημοσίου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

4) Ὁ συμπράττοντες εἰς τὰς κατασχέσεις μάρτυρες δικαιοῦνται ἀμοιβῆς δραχμῶν 25, ἀσχέτως κατασχομένου ποσοῦ.

5) Ὁ συμβολαιογράφοι λαμβάνουσι ὃ ἀ πᾶσαν ἐνέργειαν πλειστηριασμοῦ 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ δι' ὃ γενήσεται ἡ κατακύρωσις πάντως οὐχὶ μικρότερον τῶν δραχ. 150, οὐδ' ἀνώτερον τῶν δραχ. 500.

6) Οἱ κήρυκες λαμβάνουσι 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κατακυρώσεως πάντως δ' οὐχὶ μικρότερον τῶν δρχ. 25, οὐδ' ἀνώτερον τῶν δρχ. 100.

7) Οἱ φύλακες λαμβάνουσιν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἀναλόγως τῆς παρεχομένης ὑπηρεσίας ἀπὸ 10 ἕως 50 δραχμάς.

8) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 § 4 ἐδάφιον τελευταῖον ἐνεργῶν πλειστηριασμὸν ὑπάλληλος λαμβάνει ἀποζημίωσιν δραχμῶν 50, ὁ δὲ μετ' αὐτοῦ συμπράττων δραχμῶν 25.

"Αρθρον 71.

Τὰ δικαιώματα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 70 ἀναγραφόμενα, καθὼς καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 72 ἔξοδα, ἐκκαθαρίζονται εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ κρατοῦνται προνομιακῶς ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἢ καταβάλλονται παρὰ τοῦ ὀφειλέτου πρὸ πάσης ἀναστολῆς ἢ ματαιώσεως τῶν καταβωκτικῶν μέτρων.

"Αρθρον 72.

Τὰ τυχὸν ἀπαιτούμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ κατασχέτου καὶ τῶν μαρτύρων, τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς καὶ διατηρήσεως τῶν κατασχεθέντων προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βάσει ἀποδείξεων.

"Αρθρον 73.

Τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα κατασχέσεως καὶ λοιπὰ δικαιώματα τῶν ἀναβληθέντων πλειστηριασμῶν μένουσιν εἰς βάρος τοῦ καταβιωκομένου ὀφειλέτου, ὥστε ἐπαναλαμβανομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ ἐκπλειστηρίασμα μὲ αὐτὰ διατηρουμένου τοῦ προνομίου των.

"Αρθρον 74.

Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται ἀναστολὴ ἐκποιήσεως κατασχεθέντων ἢ ληφθέντων καταναγκαστικῶν μέτρων χωρὶς νὰ πληρωθῶσι τὰ γενόμενα ἔξοδα κατασχέσεως καὶ λοιπὰ δικαιώματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποιναὶ διατάξεις.

"Αρθρον 75.

Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι ἢ ἄλλοι ἐντεταλμένοι τὴν βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ὑπάλληλοι οἵτινες δὲν ἤθελον ἀποστείλει εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὁριζομένης προθεσμίας πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸν νόμον σχετικῆς διαδικασίας, τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀναγκαῖα στοιχεῖα, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 3.000 δραχμῶν.

"Αρθρον 76.

Ἡ ποινὴ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐπιβάλλεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν καὶ κατὰ τῶν Δικαστικῶν Γραμματέων, οἵτινες ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον ἀποστείλη εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον τὰ ἀποσπάσματα τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἐκδοθεισῶν ὁριστικῶν ποινικῶν ἀποφάσεων, πρὸς βεβαίωσιν τῶν καταγνωσθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν.

"Αρθρον 77.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται κατὰ τῶν γραμματέων τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων, τῶν διαχειριστῶν τῶν τηλεγραφικῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν ἀμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν, ἐὰν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰς παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις των.

Οἱ ὡς ἄνω ὑπόλογοι ἐὰν συντρέχῃ ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις δύνανται νὰ διωχθῶσι καὶ ποινικῶς τιμωρούμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 482 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

"Αρθρον 78.

Διευθυνταὶ Ταμείων, οἵτινες ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, δὲν ἤθελον ἐκδώσει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν σχετικῶν στοιχείων τὰ ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων ἢ ἐντὸς τριῶν μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων δὲν ἤθελον λάβῃ τὰ πρὸς εἴσπραξιν αὐτῶν ἐνδεικνύομενα μέτρα, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 3.000 δραχμῶν.

"Αρθρον 79.

Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ Τμημάτων ἢ Σταθμῶν ἢ Ὑπηρεσιῶν, οἵτινες ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἀποσταλέντων αὐτοῖς ἐνταλμάτων δὲν ἤθελον ἐκτελέσει ταῦτα, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς συμφώνως πρὸς τὰς τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν τῶν Σωμάτων τούτων ἰσχυούσας πειθαρχικὰς διατάξεις, ἐγκλήσει τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτῶν διώξεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 482 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Εὐθύνη τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν.

"Αρθρον 80.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν βεβαιωθέντων παρὰ τοῖς Ταμείοις αὐτῶν ἐσόδων, δικαιολογοῦσι δὲ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως μόνον ἐὰν ἀποδείξωσι ὅτι ἔλαβον ἐγκαίρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν πάντα τὰ μέτρα ὅσα ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπονται.

Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 5.000 δραχμῶν.

Ἡ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην τιμωρία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου κωλύει τὴν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς προαγωγὴν αὐτοῦ.

"Αρθρον 81.

Διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων εὐθύνονται ὡσαύτως, δυνάμενοι νὰ διωχθῶσι πειθαρχικῶς κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἢ καὶ ποινικῶς, ἐφόσον τυχὸν ὑπάρχουσι τὰ στοιχεῖα ποινικῆς εὐθύνης, ἐὰν :

1) παρέλειψαν νὰ προσδιορίσωσιν εἰς τοὺς εἰσπράκτορας προθεσμίαν πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς ἐσόδων.

2) Παρέλειψαν νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτῶν λογοδοσίαν ἢ νὰ ἐκδώσωσιν ἀπόφασιν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

3) παρέλειψαν νὰ καταγγείλουν τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως διὰ τὴν ἐπιδιωχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἀμέλειαν, καὶ

4) ἐὰν ἐξ ἄλλων στοιχείων ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει προκύπτει δόλος ἢ ἀμέλεια αὐτῶν.

Εὐθύνη εἰσπρακτόρων διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν.

"Αρθρον 82.

Οἱ εἰσπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τῶν προϊσταμένων των Διευθυντῶν τῶν Ταμείων, ἐὰν δὲν εἰσπράξωσιν ἐντὸς τῆς ἐγγράφως τασσομένης αὐτοῖς προθεσμίας τὰ ἔσοδα ὧν τοῖς ἀνετέθη ἡ εἴσπραξις.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων ὑποχρεοῦνται ἅμα τῇ κοινοποιήσει μεταθέσεως εἰσπράκτορος ἢ ἄλλως ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῶν ἔγγραφον δικαιολόγησιν τῶν ἐναπομεινάντων καθυστερημάτων.

Ἐπὶ τῆς λογοδοσίας ταύτης ἀποφαίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἠτιολογημένως ὁ προϊστάμενος αὐτῶν Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, ἐπιβάλλων ὁ ἴδιος τὴν ἀνάλογον ποινὴν ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις προκαλῶν ἁρμοδίως ταύτην.

Ἡ τιμωρία τοῦ εἰσπράκτορος ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης συνεπάγεται τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς τιμωρίας στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Διαγραφὴ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

"Αρθρον 83.

Χρέη ἐν γένει πρὸς τὸ Δημόσιον, πλὴν τῶν εἰς ἀπίστου διαχειρίσεως ἢ ἐξ ἐνοικίων δημοσίων φόρων, προσόδων ἢ κτημάτων ἢ ἐκ παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ὀφειλόμενα ὑπὸ ἐντελῶς ἀκτημόνων καὶ μὴ εἰσπραχθέντα ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθησαν, δύνανται νὰ διαγράφωνται ὁριστικῶς ἐκ τῶν οἰκείων βιβλίων εἰσπράξεως κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, τοῦ παρὰ τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ταμείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἢ ἐλλείψει τοιούτου, τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τοῦτο ὁ Διευθυντὴς τοῦ οἰκείου Ταμείου ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰ ἑξῆς στοιχεῖα :

1) Ἀπόσπασμα τοῦ φορολογικοῦ βιβλίου ἐμφαῖνον τὰ διαγραπτέα χρέη καὶ τὸν χρόνον τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν.

2) Πιστοποιητικὸν ἐντελοῦς ἀκτημοσύνης τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τὸ ἄρθρον 64 ἐκδεδομένον ἐντὸς τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀνήκουσι τὰ ἔσοδα.

3) Πιστοποιητικὸν ὅτι δὲν ἐβελτιώθη ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου, ἐκδεδομένον πρὸ τριῶν τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀναφορᾶς.

4) Ἔγγραφον τοῦ ἐπιστάτου τῶν Φυλακῶν περὶ τῆς διαρκείας τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τοιαύτην.

"Αρθρον 84.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰσηγουμένου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ἐκδίδει μίαν μὲν ἀπόφασιν διὰ τὰ χρέη ὧν τὴν διαγραφὴν ἀποδέχεται ἑτέραν δὲ δι' ἐκεῖνα ὧν τὴν διαγραφὴν ἀπορρίπτει. Ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς περὶ διαγραφῆς τοῦ χρέους ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδίδεται βάσει ταύτης καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἡ ἀπαιτουμένη ἄδεια διαγραφῆς.

Ἀπορριπτόμεναι αἰτήσεις διαγραφῆς δὲν δύνανται νὰ ἐπανεισαχθῶσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἰμὴ μετὰ πάροδον ἔτους.

"Αρθρον 85.

Κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω τρόπον δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθησαν καὶ ἡ διαγραφὴ ἐσόδων ὀφειλομένων ὑπὸ ὀφειλετῶν ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταυτῃ ἀντὶ τῶν πιστοποιητικῶν τοῦ ἄρθρου 83 ὑποβάλλονται ἡ ἀλληλογραφία, τὰ ἐντάλματα κλπ. ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ἡ ἀπὸ τρία ἔτη καταδίωξις ἀπέβη ἄκαρπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Παραγραφὴ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

"Αρθρον 86.

Πᾶν χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθη τελεσιδίκως ὡς ἔσοδον ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ.

Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον : α') ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως, β') ἐξ ἐνοικιάσεως δημοσίων φόρων, προσόδων καὶ κτημάτων καὶ γ') ἐκ παρακρατηθέντων καὶ εἰσπραχθέντων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, φόρων τελῶν ἢ δικαιωμάτων παραγράφονται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως

ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθησαν τελεσιδίκως ὡς ἔσοδον ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ.

Αἱ ἀνωτέρω παραγραφαὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τελεσιδίκως βεβαιωμένας ὀφειλὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ συμπληρωθοῦν πρὸ τῆς παρελεύσεως ἀπὸ ταύτης τριῶν πλήρων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Τῶν ἀνωτέρω παραγραφῶν ἐξαιροῦνται τὰ χρέη ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 παραγρ. Β', ἐκ συμβάσεων, ἐκ διατάξεων τελευταίας βουλήσεως καὶ αἱ ἐκ τοιούτων προιοῦσαι παροχαί.

Πᾶσα κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποσβενυομένη ἀπαίτησις δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς συμψηφισμὸν ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 87.

Πλὴν ρητῆς διατάξεως τοῦ νόμου οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δύναται ν' ἀντιτάξῃ συμψηφισμὸν ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ἔναντι χρέους του πρὸς τὸ Δημόσιον.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται συμψηφισμὸς ἀπαιτήσεων ἐξ ἐπιστροφῆς χρημάτων καταβληθέντων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀχρεωστήτως ἢ ὑπὸ αἴρεσιν πληρωθεῖσαν.

Ἄρθρον 88.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται ἄνευ εἰδικῆς ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ ὑπὸ Δικαστικοῦ Κλητῆρος ἢ παντὸς ὀργάνου τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Αἱ πρὸς τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διατριβόντας κοινοποιήσεις γίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 148 Πολ. Δικονομίας ἐν ἐλλείψει δὲ ἀντικλήτου ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1228.

Ἐπὶ δικῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου τὸ Δημόσιον παριστᾷ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου μὴ ἀπαιτουμένων κοινοποιήσεων πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας τηροῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς ἀνωτέρω, τηρουμένης πάντοτε τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ παρόντος διὰ πᾶσαν παράβασιν.

Κατὰ τὰς δίκας ταύτας ἐπιτρέπεται αὐτοπροσώπως παράστασις. καὶ ἐνέργεια τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 89.

Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως τῆς ἐκτελέσεως ἀπαγγελθείσης δικαστικῶς συνεπείᾳ παραλείψεως προθεσμίας ἢ δικονομικοῦ τύπου, ὁ εἰς οὗ τὴν ὑπαιτιότητα ὀφείλεται ἡ ἀκυρότης σύτη πρὸς τῇ πειθαρχικῇ ποινῇ, δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων εἰς ἃ ὑπεβλήθη τόσον τὸ Δημόσιον ὅσον καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὀφειλέτης αὐτοῦ.

Ἄρθρον 90.

Ὅσα ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει περὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῶν ἐγγυητῶν στερουμένων τοῦ εὐεργετήματος τῆς διζήσεως.

Δι' ὅσα ἐπλήρωσαν οἱ ἐγγυηταὶ ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως, νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Ταμείου τὴν διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐξακολούθησιν τῆς καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀπόδοσιν τῶν πληρωθέντων.

Ἐγγυηταὶ ὑπογράψαντες ὡς τοιοῦτοι τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἂν εἰς τὰς ὁμολογίας ὑπογράψωσιν ἄλλοι ὡς ἐγγυηταί.

Ἄρθρον 91.

Οἱ ὑπενοικιασταὶ μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν δημοσίων ἐν γένει προσόδων ἢ κτημάτων εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ πρὸς αὐτὸ ὀφειλόμενον ἐνοίκιον, εἰσπραττόμενον ἐξαναγκαστικῶς διὰ διοικητικῆς ἐκτελέσεως ἀπευθυνομένης καὶ κατὰ τοῦ ὑπενοικιαστοῦ.

Ἀλλ' ἐν περιπτώσει ὑπενοικιάσεως μέρους μόνον τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκμισθωθείσης προσόδου ἢ κτήματος ἡ εὐθύνη τοῦ ὑπενοικιαστοῦ περιορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὑπενοικιάσεως.

Ἄρθρον 92.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δημοσίων προσόδων καὶ κτημάτων, ὡς πρὸς τοὺς ὑπενοικιαστὰς καὶ τοὺς φορολογουμένους, καὶ οἱ ὑπενοικιασταὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους, ἔχουσι τὰ αὐτὰ μὲ τὸ Δημόσιον δικαιώματα καὶ δύνανται προσάγοντες εἰς τὸ Ταμεῖον τίτλον ἀποδεικτικὸν τῆς κατ' αὐτῶν ἀπαιτήσεώς των ἔχοντα τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 855 Πολ. Δικονομίας καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἀπαιτητῶν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ὑποχρεώσεων, νὰ ἀπαιτήσωσι ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανομένων καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν γεννηθῶσι διενέξεις, ἆλαι αἱ ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως ταύτης δικαστικαὶ ἀνακοπαί, προσκλήσεις καὶ ἀποφάσεις ἀπευθύνονται μόνον κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ καταδίωξις ἄνευ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 93.

Πάντα ἐν γένει τὰ ἔγγραφα τὰ εἰς τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶντα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια.

1) «Περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ἐξ ὁπλαρχηγῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 3319 τῆς 27)4)1925».

2) «Περὶ ἐξοφλήσεως παραγεγραμμένων ἐντόκων γραμματίων» (πρότασις νόμου), ἔχοντα οὕτω :

Περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ἐξ ὁπλαρχηγῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 3319 τῆς 27)4)1925.

Ἄρθρον μόνον.

Παρέχεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3310 ὁριζομένη σύνταξις, εἰς ἀρχηγοὺς ἢ ὁπλαρχηγοὺς ἐθελοντικῶν σωμάτων κατὰ τοὺς πολέμους 1912—1913 ὀνομασθέντας ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς τὸ 1917 καὶ 1918 καὶ ὡς τοιούτους ὑπηρετήσαντας κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις 1917—1920, ὡς καὶ εἰς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς προερχομένους ἐξ ὁπλαρχηγῶν καὶ ὀνομασθέντας τοιούτους δυνάμει τῶν ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1923 καὶ 13 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ., οἵτινες δὲν ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ δυνάμει τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ὡς ἄνω νόμου καὶ τοῦ 2 τοιούτου τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. συσταθέντος εἰδικοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ὡς ἀκαλληθέντες κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, καὶ οἵτινες προσέφερον ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀποδεδειγμένως ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς Ἀγῶνας, ἐφόσον οὗτοι κριθῶσιν ἄξιοι νὰ τύχωσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς τοιαύτης συντάξεως δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως εἰδικοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου συγκροτουμένου διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐφάπαξ ἀποφαινομένου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, μὴ δυναμένου ὅμως νὰ περιλάβῃ πλείονας τῶν 15 ἐν τῇ ἀποφάσει του, χρηζούσῃ ἐπικυρώσεως τῶν Ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Περὶ ἐξοφλήσεως παραγεγραμμένων ἐντόκων γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἔντοκα γραμμάτια ἐκδιδόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, παραγραφέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 ἐδ. β' τοῦ ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1926 Νομ. Διατάγματος, ἐξοφλοῦνται ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προσαγόμενα ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. IX δηλώσεως ὁ κ. **Σ. Χούρσογλου** λέγει ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς εὑρισκομένη Ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία πόρρω ἀπέχει τῆς βάσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἑδραιωθῇ ἡ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν φιλία ἐφόσον εἶναι ἀποτέλεσμα βίας εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέκυψεν ἡ Ἑλλάς. Ἡ βασικὴ αἰτία τῆς ἐξασκηθείσης βίας ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἐξοντώσεως τοῦ ἐν Κων)πόλει Ἑλληνισμοῦ, διατηρεῖται ἀκεραία καὶ ἀναλλοίωτος ἀφοῦ δὲν ἐξασφαλίζομεν τὰ μέσα δι' ὧν ἡ Τουρκία θὰ παύσῃ νὰ ἐρείδεται ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ τῆς ὑπερβολικῆς ἡμῶν εἰρηνοφιλίας καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ξηρὰν της πυρίτιδα καὶ τὴν κατὰ τὴν ἀντίληψίν της ναυτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ὑπεροχήν. Ἀλλὰ καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν ὑποθέσωμεν ὅτι διὰ τῶν τελευταίων μας ὑποχωρήσεων θὰ ἐγεννᾶτο πιθανότης τις σεβασμοῦ καὶ πιστῆς ἐκτελέσεως τῶν νέων συμφωνιῶν παρὰ τῆς Τουρκίας, εἶναι φανερὸν ὅτι τὸ τίμημα τῆς ἐξαγορᾶς τῆς πιθανότητος ταύτης εἶναι τοσοῦτον δυσανάλογον ὥστε δὲν δύναμαι νὰ στέρξω εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς θυσίας ταύτης. Φρονῶ δὲ ὅτι ἀμφίβολος κατοχὴ παρὰ τῆς Τουρκίας τῶν ἐκχωρουμένων περιουσιῶν θὰ ἦτο μυριάκις προτιμωτέρα ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους ἡμῶν πλήρους κυριότητός της ἐπ' αὐτῶν ἥτις κυριότης ἀσφαλῶς καὶ θετικῶς πλέον αὐξάνει τὴν τουρκικὴν δυναμικότητα.

Ἀλλὰ καὶ ἡ καταβαλλομένη προσπάθεια ὅπως καταστῇ πιστευτὸν ὅτι ἡ παρέμβασις τῆς βεβιασμένης γνωματεύσεως τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀφίνει περιθώριον νομικῆς καὶ ἠθικῆς εὐθύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους πρὸς τοὺς πολίτας τῶν ὁποίων αἱ περιουσίαι ἀπετέλεσαν τὸ κύριον ἀντιστάθμισμα τῆς ὑπὸ κρίσιν συμφωνίας, ἀποτελεῖ ἀνατροπὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀντιστρατεύεται πρὸς αὐτὴν τὴν Συνταγματικὴν ἡμῶν διάταξιν καθ' ἣν ἡ ἰδιοκτησία τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὴν δήμευσιν. Διότι αἱ ἐν Τουρκίᾳ μείνασαι καὶ αἱ σήμερον κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως λόγῳ ἐθνικῆς ἀνάγκης ἐκχωρούμεναι εἰς τὴν Τουρκίαν περιουσίαι εἶναι ἰδιοκτησία Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ συνεπῶς ἡ χρησιμοποίησις τούτων δι' ἐθνικὰς ἀνάγκας συνεπάγεται τὴν καταβολὴν τοῦ τιμήματος των εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν. Ἀσχέτως ὅμως τῆς ἀρχῆς ταύτης τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς γνωμοδοτοῦντα οὕτως ἢ ἄλλως εὑρίσκονται ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας των διότι ταῦτα εἶναι ἐκπρόσωπα τῆς Κ. τῶν Ἐθνῶν καὶ τῆς ὁλότητος τῶν δυνάμεων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάνης τῆς ὁποίας συμπλήρωμα εἶναι καὶ ἡ περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν σύμβασις καὶ συνεπῶς δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐκτελέσωσι ἐντολὴν μηδαμῶς δοθεῖσα παρὰ τῶν οὐσιαστικῶν ἐντολέων αὐτῶν. Ἡ δὲ ἐκδήλωσις παρ' αὐτῶν ἀδυναμίᾳ περὶ τὴν κατὰ μονάδα ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν καὶ ἡ ἄρνησίς των διὰ τὴν συνολικὴν ἐκτίμησιν ὡς τάχα ἀντιβαίνουσαν πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς δὲν ἀπέχει ποσῶς ἀπὸ ὑπεκφυγήν, ἀφοῦ εἶναι κοινὸν μυστικὸν πῶς συνεργεῖα τῶν Κεντρικῶν Κρατῶν κατώρθωσαν ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἐκτιμήσωσι περιουσίας εἰς παρεμφερεῖς περιπτώσεις ἀλλαχοῦ.

Ἡ νομικὴ καὶ ἠθικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν περιουσιῶν τῶν καταστραφέντων ἢ διαρπαγέντων λόγῳ πολέμου δὲν ἄρχεται καὶ γεννᾶται μόνον ἐκ τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν θεσπισθεῖσαν παγκόσμιον νομολογίαν ἧς ἡ ἐφαρμογὴ ἤρξατο πρὸ παντὸς ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1919 καὶ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν Θεσσαλικὴν περιπέτειαν. Καὶ ἐκτὸς ὅμως πολεμικῶν λόγων προξενοῦμεναι ζημίαι εἰς ἰδιώτας ἐκ λόγων γενικωτέρας ὠφελείας ἀπὸ ἐτῶν ἀποζημιοῦνται παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Τῶν κανόνων τούτου τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσι ἐξαίρεσιν αἱ ζημίαι τῶν ἐκ Τουρκίας καταφυγόντων Ἑλλήνων. Ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κατάταξις τῶν προσφύγων εἰς δύο κατηγορίας ἤτοι εἰς ἐκδιωχθέντας καὶ περισυλλεγέντας δὲν ἐπιφέρει τὴν ἐπιζητουμένην διάκρισιν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ δικαίου. Οὐδὲ ἡ μονομερὴς μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ὑπογραφεῖσα συμφωνία δύναται νὰ ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου τὴν διεθνῆ σύμβασιν περὶ ἀνταλλαγῆς καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἀπορρέοντα δικαιώματα τῶν ἰδιωτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ ρητὴν διάταξιν τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ πρόσφυγος παρὰ τοῦ Κράτους εἰς ὃ καταφεύγει καὶ οὗ ὑπήκοος γίνεται εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, καὶ μένει ἄσχετον μὲ τὸ ἀποζημιωτικὸν δικαίωμα τοῦ δικαιούχου ἡ λῆψις ἢ μὴ διαφορᾶς παρὰ τοῦ κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν χρεώστου Κράτους, ἡ τυχὸν παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους παραίτησις ἀπὸ τὴν διαφορὰν ταύτην, δὲν συνεπάγεται οὐδεμίαν ἐλάττωσιν ἢ μείωσιν τῆς τε νομικῆς καὶ ἠθικῆς ὑπαρχούσης ὑποχρεώσεως τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς δικαιούχους πρόσφυγας.

Θὰ ἦτο ἀνάξιον ἡμῶν τῶν προσφύγων ν' ἀρνηθῶμεν τὴν πολλαπλῶς ἐκδηλωθεῖσαν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθνικὴν ἀλληλεγγύην ὅπως εἶναι ἀνάξιον ἡμῶν νὰ ἐπιζητῶμεν τὴν ἀποζημίωσίν μας διὰ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ τοὐλάχιστον ἐπιδιώκω καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ πάντες οἱ πρόσφυγες ἐπιδιώκομεν εἶναι κατὰ κύριον λόγον ἡ ἀποτροπὴ τῆς ἀνατροπῆς τῆς ἐννοίας τῆς δικαιοσύνης, διότι πεποίθαμεν ὅτι ἐκεῖ ὅπου σβύνει ἡ δικαιοσύνη ἀνατέλλει ἡ καταστροφὴ καὶ ἡ ἐρήμωσις. Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους θεωρῶ ὅτι ἐκτελῶ ὑπέρτατον πατριωτικὸν καθῆκον καταψηφίζων τὴν ὑπὸ κρίσιν συμφωνίαν καὶ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον καὶ καταψηφίζω ταύτην.

Μεθ' ὃ ὁ κ. **Φ. Σαράντης** λέγει τὰ ἑξῆς : Καθ' ἣν στιγμὴν πομποὶ καὶ δέκται δονοῦνται εἰσέτι ἀπὸ τὴν ἀνταλλαγὴν μηνυμάτων ἐξαγγελλόντων τὸν ὁριστικὸν τερματισμὸν μακροχρονίων ἐκκρεμοτήτων μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων κρατῶν, ἔναυλοι δὲ παραμένουν αἱ πλήρεις πίστεως καὶ αἰσιοδοξίας δηλώσεις τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀπαρχῆς νέας περιόδου συμφιλιώσεως, συνεννοήσεως καὶ συνεργασίας διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ, θὰ ἐκρινόμην εὐλόγως ὡς ἀνεπιθύμητος παρεμβολὴ καὶ κακόφωνον παράσιτον, ἐὰν θὰ ἐπεχείρουν νὰ διαταράξω τὴν συναυλίαν τῆς εἰρηνιστικῆς προσπαθείας ἀναπτύσσων ὡρισμένους διστογμούς μου ἐπὶ τῶν ὑπὸ κύρωσιν συμφωνιῶν. Πάρ' ὅτι ὅμως δὲν κατώρθωσα νὰ ἀποσείσω τελείως τοὺς διστογμούς μου διὰ νὰ βασισθῶ, ὡς ἐπεθύμουν, εἰς τὰ ζείδωρα νάματα τῆς αἰσιοδοξίας τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὀφείλω διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον τόσον ὡς Ἕλλην βουλευτὴς ὅσο καὶ λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας προελεύσεώς μου, νὰ δηλώσω ὅτι καὶ θὰ ψηφίσω τὰς συμφωνίας, διότι διὰ τούτων ἐξυπηρετοῦντοι ὕψιστα καὶ γενικώτερα ἐθνικὰ συμφέροντα, ἡ παραμονὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς ἐκεῖ ὁμογενοῦς μειονότητος, βελτιουμένης ἐπαισθητῶς τῆς ἐν γένει θέσεώς της. Τὰς ἀντιλήψεις μου ἐπὶ τῶν δικαίων τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν μὴ ἀνταλλαξίμων τῶν ἐγκαταλειφθέντων τὴν Κων)πολιν χωρὶς νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ διαβατήρια τῶν ἀρχῶν

καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀκίνητος καὶ κινητὴ περιουσία περιέρχεται κατὰ τὴν νέαν συμφωνίαν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἀναπτύξω διὰ μακρῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τὴν γενησομένην ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ νόμου, περὶ οὗ προβλέπει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ σχεδίου νόμου περὶ κυρώσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν συμφωνίας. Θὰ περιορισθῶ σήμερον εἰς μίαν ἔκκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως τὸν ἐν λόγῳ νόμον φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν μεταξὺ τῶν πρώτων νομοσχεδίων κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς προσεχοῦς συνόδου τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἀποζημιωθῶσι τὸ ταχύτερον, τὰ τελευταῖα, ὡς ἐλπίζω καὶ εὔχομαι θύματα τῆς ἀνταλλαγῆς, τὰ ἐπὶ 8 ἔτη κατὰ παράβασιν τῶν διεθνῶν συνθηκῶν στερηθέντα τῆς κυριότητος κατοχῆς καὶ νομῆς τῆς περιουσίας των. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** ἀναπτύσσων τὰ τῶν συμφωνιῶν λέγει ὅτι τὸ κολοσσιαῖον πρόβλημα ὅπερ ἀφορᾷ οὐδέποτε ἀντεμετωπίσθη σοβαρῶς παρὰ τῆς Ἑλλάδος, διότι οἱ ἀντιπρόσωποί μας οὐδέποτε ἦσαν ἐν γνώσει τῆς πραγματικότητος. Δι' ὃ καὶ δὲν ὑπῆρχε οὔτε πρόγραμμα, οὔτε κατευθυντήριος γραμμή. Ἀπὸ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης καὶ μετέπειτα ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις μας ἐρυμουλκοῦντο καὶ εἰς τὴν Λωζάνην καὶ εἰς τὰς μετέπειτα ἐπιτροπάς. Πάντοτε ἡ διαχείρισις τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος ἐγένετο ἀπὸ πρόσωπα ἀδαῆ καὶ ἐνδιαφερόμενα μόνον διὰ τὴν ἀπολαυὴν τῶν μισθῶν των, διότι οἱ πραγματικῶς ἐνδιαφερόμενοι πάντοτε ἀπεκλείσθησαν. Ὅταν μελετᾷ κανεὶς τὴν συνθήκην τῆς ἀνταλλαγῆς βλέπει ὅτι οὐδεμία εἰδικὴ διάταξις προστατεύει τοὺς ἀνταλλαξίμους Ἕλληνας ἐκτὸς ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ προστατευθοῦν καὶ οἱ ἀνταλλάξιμοι Τοῦρκοι.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶχε νομικοὺς συμβούλους τότε δύο μεγάλους νομικοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν ἐγνώριζον κατὰ βάθος τὴν τουρκικὴν νοοτροπίαν. Τὰ πρόσωπα τὰ παθόντα καὶ γνωρίζοντα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἱκανὰ νὰ ὑποστηρίξωσι τὰ συμφέροντά των καὶ τὰ Κρατικὰ συμφέροντα, δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν.

Καθ' ἡμᾶς ἦτο εὐχῆς ἔργον ὅτι αἱ κατὰ καιροὺς ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν συνετέλεσαν νὰ παραμείνῃ ἐκκρεμὲς ἐπὶ ἑξαετίαν τὸ ζήτημα καὶ νὰ περιέλθῃ ἡ διαχείρισις αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις εἶχεν ὁλόκληρον διετίαν διὰ νὰ λύσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερον αὐτό. Δυστυχῶς ἔγινε τὸ ἀντίθετον καὶ σήμερον εὑρισκόμεθα ἀντιμέτωποι, διὰ νὰ εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀγωνιζόμεθα ἵνα ἀποτραποῦν αἱ καταστροφαί, ἃς ἀπεργάζεται ἡ συζητουμένη σύμβασις. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατηγόρησε τὰς ὑπηρεσίας, διότι δὲν ἀπέδωκαν τὰς περιουσίας τῶν 119 τούρκων βέηδων. Ἀλλ' ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ γνωρίζῃ κάλλιστα ὅτι μόνον δέκα ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἀμφιβόλου ἀνταλλαξιμότητος, ἐνῷ πάντες οἱ ἄλλοι, καὶ ὧν ἡ περιουσία ἔφθανε σχεδὸν εἰς τὸ ἥμισυ δισεκατομμύριον, ἦσαν ἀνταλλάξιμοι. Ἡ μεγαλυτέρα ὅμως εὐθύνη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἦτο ὅτι περιεπλέκετο καὶ ἀπησχολεῖτο διαρκῶς μὲ ἐπουσιώδη ζητήματα, ἐνῷ ὠφείλαμεν νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἀπεσοβοῦντο ὅλα τὰ κακὰ καὶ ὅλαι αἱ ζημίαι τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ κυρουμένη σύμβασις, καὶ ἐδῶ εἶναι ἡ εὐθύνη καὶ εἰς τὴν μὴ ἀπόδοσιν τῶν περιουσιῶν τῶν 119 βέηδων. Ἡ διαφορὰ τῆς σημερινῆς συμβάσεως ἀπὸ τῆς τοῦ 1926 ἐξηγεῖται διότι τότε εἴχομεν περισσοτέραν δυναμικότητα, ἐνῷ τώρα εὑρέθημεν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὑπὸ δυσμενεστέρας συνθήκας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως δὲν πταίει, πταίουν τὰ ὄργανα, τὰ τεταγμένα πρὸς ἐφαρμογήν της. Καὶ σχετικῶς δι' ὅσα εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ τὸ σύστημα τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως, ἔχω νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι ὑπὲρ αὐτοῦ εἶχε κηρυχθῇ καὶ ὁ Νάνσεν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἐχρειάσθησαν 10 χρόνια διὰ πολὺ ὀλιγώτερον πληθυσμόν, καὶ φυσικὰ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν θὰ ἀπητεῖτο δεκαπλάσιον χρονικὸν διάστημα.

Μ. Τσιγδέμογλου. Ὁ χρόνος κανονίζεται ἀναλόγως πρὸς τὸν σκοπόν, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἔχουν τὰ πρόσωπα, τὰ ἐφαρμόζοντα τὰς συνθήκας, καὶ σχετικῶς μὲ τοῦτο ἔχω νὰ ὑπομνήσω, ὅτι ὅταν κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1926 ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσουν αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἀστῶν προσφύγων, εἶχε παρέλθει ἓν ἔτος καὶ δὲν ἐγένετο τίποτε, ἐντὸς ὅμως 25 ἡμερῶν ἔγιναν ἐκεῖνα ποῦ δὲν ἐγένοντο εἰς ἓν ἔτος, καὶ τοῦτο ἐπετεύχθη καὶ διὰ τῆς θελήσεως τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ, καὶ διότι ἐχρησιμοποιήθησαν πρόσωπα ὑποδειχθέντα παρ' ἡμῶν καὶ μὴ ἔχοντα ἄλλους σκοπούς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἂν ἀνετίθετο εἰς ἡμᾶς ἡ ἐκτίμησις, θὰ τὴν ἐκάμαμεν. Πιστεύετε ὅμως ὅτι ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ τόσον ταχέως τὴν ἐκτίμησιν; Διαβάσατε τὴν ἔκθεσιν τῶν οὐδετέρων διὰ νὰ ἰδῆτε μὲ πόσην εὐσυνειδησίαν τονίζουν, ὅτι δὲν ἀναλαμβάνουν τὴν εὐθύνην οὔτε διὰ τὸ ἀποτέλεσμα, οὔτε διὰ τὸ χρόνον ποῦ θὰ ἀπαιτηθῇ.

Μ. Τσιγδέμογλου. Θὰ ἔλθω ἀμέσως εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν οὐδετέρων. Ἔχοντες, συνεχίζει, τὸ παράδειγμα τῆς ταχείας ἐκτιμήσεως τῶν ἀστῶν προσφύγων, εἴχομεν προτείνει νὰ γίνῃ ἡ ἐκτίμησις διὰ τῆς Μικτῆς, ἀφοῦ ὅμως ἀντικατασταθῶσιν οἱ 4 γηγενεῖς ἀντιπρόσωποι διὰ 4 προσφύγων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅμως, ἐπωφελούμενος τῆς ἀπουσίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔκαμε τὴν σύμβασιν...

Ὁ κ. ***Ι. Γιαμούζης*** διακόπτων λέγει: Εἶναι ἀνάγκη, κ. βουλευταί, νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι ἡμεῖς οἱ Θεσσαλοὶ κατεστράφημεν, δι' ἐθνικὸν λόγον κατὰ τὸ 1897, καὶ δὲν ἐζητήσαμεν καμμίαν ἀποζημίωσιν, ἐνῷ ὁ κ. Τσιγδέμογλου, ὅστις φωνασκεῖ, ἔχω ἐπίσημα στοιχεῖα πόσα ἐπῆρε....

Πρόεδρος. Μὴ διακόπτετε, εἶναι ἐκτὸς τοῦ Κανονισμοῦ ἡ διακοπή σας.

Οἱ κ. κ. ***Μ. Μαντᾶς*** καὶ ***Κ. Σίμος*** διαμαρτύρονται διὰ τὴν διακοπήν. (Θόρυβος, φωναί, κωδωνοκρουσίαι).

Ι. Γιαμούζης. Ἀφῆστέ με νὰ διαβάσω τί ἐπῆρε. (Νέαι φωναί, θόρυβος καὶ κωδωνοκρουσίαι).

Πρόεδρος. Δὲν ἐπιτρέπεται διακοπή. Ὁ κ. Τσιγδέμογλου νὰ συνεχίσῃ.

Μ. Τσιγδέμογλου. Καὶ ἄλλοτε, λέγει, ἐδήλωσα εἰς τὴν Βουλὴν νὰ καταρτίσῃ μίαν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία νὰ ἀνεύρῃ τί ἐπῆρα καὶ νὰ ἐξελέγξῃ τὴν περιουσίαν μου. (Νέαι φωναί, θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι). Ὁ κ. Πρωθυπουργός, συνεχίζει, ἐκάλεσε τὸν Τοῦρκον πρέσβυν καὶ διεβίβασε τὰς σκέψεις του εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ ἐντὸς 10 ἡμερῶν συνετελέσθη τὸ ἀνοσιούργημα τῆς συνθήκης. Ἡμεῖς φρονεῖμεν ὅτι δύο ἔτη ἐχρειάζοντο ἀκόμη καὶ ὄχι 100 διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν, διὰ τὰ κτήματα ποῦ ἔχει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Ε.Α.Π. καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν Τουρκικὴν περιουσίαν. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἰδικήν μας ἐν Τουρκίᾳ περιουσίαν ὑπάρχει πλῆρες κτηματολόγιον κατ' ἐπαρχίαν ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἰς ἐλάχιστον χρόνον δύναται νὰ ἐξαχθῇ τὶ περιουσίαν εἶχε ἕκαστος ἀνταλλάξιμος. Κατὰ συνέπειαν ἄνευ πραγματικῆς μελέτης τοῦ ζητήματος ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐξηνέχθη ἡ γνώμη περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐκτιμήσεως. Ἀφ' ἑτέρου ἔχομεν ὁμολογίαν ὅτι τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον θὰ ἦτο εἰς βάρος τῆς Τουρκίας. Καὶ ἐντεῦθεν ἔρχεται ἡ ἀπορία διατί νὰ γίνῃ ὁ συμψηφισμός, νὰ πληρώσωμεν καὶ 440 χιλιάδας λίρας καὶ νὰ χαρίσωμεν καὶ 40 δισεκατομμύρια δραχμῶν, ὅση εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς ἀξίας τῆς ἑλληνικῆς περιουσίας ἀπὸ τῆς Μουσουλμανικῆς.

Ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν οὐδετέρων μερῶν, ἀποροῦμεν πῶς οἱ οὐδέτεροι παρεξέκλιναν τοῦ πνεύματος τῶν καὶ ἔγιναν ὄργανα τῶν δύο Κρατῶν καὶ ἐστραγγάλισαν τὸ δίκαιον

ὁλοκλήρου κόσμου. Ἀποδοκιμάζομεν συνεπῶς τὴν καταπρόδοσιν τῆς ἐντολῆς των ἐκ τῆς συνθήκης τῆς ἀνταλλαγῆς, ἡ δὲ εὐθύνη των εἶναι τόσον μεγαλυτέρα ὅσον εἶχον ὑπ' ὄψει των ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα τοὺς ἔδωκεν ἡ μεγάλη προσφυγικὴ συγκέντρωσις. Θεωροῦμεν κατ' ἀκολουθίαν ἐντελῶς ἄκυρον τὴν καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν δύο Κρατῶν ἔκθεσιν τῶν οὐδετέρων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι εἶναι ἀφάνταστοι αἱ συνέπειαι τῆς μὴ κυρώσεως τῆς συνθήκης. Εἶναι ὅμως ὄντως ἀφάνταστος ἡ ἀντίληψις αὕτη τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀφάνταστον δῶρον διὰ τοὺς τούρκους ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἡ μέσω τοῦ Ἑνὶς βέη σταλεῖσα ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὰς τουρκικὰς ἀντιλήψεις.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τί ἐννοεῖτε;

Μ. Τσιγδέμογλου. Ὅ,τι ἐγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Κάθε ἄλλο εἶπα παρὰ αὐτὰ ποῦ λέγετε, διότι αὐτὰ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὰς ἀνταλλαξίμους περιουσίας.

Μ. Τσιγδέμογλου. Τὸ συμπέρασμα ἦτο ὅτι ἐγλυτώσαμε μόνον 60.000 λίρες ἀπὸ τὴν παρακαταθήκην τῶν 500.000 λιρῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι θὰ ἐξεδιώκοντο οἱ Ἕλληνες τῆς Κων)πόλεως ἂν δὲν ἐγένετο ἡ συμφωνία ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς θὰ ἐξεδιώκαμεν τότε τοὺς Τούρκους τῆς Δυτικῆς Θράκης. Ἂν ἦσαν ἀστοὶ οἱ Κων)πολῖται δὲν ἔχει σημασίαν, διότι 90 ο)ο οἱ πρόσφυγες εἶναι ἀστοί, οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν πρώην ἀγρόται θὰ ἀντικαθίστων τοὺς Τούρκους γεωργοὺς τῆς Θράκης. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνθήκην τῆς ἰσοπλοΐας, ἐδῶ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἀστοχία τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, διαφωνήσαντες διὰ τὴν συνθήκην ἐτόνισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ συνυπογραφοῦν καὶ αἱ ἄλλαι συνθῆκαι, διότι οἱ Τοῦρκοι εἰς κάθε συμφωνίαν θὰ ζητοῦν καὶ ἄλλας πραχωρήσεις καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν ἀνάγκην διὰ τὰς συμφωνίας αὐτὰς θὰ ὑποχωροῦμεν διαρκῶς. Σχετικῶς μὲ τὴν ἔκκλησιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς πρόσφυγας νὰ μὴ ἀκούουν τὸ κήρυγμα περὶ τῆς εἰς ἀκέραιον ἀποζημιώσεως, ἀλλὰ νὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς πρὸ τριῶν μηνῶν εἶπεν σχετικῶς μὲ ταύτην ὅτι μόνον ἂν πληρώνουν οἱ ἀστοὶ καὶ οἱ ἀγρόται πρόσφυγες τὰ χρέη των θὰ διατίθενται τὰ εἰσπραττόμενα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεώς των. Καὶ ἐρωτᾶται: Ἐφ' ὅσον οἱ ἀγρόται πρόσφυγες δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώσουν καὶ διότι εἶναι καὶ πιστωταὶ καὶ ἐφ ὅσον ἐλάχιστα θὰ εἰσπράττωνται εἰς πόσα ἔτη θὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων; Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ δὲν θὰ ἀρκοῦν οὔτε διὰ τὰς ἐπισκευὰς τῶν κτιρίων τῶν συνοικισμῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς εἰς ὁλόκληρον ἀποζημιώσεως οὐδέποτε ἐζητήσαμεν τοιαύτην. Ἡμεῖς ζητοῦμεν κατ' ἀρχὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματός μας τὸ ὁποῖον ἀνεγνώρισεν καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἄλλως τε ὁ προσφυγικὸς κόσμος ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλῃ τὸ δικαίωμά του διὰ παντὸς μέσου. (Φωναί, θόρυβος).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Ἰδοὺ διατὶ ὀρθῶς σᾶς ἀποκαλοῦν προσφυγοκαπήλους. (Χειροκροτήματα ἐξ ὅλης τῆς αἰθούσης).

Πρόεδρος. (Πρὸς τὸν κ. Τσιγδέμογλου). Νὰ ἀνακαλέσητε, τί ἐννοεῖτε διὰ παντὸς μέσου;

Μ. Τσιγδέμογλου. Νὰ ἀνακαλέσω καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς. (Φωναὶ ἐξ ὅλης τῆς αἰθούσης) Κάτω, Κάτω.

Πρόεδρος. (Πρὸς τὸν κ. Τσιγδέμογλου). Σᾶς προσκαλῶ νὰ ἀνακαλέσητε, διότι ὑπενθυμίζετε ἐπανάστασιν τῶν προσφύγων διὰ νὰ ἐπιβάλλουν τὸ δίκαιόν των. Σᾶς ἀνακαλῶ εἰς τὴν τάξιν. Νὰ εἶσθε εἰς τὸ μέλλον προσεκτικώτερος καὶ κοινοβουλευτικώτερος. (Φωναί, θόρυβος, ἀντεκλήσεις μεταξὺ Παπαφλέσα, Μαντᾶ καὶ Γιαμούζη).

Π. Τσαλδάρης. Παρακαλῶ κ. Πρόεδρε νὰ συστηθῇ νὰ μὴ γίνωνται διακοπαί, ἐκτὸς μόνον ἐὰν τὸ ἐπιτρέψητε σεῖς ἢ ὁ ρήτωρ.

Πρόεδρος. Λυτὸ κάμνω. Ὁ κ. Τσιγδέμογλου πρέπει νὰ μεταχειρίζεται φράσεις ὀλιγώτερον προκλητικάς.

Β. Σκουλᾶς. Καὶ τοῦ συνιστῶμεν νὰ μὴ θίγῃ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. (Φωναί, θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

Α. Μπακάλμπασης. Δὲν ὑπάρχει λόγος. Ὁ ρήτωρ δὲν ἐκπροσωπεῖ τὸν προσφυγικὸν κόσμον. (Χειροκροτήματα).

Μ. Τσιγδέμογλου. Δὲν θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Δρος Νάνσεν οὔτε τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς, οὔτε ἀκόμη τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου δηλώσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μ. Δυνάμεων διὰ νὰ ὑπομνήσω ὅτι ἡ προσηρτημένη περὶ εἰρήνης εἰς τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης σύμβασις περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐνιαίαν καὶ ἀναπόσπαστον τῆς γενικῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης καὶ συνεπῶς δὲν δύναται αὐτὴ νὰ ὑποστῇ οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν διὰ μεμονωμένων πράξεων τῶν δύο Κρατῶν, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἄνευ τῆς συμπράξεως καὶ τῶν λοιπῶν κρατῶν, ἅτινα συνυπέγραψαν τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ μονομερὴς συμφωνία ἡ ὁποία ἔρχεται σήμερον πρὸς κύρωσιν ἀποτελεῖ χάρτην ἔγγραφον καὶ ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ, ἀλλ' οὐδὲ κἂν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Ὑποδεικνύω λοιπὸν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διατρέχομεν, νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως καὶ νὰ ἀναγκάσωμεν ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ἐπιδειώξουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων των καθ' ὃν τρόπον κρίνουν συμφερώτερον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ρόλον τῶν ὁποίων ἔπαιξα ἐν προκειμένῳ τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μ. Ε., ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι ἡ ἀνατεθειμένη αὐτοῖς δικαιοδοσία, σαφῶς καθωρισμένη ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, οὐδὲν παρέχει εἰς αὐτὰ δικαιώμα νὰ ἀποφανθοῦν καθ' ὃν τρόπον ἀπεφάνθησαν καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐν προκειμένῳ γνωμάτευσις αὐτῶν οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἀξίαν, θεωρουμένη ὡς μὴ ὑπάρχουσα καὶ ἄκυρος.

Ἐπὶ τούτοις θὰ ἐπεθύμουν νὰ θέσω ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων νομομαθῶν καὶ τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκ μέρους ἡμῶν, τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, ἐπικλήσεως τῶν περὶ μειονοτήτων διεθνῶν διατάξεων, δεδομένου ὅτι καὶ ἡμεῖς, βιοῦντες τέως ἐν Τουρκίᾳ, ἀπετελέσαμεν ἀναμφισβητήτως μειονότητα ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ταύτῃ καὶ συνεπῶς διεπόμεθα ὑπὸ τῶν περὶ μειονοτήτων διεθνῶν διατάξεων. Ἡ παραδοχὴ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας τῆς ὑπάρξεως διαφορᾶς ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐκατέρωθεν ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν ὅτι αἱ περιουσίαι αὗται ἦσαν διαφόρου ἀξίας. Καθ' ἡμᾶς ἡ διαφορὰ αὕτη εἶναι μικροτέρα τῶν 80 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Πῶς λοιπὸν ἔρχεται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ θυσιάζει τόσον κολοσσιαῖον πλοῦτον πρὸς ὄφελος τῶν μέχρι τῆς χθὲς ἐχθρῶν τῆς φυλῆς μας; Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς περιουσίας ταύτης εἶναι ἀνέφικτος, ἀποτελεῖ καθ' ἡμᾶς πρόφασιν ἐν ἁμαρτίαις, θέλουσαν νὰ συγκαλύψῃ τὸ ἔγκλημα τῆς ἁρπαγῆς καὶ δημεύσεως τῶν περιουσιῶν αὐτῶν. Οὐδὲν εὐκολώτερον ἀπὸ τὴν πρόσκτησιν τῶν κτηματολογίων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἑκατέρωθεν ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρων ἱστορικῶν καὶ νομικῶν δεδομένων καὶ πραγματικῶν περιστατικῶν ἡ συνομολόγησις μιᾶς νεωτέρας συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας δὲν δύναται νομίμως οὔτε πόρρωθεν νὰ θίξῃ τὰ ἰδιωτικὰ περιουσιακὰ δίκαια τῶν ἐνδιαφερομένων ὁμάδων, οὐδὲ νὰ ρυθμίσῃ ταῦτα κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ μεταγενεστέρα συμφωνία αὕτη καὶ ὁ νόμος δι' οὗ εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων πρὸς κύρωσιν καθὼς καὶ αἱ σχετικαὶ δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως νομικῶς δὲν δύνανται νὰ καταλύσωσι τὸ ὑπάρκτὸν καὶ γεννημένον δικαίωμα ἡμῶν τοῦ νὰ ζητή-

σωμεν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς τὴν ἀξίαν τῆς ἐγκαταλειφθείσης παρ' ἡμῶν περιουσίας παρὰ τῶν συνυπευθύνων καὶ ἀλληλεγγύων δύο κρατῶν, παρὰ μὲν τῆς Τουρκίας καθόσον αὕτη ἐγένετο ἀδικαιολογήτως πλουσιωτέρα, παρὰ δὲ τῆς Ἑλλάδος ὡς συναυτουργοῦ τοῦ τελεσθέντος ἀδικήματος τῆς ἁρπαγῆς.

Ἄλλως τε καὶ ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως τὰ δικαιώματα ἡμῶν τῶν προσφύγων εἶναι κατωχυρωμένα διὰ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1925 ἓνθα ἀναφέρεται ὅτι χορηγεῖται προκαταβολὴ ἔναντι καὶ μέχρις ἀποπληρωμῆς τῆς ἀξίας τῆς παρ' ἡμῶν ἐγκαταλειφθείσης ἐν Τουρκίᾳ περιουσίας.

Εἰς ἐπίρρωσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του αὐτοῦ ἐπικαλεῖται σχετικὰς ἀγορεύσεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ἐν οἷς τοῦ κ. νῦν ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀναγνωρίσαντος τὴν ὕπαρξιν ἠθικῆς καὶ νομικῆς εὐθύνης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, τοῦ νῦν ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν, δηλώσαντος ὅτι ἀποτελεῖ συμβατικὴν ἀπέναντι τῶν προσφύγων ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους ἡ ἀποζημίωσις αὐτῶν, καὶ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, ὑποστηρίξαντος προσφάτως μόλις ὅτι τὸ Κράτος ἔχει ἠθικὴν ὑποχρέωσιν πρὸς ἀποζημίωσιν τούτων.

Γ. Καφαντάρης. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶπον τοιοῦτόν τι διότι τὸ Κράτος εἰς οὐδεμίαν μετὰ τῶν προσφύγων σύμβασιν προῆλθεν.

Α. Παπανασταστίου. Ἐγὼ ὑπεστήριξα ὅτι ἡ ἠθικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους, ἠθικὴ ὅμως, συνίσταται εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς εἰσπράξεως ἀπὸ τὴν Τουρκίαν τῶν ὑφισταμένων τυχὸν δικαιωμάτων.

Ὁ κ. **Μ. Τσιγδεμόγλου** συνεχίζων ἐπικαλεῖται τηλεγραφήματα προσφυγικῶν ὀργανώσεων ἀποδοκιμαζουσῶν ἐν συλλαλητηρίοις τὴν ὑπὸ κύρωσιν συμφωνίαν. Ἰδίᾳ δὲ ἀναφέρεται εἰς τηλεγράφημα τῶν προσφύγων Καβάλλας, τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας τοῦ πρώτου, ὡς λέγει, πρόσφυγος συμβούλου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ τηλεγραφήματι ἐκδηλοῦται ἐντόνως ἡ ἀποδοκιμασία τῶν συμμετασχόντων τοῦ ἐκεῖ συγκροτηθέντος συλλαλητηρίου ἐναντίον τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμφωνίας.

Α. Παπαδᾶτος (Ὑφυπουργὸς). Ἐπειδὴ ὁ ῥήτωρ ἀναφέρει καὶ τὸ συλλατήριον τῆς Καβάλλας εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ γνωρίσω πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι ἐξευτελιστικώτερον συλλαλητήριον ἢ μᾶλλον ἀπόπειρα συλλαλητηρίου δὲν ἔχει ποτὲ ξαναγίνει. (Θόρυβος).

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιχειρεῖ νὰ ὁμιλήσῃ δὲν ἀκούεται ὅμως λόγῳ τοῦ θορύβου καὶ τῶν ἀποδοκιμασιῶν πρὸς τὸν ῥήτορα.

Ὁ κ. βουλευτὴς συνεχίζων καταφέρεται κατὰ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας. Νέος θόρυβος καὶ ἀποδοκιμασίας πρὸς τὸν ῥήτορα.

Ε. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Παρακαλῶ τὸν κ. Μαρῆν καὶ τὸν κ. Παπαδᾶτον νὰ μὴ διακόπτουν τὸν ῥήτορα διότι ὁ ἀνὴρ δὲν αἰσθάνεται. (Ὁ Θόρυβος ἐξακολουθεῖ, κωδωνοκρουσίαι).

Μ. Τσιγδεμόγλου. Δὲν πρόκειται, κ. βουλευταί, ν' ἀπασχολήσω ἐπὶ πλέον ὑμᾶς. Καταλήγων καταγγέλλω τὴν Κυβέρνησιν ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅτι διὰ τῆς ἐπιμονῆς της πρὸς κύρωσιν τῆς συμφωνίας ταύτης διαιρεῖ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τρία διαμαχόμενα στρατόπεδα, ὅτι καταχρᾶται τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας κατ' Αὔγουστον τοῦ 1928, ὅτι ζημιοῖ τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον πρὸς ὄφελος τῶν Τούρκων μὲ ποσὸν ἴσον πρὸς ὁλόκληρον τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος, καί, καθιστῶν προσωπικῶς ὑπεύθυνον τὸν Πρωθυπουργὸν διὰ τὰς καταστρεπτικὰς συνεπείας τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ διὰ τὴν χώραν ὁ ἀρξάμενος ἀγὼν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὸ 1/4 τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, δηλῶ ὅτι μόνον διπλῆ Συντακτικὴ Βουλὴ δύναται ν' ἀποφανθῇ ἐγκύρως περὶ τόσον σοβαροῦ καὶ κολοσσιαίας σημασίας ζητήματος, ὅτι θεωρῶ ὡς χάρτην ἄγραφον καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ἄκυρον καὶ ὡς μηδέποτε γενομένην τὴν συμφωνίαν ταύτην, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν συγκεντρώνει πλέον τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ συνεπῶς εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ ἐκ νέου τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτοῦ.

(Τὸ τέλος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. βουλευτοῦ ἀκολουθοῦν διαμαρτυρίαι. Ἐγείρεται θόρυβος. Ὁ κ. **Ι. Γιαμούζης** ζητεῖ ν' ἀπαντήσῃ. Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀκούεται λέγων πρὸς τὸν κατελθόντα τοῦ βήματος ὅτι ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ἐκθέσῃ ἐκ νέου κάλπην. Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀρνεῖται νὰ δώσῃ τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Γιαμούζην, ὡς μὴ ἐγγεγραμμένον κατὰ σειρὰν Ὁ κ. Γιαμούζης ἐπιμένει νὰ ὁμιλήσῃ).

Φωναί. Ἀρίσατε ν' ἀπαντήσῃ πρόσωπο.

(Ὁ θόρυβος ἐξακολουθεῖ. Ἀποκατασταθείσης τῆς ἡσυχίας δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Α. Ἰασονίδην).

Δ. Ἰασονίδης. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου, κ. βουλευταί, ἐλευκάνθησαν εἰς ἐθνικοὺς ἀγῶνας. Δὲν στεροῦμαι ἐξ ἄλλου ἐκλογικῆς ὑποστάσεως. Ὅσα ἐπομένως θὰ εἴπω ἂς μὴ ἀποδοθῶσιν εἰς ἀπόρροιαν ἀδυναμίας ἢ εἰς κάψιν ἐκ πιέσεως τοῦ κόμματος, εἰς ὃ ἔχω τὴν τιμὴν ν' ἀνήκω. Ἠθελον ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς λόγων θὰ φθάσῃ μέχρι τῶν περάτων τῆς Ἑλλάδος διότι ἡ συζητουμένη ὑπόθεσις εἶναι κολοσσιαίας σημασίας καὶ ὁ λαὸς ἔχει ἐντεῦθεν τὸ οὖς καὶ ἀναμένει νὰ ἀκούσῃ τὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἀνάπτυξιν τῆς γνώμης τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

Παρ' ὅλην, κύριοι, τὴν αἰσθητὴν πίεσιν μιᾶς συμπαγοῦς δημοσίας γνώμης οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς ὀφείλουν νὰ διακηρύξουν ὅτι τὸ ἐκλογικὸν συμφέρον καὶ τὰ ἐγκόσμια πράγματα πρέπει νὰ ὑποχωρήσουν πρὸ τῆς ποιότητος τοῦ συζητουμένου θέματος. Εἰς **τὴν** Μεγάλην Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Ἀγκύρας ὁ τέως συμπατριώτης μου βουλευτὴς Ἀμισσοῦ Νουρῆ βὲης ἐπετέθη λύρος κατὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ κατηγόρησεν αὐτὴν ὅτι ἀντὶ πινακίου φακῆς παρέδωκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν ὕψιστα συμφέροντα τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους. Δὲν θὰ τὸν ἀκολουθήσω εἰς τὴν τακτικὴν του αὐτήν. Ἴσως αὐτός, γνωρίζων με καλῶς, δὲν θὰ πιστεύσῃ εἰς τὰ ὅσα του, ὅταν πληροφορηθῇ ὅ,τι θὰ εἴπω ἀπὸ τοῦ βήματος. Δὲν θὰ πιστεύσῃ ὅτι ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀνεγνώρισα τὴν ἀνάγκην ἵτις ἐπέβαλεν τὴν συμφωνίαν αὐτήν, καὶ ὅτι κατερχόμενος αὐτοῦ θὰ δηλώσω ὅτι θὰ ὑπερψηφίσω τῆς κυρώσεως τῆς συμφωνίας. Καὶ ὅμως ἡδυσώπητος ἀνάγκη τῶν πραγμάτων μὲ ὑποχρεώνει νὰ τηρήσω τὴν στάσιν αὐτήν.

Ὁ μέγας πολιτικός, κύριοι βουλευταί, Τάκε Ἰωνέσκο εἶπεν ἄλλοτε περὶ τῶν πολιτευομένων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ὅτι ὀφείλουν οὗτοι νὰ προβάλλουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ παραθύρου τοῦ βαγονίου των διὰ ν' ἀντιληφθοῦν τὰ ἔξω θι αὐτῶν συμβαίνοντα. Ἡ Γαλλία σήμερον, ἡ Γερμανία καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία κατατρύχονται ὑπὸ δεινῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων. Μακαρίζουν τὴν Ἑλλάδα διότι ἔχει αὕτη τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν, τὴν Κυβερνητικὴν εὐστάθειαν. Καὶ γνωρίζομεν ὅλοι ποίαν ὑποστήριξιν πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν αὐτῶν παρέχει ἡ ἀντιπολίτευσις των διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀντιμετώπισις τῆς οἰκονομικῆς ἀκαταστασίας, τῶν μυρίων ζωτικῶν προβλημάτων πού ὑφίστανται τὰ κράτη αὐτά. Πῶς λοιπὸν ἡμεῖς δὲν θὰ προβάλλωμεν τὴν κεφαλήν μας ἀπὸ τὸ βαγόνι, ἀπὸ τῶν ὀρέων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὰ ἔξω συμβαίνοντα.

Ἡ συμφωνία τῆς Ἀγκύρας ἀποτελεῖ, Κύριοι, ἀνάγκην καὶ ἐφόσον ἐγκαινιάζομεν φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῆς γείτονος ἐπικρατείας, ἂς εἴπωμεν μερικὰς ἀληθείας χωρὶς νὰ διατρέχωμεν κίνδυνον παρεξηγήσεως, ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ὁμολογοῦν τὰς ἀληθείας αὐτάς. Καὶ ὀφείλομεν ἐν πρώτοις νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἔκκλησις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει 120 χιλιάδων Ἑλληνικῶν ψυχῶν, ἵνα ἐ

ὀνόματι τῶν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας σφυρηλατηθέντων κοινῶν δεσμῶν ὑποστῶμεν καὶ ἡμεῖς, οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ πατρίδι εὐτυχήσαντες νὰ ζῶμεν, θυσίας τινὰς ἵνα καταστήσωμεν δυνατὴν τὴν ζωὴν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τούτων, ἵνα βελτιώσωμεν τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας οὗτοι βιοῦν, ἡ ἔκκλησις, λέγω, αὕτη τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν δὲν δύναται νὰ μᾶς ἀφίσῃ ἀσυγκινήτους καὶ νὰ μᾶς ἀποτρέψῃ ἀπὸ τοῦ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι συμφέροντα ἐγκόσμια οὐδεμίαν σημασίαν δύνανται νὰ ἔχουν ἀπέναντι ὑψίστων ἐθνικῶν καὶ ἠθικῶν ὑποχρεώσεων ἡμῶν. (Χειροκροτήματα). Καὶ ἔτι περαιτέρω. Διασφαλίζοντες διὰ τῆς συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας τὴν τουρτεῦθεν πλήρη ἐπαφὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς ὁλόκληρον τὸ πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, αἴροντες πᾶσαν ὑπόνοιαν ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δὲν ἀποτελοῦν πράξεις ὡς αἱ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, παρέχοντες τέλος εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκην πρὸς περαιτέρω ἀπερίσπαστον προσήλωσίν του εἰς τὸν ὕψιστον προορισμὸν τὸν ὁποῖον ἔχει, ἐπιτυγχάνοντες πάντα ταῦτα, νομίζετε ὅτι δὲν ἀξίζει νὰ ζήσῃ τις ἐν Ἑλλάδι βίον ἐλεύθερον καὶ νὰ κυρώσῃ τὴν συμφωνίαν αὐτήν;

Ἀναφέρεται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ λαβόντα χώραν ἐν Γερμανίᾳ κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος πρὸς κύρωσιν τοῦ σχεδίου Γιούγκ, ἐξαίρει τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐκ μέρους τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ φιλοπατρίαν, παραλληλίζει τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸς τὴν παρ' ἡμῖν ἐμφανιζομένην, καθ' ἣν ὕψιστα ἐθνικὰ συμφέροντα ἐπιβάλλουν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀπερίσπαστος ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς ἀπασχολήσεως ἐπιδοθῇ συντόνως εἰς τὴν προώθησιν τοῦ Ἔθνους πρὸς οἰκονομικὴν περισυλλογήν, καὶ μετὰ ταῦτα παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ φανῇ ἐπιεικὴς πρὸς τὴν ὑπὸ τὸ κράτος πρασκαίρου παραφορᾶς ἐκδηλωθεῖσαν γνώμην περὶ προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν Κ. Τ. Ε. Πέραν τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, τονίζει, ζήτημα Ἑλληνικὸν δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον συζητήσεως μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ τρίτων. (Χειροκροτήματα.)

Ἐκφράζει μετὰ ταῦτα τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις της ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως, θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ τῆς λέξεως ἐννοίᾳ, καὶ ἐν γένει θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπιδεικνύουσα τὴν μέχρι σήμερον ἐπιδειχθεῖσαν στοργήν της ἀπέναντι τῶν προσφύγων. Καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς ὁλόκληρον τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας, ὅπως διὰ κοινῆς προσπαθείας προωθηθῇ τὸ ἔργον τῆς ἀντιλήψεως τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τοὺς ὁποίους αἱ τελευταῖαι θεομηνίαι ἔρριψαν κατὰ γῆς, καὶ συνέτριψαν κυριολεκτικῶς. Ὅλοι πρέπει, λέγει, νὰ συσπειρωθοῦν περὶ τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ εὕρουν τὸν κατάλληλον τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ κατατρύχουσα σήμερον τὴν χώραν οἰκονομικὴ κρίσις.

Θὰ ἤμην καὶ ἐγὼ εἰς θέσιν ν' ἀναγνώσω ὄχι ψηφίσματα αὐτοσχεδίων συλλαλητηρίων, ἀλλ' ἀποφάσεις προέδρων ἑκατοντάδων συνεταιρισμῶν ἐκδηλούντων τὴν πίστιν των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι μόνον μία Κυβερνητικὴ εὐστάθεια δύναται ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικῶς τὴν κατάστασιν. Δὲν πράττω ὅμως αὐτό, διότι ὕπαρξις Κυβερνητικῆς εὐσταθείας εἶνε ἀνάγκη παθολογουμένη.

Ποιοῦμαι τέλος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἔκκλησιν ὅπως ἐν τῇ προσεχῶς συναφθησομένῃ συνθήκῃ περὶ ἐγκαταστάσεως, ληφθῇ πρόνοια ὄχι νὰ ἐπιτραπῇ ἡ παλιννόστησις ἡμῶν πρὸς τὰς τέως πατρίδας μας. Δὲν τολμῶμεν νὰ διανοηθῶμεν τοιοῦτόν τι. Ὁσαιδήποτε ἐγγυήσεις καὶ ἂν μᾶς δοθῶσι, εἰς τὸν κύβον ἐὰν μᾶς ἀποδοθῶσιν αἱ περιουσίαι μας, δὲν θὰ διαπράξωμεν ποτὲ τὴν προδοσίαν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, ν' ἀραιώσωμεν τὰς τάξεις τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ, διὰ νὰ πυκνώσωμεν τὰς φάλαγγας τῶν ἐργατῶν τῆς Τουρκίας. Ποιοῦμαι μόνον τὴν ἔκκλησιν ὅπως ληφθῇ πρόνοια ὥστε κατ' ἔτος ὡρισμένος ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι εὑρισκομένων προσφύγων, αἱ μητέρες, τὰ ὀρφανά, καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν εἰς τὴν ξένην γῆν ἀποθανόντων, ἐπιτραπῇ ὡς προσκυνηταὶ νὰ ἐπισκέπτονται τὴν γενέθλιον γῆν, τοὺς τάφους τῶν πατέρων καὶ μαρτύρων συγγενῶν των (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Μετ' ὀλίγα δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. **Α. Μπακάλμπασην** ὅστις λέγει ὅτι ἐθεώρησαν ἐπιβεβλημένον 4 πρόσφυγες βουλευταί, ἀνεξαρτήτως τῶν δηλώσεων τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Κομμάτων εἰς ἃ ἀνήκουν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀκόλουθον ἔγγραφον δήλωσιν, τὴν ὁποίαν καὶ ἀναγινώσκει ἔχουσαν οὕτω :

«Αἱ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς εὑρισκόμεναι Ἑλληνοτουρκικαὶ Συμφωνίαι ἀποτελοῦν τὴν ἐπισφράγισιν τῆς τραγικῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς. Οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἱερωτέρα στιγμὴ ἐνεφανίσθη εἰς τὰ χρονικὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἱερότητα ταύτης ἐκτιμῶντες δεόντως καὶ ἡμεῖς, τὰ ἀνεύθυνα θύματα τῆς συγχρόνου Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας θὰ προσπαθήσωμεν νὰ κρατήσωμεν τὴν ἐπ' αὐτῶν συζήτησιν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἱστορικῆς της στιγμῆς. Μεγάλα πολιτικὰ καὶ διπλωματικὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα ἐπέδρασαν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου, ὡδήγησαν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1923 τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν εἰς τὴν ὑπογραφῆς Διεθνοῦς συμβάσεως, θεσμοθετούσης βάρβαρον ἀρχὴν τὴν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν. Ταύτην οἱ θιγόμενοι πληθυσμοί, ὡς ἀντικειμένην εἰς πάντα ἠθικὸν νόμον καὶ πλήττουσαν αὐτοὺς εἰς τὰ καίρια ἀπέκρουον μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις. Ἡ ἐν Λωζάνῃ Συνδιάσκεψις τῆς Εἰρήνης ἀπέβλεπε κυρίως εἰς ρύθμισιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς ῥήξεως καὶ εἰς διατύπωσιν τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως Ἀνταλλαγῆς, ἥτις καὶ ἀπετέλεσεν ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς Συνθήκης τῆς Εἰρήνης. Δι' αὐτῆς διελύοντο δύο κοινωνίαι ἡ Τουρκικὴ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐν Τουρκίᾳ. Ἐπεβάλλετο ἡ ἀναγκαστικὴ ἀνταλλαγὴ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν, ἡ ἀμοιβαία αὐτῶν ἀποζημίωσις διὰ τῶν περιουσιῶν τὰς ὁποίας ἐγκατέλειψαν οὗτοι εἰς τὰς δύο χώρας, καὶ ὡρίζετο ὅπως μετὰ τὴν τελικὴν ἐκκαθάρισιν ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ καταβληθῇ παρὰ τοῦ Κράτους ἐκείνου, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐξακριβωθῇ ὅτι ἐγκατελείφθησαν πλείονες περιουσίαι. Δὲν νομίζομεν πρόσφορον νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς περὶ ἀνταλλαγῆς συμβάσεως καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1924 μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὑπὸ τὴν κρίσιν ἡμῶν εὑρισκομένης Συμφωνίας. Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἄλλως τε ταύτην προέβη ἤδη καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ ἁρμοδία Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπή. Τὸ μόνον σημεῖον τὸ ὁποῖον ὑποχρεούμεθα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, νὰ τονίσωμεν εἶναι ὅτι ἐνῷ ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς Συμβάσεως τὰ δύο ἐνδιαφερόμενα Κράτη προέβαινον εἰς ἑρμηνείαν καὶ μόνον Συμβάσεως, ἡ κατὰ τὸ 1925 ἐπιτευχθεῖσα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας Συμφωνία ἦλθε νὰ ἀνατρέψῃ θεμελιώδεις αὐτῆς διατάξεις καὶ νὰ κυρώσῃ τὴν ὅλως ἐσφαλμένην ἀντίληψιν, ὅτι ἡ Σύμβασις, Ἀνταλλαγῆς ἐνδιέφερε μόνον τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ ὄχι τὰ συνυπογράψαντα τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάνης Κράτη. Ἡ μοιραία αὕτη Συμφωνία, ἡ ὁποία ἐν συγκρίσει πρὸς ὅσας ἐπηκολούθησαν αὐτήν, ἐθεωρήθη ὑπὸ τινων ὡς ἐξυπηρετικωτέρα τῶν Ἑλληνικῶν ἀπόψεων, εἶναι ἐν τούτοις ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐξουθενώσεως τῆς Συμβάσεως Ἀνταλλαγῆς, ὡδήγησε δὲ μοιραίως εἰς τὴν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν πρωτίθεται νὰ τερματίσῃ ὁριστικῶς ἡ σημερινὴ Συμφωνία. Ἐξ αὐτῆς διδασκόμεθα, ὅτι ὅταν ἀποτολμᾷ τις νὰ θίξῃ οὐσιώδεις ὅρους Διεθνοῦς τινος πράξεως, ὀφείλει νὰ ἀναμείνῃ σὺν τῷ χρόνῳ τῆς ὅλης Συμφωνίας τὴν τελικὴν ἐκμηδένισιν. Ἡ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς Συμφωνία ἐδράζεται ὡς γνωστόν, ἐπὶ γνωματεύσεως τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ γνωμάτευσις ὅμως αὕτη, ὑποστηρίζουσα τὸ ἀνέφικτον τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν,

ὄχι μόνον ἀντιτίθεται πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς Συμβάσεως 'Ανταλλαγῆς, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ πρωτοφανῆ κόλαφον κατὰ τῆς συνδιασκέψεως τῆς Λωζάνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται καὶ ἡ Σύμβασις τῆς 'Ανταλλαγῆς. Ταύτην ἔρχονται σήμερον οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἐκτέλεσίν της μετὰ ἀπραξίαν ἑπταετῆ νὰ κηρύξουν ἀνεφάρμοστον. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν ἡ γνωμάτευσις αὕτη εἶναι ἀσφαλῶς ἀβάσιμος, διότι δὲν εἶναι νοητὸν νὰ ὑποστηριχθῇ παρ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἑπτὰ συνεχῆ ἔτη ἀφῆκαν ἀνεκτέλεστον τὸ κύριον ἔργον τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς, ἤτοι τῶν περιουσιῶν τὴν ἐκτίμησιν, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς κατ' ἄτομον ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας δὲν εἶναι ἐφικτή, ὅτι ὁμαδικὴ ἐκτίμησις ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν Σύμβασιν τῆς 'Ανταλλαγῆς καὶ ὅτι δέον νὰ καταργηθῇ τὸ ὅλον οἰκονομικὸν σύστημα, τὸ καθιερωθὲν ἐν Λωζάνῃ καὶ τέλος νὰ ἐγκαταλειφθῇ καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα τῆς ἐκτιμήσεως. Οἱ ταῦτα ἰσχυριζόμενοι φαίνεται ὅτι ἀγνοοῦν τὰ ἐν Εὐρώπῃ συντελεσθέντα καὶ ἰδίᾳ εἰς Γερμανίαν, Σουηδίαν καὶ Φιλανδίαν, ὅπου δι' εἰδικῶν συνεργείων ἐπετύχθη ἡ ἀθρόα τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν ἐκτίμησις καὶ κατέστη δυνατή, μὲ μεγίστην προσέγγισιν, ἡ ἐξασφάλισις τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν παθόντων. Δὲν θέλομεν ἐπιμείνει ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῆς Συμβάσεως πρὸς ἐκμηδένισιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ, ὅτι βάσει ταύτης ἡ ὁμαδικὴ ἐκτίμησις ἀποκλείεται διότι εἶναι τοῖς πάσι γνωστόν, ὅτι ἡ ἐπὶ μέρους ἐκτίμησις ἀποτελεῖ ἐν τῇ Συμβάσει ἔνδειξιν καὶ οὐχὶ ἐπιβεβλημένην διάταξιν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. Ὁ νομοθέτης τῆς Λωζάνης ἐκπεφρασμένην θέλησιν εἶχεν, τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιῶν. Προκειμένου περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἡ ἐκτίμησις δύναται νὰ γίνῃ, ἡ αὐτοβουλία τῶν συμβαλλομένων καὶ τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς ἠδύνατο ἀπολύτως νὰ δράσῃ. Ἑπομένως ἡ ὅλη γνωμάτευσις τῶν οὐδετέρων δὲν ὤφειλεν νὰ ἀποτελέσῃ βάσιν τῶν Συμφωνιῶν, ἀλλὰ ἀπόδειξιν ἀρνησιδικίας ἐφ' ἧς ὤφειλε νὰ ἀποφανθῇ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν, ὅπερ καὶ διορίζει τὰ τρία οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς 'Επιτροπῆς. Συνέχεια τῆς ἀποδοχῆς τῆς γνωματεύσεως ταύτης τῶν οὐδετέρων εἶναι, ὅτι ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς ἀποσβέννυται. Ἑπομένως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀντιταχθῶμεν πάσῃ δυνάμει κατὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς Συμφωνίας, τὴν ὁποίαν ἡ προεκτεθεῖσα γνωμοδότησις καθιστᾷ ἐπιζημίαν εἰς τὴν 'Ελλάδα, ἐφ' ὅσον εὐνοεῖ καταπληκτικῶς τὴν Τουρκίαν, θίγει τὰ 'Ελληνικὰ συμφέροντα, ἐπισφραγίζει δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀνταλλαγῆς λήξασαν ὅλως ἰδιαιτέρως ἡμᾶς ἀνήκουστον συμφοράν. 'Αλλ' ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς τῆς ἀδυναμίας ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως 'Ανταλλαγῆς, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἀμφισβητοῦμεν, προεβλήθη καὶ ἄλλος λόγος σπουδαῖος, ὁ ὁποῖος ὥθησεν αὐτὴν εἰς τὴν σύναψιν τῆς Συμφωνίας, καὶ οὗτος εἶναι ἡ γενικωτέρα καὶ ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐκκαθαρίσεως ὅλων τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας διαφορῶν, πρὸς σύναψιν στενῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν, παγίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ εὐόδωσιν τῶν προσπαθειῶν πρὸς προσέγγισιν καὶ συνεργασίαν τῶν ἐν αὐτῇ βιούντων λαῶν. 'Εφ' ὅσον τοιοῦτον ζήτημα τίθεται, ἡ θέσις ἡμῶν εἶναι εὐνόητον πόσον καθίσταται λεπτὴ καὶ δύσκολος. Χάριν τῆς ἀπελευθερώσεως ἡμῶν ἡ Ἑλλὰς ἀπεδύθη εἰς ἕνα πόλεμον ὑπερπόντιον, ὁ ὁποῖος ἀπέληξεν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ εἰς δεινὴν ἡμῶν καταστροφήν. Τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ὁ πόλεμος ἐγέννησεν εἰς ἡμᾶς, τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ὑπέστημεν καὶ ἡ πεῖρα τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀποκτήσει, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συντελέσουν ὥστε νὰ προσβλέψωμεν μὲ συμπάθειαν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν νέαν συμφωνίαν. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ παραβλέψωμεν, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ 'Ελληνισμοῦ εἰς τὴν 'Ανατολὴν ὑπῆρξε πάντοτε πολιτικὴ ἐξαπλώσεως τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπιστική. Καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν ἐνεπνέετο καὶ ἡ δρᾶσις ἡμῶν, ὅταν εὑρισκόμεθα ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐλευθέρου Κράτους. Διά τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποκρούσωμεν μίαν πολιτικὴν συνδιαλλαγῆς καὶ παγιώσεως τῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν πεποίθησιν τῶν διειθυνόντων τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, εἶναι δυνατὸν μόνον νὰ ἐξυπηρετηθῇ, μὲ τὴν ὑπὸ συζήτησιν Σύμβασιν. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἡμεῖς διαταγμοὺς περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος αὐτῆς, ἀφοῦ κατὰ τοὺς ὑπευθύνους Κυβερνήτας πρόκειται νὰ ὠφελήσῃ τὸ 'Ελληνικὸν σύνολον καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς ρηθέντας ἀνθρωπιστικοὺς σκοπούς. Διὰ τοῦτο, ἀφίνοντες ὅλην τὴν εὐθύνην τῆς Συμβάσεως αὐτῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, δηλοῦμεν ὅτι θὰ ψηφίσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν Σύμβασιν. Ἀλλά, ἐκτὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος, ἐξητάσθησαν καὶ εἰς τὴν συνταγματικὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς αἱ ἐξωτερικαὶ συνέπειαι τῆς ματαιώσεως τῆς Συμβάσεως τῆς 'Ανταλλαγῆς. Ἔκαμε δὲ περὶ αὐτῶν μακρὸν λόγον καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς Συμβάσεως. Θὰ ἐπεθυμοῦμεν τὸ ζήτημα τοῦτο ν' ἀφεθῇ νὰ ἐξετασθῇ βραδύτερον, ἐν ψυχραιμίᾳ ἀπολύτῳ καὶ μετ' ἐπισταμένην μελέτην ὅλων τῶν ἀπόψεων αὐτοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς θὰ περιορισθῶμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ὀλίγας καὶ μόνον παρατηρήσεις. Ὅπως ἐτονίσαμεν, ἡ Σύμβασις 'Ανταλλαγῆς δὲν ἦτο Σύμβασις μόνον μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Τουρκίας, ἀλλὰ μεταξὺ καὶ τῶν ἄλλων συνυπογραφάντων τὴν Σύμβασιν Κρατῶν. Ἐγέννησε δὲ δικαιώματα σαφῆ ὑπὲρ τῶν ἀνταλλαγέντων πληθυσμῶν. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, πῶς εἶναι δυνατὸν νομικῶς νὰ ὑποστηριχθῇ, ὅτι εἶναι δυνατὸν ἡ μεταβολὴ τῆς Συμβάσεως 'Ανταλλαγῆς μόνον ὑπὸ δύο ἐκ τῶν συμβληθέντων Κρατῶν, δηλαδὴ τῆς 'Ελλάδος καὶ Τουρκίας, καὶ μάλιστα ἐπὶ ζημίᾳ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνταλλαγέντων πληθυσμῶν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ τίκτωνται νομικαὶ ὑποχρεώσεις, ἀνάλογοι τῆς ἐνδεχομένης ζημίας εἰς τὰ κεκτημένα δικαιώματα αὐτῶν; Ἡ καθαρῶς νομικὴ αὕτη σκέψις γεννᾷ εἰς ἡμᾶς ἀμφιβολίας περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπῆς. Τὸ Κράτος, διὰ νέας Συμφωνίας μετὰ τοῦ ἑτέρου Κράτους, καταργεῖ κεκτημένα δικαιώματα πολιτῶν αὐτοῦ δικαιώματα, ἅτινα ἀνεγνώρισε καὶ κατωχύρωσε προηγουμένη μεταξὺ αὐτῶν διεθνὴς Σύμβασις σημασίας γενικωτέρας ἀπὸ τὴν νῦν συναπτομένην. Ὥστε πρόκειται περὶ διπλωματικῆς ἐνεργείας στερητικῆς κεκτημένου δικαιώματος τοῦ ἰδιώτου, καθιερωθέντος διὰ διεθνοῦς πράξεως. Ἐνταῦθα δὲ ἀνακύπτει καὶ ἐπικρατεῖ ἡ δύναμις τοῦ γνωστοῦ ἔν τε τῷ Διεθνεῖ καὶ Δημοσίῳ Δικαίῳ κανόνος, τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὰ κεκτημένα δικαιώματα καὶ διὰ τὰ διεθνοῦς πράξεως πανηγυρικῶς καθιερωθέντα. Ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ σταθῶμεν εἰς τὴν καθαρῶς νομικὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, ἡ ὁποία νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἡ πλέον ἁρμόζουσα. 'Αλλ' ἐκτὸς τῆς ἀπὸ περιορισμένης καὶ αὐστηρᾶς νομικῆς ὄψεως ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος, ὑπάρχει καὶ ἄλλη εὐρυτέρα ἠθικὴ ὄψις, ἔχουσα ἐπίσης νομικὴν ἀξίαν καὶ βάσιν. Καὶ εἶναι αὕτη ἡ τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν, κατὰ τὰς συγχρόνους περὶ Δικαίου ἀντιλήψεις, ἔχει τὸ Κράτος, διὰ τὰς ζημίας, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν εἰς ὡρισμένα μέλη τοῦ Κοινωνικοῦ Σώματος, χάριν τῆς σωτηρίας, τῆς εὐημερίας, ἢ ἁπλῶς τοῦ καλοῦ τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν. Ποῖαι εἶναι αἱ συνέπειαι τῶν συγχρόνων αὐτῶν περὶ δικαίου ἀντιλήψεων εἶναι σαφεῖς. Τὸ Κράτος τὸ 'Ελληνικὸν εἰς ἄλλας περιπτώσεις προθύμως ἐβάρυνε τὸ σύνολον πρὸς προστασίαν καὶ χάριν τοῦ συνόλου παθόντων. Καὶ ἐπὶ τῆς προσφυγικῆς ὑποθέσεως, πρὶν ἀσφαλίσῃ τὴν καταβολὴν τῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ὀφειλομένων, δὲν ἐδίστασεν νὰ προβῇ εἰς νέας θυσίας πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου.

Αἱ θυσίαι αὗται ἐβάρυναν καὶ βαρύνουν τὴν ὁλότητα τῶν 'Ελλήνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται σήμερον καὶ οἱ πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι συνεισέφεραν καὶ συνεισφέρουν ἐπίσης τὰς σημαντικὰς αὐτῶν ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις πρὸς στερέωσιν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ 'Ελληνικοῦ συνόλου. Διὰ τοῦτο ἡ εὐγνωμοσύνη των εἶναι βαθεῖα διὰ τὴν θερμὴν καὶ μητοικὴν

Ἑλληνικὴν ἀγκάλην ἡ ὁποία τοὺς ἐδέχθη καὶ τοὺς ἐθέρμανε. Καὶ ἂν σήμερον ἐξετάζωμεν τὸ ζήτημα τῆς νομικῆς ἢ καὶ τῆς ἠθικῆς μόνον βάσεως τῶν περιουσιακῶν ἀξιώσεων, δὲν τὸ πράττομεν ὅπως ἀσφαλίσωμεν μείζονα ἢ οἱ ἄλλοι πλουτισμὸν καὶ εὐημερίαν, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποκτήσῃ ὁ πρυσφυγικὸς κόσμος τὴν οἰκονομικὴν ἐκείνην βάσιν, ἡ ὁποία εἶναι εἰς αὐτὸν ἀπαραίτητος διὰ νὰ στηριχθῇ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὰς ψυχικὰς ἀρετάς, καὶ χάριν ἑαυτοῦ καὶ χάριν τοῦ συνόλου. Εἰς αὐτὰς τὰς ὀλίγας παρατηρήσεις ἐθεωρήσαμεν ἀπαραίτητον νὰ προβῶμεν, ἀφοῦ ἐτέθη τὸ ζήτημα, καὶ ἐν τέλει νὰ τονίσωμεν ὅτι ἀποκρούομεν καὶ θεωροῦμεν ἐγκληματικὸν οἱονδήποτε χειρισμὸν τοῦ ζητήματος, τείνοντα νὰ δημιουργήσῃ χάσμα μεταξὺ προσφύγων καὶ γηγενῶν, καὶ οἱανδήποτε δημαγωγικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς δυστυχίας τῶν προσφύγων. Τὰ ζητήματά του ὁ προσφυγικὸς κόσμος τὰ ἐμπιστεύεται οὐχὶ εἰς νομικὰς διατάξεις καὶ ἑρμηνείας, ἀλλὰ εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰ ἐγνωσμένα αἰσθήματα ἀλληλεγγύης τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ.

Οἱ ὑπογράφοντες τὴν δήλωσιν βουλευταὶ εἶναι οἱ κ. κ. ***Α. Μπακάλμπασης Ι. Ἀποστόλου, Δ. Εὐθυμιάδης*** καὶ ***Γ. Τηλικίδης.***

Ὁ κ. ***Φ. Μανουηλίδης*** λέγει, ὅτι θὰ ἀπορύγῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως διότι θεωρεῖ τοῦτο περιττὸν μετὰ τὴν ἐμπεριστατωμένην ἀγόρευσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, φρονεῖ ὅμως ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκουσθῇ καὶ μία φωνὴ ἐνὸς παλαιοῦ ἀγωνιστοῦ τῆς προσφυγικῆς ἰδέας ὅστις ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ὑπερασπίζεται τὰ προσφυγικὰ συμφέροντα. Ἀποδοκιμάζω, λέγει, τὴν ἐκτὸς τῆς Βουλῆς γεννηθεῖσαν κίνησιν διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι αὕτη μᾶλλον ἐζημίωσε, καὶ παρετηρήθη τὸ ἑξαμα νὰ παρουσιάζωνται διάφοροι ἐκφέροντες γνώμας αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε εἶχον ἐκδηλωθῇ ὑπὸ τῆς μάζης τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου. Ὁμολογῶ ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος τῶν ἐπαρχιῶν οὐδεμίαν διαμαρτυρίαν διετύπωσε διὰ τὴν κατατεθεῖσαν σύμβασιν, καὶ τοι φαντάζομαι ὅτι καὶ οἱ ἰδικοί μου συμπολῖται διανύουν, καθὼς ὁλόκληρος ὁ προσφυγικὸς κόσμος, στιγμὰς συγκινήσεως καὶ στιγμὰς ὄχι εὐχαρίστους, καὶ τοῦτο ὄχι μόνον διὰ τὸ ζήτημα τὸ ὑλικόν, διότι ἔχουν συνηθίσει οἱ πρόσφυγες εἰς πολὺ μεγαλυτέρας ὑλικὰς θυσίας, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους ἠθικοὺς καὶ προσφάτων ἀναμνήσεων. Ἐδημιουργήθη δηλονότι ἡ ἰδέα ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος ἐκ πλεονεκτικῆς διαθέσεως ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξκολουθήσῃ κερπούμενος ἀποζημιώσεων καὶ πολλάκις ἔχει συκοφαντηθῇ ὅτι ἐπέτυχεν ἀποζημιώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀνύπαρκτοι, καὶ ὅτι ἡ σημερινὴ ἐξέγερσις ὀφείλεται εἰς τοῦτο. Ὁ προσφυγικὸς κόσμος οὐδέποτε ἐπεζήτησε τοιαύτας ἀποζημιώσεις καὶ οὐδέποτε ἐπεζήτησε νὰ σφετερισθῇ τὰ ἀγαθὰ τῶν ἄλλων. Πάντως, ἡ σημερινὴ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ἐξεταζομένη ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ἀπόψεως τῆς συμφωνίας μετὰ τῆς Τουρκίας δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ μέρους τῆς προσφυγικῆς μάζης μετὰ σωφροσύνης καὶ ψυχραιμίας. Ὀφείλεται συνάμα πᾶσα ἐπιείκεια διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν δυσφορίαν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου. Ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ σημεῖον μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐμφανίζεται ὁ προσφυγικὸς κόσμος ὡς λησμονῶν τὴν πατροπαράδοτον εὐγένειαν αὐτοῦ καὶ διὰ συλλαλητηρίων νὰ λησμονῇ πᾶσαν ἰδέαν ἀξιοπρεπείας εἶναι μεγίστη διαφορά. Πολιτευόμενοι μὴ δυνηθέντες νὰ ἐκλεγοῦν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, καὶ ἄλλοι οἵτινες ἔχουσιν ὡς ἐπάγγελμα νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν διὰ νὰ ρητορεύωσι, προσέτι δὲ πολιτευόμενοι μὴ ἀνήκοντες κἂν εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος, ὁμιλοῦσιν ἐξ ὀνόματος τῶν προσφύγων καὶ ἀπετέλεσαν τὴν παράφωνον συμφωνίαν τῶν τελευταίων ἐκδηλώσεων.

Ὁ κ. ***Σ. Χρυσόγλου*** κάτι λέγει μὴ ἀκουόμενος.

Φ. Μανουηλίδης (Πρὸς τὸν κ. Χούρσογλου). Ξεχνᾷ ὁ κ. συνάδελφος ὅτι ἐξελέγη ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἐὰν ἐγὼ διεφώνουν πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως θὰ παρητούμην ἀπὸ βουλευτής. (Χειροκροτήματα). Φρονῶ, λέγει συνεχίζων, ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος δὲν ἠθέλησε νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ δὲν ἀκολουθεῖ τὴν σκολιὰν πολιτικήν, ἥτις ἐζημίωσε καὶ τὰ συμφέροντά του καὶ θὰ ἐδημιούργει ἕνα χάσμα μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων. Εἶναι εὔκολον, λέγει, νὰ ζητῇ τις προσθέτους ἀποζημιώσεις καὶ θυσίαν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἀλλὰ ὅταν γίνεται συζήτησις περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν 50 ἢ 100 ἑκατομμυρίων πλεονασμάτων θὰ εἶναι καθαρὰ οὐτοπία νὰ λέγωμεν εἰς τὸν προσφυγικὸν κόσμον ὅτι θὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὸν 6 νέα δισεκατομμύρια ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ταμείου. Τὰ συμφέροντα τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου εἶναι συνυφασμένα μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς συμβάσεως ὡμίλησεν καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ προσφυγικὴ περίθαλψις. Θὰ παρεκάλουν τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ζήτημα δηλαδὴ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, νὰ παρακολουθηθῇ μετὰ μείζονος εἰς τὸ μέλλον ἐνδιαφέροντος, ἡ δὲ κατοχύρωσις καὶ διαχείρησις τῆς προσφυγικῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας νὰ γίνῃ μὲ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον. Βεβαίως ἔγιναν σφάλματα κατὰ τὸ παρελθὸν ἀλλὰ δι' αὐτὰ δὲν ὑπέχει εὐθύνην ἡ παροῦσα Κυβέρνησις. Αἱ προηγούμεναι συνεννοήσεις καὶ συμβάσεις μετὰ τῆς Τουρκίας τοῦ 25—26 κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἦσαν ἀνώτεραι τῆς σημερινῆς. Ἂν αἱ τότε Κυβερνήσεις ἐφρόντιζον νὰ πραγματοποιήσουν τὰς συμβάσεις αὐτὰς θὰ ἦσαν σήμερον καλλίτερα τὰ πράγματα. Ἀλλὰ ἡ λύπη καὶ ἡ συγκίνησις ἡ ἰδική μας θὰ ἰσοφαρίσῃ πρὸς τὴν χαρὰν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφῶν μας καὶ ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι αἱ ἰδικαί μας θυσίαι θὰ ὠφελήσουν 120.000 'Ελλήνων οἵτινες μέχρι σήμερον ἐταλαιπωρήθησαν πλέον ἡμῶν. Καὶ ἂς ἐλπίσωμεν ἀκόμη ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἐπικράτεια θὰ τηρήσῃ τὰς ὑπογραφομένας συμβάσεις, διότι ἡμεῖς σήμερον δὲν θέλομεν νὰ ἀναμνησθῶμεν τοῦ παρελθόντος. Ἡμεῖς συνυφασμένοι μὲ τὰς παλαιὰς θλιβερὰς ἀναμνήσεις δὲν εἴμεθα τόσον αἰσιόδοξοι ὅσον εἶναι ἡ Κυβέρνησις ἀλλὰ θὰ χαρῶμεν πραγματικῶς ἐὰν αἱ σημεριναὶ συμβάσεις ἀποτελέσουν ἕνα σταθμὸν εἰρήνης καὶ εὐημερίας τῶν λαῶν τῆς 'Ανατολῆς. Μὲ τὴν ἐλπίδα ταύτην καὶ μὲ θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς Κων)πόλεως θὰ κατέλθω τοῦ βήματος χωρὶς νὰ κάμω δήλωσιν διὰ τὴν ψῆφον μου ἐφόσον αὕτη κατὰ τὰ Κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα παρουσιάζεται λίαν σαφὴς καὶ εὐνόητος.

Ὁ κ. ***Γ. Βοραζάνης*** δηλοῖ ὅτι θέλει ψηφίσει τὴν σύμβασιν μὲ τὴν κάτωθι δήλωσιν :

«Τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν στιγμήν, ὑπὸτε ἀντιπρόσωπος τῶν προσφύγων, καλοῦμαι νὰ ἀποφανθῶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς, 'Ελληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν, δι' ὧν ἐκκαθαρίζονται αἱ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Τούρκων διαφοραὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ συγκρατήσω τὴν ἐξωτερίκευσιν τῆς βαθυτάτης συγκινήσεως, ἡ ὁποία μὲ κατέχει. Οὐδόλως μὲ διαφεύγουν οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ὑπηγόρευσαν τὴν ὑπογραφὴν τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν. Ἔχω πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς εἰς βάρος τῆς χώρας μας πραγματικότητος καὶ θὰ εἴμεθα ἄδικοι παρ' ὅλην τὴν πικρίαν, τὴν ὁποίαν δοκιμάζομεν, ἐὰν ἐγενόμεθα ἐπιλήσμονες τῆς ψυχικῆς καταστάσεως καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑπείκοντες εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην εὑρέθησαν ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπογράψωσιν ὑφ' οὓς ὅρους ὑπέγραψαν τὴν τακτοποίησιν τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας λογαριασμῶν μας. Εἴμαι ὅμως ἠναγκασμένος νὰ δηλώσω ὅτι ἡ μετὰ τόσης πανηγυρικότητος γενομένη διακήρυξις ὅτι διὰ τῶν συμφωνιῶν τίθεται ὁριστικῶς τέρμα μακραιώνων ἀγώνων μεταξὺ τῶν 'Ελλήνων καὶ Τούρκων ὅτι καὶ αἱ συμφωνίαι αὗται ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν καὶ ἀναγκαίαν ἀπαρχὴν σειρᾶς συμφωνιῶν καὶ συμβάσεων, ἐξ ὧν θέλουσιν ἐξυπηρετηθῇ μεγάλως τὰ συμφέροντα τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους, εἶμαι, λέγω ἠναγκασμένος νὰ δηλώσω ὅτι πιστεύω ὅτι στοιχειώδες αἴσθημα δικαιοσύνης

καὶ ἀντίληψις ἠθικῆς ἐπιβάλει ὅπως μὴ παραγνωρισθῶσιν αἱ τραγικαὶ Θυσίαι εἰς τὰς ὁποίας ἕκαστος ἀλλάκαιρος καλοῦται διὰ νὰ καταστοῦν δυνατὰ τὰ ἀναμενόμενα ταῦτα ὑπὲρ τοῦ Κράτους ὠφελήματα, λαὸς ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐστερήθη διὰ παντὸς τῶν ἑστιῶν του φθίνει καθ' ἑκάστην κατὰ ἕναμεγάλο μέρος εἰς τρώγλας καὶ κτίσματα.

Εἴμεθα ὅλοι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξάρωμεν τὰς Θυσίας ταύτας καὶ νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ζωηρὰν τὴν εἰκόνα τῆς ἀκτρᾶς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται ἀκόμη τὰ θύματα μιᾶς ἀνηκούστου τραγικῆς συμφορᾶς, παρ' ὅλας τὰς πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν των γενομένας ὑπὸ τοῦ Κράτους δαπάνας. Καὶ τοῦτο πράττοντες πιστεύω ὅτι τελοῦμεν ἔργον ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας. Ἀποτρέπομεν τὴν ἐθνοκτόνον διάστασιν, ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ προκύψῃ μεταξὺ τῶν γηγενῶν καὶ τῶν προσφύγων ἀπὸ μίαν μονόπλευρον καὶ μικρόψυχον ἐξέτασιν τῆς ὅλης προσφυγικῆς τραγῳδίας, καὶ συμβάλλομεν εἰς τὴν ἁρμονικὴν διαβίωσιν καὶ τὴν μελλοντικὴν ἀφομοίωσιν τῶν παλαιῶν καὶ νέων κατοίκων τῆς χώρας μας.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὁ λαὸς τοῦ ἐλευθέρου Κράτους ἔδειξε δείγματα μεγάλα τῆς πατροπαραδότου ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἐδέχθη ἄνευ γογγυσμοῦ νὰ ὑποβληθῇ εἰς μεγάλας δαπάνας διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ προσφυγικὴ δυστυχία. Δύναται νὰ εἶναι βέβαιος περὶ τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῆται καὶ ἡ συνεισφορὰ τῶν προσφύγων ἡ ὁποία εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ τόπου ὑπῆρξεν οὐχὶ ἀναξία λόγου. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν προσφυγικῶν δικαίων ἐπιβάλλει τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἄμεσον λῆψιν συντόνων καὶ ἐκτάκτων μέτρων. Τὸ πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπολοιπόμενον ἔργον πρὸς λύσιν τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος εἶναι ἀκόμη τεράστιον. Τὸ Κράτος ἔχει καθῆκον νὰ ἐξακολουθήσῃ μεριμνῶν σοβαρῶς ὑπὲρ τῆς θεραπείας τῶν προσφυγικῶν ἀναγκῶν. Καὶ τοῦτο ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ ὄχι μόνον πρὸς δικαιότερον κατὰ τὸ δυνατὸν καταμερισμὸν τῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας ἐπὶ ἑνὸς τριμάτος τοῦ λαοῦ ἐπέβαλον αἱ Ἑλληνοτουρκικαὶ συμφωνίαι, ἀλλὰ καὶ χάριν τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἔχῃ παρὰ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν ταχυτέραν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῶν προσφύγων. Οὐδεμίαν ἔχω ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ Κράτος, συνεχίζων μετ' ἀληθοῦς ἐνδιαφέροντος καὶ εἰλικρινείας τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τοὺς πρόσφυγας ὑποχρεώσεών του, θέλει εὕρῃ ἀπολύτως σύμφωνον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τοῦ ὁποίου τόσον ἡ βαθεῖα ἀντίληψις περὶ δικαίου ὅσον καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη καὶ φιλοτιμία δὲν θὰ ἠνείχοντο νὰ ἀφεθῶσιν εἰς πλήρη συντριβὴν τὰ θύματα μιᾶς ἀνηκούστου καὶ πρωτοφανοῦς συμφορᾶς.

Ὁ κ. ***Μ. Ἀργυρόπουλος*** ἀναγινώσκει τὴν κάτωθι δήλωσιν ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Μαρσέλλου:

«Ἡ ὑπὸ κύρωσιν συμφωνία ἀπότοκος σφαλμάτων τοῦ παρελθόντος ἐγκαίρως ὑποδειχθέντων καὶ ἐπιβολῆς τῶν σημερινῶν πραγμάτων ὡς διεμορφώθησαν ἐκ λόγων ἄλλων μὲν γνωστῶν εἰς ἡμᾶς ἄλλων δὲ αἰσθητῶν τῇ ὑπευθύνῳ Κυβερνήσει, δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τοὺς παλαιοὺς πόθους καὶ τὰς προσδοκίας μου διὰ τὸ μέλλον, ὡς Ἕλληνος βουλευτοῦ καὶ πρόσφυγος. Ἀλλ' ἡ μὲν ἀντιμετώπισις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας ἀποτελεῖ ἔργον τῶν σήμερον κυβερνητῶν αὐτῆς, οὐδὲ μοὶ εἶναι ἐπιτεταραμμένον νὰ σκεφθῶ κἂν ἐπὶ στιγμὴν ὅτι ἐν τῇ συνάψει τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμφωνίας οὗτοι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαχειρισθέντος τὸ ζήτημα κ. Πρωθυπουργοῦ ὑπελήφθησαν τοῦ πατριωτισμοῦ των τῆς πολιτικῆς διορατικότητός των καὶ τοῦ ἱστορικοῦ ὀνόματος αὐτῶν. Ἐντεῦθεν καὶ μεθ' ὅλην τὴν ἐσωτερικήν μου πάλην ἡ ὁποία ἔχει βαθυτάτας δι' ἐμὲ ἀφορμὰς θὰ ψηφίσω ὑπὲρ τῆς κυρώσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν συμφωνίας. Ἀλλ' ἡ ψῆφός μου αὕτη δὲν ἐνέχει τὴν ἔννοιαν πάσης παραιτήσεως ἀπὸ παντὸς νομικοῦ καὶ ἠθικοῦ δικαιώματος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται κυρίως τὰς ἐκ τῆς ἐν λόγῳ ὑπὸ τὰς ἄνω περιστάσεις συμφωνίας Θυσίας. Ἡ κατὰ τοῦτο δὲ συναντίληψις τοῦ Κράτους ἀσχέτως καὶ πρὸς ἀπόψεις δικαίου καὶ ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης πολλαπλῶς ἐν τῷ παρελθόντι ἐκδηλωθείσης ὑπὸ τῆς κοινῆς πατρίδος εἶναι ἄλλως στερρῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν παγίωσιν μιᾶς οἰκονομικῆς καὶ πλουτοπαραγωγικῆς προσφυγικῆς πολιτικῆς κινδυνεούσης νὰ ἀνακοπῇ μὲ τὴν ἀπότομον διὰ τοὺς πρόσφυγας στέρησιν ἀπαραιτήτων ὑλικῶν στηριγμάτων ἐφ' ὧν πεποιθότως μέχρι τοῦδε ἀπέβλεψαν καὶ ἐπὶ ἀνακοπῇ οὕτως αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀποκαταστατικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως. Ταῦτα πάντα ἐννοεῖται ἐντὸς τῆς οἰκονομικῆς δυναμικότητος καὶ ἀντοχῆς τῆς χώρας».

Ὁ κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** λαμβάνων τὸν λόγον προβαίνει εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κάτωθι δηλώσεως.

«Τὸ ἀγροτικὸν κόμμα τῆς Ἑλλάδος ὡς κόμμα ἐκ πεποιθήσεως φιλειρηνικὸν εἶναι ὑποχρεωμένον κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην συνεδρίασιν νὰ προβῇ εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις. Ἡ ἐσχάτως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὑπογραφεῖσα οἰκονομικὴ συμφωνία, τῆς ὁποίας τὴν ἐπιψήφισιν ζητεῖ σήμερον παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως βέβαια εἶναι πρᾶξις βαθύτατα ὀδηνυρὰ ὄχι μόνον διὰ τὸν προσφυγικὸν ἐν γένει πληθυσμὸν ἀλλὰ καὶ δι' ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος. Παρ' ὅλα ταῦτα τὸ ἀγροτικὸν κόμμα τῆς Ἑλλάδος θὰ συνεφώνει εἰς τὴν παροχὴν τῶν ἀνταλλαγμάτων τῆς ἀνωτέρω συμφωνίας ἐὰν εἰς ἀντιστάθμισμα τῶν οἰκονομικῶν τούτων Θυσιῶν εἴχομεν ἐξασφαλίσει ἐκ μέρους τῶν Τούρκων κυρίως τὸ δυνατὸν τῆς πραγματοποιήσεως πραγματικῆς ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας ἡ ὁποία δὲν ἐπιτυγχάνεται ἄνευ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐλευθέρας καὶἀνευ περιορισμῶν ἐγκαταστάσεως.

Ἑπομένως συγχρονισμὸς τῆς ὑπογραφῆς τῆς συναφθείσης οἰκονομικῆς συμφωνίας πρὸς τὰς εἰδικὰς συμφωνίας αἵτινες θὰ ἐξησφάλιζαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ἀνωτέρω ἀνταλλάγματα θὰ ἀπετέλει ἔργον στοιχειώδους πολιτικῆς προνοίας καὶ σωφροσύνης. Ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρίζεται ὅτι ἠναγκάσθη νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς περὶ ἧς πρόκειται οἰκονομικῆς συμφωνίας ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ ἀξασφαλίσῃ τὴν μὴ ἀθρόαν ἔξοδον ἐκ Κων)πόλεως τῶν ἐκεῖ διαβιούντων Ἑλλήνων, ἀφ'ἑτέρου δὲ διὰ νὰ διευκολύνῃ ἑαυτὴν εἰς τὰς περαιτέρω διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν εἰδικωτέρων συμφωνιῶν ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας καὶ ἐγκαταστάσεως. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἔχωμεν σοβαρωτάτους δισταγμοὺς περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀκολουθηθείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μεθόδου, ἡ ὁποία μοιραίως ἐπιβραδύνει τὴν ὁριστικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Ἡ ἀκολουθηθεῖσα μέθοδος ἀποδεικνύει ἀδυναμίαν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιτύχῃ τὰς οὐσιαστικὰς λύσεις τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἐξ ἄλλου δὲ ὁμολογίαν αὐτῆς ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν ὅπως δημιουργήσῃ τὸ καθ' ἑαυτὴν τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις τῆς οὐσιαστικῆς ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογῆς τοιούτων εἰδικῶν οἰκονομικῶν συμφωνιῶν τὰς ὁποίας ἐξασφαλίζει μόνον πολιτικὴ ἐμπνέουσα εἰς τοὺς Τούρκους ἐμπιστοσύνην περὶ τοῦ ὅτι δὲν τρέφομεν πλέον αἰσθήματα ἐχθρότητος πρὸς αὐτοὺς ἀλλὰ τοὐναντίον αἰσθήματα εἰλικρινοῦς συμφιλιώσεως καὶ ἀγαθῆς γειτονίας, πολιτική, ἡ ὁποία θὰ ἔπειθεν ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τοὺς Τούρκους ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων συμφέρον εἶναι πλέονν᾽ συζήσουνμὲ τοὺς Ἕλληνας τῆς νέας νοοτροπίας.

Καὶ προσπαθεῖ μὲν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ πείσῃ τοὺς πάντας καὶ εἰδικώτερα τοὺς μᾶλλον βέβαια ἐνδιαφερομένους Τούρκους ὅτι ὄχι μόνον σήμερον ἀλλὰ καὶ ἀνέκαθεν εἶχε τὴν νέαν ταύτην νοοτροπίαν, οὐχ' ἧττον δὲν πρέπει νὰ τοῦ διαφεύγῃ ὅτι εἰς τὸ βάθος διὰ τὴν συνείδησιν πάντων Ἑλλήνων τε καὶ μὴ παραμένει τὸ ἱστορικὸν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ ἐνσαρκώσῃ τὴν μεγάλην ἰδέαν, ἡ ὁποία δὲν ἀπετέλει βέβαια ἄλλο παρὰ τὴν συστηματικὴν ὑπονόμευσιν καὶ τὸν τορπιλλισμὸν ἐπὶ τέλους τῆς

Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἡ ὁποία ἐν τέλει ἤγαγεν εἰς τὸ μυριᾶτον ἀποτέλεσμα τῆς ἐκριζώσεως τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἐὰν ἡ μεγάλη ἰδέα κατέρρευσεν δὲν εἶναι βέβαια ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐξετάσωμεν ἐὰν ἡ κατάρρευσις ὀφείλεται εἰς πολιτικὰ σφάλματα ἢ εἰς τὸ ἀντικειμενικῶς ἀδύνατον τῆς συμπήξεως ἑνὸς τόσον τεραστίου εἰς ἔκτασιν ἀλλὰ καὶ προφανῶς ἀσπονδύλου Ἑλληνικοῦ Κράτους, δὲν θὰ ἦτο ἴσως ἀναπότρεπτον νὰ συμπαρασύρῃ μεθ' ἑαυτῆς καὶ τοὺς κυριωτέρους ἐνσαρκωτάς της.

Κύριε Πρωθυπουργέ: εἰσθε ἀναμφισβητήτως εἰλικρινεστάτων σήμερον ἀπέναντι τῆς Τουρκίας διαθέσεων. Αἱ σημεριναὶ ὅμως εἰλικρινεῖς διαθέσεις φοβούμεθα ὅτι δὲν ἀμνηστεύουν ἀπέναντι τῶν Τούρκων τὸ ἱστορικὸν παρελθόν σας, τοῦ ὁποίου μοιραίως θὰ παραμείνητε διὰ τὴν συνείδησίν των κἀμάλωτος, αὐτὸς δὲ εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον φοβούμεθα ὅτι δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχητε οὐσιαστικὴν καὶ πραγματικὴν φιλίαν διευκολύνουσαν τὴν συμβίωσιν μὲ τοὺς Τούρκους, ἡ ὁποία σήμερον προβάλλει ἀδήριτος διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν οἰκονομικὴ ἀνάγκη. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταψηφίσωμεν τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἡ ὁποία ἐνῷ Θυσιάζει τὰ συμφέροντα τῶν ἀνταλλαξίμων καὶ δημιουργεῖ τοιουτοτρόπως ἕνα τεράστιον μόνιμον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐσωτερικὸν ζήτημα, δὲν παρέχει ἐξ ἄλλου τὴν ἱκανότητα ὅτι θὰ ἐξασφαλισῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀνταλλάγματα ἐκεῖνα τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὁποίων ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Μετὰ τὴν ἔγγραφον ταύτην δήλωσιν Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ διατυπώσω καὶ τὰ ἑξῆς ἀκόμη ὅτι ἡ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων δήλωσις ὅτι τὸ Κράτος οὐδεμίαν ἠθικὴν καὶ νομικὴν ὑποχρέωσιν ἔχει πλήρους ἀποζημιώσεως τῶν προσφύγων διὰ τὴν καταστροφὴν ἣν ὑπέστησαν, ὑποχρέωσιν ἣν διεθνεῖς πράξεις ἐξησφάλισαν, ὁμολογῶ ἀποτελεῖ ἄρνησιν τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίου. Δὲν εἶναι ἐπιτεταραμμένον εἰς κράτος πεπολιτισμένον νὰ ἀρνῆται τὰς ὑποχρεώσεις του τόσον ἀτέχνως ἔναντι τῶν πολιτῶν του κατὰ πρωτοφανῆ δικολαβικὸν τρόπον. Ἡ Ἑλλὰς ὡς κοιτὶς τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίου εἶναι ἀνωτέρα τοιούτου καταντήματος. Ἄλλο τὸ ζήτημα ὅτι εὑρίσκεται εἰς πλήρη ἀδυναμίαν νὰ καταβάλῃ αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ μιᾶς δραχμῆς ἀποζημίωσιν. Τοῦτο ὅμως δὲν δίδει εἰς οὐδένα τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνῆται ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει τὸ ὑφιστάμενον δικαίωμα τῶν προσφύγων. Ἐὰν τοῦτο, ὡς εἴχατε ὑποχρέωσιν, ἀνεγνωρίζετε, ἡ δημιουργηθεῖσα ἐξέγερσις τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου ἴσως δὲν θὰ ἐλάμβανε χώραν. Ὁ προσφυγικὸς κόσμος δὲν ἐννοεῖ νὰ πληρωθῇ εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἐννοεῖ ὅμως νὰ μὴ προκαλῆται τόσον ἀτέχνως. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι πλέον πτωχὴ καὶ εὑρίσκεται πρὸ οἰκονομικοῦ ἀδιεξόδου. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ζητεῖ διέξοδον, διέξοδον ψυχικὴν διὰ νὰ ζήσῃ, διότι εἶναι στενὰ τὰ οἰκονομικά του σύνορα. Ἐξασφαλίσατε τὴν εἰρηνικὴν ἐπάνοδον τῶν προσφύγων εἰς τὰς ἑστίας των καὶ σᾶς χαρίζομεν τὰς ἀποζημιώσεις.

Ὁ κ. ***Π. Λεβαντῆς*** ἀναγινώσκει τὴν κάτωθι δήλωσιν ὑπογεγραμμένην παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν κ. κ. Λ. Ἰασονίδη, Κ. Μουζενίδη, Ν. Παπαδοπούλου, Λ. Ξανθοπούλου, Λ. Πολυχρονιάδου, Ν. Ἀσκεπίδου, Γ. Χατζηγιαννάκη, Γ. Ἀγγελή, Ι. Τσανταρίδη, Ν. Ζαφείρη, Λ. Θεοδωρίδου, Ν. Ἀνδρεάδη, Ν. Κωνσταντοπούλου, Η. Παπαδοπούλου «Παρὰ τοὺς φυσικοὺς ἡμῶν δισταγμοὺς προερχομένους ἐκ ψυχολογικῶν ἰδίᾳ λόγων ψηφίζομεν τὴν συμφωνίαν μετὰ τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ἀποβλέποντες πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς πολιτικὴν πρᾶξιν, προάγουσαν τὴν εἰρήνην εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ἐξασφαλίζουσα τὴν ἐν εἰρήνῃ ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος, πιστεύοντες ἐξ ἄλλου βαθέως ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀποδεχθεῖσα τὴν γνωμάτευσιν τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς, Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν θεωρεῖ ποσῶς τερματισθεῖσας τὰς πολλαπλᾶς ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον ὅστις ὑπῆρξε τὸ τραγικὸν θῦμα τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, ἐκ λόγων ἠθικῶν ὑπερτάτων καὶ ἐκ λόγων ἐθνικῆς ἰδέας ἐπιβεβλημένης.

Ὁ κ. ***Ι. Γιαμούζης*** ἀνέρχεται λέγει τὸ βῆμα ἐξ ἀφορμῆς ἑνὸς σημειώματος τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἀνταλλαγῆς. Ἐξ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Τσιγδέμογλου μετ' ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας του ἐδήλωσεν τὸ ποσὸν τῶν 147,916 λιρῶν χρυσῶν δι' ἀποζημίωσιν κατόπιν δὲ πολλῶν προσπαθειῶν ἐπέτυχε τὸ ποσὸν τῶν 118, 137 λιρῶν χρυσῶν ἐκ τούτων ἔλαβεν εἰς μετρητὰ 7.212 λίρες ἐνῷ ὁ κ. Τσιγδέμογλου προέβαινεν εἰς οἰκογενειακὴν δήλωσιν ὅτι δὲν θὰ ἐλάμβανεν οὔτε δύο χιλιάδες λιρῶν. Ταῦτα τὰ λέγω ἵνα γνωρίσῃ ἡ Βουλὴ καὶ ὁ προσφυγικὸς κόσμος ποῖος εἶναι ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ὤθησε τὸν κ. Τσιγδέμογλου νὰ διατεθῇ τόσον δυσμενῶς πρὸς τὴν σύμβασιν ταύτην.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** λέγει ὅτι ἦσαν περιττὰ τὰ λεχθέντα κατὰ τοῦ κ. Τσιγδέμογλου.

Μ. Τσιγδέμογλου. Λέγει ὅτι καὶ ἄλλοτε ἄλλος συνάδελφος ἔκαμε τὸν ἴδιον ὑπαινιγμὸν καὶ ἐζήτησα λέγει τότε νὰ γίνῃ μία Ἐπιτροπὴ ἐκ μέρους κ. κ. Βουλευτῶν ἐνόψιον τῆς ὁποίας νὰ τεθοῦν ὅλα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς οἰκογενείας μου. Παρακαλεῖται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐξετάσῃ εἰς τὸ ἀρχεῖον του τὸ ὑπάρχον κτηματολόγιον τῆς Κοινότητος Βεϊνδιρίου εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφονται τὰ κτήματά μου καὶ τὰ κτήματα τῆς οἰκογενείας μου ἐν ὅλῳ 165 ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ἓν ἀπέδωσε κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀναχωρήσεώς μου περισσότερα παρ' ὅσα εἰσέπραξεν ὡς ἀποζημίωσιν. Τὸ ἐργοστάσιόν του, λέγει, ἐνοικιάσθη ἀντὶ 1000 λιρῶν χρυσῶν, ἀπέναντι δὲ ὅλων αὐτῶν ἔλαβον 1500 λίρας. Παρακαλῶ συνεπῶς νὰ καταρτισθῇ ἡ Κοινοβουλευτικὴ αὕτη Ἐπιτροπή.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λαμβάνων τὸν λόγον λέγει, ὅτι ἡ σύμβασις ἡ ὁποία εἶναι ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς εἶναι τοιαύτης σπουδαιότητος καὶ ἀπὸ ἐξωτερικῆς καὶ ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως, ὥστε νὰ ἀπαιτῇ καὶ πλήρη ἡρεμίαν κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ πλήρη ἄνεσιν. Δυστυχῶς διότι συμπίπτει νὰ συζητῆται αὕτη κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἡ συζήτησις εἶναι ἐσπευσμένη. Ἀλλὰ καὶ οὔτε ἡρεμία παρετηρήθη, τοὐναντίον παρετηρήθη ἐξέγερσις ὅταν εἷς βουλευτὴς ἐξέθεσεν ἀπὸ τοῦ βήματος τὰς ἀπόψεις του. Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτεταραμμένον τοῦτο καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἔχει κολοσσικὴν πλειοψηφίαν. Ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ Κοινοβούλιον θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐλευθεριώτερον ὁ Θεσμὸς ἐφ' οὗ ἐδράζεται τοῦτο. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει τοῦ νομοσχεδίου καὶ εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν, εἰσηγούμενος αὐτό, ἀνέφερεν ὅλην τὴν διαδικασίαν διὰ τῆς ὁποίας προῆλθεν εἰς τὴν συμφωνίαν αὐτήν, τὴν ὁποίαν εὑρίσκει χειροτέραν τῶν ἄλλων συμφωνιῶν. Ἀνεφέρθησαν αἰτιάσεις ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν προηγουμένων συμφωνιῶν. Δὲν θὰ εἴχομεν λόγον νὰ ἐξετάσωμεν τὰς αἰτιάσεις ταύτας, διότι ὑπῆρχεν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνομίσθη ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα, δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ ἐκδηλώσῃ δημοσίᾳ οἱανδήποτε γνώμην διὰ τὸ προσφυγικὸν ζήτημα. Ἐὰν παρατηρῆται ἀνωμαλία κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος, τοῦτο προῆλθε διότι ἐθεωρήθη ὡς ζήτημα ἑνὸς κόμματος καὶ ὄχι ὡς ζήτημα ἐθνικόν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ κατάληξις, ἣτις ἐπέρχεται σήμερον εἰς τὸ προσφυγικὸν ζήτημα, θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μὴ θεωρῆται τοῦτο ζήτημα μιᾶς μερίδος, ἀλλὰ ζήτημα ἐθνικόν, ἀφοῦ ὅλα τὰ ἐντεῦθεν βάρη καὶ τὰς συνεπείας δὲν θὰ τὰς ὑποστῇ μόνον μία μερὶς ἀλλὰ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἀλλ' ἐνῷ δὲν ἔχω ἀφορμὴν νὰ ἐξετάσω τὰς αἰτιάσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ κάμω παρατηρήσεις τινάς, διότι νομίζω ὅτι ὅσον καὶ ἂν εἶναι δικαιολογημένοι αὐτοὶ δὲν δυνάμεθα, προκειμένου νὰ συμβληθῶμεν μετ' ἄλλου Κράτους, νὰ ἐπιρρίπτωμεν εὐθύνος εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ παρελθόντος. Δὲν δυ-

νάμεθα νὰ παρίδωμεν τὸ γεγονὸς, τὸ ὁποῖον προσπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ μελετητοῦ τῶν ἐγγράφων ὅτι ἡ σύμβασις μετὰ τῆς Τουρκίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τελειώσῃ ἄνευ ἀποδοχῆς τῶν δύο ἀξιώσεων τῆς Τουρκίας, πρῶτον ὅπως οἱ ἐν Τουρκίᾳ μειονότητες γίνωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτεροι, καὶ δεύτερον ὅπως γίνῃ ὁ συμψηφισμὸς τῶν περιουσιῶν. Αἱ ἀξιώσεις αὗται ἦσαν τοσοῦτον ἐρριζωμέναι εἰς τὴν Τουρκίαν ὥστε μόνον διὰ τῆς ἀποδοχῆς αὐτῶν θὰ ἐπήρχετο ἡ συμφωνία. Δὲν τὸ λέγω διὰ νὰ μεμφθῶ τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, διότι ἕκαστον Κράτος ἔχει καθῆκον νὰ ἀμύνεται, ὡς αὐτὸ νομίζει, τῶν συμφερόντων του. Καὶ κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον δὲν θὰ ἐπικρίνω τὴν πρᾶξιν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, καθόσον σήμερον θὰ ἀναπτύξωμεν μὲ τὴν Τουρκίαν δεσμοὺς στενωτέρους. Βεβαίως ὑπῆρξαν πράξεις καὶ ἰδικαί μας, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν μὴ πραγματοποίησιν τῆς συμφωνίας. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡμεῖς ἐδῶ ἀφίσαμεν τοὺς Μουσουλμάνους νὰ ἀναχωρήσουν μὲ πλήρη ἄνεσιν καὶ ἀφοῦ ἐκανόνισαν ὅλας τὰς ὑποθέσεις των. Ἀλλὰ οἱ ἰδικοί μας, καθὼς εἶπε καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦσαν μετανάσται, ἀλλὰ ἐκδιωχθέντες. Ἤρχοντο εἰς κατάστασιν, τὴν ὁποίαν πάντες γνωρίζομεν, ἔφθασε δὲ τὸ Κράτος νὰ ἐπιβάλῃ καὶ τὸν ὑποχρεωτικὸν συνοικισμὸν τῶν ἐντοπίων μὲ τοὺς πρόσφυγας. Ἐὰν εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν τὸ Κράτος κατέλαβε καὶ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Τουρκίας, δὲν ἦτο λόγος νὰ αἰτιώμεθα διὰ τοῦτο τὰς Κυβερνήσεις ἐκείνας. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἔχουν οὐσιώδη σημασίαν διὰ τὸ θέμα μὲ τὸ ὁποῖον ἀσχολούμεθα σήμερον, τὸ οὐσιῶδες τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μάθῃ ὁ λαὸς εἶναι, κατὰ πόσον ἡ σύμβασις αὕτη εἶναι σύμβασις ὠφέλιμος ἢ ἐπιβλαβής.

Ὅλοι οἱ παρελθόντες ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐξήτασαν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην μονομερῶς, ὡς πρὸς ἓν στοιχεῖον τὸ ὁποῖον ἐνδιέφερεν αὐτούς. Θὰ ἐξετάσω τὴν σύμβασιν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης. Ἀλλὰ ἡ σύμβασις ἔχει διττὴν ἄποψιν, ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν ἄποψιν δύο κυρίως εἶναι τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν αὐτήν. Τὸ ἕν εἶναι ἡ πρόνοια ἡ ὁποία λαμβάνεται διὰ τοὺς Ἕλληνας ὁμογενεῖς τοὺς ἐγκατεστημένους εἰς μὴ ἀνταλλάξιμον ζώνην. Τὸ ἕτερον ἀφορᾷ τὰς γενικωτέρας σχέσεις μας μετὰ τῆς Τουρκίας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, εὐτυχῶς μεταξὺ ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ὑπάρχει πλήρης ὁμοφωνία ὅπως ἡ κατεύθυνσις ἡμῶν εἶναι πρὸς τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν ἄλλων λαῶν. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας εἶμαι καὶ ἐγὼ αὐτῆς τῆς γνώμης, ὅτι ἔχομεν πάντα τὸν λόγον νὰ ἐπιθυμοῦμεν αὐτήν, καθὼς νομίζω ὅτι καὶ ὁ Τουρκικὸς λαὸς ἔχει σοβαροὺς λόγους νὰ διατελῇ ἐν εἰρήνῃ μὲ ἡμᾶς, ἐφόσον σήμερον οὐδὲν πρὸς τοῦτο τὸν ἐμποδίζει. Εἶναι μέγιστον στοιχεῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν δύο λαῶν ὁ μακρὸς χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ δύο λαοὶ συνέζησαν καὶ τὸ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χρόνου τούτου ἐγνωρίσθησαν μετοξύ των, εἰστρέπον ὥστε ἡ σύναψις ἀμοιβαίων σχέσεων νὰ προάγῃ τὰ συμφέροντα τῶν δύο λαῶν. Ὀφείλω δὲ νὰ ἐκφράσω τὴν χαράν μου, ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διεβεβαίωσε τὴν Βουλὴν ὅτι καὶ ἡ Τουρκία, καὶ ἰδιαίτερον ὁ Πρωθυπουργὸς αὐτῆς, διαπνέεται ὑπὸ τῶν καλυτέρων διαθέσεων ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θέλει συντελέσει εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς συνάψεως τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων φιλίας. Ἀλλ' ἐνῷ συμφωνοῦμεν ὡς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην διαφωνοῦμεν ὅμως ὅσον ἀφορᾷ τὸν χειρισμὸν τῆς τοιαύτης πολιτικῆς, διαφωνοῦμεν δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, κατὰ πόσον ἡ Κυβέρνησις διεχειρίσθη πρεπόντως τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶμαι ἀντίθετος πρὸς τὰ γενόμενα. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως γνωρίζει τὴν γνώμην μου, τὴν ὁποίαν ἐξέθηκα δὶς ἐνώπιον τῶν πρὸς τοῦτο συγκληθέντων συμβουλίων. Ἐθεώρουν καὶ θεωρῶ ὅτι εἶναι σφάλμα τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι προσερχόμεθα σήμερον νὰ συζητήσωμεν τὴν σύμβασιν αὐτὴν χωρὶς νὰ ἔχωμεν καθορίσει καὶ τὰς ἄλλας σχέσεις μας μὲ τὴν Τουρκίαν, ὑπολείπονται δὲ ἡ σύμβασις ἡ ἐμπορική, ἡ σύμβασις ἡ προξενική, ἡ ἐγκατάστασις τῶν πληθυσμῶν, ἡ σύμβασις τῆς ναυτικῆς ἰσοπλίσεως. Εἰς ταῦτα δὲ ἐγὼ προσθέτω καὶ τὴν σύμβασιν τῆς ἀσφαλίσεως τῶν μειονοτήτων. Διότι μεθ' ὅσα συνέβησαν μέχρι σήμερον δὲν νομίζω ὅτι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶναι ἐπαρκὴς ἡ σημερινὴ σύμβασις. Καὶ ἔχω λόγους διὰ τοὺς ὁποίους συνιστῶ τὸν ταὐτόχρονον κανονισμὸν τῶν ζητημάτων τούτων. Πρῶτον διότι ἐφ' ὅσον ἐμειονεκτήσαμεν εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν—διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐμειονεκτήσαμεν— θὰ μᾶς ἐδίδετο ἴσως ἡ εὐκαιρία ἐκ τῶν μειονεκτημάτων τούτων τῆς συμβάσεως ταύτης νὰ προσκτήσωμεν πλεονεκτήματα διὰ τὰς ἄλλας συμβάσεις. Ἐκτὸς δὲ τούτου θὰ παρουσιάζαμεν πρὸ τοῦ λαοῦ ὄχι μόνον τὴν σύμβασιν αὐτήν, ἀλλὰ τὸ σύνολον τῶν συμβάσεων, καὶ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐὰν ἐζημιώθημεν ἀπὸ τὴν μίαν σύμβασιν ἰδοὺ σᾶς ἀνοίγωμεν τὴν διέξοδον πρὸς τὴν Τουρκίαν. Μία τοιαύτη διευκόλυνσις τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἦτο μόνον δι' αὐτὴν πλεονέκτημα ἀλλὰ θὰ ἦτο καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν εὐπρόσδεκτος διότι καὶ ἐκείνη ἔχει ἀνάγκην χειρῶν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἰσοπλίας θὰ ἀπεφεύγαμεν νέας ἐπιβορύνσεις τοῦ λαοῦ καὶ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι, ἂν ὑφίστανται ζημίας τινὰς ἀπὸ τὸ ἕν μέρος, ἰδοὺ ὅτι κερίζει ἀπὸ τὸ ἕτερον. Δυστυχῶς ἡ πολιτικὴ αὕτη, ἐνῷ κατ' ἀρχὴν ὑιοθετήθη δὲν ἐπραγματοποιήθη ἐν τούτοις. Εἰς ταῦτα ἐγὼ διακρίνω σφάλμα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν τώρα ἐξετάσωμεν τὴν σύμβασιν αὐτὴν καθ' ἑαυτήν. Ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι δὲν μὲ ἱκανοποιεῖ. διότι γίνονται πολλαὶ παραχωρήσεις ἐκ μέρους μας, ἐνῷ δὲν λαμβάνομεν παρὰ ἐλάχιστα. Δυστυχῶς ἡ σύμβασις δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῇ ἐν ὅλῃ τῇ ὀφειλομένῃ ἀκριβείᾳ διότι δὲν εἶναι γνωστὸν τί δίδομεν καὶ τί λαμβάνομεν. Γίνεται ἀνταλλαγὴ τῶν διαφόρων περιουσιῶν τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζομεν τὴν ἀξίαν. Πῶς λοιπὸν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ κρίνῃ ἡ Βουλὴ ἂν ἡ σύμβασις αὐτὴ εἶναι ἐπιβλαβὴς ἢ ἐπωφελής; Καὶ ἂν λέγω ὅτι ἡ σύμβασις δὲν μὲ ἱκανοποιεῖ τοῦτο τὸ λέγω διότι βλέπω διαφορὰς τινὰς αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐξόφθαλμοι.

Ἔχω ἐνώπιόν μου πίνακα τῶν κτημάτων τῆς ἀνταλλαγῆς, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι αἱ δύο περιουσίαι δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς ἀξίας. Ἔχω ἐπίσης τὸ δεδομένον ὅτι τὰ κτήματα τῶν ἐταμπλί διατίθενται ὑπὲρ τῆς Τουρκίας, ἐνῷ τοὺς δικαιούχους θὰ ἀποζημιώσῃ ἡ Ἑλλὰς καὶ ὄχι ἡ Τουρκία, ἡ ὁποία τὰ λαμβάνει. Ταὐτοχρόνως τὰ κτήματα τῆς Δυτικῆς Θράκης διατίθενται ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς δικαιούχους. Ἔχω ἐπίσης τὸ δεδομένον ὅτι τὰ κτήματα τῆς IX δηλώσεως περιέρχονται εἰς ἕκαστον κράτος ἀλλὰ ἐξαιροῦνται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, τὰ κτήματα τὰ ὁποῖα ἀπεδόθησαν ἤδη. Ἡ σύμβασις δὲν συνοδεύεται δυστυχῶς ἀπὸ κανένα λογαριασμὸν ὁ ὁποῖος ἦτο ἀναγκαῖος. Εἶμαι ἠγγαρισμένος νὰ κάμω τὰς παρατηρήσεις αὐτάς, αἱ ὁποῖαι γεννῶσιν εἰς τὴν συνείδησιν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡμεῖς ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ τὸ δέον διὰ τῆς συμβάσεως.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰσοδήματα ἡμεῖς εἰσεπράξαμεν περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι εἰσέπραξαν οἱ Τοῦρκοι διότι κατέχομεν τὰ κτήματα ἀπὸ τοῦ 1913.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** συνεχίζων λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων ὑπάρχει κολοσσιαία διαφορά, διότι ἐνῷ ἡ ἀξία τῶν ἑλληνικῶν κτημάτων εἶναι 21.250.000 λίραι τῶν Τουρκικῶν ἀνέρχεται μόνον εἰς 3.200.000 λίρας.

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** λέγει ὅτι ὁ πίναξ οὗτος ἐκπροσωπεῖ τὰς ἑλληνικὰς ἀντιλήψεις. Διὰ νὰ ἔχετε σαφῆ ἰδέαν θὰ ἔπρεπε νὰ λάβητε ὑπ' ὄψει καὶ τὸν πίνακα τὸν ἐκπροσωποῦντα τὰς τουρκικὰς ἀντιλήψεις.

Π. Τσαλδάρης. Εὐχαριστῶ δι' ὅσας πληροφορίας μοὶ παρέχετε διὰ τὰς ὁποίας καὶ ἁρμοδιότητα ἔχετε διότι ἐχρηματίσατε Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀλλ' αὗται δὲν ἔχουν σημασίαν διὰ τὴν Βουλὴν δύτι ἡ διαφορὰ εἶναι

κολοσσιαία εἶναι 18.300.000 λίραι ἐν ὅλῳ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲ ἐνῷ ἡμεῖς ἐπὶ μακρὸν διεξεδικοῦμεν περιουσίαν μεγαλυτέραν εὑρέθημεν ἔπειτα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμωμεν τόσας παραχωρήσεις. Ἡ σύμβασις λοιπὸν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐπωφελὴς καὶ διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐφόσον κάμνομεν τοιαύτας παραχωρήσεις θὰ ἔπρεπε τοὐλάχιστον νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς περιστάσεως ταύτης διὰ νὰ παρουσιάσωμεν εἰς τὸν λαὸν τὸ σύνολον τῶν μετὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας σχέσεων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προεκάλεσε μεγάλην ἐξέγερσιν εἰς μίαν μερίδα τοῦ λαοῦ εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν δύο περιουσιῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξητάσθη ἤδη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς νομικῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχον εἰπεῖ καὶ ἄλλοτε τὴν γνώμην μου ὅτι οὐδεμία ἀπαίτησις δύναται νὰ γεννηθῇ κατὰ τοῦ Κράτους. Ζήτημα νομικῆς ἀπόψεως δὲν δύναται νὰ γεννηθῇ, ἀλλὰ μόνον ζήτημα πολιτικῆς ἀπόψεως. Κατὰ τὴν γνώμην μου ἡ διαχείρισις δὲν ἐγένετο προσηκόντως διὰ δύο λόγους, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπρόσεξεν ὅπως ἀφοῦ ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἡ ἐκποίησις τῶν περιουσιῶν, ἀφοῦ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ τὴν θυσίαν τῆς περιουσίας αὐτῆς, συνδυάσῃ τοὐλάχιστον τὴν θυσίαν αὐτὴν μὲ ἄλλας συμβάσεις ὥστε νὰ προκύψῃ τοὐλάχιστον ἐκεῖθεν ὠφέλειά τις. Ἴσως οὐχὶ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἀλλὰ κατὰ μέρος καὶ αὐτή, περισσότερον ὅμως πολαιότεραι Κυβερνήσεις φέρουν ἀκόμη μίαν ἄλλην εὐθύνην. Μᾶς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχετε ὑπ' ὄψει τὸ ζήτημα τῶν ἀνταλλαξίμων Βουλγάρων ὅπου ἐχρειάσθησαν 10 ἔτη διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐκτίμησις; πόσα ἔτη θὰ ἐχρειάζοντο διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἄλλων; Ἀλλὰ δὲν ἔγινε καμμία κἂν ἀπόπειρα διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτήν, ὅτε θὰ εἴχομεν τοὐλάχιστον μίαν πληρεστέραν ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἠδυνάμεθα νὰ διαπραγματευθῶμεν. Τονίζει καὶ πάλιν ὅτι οὐδεμία ἀπαίτησις δύναται νὰ γεννηθῇ πρὸς ὑποκατάστασιν τοῦ Κράτους εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀνταλλαξίμων, ἀλλὰ γεννᾶται ἓν ἄλλο πρόβλημα. Ὑπάρχουν πρόσωπα, τὰ ὁποῖα νομίζουν ὅτι ἠδικήθησαν καὶ ὅταν τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀποτελοῦν μίαν μεγάλην μερίδα τοῦ λαοῦ δὲν ἀρκεῖσθε ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ πρᾶγμα δυσάρεστον διὰ τὸν τόπον; Βεβαίως δὲν θὰ ὑπάρξῃ πολιτικὸν κόμμα ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν μερίδα ταύτην, ἀλλὰ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εὑρεθῶσι πρόσωπα ἐν τῷ μέλλοντι, τὰ ὁποῖα νὰ θέλουν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν μίαν τοιαύτην ἀδυναμίαν. Ἰδοὺ διατί εἶπον ὅτι ἂν παρουσιάζετο τὸ σύνολον τῶν συμβάσεων θὰ εἴχομεν μίαν ἄλλην ὄψιν τοῦ ζητήματος. Καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενος θὰ εἶπω ὅτι ἡ ὅλη διαχείρισις τοῦ ζητήματος, τοῦ προσφυγικοῦ, ὑπῆρξεν ἀτυχὴς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Ἐγεννήθη ἡ ἰδέα ὅτι ἔχουν δικαίωμα πλήρους ἀποζημιώσεως καὶ ἐνόμιζεν ὁ καθεὶς ὅτι θὰ λάβῃ ὅ,τι ἐδικαιοῦτο καὶ ὄχι ὅ,τι θέλει προκύψει· τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον εἰς διαφόρους περιστάσεις ἡ Κυβέρνησις ἐχειρίσθη τὸ ζήτημα ἐνέπνευσε τὴν πεποίθησιν αὐτήν. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι κατηρτίσθησαν προσωρινοὶ πίνακες καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐδόθησαν πρὸς τοὺς δικαιούχους «ἀπέναντι» καὶ ὅτι ἐπομένως τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐφάνη ὅτι εἶχεν ἀπέναντι αὐτῶν μεγάλας ὀφειλάς, διότι ἐὰν τὸ «ἀπέναντι» αὐτὸ ἦτο μόνον 20 ο]ο διατὶ θὲν θὰ ἐγεννᾶτο εἰς τὴν ψυχήν των ἡ ἰδέα ὅτι ἔχουν νὰ λαμβάνουν ἀκόμη «ἕνα 80 ο]ο»; Τόσον ἄστοχος ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὑπῆρξεν ἡ διαχείρισις τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε ὄχι μόνον οἱ πρόσφυγες ἐσχημάτισαν τὴν ἐντύπωσιν αὐτὴν ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλλος λαὸς ἐσχημάτισε τὴν ἰδέαν ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῆς περιουσίας ἐκείνης. Τὸ πρόβλημα δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν πάσχουσαν μερίδα τῶν προσφύγων. ἀλλ' ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος δὲν δύναται παρὰ νὰ αἰσθανθῇ ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον διενεμήθη τότε βαρύνει αὐτὸν τὸν ἴδιον κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός), Διατὶ ἀπευθύνεσθε πρὸς ἐμέ;

Π. Τσαλδάρης. Διότι ἡ σύμβασις αὐτὴ τὴν ὁποίαν συζητοῦμεν εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τοῦ ἔργου αὐτοῦ καὶ ἔχω τὸ καθῆκον νὰ τονίσω ταῦτα σήμερον, διὰ νὰ τὰ ἔχῃ ὁ λαὸς ὑπ' ὄψει διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ προβλημάτων. Συνέπεια τῆς τελικῆς ταύτης συμβάσεως καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς θὰ εἶναι νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ σήμερον μὲ 3 1]2 δισεκατομμύρια, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ καλύψουν τὰ κτήματα τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος τῶν ὁμολογιῶν, καὶ τὰ 3 1]2 αὐτὰ δισεκατομμύρια ἐπιπίπτουν ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ λαοῦ. Θὰ πληρώσωμεν ἀκόμη 440 χιλ.λίρες, πλὴν δὲ αὐτοῦ θὰ πληρώσωμεν καὶ ὅσον ποσὸν θέλει κανονισθῇ διὰ τοὺς ἐνταῦθα μὲ ἄτακτα διαβατήρια εὑρισκομένους Κωνσταντινουπολίτας. Ἰδού, ποῖον εἶναι τὸ ξεκαθάρισμα τῆς συμβάσεως αὐτῆς. Δὲν θέλω νὰ ἐπεκταθῶ. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἔχω καθῆκον νὰ διαφωτίσω τὸν λαὸν καὶ πρὸ παντὸς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους πολὺ συμπαθῶ, τὴν μᾶζαν τὴν προσφυγικήν. Ἂς μὴ παραπλανηθῇ παρ' οὐδενὸς ἐν τῷ μέλλοντι, ἂς προσέξῃ νὰ μὴ πέσῃ ὅμα οὐδενὸς ὅστις θὰ ἤθελε νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν περιστάσεων. Διότι, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς ἀπόψεως τοῦ ζητήματος, εἶναι ἡ σκληρὰ πραγματικότης, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τίποτε πλέον. Ἐν μόνον ἔχουν πάντες καθῆκον, νὰ ἐντείνουν τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἵνα ὡς ἓν σύνολον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς κατορθώσῃ νὰ ἐξέλθῃ τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς περιπετείας εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθεν. Ἔχω ἀκόμη νὰ συστήσω πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὀφείλει νὰ μεταβάλῃ πολιτικὴν ἀπέναντι τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος. Ἡ περιουσία, ἡ προσφυγική, δὲν ἀποδίδει παρὰ μόνον 2 τοῖς ο]ο. Δὲν βλέπετε τὸν ὄλεθρον εἰς τὸν ὁποῖον ἄγεται ὁ τόπος αὐτός;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἴμεθα σύμφωνοι καὶ διὰ τοῦτο ἐφέραμεν τρεῖς συμβάσεις βελτιώσεων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, πρῶτος δὲ ἐγὼ ἀνέπτυξα τὴν κατάστασιν αὐτὴν καὶ δι' αὐτὸ ἐπεδιώξαμεν καὶ τὴν ταχυτέραν ἐκποίησιν. Πῶς λοιπὸν μέμφεσθε τὴν Κυβέρνησιν ὅτι δὲν βλέπει τὴν κατάστασιν;

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ κρίνω ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα δὲν βλέπω καθόλου ἱκανοποιητικά. Δὲν ἐφροντίσατε κἂν νὰ πεοισυλλέξητε ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν αὐτήν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς) Πῶς τὸ ξέρετε αὐτό;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Καὶ ἄλλοτε ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ ἀπὸ πρόσφυγα ὅτι ἡ ἀνταλλάξιμος περιουσία ἦτο εἰς χεῖρας γηγενῶν, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ταῦτα ἦσαν τελείως ἀστήρικτα. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ὑμᾶς νὰ λέγητε αὐτὰ χωρὶς νὰ μᾶς εἴπητε ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ περιουσία, διότι τὸ Κράτος ἐπεδόθη μετ' ἀγριότητος εἰς τὴν περισυλλογὴν αὐτῆς ὥστε καὶ δημευτικὰς παραγραφὰς τῶν δικαιωμάτων τῶν γηγενῶν ἔκαμε. Πρέπει νὰ ἀναγνώσητε τὰς συμβάσεις, αἱ ὁποῖαι περιφρουροῦν τὰς περιουσίας αὐτὰς καὶ θὰ ἴδητε ὅτι αἱ συμβάσεις αὐταὶ εἶναι αὐτόχρημα δημευτικαὶ εἰς βάρος τῶν γηγενῶν.

Π. Τσαλδάρης Εἶμαι ἐκτάκτως εὐτυχὴς διὰ τὴν εὐθυξίαν σας αὐτὴν, ἀλλὰ θὰ τὴν ἐκτιμήσω ἐκ τοῦ συλλόγου τῆς διαχειρίσεως τῆς ὑποθέσεως. Ἐγὼ ἐπέκρινα τὴν κυβέρνησίν σας ὅτι ἐνῷ ἔχει τόσην περιουσίαν, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ, πρὸ ὀλίγου ἔρριψε εἰς τὴν ἀγορὰν μίαν ἄλλην περιουσίαν.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀγορὰν ἡ περιουσία αὐτή. Ἐκτὸς τούτου δὲν ὑπάρχει τοπικὴ σύμπτωσις τῶν δύο περιουσιῶν ἐκτὸς ἐὰν ἡ Παλαιὰ Ἑλλὰς θὰ ἔσπευδε νὰ ἀγοράσῃ ὅλα τὰ ἀνταλλάγμα τῆς Νέας Ἑλλάδος.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ἐπιχείρημα δὲν εἶναι ἀντάξιον τῆς εὐφυΐας σας. Τὰ κτήματα δὲν περιπατοῦν, περιπατοῦν ὅμως τὰ κεφάλαια.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐκτὸς τούτου ἐπρόκειτο περὶ προκαταβολῶν αἱ ὁποῖαι δὲν ἠδύ-

ναντο νὰ ἀπορροφήσουν ὅλα τὰ κεφάλαια, μάλιστα μὲ μακροπροθέσμους δόσεις.

Π. Τσαλδάρης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, κ. Ὑπουργέ, μὴ πιστεύσητε τὴν ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὅτι κερδίζετε μὲ τὴν συζητουμένην σύμβασιν 22.000.000 δραχμῶν, διότι τὸ ἀποτέλεσμα δ.στυχῶς εἶναι ὅτι πολλὰ δισεκατομμύρια χάνονται, ἐκτὸς τοῦ λόγου ὅτι ἡ παρακαταθήκη τῶν 500.000 λιρῶν εἶχεν ἄλλον σκοπόν. Ἀλλ'ἐνῷ, συνεχίζει, πάντες λέγομεν ὅτι πρέπει νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποδαυλίζωμεν τὰς φυσικὰς ἀδυναμίας τῶν προσφύγων καὶ ὀφείλω νὰ εἴπω πρὸς τιμήν των ὅτι τὴν ἐσπέραν ταύτην εἶδον τοὺς πλείστους τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν νὰ κηρύσσωνται ὑπὲρ τῆς συμβάσεως, δὲν ἔπρεπεν ἐξ ἄλλου νὰ λεχθῇ ὅτι ὡς ἀνταλλαγμα τῆς παραιτήσεως τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως προσφέρομεν τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀποζημίωσις ἦτο ζήτημα νομικοῦ χαρακτῆρος, ἐνῷ ἡ ἀποκατάστασις δὲν ἔπρεπε νὰ τίθεται ὡς ἀντάλλαγμα, διότι τοῦτο εἶναι καθῆκον ἐθνικὸν ὅπερ ἐξεπλήρωσεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς φανερὸς πρόθυμος εἰς πᾶσαν θυσίαν, ἤτις τοῦ ἐζητήθη. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω ὅτι δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν ὅτι ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ἀποζημιώσεως τοὺς δίδομεν τὴν ἀποκατάστασιν,διότι θὰ ἔλθῃ βραδύτερον ἄλλος καὶ θὰ τοὺς ὑποσχεθῇ καὶ ἄλλο ἀνάλαγμα. Τὴν ἀποκατάστασιν θὰ τὴν κάμῃ τὸ Ἔθνος καὶ ἐξ ἰδιοκτήσ ἀλληλεγγύης καὶ ἐκ λόγων κοινοῦ συμφέροντος. Ἂν μένουν πρόσφυγες ἀναποκατάστατοι ἡ ζημία βαρύνει τὸ σύνολον καὶ ὑπάρχει καὶ ὁ κίνδυνος νὰ τραπῇ ὁ ἀναποκατάστατος εἰς ὁδὸν ἐπιζημίαν καὶ δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὸ σύνολον. Ἂν ὁλοκληρώσωμεν τὴν ἀποκατάστασιν ἔχομεν τὸ κέρδος ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ γίνῃ ἱκανὸς πολίτης καὶ ἀποδοτικὸς ὑπὲρ τοῦ συνόλου. Πλὴν τούτου ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δίδει μίαν ὑπόσχεσιν καὶ εἰς τοὺς ἀναχωρήσαντας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἄνευ τακτικῶν διαβατηρίων. Πρέπει νὰ εἴμεθα δίκαιοι. Οὕτως οὗτοι ἀπώλεσαν τὰς ἑστίας των ἄνευ ἐπιβολῆς, διὰ συμβάσεως καὶ ἤδη διὰ τῆς συμφωνίας τῆς σημερινῆς τοὺς καθιστῶμεν καὶ πρόσφυγας καὶ τοὺς ἀφαιροῦμεν καὶ τὴν περιουσίαν τους διδομένην εἰς τὴν Τουρκίαν. Καὶ τοσοῦτο μᾶλλον πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τὰ δίκαια τῆς κατηγορίας ταύτης, ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι προϋπῆρχον συμβάσεις ἐξασφαλίζουσαι αὐτοὺς ἐπὶ τριετίαν νὰ μένουν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἂν ἔφευγον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Τουρκίας ἡ περιουσία των. Σήμερον, ἡ σύμβασις αὕτη, ὑπογραφομένη ἐν εἰρήνῃ, εἶναι σκληρά, τοὺς ἀποστερεῖ καὶ ἑστίας καὶ περιουσίας. Καὶ κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι καὶ ἐπιζημία καὶ ὀδυνηρὰ διὰ τὴν κατηγοραν αὐ.ήν. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ὑπεχρεώθη νὰ συνάψῃ τὴν σύμβασιν τῆς Λωζάνης καὶ νὰ ἀνταλλάξῃ τοὺς πληθυσμοὺς ὡς ζῶν, εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔπρεπεν ἐν καιρῷ εἰρήνης νὰ δεχθῇ τὴν κατὰ τῆς κατηγορίας ταύτης σκληρὰν ταύτην πρᾶξιν δι' ἣν ἡ συνείδησίς μου ἀποτροπιάζεται διότι ἐν καιρῷ εἰρήνης τοὺς ὑποβάλωμεν εἰς ἐξανδραποδισμόν καθ' ἣν στιγμὴν ἔχουν τὴν διεθνῆ πρᾶξιν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ σχετικῶς μὲ τοῦτο πρέπει νὰ εἴπω ὅτι μεταβάλλατε ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης καὶ ὄχι τῆς ἀνταλλαγῆς. Ὁ κ. Μπακάλμπασης εἶπεν ὅτι καὶ ἐκείνη στηρίζεται ἐπὶ τῆς συνθήκης, στηρίζεται ἐπὶ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα, διότι ἡ συνθήκη τῆς ἀνταλλαγῆς ἐγένετο ποὸ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης καὶ ἀναφέρεται ἐν τῇ συνθήκῃ τῆς εἰρήνης διὰ νὰ μὴ θεωρεῖται ὡς καταργουμένη ὑπ' αὐτῆς. Ἰδοὺ τί λέγουν τὰ σχετικὰ ἄρθρα (ἀναγινώσκει). Οἱ Κωνσταντινουπολῖται λοιπὸν προστατεύονται ἀπὸ τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης καὶ ὀφείλω νὰ συστήσω εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μελετήσῃ τὴν ἄποψιν ταύτην, ἵνα κατὰ τὴν μέλλουσαν ρύθμισιν τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς κατηγορίας ταύτης ἐξαντληθῇ πᾶν μέσον προνοίας, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς παραμυθία των. Ἔχων, συνεχίζει, τὰς γνώμας τὰς ὁποίας ἐξέθηκα καὶ ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς συμβάσεως καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καταρτίσεως, ἐφ' ὅσον δὲν κατηρτίσθησαν μὲ ταύτην καὶ αἱ λοιπαὶ συμβάσεις καὶ συμφωνίαι,εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰδηλώσω ὅτιτὸλαϊκὸν κόμμα, θὰ εἶναι ἐναντίον τῆς συμβάσεως. Εὔχομαι ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην, νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιφέρῃ τὰ ἐξωτερικὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα προσδοκᾷ ἀπὸ ἐσωτερικῆς δὲ ἀπόψεως νὰ μὴ δεσθῇ ἀφορμὴ ἐκμεταλλεύσεως τόσον ἐπὶ βάβῃ τῶν προσφύγων ὅσον καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅταν εἰσηγήθη τὴν σύμβασιν ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναδράμῃ εἰς τὸ παρελθόν. Τὴν ἀναδρομὴν ἔκαμεν ὡς ὅπλον χρήσιμον διὰ τοὺς σκοπεύς οὓς προσδοκᾷ ἐκ τῆς συμβάσεως. Δὲν ἔχω κανένα λόγον νὰ μὴ τοῦ εὐχηθῶ ὅπως καὶ τὸ παρελθὸν ἐκεῖνο τοῦ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Ἀλλὰ δὲν ἀποκρύπτω ὅτι δὲν θὰ ἤθελον νὰ ἀκούσω παρὰ τοῦ ἰδίου, ὅτι εἶχεν ἄλλοτε συστήσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶχα συστήσει εἶχα ἀποδεχθῇ τὴν ἐκουσίαν ἀντολλαγήν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἀκούσω ὅτι ἀκόμη καὶ σήμερον νομίζετε ὅτι μία τοιαύτη ἰδέα ἦτο ὠφέλιμος καὶ ἀνθρώπινος, ὅταν ἔχετε ὑπ' ὄψει τὴν Ἑλληνοβουλγαρικὴν καὶ τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν ἀνταλλαγήν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τὴν Ἑλληνοβουλγαρικὴν τὴν θεωρῆτε ἀποτυχοῦσαν;

Π. Τσαλδάρης Ἐξετελέσθη κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε ἔχομεν ἀκόμη τόσας ἐκκρεμότητας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὴν θεωρεῖτε ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως ἀτυχῆ; Εἰς τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν ἐξ ἄλλου ἐγὼ ἐπρόκειτο νὰ συστήσω νὰ ἔλθουν ἐκουσίως ὡρισμένος ἀριθμὸς ἀλλὰ μᾶς προκατέλαβον τὰ πράγματα καὶ ἐματαιώθησαν.

Π. Τσαλδάρης. Ὁποσδήποτε, συνεχίζει, θὰ εἶναι καιρὸς τώρα ὅπου τίθεται ἓν τέρμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν νὰ ἀναμνησθῶκαὶἐγὼδιλίγων τοῦ παρελθόντος(θόρυβος). Μὴ ταράττεσθε δὲν θὰ φέρω ζητήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἔχω θέσει ὅρια εἰςτὸν ἑαυτόν μου. Ἐπιλαμβάνομαι μιᾶς καταγγελίας ἀτυχοῦς μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατ' ἄλλης. Εἶχε καταγγελθῇ ἡ μερὶς αὕτη εἰςτὴν ἄλληνμερίδοὐτιέκείνη ἦτο ὑπαίτιος τῆς συμφορᾶς. Ἂς μάθῃ τώρα ὁ ἑλληνικὸς κόσμος ὅτι ἡμεῖς δὲν ἠθελήσαμεν τὸνπόλεμονκατὰτῆς Τουρκίας ὄχι διότι ἠθελήσαμεν σχέσεις φιλικὰς μετὰ τῆς Τουρκίας ἀλλὰ διότι ἐφοβούμεθα τὴν τύχην τοῦ ἐν αὐτῇ Ἑλληνισμοῦ. Διότι ἦτο ἄδηλον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου. Καὶ ὅταν τὰ πράγματα ἐστενοχωρήθησαν ἠγωνίσθημεν πῶς τὸν Ἑλληνικὸν αὐτὸν λαὸν ἀνάπαφον νὰ διατηρήσωμεν (χειροκροτήματα).

Α. Παπαναστασίου. Δὲν ἐνόμιζα ὅτι ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος θὰ ἐχρησιμοποίει τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπον νὰ ἀποδείξουν τὰς φιλειρηνικὰς αὐτοῦ διαθέσεις κατὰ τὸ 1914 καὶ 15, νὰ τὰς χρησιμοποιήσῃ, λέγω, διὰ νὰ ἀναπολήσῃ τὸ παρελθὸν τὸ ὁποῖον ὅλοι δὲν θέλομεν νὰ ἀναπολοῦμεν εἰς τὰς συζητήσεις μας ἐν τῇ Βουλῇ. Καὶ τόσον περισσότερον δὲν ἀνέμενον νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν χρησιμοποίησιν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, διότι γνωρίζειὅτιτὰπροσφυγικὰζητήματα καὶ ἡ συζητουμένη σύμβασις εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐκβάσεως τοῦ πολέμου, ἥτις ἔχει ὡρισμένα αἴτια καὶ πολιτικὰ σφάλματα (χειροκροτήματα) διὰ τὰ ὁποῖα ὑπέχονται βαρεῖαι εὐθῦναι. Ἐὰν ἡ μερὶς τὴν ὁποίαν διευθύνει ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ λαικοῦ κόμματος ἐξετίμα τόσον πολὺ ὅσον ἐφάνη τώρα ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἐκτιμᾷ τὰ πράγματα κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1921 καὶ ἡ συνέχισις τοῦ πολέμου θὰ ἠμποδίζετο καὶ ὅλοι οἱ πληθυσμοὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας θὰ ἐσώζοντο (χειροκροτήματα). Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο ἐχρειάζετο νὰ τεθῇ κατὰ μέρος ἡ δημοτικότης τῶν τότε κυβερνώντων καὶ μάλιστα νὰ τεθῇ κάτω τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τοῦ Ἔθνους.

Ι. Μουντζουρίδης. Αὐτοὺς τοὺς ἐσκοτώσατε. Τί ἄλλο θέλετε; (Φωναί, θόρυβος).

Π. Τσαλδάρης. Ἐπιχειρεῖ νὰ διακόψῃ. (Φωναὶ καὶ θόρυβος ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Α. Παπαναστασίου. Δὲν δέχομαι διακοπάς, διότι δὲν ἐδέχθη καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης ὁσάκις ἐπεχείρησα νὰ τὸν διακόψω.

Π. Τσαλδάρης. Θέλω νὰ σᾶς βγάλω ἀπὸ ἕνα κακὸν δρόμον.

Α. Παπαναστασίου. Ἐπιφυλαχθῆτε.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ τὸ κάμω ἐκ τῶν ὑστέρων.

Α. Παπαναστασίου. Ἐγὼ δὲν ἐσκέφθην νὰ ἀποδόσω εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθὸν τὴν σημερινὴν κατάστασιν καὶ σύμβασιν, ἀλλὰ ἔγινε μία πρόκλησις καὶ ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ ἠκολούθησα μίαν πολιτικήν, ἥτις ἐφρόνουν ὅτι ἐξυπηρέτει περισσότερον τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ δώσω μίαν ἀπάντησιν. Ἡ σημερινὴ σύμβασις, συνεχίζει, θέλομεν νὰ κλείσῃ τὸ ἀπ' αἰώνων μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων δράμα. Μὲ τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπετεύχθη ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀναχώρησις ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων καὶ νὰ κυρωθῇ ὅπως προστατευθῇ ἡ περιουσία καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἐκδιωχθέντων χάριν τῶν ὁποίων ἔγινε δεκτὸν τὸ μέτρον αὐτὸ τῆς συμβατικῆς ἐξώσεως. Ἡ σύμβασις τῆς ἀνταλλαγῆς ἦτο βεβαίως προστατευτικὴ τῶν συμφερόντων τοῦ ἐξαναγκασθέντος εἰς ἔξωσιν προσφυγικοῦ κόσμου καὶ θὰ ἔφερεν ὅλα τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς,ἐὰν μὲ τὴν σύμβασιν αὐτὴν δὲν ἐθίγοντο ἡ ὑπόστασις καὶ τὰ συμφέροντα μεγάλων μαζῶν καὶ ἂν ἀφίνετο ἐλευθέρα ἡ θέλησις τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης Κυβερνήσεως καὶ ἂν ὑπῆρχεν ὑπεράνω αὐτῶν τῶν Κρατῶν μία ἀνωτέρα βαθμὶς δικαιοδοσίας, ἥτις νὰ ἠδύνατο ἄνευ συγκρούσεως νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς. Δυστυχῶς τοιοῦτοι ὅροι ἔλειπαν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα προσέκοψεν ἡ σύμβασις εἰς μεγάλας δυσχερείας. Αὗται ἐτονίσθησαν ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα δυσχέρεια ἦτο ἡ συρροὴ τῶν προσφύγων, ἥτις καθίστα ἀδύνατον τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀποδόσεως τῶν τουρκικῶν κτημάτων.Ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἦτο ἐν ἀπολύτῳ ἀκριβείᾳ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μὴ τονίσας τὰς παρουσιασθείσας ἐν Ἑλλάδι δυσχερείας ἐξ ἀνωτέρας βίας καὶ τὴν προθυμοποίησιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπανόρθωσιν πάσης τυχὸν ἀδικίας ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῆς συνθήκης τῆς ἀνταλλαγῆς. Ἡ συνθήκη τοῦ 1925,ἣν ἐκύρωσαν καὶ ὁ κ. Μπακάλμπασης καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης,καὶ ἥτις ἀπεμάκρυνεν ἡμᾶς καὶ τὴν Τουρκίαν ἀπὸ τὰ Κράτη τὰ ὑπογράψαντα τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης, ἦτο ἡ πρώτη ἀπόδειξις ὅτι προσφερόμεθα νὰ ἀγοράσωμεν τὰ κτήματα. Ἐπίσης καὶ ἡ ἄλλη συμφωνία, ἡ τοῦ 1926, καὶ ἐκείνη ἦτο ἀπόδειξις τῆς προθυμίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπως ἀποσοβήσῃ οἱονδήποτε τυχὸν ἀδίκημα εἰς δικαιούχους. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ ἤρχισε νὰ διαφαίνεται ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως ἀνώτερον τὸ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὑπόλοιπον, ἤρχισαν αἱ δυσκολίαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐντεῦθεν αἱ διαπραγματεύσεις καὶ ἡ σημερινὴ σύμβασις. Αἱ δυσχέρειαι αἱ προβλεπόμεναι ἐκ τῆς Τουρκίας δὲν ἐδικαιολογοῦντο ἐξ ἀνωτέρας βίας. Πάντα ταῦτα, τονίζει, τὰ λέγω χάριν τῆς ἀκριβείας διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐντεῦθεν παρενεβλήθησαν αἱ μεγαλύτεραι δυσχέρειαι, ὡς ἦτο ἡ διατυμπανισθεῖσα μὴ ἀπόδοσις τῶν περιουσιῶν τῶν 119 τούρκων. Ἡ ἰδιότης ὅμως αὐτῶν ὡς μὴ ἀνταλλαξίμων ἠμφισβητεῖτο βασιμως, διότι ἐπρόκειτο περὶ προσώπων τὰ ὁποῖα μὲ πλήρη στοιχεῖα ἀπεδεικνύοντο ὅτι ἦσαν ἀνταλλάξιμα. Αἱ ἀντιρρήσεις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἔγιναν δεκταὶ καὶ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐστάλησαν εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἀνέκρουσεν πρύμναν. Δὲν νομίζω λοιπὸν ὅτι μονομερῶς ἐδημιουργήθησαν ἀνιστιγες δυσχέρειαι εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνιῶν. Οὔτε νομίζω ὅτι τὸ σφάλμα εἶναι ἐκεῖ ποῦ ἠθέλησε νὰ τὸ ἐντοπίσῃ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι ἡ προσφυγικὴ ὑπόθεσις ἐθεωρήθη ὑπόθεσις ἑνὸς μόνον κόμματος, διότι καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης καὶ τὸ κόμμα του συμμετεῖχον Κυβερνήσεως λαβούσης ἀποφάσεις διὰ τὰ προσφυγικὰ ζητήματα, καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης μετεῖχε τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν. Ἀλλ' ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος θὰ ἐνόει ἄλλο τι, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν προσφύγων δὲν διάκειται φιλικῶς πρὸς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι τελείως ἄσχετον καὶ δὲν κωλύει τὸ Λαϊκὸν Κόμμα νὰ ἐκφράζῃ τὰς γνώμας καὶ νὰ ἐπιρεάζῃ μὲ αὐτάς.Σφάλματα, συνεχίζει, ἀναγνωρίζω καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ τὰ ἐτόνισα καὶ πρώτον ἦτο ὅτι, παρὰ τὴν συμφωνίαν, ἀνεγνωρίσθησαν ὡς δικαιοῦχοι τῆς Θρᾴκης ὁλόκληροι οἱ πρὸ τοῦ 1913 ἀναχωρήσαντες ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου Ὀθωμανοί,ἐνῷ ἡ συμφωνία ἀφεώρα μόνον τοὺς ἐξ Ἑλλάδος καὶ Κρήτης, καὶ ἐδημιουργήθη οὕτω κατηγορία δικαιούχων τὰ κτήματα ἐπεβάλλετο νὰ ἀποδοθοῦν διοικητικῶς. Ἄλλο σφάλμα εἶναι ὅτι δὲν ἐπέμενεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὅπως ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἐκ περιτροπῆς ἕδραν καὶ τὰς Ἀθήνας,διότι διὰ τῆς μετ' αὐτῆς ἐπαφῆς θὰ εἴχομεν ἄλλα ἀποτελέσματα. Ἄλλο σφάλμα ἦτο πῶς ἀνεγνωρίσθη καὶ παρὰ τῶν ἰδικῶν μας ἀντιπροσώπων ὡς γνώμη ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ κτήματα δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκτιμηθοῦν ὅπως ἦσαν πρὸ τῆς καταστροφῆς. Ἐπίσης σφάλμα ἦτο διότι δὲν κατεβλήθη ἡ δέουσα ἐπιμονὴὅπως ὑπερπηδηθῶσιν αἱ δυσχέρειαι διὰ τὴν λειτουργίαν ἐν Τουρκίᾳ τῶν ἐκτιμητικῶν συνεργείων. Ἐπίσης θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ συνεφάδιζον αἱ διαπραγματεύσεις τῆς σημερινῆς συμβάσεως μὲ τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὰς ἄλλας συνθήκας καὶ συμφωνίας. Δὲν θὰ ἦτο ὅμως ὀρθὸν σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον βαρύνεται καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις μὲ τὰ σφάλματα αὐτὰ καὶ ἂν θέλῃ νὰ διατηρήσῃ μέρος τῶν εὐθυνῶν. Ἐξεταστέον ἤδη εἶναι,κατὰ πόσον ἡ σύμβασις ἐπιβάλλεται καὶ εἶναι ἐπωφελής. Αὕτη πρέπει νὰ κριθῇ ὡς ἀφορῶσα τὸ σύνολον τῶν Τούρκων καὶ τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων, διότι ἂν ἤθελε κριθῇ κατὰ μέρη ἀσφαλῶς ἤθελεν εὑρεθῇ ἐπιζημία διὰ τὰς κατηγορίας τῶν πληθυσμῶν. Ἐγώ, συνεχίζει, δὲν ἔχω στοιχεῖα περὶ τῶν κτημάτων τῶν ἀνταλλαξίμων. Δέχομαι ὅτι ἀπὸ τὰς ἐκτιμήσεις ποῦ ἔγιναν καὶ ὅσον ὑφορᾷ καὶ τὰς ἀνταλλαξίμους καὶ μὴ περιουσίας ἡ διαφορὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἀπὸ τὰς Τουρκικὰς εἶναι πολὺ μεγάλη. Δὲν ἐμπορῶ νὰ προέλθω εἰς ὑπολογισμούς, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα προκύπτει ὅτι αἱ νόμιμοι ἀξιώσεις, αἱ Ἑλληνικαί, εἶναι πολὺ ἀνώτεραι τῶν Τουρκικῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ συμψηφισμὸς σημαίνει περικοπὴν αὐτῶν τῶν ἀξιώσεων. Δὲν φαντάζομαι βεβαίως ὅτι ἡ διαφορὰ εἶναι τόσον μεγάλη ὅση λέγεται ἂν ληφθῇ μάλιστα ὑπ' ὄψιν ἡ καταστροφὴ τῶν Ἑλληνικῶν περιουσιῶν καὶ ἡ ἐλάττωσις τῆς τιμῆς των λόγῳ ἀραιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ διαφορὰ ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἂν αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ ἠδύναντο νὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ πραγματοποίησις ἦτο ἐξαιρετικὰ ἀμφίβολος. Διὰ τοῦτο, μόλις ἐφάνη ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ὑπόλοιπον θὰ ἦτο ἀνώτερον, τὰ μὲν συνεργεῖα παρέλυσαν, ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ δὲν συνεδρίαζεν καὶ αἱ αἰτήσεις τῶν Τούρκων ἐπολλαπλασιάζοντο. Ὅσον ὑφορᾷ τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων ἡ δυσκολία ἦτο μεγίστη. Ὅταν παρητοῦντο οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Λωζάνην τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ὑπελόγιζον ὅτι θὰ προέκυπτεν ἐξ ἀνταλλαγῆς ὑπόλοιπον ὑπὲρ αὐτῶν. Οὐδέποτε ἐφαντάζοντο ὅτι αὐτοὶ ὄντες νικηταὶ θὰ κατήντων νὰ ἀποβοῦν καὶ χρεῶσται καὶ μόλις ἐφάνη τὸ ἀντίθετον ἀπεφάσισαν τὴν ματαίωσιν. Τὸ δυσχέρημα ἦτο ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἡ δύναμις ἡ ἐπιβάλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τῆς ἀνταλλαγῆς. Νὰ κατηγορήσωμεν τώρα τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἢ τοὺς συμμάχους μας, τοὺς ὑπογράψαντας τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης, δὲν ἔχει καμμίαν ση-

μασίαν. Γεγονὸς εἶναι ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἐνθάρρυνσις σοβαρὰ ὅτι ὑπῆρχεν ἐλπὶς νὰ λυθῇ ἡ διαφορὰ δι' ἐπεμβάσεως ἄλλων ἱκανοποιητικῶς.

Ἠθελήσαμεν νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ εἴχομεν ἄρνησιν. Δὲν γνωρίζω ἂν, γενομένου δεκτοῦ πρὸ ἔτους τοῦ προταθέντος συμφώνου φιλίας θὰ εἴχομεν ἄλλην μεταβολήν, διότι φοβοῦμαι ὅτι θὰ ἐξῃροῦντο τὰ ζητήματα ταῦτα. Βεβαίως θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ὑπογραφῇ τοῦτο, ἡ Κυβέρνησις ὅμως εἶχε τὴν ἰδέαν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκτεθῇ ἡ στερεότης τοῦ συμφώνου μὲ τὰς ἐκκρεμεῖς διαφωνίας διὰ τὰ κτηματικὰ ζητήματα. Εἶναι λοιπὸν ἀναμφισβήτητον ὅτι κάθε δυσχέρεια καὶ κάθε ζημία ἐπέρχεται ἀπὸ τοὺς ὅρους οἵτινες ἐτέθησαν εἰς τὴν συνθήκην τῆς ἀνταλλαγῆς.

Ἡ σύμβασις, ὅπως εἶπα, ἡ σημερινή, κατὰ κατηγορίας εἶναι δι' ἄλλας μὲν ἐπωφελής, δι' ἄλλας δὲ ἐπιζημία. Ἀπὸ ἀπόψεως ὅμως συνόλου εἶναι ἐπωφελής. Διὰ τὴν μειονότητα τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ἐπωφελής, διότι τὴν μειονότητα αὐτὴν τὴν θέλομεν ἐκεῖ, διότι εἶναι ὁμοεθνεῖς μας, τὴν θέλομεν νὰ εὐτυχῇ καὶ ὄχι νὰ δυστυχῇ καὶ διότι τὸ καθεστὼς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ λησμονήσωμεν καὶ οἱ δύο λαοὶ τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ζήσωμεν εἰς τὸ μέλλον, ὡς λαοὶ συγγενεῖς (χειροκροτήματα). Εἶναι ὅμως ἡ σύμβασις ἐπωφελὴς καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ συνόλου, διότι ἡ συμφωνία αὕτη θέτει στερεὰ τὰ θεμέλια τῆς συνδιαλλαγῆς μας μὲ τὸ τουρκικὸν Κράτος. Μᾶς ἐχώρησε πάλη αἰώνων, ἀλλὰ τώρα ποῦ συνεπήξαμεν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ Κράτη ἐθνικά, συναισθανόμεθα ὅτι ἔχομεν κοινὰ συμφέροντα καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει βλέψις ἐχθρικὴ ἑκατέρωθεν καὶ ἀποτελοῦμεν συμπλήρωμα οἱ μὲν τῶν δέ, εἶναι δυνατὸν νὰ προέλθωμεν εἰς συνεργασίαν, ὥστε ὁλόκληρος ἡ κατάστασις νὰ μεταβληθῇ ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς γενικωτέρας εἰρήνης. Ἐγεννήθησαν ὅμως δισταγμοὶ καὶ ἀμφιβολίαι ἂν θὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ σύμβασις.

Δὲν παρεξηγῶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐξέφεραν δισταγμοὺς διὰ τὴν κύρωσιν τῆς παρούσης συμφωνίας, διότι οἱ δισταγμοὶ προέρχονται ἀπὸ τοὺς πολλὰ δεινὰ ὑποστάντας. Ἀλλ' ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὰς σκέψεις τῶν ἰθυνόντων σήμερον τὰς τύχας τῆς Τουρκίας. Ἀντιλαμβάνονται οὗτοι ὅτι, προκειμένου νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ ρηξικέλευθον ἔργον τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, ἔχουν ἀνάγκην καὶ εἰρήνης καὶ συνεργασίας μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀντιλαμβάνονται ὅτι πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὁλόκληρον τὸ παρελθόν, τὸ ὁποῖον ἐχώρισε τοὺς δύο λαούς. Ἡ παροῦσα δὲ συμφωνία ἐνῷ θὰ ἐνισχύσῃ τὸ δημοκρατικὸν καθεστὼς τῆς νέας Τουρκίας, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκφράζω τὴν χαράν μου, θὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ ἔλθωμεν εἰς στενωτέρους δεσμοὺς φιλίας καὶ συνεργασίας μετὰ τῆς γείτονος χώρας. Ἐὰν δὲν εἶχον σχηματίσει τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ἡ διάθεσίς μου πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συμφωνίας θὰ ἦτο πολὺ μικροτέρα, ἡ γνώμη μου δὲ δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι θὰ ἦτο ἴσως διάφορος.

Θὰ ἐπεθύμουν ὅμως νὰ παρατηρήσω ὅτι θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ περιελαμβάνετο ἐν τῇ συμφωνίᾳ ὅρος καθ' ὃν οἱαδήποτε διαφορὰ ἡ ὁποία ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς θὰ παρεπέμπετο εἰς διαιτησίαν.

Β. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ βίος τῆς μικτῆς Ἐπιτροπῆς προβλέπεται ἀκόμη τόσος ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐν τῷ μεταξὺ σύναψις συμφώνου φιλίας καὶ διαιτησίας εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς γνωρίζετε, περιλαμβάνεται καὶ ὁ ὅρος αὐτός.

Α. Παπαναστασίου. Ἔχει καλῶς τότε.

Προκειμένου κ. βουλευταί, νὰ ἐπικρίνῃ τις τὴν παροῦσαν συμφωνίαν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐρωτηθῇ ἐὰν εἶναι δυνατὴ σήμερον ἀντίθετος πολιτική. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ δηλώσαντες ὅτι κατ' ἀρχὴν εὑρίσκουν τὴν σύμβασιν ἔδειξαν διὰ τῆς στάσεώς των ὅτι νομίζουν δυνατὴν σήμερον μίαν ἀντίθετον πολιτικήν, πολιτικὴν μὴ ἐρεισθεῖσαν ἐπὶ τοῦ συμβιβασμοῦ. Καὶ χαίρω ἰδιαιτέρως διότι ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τῶν προσφύγων βουλευτῶν ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀδήριτον ἀνάγκην, ἡ ὁποία ὑπηγόρευσε τὴν σύμβασιν αὐτήν, ἔπνιξεν οἱονδήποτε πόνον τὸν ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ αἰσθάνεται καὶ ἔθεσε τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ὑπεράνω τῆς ἀμφισβητησίμου πραγματοποιήσεως ἰδιωτικῶν συμφερόντων.

Ἐλέχθη ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι ἡ κύρωσις τῆς προκειμένης συμβάσεως ἐζητήθη ὡς ἀντάλλαγμα τοῦ ἔργου τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων....

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶπον ἐγὼ τοιοῦτόν τι. Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ μὲ προσέχετε ἐὰν δὲν θέλετε, ὀφείλετε ὅμως νὰ μὴ λέγετε πράγματα τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν εἶπον. Δὲν δύνασθε νὰ ἐκμεταλλεύεσθε διὰ λόγους πολιτικοὺς πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἐλέχθησαν ἐκ μέρους μου.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν ἔχω καμμίαν ἀνάγκην νὰ ἐκμεταλλευθῶ διὰ πολιτικοὺς σκοποὺς τὸ ζήτημα, διότι ἂν ἤθελον νὰ τὸ ἐκμεταλλευθῶ θὰ συνεμεριζόμην τὰς ἀπόψεις σας καὶ θὰ κατεψήφιζα τὴν σύμβασιν (χειροκροτήματα).

Ἀλλ ἀνεξαρτήτως τούτου ὑπεστηρίχθη ὅτι ὑφίσταται νομικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους. Δὲν ὑπάρχει τοιαύτη νομικὴ ὑποχρέωσις. Δηλῶ κατηγορηματικῶς ὅτι ἐὰν ἐπίστευον ὅτι ὑφίσταται τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ τὸ διακηρύξω λέγων συγχρόνως ὅτι ὑπάρχει ἀδυναμία ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν ὑφίσταται νομικὴ ὑποχρέωσις. Ἡ σύμβασις περὶ ἀνταλλαγῆς ἦτο σύμβασις συναφθεῖσα μεταξὺ δύο Κρατῶν ἀσκούντων κυριαρχικὰ δικαιώματα πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ὁμογενῶν των. Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἐνδιαφερόμεναι μᾶζαι διεμαρτύροντο τότε, ὅτι ὑπεγράφετο ἡ σύμβασις, ἐπειδὴ ἐφαντάζοντο ὅτι διὰ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς θὰ καθίστατο ἀδύνατος ἡ εἰς τὰς ἑστίας των ἐπάνοδος. Δὲν γενῶνται λοιπὸν δικαιώματα ἐκ τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς, παρὰ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ σύμβασις αὕτη μένει ὀρθή. Ὑποχρέωσις ἐγεννᾶτο ὅπως τὸ ἓν Κράτος λάβῃ παρὰ τοῦ ἑτέρου τὴν πρὸς αὐτὸ ὀφειλήν του. Καὶ αὐτὸ ἔλεγον πέρυσιν εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησα. Ἀντὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ φαίνεται ὅτι προβαίνει εἰς ὑποχωρήσεις ὀφείλει νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων. Ἀποδεικνύεται ὅμως ἀπὸ τὸν φάκελλον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπεδίωκε τὸν συμψηφισμόν. Ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων ἀπέδειξε τὴν ὕπαρξιν ἀδυναμίας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ συμψηφισμοῦ αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προσπάθειαν, αὐτήν, μόνον ἠθικὴ ὑποχρέωσις καὶ ὄχι νομικὴ ὑπῆρχε.

Διὰ τῆς νέας συμβάσεως ἡ Ἑλλὰς παρακρατεῖ τὰ ἐν τῷ ἐδάφει της κτήματα τῶν Τούρκων καὶ ἡ Τουρκία ἀντιστοίχως τὰ ἐν τῷ εἰδικῷ της Ἑλληνικά. Καμμία ὅμως ἔνδειξις δὲν ὑπάρχει, ὥστε νὰ δημιουργηθῇ ἡ ὑπόνοια ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει διαθέσει ἐξ ὁλοκλήρου τὰ κτήματα ταῦτα, πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν. Ἀντιθέτως πλεῖστοι ὅσοι λόγοι συντρέχουν, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ ἐπιδεικνύουσα ἀπέναντι τῶν προσφύγων τὴν αὐτὴν στοργὴν μεθ' ἧς τοὺς περιέβαλε μέχρι τοῦδε, οὐδεμιᾶς θυσίας φεισθεῖσα διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των.

Εἶπεν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι δὲν ἐγένετο καλὸς ὑπολογισμὸς κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων. Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι δὲν ἐγένετο καλῶς ὑπολογισμός. Πρῶτοι ἡμεῖς διεκηρύξαμεν ὅτι ἔπρεπε κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων νὰ κρατήσῃ ἡ ἀρχὴ ὅτι ἡ καταβολὴ αὐτῶν ἀπετέλει ζήτημα κοινωνικόν, ἀπετέλει ἐκπλήρωσιν ἠθικῆς ὑποχρεώσεως τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ σύνολον ἀπέναντι τῶν ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἀναξιοπαθοῦν. Καὶ οἱ πρόσφυγες ὑπῆρξαν ἀναμφισβητήτως τὰ μεγαλύτερα θύματα τῆς καταστροφῆς τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ Ἑλλάς. Οἱ πρόσφυγες ὑπέστησαν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν δεινῶν ἐκ τῶν τελευταίων πολέμων. Καὶ ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν εἶναι ζήτημα ἐνδιαφέρον καὶ συμφέρον τὸ σύνολον. Ἐτονίσαμεν ἐπανειλημμένως πόσον εἶναι συμφέρον χάριν στρεώσεως τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων νὰ μειωθοῦν τὰ χρέη αὐτῶν.

Ἐξηγήσαμεν οὐχὶ ἅπαξ τὸ ὕψιστον ἐθνικὸν συμφέρον διὰ τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ὁλοκληρωθῇ καὶ πγκιωθῇ. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῶν ἀστῶν, διότι τὸ ζήτημα αὐτῶν θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας συζητήσεως. Τὸ γεγονὸς ὅτι διερχόμεθα κολοσσιαίαν κρίσιν, ὅτι ἀντιμετωπίζομεν κατάστασιν ἐξαιρετικῶς σοβαρὰν πρέπει νὰ πείσῃ τοὺς πάντας ὅτι χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ὀφείλομεν πάντες νὰ περιορίσωμεν τὰς ἀξιώσεις μας. Καίτοι, ἐπαναλαμβάνω, οἱ πρόσφυγες ὑπῆρξαν τὰ τραγικώτερα θύματα τῆς καταστροφῆς, ἀποτελοῦν δὲ σήμερον σημαντικὸν παράγοντα ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ προόδου, πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι δὲν εἶναι μόνον οἱ πρόσφυγες ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐδοκίμασαν τὰ ἐκ τοῦ πολέμου δεινά. Ὑπάρχουν χιλιάδες ἄλλα θύματα, ἀπορφανισθεῖσαι οἰκογένειαι, καταστραφεῖσαι τάξεις, πρὸς τὰς ὁποίας τὸ κράτος ἦλθεν ὀλιγώτερον τοῦ δέοντος ἀρωγόν.

Αὐτὴ κύριοι εἶναι ἡ γνώμη τοῦ κόμματός μας, τὸ ὁποῖον θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς ὑπὸ συζήτησιν συμβάσεως (χειροκροτήματα). Δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως ἡ παροῦσα σύμβασις Ὁριάμβον. Δὲν ἀποτελεῖ ἴσως οὔτε ἐπιτυχίαν κἂν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ὅμως ἐπιτυχία τις αὕτη ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὅταν ἐπείσθη ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν περισσότερα, ἔχασε κατὰ μέρος τὴν δημοτικότητά της διὰ νὰ μὴ ὑποστῇ ἡ χώρα μεγαλυτέρας θυσίας. Αὐτὴ ἡ ἀρετὴ εἶναι σπουδαιοτάτη διὰ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας. Καὶ ἂν ὅλοι οἱ χειρισθέντες τὰ κοινὰ ἦσαν προικισμένοι διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς, ἀσφαλῶς πολλὰ δεινὰ θὰ ἀπεφεύγοντο. Ἐὰν ἡ ὑπὸ κρίσιν σύμβασις ἐφαρμοσθῇ πιστῶς θὰ προαγάγῃ τὰ συμφέροντα τῶν δύο κρατῶν. Πρέπει, κ. βουλευταί, νὰ τὴν ἀποδεχθῶμεν καὶ νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν μὲ ὅλην μας τὴν εἰλικρίνειαν. Πρέπει νὰ τείνωμεν τὴν χεῖρά μας πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας μᾶς τείνουν οἱ χθεσινοί μας ἐχθροί, ἐγκαινιάζοντες μίαν νέον περίοδον σχέσεων ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας μας, ἐπ' ἀγαθῷ ἀμροτέρων τῶν χωρῶν, ἀπ' ἀγαθῷ τῆς γενικῆς εἰρήνης καὶ προόδου. (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης. Κύριε Πρόεδρε, δὲν θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Θὰ εἶπω μόνον δύο λέξεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ θίξῃ. Ἐδήλωσα ρητῶς ὅτι δὲν προετίθεμην νὰ ἐπαναφέρω συζήτησιν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ ἐνόμισα ὅτι κατὰ τὴν περίστασιν αὐτήν, κατὰ τὴν ὁποίαν μία μεγάλη μερὶς τοῦ λαοῦ, καλουμένη ἀτυχῶς ἀκόμη προσφυγικὸς κόσμος, εὑρίσκεται ὑπὸ τὸ κράτος συγκινήσεως τινός, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἱκανοποιοῦνται ἐντελῶς αἱ οὕτως ἢ ἄλλως πιστευόμεναι παρ' αὐτοῦ ὡς δίκαιαι ἀξιώσεις του, ἐνόμισα, λέγω, ὅτι κατὰ τὴν τοιαύτην περίστασιν ἠδυνάμην νὰ ἀναπολήσω τι, τὸ ὁποῖον θὰ συνετέλει ὅπως ἐξαφανισθῇ μία πικρία, ἕνα χάσμα ὑπάρχον μεταξὺ μιᾶς μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν προσφύγων. Διότι πολλάκις ἐγένετο ἐκμετάλλευσις τῆς πολιτικῆς τοῦ παρελθόντος, διὰ νὰ διατηρῆται μία ἀπόστασις μεταξὺ τῶν προσφύγων καὶ μιᾶς μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἠθέλησα κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν νὰ εἴπω μόνον δύο λέξεις περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ παρελθόντος. Νὰ εἴπω δηλαδή ὅτι, καθὼς καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν, ὅτι εἶχεν πάντοτε μίαν πολιτικὴν φιλικὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ εὑρεθῇ εἰς ἀντίθεσιν πρὸς αὐτήν, νὰ εἴπω καὶ ἐγὼ ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα μερὶς εἶχεν μίαν ὡρισμένην πολιτικήν, ἡ ὁποία ἕνα εἶχε σκοπόν, πῶς καὶ κατὰ τίνα τρόπον εἰς τὴν προσφυγικὴν σήμερον μερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ φανῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ὑπεραμυνομένη τῶν συμφερόντων της. Δὲν ἠθέλησα νὰ φέρω τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς κρίσεως εἴτε περὶ τῆς πολιτικῆς ἐκείνης εἴτε περὶ τῆς ἀντιθέτου, διότι δὲν νομίζω ὅτι ἡ σημερινὴ περίστασις ἐπιτρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τοιαύτην συζήτησιν. Οὐχ' ἧττον διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν κ. Παπαναστασίου εἶμαι πρόθυμος, ἐὰν θέλῃ, νὰ φέρω τὴν συζήτησιν καὶ νὰ ἀναλάβω ὅλον τὸ βάρος τῆς διεξαγωγῆς της (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Μεθ' ὃ διακόπτεται ἡ περαιτέρω συζήτησις δι' αὔριον καί, συναινέσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις, ὥρᾳ 9 καὶ 40 μ. μ. δι' αὔριον ὥραν 4 μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς

Δ. Μέλφος

Σ. Νικολαΐδης

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Α'

Τετάρτης 25 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 4 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ἰω. Τσιριμῶκος,** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ πρόεδρος τῶν Ἀνεμπολιτῶν ἀποδοκιμάζει τὴν ἀντεθνικὴν στάσιν τῶν εὐαρίθμων προσφυγοκαπήλων τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Οἱ φυματικοὶ ὁπλῖται τῆς χωροφυλακῆς ζητοῦν τὴν αὔξησιν τῶν συντάξεών των κατὰ 50 %.

Τὰ μέλη τοῦ γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ Ἀσπροκάμπου Γρεβενῶν ζητοῦν τὴν ἀκύρωσιν τοῦ παραδοθέντος εἰς αὐτοὺς πρωτοκόλλου νομῆς.

Ὁ πρόεδρος τοῦ συνεταιρισμοῦ Μουσχουλαρίου - Σοφάδων ζητεῖ τὴν παροχὴν ἀρωγῆς διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς καλλιεργείας των.

Τὸ γεωργικὸν ἐπιμελητήριον Τρικκάλων διὰ ψηφίσματός του ὑποβάλλει διάφορα αἰτήματα καὶ ζητεῖ τὴν ἀποδοχήν των.

Ὁ Δ. Δασκαλάκης κάτοικος Χρυσουπόλεως διαμαρτύρεται κατὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορίας καὶ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν κατάταξίν του εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους καὶ παρακαλεῖ ὅπως διαγραφῇ τούτων.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1271 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 127.500 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1270 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 1.000.000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Σιδηροκάστρου διαμαρτύρεται διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανώσεως τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

Ὁ συνοικισμὸς Νέας Ἑλβετίας διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀπόσπασίν του ἐκ τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

Η επί των Οικονομικών Κοινοβουλευτική Επιτροπή υποβάλλει την έκθεσιν αυτής επί της προτάσεως νόμου «περί τροποποιήσεως του άρθρου 5 άρ. 4 του νόμου 4278».

Εισέρχεται είτα ή Βουλή εις την

Ημερησίαν Διάταξιν της νομοθετικής εργασίας.

Γίνονται δι' αναστάσεως δεκτά εις μόνην συζήτησιν τα υπό της Γερουσίας μετά την υπό της Βουλής ψήφισιν των τροποποιηθέντα σχέδια νόμων:

1) «Περί τροποποιήσεως διατάξεων των νόμων περί αρτοποιΐας» και

2) «Περί εισαγωγής υποτρόφων του Κράτους εις την εν Θεσσαλονίκη Αμερικανικήν Γεωργικήν και Βιομηχανικήν Σχολήν και εις άλλας ιδιωτικάς γεωργικάς σχολάς».

έχοντα ούτω:

Περί τροποποιήσεως διατάξεων των νόμων περί αρτοποιΐας.

ως ετροποποιήθη υπό της Γερουσίας

κατά την υπό στοιχείον ΠΓ' της 20 Ιουνίου 1930 συνεδρίαν αυτής.

Άρθρον 1.

Εν τέλει της πρώτης παραγράφου του άρθρου 10 του νόμου 3769 «περί αποζημιώσεως μικρών αρτοποιείων» προστίθεται ή εξής διάταξις:

«Κατάσχεσις ωσαύτως επιτρέπεται προς ικανοποίησιν απαιτήσεων συνεταίρων του αποζημιωθέντος αρτοποιού, προερχομένων εκ της εταιρικής σχέσεως, αλλά μόνον εάν ή περί αποζημιώσεως απόφασις εβασίσθη επί εκτιμήσεως του συνεταιρικού αρτοποιείου».

Άρθρον 2.

1. Εν τέλει του άρθρου 5 του νόμου 4169 «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 23—24 Ν. Δ. περί τροποποιήσεως του νόμου 3769 «περί αποζημιώσεως μικρών αρτοποιείων», προστίθεται ως τρίτη παράγραφος ή εξής:

«2. Κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Άρτου επιτρέπεται δι' αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών ή πρόσληψις ως εκτάκτου υπαλλήλου διπλωματούχου της Νομικής επί μηνιαία αντιμισθία εις βάρος του Ταμείου Άρτου δραχμών 1500 ως γραμματέως του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου των Εσωτερικών δια την άσκησιν των εις αυτόν ανατιθεμένων καθηκόντων».

Άρθρον 3.

1. Πάσαι αί υπέρ του Ταμείου Άρτου ενεργούμεναι εισπράξεις δυνάμει του Ν. Δ. της 12)16 Αυγούστου 1926 «περί συστάσεως Ταμείου Άρτου», ως τούτο εκυρώθη υπό του νόμου 3860, εισάγονται εν τη Δημοσία Ληψοδοσία υπό τον χρηματιστικόν λογαριασμόν «Κεφάλαια Ταμείου Άρτου» και κατατίθενται εις την Εθνικήν Τράπεζαν υπό ίδιον λογαριασμόν.

2. Αί πληρωμαί θέλουσιν ενεργείσθαι δι' ειδικών εντύπων ενταλμάτων, εκδιδομένων υπό της αριμοδίας Επιτροπής βάσει αποφάσεως αυτής εις βάρος των κεφαλαίων του Ταμείου Άρτου και επί της Εθνικής Τραπέζης και θεωρουμένων υπό του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά τας περί προληπτικού ελέγχου διατάξεις των νόμων περί Δημοσίου Λογιστικού.

3. Η Εθνική Τράπεζα μετά την εξόφλησιν των ενταλμάτων αποστέλλει ταύτα κατά μήνα εις την Γενικήν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικού προς έλεγχον και ενέργειαν των οικείων συμψηφιστικών εγγραφών.

4. Τα υπό στοιχεία των υπό το κράτος των διατάξεων του νόμου 3769 ενεργηθεισών πληρωμών δέον ν' αποσταλώσιν εις την Γ.Δ.Δ.Λ. δια την ενέργειαν μετά προηγούμενον έλεγχον των οικείων εγγραφών.

Άρθρον 4.

1. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Εσωτερικών στηριζομένων εις αποφάσεις της διοικούσης το Ταμείον Επιτροπής καθορίζεται ή εις βάρος των κεφαλαίων του Ταμείου Άρτου πληρωτέα αποζημίωσις εις τα μέλη των επιτροπών ή τους υπαλλήλους, εις ους ήθελεν ανατεθή ο έλεγχος ή ή εποπτεία του αυτού Ταμείου, ως και τα παρεχόμενα επιδόματα εις μονίμους υπαλλήλους ασχολουμένους εις την εκτέλεσιν οιασδήποτε υπηρεσίας του Ταμείου.

2. Εις τα δικαστικά μέλη των επί της αποζημιώσεως αρτοποιείων και της χρησιμοποιήσεως τοιούτων ως πρατηρίων κλπ. επιτροπών δύναται να χορηγηθή εις βάρος του Ταμείου Άρτου και κατόπιν αποφάσεως της διοικούσης τούτο Επιτροπής αποζημίωσις μη δυναμένη να υπερβή τας δραχ. 100 δι' εκάστην εκδιδαμένην υπό της οικείας Επιτροπής οριστικήν απόφασιν.

Άρθρον 5.

Αί παρά τας διατάξεις του από 12)8)1926 Ν. Διατάγματος «περί συστάσεως Ταμείου Άρτου» ενεργηθείσαι πληρωμαί 1) Διά την περίθαλψιν απόρων Αθηνών εκ δραχ. 100.000. 2) Διά την περίθαλψιν απόρων Πειραιώς εκ δραχ. 100.000 και 3) Διά την ενίσχυσιν του Μαιευτηρίου Πειραιώς εκ δραχ. 125.000 νομιμοποιούνται.

Άρθρον 6.

1. Αί διατάξεις του άρθρου μόνου του νόμου 4170 «περί κυρώσεως του από 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περί τροποποιήσεως του άρθρου 7 του νόμου 3770 περί λειτουργίας αρτοποιείων κλπ.» εφαρμόζονται και επί των κατά τα άρθρα 8, 13 και 14 αρτοποιείων του Ν. Δ. της 13 Νοεμβρίου 1929, ως τούτο εκυρώθη διά του νόμου 4573, εφ' όσον ταύτα δεν πληρούν τας περί υγιεινής αρτοποιείων διατάξεις.

2. Η εν τω αυτώ άρθρω προθεσμία κλεισίματος των επιβλαβών εις την δημοσίαν υγείαν αρτοποιείων δύναται να επεκτείνηται μέχρι του διπλασίου αποφάσει του Υπουργού των Εσωτερικών. Το κλείσιμον των αρτοποιείων τούτων αναστέλλεται εν ή περιπτώσει και εφ' όσον χρόνον ισχύει ενοικιοστάσιον επί του υπό της οικείας Επιτροπής ως απαραιτήτου διά την συμπλήρωσιν ή διαρρύθμισιν του αρτοποιείου ορισθέντος χώρου.

Άρθρον 7.

Οί κατά το άρθρον 1 του Ν. Δ. της 13)14 Νοεμβρίου 1929 εν ενεργεία αρτοποιοί δικαιούνται να επιφέρωσιν οιασδήποτε βελτιώσεις εις τα αρτοποιεία αυτών.

Άρθρον 8.

Αί παράγραφοι δευτέρα και τρίτη του άρθρου 9 του Ν. Δ. της 13)14 Νοεμβρίου 1929 αντικαθίστανται ως εξής:

«Αρτοποιοί, κατά την έννοιαν του 1ου άρθρου του Ν. Δ. της 13)14 Νοεμβρίου 1929, εξωσθέντες των αρτοποιείων των διά δικαστικής αποφάσεως δι' οιονδήποτε λόγον μέχρι της 1ης Ιουνίου 1930 δύνανται κατ' επιλογήν 1) ή να ανοίξωσιν εν των κλεισθέντων αρτοποιείων, της λειτουργίας τούτου επιτρεπομένης μόνον αφού βεβαιωθή ότι είναι μηχανοκίνητον και εκπληροί τους όρους της υγιεινής ή 2) να αποζημιωθώσιν υποβάλλοντες αίτησιν αποζημιώσεως εντός μηνιαίας ανατρεπτικής προθεσμίας από της δημοσιεύσεως του παρόντος. Οί ούτω αποζημιούμενοι ή μη υποβαλόντες εμπροθέσμως αίτησιν στερούνται του δικαιώματος της περαιτέρω ασκήσεως του επαγγέλματος του αρτοποιού.

«Αρτοποιοί μετά την 1ην Ιουνίου 1930 εξωσθέντες δικαιούνται να ασκήσωσι το επάγγελμά των μεταφέροντες το αρτοποιείόν των εις έτερον τοιούτον, έστω και εκ των αποζημιωθέντων, μόνον εφ' όσον ή έξωσις εγένετο ένεκα λήξεως της μισθώσεως και το νέον αρτοποιείον πληροί τους όρους της υγιεινής. Εις αρτοποιούς, ών τα αρτοποιεία κατηδαφίσθησαν ή κατέστησαν άχρηστα διά τον προορισμόν των, παρέχεται το δικαίωμα της ίδρύσεως νέου αρτοποιείου, ομοίας προς το υπ' αυτών κατεχόμενον παραγωγικότητος, ως και το δικαίωμα της μεταφοράς της αδείας αυτών εις έτερον αρτοποιείον».

Άρθρον 9.

1) Οί εντός της προθεσμίας του άρθρου 10 του Ν. Δ. της 13)14 Νοεμβρίου 1929 υποβαλόντες αίτησιν αποζημιώσεως δικαιούνται τοιαύτης και αν έτι στερούνται της υπό του άρθρου 1 του Διατάγματος οριζομένης κανονικής αδείας του Υπουργείου των Εσωτερικών, εφόσον αποδείξωσιν επαρκώς, κατά την κρίσιν της επί της αποζημιώσεως επιτροπής, ότι ήσκουν το επάγγελμα του αρτοποιού προ της 11 Ιανουαρίου 1929 και ότι ήσαν κατά ταύτην την ημέραν κάτοχοι αρτοποιείου.

2. Αρτοποιοί ασκούντες το επάγγελμα και κεκτημένοι αρτοποιείον την 11ην Ιανουαρίου 1929, ών αί αιτήσεις αποζημιώσεως απερρίφθησαν λόγω στερήσεως αδείας Υπουργείου Εσωτεικών ή μη πληρώσεως των όρων υγιεινής, δικαιούνται να ζητήσωσιν, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός μηνός από της δημοσιεύσεως του παρόντος, επανεκδίκασιν των αιτήσεων αυτών.

3. Αρτοποιοί κατ' επάγγελμα, έχοντες κτίρια αρτοποιείων εκμισθωμένα προς τρίτους αρτοποιούς αποζημιωθέντας, δικαιούνται να χρησιμοποιήσουν ως αρτοποιεία τα κτίρια ταύτα, εφ' όσον είτε δεν υπάρχει άλλο αρτοποιείον εις ακτίνα 500 μέτρων, είτε πρόκειται να χρησιμοποιήσουν το αρτοποιείον διά του υιού αυτών, κατ' επάγγελμα αρτοποιού, εγγεγραμμένου δε εις τα μητρώα των οικείων οργανώσεων.

Άρθρον 10.

1. Εις το άρθρον 15 του Ν. Δ. της 13)14 Νοεμβρίου 1929 προστίθεται ως τρίτη παράγραφος ή εξής:

«Επιτρέπεται ή ίδρυσις νέων πρατηρίων, αδεία του Υπουργείου Εσωτερικών, κατόπιν υπευθύνου διαπιστώσεως της ανάγκης της εξυπηρετήσεως του κοινού παρά της αρμοδίας Αγορανομικής υπηρεσίας. Τα πρατήρια ταύτα δέον ν' απέχωσι τουλάχιστον 200 μέτρα από του πλησιεστέρου λειτουργούντος αρτοποιείου».

2. Διαγράφονται αί εν τέλει του άρθρου 4 του νόμου 4169 λέξεις «και αρτοπωλεία».

3. Πρατήρια άρτου ιδρυθέντα και λειτουργούντα προ της 14ης Νοεμβρίου 1929 κατόπιν αδείας του Υπουργείου των Εσωτερικών και εις συνοικισμούς, εις την περιφέρειαν των οποίων δεν ελειτούργει κατά τον χρόνον της ίδρύσεως των πρατηρίων αρτοποιείον, εξακολουθούσιν υφιστάμενα, μη εφαρμοζομένης διά ταύτα της αποστάσεως των 200 μέτρων.

Άρθρον 11.

Εις το άρθρον 21 του Ν. Δ. της 13)14 Νοεμβρίου 1929 προστίθεται ως πρώτη παράγραφος ή εξής διάταξις:

«Πας αρτοποιός δέον να έχη τόσας αδείας όσα τα υπό την εκμετάλλευσίν του αρτοποιεία, κλειομένου παντός αρτοποιείου, άνευ οιασδήποτε αποζημιώσεως, εφόσον δεν υπάρχει εκδεδομένη ειδική διά την λειτουργίαν αυτού άδεια.

Άρθρον 12.

Εις το άρθρον όγδοον του νόμου 4573 διαγράφονται μετά την φράσιν «ή παρητήθησαν της αποζημιώσεώς των» αί λέξεις «μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος».

Άρθρον 13.

1. Η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος αρτοποιού δύναται να μεταβιβάζηται διά πράξεως εν ζωή ή αιτία θανάτου εις πρόσωπα δικαιούμενα να άσκήσουν το επάγγελμα του αρτοποιού.

2. Εν περιπτώσει διαλύσεως συνεταιρικού αρτοποιείου άδεια λειτουργίας χορηγείται εις τον κατά το εταιρικόν συμβόλαιον ή συνεπεία της γενομένης εξωδίκου ή δικαστικής διανομής δικαιούμενον εταίρον.

3. Οί κατά την 14ην Ιανουαρίου 1929 συνεταιρικώς εργαζόμενοι και συστηματικώς εξακολουθούντες την άσκησιν του επαγγέλματος του αρτοποιού μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου, εν περιπτώσει διαλύσεως της εταιρείας αυτών διά δικαστικής αποφάσεως, δικαιούνται χωριστής έκαστος άδείας υπό τους εξής όρους:

α') Η εταιρεία αυτών ν' αποδεικνύηται διά συμβολαιογραφικού εγγράφου άμα τη συστάσει αυτής καταρτισθέντος και δύο έτη προ της εφαρμογής του νόμου 3769 νομίμως δε καταχωρισμένης.

β') Να ήσκουν τουλάχιστον επί τριετίαν το επάγγελμα του αρτοποιού ως συνεταίροι προ της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου.

γ') Εκ των φορολογικών καταλόγων των οικείων οικονομικών Εφορειών και επαγγελματικών Επιμελητηρίων να συνάγηται ή ιδιότης του αρτοποιού.

Άρθρον 14.

Αί ποιναί του άρθρου 7 του νόμου 3760 εφαρμόζονται και επί των παραβάσεων των άρθρων 8, 9, 13 και 14 του Ν. Δ. της 13)14 Νοεμβρίου 1929.

Άρθρον 15.

1. Δι' αποφάσεων των Υπουργών Εσωτερικών και Υγιεινής δύνανται να κανονίζωνται αί περιπτώσεις και οί όροι υφ' ους επιτρέπεται ή προς αρτοποιΐαν πρόσμιξις εις σιτάλευρα αλεύρων εξ άλλων δημητριακών.

2. Δι' αποφάσεων του Υπουργού των Εσωτερικών δύνανται να ορίζωνται.

α') Αί ποιότητες του παραγομένου υπό των κατ' επάγγελμα αρτοποιών άρτου και τα διακριτικά τούτου γνωρίσματα.

β') Η παρασκευή άρτου μικτού εκ σιταλεύρων και αλεύρων εξ άλλων δημητριακών.

Της αποφάσεως του Υπουργού των Εσωτερικών περί υποχρεωτικής κατά τόπους παραγωγής άρτου εκ σιταλεύρων και αλεύρων εξ άλλων δημητριακών προηγείται σύμφωνος απόφασις του οικείου Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου.

3. Οί παραβάται των προηγουμένων διατάξεων του παρόντος άρθρου, εφαρμοζομένων ανεξαρτήτως της υπάρξεως ή μη διατιμήσεων αλεύρων ή άρτου, τιμωρούνται με τας ποινάς της αισχροκερδείας του νόμου 703.

Άρθρον 16.

Παρά τη Διευθύνσει Αγορανομίας του Υπουργείου Εσωτερικών ιδρύεται Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον άρτου, ου τινος ή σύνθεσις, αρμοδιότης και ο τρόπος λειτουργίας ορισθήσονται διά Διατάγματος. Τα μέλη τούτου, αναπληρούντα άνευ αποζημιώσεως τα έργα των, λαμβάνονται εξ ειδικών περί τα αρτοποιητικά προσώπων και δημοσίων υπαλλήλων, ών ή υπηρεσία ή αί ειδικαί γνώσεις σχετίζονται προς τους σκοπούς του Συμβουλίου.

Άρθρον 17.

1. Διά Διαταγμάτων, προκαλουμένων υπό του Υπουργού των Εσωτερικών, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, επιτρέπεται να ιδρύωνται εν ταις έδραις των Γεν. Διοικήσεων και Νομαρχιών και εν Κορίνθω, ένθα επεξετάθησαν αί περί λειτουργίας και αποζημιώσεως αρτοποιείων διατάξεις, Ειδικά Ταμεία Άρτου, σκοπός των οποίων είναι ή πληρωμή των εκ της εφαρμογής των νόμων τούτων δικαιουμένων εις αποζημίωσιν. Τα Ταμεία ταύτα υπάγονται υπό την εποπτείαν του εν Αθήναις Ταμείου Άρτου, μετονομαζομένου «Κεντρικόν Ταμείον Άρτου», διοικούνται υπό ίδίας Επιτροπής και λειτουργούν κατά τα ειδικώτερον διά Διαταγμάτων ορισθησόμενα.

2. Τα Ειδικά Ταμεία Άρτου δύνανται μετ' άπόφασιν της διοικούσης ταύτα Επιτροπής, εγκρινομένης υπό της διοικούσης το Κεντρικόν Ταμείον Άρτου Επιτροπής, να συνάπτουν δάνεια προς πληρωμήν των εις αποζημίωσιν δικαιουμένων. Οί όροι

τῶν συναπτομένων δανείων καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια τούτων ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἄρτου βαρύνεται μόνον διὰ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ περιχώροις δικαιούχων. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δικαιούχων βαρύνουσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὰ εἰδικὰ ταμεῖα, ἕκαστον δὲ διὰ τὰ ἀρτοποιεῖα τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκτιμῶντος κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ κοινωνικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν συμφέρον τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρτοποιητικῶν νόμων καὶ λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν τὰς πιθανὰς προβλέψεις περὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ἐκασταχοῦ καταβληθησομένων ἀποζημιώσεων, τὰς πιθανὰς ὡσαύτως προβλέψεις τῶν εἰδικῶν προσόδων τῶν κατὰ τόπους Ταμείων Ἄρτου καὶ τὰς κοινωνικὰς τοῦ συνόλου καὶ ἐπαγγελματικὰς τῶν ἀρτοποιῶν ἀνάγκας, ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποζημιωτέων ἀρτοποιῶν καὶ τῶν διατηρητέων ἀρτοποιείων, τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς πληρωτέας ἑκάστῳ ἀρτοποιῷ ἀποζημιώσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγομένη εἰς τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων τούτων.

Ἄρθρον 18.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. καὶ μετὰ τὴν λέξιν «ἐκλιβάνου» τίθεται ἡ φράσις «ἀρκεῖ οὗτοι νὰ εἶναι ἐμμέσου θερμάνσεως».

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὴν 2αν παράγραφον τοῦ 9ου ἄρθρου τοῦ νόμου 4573 ἀπαλείφεται ἡ φράσις «ἀλλὰ δι' ἀρτοποιοῦ ἐν ἐνεργείᾳ».

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Σεπτεμβρίου 1929 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4573 προστίθεται ὡς δευτέρα παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀρτοποιητικῶν νόμων εἰς τὸν Δῆμον τῆς Θεσσαλονίκης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ διὰ Διατάγματος ὅπως ἡ ἡμερησία ἀπόδοσις τῶν ἱδρυθησομένων ἀρτοποιείων ἐν μὲν τῇ πόλει μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς 5.000 ὀκ. ἄρτου εἰς δὲ τὰ προάστεια καὶ τοὺς συνοικισμοὺς τὰς 1000 ὀκάδας.

Ἄρθρον 21.

—Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13)14 Σεπτεμβρίου 1929 ὡς ἐκυρώθη ὁριζομένην ἐπιτροπὴν δέον διὰ τὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης νὰ μετέχῃ καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν ἀρτοποιῶν προτεινόμενος ὑπὸ τοῦ Σωματείου ἀρτοποιῶν Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 22.

—Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας νὰ ἐγκρίνῃ τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν ἑνὸς καὶ μόνου πρατηρίου ἄνευ τῆς τηρήσεως τῆς ἀποστάσεως τῶν 200 μέτρων ὑπὲρ προσώπου ἀποδεδειγμένας παρασχόντος ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας.

Ἄρθρον 23.

Ἐν τέλει τῆς πέμπτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 13)14 Νοεμβρίου 1929 προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις:

«Ἡ ὡς ἄνω ἄδεια ἐξακολουθήσεως λειτουργίας ἀρτοποιείου χορηγεῖται καὶ εἰς ἰδιοκτήτας δύο ἀρτοποιείων διὰ τὸ ὑπὸ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐκμετάλλευσιν ἀρτοποιεῖον, ἐὰν ὑπέβαλον τὴν σχετικὴν αἴτησιν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 4573 καὶ εἶναι ἰδιοκτῆται τοῦ κτιρίου τουλάχιστον κατὰ τὰ 3)4».

Περὶ εἰσαγωγῆς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Σχολὴν καὶ εἰς ἄλλας ἰδιωτικὰς γεωργικὰς σχολάς.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Π΄ τῆς 20 Ἰουνου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

— 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ν' ἀποστέλλῃ κατ' ἔτος καὶ ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῆ ἔτη εἴκοσι πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον ὑποτρόφους τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Σχολήν, ἀναγραφομένης πρὸς τοῦτο σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐφ' ὅσον ἡ σχολὴ θ' ἀνελάμβανεν ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἤδη ὑπαρχούσας ἐγκαταστάσεις οἰκοτροφείου καὶ ἑστιατορίου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν μαθητῶν της ἀναγκῶν.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτώντων εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἑκατὸν οὐδὲ νὰ ὦσιν οὗτοι πλείονες τῶν δύο ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας ἢ ὑποδιοικήσεως τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 2.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μέτρον δύναται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας, νὰ ἐπεκτείνηται καὶ ἐπὶ ἄλλων ἰδιωτικῶν γεωργικῶν σχολῶν, ἐφ' ὅσον αἱ σχολαὶ αὗται κέκτηνται ἀρτίας ἐγκαταστάσεις αἰθουσῶν διδασκαλίας μετὰ νοσοκομείου, καιτώνων καὶ ἑστιατορίου, διὰ ἑξήκοντα τουλάχιστον μαθητάς. Εἰς ἑκάστην τῶν ἐν λόγῳ σχολῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς εἴκοσιν οὐδὲ νὰ ὦσιν, οὗτοι πλείονες τῶν δύο ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἢ ὑποδιοικήσεως.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους καταβληθησομένων τροφείων κατὰ μαθητήν, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς 600.000 δραχμῶν συνολικῶς κατ' ἔτος, κανονισθήσεται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωργικῆς Σχολῆς ἢ διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος μετὰ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος τὴν ἰδιωτικὴν γεωργικὴν σχολήν.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ ὑπότροφοι ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν αὐστηρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τοὺς ἐν τῇ σχολῇ ἐν ᾗ φοιτῶσιν ἰσχύοντας κανονισμοὺς νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐπιμέλειαν ἐν ταῖς θεωρητικαῖς καὶ πρακτικαῖς σπουδαῖς καὶ καλὴν καὶ ἄμεμπτον διαγωγήν.

2. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καθ' ἑξαμηνίαν ἔλεγχον τῆς ἔν τε τοῖς θεωρητικοῖς καὶ πρακτικοῖς μαθήμασι προόδου ἑκάστου ὑποτρόφου.

3. Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις ὑποτρόφου τινὸς τόσον εἰς τὰ θεωρητικὰ μαθήματα ὅσον καὶ εἰς τὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις δὲν εἶναι ἱκανοποιητική, δείκνυται δὲ οὗτος ἀνεπίδεκτος μαθήσεως, ἢ ἀσθένειά τις ἀνίατος ἢ χρονία παράκωλύει τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν, ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς διακόπτει τὴν ὑποτροφίαν, κατόπιν ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπότροφός τις ἀποβάλλεται τῆς Σχολῆς ἕνεκα κακῆς διαγωγῆς ἢ ἕνεκεν ἄλλων πειθαρχικῶν καὶ ἠθικῶν λόγων, ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς προκαλεῖ τὴν ἄμεσον διακοπὴν τῆς ὑποτροφίας.

Ἄρθρον 5.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν προκρινομένων κατ' ἔτος ὡς ὑποτρόφων τοῦ Κράτους εἰς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω Σχολὰς ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κανονισθήσεται διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων.

Συνεχίζεται μετὰ τοῦτο ἡ β' συζήτησις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 δηλώσεως».

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ βουλευτὴς Βερροίας κ. ***Βουτυρᾶς*** ἀπέστειλε τὴν κάτωθι τηλ. δήλωσιν.

«Ἀδυνατῶν παραστῶ σημερινὴν συνεδρίασιν λόγῳ ἀσθενείας προδαίνω ἐπομένην δήλωσιν. Μολονότι διὰ συμβάσεως ζημιοῦνται ἀνταλλάξιμοι Ἕλληνες ὑπήκοοι καὶ ἑταμπλί, ἐν τούτοις πεπεισμένος εἰς διπλωματικὴν δεξιότητα πρωθυπουργοῦ καὶ τελευταίως ἐπιδεικνυομένην καλὴν θέλησιν Τούρκων κυβερνητῶν θεωρῶ ἐπιβεβλημένην ἐκ λόγῳ ἐθνικῶν κύρωσιν συμφωνιῶν ὁποίων τίμημα ὑπῆρξεν ὑπερτάτη προσφυγικὴ θυσία πεπεισμένος εὐθιδικίαν Κυβερνήσεως καὶ ἀλληλεγγύην ἔθνους διὰ τύχην πραγματικῶν θυμάτων ἐθνικῆς συμφορᾶς».

Ἐπίσης ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι ἐκ μέρους τοῦ βουλευτοῦ Χανίων κ. ***Α. Μυλωνογιάννη*** ἐλήφθη ἡ κάτωθι δήλωσις.

«Ἀναγκασθεὶς ἕνεκα ἐκτάκτων οἰκογενειακῶν λόγων νὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ τριημέρου παρακαλῶ ὅπως κατὰ τὴν γενησομένην ψηφοφορίαν πρὸς κύρωσιν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας θεωρηθῶ ὡς παρὼν καὶ ψηφίζων ὑπὲρ τῆς κυρώσεως τῆς ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας».

Συνεχιζομένης εἶτα τῆς συζητήσεως ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. ***Γ. Καφαντάρην.***

Γ. Καφαντάρης. Ἡ ὑπὸ κύρωσιν συμφωνία κ. βουλευταί, ἔρχεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς κατόπιν μακρῶν διαπραγματεύσεων. Ἡ Κυβέρνησις ἐξέθεσε διὰ μακρῶν ἐνώπιον τῆς συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς τὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις της. Ἡ συνταγματικὴ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε κατὰ μεγίστην πλειονοψηφίαν τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐνεθάρρυνεν αὐτὴν εἰς τὴν περάτωσιν τῶν διπραγματεύσεων. Ἔχων διάφορον γνώμην πρὸς τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς προσεπάθησα νὰ ἀποτρέψω τὴν συνομολόγησιν τῆς ὑπὸ κρίσιν ἤδη συμφωνίας ἐπὶ τῆς σημερινῆς αὐτῆς βάσεως, καίτοι αἱ διαπραγματεύσεις εἶχον προαχθῇ εἰς τοιοῦτο σημεῖον ὥστε νὰ θεωρῆται ἀδύνατος πλέον πᾶσα ὑποχώρησις. Ἦτο τόσον ζωηρὰ ἡ ἐντύπωσις περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀνακλήσεως τῶν γενομένων, ὥστε δύο ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχοντα ἀντίθετον πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως γνώμην ἐθεώρησαν ὅτι δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ καὶ σκέψις ριζικῆς μεταβολῆς. Ἐξεπλάγην ὡς ἐκ τούτου ἀκούων χθὲς τὸν κ. Παπαναστασίου λέγοντα ὅτι ὁ ἀγὼν ἔπρεπε νὰ διεξαχθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ τοιοῦτος ὅμως, ὡς ἐνόμιζεν, ἀγὼν οὐδὲν ἄλλο ἀποτέλεσμα θὰ ἔφερεν εἰμὴ τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐν Κων)πόλει Ἑλλήνων. Δι' αὐτὸ προσεπάθησα νὰ συντελέσω χωρὶς νὰ ἀποστῶ τῶν ἀντιλήψεών μου, ὥστε τοὐλάχιστον ἡ ὑπὸ κύρωσιν συμφωνία γίνῃ ταὐτοχρόνως μὲ τὰς λοιπὰς συμβάσεις, κυρίως ἐνδιαφερούσας ἡμᾶς.

Ἤδη ὅμως ἡ σύμβασις ὑπεγράφη καὶ ἐσκέφθην ἐπὶ πολὺ ἐὰν καὶ τώρα θὰ ἦτο ἐπιτετραμμένη ἡ δημοσία ἐπίκρισις ἑνὸς τετελεσμένου γεγονότος, τοῦ ὁποίου δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ματαίωσιν. Ἐσκέφθην ἐὰν δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἀρκισθῶμεν εἰς μίαν δήλωσιν διαπιστοῦσαν τὰς διαφωνίας μας, ἀφίνοντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀκεραίαν καὶ τὴν εὐθύνην καὶ τὴν τιμὴν ἐκ τῆς συνομολογήσεως τῆς συμβάσεως, καὶ νὰ διατρανώσωμεν τὴν εὐχήν, ὅπως ἀποτελέσῃ ἡ συμφωνία αὐτὴ τὴν ἀπαρχὴν νέας περιόδου σχέσεων μετὰ τῆς γείτονος ἐπικρατείας. Ἀλλὰ τοιαύτη ἁπλῆ δήλωσις θὰ ἔδιδε λαβὴν εἰς στρεβλὰς καὶ κακοβούλους ἑρμηνείας, ἀφοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς στρεβλὰς τοιαύτας, δὲν θέλω νὰ εἴπω κακοβούλους, καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἐπὶ 24ωριν ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ συμβάσεως κολοσσιαίας σημασίας καὶ ὑποβληθείσης ἐν μέσῳ φόρτου κοινοβουλευτικῆς ἐργασίας οὐχὶ μικροτέρας σπουδαιότητος.

Διὰ τοῦτο ἐθεώρησα ὑποχρεώσιν μου νὰ ἐκθέσω ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν ἐπὶ τῆς συμφωνίας ταύτης γνώμην μου παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι θὰ εὑρεθῶ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ μὴ ἐπικροτήσω τὴν ἀκολουθηθεῖσαν πολιτικὴν ὡς ἐπεκρότησα τὴν τηρηθεῖσαν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ ἐξοπλισμοῦ πολιτικήν.

Ὅλοι οἱ ἀπὸ τοῦ βήματος παρελάσαντες συνάδελφοι ὑπέμνησαν τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἡ ὑπὸ κύρωσιν συμφωνία εἶναι χειροτέρα τῆς συμφωνίας τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1926, αὕτη χειροτέρα, τῆς συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας τοῦ 1925, τῆς γνωστῆς ὡς συμφωνίας Ἐξαντάρη-Ρουσδῆ, καὶ ἡ τελευταία αὕτη χειροτέρα τῶν συμφωνιῶν τῆς Λωζάνης καὶ τῆς περὶ ἀνταλλαγῆς συμβάσεως. Ἡ προϋσα αὕτη χειροτέρευσις ἐξήγησεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὀφείλεται εἰς συνεχεῖς παρελκύσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν βαρύνουν τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἕνεκα τῆς ἀδυναμίας της πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν, λόγῳ τῆς ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς στενότητος τῶν ἀντιλήψεων τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως προεκάλεσε διαφόρους κρίσεις. Ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι ἓν τισι τοὐλάχιστον ἡ παρατήρησις ὑπῆρξεν ἀκριβής. Εἶχε συμφέρον ἡ Ἑλλὰς εἰς πιστὴν τήρησιν τῶν συμφωνιῶν, αἵτινες χάριν αὐτῆς ὑπεγράφησαν διὰ νὰ μετριάσουν τὰς συνεπείας τῆς καταστροφῆς, καὶ δὲν εἶχε λόγους ἡ Τουρκία νὰ μὴ ἐπιθυμῇ ἐνδομύχως τὴν ἀτόνησιν διεθνῶν πράξεων ἐξ ὧν θὰ τῇ ἐπεβάλλετο τὸ βάρος ἐπαχθεστάτων ὑποχρεώσεων. Καὶ δι' αὐτὸ ὅτε κατὰ τὸ 1925 διηύθυνον ἐπ' ὀλίγον τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἠθέλησα νὰ χαράξω πολιτικὴν ἐκπληρώσεως τῶν συμπεφωνημένων. Καὶ ἐξέδωκα διαταγὴν διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ Δυτικῆς Θράκης 40.000 προσφύγων ἐξαιρουμένων τῆς ἀνταλλαγῆς, οἵτινες εἶχον καταλάβει κτήματα Μουσουλμάνων. Διὰ τὴν ἐνέργειάν μου αὐτὴν ἐπέσυρα δριμείας ἐπιθέσεις. Θὰ ἐχρησίμευεν ὅμως αὕτη ὡς διαπίστωσις τῆς καλῆς πίστεως τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, διότι ἐὰν ἡ Ἑλλὰς παρέσχε μόνον προφάσεις παραπόνων, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις συστηματικὴν μετῆλθε κωλυσιεργίαν πρὸς ἀπόσειση τῶν οἰκονομικῶν της ὑποχρεώσεων. Καὶ ποῖαι θὰ ἦσαν αἱ ὑποχρεώσεις αὗται; Θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ δώσωμεν εἰς συγκεκριμμένους ἀριθμοὺς τὴν ἀκριβῆ εἰκόνα τῶν ὑποχρεώσεων αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπεβάλλοντο εἰς τὴν Τουρκίαν ἐὰν ἐφηρμόζοντο πιστῶς αἱ συμφωνίαι. Δυνάμεθα οὐχ ἧττον κατὰ γενικὸν κανόνα νὰ καθορίσωμεν τὸ βάρος τὸ ὁποῖον θὰ ἐπεβάλλετο εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων δεδομένων νὰ εἰκάσωμεν τὸ χρέος αὐτῆς. Εἷς οὐδενὸς τὸν νοῦν ἐγεννήθη ποτὲ ἡ ἀμφιβολία ὅτι ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀνταλλαξίμων θὰ ἔκλειε μὲ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον σεβαστὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ ἐντεῦθεν ἀνταλλαξίμων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκλιπόντων Ἑλλήνων, ὑπολογίζεται εἰς δύο περίπου ἑκατομμύρια, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν Τούρκων ἀνταλλαξίμων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 350-400.000. Ἡ διαφορὰ τῶν ἀριθμῶν εἶναι μεγίστη ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιούχων, ὅστις μᾶς δίδει τὸ μέτρον τῆς ἀξίας τῶν Ἑλληνικῶν περιουσιῶν. Εἶναι καὶ ἄλλοι συντελεσταί. Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν Τούρκων ἀναφέρονται εἰς τὰ ἀκίνητά των, μόνον διότι ὁλόκληρον τὴν κινητὴν περιουσίαν τὴν ἀπεκόμισαν ὅταν ἀπῆρχοντο ἐντεῦθεν ἐν πάσῃ ἀνέσει ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἀντιπροσώπων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Οἱ Ἕλληνες ὅμως ἐκδιωχθέντες, ὡς ἐξεδιώχθησαν, ἀφῆκαν ὁλόκληρον τὴν κινητὴν των περιουσίαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τούρκων. Καὶ εἶναι ἡ ἀξία αὕτη οὐχὶ εὐκαταφρόνητος. Ἐξ ἄλλου ἡ μέση οἰκονομικὴ δύναμις τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων ἦτο ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα τῆς ἀντιστοίχου τῶν ἐν Ἑλλάδι Τούρκων, διότι εἶναι γνωστὴ ἡ οἰκονομικὴ θέσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν τῇ Τουρκικῇ ἐπικρατείᾳ ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους. Ἡ ἀξία ἐπομένως δι' ἧς θὰ ἐπεβαρύνετο ἡ Τουρκία ἐὰν συνετελεῖτο ἡ ἐκκαθάρισις θὰ ἦτο τεραστία. Καὶ ἔχουσα τούτου

συνείδησιν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, προσεπάθησε πάσῃ θυσίᾳ νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸ κατώρθωσε. Δὲν ἔγινε ποτὲ κατάρτισις συνεργείων οὐδὲ ἔναρξις ἐκτιμήσεων διὰ τὴν περιουσίαν ταύτην. Ἀντιθέτως δὲ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις πᾶσαν προσπάθειαν κατέβαλε νὰ προτιμηθῇ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν περιουσιῶν τῶν δικαιούχων τῆς ἐννάτης Δηλώσεως, διότι ἤλπιζε, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν μεγάλων ἐν Μακεδονίᾳ ἀγροτικῶν κτημάτων, ὅτι ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως ταύτης θὰ εἶχε σημαντικὸν ἐνεργητικόν. Τί προέκυψεν ὅμως; Τὰ συνεργεῖα κατηρτίσθησαν καὶ ἐκ τῶν γενομένων ἐκτιμήσεων ἀπεκαλύφθη ὅτι ὁ λ)σμὸς αὐτὸς θ' ἀπέληγεν εἰς παθητικὸν ὑπόλοιπον εἰς βάρος τῆς Τουρκίας. Δι' αὐτὸ προσεπάθησε καὶ ἐπέτυχε καὶ διὰ τὰ κτήματα ταῦτα τὴν ἀναστολὴν τοῦ ἔργου τῆς ἐκτιμήσεως. Καὶ ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων διὰ τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν ἑκατέρωθεν ἀπαιτήσεων. Ἐὰν λοιπὸν ἐμέναμεν εἰς τὰς κειμένας συμφωνίας, ἡ Τουρκία θὰ εἶχε τὰς ἑξῆς ὑποχρεώσεις. Θὰ ἤτο ὑπόχρεως νὰ καταβάλῃ ὅλην τὴν διαφορὰν τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν, διαφορὰν ἥτις, ἂν ἐλαμβάνετο μάλιστα ὑπ' ὄψιν ἡ πρώτη ἀπόφασις τῆς Μ. Ε. ἡ θέτουσα ὡς βάσιν ἐκτιμήσεως τὴν προπολεμικὴν ἀξίαν, θὰ κατέλιπεν εἰς βάρος τῆς Τουρκίας ποσὸ δισεκατομμυρίων ὁλοκλήρων. Θὰ ὑπεχρεοῦτο συγχρόνως ἡ Τουρκία ν' ἀποδώσῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῶν Ἑλλήνων τῆς Κων)πόλεως τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν ἀνταλλάξιμον ζώνην, περιουσίαν ἀνερχομένην τοὐλάχιστον εἰς 1.750.000 χιλ. λιρῶν χρυσῶν. Θὰ ὑπεχρεοῦτο εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς κινητῆς περιουσίας τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ τῶν κατοίκων τῆς Κων)πόλεως φυγάδων καὶ μὴ φυγάδων, περιουσίας περιφρουρημένης διὰ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ὅπερ καὶ ἀπόφασιν ἐξέδωκε ἐπιβάλλουσαν τὴν ἀπόδοσιν.

Τέλος θὰ ὑπεχρεοῦτο εἰς τὴν ἀπόδοσιν ὅλων τῶν ἐν Κων)πόλει κτημάτων τῶν Ἑλλήνων τῆς Κων)πόλεως, ὡς καὶ τῶν φυγάδων καὶ τῶν μὴ φυγάδων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπολογίζεται εἰς 45 χιλ. λ., ἐξ ὧν οἱ ἔχοντες ἀκίνητα ἐν Κων)πόλει, τῶν ὁποίων ἐδικαιοῦντο νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπόδοσιν, ἀριθμοῦνται εἰς 1538.

Διὰ τῆς ὑπὸ κύρωσιν ὅμως συμφωνίας δὲν θὰ ἀποδοθοῦν καὶ τὰ κτήματα ταῦτα εἰμὴ μόνον εἰς 75, οἵτινες ἀνεχώρησαν διὰ διαβατηρίων τῆς Τουρκικῆς δημοκρατίας.

Φανερὸν λοιπὸν ἦτο ὅτι ζωτικὸν συμφέρον τῆς Τουρκίας ἦτο νὰ ἀνατραπῇ ἡ βάσις τῶν κειμένων συμφωνιῶν. Ζωτικὸν ἀφ' ἑτέρου ἦτο τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ μεταβληθῇ ἡ βάσις τῶν κειμένων συμφωνιῶν καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐφαρμογή των. Ἀντὶ τούτου ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις, αἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς τὴν ὑπὸ κύρωσιν ἤδη συμφωνίαν. Καὶ δι' αὐτῆς ποία ρύθμισις ἐπέρχεται; Θὰ ἤρκει νὰ εἴπω ὅτι ἀπαλείφονται ὅλαι αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας, διὰ νὰ ἀπαντήσω. Δι' αὐτῆς ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τουρκίας νὰ καταβάλῃ τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν ἐκ τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας ἀπεσβέσθη. Δι' αὐτῆς ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τουρκίας ἐκ τῶν μὴ ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν ἀπεσβέσθη. Δι' αὐτῆς ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τουρκίας νὰ ἀποδώσῃ τὴν κινητὴν περιουσίαν τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπεσβέσθη. Δι' αὐτῆς ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τουρκίας νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἀκίνητα τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν εἰς τὴν ἀνταλλάξιμον ζώνην ἀπεσβέσθη. Δι' αὐτῆς ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τουρκίας νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἀκίνητα τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν ἀπελθόντων ἐξ αὐτῆς, ἀπεσβέσθη. Ὅλαι αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας μέχρι μιᾶς ἀπεσβέσθησαν. Καὶ εἰς ἐπίμετρον ἡ Ἑλλὰς προσεφέρθη νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν εἰς χρήσιμα ρευστὸν 440 χιλιάδας χρυσᾶς ἀγγλικὰς λίρας. Εἶναι ὄντως ἀκατανόητος ὁ λόγος τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῆς. Ὁ συνάδελφος κ. Μακκᾶς ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἠθέλησε νὰ ἐξάρῃ καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτὴν ὡς μίαν τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτυχίαν. Περιέσωσεν, εἶπεν, ἡ Κυβέρνησις 60.000 ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 500 χιλ. λιρῶν, τὰς ὁποίας εἶχε καταθέσει ἡ Ἑλλὰς ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν προηγουμένων συμφωνιῶν, καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἶχεν ἀποξενωθῇ τὸ Δημόσιον ἡμῶν Ταμεῖον. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶναι ἀπόρροια τόσον δεινῆς πλάνης ὥστε νὰ μὴ χρήζῃ οὐδὲ ἀνασκευῆς. Ἡ κατάθεσις τῶν 500 χιλ. λιρῶν παρὰ τῇ διεθνεῖ ἐπιτροπῇ δὲν εἶχε τὸν προσῳλκτικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα χαρακτῆρα τῆς καταβολῆς ἐγγυήσεων διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν συνθηκῶν, ἀλλ' ἀπετέλει ἡ κατάθεσις αὕτη ἐγγύησιν, ἔχουσαν ἀντίστοιχον κτηματικὴν ἐξασφάλισιν τῆς Τουρκίας ὑπὲρ ἡμῶν. Εἶχε δηλαδὴ ἡ Ἑλλὰς ἀπεριόριστον ἐλευθερίαν νὰ παραπέμψῃ εἰς συμψηφισμὸν οἱονδήποτε ἀριθμὸν ἀγροτικῶν κτημάτων πρὸς ἀποκατάστατιν τῶν προσφύγων. Ἡ Τουρκία ὅμως δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα, καὶ δι' αὐτὸ ἐδόθη ἡ ἀντίστοιχος ἐγγύησις Δὲν ἀπεξενώθη ὅμως ποτὲ τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον τοῦ χρήματος, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἀπεδίδετο, καθόσον, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἀπεδείχθη ὅτι ὑπῆρχον κτήματα εἰς τὴν Τουρκίαν ἀρκετὰ πρὸς συμψηφισμόν. Ὑπεστηρίχθη ὡσαύτως ὅτι ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ θὰ διατεθῇ ποσὸν 150 χιλ. λιρῶν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐγένετο ἀπόπειρα ἐμφανίσεως καὶ τούτου ὡς ἐπιτυχίας τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ τί εἶναι ἡ ἀποζημίωσις αὐτή; Εἶναι ὅτι στεροῦνται οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν κτημάτων των, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπεδίδοντο κατὰ τὰς κειμένας συμφωνίας, καὶ τὰ ὁποῖα περιέρχονται εἰς τὴν Τουρκίαν κατὰ τὴν νέαν σύμβασιν, καὶ ἀντὶ τούτου ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀποζημιοῖ τοὺς ἰδιοκτήτας διὰ χρημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μὲ 150 χιλ., ἔναντι ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου 750 χιλ. λιρῶν. Αὐταί, Κύριοι, εἶναι περίπου αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμφωνίας. Καθαρὰ παραίτησις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ παντὸς δικαίου, καθαρὰ ἀπαλλαγὴ τῆς Τουρκίας ἀπὸ πάσης ὑποχρεώσεως. Ἀλλὰ ὑφίσταται καὶ ἑτέρα συνέπεια, ἐσωτερικῆς ἀπόψεως, ἀλλ' οὐχὶ ἧττονος σημασίας. Ὁ φόβος ὅτι τὸ ζήτημα τῶν προσφυγικῶν ἀποζημιώσεων θὰ ἔλθῃ νὰ ταράξῃ τὴν ὁμαλὴν τῆς χώρας πολιτικὴν ἐξέλιξιν. Ἀπὸ ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν Συνταγματικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ κατ' ἰδίαν ὑπέδειξα τὸν κίνδυνον. Ἀλλὰ τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φοβοῦμαι; Δὲν φοβοῦμαι ὅτι θὰ ἐγερθῇ τὸ ζήτημα τῆς νομικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ Κράτους πρὸς ὁλοκληρωτικὴν ἀποζημίωσιν. Τοιαῦται παράλογοι καὶ εἰς συνεπείας ὀλέθριαι ἀντιλήψεις δὲν θὰ εἶχον ἀπήχησιν εἰς τὰς ὑγιεῖς τῶν προσφύγων μάζας. Φοβοῦμαι τὴν ἠθικὴν λεγομένην ὑποχρέωσιν, τὴν πολιτικὴν ἄποψιν, τὴν ἄποψιν ὅτι οἱ πρόσφυγες εἶχον τὸ δικαίωμα τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως ἀπέναντι τῆς Τουρκίας καὶ ὅτι στεροῦνται ἤδη τούτης δι' ἐνεργείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον οὕτως εἶχε τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν εἰς παροχὴν μεγάλων ἢ μικρῶν ἀνταλλαγμάτων. Καὶ τὸ ἔδαφος εἰς τὴν πλευρὰν αὐτὴν εἶναι ὀλισθηρόν. Εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐν τῇ μέθῃ τῶν πολιτικῶν ἀγώνων οἱ πειρασμοὶ εἶναι πολλοὶ καὶ ἡ νίκη δὲν στέφει πάντοτε τοὺς μὴ παρασυρομένους ὑπὸ τῶν πειρασμῶν. Ἀλλὰ καὶ ἂν εἴπωμεν ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς περιφρουρήσεως τοῦ δημοσίου χρήματος θὰ πρυτανεύσῃ μετὰ τὰς ἐκλογὰς ὁπότε ἀνακύπτουν καὶ αἱ εὐθῦναι, τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ὅμως τὸ ζήτημα αὐτὸ ἠμπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς μέτρον νοθείας τοῦ γνησίου λαϊκοῦ φρονήματος.

Ἤδη ὅμως ἐφθάσαμεν εἰς μίαν ὁριστικὴν ἐκκαθάρισιν τῆς προσφυγικῆς ὑποθέσεως. Δι' αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ δώσῃ σαφεῖς ἐξηγήσεις, πῶς ἀντιλαμβάνεται τὴν περαιτέρω συνέχισιν τῆς προσφυγικῆς ὑποθέσεως, ἵνα δώσωμεν καὶ ἡμεῖς σαφεῖς ἐξηγήσεις, πῶς ἀντιλαμβανόμεθα τὴν περαιτέρω συνέχισιν τῆς ποσοφυγικῆς ὑποθέσεως. Εἷς ἐκ τῶν χθεσινῶν ρητόρων εἶπεν ὅτι θὰ ψηφίσῃ τὴν σύμβασιν καὶ διὰ τοὺς γενικοὺς ἐκείνους λόγους τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθη καὶ δι' ἕνα εἰδικώτερον λόγον, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι θὰ σεβασθῇ τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις. Δὲν ἀποκρύπτω καθ' ὁλοκληρίαν ὅτι ἡ φράσις αὐτὴ εἶναι ἐντελῶς γριφώδης. Ποῖαι εἶναι αἱ ἀνειλημμέναι ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἐδήλωσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ σεβασθῇ; Πότε ἡ δήλωσις αὐτὴ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἔγινεν εἰς τὴν Βουλήν; Ἔγινεν ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Κατὰ τίνα τρόπον ἔγινεν ἡ δήλωσις, τῆς ὁποίας ἡμεῖς ἔχομεν ἀπόλυτον ἄγνοιαν; Σήμερον ὑπέθεσαν τινές, ὡς ἤκουσα εἰς τὸ ἑδώλιον εἰς τὸ ὁποῖον ἐκαθήμην, ὅτε ἐζητήσαμεν μίαν γνώμην των, δὲν γνωρίζω μήπως παρήκουσα, ὑπέθεσαν οὗτοι ὅτι, ὅταν λέγῃ ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ζητεῖ σεβασμὸν τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, ἐννοεῖ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν. Ἀλλ' ἡ προσφυγικὴ ἀποκατάστασις δὲν εἶναι ζήτημα ἀνειλημμένης τοῦ Κράτους ὑποχρεώσεως. Εἶναι μία ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους, καθῆκον τοῦ Κράτους ἀπόλυτον, ἄνευ οὐδεμιᾶς συνεννοήσεως μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ προσφύγων. Ὅταν λέγωμεν ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις προφανῶς πρέπει νὰ ἐννοοῦμεν συμβατικὰς ὑποχρεώσεις. Ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι, ἀνατρέχων εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος, ὡς συμβατικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν προσφύγων δὲν θὰ δύναται σήμερον νὰ χαρακτηρισθῇ εἰμὴ ἡ δήλωσις τῆς προσφυγικῆς ἀποζημιώσεως, τῆς ἀποζημιώσεως τῶν προσφύγων διὰ τῆς χορηγήσεως τοῦ 25 τοῖς ο)ο.

Δ. Ἰασωνίδης. «Ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις» ἐννοοῦμεν τὸ μητρῷον τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, ἐννοοῦμεν τὸ δεύτερον φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου, ἐννοοῦμεν τὸ μητρῷον τῶν πρώην δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐννοοῦμεν τὸ μητρῷον τῶν ἐκπροθέσμων καὶ ἐννοοῦμεν τὸ ὑπόλοιπον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει σαφῶς ἡ σύμβασις μεταξὺ Κράτους καὶ Τραπέζης καὶ τὸ ὁποῖον παρεκράτησεν ἡ Τράπεζα προσωρινῶς Αὐτὰ ἐννοοῦμεν «ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις».

Γ. Καφαντάρης. Ὥστε ἔχομεν δήλωσιν τοῦ κ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ σεβασθῇ αὐτάς;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ποῦ τὴν ἔχετε;

Δ. Ἰασωνίδης. Διακοθάνομαι βαθύτατα ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὡρισμένως θὰ σεβασθῇ τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις. Δὲν ὡμίλησα περὶ δηλώσεων πρὸς ὑμᾶς.

Γ. Καφαντάρης. Εἶναι ἕνα οὐσιῶδες σημεῖον τῆς συζητήσεως τῆς Συμβάσεως, ἂν πραγματικῶς ἔγιναν δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ χορηγήσεως ἀποζημιώσεων δι' ὅλα τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα ἀνέφερεν ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Θεσσαλονίκης, διότι ἂν ἔγινε τοιαύτη δήλωσις περὶ πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου, περὶ πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων. . . . . .

Φ. Μανουηλίδης. Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη. Αὐτὰ εἶναι κατωχυρωμένα διὰ νόμου.

Γ. Καφαντάρης. Δέχομαι αὐτὴν τὴν δικκοπὴν διότι ἦτο πραγματικῶς ἐπίκαιρος. Ἀλλὰ δὲν θὰ ὡμίλουν ἐγὼ ἐπὶ αὐτῆς τῆς διακοπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχε σαφὴς καὶ κατηγορηματικὴ δήλωσις τῆς Κυβερνήσεως, ἐπικαληφθεῖσα καὶ εἰς τὴν Συνταγματικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι δὲν δέχεται τὴν πληρωμὴν τοῦ 25 ο)ο, οὐδὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου. Μέχρι τῆς προχθὲς κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Συνταγματικὴ Ἐπιτροπὴ συνεσκέπτετο ὑπῆρχε κατηγορηματικὴ δήλωσις τῆς Κυβερνήσεως ὅτι δὲν θὰ κατέβαλε τὸ 25 ο)ο εἰς τοὺς δικαιούχους, ὅτι ἐπίσης δὲν θὰ ἐπλήρωνε τὸ συμπληρωματικὸν μητρῷον ἐκπροθέσμων. . . . . .

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Συγχύζετε τὰς δύο ἐκφράσεις. Ὄχι τὸ συμπληρωματικὸν μητρῷον.

Γ. Καφαντάρης. Εἶναι τὸ συμπληρωματικὸν μητρῷον τῶν ἐκπροθέσμων καὶ τοῦ 25 ο)ο. Τὸ συμπληρωματικὸν μητρῷον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ πληρωθῇ. Θὰ ἔπρεπε νὰ εἴμεθα ὅλοι σαφεῖς, καὶ δὲν ἐννοῶ τὸ λεχθὲν χθὲς ὅτι ὑφίσταται δήλωσις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅτι θὰ σεβασθῇ ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ ἀναλύετε τοὺς λόγους

τῶν ρητόρων καὶ ἐπιφυλαχθῆτε ὅταν θὰ ἀνακοινωθοῦν αἱ σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Γ. Καφαντάρης*** ἀπαντᾷ ὅτι ἂν ἔφερε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἔπραξε τοῦτο διότι ὡμίλησε περὶ αὐτοῦ βουλευτὴς ἀνήκων εἰς τὴν Κυβερνητικὴν παράταξιν καὶ ἐπικοινωνήσας μετὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ζήτημα χρήζει διευκρινίσεως. Εἶναι τὸ 25 ο)ο, ἢ τι ἄλλο; Δὲν εἶναι βεβαίως ἡ προσφυγικὴ ἀποκατάστασις ἥτοι δὲν εἶναι συμβατικὴ ἀνειλημμένη ὑποχρέωσις. Ἐὰν πρόκειται περὶ συνεχίσεως τῆς ἀποζημιώσεως ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἁρμοδία νὰ κρίνῃ περὶ τῶν δημοσίων οἰκονομιῶν. Ἐγὼ θὰ ἐτόνιζον ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ τείνωμεν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν ῥιζικωτέραν λύσιν τῶν χρεῶν τῶν προσφύγων ἀγροτῶν καὶ ἀστῶν, ἵνα μὴ ἡ προσφυγικὴ ἀποκατάστασις, ἰδίᾳ ἡ ἀγροτική, ἡ τόσον χρήσιμος διὰ τὴν πρόοδον τῆς χώρας καὶ Ἐθνικῆς σημασίας, καμφθῇ.

Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἀναφέρεται πρὸς συγκριτικοὺς πίνακας περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ κλήρου ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν παραχωρηθέντα εἰς τοὺς πρόσφυγας, ἐκ τῆς ἀναλύσεως δὲ αὐτοῦ διαπιστώνει ὅτι ἡ ἐτησία μέση χρεωλυτικὴ δόσις ἐν τῷ νομῷ Τρικκάλων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 350 δρχμάς. Θὰ ὑπεδείκνυον, λέγει, καὶ τι ἄλλο. Θεωρῶ ὅτι ἠδύναντο νὰ ληφθοῦν ἀκόμη μέτρα αὐστηρότερα διὰ τὴν Μουσουλμανικὴν περιουσίαν καὶ δὴ ἐν σχέσει μὲ τὴν ρευστοποίησίν της καὶ τὰς ἐνοικιάσεις. Μὲ τὰ μέτρα αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα ἐγὼ θὰ ἐνόμιζον ὅτι θὰ ἐταξινομεῖτο ἡ προσφυγικὴ ὑπόθεσις καὶ ἔπρεπε νὰ γίνουν δηλώσεις περὶ τῶν προθέσεων τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς ἐκμεταλλεύσεις, ἐξυπακουομένου βεβαίως ὅτι πᾶσα εἰς τὸ μέλλον παραχώρησις θὰ εἶναι ἐντὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς.

Α. Παπαδάτος (Ὑφυπουργός). Γνωρίζετε ὅτι ἡ Κυβέρνησις ηὔξησε τὰ συνεργεῖα τῆς ἐρεύνης καὶ ἀνεῦρε νέαν περιουσίαν 150 ἑκατομμυρίων καὶ ἐν γένει καταβάλλεται προσπάθεια διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς.

Γ. Καφαντάρης. Τὸ ὁμολογῶ, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη στάδιον ἐξαντλήσεως αὐστηροτέρων μέτρων.

Π. Τσαλδάρης. Πότε, κύριε Ὑφυπουργέ, ἐγένετο ἡ ἐργασία τῆς ἀνευρέσεως;

Α. Παπαδάτος. Ἤρχισε ἐπὶ τοῦ κ. Μπακάλμπαση καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἐντονώτερον.

Π. Τσαλδάρης. Ζητῶ τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς, διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπέκλεισεν ὅτι ὑπάρχει ἄλλη περιουσία.

Ε. Κουλουμβάκης. Εἶπεν ὅτι ἐλήφθησαν ἀγριώτατα μέτρα.

Γ. Καφαντάρης. Ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς συμβάσεως. Εἶπον ἤδη ὅτι αἱ συμβάσεις αὐταὶ δὲν εἶναι τι ἄλλο εἰμὴ ὑποχώρησις εἰς τὴν Τουρκίαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν καὶ παραίτησις δικαιωμάτων. Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα διατί, νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐκουσίαν ταύτην ἀπεμπόλησιν τῶν δικαίων μας;

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξέθεσε τοὺς λόγους, δι' οὓς κατέληξεν εἰς τὴν συμφωνίαν. Εἶναι οὗτοι πρῶτον ὅτι ἡ ἐκτίμησις, θὰ ἀπῄτει χρόνον τόσον μακρόν, ὃν ὑπελόγισεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς 100 ἔτη, καὶ ὅτι αὐτὴ ἄλλως τε ἡ ἐκτίμησις ἀπεδείχθη καὶ ἀπραγματοποίητος. Ὅτι ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰς καταργουμένας συμφωνίας θὰ ἐξέθετε τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἀπελάσεως.

Ε. Βενιζέλος. Δὲν εἶπα αὐτό. Εἶπα ὅτι ἦτο ταιαύτη ἡ κατάστασις ὥστε θὰ ἐξηναγκάζετο ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ διαρρεύσῃ ἐνταῦθα.

Γ. Καφαντάρης. Θὰ διέρρεεν ὅπως δήποτε ὁ πληθυσμὸς καὶ θὰ ἠναγκάζετο ἡ Ἑλλὰς νὰ στεγάσῃ 120 χιλιάδας νέους πρόσφυγας ἀστούς. Ὅτι τέλος ἡ προσπάθεια πρὸς ἐφαρμογὴν ἀνεφαρμόστων συμβάσεων θὰ ἦτο πηγὴ ἀεννάων προστριβῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ μᾶς ἠμπόδιζον νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς στενωτέραν συνεργασίαν. Δὲν γνωρίζω, τονίζει, πῶς ἐφαρμοζομένων συμ

φωνιών, προσφάτως συναφθεισών μετὰ κοπιώδεις διαπραγματεύσεις, θὰ διέτρεχεν ἡ Ἑλλὰς τὸν κίνδυνον νὰ ἴδῃ διαρρέοντα τὸν ὁμογενῆ πληθυσμὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἂν ἠρωτώμην θὰ ἠρνούμην νὰ πιστεύσω ὅτι θὰ εἶχε σχέσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν ἡ διαρροὴ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὅτι θὰ ἀπέβλεπεν ἐκεῖ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις.

Ε. Βενιζέλος. Δὲν εἶπα αὐτό. Εἶπα ὅτι ἡ κατάστασις θὰ ἦτο τοιαύτη, ὥστε ὁ κόσμος θὰ ἠναγκάζετο νὰ διαρρεύσῃ ἐνταῦθα. Καὶ ἐνῷ τὰ ταξείδια ἦσαν ἀπηγορευμένα, ἀλλὰ ἐδῶ κατ' ἀνάγκην εἰς τοὺς εἰσερχομένους δὲν θὰ παρενεβάλοντο προσκόμματα. Θὰ διετηρεῖτο δηλαδὴ ἡ σημερινὴ κατάστασις.

Γ. Καφαντάρης. Ἂν ἤθελε παρέλθῃ χρόνος τις ὑπομονῆς θὰ συνησθάνετο ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὅτι δὲν θὰ εἶχε καὶ αὐτὴ συμφέρον νὰ ἐκρεύσῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει μειονότης πρὸς τὴν ἐλευθέραν χώραν. Δὲν φαντάζομαι λοιπὸν ὅτι καὶ ἂν ἔλαβε μέτρα τινα πιεστικὰ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις μὲ τὴν προσδοκίαν νὰ δεχθῶμεν συμφωνίας ἃς δὲν ἐδεχόμεθα, δὲν φαντάζομαι, λέγω, ὅτι θὰ ἐνέμενεν εἰς αὐτὰ ἂν ἐνέτεινε τὰς προσπαθείας της ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν. Καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι δὲν θὰ ἐπέμενεν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐξαναγκαστικὴν διαρροὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐλέχθη συνεχίζει ὅτι θὰ ἀπητοῦντο 100 ἔτη διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας. Πράγματι ἡ ἐκτίμησις αὐτὴ εἶνε μέτρον ἀπαιτοῦν ἀρκετὴν χρονικὴν διάρκειαν διότι ὑπάρχουν δυσχέρειαι, ἀλλ' ἀναμφισβητήτως ὁ χρόνος, ὁ ἀπαιτούμενος, δὲν θὰ ἦτο οὐδὲ ὁ μυθώδης χρόνος τῶν 100 ἐτῶν, οὔτε τῶν 50, οὔτε τῶν 20 οὔτε καὶ 10 ἔτη ἀκόμη δὲν θὰ ἐχρειάζοντο ἐὰν ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ διεπνέετο ἀπὸ ζῆλον διὰ τὴν ταχεῖαν περαίωσιν τῆς ἐκτιμήσεως. Εἰς τὴν Μ. Ε. τὴν κρατοῦσαν γνώμην εἶχον οἱ οὐδέτεροι. Αὐτοὶ ἀποφαίζουν κυριαρχικῶς περὶ πάσης διαφορᾶς. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ Σύμβασις τῆς ἀνταλλαγῆς θέτει ὡς βάσιν τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς διαφορᾶς τὴν κατ' ἄτομον ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν καὶ ἐντεῦθεν τὴν παροχὴν ἀτομικῆς ἀποζημιώσεως. Ἡ Σύμβασις ὅμως ἀφίνει ἀπεριόριστον δικαίωμα εἰς τὴν Μ. Ε. νὰ κανονίσῃ πᾶν μέτρον ἀναγκαῖον διὰ τὴν ταχεῖαν ἐκτίμησιν. Δὲν εἶχε κανὲν κώλυμμα ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ μὴ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν πᾶν μέσον δυνάμενον νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐκτίμησιν. Ἄλλως τε ἐκ τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν θὰ διεμορφοῦντο κανόνες ἐκτιμήσεως διὰ κάθε περιφέρειαν, οἵτινες θὰ ἁπλοποίουν τὴν ἐκκαθάρισιν. Ἐπεκαλέσθη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τὸ παράδειγμα τῆς Βουλγαρικῆς μεταναστεύσεως, ἀλλὰ ἡ ἐκτίμησις τῶν περιουσιῶν ἐκεῖ δὲν ἀπήτησεν 10 ἔτη, διότι ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἐπερατώθη τὸ 1927 καὶ ἂν παρετάθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς, παρετάθησαν, διότι ἠγέρθη τὸ ζήτημα τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν περιουσιῶν ἠδύναντο νὰ ἐπισπευσθοῦν διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν συνεργείων. Εἴχομεν λοιπὸν ὅλα τὰ μέσα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἐκτίμησις θὰ ἦτο ἔργον μιᾶς δεκαετίας προϋποτιθεμένου ὅτι θὰ ὑπῆρχε καὶ ὁ ἀνάλογος ζῆλος παρὰ τῇ Μ. Ε., δι' ἣν δὲν εἴχομεν λόγον νὰ ἀμφιβάλωμεν. Πάντως οἱ τεχνικοὶ λόγοι δὲν συνέτρεχον ὅπως ἀποστῶμεν συμβάσεων, αἵτινες ἐξυπηρέτουν τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ζήτημα τοῦ κινδύνου τῆς διαρροῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν ἦτο ἐκεῖνο ὅπερ θὰ ἐπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑποχώρησιν. Ἐὰν ἐπείθετο μὲ τὴν ἐπιμονήν μας ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποστῇ τῶν συμβάσεων, θὰ ἐξετέλει ἐπὶ τέλους αὐτάς, διότι ἡ πολιτικὴ τῆς μὴ ἄρσεως τῶν πιεστικῶν μέτρων κατὰ τοῦ πληθυσμοῦ μὲ προσδοκίαν τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῶν συμβάσεων δὲν θὰ ἦτο ἁπλοῦν ἐπεισόδιον. Ἐρωτᾶται ὅμως ἐξ ἄλλου, ὅπως ἤδη καταλήγουν τὰ πράγματα, ποῖαι εἶνε αἱ θετικώτεραι ἐγγυήσεις, δι' ὧν κατοχυροῦμεν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐν ᾗ περιπτώσει ἔχει ἡ Τουρκία σκοπὸν νὰ καταστήσῃ τὸν βίον αὐτοῦ ἀφόρητον; Ὑπάρχει ἐγγύησίς τις εἰς τὰς συμφωνίας; δὲν διαφαίνεται τοιαύτη. Τὸ σημερινόν, συνεχίζει, τουρκικὸν καθεστὼς προσπαθεῖ δι' ὅλων τῶν μέσων, ὁδηγούμενον ἀπὸ ἕνα μεγαλοπράγμονα μεταρρυθμιστήν, νὰ ἀναβιβάσῃ τὴν χώραν του εἰς τὴν βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἶνε πρόδηλον ὅτι πρὸ τῆς στερρᾶς ἀποφάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς συμβάσεις, θὰ ἐστερεώνετο ἡ θέσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ ἄποψις ἡμῶν ἦτο ὅτι ἔστω καὶ ἀναμένοντες ἐπί τινα χρόνον, νὰ μὴ ἀποξενωθῶμεν τῶν δικαίων μας, τὰ ὁποῖα ἐξησφάλιζον αἱ παλαιότεραι συμβάσεις καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ 1926· ὀφείλομεν ἐν πάσῃ περιπτώσει νά μὴ βιασθῶμεν. Ἡ τόνωσις ἐξ ἄλλου τῶν ἠθικῶν δυνάμεων καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ μᾶς ἐξησφάλιζεν ὅτι θὰ ἠδυνάμεθα νά ἀποβλέψωμεν εἰς ταχεῖαν ἐπικράτησιν τῶν δικαίων μας. Εἴχομεν συμφέρον νὰ τηρήσωμεν πάντα ταῦτα ἄθικτα. Εἴχομεν ἐπίσης ἀκόμη νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ἐπίλυσιν ζητημάτων οὐσιωδεστάτων ὅπως εἶνε οἱ ἐξοπλισμοὶ καὶ αἱ συμβάσεις ἐγκαταστάσεων. Ἀλλὰ σήμερον εἶνε φανερὸν ὅτι ἡ θέσις μας ἀπέβη μειονεκτική. Τὰ τεράστια ἡμῶν δίκαια θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμεύσουν ὡς μοχλὸς εἰς τὴν γενικὴν εἰρήνην καὶ νὰ προσφερθοῦν ἐν ἀνάγκῃ ὡς ἀνταλλάγματα γενικωτέρων ὑπὲρ ἡμῶν τοιούτων. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, τονίζει, θεωρῶ ὅτι αἱ ὑπὸ κύρωσιν συμβάσεις ἐπιβάλλουν μόνον θυσίας εἰς ἕνα συντετριμμένον πληθυσμὸν καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Ἀμφιβάλλω ἐὰν αὗται θὰ συντελέσουν εἰς τὰς φιλικωτέρας μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις, αἵτινες ἐὰν γίνουν τοιαῦται τοῦτο δὲν θὰ εἶνε ἀπόρροια τῆς συμβάσεως ταύτης. Διότι τοὺς φιλικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ δύο Κρατῶν σφυρηλατεῖ ἡ κοινὴ συνεισφορὰ καὶ ἡ Τουρκία δὲν συνεισέφερεν. Κατὰ συνέπειαν αἱ συμβάσεις ἐπιβάλλουν μόνον θυσίας, χωρὶς νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν οὔτε τῶν φιλικῶν σχέσεων, οὔτε τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, οὔτε τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως. Αὐτοί, ἐπιλέγει, εἶνε οἱ λόγοι δι' οὓς ἀρχόμενος εἶπον ὅτι δὲν θὰ ὑπερψηφίσω τῆς συμβάσεως.

Ε. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας). Τὸ ζήτημα, λέγει, εἶναι ἁπλοῦν, μὴ ἐπιδεχόμενον μεγάλην συζήτησιν. Μόνον ὀφείλω νὰ εἴπω μερικὰ ἐν σχέσει πρὸς τὸν θόρυβον, τὸν ὁποῖον ἐξήτησαν καὶ ἐπέτυχον μερικοὶ περὶ τὸ ζήτημα αὐτό. Ὀφείλω δὲ νὰ ὁμιλήσω διότι οὐδέποτε ἀπέφυγα νὰ εἴπω πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον τὴν ἀλήθειαν, προκειμένου περὶ τῶν γενικωτέρων του συμφερόντων. Ἔχω ὡς ἀρχὴν ὅτι ὁ πολιτευόμενος δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ὑπεκκαίῃ τὰς ἀδυναμίας τοῦ λαοῦ, πρὸς ἐκμετάλλευσιν, διότι ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἐντιμώτερον δύναται νὰ μετέλθῃ οἱονδήποτε ἄλλο ἐπάγγελμα πλὴν τοῦ πολιτικοῦ. Τὸ ζήτημα, ὅπως προεῖπον, ἦτο ἁπλοῦν διότι ἦτο ἓν ἐξωτερικὸν ζήτημα διαρρυθμιζόμενον διὰ μιᾶς συμβάσεως. Πρὸ τῆς συμβάσεως αὐτῆς ὑπῆρξε καὶ μία ἄλλη τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων μέχρι σήμερον οὐδεὶς Ἕλλην πολιτευτὴς ἠξιώθη ποτὲ νὰ ὑπογράψῃ. Ἦτο ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν (χειροκροτήματα.) Ἡ συνθήκη αὕτη ἀπέτυχεν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπογράψαντος αὐτήν. Καὶ ὁ ἴδιος κατόπιν εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ὑπογράψῃ καὶ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης, ἡ ὁποία ἐπεκρίθη καὶ τότε διότι, ὅπως ἔλεγον οἱ ἐπικριταί, ἀντήλλασον τοὺς πληθυσμοὺς ὡς ζῶα. Ἐλησμονήσαμεν ὅμως ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ εἶχε γίνῃ οὐσιαστικῶς καὶ διὰ τῆς συνθήκης ἐκείνης ἐσώθη ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ σωθῇ. Ὁ ἴδιος πολιτικὸς ὑπέγραψε καὶ τὴν σημερινὴν συνθήκην καὶ ἐπομένως δὲν ἔχω νὰ εἴπω τίποτε. Ὅστις βλέπει τὰ ἀνατολικὰ πράγματα αἰσθάνεται ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι κρίσιμος ἡμέρα καὶ τὴν ἀξίαν τῆς θυσίας ποῦ κάμνομεν σήμερον ἴσως τὴν ἐννοήσουν οἱ ἔγγονοί μας καὶ τὴν ἐκτιμήσουν δεόντως. Δὲν ἔχω, συνεχίζει, νὰ εἴπω οὔτε κατὰ τῆς συμβάσεως, οὔτε ὑπὲρ τῆς συμβάσεως, τὴν ὁποίαν διὰ πολλοὺς λόγους θὰ ψηφίσω. Ἡ σύμβασις λύει ἓν ζήτημα ἐξωτερικὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἴθε νὰ μὴ ὑπάρχουν διαφωνίαι, διότι μόνον ὅταν ὑπάρχῃ ὁμοφωνία αἱ συμβάσεις γίνονται καὶ καλλίτεραι καὶ ἐκτελοῦνται βεβαιώτερον καὶ ἄνευ ἐγγυήσεων καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ προσφάτου παρελθόντος ἔπρεπε νὰ μᾶς γίνῃ δίδαγμα καὶ νὰ λείψουν αἱ πολλαὶ συζητήσεις. Τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν προσφύγων εἶναι ἄσχετον πρὸς τὴν σύμβασιν. Ἀλλὰ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτὸ ζήτημα διατί περιεπλάκη; Ἐὰν οἱ πρόσφυγες ἔχουν δικαίωμα ἀποζημιώσεως διὰ ποῖον λόγον συζητοῦν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μιᾶς συμβάσεως ἡ ὁποία συνήφθη μὲ τὴν Τουρκίαν; Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀνέμιξαν τὸ προσφυγικὸν ζήτημα εἰς τὴν συζήτησιν τῆς συμβάσεως, αὐτοὶ ἀκριβῶς ἔβλαψαν τοὺς πρόσφυγας προκαλέσαντες τὰς γνωστὰς δηλώσεις. Προκειμένου περὶ τῆς συζητήσεως μιᾶς τοιαύτης συμβάσεως ἔπρεπε νὰ συγκρατήσωμεν τὴν γλῶσσάν μας καὶ νὰ μὴ συζητηθῇ ὅλον τὸ προσφυγικὸν ζήτημα. Δι' αὐτὸ δὲν πταίει οὔτε ἡ Κυβέρνησις οὔτε ἡ ἀντιπολίτευσις, πταίουν μερικοὶ ἐκ τῶν προσφύγων, τοὺς ὁποίους ὠνόμασαν χθὲς προσφυγοκαπήλους.

Μ. Τσιγδέμογλου. Τὸ ζήτημα εἶναι προσωπικόν. Τὸν λόγον κ. Πρόεδρε.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Τοὺς λόγους τοῦ κ. συναδέλφου οὐδέποτε κατώρθωσα νὰ ἐννοήσω, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ συνεννοηθῇ μὲ αὐτόν. Καὶ πολὺ ἠχαριστήθην ὅταν ἔμαθα ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀτελειῶν του προσεκάλεσεν ἐκ Θεσσαλονίκης ἕνα πεφωτισμένον πολιτευτήν, διότι οὔτω δύναμαι νὰ ζητήσω λόγον τῶν λεγομένων. Καὶ ἀκριβῶς θὰ ἀνατρέξω εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀποζημιώσεων διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν προσκληθέντα διδάσκαλον τῶν ἐδῶ ἀποζημιωτικῶν. Ἀφ' ὅτου, συνεχίζει, ἤρχισεν τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅστις ἠθέλησε νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο ἦτο ὁ ἐκ Σάμου σεβαστὸς πολιτευτὴς κατόπιν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως Μιχαλακοπούλου, ἀποτυχόντος τοῦ σχεδίου τῆς αὐτονόμου Τραπέζης, ἔγινε τὸ ψήφισμα τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τῶν συναδέλφων οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὸ ζήτημα ἂν οὔτε μίαν κἂν φορὰν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ὁ κ. Κύρκος διότι ἦτο ἐναντίον τῶν ἀποζημιώσεων.

Γ. Καφαντάρης. Εἶσθε ἐκτὸς τοῦ Κανονισμοῦ ἐφ' ὅσον ἀσχολεῖσθε μὲ ἀπόντα πρόσωπα.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Ἐὰν θέλετε νὰ ἀπευθυνθῶ καὶ πρὸς ἐσᾶς ἀπευθύνομαι εὐχαρίστως. Δὲν θέλω ὅμως νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς ὑμᾶς διότι εἰς πολλὰ ζητήματα εἶσθε ἀμέτοχος —ἐὰν θέλετε νὰ πάρετε τὴν εὐθύνην τοῦ κ Κύρκου εὐχαρίστως ἀπευθύνομαι καὶ πρὸς σᾶς καὶ σᾶς λέγω ὅτι γίνεται δημαγωγία διὰ τὰς ἀποζημιώσεις ἐκ μέρους ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν κατὰ τῶν ἀποζημιώσεων.

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ σᾶς διέκοψα διὰ νὰ σᾶς ὑπομνήσω ὅτι δὲν θέγονται ἐρήμην πρόσωπα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὁ κ. Κύρκος ἦτο κατὰ τῶν ἀποζημιώσεων ἀλλὰ δὲν συμμερίζομαι τὴν γνώμην τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῶν Προσδευτικῶν ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Κύρκος ἦλθεν ἐδῶ ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ νὰ βάλῃ φωτιὰ καὶ νὰ δημαγωγήσῃ

Γ. Καφαντάρης. Σεῖς διεμαρτυρήθητε διότι ὡμίλησα περὶ ἀγροτῶν προσφύγων.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν ὑπάρχει σύγκρισις μεταξὺ τῶν δύο ζητημάτων καὶ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων σᾶς παρεκάλεσα νὰ ἀφήσωμεν τὴν συζήτησιν νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ νομοσχεδίου. Ἐδῶ ὅμως πρόκειται περὶ ἑνὸς πρώην Ὑπουργοῦ, τὸν ὁποῖον θέλει νὰ προστατεύσῃ ὁ ἀρχηγός του διότι ἦλθεν ἐδῶ νὰ βάλῃ φωτιά.

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ ὑπέδειξα ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνεται κατάχρησις τοῦ βήματος προκειμένου περὶ τῆς δράσεως ἑνὸς ἀπόντος πολιτευομένου. (Θόρυβος, φωναί).

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Ὁπωσδήποτε γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ κ. Κύρκος δὲν ἐπάτησεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι ὁ ἴδιος ὑπέβαλεν ἐπερώτησιν κατὰ τοῦ ψηφίσματος τῶν ἀποζημιώσεων. Ἠκούσατε ποτὲ τοιαύτην πολιτικὴν ἀσυνέπειαν ἡ ὁποία γίνεται πρὸς παραπλάνησιν τοῦ κοινοῦ;

Γ. Καφαντάρης. Καὶ πάλιν διαμαρτύρομαι διότι θίγεται ἕνας ἀπὼν πολιτευόμενος.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Δὲν πειράζει εἶναι παρὼν ὁ ἀρχηγός του.

Γ. Καφαντάρης. Κύριε Ὑπουργέ, πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ὑπερασπίζομαι ἕνα ἀπόντα καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἀπευθύνονται βαρύταται κατηγορίαι.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Καλύπτετε τὸν κ. Κύρκον καὶ εἶσθε συνεγγυητὴς καὶ καλοπληρωτής.

Γ. Καφαντάρης. Τὸ κόμμα τῶν προσδευτικῶν ἔχει ὡρισμένας δεδηλωμένας κατευθύνσεις μὴ ὑποκειμένας εἰς καμμίαν ἀπολύτως παρεξήγησιν.

Πρόεδρος. Ὀφείλω νὰ κάμω τὴν δήλωσιν ὅτι ὁ ἀγορεύων κ. Ὑπουργὸς δὲν ἐξετράπη τοῦ κανονισμοῦ, ἔχει τὸ δικαίωμα πᾶς πολιτευτὴς μόνον τὸν δημόσιον βίον τῶν ἀνδρῶν εἴτε ἐν τῇ Βουλῇ εὑρίσκονται εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς νὰ τὸν ἀναφέρῃ καὶ νὰ τὸν ἐλέγξῃ. Δύνανται νὰ ὑπερασπίσουν αὐτὸν οἱ ἔχοντες συμφέρον πρὸς τοῦτο ἢ οἱ γνωρίζοντες τὰ πράγματα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπογορευθῇ εἰς τὸν ἀγορεύοντα νὰ κάμῃ χρῆσιν λόγου πολιτικοῦ ἀνδρὸς εὑρισκομένου ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Γ. Καφαντάρης. Ἔχω διάφορον ἀντίληψιν.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, συνεχίζει, τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Βουλευταὶ ἔδρωσαν, ἠγωνίσθησαν, ἐξέθεσαν τὸν ἑαυτόν των, ἐπολέμησαν κατὰ τῶν δικτατοριῶν, τὸ ζήτημα αὐτὸ ὡρισμέναι τάξεις ἀνθρώπων τὸ ἔκαμον ἐπάγγελμα (χειροκροτήματα). Ἀπὸ αὐτοὺς ἐπληρώθησαν ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα εἰς τὰ συμβούλια τῶν ὁποίων ἐγένοντο μέλη. Ὑπῆρχον ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐκέρδισαν καὶ δέκα καὶ δώδεκα καὶ δέκα πέντε χιλιάδας δραχμὰς μηνιαίως. Εἷς ἐκ τῶν ῥητόρων τῆς συνελεύσεως τῆς Ποάδας ἦτο καὶ δικαιοῦχος καὶ δικαστὴς τῶν ἐπιτροπῶν καὶ πληρεξούσιος καὶ ἐδίκαζε καὶ τὰς ὑποθέσεις εἰς τὸ γραφεῖόν του (χειροκροτήματα).

Φωναί. Ποῖος ἦτο;

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Δὲν ὀνομάζω πρόσωπα.

Τινὲς Βουλευταί. Ὁ Ἀθηνογέννης ὁ ὁποῖος ἐπῆγε καὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ε. Ἐμμανουηλίδης. Ὡς πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις ἡμεῖς οὐδενὸς ποτὲ κόπου ἐφείσθημεν. Ὑπάρχει μία σύμβασις καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τὴν Μουσουλμανικὴν περιουσίαν εἰς τοὺς πρόσφυγας ἀντὶ ἐκείνης ἣν ἀφῆκαν ἐν Τουρκίᾳ. Ἄλλο ζήτημα εἶναι ἂν τυχὸν ἐγένετο κακὴ διαχείρισις τῆς περιουσίας αὐτῆς. Τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι οὐδεμία Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠνώθη ποτὲ κατ' ἀρχὴν ὅτι ἡ περιουσία αὐτὴ ἀνήκει εἰς τὸν προσφυγικὸν κόσμον. Ἡ σύμβασις διαγράφει ὅτι θὰ γίνῃ μία ἐκτίμησις τῶν περιουσιῶν καὶ τὴν διαφορὰν θὰ τὴν καταβάλῃ τὸ φαινόμενον ὡς ὀφειλέτης Κράτος. Αὐτὸ εἶναι δικαίωμα ἢ σκιὰ δικαιώματος; Εἶναι ὄνειρον ἢ σκιὰ ὀνείρου; Ἔρχεται ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις καὶ λέγει «κάμετε ἕνα συμψηφισμὸν καὶ ἐγὼ θὰ κάμω τόσα ὑπὲρ τῶν ὁμογενῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Τόσον φθηνὸς εἶναι ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς ὥστε νὰ μὴ τὸν ὑπολογίζωμεν; ἔχω, τονίζει, διάφορον ἀντίληψιν περὶ τῶν πεπρωμένων τῆς φυλῆς, διότι πιστεύω ὅτι ταῦτα ὅπως δὲν ἐξηρτήθησαν ποτὲ ἀπὸ χρήματα καὶ ἀπὸ δεκάρες οὔτε καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐξαρτηθοῦν. Ἄλλοτε ἐπεκρίθη ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὰ ἴδια πρόσωπα διότι ὑπεβίβασε τὸν τόκον τῶν ὁμολογιῶν ἀπὸ 8 εἰς 6 ο/ο. Ἐρωτῶ τώρα ποῖοι εἶναι εὐτυχέστεροι; οἱ πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ὁμολογίας μὲ τόκον 8ο/ο καὶ τὰς ἐπώλησαν ἀντὶ 500 δραχμῶν ἢ οἱ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ὁμολογίας μὲ τόκον 6 ο/ο καὶ δύνανται νὰ πωλήσουν αὐτὰς ἀντὶ 850 δραχμῶν; Ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη τοῦτο ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν Τραπεζῶν.

Ποῖον εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος; Εἰργάσθητε ὑπὲρ τοῦ τόκου ποῦ θὰ πάρουν αἱ Τράπεζαι παρὰ ὑπὲρ τῶν προσφύγων. Ὁ κ. συνάδελφος ἐξ Ἀθηνῶν παραπολὺ ὁμιλεῖ ἐξ ὀ-

νόματος τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ἀλλὰ τοῦ ὑπενθυμίζω ὅτι πρώτην φορὰν εἰσέρχεται εἰς τὸ Κοινοβούλιον διακηρύξας ὅτι εἰσέρχεται μὲ τὸ πρόγραμμα τῶν φιλελευθέρων. Ἐζήτησε τὴν πρώτην φορὰν ποῦ ἐπολιτεύετο ἐνταῦθα νὰ τεθῇ τὸ ὄνομά του εἰς τὸν κατάλογον τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Ἐτέθη τοῦτο μαζὶ μὲ 9 ἄλλους δημοτικοὺς συμβούλους πρόσφυγας καὶ ὁ μόνος ἀποτυχὼν ἦτο ὁ κ. Τσιγδέμογλου. Ἐφ' ὅσον ὁ κ. Τσιγδέμογλου ἐξελέγη ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν φιλελευθέρων ὀφείλει τώρα νὰ παραιτηθῇ διὰ νὰ ἐκτεθῇ ἐκ νέου διὰ νὰ ἴδωμεν τί πραγματικῶς ἀντιπροσωπεύει. Ἐὰν εἰς τὰς ἐκλογὰς κατορθώσῃ νὰ λάβῃ 500 ψήφους, ἐγὼ ὑποβάλλω τὴν παραίτησίν μου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα περὶ ἐμοῦ παρὰ τοῦ κ. Τσιγδέμογλου δὲν τὰ λαμβάνω ποσῶς ὑπ' ὄψει μου ἀφοῦ δὲν ἔμεινε σεβαστὸν καὶ αὐτὸ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἀρκοῦμαι νὰ εἴπω ὅ,τι ὁ ποιητὴς εἶπε: «Στὸν κόσμον δὲν ἔχει κανένα Θερσίτην ποὺ νὰ μὴ σοῦ κάνῃ τὸν Αἴαντα σκουπίδι».

Ὁ κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** ζητεῖ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** λέγει ὅτι ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει προσωπικὸν ζήτημα θὰ τὸ κρίνῃ ὁ κ. Πρόεδρος.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** λέγει ὅτι κατὰ τὴν ἀντίληψίν του δὲν ὑπάρχει προσωπικὸν ζήτημα, ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ κ Τσιγδέμογλου ἐπιμένει ὅτι ὑπάρχει τοιοῦτον ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἀποφανθῇ.

Φωναί. Δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον.

Ὁ κ, ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι τὸ προσωπικὸν ζήτημα ὑφίσταται ἐφ' ὅσον εἷς βουλευτὴς νομίζει ὅτι θίγεται.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.). Ἂς ὁμιλήσῃ ὁ κ. Τσιγδέμογλου ἀλλὰ νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ προσωπικὸν ζήτημα.

Ὁ κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας τὸν ὠνόμασε προσφυγοκάπηλον καὶ εἶπεν ὅτι ὡς Πρόεδρος τῆς Ποάδας ἐξεμεταλλεύθην τοὺς πρόσφυγας. Ἐγὼ τὸν κατηγορῶ ὅτι ὕβρισε 10.000 πρόσφυγας, οἱ ὁποῖοι συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Τριανόν, κατὰ τὸν καπηλικώτερον τρόπον.

(Φωναί, κωδονοκρουσίαι, θόρυβος).

Ε. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπ. Προνοίας). Σεῖς ἐβρίζετε τοὺς πρόσφυγας, ὅταν λέγετε ὅτι θὰ καταφύγετε εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** συνεχίζων λέγει ὅτι ἐπὶ τρία ἔτη ποῦ προήδρευε τῆς Ποάδας τὸ θεωρεῖ τιμήν του, εἶναι δὲ ἀνακριβὲς ὅτι συνεκεντροῦντο ἐκεῖ καὶ κομμουνισταί.

Ὡς πρὸς τὸ λεχθὲν ὅτι ἐξελέγην ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν φιλελευθέρων παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν νὰ δηλώσῃ ἐὰν ἡμεῖς δὲν κατηρτίσαμεν ἴδιον συνδυασμὸν εἰς τὸν Πειραιᾶ ὡς ἀνεξάρτητος πολιτικὴ ὁμάς καὶ συνεβλήθημεν ὡς τοιαύτη μὲ τὸν συνδυασμὸν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ὅστις κατηγόρησεν ὅτι ἔφερα προσκόμματα εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν προσφύγων, εἶχε συνεννοηθῇ μὲ δύο Ὑπουργοὺς τῆς δικτατορίας καὶ συνεφώνησεν νὰ ἀποζημιωθοῦν οἱ πρόσφυγες μὲ 1000—5000 δραχ. κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὑπέγραψε δὲ καὶ σχετικὸν πρωτόκολλον τῆς συμφωνίας ταύτης.

Ε. Ἐμμανουηλίδης (Ὑπουργὸς Προνοίας). Αὐτὰ ὑπερβαίνουν πλέον τὰ ὅρια τῆς ἀνοησίας. Νὰ φέρῃς τὸ πρωτόκολλον τὸ ἀνύπαρκτον καὶ γελοῖον ἵνα τὸ κολλήσῃς εἰς τὸ μέτωπόν σου (γέλωτες).

Ὁ κ. ***Γ. Κονδύλης*** λέγει ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη εἶναι ὁ ἐπίλογος τοῦ ἐθνικοῦ δράματος. Ἐὰν ἐτόλμα τὶς νὰ στρέψῃ τὴν σκέψιν του πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον πρὸ 10ετίας εὑρίσκετο ὁ Ἑλληνισμός, ἔβλεπε δὲ κατόπιν καὶ τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται οὗτος σημερον, θὰ ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ κλαύσῃ. Ἀλλὰ τὰ πράγματα μᾶς ἀπαγορεύουν καὶ τὴν παρηγορίαν ταύτην τῶν δακρύων. Ἡ ἀνάγκη ἡ ὁποία μᾶς ὠθεῖ εἶναι ἀναμφισβήτητος, διότι διὰ τῶν δακρύων οὔτε τὸ παρὸν οὔτε τὸ μέλλον ἔχει νὰ ὠφεληθῇ. Ἀπὸ δὲ τὸ παρελθὸν μόνον διδάγματα θὰ ἀντλήσωσιν ὅσοι ἐξετάσωσι ἀντικειμενικῶς τὰ πράγματα Συνεχίζων λέγει ὅτι εἶναι ἀνεμφισβήτητον ὅτι διὰ τῆς ὑπογραφείσης Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας πλήττονται βαρύτατα συμφέροντα ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, ἀλλὰ περισσότερον τοῦ προσφυγικοῦ, οὔτε ἀμφισβητεῖται ἡ διαφορὰ τῶν Ἑλληνικῶν δικαιωμάτων πρὸς τὰ Τουρκικὰ τοιαῦτα ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς. Ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔκαμον φαίνεται ὅτι αἱ ζημίαι τὰς ὁποίας ὑφίσταται ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν εἶναι κατώτεραι τῶν 200.000.000 λιρῶν· καὶ καθ' ἣν στιγμὴν γίνεται ἡ θυσία αὐτὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου ἐκφράζω ὅλην τὴν συμπάθειαν μου πρὸς αὐτούς. Δὲν θὰ ἦτο πολὺ ἂν ἔλεγέ τις ὅτι ἡ ὑπὸ κύρωσιν συμφωνία εἶνε διὰ τοὺς πρόσφυγας μία δευτέρα καταστροφή. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ πρόσφυγες ἐπίστευσαν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς συμβάσεως ἀνταλλαγῆς ἣ ἐτύχε καὶ διεθνοῦς κυρώσεως, εὐλόγως λοιπὸν σήμερον δυσανασχετοῦσι διὰ τὴν λύσιν, ἥτις δίδεται διὰ τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμβάσεως. Οἱ πρόσφυγες δύνανταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀπώλεσαν τὸ πᾶν, ἀφοῦ εἶδον τοὺς ἰδικούς των σφαγμένους ἀφοῦ ἀπώλεσαν τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν των ἔχασαν πλέον καὶ τοὺς προστάτας τῶν οἰκογενειῶν των. Ἡ ἠθικὴ συνεπῶς ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους εἶναι ἀναμφισβητήτως μεγίστη. Ἠγέρθη τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἂν γεννᾶται νομικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν προσφύγων, νομίζω ὅτι τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν γεννᾶται, ἀλλὰ καὶ ἂν προέκυπτον τοιαῦται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν θὰ προσέκοπτον εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ ἂν δὲν προκύπτῃ ἐκ τῆς συμφωνίας νομικὴ ὑποχρέωσις ἀνακύπτει ἠθικὴ τοιαύτη. Αὕτη εἶναι ἡ γνώμη ἡμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐσωτερικὸν ζήτημα. Δὲν φοβοῦμαι δὲ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ γεννήσῃ πράγματα ἔστω καὶ εἰς ἀσθενεῖς Κυβερνήσεις, διότι θὰ καταβληθῇ προσπάθεια περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν. Ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ πῶς ἀναχωρήσαντες ἀπὸ τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς ἐφθάσαμεν εἰς τὴν σημερινὴν λύσιν ποὺ θυσιάζονται τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, πρέπει νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ αὐτῆς τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς. Οὕτως κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκείνας τὰς ἀνωμάλους διὰ τὸ Ἔθνος δὲν ἐλήφθη πρόνοια νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ὁπωσδήποτε τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Ἡμεῖς καὶ τότε, μὴ πολιτευόμενοι ἀλλὰ εὑρισκόμενοι εἰς τὸν στρατόν, δὲν συνεφωνήσαμεν μὲ τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς οὔτε μέ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης, διότι εἴχομεν τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ ἧττα τὴν ὁποίαν ὑπέστημεν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τὰ πολιτικὰ συμφέροντα δὲν ἠδύναντο νὰ διασωθοῦν κατ' ἄλλον τρόπον, τὰ οἰκονομικὰ τοιαῦτα θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξασφαλισθοῦν καλλίτερον. Ποία ἦτο ἡ οὐσία τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς; Ἦτο ὅτι ἐκ τῆς ἀθρόας μεταναστεύσεως ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου Ἑλλήνων διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς 300.000 Μουσουλμάνων ἡ Τουρκία θὰ ἦτο ὀφειλέτις τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ ἐξευρεθῇ ἐν καλλίτερον σύστημα διαδικασίας, διότι ἡ Τουρκία εἶχε συμφέρον νὰ ματαιωθῇ πᾶσα ἐκτίμησις διὰ νὰ μὴ παρουσιασθῇ ὀφειλέτις πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ δὲ Τοῦρκοι καὶ ἐν Λωζάννῃ καὶ κατόπιν ἀνεδείχθησαν ἀριστοτέχναι εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Παρενέβαλον μυρίας δυσχερείας εἰς τρόπον ὥστε κατέστησαν ἀπαραίτητον τὴν ἔναρξιν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν σύμβασιν τῆς Ἀγκύρας. Ἡ σύμβασις αὐτὴ δὲν ἐκυρώθη ὑπὸ τῆς δικτατορικῆς Κυβερνήσεως, ἐγένετο κατόπιν ἡ σύμβασις τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ Κυβερνήσεώς μου, ἀλλὰ ἡ Τουρκία ἐπὶ τοσοῦτον ἐκούρασε τὰς Ἑλληνικὰς ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ καταστῇ καὶ αὐτὴ ἀπραγματοποίητος, κατόπιν ἕφερον ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦ συμψηφισμοῦ καὶ ἐφθάσαμεν οὕτω εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξηγῶν τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως εἶπεν ὅτι εἶναι οὗτοι, πρῶτον ἡ ἀδυναμία νὰ φθάσωμεν εἰς ἄλλο ἀποτέλεσμα, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἡ τροποποίησις τῆς διαδικασίας ἄνευ συναινέσεως τῆς Τουρκίας καὶ ἕτερος λόγος εἶναι ἡ τύχη τῆς μειονότητος ἐν Κωνσταντινουπόλει. Οἱ Τοῦρκοι ἐνέτεινον τὴν πίεσιν τῶν κατοίκων τῆς Κων)πόλεως, τρίτος δὲ λόγος τὸν ὁποῖον προέβαλεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἦτο ἡ ἀνάγκη τῶν ἀγαθῶν σχέσεων μὲ τὴν γείτονα ἐπικράτησιν καὶ ὁ μὴ ἀνταγωνισμὸς διὰ τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμούς, ὅστις θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δαπάνην κολοσσιαίων ποσῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τοὺς πρόσφυγας καὶ γενικῶς διὰ τὸν ἑλληνισμόν. Καὶ εἰς μὲν τὰ δύο ἐπιχειρήματα οὐδεὶς ὑπάρχει ὅστις νὰ μὴ συμφωνῇ, ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ τρίτον ἐπιχείρημα θὰ ἐπεθύμουν ὅπως ἡ συμφωνία τῆς ἐξισώσεως τῶν ἐξοπλισμῶν ἤρχετο συγχρόνως μὲ τὴν παροῦσαν συμφωνίαν. Οἱ γεωγραφικοὶ ὅροι τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος τάσσουν αὐτὰς ἀντιμετώπους τουλάχιστον κατὰ θάλασσαν. Ἂν λοιπὸν δὲν γίνῃ ἡ συμφωνία τῆς ἐξισώσεως θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν Τουρκίαν εἰς τοὺς ἐξοπλισμούς. Ἐπικροτῶ ὁλοψύχως τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν σύσφιξιν τῶν σχέσεων τῶν Βαλκανικῶν λαῶν καὶ τῆς Τουρκίας. Καὶ ἀναγνωρίζω μὲν ὅτι ὑπάρχει μεγάλη τάσις πρὸς τὴν εἰρηνιστικὴν ἰδέαν ἀλλὰ δὲν παραβλέπω ὅτι αὐτὴ ἡ φύσις εἶναι φιλοπόλεμος καὶ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπογράφουν τὰ Κράτη σύμφωνα φιλίας, ἡ ἰδία ἡ φύσις σιωπηρῶς συγκεντρώνει τὰς εὐφλέκτους ὕλας πρὸς ὡρισμένα μέρη τῆς γῆς καὶ τοῦτο δὲν προέρχεται ἀπὸ φιλοδοξίαν μερι ῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ ἀπὸ ζωτικώτατα συμφέροντα τῶν λαῶν, ἵτινα ἀείποτε ἐπεικράτησαν τῶν ὡραίων ἰδεῶν τῆς ἑνώσεως τῶν ἐθνῶν. Δὲν παραδέχομαι δὲ ὅτι ἡ συμφωνία αὕτη ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι ἔχει ἀγαθὰς διαθέσεις ἡ Τουρκία, διότι οὐδὲν συμφέρον τουρκικὸν ἐθυσιάσθη διὰ τὴν σύμβασιν ταύτην, ἐνῶ πλεῖστα τοιαῦτα ἑλληνικὰ ἐθυσιάσθησαν. Διὰ τοῦτο ἐπιμένω ἐπὶ τῆς ἀπόψεως ὅπως ἐπισπευσθοῦν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν κατὰ θάλασσαν ἰσοπλίαν, διότι νομίζω ὅτι ἡ συμφωνία ἐκείνη θὰ παράσχῃ τὴν ἀπόδειξιν ὅτι πράγματι καὶ ἡ Τουρκία ἔχεται ἀπὸ ἀγαθὰς σχέσεις καὶ ὅτι ἡ ἐπιθυμία ἡμῶν τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως μετὰ τῆς Τουρκίας δὲν εἶναι ὄνειρον ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ πραγματικότης. Ἐφόσον ὅμως ἐλλείπει ἡ τοιαύτη ἀπόδειξις τὸ ἐθνικὸν δημοκρατικὸν κόμμα σύμφωνον ἄλλως τε καὶ πρὸς τὰς ὑποστηριχθείσας ἀρχάς του θὰ καταψηφίσῃ τὴν σύμβασιν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, ποίας θυσίας ἐπιβάλλει ἡ συμφωνία ὅσον ἀφορᾷ τὴν ρύθμισιν τῶν ζητημάτων τῶν σχετιζομένων πρὸς τοὺς μὴ ἀνταλλαξίμους δὲν θὰ θελήσω νὰ διαπραγματευθῶ ἀπὸ τοῦ ὄγματος, διότι εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἡ ὁποία συνοδεύει τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, δίδεται κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν ἔχομεν διαθέσιμον. Διὰ τοῦτο θὰ εἰσέλθω ἀμέσως εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἡ ὁποία εἶναι διπλῆ κατ' ἐμέ. Ἐπιβάλλεται ἡ κύρωσις τῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία προσάγεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς; καὶ δεύτερον ἡ κύρωσις αὐτῆς, ποίαν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα ἑνὸς μεγάλου τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάγκην τῆς κυρώσεως ὑπομιμνήσκω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι κατὰ τὰς διαξαχθείσας κατ' ἐπανάληψιν συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν ἀποτελούντων τὴν συνταγματικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐγνωμοδότησαν ὑπὲρ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως 4 πρώην πρωθυπουργοί, ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ κ. Κονδύλης, ὁ κ. Εὐταξίας, ὁ κ. Τριανταφυλλάκος, δύο ἀρχηγοὶ κομμάτων ἢ ἀντιπρόσωποι κομμάτων ὁ κ. Ζαβιτζιάνος, καὶ ὁ κ. Τουρκοβασίλης καὶ οἱ πρώην Ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν κ. κ. Ρωμάνος, Ἀλεξανδρῆς, Καραπάνος, καὶ Ἀργυρόπουλος. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὄχι πάντες, ὄχι οἱ περισσότεροι κἄν, νομίζω συνέδεον τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμφωνίας μὲ τὴν σύγχρονον διαπραγμάτευσιν καὶ ὑπογραφὴν τῶν ἄλλων συμβάσεων, τὰς ὁποίας σκοπὸν ἔχομεν νὰ διαπραγματευθῶμεν μετὰ τῆς Τουρκίας δηλαδὴ συμβάσεις ἐμπορικάς, συμβάσεις προξενικάς, συμβάσεις ἐγκαταστάσεων καὶ συμφώνου φιλίας καὶ διαιτησίας καὶ συνεννοήσεως περὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐξοπλισμῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσοπλίας.

Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος μὲ τὴν συνήθη διατύπωσιν τῶν ἐπιφυλάξεών του...

Π. Τσαλδάρης. Σᾶς εἶπον τότε καὶ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὅτι ἡ σύμβασις ὡς ἔχει δὲν μὲ ἱκανοποιεῖ. Σᾶς λέγω δὲ ὅτι δὲν εἶναι οὔτε κἂν παρουσιάσιμος καὶ συνέστησα ὅτι τουλάχιστον ἐὰν κατωρθώνατε νὰ φέρετε ὅλας μαζὶ τὰς συμβάσεις ἴσως τὰ κενὰ, τὰ ὁποῖα γεννᾷ ἡ σύμβασις καθ' ἑαυτὴν κατωρθώνατε νὰ τὰ ἐκρύπτατε. Μὲ ἠρωτήσατε. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐὰν ἤρχοντο ὅλαι μαζὶ θὰ ὑπεγράφατε τὴν σύμβασιν; Καὶ σᾶς εἶπον ὄχι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶμαι πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἐπιφυλάξεων.

Γ. Κονδύλης. Ἐγὼ εἶχον ἐξαρτήσει τὸ ζήτημα ἐκ τῆς συνάψεως τῶν ἄλλων συμβάσεων καὶ τῆς ἰσοπλίας κατὰ θάλασσαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν ἦτο σαφῶς ἀποκρουστικὸς καὶ συνέστησεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ σήμερον ἐξέθηκεν ἀπὸ τοῦ βήματος, ἀναμονὴν ἐν ἀνάγκῃ διότι ἴσως θὰ εὑρίσκετο καλυτέρα περίστασις πρὸς σύναψιν τῆς συμφωνίας ὑπὸ καλυτέρους ὅρους. Μολονότι δὲν ἐγκρίνω τὴν σύνδεσιν τῶν ζητημάτων, δηλαδὴ τὴν παρουσίασιν συνάμα μετὰ τῶν ἄλλων τῶν ὑπὸ διαπραγμάτευσιν, ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἐθεώρησα τὸ ζήτημα ὄχι καὶ τόσον οὐσιῶδες, ἐδέχθην τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐτηλεγράφησε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν ἐν Ἀγκύρᾳ πρέσβυν μας ὅπως εἰσηγηθῇ πρὸς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβάσεων ὅπως μετὰ τὴν ῥύθμισιν τῶν ζητημάτων αὐτῶν προβῶμεν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν ὑπογραφὴν καὶ τῶν ἄλλων συμφωνιῶν. Ἀλλ' ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ πρέσβυς μὲ τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν ἔχει, ὡς εὑρισκόμενος ἐπὶ τόπου καὶ δυνάμενος νὰ ἀντιληφθῇ ἀμεσώτερον τὰ πράγματα ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιμένων ὅπως μὴ συνδέσωμεν τὰ πράγματα διότι ἂν τὰ συνδέσωμεν θὰ ἐγεννᾶτο ὑπόνοια καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε μία ἀτμόσφαιρα κατάλληλος διὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῶν λοιπῶν ζητημάτων. Συνεκάλεσα τότε τὴν Συνταγματικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων διὰ νὰ τῆς ἀνακοινώσω ὅτι ὡς ὑπεύθυνος κυβερνήτης ἀνελάμβανα νὰ δώσω διαταγὴν εἰς τὸν κ. Πολυχρονιάδην νὰ ὑπογράψῃ τὴν πρώτην σύμβασιν καὶ νὰ μὴ συνδέσῃ τὰ ζητήματα καὶ σᾶς ἐκάλεσα μόνον διὰ νὰ σᾶς ἀνακοινώσω τὴν ἀπόφασιν. Δυστυχῶς δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ὑπογραφῇ καὶ τότε ἡ σύμβασις διότι τὸ ἄρθρον 4 ὅπως διετυπώθη παρ' ἡμῶν, δηλαδὴ τὴν ἀντίθεσιν τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν δυνάμει διαδικασίας συνοπτικῆς καὶ συνολικῆς, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἠρνήθη ὁριστικῶς νὰ ἀποδεχθῇ καὶ ἀντεπρότεινε τότε τὴν ἀνάθεσιν εἰς τοὺς οὐδετέρους τῆς ἐκδόσεως μιᾶς γνωματεύσεως περὶ τοῦ τί μπορεῖ νὰ γίνῃ διὰ τὰ ζητήματα αὐτὰ τῶν ἀνταλλαξίμων. Ὅταν, Κύριοι, ἀπηλπίσθην ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθῇ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις νὰ μεταβάλῃ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης καὶ ὅπως μεταρρυθμισθῶσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις, τότε ἀπεφάσισα τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως, πλανᾶται δὲ πλάνην οἰκτρὰν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν πιστεύων ὅτι ἡ Μ. Ἐπιτροπὴ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλῃ τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ νὰ καθιερώσῃ, ἄκοντος τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων, τὴν συνοπτικὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν θὰ ἐκταθῶ καθόλου, διότι θὰ μὲ ἀπέλιπεν ὁ χρόνος καὶ θὰ συνεζητοῦμεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας βεβαίως, ἁπλῶς κάμνω μίαν βεβαίωσιν γεγονότος. Θέλω λοιπὸν νὰ ἐξετάσω τώρα ποῦ θὰ ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὴ ἡ ἀναβλητικὴ πολιτική, τὴν ὁποίαν συνίστα ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν. Ἐγώ, νομίζω, ἀσφαλῶς ὅτι θὰ ἐπανέφερεν ἐκτράχυνσιν τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ παράτασιν τῆς ἀφορήτου καταστάσεως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρικομένων εἴτε ὑπηκόων Ὀθωμανῶν ἑταιρπλὶ εἴτε καὶ Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπέκειτο ἡ κατάσχεσι; τῶν περιουσιῶν.

Ἀλλὰ δέχομαι πρὸς στιγμὴν ὅτι ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ εἶμην ἐγώ, ὅτι ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ὁ ὁποῖος ὡς μὰς ἀνέπτυξεν θὰ ἐδείκνυε σθένος ἀπέναντι τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, θὰ τῆς ἔστελλε σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι πρέπει ν' ἀπελπισθῇ ὅτι ἠμποροῦμεν ν' ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ ὅτι ἐπομένως ἐκ πτοήσεως πρὸς ἡμᾶς ἡ Τουρκία οὔτε τὰς σχέσεις τη; πρὸς ἡμᾶς θὰ ἐξετράχυνε, δηλαδὴ οὔτε αἱ σχέσεις μας μὲ τὴν Τουρκίαν θὰ ἐξετραχύνοντο οὔτε ἡ κατάστασις τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πολιτῶν Ἑλλήνων ἢ ραγιάδων θὰ καθίστατο χειροτέρα. Ἀλλ' ἐρωτῶ: Ἡ πολιτικὴ αὐτή, τὴν ὁποίαν θὰ ἠκολούθει ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ποῦ ἠδύνατο νὰ φέρῃ; Ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς, δηλαδὴ τὴν ἐκτίμησιν τὴν ἀτομικὴν τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν; Μᾶς εἶπε σήμερον, μᾶς ἀπήντησεν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο καταφατικῶς καὶ εἶπεν ὅτι: «Σὲ δέκα χρόνια θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ τὸ πρᾶγμα».

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν εἰσήγησίν μου ἐπεκαλέσθην τὸ παράδειγμα τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς, ἡ ὁποία ἀπῄτησε 10 ἔτη ὑπὸ περιστάσεις δέ, αἱ ὁποῖαι καθίστων τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν εὐκολωτέραν, ἀπέκρουσε τὰ συμπεράσματά μου καὶ εἶπεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη μόλις κατὰ τὸ 1924 ἤρχισεν οὐσιαστικῶς τὰς ἐκτιμήσεις. Ἑπομένω; μόλις 6 χρόνια ἐχρειάσθησαν ἵνα ἐνεργήσῃ αὐτὴν καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερα διότι πρό τινος, ἐγὼ δὲν γνωρίζω διὰ ποῖον λόγον, ἐχαλαρώθη ἡ ἐργασία τῆς ἐπιτροπῆς. Ἔχει τὸ δικαίωμα βέβαια ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν νὰ πιστεύῃ ὅτι ἐὰν ἦτο ἐκεῖνος ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως θὰ κατώρθωνε τὸ θαῦμα ὥστε ἐντὸς μιᾶς 10ετίας νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀνταλλαγῆς τὴν ἀτομικὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν 1.500.000 προσώπων, λέγω δὲ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου διότι ὑπολογίζω τοὺς Τούρκους εἰς 370.000 καὶ τοὺς ἰδικούς μας εἰς 1.120.000. Ἐὰν δὲ δεχθῶμεν τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν προοδευτικῶν θὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐκτιμήσεως 2.500.000. Ἀλλ' εἶναι ἐνδεχόμενον ἐὰν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν ἦγεῖτο τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιβληθῇ πρὸς τὴν γείτονα ἐπικράτειαν, νὰ ἐπιβάλῃ τοὐλάχιστον εἰς αὐτὴν νὰ ἀποδεχθῇ παρὰ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα, νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκτίμησιν τὴν συνολικὴν καὶ τὴν συνοπτικήν, τὸν ἐρωτῶ, εἶναι βέβαιος περὶ τοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἔδιδεν ἡ τοιαύτη συνοπτικὴ καὶ συνολικὴ ἐκτίμησις τῶν περιουσιῶν; Ἐὰν δὲν μὲ πλανᾷ ἡ μνήμη κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν τελευταίαν, ἢ τὴν προτελευταίαν ὅταν ἔγινε κάποιος λόγος περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἐκεῖνος ἦτο, ὁ ὁποῖος εἶπεν, «μὰ δὲν μποροῦμεν νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ βγοῦμε καὶ ὀφειλέται ἀπὸ τοιαύτην ἐκτίμησιν;» Ἐγὼ δὲ ἰσχυρίζομαι κ. βουλευταί, ὅτι αἱ περιουσίαι τῶν Ἑλλήνων ἀνταλλαξίμων ἦσαν ἀσυγκρίτως μεγαλύτεραι καὶ σπουδαιότεραι ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῶν Τούρκων ἀνταλλαξίμων, ἀλλὰ ἰσχυρίζομαι συγχρόνως ὅτι εἶναι ὄχι ἁπλῶς ἀμφίβολον, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἀπίθανον ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν περιουσιῶν εἴτε ἀτομική, εἴτε συνολική, εἴτε συνοπική, θὰ ἔδιδεν ἀποτελέσματα ἐνεργητικὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἔχω καθῆκον βέβαια νὰ σᾶς ἐξηγήσω ποῦ στηρίζεται ἡ ἀμφιβολία μου αὐτὴ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ δυνατοῦ μιᾶς ἐκτιμήσεως. Ἓν τμῆμα μεγάλο τῆς περιουσίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Τουρκίᾳ συνίστατο, κύριοι, εἰς ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν, τὴν ἑλληνικήν, τὴν ἀστικὴ, εἰς τὴν Σμύρνην καὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς πόλεις τοῦ βιλαετίου τῆς Σμύρνης, αἱ ὁποῖαι εἶχον συμπαγῆ ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Ἄλλο σπουδαῖο ζήτημα τῆς περιουσίας τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν Τουρκίᾳ ἦσαν τὰ καταστήματα τὰ ἐμπορικὰ τῆς Σμύρνης. Ἄλλο σπουδαῖον τμῆμα τῆς περιουσίας τοῦ ἑλληνισμοῦ ἦτο ὁ κινητὸς αὐτοῦ πλοῦτος. Ἂς ἐξετάσωμεν λοιπὸν ἓν ἕκαστον τῶν στοιχείων αὐτῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀπετελε το ἡ περιουσία ἢ ὁ πλοῦτος τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν Τουρκίᾳ. Τὰ ἀστικὰ ἀκίνητα τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Φιλαδελφείας, τῆς Μενεμένης, ὅλων τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν θέατρον πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ τοιοῦτο θέατρον ὑπῆρξαν ὅλα τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὁποῖα διῆλθεν ὁ στρατός, ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀνεκτίμητοι περιουσίαι ἐνεπρήσθησαν. Παραδόξως δέ, κύριοι, ἐπὶ τόσα ἔτη δὲν εἶχεν ἀναγνωσθῇ ἡ σύμβασις τῆς ἀνταλλαγῆς, οὔτε ἡ σχετικὴ σύμβασις τῆς Λωζάνης, ὁπότε ἤθελεν ἐξακριβωθῇ ὅτι διὰ τὰ ἐμπρησθέντα κτήματα μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐμπορευμάτων ἐν Σμύρνῃ καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἐμπρησθέντα ἢ καταστραφέντα κτήματα εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν ὠφείλετο ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς οὐδεμία ἀποζημίωσις ἐκ μέρους τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους. Μόνον ἐὰν ἡ Τουρκία εἶχε τελικῶς ἡττηθῇ εἰς τὸν πόλεμον μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῆς, μόνον τότε ἦτο δυνατὸν νὰ φανταισθῶμεν ὅτι θὰ ἐπεβάλλομεν εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποζημιώσῃ τὰς ζημίας, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ἡ Τουρκία γνωρίζετε, κύριοι, ὅτι δὲν ἡττήθη.

Δυστυχῶς μᾶς ἐνίκησαν, μολονότι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἠκουσα ἀμφισβητουμένων καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο. Κάποιο λάθος ἔγινε φαίνεται καὶ δὲν ἡττήθημεν ἀλλὰ ἐνικήσαμεν καὶ ὑπεγράψαμεν σύμβασιν ἡττημένων, ἐνῷ οὐσιαστικῶς δὲν ἡττήθημεν. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖος τὸ εἶπεν αὐτό. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε τὴν τεραστίαν αὐτὴν πλάνην εἶναι ὅτι μία ἀπὸ τὰς συμβάσεις αἱ ὁποῖαι ὑπεγράφησαν εἰς τὴν Λωζάνην ἔφερε τὴν ἐπιγραφήν: «Σύμβασις περὶ ἀνταλλαγῆς»καὶ κατωρθώθη διὰ τῆς αὐθυποβολῆς νὰ πιστευθῇ ὅτι πραγματικῶς, ἂν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐγκατέλειψε τὴν Τουρκίαν καὶ συνεσσωρεύθη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, αὐτὸ ἔγινε κατὰ τρόπον ἀνάλογον μὲ τὸν τρόπον ποὺ ἔγινε καὶ ἡ Ἑλληνοβουλγαρικὴ μετανάστευσις, διότι τὰ δύο Κράτη ὑπέγραψαν μίαν σύμβασιν ἀνταλλαγῆς, τὴν ὁποίαν ἔσπευσαν νὰ ἐπωφεληθοῦν οἱ πολῖται τῶν δύο Κρατῶν, διὰ νὰ μεταβοῦν καὶ νὰ ζήσουν ἐκεῖ ὑπὸ τὴν σημαίαν τὴν ὁποίαν ἐπροτίμων. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια, κύριοι, δυστυχῶς ἦτο ἄλλη. Ἡ ἀλήθεια ἦτο ὅτι, ὅτε μετεβαίνομεν εἰς τὴν Λωζάνην καὶ διεπραγματευόμεθα τὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Τουρκίας τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἶχεν ἐκριζωθῇ ἐκ Τουρκίας καὶ εἶχεν ἤδη συρρεύσει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὑπελείποντο 190.000 ψυχῶν περίπου, ἐκ τῶν ὁποίων ἕνα μέρος ἦσαν αἰχμάλωτοι πολέμου, τὸ μικρότερον, τὸ πλεῖστον ὅμως ἦσαν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶχον καταφύγει εἰς τὰ ὄρη, ὅπου ἐκρύπτοντο καὶ ὅπου ἂν δὲν ἐρροντίζαμεν νὰ τοὺς διευκολύνωμεν τὴν κάθοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα βεβαίως δὲν θὰ ἐπέζων. Ἡ σύμβασις λοιπὸν τῆς Ἀνταλλαγῆς ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἔχῃ τὴν ἐπιγραφὴν τὴν προσήκουσαν ἔπρεπε νὰ ἔχῃ περίπου τοιαύτην ἐπιγραφήν: Σύμβασ.ς διὰ τῆς ὁποίας μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐκ Τουρκίας καὶ τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διατρέχουν οἱ ὑπολειπόμενοι ἐπὶ τῶν ὀρέων ἀποφασίζεται ὅτι θὰ διασωθοῦν ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ σύμβασις συγχρόνως διὰ τῆς ὁποίας ἡ Τουρκία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποσύρῃ τὸ ὁμογενές της στοιχεῖον ἐξ Ἑλλάδος, πλὴν τῆς Θράκης, διὰ νὰ κατορθώσῃ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς φοβερὰς ἀνάγκας τὰς ὁποίας τῆς ἐπιβάλλει ἡ συρροὴ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου ὁμογενῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της. Ἂν ἡ σύμβασ.ς ἔφερεν αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴν θὰ ἀπεφεύγοντο ὅλαι αἱ πλάναι αἵτινες ἐδημιουργήθησαν καὶ αἵτινες ἐδημιούργησαν ὅλας αὐτὰς τὰς ἐλπίδας τὰς ἀσυστάτους δυστυχῶς.

Ἀλλά, κύριοι, ἐννοεῖτε, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν οὔτε νὰ προτείνω εἰς τὴν Τουρκικὴν ἀντιπροσωπείαν τοιαύτην διατύπωσιν τῆς ἐπιγραφῆς τῆς συμβάσεως καὶ ἐδέχθη ἄνευ συγκινήσεως μάλιστα νὰ ὀνομασθῇ αὕτη σύμβασις περὶ ἀνταλλαγῆς. Θὰ σᾶς ἀναγνώσω τὸ ἄρθρον 58 τῆς Συμβάσεως τῆς Λωζάννης διὰ νὰ ἰδῆτε ὑπὸ ποίας περιστάσεις διεπραγματευόμην ἐν Λωζάννῃ, ποῖαι ἦσαν αἱ διατάξεις τὰς ὁποίας ἐπέτυχον. Οἱ μεγάλοι λεγόμενοι σύμμαχοί μας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἡττήθησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὑπὸ τῆς Τουρκίας, ἡττήθησαν ὅμως

οὐσιαστικῶς καὶ αὐτοὶ ὑπ' αὐτῆς. Τὸ ἄρθρον 58 ὁρίζει ὅτι: (ἀναγινώσκει). Αἱ Δυνάμεις λοιπὸν αὐταὶ ἐδέχθησαν ὅπως αἱ ἀπώλειαι ἢ αἱ ζημίαι, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου μὴ δοθοῦν εἰς ἀποζημιώσεις οὐδὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων των. Ἐξαιρεῖται ἡ Ἑλλάς, καὶ θὰ ὑπάρξουν ἴσως οἱ σπεύδοντες νὰ κρίνουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐτέθη εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν ἔχει, κύριοι, ἡ ἐξαίρεσις γίνεται διότι διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν εἰδικαὶ διατάξεις, σχετιζόμεναι μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀποζημιώσῃ τὰς ζημίας, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ δὲν γνωρίζετε ἴσως ἄλλοι, ἢ θὰ τὸ ἐλησμονήσατε, ὅτι ὑπάρχει διάταξις τῆς συμβάσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζει τὴν ὑποχρέωσίν της νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν Τουρκίαν διὰ τὰς ζημίας αὐτάς. Ἀλλὰ ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει ταυτοχρόνως ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀνίκανος πρὸς τοῦτο καὶ παραιτεῖται. Αὐτὴ ὑπῆρξε, κύριοι ἡ συμφωνία εἰς τὴν ὁποίαν ἔφθασα, μετὰ μίαν μακρὰν ἐπίσκεψιν μου παρὰ τῷ Ἰσμὲτ Πασὰ ἐν Λωζάννῃ. Θὰ σᾶς ἀναγνώσω καὶ τὸ ἄρθρον 65 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως (Ἀναγινώσκει). Αὐτὸ ἦτο τὸ μόνον ποὺ ἐπέτυχεν ἡ σύμβασις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, οὐδαμίαν ὅμως ἀποζημίωσιν διὰ τὰ καταστραφέντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀγαθά, εἴτε ἀκίνητα, εἴτε κινητά. Ἀπόδοσιν ἐκείνων μόνον τὰ ὁποῖα ὑφίστανται σήμερον καὶ τῶν ὁποίων ἡ ταυτότης δύναται νὰ ἐξακριβωθῇ. Ἑπομένως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀκίνητα, διότι περὶ τῶν κινητῶν θὰ κάμω μετ' ὀλίγον λόγον, τὰ ἐμπρησθέντα ἐν Σμύρνῃ καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ τῶν ὁποίων διῆλθεν ὁ στρατός, τὰ ἀκίνητα διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἀτυχεῖς ἰδιοκτῆται των ἐπίστευον ὅτι τούς ἔλεγον, ὅτι δηλαδὴ ἡ συνθήκη τῆς Λωζάννης προβλέπει περὶ πλήρους ἀποζημιώσεως, ὅσον ἀφορᾷ λοιπὸν τὰ ἀκίνητα αὐτὰ δὲν ὑπεχρεοῦτο ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ ἀποζημιώσεις, παρὰ μόνον κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων.

Μόνον τὰ οἰκόπεδα ἀπέμενον καὶ ὅλοι σας εἰσθε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζετε πόσον μέγα ποσὸν εἰς τὴν ἀξίαν αὐτῶν τῶν περιουσιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων ἀντεπροσώπευεν ἡ πρώην Ἑλληνικὴ Σμύρνη. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐμείωνε τὴν μεγάλην ἀξίαν τῆς περιουσίας τῆς ἐγκαταλειφθείσης ἀπὸ τὸν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμόν Φέρω ὡς παράδειγμα τὴν πόλιν τῶν Κυδωνιῶν. Αὕτη εἶχε πληθυσμὸν 32 χιλ. περίπου κατοίκων. Ὑποθέτω ὅτι θὰ εἶχε περίπου 6 χιλ. σπίτια, ἴσως καὶ 7 χιλ., ἦτο δὲ καὶ καλὴ ἀκμάζουσα πόλις. Τί θέλετε νὰ βάλωμεν ἐκεῖ; Νὰ εἴπωμεν ὅτι ἑκάστη οἰκία ἄξιζε καμμιὰ ἑπτακοσαριὰ λίρες;

Θέλετε νὰ βάλωμεν 700 χιλ; Θέλετε νὰ βάλεται 500 χιλ; 4 ἑκατομμύρια λίρες ἔπρεπε νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν Ἀλλ' ἐνόμιζεν ὁ κόσμος ὅτι μὲ 4 ἑκατομμύρια λίρες θὰ ἐπιστωνόμεθα μὲ τὴν ἀξίαν τῶν εἰδῶν αὐτῶν. Καὶ ὅμως ἠξεύρατε, κύριοι, ὅτι ἂν βάλετε εἰς τὴν τσέπην ὄχι 3, ἢ 4 ἑκατομμύρια λίρας, ἀλλὰ 4 χιλ. λίρες καὶ πᾶτε εἰς τὰς Κυδωνίας θὰ ἠμπορέσητε ἴσως νὰ τὰς ἐξαγοράσητε, διότι αἱ Κυδωνίαι σήμερον εἶναι ἔρημος πόλις κατοικουμένη μόνον ἀπὸ τὸ 1)10 τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐνθυμηθῆτε τὴν ἀξίαν τῶν οἰκιῶν εἰς τὴν Ὕδραν διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τί σημαίνει αὐτό. Ἔρχομαι, κύριοι, εἰς τὸ ζήτημα τῶν κινητῶν. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰ καταστήματά των εἰς Σμύρνην ἂς πάρω πρῶτα τὰ μαγαζιὰ τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν μέγα μέρος τῆς περιουσία —οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐφαντάζοντο ὅτι ὑπῆρχε μία σύμβασις ἀνταλλαγῆς, ἡ ὁποία ἐξησφάλιζε τὴν εἰς ἀκέραιον ἀποζημίωσιν. Ἔκαμον τὰς αἰτήσεις των, αἱ ὁποῖαι μάλιστα ἐξεδικάσθησαν ἐδῶ καὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς δικαιοῦχοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ δι' αὐτοὺς ἡ Τουρκία δὲν ὑπεχρεοῦτο νὰ δώσῃ οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν, ἀφοῦ τοιαύτην ἀποζημίωσιν δὲν ἔδωκεν οὔτε εἰς τοὺς συμμάχους τους μεγάλους, οἱ ὁποῖοι, τυπικῶς τοὐλάχιστον, δὲν ἦσαν ἡττημένοι, αἱ δὲ περιουσίαι των ἦσαν πολὺ μικρότεραι, ὥστε ἡ Τουρκία ἀνθίστατο πολὺ ἐπιμονώτερον εἰς τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν. Ἔπειτα διεξηγάγομεν ἕνα πόλεμον, ὁ ὁποῖος διὰ τοὺς Τούρκους ἦτο ἀμυντικός, ἐπειδὴ ἡμεῖς κατελάβομεν τὴν Μ. Ἀσίαν. Ἡ Τουρκία διεξήγαγεν ἀμυντικὸν πόλεμον, ἐν τούτοις εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν ἐνίκησε πλήρως καὶ ἐξήτησεν ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ζημίας ἀπὸ τὸ ἡττηθὲν Κράτος, τὸ ὁποῖον ὅμως κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὴν πληρωμήν.

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ Τουρκία εὑρέθη πρόθυμος νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς ζημίας τοῦ πολέμου, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν εἴτε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, εἴτε ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, ἕνεκα τῶν περιπετειῶν τοῦ πολέμου καὶ τὰς περιουσίας τῶν ἀνταλλαξίμων καὶ τῶν πληθυσμῶν τοὺς ὁποίους ἤθελε νὰ ἐξώσῃ ἐκ τοῦ ἐδάφους της. Ἡ μόνη, κύριοι, τάξις κινητῶν, ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, διότι αὐτὰ τὰ κινητὰ περιεσώζοντο, εἶναι ἡ τάξις τῶν χρηματοκιβωτίων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰς Τραπέζας, ἃς ἡ Τουρκία ὑπεχρέωσε νὰ τῆς τὰ παραδόσουν, καὶ ἐπομένως ἀπεδείκνυτο ὅτι περιῆλθον εἰς τὰς χεῖράς της τὰ κινητὰ ταῦτα. Ὅλα τ' ἄλλα κινητά, τὰ ὁποῖα παντοιοτρόπως κατεστράφησαν ἢ ἐγκαταλείφθησαν ἐκεῖ, ὅλα αὐτὰ διὰ τὰ ὁποῖα οἱ πρόσφυγες ἐπίστευον ὅτι ἐδικαιοῦντο ν' ἀποζημιωθῶσιν, ἡ Τουρκία δὲν ὑπεχρεοῦτο νὰ τ' ἀποζημιώσῃ. Δὲν εἶναι μόνον αἱ διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης αἱ δίδουσαι τὴν ἀπάντησιν, ὅτι δὲν ἦτο ὑποχρεωμένη ἡ Τουρκία εἰς ἀποζημίωσιν, ἀλλ' εἶναι καὶ διατάξεις τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς.

Ὅταν θὰ σᾶς διαβάσω τὰ ἄρθρα, κ. βουλευταί, παρακαλῶ νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας τὴν διάκρισιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμα ἐδῶ ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ἡ σύμβασις ἡ ὁποία ὀνομάζεται σύμβασις τῆς ἀνταλλαγῆς εἶναι οὐσιαστικὴ σύμβασις ἀνταλλαγῆς μόνον διὰ τοὺς Τούρκους οἱ ὁποῖοι ἦρχον ἐξ Ἑλλάδος. Οἱ ἰδικοί μας, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο εἰς τὰ ὄρη, οἱ ὀλίγοι αἰχμάλωτοι τοῦ πολέμου, ἐννοεῖτε πολὺ καλὰ ὅτι, ὅταν κατωρθώθη ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Τουρκίας, ἀνεχώρησαν χωρὶς νὰ ἀποκομίσουν τίποτε, περιφερόμενοι δὲ εἰς τὰ ὄρη οὔτε κινητὴν περιουσίαν εἶχον μαζί των. Ἤλθον λοιπὸν μηδὲν ἀποκομίζοντες, ἦλθον μηδὲν ἀφήνοντες ἐκεῖ ὅπως συνταχθοῦν αἱ πράξεις τοῦ ἄρθρου 8 τῆς συμβάσεως, τὸ ὁποῖον λέγει (ἀναγινώσκει). Βλέπετε ὑπὸ ποίας λεπτομερεῖς διατάξεις κανονίζεται ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ποίαν περιουσίαν ἐγκατέλιπεν ὁ μετανάστης φεύγων ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν τέως κατῴκει. Καὶ γνωρίζετε νὰ ὑπάρχῃ ἕνα κἂν παράδειγμα Ἕλληνος εἴτε ἐκδιωχθέντος εἴτε μεταναστεύσαντος μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχῃ κτήματα καὶ νὰ τὰ παρέδοσε διὰ νὰ λάβῃ αὐτὰ τὰ πρωτόκολλα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἐξετιμᾶτο ἡ κτηματική του περιουσία; Σᾶς ἀναγινώσκω, κύριοι, τὸ ἄρθρον 10 ἐδ. 1 τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς (ἀναγινώσκει). Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἄρθρα τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν τὴν τρομερὰν πλάνην εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐκ τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου διὰ τὸ ζήτημα αὐτό, διὰ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐνῷ ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται πρὸς ἀποζημιώσεις διὰ τὰ κτήματα αὐτά, τὰ ὁποῖα ἐγκατελείφθησαν, γίνεται λόγος περὶ μέτρων κυβερνητικῶν, κατασχέσεως, μεσεγγυήσεως ἢ ἄλλων καὶ διατάσσεται ἡ ἄρσις αὐτῶν. Πρέπει δὲ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ παρενεβλήθη κατ' ἀξίωσιν τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν περιουσίαν μεγάλην ἀπὸ τοῦ 1922, ὁπότε ἠσκήσαμεν ἀντίποινα, καὶ ἐνδιαφέρονται κυρίως δι' αὐτὰς τὰς περιουσίας νὰ ἀρθοῦν τὰ περιοριστικὰ μέτρα. Σᾶς ἀναγινώσκω τὸ ἄρθρον 14, ἐδάφιον 1 τῆς συμβάσεως, (ἀναγινώσκει). Ἀλλη σαφὴς διάταξις μετὰ τὴν διάταξιν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης σχετικῶς πρὸς περιουσίας κινητὰς καὶ ἀκινήτους ἐὰν ἡ διάταξις αὐτὴ ἀφίνῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Τουρκία δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ παρὰ μόνον τὴν ἀξίαν τῶν περιουσιῶν αἱ ὁποῖαι περιήρχοντο εἰς αὐτήν, κινηταὶ καὶ ἀκίνητοι. Δὲν ἔχω τὰ στοιχεῖα ὅπως κρίνω ποία εἶναι ἡ, ἀναλογία τῆς κινητῆς περιουσίας πρὸς τὴν ἀκίνητον τῶν ἀνταλλαξίμων. Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν μόνον τῶν οὐδετέρων μελῶν ἐξάγεται ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ 70 χιλιάδων περίπου ἑλληνικῶν

αἰτήσεων καὶ ἄλλων τόσων τουρκικῶν, αἱ ὁποῖαι κατεχωρήθησαν, ὄχι ἐξετιμήθησαν, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κινητῶν περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀκινήτους εἶναι 38 πρὸς 62, ἐνῷ ἡ ἀναλογία τῶν τουρκικῶν περιουσιῶν εἶναι 4 1)2 κινητῶν καὶ 95 1)2 ἀκινήτων. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἀμέσως πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν ὅλαι αἱ ἀπαιτήσεις αἱ στηριζόμεναι εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν κινητῶν πραγμάτων ἐν Τουρκίᾳ, ἁρπαγέντων ὑπὸ τοῦ ἄλφα ἢ τοῦ βήτα, ἐφόσον δὲν πρόκειται περὶ κινητῶν πραγμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχει ἀπόδειξις παραδόσεως κατὰ τὴν ἀναχώρησιν, εἴτε τοὐναντίον ὑπάρχει διοικητικὸν μέτρον βεβαιοῦν ὅτι ἔχει γίνει κατάσχεσις ἢ ἐπίταξις. Καὶ τοιαύτη ἀπόδειξις δὲν ὑπάρχει. Ὑπολείπεται λοιπὸν ἡ ἀξία τῆς κινητῆς περιουσίας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἀνέρχεται εἰς 62 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὅλου. Διὰ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν ὀφείλετε νὰ ἀφαιρέσετε ἀμέσως τὴν ἀξίαν ὅλων τῶν οἰκιῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν Τουρκίᾳ εἰς ὅλην τὴν ζώνην τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Αἱ Κυδωνίαι δὲν περιελήφθησαν εἰς αὐτὴν ὡς καί τινες ἄλλαι πόλεις, ἀλλὰ αἱ πλεῖσται δυστυχῶς πόλεις περιελήφθησαν εἰς τὴν ζώνην τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὅλοι δὲ γνωρίζετε ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ἐκεῖ εἶχεν οἰκίας ὡραίας, ἦτο πραγματικῶς ἕνας κόσμος μὲ τὸν ἀνώτερον πολιτισμόν, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἰδίως τῆς Μ.Ἀσίας, ἐκ τοῦ ὁποίου τὰ σπίτια ἐφαίνοντο μόλις εἰσήρχετο κανείς. Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν σήμερον δὲν εἶναι παρὰ οἰκόπεδα καὶ ἑπομένως σᾶς ἀφίνω νὰ ἐκτιμήσητε ἐὰν ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν δύναται νὰ ἀνέρχεται εἰς τὸ 20ὸν εἰς τὸ 10ον τῆς ἀξίας τοῦ ὅλου σπητιοῦ. Τί νὰ τὰ κάμουν ὅλα αὐτὰ τὰ οἰκόπεδα ὅταν ἔφυγαν ;

Οἱ δὲ Τοῦρκοι οἱ μεταβάντες ἐκεῖ ἦσαν πολὺ ὀλιγώτεροι διότι ἦσαν κυρίως ἀγροτικὸς πληθυσμός. Πρέπει λοιπὸν σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἀστικῶν, τὰ ὁποῖα κατεστράφησαν ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων, νὰ ἀφαιρέσητε ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν τὸν γενόμενον ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν διὰ νὰ ἴδωμεν ποῦ θὰ ἔφθανεν ὁ λογαριασμὸς οὗτος. Ἀλλὰ θά μοὶ εἴπητε ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς εἶχε καὶ ἀκίνητα καὶ ἀγροτικὰ ἐν Τουρκίᾳ. Ναί, ἀλλὰ δὲν ἔχω δυστυχῶς στατιστικὰς πληροφορίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀκινήτων τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων. Φοβοῦμαι μὴ ἡ ἀναλογία τῶν κτημάτων τούτων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἀκίνητα τουρκικὰ ἐν Ἑλλάδι δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ. Θὰ εἴχομεν τριπλάσια ἀγροτικὰ ἐν Τουρκίᾳ, παρὰ ὅσα εἶχον οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ; Ἐγὼ πρὸ πάσης συζητήσεως ἐπὶ τῶν συμπερασμάτων θὰ ἐδεχόμην ὅτι τὰ ἀκίνητα τὰ ἀγροτικὰ ἦσαν τριπλάσια τῶν τουρκικῶν. Ἐπιμένω εἰς τοῦτο, διότι μὲ ἐξέπληξεν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ὑποστηρίζων ὅτι οἱ Ἕλληνες οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τὴν Τουρκίαν εἶναι 2 ἑκατομμύρια καὶ ἑπομένως εἶναι ἐξαπλάσιοι ἀπὸ τοὺς ἀναχωρήσαντας ἐκ τῆς Ἑλλάδος Τούρκους. Δὲν γνωρίζω ἂν θὰ διηυκόλυνε τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας συνεννοήσεις μας ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι, κάμνων τὰς διαπραγματεύσεις, θὰ προέβαλλε τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν εἰς τοὺς Τούρκους, ὅτι δηλαδὴ οἱ ἐλθόντες ἦσαν 2 ἑκατομμύρια. Ἀλλὰ δυστυχῶς εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν ἐπισημότερα ἔγγραφα ἀπὸ ἐκεῖνα τοῦ βουλευτοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων. Πέρνω μίαν ἐργασίαν τοῦ κ. Πάλλη τῆς Ε. Α. Π. ὁ ὁποῖος, ἐπὶ τῇ βάσει δεδομένων στοιχείων τῆς Ε. Α. Π., μνημονεύει ὅτι οἱ ἐκ τῆς Τουρκίας ἐλθόντες ἦσαν.....

Α. Παπαδάτος. Πρόκειται περὶ ἐπισήμου ἀπογραφῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μάλιστα, περὶ μιᾶς στατιστικῆς, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει ὅτι ἦλθον ἐκ Μ. Ἀσίας 626 χιλ., ἐκ Θράκης 256,635, ἐκ Πόντου 182,169 καὶ Κωνσταντινουπόλεως 34,000 ἤτοι 1,104,000. Ἐγὼ ὑπελόγιζον πάντοτε ὅτι ἦλθον 1.200.000 καὶ ἔβγαζα ὅτι ἦσαν τριπλάσιοι οἱ ἐκ Τουρκίας μεταναστεύσαντες ὁμογενεῖς ἀπὸ τοὺς ἐξ Ἑλλάδος μεταναστεύσαντας Τούρκους. Δέχομαι λοιπὸν τριπλασίαν τὴν ἀγροτικὴν περιουσίαν καὶ κάτι, ἀπὸ τὴν ἀφεθεῖσαν ἀκίνητον ὑπὸ τῶν ἀνταλλαξίμων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πιστεύετε ὅτι δέκα στρέμματα γῆς ἀνταλλαξίμων ἐγκαταλειφθέντων εἰς τὴν Μακεδονίαν ἔχουν τὴν ἰδίαν ἀξίαν μὲ 3 1)2 στρέμματα Ἑλληνικῆς γῆς ἀφεθεῖσαν εἰς τὴν Τουρκίαν ἢ καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην ; Ἐγὼ πιστεύω ὅτι δέκα στρέμματα ἐν Μακεδονίᾳ ἀξίζουν σήμερον πολλαπλασίως, ἀλλὰ ἄξιζαν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν τουρκικῶν πληθυσμῶν, καὶ ὅτι εἶναι δικαιότερον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἀξία των αὕτη καὶ ὅτι ἡ Μ. Ε. ὑπεχρεοῦτο νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἡμέραν τῆς ἑκατέρωθεν ἀναχωρήσεως.

Κύριοι. Δυστυχῶς, παρὰ τὸ πρακτικὸν τοῦ 1924 μιᾶς ὑποεπιτροπῆς τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον ἐδέχετο ὅτι ἡ ἐκτίμησις πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν εἶχον τὰ κτήματα ὅταν ἐγκατελείφθησαν ἀπὸ τοὺς μετανάστας, ἡ Μικτὴ ἐπιτροπή, ὅταν ἐδέησε νὰ ἐξετάσῃ ἐγγύτερον τὸ πρᾶγμα, ἀνεγνώρισεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Τουρκίαν ἀξίαν τῶν κτημάτων μεγαλυτέραν ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχον τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκαταλείψεώς των, ἀλλὰ συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως. Ἡ πρώτη ἀπόφασις μιᾶς ὑποεπιτροπῆς τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς εἶχε λεχθῇ χωρὶς εὐρυτάτην συζήτησιν του ζητήματος, καὶ ἦτο φυσικόν, ὅταν ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα ποίαν ἀξίαν θὰ λάβωμεν ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὴν σημερινὴν ἢ ἐκείνην ποὺ εἶχον ὅταν ἐγκατελείφθησαν, νὰ εἴπουν ὅλοι, συμφωνούντων καὶ τῶν τ υρκικῶν μελῶν: «Βέβαια, ἐκείνην ποὺ εἶχον τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκαταλείψεώς των». Ἀλλὰ ὅταν ἦλθε τὸ εἰδικὸν τοῦτο ζήτημα πρὸ τῆς ἐπιτροπῆς,αὐτὴ ἔφθασεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν δικαίως νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ πληρώσῃ ἄλλην ἀξίαν, παρὰ ἐκείνην ποὺ εἶχε τὸ κτῆμα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 14 τῆς συμβάσεως τὸ ὁποῖον σᾶς ἀνέγνωσα καὶ τὸ ὁποῖον λέγει: (ἀναγινώσκει). Ἐκριναν λοιπὸν τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, χωρὶς καὶ περὶ τούτου νὰ ὑπάρχῃ, ὁμολογῶ, πρᾶξις ὡρισμένη τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποχρεώσουν τὴν Τουρκίαν νὰ πληρώσῃ μεγαλυτέραν ἀξίαν, παρὰ ἐκείνην ποὺ εἶχον τὰ κτήματα αὐτά, τὰ ὁποῖα τῆς παρεδόθησαν, ἀφοῦ τῆς παρεδόθησαν. Περὶ αὐτοῦ, κύριοι, δὲν μοῦ ἔμεινε καμμία ἀμφιβολία ὅταν ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μὲ ἕν ἐκ τῶν μελῶν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, λίαν διακεκριμμένον νομικόν, καὶ συνεζήτησα μὲ αὐτὸν τὸ ζήτημα, ἐπικαλεσθεὶς τὴν προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς. Εὑρέθην τότε ἐνώπιον ἐπιχειρημάτων τὰ ὁποῖα φυσικὰ μὲ ἀπεστόμωσαν. Ὅταν, κύριοι, λάβετε πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψιν, ὅταν ἀφαιρέσετε ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῆς ὑπὸ τῶν γνγενῶν ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας ὅλα τὰ ἀκίνητα τὰ ἐμπρησθέντα εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων, ὅταν ἀφαιρέσετε ὅλα τὰ ἀκίνητα τὰ ὁποῖα διηρπάγησαν, ὅταν ἐκτιμήσετε τὴν ἀξίαν τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἀκινήτων μὲ τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν εἶχον αὐτὰ μετὰ τὴν ἐγκατάλειψίν των ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν, τότε θὰ ἀναγνωρίσετε ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἐνδεχομένης ἐκτιμήσεως εἴτε ἀτομικῆς εἴτε συνολικῆς θὰ ἦτο τοὐλάχιστον ἀμφίβολον, ὅπως εἶπον. Δι' ἀποτέλεσμα λοιπὸν ἐκτιμήσεως τόσον ἀμφιβόλου θὰ ἐπέμενεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν νὰ μὴ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν, ἂν εἶχε τὴν εὐθύνην τῆς ἀρχῆς.

Ἀλλὰ τοιαύτη πολιτική, κύριοι, ἡ ὁποία θὰ ἠρνεῖτο τὴν ὑπογραφὴν τῆς ρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἠγέρθησαν ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ τῆς συμβάσεως τῆς εἰρήνης, τοιαύτη πολιτική, ἡ ὁποία θὰ ἐπερίμενε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ, δὲν προσήκει εἰς ἀληθῆ πολιτικὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ κατευθύνῃ τὰ γεγονότα, ἐφ' ὅσον ἀληθῶς τοῦ εἶναι δυνατὸν, καὶ ὄχι νὰ ἀφίνῃ νὰ παρασύρεται ἀπὸ αὐτὰ (χειροκροτήματα). Ὁ πολιτικὸς, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει νὰ προνοῇ, φθάνει σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸ νὰ μετανοῇ. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, κύριοι, νὰ φέρω ἕνα παράδειγμα ἐκ τῆς συγχρόνου ἱστορίας, τὸ ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ προκαλέσῃ ἀμφισβητήσεις, διότι στηρίζεται

ἐπὶ δημοσίων ἐγγράφων. Ἔχομεν ἀπόδειξιν ἐκ τηλεγραφήματος τοῦ μακαρίτου Γούναρη ἐκ Λονδίνου τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1922 πρὸς τὸν Μακαρίτην Πρωτοπαπαδάκην, ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐν Ἀθήναις,τηλεγραφήματος μεταβιβάζοντος τὸ περιεχόμενον ἐπιστολῆς πρὸς τὸν λόρδον Κῶρζον, ἔχομεν δὲ καὶ τηνἐπιστολὴν αὐτουσίαν, ἀντίγραφον δηλαδὴ τῆς ἐπιστολῆς. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως διεξετραγώδει κατὰ συγκινητικὸν ἀληθῶς τρόπον πρὸς τὸν λόρδον Κῶρζον, ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθεν ὁ στρατὸς τῆς Ἀνατολῆς, τὴν ἀδυναμίαν νὰ συντηρηθῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἄνευ ἐπικουρίας χρηματικῆς καὶ ἄλλης, καὶ τὸν ἐβεβαίωσεν ὅτι ἂν τοιαύτη ἐπικουρία δὲν δοθῇ ὁ στρατὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ πέραν τοῦτέλους τοῦ Φεβρουαρίου, εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ χωρὶς νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν καταστροφήν. Ἡ βοήθεια ἀτυχῶς δὲν ἐδόθη. Ἀλλὰ ὁ μακαρίτης Γούναρης ἐσκέφθη περίπου καθ ὸν τρόπον συνέστησεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν συνταγματικὴν νὰ σκεφθῶμεν καὶ τώρα, λέγων ὅτι τὰ προτεινόμενα εἶναι κακά, ὥστε τἄλλο εἴχομεν νὰ κάμωμεν παρὰ νὰ ἀποσύρωμεν τὸν στρατὸν ἡμῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας; Αὐτὸ ἦτο δεινόν, κάθε ἕνας τὸ ἀπέστεργε τὸ ποτήριον, διότι ἦτο πικρὸν καὶ δὲν ἠθέλαμε νὰ τὸ πίωμεν. Παρῆλθε καὶ ὁ Φεβρουάριος, ὁ στρατὸς ὁ ἀτυχὴς ἐβάσταξε καὶ τὸν Μάρτιον τὸν Ἀπρίλιον, Μάϊον, Ἰούνιον, Ἰούλιον, Αὔγουστον, ἕως ὅτου ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή. Θέλετε λοιπὸν καὶ σήμερον, διότι εἶναι πικρὸν τὸ ποτήριον τῆς συμβάσεως τὸ ὁποῖον ὑπεγράψαμεν νὰ μὴ τὸ πίωμεν ;

Π. Τσαλδάρης. Μοῦ ἐπιτρέπετε μίαν διακοπήν ; Ἐὰν ἀναγνώσετε καὶ τὴν συνέχειαν τῆς ἐνεργείας κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν θὰ ἴδητε τὰ κωλύματα, τὰ ὁποῖα παρενεβάλλοντο διὰ νὰ μὴ ἀποσυρθῇ ὁ στρατὸς ἐκ μικρᾶς Ἀσίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ λαμβάνω ὑπὸ σημείωσιν ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μου νὰ μὴ τὸ παραδεχθῶ, διότι ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐὰν Κυβερνήτης ἦτο ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν καὶ ἐσκέπτετο καθ' ὃν μοῦ συνέστησε τρόπον νὰ σκεφθῶ καὶ ἄφινε αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν νὰ γαγγραινιάσῃ, τ'ἀποτελέσματα δὲν θὰ ἦσαν μὲν ἐξ ἴσου τραγικὰ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ἦσαν δυστυχῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διὰ τὴν χώραν, θὰ ἦσαν ὅμως πάντως ἐπιβλαβῆ. Ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε ἀπὸ τοῦ σοβαροῦ τῆς συζητήσεως νὰ ἔλθω εἰς ὀλίγον φαιδρότερον λόγον ἀναφέρων εἰς ἡμᾶς μίαν ὁμιλίαν ποὺ εἶχον πρὸ μικροῦ μὲ ἕναν φίλον μου, μὲ τὸν ὁποῖον ἠρχόμεθα τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τὸ Πεντελικόν. Τοῦ ἀνέφερα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ μοῦ εἶπε. «Δὲν θυμᾶσαι τὴν Τουρκικὴν παροιμίαν» καὶ ἐφ' ὅσον εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Τουρκίαν ἴσως δὲν εἶναι κακὸν νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν Τουρκικὴν αὐτὴν παροιμίαν. Ἦτον ἕνας Σουλτάνος ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν Χόντζα του,ὁ Χόντζας ἔπαιζε τὸ πρόσωπον τοῦ γελωτοποιοῦ.Μίαν ἡμέραν ὁ Σουλτάνος τοῦ εἶπε ἔχω μιὰ γκαμήλα τὴν ὁποίαν σε παρακαλῶ νὰ τὴν μάθῃς γράμματα. Λοιπὸν ὁ κακομοίρης ὁ Χότζας τί ἔκαμε; Εἶπε: πολὺ καλά, ἀλλὰ θὰ μοῦ δόσετε ὅ,τι χρειάζεται. Λοιπὸν μοῦ χρειάζονται 10 χρόνια. Ἐπῆρε τὰ δέκα χρόνια, ἔφυγε, ἐπῆρε τὴ γκαμήλα νὰ τὴν μάθῃ γράμματα. Ἐπῆγε εἰς τὸν Βεζύρην καὶ τοῦ ἀνέφερε τὸ ἐπεισόδιον. Τοῦ λέγει ὁ Βεζύρης : τι εἶναι αὐτά; Μπορεῖς νὰ μάθῃς τὴ γκαμήλα γράμματα σὲ 10 χρόνια; Μὰ Βεζύρη μου, τοῦ λέγει μέσα σὲ 10 χρόνια ἢ ἐγὼ θὰ πεθάνω, ἢ ἡ γκαμήλα θὰ ψοφήσῃ ἢ ὁ Σουλτάνος θὰ πεθάνῃ.

Ἂς περιμένωμεν λοιπὸν, διότι αἱ περιστάσεις πιθανὸν νὰ εἶναι καλύτεραι μετά τινα ἔτη, νὰ κάμωμεν συμφωνίαν μὲ τὴν Τουρκίαν! Τώρα, εἶναι ἀληθές, Κύριοι Βουλευταί, ὅτι ἡ συγκατάθεσις, ἡ ὁποία μοῦ ἐδόθη ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ πλὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν, ὅπως ὑπογράψω τὴν συμφωνίαν, ἐκ μέρους, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ καὶ νομίζω καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ὅτι ἡ συγκατάθεσις αὕτη μοῦ ἐδόθη ὑπὸ μόνην αὐτὴν τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι συγχρόνως θὰ ὑπεγράφοντο καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι συμφωνίαι,εἰς τὰς ὁποίας ἀποδίδομεν σημασίαν. Καὶ ὅτι, ἑπομένως, σήμερον, προσερχόμενος νὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως, δὲν φέρω καὶ τὰς συμφωνίας.

Ἀλλά, κύριοι, δὲν ἐδίστασα καθόλου, ὅπως σᾶς ἐξήγησα καὶ προηγουμένως, μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ σχετικοῦ τηλεγραφήματος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ προσὠπου μας, νὰ χωρίσω τὰ ζητήματα. Δὲν εἶχον οὐδένα λόγον νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν σύγχρονον ὑπογραφήν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἤθελα νὰ καλύψω τὴν εὐθύνην μου ὑπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ συνταγματικὴ ἐπιτροπὴ εἶχε τοιαύτην γνώμην.Ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἀπετέλει ἀληθῆ νόθευσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἐὰν δηλ. ὁ ὑπεύθυνος κυβερνήτης ἤθελε, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς εὐθύνας αὐτοῦ, νὰ καλύπτεται ὄπισθεν τῶν γνωμῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἄμεσον εὐθύνην εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ πρώτην φορὰν σήμερον ἀνέφερε, μεταξὺ τῶν συμβάσεων, τῶν ὁποίων συνέστησε νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ὑπογραφὴν μὲ τὴν Τουρκίαν, καὶ τὴν σύμβασιν περὶ μειοψηφίας.

Π. Τσαλδάρης. Σᾶς τὸ ἀνέφερα καὶ τότε καὶ μοῦ εἴπατε ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι.

Π. Τσαλδάρης. Σᾶς εἶπα τότε ἐγὼ ὅτι καὶ ἂν συναφθῇ ἡ συμφωνία αὐτὴ φοβοῦμαι ὅτι ἡ μειονότης ἐν Τουρκίᾳ δὲν θὰ εἶναι ἀσφαλής, παρὰ ἂν μετὰ τὰς ἄλλας συμβάσεις ἐκάμναμε καὶ μίαν σύμβασιν ἀσφαλίζουσαν τὴν μειονότητα εἰς ὡρισμένας περιστάσεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Σᾶς βεβαιώνω καὶ παρακαλῶ νὰ μὲ πιστεύσετε ὅτι ἡ ἀντίληψίς μου εἶναι, ὅτι μοῦ ἐλέγατε, ὅτι αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν, ἐὰν δὲν συνυπεγράφαμεν καὶ τὰ ἄλλα. Καὶ εἶπα ὅτι ἐγὼ πιστεύω ὅτι καὶ τὰ ἄλλα θὰ ὑπογραφοῦν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐσκέφθην νὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν Τουρκίαν νὰ συνάψῃ μίαν τοιαύτην σύμβασιν, ὄχι μόνον διότι τοῦτο θὰ ἀντέκειτο εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας νομίζω ὅτι εἶναι σύμφωνα τὰ πολιτικὰ κόμματα, καθ' ἣν ἡ σύμβασις περὶ μειοψηφίας ἐξέρχεται τῶν ἀμέσων συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν, ὄχι λοιπὸν μόνον διότι ἡ Τουρκία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐδέχετο τοιαύτην συμφωνίαν, ἀλλὰ καὶ διότι μία νέα συμφωνία περὶ μειοψηφιῶν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ὑπόθεσις τῶν δύο Κυβερνήσεων, θὰ ἐμειώνε καὶ δὲν θὰ ἐνίσχυε τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς μειοψηφίας. Ἐγὼ δέ, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ τὸ εἴπω, διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν μειοψηφιῶν ἐν Τουρκίᾳ δὲν στηρίζομαι διὰ τὸ μέλλον οὐδὲ πόρρωθεν εἰς τὴν σύμβασιν τῶν μειοψηφιῶν. Δὲν ἀποτελεῖ βέβαια ἡ δήλωσίς μου κατάργησιν τῆς συμβάσεως περὶ μειονοψηφιῶν, ἀλλὰ εἶναι πολιτικὴ εἰς τὴν ὁποίαν πιστεύω.

Πιστεύω δηλαδὴ ὡς πρὸς τὸ μέλλον τῶν ὁμογενῶν ἐν Τουρκίᾳ ὅτι ἡ πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν. Οἱ Ἕλληνες ἐν Τουρκίᾳ, εἴτε βαγιάδες, εἴτε πολῖται Ἕλληνες, θὰ τύχουν ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φιλικῶν καὶ στενῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν (χειροκροτήματα). Ἐγὼ λοιπόν, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀρνοῦμαι ὅτι θὰ ἄνοιγα τὸ στόμα μου νὰ ὁμιλήσω περὶ τοιαύτης συμφωνίας. Μένει λοιπὸν νὰ ἐξετάσω τί εἶναι αἱ συμβάσεις τῶν ὁποίων τὴν ὑπογραφὴν πρόκειται νὰ ἐπιδιώξωμεν καὶ τῶν ὁποίων τὴν συνυπογραφὴν μοῦ συνέστησαν μέλη τινὰ τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ συμβάσεις αὐταὶ εἶναι ἡ ἐμπορική, ἡ Προξενική, ἡ τῆς φιλίας καὶ διαιτησίας, ἡ τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ ἡ συμφωνία περὶ

περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συμβάσεις ἐμπορικήν, προξενικήν, φιλίας καὶ διαιτησίας, αἱ συμβάσεις αὐταὶ ἐνδιαφέρουν ἐξ ἴσου Τουρκίαν καὶ Ἑλλάδα, ἰδίως μάλιστα ἡ ἐμπορική αὐτή, ἐνδιαφέρει περισσότερον τὴν Τουρκίαν ἢ τὴν Ἑλλάδα, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Τουρκία εἰσάγει πολὺ περισσότερα προϊόντα εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρ' ὅσα ἡμεῖς εἰσάγομεν εἰς τὴν Τουρκίαν. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν κανεὶς λόγος διὰ τὰς συμβάσεις αὐτάς, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὰ δύο μέρη παρίστανται ὡς ἔχοντα τὰ ἴδια συμφέροντα ὅπως τὰς διαπραγματευθοῦν, νὰ δηλώσω πρὸς τὴν Τουρκίαν ὅτι δὲν τὰς ὑπογράφω ἂν δὲν κανονισθῶμεν κ.λπ., διότι θὰ ἔδιδα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι αἱ συμβάσεις αὐταὶ ἐνδιαφέρουν περισσότερον τὴν Ἑλλάδα παρὰ τὴν Τουρκίαν καὶ θὰ ἦτο τότε φυσικὸν ὅτι ἐγὼ θὰ ἐτιθέμην εἰς μίαν μειονεκτικὴν θέσιν ἀπέναντι τῆς Τουρκίας ἐν ταῖς διαπραγμάτευσιν αὐταῖς. Τὸ αὐτὸ δύναμαι νὰ εἴπω καὶ διὰ τὸ σύμφωνον τὸ σχετικὸν μὲ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν. Βέβαια, ἐγὼ τοῦ ἀποδίδω μεγάλην σημασίαν. Ξεύρω ὅμως ὅτι εἶναι ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν. Ἔχομεν τὴν δήλωσιν τῆς Τουρκίας ὅτι δέχεται νὰ ἀρχίσωμεν τὰς διαπραγματεύσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐννοίας τῆς ἰσοπλίας καὶ μᾶς ἐζήτησαν νὰ στείλωμεν δύο ἀξιωματικούς εἰς τὴν Ἄγκυραν πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπόν.

Δὲν ἠμπορῶ νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εὑρεθῇ ὁ πρακτικὸς τρόπος τοῦ διακανονισμοῦ αὐτοῦ τῆς ἰσοπλίας. Ξεύρετε ποίας δυσχερείας παρουσιάζει αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἀλλὰ λέγω ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὅτι τὰ δύο Κράτη παρουσιάζονται ἴσον ἔχοντα συμφέρον ὅπως ἐπιδιώξουν μίαν τοιαύτην συμφωνίαν. Ἐκείνη ἡ σύμβασις ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει περισσότερον τὴν Ἑλλάδα παρὰ τὴν Τουρκίαν εἶναι ἡ τῆς ἐγκαταστάσεως, ἀλλὰ διὰ τὴν σύμβασιν αὐτὴν ἔχομεν βεβαίωσιν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὅτι, ἀφοῦ λήξῃ ἡ νῦν ἰσχύουσα σχετικὴ σύμβασις, ἡ ὁποία διαρκεῖ μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, εἶναι πρόθυμος πρὸς συνομολόγησιν νέας συμβάσεως περὶ ἐγκαταστάσεως. Μέχρις ὅτου ἡ νέα σύμβασις ὑπογραφῇ, ἀναγνωρίζει εἰς ἡμᾶς τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἔχει παραχωρήσει εἰς τὸ Κράτος τὸ πλέον εὐνοούμενον. Δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀπαιτήσῃ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ διὰ τὴν μεταβατικὴν τοὐλάχιστον περίοδον μέχρι τῆς ἐκπνεύσεως τῆς σήμερον ἰσχυούσης συμβάσεως. Τὸ πῶς θὰ κατορθωθῇ νὰ διαπιστωθῇ ἡ σύμβασις αὐτὴ θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἐξελίξεως τὴν ὁποίαν θὰ λάβωσιν αἱ Ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τῶν λοιπῶν συμβάσεων, κατὰ τὴν μετάβασιν τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ εἰς Ἄγκυραν τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον. Ἀπὸ αὐτὴν θὰ ἐξαρτηθῶσι τὰ περαιτέρω. Δικαιοῦμαι δέ, Κύριοι, νὰ ἰσχυρίζωμαι, ὅτι ὁ ἀναγινώσκων τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα ἀντηλλάξαμεν μὲ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ὁ ἀναγινώσκων τὰ τηλ)ματα τὰ ὁποῖα ἀντηλλάξαμεν μὲ τὸν Ἰσμὲτ Πασάν, τοὺς λόγους ἀμφοτέρων τούτων τῶν πολιτικῶν εἰς τὴν μεγάλην Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Τουρκίας, θ' ἀναγνωρίσῃ ὅτι οἱ σιωνοὶ εἶναι εὐνοϊκοί, ὅτι ἐν Τουρκίᾳ ἐπικρατεῖ εἰλικρινὴς ἐπιθυμία ὅπως ἰσημονήσωμεν τὸ παρελθὸν καὶ στηρίξωμεν τοῦ λοιποῦ τὰς σχέσεις μας ἐπὶ βάσεων ἀκλονήτου φιλίας. Διότι καὶ ἐν Τουρκίᾳ ἐξ ἴσου, ὅσον καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀναγνωρίζεται τὸ μέγα συμφέρον τὸ ὁποῖον ἔχουν τὰ δύο Κράτη νὰ βαδίζουν τοῦ λοιποῦ ἐκ συμφώνου εἰς τὴν ὁδὸν ἡ ὁποία ἀνοίγεται πρὸ αὐτῶν.

Κύριε Πρόεδρε, σᾶς παρακαλῶ νὰ διακόψωμεν ἐπὶ πέντε λεπτά.

(Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ πέντε λεπτά).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, ἐξήγησα ἤδη ποία εἶναι ἡ ἔκτασις τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἡ σύμβασις τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιβάλλει εἰς τὸ Τουρκικὸν Κράτος. Τώρα φαίνεται ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν καὶ ποία ἡ ἔκτασις τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει αὐτὴ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Παραδόξως ὑπεστηρίχθη καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, καὶ ἔξω τῆς αἰθούσης ταύτης, εἰς ἐπανειλημένα συλλαλητήρια, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμβάσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνον μὲ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν. Ἐξήγησα ἤδη ποία ἐπὶ τῇ βάσει πάλιν τῆς συμβάσεως τῆς Λωζάννης εἶναι ἡ δυναμένη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἀξία τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας καὶ δὲν ἔχω ἀνάγκην πλέον νὰ ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Ἔχω νὰ ἐξετάσω τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ σύμβασις τῆς Λωζάννης καθιεροῖ ὑποχρέωσιν ἀλληλέγγυον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μετὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ οἱ ὑποστηρίξαντες τὴν παράδοξον αὐτὴν θεωρίαν δὲν εἶχον τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἐπικαλεσθοῦν ἕνα τοὐλάχιστον ἄρθρον, μίαν περίοδον ἄρθρου τινὸς τῆς συμβάσεως Ἀνταλλαγῆς, ἡ ὁποία εἶναι καὶ πολὺ σύντομος—19 ἄρθρα νομίζω ὅτι ἔχει—ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου στηρίζουσι τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν τῆς εὐθύνης τοῦ κράτους, πρὸς ὁλοκληρωτικὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ζητούντων τὰς ἀποζημιώσεις. Ἀλλ' ἐὰν δὲν μποροῦν νὰ μᾶς ἐπικαλεσθοῦν κανένα ἄρθρον ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτήσω. Ὡς ὑποθέτετε αὐτοὺς τοὺς συντάκτας τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς; Ποῖος ἦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶχε συμφέρον νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τοιαύτας τεραστίας ὑποχρεώσεις; Τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς, ἡ ὁποία εἶναι σύμβασις μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, οὐδαμῶς δὲ διεθνὴς σύμβασις περαιτέρω τῆς ἐννοίας τῶν δύο κρατῶν, τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς συνῆψαν αἱ δύο Κυβερνήσεις, παραστατούμεναι βεβαίως καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν μετεχόντων τῶν διαπραγματεύσεων, τοὐλάχιστον εἰς τὰς ἐπιτροπάς, ὅπου συνεζητεῖτο ἡ σύμβασις. Ὑπεγράφη ὅμως ἡ σύμβασις αὕτη παρὰ μόνον τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν. Ὑποθέτετε ὅτι ὁ Ἰσμὲτ Πασᾶς, ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Ἀντιπροσωπείας εἶχε τοιοῦτον ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἀνταλλαξίμους τέως ὑπηκόους τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, ὥστε ἐσκέφθη νὰ μοῦ ἀξιώσῃ νὰ ἀναλάβω ἐγὼ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τὴν ἀλληλέγγυον μετὰ τῆς Τουρκίας εὐθύνην, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσω εἰς τοὺς τέως ὑπηκόους του συμπληρωματικὴν πληρωμὴν τῶν ἀξιουμένων παρ' αὐτῶν ἀποζημιώσεων; Δὲν ὑποθέτω νὰ ὑπῆρχε κανὲν τοιοῦτον ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ διὰ τοὺς ἀποδιωκομένους τέως ὀθωμανοὺς ὑπηκόους. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τοιοῦτον ἐνδιαφέρον, ὑπῆρχε μέγα συμφέρον ἐκ μέρους τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ νὰ μὴ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀνίκανον πρὸς πληρωμὴν οἱασδήποτε ἀποζημιώσεως πρὸς τὴν Τουρκίαν, διότι δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λησμονῆτε ὅτι, ἐνῷ ἡ σύμβασις τῆς Λωζάννης ὑπεγράφη τὸν Ἰανουάριον νομίζω τοῦ 1923, ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης συνήφθη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1923, μετὰ 5 ὅλους μῆνας. Ἑπομένως, ὅταν ὑπεγράφαμεν τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς, ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἐκύτταζε πῶς νὰ διατηρήσῃ κάποιαν ἰκμάδα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ πάρῃ τὰς 200.000.000 λίρας, τὰς ὁποίας ἐζητοῦσε. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς δὲν εἶχε κανένα λόγον νὰ ἐπιβάλῃ τοιαύτας ὑποχρεώσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, μήπως ἐγὼ ὑπῆρξα τόσον κακὸς ἐντολοδόχος, τόσον ἄπιστος ἐντολοδόχος, ὥστε νὰ καταπροδώσω τὰ συμφέροντα τῆς ἐντολῆς μου, παρασυρόμενος ἀπὸ τὴν προσωπικήν μου συμπάθειαν πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον, καὶ νὰ ἀναγνωρίσω οὕτω ἀνυπάρκτους ὑποχρεώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους πρὸς πληρωμὴν τοιούτων τεραστίων ἀποζημιώσεων; Ἐφόσον λοιπὸν δὲν ἔχουν νὰ ἐπικαλεσθοῦν οὔτε ἓν ἄρθρον τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς, νομίζω ὅτι εἶναι ἀρκετὰ αὐτὰ τὰ δύο ἐπιχειρήματα, διὰ νὰ σᾶς κάμω νὰ πεισθῆτε ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται σοβαρῶς νὰ ὑποστηρίζῃ κανεὶς ὅτι ἡ σύμβασις τῆς Λωζάννης ἐπέβαλε τοιαύτας ὑποχρεώσεις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον. Ἡ σύμβασις τῆς Λωζάννης μᾶς ἐπέβαλε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀνταλλάξιμον περιουσίαν ἐφόσον αὐτὴ δὲν ὑπερβαίνει τὴν ἀξίαν τῆς ἐν

Τουρκίᾳ ἐγκαταλειφθείσης ἀνταλλαξίμου ἑλληνικῆς περιουσίας, νὰ τὴν χρησιμοποιήσωμεν δι' ἀποζημίωσιν τῶν ἀνταλλαξίμων προσφύγων. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑποχρέωσις ἡ νομικὴ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπέβαλε, ὑποχρέωσις ἄλλως τε ἐπιδληθεῖσα οὐχὶ διότι ἠξιώθη τοῦτο παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ διότι ἐθεωρήσαμεν ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἐδέχθημεν χωρὶς νὰ ἠμπορῇ κανεὶς σήμερον νὰ διαμαρτυρηθῇ νομικῶς.

Ἀλλά, κύριοι, ἡ ὑποχρέωσις αὐτή, ἡ νομική, ὑφίσταται ἀκεραία καὶ κανεὶς δὲν δύναται νὰ σκεφθῇ νὰ τὴν παραδιάσῃ. Καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτάς, κύριοι βουλευταί, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τὰς ἐξεπλήρωσε πλήρως καὶ προκαταδολικῶς μάλιστα καὶ πέραν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς ἐγκαταλειφθείσης ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμανικῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, διὰ τῆς παροχῆς τοῖς μετρητοῖς ὀκτακοσίων καὶ ἐννεακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀνταλλαξίμων ὁμολογιῶν. Ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποχρεώσεις αὐτὰς πρὶν ἢ, ἐπαναλαμδάνω, ἐξακριδωθῇ ἡ ἀξία τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, καὶ ἐνῷ ἐγνώριζεν ἐκ τῆς προχείρου ἐκτιμήσεως, ἡ ὁποία ἔγινε, ὅτι αὕτη ὑπελείπετο οὐσιωδῶς ἀπὸ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον διετέθη ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς περιουσίας, ὅπως παρασχεθῇ μία μερικὴ τοὐλάχιστον ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας. Γνωρίζετε δὲ ὅτι ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν ἀνταλλαξίμων ὁμολογιῶν δὲν ἐπεδάρυνε μόνον τὸ δημόσιον καὶ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει τὸ χρέος αὐτό, ἀλλὰ ἐπεδάρυνε καὶ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν μὲ ἕνα βάρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον μόλις τώρα, μετὰ πάροδον δηλαδὴ δύο ἕως τριῶν περίπου ἐτῶν, ἀρχίζει νὰ συνέρχεται ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία.

Ὑπάρχουν παράπονα ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας δὲν ἔγινε καλῶς, καὶ δὲν ἔχω οὐδεμίαν δυσκολίαν νὰ δεχθῶ τὰ παράπονα ταῦτα. Ἐξεθέσαμεν ἤδη χθὲς ὅτι εἰς τρεῖς μεταδολὰς τῆς ἰσχυούσης συμδάσεως μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν προέδημεν διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ καταστήσωμεν καλλιτέραν τὴν διαχείρισιν τούτων. Ἀλλὰ ἐνῷ ἀναγνωρίζω ὅτι κάθε Ἕλλην, καὶ ἑπομένως κάθε Ἕλλην πρώην ὑπήκοος Ὀθωμανός, εἶχε τὸ δικαίωμα ὡς Ἕλλην νὰ ἐπικρίνῃ τὰς Κυβερνητικὰς ἐνεργείας, ἐν τούτοις ὑποστηρίζω ὅτι εἰδικώτερον οἱ Ἕλληνες οἱ ἐκ Τουρκίας ἐλθόντες δὲν ἔχουν οὐδὲν δικαίωμα ἰδιαίτερον νὰ παραπονοῦνται, διότι ὅσα δήποτε καὶ ἂν ἀποδειχθοῦν ἀκόμη, ἐντὸς τῶν 200 ἐκείνων ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα ἀνεκάλυψαν, καὶ 300 καὶ 400 καὶ 700 καὶ 900 καὶ 1000 καὶ 1500 ἐὰν εὕρωμεν ἀνταλλάξιμα, δὲν θὰ κατορθώσωμεν ποτὲ νὰ καλύψωμεν τὴν ἀξίαν τῶν ἀνταλλαξίμων ὁμολογιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν, καὶ ἑπομένως τὸ παράπονον δικαιοῦται ἕκαστος νὰ τὸ παρουσιάζῃ ἂν θέλῃ νὰ ἐπικρίνῃ τὴν Κυδέρνησιν διὰ κακὴν διαχείρισιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, ἀλλὰ θὰ τὸ παρουσιάζῃ ὡς Ἕλλην καὶ ὄχι ὡς μία κατηγορία Ἑλλήνων.

Ἀλλά, κύριοι, τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν δὲν ἠρκέσθη εἰς τοῦτο μόνον. Ὑποστηρίζω ὅτι τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν ὑπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους κυδερνήσεις του ἐξετέλεσε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἐπέδαλεν εἰς αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, καὶ θὰ προσθέσω ἀκόμη καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη ἐπέδαλεν, ἀφοῦ ἀνοίξαμεν τὰς ἀγκάλας μας εἰς τοὺς ἐκ Τουρκίας ὁμογενεῖς, διὰ νὰ τοὺς δεχθῶμεν διωγμένους ἀπὸ τὰς ἑστίας των ὅπου εἶχον ζήσει ἐπὶ αἰῶνας, ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη ἐπέδαλε νὰ θεωρήσωμεν τοὺς ἐκ Τουρκίας ὁμογενεῖς ὡς Ἕλληνας, ἔχοντας τὰ αὐτὰ ἀπολύτως δικαιώματα μὲ τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας τοῦ ἄλλου κράτους. Μὲ τὴν πρόσθετον ὑποχρέωσιν ὅτι, ἐπειδὴ εἶχον πάθει, ἔπρεπε νὰ δείξωμεν πρὸς αὐτοὺς μεγαλυτέραν συμπάθειαν.

Ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσω ὅτι ἐνῶ ἀναγνωρίζω αὐτὸ καθ' ὅλην του τὴν ἔκτασιν καὶ ἐπὶ πλέον τὴν συμπάθειαν τὴν ἰδιαιτέραν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς των, ὑποστηρίζω ὅτι, ὅταν πρόκειται νὰ κρίνωμεν ἂν ἐξεπληρώσαμεν καὶ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τὸ καθῆκόν μας ἀκέραιον πρέπει νὰ ἴδωμεν ποῖα ὑπῆρξεν ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἑλλ. Κράτους πρὸς ἄλλας κατηγορίας πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἔπαθον ἐκ τοῦ πολέμου. Δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω ἂν τὸ ἔπραξε τὸ Ἑλλ. Κράτος κατὰ τὸν πρῶτον Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον δι, τὴν Θεσσαλίαν. Γνωρίζετε ὅτι ἐκτὸς ὀλίγων ἀλεύρων πού ἔστειλεν ἐπί τινα χρόνον διὰ νὰ δοθοῦν τροφαί, ἠγγυήθη ἓν μικρότατον δάνειον διὰ νὰ παρασχεθῇ εἰς τοὺς Θεσσαλούς. Ἐνῶ δὲ ὁ Τουρκικὸς στρατὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς τῆς Θεσσαλίας προέδη εἰς ἐπανειλημμένας ἐπιτάξεις διὰ τὰς ὁποίας εἶχε δώσῃ καὶ ἀποδείξεις (δασματάρες) τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος περιωρίσθη ὅπως εἰς τὴν σύμβασιν τῆς εἰρήνης περιληφθῇ διάταξις ὑποχρεοῦσα τὴν Τουρκίαν νὰ ἐξαγοράσῃ τὰς ἀποδείξεις, αὐτὸ δὲ οὐδεμίαν ἔλαδε περαιτέρω πρόνοιαν καὶ αἱ ἀποδείξεις ἔμειναν εἰς βάρος τῶν κατοίκων τῆς Θεσσαλίας. Δὲν τὸ ἐπικαλοῦμαι δέδαια αὐτὸ ὡς ἐξισοστατον πράδειγμα τῆς ἀντιλήψεως ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ἑνὸς Κράτους, ἀλλὰ τὸ ἐπικαλοῦμαι καὶ αὐτὸ διὰ νὰ ἀποδείξω πόσον ἐπροχωρήσαμεν σήμερον εὐτυχῶς εἰς τὴν προσήκουσαν ὁδὸν τῆς ἀντιλήψεως Ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης. Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι ἡ Κρητικὴ Πολιτεία δὲν ἔδωσε ποτὲ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς καταστροφὰς ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπαναστάσεων. Ὅτε ἐξησφαλίσθη ἡ αὐτονομία τῆς νήσου αἱ ξέναι δυνάμεις, ἐπειδὴ εἶχε γίνῃ ἕνας ἐμπρησμὸς εἰς τὴν πόλιν τῶν Χανίων καὶ τοῦ Ἡρακλείου καὶ ἐκάησαν μερικὰ σπίτια ξένων ὑπηκόων, ἐπέδαλεν εἰς τὴν Κρητικὴν πολιτείαν τὴν τότε συσταθεῖσαν νὰ αὐξήσῃ τὸν τελωνειακὸν δασμὸν κατὰ 3 ο)ο ὅπως τὸ προϊὸν τῆς αὐξήσεως ταύτης χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ξένων ὑπηκόων οἱ ὁποῖοι ἔπαθαν. Καὶ οἱ μὲν ξένοι ὑπήκοοι ἱκανοποιήθησαν εἰς ἀκέραιον, ἐπερίσευσε δὲ καὶ ἓν μικρὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον διετέθη διὰ τὰς ζημίας τῶν ἐγχωρίων, ἀνάλογον δὲ πρὸς 1 ο)ο ἐπὶ τῶν ζημιῶν. Δὲν ἔχω ἢ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι αὐτὴ ἡ Κρητικὴ πολιτεία, ὅταν ἀπέκτησε τὴν αὐτονομίαν της, ἐθεώρησε καθῆκον νὰ μεριμνήσῃ διὰ τοὺς παλαιμάχους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἕνα ὁλόκληρον αἰῶνα ἠγωνίσθησαν διὰ νὰ τοὺς ἐξασφαλίσουν τὴν ἐλευθερίαν. Ἔκαμεν τότε τὴν κατάταξιν τῶν λεγομένων πολεμιστῶν καὶ κατέταξεν αὐτοὺς εἰς τέσσαρας ἕως πέντε τάξεις. Ἡ πρώτη τάξις περιέλαδε τοὺς ἰδικούς μας, τοὺς Καραϊσκάκηδες νὰ ποῦμεν ἢ τοὺς Κολοκοτρώνηδες, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἕως 10 καὶ τοὺς ἐδόθη τὸ γενναιότατον βοήθημα τῶν 20 χρυσῶν δρ. κατὰ μῆνα.

Δὲν θέλω ν' ἀναφέρω τί ἔκανε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τὰ δάνεια, τὰ ὁποῖα ἔδωσαν αἱ νῆσοι καὶ διὰ τῶν ὁποίων συνετηρήθη ὁ ἀγὼν ἐπὶ μακρὸν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἐδόθη τόκος 1 τοῖς ο)ο. Θὰ μοῦ εἴπητε ὅτι αὐτὰ εἶναι παλαιότερα πράγματα. Ἔκτοτε εὐτυχῶς ἡ ἀντίληψις τῆς ἐθνικῆς καὶ πρὸ πάντων τῆς κοινωνικῆς ἀντιλήψεως εἶναι ἐντονωτέρα. Ἂς ἔλθωμεν λοιπὸν εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ὁποίου προῆλθεν ἡ καταστροφή. Τί ἐδώσαμεν, κύριοι, εἰς τὰς οἰκογενείας ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν κατὰ τὸν πόλεμον ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, τί ἐδώσαμεν εἰς αὐτούς; Κατὰ μῆνα ἡ σύνταξις τὴν ὁποίαν δίδομεν στρέφεται περὶ τὰς 300 δραχμάς. Καὶ βέβαια ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχουν καὶ μεταξύ των καὶ μερικοὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν κάποιαν περιουσίαν καὶ δὲν ἔχει σημασίαν. . . . . (Φωναὶ «Μόνον εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας δίδεται σύνταξις»). . . . . Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἀληθῶς πτωχοὶ οἱ ὁποῖοι ἀπὸ αὐτὸ τὸ ποσὸν περιμένουν κυρίως νὰ ζήσουν. Αὐτὸ εἶναι ἕνα παράδειγμα τὸ ὁποῖον δεικνύει τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν πληρωμῶν μας ἀφοῦ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τοὺς προστάτας τῶν οἰκογενειῶν των καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν καὶ τὸν μόνον πόρον τῆς ζωῆς των, τοὺς δίδομεν αὐτὸ τὸ ποσόν. Ἀλλὰ ἂς πάρωμεν τοὺς ἄλλους οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν ζημίας εἰς τὰς περιουσίας των. Ἂς πάρωμεν κυρίως τοὺς λεγομένους πολεμοπαθεῖς. Εἰς τοὺς πολεμοπαθεῖς, κύριοι, καίτοι ἦσαν κάτοικοι Μακε-

δονίας τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπὶ 14 ὁλόκληρα ἔτη καθυστερήσαμεν νὰ τοὺς δώσωμεν τίποτε καὶ ἀνεβάλλομεν τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματός των. Μόνον μετὰ 14 ἔτη ἡ περυσινὴ Βουλὴ ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος καὶ ἐρρύθμισεν αὐτό, δώσασα τί δι' ἑκάστην χρυσῆν δραχμὴν τῆς γενομένης τότε ζημίας; Κάτι ὀλιγώτερον τῆς χαρτίνης δραχμῆς, ἀκριβῶς δηλ. 5 καὶ 8 τοῖς ο)ο ἐκ τῆς ζημίας τῆς τότε γενομένης. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δίδεται εἰς αὐτοὺς εἰς ὁμολογίας μὲ 6 τοῖς ο)ο. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς ζημίας τότε ἔγινεν ὑπὸ τοὺς ὅρους οἱ ὁποῖοι ἐπιτρέπουν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι δὲν ἔγιναν καταχρήσεις εἰς τὴν ἐκτίμησιν, διότι καὶ μέλη παρίσταντο ἐκεῖ καὶ δικαστικαὶ ἀρχαὶ ἦσαν ἐπὶ τόπου. Ἐπομένως ἦτο εὔκολος ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ζημιῶν. Ἐνῷ θ' ἀναγνωρίσητε ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν ζημιῶν, ἡ ὁποία ἔγινε ἐξ ἀποστάσεως ἑκατοντάδων χιλιομέτρων, ἔγινεν ὑπὸ ὅρους οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγγυῶνται καθόλου ὅτι ἦσαν ἐξ ἴσου ἀκριβεῖς μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔγιναν διὰ τοὺς πολεμοπαθεῖς. Σημειωτέον, Κύριοι Βουλευταί, ὅτι κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς Χάγης εἴμεθα εἰς θέσιν εἰς τοὺς πολεμοπαθεῖς νὰ δώσωμεν ἀκόμη καὶ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἰσπράξωμεν εἰς τὸ μέλλον διὰ λ)σμόν των καὶ ἔτσι τὸ ὅλον ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ πάρουν εἰς τὸ διάστημα 37 ἐτῶν, μαζὶ μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπῆραν ἕως τώρα, θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰς 17 καὶ 1 τοῖς ο)ο ἐν συνόλῳ. Σημειωτέον ὅτι ἀφοῦ καθυστερήσαμεν ἐπὶ 14 χρόνια νὰ δώσωμεν ἀποζημίωσιν εἰς τοὺς πολεμοπαθεῖς τοὺς δίδομεν ἐπὶ τέλους, τί νομίζετε; Ἀπὸ χρήματα ἰδικά μας τοὺς δίδομεν ἕνα μέρος τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπανορθώσεων, τὰς ὁποίας εἴχομεν εἰσπράξει πρὸ ἐτῶν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἀπὸ τὰς Βουλγαρικὰς ἐπανορθώσεις. Ἐφαλκιδεύσαμεν ἀπ' αὐτὰς καὶ τὸν λογαριασμὸν τῶν ζημιῶν τοῦ Κράτους καὶ ἀφήσαμεν καὶ δι' ἐκείνους ἕνα μέρος καὶ τὰ ὑπόλοιπα τοὺς τὰ ἐδώσαμεν. Καὶ δὲν τοὺς τὰ ἐδώσαμεν εἰς μετρητὰ ἀφοῦ τὰ εἰσεπράξαμεν πρὸ τόσων ἐτῶν, ἀλλὰ τοὺς τὰ ἐδώσαμεν εἰς ὁμολογίας παραπεμπομένας εἰς τὸ μέλλον.

Τὸ παράδειγμα τῶν πολεμοπαθῶν, κύριοι Βουλευταί, εἶναι νομίζω τὸ κυριώτερον ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον δικαιοῦμαι νὰ ἐπικαλεσθῶ διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ μετα χείρισις τοῦ ἐκ Τουρκίας ὁμογενοῦς στοιχείου ἔγινεν μὲ ὅλον τὸν ἐπιβαλλόμενον πόνον ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλην τὴν ἐπιβαλλομένην συναίσθησιν τῆς Ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Τοὺς ἀγρότας, μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν εἴχομεν ὅπως ἡ Τουρκία ἀποσύρῃ τὸ ὁμογενές της στοιχεῖον ἐξ Ἑλλάδος, κατωρθώσαμεν ταχύτατα ὅπως τοὺς ἐγκαταστήσωμεν ἐκεῖ, προσωρινῶς βέβαια πάντοτε, ἀκόμη δὲν εἶναι ὁριστικὴ ἡ ἐγκατάστασις, ἀλλὰ ἔκτοτε σὲ ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν προσέλευσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι, κατωρθώσαμεν νὰ εὕρουν μίαν γῆν τὴν ὁποίαν ἤρχισαν νὰ καλλιεργοῦν. Εἰς τοὺς ἀστοὺς μετὰ τέσσαρα ἢ τέσσαρα καὶ ἥμισυ μόλις ἔτη κατωρθώσαμεν νὰ δώσωμεν ἀποζημίωσιν, ἡ ὁποία στρέφεται περίπου νομίζω εἰς 15 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου. Ἐξ αὐτῶν ἕνα μέρος ἐδόθη εἰς μετρητά, τὸ 25 ο)ο· τὸ δὲ ἐπίλοιπον κατὰ τὰ τρία τέταρτα εἰς ὁμολογίας τῶν 8 τοῖς ο)ο καὶ τὸ ἄλλο μέρος εἰς ὁμολογίας τῶν 6 τοῖς ο)ο.

Ἀλλ' ὡς ἀπέδειξα ἤδη προηγουμένως ὅτι διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων καὶ τῶν κινητῶν ἡ Τουρκία δὲν ὀφείλει καμμίαν ἀποζημίωσιν, αἱ ζημίαι αὐταὶ ἐξετιμήθησαν, καὶ κατ' ἐμὲ καλῶς ἐξετιμήθησαν ἐν Ἑλλάδι, καὶ θὰ σᾶς ἐξηγήσω διατί λέγω καλῶς ἐξετιμήθησαν καὶ ἔλαβον καὶ οἱ δικαιοῦχοι αὐτοὶ τὸ ἀνάλογόν των. Ἐξετιμήθησαν αἱ ζημίαι αὐταὶ καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ἡ ἐκτίμησις ἔγεινε κατὰ τρόπον εὐρύτατον. Ὑπελογίσθησαν καὶ εἰσοδήματα διὰ τὰ κατεστραμμένα κτήματα καὶ τὰ ἀστικὰ εἰσοδήματα τριῶν καὶ τεσσάρων πολλάκις ἐτῶν. Καὶ δι' αὐτὰ ἀκόμη διὰ τὰ ὁποῖα ἐκ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, δὲν ὠφείλετο ὑπὸ τῆς Τουρκίας οὐδεμία ἀποζημίωσις, ἤδη ἡμεῖς ἐδώσαμεν καὶ καλῶς ἐδώσαμεν, ἐπαναλαμβάνω, ἀποζημίωσιν. Θὰ σᾶς ἐξηγήσω μετ' ὀλίγον διατὶ ἐπαναλαμβάνω αὐτὸ ὅτι καλῶς ἐδώσαμεν ἀποζημιώσεις. Ἀλλὰ δὲν ἠρκέσθημεν εἰς τοῦτο καὶ μόνον, εἰς τοὺς ἀστέγους ἐκ τῶν ὁμογενῶν Ἑλλήνων προσφύγων τῶν ἐκ Τουρκίας ἐλθόντων, ἐδώσαμεν στέγην, διὰ δαπάνης ἡ ὁποία ἀνῆλθε κατ' ἔτος εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων. Ἐνῶ εἰς τοὺς γηγενεῖς ἀστέγους δὲν ἐδόθη διὰ τὴν στέγην αὐτῶν οὔτε λεπτόν. Ἔχομεν κατὰ νοῦν νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῆς λαϊκῆς στέγης, ἡ ὁποία θὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀστέγους γενικῶς στέγην. Ἀλλὰ τὰ μέσα τοῦ Προϋπολογισμοῦ μας μέχρι σήμερον τοιαῦτα δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ χωρήσωμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ μέρους τοῦ προγράμματός μας. Οἱ γηγενεῖς, κύριοι, οἱ καλῶς κρίνοντες τὰ πράγματα, δὲν λέγω ὅλοι, ἀλλὰ οἱ καλῶς κρίνοντες τὰ πράγματα καὶ εἶναι εὐτυχῶς οἱ περισσότεροι, δὲν παραπονοῦνται διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν αὐτὴν εὐνοιαν. Τὸ ξερρίζωμα τὸ ὁποῖον ὑπέστη ὁ Μικρασιατικὸς καὶ ὁ Ἀνατολικοθρακικὸς πληθυσμός, ἰδίως ὁ Μικρασιατικός, ἐπέβαλεν ὅλην τὴν ἰδικήν μας συμπάθειαν πρὸς αὐτὸ τὸ στοιχεῖον τοῦ πληθυσμοῦ μας. Ἀλλ' ἡ εἰλικρίνειά μου ἐπέβαλε νὰ διαδηλώσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι οἱ γηγενεῖς θὰ ἐξηγείροντο ἐὰν ἡ διάκρισις αὕτη, ἡ ὁποία καλῶς ἐγένετο μέχρι τοῦδε, ἐσυνεχίζετο εἰς τὸ μέλλον εἰς τοιαύτην ἔντασιν, ὥστε ἀφοῦ ἀπηλλάγημεν τῆς πληρωμῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὴν Τουρκίαν διακινδυνεύσαντες κατὰ τὴν συζήτησιν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, νὰ προσέρχεται σήμερον ἕνα μέρος, εὐτυχῶς μικρὸν μέρος, ἐκμεταλλευτῶν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου καὶ νὰ ἀπαιτῇ ὅπως ἡ Ἑλλὰς πληρώσῃ πολεμικὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὸ προσφυγικὸν στοιχεῖον μὲ τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς δὲν ἦλθεν εἰς πόλεμον καὶ δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἔλθῃ εἰς πόλεμον, καίτοι καὶ ἡ ἀπειλὴ αὕτη μᾶς ἐξηνέχθη ἀπὸ τοῦ βήματος ἐκ μέρους αὐτῶν. Ἀλλά, κύριοι, κρίνω ὅτι ἔχω καθῆκον ἀκόμη νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τὸν μὴ γνωρίζοντα τὰ πράγματα προσφυγικὸν κόσμον, διότι τοῦ τὸ ἀποκρύπτουν οἱ προσφυγοκάπηλοι, τί ἐδαπάνησε τὸ Κράτος μέχρι σήμερον καὶ ποῖα βάρη ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ δυνατοῦ τὸ καθῆκον τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης ἀπέναντι τοῦ ἐκ Τουρκίας συρρεύσαντος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος προσφυγικοῦ πληθυσμοῦ.

Τὸ κράτος τὸ ἑλληνικὸν θεωρεῖ ὅτι εἶναι τίτλος τιμῆς δι' αὐτὸ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος, ἀλλὰ ἡ ἔκτασις τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ γνωστὴ εἰς ὅλους, προπαντὸς δὲ εἰς τοὺς ἐκ Τουρκίας ὁμογενεῖς, ἵνα κλείσουν ὁριστικῶς τὰ ὦτά των καθ' ὅλων ἐκείνων τῶν ἀπαισίων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται σήμερον νὰ ἐνσπείρουν ζιζάνια μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ, ὑποστηρίζοντες ὅτι ἐν μέρος ἐξ ἡμῶν ἠμποροῦσε νὰ μεταβληθῇ εἰς δούλους διὰ νὰ πληρώσουν πολεμικὰς ἀποζημιώσεις (χειροκροτήματα παρατεταμένα ἐξ ὅλης τῆς αἰθούσης). Οἱ ἀριθμοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ σᾶς δώσω, κύριοι, εἶναι ἐξηγημένοι ἀπὸ ἐπίσημον σημείωμα τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ τεθοῦν οὐδὲ ὑπὸ τὴν ἐλαχίστην ἀμφισβήτησιν. Οὕτω λοιπὸν ἔχουν δαπανηθῇ μέχρι σήμερον πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης (ἀναγινώσκει).

Δαπάνη ὑπὲρ ὁμογενῶν ἀπὸ τοῦ 1922-23 μέχρι 1930-31.

1) Εἰς περίθαλψιν, ἐπιδόματα, συσσίτια, ὑγειον. ἀντίληψιν, μετακινήσεις προσφύγων	δρ.	787.266.316
2) Ἀστικὴν καὶ ἀγροτικὴν ἀποκατάστασιν ἐκ τοῦ δημ. προϋπολογισμοῦ.	»	1.704.897.829
3) Ὀφειλόμενα δι' ἀπαλλοτριώσεις ἀστικῆς ἐγκαταστάσεως	»	275.000.000
4) Ὑπηρεσία ἀνταλλαγῆς πληθυσμῶν.	»	251.213.442
5) Δάνεια δι' ἐπιτροπὴν ἀποκαταστάσεως	»	5.755.109.000

6) Καταβληθέντες δι' αὐτὰ τόκοι μέχρι 1930-31	»	1.913.285.000
7) Καταβληθησόμενοι τόκοι μέχρις ἐξοφλήσεως	»	8.012.550.000
8) Καταβληθέντες τόκοι δι' ἀνταλλάξιμα	»	1.562.000.000
9) Καταβληθησόμενα διὰ δετίαν, μέσος ὅρος	»	1.667.500.000
10) Βάρος ἀπὸ ἔλλειμμα ἀνταλλαξίμων κτημάτων	»	2.500.000.000
11) Ὑπηρεσία τοῦ διὰ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ἀναγκαίου δανείου	»	4.500.000.000
12) Καταβληθέντες τόκοι καὶ χρεωλύσιον δανείου Ἑλλήνων ὑπηκόων	»	215.000.000
13) Καταβληθησομένη ὑπηρεσία ἰδίου δανείου	»	1.044.200.000
Σύνολον	δρ.	30.290.021.587

Αὐτὰ εἶναι τὰ ποσὰ τῶν ἀναληφθεισῶν δαπανῶν, διὰ νὰ ἐκτελέσωμεν στοιχειώδες καθῆκον ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ πολύτιμον προσφυγικὸν στοιχεῖον ποῦ ἦλθεν νὰ τονώσῃ τὸν ἐθνικὸν ὀργανισμόν, ὑπάρχουν καὶ χρηματικὰ ἀκόμη ἀντικρύσματα. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ χρέος, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀποζημιώσεων αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται, θὰ καθορισθῇ ὡς ὀφειλόμενον ἀπὸ τοὺς ἀγρότας καὶ τοὺς ἀστοὺς πρόσφυγας. Μετὰ τὴν ρύθμισιν, τὴν ὁποίαν ἐκ κοινῆς συνεννοήσεως θὰ κάμωμεν, χαρίζομεν ὅλους τοὺς μέχρι τοῦδε τόκους δίδοντες μίαν προθεσμίαν 15 ἐτῶν πρὸς πληρωμήν, μὴ βαρύνοντες παρὰ μὲ 3 ο)ο μόνον τόκον. Ὅλα αὐτὰ θὰ ἀνέλθουν περίπου εἰς 15.000.000 λίρας Τουρκίας, τὸ ὁποῖον μὲ 3 ο)ο δι' 7 1)2 χρόνια μπορεῖ νὰ ἀνέλθῃ εἰς 18 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Καὶ ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψει μάλιστα ὅτι αὐτὰ τὰ χρήματα θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπὶ πολλὰ ἔτη διὰ περαιτέρω ἐγκατάστασιν θὰ ἴδωμεν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθόν, ἐὰν εἴσθε τραπεζίτης, νὰ ὑπολογίσετε ὅτι ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀσφαλῶς εἰσπραχθησόμενα. Ἐγὼ διὰ νὰ μὴ προκαλέσω ἀμφισβητήσεις θὰ τὰ θεωρήσω ὅλα ὡς ἀσφαλῶς εἰσπραχθησόμενα καὶ ἀφοῦ τὰ ἀφαιρέσω ἀπὸ τὰ ἀναληφθέντα ὑπὸ τοῦ Κράτους βάρη θὰ ἴδωμεν ὅτι τὰ βάρη ταῦτα ἀνέρχονται ἀκόμη εἰς 23.540.021.587 δραχ. ἤτοι 70.000.000 χρυσῶν τουρκικῶν λιρῶν, ἢ 62.772.000 λιρῶν Ἀγγλίας.

Κύριοι βουλευταί, ἐθεώρησα ὅτι εἶχον καθῆκον νὰ καταστήσω γνωστὴν ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν θυσιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἔστερξε νὰ ὑποβληθῇ τὸ Κράτος, διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῶν ἀριθμῶν τούτων οὐδεμία δύναται νὰ προκύψῃ ζημία, ὅπως τινὲς φοβοῦνται, ἀλλὰ τοὐναντίον ὠφέλεια. Οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες θὰ ἴδουν μὲ εὔλογον ἱκανοποίησιν ὅτι δὲν ἐφείσθησαν οὐδεμιᾶς θυσίας διὰ νὰ ἐπουλώσουν κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς οἰκονομικὰς τοὐλάχιστον πληγὰς τῶν ἐκ Τουρκίας ὁμογενῶν. Ὁ παλαιὸς πληθυσμὸς θὰ εἶναι ὑπερήφανος, ἀλλὰ καὶ ἱκανοποιημένος, διότι ἔχει τὸ αἴσθημα ὅτι αἱ δαπάναι αὐταὶ δὲν ἐγένοντο ἐπὶ ματαίῳ. Γνωρίζει ὅτι ἡ προσθήκη τοῦ νέου αἵματος τοῦ ἐκ Τουρκίας ἑλληνισμοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος κατώρθωσε νὰ ἀποκατασταθῇ ὁπωσδήποτε καὶ νὰ γίνῃ παράγων τῆς νέας ἑλληνικῆς ἀναδημιουργίας, ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη ἀξίζει πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰς ὑλικὰς θυσίας μας διὰ νὰ τὸν στερεώσωμεν ἐπὶ τοῦ νέου ἐδάφους καὶ νὰ τὸν καταστήσωμεν παραγωγικόν (χειροκροτήματα).

Γνωρίζει ὁ ἐγχώριος πληθυσμὸς ὅτι ὁ προσφυγικὸς πληθυσμὸς εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ στάδια τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος διακρίνεται καὶ εἴδομεν ἤδη τὰ ἀποτελέσματα τῆς παρουσίας του ἐδῶ, κυρίως εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν ἁλιείαν, τὸ ἐμπόριον, διὰ νὰ περιορισθῶ μόνον εἰς αὐτά.

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν καὶ τὴν ἄλλην ὄψιν. Ἐκτὸς τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ ἐκ Τουρκίας ὁμογενεῖς ἐξ ἄλλου θὰ μάθουν ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτούς, πόσον πλήρως ἐξεπληρώθη ὑπὸ τῶν πρώτων τὸ καθῆκον τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Παλαιοὶ καὶ νέοι Ἕλληνες θὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοι, οἱ μὲν διὰ τοὺς δέ, καὶ θὰ αἰσθανθοῦν ὅτι ἀποτελοῦν μίαν οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας ἡ ἁρμονία εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ τῆς κοινῆς εὐημερίας (παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ἡ ἔκθεσις αὐτὴ ἔχει τὸν πρόσθετον σκοπὸν νὰ θάψῃ ὑπὸ βαρεῖαν πλάκα τὴν ἰδέαν τῆς λεγομένης ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως. Δὲν ἀγνοῶ ὅτι πολλοὶ καλῆς πίστεως ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτὴν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως, ὅτι ἐνόμισαν—δὲν ξεύρω πῶς καὶ διὰ ποίας αὐθυποβολῆς—ὅτι αἱ διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης ἐπέβαλον πρῶτον εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποζημίωσιν καὶ δεύτερον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐγγυήτριαν τῆς Τουρκίας. Ἀλλ' οἱ καλῆς πίστεως ὀπαδοὶ τῆς ἰδέας αὐτῆς, ὅταν εὑρέθησαν πρὸ τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος καὶ πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀληθείας, ἔσπευσαν νὰ συμμορφωθοῦν μὲ αὐτὴν καὶ μὲ ὑψηλὸν αἴσθημα πατριωτισμοῦ νὰ θυσιάσουν αὐτὴν τὴν ἰδέαν των εἰς τὸν βωμὸν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος. Εἷς αὐτοὺς ἀνήκει ὁ βουλευτὴς Θεσσαλονίκης κ. **Δ. Ἰασωνίδης** τοῦ ὁποίου ἡ συγκινητικὴ ἀγόρευσις χθὲς ἔφερε τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅλων μας. (Χειροκροτήματα). Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι, παρὰ τοὺς καλῆς πίστεως ὀπαδοὺς τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως, μετὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἤνοιξεν ἐν Ἑλλάδι, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ἓν νέον εἶδος ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπηρεάσθη κἂν ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία ἔπληξε σκληρῶς ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη τοῦ ἐμπορίου. Ὡρισμένοι κάπηλοι τῆς προσφυγικῆς δυστυχίας, ὀργανωθέντες εἰς Ἑνώσεις, δὲν ξεύρω πῶς ὀνομαζομένας, ἐξεμεταλλεύθησαν καὶ ζητοῦν ἀκόμη νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων, εἴτε διὰ προσωπικὸν πλουτισμόν, εἴτε, ὅπερ σπανιώτερον, δι' ἐκλογικὴν ἐκμετάλλευσιν, ὅπως ἕνας πρώην Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας. Τί ἔγινε κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν, ὅλοι ἔχετε ἴσως ἀμυδρὰν ἰδέαν καὶ δὲν θέλω νὰ φέρω τὸν λόγον παντάπασιν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου.

Οἱ προσφυγοκάπηλοι ὅμως αὐτοί, βλέποντες ὅτι τὸ ἐμπόριόν των τερματίζεται σήμερον μὲ τὸν τερματισμὸν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως, ἐξεγείρονται καὶ ζητοῦν νὰ παραπλανήσουν τὸν προσφυγικὸν κόσμον, ἀδιαφοροῦντες ἂν δι' αὐτοῦ πρόκειται ν' ἀνοίξουν ἕνα ἀγεφύρωτον χάσμα μεταξὺ παλαιῶν καὶ νέων Ἑλλήνων. Εἶναι τόσον ἀνόσιοι, ὥστε δὲν ὀρρωδοῦν πρὸ οὐδενὸς μέσου. Εἷς πρώην Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας πρὸ ὀλίγου χρόνου εἰς τὸ Κιλκὶς τῆς Μακεδονίας δὲν ἐδίστασε νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὸν ἄτυχῆ προσφυγικὸν πληθυσμόν, τὸν ἁπλοϊκόν, τοῦ μέρους ἐκείνου, τὴν ἰδέαν ὅτι, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, πληρώνει καὶ αὐτὸς τὰ χρέη τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑποβληθῇ εἰς αὐτά. Ἐπίσης ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Τσιγδέμογλου χθὲς μᾶς ἐδήλωσεν, ὅτι ἔχει καὶ τὴν δύναμιν μὲ τοὺς περὶ ἑαυτὸν νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀξιώσεις του εἰς τὸ Κράτος. Μᾶς ἠπείλησαν ἀκόμη ὅτι σκέπτονται νὰ προσφύγουν εἰς τὴν Κ. Τ. Ε. Ἔχω νὰ κάμω αὐτὴν τὴν δήλωσιν κ. βουλευταί: Μολονότι ὑπάρχει, καθόσον ἐνθυμοῦμαι, διάταξις τοῦ Ποινικοῦ νόμου, ἡ ὁποία τιμωρεῖ μὲ τὴν ποινὴν τῆς εἱρκτῆς ἐκείνον ὅστις δι' ἀξιώσεις δικαιωμάτων κατὰ τῆς Ἐπικρατείας προσκαλεῖ ξένην δύναμιν εἰς μεσολάβησιν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν αὐτονομίαν τοῦ Κράτους, κάμνω τὴν δήλωσιν, ὅτι, ἐφ' ὅσον θὰ εἶμαι ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, οὐχὶ μόνον δὲν θὰ ἐπιτρέψω καταδίωξιν κατὰ τοῦ κ. Τσιγδέμογλου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἐφ' ὅσον θέλουν νὰ προσφύγουν εἰς τὴν Κ. Τ. Ε. ἀλλ' ὑπόσχομαι τὴν ἐπιοῦσαν νὰ δημοσιεύσω διάταγμα ἀμνηστείας, διότι πρόκειται περὶ πολιτικοῦ ἀδικήματος. Ἂς πάῃ στὴν Κ.Τ.Ε. νὰ ζητήσῃ ἐκεῖ τὸ δίκαιόν του ὁ κ. Τσιγδέμογλου (χειροκροτήματα).

Σᾶς εἶπον ὅτι καμμίαν ἐκλογὴν τῶν μέσων δὲν κάμνουν· Προχθὲς ἐδημοσίευσαν ἀνοικτὴν ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν

μὲ καταγγέλλουν ἐνώπιον τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ὅτι τοὺς ἐγέλασα κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν καὶ ἄφισα νὰ ἐλπίζουν ὅτι θὰ πάρουν τὴν ἀποζημίωσίν των, τὴν ὁποίαν τώρα τοὺς ἀρνοῦμαι. Καὶ θὰ ἐνθυμῆσθε βέβαια τί ἔκαμα τὰς παραμονὰς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, ὅτι δηλ. ἀπηύθυνα μίαν ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον, τῆς ὁποίας τὸ πέρας εἶχεν ὡς ἑξῆς (ἀναγινώσκει): «Ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ μόνον τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνους, ἠμποροῦν νὰ διατυπώσουν μετὰ σοβαρότητος τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον εἰς τοὺς παλαιοὺς ὑπηκόους του, τῶν ὁποίων αἱ ἐν Ἑλλάδι περιουσίαι κατεστράφησαν ἐκ τοῦ πολέμου πρὸ 13 ἐτῶν, δὲν ἔδωσεν ἀκόμη σχεδὸν τίποτε καὶ τώρα μόνον διὰ νομοσχεδίου ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν πρόκειται νὰ τοὺς δόσῃ μικρὰν ἀποζημίωσιν, μὴ ὑπερβαίνουσαν ἐκείνην ποῦ ἔλαβον οἱ πρόσφυγες, ὅτι τὸ Κράτος μπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς τελευταίους πλήρη ἀποζημίωσιν διὰ τὰς περιουσίας ποὺ ἀφῆκαν εἰς τὴν Τουρκίαν».

Ἀλλὰ δὲν ἠρκέσθην εἰς τὴν ἐπιστολήν αὐτήν. Τὴν 14 Ἀπριλίου κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκάλεσα ἰδίως τοὺς προσφυγικοὺς πληθυσμοὺς τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν νὰ ἔλθουν νὰ τοὺς ὁμιλήσω. Καὶ τοὺς ὡμίλησα μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀπευθύνομαι εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς πρόσφυγας, καὶ τοὺς εἶπον ρητῶς καὶ καθαρῶς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζουν τίποτε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἐφόσον αὕτη δὲν κατορθώσῃ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὴν Τουρκίαν. Καὶ ὅμως ζητοῦν νὰ παραπλανήσουν ἁπλοϊκωτέρους τινὰς πρόσφυγας, λέγοντες ὅτι ὁ Βενιζέλος μᾶς ὑπέκλεψε τὴν ψῆφον μας κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογάς, ὅτε μᾶς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μᾶς δόσῃ πλήρη ἀποζημίωσιν. Ἔγραψαν ἀκόμη, κύριοι, εἰς τὴν ἐπιστολήν των αὐτὴν τὴν ἀνοικτὴν ὅτι ἐγέλασα μίαν τετραμελῆ ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία ἦλθεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Εἶπον δηλαδή ὅτι, ὅταν τοὺς ἐδέχθην, τοὺς ἔδωσα τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συμψηφίσωμεν κατ' οὐδένα λόγον τὰ κτήματα τῶν ἀνταλλαξίμων.

Πράγματι ἦλθον, μὲ εὖρον καὶ μοῦ εἶπον: Μαθαίνομεν ὅτι σεῖς μὲ τὴν συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν κάμνετε μὲ τὴν Ἄγκυραν, κάμνετε συμψηφισμὸν τῶν κτημάτων. Καὶ τοὺς εἶπον: Ψέμμα, ἡ Ἄγκυρα μοῦ ζητεῖ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τὸ ἠρνήθην ἐπιμόνως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προτείνω εἶναι νὰ παραπεμφθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη, τὰ ὁποῖα νὰ προβοῦν εἰς μίαν ἐκτίμησιν συνοπτικὴν καὶ συνολικὴν τῶν ἑκατέρωθεν περιουσιῶν, διότι ἄλλη λύσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ. Ἀλλὰ δὲν τοὺς ἔδωσα καμμίαν ἐγγύησιν ὅτι, ἐὰν αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν, δὲν θὰ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὸ σημεῖον τοῦτο. Μέχρι τέλους δὲ ἠρνήθην, ὅπως ἐξήγησα εἰς τὸν λόγον μου κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου νὰ δεχθῶ τὸν συμψηφισμὸν τῶν κτημάτων, ἐδέχθην δὲ μόνον νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς οὐδετέρους κατὰ τίνα τρόπον ἠμπορεῖ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα αὐτό. Δὲν θέλω νὰ εἴπω, κύριοι, ὅτι, δεχόμενος αὐτὴν τὴν γνωμάτευσιν τῶν οὐδετέρων, δὲν ἐφοβούμην ὅτι ἡ γνωμάτευσις θὰ ἦτο τοιαύτη, οἵα εἶναι. Ἀλλ' ἠρνήθην ἐπιμόνως νὰ ἀναθέσω εἰς τοὺς οὐδετέρους νὰ κάμουν αὐτὸν τὸν συμψηφισμόν, διότι καὶ αὐτὸ μοῦ τὸ ἐπρότειναν. Καὶ ἐζήτησα νὰ μᾶς εἴπουν ἁπλῶς τὴν γνώμην των καὶ νὰ ἴδωμεν τί θὰ κάμωμεν ὕστερα. Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον δὲν διστάζουν νὰ λέγουν ψεύδη πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον διὰ νὰ τὸν παρασύρουν.

Εἶπον, κύριοι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἐκμεταλλεύονται τὴν προσφυγικὴν δυστυχίαν, δὲν ἔχουν οὔτε ἱερόν, οὔτε ὅσιον, εἶναι ἕτοιμοι νὰ θυσιάσουν τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἕλληνας, Τούρκους ὑπηκόους ἢ Ἕλληνας ὑπηκόους, διὰ τῆς διαιωνίσεως τῆς ἐκκρεμότητος μὲ τὴν Τουρκίαν. Δὲν διστάζουν νὰ θυσιάσουν αὐτούς, καὶ ὅταν ἀκόμη αὐτοὶ οἱ προσφυγοκάπηλοι εἶναι ἀντιπρόσωποι αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων, ὅπως συνέβη τελευταίως, ὅτε οἱ Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπεδοκίμασαν ἕνα ἀντιπρόσωπόν των μετασχόντα καὶ αὐτὸν τοῦ συλλαλητηρίου διαμαρτυρίας διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συμβάσεως καὶ τοῦ εἶπαν: ἄφισέ μας ἡσύχους τουλάχιστον ἡμεῖς σωζόμεθα μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον». Καὶ τί ἐπιδιώκουν; χιμαίρας, διότι οὔτε ἀτομικὴ ἐκτίμησις δύναται νὰ γίνῃ, οὔτε κἂν εἶναι βέβαιον ὅτι οἱαδήποτε ἐκτίμησις θὰ ἐνεφάνιζεν ἐνεργητικὸν Ἑλληνικόν. Ἀλλὰ ζητοῦσι νὰ συνεχισθῇ ὁ ἀγὼν διὰ νὰ συνεχίζεται καὶ τὸ ἐμπόριόν των. Διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι πιστεύουν ὅτι τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν θὰ τοὺς ἔδιδεν ὄχι πλέον τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποζημίωσιν, ἀλλ' οὔτε μίαν νέαν ἀποζημίωσιν, ἴσην πρὸς ἐκείνην ποῦ τοὺς ἐδόσαμεν ἤδη. Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκεφθῇ κανεὶς νὰ ἐπιβάλῃ τέσσαράμισυ δυσεκατομμύρια νέους φόρους, ὅπως θὰ ἀπῄτει ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀποζημίωσις. Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν τοὺς ἐμποδίζουν νὰ ἐξακολουθοῦν ἐμμένοντες εἰς τὰς ἀντιλήψεις των, καὶ εἶναι ἕτοιμοι νὰ προκαλέσουν ἐμφίλιον ρῆξιν, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἠπείλησεν ἕνας ἀντιπρόσωπός των ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, μεταξὺ παλαιῶν καὶ νέων Ἑλλήνων. Καὶ τὸ περίεργον εἶναι ὅτι εἰς τὸ ψήφισμά των τῆς διαμαρτυρίας αὐτοὶ μὲ καθιστοῦν ὑπεύθυνον τοῦ ἐμφυλίου αὐτοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον οἱ ἴδιοι προκαλοῦν.

Δι' αὐτό, κύριοι, ἐθεώρησα ὅτι εἶχα καθῆκον, ὁμιλῶν ἀνοικτὰ πρὸς τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὰ πράγματα πρόσφυγας, νὰ προφυλάξω αὐτοὺς ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ παρασύρωνται εἰς στάτιν ὀλεθρίαν διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας, καὶ ἀπευθύνομαι πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ εἰσακουσθῶ. Καὶ ὑπάρχουν ὅλαι αἱ ἐνδείξεις ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος εἰς τὴν μεγάλην του πλειοψηφίαν δὲν παρασύρεται ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς προσφυγοκαπήλους. Τὴν ἀπόδειξιν πρῶτον μᾶς ἔδωκαν οἱ γερουσιαστικαὶ ἐκλογαί, κατὰ τὰς ὁποίας ρητῶς ἔθεσα ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων γηγενῶν καὶ προσφύγων τὴν ἀρνησίν μου ὅπως θεωρήσω ὅτι τὸ Κράτος ἔχει τὴν εὐθύνην νὰ πληρώσῃ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποζημίωσιν. Ἔχομεν ἄλλην ἔνδειξιν, τὴν στάσιν τὴν θαυμαστὴν τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου. Ἔχομεν ἀκόμη τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐγερέσεων, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησαν οἱ προσφυγοκάπηλοι τὰς τελευταίας ἡμέρας.

Κύριοι βουλευταί, ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει πόσον στενοὶ εἶναι οἱ δεσμοί, οἱ ὁποῖοι μὲ συνδέουν μὲ τὸν προσφυγικὸν κόσμον. Γνωρίζετε βεβαίως τὴν στενότητα τῶν δεσμῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ συνδέουν μὲ ἕνα μέγα μέρος τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, ἐκείνου ἰδίως ὁ ὁποῖος ἔχει ὑπερῴῃ τὴν μέσην ἡλικίαν. Ἐπὶ 10ετηρίδας μακρὰς, μὲ μερικοὺς μάλιστα μισὸν αἰῶνα, ἔζησα μαζύ των ὑπὸ τὰς πλέον ταραχώδεις περιστάσεις. Καὶ ἐννοεῖτε καλῶς ὅτι αὐτὰ ἐσφυρηλάτησαν δεσμοὺς πραγματικῶς ἀρραγεῖς. Λοιπόν, ὁσάκις ἤλθον εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν προσφυγικὸν κόσμον κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν μετάβασίν μου εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν, εἶχον πλήρη τὴν βεβαιότητα ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν μὲ ἀγαποῦν ἁπλῶς, ἀλλὰ πιστεύουν εἰς ἐμέ, μὲ ἐμπιστεύονται ἴσως περισσότερον καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἰδιαιτέρας μου πατρίδος. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, καὶ ὅταν ἔλειπα ἐγώ, κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ κατὰ τὸ ὁποῖον ἔγιναν νομίζω δύο ἐκλογαί, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, παρ' ὅλην τὴν ἀπόφασίν μου ὅπως μὴ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν καὶ παρ' ὅλας τὰς δηλώσεις μου τὰς ἐπανειλημμένας, γνωρίζετε ὅλοι οἱ μεταβάντες τότε διὰ νὰ ζητήσετε τὴν ψῆφον των πῶς ἑκάστοτε σᾶς ὑπεδέχοντο μὲ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Βενιζέλον. Τὸ νὰ χάσω τὴν ψῆφόν των, κύριοι, δὲν θὰ εἶχε πολὺ μεγάλην σημασίαν δι' ἐμέ. Δὲν θὰ ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποὺ θὰ κατηρχόμην τῆς ἀρχῆς διὰ νὰ μείνω πιστὸς εἰς τὰς ἀρχάς μου, ἀλλὰ τὸ νὰ ἴδω διαρρηγνυομένους τοὺς δεσμούς, οἱ ὁποῖοι μὲ συνδέουν μὲ αὐτοὺς τοῦτο θὰ ἦτο δι' ἐμὲ ἐκτάκτως ὀδυνηρόν. Καὶ δὲν ἐδίστασα νὰ ἀντιμετωπίσω τὴν ὀδύνην αὐτὴν καὶ εἰς τὰς παραμονὰς τῶν Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν καὶ σήμερον, ὅτε καὶ πάλιν ἀνέκυψε τὸ ζήτημα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἶμαι βαθειὰ πεπεισμένος ὅτι ἐὰν ἡ πολιτικὴ τῆς προσφυγοκαπηλείας ἐπεκράτει, καὶ ἐὰν δὲν ἐτερματίζετο ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ ζήτημα τῆς λεγομένης ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως, ὁ τόπος θὰ ὡδεύετο εἰς καταστροφήν, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν νέων ἐμφυλίων σπαραγμῶν, εἰς οὓς θὰ παρεσύρετο ἡ Ἑλλάς, ἡ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις θὰ ἐχρεωκόπει, ὅλη δὲ ἡ θαυμασία προσπάθεια, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ νὰ δημιουργήσῃ μίαν καλλιτέραν αὔριον θὰ ἀπέβαινεν ἐπὶ ματαίῳ.

Μοῦ ἐδηλώθη, κύριοι, ἐξωδίκως, ὅτι δὲν ἦτο ἐπὶ τέλους καὶ ἀνάγκη νὰ δοθοῦν ὁλοκληρωτικαὶ ἀποζημιώσεις. Μοῦ ἐδηλώθη ὅτι οἱ προσφυγοκάπηλοι θὰ ἠκροῦντο νὰ διπλασιασθοῦν ἁπλῶς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐδώσαμεν ἤδη. Ἀλλά, κύριοι, ἡ ἄρνησίς μου ὑπῆρξεν ἀπόλυτος μέχρι τέλους. Ἔχω καθῆκον νὰ διαδηλώσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι ἡ θύρα τῆς παροχῆς περαιτέρω ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς λαβόντας ἤδη τοιαύτας ἢ εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον δικαιουμένους νὰ λάβουν αὐτὴν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς κλεισθεῖσα τελειωτικῶς. Πέραν τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ποσοῦ τῶν ἀνταλλαξίμων νέα ἀνταλλάξιμα δὲν πρόκειται νὰ ἐκδοθοῦν. Τὰ δοθέντα ἄλλως τε ὑπὸ τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως, ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνουν τὴν ἀξίαν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐδόθησαν οὐχὶ ὡς ἀποζημίωσις, διότι τοικύτη δὲν ὠφείλετο ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀλλ' ὡς κρατικὴ ἐπικουρία δικαιολογουμένη καὶ ἐκ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, σκοπὸν ἔχουσα νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ ἀρχίσουν ἐκ νέου τὸ βιοποριστικὸν των ἐπάγγελμα καὶ νὰ γίνουν παραγωγικοὶ καὶ αὐτοὶ πολῖται διὰ τὸ γενικώτερον συμφέρον τοῦ Κράτους. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς ὑποστάντας ζημίας, δι' ἃς ἐκ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης δὲν ὀφείλεται ἀποζημίωσις, ἔπως εἰς τοὺς ἔχοντας καταστραφέντα ἀκίνητα ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ εἰς τοὺς δικαιούχους ἀπωλεσθέντων κινητῶν πραγμάτων ἐδόθη τοιαύτη ἐπικουρία. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ δοθεῖσα εἰς δικαιούχους μεγάλων ποσῶν ἐπικουρία περιεκόπη κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστις θ' ἀπετέλει κατάφωρον ἀδίκημα ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἀποζημιώσεως.

Ἀλλ' ἀναγκαῖον θεωρῶ νὰ προβῶ καὶ εἰς τὰς ἑξῆς περαιτέρω δηλώσεις: Ἀρνοῦμαι νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν τὰς μυριάδας τῶν ἐκπροθέσμων δηλώσεων, αἵτινες ἀποτελοῦν ὠργανωμένην ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ δημοσίου ταμείου. Πρέπει νὰ γνωρίζετε, κύριοι, ὅτι ἔχουν ἤδη ἐκκαθαρισθῇ 273 χιλιάδες ἐγκαίρως ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις ἀστῶν προσφύγων καὶ 157 χιλιάδες ἀγροτῶν, τὸ ὅλον δηλαδὴ 430 χιλιάδες ἔχουν ἤδη ἐγκαίρως ὑποβληθῇ καὶ ἐκκαθαρισθῇ. Ἀλλὰ πέραν αὐτῶν ἔχουν ὑποβληθῇ καὶ ἐκπροθέσμως 170 χιλ. νέαι αἰτήσεις, τῶν ὁποίων δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δώσω τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν ἀκριβῶς, ἀλλὰ ἂν θεωρήσωμεν ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ἑκάστη αἴτησις ἀντιπροσωπεύει 1000 λίρας, πρόκειται περὶ 170 ἑκατομμυρίων λιρῶν Ἀγγλίας. Ἐξ αὐτῶν τῶν καθυστερησάντων νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει μόνον αἱ ἄποροι χῆραι, καὶ αὐταὶ ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, τὰ ὀρφανὰ τῶν ὀρφανοτροφείων, οἱ ἐπιστρέψαντες ἐξ αἰχμαλωσίας μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ κάμουν αἰτήσεις καὶ οἱ δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς χαρακτηρισθέντες ἀνταλλάξιμοι, ἐνῷ ὑπέθετον ὅτι εἶναι ἐταμπλί, μόνον αὐτοὶ καὶ ἐπίσης οἱ φυγάδες, οἱ ὁποῖοι σήμερον κατὰ τὴν ψηφιζομένην σύμβασιν χάνουν τὰ δικαιώματά των καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν δικαίωμα, ὡς ἀνεγνώρισε καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, νὰ τύχουν εὐμενεστάτης κρίσεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, χωρὶς βεβαίως καὶ αὐτοὶ νὰ περιμένουν ὅτι θὰ πάρουν πλήρη ἀποζημίωσιν διὰ τὴν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν ἔχασαν.

Περιττὸν νὰ βεβαιώσω ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἡ μέριμνα τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως μὲ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν ἡ Κυβέρνησίς μου μέχρι σήμερον, ὑπὸ τὸν ὅρον

μόνον ὅτι οὔτε δάνεια θὰ συναφθοῦν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οὔτε αὔξησις τῶν φόρων θὰ γίνῃ.

Ἐφέτος εὐτυχῶς εἴμεθα ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ διαθέσωμεν ἐκ τῶν περισσευμάτων παρελθουσῶν χρήσεων 100 ἑκατομμύρια διὰ τὴν περαιτέρω προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν ἐπὶ πλέον τῶν 50 ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα προβλέπει ὁ ταμτικὸς προϋπολογισμός. Ἀλλ' ἀποκλείοντες νέα δάνεια καὶ νέους φόρους, ἐὰν ἐξαρτήσωμεν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ ἐνδεχόμενα περισσεύματα, θὰ τὴν ἐστηρίζαμεν ἐπὶ ἀμφιβόλου βάσεως, ἀφοῦ ἡ συνεχιζομένη οἰκονομικὴ κρίσις καὶ αἱ θομηνίαι τοῦ τρέχοντος ἔτους δὲν παρέχουν δυστυχῶς πιθανότητα ὅτι τὰ δύο τοὐλάχιστον προσεχῆ ἔτη θὰ δυνηθοῦν νὰ παρουσιάσουν περισσεύματα. Μὴ ὑποθέσετε ἐκ τούτου ὅτι πρόκειται νὰ πᾶμε καὶ εἰς ἐλλείμματα, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ὁ μέσος ὅρος μεταξὺ περισσεύματος καὶ ἐλλείμματος, ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἰσοζυγίου.

Καὶ διὰ τοῦτο μετὰ τὴν ρύθμισιν τῶν χρεῶν τῶν ἤδη ἀποκατασταθέντων, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συναισθανθοῦν οὗτοι τὸ καθῆκον των νὰ καταβάλλουν κανονικῶς τὰ χρέη των, διὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἀποκατάστασις καὶ τῶν μὴ ἀποκαταστάντων.

Ἡ Κυβέρνησις, κύριοι βουλευταί, πιστεύει ὅτι ἔπραξε τὸ καθῆκον της ἀναλαβοῦσα τὰς εὐθύνας τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συμβάσεως τῆς Ἀγκύρας καὶ ἐκθέσασα ἄνευ περιφράσεως τὰς γνώμας της ἐπὶ τοῦ ἐγερθέντος ζητήματος τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως. Τολμῶ ν' ἀπευθυνθῶ ἀκόμη καὶ τώρα μετὰ τὰς δηλώσεις τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τολμῶ ν' ἀπευθυνθῶ πρὸς αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς ζητήσω, ἀφοῦ ἐξέθεσαν τὴν γνώμην των ἐπὶ τῆς συμβάσεως καὶ τὰς ἀντιρρήσεις τὰς ὁποίας ἔχουν δι' αὐτήν, καὶ τὰς ἐπικρίσεις των διὰ τὴν κακὴν μέθοδον, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ζητήματος, ἀφοῦ ἔκαμαν ὅλα ταῦτα, νὰ κυρώσουν διὰ τῆς ψήφου των τὴν σύμβασιν αὐτήν. Ἡ κύρωσις αὕτη, μεθ' ὅσα ἐξέθεσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιδοκιμάζει τὴν Κυβερνητικὴν ἐνέργειαν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις. Θὰ σημαίνῃ μόνον ὅτι ὁ πόθος ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου πρὸς ἀποκατάστασιν ἁρμονικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας εἶναι τόσον ἰσχυρὸς ὥστε τὴν ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως συναφθεῖσαν ἅπαξ σύμβασιν ὅλοι ἐννοοῦμεν νὰ κυρώσωμεν. Ἡ ψῆφος αὕτη θὰ εἶχε τὴν σημασίαν ὅτι τόσον αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην τῆς ρυθμίσεως τῶν σχέσεων μας μὲ τὴν Τουρκίαν, ὥστε καὶ ἀκόμη ὅταν κατακρίνομεν τὰ γενόμενα, δεχόμεθα ἐν τούτοις νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ὑπογραφεῖσα συμβασις, διὰ νὰ δημιουργήσωμεν τὴν ἀναγκαίαν ἀτμόσφαιραν, ὅπως οἱ καρποὶ προέλθουν ἄφθονοι ὅπως, τοὺς εὐχόμεθα. (Χειροκροτήματα) Ὅλος ὁ πολιτικὸς κόσμος, κύριοι, εἶναι σύμφωνος ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς διευθετήσεως τῶν σχέσεων μας μὲ τὴν Τουρκίαν. Ἀλλ' ὁ ἐπιδιώκων ἕνα σκοπὸν πρέπει νὰ στέργῃ καὶ εἰς τὰς ἀναγκαίας θυσίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως πιστεύουν, καὶ πιστεύουν εἰλικρινῶς, ὅτι ἐὰν αὐτοὶ ἦσαν εἰς τὰ πράγματα θὰ κατώρθωναν νὰ ἐπιτύχουν πολὺ καλλιτέρους ὅρους διευθετήσεως μὲ τὴν Τουρκίαν. Ἀλλ' ἀφοῦ ἡ χώρα εἶχε τέλος πάντων τὸ ἀτύχημα νὰ κυβερνᾶται ἀπὸ ἐμέ, ὁ ὁποῖος ἔκαμα τὸ λάθος νὰ ὑπογράψω αὐτὴν τὴν σύμβασιν, ποῖος ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ, κύριοι, ὅτι ἐὰν αὔριον ἀνετρεπόμην ἐγὼ καὶ ἤρχοντο εἰς τὰ πράγματα οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ποῖος ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ ὅτι θὰ πείσουν τὴν Τουρκίαν νὰ δεχθῇ καλλιτέρους ὅρους παρὰ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἕνα μεγάλο κόμμα τῆς χώρας ἐδέχθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ κανένα πρακτικὸν σκοπὸν ἡ μὴ ψήφισις, ζητῶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ψηφίσουν τὴν σύμβασιν αὐτὴν καὶ ἐπικαλοῦμαι τὸ παράδειγμα ἑνὸς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος τοῦ μακαρίτη Θεοτόκη. Ἐνθυμεῖσθε ὅτε συνεκλήθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1912 καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐξέθεσε πρὸς

αὐτὴν τὰ γενόμενα καὶ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου καὶ ἐζήτησε μὲ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἐνεργειῶν της καὶ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων, ὁ μακαρίτης Θεοτόκης ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν του καὶ ὀλίγον μελαγχολικὸς εἶπεν. «Κύριοι Βουλευταί, εἰς ὃ σημεῖον ἔφθασαν τὰ πράγματα, ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ δώσῃ τὴν ψῆφον τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ζητουμένην καὶ θὰ ἐγκρίνῃ τὰς ζητουμένας πιστώσεις». Δὲν φαντάζεσθε βέβαια ὅτι ἂν οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι ἀπέβαινον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐγὼ θὰ ἐδικαιούμην νὰ ἐπικαλεσθῶ εἰς ἐξιλασμὸν τῶν ἐγκλημάτων μου τὴν ψῆφον ἐκείνην τοῦ κ. Θεοτόκη λέγων. «Πῶς καὶ ἐσύ, κύριε Θεοτόκη, ἦσουν σύμφωνος μαζύμου, ἐνῷ ὁ κακόμοιρος ἐκεῖνος εἶχε σαφῶς ἐκδηλώσῃ ὅτι δὲν ἦτο σύμφωνος. Κάτι ἀνάλογον ἔρχομαι σήμερον ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν νὰ ζητήσω νὰ πράξῃ.

Ὥρᾳ 9.30 μ. μ. διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 11. μ. μ.

Ὥρᾳ 11 μ. μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος Κυβερνήσεως).

Κύριοι βουλευταί, ὀλίγα ἔχω νὰ προσθέσω πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀγορεύσεώς μου. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὑπογράψας τὴν σύμβασιν τῆς Ἀγκύρας καὶ ζητῶν νὰ τερματίσω τὸ λεγόμενον ζήτημα τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως προσφέρω μίαν μεγάλην ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς χώρας καὶ ὄχι ὀλιγώτερον εἰς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε διὰ τῆς προχθεσινῆς στάσεώς του, ὅτε ἐπεζητήθη ἡ συγκέντρωσις διαφόρων συλλαλητηρίων, καὶ διὰ τῆς γνώμης τῶν ἐγκύρως ἀντιπροσωπευόντων αὐτὸν εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην, ὁ προσφυγικὸς κόσμος, λέγω, ἀπέδειξε πόσον εἶναι δικαία ἡ ἐκτίμησις τὴν ὁποίαν ὅλοι τρέφομεν πρὸς αὐτὸν ὡς ἀποτελοῦντα ἐν τῶν πλέον ἐπιλέκτων τμημάτων τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας. Ἰδιαιτέρως μὲ συγκινεῖ ἡ στάσις τῶν βουλευτῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ὡς προερχόμενοι εἰδικώτερον ἐκ τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδίστασαν ἐν τῇ μεγάλῃ των πλειονοψηφίᾳ νὰ σκεφθοῦν ὡς Ἕλληνες γνωρίζοντες ὅτι εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος θὰ εὕρουν τὴν ὑποστήριξίν των καὶ τὴν θεραπείαν των καὶ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου. Ἡ στάσις των αὐτὴ καὶ μὲ συγκινεῖ καὶ μὲ ἐνθαρρύνει διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο, κύριοι, ζητῶ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν τὴν κύρωσιν τῶν συμφωνιῶν τῆς Ἀγκύρας δι' ὧν τερματίζονται ἆλαι αἱ οἰκονομικαὶ διαφοραί, αἱ ὁποῖαι ἐπήγασαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἴτε ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς εἴτε ἐκ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης.

Ὅλοι οἱ ὁμιλοῦντες δεικνύουν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς ριζικῆς μεταβολῆς διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Ἡ ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας διαρκέσασα ἀντίθεσις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τερματίζεται, ἀφ' ἧς καὶ τὰ δύο κράτη εἰλικρινῶς ἀποδέχονται τὸ ἐκ τῶν τελευταίων συνθηκῶν δημιουργηθὲν ἐδαφικὸν καθεστώς, παραιτούμενα ἕκαστον πάσης βλέψεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἄλλου. Ἡ ἐξασφάλισις τῆς σταθερᾶς μεταξὺ αὐτῶν φιλίας εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ ἐξυπηρετήσῃ μόνον τὴν προαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν δύο τούτων χωρῶν, ἀλλὰ θὰ ἐπιτρέψῃ συγχρόνως καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁριστικῶς συμφιλιωθείσας, νὰ καταλάβουν ἡ κάθε μία ἐξ αὐτῶν καλυτέραν θέσιν εἰς τὸν κύκλον τῆς οἰκογενείας τῶν ἐθνῶν παρὰ ἐκείνην τὴν ὁποίαν κατέχουν μέχρι σήμερον καὶ νὰ γίνουν συγχρόνως σοβαρώτεροι παράγοντες τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης.

Ὀλίγας λέξεις ἔχω νὰ προσθέσω ἀκόμη διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς μερικὰ ἐκ τῶν λεχθέντων ὑπό τινων ἐκ τῶν ρητόρων. Λυποῦμαι διότι ἀπουσιάζουν ἐκεῖνοι εἰς τοὺς λόγους τῶν ὁποίων ἔχω νὰ ἀπαντήσω, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν θὰ ἦτο εὔκολον νὰ παρατείνωμεν τὴν συνεδρίασιν, διότι ἀρκετά, νομίζω, παρετάθη. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ προσδευτικοῦ κόμματος εἶπεν ὅτι ἡ ματαίωσις τῶν διαπραγματεύσεων αὐτῶν ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μεγαλυτέρας συνεννοήσεως, τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως. Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ, κύριοι, νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἐννοήσω τὴν δύναμιν τοῦ ἐπιχειρήματος αὐτοῦ. Πιστεύει ἀληθινὰ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ προσδευτικοῦ κόμματος ὅτι ἂν διεκόπτομεν τὰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Τουρκίαν, ἐὰν ἐδήλωνα πρὸς αὐτὴν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπιμένει εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἐφαρμογὴν τῆς συμφωνίας τῆς ἀνταλλαγῆς, πιστεύει ἀληθινὰ ὅτι θὰ ἐδημιουργοῦσα τοὺς ὅρους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀναγκαῖον προαπαιτούμενον μιᾶς ἐπιτυχοῦς συνεννοήσεως μὲ τὴν Τουρκίαν; Θὰ γνωρίζῃ τοῦτο καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν προσδευτικῶν, ὅπως γνωρίζω καὶ ἐγὼ καὶ κάθε ἄνθρωπος ποῦ ξέρει ὀλίγην ἱστορίαν, ὅτι τὸ Τουρκικὸν ἔθνος εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὑπερήφανα ἔθνη, μὲ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει καμμία ἐλπὶς νὰ ἐπιτύχετε διὰ τῶν ἀπειλῶν, καὶ ἔπρεπε συνεπῶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὁ καλύτερος ὅρος τῆς ἐπιτυχίας μιᾶς ὁριστικῆς συννενοήσεως εἶναι ἡ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ταύτης δημιουργία τῆς ἀναγκαίας ἀτμοσφαίρας ὅπως ἐπέλθουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα περιμένομεν ἀπὸ τὴν συμφωνίαν αὐτὴν ὡς πρώτην πρᾶξιν τῶν νέων συνεννοήσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἀλλὰ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν Προσδευτικῶν ἐδήλωσεν ὅτι φοβεῖται καὶ τὰς πολιτικὰς συνεπείας τῆς συμφωνίας αὐτῆς. Ὑπηνίχθη καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ρητῶς ἐδήλωσεν ὅτι φοβεῖται ὅτι εἰς τὸ μέλλον Κυβερνήσεις ἀσθενεῖς θὰ εὑρεθοῦν ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου καὶ θ' ἀναγκασθοῦν νὰ προβοῦν εἰς παροχὰς πρὸς αὐτόν. Ἀλλὰ ἐγὼ νομίζω δεινοτάτην ὕβριν πρὸς τὴν ἐπίλεκτον μερίδα τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ σήμερον ὁ προσφυγικὸς κόσμος, τὴν διατύπωσιν ἀπὸ στόματος ἐπισήμου τῆς γνώμης ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος, ὡς ὁλόκληρος ὁμὰς ἀνθρώπων, θὰ ἐδέχετο νὰ ἐμπορευθῇ εἰς τὸ μέλλον τὴν ψῆφόν του διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁμαδικὰς ὠφελείας. (Χειροκροτήματα). Δὲν ἀρνοῦμαι βεβαίως ὅτι καὶ ἀπὸ τὸν προσφυγικόν, ὅπως καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον, θὰ εὑρεθοῦν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἰς περιόδους ἐκλογικὰς θὰ ζητήσουν νὰ ἐμπορευθοῦν τὴν ψῆφόν των. Ἀλλ' ἰσχυρίζομαι ὅτι οὔτοι θὰ εἶναι μεμονωμέναι ἐξαιρέσεις. Καὶ δὲν λέγω τοῦτο διὰ νὰ κολακεύσω τὸν προσφυγικὸν κόσμον, ἀλλ' ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι εἰς ἀπόπειραν ὁμαδικῆς δωροδοκίας αὐτοῦ θὰ ἀποστρέψῃ οὗτος τὸ πρόσωπόν του μετ' ἀγανακτήσεως κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσωσι νὰ τὸν δωροδοκήσουν διὰ νὰ τὸν ὠθήσουν εἰς πράξεις ἀντιθέτους πρὸς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. (Χειροκροτήματα).

Ἐτελείωσα, κύριοι, μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προσδευτικῶν καὶ τώρα μοῦ μένει νὰ στραφῶ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Λυποῦμαι πολὺ διότι λείπει. Ὁ κ. Τσαλδάρης εἶπεν ὅτι ἡ ὅλη διαχείρισις τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος ὑπῆρξεν ἀτυχὴς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Ἐγεννήθη εἶπεν εἰς τοὺς πρόσφυγας ἡ ἰδέα ὅτι ἔχουν δικαίωμα πλήρους ἀποζημιώσεως καὶ ἐνόμισεν ὁ καθεὶς ὅτι θὰ ἐλάμβανεν ὅ,τι θὰ ἐζήτει, ὄχι ὅ,τι θέλει προκύψει ἐκ τοῦ ἀλληλογρέου λογαριασμοῦ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος. Ἀλλὰ μήπως δύναται νὰ μοῦ ἀπευθύνῃ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ὅτι ἐγὼ ἀφῆκα νὰ δημιουργηθῇ τοιαύτη ἰδέα, καθ' ἣν στιγμὴν, μόλις ἀνέκυψε τοιοῦτο ζήτημα, ἦτοι κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, ἔσπευσα ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς νὰ διαλύσω πᾶσαν ὑπόνοιαν ὅτι τοιαύτη ἰδέα ἠμποροῦσε νὰ εὕρῃ ἐν ἐμοὶ ὑποστήριξιν; Ἀλλὰ εἶπεν ἀκόμη ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως προσφέρομεν τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως. Καὶ προσέθεσεν ὅτι τὴν ἀποκατάστασιν θὰ τὴν κάμῃ τὸ Ἔθνος καὶ ἐξ ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἐκ λόγων τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ὡς πρὸς μόνον τὸ τελευταῖον συμφωνοῦμεν ἀπολύτως. Ἀλλ' εἶπον ἐγὼ ὅτι ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως προσφέρω τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν; Εἰς τὸν λόγον μου ὑπεστήριξα πρῶτον, ὅτι δὲν ὑπάρχει νομικὴ ὑποχρέωσις, δεύτερον ὅτι δὲν γεννᾶται οὔτε ἠθικὴ ὑποχρέωσις καὶ προσέθεσα (ἀναγνώσκει) «ἠθικὴ ὑποχρέωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἶναι μία, ἡ συμπλήρωσις καὶ ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς προσφυγικῆς καταστάσεως. Ἡ ἐνδειχθεῖσα παρ' ἡμῶν καὶ μέλλουσα νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν λύσις τοῦ ζητήματος τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἀστῶν προσφύγων ἀποδεικνύει πόσον βαθέως ἐμφορεῖται ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ ἠθικὸν καθῆκον τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ἑπομένως ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν προφυγικὸν κόσμον νὰ τοῦ εἴπω σήμερον νὰ μὴ τείνῃ εὐήκοον οὖς πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τοῦ κηρύσσουν τὸ σύνθημα τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς ἀποζημιώσεως. Ἀντὶ αὐτοῦ ἐγὼ τοῦ δίδω ἕνα ἄλλο σύνθημα: τὸ σύνθημα τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς ἀποκαταστάσεως».

Βλέπετε ὅτι εἶπα ἐπὶ λέξει σχεδὸν ὅ,τι ἀναγνωρίζει καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν. Ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος μὲ ἐπέκρινεν ἀκόμη εἰπών: Δὲν ἤθελα νὰ ἀκούσω παρὰ τοῦ ἰδίου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅτι εἶχεν ἄλλοτε συστήσει τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν. Διατί, ἀξιότιμε κ. ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν ἠθέλατε νὰ μὲ ἀκούσητε νὰ τὸ εἴπω αὐτό; Πρῶτον δὲν ἦλθε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην τὸ ζήτημα τοῦτο. Καὶ ἐξήγησα σαφῶς ἄλλοτε ὅτι εὑρισκόμενος ἐνώπιον ἐνάρξεως ἐκτοπίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐκ Τουρκίας τὴν ἑπομένην τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, ἐγὼ ἐζήτουν διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἀποφύγω νὰ ρίψω τὴν χώραν καὶ πάλιν εἰς ἕνα νέον πόλεμον, ἐπεδίωξα νὰ συνεννοηθῶμεν μὲ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τῆς ἐξῆς βάσεως: Ν' ἀναγνωρίσῃ μὲν ἐκείνη τὴν γενομένην παραχώρησιν τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ν' ἀναλάβω δὲ ἐγώ, ἡ Ἑλληνικὴ δηλ. Κυβέρνησις, τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ συστήσω εἰς ἕνα μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ συνόλου τῆς Τουρκίας, τοῦ ὁποίου ἐθεώρει ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνον τὴν παρουσίαν ἐκεῖ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, νὰ τοῦ συστήσω ὅπως, εἰ δυνατόν, δεχθῇ ν' ἀνταλλάξῃ οἶκον καὶ ἐγκαταστάσεις μὲ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμάνους. Διατί μὲ ἐπικρίνει δι' αὐτὸ ὁ κ. Τσαδάρης; Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ἐθεώρησεν ὅτι ἐναντίον τῆς πολιτικῆς μου ἐκείνης ἠμπορεῖ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως. Ἐγὼ ὅμως λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ συμφωνήσω μετ' αὐτοῦ, διότι θεωρῶ ὅτι ἡ Ἑλληνοβουλγαρικὴ μετανάστευσις δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνον τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ὁμογενῶν, οἱ ὁποῖοι ἄνευ τῆς διευκολύνσεως, τὴν ὁποίαν τοὺς παρέσχεν ἡ σύμβασις αὐτὴ τῆς ἑκουσίας μεταναστεύσεως, θὰ εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀνάγκην μετὰ πάροδον μακροῦ χρόνου σιγὰ σιγὰ νὰ ἐκβουλγαρισθοῦν, εἴτε νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἔδαφος τὸ πάτριον, ὑπὸ ὅρους δυσμενεστάτους δι' αὐτούς, ἀλλ' ἐξυπηρετεῖ συγχρόνως καὶ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Βαλκανικήν.

Ἀλλ' ἡ ἐπίκρισις, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔκαμεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶναι τόσον μᾶλλον παράδοξος, διότι μετ' ὀλίγον εἶπεν: «Ἂς μάθῃ ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος ὅτι ἡμεῖς δὲν ἠθελήσαμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ὄχι διότι δὲν θέλομεν σχέσεις φιλικὰς μὲ τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ διότι ἐφοβούμεθα τὴν τύχην τοῦ ἐν αὐτῇ Ἑλληνισμοῦ. Διότι ἦτο ἄδηλον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου». Ἀλλ' εἰς τὸ σημεῖον τοῦλάχιστον τοῦτο ἡ πολιτική μου ἔπρεπε νὰ εὕρῃ χάριν πλησίον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι ἡ πολιτική μου ἔτεινε νὰ ἀποφύγω πόλεμον, τοῦ ὁποίου ποτὲ δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ γνωρίζῃ τὰς συνεπείας. Καὶ ἐγὼ μὲν ἐζήτησα νὰ ἀποφύγω ἕνα πόλεμον διὰ νὰ σώσω καὶ τὸ ζήτημα τῶν νήσων καὶ τὴν ἐν Τουρκίᾳ παραμονὴν τοῦ μεγαλυτέρου τοὐλάχιστον μέρους τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐζήτησα νὰ ἐπιτύχω τοῦτον διὰ νὰ ἀποφύγω τὴν ἐπιοῦσαν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων μίαν νέαν μονομαχίαν μὲ τὴν Τουρκίαν. Ἐκεῖνος ὅμως καὶ τὸ κόμμα του βρκδύτερον ἐζήτησαν ν' ἀποφύγουν τὴν

ἐμπλοκήν μας εἰς ἕνα πόλεμον, διότι ἐφοβεῖτο ὅτι ἀπὸ ἕνα πόλεμον ἠδύναντο νὰ ἐπέλθωσι ζημίαι εἰς τὸ Κράτος. Διατί μὲ ἐπέκρινε διότι ἐγὼ ἐπεδίωκον ν' ἀποφύγω καταπεπονημένην τὴν Ἑλλάδα νὰ τὴν ρίψω εἰς ἕνα πόλεμον μονομαχίας μὲ τὴν Τουρκίαν, ἐνῷ ἐγὼ ἀπέδλεπον καὶ ἐπεζήτουν νὰ ἐπιτύχω καὶ τὸ ζήτημα τῶν νήσων νὰ ῥυθμίσω καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν Ἑλλήνων τῆς Τουρκίας νὰ ἐξασφαλίσω; Τὸ δὲ κόμμα τὸ Λαϊκὸν ἀπέστεργε τὸν πόλεμον, διότι ἐφοβεῖτο τὰς συνεπείας του, εἰς στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πόλεμος ἔμελλε νὰ διεξαχθῇ ἐν συμμαχίᾳ μὲ τὰς μεγαλυτέρας τῶν Δυνάμεων τοῦ κόσμου καὶ ἀκριβῶς διὰ νὰ προλάβωμεν τὴν ἀπώλειαν τῶν νήσων καὶ τὸ ξερρίζωμα τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ξερρίζωμα εἶχεν ἤδη ἀρχίσει νὰ λαμβάνῃ χώραν; Διὰ νὰ εἶναι δικαιότερος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, εἰς τὴν κρίσιν του, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικήν μου, πρέπει νὰ μὴ λησμονῇ, καὶ νομίζω ὅτι ἐλησμόνησεν, ὅτι ὅταν μετέβαινα εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ μεγάλου πολέμου εἰς τὰς Βρυξέλλας διὰ νὰ συνεννοηθῶ μὲ τὸν Τοῦρκον Μ. Βεζύρην, ἡ ἔξωσις τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν εἶχεν ἀρχίσει ὄχι μόνον ἀπὸ τῶν μικρασιατικῶν ἀκτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸν τῶν προσφύγων, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ μέρη. Ἂν κανείς σας ἔχει τὸν ἀριθμὸν πρόχειρον ἂς μοῦ τὸν δώσῃ.

Δ. Ἰασονίδης. 340 χιλιάδες.

Π. Εὐριπαῖος. Εἰς τὴν Θεσσαλίκην, ὅπου τότε ὑπηρέτουν, ἐκάμαμεν μίαν ἀπογραφὴν τῶν ἐκ Θράκης προσφύγων, οἱ ὁποῖοι ἀνῆλθον εἰς 37 χιλ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργὸς.) Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ πληθυσμὸς ὁ ὁποῖος εἶχε φθάσῃ εἰς τὰς Ἑλλ. ἀκτὰς ὑπερέβαινεν τὰς 140 χιλ. Διατί λοιπὸν ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὅτι εἶναι ἐπικριτέα ἡ πολιτική μου διότι ἐγώ, εὑρισκόμενος ἐνώπιον τῆς ἀρξαμένης ἐξώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἡ ὁποία ἐσταμάτησεν ὄχι διότι ἐσταμάτησαν αἱ Τουρκικαὶ βλέψεις, ἀλλὰ διότι ἡ ἔκρηξις τοῦ πολέμου δὲν ἐπέτρεπε πλέον τὴν ἔξωσιν τῶν πληθυσμῶν, διατί λέγω, ἐγώ, εὑρισκόμενος ἐνώπιον σαφοῦς ἀποφάσεως τῆς Τουρκίας νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ἀλλογενῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο εἰς τὸ Κράτος της καὶ ἐνῷ εἶχον τὴν Τουρκίαν ῥητῶς δηλοῦσαν ὅτι ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων, ἡ ὁποία εἶχεν ἐκδοθῇ ὡς πρὸς τὰ νησιὰ καὶ ὅτι περιμένει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ναυτικήν ὑπεροπλίαν, τὴν ὁποίαν θὰ τῆς ἐξησφάλιζον δύο πολεμικά, τὰ ὁποῖα εἶχε παραγγείλει, διὰ νὰ μᾶς ἐπιτεθῇ, διατί λέγω ἐπικρίνομαι ὄχι, ἀληθῶς, ἀμέσως, ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀλλὰ σαφῶς ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τῶν δύο πολιτικῶν, ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἀπέφυγε τὸν πόλεμον φοβούμενος τὰς συνεπείας, ἐνῷ ἐγὼ ἠδιαφόρησα διὰ τὰς συνεπείας καὶ ἐτόλμησα; Ἀλλὰ ἐγώ, ἐπαναλαμβάνω, ἤλπιζα ὅτι ἔχω ἐνώπιόν μου ἕνα πόλεμον ἀποφασισμένον τότε ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας διὰ τὸ ζήτημα τῶν νήσων. Ἐὰν λοιπὸν ἐτόλμησα νὰ λάβω μέρος εἰς τὸν πόλεμον, ἔπραξα τοῦτο διότι ἐγνώριζα ὅτι ὁ πόλεμος μὲ τὴν Τουρκίαν ἦτο ἀπαραίτητος ἕνεκα τοῦ ζητήματος τῶν νήσων καὶ ἐπροτίμησα νὰ μὴ παραμείνω ἀπαθὴς θεατὴς τοῦ μεγάλου πολέμου, διὰ νὰ διευκολύνωμεν διὰ τῆς ἀποχῆς μας ἕν τινι μέτρῳ, ἀλλ' ἀρκετὰ σημαντικῶς, τὴν νίκην τῶν Κρατῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἀνῆκεν ἡ Τουρκία, καὶ τὴν ἴδωμεν τὴν ἐπιοῦσαν τῆς νίκης της νὰ στρέφεται καθ' ἡμῶν διὰ νὰ μᾶς πάρῃ τὰς νήσους καὶ συγχρόνως νὰ μᾶς στείλῃ ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τὸν ἐν Τουρκίᾳ; Διότι μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπορῇ δι' ὅ,τι ἤθελε νὰ εἴπῃ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀπορῶν διότι ἐγὼ ἔκαμα πόλεμον, ἀδιαφορῶν διὰ τὰς συνεπείας. Κύριοι Βουλευταί, γνωρίζετε ὅλοι καὶ ἰδιαιτέρως ἡ πλευρὰ αὐτὴ ὅτι ἀπὸ μιᾶς δεκαετίας ἀπέφυγα νὰ ἐμφανισθῶ δημοσίᾳ εἴτε κατὰ τὴν παραμονήν μου ἐν Εὐρώπῃ, εἴτε μετὰ τὴν ἐπάνοδόν μου εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ φέρω τὴν

συζήτησιν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος. Ἀπέρριψα καὶ δελεαστικὰς προτάσεις, αἱ ὁποῖαι μοῦ ἔγειναν ἀπὸ σημαντικώτατα ὄργανα τῆς δημοσίας γνώμης ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Ἀγγλίᾳ εἰδικῶς, ὅπως γράψω τὰς ἀναμνήσεις μου ἐκ τοῦ πολέμου. Ἔκλεισα τὸ στόμα μου καὶ ὅταν ἐπανῆλθον ἐδῶ καὶ ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνεσκάλισα, ὡς ἦτο φυσικὸν καὶ δὲν παραπονοῦμαι, πάλιν. τὰ πάθη, προσωρινῶς τοὐλάχιστον, καὶ ἤρχισαν λεγόμενα ἐναντίον μου ὅσα ἦτο δυνατὸν νὰ λεχθοῦν, ἔκλεισα τὸ στόμα καὶ δὲν ἔφερα τὴν συζήτησιν εἰς τὸ παρελθόν. Ἐπροτίμησα μάλιστα ὄχι μόνον νὰ μὴ δημοσιεύσω τίποτε, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ χρησιμοποιήσω τὸν χρόνον τῆς ἀργίας μου διὰ νὰ συγκεντρώσω τὰς ἀναμνήσεις μου ἢ νὰ ἀφήσω κἂν κἄποιαν ἐξήγησιν τῶν κυριωτέρων σημείων τῆς πολιτικῆς μου. Ἀντὶ τούτου περιωρίσθην εἰς τὸ πολὺ ἀθωότερον ἔργον, τοῦ νὰ μεταφράσω τὸν Θουκυδίδην. Ἀλλὰ Κοινοβουλευτικὸς ἀνὴρ ὢν δὲν δύναμαι—θὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος ἀξιοῖ ὅτι εἶναι κατ' ἐξοχὴν κοινοβουλευτικός, καὶ δικαίως τὸ ἀξιοῖ, δὲν δέχομαι ὅμως αὐτὸ ποὺ νομίζει, ὅτι αὐτὸς μόνον εἶναι Κοινοβουλευτικός....

Π. Τσαλδάρης. Τὸν Κοινοβουλευτισμὸν δὲν τὸν ἐζήτησα ποτὲ ὡς ἀτομικόν μου προνόμιον. Πιστεύω εἰς αὐτὸν διότι νομίζω ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι κατ' ἐξοχὴν Κοινοβουλευτικὸς λαός.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Πιστεύω καὶ ἐγὼ μὲ ὅλην μου τὴν ψυχήν, κ. ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι δὲ ὁ Κοινοβουλευτισμὸς εἶναι τὸ καλύτερον πολίτευμα θὰ ἤρκει νὰ τὸ ἀποδείξῃ ἡ κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην διεξαγομένη συζήτησις.

Ἀλλὰ κοινοβουλευτικὸς ἀνὴρ ὤν, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἀφήνω ἀπαρατήρητον οἱανδήποτε ἐπικρισιν, ἡ ὁποία, εἴτε ἀμέσως, εἴτε κατὰ σαφῆ ὑπαινιγμόν, ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης κατὰ τῆς πολιτικῆς μου ἐκ μέρους ἐπιφανοῦς μέλους τοῦ Κοινοβουλίου καὶ δὴ ἀρχηγοῦ ἑνὸς τῶν μεγαλυτέρων κομμάτων.

Γνωρίζετε ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μεγάλου πολέμου ἤλθα εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸ στέμμα, ὅταν ἐπρότεινα τὴν εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπιθέσεως τῶν Δαρδανελλίων. Καὶ θὰ ἔλαβεν ἀφορμὴν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος νὰ ἀναγνώσῃ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν. Ὅταν συνεκλήθη τὸ Συμβούλιον τοῦ στέμματος ἔλαβα εὐκαιρίαν νὰ εἴπω πρὸς τὸν Βασιλέα: «Πολὺ καλά, διαφωνοῦμεν, ἐγὼ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἐγκαταλείψω τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ συνιστῶ ἕνα πρᾶγμα, τοὐλάχιστον, ζητήσατε διὰ τῆς παρεμβολῆς τῆς Γερμανίας νὰ σώσετε αὐτὰ τὰ δύο ζητήματα, ζητήσατε νὰ ἀσφαλίσετε τὴν κυριαρχίαν τῶν νήσων καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Διότι ἐὰν ἀκολουθήσετε ἄλλην ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου πολιτικὴν καὶ διευκολυνθῇ ἐντεῦθεν ἡ Γερμανικὴ νίκη νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ εὑρεθῆτε τὴν ἐπιοῦσαν τῆς νίκης αὐτῆς ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ζητημάτων, τῆς ἀπωλείας τῶν νήσων καὶ τῆς ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ».

Ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ, μὲ ὅλην τὴν εὐλάβειαν ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς κάθε γνώμην, ὅσον δήποτε ἀντίθετον πρὸς τὴν ἰδικήν μου, νὰ παρατηρήσω ὅτι ἐγὼ μὲν, ἐπιδιώκων νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν πόλεμον, εἶχον ὡρισμένην πολιτικήν, ἡ ὁποία ἀπέβλεπεν ἀκριβῶς εἰς τὸ νὰ ἀποφύγῃ τὸ Ἔθνος τοὺς κινδύνους, ἐκ τοῦ φόβου τῶν ὁποίων ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἐνόμιζεν ὅτι δὲν συνέφερεν ἡ ἀνάμιξίς μας εἰς τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἀκριβῶς τὸ ὁποῖον ἐφοβεῖτο τοὺς κινδύνους αὐτούς, ἐνῷ ὑπεστήριζε κατὰ τὰς ἐκλογάς, ὅπως θὰ ἐνθυμῆσθε καλῶς, ὅτι ἔπρεπε νὰ τερματισθῇ ὁ πόλεμος, ὅταν ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἔλαβε τὴν πλειοψηφίαν ἐσυνέχισε τὸν πόλεμον ἐνῷ, ὅπως ὁμολογεῖ, ἐγνώριζε τοὺς ἐξ αὐτοῦ κινδύνους. Καὶ ἐνῷ τοὺς κινδύνους αὐτοὺς τοὺς ἐφοβεῖτο, ὅταν ὁ πόλεμος διεξήγετο ἐν συμμαχίᾳ ἡμῶν μὲ ἄλλους, ὅμως τὸν πόλεμον αὐτὸν τὸν ἐξηκολούθησεν, ὅταν πλέον ἔλλειπαν ὅλαι αἱ προϋποθέσεις τῆς ἐπιτυχίας, διότι ὁ πόλεμος εἶχεν ἀποβῇ μονομαχία μὲ τὴν Τουρκίαν.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ὑπὸ τοιούτους ὅρους νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς ἐμὲ μομφὴ ὅτι, ἐπιζητήσας τὴν μετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον ἔγεινα αἰτία τῆς προσφυγικῆς δυστυχίας. Ὑπῆρξεν ἀκόμη μία ἄλλη στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ φοβούμενοι τὰς συνεπείας τοῦ πολέμου εἶχον ὅλην τὴν δυνατότητα νὰ τὸν τερματίσουν μὲ ὅρους, κατ' ἐμέ, ἀρκετὰ εὐνοϊκούς. Ἦτο ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ λόρδος Κῶρζον ἐλθὼν εἰς Παρισίους τὸν Μάϊον, νομίζω, τοῦ 1921, ἐζήτησε νὰ μὲ ἴδῃ διὰ νὰ μοῦ εἴπῃ ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ μὲ ἠρώτησεν, καίτοι ἐγνώριζεν ὅτι ἀνήκω εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἐὰν ἠδυνάμην νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀντιλήψεις τῆς Ἀγγλίας, διότι τοῦτο θὰ ἦτο χρήσιμον κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ. Ἀνεκοίνωσα τοῦτο πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις τότε ἐπιτετραμμένον τῆς Ἑλλάδος καὶ νῦν Πρεσβευτὴν ἐν Αἰγύπτῳ κ. Μεταξᾶν. Ὡς ἐνθυμεῖσθε, ἴσως εἶχε προταθῇ τότε ἡ μεσολάβησις τῶν Δυνάμεων, καὶ ὁ λόρδος Κῶρζον ἤθελε νὰ μάθῃ ἐὰν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐδέχετο μεσολάβησιν. Τοῦτο δὲν θὰ εἶχε τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ μεσολάβησις ἡ προσφερθεῖσα, ἢ μᾶλλον ἡ ἐπιβληθεῖσα, μετὰ τὸν ἀτυχῆ ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897· δηλαδὴ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν Δυνάμεων δὲν ὑπῆρχεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ παρέδιδεν εἰς αὐτὰς τὴν τύχην της καὶ θὰ ἐδήλου ἐκ τῶν προτέρων ὑποταγὴν εἰς κάθε ἀπόφασίν των. Μοῦ ἐδηλώθη ρητῶς ὅτι ἐπιθυμία των εἶναι νὰ προσπαθήσουν νὰ ἐξεύρουν λύσιν, ἡ ὁποία θὰ ἐτερμάτιζε τὰς πολεμικὰς περιπλοκὰς καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ δεχθῇ ἢ νὰ μὴ δεχθῇ τὰς προτάσεις αὐτῶν. Μοῦ προσέθηκεν ἀκόμη ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ τοὐλάχιστον Κυβέρνησις θὰ ὑπεστήριζε τὴν ἐξῆς λύσιν: Ἀναγνώρισις ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀποσύρῃ τὸν στρατόν της ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Διορισμὸς ἑνὸς ἁρμοστοῦ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Σουλτάνου διὰ τὸ τμῆμα τῆς Μ. Ἀσίας, τὸ ὁποῖον περιελαμβάνετο εἰς τὴν Συνθήκην τῶν Σεβρῶν. Ὀργάνωσις ἐγχωρίου δυνάμεως χωροφυλακῆς καὶ πολιτοφυλακῆς, δυναμένης νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν τάξιν εἰς τὸ τμῆμα ἐκεῖνο, μεθ' ὃ θὰ ἀπῄρχετο ὁ ἑλληνικὸς στρατός. Διατήρησις τῆς ἑλληνικῆς κυριαρχίας μέχρι τῆς γραμμῆς τῆς Τσατάλτζας.» Ἠρώτησα τὸν λόρδον Κῶρζον ἂν δὲν θὰ ἦτο δίκαιον τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξεκενώναμεν τὴν Μ. Ἀσίαν, ν' ἀναγνωρισθῇ τοὐλάχιστον εἰς ἡμᾶς δικαίωμα ἀποζημιώσεώς τινος διὰ τὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑπεβλήθημεν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον καταλαβόντες καὶ κατέχοντες κατ' αἴτησιν τῶν Δυνάμεων τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τῆς Μ. Ἀσίας. Μοῦ ἀπήντησεν ὅτι αὐτὸ δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον συζητήσεως. Νομίζω ὅτι περίπου ἐκθέτω ἀκριβῶς τὰς προτάσεις τοῦ λόρδου Κῶρζον, διότι δὲν εἶχα καιρὸν νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ λάβω γνῶσιν τοῦ σχετικοῦ φακέλλου, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν μὲ πλανᾷ ἡ μνήμη μου Τώρα, αὐτὴν τὴν στιγμήν, εὑρίσκω βέβαια μίαν δικαιολογίαν διὰ τοὺς πολιτικοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβαν τὴν τρομερὰν εὐθύνην ν' ἀποκρούσουν τὴν προσφερθεῖσαν τότε μεσολάβησιν. Φαίνεται, δυστυχῶς ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ ἐθεώρουν ὅτι τὴν νίκην τὴν εἴχομεν ἀσφαλῆ καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναγνωρίζω ὅτι ἡ εὐθύνη τῶν πολιτικῶν ἐκείνων εἶναι ἰσχυρῶς μειωμένη, ἵνα μὴ εἴπω ὅτι σχεδὸν ἐκλείπει.

Ἀλλ' ἔρχεται βραδύτερον μία ἄλλη περίπτωσις, τὴν ὁποίαν ἀνέφερα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου μου, ὅτε οἱ πολιτικοὶ ἀντελήφθησαν ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ ἦσαν ἐν ἀδίκῳ καὶ ὅτι ἡ νίκη δὲν ἦτο δυνατή. Καὶ εἴχομεν τοῦτο βεβαιωμένον, ὅπως ἀπέδειξα πρὸ μικροῦ, ἐξ ἐγγράφου τοῦ μακαρίτου Γούναρη πρὸς τὸν λόρδον Κῶρζον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐβεβαιοῦτο ὅτι δὲν ἦτο δυνατὴ ἄνευ ἀναποφεύκτου καταστροφῆς ἡ περαιτέρω παραμονὴ τοῦστρα τοῦ μας εἰς Μ.Ἀσίαν πέραν τοῦ Φεβρουαρίου. Ὑπῆρχε καὶ τότε λοιπὸν χρόνος κατ' ἐμέ,

ἐὰν ὑπῆρχεν τὸ ἀναγκαῖον πολιτικὸν θάρρος, καὶ ἐὰν δὲν ἀνεμένετο καὶ τότε, κατὰ τὴν ὑπόδειξιν τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῶν προοδευτικῶν, ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ, νὰ λεχθῇ ἡ ἀλήθεια εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἐνταῦθα, καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐκένωσις τῆς Μ. Ἀσίας. Καὶ τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο πολιτικὸν θάρρος, τὸ ὁποῖον ἦτο τόσον μᾶλλον εὐκολώτερον νὰ εὑρεθῇ καθόσον ἐγὼ διὰ τῆς ὅλης στάσεώς μου ἐδείκνυον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἤμην ἕτοιμος νὰ ἐμφανισθῶ καὶ δημοσίᾳ ὑποστηρίζων τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκκενώσεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Αὐτὸ τὸ θάρρος ἔλειψε, καὶ ἂν ὑπῆρχεν αὐτὸ πιστεύω ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μὲ ὅλον του τὸν κινητὸν πλοῦτον καὶ ἐν πλήρῃ ἀνέσει κατὰ τοὺς μετὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνας δύο ἕως τρεῖς, νὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, μεταφερομένου ἐξ Ἑλλάδος διὰ τῶν αὐτῶν πλοίων τοῦ Τουρκικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἐν Ἑλλάδι, διότι τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἴμεθα ἀκόμη ἐν πολέμῳ ἠδυνάμεθα νὰ προσθῶμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν. Θὰ ἐγίνετο λοιπὸν ἐν ὅλῃ τῇ ἀνέσει ἡ μεταφορὰ τοῦ Ἑλλ. πληθυσμοῦ τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἐκκενουμένης τῆς Μ. Ἀσίας, χωρὶς τὴν στρατιωτικὴν καταστροφήν, χωρὶς τὴν ἀπώλειαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο οὐχὶ κἂν μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς ὅλης ἐπιστρατεύσεως, ἀλλὰ καὶ ἀποστρατευομένη νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν εἰς τὴν γραμμὴν τῆς Τσατάλτζας, ὥστε νὰ εἶναι βεβαία ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ τὴν ἀπωθήσῃ ἐκεῖθεν, διότι πρὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς ἦτο ἀδύνατον ἡ Τουρκία εἰς τὴν γραμμὴν τῆς Τσατάλτζας νὰ ἐνίκα τὸν Ἑλλ. Στρατόν. Ὅπως ἐξήγησα πρὸ μικροῦ, κύριοι, ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ ζητήσω τὴν ἐπιείκειάν σας διότι ἔφερα τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ παρελθόντος. Ἔπραξα τοῦτο κατὰ τρόπον ὅλως διόλου κοινοβουλευτικόν. Ἀλλὰ παρακαλῶ τὸν κ. ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, ἐφόσον μὲ ὅλον τὸ κῦρος τῆς γνώμης του προστατεύει τὴν ἰδικήν του πολιτικήν, ἀφήνων ἐξ ἀντιθέτου νὰ ἐπιρριφθῇ ἡ ἰδέα ὅτι ἐγὼ ἀδιαφορῶν πρὸς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου ἔγινα αἴτιος τῆς καταστροφῆς, δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀφήσω ἀναπάντητον τὴν κατηγορίαν.

Μοῦ ἔχει συμβῇ, κύριοι, εἰς ὅλον μου τὸν πολιτικὸν βίον νὰ ὑπάρξω ὁ εἰρηνικώτερος τῶν ἀνθρώπων καὶ συγχρόνως νὰ θεωρηθῶ ἀπὸ τὸν πολὺν κόσμον ὡς ὁ πλέον πολεμικός. Ὅπως ἄλλοτε ἀνέπτυξα εἰς τὴν Βουλήν, προσεπάθησα μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις νὰ ἀποφύγω τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον, προσεπάθησα μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις νὰ ἀποφύγω τὸν δεύτερον Βαλκανικὸν πόλεμον, προσεπάθησα μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις νὰ ἀποφύγω τὸν τρίτον πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας. Εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τοὺς διεξαγάγω. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἴσως θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐπικαλεσθῶ ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς μου εἶναι ὅτι ἐνῶ ἀπέφευγον μὲ ὅλην τὴν ψυχήν τοὺς πολέμους, ὁσάκις ἀπεφάσιζα νὰ μπῶ μέσα εἰς αὐτοὺς κατώρθωνα νὰ πάρουσι.άζω τὴν χώραν μου νικήτριαν καὶ τροπαιοῦχον. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Ὁ κ. ***Π. Λούβαρης*** προτείνει ὅπως ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται τοῦ λόγου ἐφ' ὅσον ἡ τόσον πρωτοφανῶς διαφωτιστικὴ ἀγόρευσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ τυπωθῇ καὶ θὰ διανεμηθῇ εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς χώρας, καὶ ἐφ' ὅσον παραιτηθοῦν τοῦ λόγου οἱ ἀντιτιθέμενοι εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ κυρωτικοῦ τῆς συμβάσεως νομοσχεδίου (χειροκροτήματα).

Ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου, δέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν περὶ ἐκτυπώσεως καὶ διανομῆς τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ κ. ***Σ. Χούρσογλου*** λαμβάνων τὸν λόγον ἀναγινώσκει ἀπὸ χειρογράφου τὴν ἑξῆς δήλωσιν:

«Κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ὁποῖαι ἐνέχουσι καὶ τὸν τύπον τῆς ἐκκλήσεως πρὸς πάσας τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ συνόλου, πρὸς ἀπὸ κοινοῦ ἐνέργειαν διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν ὑλικὴν ἐξύψωσιν τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ αἰσθανθῶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν σκέψεών μου. Οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἀπεδεχθεὶς τὴν διεξαγωγὴν πολιτικῶν ἀγώνων τεινόντων εἰς δημιουργίαν προνομιούχου τάξεως, δὲν εἶναι δυνατὸν καὶ σήμερον νὰ ἐπιμείνω εἰς ἄνισον καταμερισμὸν τοῦ βάρους μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ συνόλου πρὸς ἐφαρμογὴν ἐπιβαλλομένης κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἐφ' ὅσον ὁ κ. Πρόεδρος δηλοῖ ὅτι ἐκτὸς τῶν προσφύγων ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι παθόντες καὶ δὴ παθόντες κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἡμῶν ἀγῶνας, μὴ τυχόντες καὶ στοιχειώδους κἂν κρατικῆς μερίμνης, ὁ δὲ κρατικὸς προϋπολογισμὸς εὑρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν πλήρους θεραπείας τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, θεωρῶ καθῆκον τιμῆς νὰ ὑποταγῶ εἰς τὸ δόγμα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης (χειροκροτήματα). Ἡ στάσις ἄλλως τε τῶν ἄλλων προσφύγων συναδέλφων μου, οἱ ὁποῖοι συσπειρούνται πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἐθνικοῦ ὀλεθρίου διχασμοῦ μοι ἐπιβάλλει ὅπως ἀναθεωρήσω τὰς σκέψεις μου καὶ δηλώσω ὅτι, ὑπείκων εἰς τὸν ἀνώτερον νόμον, τὸν νόμον τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος, θὰ συντελέσω καὶ ἐγὼ διὰ τῆς ψήφου μου εἰς τόνωσιν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος». (Χειροκροτήματα).

Λαμβάνει εἶτα τὸν λόγον ὁ κ. ***Μ. Τσιγδέμογλου*** ἵνα ἀνασκευάσῃ, ὡς λέγει, τινὰς ἐκ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, νὰ δηλώσῃ ὅτι αἱ δύο Κυβερνήσεις, συμφωνήσασαι εἰς ἀμοιβαῖον συμψηφισμὸν τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων, εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ καθορίσουν μέσην τιμὴν ἀξίας αὐτῶν, νὰ παρατηρήσῃ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἦσαν ἐν πολλοῖς λανθασμένοι καὶ τέλος νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἀπένταντι αὐτοῦ στάσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐκτραπέντος, ὡς λέγει, εἰς ὕβρεις καὶ προπηλακισμοὺς κατ' αὐτοῦ ἐνῷ οὗτος οὐδὲν ἄλλο ὑπεστήριζεν εἰμὴ τὴν ὕπαρξιν νομικῆς καὶ ἠθικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ Κράτους ν' ἀποζημιώσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τοὺς δικαιούχους πρόσφυγας, ὡς ὑπεστήριξαν τοῦτο, ἔστω καὶ ὑπὸ τύπον ἐπιφυλάξεως, οἱ περισσότεροι τῶν προσφύγων βουλευτῶν τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸν λόγον, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐπισύρουν τὴν μῆνιν καὶ τὰς ὕβρεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὅτι ἡμεῖς ὑπεστηρίξαμεν ἀποτελεῖ ἰδεολογίαν 6 ὁλοκλήρων ἐτῶν. Καὶ εἶναι λυπηρὸν ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως φέρεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πρὸς πολιτευτὰς τῶν ὁποίων τὸ ἔγκλημα ὑπῆρξεν ὅτι ἠθέλησαν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἰδεολογίαν των. Ἡ θυσιαζομένη περιουσία τῶν ἀνταλλαξίμων δὲν εἶναι κατωτέρα τῶν 40 δισεκατομμυρίων, εἰμαι δὲ εὐτυχὴς, διότι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐκτίμησις ἀπέδειξεν ὅτι τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον θὰ ἦτο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης χάνονται ὑπὲρ τῶν Τούρκων ὅλα τὰ κτήματα τῶν φυγάδων καὶ σωρεία ἄλλης κατηγοριῶν, καὶ δίδομεν ἐπιπροσθέτως καὶ 440.000 λίρας χρυσᾶς. Ἡ θυσία, ἣν ὑφιστάμεθα, τονίζει, εἶναι μεγαλυτέρα ἀπὸ ὅλον τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἑλλάδος. Καταλήγων ἐπικρίνει τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τὰς ἐκτοξευθείσας κατ' αὐτοῦ ὕβρεις.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι οἱ βουλευταὶ κ. κ. Κ. Σῖμος καὶ Σ. Νικολαΐδης κατέθεσαν τὴν κάτωθι δήλωσιν:

«Καθ' ἣν στιγμὴν διὰ τῆς κυρώσεως τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς Συμφωνίας διαγράφονται συμβατικῶς αἱ περιουσίαι καὶ τὰ περιουσιακὰ δικαιώματα τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων, καρποὶ αἰώνων πολλῶν, αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσωμεν εἰς τὴν Βουλὴν δύο τινά:

Πρῶτον ὅτι πικρὰ καὶ πικρὰ πεῖρα ἀπέδειξε τὴν ἔλλειψιν καλῆς πίστεως ἐκ μέρους τῶν Τούρκων ἐκδηλωθεῖσαν καὶ κατὰ τὴν ψήφισιν τῆς Συμβάσεως ἐν τῇ Τουρκικῇ Βουλῇ καὶ ἄλλως καὶ διὰ τῶν λόγων τοῦ Βουλευτοῦ Σαμψοῦντος Νουρῆ Μπέη, εἰπόντος: «Ἐγὼ τὴν θεὰν τῆς εἰρήνης δὲν τὴν βλέπω μέσα εἰς τὰς δάφνας, ἀλλὰ μέσα εἰς τὰ ὅπλα. Ἡ λόγχη τοῦ στρατιώτου μας ἐκέρδισε τὴν εἰρήνην αὐτὴν ἄλλοτε, αὐτὴ θὰ τὴν

κερδίση καὶ σήμερον. Ὅ,τι ἦτο ἡ χθὲς τὸ ἴδιον θὰ εἶναι καὶ ἡ αὔριον. (Χειροκροτήματα). Ἡ πεῖρα αὕτη θὰ ἀπήτει τὸν συγχρονισμὸν καὶ τῶν ὑπολοίπων συμφωνιῶν, αἵτινες παρὰ τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου διαβεβαιώσεις καὶ προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἀπολήξουν εἰς βάρος μας, ὡς ἡ παροῦσα.

Δεύτερον ὅτι ἡ ἀφαίρεσις πάσης συμβατικῆς βάσεως πρὸς περαιτέρω διεκδίκησιν τῶν περιουσιακῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνταλλαξίμων καὶ μὴ δικαιούχων διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, δι' ἧς συμψηφίζονται ἀορίστως αἱ ἑκατέρωθεν ἀνισόποσοι περιουσίαι, βάσει ἀστηρίκτου γνωματεύσεως τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἀπροκάλυπτος δήλωσις πάντων τῶν ἀρχηγῶν τῶν συντεταγμένων ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων περὶ ἀνυπαρξίας πάσης νομικῆς ἀλλὰ καὶ ἠθικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ Κράτους ἔναντι τῶν ἐπὶ καινῇ ἐθνικῇ ὠφελείᾳ θυσαζομένων περιουσιακῶν δικαίων τῶν δικαιούχων πρόσφύγων, τὰ δύο ἰδίως ταῦτα, ἀπαράδεκτα διὰ πλείστους ἄλλους λόγους, δημιουργοῦν ἐπὶ πλέον τεράστιον ἐσωτερικὸν πολιτικοκοινωνικὸν πρόβλημα, οὗτινος ἡ μὴ σύγχρονος πρὸς τὴν κύρωσιν τῆς παρούσης συμβάσεως θεωρητικὴ ἔστω διευθέτησις, δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ρίψῃ τὰ σπέρματα τοῦ πραγματικοῦ κλονισμοῦ τῶν κοινωνικῶν μας βάθρων, παρὰ τὴν θέλησιν καὶ ἐπιθυμίαν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ὅστις καὶ φθίνων καὶ μαραινόμενος διετήρησε μέχρι τοῦδε ἄσβεστον εἰς τὰ τρίσβαθα τῆς ψυχῆς του τὴν φλόγα τοῦ κοινωνικοῦ ρυθμοῦ, μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς βαθμιαίας ἀπολαβῆς τῶν περιουσιαζῶν του ἀπαιτήσεων, ἀλλ' ὁ ὁποῖος σήμερον, μὲ τὴν κύρωσιν τῆς παρούσης συμφωνίας, ἄπελπις πλέον προλετάριος τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἀκολουθήσῃ δρόμους καὶ εἰς αὐτὸν ἀνεπιθυμήτους ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς σκληρᾶς πραγματικότητος καὶ βιοπάλης.

Θεωροῦντες ὑποχρέωσιν ἡμῶν νὰ κρούσωμεν τὸν κώδωνα τοῦ κοινωνικοῦ τούτου κινδύνου ἐπικαλούμεθα τὴν μέριμναν ὅλων τῶν κομμάτων καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς μελέτην καὶ ἀντιμετώπισιν ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἐσωτερικοῦ προβλήματος, οὗτινος ἡ μὲν ἄγνοια θ' ἀπετέλει τεράστιον πολιτικὸν σφάλμα, ἡ δὲ ἀρνητικὴ λύσις θὰ παρωμοίαζε πρὸς πύργον ἱσπανικὸν τὸν ὁποῖον θὰ ἐσάρωνεν ἡ πρώτη ἀντίξοος θύελλα.

Ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, τοῦ τρόπου δηλαδὴ τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τούτου, θὰ λάβωμεν τὴν τιμὴν ἐν καιρῷ νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν γνώμην μου.

Ἀπὸ τοῦδε γενικῶς μόνον θὰ ἐλέγομεν ὅτι τὸν ἐξωτερικὸν συμψηφισμὸν θὰ ἔδει νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ πλήρης ἐσωτερικὸς συμψηφισμὸς ἐν περιπτώσει χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τοῦ πρόσφυγος ἐναντι δὲ τῶν ὑπολοίπων δικαιούχων δι' οὓς ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ συμψηφισμοῦ, θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ δηλωθῇ ἀπὸ τοῦδε ὅτι θὰ τοῖς ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον ἐν τῷ μέτρῳ τῆς δυναμικότητος τῆς χώρας καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐπιειεστέραν ἀνεύρεσιν, διαχείρισιν καὶ διάθεσιν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

Ἐπιπροσθέτως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν θὰ στέρξωμεν ποτὲ οὔτε εἰς τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ ἀδυνάτου γηγενοῦς στοιχείου, οὔτε δὲ καὶ εἰς τὸν κλονισμὸν τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, τοὐναντίον πάσῃ θυσίᾳ θὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν περιφρούρησιν ἀμφοτέρων ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων καὶ δυνατῶν προσφυγικῶν ἀξιώσεων.

Παρὰ πάντας τούτους τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐνδοιασμοὺς καὶ ἐσωτερικοὺς φόβους καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν συμβατικῶν καὶ νομικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐκ Τουρκίας πάσης κατηγορίας προσφύγων, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ δηλώσωμεν ὅτι, μετὰ τὰς ἀποψινὰς δηλώσεις τοῦ ἀξιοτίμου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, συναισθανόμενοι τὴν κρισιμότητα τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν περιστάσεων, καθ' ἃς μόνον μία ἰσχυρὰ καὶ εὐσταθής, ὡς ἡ σημερινή, Κυβέρνησις, δύναται πεποιθότως νὰ ἀντεπεξέλθῃ, θὰ ψηφίσωμεν, ἐκ λόγων ὑπερτάτης ἐθνικῆς ἀνάγκης, τὴν ὑπὸ κύρωσιν Σύμβασιν, ἀδυνατοῦντες νὰ ἀναλάβωμεν τὴν μοῖραν τῆς εὐθύνης τῆς ἀκυρώσεως αὐτῆς, χειροτέρας μὲν ἴσως πάσης προηγουμένης, ἀλλὰ πάντως καλλιτέρας πάσης ἑπομένης Συμβάσεως, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ γηγενὴς κόσμος δεόντως ἐκτιμῶν τὴν ὑπερτάτην θυσίαν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, θὰ θελήσῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἐσωτερικὴν ἀλληλεγγύην πρὸς ἀπόδοσιν σχετικῆς δικαιοσύνης πρὸς τὰ θύματα τῆς μεγάλης ἐθνικῆς συμφορᾶς».

Γ. Καφαντάρης. Δὲν θὰ ἐδίσταζα, λέγει, κύριοι βουλευταί, νὰ ἀκούσω τὴν ἔκκλησιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐὰν ἠσθανόμην ὅτι θὰ προσέφερον ἔστω καὶ ἐλαχίστην εἰς τὸν τόπον ὑπηρεσίαν μεταβάλλων ἀντιλήψεις ἃς πρεσβεύω ἀπὸ ἔτους. Δὲν θὰ εἶχον ἄλλως τε ἀνάγκην ἐκκλήσεως. Θὰ ἐγνώριζον νὰ πράξω τὸ καθῆκόν μου. Θὰ ἦτο ὅμως ὀλιθερὸν φαινόμενον πολιτικῆς ταπεινότητος ἐάν, ἐξακολουθῶν νὰ φρονῶ ὅσα ὑπεστήριξα, ἀνηρχόμην εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ φανῶ εὐάρεστος εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς αἰθούσης. Ὅσα ἐξετέθησαν δὲν μὲ ἔπεισαν παρ' ὅλον τὸ περίβλημα τοῦ κάλλους τοῦ λόγου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Δὲν φρονῶ ὅτι θὰ συνετελεῖτο ἡ στερέωσις τῶν σχέσεών μας μὲ τὸ γεῖτον Κράτος μὲ θυσίαν τῶν γνωμῶν μας ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, θὰ ἦτο θυσία ἀνωφελής. Τὰ αἰσθήματά μας ἄλλως τε διὰ τὰς σχέσεις μας καὶ μὲ τὴν ὅμορον ἐπικράτειαν καὶ μὲ ἄλλας γειτονικὰς χώρας τὰ ἐξεθέσαμεν ἐπανειλημμένως καὶ ἐδῶ δὲν γίνεται τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἔλεγχος ἐσωτερικὸς τῆς Κυβερνήσεως διὰ θυσίας ἀνωφελεῖς εἰς ἃς ὑπεβλήθη ὁ τόπος. Εἶναι εὐχάριστον, συνεχίζει, ὅτι ὁ λόγος ὃν ἀπήγγειλεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξεφωνήθη μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν συμφωνιῶν παρὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας, διότι ἂν ἐξεφωνεῖτο πρὸ ταύτης φόβος θὰ ὑπῆρχε νὰ ἔσπευδε ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις νὰ ἀποσύρῃ τὴν σύμβασιν ταύτην ἐφ' ὅσον ὡς εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἡ ἐκτίμησις τῶν περιουσιῶν εἶναι ἀνέφικτος τὰ δὲ τεκμήρια ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτιμητικῶν ἐργασιῶν εἶναι τοιαῦτα ὥστε νὰ ἐξάγεται ὅτι θὰ ὀφείλομεν ἀντὶ νὰ ἔχωμεν νὰ λάβωμεν. Καὶ φυσικὸν θὰ ἦτο ἡ Κυβέρνησις ἡ Τουρκικὴ νὰ ἀποσύρῃ τὴν σύμβασιν αὐτὴν ἐλπίζουσα βραδύτερον εἰς μίαν ἄλλην καλλιτέραν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ἐπίσης ὅτι ἐγὼ ἀπέκρουσα τὴν πρότασιν τῆς ἀναθέσεως εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς συνοπτικῆς ἐκτιμήσεως. Δὲν θὰ ἀρνηθῶ τοῦτο, ἀλλὰ συνοπτικὴν ἐκτίμησιν ἐνόουν μίαν ἀπόφασιν, ἥτις ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν θὰ ὥριζε τὴν διαφορὰν μὲ ἄδηλον ταύτης ἔκτασιν.

Ἄλλως τε ἡ πολιτική μου ἔτεινε εἰς τὴν ματαίωσιν πάσης νέας συμφωνίας καὶ εἰς τὴν τόνωσιν κάθε πρσσπαθείας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παλαιῶν συμβάσεων. Καὶ εἶπον ὅτι θὰ ἦτο παράτολμον καὶ ριψοκίνδυνον νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ διὰ συνοπτικῆς ἀποφάσεως κανονισμὸς τῶν σχέσεών μας. Ἀλλὰ ἡ συνοπτικὴ ἐκτίμησις περὶ ἧς ὡμίλησα εἶναί τι ὅπερ δὲν ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀτομικῆς περιουσίας; Ἡ συνοπτικὴ αὕτη ἐκτίμησις ἕνα εἶχε σκοπόν, νὰ καθορίσῃ μεθόδους συμφώνους πρὸς τὴν τεχνικὴν περίοδον. Καὶ ὑπάρχουν τοιαῦται ἐπιτρέπουσαι τὴν ἐξακρίβωσιν μιᾶς περιουσίας.

Ἀλλὰ μᾶς εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, πῶς θὰ τὴν ἐζητοῦμεν ἀφοῦ ἡ σύμβασις τῆς ἀνταλλαγῆς τὴν ἀποκλείει ἐπιβάλλουσα τὴν ἀτομικὴν ἐκτίμησιν; Καὶ ἐπεκαλέσθη περὶ τούτου καὶ τὴν γνώμην τῶν οὐδετέρων. Ἀλλὰ τὰ οὐδέτερα μέλη τὰ γνωματεύσαντα περὶ τούτου ἔθεσαν τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς εἰς τὴν κλίνην τοῦ Προκρούστου, διὰ νὰ ἐξαγάγουν συμπέρασμα πρὸ πολλοῦ ἀποφασισμένον. Ἡ Τουρκία πρὸ πολλοῦ ἐδήλου ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ τεθῇ ὑπὸ μίαν κρίσιν ἐξ ἧς θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ καταστῇ ὀφειλέτις. Ἦτο γνωστὴ ἡ δήλωσις αὕτη εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ὅλη λοιπὸν ἡ ἐργασία, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπεδίωκε τὰς συμβάσεις, ἐγένετο διὰ νὰ καταλήξουν εἰς τὴν ἀπόσβεσιν. Τὰ οὐδέτερα μέλη σκοποῦντα νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὸν ἀμοιβαῖον συμψηφισμὸν ἐγνωμοδότησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸ ἄρθρον ὅμως τὸ θεμελιῶδες τῆς συμβάσεως: τῆς ἀνταλλαγῆς

τὸ διαπραγματευόμενον τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιῶν, λέγει ὅτι ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ὁρίζῃ τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν περιουσιῶν ἀρκεῖ νὰ δόσῃ εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον μίαν πιστοποίησιν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πάντοτε δι' ἀτομικῆς ἐκτιμήσεως.

Γ. Καφαντάρης. Κατὰ τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς τὴν κρατοῦσαν γνώμην εἶχον τὰ οὐδέτερα μέλη ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ κανονισμοῦ πάσης διαφορᾶς καὶ δὲν δύναται νὰ ἐγερθῇ οὐδὲ σκιὰ ἀμφιβολίας ὅτι ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ εἶχε στάδιον συντομεύσεως τοῦ χρόνου τῆς ἐκτιμήσεως. Δι' αὐτὸ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέφυγε νὰ ἐπαναλάβῃ πάλιν περὶ τῶν 100 ἐτῶν περὶ ὧν εἶπεν ὅτι ἐχρειάζοντο. Ἐπίσης ἀπέφυγε νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῶν ἀνακριβειῶν ἃς ἐπεκαλέσθη σχετικῶς μὲ τὴν βουλγαρικὴν μετανάστευσιν διότι ὄχι 10 ἔτη, ἀλλὰ μόνον δύο ἔτη ἐχρειάσθησαν διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἦτο ἄσχετος πρὸς αὐτὴν ἡ παράτασις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ ἀναλογίαι ποὺ ἀνέφερεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς οὐδεμίαν εἶχον βάσιν, ἄλλως τε τίς θὰ ἠμπόδιζε τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν νὰ καθορίσῃ ἄλλας μεθόδους ἐξασφαλιζούσας συντομωτέραν διαδικασίαν. Εἶχεν ἐπίσης ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ τὸ δικαίωμα νὰ πληθύνῃ τὰ συνεργεῖα ἄνευ αὐξήσεως τῆς ὁλικῆς δαπάνης καὶ συνεπῶς ὅλα τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ περὶ 100ετίας δὲν εἶχον σχέσιν οὔτε μὲ τοὺς νόμους οὔτε μὲ τὰ γεγονότα. Καὶ ἦλθεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περιουσιῶν καὶ εἶπεν ὅτι ὁ ὑπολογισμός μου ἦτο αὐθαίρετος, διότι συνυπελόγισα καὶ τὰς καταστραφείσας περιουσίας δι' ἃς ἡ Τουρκία δὲν ὑπεῖχεν ὑποχρέωσιν. Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον 65 τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης δὲν ἀφορᾷ οὐδὲ ἐπ' ἐλάχιστον τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν διότι πραγματεύεται περὶ ἀποδόσεως περιουσίας αὐτουσίας καὶ ὄχι περὶ ἀποζημιώσεως, ἡ δὲ ἀπόδοσις θὰ ἐγένετο εἰς ἣν κατάστασιν ἦσαν κατὰ ταύτην. Ἀλλὰ περὶ τῶν ὑποχρεώσεων ἑκατέρωθεν διὰ τοὺς ἀνταλλαξίμους πληθυσμοὺς ὑπάρχει εἰδικὴ σύμβασις προνοοῦσα περὶ τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν καὶ εἰς αὐτὴν τίθεται ἡ βάσις τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ὄχι τῆς ἀποδόσεως. Ἐναντίον ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεκαλέσθη τὸ ἄρθρον 1 περὶ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως καὶ ὅτι ἡ περιουσία θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν διάθεσιν ἑκάστης Κυβερνήσεως καὶ ἐκ τούτου ἠθέλησε νὰ συναγάγῃ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς καταστραφείσης περιουσίας. Ἔχομεν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν μακρὰν της ἔκθεσιν ἐνῶ προσεπάθησε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐκτίμησις ἦτο ἀδύνατος μόνον ἐπικαλεῖται τὸ ἄρθρον 14 διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν σήμερον ἐκτεθεῖσαν παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀντίληψιν. Γνωρίζει ὅτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ καθορίζει τὴν ὑποχρέωσιν τῆς χορηγήσεως τῆς πιστοποιήσεως περὶ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἄποψις τῆς μεταπολεμικῆς ἀξίας συζητεῖται ἐξ ἐπιχειρημάτων καλῆς πίστεως, διὰ δὲ τὰ εἰσοδήματα οἱ οὐδέτεροι λέγουν ὅτι θὰ εἶναι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης προπολεμικῆς ἀποδόσεως. Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ ἑτέρα θετικὴ ἀκαταγώνιστος ἀπόδειξις ὅτι δὲν θὰ ἀπεκλείετο νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἐκτίμησις τῶν περιουσιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προπολεμικῆς αὐτῶν ἀξίας, διότι ὑπάρχει σύμφωνος πρὸς τὴν ἀντίληψιν ταύτην μακροσκελὴς ἔκθεσις τοῦ κ. Βπτιν καὶ ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ εἶχεν ἐκδόσει τὴν πρώτην ἀπόφασίν της παρεμφερῆ. Συνεχίζων ἀντικρούει τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ Πρωθυπουργοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνταλλαξίμων, τονίζων ὅτι οὗτος δὲν εἶνε κατώτερος τοῦ 1.000.000 καὶ συνεπῶς ἡ ἀναλογία τῆς διαφορᾶς ὑπὲρ τῆς ἀνταλλαξίμου ἑλληνικῆς περιουσίας μένει ἀκεραία. Συνεπῶς εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔθιξεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεχώρησεν ἐξ ἐσφαλμένων στοιχείων καὶ γεγονότων νομικῶν καὶ οὐσιαστικῶν καὶ δι' αὐτὸ τὰ συμπεράσματά του εἶναι ἄκρως λελανθασμένα καὶ εἶναι λυπηρὸν διότι δὲν κατέγινε νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς πραγματικοὺς ἀριθμούς, διότι εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἂν κατεγίνετο εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην θὰ ἔβλεπε τὴν διαφορὰν καὶ θὰ ἀπέφευγε τὴν ὑπογραφήν. Ἀλλὰ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μὲ ἠρώτησε «τί θέλετε νὰ γίνῃ; Σεῖς ὑποστηρίζετε, εἶπε, τὴν πολιτικὴν τῆς μοιρολατρίας ἀφήνοντες νὰ ὁδηγηθῆτε ἀπὸ τὰ γεγονότα». Εὑρίσκομαι, τονίζει, εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εἴπω δύο λέξεις περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου καὶ νὰ ὑπομνήσω ὅτι καθ' ὁ διάστημα ἀνεμίχθην εἰς τὰ κοινὰ δὲν ἀπέδειξα ὅτι ἀφήνω νὰ φέρωμαι ἀπὸ τὰ γεγονότα, διότι ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὁ πολιτικὸς πρέπει αὐτὸς νὰ κατευθύνῃ τὸν τόπον του. Ἡμεῖς εὑρέθημεν εἰς τὴν θέσιν νὰ ὑπογράψωμεν μίαν σύμβασιν μὲ θυσίας καὶ ἔπρεπε νὰ σπεύσωμεν νὰ αὐτοκτονήσωμεν διὰ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν πολιτικὴν τῆς ἀναμονῆς; Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἂν ἔσπευσεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως — ἣν δὲν ἐνέκριναν ἀνεπιφυλάκτως τὰ ἐπιφανέστερα μέλη τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς — ἔσπευσε νὰ προχωρήσῃ διότι ἐφαντάζετο ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχε ποτὲ περίστασις νὰ διασωθοῦν τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τριμεροῦς συμφώνου μεταξὺ Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Ἰταλίας ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν οἰκονομικῶν μετὰ τῆς Τουρκίας λογαριασμῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐπρότεινε τὴν παραπομπὴν τῆς διαφορᾶς εἰς διαιτησίαν, ἣν καὶ ἀπεδέχθη ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας ματαιωθεῖσης ὅμως ἐξ ἄλλης διαφορᾶς ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὸ ὑπογραφησόμενον σύμφωνον. Πῶς θὰ ἀποκλείσωμεν λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ ἐνεφανίζετο καὶ πάλιν μία τοιαύτη στιγμή; Ἀλλὰ παραβλέπει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ τὴν συμβολὴν τῶν ἠθικῶν δυνάμεων πρὸς λύσιν τῆς διαφορᾶς, ἐνῷ ἡ πολιτικὴ ἄποψις κάθε συμφωνίας θὰ προεῖχεν. Ἐσπαταλήθη συνεπῶς ἀδίκως τὸ κεφάλαιον τῶν δικαίων μας διότι ὅσον θέλετε νὰ ἀναπτάμητε τὴν σύμβασιν δὲν θὰ εὕρητε ἕν ἀντάλλαγμα τὸ δὲ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι ἡ Τουρκία ἀπηλλάγη πάσης ὑποχρεώσεως. Ἴδού, τονίζει, διατί εἶναι ἀδύνατον νὰ προχωρήσω εἰς τὴν σημερινὴν γενομένην ἔκκλησιν.

Ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὑπάρχει σήμερον μία νέα ἀντίληψις τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντὶ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως δεικνύει σχετικὴν ἐλαστικότητα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἴσως ἐτάραξε τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀναγγελθεῖσα καταστροφὴ τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας. Ἐὰν αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας ἔχω εἶναι ἀκριβεῖς δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα συμφορὰ ἀπὸ τὴν πλήξασαν τὸν τόπον, ἀλλὰ αἱ καταστροφαὶ αὗται δὲν θὰ ἔχουν πρὸς τὸ παρ.ν τυὐλάχιστον ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ διότι ἡ καταστροφὴ ἦλθε ἐπὶ τῶν σιτηρῶν καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ γίνῃ μεγαλυτέρα εἰσαγωγὴ σιτηρῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πράγματι περιέργος ἡ θεωρία αὐτή.

Γ. Καφαντάρης. Εἶπα προσωρινῶς. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἔχει καθῆκον νὰ ὑποστηρίξῃ ἕνα φίλον του ἀπόντα, τὸν πρώην Ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κατόπιν τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας. Φρονῶ, λέγει, ὅτι ὁ πρώην Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας δὲν εἶναι τυχαῖος τις ἀνὴρ ἢ δημαγκόπος ἀλλὰ πολιτευόμενος ἄξιος παντὸς σεβασμοῦ. (Φωναί, θόρυβος).

Γ. Καφαντάρης. Θὰ θέσω μίαν ἀρχήν, ὅτι αἱ ἰδέαι τοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκπροσωπῶ, διερμηνεύονται μόνον ἀπὸ τὸν ἔχοντα τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ ἐνώπιόν σας, ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ κόμματος δύνανται νὰ ἔχουν καὶ ἰδικάς των ἀντιλήψεις ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον παρετηρήθη καὶ εἰς τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς τοὺς φίλους τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι πρὸ ὀλίγου καιροῦ ὑπεστήριξαν τὴν ἄποψιν περὶ νομικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ Κράτους καὶ ὅμως παρέμειναν εἰς τὰς Κυβερνητικὰς τάξεις. Ὁ πρώην λοιπὸν Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἀπέδειξε πολλάκις ὅτι δὲν φέρεται τυχαίως ὑπὸ τῶν ρευμάτων. Κατὰ τὸ 1924 ὁ πολιτευτὴς οὗτος δὲν παρεσύρθη. Κατὰ τὸ 1928 κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὁ κ. Κίρκος ἐνόμισεν ὅτι πρέπει νὰ μείνῃ

εἰς τὰς τάξεις του μὲ ὅλην τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἔχανε τὰς ἐκλογάς. Κατὰ δὲ τὸ 1925 ὁ πολιτευτὴς Θεσσαλονίκης, συζητουμένου τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος, προσῆλθε καὶ εἰς τὴν Κοινοβ. ἐπιτροπὴν καὶ ἀνέπτυξε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ καταβολὴ τῶν 15 ο/ο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσωρινῆς ἐκτιμήσεως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγάγῃ εἰς συμφορὰς καὶ εἶπεν ὅτι ἡ μόνη ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἔπρεπε νὰ στηριχθῶμεν εἶναι νὰ ὁρίσωμεν τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ἐδῶ μουσουλμανικῆς περιουσίας.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐπιχειρεῖ νὰ ὁμιλήσῃ. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δημιουργεῖται θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι κ.λ.π.

Γ. Καφαντάρης. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον οὐδέποτε ἐτέθη παρὰ τοῦ πολιτευτοῦ Θεσσαλονίκης ζήτημα ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως, ἀλλ' ἔχω καθῆκον νὰ ὑποστηρίξω ἕνα ἀπόντα. Ὅσα, λέγει καταλήγων, ἐγὼ πρεσβεύω ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τὰ ἐξέθεσα, οὐδέποτε δὲ θὰ παρεκλίνω αὐτῶν.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** λέγει ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι βουλευταὶ κ. κ. Χαβοὺζ Γκαλήπ, Νιαζὴ Μουμτζῆ, Ἀλῆ Ριζὰ καὶ Ἀλῆ Καρατσανλῆ ὑπέβαλον τὴν κάτωθι δήλωσιν:

«Αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας νὰ διαδηλώσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Δ. Θράκης διὰ τὴν ὄντως πατρικὴν μέριμναν τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπέδειξε μέχρι τοῦδε ἐναντι τῆς Μουσουλμανικῆς τῆς Θράκης μειονότητος καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν χαράν, διότι διὰ τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμφωνίας ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ ἐν Κων)πόλει Ἑλληνικὴ μειονότης θὰ τύχῃ τοῦ λοιποῦ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, οἱ δὲ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν δεσμοὶ ἐνισχυόμενοι, θὰ ἐμπεδώσουν καὶ εἰς τὰς δύο μειονότητας τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πιστὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἔναντι τῶν χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας διαβιοῦν».

Ὁμοίως ὁ κ. **Πρόεδρος** λέγει ὅτι ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Β. Βαρδόπουλος κατέθεσε τὴν κάτωθι δήλωσιν. «Ψηφίζω τὴν ἑλληνοτουρκικὴν σύμβασιν, διότι πιστεύω ὅτι αὕτη θέλει προσκομίσει καλὰ εἰς τὴν πατρίδα. Εἰς ὅ,τι δ' ἀφορᾷ τὸ δημιουργηθὲν ἐσωτερικὸν ζήτημα τῶν προσφύγων ἐξ ὧν καὶ ἐγὼ προέρχομαι, πιστεύω ὅτι ἐὰν καὶ ἐφόσον ὑπάρχει δίκαιον ὑπὲρ αὐτῶν, τοῦτο τάχιον ἢ βράδιον θέλει ἀναγνωρισθῇ».

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι σχετικῶς μὲ τὴν ὑπὸ κύρωσιν σύμβασιν ἐξέθηκε χθὲς ἐν πλάτει τὰς ἀντιλήψεις του. Δὲν εἶμαι, λέγει, σύμφωνος πρὸς αὐτὴν, δὲν θεωρῶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀναλαμβάνει ὑποχρεώσεις ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑφίστανται τοιαῦται. Ἀναφέρομαι δὲ ἰδίᾳ εἰς ὅσα εἶπον χθὲς σχετικῶς μὲ τὴν μὴ ἀνταλλάξιμον περιουσίαν διὰ τὴν ὁποίαν γίνεται μία ἄνισος συμφωνία. Γίνεται καὶ ἐκεῖ ἐξαίρεσις, σχετικῶς μὲ τὰ παραχωρούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκείνων τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ κατέχονται ὑπ' αὐτῶν. Συνεχίζων ἀναφέρει καὶ διαφόρους ἄλλας ἀνισότητας καὶ λέγει ὅτι ἡ συμφωνία αὕτη δὲν εἶναι συμφέρουσα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι λέγει βεβαιωμένον σχετικῶς μὲ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων τῶν ἀνταλλαξίμων, ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦντα τὴν περιουσίαν 1.200 000 μεταναστευσάντων εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ εἶναι περισσότερα τῶν κτημάτων τῶν 300 χιλ. Μουσουλμάνων, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι δὲ δεδομένον ὅτι καὶ αἱ ἐγκαταλειφθεῖσαι περιουσίαι εἶναι περισσότεραι, διότι ἐδόθησαν ἤδη εἰς τοὺς πρόσφυγας ἀποζημιώσεις ὑπερβαινουσαι τὴν ἀξίαν τῆς ἀνταλλαξίμου μουσουλμανικῆς περιουσίας. Ἀλλ' εἶναι βεβαιωμένον τοῦτο καὶ ἐκ τῆς ἐπιμόνου στάσεως τῆς Τουρκίας τοῦ νὰ μὴ γίνῃ καμμία ἐκτίμησις τῶν περιουσιῶν τούτων, ἀλλὰ νὰ συμψηφισθῶσιν αὗται. Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν μου δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω πῶς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θέλει μίαν τοιαύτην σύμβασιν οἰκονομικῆς φύσεως νὰ τὴν ψηφίσουν ὅλα τὰ κόμματα. Θὰ ἤμην διατεθειμένος, ἐφόσον ἐπρόκειτο περὶ ἄλλων συμφερόντων σπουδαιοτέρων, νὰ ὑποχρεώσω καὶ ἐγὼ διὰ τῆς ψήφου μου τὸν ἑλληνικὸν λαὸν νὰ ὑποστῇ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας θὰ ὑποστῇ. Ἀλλὰ διὰ σύμβασιν οἰκονομικοῦ περιεχομένου δὲν βλέπω διατί νὰ μὴ ὑπάρχῃ καὶ ἡ διαμαρτυρία ἐκείνων, οἵτινες κρίνουν τὴν σύμβασιν ταύτην ὡς ἐπιζημίαν διὰ τὸ Κράτος. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνέφερε τὸ παράδειγμα ὅτι ὁ λείμνηστος Θεοτόκης προκειμένου περὶ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων εἶπεν ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ψηφίσῃ τὰς ζητουμένας πιστώσεις. Ἀλλὰ πῶς ἦτο δυνατὸν εἰς Θεοτόκης ἢ ἄλλος τις νὰ ἀρνηθῇ νὰ ψηφισθοῦν αἱ πιστώσεις ἐκεῖναι; Ἀλλὰ μήπως ὑπάρχει ἀναλογία μεταξὺ τῆς περιπτώσεως ἐκείνης καὶ τῆς παρούσης; Διατί πρέπει νὰ ἀποστῶμεν τῆς γνώμης, ἣν ἐσχηματίσαμεν εἰς τὴν συνείδησίν μας; Ἡ πρότασις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως μοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀνεξήγητος. Τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εἶμαι σύμφωνος μαζύ του εἶναι ὅτι πρέπει νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ γεννηθῇ καὶ ἀποδέχομαι ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀνταλλαξίμους καὶ τὸ Κράτος καὶ ὁ παλαιὸς πληθυσμὸς ὑπέστη ἀρκετὰς θυσίας.

Συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις, ὑπὸ ἰδίαν αὐτῆς εὐθύνην, ἀποδέχεται ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ ἡ ἐκτίμησις καὶ δέχεται τὸν συμψηφισμόν, καὶ ψηφισθῇ τοῦτο, εἶναι πρᾶξις καθορίζουσα πλέον τὰς ἀπαιτήσεις καὶ διαφορὰς τῶν ἀνταλλαξίμων. Ἐὰν ὑπάρχουν λόγοι αἰτιάσεων διὰ τὸν συμψηφισμόν, ὁ παλαιὸς πληθυσμὸς θὰ ἔχῃ μείζονα λόγον τῶν αἰτιάσεων τούτων, διότι διὰ τοῦ συμψηφισμοῦ στερεῖται ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος. Ἡμεῖς, λέγει, ἐφόσον ἔχομεν τοιαῦτα δεδομένα ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς ζημίας ἐκ τῆς μὴ ἀνταλλαξίμου περιουσίας καὶ τὰς ζημίας αἱ ὁποῖαι ἐπέρχονται ἐκ τῆς μὴ ἐκτιμήσεως τῆς προσφυγικῆς περιουσίας δὲν ἀποδέχομαι καὶ δὲν ἐγκρίνω τὴν σύμβασιν ταύτην. Διατί ὅταν αἱ ζημίαι αὗται εἶναι ἐξώφθαλμοι νὰ νομίζῃ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι πρέπει νὰ παρουσιασθῇ σύσσωμος ἡ Ἑλλὰς ἀποδεχομένη μίαν ἀδικίαν; Τί θὰ συμβάλῃ τοῦτο εἰς τὰς παραιτέρω σκέψεις τὰς ὁποίας ἔχει περὶ διακανονισμοῦ τῶν σχέσεων μὲ τὴν Τουρκίαν; Νομίζω ὅτι αἱ καλύτεραι σχέσεις ἀναπτύσσονται μεταξὺ τῶν Κρατῶν ὅταν ταῦτα ὑπεραμύνονται τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων καὶ αὐτὸ πράττω νῦν ἐγώ. Ἂν νομίζετε ἀντιθέτως, ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖτε εἶναι σφαλερά, φρονῶ ὅτι ἂν παραστήσητε εἰς ἐκείνους τὰς ζημίας τάς ὁποίας ὑφίσταται ἡ Ἑλλὰς καὶ παρουσιάσετε καὶ τὰς διαμαρτυρίας ἑνὸς κόμματος θὰ σᾶς χρησιμεύσουν ταῦτα διὰ τὴν περαίωσιν τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Τουρκίαν διὰ τὰς ὁποίας σχέσεις εἶμαι σύμφωνος μαζύ σας. Ἀλλὰ ὡς κατηρτίσθη ἡ σύμβασις αὕτη, μὲ τοὺς ἐπαχθεῖς ὅρους διὰ τὴν Ἑλλάδα, δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ στερεὸν ἔρεισμα διὰ τὰς σχέσεις ταύτας. Δι' αὐτὸ, παρ' ὅλην τὴν ἔκκλησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐμμένω εἰς τὴν γνώμην μου διότι θεωρῶ ἄλλως τε καὶ κατάπτωσιν τοῦ κύρους τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ὅταν ἀπὸ μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην μεταβάλλουν σκέψιν ἄνευ λόγου. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι ἐγὼ ἰσχυρίσθην ὅτι οὗτος εἶπεν ὅτι ἀντιτάσσει τὴν ἀποκατάστασιν ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποζημιώσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶπον τοιοῦτό τι.

Π. Τσαλδάρης. Χαίρω διότι ἀκούω ἀπὸ σᾶς τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην. Πρέπει νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς πρόσφυγας ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν διὰ τοὺς μὴ ἀποκαταστάντας ἐκ τῶν προσφύγων τὸ ἠθικὸν καθῆκον τοῦ νὰ ἀποκαταστήσωμεν τούτους. Φρονῶ δὲ ὅτι καὶ ὁ προσφυγικὸς κόσμος οὐδέποτε θὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι ὁ γηγενὴς πληθυσμὸς θὰ συνεισφέρῃ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων.

Ἀλλὰ τευλευτῶν χθὲς τὸν λόγον μου εἶπον ὅτι πλὴν τῆς ἠθικῆς ἀποκαταστάσεως ἀπαιτεῖται καὶ ψυχικὴ τοιαύτη. Πρέπει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν προσφύγων τὸ χυθὲν εἰς εἰς αὐτὰς δηλητήριον ὅτι ὑπαίτιος τῆς καταστροφῆς των ὑπῆρξε καὶ μερὶς τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ἐγὼ χθὲς ἤθελα νὰ

ἄρω μίαν πλάνην καὶ εἶπον ὅτι δὲν θέλω νὰ διαταράξω τὴν ἁρμονικὴν συμβίωσιν, τὴν ὁποίαν μετὰ τόσου κόπου ἐπέτυχε ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Τὸ μόνον συμφέρον τὸ ὁποῖον ἤθελον νὰ ἐξαγάγω ἦτο νὰ δώσω μίαν ἀφορμὴν εἰς τὴν μερίδα τῶν προσφύγων νὰ σκεφθῇ ὅτι ἦτο ἀδύνατον εἰς τὴν χώραν αὐτὴν νὰ μείνῃ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἦτο δυνατὸν μία μερὶς τοῦ πολιτικοῦ κόσμου νὰ ἤθελε νὰ ἐπέλθῃ εἰς αὐτὸν ὁ ὄλεθρος ὁ ὁποῖος ἐπῆλθεν. Δὲν ἤθελον νὰ θίξω τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Εἶπον εἰς τὸν κ. ἀρχηγὸν τῆς Δημοκρ. Ἑνώσεως ὅτι ἂν ἤθελε νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπὶ τάπητος θὰ εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναλάβω τὴν ὑποστήριξιν τῆς πολιτικῆς ἐκείνης. Εἶναι γνωστὸν πόσον εἶναι εἰς ἐμὲ αἱματηρὰ ἡ ἀνάμνησις ἐκείνη καὶ εἶμαι εὐτυχὴς ὅτι οἱ φίλοι μου γνωρίζουν τοῦτο. Καὶ δι' αὐτὸ εἶχεν ἄδικον ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς πολιτικῆς του καὶ νὰ κατακρίνῃ τὴν πολιτικήν μας. Καὶ παρὰ τὴν ἐγνωσμένην συμπεριφορὰν του πρὸς ἐμὲ μοῦ ἀπηγγέρευσε νὰ κάμω οἱανδήποτε διακοπήν. Δὲν θὰ εἰσέλθω εἰς τὴν λεπτὴν συζήτησιν, τὴν ὁποίαν ἔφερεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡμεῖς ὑπήρξαμεν ἐναντίον τοῦ πολέμου. Δὲν εἰσήλθομεν ἡμεῖς εἰς τὸν πόλεμον, σεῖς ἐνομίσατε ὅτι τὰς πιέσεις τῶν ὁμογενῶν θὰ ἠδύνασθε νὰ τὰς ἀποσείσετε διὰ τῆς εἰσαγωγῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον. Ἡμεῖς ἐνομίσαμεν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὰς ἐκδικήσεις πρὸς τὸν πληθυσμὸν αὐτὸν καὶ εἴχαμεν πλείστας ἀφορμὰς νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ ἐνηργοῦντο αὗται.

Ἐξηγεῖ ἐν συνεχείᾳ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους τὸ Λαϊκὸν Κόμμα δὲν δύναται νὰ ἐπικροτήσῃ τὸ μέτρον τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν, ἀλλὰ μόνον ν' ἀναγνωρίσῃ τοῦτο ὡς ὀφειλόμενον εἰς ἀνάγκην συμβιβασμοῦ μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἐνέμειζεν ὅμως τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ὅτι ὁ συμβιβασμὸς δύο λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν ὑπὸ τοὺς γνωστοὺς ὅρους δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διεξαχθῇ ἀνωδύνως. Καὶ παράδειγμα ἔστω, λέγει, ἡ ὄχθεν Ἑλληνοβουλγαρικὴ μετανάστευσις, ἡ ὁποία ὅμως οὐδὲν ἄλλο ἦτο εἰμὴ ἐκδίωξις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἡ μετανάστευσις αὕτη ὑπῆρξεν ἑκουσία καὶ ὅτι οἱ μεταναστεύσαντες μοῦ ἐξεδήλωσαν τὴν βαθεῖαν αὐτῶν εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ ληφθὲν μέτρον καὶ διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐφηρμόσθη τοῦτο,

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἔχω λόγους ν' ἀμφισβητήσω τὴν διαβεβαίωσιν αὐτὴν, διότι οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ ὁμογενεῖς εἶχον περιέλθῃ εἰς τοιαύτην δεινὴν θέσιν, ὥστε ἡ μετανάστευσις αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ν' ἀποτελῇ μέτρον σωτήριον.

Συνεχίζων ἀναφέρει καὶ ἕτερα περιστατικὰ διὰ νὰ ἐπιρρώσῃ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα δὲν δύναται νὰ ἐπικροτήσῃ τὴν πολιτικὴν τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν ἐν Λωζάννῃ πολιτικὴν ἡ ὁποία πιθανὸν μὲν νὰ εἶχεν ἀγαθὴν τὴν προαίρεσιν, ἔσχεν ὅμως, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, δυσαρέστους συνεπείας. Ἀναφέρεται μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ λεχθέντα ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἐφαρμοσθεῖσαν πολιτικὴν μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920 καὶ παρατηρεῖ ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα εὗρε τὸν πόλεμον δὲν τὸν ἤρχισεν, ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα ἐπωφελήθη πάσης δοθείσης εὐκαιρίας ἵνα ἀποδεχθῇ τὰς μέσῳ τῶν μεγάλων δυνάμεων γενομένας προτάσεις συμβιβασμοῦ, ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα, διὰ τοῦ εἰς Λονδῖνον προσκληθέντος ἀρχηγοῦ αὐτοῦ προσεπάθησε νὰ στηρίξῃ ὅσον ἠδύνατο τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν. Ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα, διὰ τοῦ ἀειμνήστου ἀρχηγοῦ αὐτοῦ Δ. Γούναρη διεξετραγώδησε μετ' ἀφάτου ψυχικῆς ὀδύνης πρὸς τὸν λόρδον Κῶρζον τὴν δεινὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε περιέλθει ἡ Ἑλλάς. Ὅτι τὸ λαϊκὸν κόμμα προέβη εἰς διαπραγματεύσεις διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας ἀποχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ὅτι τέλος τὸ λαϊκὸν κόμμα, παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἐναντίου λεγόμενα ἔδειξε τὴν ἐπιμέλειαν νὰ ἐκκενώσῃ πρὸ πάσης ἐξασφαλίσεως τὰ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατεχόμενα ἐδάφη ἀπὸ τὸν ὁμογενῆ πληθυσμὸν διότι τοιαύτη πρᾶξις θὰ ἀπετέλει, ὡς τονίζει, τὸ σύνθημα τῆς ἡττοπαθείας πρὸς τὸν στρατὸν καὶ θὰ ἐνέπνεε τὸν πανικὸν εἰς τὸν ἐγχώριον πληθυσμόν.

Ἄλλως τε οἱ ἀρμόδιοι στρατιωτικοὶ καὶ ἐπιτελικοὶ κύκλοι, τῶν ὁποίων ἐζητήθη ἡ γνώμη, ἀπεφάνθησαν ὅτι διὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν στρατιωτικῶς κατεχομένων ἐδαφῶν ἀπὸ τὸν ὁμογενῆ πληθυσμὸν θὰ ἀπῃτεῖτο διάστημα 6 μηνῶν καὶ δαπάνη ὁλοκλήρων ἑκατομμυρίων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ). Ἐγώ, ἐὰν μοῦ ἔλεγον τοιαῦτα πράγματα, θὰ τοὺς ἔπτυνα ἀπὸ τ' αὐτὶ καὶ θὰ τοὺς ἔλεγα ὅτι εἶναι ἀνόητοι νὰ εἶναι ἐπιτελεῖς.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** καταλήγων τονίζει ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐπετέλεσε πλήρως τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκόν του.

Μεθ' ὅ, οὐδενὸς ἑτέρου ζητήσαντος τὸν λόγον ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη.

Ὁ βουλευτὴς κ. **Σ. Καραγεώργης** καταθέτει τὴν ἑξῆς δήλωσιν:

«Ἀποδεχόμενος πλήρως τὴν ἄποψιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐν γένει ὅρων τῆς ἑλληνο-τουρκικῆς συμφωνίας ὑπὲρ τῆς ὁποίας θὰ ψηφίσω, κάμνω συγχρόνως καὶ τὴν δήλωσιν ὅτι ἡ κατόπιν τῆς ἐπικυρώσεως ταύτης ὁριστικὴ μεταβίβασις τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐγκαταλειφθείσης Μουσουλμανικῆς ἀκινήτου περιουσίας, γενηᾷ διὰ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀντίστοιχον ὑποχρέωσιν, ὅπως ἱκανοποιήσῃ τοὺς Ἕλληνας δανειστὰς τῶν Τούρκων τέως ἰδιοκτητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐδάνεισαν ἐπὶ ὑποθήκῃ (μπέ μπεφᾶ) τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας εἰς χρυσᾶς ὀθωμανικὰς λίρας, καὶ οἱ ὁποῖοι, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, λαμβάνουν σήμερον χαρτίνας δραχμὰς εἰς τὸ ἀρτιον. Ἡ ὑπερψήφισις ἑπομένως τῆς Κυβερνήσεως ἐνέχει τὴν ἔννοιαν ρητῆς ἐπιφυλάξεως αὐτοῦ διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ Κράτους ὅπως ἱκανοποιήσῃ δικαίως τοὺς δανειστὰς «ἐις χρυσὸν ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης».

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ ὅπως ἡ ψήφισις τοῦ κυροῦντος τὴν σύμβασιν νομοσχεδίου ἐνεργηθῇ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Καλοῦνται ὡς ψηφολέκται οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Σ. Σχοινᾶς Α. Βερδέλλης, Μ. Μαντᾶς** καὶ **Ν. Τζερμιᾶς** ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁποίων ἄρχεται ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία, ἐκφωνουμένου τοῦ καταλόγου τῶν βουλευτῶν ὑπὸ τοῦ γραμματέως κ. **Δ. Μέλφου.**

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς προέκυψε τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα.

Ψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 210 εἶπον «ναὶ» 191 εἶπον «ὄχι» 19, κατὰ τὸ παρατιθέμενον πρωτόκολλον.

Ἡρακλείδης Δημήτριος	Ν	Ἐμμανουηλίδης Ἐμμαν.	Ν
Δεληγιάννης Βασίλειος	Ν	Αἰλιανὸς Μιχαὴλ	Ν
Βουρλούμης Παναγιώτης	Ν	Γκιόλμας Μιχαὴλ	Ο
Ζωγράφος Κωνσταντῖνος		Κούρσογλου Στ.	Ν
Βενιζέλος Κυριάκος	Ν	Παναγιωτόπουλος Ἀνδρ.	Ο
Βαρβαγιάννης Ἄγγελος	Ν	Καπζῆς Παναγιώτης	Ν
Ζωγράφος Ἀθανάσιος	Ο	Παπασιανόμου Ἀπόστ.	Ν
Ἀργυρόπουλος Περικλῆς	Ν	Ἐμπεζιὸς Κωνσταντῖνος	
Χάνος Δημήτριος	Ν	Καλιαλέξης Θάνος	Ν
Παπᾶς Ἀλέξανδρος	Ν	Καρατάκης Ἀλέξανδρος	Ν
Καλαντζῆς Χρῆστος	Ν	Παντᾶς Μιλτιάδης	Ο
Ἀθανασιάδης Ἰωάννης	Ν	Ράλλης Ἰωάννης	Ο
Λαδᾶς Χρῆστος	Ν	Ἰπποκουβάλας Πέτρος	Ν
Καλογερᾶς Ἰωάννης	Ν	Στράτος Γεώργιος	Ο
Κασσαβέτης Ἀλέξανδρος	Ν	Βουτυρᾶς Ἀλέξανδρος	
Μακκᾶς Λέων	Ν	Τζερμιᾶς Νικόλαος	Ν
Ἀργυρόπουλος Μιχαὴλ	Ν	Παπαδάκης Ἰωάννης	Ν
Νάκος Λουκᾶς		Ἀγγελῆς Βασίλειος	Ν
Σαράντης Φραγκίσκος	Ν	Σπυρίδης Κωνσταντῖνος	Ν

Κορμᾶς Ἰωάννης	N	Κατσαδήμας Κωνσταντῖνος		Μπούτης Ἰωάννης	N
Κουτσούρης Δημήτριος	N	Λεύκας Ἀλκιβιάδης	N	Κουλουμβάκης Ε.	N
Ἀφεντούλης Γεώργιος		Καλούδης Γεώργιος	N	Ἀλεξιάτης Ἀνδρέας	N
Καρασεβδᾶς Παντελῆς	N	Σταυρόπουλος Σταῦρος	N	Βελλανίστης Γεώργιος	N
Γιαννόπουλος Δημήτριος	O	Φλῶρος Παναγιώτης	N	Γουργουρῆς Νικόλαος	N
Ἀποσκίτης Ἠλίας		Καραγεώργης Στέφανος	N	Γκόταης Κωνσταντῖνος	N
Ζωγράφος Πέτρος	N	Θεοδωγίτης Αὐγουστος	N	Ἀργυρόπουλος Γεώργ.	
Ποντίκας Γεώργιος	N	Παπαδάκης Ἀχιλλ.	N	Μάρκου Ἀνδρέας	O
Γρηγοράκης Ἰωάννης		Κονδύλης Γεώργιος	O	Ἀντωνόπουλος Βλάσσης	N
Μαλαμίδας Εὐστάθιος	N	Νικολαΐδης Σταῦρος	N	Μιχαλακόπουλος Ἀνδρ.	
Λαμπριανίδης Λάμπρος	N	Γσονταρίδης Ἰωάννης	N	Βενιζέλος Ἐλευθέριος	N
Θεοδωρίδης Λάζαρος	N	Κωστόπουλος Σ.	N	Ἀβραὰμ Νικόλαος	N
Βοραζάνης Γεώργιος	N	Παπαρλέσσας Ἰωάννης	O	Ἤσιας Γεώργιος	N
Ζερβὸς Γεώργιος	N	Ζαΐμης Φωκίων	N	Παναΐτσας Κοσμᾶς	N
Τζεγᾶς Γεώργιος		Γιαννούσης Σωτήριος	N	Ηριμίδης Εὐάγγελος	N
Λοιδωρίκης Κωνσταντῖνος	N	Παπαστρατῆς Θρασυβουλ.	N	Μαχαίρας Ἐμμανουὴλ	N
Κουρτίδης Κωνσταντῖνος		Μπουρνιᾶς Ἰωάνν.	N	Μαρσέλλος Δημήτριος	N
Μανουηλίδης Φίλιππος	N	Ἀλεξανδρῆς Ἀπόστολος		Βαρδόπουλος Βασίλειος	N
Χατζηλίας Βασίλειος	N	Σίδερης Γεώργιος	NN	Συμεώνογλου Συμεών	
Πανταζίδης Χριστόφορος	N	Χριστούλας Περικλῆς		Σαλαῆς Γεώργιος	N
Καλλιγκάτσης Παρίσσης	N	Γαλιαδοῦρος Σπυρίδων		Κακκαβᾶτος Ἰωάννης	N
Τηλικίδης Γρηγόριος		Βαλαλᾶς Ἰωάννης	N	Χαβίνης Θεόδωρος	N
Γιαμούζης Ἰωάννης		Ζάχος Ἰωάννης	N	Γερογιάννης Γεώργιος	N
Λύρας Θεόδωρος	N	Ρεδιάδης Περικλῆς		Ταρσούλης Ἰωάννης	N
Καφαντάρης Γεώργιος	O	Ζαβιτζάνος Κωνσταντῖνος		Ἀσκούτσης Νικόλαος	N
Τσιτσάρας Δημήτριος	O	Σαρακηνὸς Κωνσταντῖνος	N	Γαβατζιδάκης Ἰωάννης	N
Βαρδέλης Ἀλέξανδρος	N	Κογεβίνας Ἄγνες	N	Σκουλᾶς Βασίλειος	N
Ταβουλάρης Ἀναστάσιος	N	Ζερβὸς Σπῦρος (Μηνᾶς)	N	Μπακάλμπασης Ἀναστ.	N
Ἀναστασίου Τάσης	N	Κουπαρούσης Νικόλαος	N	Κεραμεὺς Ἰωάννης	N
Συριόπουλος Νικόλαος	N	Παπαδόπουλος Ἠλίας	N	Καρυωτάκης Ἐμμαν.	N
Τσιρώνης Ἠλίας	N	Ἀνδρεάδης Λάζαρος	N	Φωκᾶς Ἀντώνιος	N
Σπηλιάδης Ἀριστείδης	N	Κοντολίνας Κίμων	N	Σοφούλης Θεμιστοκλῆς	N
Μαρῆς Γεώργιος	N	Πετρίδης Παναγιώτης	N	Κενταύρης Ἀλέξανδρος	N
Κοκινάκης Γεώργιος	N	Τσαλδάρης Παναγιώτης	O	Μαρκάκης Δημήτριος	N
Γαλανάκης Ἀντώνιος		Ἀραβαντινὸς Παναγιώτης	N	Χρηστομάνος Ἀντώνιος	N
Πολυχρονάκης Κωνσταντ.	N	Λιβαθινόπουλος Ριχάρδος	N	Φλωριὰς Δημοσθένης	N
Περδικαγιάννης Ἰωάννης	N	Γσιτσίλιας Παναγιώτης	N	Ἀνθρακόπουλος Σωκράτης	
Σαμαρᾶς Μιχαὴλ	N	Καραμάνος Νικόλαος	N	Μέλφος Δημοσθένης	N
Ἰασονίδης Α. Λεωνίδας	N	Λυμπερόπουλος Ἰωάννης	N	Κωνσταντόπουλος Νικόλ.	N
Τσακμάνης Σ.	N	Φικιώρης Γεώργιος	N		
Κύρτσης Παναγιώτης	N	Ἀναστασιάδης Στέφανος	N		
Δημάδης Δημήτριος		Κουτσίνας Ἱπποκράτης	N		
Μισυρλόγλου Ἀναστάσιος		Κούνδουρος Ἰωσὴφ			
Μιχαὴλ Ἰωάννης	N	Κοθρῆς Μιχαὴλ	N		
Ἀθηναδώρου Δημήτριος		Παπαδάκης Κωνσταντῖνος	N		
Λούβαρης Π.	N	Κουτσοπέταλος Λουκᾶς	N		
Ζαρίφης Νικόλαος	N	Βασιλειάδης Γεράσιμος	N		
Χατζηγιαννάκης Γεώργιος	N	Γσαρλαμπᾶς Μάρκος	N		
Μουζενίδης Κωνσταντῖνος	N	Καραπαναγιώτης Βύρων	N		
Εὐθυμιάδης Δημήτριος	N	Βέργος Δημήτριος	N		
Ἀποστόλου Ἰωάννης	N	Σίμος Κωνσταντῖνος	N		
Παπαδόπουλος Μιλτιάδης	N	Βότσαλος Γεώργιος	N		
Τερζόγλου Νικόλαος		Θεοδοσιάδης Γεώργιος	N		
Ἀσκεπίδης Νικόλαος	N	Παπανδρέου Γεώργιος	N		
Μπεντζατζῆ Μεντὲ Λιάν.	N	Παπαναστασίου Ἀλέξανδρ.	N		
Ματαλὼν Δαυΐδ	N	Μπακόπουλος Νικόλαος	N		
Λεβαντῆς Πέτρος	N	Ἀνδριόπουλος Ἰωάννης	O		
Κυρέλλος Βασίλειος	N	Σχοινᾶς Σπῦρις	O		
Σπηλιώτης Νικόλαος		Σακελλαρίου Δημήτριος	N		
Πρέκας Ἀντώνιος	N	Κριμπᾶς Θάνος	N		
Χαβούζ Γκαλὴπ	N	Στυλιανόπουλος Παναγ.	N		
Νιαζῆ Μουμτζῆ	N	Γρικούπης Σπῦρος			
Χαλὶφ Καραντζαλῆ	N	Πρεζάνης Γεώργιος	N		
Ἀλῆ Ρίζᾶ Ἀμχὲτ	N	Σύριπαῖος Πέτρος	N		
Παΐζης Ἀριστείδ.		Καναβὸς Ἰωάννης	N		
Βλαχοθανάσης Κωνστ.	N	Μουντζουρίδης Ἰωάννης	O		
Μπότσαρης Δημήτριος	N	Βουδούρης Κωνσταντ.	N		

Ἑπομένως ἐγένετο δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας Συμφωνίας περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς ἑλληνο—τουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀγκύρᾳ τῇ 10 Ἰουνίου 1930 Συμφωνία ἐξ ἄρθρων 34 ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἐν Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ἄρθρον 2.

Δι' εἰδικοῦ νόμου κανονισθήσεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καταβληθησομένη ἀποζημίωσις εἰς τοὺς Ἕλληνας ὀρθοδόξους ὑπηκόους Τούρκους μὴ ἀνταλλαξίμους κατοίκους Κων)πόλεως, μὴ παρόντας ἐν Κων)πόλει καὶ ἐγκαταλείψαντας τὴν πόλιν ταύτην χωρὶς νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ διαβατήρια τῶν ἀρχῶν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας εἰς οὓς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὰς ἑστίας των συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τῆς κυρουμένης Συμφωνίας καὶ ὧν ἡ ἀκίνητος καὶ κινητὴ περιουσία περιέρχεται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 28 τῆς αὐτῆς Συμφωνίας εἰς τὸ Τουρκικὸν Κράτος.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

περὶ ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ζητημάτων τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συνθήκης Λωζάνης καὶ τῆς Συμφωνίας Ἀθηνῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν.

Ἡ Ἑλλὰς, ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Τουρκία, ἀφ' ἑτέρου, ἐξ ἴσου διαπνεόμενοι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ἐκκαθαρίσωσιν ὁριστικῶς τὰ ζητήματα τὰ γεννηθέντα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Συμβάσεων, Δηλώσεων, Συμφωνιῶν καὶ ἄλλων Πράξεων, ὡς καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Ἑλληνο—Τουρκικῶν πληθυσμῶν, τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον σύμβασιν καὶ ὥρισαν ὡς πληρεξουσίους του :

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν κύριον Σ. Πολυχρονιάδην, ἔκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας τὴν αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Δόκτορα Τεβφὶκ Ρουσδῆ Βέην, βουλευτὴν Σμύρνης, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Οἵτινες, ἀνακοινώσαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα, εὑρεθέντα ἐν τάξει συνεβάλοντο τὰ ἑπόμενα :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Περιουσίαι τῶν Ἀνταλλαξίμων.

Ἄρθρον 1.

Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων περιέρχεται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τῶν ἀνταλλαξίμων Ἑλλήνων περιέρχεται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν δύο Κυβερνήσεων διατυπωθεῖσαι ἐνστάσεις ἐπὶ τῶν οἱασδήποτε φύσεως καταθέσεων τῶν σήμερον παρὰ Τραπέζαις ὑπαρχουσῶν θέλουσιν ἀρθῇ ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως αἱ δὲ καταθέσεις αὗται θέλουσιν ἀποδοθῇ εἰς τοὺς δικαιούχους, τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δυναμένης ἐνδεχομένως νὰ προσφέρῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τὰς φιλικάς αὐτῆς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ἄρθρον 4.

Αἱ δύο Κυβερνήσεις ἀναθέτουσιν εἰς τὰ τρία οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀνταλλαγῆς τὴν φροντίδα ὅπως γνωμοδοτήσωσιν ἀμέσως περὶ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων, εἰς ἃς περιλαμβάνονται αἱ ἀπαιτήσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν δεκάτην τοῦ καπνοῦ καὶ τὰ χρηματοκιβώτια τῶν ἀνταλλαξίμων. Ἀναλαμβάνουσιν αὗται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ γνωστοποιήσωσι τὴν προσχώρησιν αὐτῶν ἐντὸς τῆς συντομωτέρας δυνατῆς προθεσμίας καὶ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παρούσης συμφωνίας πρὸς κύρωσιν.

CONVENTION

sur la liquidation définitive des questions découlant de l'application du Traité de Lausanne et de l'Accord d Athènes au sujet de l'Echange des Populations.

La Grèce, d'une part, et la Turquie, d'autre part, également animées du désir de liquider définitivement toutes les questions nées de l'application des Convention, Déclarations, Accords et autres Actes ainsi que de leurs annexes se rapportant à l'Echange des Populations Turques et Grecques prévu par le Traité de Lausanne ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont nommé, pour leurs Plénipotentiaires, à savoir.

Le PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE Son Excellence Monsieur S. POLYCHRONIADIS Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Grèce ;

Le PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE TURQUE, Son Excellence, le Docteur TEVFIK RUSTU BEY, Député d'Izmir, Ministre des Affaires Entrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs Pleins Pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

CHAPITRE PREMIER

Biens des échangeables.

Article 1.

Les biens meubles et immeubles laissés en Grèce par les Musulmans échangeables passent, en toute propriété, au Gouvernement Hellénique.

Article 2.

Les biens meubles et immeubles laissés en Turquie par les Grecs échangeables passent, en toute propriété, au Gouvernement Turc.

Article 3.

Toutes oppositions faites par les deux Gouvernements sur les dépôts de toute nature, actuellement existant auprès des banques, seront levées dans les quinze jours suivant la date de la signature de la présente Convention et lesdits dépôts seront, restitués à leurs ayants-droits, la Commission Mixte pouvant à cet effet prêter, le cas échéant, ses bons offices aux intéressés.

Article 4.

Les deux Gouvernements confient aux trois Membres Neutres de la Commission Mixte d'Echange le soin d'émettre immédiatement leur avis sur la solution de la question de la liquidation des biens des échangeables parmi lesquels sont comprises les réclamations sur la dime des tabacs et les coffres-forts au sujet des échangeables.

Ils s'engagent à faire connaitre leur adhésion dans le plus bref délai et avant de soumettre le présent accord à la ratification.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Περιουσίαι τῶν δικαιούχων τῆς IX δηλώσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς Μουσουλμάνους δικαιούχους τῆς IX Δηλώσεως περιέρχεται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐξαιρέσει τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἥτις ἀπεδόθη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ εὑρίσκεται πράγματι ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς Ἕλληνας δικαιούχους τῆς IX Δηλώσεως περιέρχεται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Περιουσίαι τῶν Τούρκων ὑπηκόων.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς Μουσουλμάνους τούρκους ὑπηκόους καὶ κείμενα ἐν Ἑλλάδι περιέρχονται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐξαιρέσει τῶν ἀκινήτων, ἅτινα ἀπεδόθησαν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ εὑρίσκονται πράγματι ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν αὐτῶν.

Ὁμοίως περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰ κινητὰ τῶν τούρκων ὑπηκόων τὰ κατασχεθέντα καὶ ἐκποιηθέντα μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης.

Συμφωνεῖται ὅτι τὰ κινητὰ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὰ ἀκίνητα τὰ ὁποῖα δυνάμει τῆς παραγράφου 1 περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, θέλουσιν ἀφεθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν.

Πᾶσαι αἱ ἄλλαι περιουσίαι, δικαιώματα καὶ συμφέροντα μὴ προβλεπόμενα εἰδικῶς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλουσιν ἐξακολουθήσῃ διεπόμεναι ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ ἰδίᾳ τῶν περιλαμβανομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 65 καὶ 66 τῆς συνθήκης ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV.

Περιουσίαι τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους καὶ κείμενα ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἐξηρημένης τῆς ἀνταλλαγῆς περιέρχονται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν.

Ὁμοίως περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως τὰ κινητὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, τὰ κατασχεθέντα καὶ ἐκποιηθέντα μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης.

Συμφωνεῖται ὅτι τὰ κινητὰ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὰ ἀκίνητα, τὰ ὁποῖα δυνάμει τῆς παραγράφου 1 περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Τουρκικῆς Κυμβερνήσεως, θέλουσιν ἀφεθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν.

Πᾶσαι αἱ ἄλλαι περιουσίαι δικαιώματα καὶ συμφέροντα μὴ προβλεπόμενα εἰδικῶς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλουσιν ἐξακολουθήσει διεπόμεναι ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆ συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ ἰδίᾳ τῶν περιλαμβανομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 65 καὶ 66 τῆς συνθήκης ταύτης.

Ἄρθρον 9.

Τὸ δικαίωμα κυριότητος τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐπὶ

CHAPITRE II.

Biens des bénéficiaires de la déclaration IX.

Article 5.

Les biens meubles et immeubles appartenant aux Musulmans bénéficiaires de la Déclaration IX passent, en toute propriété, au Gouvernement Hellénique, exception faite des biens immeubles qui ont été restitués à leurs propriétaires et qui se trouvent effectivement en leur possession et jouissance.

Article 6.

Les biens meubles et immeubles appartenant aux Grecs bénéficiaires de la Déclaration IX passent, en toute propriété, au Gouvernement Turc.

CHAPITRE III.

Biens des ressortissants Turcs.

Article 7.

Les biens immeubles appartenant aux Musulmans ressortissants turcs, situés en Grèce, passent, en toute propriété, au Gouvernement Hellénique, exception faite des biens immeubles qui ont été restitués à leurs propriétaires et qui se trouvent effectivement en leurs possession et jouissance.

Passent également en la propriété du Gouvernement Hellénique les meubles des ressortissants turcs saisis et liquidés postérieurement à la mise en vigueur du Traité de Lausanne.

Il demeure entendu que les meubles existant dans les immeubles qui passent en la propriété du Gouvernement Hellénique, en vertu de l'alinéa 1, seront laissés à la libre disposition de leurs propriétaires.

Tous autres biens, droits et intérêts, non visés spécialement dans les alinéas précédents du présent article, continueront à être régis par les dispositions y relatives du Traité de Lausanne et notamment celles contenues dans les articles 65 et 66 dudit traité.

CHAPITRE IV.

Biens des ressortissants hellènes

Article 8.

Les biens immeubles appartenant aux ressortissants hellènes et situés hors de la zone d'Istanbul exceptée de l'échange passent, en toute propriété, au Gouvernement Turc.

Passent également en la propriété du Gouvernement Turc les meubles des ressortissants hellènes saisis et liquidés postérieurement à la mise en vigueur du Traité de Lausanne.

Il demeure entendu que les meubles existant dans les immeubles qui passent en la propriété du Gouvernement Turc, en vertu de l'alinéa I, seront laissés à la libre disposition de leurs propriétaires.

Tous autres biens, droits et intérêts, non visés spécialement dans les alinéas précédents du présent article, continueront à être régis par les dispositions y relatives du Traité de Lausanne et notamment celles contenues dans les articles 65 et 66 dudit Traité.

Article 9.

Le droit de propriété des ressortissants hellènes

τῶν ἀκινήτων τῶν κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῇ ἐξηρημένῃ τῆς ἀνταλλαγῆς, οὐδαμῶς θέλει θιγῇ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι, ὧν τὰ ἀκίνητα κατεσχέθησαν, μεσεγγυήθησαν ἢ ὁπωσδήποτε ἀκτελήφθησαν, θέλουσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μέσου τῶν νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώπων ἐπανακτήσῃ τὴν ἐλευθέραν καὶ πλήρη κατοχὴν τῶν κτημάτων αὐτῶν, πᾶν δὲ μέτρον τῆς ἀνωτέρω φύσεως θὰ ἀρθῇ ἀμέσως.

Ἐὰν τὰ ὡς ἄνω μνημονευόμενα μέτρα ἐλήφθησαν λόγῳ τῆς ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἑλληνικὴ ὑπηκοότης ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ τίτλου ἰδιοκτησίας τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ κτηματολογίου τῆς χώρας, ἡ ἄρσις τῶν ἐν λόγῳ μέτρων ὡς καὶ ἡ ἐπανάκτησις αὐτοῦ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καθυστερήσωσι.

Πᾶσα ἀμφισβήτησις σχετικὴ πρὸς τοὺς ὅρους καθ' οὓς θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀποκτηθῇ ἡ ἑλληνικὴ ἢ ἡ τουρκικὴ ὑπηκοότης συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἰσχύι συνθήκας, συμβάσεις καὶ συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν θὰ λυθῇ ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεως τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ πλέον τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη συμφωνοῦσιν ἀπολύτως εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὅτι εἰς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ταύτης, ἰδίως τὸ ἄρθρον 12 δέον νὰ μὴ δοθῇ οὐδεμία ἑρμηνεία δυναμένη νὰ αὐξήσῃ ἢ νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑλλήνων ὑπηκόων τῶν ὁποίων αἱ περιουσίαι εὑρίσκονται ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κων)πόλεως τῇ ἐξηρημένῃ τῆς ἀνταλλαγῆς, ὡς οὗτοι καθωρίσθησαν διὰ συμβατικῶν διατάξεων ἄλλων ἢ ἡ παροῦσα σύμβασις.

Ἐξυπακούεται ὅτι οὐδεμίαν συνέπειαν θὰ ἔχῃ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀκινήτων τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ ἀναγνωρισθεῖσα εἰς τοὺς ἀνταλλαξίμους ἑλληνικὴ ἰθαγένεια.

Αἱ ἀποφάσεις αἵτινες τυχὸν θὰ ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, κατ' οὐδενὸς θὰ δύνανται νὰ ἀντιταχθῶσιν ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ διαφορᾷ, ἥτις ἤθελεν ἀναφυῇ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Περιουσίαι τῶν ἐγκατεστημένων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Τουρκία ἀναγνωρίζει τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐγκατεστημένου εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας ὀρθοδόξους τούρκους ὑπηκόους παρόντας νῦν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῇ ἐξηρημένῃ τῆς ἀνταλλαγῆς, οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ οἱοσδήποτε ὁ τόπος τῆς γεννήσεως αὐτῶν.

Ἡ αὐτὴ ἰδιότης τοῦ «ἐγκαστετημένου» ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς μὴ ἀνταλλαξίμους, οἵτινες ἀνεχώρησαν ἐκ Κων)λεως ἐφωδιασμένοι διὰ διαβατηρίων ἐκδοθέντων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας.

Αἱ γυναῖκες, τὰ ἀνήλικα τέκνα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, αἱ ἄγαμοι κόραι, ἔστω καὶ ἐνήλικοι, ὧν ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐγκατεστημένος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, κέκτηνται τὸ δικαίωμα νὰ μεταβῶσι πλησίον τῶν ἀρχηγῶν τῶν οἰκογενειῶν των εἰς Κωνσταντινούπολιν. Αἱ μητέρες χῆραι, ὧν οἱ ἀνήλικοι υἱοὶ ἀναγνωρίζονται ὡς ἐγκατεστημένοι κατὰ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους, δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ μεταβῶσι πλησίον αὐτῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

sur leurs biens immeubles situés dans la zone d'Istanbul exceptée de l'échange, n'est, en aucune façon, affecté par les dispositions de la présente convention.

Dans les deux mois au plus tard à partir de la mise en vigueur de la présente convention les ressortisants hellènes dont les biens immeubles ont été frappés d'une mesure de saisie, séquestre ou occupation quelconque, seront rentrés, personnellement ou par l'intermédiaire de leurs représentants légaux, dans la libre et pleine possession de leurs biens, et toute mesure de la susdite nature sera immédiatement levée.

Si les mesures ci-dessus énoncées ont été prises en raison de la nationalité hellénique du propriétaire et dans le cas ou la nationalité hellénique figure dans le titre de propriété émanant du Cadastre du pays, la levée de ces mesures ainsi que la réintégration du propriétaire dans la libre et pleine possession et jouissance des ses biens ne pourront être différées à aucun titre.

Toutes les contestations relatives aux conditions suivant lesquelles la nationalité hellénique ou turque aurait pu être acquise en conformité des Traités, Conventions, et Accords en vigueur entre les deux pays, seront définitivement tranchées par décision des Membres neutres de la Commission Mixte.

Au surplus, les deux Parties Contractantes sont entièrement d'accord pour reconnaître que les dispositions de cette Convention, notamment l'article 12, ne doivent recevoir aucune interprétation susceptible d'augmenter ou diminuer le nombre des ressortissants hellènes dont les biens se trouvent dans la région d'Istanbul exceptée de l'échange, tels qu'ils sont définis par les stipulations contractuelles autres que la présente Convention.

Il demeure entendu que la nationalité hellénique reconnue aux échangeables n'est d'aucun effet pour ce qui concerne la restitution d'immeubles prévue dans la présente Convention.

Les décisions qui pourraient être prises par les membres neutres de la Commission Mixte en exécution des dispositions contenues dans cet article, ne pourront être opposables à quiconque à propos de tout autre litige qui viendrait à surgir en dehors de la sphère d'application des dispositions de la présente convention.

CHAPITRE V.

Biens des «établis» d'Istanbul

Article 10.

La Turquie reconnaît la qualité d'«établis» à tous les grecs orthodoxes ressortissants turcs, actuellement présents dans la zone d'Istanbul exceptée de l'échange, quels que soient la date de leur arrivée à Istanbul et le lieu de leur naissance.

Cette même qualité d' «établis» est reconnue aux personnes non-échangeables ayant quitté Istanbul munies de passeports émanant des Autorités de la République Turque.

Les femmes, enfants mineurs des deux sexes, et filles non mariées même majeures, dont le chef de famille est reconu établi aux termes des alinéas précédents de cet article, ont le droit de rejoindre leur chef de famille à Istanbul. Les mères veuves dont le fils majeur est reconnu établi dans les conditions ci-dessus sont également autorisées à le rejoindre à Istanbul.

Πᾶσα εὐκολία θέλει παρασχεθῆ ὑπὸ τοὺς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν ἐξηρημένην τῆς ἀνταλλαγῆς περιφέρειαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ἀναφερομένων ἀτόμων.

Αἱ γυναῖκες, τὰ ἀνήλικα τέκνα ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ αἱ ἄγαμοι κόραι ἔστω καὶ ἐνήλικοι, αἵτινες ἀναγνωρίζονται ἐγκατεστημέναι κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ὧν ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας εὑρίσκεται νῦν ἐκτὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν θέλουσι ὑποχρεωθῆ νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τοῦ τόπου διαμονῆς των.

Ἡ διανομὴ πιστοποιητικῶν ἐγκατεστημένων εἰς πάσας τὰς κατηγορίας τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων προσώπων ἀνατίθεται εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν τύπον καὶ τὴν διαδικασίαν, τὴν ὁποίαν ταῦτα ἤθελον προκρίνῃ.

Ἄρθρον 11.

Ἅπαντα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα παρεκώλυσαν τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἠγγυημένων εἰς τοὺς ἐγκατεστημένους ὑπὸ τῶν συναφθεισῶν συμβάσεων ἢ συμφωνιῶν, ἰδίᾳ δὲ τὰ ἀφορῶντα τὸ δικαίωμα τοῦ συνάπτειν γάμον, τὸ δικαίωμα τῆς κτήσεως καὶ ἐκποιήσεως ἰδιοκτησιῶν, τὸ δικαίωμα ἐλευθέρας κυκλοφορίας, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν ἐπιβληθέντες περιορισμοὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα ἄτομα, θέλουσιν ἀρθῆ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως ἄνευ ἀναμονῆς τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένης χορηγήσεως πιστοποιητικῶν ἐγκατεστημένων.

Ἄρθρον 12.

Περιέρχεται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν ἡ κατωτέρω ἀναφερομένη κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία.

1) Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία ἡ κειμένη ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἀνήκουσα εἰς ἕλληνας ὀρθοδόξους, Τούρκους ὑπηκόους μὴ ἀνταλλαξίμους, ἀναχωρήσαντας ἐκ τῆς ἐξηρημένης τῆς ἀνταλλαγῆς περιφερείας τῆς Κων)πόλεως, καὶ ἐστερημένους τοῦ δικαιώματος ἐπανόδου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 τῆς παρούσης συμβάσεως.

2) Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσια ἡ κειμένη ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς Κων)πόλεως τῆς ἐξηρημένης τῆς ἀνταλλαγῆς, ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς παρόντας ἕλληνας ἐγκαστεστημένους ἐν τῇ περιφερείᾳ Κων)πόλεως ἢ εἰς πρόσωπα ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος ἐπανόδου κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 13.

Οὐδαμῶς θίγεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως τὸ δικαίωμα κυριότητος τῶν παρόντων ἑλλήνων ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ἐξηρημένῃ τῆς ἀνταλλαγῆς περιφερείᾳ τῆς Κων)πόλεως ὡς καὶ τῶν ἀτόμων τῶν ἀπολαυόντων τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπανόδου κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς παρούσης συμβάσεως ἐπὶ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν τῆς κειμένης ἐν τῇ ἐξηρημένῃ τῆς ἀνταλλαγῆς περιφερείᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἅπασαι αἱ κατασχέσεις ἢ μεσεγγυήσεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου τούτου θέλουσιν ἀρθῆ ἄνευ καθυστερήσεως, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐπ' οὐδεμνὶ λόγῳ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ πλήρη κατοχῇ καὶ νομῇ τῶν κτημάτων τούτων.

Toutes facilités seront accordées par le Gouvernement Turc pour le retour dans la zone d'Istanbul exceptée de l'échange, des personnes visées dans les alinéas précédents.

Les femmes, enfants mineurs des deux sexes et filles non mariées même majeures, reconnus établis aux termes de l'alinéa I du présent article et dont le chef de famille se trouve actuellement hors d'Istanbul, ne seront pas tenus de quitter l'endroit de leur séjour.

La distribution des certificats d'établis à toutes les catégories des personnes designées ci-dessus est confiée aux membres neutres de la Commission Mixte, suivant telles forme et procédure qu'il leur appartient d'adopter.

Article 11.

Toutes les mesures qui ont entravé l'exercice des droits garantis aux établis par les conventions et accords conclus, notamment celles concernant le droit de contracter mariage, le droit d' acquérir et de vendre des propriétés, le droit de libre circulation, ainsi que toutes autres restrictions ordonnées par les autorités turques à l'égard des personnes visées dans l'article précédent, seront levées dès la mise en vigueur de la Présente Convention sans attendre la distribution des certificats d'établis, prévus dans le dernier alinéa de l'article précédent.

Article 12.

Les biens meubles et immeubles ci-dessous énoncés passent, en toute propriété, au Gouvernement Turc.

1) Les biens meubles et immeubles sis en Turquie, appartenant aux grecs orthodoxes ressortissants tures non échangeables ayant quitté la zone d'Instanbul exceptée de l'échange et privés du droit de retour aux termes de l'article 28 de la présente Convention.

2) Les biens meubles et immeubles sis hors de la zone d'Instanbul exceptée de l'échange, appartenant aux établis grecs présents dans la zone d'Istanbul ou aux personnes bénéficiant du droit de retour aux termes de l'article 10 de la presente Convention.

Article 13.

Le droit de propriété des établis grecs présents dans la zone d'Istanbul exceptée de l'échange, ainsi que des personnes bénéficiant du droit de retour aux termes de l'article 10 de la présente convention sur leurs biens meubles et immeubles, sis dans la zone d'Istanbul exceptée de l'échange, n'est, en aucun sens, affecté par les dispositions de la présente convention.

Tous saisie ou séquestre opérés sur les biens mentionnés dans l'alinéa précédent de cet article seront levés sans aucun retard, la reintégration du propriétaire ou de son représentant légal dans la libre et pleine possession et jouissance de ces biens ne pouvant être différée à aucun titre.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Περιουσίαι τῶν ἐγκατεστημένων Μουσουλμάνων τῆς Δ. Θράκης.

Ἄρθρον 14.

Ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζει τὴν ἰδιότητα τοῦ «ἐγκατεστημένου» εἰς ἅπαντας τοὺς Μουσουλμάνους Ἕλληνας ὑπηκόους, παρόντας νῦν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Δ. Θράκης τῇ ἐξηρημένῃ τῆς ἀνταλλαγῆς, οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς τὴν Δ. Θράκην καὶ οἱοσδήποτε ὁ τόπος τῆς γεννήσεως αὐτῶν.

Ἡ αὐτὴ ἰδιότης τοῦ «ἐγκατεστημένου» ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς μὴ ἀνταλλαξίμους, οἵτινες ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Δ. Θράκης ἐφωδιασμένοι διὰ διαβατηρίων ἐκδοθέντων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Αἱ γυναῖκες, τὰ ἀνήλικα τέκνα ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ αἱ ἄγαμοι κόραι ἔστω καὶ ἐνήλικοι, ὧν ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἀναγνωρίζεται ὡς ἐγκατεστημένος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, κέκτηνται τὸ δικαίωμα νὰ μεταβῶσι πλησίον τῶν ἀρχηγῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἐν Δ. Θράκῃ. Αἱ μητέρες, χῆραι, ὧν οἱ ἐνήλικοι υἱοὶ ἀναγνωρίζονται ὡς ἐγκατεστημένοι κατὰ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους, δικαιοῦνται ὡσαύτως νὰ μεταβῶσι πλησίον αὐτῶν εἰς τὴν Δ. Θράκην.

Πᾶσα εὐκολία θέλει ἐπίσης παρασχεθῆ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Δ. Θράκης τὴν ἐξηρημένην τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προσώπων τῶν ἀναφερομένων ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις.

Αἱ γυναῖκες, τὰ ἀνήλικα τέκνα ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ αἱ ἄγαμοι κόραι ἔστω καὶ ἐνήλικοι αἵτινες ἀναγνωρίζονται ἐγκατεστημέναι κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ὧν ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας εὑρίσκεται νῦν ἐκτὸς τῆς Δ. Θράκης, δὲν θέλουσι ὑποχρεωθῆ νὰ ἀναχωρήσωσι ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Ἡ διανομὴ πιστοποιητικῶν ἐγκατεστημένων εἰς πάσας τὰς κατηγορίας τῶν ὡς ἄνω, ἀναφερομένων προσώπων ἀναδύναται εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸν τύπον καὶ τὴν διαδικασίαν τὴν ὁποίαν ταῦτα ἤθελον προκρίνει.

Ἄρθρον 15.

Ἅπαντα τὰ μέτρα, ἅτινα ἠμπόδισαν τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἠγγυημένων εἰς τοὺς ἐγκατεστημένους ὑπὸ τῶν συναφθεισῶν συμβάσεων καὶ συμφωνιῶν, ἰδίᾳ δὲ τὰ ἀφορῶντα τὸ δικαίωμα τοῦ συνάπτειν γάμον, τὸ δικαίωμα τῆς κτήσεως καὶ ἐκποιήσεως ἰδιοκτησιῶν, τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἐπιβληθέντες περιορισμοὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα ἄτομα θέλουσιν ἀρθῆ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως ἄνευ ἀναμονῆς τῆς ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένης χορηγήσεως πιστοποιητικῶν ἐγκατεστημένων.

Ἄρθρον 16.

Περιέρχεται κατὰ πλήρη κυριότητα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡ κατωτέρω μνημονευομένη κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία.

1) Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία ἡ κειμένη ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνήκουσα εἰς Μουσουλμάνους μὴ ἀνταλλαξίμους Ἕλληνας ὑπηκόους ἀναχωρήσαντας ἐκ τῆς ἐξηρημένης τῆς ἀνταλλαγῆς περιφερείας τῆς Δ. Θράκης καὶ ἐστερημέ.ους κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 28 τῆς παρούσης συμβάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπανόδου.

2) Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος πειουσία, ἡ κειμένη ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς Δ. Θράκης τῆς ἐξηρημένης τῆς ἀν-

CHAPITRE VI.

Biens des établis Musulmans de la Thrace Occidentale.

Article 14.

La Grèce reconnait la qualité d'«établis» à tous les Musulmans ressortissants hellènes actuellement présents dans la zone de la Trace Occidentale exceptée de l'échange, quels que soient la date de leur arrivée en Thrace Occidentale et le lieu de leur naissance.

Cette même qualité d'«établis» est reconnue aux personnes non échangeables ayant quitté la Thrace Occidentale munies de passeports émanant des autorités de la République Hellénique.

Les femmes, enfants mineurs des deux sexes et filles non mariées même majeures, dont le chef de famille est reconnu établi aux termes des alinéas précédents de cet article, ont le droit de rejoindre leurs chefs de famille en Thrace Occidentale. Les mères veuves dont le fils majeur est reconnu établi dans les conditions ci-dessus, sont également autorisées à le rejoindre en Thrace Occidentale.

Toutes facilités seront accordées par le Gouvernement Hellénique pour le retour dans la zone de la Thrace Occidentale exceptée de l'échange, des personnes visées dans les alinéas précédents.

Les femmes, enfants mineurs des deux sexes et filles non mariées même majeures, reconnues établis aux termes de l'alinéa I du présent article et dont le chef de famille se trouve actuellement hors de la Thrace Occidentale, ne seront pas tenus de quitter l' endroit de leur séjour.

La distribution des certificats d'établis à toutes les catégories de personnes désignées ci-dessus est confiée aux Membres Neutres de la Commission Mixte, suivant telles forme et procédure qu'il leur appartient d'adopter.

Article 15.

Toutes le mesures qui ont entravé l'exercice des droits garantis aux établis par les conventions et accords conclus, notamment celles concernant le droit de contracter mariage, le droit d'acquérir et de vendre des propriétés, le droit de libre circulation ainsi que toutes autres restrictions ordonnées par les autorités helléniques a l'égard des personnes visées dans l'article précédent, seront levées dès la mise en vigueur de la présente convention sans attendre la distribution des certificats d'établis prévue dans le dernier alinéa de l'article précédent.

Article 16.

Les biens meubles et immeubles ci-dessous énoncés passent, en toute propriété au Gouvernement Hellénique :

1) Les biens meubles et immeubles sis en Grèce, appartenant aux Musulmans ressortissants hellènes non échangeables, ayant quitté la zone de la Thrace Occidentale exceptée de l'échange et privés du droit de retour aux termes de l'article 28 de la présente Convention.

2) Les biens meubles et immeubles sis hors de la zone de la Thrace Occidentalle exceptée de l'échange

ταλλαγῆς καὶ ἀνήκουσα εἰς Μουσουλμάνους ἐγκατεστημένους παρόντας ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ τῆς Δ. Θράκης ἢ εἰς πρόσωπα ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπανόδου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τῆς παρούσης συμβάσεως.

3) Τὰ κτήματα τὰ κείμενα ἐν τῇ Δ. Θράκῃ καὶ ἀναγραφόμενα ἐν τῷ καταλόγῳ τῷ παραδοθέντι ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας τῇ 18ῃ Ἰουνίου 1927 εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπήν.

4) Τὰ κτήματα τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ ἑτέρῳ ὧδε συνημμένῳ συμπληρωματικῷ καταλόγῳ ἐκτάσεως 7 χιλιάδων στρεμμάτων ἐφ' ὅσον αἱ γαῖαι αὗται ἔχουσιν ἤδη καταληφθῇ.

Ἄρθρον 17.

Ὑπὸ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς περιλαμβανομένας ἐν ταῖς παραγράφοις 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 16, τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος τῶν ἐγκατεστημένων παρόντων μουσουλμάνων ἐν τῇ ἐξηρημένῃ τῆς ἀνταλλαγῆς περιφερείᾳ τῆς Δ. Θράκης, ὡς καὶ τῶν προσώπων τῶν δικαιουμένων νὰ ἐπιστρέψωσι κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐπὶ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς κειμένης ἐν τῇ ἐξηρημένῃ τῆς ἀνταλλαγῆς περιφερείᾳ τῆς Δ. Θράκης, δὲν θίγεται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἅπασαι αἱ κατασχέσεις ἢ μεσεγγυήσεις, αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου τούτου θέλουσιν ἀρθῇ ἄνευ καθυστερήσεως μὴ ἐπιτρεπομένης ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ πλήρῃ κατοχῇ καὶ νομῇ τῶν κτημάτων τούτων.

et appartenant aux établis musulmans présents dans cette même zone de la Thrace Occidentale ou aux personnes bénéficiant du droit de retour aux termes de l' article 14 de la présente Convention.

3) Les biens sis en Thrace Occidentale et figurant sur la liste remise par la Délégation Hellénique à la Commission Mixte en date du 18 juin 1927.

4) Les propriétés d'une étendue totale de 7.000 stremmes qui figurent sur une autre liste complémentaire ci-jointe, pour autant que ces terres se trouvent déjà occupées.

Article 17.

Sous réserve des dispositions contenues dans les alinéas 3 et 4 de l'article 16, le droit de propriété des établis musulmans présents dans la zone de la Thrace Occidentale exceptée de l'échange, ainsi que des personnes bénéficiant du droit de retour, aux termes de l' article 14 de la présente convention, sur leurs biens meubles et immeubles sis dans la zone de la Thrace Occidentale exceptée de l'échange, n'est, en aucun sens, affecté par les dispositions de la présente convention.

Tous saisie ou séquestre opérés sur les biens mentionnés dans l'alinéa précédent de cet article seront levés sans aucun retard, la réintégration du propriétaire ou de son représentant légal dans la libre et pleine possession et jouissance de ces biens ne pouvant être differée à acun titre.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Εἰσοδήματα ἢ ἰσότιμα αὐτῶν. Ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 18.

Αἱ δύο Κυβερνήσεις παραιτοῦνται ἀμοιβαίως πάσης ἀπαιτήσεως προερχομένης ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ἢ τῶν ἰσοτίμων αὐτῶν τῶν ὀφειλομένων διὰ τὴν κατάληψιν τῶν κτημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς μίαν οἱανδήποτε τῶν προμνησθεισῶν κατηγοριῶν (Κεφάλαια 2,3,4, 5 καὶ 6).

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις ἀνήκει ὁ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπηκόων διακανονισμὸς τοῦ ζητήματο τῶν ἀποζημιώσεων, τῶν ὀφειλομένων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀποφάσεως 28 τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς.

CHAPITRE VII.

Revenus ou leurs équivalents, indémnités

Article 18.

Les deux Gouvernements renoncent réciproquement à toutes réclamations du chef des revenus ou leur équivalents dus pour l'occupation des biens appartenant à l'une quelconque des catégories ci-dessus énoncées. (Chapitre 2, 3, 4, 5, et 6).

Article 19.

Il incombera aux deux Gouvernements de régler directement avec leurs propres ressortissants la question de loyers et autres indemnités dus en vertu de l'article 3 de la Décision 28 de la Commission Mixte.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII.

Καταβολὴ χρηματικῶν ποσῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 20.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Μ.Ε. ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως ποσὸν τετρακοσίων εἴκοσι πέντε χιλιάδων (425.000) λιρῶν Ἀγγλίας.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θέλει διαθέσει :

α') ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας (150.000) λιρῶν Ἀγγλίας πρὸς ἀποζημίωσιν, μερίμνῃ αὐτῆς, τῶν ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων τὸ γένος Τούρκων ὑπηκόων παρόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς καὶ τῶν προσώπων τῶν δικαιουμένων νὰ ἐπιστρέψωσι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 10 τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων κειμένων ἐκτὸς τῆς περιφερείας Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἐξηρημένης τῆς ἀνταλλαγῆς.

CHAPITRE VIII.

Versement de sommes et indemnisations.

Article 20.

Le Gouvernement Hellénique mettra à la disposition de la Commission Mixte, dans le mois qui suivra la mise en vigueur de la présente Convention, une somme de quatre cent vingt cinq mille (425,000) Livres Sterling.

De cette somme la Commission Mixte affectera :

a) Cent cinquante mille (150,000) livres Sterling en vue d'indemniser, pas ses soins, les établis grecs ressortissants tures présents à Istanbul ainsi que les personnes bénéficiant du droit de retour aux termes de l'article 10 de la présente Convention, pour les biens qu' ils possèdent hors de la zone d'Istanbul exceptée de l'échange.

β') ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας (150.000) λιρῶν Ἀγγλίας πρὸς ἀποζημίωσιν μερίμνῃ αὐτῆς τῶν ἐγκατεστημένων μουσουλμάνων ἑλλήνων ὑπηκόων, ὧν τὰ ἀκίνητα περιέχονται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 16 τῆς παρούσης συμφωνίας.

Ἡ διανομὴ τῶν ποσῶν τῶν προωρισμένων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν προσώπων περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει συνοπτικῆς καὶ ταχείας διαδικασίας ἣν θέλει καθορίσει ἡ ἰδία.

Τὸ ὑπόλοιπον ἀνερχόμενον εἰς ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδας (125,000) λιρῶν Ἀγγλίας θὰ καταβληθῇ εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς εἰς τρεῖς δόσεις. Ἡ πρώτη ἐξ ἑξήκοντα δύο χιλιάδων πεντακοσίων (62.500) λιρῶν Ἀγγλίας θὰ καταβληθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως. Ἡ δευτέρα ἀνερχομένη εἰς τεσσαράκοντα ἑπτὰ χιλιάδας πεντακοσίας (47,500) λίρας Ἀγγλίας θὰ καταβληθῇ εὐθὺς ὡς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς κρίνωσιν ὅτι ἀπεδόθησαν ἅπαντα τὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἕλληνας ὑπηκόους εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 10 τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ δὲ τρίτη καὶ τελευταία δόσις ἀνερχομένη εἰς δέκα πέντε χιλιάδας (15000) λίρας Ἀγγλίας θέλει καταβληθῇ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν οὐδετέρων διαπίστωσιν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐκτελέσεως ἁπάντων τῶν βαρυνόντων τὴν Τουρκίαν, συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν σύμβαοιν, βαρῶν καὶ ὑποχρεώσεων.

Μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ὀφειλομένων εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεωντοῦ παρόντος ἄρθρου ποσῶν, ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάσσεται πασῶν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἀποκτήσεως τῶν κτημάτων τῆς παραχωρηθείσης ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων εἴκοσι πέντε χιλιάδων (425.000) λιρῶν Ἀγγλίας ὅπερ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καὶ τὸ ποσὸν τῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) λιρῶν Ἀγγλίας τὸ προβλεπόμενον ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 22 τῆς παρούσης συμβάσεως θέλει ληφθῇ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) λιρῶν Ἀγγλίας τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τουρκίαν παραχωρηθέντος ὡς ἐγγύησις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τῶν συμφωνιῶν Ἀθηνῶν τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1926, πληρουμένων ἄνευ ἀναβολῆς ὑπὸ τῶν δύο Κυβερνήσεων πασῶν τῶν διατυπώσεων ἐπανεκχωρήσεως καὶ ἀποδόσεως τοῦ ἐξ ἑξήκοντα χιλιάδων λιρῶν Ἀγγλίας (60.000) ὑπολοίπου τοῦ περιερχομένου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

b) Cent cinquante mille (150,000) livres Sterling en vue d'indemniser, par ses soins, les établis musulmans ressortissants hellènes dont les biens passent en la propriété du Gouvernement Hellénique en vertu de l'article 16 de la présente convention.

La distribution des sommes destinées pour l'indemnisation des personnes visées ci-dessus dans les alinéas 1 et 2 du présent article sera opérée par les organes de la Commission Mixte, suivant une procédure sommaire et rapide qui sera fixée par elle.

Le solde s'élevant à cent vingt cinq mille (125,000) livres sterling sera remis au Gouvernement Ture, par la Commission Mixte, en trois versements. Le premier versement s'élevant à soixante deux mille cinq cents (62.500) livres sterling sera effectué dans le mois qui suivra la mise en vigueur de la présente convention; le deuxième versement s'élevant à quarante sept mille cinq cents (47,500) livres sterling aura lieu dès que les membres neutres de la Commission Mixte estimeront que toutes les propriétés appartenant aux ressortissants hellènes ont été restituées en conformité de l'article 9 de la présente convention ; le troisième et le dernier versement s'élevant à quinze mille(15,000) livres sterling après constatation, par les membres neutres de la Commission Mixte, de l'exécution intégrale de toutes les charges et obligation incombant à la Turquie aux termes de la présente convention.

A la suite du paiement des sommes dues par la Grèce en exécution des dispositions contenues dans le présent article, la Grèce est libérée de toutes obligations résultant du fait de l'acquisition des propriétés consentie à son profit aux termes de la présente convention.

Article 21.

La somme de quatre cent vingt cinq mille (425.000) livres sterling que le Gouvernement Hellénique s'engage à mettre à la disposition de la Commission Mixte en vertu de l'article précédent et la somme de quinze mille (15.000) livres sterling prévue dans la 4ème alinéa de l' article 22 de la présente convention, seront prélevées sur le montant de la somme de cinq cent mille (500.000) livres sterling, cédée en garantie par la Grèce au Gouvernement Turc en conformité de l'article 6 de l'accord d'Athènes du 1er décembre 1926 toutes formalités de retrocession et remboursement à la Grèce du réliquat de soixante mille (60.000) livres sterling lui revenant devant être accomplies sans retard par les deux Gouvernements.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IX.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 22.

Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἀποδόσεως ἀκινήτου ἀνήκοντος εἰς μίαν τῶν μνημονευθεισῶν ἐν τοῖς κεφαλαίοις 4, 5 καὶ 6 τῆς παρούσης συμβάσεως κατηγοριῶν αἱ Κυβερνήσεις τῶν χωρῶν, ἐν αἷς κεῖνται τὰ ἀκίνητα δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὰ εἰ μὴ μόνον εἰς ἀπολύτως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ κατόπιν διαπιστώσεως παρὰ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῶν συνθηκῶν αἵτινες καθιστῶσι ἀδύνατον τὴν ἀπόδοσιν. Κατόπιν ἐγκρίσεως παρὰ τῆς ἐν λόγῳ Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἑκάστης περιπτώσεις θέλει προβῆ αὕτη εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος καὶ θέλει ἀποζημιώσει τὸν ἰδιοκτήτην αὐτοῦ ὡς ἑξῆς :

Ἐὰν πρόκειται περὶ ἀκινήτου ἀνήκοντος εἰς Ἕλληνα

CHAPITRE IX.

Dispositions spéciales

Article 22.

En cas d'impossibilité de restitution d'un immeuble appartenant à l'une des catégories mentionnées dans les chapitres 4, 5 et 6 de la présente Convention les Gouvernements des Pays de la situation des immeubles ne pourront respectivement s'en rendre acquéreurs que dans des cas purement exceptionnels et après constatation, par la Commission Mixte, des circonstances rendant la restitution impossible. Après approbation de chaque cas par elle, le Commission Mixte procédera à l'évaluation du bien en question et indemnisera son propriétaire comme suit :

S'il s'agit d'un immeuble appartenant à un res-

ὑπήκοον θὰ ληφθῇ διὰ νὰ καταβληθῇ εἰς τὸν δικαιοῦχον ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν ἐκτιμηθεῖσαν ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν τεσσαράκοντα ἑπτὰ χιλιάδων πεντακοσίων (47.500) λιρῶν Ἀγγλίας ὅπερ εὑρίσκεται παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ καὶ ὅπερ ὤφειλε νὰ καταβληθῇ εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν κατὰ τοὺς καθορισθέντας ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τῆς παρούσης συμβάσεως ὅρους,

Ἐὰν πρόκειται περὶ ἀκινήτου ἀνήκοντος εἰς ἐγκατεστημένον Ἕλληνα, ἡ ἀνάληψις θέλει ἐνεργηθῇ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) λιρῶν Ἀγγλίας τοῦ εὑρισκομένου εἰς χεῖρας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως καταβληθῇ εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προμνησθέντος ἄρθρου 20.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καταβάλῃ εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπὴν ποσὸν δέκα πέντε χιλιάδων λιρῶν Ἀγγλίας (15.000), ὅπερ θέλει ληφθῇ κατὰ τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 τῆς συμβάσεως ταύτης ὅρους, προοριζόμενον πρὸς ἀποζημίωσιν ἐνδεχομένως τῶν ἰδιοκτητῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς μουσουλμάνους ἐγκατεστημένους τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ ὧν ἡ ἀπόκτησις θέλει ἐπιτραπῇ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 23.

Τὰ ἐν τοῖς παραγράφοις 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερόμενα ποσά, ἀποτελοῦντα ἐγγύησιν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐκτελέσεως τῶν ὅρων καὶ διατάξεων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, δέον νὰ ἀντικαθιστῶνται τῇ αἰτήσει τῶν ὑστέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, μεθ' ἑκάστην ἀνάληψιν πραγματοποιουμένην συμφώνως ταῖς διατάξεσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, διὰ καταβολῆς ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ἀναληφθέν. Ἑκάστη Κυβέρνησις θὰ δικαιοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῇ ποσοῦ τῶν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) λιρῶν Ἀγγλίας μετὰ διαπίστωσιν ὑπὸ τῶν ὑστέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐκτελέσεως ἁπάντων τῶν βαρῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν βαρυνόντων αὐτὴν δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 24.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 22 τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπαλλάσσεται πασῶν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἀποκτήσεως τῶν κτημάτων τῆς παραχωρηθείσης ἰς ὄφελός της κατὰ τοὺς ὅρους τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 25.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἀκίνητα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 12 παράγραφος 1 καὶ 16 παράγραφος 1 τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν θὰ εἶχον ἐνδεχομένως καταληφθῇ παρὰ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων, κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως, δὲν θὰ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ κατάσχεσις, μεσεγγύησις ἢ κατάληψις αὐτῶν, εἰ μὴ μόνον μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν καὶ ἔγκρισιν ἑκάστης περιπτώσεως ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Οὐδεμία κατάσχεσις, μεσεγγύησις, ἢ κατάληψις δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 26.

Τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ δικαίου καὶ τῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ κτήματα, τὰ περιερχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως αἱ κτηματολογικαὶ ἀρχαὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Χώραις ὑποχρεοῦνται νὰ προβῶσιν ἄνευ καθυστερήσεως εἰς πάσας τὰς ἀναγκαίας διατυπώσεις, τὰς μὴ ἐκπληρωθείσας μέχρι σήμερον διὰ τὴν μεταγραφὴν τῶν κτημάτων τῶν κειμένων ἀντιστοίχως ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Δυτικῇ Θράκῃ καὶ περιερχομένων εἴτε εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους, εὑρισκομένους ἐν τῇ πραγματικῇ κατοχῇ τῶν κτημάτων των, εἴτε εἰς ἐγκατεστημένους Ἕλληνας ἢ μουσουλμάνους συνεπείᾳ κληρονομίας καταληφθείσης ὑπὸ ἀνταλλαξίμων.

sortissant hellène une somme égale au montant de l'estimation de l'immeuble sera prélevée, pour être payée à l'ayant-droit, sur le fond des quarante sept mille cinq cents (47.500) livres sterling se trouvant en la possession de la Commission Mixte et devant être versée au Gouvernement Turc dans les conditions prescrites à l'article 20 de la présente Convention.

S'il s'agit d'un immeuble appartenant à un établi Grec le prélèvement aura lieu sur le fond des quinze mille (15.000) livres sterling se trouvant entre les mains de la Commission Mixte pour être versé au Gouvernement turc selon les prescriptions de l'article 20 susmentionné.

Le Gouvernement Hellénique s'engage à verser entre les mains de la Commission Mixte une somme de quinze mille (15.000) livres sterling à prélever selon les conditions prévues à l'art. 21 de cette Convention qui sera destiné à indemniser, le cas échéant, les propriétaires des biens appartenant aux établis Musulmans de la Thrace Occidentale et dont l'acquisition serait autorisée conformément aux conditions et modalités prévues dans l'alinéa 1er du présent article.

Article 23.

Les fonds mentionnées dans les alinéas 3 et 4 de l'article précédent étant constitués en garantie de l'exécution intégrale des clauses et dispositions contenues dans la présente convention, lesdits fonds devront être reconstitués, sur demande des membres neutres de la Commission Mixte, après chaque prélèvement effectué conformément aux prescriptions contenues dans l'article précédent, au moyen d'un versement qui sera égal au montant prélevé.

Chaque Gouvernement aura droit à se faire restituer le fond de quinze mille (15.000) livres sterling lui appartenant, après constatation par les membres neutres de la Commission Mixte, de l'exécution intégrale de toutes les charges et obligations lui incombant en vertu de la présente convention.

Article 24.

Sous réserve des dispositions de l'article 22 de la présente convention le Gouvernement Turc est libéré de toutes obligations résultant du fait de l'acquisition des propriétés, consentie à son profit aux termes des dispositions de la présente convention.

Article 25.

Au cas où des immeubles visés aux articles 12 al. 1 et 16 al. 1 de la présente cenvention n'auraient pas été éventuellement occupés par les Gouvernements respectifs à la date de la mise en vigueur de la présente convention, il ne pourra être procédé à leur saisie, séquestre ou occupation qu'après examen et approbation préablables de chaque cas par la Commission Mixte.

Aucune saisie sequestre ou occupation ne pourra être faite après la clôture des travaux de la Commission Mixte.

Article 26.

A la demande des intéressés et sous réserve des dispositions du droit commun et de celles relatives aux biens passant en la propriéte du Gouvernement Hellénique et du Gouvernement Turc, les autorités cadastrale dans les deux pays sont tenues de procéder, sans retard, à toutes les formalités nécessaires, non accomplies jusqu'à ce jour, pour le transfert des biens sis respectivement à Istanbul et en Thrace Occidentale et revenant, soit à des ressortissants hellènes, soit à des ressortissants turcs se trouvant en la possession effective de leurs biens, soit à des établis Grecs Musulmanss à la suite d'un héritage laissé par un non échangeable-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ X.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 27.

Διὰ τῆς λέξεως Σταμπούλ ἀναφέρεται εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἐννοεῖται ἡ πόλις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς συμβάσεως περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν πληθυσμῶν τῆς ὑπογραφείσης ἐν Λωζάννῃ τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1923.

Οἱ ὅροι «δικαιοῦχοι τῆς IX δηλώσεως» ὑπήκοοι Τοῦρκοι, «ὑπήκοοι Ἕλληνες», «ἐγκατεστημένοι Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως», «ἐγκατεστημένοι Μουσουλμάνοι τῆς Δ. Θράκης» εἶναι ἐφαρμοστέοι τόσον ἐπὶ τῶν φυσικῶν προσώπων, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 28.

Στεροῦνται τοῦ δικαιώματος ἐπανόδου ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως οἱ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι, Τοῦρκοι ὑπήκοοι μὴ ἀνταλλάξιμοι, ἀπόντες νῦν, ἐγκαταλείψαντες τὴν Κων)πολιν χωρὶς νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ διαβατηρίου ἐκδοθέντος ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ μουσουλμάνοι ὑπήκοοι Ἕλληνες μὴ ἀνταλλάξιμοι, ἀπόντες νῦν καὶ ἐγκαταλείψαντες τὴν Δυτ. Θράκην χωρὶς νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι διὰ διαβατηρίων ἐκδοθέντων ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Αἱ δύο Κυβερνήσεις δηλοῦσιν ὅτι ἀναγνωρίζουσιν ἀντιστοίχως τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα εἰς τοὺς Ἕλληνες Τούρκους ὑπηκόους Κων)πόλεως, τοὺς ἐστερημένους τοῦ δικαιώματος ἐπανόδου συμφώνως τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὡς καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας δικαιούχους τῆς IX δηλώσεως, καὶ τὴν Τουρκικὴν ὑπηκοότητα εἰς τοὺς Μουσουλμάνους Ἕλληνας ὑπηκόους τῆς Δυτικῆς Θράκης τοὺς ἐστερημένους τοῦ δικαιώματος ἐπανόδου συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον καὶ εἰς τοὺς Μουσουλμάνους δικαιούχους τῆς IX δηλώσεως.

Τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα δὲν θέλουσιν ὑποστῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς καταγωγῆς των οὐδεμίαν ἔκπτωσιν συνεπείᾳ τῆς μεταβολῆς ταύτης τῆς ὑπηκοότητος, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰαδήποτε περιουσιακὰ δικαιώματά των, τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα, τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου κλπ. Ἡ μεταβολὴ τῆς ὑπηκοότητος τῶν προσώπων τούτων συνεπάγεται τὴν μεταβολὴν τῆς ὑπηκοότητος τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων αὐτῶν τῶν παρόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ ἐν Δυτικῇ Θράκῃ, ἐκτὸς ἐὰν ἀντίκειται εἰς τοῦτο ὁ ἐθνικὸς νόμος ἑκάστης Χώρας.

Ἄρθρον 29.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ δικαίου καὶ τῶν τοῦ ἄρθρου 25 τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν θέλει ἐπιβληθῇ εἰς τὸ μέλλον οὐδεμία κατάσχεσις ἢ οἱονδήποτε περιοριστικὸν μέτρον ἐπὶ τῶν κτημάτων, ὧν ἡ κυριότης δὲν θὰ ἔχῃ μεταβιβασθῇ εἰς μίαν τῶν δύο Κυβερνήσεων δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν θὰ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ νέμωνται, νὰ διαθέτωσι τὰ κτήματα αὐτῶν καὶ νὰ διαχειρίζωνται ταῦτα κατὰ βούλησιν.

Ἄρθρον 30.

Οἱ ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει ἀναγραφόμενοι ὅροι «νῦν καὶ πράγματι» ἀναφέρονται εἰς τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τὴν ὁριστα μένην κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 1ης Αὐγούστου 1929.

CHAPITRE X.

Dispositions générales

Article 27.

Le mot «Istanbul» figurant dans la présente convention désigne la ville de Constantinople telle qu'elle est indiquée à l'article 2 de la Convention sur l'échange des populations grecques et turques, signée à Lausanne le 30 Janvier 1923.

Les expressions «bénéficiaires de la Déclaration IX, ressortissant turcs, ressortissants hellènes, établis grecs, d' Istanbul, établis musulmans de la Thrace Occidentale» sont applicables aux personnes physiques aussi bien qu'aux personnes morales.

Article 28.

Sont privés du droit de retour, dans le sens de la présente Convention, les Grecs Orthodoxes ressortissants turcs non échangeables actuellement absent et ayant quitté Istanbul sans s'être munis de passeports émanant des autorités de la République Turque, de même que les musulmans ressortissants hellènes non échangeables actuellement absents et ayant quitté la Thrace Occidentale sans s'être munis de passeports émanant des Autorités de la République Hellénique.

Les deux Gouvernements déclarent reconnaître respectivement la nationalité hellénique aux grecs ressortissants turcs d'Istanbul privés du droit de retour conformément à l'alinéa précédent et aux grecs bénéficiaires de la Déclaration IX, et la nationalité Turque aux musulmans ressortissants hellènes de la Thrace Occidentale, privés du droit de retour conformément à l'alinéa précédent et aux musulmans bénéficiaires de la Déclaration IX.

Les personnes en question n'encourront, dans leurs pays d'origine aucune déchéance du fait de ce changement de nationalité, notamment en ce qui concerne leurs droits patrimoniaux quelconques, le droit de succession, le droit d'ester en justice etc. Le changement de nationalité de ces personnes entraine le changement de la nationalité de leurs femmes et enfants présents à Istanbul ou en Thrace Occidentale, à moins que la loi nationale de chaque pays ne s'y oppose.

Article 29.

Sous réserve des dispositions du droit commun et de celles de l'article 25 de la présente convention, il ne sera procédé à l'avenir à aucune saisie ou mesure restrictive quelconque à l'égard des biens dont la propriété n'aura pas été transferée à l'un des deux Gouvernements, en vertu de la présente convention et leurs propriétaires seront libres de jouir, et de disposer de leurs biens et de les administrer comme bon leur semble.

Article 30.

Les termes «actuellement et effectivement» figurant dans la présente convention se rapportent à la situation de fait existant à la date du 1er août 1929.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XI.

Διαιτητικοὶ ὅροι.

Ἄρθρον 31.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης συμβάσεως ἀνατίθεται παρ' ἀμφοτέρων τῶν Κυβερνήσεων εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπὴν ἥτις θὰ καταρτίσῃ ἐπὶ τούτῳ τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα.

Ἄρθρον 32.

Αἱ δύο Κυβερνήσεις ἀναγνωρίζουσι γενικῶς τὴν ἰδιότητα διαιτητῶν εἰς τὰ οὐδέτερα μέλη τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅλων τῶν διαφορῶν τῶν δυναμένων νὰ προκύψωσιν εἰς τὸ μέλλον ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἀναλαμβάνουσαι ἀπὸ τοῦδε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναγνωρίζωσιν ἀσυζητητεὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν.

Πᾶσα διαφορὰ δυναμένη νὰ προκύψῃ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν, τουρκικῆς καὶ ἑλληνικῆς, ἐν τῇ σφαίρᾳ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ λύηται οὕτως ὁριστικῶς διὰ τῶν ψήφων τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XII.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 33.

Οἱ νόμοι, διατάγματα, κανονισμοί, νομικαὶ καὶ αὐθεντικὰ ἑρμηνεῖαι ἢ διαταγαὶ καὶ ἐγκύκλιοι παντὸς εἴδους ἀντικείμενοι εἰς τὰς ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει περιεχομένας διατάξεις ἢ παρακωλύοντες καθ' οἱανδήποτε τρόπον τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐκτέλεσίν της καταργοῦνται αὐτοδικαίως εἰς ἀμφοτέρας τὰς Χώρας.

Ἄρθρον 34.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, λαμβάνουσα οὕτως ἰσχὺν νόμου εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας.

Πᾶσαι αἱ δημοσιεύσεις ἢ κοινοποιήσεις αἱ ἀπαιτούμεναι ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῶν οἰκείων χωρῶν θέλουσι γίνει διὰ τὴν ἄμεσον ἔναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων θέλει γείνει ἐν Ἀθήναις.

Ἄγκυρα 10 Ἰουνίου 1930.

(ὑπ.) Πολυχρονιάδης (ὑπ.) Δρ Ρουσδῆ

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς Συνεδριάσεως ὡς καὶ τῆς σημερινῆς.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

CHAPITRE XI.

Clauses arbitrales

Article 31.

L'application de la présente convention est confiée par les deux Gouvernements à la Commission Mixte qui constituera à cet effet les organes necessaires.

Article 32.

Les deux Gouvernements reconnaissent d'une manière générale la qualité d'arbitre à M. M. les membres de la Commission Mixte, dans tout différend qui pourrait surgir à l'avenir au sein de cette Commission relativement à l'interprétation et à l'application de la présente convention, s'engageant d'ores et déjà à reconnaitre sans discussion leurs décisions.

Tout differend ou litige qui pourrait survenir entre les deux Délégations Turque et Hellénique dans le domaine de l'application de la présente convention sera ainsi définitivement résolu par les membres neutres de la Commission Mixte.

CHAPITRE XI.

Dispositions finales.

Article 33.

Les lois, décrets, réglements, interprétations légales et officielles ou ordonnances et circulaires de toute sorte contraires aux dispositions contenues dans la présente convention ou empêchant d'une manière quelconque son exécution intégrale sont abolis de plein droit dans les deux pays.

Article 34.

La présente convention sera ratifiée, prenant ainsi force de loi dans les deux pays.

Toutes publications ou notifications requises par la législation des Pays respectifs seront faites pour sa mise en exécution immédiate.

L'échange des ratifications se fera à Athènes.

ANKARA, le 10 Juin 1930.

sig. S. Polychroniadis sig. Dr. Tevfik Rüstü

Μεθ' ὃ συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται ἡ Συνεδρίασις διὰ τὴν 5 μ. μ. τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Μέλφος
Α. Βερδέλης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'

Σαββάτου 28 Ἰουνίου 1930.

Ὥρᾳ 4.30 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Μικροθηβῶν καὶ ὁ γεωργικὸς συνεταιρισμὸς παρακαλοῦν ὅπως ἀνασταλῇ ἡ πληρωμὴ παντὸς δημοσίου φόρου καὶ ἡ πληρωμὴ ληξιπροθέσμων γεωργικῶν δανείων χορηγηθῶσι δὲ εἰς τοὺς καταστραφέντας παραγωγοὺς καλλιεργητικὰ δάνεια διὰ προμήθειαν σπόρου καὶ συντήρησιν.

Κάτοικοι Λαρίσσης ὑποβάλλουν ὑπόμνημα δι' οὗ ἐκθέτουν τὰς ἀπόψεις τῶν πληθυσμῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς πόλεως Λαρίσσης καὶ παρακαλοῦν ὅπως γίνουν αὗται ἀποδεκταί.

Ὁ ἐμπορικὸς σύλλογος Στυλίδος ζητεῖ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ δημοδιδασκάλου Ν. Κουμπούρα.

Ἰδιοκτῆται ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων νομοῦ Ἡρακλείου ζητοῦν τὴν παροχὴν δανείου ὑπὸ τῆς Τραπέζης.

Πολύτεκνοι Ἀγρινίου παρακαλοῦν ὅπως ἀνασταλῇ ἡ προσωπικὴ κράτησίς των δι' ἰδιωτικὰ χρέη, διὰ τὰ ὁποῖα κρατοῦνται μίαν διετίαν.

Ὁ καπνεργατικὸς κόσμος Ξάνθης ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν καπνικῶν ζητημάτων.

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Ἀμφικλείας ζητεῖ τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐνοικιοστασίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Κ. Διδωρίκης*** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Μηλέας ζητούντων τὴν παραχώρησιν τμήματος τοῦ λειβαδίου Κουσοροῦ εἰς τὴν κοινότητά των.

Ὁ σύνδεσμος ἀγοραστῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων Κατερίνης ζητεῖ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου 4725 καὶ εἰς τοὺς παλαιοὺς ἀγοραστὰς κτημάτων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας ἀναφερόντων τὴν πλήρη καταστροφὴν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ζητούντων τὴν ἀναστολὴν εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Ἡ Ἑλένη χήρα Καλεσίου διαμαρτύρεται διὰ τὴν περικοπὴν τῆς συντάξεώς της καὶ παρακαλεῖ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀδίκου ταύτης ἀποφάσεως.

Ἡ Ἕνωσις ἀναπήρων ὁλικῆς ἀνικανότητος Ἀθηνῶν εὐχαριστεῖ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως.

Οἱ πρόσφυγες Χίου καὶ Μυτιλήνης διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως.

Οἱ κάτοικοι ὑπερτριάκοντα κοινοτήτων τῆς περιφερείας Σουλίου διαμαρτύρονται διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἡμιγυμνασίου τῆς πόλεως Δερβιζιάνη.

Οἱ κάτοικοι Ἀλμυροῦ ζητοῦν τὴν ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων καὶ τὴν παροχὴν δανείων μακροπροθέσμων παρὰ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης ἕνεκα τῆς τελείας καταστροφῆς τῆς καλλιεργείας των.

160 διδάσκαλοι τῶν περιφερειῶν Φλωρίνης καὶ Κοζάνης παρακαλοῦν ὅπως ἀρθῇ ἡ ἀπαγόρευσις προαγωγῆς σχολείων καὶ διδασκάλων.

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὰ παρ' αὐτῆς τροποποιηθέντα μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν των σχέδια νόμου:

1) Περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

2) Περὶ παραγραφῆς κακουργημάτων τινῶν.

2) Περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Μαργαριτίου Παραμυθίας καὶ

4) περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ κριθῆς καὶ βρώμης.

Ὡσαύτως ἀποστέλλει τὴν παρ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσαν πρότασιν νόμου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐν Παλαιοχώρᾳ Σελίνου Κρήτης γηπέδων».

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν πρὸ μικροῦ τῷ διεβίβασε τὰ συγχαρητήρια τῆς Κυβερνήσεώς του διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ προσεχοῦς Βαλκανικοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης ἐν Ἀθήναις καὶ διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ρουμανίας μετὰ χαρᾶς θὰ μετάσχουν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. (Χειροκροτήματα).

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ζητεῖ τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς ὅπως, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ, ἐφόσον δὲν ὑπάρχει Ἡμερησία Διάταξις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων, ἐπιτραπῇ εἰς τινας τῶν κ. κ. βουλευτῶν νὰ λάβωσι τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ἵνα ἀναπτύξουν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐπείγοντά τινα τοπικῆς φύσεως ζητήματα.

Ἡ Βουλὴ ἀποδέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν ταύτην.

Ὁ κ. ***Τ. Ἀναστασίου,*** λαμβάνων τὸν λόγον, λέγει ὅτι δὲν ἠδυνήθη ἐνωρίτερον νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τῶν πλημμυροπαθῶν τῆς Ἠλείας λόγῳ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ζητήματος τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα δὶς ἡ συμφορὰ ἔπληξε τὴν Ἠλείαν ἐκ τῆς ἐνσκηψάσης θυέλλης καὶ τῆς πλημμύρας τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν λοιπῶν χειμάρρων. Ὁλόκληρος ὁ Ἠλειακὸς κάμπος ἀπὸ τῆς Μανωλάδος μέχρι σχεδὸν τοῦ Πύργου κατεκλύσθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων, αἱ συγκοινωνίαι διεκόπησαν, αἱ σταφιδάμπελοι ὑπέστησαν μεγίστας ζημίας ἐκ τῆς χαλάζης, τὰ σπαρτὰ κατεστράφησαν καὶ τὰ γεννήματα παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ἡ καταστροφὴ εἰς τὴν παραγωγὴν εἶναι ἀνεπανόρθωτος, οἱ δὲ κάτοικοι, στερηθέντες τῶν πάντων, διατελοῦσιν εἰς πλήρη ἀπόγνωσιν. Ἐξακολουθῶν ἐπικαλεῖται τὴν μέριμναν καὶ ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀτυχῶν πλημμυροπαθῶν καὶ ὑποδεικνύει διάφορα μέτρα πρὸς τοῦτο, κυρίως δὲ τὴν ἀναστολὴν τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων ἀπὸ τὰς πλημμυροπαθεῖς περιφερείας, διότι τὰ δημόσια ὄργανα, παρὰ τὰς γενικὰς περὶ ἐπιεικείας συστάσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἐπωφελούμενα τῆς πλημμύρας, συνελάμβανον τοὺς ὀφειλέτας μέσα ἀπὸ τὰ νερά.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Αὐτὸ θὰ εἶναι κάπως ὑπερβολικόν. Δόσατέ μου ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ὀνόματα νὰ προβῶ ἀμέσως εἰς αὐστηρὸν ἔλεγχον.

Ὁ κ. ***Τ. Ἀναστασίου*** ἀπαντᾷ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ καμμιᾶς ὑπερβολῆς, καὶ εἰς ἀπόδειξιν ἀναφέρει ὅτι ὁ νομάρχης Ἠλείας, μεταβὰς ἐπὶ τόπου ἅμα τῇ συμφορᾷ, ἠναγκάσθη νὰ συστήσῃ ἐν Γαστούνῃ ὅπως ἀναστείλωσι προσωρινῶς τὴν εἴσπραξιν, ἐτηλεγράφησα δὲ εἰς τὸν ταμίαν Ἀμαλιάδος παρακαλῶν νὰ ἀπολυθοῦν οἱ συλληφθέντες καὶ ἀποσταλέντες ἐκεῖ πλημμυροπαθεῖς.

Ἐν τέλει ἐπικαλεῖται ἰδιάζουσαν τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνακούφισιν τῶν παθόντων πλημμυροπαθῶν πληθυσμῶν διὰ τῆς παροχῆς πάσης δανειακῆς εὐκολίας ἐκ μέρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ πάσης ἄλλης ἀρωγῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. ***Η. Τσεριώνης*** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις, διεκτραγωδῶν τὴν δεινὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθον οἱ

πλημμυροπαθεῖς πληθυσμοί, στερούμενοι ὡς λέγει, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου. Ἐπὶ τούτοις συνιστᾷ εἰς τὸν κ. ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ὅπως κινήσῃ τὸν νόμον περὶ Ταμείου Ἠλειακοῦ πεδίου ἵνα μὴ θρηνήσωμεν καὶ νέας καταστροφάς.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπ. Συγκ.) ἀπαντᾷ ὅτι διὰ τὴν μὴ λειτουργίαν τοῦ ταμείου τούτου μέχρι τοῦδε εὐθύνονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι πληθυσμοί, οἵτινες παραμελοῦν νὰ καταβάλουν τὴν ἐπιληθεῖσαν σχετικὴν φορολογίαν, καίτοι τὸ Κράτος ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ παράσχῃ τὴν ἀνάλογον εἰσφοράν.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) παρατηρεῖ ὅτι πράγματι ἡ περιφέρεια Ἠλείας ἔχει δοκιμασθῇ περισσότερον τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν. Πρέπει ὅμως, λέγει, νὰ γνωρίζῃ ἡ Βουλὴ ὅτι αἱ καταστροφαὶ δὲν ἔχουν τὴν ἔντασιν καὶ τὴν ἔκτασιν, τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει ὁ τύπος καὶ ἡ ὁποία ἐτηλεγραφήθη καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ μορφὴν κινδύνου ἀπειλοῦντος καὶ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου,** λαμβάνων τὸν λόγον, λέγει ὅτι βεβαίως ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι δὲν ὑπέστησαν καταστροφὰς ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν καὶ ἰδίως τῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας καὶ Πελοποννήσου ἐπλήγησαν ὑπὸ ἀφαντάστου θεομηνίας, ἥτις κατέστρεψε τὴν παραγωγὴν κατὰ 70 %. Εἶναι ἐπομένως ἀνάγκη ὅπως ληφθοῦν σύντονα μέτρα, ἰδίως δὲ διὰ τῆς παροχῆς νέων δανείων πρὸς καλλιέργειαν ὀψίμων καρπῶν καὶ ἀγορὰν σπόρου.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις προῆλθεν ἤδη εἰς σχετικὰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** συνεχίζων συνιστᾷ ὅπως ὑπογραφῇ τὸ ταχύτερον ἡ περὶ συγκεντρώσεως τοῦ σίτου σύμβασις ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπενεχθησομένων εἰς αὐτὴν τροποποιήσεων.

Ἐν τέλει ἐξαίρει τὴν ἀνάγκην ὅπως εἰς τὰς πληγείσας περιφερείας ἐνταθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐγκεκριμένων δημοσίων ἔργων ἵνα παρασχεθοῦν εἰς τοὺς καταστραφέντας πληθυσμοὺς τὰ μέσα νὰ ζήσουν κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι ἐν τῷ συνόλῳ ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ δὲν εἶναι κατωτέρα τῆς περυσινῆς.

Λαμβάνει εἶτα τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ὁ κ. **Θ. Κολιαλέξης** ἵνα ἀναγγείλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας του ἐπαρχίας καταγόμενος Τζίμ. Λόντος ἀνεδείχθη πρωταθλητὴς τοῦ κόσμου καὶ νὰ συστήσῃ ἵνα καὶ ἐπισήμως πως διερμηνευθῶσι τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ τιμῆσαν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα τέκνον αὐτῆς.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἀπαντᾷ ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς θέλει προβῇ εἰς ἀποστολὴν σχετικοῦ συγχαρητηρίου τηλ/ματος.

Ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος** λαμβάνων ἐπίσης τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως λάβῃ πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Eastern, οἵτινες ὡς λέγει, διατελοῦν εἰς εὔλογον ἀδημονίαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος,** ποιούμενος τὰς αὐτὰς συστάσεις παρατηρεῖ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, ἐφωδιασμένοι μὲ εἰδικὰς γνώσεις, δὲν εἶναι εὔκολον νὰ μετέλθουν τώρα νέον ἐπάγγελμα καὶ ὅτι ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τιμῆς διὰ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἀπαντᾷ ὅτι ἀνεβλήθη ἡ ὑπογραφὴ τῆς σχετικῆς συμβάσεως καὶ ἐπομένως θὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ καιρὸς νὰ συζητήσῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν πνεύματι προστασίας τῶν ἀναφερομένων.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λαμβάνων τὸν λόγον μεταδίδει εἰς τὴν Κυβέρνησιν διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων τοῦ παρὰ τὴν Θεσσαλονίκην συνοικισμοῦ Χαρμάνκιοϊ, περὶ μὴ μετατοπίσεως αὐτοῦ, ὡς ἐπιζητεῖ ἡ μειονότης τῶν κατοίκων, διότι εἰς τὴν νέαν θέσιν δὲν ὑπάρχει οὔτε νερὸ οὔτε ἐκκλησία. Ἐπὶ τούτοις παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῆς Προνοίας Ὑπουργὸς εἰς ὃν ἀπηυθύνθη, ἵνα μὴ ἀπασχολήσῃ τὴν Βουλήν, ἐφάνη μὲν προθυμότατος πρὸς οἱανδήποτε ἐνέργειαν ἀλλὰ τῷ ἐξήγησεν ὅτι τὸ ζήτημα ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γεν. Διοικήσεως Μακεδονίας.

Ὁ κ. **Δ. Ἰασονίδης** παρεμβαίνων ἐξηγεῖ ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν παρέστησαν ὀρθῶς τὰ πράγματα. Ἡ πραγματικότης ἐν προκειμένῳ εἶναι, ὡς λέγει, ἡ ἑξῆς: Ὁ συνοικισμὸς Χαρμάνκιοϊ, εἰς τῶν θλιβερωτέρων καὶ ἀθλιεστέρων συνοικισμῶν, ἀπέχων ἀρκετὸν ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης, ἐκρίθη σκόπιμον ὅτι ἔπρεπε νὰ μετατοπισθῇ ἐγγύτερον πρὸς τὴν πόλιν, ἵνα οἱ κάτοικοι αὐτοῦ, ἐργάται καὶ ἐργάτιδες, ἐργαζόμενοι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πόλιν, ἀπαλλαγοῦν τῶν ἐξόδων τῆς καθημερινῆς μεταβάσεώς των εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὸν συνοικισμόν. Ἡ ἐνσωμάτωσις τούτου μὲ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης. ἀποτελεῖ, λέγει, ἐπιβεβλημένην ἀνάγκην, ὡς δύναται νὰ βεβαιώσῃ καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως, ὅστις, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπεσκέφθη τὸν ἐν λόγῳ συνοικισμόν.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** βεβαιοῖ ὅτι πράγματι οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ τούτου ἐστεγασμένοι εἰς ξύλινα παραπήγματα στεροῦνται καὶ τῶν στοιχείων ἀκόμη τῆς ἀνθρωπίνης διαβιώσεως.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** παρατηρεῖ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε ἄσχετον μὲ τὸ ὑπ' αὐτοῦ θιγέν. Οὐδείς, λέγει, ἀρνεῖται τὴν ἀνάγκην τῆς βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας διαιτῶνται οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ τονίσῃ εἶναι ὅτι δὲν πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἡ ἀκολουθηθεῖσα μέχρι τοῦδε τακτικὴ τῆς δημιουργίας συνοικισμῶν εἰς τὰ κράσπεδα τῶν μεγαλοπόλεων, διότι ἐνῷ ἀσφυκτιᾷ ἡ πόλις ἐκ τῆς συσσωρεύσεως καὶ ἄλλων κατοίκων κατ' οὐδὲν ὠφελεῖται ὁ συνοικισμὸς λόγῳ τῆς ἀνυπαρξίας τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ μέσων. Συμφέρον τοῦ Κράτους εἶναι, λέγει, ὅπως οἱ συνοικισμοὶ ἀνεγείρωνται μακρὰν τῶν πόλεων, ἵνα ἐξελιχθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς αὐτάρκεις συνοικισμούς. Ἀρκεῖ, τονίζει, νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ εὐθηνὴ συγκοινωνία, ἵνα οἱ εἰς τὰς πόλεις ἐργαζόμενοι κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ μὴ ἐπιβαρύνωνται διὰ τῶν ἐξόδων αὐτῆς.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** παρατηρεῖ ὅτι ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ὁ συνοικισμὸς Χάρμανκιοϊ ἀποζῇ ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς συναλλαγῆς του μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ κατὰ συνέπειαν ἐνδείκνυται ἡ πρὸς αὐτὴν προσέγγισίς του ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) παρακαλεῖ ὅπως ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποσταλῇ εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν, ἵνα, ἐν τῇ ἁρμοδιότητί της, ἐπιληφθῇ αὐτὴ τοῦ ζητήματος καὶ προσδώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν καλλιτέραν δυνατὴν λύσιν.

Ὁ κ. **Ε. Πριμίδης** λαμβάνων ἐπίσης τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως διερμηνεύει συστάσεις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου τῆς γείτονος, ὅπως ἡ ἀπὸ 40ετίας λειτουργοῦσα ἐν Πειραιεῖ ἀποθήκη Ὑλικοῦ Στρατοῦ, ἐξ ἧς ἀποζῶσιν 600 οἰκογένειαι, διαμένουσαι ἐν αὐτῇ, καὶ 3,000 ἐργάτιδες ραφῆς μὴ μεταφερθῇ, ὡς μελετᾶται, εἰς Χαλκίδα, ἵνα μὴ ἡ δοκιμαζομένη ὑπὸ ἀνεργίας πόλις τοῦ Πειραιῶς ὑποστῇ καὶ νέαν δοκιμασίαν.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιεῖται καὶ ὁ κ. **Δ. Μαρσέλλος.**

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἐξηγεῖ ὅτι ἡ μεταφορὰ τῆς ἀποθήκης ταύτης εἰς Χαλκίδα ὑπηγορεύθη ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἣν ὑπέδειξαν καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου τοῦ Πειραιῶς, ὅπως ὁ λιμὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, εἰς τὴν παραλίαν τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο ἀρχικῶς νὰ ἀνεγερθοῦν αἱ νέαι ἀποθῆκαι, μὴ καταληφθῇ ὑπὸ τῶν ἀποθηκῶν αὐτῶν, ἀλλὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐλευ-

θέραν βιομηχανικὴν ζώνην. Δὲν πρέπει, τονίζει, νὰ ἐπικρατῇ στενὸν πνεῦμα κατὰ τὴν ἐξέτασιν ζητημάτων γενικωτέρας φύσεως, ἀλλὰ νὰ ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη ὅπως μὴ ἀνακοπῇ ἡ πρόοδος λόγῳ τοῦ ὅτι πρόκειται νὰ στενοχωρηθοῦν ὡρισμένα ἄτομα. Ἄλλως τε, προσθέτει, ἐκ τῆς συγκεντρώσεως εἰς Χαλκίδα τῶν κατεσπαρμένων ἐν Πειραιεῖ ἀποθηκῶν τοῦ στρατοῦ καὶ οἰκονομία θὰ ἐπέλθῃ 30 περίπου ἑκατομμυρίων κατ' ἔτος καὶ ἡ πόλις τῆς Χαλκίδος θὰ προαχθῇ ἐν σχετικῇ μοίρᾳ καὶ αἱ ἐν τῇ ἀποθήκῃ ὕδη διαιτώμεναι οἰκογένειαι θὰ δυνηθοῦν παρακαλοῦσαι τὰς ἀποθήκας, νὰ βελτιώσουν τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς των. Πάντως, ἐπιλέγει, θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα, καίτοι εἶναι τῆς γνώμης ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρακωλυθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς ἵνα μὴ στενοχωρηθῇ μία μικρὰ μερὶς τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** λαμβάνων ὁμοίως τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ἐπικαλεῖται τὴν ἀρωγὴν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους πληγέντων κατοίκων τῆς περιφερείας Χανίων.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν ἐζήτησαν τοιαύτην ἀρωγήν. Πρόκειται, ἄλλως τε, λέγει, περὶ μιᾶς μικρᾶς καθιζήσεως, τὰς συνεπείας τῆς ὁποίας ἔσπευσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀμέσως ἡ Γενικὴ Διοίκησις Κρήτης.

Προκειμένου εἶτα ἡ Βουλὴ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας ὁ κ. **Πρόεδρος** παρατηρεῖ ὅτι, ἀναβληθείσης κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν Κοινοβ. Ἐλέγχου τῆς ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων συζητήσεως, ἡ ἐξαγωγὴ ταύτης δύναται, κατὰ τὸν Κανονισμόν, νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὴν ἑπομένην συνεδρίασιν, ἥτις εἶναι ἡ σημερινή. Ἐρωτᾷ δὲ ὡς ἐκ τούτου τὴν Βουλὴν ἐὰν ἐπιθυμῇ αὕτη ὅπως διεξαχθῇ σήμερον κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος συζητουμένης τῆς πρώτης ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διατάξει ἐγγεγραμμένης ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Ν. Τζερμιᾶ περὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἀξιοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει δι' ἀναστάσεως ὅπως κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος διεξαχθῇ μετὰ τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ἐρωτᾷ τὴν Κυβέργησιν ἐὰν πρόκειται, συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος πρὶν ἢ διακόψῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἢ πρόκειται νὰ συγκληθῇ πρὸς τοῦτο ἐκτάκτως, δεδομένου ὅτι αὔριον ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του τὸ συγκληθὲν σταφιδικὸν συνέδριον. Ἐὰν καθίσταται δυσχερής, ὡς φαίνεται, εἴτε ἡ παράτασις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς εἴτε ἡ ἔκτακτος σύγκλησις αὐτῆς, ἐρωτᾷ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐλάμβανεν εἰδικῶς διὰ τὸ σταφιδικὸν ζήτημα νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι δεδομένου ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ εἰς δύο εἰσέτι συνεδριάσεις ὑπάρχει καιρὸς νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὴ εἰς μόνην συζήτησιν ἡ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐν Παλαιοχώρᾳ Σελίνου Κρήτης γηπέδων», ἔχουσα οὕτω:

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐν Παλαιοχώρᾳ-Σελίνου ἐπινείου τῆς ἐπαρχίας Σελίνου Κρήτης, γηπέδων.

Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας

Τὸ πρῶτον

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ζ' τῆς 26 Ἰουνίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς τὰ γήπεδα τὰ περιγραφόμενα εἰς τὸ ἱστορικὸν καὶ διατακτικὸν τῆς ὑπ' ἀριθ. 355 τοῦ ἔτους 1888 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων, λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης καὶ ὠφελείας, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἀφορᾷ μόνον εἰς τὸ μέρος τῶν ἐν λόγῳ γηπέδων ὅσα ἤθελον ἀποδειχθῇ ὅτι, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἔτους 1870 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι σήμερον μετεβιβάσθησαν κατὰ κυριότητα καὶ καταχὴν ἢ οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα εἰς τοὺς νῦν κατόχους αὐτῶν ὑπὸ τοῦ τέως δήμου Παλαιοχώρας, τῆς ἐπαρχίας Σελίνου Κρήτης ἢ τῶν διαδεξαμένων τοῦτον κοινοτήτων Παλαιοχώρας καὶ Βουτᾶ Σελίνου, ἤτοι τῶν παραστάντων ὡς ἐναγομένων ἀντιδίκων τῶν ἐναγόντων ἀδελφῶν Μπιτσάκη κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις τοῦ 1888 τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων, ἢ τῶν κληρονόμων τῶν ἀδελφῶν Μπιτσάκη, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου Ἀθηνῶν καὶ Ἐφετείου Χανίων διαδικασίαν.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης τὰ γήπεδα ἐκεῖνα ἐφ' ὧν ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ κυριότης, ἡ κατοχὴ ἢ οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα μετεβιβάσθη εἰς τοὺς πρώην ἢ τοὺς εἰδικοὺς διαδόχους καὶ σημερινοὺς κατόχους αὐτῶν, ὑφ' οἱουδήποτε ἄλλου προσώπου, πλὴν τῶν εἰρημένων δήμου καὶ κοινοτήτων Παλαιοχώρας καὶ Βουτᾶ, τῆς ἐπαρχίας Σελίνου, ἢ ἀπεκτήθη δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου κτήσεως τῆς κυριότητος ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἢ κατοχῆς αὐτῶν.

3. Τὰ ὑπὸ τοιούτων τρίτων προσώπων φυσικῶν ἢ νομικῶν δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου παρ' ἄλλων προσώπων καὶ οὐχὶ τοῦ ἐν λόγῳ δήμου ἢ κοινοτήτων ἢ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἢ τοὺς κατὰ τὸν χρόνον τῆς κτήσεως αὐτῶν κεκτημένα δικαιώματα διατηροῦνται ἄθικτα.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Προεδρικοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος, ἁρμοδίως προκαλουμένου, θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῶν διαφόρων τούτων κατηγοριῶν τῶν ἐν λόγῳ γηπέδων καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἀπαλλοτριούμενα γήπεδα ἀπαλλοτριωθέντα ὑπὲρ τῶν σημερινῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν 1 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτῶν κατόχων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου εἴτε ἐπ' αὐτῶν ἐκτίσθησαν οἰκίαι, μαγαζεῖα ἢ οἱουδήποτε ἄλλου εἴδους κτίρια, εἴτε ἐρυμοτομήθησαν ὡς πλατεῖαι ἢ ὁδοί, εἴτε παραμένουσιν ὡς γήπεδα εἰς χεῖρας τῶν σημερινῶν αὐτῶν κατόχων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ πληρωτέα ἀποζημίωσις ὁρισθήσεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ταμτικῶν Δικαστηρίων, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

Ἀναστέλλεται πᾶσα πρᾶξις ἐκτελέσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 355 τοῦ ἔτους 1888 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χανίων καὶ τῶν σχετικῶν ταύτῃ ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ γηπέδων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας, τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν», καὶ

2) «Περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Μαργαριτίου Παραμυθιᾶς», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΠΘ' τῆς 25 Ἰουνίου 1930 Συνεδρίαν αὐτῆς.

διὰ τῆς προσθήκης παραγράφου 6 εἰς τὸ ἄρθρον 4, προσθήκης δύο ἐδαφίων εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 13 τοῦ ἄρθρου 10 καὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 4, 6, 11, 16 καὶ 20.

Ἔκτασις ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς 8 Νοεμβρίου 1930 - 7 Νοεμβρίου 1935 ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοὺς κατωτέρω ὅρους ἡ ἐρημοδικία καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ δικῶν περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν ἕνεκα τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους γαιῶν χρησιμοποιουμένων διὰ βοσκὴν συνομολογηθείσης διὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου κτηνοτροφικὴν περίοδον εἴτε χειμερινὴν εἴτε θερινήν, διαρκείας οὐχὶ μικροτέρας τοῦ τετραμήνου, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς κτηνοτρόφος συμμορφοῦται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως καὶ παρέχει τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

2. Ἡ περίπτωσις μεταβολῆς τῶν ὁρίων τῆς μισθίου βοσκῆς, διὰ τῆς αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων, δὲν θεωρεῖται ὡς μεταβολὴ ἢ καταστροφὴ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μισθώσεως καὶ οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπ' αὐτῆς.

3. Ὁμοίως ἡ περίπτωσις μεταβολῆς τοῦ τηρουμένου συστήματος ἀγραναπαύσεως δὲν θεωρεῖται ὡς μεταβολὴ ἢ καταστροφὴ τοῦ ἀντικειμένου τῆς μισθώσεως, ἰσχύει δὲ τὸ παρὸν ἐνοικιοστάσιον, ἐπὶ τῶν ἀγραναπαυομένων ἐκτάσεων καὶ κατὰ τὸ νέον σύστημα, ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μισθωτῶν.

4. Τὸ παρὸν ἐνοικιοστάσιον ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἐκμισθούμενα λειβάδια ἄτινα δι' εἰδικῶν νόμων ἢ συμβάσεων ἐξαιροῦνται διατάξεων ἐνοικιοστασίου. Ἰσχύει δὲ καὶ διὰ τὰ λειβάδια τοῦ Δημοσίου, τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, τῶν Κοινοτήτων καὶ παντὸς ἐν γένει νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου.

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις μισθωτῶν, ὑπομισθωτῶν, συνεταίρων καὶ σμικτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὰ ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου δικαιώματα ὁ μισθωτής, δέον νὰ ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ μισθίου ὁλικὴν ἢ μερικὴν δι' ἰδίων αὐτοῦ ποιμνίων ἢ ἀγελῶν κατὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην ἀντίστοιχον κτηνοτροφικὴν περίοδον καὶ νὰ δηλώσῃ μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου 1930 συμπεριλαμβανομένης, προκειμένου περὶ μισθώσεως ἀρχομένης κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, μέχρι δὲ τῆς 15 Μαρτίου 1931 συμπεριλαμβανομένης προκειμένου περὶ μισθώσεως ἀρχομένης κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ἢ τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας ἔνθα κεῖται τὸ μίσθιον, ὅτι ἐνασκεῖ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παράντι ὅρους τὰ ἐν αὐτῷ παρεχόμενα δικαιώματα καὶ νὰ χορηγήσῃ τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις, καὶ τέλος νὰ μὴ ἔχῃ διαταχθῇ δικαστικῶς ἡ ἐξωσίς του ἐκ τοῦ μισθίου λόγῳ καθυστερήσεως μισθώματος, ἐντὸς ἐὰν καταβάλῃ τὰ καθυστερούμενα ἐντόκως πρὸς 10 ο/ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ τὸ μίσθωμα, τὸ βραδύτερον τριῶν μηνῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀντιστοίχου κτηνοτροφικῆς περιόδου, ὁπότε ἀκυροῦνται καὶ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι δικαστικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεων.

2. Ἡ δήλωσις αὕτη γίνεται ἐπὶ χαρτοσήμου 5 δραχμῶν καὶ κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, περιλαμβάνει δὲ ἀπαραιτήτως πλὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὅταν κοινοποιῆται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συμπραττόντων μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ σμικτῶν καὶ ποιμένων. Τῆς δηλώσεως ταύτης ἀντίγραφον ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου μὲ συνημμένον πίνακα τῶν ὑφ' ἑκάστου τῶν συμπραττόντων ἢ μισθωτῶν ποιμένων κατεχομένων προβάτων, δέον νὰ κατατεθῇ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ Γραμματέα Πρωτοδικῶν, εἰς τὸ ἁρμόδιον Γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας ἐν ᾗ κεῖται τὸ μίσθιον, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων τοῦ μισθωτοῦ τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου, ἐπιβαλλομένης κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὑπομισθωταὶ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἐν τῇ βοσκῇ συμμέτοχοι (συνεταῖροι ἢ σμίκται ἢ ποιμένες) ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἀντίστοιχον κτηνοτροφικὴν περίοδον ἐποιήσαντο χρῆσιν τοῦ μισθίου κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀποκτῶσιν αὐτοδικαίως τὰ ἐκ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου παρεχόμενα δικαιώματα, ἐὰν δὲν δηλώσωσι τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου θέλησιν αὐτῶν εἰς τὸν μισθωτὴν δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προθεσμιῶν ὁπόταν δέον νὰ παράσχωσι εἰς τὸν αὐτὸν ἀρχικὸν μισθωτὴν τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ τυχὸν ὑπομισθωταί, συνεταῖροι σμῖκται, καὶ ποιμένες ὑπεισέρχονται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ μισθωτοῦ ἐὰν ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν (καὶ τῆς εἰκοστῆς περιλαμβανομένης) ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος (πρώτη ἡμέρα τῆς προθεσμίας θὰ λογίζεται ἡ ἑπομένη τῆς ἐκπνοῆς) ἀπευθύνωσι πρὸς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτὴν τὴν ὡς ἀνωτέρω δήλωσιν ὅτι ἀσκοῦσι τὰ ἐκ τοῦ παρόντος παρεχόμενα δικαιώματα εἰς τὸν μισθωτήν, δι' ἣν περίπτωσιν οὗτος δὲν ἤθελεν ἐνασκήσει ἢ δι' οἱανδήποτε λόγον ἀπολέσει ἢ ὑποσδήποτε παραιτηθῇ αὐτῶν, παράσχουν δὲ συνάμα ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὰς αὐτάς, οἵας ὁ μισθωτής, ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

2. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐκ τοῦ παρόντος, μεταγενεστέρα μεταξὺ τοῦ ἀρχικῶς ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ συμφωνία δὲν ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματα ταῦτα.

3. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς μισθώσεως περιλαμβάνεται καὶ ἡ τῆς ὑπομισθώσεως καὶ ἀναμισθώσεως, αἱ διατάξεις δὲ τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς σχέσεως τῶν ὑπεκμισθωτῶν ἀπέναντι τῶν ὑπομισθωτῶν.

4. Μεταβολὴ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου τῆς βοσκῆς ὁποσδήποτε καὶ ὁπωσδήποτε γενομένη δὲν ἐπηρεάζει τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα τῶν μισθωτῶν.

5. Ἐπὶ θερινῶν λειβαδίων μὴ ἐκμισθωθέντων ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1930, δικαιοῦνται νὰ ἐπανέλθουν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1931 οἱ μισθωταὶ τῆς πρὸ τοῦ 1930 ἀμέσως προηγουμένης περιόδου ἐκμισθώσεως τῆς βοσκῆς.

Κανονισμὸς μισθώματος.

Ἄρθρον 5.

Ὡς μίσθωμα πασῶν τῶν μισθώσεων ἃς διέπει τὸ παρὸν ὁρίζεται τὸ ἀνώτατον ὅριον μισθώματος τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ

τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 9 Μαΐου 1927 Διατάγματος περὶ θεμιτοῦ μισθώματος ἐπὶ λειβαδίων.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ βοσκοτόπων, μὴ διατελεσάντων κατὰ τὸ ἔτος 1913-1914 ὑπὸ μίσθωσιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος, ἰδίᾳ διότι τὸ πρῶτον παραχωροῦνται πρὸς βοσκὴν ἢ διότι ἐποιεῖτο χρῆσιν αὐτῶν ὁ ἰδιοκτήτης, τὸ μίσθωμα ὁρίζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος λαμβανομένου ὡς βάσεως τοῦ μισθώματος παρακειμένων καὶ ὁμοιογενῶν λειβαδίων κατὰ τὸ ἔτος 1913—1914

Ἄρθρον 7.

Ὁ μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτὴς βοσκησίμων γαιῶν, ὑπεκμισθῶν μέρος τοῦ μισθίου ἢ προσλαμβάνων καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμμετόχους (συνεταίρους, σμίκτας) ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου, δὲν δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτῶν μίσθωμα ὑπερβαῖνον κατ' ἀναλογίαν τὸ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ἢ ὑπεκμισθωτὴν καταβαλλόμενον τοιοῦτον.

Ἄρθρον 8.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς πρὸς τὸν διακανονισμὸν τοῦ μισθώματος ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις λόγων καὶ ἐπὶ πάσης διαφωνίας περὶ τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ μισθώματος ἢ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν μισθωτῶν, ὑπομισθωτῶν, συνεταίρων ἢ σμικτῶν καὶ ποιμένων καὶ ἐν γένει ἐπὶ πάσης σχετικῆς πρὸς τὸν παρόντα νόμον διαφωνίας ἢ διαφορᾶς, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται ἄλλως ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀποφαίνεται ὑποχρεωτικῶς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου ἐν ᾗ κεῖται τὸ μίσθιον, τῆς ἀποφάσεώς του δυναμένης νὰ ἐφεσιβληθῇ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν.

2. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ βοσκὴ κεῖται ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων νομῶν, ὁ πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν τῆς ἐπικοίνου περιφερείας καθορίζει τὴν ἁρμοδιότητα, κατόπιν αἰτήσεως παντὸς ἐνδιαφερομένου.

3. Δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβάλλεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως, παράβολον ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150), ὧν τὸ ἥμισυ βαρύνει τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἐξ ὧν ἑκατὸν (100) λαμβάνει ὁ Πρόεδρος καὶ πεντήκοντα ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου.

4. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν αὐτοψίας πραγματογνωμοσύνης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη δαπάνη κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην, βαρύνει ἐξ ἡμισείας τὰ διάδικα μέρη καὶ προσδιορίζεται ἢ ἐκκαθαρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου.

5. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τηρεῖται ἡ εἰς τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διαγραφομένη, ἡ δ' ἀπόφασις ταύτης ἐκτελεῖται περιαπτομένου τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προέδρου Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 9.

Πρὸς προστασίαν τῆς Πτηνοτροφίας, διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως, δι' ἑκάστην περιφέρειαν, τριμελοῦς ἐπιτροπῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ἑνὸς πτηνοτρόφου καὶ ἑνὸς κτηματίου τῆς περιφερείας, δύναται νὰ καθορισθῇ θεμιτὸν μίσθωμα βοσκῆς πτηνῶν, καθισταμένης ὑποχρεωτικῆς τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἀγρῶν τῶν χρησιμοποιουμένων κατ' ἔθιμον διὰ τοιούτου εἴδους βοσκήν.

Ἐξαιρέσεις ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου λειβάδια, ἐφ' ὧν ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, τῆς ἐξαιρέσεως ἰσχυούσης μετὰ τὴν λῆξιν τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου διαρκούσης τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ἐπὶ ἀπαλλοτριωθέντων ἤδη λειβαδίων ὑπὲρ ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας, νὰ ἐξαιρεθῶσι τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου τὰ ἀπαλλοτριωθέντα λειβάδια, ἀπὸ τῆς ἀμέσως ἑπομένης κτηνοτροφικῆς περιόδου, ἐφ' ὅσον τὰ μέλη τοῦ Ἀγροτικοῦ Συνεταιρισμοῦ πρόκειται νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν καλλιέργειάν των ἢ νὰ βοσκήσωσιν ἴδια αὐτῶν ποίμνια ἢ ἀγέλας καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου καθ' ἣν θὰ ἐλευθεροῦται τοῦ ἐνοικιοστασίου ἡ βοσκή. Ἡ ἐξαίρεσις δύναται νὰ εἶναι ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων καὶ τῆς ἱκανότητος πρὸς καλλιέργειαν τῶν μελῶν τοῦ ἀγροτικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

3. Ἐπίσης δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς περιφερείας, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ἐν ᾗ κεῖται ἡ ἐνδιαφερομένη Κοινότης, χρέη γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου, νὰ ἐξαιρεθῇ ἀπὸ τῆς χειμερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου τοῦ 1930 τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου ἀνάλογος ἔκτασις κοινοτικῶν βοσκῶν κτηνοτροφικῶν κοινοτήτων, ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως τὰ μέλη τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος στεροῦνται τῆς ἀπαραιτήτου ἐκτάσεως διὰ τὴν βόσκησιν τῶν εἰς αὐτοὺς καὶ μόνον ἀνηκόντων ζώων.

Ἡ αἴτησις περὶ ἐξαιρέσεως δέον νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἁρμόδιον γραμματέα Πρωτοδικείου ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Κοινότητος κοινοποιουμένη ταὐτοχρόνως καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐνοικιαστὴν κτηνοτρόφον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου.

4. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν βοσκῶν τούτων δὲν ἐγίνετο δι' ἰδίων τῶν μελῶν ζώων, ἡ ἐξαίρεσις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου αἴρεται, ἀποδιδομένων τῶν βοσκῶν εἰς τοὺς ἔχοντας, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος, δικαίωμα ἐνοικιαστὰς κτηνοτρόφους, ὁ δὲ κατὰ παράβασιν τῆς ὡς ἄνω διατάξεως εἰσάγων ξένα ζῶα πρὸς βόσκησιν ἐντὸς τῆς οὕτως ἐξαιρεθείσης τοῦ ἐνοικιοστασίου κοινοτικῆς ἐκτάσεως τιμωρεῖται κατ' ἔγκλησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνοικιαστοῦ κτηνοτρόφου μὲ πρόστιμον οὐχὶ κάτω τῶν πεντακοσίων (500) δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας ἀπαγγελλομένης ταὐτοχρόνως καὶ τῆς δημεύσεως τῶν ζώων.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον ἄρσις τῆς ἐξαιρέσεως διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς ἐν ἐδαφίῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευμένης Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεουμένης ν' ἀποφανθῇ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἰς τὸν ἁρμόδιον Γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου. Ἡ ἐν λόγῳ αἴτησις δέον ταὐτοχρόνως νὰ κοινοποιῆται καὶ εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην Κοινότητα διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

6. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐδαφίου 3 καταβάλλεται δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως, παράβολον ἐκ δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα (350), ὧν τὸ ἥμισυ βαρύνει τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις, κατανεμόμενον δὲ ὡς ἑξῆς: Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη λαμβάνουν ἀνὰ δραχμὰς ἑκατὸν (100), ὁ δὲ γραμματεὺς δραχ. πεντήκοντα (50).

7. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν αὐτοψίας πραγματογνωμοσύνης, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη δαπάνη κατὰ τὴν

διαδικασίαν ταύτην βαρύνει ἐξ ἡμισείας τὰ διάδικα μέρη καὶ προσδιορίζεται ἢ ἐκκαθαρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

8. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ βοσκὴ κεῖται ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων πρωτοδικειακῶν περιφερειῶν ἁρμοδία καθίσταται πρὸς ἀπόφασιν ἡ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐνταλθησομένη.

9. Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαίρεσιν ὑπάγονται καὶ τὰ λειβάδια τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὴν Ἐπ. Ἀπ. Προσφύγων, ἐφόσον ἀγρόται ἀποκατασταθέντες ὑπὸ ταύτης πρόκειται νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς καλλιεργείας των ἢ νὰ βοσκήσωσιν ἴδια αὐτῶν ποίμνια ἢ ἀγέλας.

10. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐξαίρεσιν ὑπάγονται καὶ ἐκτάσεις ἃς τὸ Δημόσιον πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19, 20, 21, 29, 30, 31 καὶ 41 τοῦ νόμου 4142 «περὶ ὀργανισμοῦ γεωργικῆς ὑπηρεσίας».

11. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφ. 2 καὶ 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον τὴν ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Σ)σμοῦ ἢ Προσφ. Ὁμάδος περὶ χρησιμοποιήσεως τῶν βοσκῶν πρὸς καλλιέργειαν ἢ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κτηνοτροφίας των, ληφθησομένην τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15 Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, νὰ ὑποβάλῃ τὸ Γεωργ. Γραφεῖον τῆς περιφερείας τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰουνίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἐὰν μέχρι τῆς 30 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ἡ ἐξαιρεθεῖσα ἔκτασις πρὸς τὸν σκοπὸν καλλιεργείας, δὲν ἐκαλλιεργήθη αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὸν συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος νόμου, ἔχοντα δικαίωμα ἐνοικιαστὴν κτηνοτρόφον, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀναλογοῦντος μισθώματος, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς διὰ ζώων τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ τῆς ὁμάδος χρησιμοποιήσεως αὐτῶν. Τὸ καταβλητέον μίσθωμα ἐν περιπτώσει διαφωνίας, κανονίζεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος, ἐπιτροπῆς.

12. Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τούτου ἀγορασθέντα ὑπὸ κτηνοτρόφων λειβάδια, ἐφ'ὅσον οἱ ἀγορασταὶ τούτων ἔχουσιν ἕτερα λειβάδια ὑπὸ ἐνοικίασιν, θέλουσι δὲ νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀγορασθέντα διὰ τὴν ἰδίαν καὶ τὴν τῆς ὁμάδος των κτηνοτροφίαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν πωληθέντων λειβαδίων μεταφέρονται εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν μέχρι τοῦδε ἐπὶ μισθώματι κατεχόμενα λειβάδια, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας τούτων.

Διὰ τοὺς οὕτω μεταφερομένους ἐνοικιαστὰς ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ νέου λειβαδίου ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

Αἱ ἐν λόγῳ μετακινήσεις δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶσι μόνον εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης κτηνοτροφικῆς περιόδου καὶ κατόπιν προειδοποιήσεως τῶν ἐνοικιαστῶν, ἐπιδιδομένης αὐτοῖς διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, δύο μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς σχετικῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας διά τε τὴν περιφέρειαν ἢ τὸ ἐπαρκὲς ἢ μὴ τοῦ λειβαδίου ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας ἐν ᾗ κεῖται τοῦτο, συμφώνως μὲ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα.

13. Ἐπίσης ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου καὶ τῶν τοιούτων τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος, αἱ βοσκαὶ αἱ διαχειριζόμεναι ἀπὸ τὰς Ἐπιτροπὰς συνιδιοκτησίας, τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 641 ἢ ἀπὸ τοὺς ἀναγκαστικοὺς Συνεταιρισμοὺς διαχειρίσεως κοινῆς χορτονομῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς.

Κτηνοτροφικαὶ ἐγκαταστάσεις.

Ἄρθρον 11.

1. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου προστατευόμενα πρόσωπα (μισθωταί, ὑπομισθωταί, συνεταῖροι, σμῖκται καὶ πιμένες) ἐφ' ὅσον ἀσκοῦσι νομαδικὴν κτηνοτροφίαν καὶ ἀκολουθοῦνται ὑπὸ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, δικαιοῦνται νὰ κατασκευάζωσιν εἰς ἀπόστασιν ὀκτακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν ἀγροτικῶν συνοικισμῶν ἐγκαταστάσεις κτηνοτροφικάς, οἰκήματα, ἀποθήκας, ὑπόστεγα, πρόχειρα τυροκομεῖα, ποιμνιοστάσια, ἐν τοῖς μισθίοις χειμερινοῖς λειβαδίοις δι' ἰδίων αὐτῶν δαπανῶν καὶ νὰ καλλιεργῶσι δι' ἰδίων πάντως μέσων κτηνοτροφικὰ φυτὰ ἀνὰ ἑξήκοντα στρέμματα δι' ἑκάστην χιλιάδα προβάτων.

2. Λήγοντος τοῦ χρόνου τῆς διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένης χρήσεως τῆς βοσκῆς, αἱ ἀναφερόμεναι ἐγκαταστάσεις παραμένουσιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν λειβαδίων ἐφ' ὅσον τοῦτο γίνῃ ἀποδεκτὸν παρ' αὐτῶν ἐπὶ ἀποζημιώσει, καθοριζομένῃ δι' ἐλευθέρας μεταξὺ τῶν διαφερομένων μερῶν συμφωνίας, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας αὐτῶν ἀποφαίνεται περὶ τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν μισθωτὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας εἰς ἣν κεῖται τὸ λειβάδιον. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας ἐγκαταστάσεις, ἐγκαταλειπομένας δὲ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος του.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ παρὸν ἐνοικιοστάσιον ἰσχύει διὰ τὴν τρέχουσαν θερινὴν περίοδον καὶ ἐπὶ τῶν θερινῶν βοσκῶν ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἔχουσι περιέλθει διὰ δημοπρασίας ἢ ἄλλως κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὴν κατοχὴν ἄλλων κτηνοτρόφων, οἵτινες δὲν ἦσαν ἐνοικιασταὶ τούτων κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ 1929.

2. Αἱ συμβάσεις αἱ συναφθεῖσαι διὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1930 εἶναι ἰσχυραί, περιοριζομένου τοῦ μισθώματος εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενον θεμιτὸν μίσθωμα.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι καθοριζόμεναι ἐνάρξεις καὶ λήξεις τῶν κτηνοτροφικῶν περιόδων ἔχουν ἐνδεικτικὸν χαρακτῆρα, εἰς ἃς δὲ περιφερείας ἡ ἔναρξις ἢ λῆξις κατ' ἔθιμον εἶναι διάφοροι, ἰσχύουν διὰ τὰς περιφερείας ταύτας τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ παντὸς ἄλλου ἐξ αὐτοῦ ἔλκοντος τὰ δικαιώματά του ἢ καὶ οἱουδήποτε τρίτου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὸ μίσθιον ἐγκατάστασιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαιουμένων προσώπων, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰς τὸ μίσθιον ἐγκατάστασιν διὰ τῆς ἀγωγῆς ἐκ τῆς μισθώσεως ἀπευθυνομένης κατὰ τοῦ οὕτω κατέχοντος ἢ ἀρνουμένου ἢ ὁπωσδήποτε κωλύοντος καὶ εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν.

2. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστὴ καὶ ἐκκλητὴ ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, δύναται δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ κατὰ παντὸς τρίτου ἔλκοντος τὰ δικαιώματά του ἐκ τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ ἐν γένει ἐκ τοῦ καθ' οὗ αὕτη ἐξεδόθη.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐὰν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος μισθώσεων τῶν συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐγένοντο χρηματικαὶ προκαταβολαὶ ἢ συνωμολογήθησαν ποιναὶ ρῆτραι ἢ ἐγένοντο συμφωνίαι ἐν γένει περὶ τὸ μίσθωμα πέραν τῶν ἐν τῷ παρόντι τασσομένων ὁρίων, εἰσὶν ἄκυροι ὡς πρὸς τὸ ὑπερβάλλον, τὸ δὲ ἐπὶ πλέον τοῦ ὅλου μισθώματος, ὁπωσδήποτε ληφθέν, ἀποδίδεται ὡς ἄνευ αἰτίας καταβληθέν.

2. Ἄκυροι ἐπίσης εἶναι καὶ αἱ τυχὸν ὁπωσδήποτε συναφθεῖσαι ἤδη συμβάσεις δι' ὧν ἀποκλείονται τὰ διὰ τοῦ παρόντος προστατευόμενα πρόσωπα, ἐκτὸς ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα ρητῶς ἢ σιωπηρῶς παρητήθησαν τῶν δικαιωμάτων των.

Ἄρθρον 16.

1. Αἱ ὑφιστάμεναι μισθώσεις λειβαδίων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς μὴ κτηνοτρόφους κατὰ κύριον ἐπάγγελμα κηρύσσονται διαλελυμέναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, εἰς δὲ τὴν χρῆσιν αὐτῶν δικαιοῦνται τὰ πρόσωπα, ἅτινα ἐπριήσαντο χρῆσιν αὐτῶν κατὰ τὰς ἀμέσως προηγουμένας τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀντιστοίχους κτηνοτροφικὰς περιόδους, διαδεχόμενα εἴς τε τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοὺς μέχρι τοῦδε μισθωτὰς συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τοὺς κανόνας τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου.

2. Ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς συμβάσεως ἡ ἐκμίσθωσις βοσκῶν ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα πρὸς μὴ ἐπαγγελλομένους τὸν κτηνοτρόφον.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καὶ αἱ πρὸ τούτου συναφθεῖσαι καὶ κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ὑφισταμέναι πολυετεῖς μισθώσεις βοσκῶν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἰσχύουσι διὰ τὴν χοιροτροφίαν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ παράβασις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τοῦ παρόντος καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ παράβασις τῶν διατάξεων αὐτοῦ διώκεται ποινικῶς κατὰ τὸν νόμον 705 τοῦ 1916 «περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδείας κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων.

Ἄρθρον 20.

Προκειμένου περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν βοσκῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὡς καὶ πάσης διαφορᾶς μεταξὺ κτηνοτρόφων καὶ ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἁρμοδία πρὸς ἐπίλυσιν εἶναι ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1927 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ συστάσεως παρ' ἑκάστῃ ἕδρᾳ ἐποικιστικοῦ γραφείου ἐν Μακεδονίᾳ Ἐπιτροπῶν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεταξὺ κτηνοτρόφων καὶ ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν διαφορῶν» ὁριζομένη Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 21.

Ὅπου ἀναφέρεται ἐν τῷ παρόντι ἡ λέξις «ποιμένες» ἐννοοῦνται οἱ προσλαμβανόμενοι ἐπὶ μισθῷ, ἔχοντες ὅμως πλέον τῶν τεσσαράκοντα προβάτων ἰδιοκτησίαν.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἐδάφ. 11 προθεσμίαι ἀποφάσεως Γεν. Συνελεύσεως κλπ. ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον 1930—31 μεταβάλλονται, ὁριζόμεναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Μαργαριτίου καὶ Παραμυθιᾶς.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΚΑ' τῆς 27 Ἰουνίου 1930 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἐν τῇ περιφερείᾳ Παραμυθίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Παραμυθίας ἐκδικασθέντων καὶ τῶν ἐν Μαργαριτίῳ κειμένων καὶ ἐκδικασθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως Πρεβέζης, ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου δι' ὧν καθορίζεται ὁριστικῶς τὸ τίμημα ἀπαλλοτριώσεως ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἄσκησις ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ πρωτοδίκως ἐπιδικασθέντος ποσοῦ.

2. Ἡ ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων τῶν περιφερειῶν Παραμυθίας καὶ Μαργαριτίου ὁρισθεῖσα κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον συνολικὴ ἀποζημίωσις διπλασιάζεται, ἐφόσον τὸ ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν δικαίωμα, ἐκ διαιρετοῦ ἢ ἐξ ἀδιαιρέτου, ἀναλογεῖ εἰς ἔκτασιν ἐλάσσονα τῶν τριακοσίων στρεμμάτων καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤθελον ἀσκήσει τὸ ἐκ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δικαίωμα ἐφέσεως πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ ὁρισθέντος ποσοῦ ἀποζημιώσεως.

Ἐπὶ συνιδιοκτήτων κτημάτων ἁρμόδιον διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ συνιδιοκτησίας ἑκάστου ἰδιοκτήτου, ἐν περιπτώσει μὲν ἀσκήσεως ἐφέσεως, τυγχάνει τὸ ἁρμόδιον Ἐφετεῖον ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἀσκήσεως τοιαύτης, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν Ἰωαννίνων.

3. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου ἄσκησις ἐφέσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀπ' εὐθείας καταβολὴν τῆς ἤδη διὰ τῆς ἐφεσιβληθείσης ἀποφάσεως ἐπιδεδικασμένης ἀποζημιώσεως καὶ μέχρι τῶν 3)4 αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐπαναπέμπῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεως ἀποφάσεις ἐκδικάσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων τῶν περιφερειῶν Μαργαριτίου καὶ Παραμυθίας, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν παρεβιάσθη διάταξις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἢ τοῦ Συντάγματος ἢ ἠγνοήθησαν πραγματικὰ περιστατικὰ καὶ εἰς περίπτωσιν ἀκόμη καθ' ἣν ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου καθορίζουσα ὁριστικῶς τὸ τίμημα.

Ἡ ἀναπομπὴ θὰ στρέφεται μόνον ὡς πρὸς τὸ κατ' ἀρχὴν ἀπαλλοτριωτέον τοῦ κτήματος, τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐν τῷ κτήματι ἰδιοκτησιῶν καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν κλήρων καὶ τῶν κληρούχων. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως, τὸ Πρωτοδικεῖον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀναψηλαφεῖ τὴν ἀπόφασίν του περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ κτημάτων ἀπαλοτριωθέντων εἰς τὰς περιφερείας Μαργαριτίου καὶ Παραμυθίας ἀπόδειξιν τοῦ δικαιώματος ἰδιοκτησίας ἀποτελεῖ πλὴν τῶν τίτλων καὶ ἡ ἐπὶ εἰκοσαετίαν πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωτέου ἀνεπίληπτος νομή, παρέχουσα εἰς τὸν νομέα τὸ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον καὶ τὸν παρόντα πρὸς ἀποζημίωσιν δικαίωμα.

2. Οἱ ἐπὶ γαιῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιοχαῖς, ἀξιοῦντες ὑποθηκικὰ δικαιώματα, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καταθέσωσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον ὑποθηκῶν τὰ ἀποδεικνύοντα τὸ δικαίωμα αὐτῶν δημόσια ἔγγραφα, τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἐνεργοῦντος τὴν εἰς ἴδιον βιβλίον καταχώρησιν αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀποσβέννυνται τὰ ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀξιούμενα δικαιώματα.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἐν Μαργαριτίῳ.

Εἰς τοὺς Προέδρους καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεως Μαργαριτίου καὶ Παραμυθίας παρέχεται ἡμερησία ἀποζημίωσις 250 δραχμῶν διὰ τὸν Πρόεδρον καὶ 200 δραχ. διὰ τὰ μέλη.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποζημίωσις παρέχεται εἰς μὲν τὸν Πρόεδρον δι' ἅπαντα τὸν χρόνον τῆς ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιφερείαις διαμονῆς του, εἰς δὲ τὰ μέλη διὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἐξέρχονται τῆς ἕδρας τῆς μονίμου τοποθετήσεως αὐτῶν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην ἀνάγνωσιν, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ κριθῆς καὶ βρώμης καὶ ἄλλων τινῶν μεταβολῶν» ὁ κ. **Κ. Ἀλαβάνος,** λαμβάνων τὸν λόγον, διαμαρτύρεται διότι ἡ ὑπ' αὐτοῦ προταθεῖσα καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθεῖσα ἐξαίρεσις τοῦ πυριτικοῦ νατρίου ἐκ τῶν τελωνειακῶν εὐκολιῶν, αἱ ὁποῖαι παρέχονται διὰ τὰ ἐν πλῷ ἢ ἐν ἀποθήκαις ἐμπορεύματα δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Γερουσίας καὶ οὕτω τὸ χημικὸν τοῦτο εἶδος διὰ τοῦ ὁποίου νωθεύεται ὁ σάπων κατὰ τρόπον ἐπιβλαβῆ καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν καὶ εἰς τὴν καθόλου ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ὡς ὁμοφώνως ἀπεφάνθη ἡ χημικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπ' ἀρκετὸν ἀκόμη καιρόν, μέχρις ὅτου δηλ. ἐξαντληθοῦν τὰ ὑπάρχοντα ἀποθέματα, νὰ χρησιμοποιῆται ἀτιμωρητεὶ πρὸς νοθείαν τοῦ σάπωνος.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, συμμερισθεῖσα τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. βουλευτοῦ, ἐπέβαλε δασμὸν ἀπαγορευτικὸν σχεδόν. Δὲν εἶναι ὅμως δίκαιον, λέγει, παρὰ τὰς γενικῶς ἀνεγνωρισμένας ἀρχάς, νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ δασμοῦ τούτου καὶ αἱ ἤδη γενόμεναι ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ παλαιοῦ δασμοῦ παραγγελίαι. Δίδεται ἑπομένως μικρά τις προθεσμία εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐμπόρους ὅπως ἐξαντλήσουν τὰ ἀποθέματα αὐτά.

Α. Χρηστομάνος Ἐφόσον πρόκειται περὶ νοθείας ποῖον λόγον ἔχει ἡ προθεσμία ; Εἰς τοὺς γαλακτοπώλας παρέχεται προθεσμία νὰ παύσουν νὰ νοθεύουν τὸ γάλα τους ;

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐν τῷ μέλλοντι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ εἴδους τούτου, ἐφ' ὅσον τὸ παρέχεται ἡ διαθεβαίωσις ὅτι πρόκειται περὶ εἴδους πολλαπλῶς ἐπικινδύνου.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἔχον οὕτω.

Περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ κριθῆς καὶ βρώμης καὶ ἄλλων τινῶν μεταβολῶν.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον 4' τῆς 26 Ἰουνίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς δασμὸς τῶν εἰς τὰς ἑπομένας κλάσεις τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς περιλαμβανομένων εἰδῶν ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

	Δασμὸς εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς τὰ 100 χιλιόγραμμα	
	Μέγιστος	Ἐλάχιστος
Κλάσις 7η Κριθὴ	6	5
Κλάσις 7η Βρώμη	6	5

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένη δασμολογικὴ αὔξησις δύναται νὰ καταργηθῇ ἢ μειωθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ηὐξημένοι δασμοὶ οἱ ἐπιβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1, 3, 4, 6 (μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐδάφια δ' καὶ ε' τῆς κλάσεως 190) 7, 8 καὶ 10 τοῦ νόμου 4608 τῆς 2 Μαΐου 1930 «περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινων εἰδῶν τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων ὅσα ἐτέλουν ὑπὸ τελωνισμόν, εὑρίσκοντο ἐν ἀποταμιεύσει ἢ ἀποδεδειγμένως εὑρίσκοντο ἐν πλῷ ἢ ἐφορτώθησαν εἰς ξένον λιμένα δι' Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, μὴ ἔχοντος ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου». Ἐὰν εἰσεπράχθησαν ηὐξημένοι δασμοὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν δικαιολογεῖται ἡ ἐπιστροφὴ τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 3.

Τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 3341 τοῦ 1925 ἐπιβληθὲν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πρόσθετον τέλος 3 ο)ο ἐπὶ πάντων τῶν διὰ τοῦ Τελωνείου Θεσσαλονίκης εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἐξαιρεῖται τῆς δυνάμει τοῦ νόμου 4319 τοῦ 1929 ἐνεργηθείσης διὰ διαταγμάτων συμμέτρου περικοπῆς.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐπεκταθῇ τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 4113 τοῦ 1921 εἰσπραττόμενον δικαίωμα καὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων διὰ τοῦ Τελωνείου Σιδηροδρομικῶν Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διὰ τῆς ἀκροτελευτίου διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ δ ὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς τῆς 1)3 Ἰουνίου 1927 τεθέντος εἰς ἰσχὺν νόμου νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ νόμου 602 τοῦ 1915 περὶ συνεταιρισμῶν καὶ τροποποιήσεως δασμολογικῶν τινων νόμων» ταξσομένη ἑξάμηνος προθεσμία παρατείνεται μέχρι τέλους Ἰουλίου 1929.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, δύναται νὰ καταργηθῇ ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλομένη αὔξησις δασμοῦ τῆς κριθῆς εἰδικῶς διὰ νήσους ἐν αἷς χρησιμοποιεῖται πρὸς ἀρτοποίησιν ἡ κριθὴ ἐφ' ὅσον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἤθελε κρίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος ἐπαρκὴς πρὸς προστασίαν τῆς ἐν ταῖς νήσοις ταύταις παραγωγῆς. Τὴν τοιαύτην τοπικὴν μείωσιν τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῆς κριθῆς συνοδεύει ἀναγκαίως ἄλλη αὔξησις φόρου καταβαλλομένη κατὰ τὴν ἐκτὸς τῆς νήσου μεταφορὰν καὶ ἐξαγωγὴν κριθῆς.

Προκειμένου εἶτα νὰ συζητηθῇ εἰς μόνην συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου περὶ παραγραφῆς κακουργημάτων τινῶν, ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον διότι ἀπουσιάζει ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός) Νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ κ. Ὑπουργός.

Ὁ κ. **Θ. Φίλιος** κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** ζητεῖ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς β' παραγράφου τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀπουσιάζοντος τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῶν ἐπερωτήσεων

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὴν σύμβασιν τῶν ἔργων τοῦ Ἀξιοῦ μετὰ τῆς Ἑταιρείας Φαουντέσιον καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρ' αὐτῆς ἀναληφθέντων ἔργων λέγει ὅτι ἡ συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως δὲν ἐγένετο μέχρι σήμερον ὄχι ἐκ πταίσματος τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἀλλὰ διότι ὡς ἐπερωτῶν ἀνέμενεν ὅπως αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι λάβουν μέτρα πρὸς ἔντονον ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἰδίως τοῦ πρώτου τμήματος. Ἐνομίζομεν, συνεχίζει, ὅτι τὸ τρέχον ἔτος θὰ παρεδίδοντο ταῦτα, ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας ἔχω ἀπὸ τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον μὲ ἔπεισαν ὅτι πρόκειται νὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη ἡ ἐκκρεμότης τῆς παραδόσεως τῶν ἔργων αὐτῶν, ἡ ὁποία τόσον στοιχίζει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ εἰς τοὺς πληθυσμοὺς τῆς περιφερείας ἐκείνης. Ὅταν, τονίζει, ἐψηφίζετο τὸ παραγωγικὸν δάνειον ἐπομένως ὅτι συγχωροῦμεν ὅλας τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ πταίσματα τῆς Ἑταιρείας, ἦρκει νὰ ἐπροχώρει αὕτη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών της δυναμένης νὰ τροποποιηθῇ τῆς συμβάσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου περὶ παραγωγικοῦ δανείου καὶ προσαρμοζομένης πρὸς τοὺς ὅρους τῆς Συμβάσεως Στρυμῶνος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, συνεχίζει, ἡμεῖς ἀπεβλέπαμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων διότι ἀπὸ τὴν συντομωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν θὰ ἀπεδίδοντο αἱ γαῖαι εἰς τὴν καλλιέργειαν, ἐξ ἧς θὰ ἀπεκομίζοντο κέρδη 75 ἑκατομμυρίων. Ἤδη μανθάνομεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐλέγχου πληροφορεῖ ὅτι δὲν παραδίδονται τὰ ἔργα διότι εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὴν σύμβασιν ἁλιείας καὶ ἀποκομίσεως τῶν ἰχθύων.

Α. Χρηστομάνος. Ὁ ἐνοικιαστὴς τῶν ἰχθύων πρό τινος χρόνου παραπονεῖται ὅτι δὲν τὸν ἀφίνει ἡ Ἑταιρεία νὰ ἀποκομίσῃ τοὺς ἰχθεῖς. Μὲ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα, συνεχίζει, ἡ μὲν λίμνη τοῦ Ἀρτζὰν ἔχει τὸ ἴδιο νερό, ἡ δὲ τοῦ Ἀματόβου ὀλιγώστευσεν εἰς τὸ ἥμισυ, ἀλλὰ ἐσχηματίσθη μία τρίτη λίμνη.

Ν. Τζερμιᾶς. Ὁπωσδήποτε τὸ ζήτημα τῶν ἔργων αὐτῶν εἶναι σοβαρώτατον διότι καταβάλλεται 34 ο)ο ἐπὶ τῆς δαπάνης καὶ τὸ κόστος ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ τὰς προμηθείας, τὰς ὁποίας κάμνει ἡ ἰδία Ἑταιρεία καὶ γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ Ἑταιρεία ἦτο ἐν δόλῳ διότι ἐτίθεντο ὁρυχύτατα προθεσμίαι.

Β. Καραπαναγιώτης. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου ;

Ν. Τζερμιᾶς. Ὄχι. Καὶ δηλῶ, λέγει, ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ ἐπερώτησίς μου δὲν ἔχει κανένα ἀντιπολιτευτικὸν χαρακτῆρα καὶ σκοπός της εἶναι νὰ πιεσθῇ ἡ Ἑταιρεία καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της. Ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ κ. Χριστομάνου ὑπῆρχον αἰτιάσεις ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἐν συνεννοήσει μέ προμηθευτὰς θέτει βραχυτάτας προθεσμίας εἰς τὰς διακηρύξεις περὶ προμηθείας μηχανημάτων καὶ ὁ κ. Χρηστομάνος ὄντως ἐπεξέτεινε πάντοτε τὰς προθεσμίας. Ἤδη, συνεχίζει, ἔμαθα καὶ ἓν ἄλλο, ὅτι ἀγοράζουν μηχανήματα μὴ ἀποδίδοντα καὶ τοιαῦτα εἶναι οἱ ἐκσκαπτῆρες καὶ θέλω νὰ μάθω ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἂν θὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὴ ἡ κατάστασις καὶ ἂν θὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἑταιρεία νὰ κάμῃ τὸ καθῆκον της καὶ ἰδίως ἂν θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἀρχίσῃ τὰ ἔργα τοῦ δευτέρου τμήματος, ὅπως προτείνῃ καὶ τὸ νομικὸν συμβούλιον, δεδομένου μάλιστα ὅτι τὴν σύμβασιν τὴν ἔχει παραβιάσει ἡ Ἑταιρεία, διότι οὔτε προκαταβολὴν ἔδωκε καὶ ἀπὸ τὸ δάνειον ἀπηλλάγη προφορικῶς καὶ τὰς προθεσμίας παρεβίασε, μεταξὺ δὲ προϋπολογισμῶν τῆς Ἑταιρείας καὶ ἐκτελέσεων δαπανῶν ἀνακύπτουν κολοσσιαῖαι διαφοραί.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Τὰ πρῶτα ἔργα τὰ προϋπολογισθέντα εἰς 600 000 δολλάρια τὰ ἐτελείωσε ;

Ν. Τζερμιᾶς. Ὄχι, ἂν καὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἀποσύρει ἡ Ἑταιρεία ἀπὸ τὸ Δημόσιον 1.658,000 λίρας μέχρι σήμερον. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἐδαπανήθη δι' ὅλα τὰ ἔργα τοῦ πρώτου τμήματος, διότι μὲ αὐτὰ τὰ χρήματα ἔχουν γίνει καὶ παραγγελίαι μηχανημάτων διὰ τὰ νέα ἔργα. Τὰ ἔργα, συνεχίζει, θὰ μᾶς κοστίσουν τόσον ὅσον μόνον λόγοι ὑγείας τῆς περιοχῆς καὶ ὄχι ἐκμεταλλεύσεως τῶν γαιῶν δύνανται νὰ τὰ δικαιολογήσουν. Βεβαιωμένον ἤδη εἶναι ὅτι ἀντὶ προθεσμίας 1 1]2 ἔτους ὑπερέβημεν τὰ 3 ἔτη καὶ δὲν ἔγινε ἀπηρεάτωσις τῶν ἔργων. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον οὗτος τώρα τελευταίως μοῦ εἶπεν ὅτι ἤρχισε κάποια ἐντονωτέρα ἐργασία ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας, ἐξαρτᾶται ὅμως ἀπὸ τὸ νομικὸν συμβούλιον ἂν θὰ δοθοῦν εἰς τὴν Ἑταιρείαν καὶ τὰ ἔργα τοῦ τρίτου τμήματος. Εἰς τὰς ἐφημερίδας εἶχε γραφῆ ἄλλοτε ὅτι ἡ Φαουντέσιον ἐν Ἀμερικῇ ἐπτώχευσεν, ἀλλ' ἡ ἐδῶ διεύθυνσις τὸ διέψευσεν ἰσχυρισθεῖσα ὅτι δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν Ἑταιρείαν ἐκείνην καὶ ἐρωτᾶται ἤδη, διατί ἐξακολουθοῦμεν νὰ πληρώνωμεν 250.000 δολλάρια τὸ ἔτος διὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ἐν Ν. Υόρκῃ. Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας μανθάνω ὅτι ὑπάρχει διωρισμένος διευθυντὴς γραφείου τύπου τῆς Ἑταιρείας ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅστις πέρνει 10.000 δραχμὰς τὸν μῆνα ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν κομίστρων πέρνει καὶ ἐπ' αὐτῶν ποσοστὰ ἡ Ἑταιρεία.

Κ. Βουδούρης. Ἐγὼ ἤκουσα ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἐδαπάνησεν ἕνα σοβαρὸν ποσὸν διὰ τὴν περιποίησιν κάποιου ἐπισήμου προσώπου καὶ ἐπὶ τῆς δαπάνης αὐτῆς εἶχε τὸ θάρρος νὰ χρεώσῃ τὸ Κράτος μὲ ἐργολαβικὸν κέρδος.

Ν. Τζερμιᾶς. Διωρίσθη ἐπίσης ἕνας πρώην ἐφέτης ὡς νομικὸς σύμβουλος διὰ τὸν ὁποῖον ἰσχυρίσθη ἡ Ἑταιρεία ὅτι τὸν πληρώνει ἡ ἰδία, ἀλλὰ πάλιν εἰς βάρος τοῦ Κράτους καταντᾷ καὶ ἡ δαπάνη αὕτη. Ἀλλ' ὅλα ταῦτα, λέγει, εἶναι λεπτομέρειαι, ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ δηλώσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἂν θὰ ἀφ'σῃ τὴν Ἑταιρείαν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἔργα μὲ τοὺς ὅρους τῆς παλαιᾶς συμβάσεως καὶ νὰ μὴ παραδίδῃ τὰ ἀποπερατωμένα ἔργα ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀποκομίσεως τῶν ἰχθύων. Ἐλπίζομεν, ἐπιλέγει, νὰ παρασχεθοῦν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοιαῦτα στοιχεῖα ὥστε νὰ εἶναι ἐπαρκῆ, ἵνα μὴ ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἐπεκτάσεως τῆς συζητήσεως, διότι πρέπει νὰ νοηθῇ ὅτι χωρὶς τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ παράδοσιν τῶν ἔργων κινδυνεύει ὁλόκληρος ἡ πεδιὰς τῆς Θεσσαλονίκης.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Χαίρω, λέγει, διότι ἐκ μέρους τοῦ κ. ἐπερωτῶντος διεπιστώθη ὅτι δὲν ὑπήρξαμεν ἡμεῖς οἱ ὑπαίτιοι τῆς παρελκύσεως τῆς συζητήσεως της ἐπερωτήσεως, ὡς ἀνεγράφη εἰς τὸν τύπον, διότι οὔτε τοιαύτην ποτὲ ἐπιθυμίαν ἐξεδηλώσαμεν οὔτε ἀπουσιάσαμεν ποτὲ ἀπὸ τὰς καθωρισμένας συνεδριάσεις τοῦ κ. ινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου. Ἀλλὰ ἀσχέτως τούτων τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπερωτήσεως ἦτο μᾶλλον περιεχόμενον ἐρωτήσεως αἰτούσης πληροφορίας, ἡ παροχὴ τῶν ὁποίων ἦτο δυσχερής, διότι ἀνέτρεχεν εἰς γενικότητας, ὡς εἶναι αἱ πληροφορίαι περὶ ἀναλυτικοῦ λογαριασμοῦ δαπανῶν, περὶ ἡμερομηνιῶν ἑκάστης δημοπρασίας κ.λ.π. διὰ τὰ ὁποῖα διὰ νὰ παρασχεθῇ ἀπάντησις ἔπρεπε τὸ ἐρώτημα νὰ εἶναι μᾶλλον συγκεκριμένον Ἡ ἱστορία, συνεχίζει, τῆς συμβάσεως εἶναι γνωστή. Συνήφθη αὕτη ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως μὲ Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας τὸν ὑποφαινόμενον, τῆς Γεωργίας τὸν κ. Βαλαλᾶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν κ. Γκότσην

καὶ κατόπιν τῆς ἀνατροπῆς τῆς Κυβερνήσεως Μιχαλακοπούλου ἡ σύμβασις δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλήν. Κάθε σύμβασις λέγει δύναται νὰ ὑποστῇ βελτιώσεις ἐν τῇ Κοινοβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ πρὸ τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφίσεώς της, ὅπως ἔγινε μὲ τὴν σύμβασιν Ὄλεν καὶ τελευταίως μὲ τὴν σύμβασιν τῶν τηλεφώνων, ἤτις μεταξὺ πρώτης καὶ δευτέρας συζητήσεως ἐβελτιώθη διὰ πιέσεως πρὸς τὸν ἀνάδοχον. Ἡ σύμβασις τῆς Φαουντέσιον εἶχε ποσοστὸν ἐργολαβικοῦ κέρδους 15 ο/ο οὐχὶ ἐπὶ οἱουδήποτε κόστους τῶν ἔργων, ἀλλὰ μὲ περιορισμὸν μὴ ὑπερβάσεως ἑνὸς ἀνωτέρου ὁρίου. Ἐπὶ πλέον τὰ γενικὰ ἔξοδα ὡρίσθησαν εἰς 17 ο/ο χωρὶς τὸ σύνολον τῶν ἀμοιβῶν τῆς Ἑταιρείας νὰ φθάνῃ τὸ 32 ο/ο, διότι τοῦτο δὲν εἶναι σταθερὸν ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ὁ ὅρος τοῦ μεγίστου ὁρίου, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἡ Ἑταιρεία. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε δεδομένων ἂν ὑπολογίσωμεν ὅτι τὸ ἔτος 1933 θὰ εἶναι τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαχθῇ ἀσφαλὲς τὸ συμπέρασμα ἐν συνδυασμῷ μὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δαπανῶν τῶν ἔργων ὅτι τὸ ποσοστὸν γενικῶν ἐξόδων δὲν θὰ ὑπερβῇ τὸ 12 ο/ο.

Ν. Τζερμιᾶς. Νὰ μᾶς εἰπῆτε τὸ μέχρι σήμερον ἀναλογοῦν ποσοστόν.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δὲν δύναται αὐτὸ νὰ σᾶς χρησιμεύσῃ εἰς τίποτε ἐφ' ὅσον τὸ σύστημα εἶναι ἀπολογιστικόν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Δηλαδὴ ὑπολογίζετε ἐν συνόλῳ 12 ο/ο διὰ γενικὰ ἔξοδα καὶ 15 ο/ο δι' ἐργολαβικὸν κέρδος ἤτοι 27 ο/ο ;

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Μάλιστα.

Ι. Βαλαλᾶς. Ἔχετε ὑπολογίσει τὸ ἐργολαβικὸν κέρδος μὲ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ὑπερβάσεως τῆς ἀρχικῆς δαπάνης ;

Β. Καραπαναγιώτης. Βεβαίως. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸ ἐρώτημα, ὅπως τὸ θέτει ὁ κ. Τζερμιᾶς, μπορεῖ νὰ φθάνωμεν σήμερον καὶ 32 καὶ 35 καὶ 37 ο/ο, διότι εἰς τὰ πρῶτα ἔτη εἶναι τὰ βάρη τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν προμηθειῶν καὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς Ἑταιρείας. Κατὰ συνέπειαν ὅταν ὁ ὑπολογισμὸς γίνῃ μὲ βάσιν τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων θὰ φθάσῃ τὸ ποσοστὸν τῶν γενικῶν ἐξόδων μέχρι τοῦ 12 ο/ο. Ἡ σύμβασις, συνεχίζει, τῆς Φαουντέσιον, κατηγορηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Παγκάλου, ὑπεγράφη ὑστερώτερον παρ' αὐτοῦ, ἀπαλειφθέντων ἐπωφελῶν τινων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὅρων καὶ ματαιωθεισῶν καὶ τῶν βελτιώσεων, ἃς θὰ ἔκαμνε ἡ Βουλή.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Δηλαδὴ τὴν θεωρεῖτε δυσμενεστέραν ἀπὸ τὴν ἀρχικήν ;

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν βελτιώσεων, ἃς θὰ ἐπετυγχάνομεν σύμφωνα μὲ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσίν κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ὑστερώτερον ἔγινε μία συμπληρωματικὴ σύμβασις προκαταβολῆς καὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν, ἀλλὰ καὶ παραιτήσεως τοῦ δημοσίου ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς διαλύσεως τῆς συμβάσεως. Καὶ ἡ συμπληρωματικὴ αὕτη σύμβασις ἐγένετο ἐπὶ τῆς δικτατορίας. Ὅλαι αὐταὶ αἱ συμβάσεις εἰσήχθησαν παρὰ τῆς Οἰκουμενικῆς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐψηφίσθησαν μὲ τροποποιήσεις τινὰς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὅρους καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου. Διὰ τοὺς ὅρους αὐτοὺς ἔγινεν ἀλληλογραφία μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑταιρείας ἀρνουμένης νὰ δεχθῇ τὰς τροποποιήσεις.

Ν. Τζερμιᾶς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ συμβάσεις αὐταὶ ἐψηφίσθησαν ὡς ὑπηρεσιακὸν νομοσχέδιον;

Ι. Βαλαλᾶς. Ἠναγκάσθην κατὰ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ χαρακτῆρος τοῦ νομοσχεδίου νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ 12ωρον.

Β. Καραπαναγιώτης. Ἂν ἐψηφίσθησαν αἱ συμβάσεις κανονικῶς ἢ ὄχι παρὰ τῆς Βουλῆς τοῦτο εἶναι ζήτημα ἐσωτερικὸν τῆς Βουλῆς. Πάντως ἡμεῖς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας κυρωτικὸν νόμον τῆς συμβάσεως μετὰ τὸν ὁποῖον παρέλκει κάθε ἀπάντησις εἰς τὸ πρῶτον ἐρώτημα τοῦ κ. βουλευτοῦ. Μετὰ τὴν κύρωσιν ἤρχισεν ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τοῦ Παραρτήματος Α καὶ ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ σύγχρονος ἔναρξις καὶ τῶν ἔργων τοῦ παραρτήματος Β. Ὡς πρὸς τὰ ἔργα τοῦ Παραρτήματος Α ταῦτα σύμφωνα μὲ τὴν σύμβασιν καὶ τὰς μελέτας ἔδει νὰ τερματισθοῦν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1928. Ὑπάρχει ὀγκώδης ἀλληλογραφία μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου διὰ τοὺς λόγους τῆς καθυστερήσεως τῶν ἔργων καὶ ἐξ αὐτῆς προκύπτει ὅτι ὁ μὲν προϊστάμενος τοῦ ἐλέγχου ἔρριπτε τὸ πταῖσμα τῆς καθυστερήσεως εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ἡ δὲ Ἑταιρεία προσέβαλλεν τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι τῆς καθυστεροῦντο αἱ μελέται καὶ ὅτι ἡ ΣΕΚ δὲν ἐνέκρινεν ἐγκαίρως τὴν σ δηρὰν γέφυραν τοῦ Ἀξιοῦ. Πλὴν τούτου εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι μέχρι τοῦ 1928 ἡ πορεία τῆς ἑταιρείας ἦτο τοιαύτη ὥστε δὲν παρεῖχε τὰ ἐχέγγυα καλῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεών της. Ἀπησχολήθη μὲ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὁ κ. Χρηστομάνος, ὥστε ὁλόκληρον τὸν φάκελλον ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ νομικοῦ Συμβουλίου ὅπερ ἠρωτᾶτο ἂν θὰ ἠδύνατο τὸ δημόσιον νὰ κηρύξῃ ἔκπτωτον τὴν Ἑταιρείαν. Μετὰ πάροδον ἀρκετοῦ χρονικοῦ διαστήματος κ. ἰ μόλις πρὸ 4 μηνῶν ὁ νομικὸς Σύμβουλος διεβίβασε τὴν γνώμην τοῦ νομικοῦ Συμβουλίου.

Ν. Τζερμιᾶς καὶ ***Κ. Βουδούρης.*** Πρόκειται περὶ ἀλληλοσυκρουομένης γνωμοδοτήσεως.

Ι. Βαλαλᾶς. Ὁ νομικὸς σύμβουλος ἰσχυρίζετο ὅτι δὲν τοῦ ἔδιδον τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ ταχέως καὶ συγκεκριμένως.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἐν πάσει περιπτώσει ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἤτις ἐξεδόθη μετὰ 10 μῆνας ἔχει ὡς ἑξῆς (ἀναγινώσκει). Τὸ συμπέρασμα αὐτῆς εἶναι ὅτι, ὅπως λέγει, ὅπως διατυποῦνται τὰ ἐρωτήματα ἡ ἀπάντησις εἶναι δυσχερής. Ἄλλη περικοπὴ τῆς γνωμοδοτήσεως ἀναφέρει ὅτι «δὲν φαίνονται τὰ πταίσματα τῆς ἑταιρείας προσαρμοζόμενα ἐπακριβῶς πρὸς τὰ ἄρθρα τῆς συμβάσεως τὰ κανονίζοντα τοὺς ὅρους ἐφ' ὧν χωρεῖ ἡ ἔκπτωσις». Οὕτω καὶ μὲ τὴν ὑπέρβασιν τῶν προθεσμιῶν καὶ μὲ τὴν κακοτεχνίαν ὑπῆρχον ἀμφιβολίαι ἂν ἡ ἑταιρεία ἠδύνατο μετὰ βεβαιότητος νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος.

Ν. Τζερμιᾶς. Τὰ ἐρωτήματα ὑπεβλήθησαν ὅταν δὲν εἶχε συναφθῇ τὸ παραγωγικὸν δάνειον.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου περὶ παραγωγικοῦ δανείου, ὅπερ ἐπικαλεῖσθε, ὁμιλεῖ περὶ συμπληρωματικῶν συμβάσεων συνομολογηθησομένων ὑπὸ τῆς ἑταιρείας. Ἐνῷ παραδόξως τὸ Νομικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως ταύτης θὰ ἠδύνατο νὰ τροποποιηθῇ ἡ σύμβασις ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς ἑταιρείας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἔκθεσις τοῦ Μαρτίου τοῦ 1928 τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐλέγχου τῶν ἔργων δὲν ἦτο ἱκανοποιητικὴ διὰ τὴν ἑταιρείαν καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔγεινε μνεία περὶ πολλῶν παραλείψεων ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλως τε εἶχε προκαλέσει ὁ κ. Χρηστομάνος τὸ ἐρώτημα τῆς ἐκπτώσεως. Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἰδίου προϊσταμένου τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1929 διαφέρει οὐσιωδῶς ἀπὸ τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὄντως δὲ καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν δημοσίων ἔργων, εἰς ἣν εἶχα ἀναθέσει νὰ μεταβῇ ἐπιτοπίως δίς καὶ ἡ ἰδική μου ἐπιθεώρησις συμπίπτει μὲ τὴν νέαν ταύτην ἔκθεσιν τοῦ 1929 τοῦ ἐπόπτου τῶν ἔργων. Ἐν ταύτῃ διαπιστώνεται μία σημαντικὴ πρόοδος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ἔχων δὲ ὑπ' ὄψιν ὁ προκάτοχός μου κ. Χρηστομάνος ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Παραρτήματος Γ' ἔδει ὀρθῶς νὰ ἀρχίσουν ταυτοχρόνως διὰ λόγους οἰκονομίας ἔθηκεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸ ζήτημα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τοῦ παραρτήματος Γ' καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάνθη ὅτι πρέπει καὶ ταῦτα νὰ ἀνατεθοῦν εἰς τὴν ἑταιρείαν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μειωθῇ τὸ ποσοστὸν τῶν γενικῶν ἐξόδων. Μόλις ἀνέλαβον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας καὶ μετὰ τὴν γενομένην ἐπιθεώρησιν καὶ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1929 ἀπηύθυνα πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἑταιρείας τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν (ἀναγινώσκει) καὶ δι' ἧς ἐζητεῖτο παρὰ τῆς Ἑταιρείας νὰ ἀνεχθῇ τὰς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου βελτιώσεις, ἃς εἶχεν ἐπιτύχει τοῦτο εἰς μεταγενεστέρας συμβάσεις τοιούτων ἔργων. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης προκύπτει ὅτι ἐζητήσαμεν τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων ὄχι μόνον διὰ τὰ ἔργα τοῦ παραρτήματος Γ' ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἔργα τῶν παραρτημάτων Α' καὶ Β' ἐπικαλούμενοι τὸ ἀδάσμον τῶν δικαιολογιῶν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὰς μέχρι πρό τινος παραλείψεις της. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἐξ ἀρχῆς ἀντέταξεν ἀπόλυτον ἄρνησιν διὰ τὰ ἔργα τῶν παραρτημάτων Α' καὶ Β' δεχομένη μόνον τὰς ἀπόψεις μας ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔργα τοῦ παραρτήματος Γ'. Μετὰ πάροδον ἀρκετοῦ καιροῦ ἐλήφθη ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑταιρείας ὑποδιβαζούσης τὰ ποσοστὰ τῶν γενικῶν ἐξόδων εἰς 12 ο/ο καὶ τὸ ἐργολαβικὸν κέρδος εἰς 11 ο/ο ἐπὶ τοῦ κόστους τῶν ἔργων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ γενικὰ ἔξοδα ἡμεῖς ἐπροτείναμεν τὸ ποσοστὸν τῶν 10,63 ο/ο ὡς ἦτο διὰ τὰ ἔργα τοῦ Στρυμῶνος καὶ μετὰ πολλὰς συζητήσεις ἡ Ἑταιρεία τὸ ἐδέχθη. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐμεσολάβησεν ὁ τελευταῖος νόμος περὶ παραγωγικοῦ δανείου καὶ παρέπεμψα τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν δημοσίων ἔργων καὶ εἰς τὸ νομικὸν συμβούλιον.

Β. Χατζηλίας. Ἐφημμόζατε δηλαδὴ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου περὶ παραγωγικοῦ δανείου;

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Δὲν εἶχα ἀνάγκην τοῦ νόμου αὐτοῦ, ἀφοῦ ἡ ἀρχικὴ σύμβασις ἔδιδε τὸ δικαίωμα διὰ τὰ ἔργα τοῦ παραρτήματος Γ' νὰ τὰ δώσωμεν μὲ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἀλλ' ἐπωφελήθην τῆς διατάξεως διὰ νὰ ζητήσω τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων ἔργων καὶ τοῦ Νομικοῦ Συβουλίου. Τὸ πρῶτον ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ τῆς ἐκχωρήσεως τῶν ἔργων καθορίσαν καὶ τοὺς νέους ὅρους.

Ι. Βαλαλᾶς. Χωρὶς νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ πρῶτα ἔργα δὲν ἔπρεπε νὰ δοθοῦν τὰ τοῦ παραρτήματος Γ'.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Δὲν νομίζω ὅτι ἔχετε δίκαιον.

Ν. Τζερμιᾶς. Ἀπολύτως ἔχετε δίκαιον διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνουν ταχύτερον καὶ τὰ ἔργα αὐτὰ καὶ μόνον μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν θὰ ἐγίνοντο.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Καὶ πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ τελευταίου νόμου τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως ἀπεφάσισε τὴν ἀνάθεσιν τῶν ἔργων.

Ν. Τζερμιᾶς. Ὑπῆρχον προτάσεις ἄλλων ἑταιρειῶν διὰ τὰ ἔργα αὐτά ;

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ὄχι σοβαράι. Ἀλλὰ καὶ ἄλλως κρινομένου τοῦ πράγματος ἂν ὑπεβάλοντο παρ' ἄλλης Ἑταιρείας ἔστω καὶ συμφερώτεραι προτάσεις θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἀνατεθοῦν εἰς τὴν ἤδη ἐκτελοῦσαν τὰ πρῶτα ἔργα Ἑταιρείαν, διότι πληρώνονται εἰς αὐτὴν τὰ γενικὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα καὶ μὲ τὰ νέα ἔργα δὲν θὰ ὑποστοῦν αὔξησιν ἐνῷ ἄλλος ἀνάδοχος θὰ ἐλάμβανε τὰ ἔξοδα αὐτὰ ἐπιπροσθέτως, καὶ ἑπομένως, καὶ ὡς πρὸς τὸ σμετὸν αὐτό, ὁ ἐγερθεὶς δημοσιογραφικὸς θόρυβος ἦτο ἀδάσμος. Ὁπωσδήποτε ἂν εἶχα καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν κατὰ τῆς Ἑταιρείας Φαουντέσιον διὰ τὴν τακτικήν της δὲν θὰ ἐδίστασα νὰ εἰσηγηθῶ καὶ τὴν ἔκπτωσιν ἂν καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι θὰ κατελήγομεν εἰς διαιτησίας καὶ ἐπιδιαιτησίας καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ εἴχομεν χρονισμὸν καὶ παρέλκυσιν τῶν ἔργων, ἡ δὲ πικρὰ πεῖρα τῶν ἐπιδιαιτησιῶν πλὴν τῶν δύο τελευταίων τῆς μιᾶς διὰ τὴν ὕδρευσιν Θεσσαλονίκης . . .

Ν. Τζερμιᾶς. Ἐγὼ τὴν ἐπροκάλεσα αὐτήν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Μπράβο.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). καὶ τῆς ἄλλης τῆς μετὰ τῆς Πάουερ, ἀρκετὰ ἐνοικιάζ διὰ τὸ Δημόσιον, ὅλαι αἱ ἄλλαι κατέληξαν εἰς βάρος μας καὶ ἂν δὲν ἠκούομεν τὰς σοφὰς ἀλλ' ἀδιαλλάκτους γνώμας τῶν νομικῶν συμβούλων θὰ ἦσαν καλλίτεραι διὰ τὸ δημόσιον αἱ συμβιβαστικαὶ λύσεις. Ἐφ' ὅσον ἤδη ἀπὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἡ ἀπόλυτος πεποίθησις ἐμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐλέγχου εἶναι ὅτι ἡ πορεία τῆς Ἑταιρείας, λόγῳ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρείας δι' ἀντικαταστάσεώς του σήμερον παρ' ἀνθρώπου ἐπιμελοῦς μὴ ἀρνηθέντος νὰ δεχθῇ ὅλας τὰς λογικὰς ἀντιλήψεις τοῦ Ὑπουργείου, εἶναι καλή, δὲν ἦτο δυνατὸν ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ἀμφιβόλου γνωμοδοτήσεως τοῦ νομικοῦ συμβουλίου νὰ δημιουργήσω τὸ στάσιμον τῶν ἔργων τῆς παιδιᾶς Θεσσαλονίκης καὶ ἐνέμεινα εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῶν ἔργων τοῦ Παραρτήματος Γ' εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀνάδοχον.

Δὲν ἀποκρύπτω ὅτι ἡ μέχρι τοῦ 1928 πορεία τῆς Ἑταιρείας δὲν ἦτο καλὴ καὶ ὠφέλιμος εἰς τὸ δημόσιον, διότι καὶ παραλείψεις καὶ κακοτεχνίαι παρετηρήθησαν αἵτινες ὅμως ἤρθησαν ἀπὸ τοῦ 1929 καὶ βεβαιοῦται ἔκτοτε ὅτι τὰ ἔργα προχωροῦν μὲ πᾶσαν δυνατὴν ταχύτητα καὶ σωφροσύνην. Ἤδη ἐπειδὴ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν τύπον ἡ γνώμη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, πρὶν κἂν περιέλθῃ εἰς γνῶσιν μου. . .

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ διετάχθησαν ἀνακρίσεις δι' αὐτό.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) Ἀναντιρρήτως, διότι προτοῦ λάβω γνῶσιν αὐτῆς τὴν ἀνέγνωσα εἰς τὸ Ἡμερήσιον Τύπον, ὅπου βεβαιοῦται μάλιστα ὅτι εἶναι καὶ ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἂν καὶ κατὰ σημεῖα τινὰ εἶναι πλαστογραφημένη, διότι λέγει ὅτι καθωρίσαμεν ποσοστὰ 2 καὶ 63 ο/ο ὑπεράνω τῶν ποσοστῶν τῆς συμβάσεως τοῦ Στρυμῶνος. Ἡ γνωμάτευσις ἐπίσης ὁμιλεῖ περὶ τιμῶν μονάδος ἐνῷ εἰς τὸ ἀπολογιστικὸν σύστημα δὲν ὑπάρχουν τιμαὶ μονάδος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Εἴχομεν δικαίωμα νὰ ἀναθέσωμεν τὰ ἔργα εἰς ἄλλην Ἑταιρείαν ;

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) Μετὰ πάροδον ὡρισμένου χρόνου, ἄλλως ἠδυνάμεθα καὶ νὰ μὴ τὰ ἐκτελέσωμεν.

Ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** διακόπτων ἀναγινώσκει περικοπὰς τῆς γνωμοδοτήσεως καὶ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ τύπου ἀναφερομένας εἰς τὴν σύμβασιν Μπουτ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν σύμβασιν Φαουντέσιον.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Καὶ αὐτὰ ἀνακριβῶς γράφονται. Συνεχίζων λέγει ὅτι καὶ ἄλλας ἀνακριβείας ἔχει ἡ ἔκθεσις τοῦ νομικοῦ Συμβουλίου.

Ι. Βαλαλᾶς. Ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀναθέσεως τῶν ἔργων εἰς τὴν Φαουντέσιον ;

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ὑπὸ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς ὁποίας σᾶς ἀνέγνωσα. Συνεχίζων ἐξετάζει καὶ τὰ λοιπὰ σημεῖα τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου. Συμφώνως, λέγει, πρὸς τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν, τὸ ποσοστὸν τῶν γενικῶν ἐξόδων παραρτήματος διὰ τὰ γραφεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Λονδίνου ἦτο 209,000 δολλάρια. Ἐφόσον ὅμως ἡ δαπάνη τῶν ἔργων ἀπὸ 10,000,000 δολλάρια περιωρίζετο εἰς 2,000,000 ἐφρόντισα νὰ περιορισθῇ καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀναλόγως καὶ καθώρισα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερβῇ τὰ 41,000 δολλάρια. Τοῦτο ὁ Νομικὸς Σύμβουλος δὲν ἀντελήφθη καὶ παραδόξως γνωματεύει ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῇ φροντὶς ὅπως μὴ εἶναι τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀνώτερον τῶν 209,000 δολλαρίων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὸ μαρτυρεῖ πόσον ἐπιπολαίως ἐξητάσθη ἡ ὑπόθεσις.

Ὁ κ. ***Β. Καραπαναγιώτης*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) συνεχίζων λέγει ὅτι καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐγγυήσεις αἱ ὁποῖαι τίθενται εἰς τὴν νέαν σύμβασιν διὰ τὰ ἔργα τοῦ Παραρτήματος Γ' ὁ νομικὸς σύμβουλος λέγει ὅτι αὐταὶ εἶναι ἀνεπαρκεῖς. Ἀλλὰ αἱ ἀρχικαὶ ἐγγυήσεις ἐδίδοντο διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων 10,000,000 δολλαρίων. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἤδη πρόκειται δι' ἔργα δύο ἑκατομμυρίων ἔπρεπε καὶ αἱ ἐγγυήσεις νὰ ἐλαττωθοῦν κατὰ τὸ 1/5. Περαίνων τονίζει ὅτι ἐφ' ὅσον ἔχομεν σύμβασιν κατηρτισμένην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπολογιστικοῦ συστήματος, ὁσονδήποτε καὶ ἂν αἱ γνῶμαι τῆς ὑπηρεσίας εἶναι ἀντίθετοι, τὸ ἀπολογιστικὸν σύστημα ἐξασφαλίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν

διαφόρων ἔργων κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** λέγει ὅτι ὁ σπουδαιότερος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο ἡ ἐπερώτησις εἶναι, ὅτι δὲν παρεδόθη ἀκόμη τὸ πρῶτον τμῆμα τῶν ἔργων, ἐπὶ τούτου δὲ οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) Εἶπον ὡς πρὸς τοῦτο ὅτι ἡ Ἑταιρεία εἶναι ἀδικαιολόγητος θὰ τὰ παραδώσῃ δὲ μέχρι τοῦ Νοεμβρίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ φράξιμον τοῦ λιμενοτόπου τοῦτο ἔγεινε κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ νὰ μὴ χυθῇ ὅλο τὸ νερό, ὁπότε θὰ προήρχετο ζημία διὰ τὸ δημόσιον ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν ἰχθύων ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος λαμβάνει τὸ ἥμισυ.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** τονίζει ὅτι αὐτὰ εἶναι προσχήματα τῆς Ἑταιρείας καὶ ὅτι ἡ Ἑταιρεία εὑρίσκετο ἐν πλήρει ἀδυναμίᾳ.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). λέγει ὅτι εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ἐν τούτῳ ὑπῆρχε ἡ ὑπαιτιότης τῆς Ἑταιρείας

Ὁ κ. **Ι. Βαλαλᾶς** λέγει ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπεδείχθη κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ τελευταίου νόμου τοῦ παραγωγικοῦ δανείου δι' εἰδικοῦ ἄρθρου τοῦ ὁποίου ἐξέιδετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαναξετάσῃ τὰς συμβάσεις ταύτας, νὰ τὰς τροποποιήσῃ καὶ νὰ τὰς ἀκυρώσῃ ἀκόμη.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ δικαίωμα αὐτὸ δὲν τὸ εἶχε.

Ι. Βαλαλᾶς. Εἶχε τὸ δικαίωμα τὸ Κράτος νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν δίδει χρήματα.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἐὰν ἔλεγε τοῦτο τί θὰ ἐγίνετο ;

Ι. Βαλαλᾶς. Θὰ ἠναγκάζετο ἡ Ἑταιρία νὰ φύγῃ

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τόσον εὔκολον τὸ νομίζετε;

Ι. Βαλαλᾶς. Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἑταιρεία αὕτη ἀπεδιώχθη. Καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔγεινεν αὐτὸ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐγὼ δὲν ἐσκόπουν νὰ ἀναμιχθῶ εἰς τὴν ἐπερώτησιν, τοῦτο ὅμως ἤθελον νὰ εἴπω ὅτι κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου ὁ τελευταίως ψηφισθεὶς νόμος παρέχει εἰς τὴν Κυβέρνησιν πλήρη τὴν ἐξουσιοδότησιν πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν συμβάσεων.

Ὁ κ. **Α. Χριστομάνος** λέγει ὅτι ὅταν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας εὗρε μίαν ἔκθεσιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐλέγχου κ. Παπανικολάου ἐν τῇ ὁποίᾳ περιέχονται διάφοροι κατηγορίαι κατὰ τῆς ἑταιρείας, ἀλλὰ ὄχι σαφεῖς, διότι δὲν ἀνεφέροντο π. χ. αἱ προθεσμίαι τῶν παραβάσεων ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἔπρεπε νὰ ἄρχεται ἡ προθεσμία τῆς ἐκπτώσεως. Μετέβην μόνος μου κατόπιν τούτου ἐπὶ τόπου καὶ εὗρον πράγματι διάφορα σημεῖα κακοτεχνίας καὶ ἄλλας παραβάσεις, ἀλλ' ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐλέγχου δὲν εἶχε τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ κηρυχθῇ ἡ ἑταιρεία ἔκπτωτος. Περαίνων τονίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ εἶνε δυσηρεστημένη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ τμήματος τούτου, ἡ ὁποία ἦτο ἐπιβεβλημένη.

Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις περαιωμένη.

Συναινέσει δὲ τῆς Βουλῆς λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5 μ. μ. τῆς προσεχοῦς Τρίτης.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 47Γ'

Τρίτης 1 Ἰουλίου 1930.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Ι. Τσιριμῶκος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Δ. Κουντούμης, Δ. Ἠλιάκης** καὶ **Α. Φωκᾶς** καταθέτουν ἀναφορὰν τοῦ Δημ. Σχοινᾶ διαμαρτυρομένου κατὰ τοῦ Προξένου Σκέφερη καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Προξενείου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Καβάλλας ζητεῖ τὴν κατάργησιν ἢ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4697.

Τριάκοντα ἀνάπηροι φυματικοὶ στρατοῦ διαμαρτύρονται διότι δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ ἴδωσι τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἕνωσις ἀναπήρων πολέμου Ἀττικῆς ἐλικῆς ἀνικανότητος παρακαλεῖ ὅπως διὰ τὰ εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας ἐκπαιδευόμενα τέκνα ἀναπήρων πολέμου πολυτέκνων καταβάλλει τὰ δίδακτρά των τὸ ταμεῖον θυμάτων πολέμου.

Ἡ ἕνωσις ἀναπήρων πολέμου ὁλικῆς ἀνικανότητος διαμαρτύρεται διὰ τὴν μὴ ἵδρυσιν νοσοκομείου εἰς Λίδηψὸν πρὸς λουτροθεραπείαν τῶν ἀναπήρων καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς ὀλιγωρίας ταύτης ἐπανάληψιν καὶ ἐφέτος τοῦ μέτρου διανομῆς ἐπιδομάτων εἰς ἀναπήρους ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ γίνωσι καταχρήσεις ὄμοιαι τῶν περυσινῶν.

Ἕλληνες ἐργάται τοῦ Κλησελάντ καὶ περιχώρων Ἀμερικῆς ζητοῦν τὴν ἄμεσον κατάπαυσιν τῶν τρομοκρατικῶν μέσων ἐναντίον τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Τὸ ἐν Συκιωνίᾳ (Κιάτῳ) συγκροτηθὲν σταφικὸν συνέδριον ὑποβάλλει ψήφισμα δι' οὗ ὑποβάλλει διάφορα αἰτήματα καὶ παρακαλεῖ ὅπως γίνουν ταῦτα ἀποδεκτά.

Ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν παρακαλεῖ ὅπως μὴ φορολογοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων ἰατροί.

Οἱ Ἀμαλία καὶ Εὐστάθιος Παπανικολοπούλου δι' αἰτήσεώς των διαμαρτύρονται διότι τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἀπέρριψεν αἴτησίν των στηριχθὲν εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ φαρμάκου κατὰ τοῦ καρκίνου.

Αἱ ἐπαγγελματικαὶ καὶ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις Ξάνθης ζητοῦν τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καπνῶν διὰ τοῦ νόμου.

Τὸ ἐπαγγελματικὸν Ἐπιμελητήριον Θεσ)νίκης διαμαρτύρεται διὰ τὴν μελετωμένην διάθεσιν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου ἐκ τοῦ νόμου 4113 διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐμπορικοῦ μεγάρου ὑπὸ τοῦ Ἐμπ. Ἐπιμελ. Θεσ)νίκης.

Οἱ κάτοικοι Λειβαδίου παρακαλοῦν ν' ἀποσταλῇ ὑπάλληλος πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ζημιῶν, ἃς ὑπέστησαν ἐκ τῆς πεσούσης χαλάζης καὶ ζητοῦν τὴν χορήγησιν μακροπροθέσμως δανείων ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Τραπέζης.

Οἱ κάτοικοι Γαστούνης διαμαρτύρονται διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων φόρων καὶ ζητοῦν τὴν ἀναστολὴν πληρωμῆς τούτων λόγῳ τῶν καταστροφῶν, ἃς ὑπέστησαν ἐκ τῶν βροχῶν.

Ἡ διδασκαλικὴ ὁμοσπονδία Ἀθηνῶν ζητεῖ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ κατατεθέντος νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ».

Οἱ πράκτορες τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐκδιδομένων Ἑλλην. καὶ γαλλοφώνων ἐφημερίδων ζητοῦν νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀποζημιώσεων τοῦ ψηφισθησομένου νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως Ἑλλην.κῶν καὶ ξενοφώνων ὑπὸ ἑλλήνων ἐκδιδομένων ἐν Τουρκίᾳ ἡμερησίων καὶ ἑβδομαδιαίων ἐφημερίδων.

Οἱ κ. κ **Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) καὶ **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 3714».

Ἡ ἐπὶ τῆς Προνοίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 3714».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. **Π. Χριστούλας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Παλαιᾶς Γιαννιτσοῦς διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὸ Ἐρηνοδικεῖον Σοφάδων.

Ὁ κ. **Τ. Ἀναστασίου** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν σταφιδοπαραγωγῶν Βαρθολομιοῦ, παραπονουμένων διότι καλοῦνται νὰ πληρώσουν συνθετικὸν φόρον καθαρᾶς προσόδου ἀπὸ τοῦ 1926 καὶ ἐντεῦθεν, βεβαιωθέντα ὑπὸ τῆς Ἐφορίας Ἀμαλιάδος βάσει αὐθαιρέτου καθορισμοῦ τῆς παραγωγῆς τῆς σταφίδος κατὰ 30 ο)ο περιπλέον τῆς πραγματικότητος. Τοῦτο ὅμως, λέγει, ἀποτελεῖ ἀδικίαν, ὡς ἀποτελεῖ τοιαύτην ὁ ὑπολογισμὸς καλλιεργητικῶν ἐξόδων εἰς 1200 μόνον ἐνῷ ταῦτα φθάνουν τὰς 1800 μέχρι 2.000 δραχ. κατὰ στρέμμα.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως πλοιάρχων τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἐφιστᾷ ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ μας ναυτικοῦ, δεομένης, ὡς λέγει, ἀμέσου ἀντιλήψεως.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Σιτοχωρίου Αὐλῶνος Τριφυλλίας ζητούντων τὴν ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς δανείων τοῦ ἔτους 1929—1930 καὶ δημοσίων φόρων τῶν ἐτῶν 1928—1930, λόγῳ τῆς καταστροφῆς τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν ἐκ θεομηνίας.

Ὁ αὐτὸς κ. Βουλευτὴς ἐμιλῶν ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ ἀναφορᾶς κατοίκων Βέλλου Κορινθίας διαμαρτυρομένων κατὰ τοῦ Αὐτονόμου ὀργανισμοῦ σεισμοπαθῶν Κορίνθου διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν σταφιδαμπέλων πρὸς ἵδρυσιν Γεωπονικῆς Σχολῆς παρατηρεῖ ὅτι εἶναι τελείως ἀδικαιολόγητος ἡ ἐνέργεια αὕτη τείνουσα νὰ δημιουργήσῃ καὶ νέους πρόσφυγας μεταξὺ τοῦ γηγενοῦς πληθυσμοῦ, ἐνῷ θὰ ἦτο δυνατὸν ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Γεωπονικῆς Σχολῆς εἰς ἕτερον χῶρον.

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης** ἐμιλῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου παρατηρεῖ ὅτι ὁ προλαλήσας, ἀγνοῶν τὸ ζήτημα, ὡς μὴ καταγόμενος ἐκ τῆς ἐπαρχίας, περιέπεσεν εἰς ἀνακρίβειαν συνεπείᾳ τῶν ἐσφαλμένων προφανῶς πληροφοριῶν, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐδόθησαν. Πρόκειται, λέγει, περὶ δωρεᾶς τῶν Ἀχέπανς τῆς περιφερείας πρὸς ἵδρυσιν γεωπονικῆς σχολῆς καὶ ἡ δωρεὰ αὕτη ὑπάρχει κίνδυνος ν' ἀνακληθῇ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἀνεγερθῇ ἡ σχολή. Οὐδὲν ἀπολύτως παράπονον ἠδύνατο νὰ ἀκουσθῇ καθόσον πρόκειται περὶ ἔργου τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ ὁλόκληρος ἡ περιφέρεια.

Ι. Παπαφλέσσας. Ἂς ἐξευρεθῇ ἄλλος χῶρος ἀκάλυπτος καὶ ὄχι ὁ χῶρος αὐτός, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὰ σπήτια των καὶ τὰ ἀμπέλια των.

Ὁ κ. **Π. Ἀραβαντινὸς** δηλοῖ ὅτι ἐξετάσας πρὸ ἡμερῶν ἐπιτοπίως τὸ ζήτημα διεπίστωσεν ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐπιθυμοῦν τὴν ἀνέγερσιν τῆς σχολῆς εἰς τὸν καθορισθέντα χῶρον.

Ἐπὶ ἀναφορῶν οἰνοπαραγωγῶν Λευκάδος καὶ Καλαμῶν διὰ τὴν καταγγελίαν τῆς Ἑλληνογαλλικῆς συμβάσεως ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** λέγει τὰ ἑξῆς·

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὁμιλῶν πρὸ μηνὸς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν οἴνων μας ἐκ Γαλλίας, καθησύχασε κάπως τοὺς οἰνοπαραγωγοὺς ἐπαρχίας διὰ τῆς δηλώσεώς του ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλε νομοσχέδιον τροποποιοῦν ὁπωσδήποτε τὰς περὶ εἰσαγωγῆς τῶν οἴνων ἀπαγορευτικὰς διατάξεις. Ἀλλὰ καὶ προσέθεσεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι δὲν εἶναι βέβαιος ἂν θὰ ψηφισθῇ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν τὸ τέλος Ἰουλίου διὰ νὰ καθορισθῇ τὸ ζήτημα. Δὲν γνωρίζω ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔχει νεωτέρας πληροφορίας περὶ τῆς τύχης τοῦ Γαλλικοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁμὰς γάλλων γερουσιαστῶν συνῆλθεν ἐν τῇ Γερουσίᾳ καὶ συνέταξε καὶ ἐπέδωκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν διαμαρτυρίαν, ζητοῦσα ριζικώτερα μέτρα νὰ ληφθῶσιν ὑπὲρ τῶν γαλλικῶν οἴνων. Εἰς τὴν οἰνοπαραγωγὸν ἐπαρχίαν τῆς Ναρμπὸν συνῆλθε πολυπληθὲς συνέδριον τοῦ ὁποίου προήδρευσεν ὁ ἐπὶ τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν οἴνων πρόεδρος καὶ ἀπεφασίσθη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ψήφισμα, ὑπὲρ αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν οἴνων, ἄλλως ἅπαντες οἱ βουλευταὶ καὶ τὰ δημοτικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ συμβούλια θὰ ὑποβάλουν τὰς παραιτήσεις των εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλικῆς Κυβερτήσεως. Νομίζω ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται πλέον οὐδεὶς διαταγμὸς καὶ δὲν δικαιολογεῖται οὐδεμία ἀναβολή. Ἡ Κυβέρνησις ἀνέβαλεν ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους τὴν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως, ἤδη ἡ ὑπομονὴ ὑπερέβη πᾶν ὅριον καὶ ὀφείλει ἀμέσως νὰ προβῇ εἰς τὴν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως, ἡ ὁποία βεβαίως δὲν θὰ ζημιώσῃ ὀλιγώτερον τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία καταναλίσκει εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν ἐμπορεύματα ἀξίας 600 ἑκατομμυρίων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὡς γνωρίζετε ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκεται κατ' αὐτὰς εἰς Παρισίους ἀκριβῶς διὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Ἐξ ἄλλου ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ πρόκειται νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της τὴν 5ην ἢ 6ην Ἰουλίου. Θὰ ἀναμείνωμεν λοιπὸν τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ συμπέσῃ καὶ ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, διὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις. Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίσω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ παράτασις τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἐπ' ὀλίγον ἀκόμη χρονικὸν διάστημα δὲν μᾶς βλάπτει οὐσιαστικῶς, διότι αἱ τιμαὶ τῶν οἴνων εἰς τὴν Γαλλίαν ἔπεσαν καὶ δὲν θὰ μᾶς συνέφερε καὶ ὑπὸ τὸ πρίσμα καθεστῶς ἀκόμη νὰ εἰσαγάγωμεν ἐκεῖ Ἑλληνικοὺς οἴνους. Δι' αὐτὸ ἐνομίσαμεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξαντλήσωμεν καὶ τὸ τελευταῖον ὅριον τῆς ὑπομονῆς μας ἀνεχόμενοι τὴν σημερινὴν προσωρινὴν κατάστασιν, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐννοεῖται ἡ παράτασις αὐτὴ. δὲν ἤθελεν ἀποβῇ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς οἰνοπαραγωγῆς.

Οἱ κ. κ. **Π. Πετρίδης** καὶ **Π. Ἀραβαντινὸς** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Κλεμεντίου ζητούντων τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως διὰ τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν σιτηρῶν των καὶ τὴν ἐπὶ τόπου ἀποστολὴν γεωπόνου πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐκτάσεως τῆς καταστροφῆς.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιεῖται καὶ ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης**.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀπαντᾷ ὅτι διετάχθησαν ἤδη οἱ ἁρμόδιοι ὑπάλληλοι ὅπως προβοῦν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ μεγέθους τῶν ἐπελθουσῶν τελευταίως ζημιῶν εἰς τὴν παραγωγὴν ἐν γένει, παρκλλήλως δὲ ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἡ σύστασις ὅπως παράσχῃ δάνεια ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη αὐτῶν. Ἐπὶ τούτοις παρακαλεῖ νὰ τῷ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν ἠκρωτηριασμένων καὶ βαρέως τραυματισμένων ὑπαξιωματικῶν προα-

χθέντων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ὡς παθόντων ἐν πολέμῳ, οἵτινες αἰτοῦνται τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Ἰσώματος Καρυῶν Μεγαλοπόλεως περὶ παροχῆς αὐτῇ ἐνισχύσεως διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν δημητριακῶν.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν περὶ διαφυλάξεως τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως καὶ μετασκευῆς τούτου εἰς Πάρκον, λαμβανομένου ἐν τῷ μεταξὺ παντὸς μέτρου πρὸς κατάπαυσιν τῆς παρατηρουμένης σήμερον ἐκεῖ ἀσχημίας λόγῳ τῆς ἀπορρίψεως πάσης ἀκαθαρσίας καὶ ὄγκων ὁλοκλήρων χωμάτων. Πρέπει, λέγει, νὰ ληφθοῦν αὐστηρὰ μέτρα, νὰ παραχωρηθῇ ἡ ἔκτασις εἰς ὑπεύθυνον ἀρχὴν εἴτε δημοτικὴν εἴτε δημοσίαν, καὶ νὰ ἐπισπευσθῇ ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ χώρου διὰ δαπάνης ἐξευρισκομένης ἐκ τῶν περισσευμάτων τῆς πωλήσεως τῶν γραμματοσήμων τῆς Ἑκατονταετηρίδος.

Οἱ κ. κ. **Ν. Γαρδικιώτης** καὶ **Ι. Κουτσίνας** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀλμυροῦ περὶ παροχῆς ἐνισχύσεως εἰς τοὺς πληγέντας ἐκ καταστροφῆς τῆς καλλιεργείας παραγωγούς.

Ὁ κ. **Θ. Φίλιος** λαμβάνων τὸν λόγον λέγει ὅτι θὰ ἤθελε νὰ μάθῃ τὰς ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς μὲ τὴν τελευταίαν καταστροφὴν τῆς τε πρωΐμου καὶ ὀψίμου παραγωγῆς τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων, διότι ἂν εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τῆς Θεσσαλίας ὑπέστη ἡ παραγωγὴ ζημίας ποῦ μὲν σημαντικὰς ποῦ δὲ ἀσημάντους, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τρικκάλων ὑπέστη τελείαν καταστροφὴν ἀφοῦ εἰς τὰ πλεῖστα μέρη δὲν βάζουν ὄρεπάνι, ἀλλὰ ἀφίνουν ἀθέριστα. Ἐκφράζει ὡς ἐκ τούτου τὴν γνώμην ὅτι δέον ἡ Κυβέρνησις, ὡς πρῶτιστα μέτρα ποῦ πρέπει νὰ λάβῃ, νὰ ἀναστείλῃ τὴν πληρωμὴν παντὸς φόρου, παράσχῃ χρεωστάσιον τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν, διότι ἡ τοκογλυφία θὰ ἁρπάξῃ ἀπὸ τοὺς γεωργοὺς καὶ τὰ ζῶα ποῦ τοὺς ἀπέμειναν, τέλος δὲ νὰ χορηγήσῃ σπόρον καὶ δάνεια διότι ἄλλως ὁ ἀγροτικὸς κόσμος θὰ δοκιμάσῃ τὴν μεγαλυτέραν πεῖναν.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ὅηλοῖ εἰς ἀπάντησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις συνέστησεν ἤδη εἰς τὴν Ἀγροτ. Τράπεζαν τὴν παροχὴν νέων δανείων.

Ὁ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης σχετικῶς μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὑποστηρίζει ἀναφορὰν ἀντιπροσώπων Μαργαριτίου περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ πρὸ 8ετίας ἀπαλλοτριωθέντα μουσουλμανικὰ κτήματα.

Οἱ κ. κ. **Θ. Χιβίνης** καὶ **Π. Καρασσεβδᾶς** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Μαχαλὰ ζητούντων τὴν παροχὴν αὐτοῖς ἐνισχύσεως διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς καλλιεργείας των.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἐπαναλαμβάνει εἰς ἀπάντησιν ὅτι ἀπηυθύνθη εἰς τὴν Ἀγροτ. Τράπεζαν ἡ σύστασις ὅπως ἀσκήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερον τὴν εὐεργετικὴν αὐτῆς δρᾶσιν.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν περὶ ἐγκαταστάσεως αὐτομάτου σουηδικοῦ φανοῦ εἰς τὴν παραλίαν Μύτικα.

Ὁ κ. **Κ. Γκότσης** ὁμιλῶν ἐπὶ τηλεγραφήματος τῶν κατοίκων Ἀρυμανθείας αἰτουμένων τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως λόγῳ τῶν καταστροφῶν ἃς ὑπέστησαν ἐκ χαλάζης παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργόν, ὅπως λάβῃ εὐμενῶς ὑπ' ὄψιν του τὴν ἔκκλησιν ταύτην.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** ἐρωτᾷ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐὰν δέον νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 4180 «περὶ προστασίας τῶν ἐφέδρων», διότι μετὰ παρέλευσιν ἔτους αἱ διάφοροι ἑταιρεῖαι θὰ ἀπολύσωσι τοὺς ὑποχρεωτικῶς διορισθέντας ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποῖα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν προστασίαν τούτων.

Ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἡ ἐρώτησις διαβιβάζεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένης ὥρας ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ἀναβάλλεται.

Πρὶν ἢ ἡ Βουλὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λαμβάνει τὸν λόγον ἵνα, ὡς λέγει, διερμηνεύσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν δυσφορίαν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφερείας Κορίνθου, ἀφ' ἑνὸς διὰ τὴν βραδύτητα μεθ' ἧς βαίνει ἡ ἀνοικοδόμησις καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὸν περιορισμὸν ταύτης εἰς ὡρισμένην ἀκτῖνα τόσον ἐν Κορίνθῳ ὅσον ἐν Λουτρακίῳ καὶ εἰς ἄλλα χωρία τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς. Ἀναφερόμενος εἰς πληροφορίας παρασχεθείσας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Α. Ο. Σ. Κ. λέγει ὅτι ἡ ὅλη δαπάνη διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Κορίνθου, τοῦ Λουτρακίου καὶ τῆς λοιπῆς περιοχῆς ἔχει προϋπολογισθῇ εἰς 350 ἑκατομμύρια, προστιθεμένων δὲ εἰς αὐτὴν καὶ 80 περίπου ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα θὰ ἀπαιτηθῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων, θὰ ἀνέλθῃ ἐν συνόλῳ εἰς 430 ἑκατομμύρια. Ἔναντι τοῦ ποσοῦ τούτου, λέγει συνεχίζων, ὁ ὀργανισμὸς ἔχει ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις 154.400 χιλιάδων δραχμῶν. Λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἐνεργητικὸν αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς εἰς 101.300.000 δραχμὰς θὰ ὑπολειφθῇ ποσὸν 60 περίπου ἑκατομμυρίων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης ἀνοικοδομήσεως καὶ κάλυψιν ἐπὶ πλέον τῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ. Εἰς τὸ ποσὸν ὅμως αὐτὸ τῶν 101 ἑκατομμυρίων περιλαμβάνεται καὶ δάνειον 30 ἑκατομμυρίων τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συνάψῃ ὁ ὀργανισμός. Καὶ ἐπὶ τούτου ἀκριβῶς τοῦ σημείου ἐπιθυμεῖ, τονίζει, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μὴ συναινοῦντος εἰς τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου τούτου. Ἡ ἐπιβράδυνσις ὅμως τῆς συνομολογήσεως αὐτοῦ πέραν τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου θὰ ἐδημιούργει, ὡς λέγει, δυσαρέστους συνεπείας, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ ἀπόψεως ἀνοικοδομήσεως τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ ἀπόψεως ἀποζημιώσεως τῶν ἐργολάβων τῆς ἀνοικοδομήσεως ἑταιρειῶν. Ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἄποψιν παρατηρεῖ ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ δοθῇ μία μεγαλειτέρα ἔντασις εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ νὰ ὁλοκληρωθῇ αὕτη, βαίνουσα ἤδη, ὡς προεῖπεν, λίαν βραδέως καὶ ἐκτελουμένη κατὰ ἀκτῖνας, διὰ κλήρου καθοριζομένας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δημιουργῶνται καθημερινῶς παράπονα. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε καταστῇ εὐχερὴς ἡ συνομολόγησις ὁλοκλήρου τοῦ δανείου θὰ ἦτο, λέγει, κλῆρ νὰ ἐπεδιώκετο ἡ τμηματικὴ σύναψις αὐτοῦ, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ διὰ διαδοχικῶν κληρώσεων συμπλήρωσις τῆς ἀνοικοδομήσεως τὸ ταχύτερον.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) παρατηρεῖ ὅτι ὁ ὀργανισμὸς εἰς οὐδεμίαν ἦλθε πρὸς τοῦτο ἐπαφὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) προσθέτει ὅτι ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμία δυσχέρεια πρόκειται νὰ παρεμβληθῇ καὶ ὅτι ἡ παρατηρηθεῖσα καθυστέρησις περὶ τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντίληψιν ἣν ἐσχημάτισε ἐκ τῆς μελέτης τοῦ προσχεδίου τῆς συμβάσεως ὅτι οἱ ὅροι τοῦ ὑπὸ σύναψιν δανείου εἶναι βαρεῖς.

Π. Τσαλδάρης. Οὐδεμίαν θὰ εἴχομεν νὰ ἐπιφέρωμεν παρατήρησιν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Ἀντιθέτως σᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως καταβάλετε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ἵνα οἱ ὅροι τοῦ δανείου αὐτοῦ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν εὐνοϊκώτεροι, προσεγγίζοντες τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς συνάπτονται τὰ ἐθνικὰ δάνεια.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπισύρωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς μεγάλης σοβαρότητος τὴν ὁποίαν ἐνέχει ἡ συνομολόγησις τοῦ δανείου αὐτοῦ εἴτε ὁλοκληρωτικῶς εἴτε τμηματικῶς, ἵνα μή, ὡς ἐξήγγισα, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς ὑποστῶσιν ἀδικαιολογήτως ζημίας καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως ἀνακοπῇ.

Π. Ἀραβαντινός. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν μετέφερεν ἐπακριβῶς τὰ αἴτια τῆς δυσφορίας τῶν ἰδιαιτέρων συμπολιτῶν μου, διότι ἐπιβραδύνεται ὑπὲρ τὸ δέον τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως. Ἐγὼ ἔχω τὴν συνείδησιν καθαράν. ὅτι ἐν καιρῷ διετύπωσα τὰς ἀντιρρήσεις καὶ τὰς ἐπιφυλάξεις μου καὶ κατὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐμπιστεύσεως τοῦ ἔργου τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου καὶ τοῦ Λουτρακίου εἰς τὰς χεῖρας ἑνὸς Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ λυποῦμαι, διότι αἱ ἀπαισιόδοξοι προβλέψεις μου ὑπερεβλήθησαν ἀπὸ τὰ πράγματα. Καὶ ποία ἄλλη μεγαλειτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀποτυχίας εἶναι ἀπὸ αὐτὴν, τὴν ὁποίαν παρέχει τὸ σημείωμα ἀκόμη τὸ ὁποῖον μετεχειρίσθη ὁ κ. Τσαλδάρης καὶ τὸ ὁποῖον ἔχω καὶ ἐγώ; Ἀντὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. σύμφωνα μὲ τὸν σκοπόν, διὰ τὸν ὁποῖον ἱδρύθη, νὰ μελετήσῃ καὶ διαπραγματευθῇ δάνειον ὁλοκλήρου τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ τῶν 380,000,000, σύμφωνα δὲ μὲ τὰς προσόδους του νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἐπειγούσας ἀνάγκας του καὶ νὰ κανονίσῃ τὰς δαπάνας του, ἀντιθέτως τὰς μὲν δαπάνας του ηὔξησεν ὑπὲρ πᾶν μέτρον, ἀπέβλεψε δὲ εἰς προσωρινὰ δάνεια καὶ κακίζεται ἤδη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, διότι δὲν σπεύδει, ὅπως ὤφειλε, νὰ χορηγήσῃ τὴν κρατικὴν ἐγγύησιν. Ἐγὼ θὰ συνηγορήσω, ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐπιδείξῃ ἤδη τὴν καλὴν θέλησιν διὰ νὰ διευκολυνθῇ καὶ ἐπισπευσθῇ ἡ ἀνοικοδόμησις. Ἀλλὰ ἀξιῶ συγχρόνως νὰ θέσῃ τοὺς δακτύλους της ἐπὶ τοῦ τύπου τῶν ἤλων, δηλαδὴ νὰ ἐξετάσῃ τὴν πολιτείαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Ο.Σ.Κ., διότι κατ' αὐτοῦ στρέφεται ἡ διαμαρτυρία καὶ ἡ ἀγανάκτησις τῶν συμπολιτῶν μου. Ἔχω σημείωμα ὅτι ὁ Α.Ο.Σ.Κ. ἀπασχολεῖ μὲ παχυλοὺς μισθοὺς ὡς ὑπαλλήλους του 90 πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ηὔξησεν ἅμα τῇ ἀναχωρήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς Ἀμερικὴν εἰς 103. Βλέπω ἀκόμη, ὅτι ἐμφανίζει ὡς ἔσοδόν του ἐκ τοῦ Καζίνου 12 ἑκατομ., ἐνῷ ἐξ αὐτοῦ μόνον 10 ἑκατομ. εἰσέρχονται εἰς τὸν Α.Ο.Σ.Κ. Ἐν ποσοστὸν δ' ἐπὶ πλέον, ἴσον πρὸς 10 ἑκατοστὰ τῆς τιμῆς τῆς δημοπρασίας διανέμεται εἰς 3 ἐπόπτας τοῦ Α.Ο.Σ.Κ., ἐποπτεύοντας τί; καὶ ἐννοῶ καὶ διαφόρους ἄλλας αἰτιάσεις, αἵτινες χάριν τοῦ γοήτρου τοῦ Α.Ο.Σ.Κ., ἀλλὰ καὶ κυρίως χάριν τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου, δέον νὰ ἐξετασθῶσι καὶ ἂν εὑρεθῶσιν ἀληθεῖς δέον νὰ στηλιτευθοῦν, διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπιβαρυνθοῦν τελικῶς οἱ Κορίνθιοι καὶ νὰ πάθῃ ἡ ἀνοικοδόμησις χάριν μιᾶς ἑκατοντάδος ἀτόμων.

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης** ἀναπτύσσει ὅτι ὁ ὀργανισμὸς Κορίνθου συνέστη τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτε ἦτο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὀργανισμοῦ ἐτέθη ὁ Μητροπολίτης, ἀνὴρ ἀπολαμβάνων ἀγάπης καὶ κύρους, καὶ ὅτι τέλος ἡ Κυβέρνησις, ἵνα μὴ ὁπωσδήποτε παρεξηγηθῇ καὶ θεωρηθῇ ὡς θέλουσα νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν δυστυχίαν τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης χώρας, ἀπεξενώθη πάσης φροντίδος. Δυστυχῶς ὅμως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν εἰς Ἀμερικὴν τοῦ Μητροπολίτου μας ὁ ὀργανισμὸς ἐξέκλινε τοῦ προορισμοῦ του· ἐκ τούτου κυρίως προέρχεται ἡ δυσφορία τῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες δυσφοροῦν διὰ τὸν ἀτελεύτητον διορισμὸν ὑπαλλήλων, μηχανικῶν καὶ ἄλλων ἐν Ἀθήναις καὶ Κορίνθῳ, διότι τὸ ἱερὸν χρῆμα διασαθίζεται ἐνῷ ἡ διαχείρισις αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ γίνεται μετὰ πάσης φειδοῦς καὶ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἀνοικοδομήσεως. Δαπανῶνται 5 ἑκατομ. κατ' ἔτος, τὰ ὁποῖα δὲν δικαιολογοῦνται ἐφ' ὅσον, ἐλλειπούσης τῆς οἰκονομικῆς βάσεως, εὑρεῖα ἀνοικοδόμησις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ. Ὁ ὀργανισμὸς ὁ ὁποῖος ἔχει 12 ἑκατομ. ἔσοδον ἐκ τῆς λέσχης καὶ 5 ἑκατομ. παγίαν ἐπιχορήγησιν τοῦ Κράτους, διατί δὲν προβαίνει εἰς σύναψιν ἁριστικοῦ δανείου μεγάλου διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἀνοικοδομήσεων; Συνηγορῶ καὶ ἐγὼ νὰ δοθῇ ἡ αἰτουμένη ἐγγύησις τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἄνευ μεγάλου δανείου οὐδὲν σοβαρὸν δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν. Πρέπει νὰ σπεύσῃ ὁ Ὀργανισμὸς νὰ συνάψῃ εἴτε ἐσωτερικὸν εἴτε ἐξωτερικὸν μεγάλο δάνειον 300 τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίων. Εἶναι ἀξίωσις τῶν συμπολιτῶν μου νὰ προβῇ ἐν τάχει εἰς περικοπὴν τῶν ἀσκόπων δαπανῶν. Διορισμὸς νομικοῦ συμβούλου ἐν Κορίνθῳ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἕτερος ἐν Ἀθήναις διωρισμένος παρὰ τοῦ Δημοσίου εἶναι ἀδικολόγητος. Αὐτὰ βλέπουν οἱ ἀτυχεῖς σεισμόπληκτοι καὶ δυσφοροῦν. Ἐπὶ τούτων ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἵνα διαταχθῇ ἔλεγχος περὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας τοῦ Ὀργανισμοῦ. Οἱ Σύμβουλοι τοῦ Ὀργανισμοῦ εἶναι ἐντιμώτατοι, ἀλλὰ πολυάσχολοι. Ἐλάχιστα ἀσχολοῦνται διὰ τοὺς ἀτυχεῖς σεισμοπλήκτους, ἰδίως δὲ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Μητροπολίτου μας. Ἡ συζήτησις προεκλήθη ἀπροόπτως παρὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη, ἄλλως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσκομίσωμεν πλεῖστα στοιχεῖα τῆς δημιουργηθείσης σπατάλης.

Π. Τσαλδάρης. Εἶχον, λέγει, καθῆκον νὰ φέρω τὸ ζήτημα τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἄλλων σεισμοπλήκτων περιφερειῶν, λόγῳ τῆς δυσφορίας τοῦ κοινοῦ, ἣν ἐδοκίμασα κατά τινα πρὸ ἡμερῶν ἐπιτόπιον μετάβασίν μου. Εἶδον ὅτι οἱ κ. κ. συνάδελφοι οἱ προαγορεύσαντες δὲν ἐνδιαφέρονται τόσον περὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως, ὅσον περὶ τῆς σπατάλης τοῦ χρήματος τοῦ Α. Ο. Κ. ἀλλὰ τότε θὰ εἶχον ὑποχρέωσιν ὄντες μάλιστα φίλοι τῆς Κυβερνήσεως, νὰ μεταφέρουν τὰ παράπονα ταῦτα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα καταταλῇ πᾶσα τυχὸν ὑπερβολὴ εἰς τὰς δαπάνας. Εἶμαι, συνεχίζει, ἀπολύτως σύμφωνος νὰ γίνῃ περικοπὴ κάθε περιττῆς δαπάνης, ἀλλὰ τοῦτο νομίζω ὅτι δὲν ἔχει κἀμμίαν σχέσιν μὲ τὴν σύστασίν μου. Ὁ ἀρτι κατελθὼν τοῦ βήματος κ. συνάδελφος ἠθέλησε νὰ ἀμυνθῇ τῆς Κυβερνήσεως ὡς κατηγορηθείσης ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει ἂν τὴν κατηγόρησα, ὥστε νὰ περιττεύῃ αὐτὴ ἡ σπατάλη τῆς συνηγορίας. Ὁ κ. συνάδελφος, μολονότι ἐχρημάτισε καὶ Ὑπουργός, φαίνεται ὅστερῶν εἰς τὰ οἰκονομικά, φρονῶν ὅτι θὰ εὑρίσκονται δανεισταὶ νὰ δανείσουν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Καζίνου μόνον. Δὲν γνωρίζω τί συμβαίνει ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν ἐκ μέρους τοῦ Α. Ο. Κ. Ἕως τώρα ὅλοι κ.λ. ὁ κ. Πετρίδης, πλὴν τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ, ἔχοντος ἐπιφυλάξεις τινάς, ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας ἐνήργει καλῶς, ἤδη οἱ ἀντικαθιστῶντες αὐτὸν εἶναι πρόσωπα φίλα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν οἱ περισσότεροι εἶναι ἀνώτατοι ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους καὶ ἐὰν τυχὸν δὲν εἶναι κατάλληλοι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ λάβῃ τὰ μέτρα της, ἐνασκοῦσα τὸν ἀπαιτούμενον ἔλεγχον ἐὰν γίνωνται εἰς τὸν ὀργανισμὸν ὅσα οἱ κ.κ. συνάδελφοι ἐξέθεσαν. Προέχον ὅμως, ἐπιλέγει, καὶ οὐσιῶδες ζήτημα ἐν προκειμένῳ διὰ τὸν σεισμοπαθῆ κόσμον εἶναι ἡ χορήγησις τοῦ δανείου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ συζήτησις, λέγει, ἔρχεται πολὺ ἀπροόπτως ὥστε νὰ μὴ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπαντήσῃ ἂν καλῶς ἱδρύθη ὁ Α. Ο. Κ. ἂν δρᾷ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ του ἢ ἂν γίνωνται σπατάλαι κ.λπ. Ἐπίσης δὲν δύναμαι νὰ ἀπαντήσω δι' ἀριθμῶν ἐν σχέσει μὲ τὸ δάνειον τῶν 30,000,000. Γνωρίζω μόνον ὅτι ὅπως ἐζητήθη τοῦτο δὲν ἦτο δυ ατὴ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Κατὰ τὸν νόμον προκειμένου νὰ χορηγηθῇ τὸ δάνειον θὰ ἐδίδετο ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἐξυπακούετο ὅτι θὰ εἶχε καὶ τὸ Κράτος τὸ δικαίωμα νὰ ἐρευνήσῃ ἂν θὰ εἶχεν ἀσφάλειαν, ὅσην θὰ εἶχον καὶ οἱ δανεισταί, προσέτι δὲ θὰ ἐξήταζεν ἂν οἱ ὅροι εἶναι συμφέροντες καὶ ἐνδεδειγμένοι ἀπὸ τὴν χρηματαγοράν.

Μολονότι δὲ αὐτὸ εἶναι τὸ δικαίωμα ὅπερ παρεχώρησεν ὁ νομοθέτης ἐν τούτοις ἐγώ, θέλων νὰ βοηθήσω τὸν ὀργανισμόν, δὲν ἠρνήθην νὰ ἐγγυηθῶ τὸ δάνειον. Εἶπον ὅμως ὅτι τὸ δάνειον αὐτὸ ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ χρεωλυτικῶς διὰ μίαν δεκαετίαν καὶ ὅτι μὲ τοὺς ὑπάρχοντας πόρους ἠδύνατο νὰ καλυφθῇ καὶ μεγαλύτερον δάνειον, τοὺς προσέθεσα δὲ ὅτι συμβατικῶς ἀνελάμβανον νὰ δίδω διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τὰ 5 ἑκατομμύρια τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τόσον δὲ ἦτο λογικὴ ἡ πρότασίς μου ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ὁμίλου μὲ ηὐχαρίστησαν, ὁμολογήσαντες ὅτι ὅπως ἐπροτείνετο ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν τὸ δάνειον δὲν ἦτο συμφέρον. Ὅσον ἀφορᾷ,

ἐπιλέγει, τὰ λοιπὰ θέματα τῆς συζητήσεως πρέπει νὰ γίνῃ ἐξέτασις αὐτῶν εἰς ἄλλην συνεδρίασιν παρόντος καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ζήτημα εἶναι διὰ τὸ δάνειον τῶν δέκα ἑκατομμυρίων καὶ ἂν σεῖς προτείνετε ἄλλους ὅρους....

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Προέτεινα καλλιτέρους ὅρους καὶ ἀνεγνώρισαν οἱ ἀντιπρόσωποι τὸ ὀρθὸν τῶν προτάσεων.

Π. Τσαλδάρης. Τότε διατὶ δὲν γίνεται;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Οὔτε καὶ ἐγὼ γνωρίζω. Μέχρις ὥρας δὲν ἐτέθησαν ἐνώπιόν μου νεώτεραι προτάσεις σύμφωνοι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις μου.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ λέγω ὅτι ἐπειδὴ ὁ Α.Ο.Κ. διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ συνεγγυηθῆτε νὰ κληθοῦν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Βεβαίως νὰ γίνῃ μία συνεννόησις.

Π. Ἀραβαντινός. Μετὰ τὰ λεχθέντα, τονίζει, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπισπευσθῇ κάθε ἐνέργεια διὰ τὸ δάνειον.

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις ἔληξεν.

Ν. Τζερμιᾶς. Λέγει ὅτι τὸ λαχεῖον τὸ ὁποῖον ἐγκαινίασαν ἀπό τινος χρόνου ἐφημερίδες τινὲς θὰ διαθέσῃ τὴν Κοινωνίαν καὶ θὰ καταστρέψῃ τὸν τύπον καὶ ἐρωτᾶται ἡ Κυβέρνησις ἂν νομίζῃ ὅτι εἶναι ἐπιτεταγμένον νὰ ἀφίσῃ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάστασις αὐτὴ τοῦ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ἐφημερίδων. Τὸ λαχεῖον, συνεχίζει, μετὰ τὰς Ἀθήνας ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ φύλλα εἰς βάρος τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τοῦ λαχείου τοῦ στόλου καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ τύπου. Ἡ γενομένη ἐνταῦθα ποινικὴ δίωξις κατέληξεν εἰς ἐσφαλμένην δικαστικὴν ἀπόφασιν καὶ προέχει νὰ ληφθοῦν μέτρα ἐλέγχου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου διότι εἶναι πρωτοφανὴς ἡ ἐγκατάλειψις ἀπροστατεύτου τῆς κοινωνίας ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Δυστυχῶς, τονίζει, δὲν μᾶς ἐβοήθησεν ἡ δικαστικὴ ἀρχή.

Α. Παπαναστασίου. Εἶναι, παρατηρεῖ, καθαρῶς πώλησις λαχείου καὶ δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πρόκειται περὶ λαχείου καὶ εἶμαι σύμφωνος νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα. Ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀναθέσωμεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ ἀποκόπτῃ ἀπὸ τὰ φύλλα τὸ λαχεῖον.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν κυκλοφορίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό. Ἐν ἀνάγκῃ νὰ λάβωμεν εἰδικὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα μετὰ μελέτην διότι εἶναι ἕνα σφάλμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σταματήσῃ.

Ν. Τζερμιᾶς. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην συνῆλθον οἱ Διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων καὶ ζητοῦν τηλεγραφικῶς τὴν ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ἀτύχημα εἶναι ὅτι διέκοψεν ἡ Γερουσία τὰς ἐργασίας της.

Ν. Τζερμιᾶς. Τὸ ζήτημα, τονίζει, εἶναι σοβαρώτατον καὶ διὰ τὸν τύπον καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν, διότι εἰς τὸ μέλλον, ὅπως πρόκειται νὰ καταντήσῃ ὁ τύπος δὲν θὰ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐκφέρῃ μίαν γνώμην.

Λ. Φωκᾶς. Νὰ τεθῇ ἕνας φόρος εἰς τὰ λαχεῖα αὐτά.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ ἐ ευθερία τοῦ τύπου, τονίζει, ἀφορᾷ μόνον τὴν προστασίαν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐφημερίδων. Πάντως διὰ νὰ ληφθῇ ὁποιονδήποτε μέτρον χρειάζεται νόμος.

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** λέγει ὅτι ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία μεταφορῶν ηὔξησεν αἰφνιδίως τὴν τιμὴν τῶν εἰσιτηρίων τῶν τραμ καὶ κατήργησε καὶ τὰ διαρκῆ εἰσιτήρια ὡς ἐκ τούτου δέ, λέγει, καὶ ἀντελήφθην μεγάλην κοινωνικὴν ἀγανάκτησιν. Δὲν ἔχω, συνεχίζει, ὑπ' ὄψει μου τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ μελετήσῃ τὸ πρᾶγμα.

Ν. Ἀβραάμ (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἡ σύμβασις, λέγει, ἔχει ὅριον τιμῆς διὰ τὰ εἰσιτήρια 18 1)2 χρυσᾶ λεπτὰ καὶ ἤδη ἔχει φθάσει εἰς τὰ 13 ἢ 14. Ἡ σημερινὴ αὔξησις δὲν ἐγένετο δι' ὅλας τὰς γραμμάς, ἐκάλεσα δὲ τὸν Διευθυντὴν καὶ τοῦ διετύπωσα παρατηρήσεις διὰ τὴν ἄνευ προειδοποιήσεως αὔξησιν καὶ τοῦ ὑπέμνησα καὶ ἐγγράφως τὰς πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὑποσχέσεις τῆς νέας διοικήσεως ὅτι δὲν θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν τακτικὴν τῆς πρώην διοικήσεως καὶ ὅτι θὰ ἀποφεύγῃ νὰ προκαλῇ τὴν δυσφορίαν τοῦ κοινοῦ. Γεγονὸς εἶναι ὅτι κάθε αὔξησις ἔπρεπε νὰ γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὸ Ὑπουργεῖον. Εὐτυχῶς ἡ Ἑταιρεία δὲν ὀχυρώνεται πλέον ὄπισθεν τῆς διατάξεως ἐκείνης περὶ οἰκονομικῆς αὐτοτελείας της, διότι ἔχομεν πλήρη πλέον τὸν ἔλεγχον.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἐάν, λέγει, ἡ Ἑταιρεία, συμβατικῷ δικαιώματι, ηὔξησε τὰ εἰσιτήρια ἔχει καλῶς, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ἡ Ἑταιρεία πρέπει νὰ παρακολουθῆται αὐστηρῶς εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας της, διότι ἔχει ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας δὲν ἐκτελεῖ. Τὸ Ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν ἔχῃ κάμει τὰς ἐγκαταστάσεις εἰς ὅλας τὰς γραμμάς, ὅπως λέγει ἡ σύμβασις, ἂν εἶναι συνεπὴς ὡς πρὸς τὴν αὐτοκινητιστικὴν συγκοινωνίαν καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν ἐξελεγχθοῦν αἱ ὑποχρεώσεις αὐταὶ τῆς Ἑταιρείας δύναται αὐτὴ νὰ κηρυχθῇ καὶ ἔκπτωτος.

Ν. Ἀβραάμ (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας). Δι' ὅσας, λέγει, προθεσμίας ἔχει κάμει ὑπέρβασιν ἡ Ἑταιρεία ἔχομεν καταλογίσει τὰ κατὰ τὴν σύμβασ.ν πρόστιμα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθε μία μεταβολὴ τ ς διοικήσεως τῆς Ἑταιρείας παρέχουσα τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ προηγουμένη κατάστασις. Διὰ τὰς καθυστερήσεις τῶν προθεσμιῶν ἔχει κάποιαν εὐθύνην καὶ τὸ δημόσιον διότι καθυστέρησε τὴν ἔγκρισιν τῶν σχεδίων καὶ τῶν μελετῶν. Ἡ Ἑταιρεία μεταφορῶν ἐνεργεῖ ὡς γνωστὸν καὶ ὡρισμένα ἔργα ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν γραμμὴν Χαλανδρίου τὸ ζήτημα προσκόπτει εἰς τὰς ἀπαλλοτριώσεις καὶ διὰ τὴν ῥύθμισιν αὐτοῦ ὑπάρχει ἐλπὶς μὲ τὴν νέαν διοίκησιν νὰ προέλθωμεν καὶ εἰς τροποποίησιν τῆς συμβάσεως. Ὡς πρὸς τὰ αὐτοκίνητα ἡ Ἑταιρεία ἔχει φέρει πρὸ πολλοῦ τὰ 50 αὐτοκίνητα τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται ἐκ τῆς συμβάσεως, εἶναι δὲ διατεθειμένη νὰ φέρῃ καὶ ἄλλα καλοῦ τύπου, ὅπως τὰ καθώρισεν ἡ διαιτησία. Ὡς πρὸς τὸν φωτισμὸν ἔχομεν δηλώσεις τῆς νέας διοικήσεως ὅτι θὰ ἐξαντλήσῃ κάθε προσπάθειάν της διὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν παράπονα τῶν καταναλωτῶν.

Α. Παπαναστασίου. Εἶναι, λέγει, καὶ μία ἄλλη ἐκκρεμότης ἔχουσα τὴν προέλευσίν της ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν, ὁπότε ἐλέχθη ὅτι ὅλοι οἱ ἀπεργοὶ ἠνηστεύθησαν ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο, διότι εἶναι τριάκοντα ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπανῆλθον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀναμένομεν τὴν νέαν μεταβολὴν τῆς διοικήσεως διὰ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὰς συνεννοήσεις.

Ὁ κ. ***Ε. Μαχαίρας*** λαμβάνων τὸν λόγον διαμαρτύρεται κατὰ τῆς μελετωμένης ἀπομακρύνσεως τῆς Γεν. ἀποθήκης ὑλικοῦ Στρατοῦ ἐκ Πειραιῶς, ἀπομακρύνσεως, ἡ ὁποία, λέγει, ἤρχισεν ἤδη νὰ δημιουργῇ ζήτημα δημοσίας τάξεως. Συνιστᾷ δὲ καὶ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ μὴ θελήσῃ νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ὑσημέραι ὀγκουμένην ἀνεργίαν καὶ ἑτέραν τοιαύτην ἀπότομον δὲ καὶ μεγάλης ἐκτάσεως.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διαταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Συζητουμένου εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντος σχεδίου νόμου περὶ παραγραφῆς κακουργημάτων τινῶν, ὁ κ. Πρόεδρος δηλοῖ ὅτι ὡς ἐξάγεται ἐξ ἐγγράφου τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας ἡ πραγματικὴ ψηφισθεῖσα παρὰ τῆς Γερουσίας διάταξις εἰς τὸ ἄρθρον μόνον παράγραφος 3 περιλαμβάνει διετῆ προθεσμίαν καὶ ὄχι εἰκοσάμηνον.

Ν. Μπακόπουλος. Ὅταν, λέγει, συνεζητεῖτο ἡ σύστασις τοῦ δευτέρου Νομοθετικοῦ Σώματος οἱ πάντες ἐπεδοκίμαζον τὴν σύστασιν αὐτοῦ, διότι τοῦτο θὰ συνετέλει δραστικῶς εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, δεδομένου ὅτι συνέβαινε πολλάκις, ἰδίως ὅταν αἱ ἐργασίαι τοῦ πρώτου Σώματος ἦσαν χαλαρωμέναι νὰ παρεισφύουν εἰς τοὺς νόμους διατάξεις προσωπικαί. Ἤδη διὰ τοῦ συζητουμένου νόμου παρέχεται μία ἄφεσις ἁμαρτιῶν ὄχι μόνον εἰς δεδομένην περίπτωσιν, ἀλλὰ θεσμοθετεῖται πλήρης ἡ ἀσυδοσία πάσης ἐκλογικῆς παραβάσεως μὴ ἐξαιρουμένου μηδὲ τοῦ ἀδικήματος τῆς δωροδοκίας. Ἄλλοτε, συνεχίζει, ἠγέρθη συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ διότι ἐπὶ Κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἐπὶ τῆς Ὑπουργίας τοῦ κ. Πετρίδη διέλαθεν διάταξις εἰς τινα νόμον ἀμνηστεύουσα ἐκλογικὰς παραβάσεις. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἤλεγξε τὴν τοιαύτην τότε ἐνέργειαν εἰπὼν ὅτι ἂν ἐλάμβανε γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς τοιαύτης διατάξεως ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἀπέκρουε. Ἐπρόκειτο εἰδικώτερον περὶ ἐκλογικῆς παραβάσεως εἰς τὴν περιφέρειαν Χανίων δι' ἣν κατηγορεῖτο καὶ ἐπιτυχὼν βουλευτής, παραβάσεως ἥτις κατ' οὐσίαν δὲν θὰ ἐπέσυρε ποινὴν διότι δὲν μετεβάλλετο ἐξ αὐτῆς ἡ σύνθεσις τοῦ Σώματος. Ἐν τούτοις ὅμως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκάκισε τὴν διὰ νόμου ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διότι, ὅπως ἐτόνισε, νοθεύεται οὕτω ὁ κοινοβουλευτισμός. Εἶμαι βέβαιος, τονίζει, ὅτι καὶ σήμερον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν θὰ ἔχῃ διάφορον ἀντίληψιν τοῦ πράγματος. Συνεχίζων ἐξιστορεῖ τὰ τῆς ὑποβολῆς, συζητήσεως καὶ τροποποιήσεως παρὰ τῆς Γερουσίας τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου καὶ ἐφιστῶ, λέγει, τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γενικότητος τῆς διατάξεως ὡς ἐκ τῆς ὁποίας λαμβάνεται πρόνοια καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Σ. Γιαννούσης. Ἄλλοτε ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς ἦτο μόνον 6 μῆνες.

Ν. Μπακόπουλος. Ὑπῆρχε προθεσμία ἐνασκήσεως τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς, δὲν ὑπῆρχε ἰδιαιτέρα προθεσμία διὰ τὴν παραγραφήν. Ὁ ἐκλογικὸς νόμος ἀπῄτει τὴν ἐντὸς βραχέος διαστήματος ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἀφίνων τὴν παραγραφὴν εἰς τὰς γενικὰς περὶ ταύτης διατάξεις. Ἡ σημερινὴ διάταξις λέγει ὅτι, ἀνεξαρτήτως διακοπῶν δὲ δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῆς διετίας διὰ τὰς δωροδοκίας. Νομίζω, τονίζει, ὅτι δὲν εἶναι θεμιτὸν καὶ ἐποικοδομητικὸν ἀπὸ ἀπόψεως τῆς προστασίας τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ νὰ θεσπίσωμεν ὅτι οἱοσδήποτε πολίτης ἔχει μεγαλυτέρας εὐθύνας καὶ εὑρίσκεται εἰς δυσμενεστέραν θέσιν ἀπὸ τοὺς πολιτευομένους, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ δίδουν τὸ παράδειγμα. Θὰ ἦτο πλῆγμα ἐὰν ἡ Βουλὴ αὐτὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία προεδρεύεται ἀπὸ πρόσωπον διεθνοῦς κύρους, ἤρχετο καὶ ἔδιδεν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς τὰς περὶ ὧν πρόκειται παραβάσεις. Πάντες σεῖς, συνεχίζει, ἄνδρες πολιτικοὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψητε ὅπως οἱ καρποὶ μιᾶς μακροχρονίου ἠθικῆς ἐργασίας ὑποκλέπτωνται ἀπὸ τοὺς χρυσοκανθάρους, οἵτινες θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαθέσουν ὀλίγα χρήματα διὰ τὰς ἐκλογάς. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὀλέθριον καὶ διὰ σᾶς τοὺς ἰδίους καταστρεπτικὸν καὶ ἐπιζήμιον. Ἐὰν λάβητε ὑπ' ὄψει ὅτι διὰ τοὺς κατηγορουμένους πολιτευομένους ὑπάρχουν καὶ αἱ διατυπώσεις τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ὅτι συμπληροῦται διετία ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ αἱ κατηγορίαι δὲν ἐνηργήθησαν παντάπασιν, θὰ συνομολογήσετε ὅτι ἡ θεσμοθέτισις μιᾶς τοιαύτης διατάξεως οἵα ἡ συζητουμένη θὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς πλήρη ἀπόσβεσιν πάσης παραβάσεως ἐκλογικῆς. Δι' ὅλα ταῦτα, ἐπιλέγει, νομίζω ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ διέπρατε ἔργον τιμῆς καὶ συνέσεως ἂν ἀπέρριπτε τὴν δευτέραν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραγραφῆς τῶν ἐκλογικῶν παραβάσεων καὶ ἂν ἀφίνετο ἡ παραγραφὴ εἰς τοὺς γενικοὺς κανόνας τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ι. Κούνδουρος. Δὲν πρόκειται, λέγει, περὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, οὔτε περὶ λήψεως μέτρων ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἠνάγκασαν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ εἴπῃ ὅσα εἶχεν εἰπῇ. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ διορθώσῃ ἓν παράπαμα καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν παλαιὰν διάταξιν τοῦ νόμου ἥτις ὥριζε τὴν μὲν ἄσκησιν τῆς ἀγωγῆς ἐξάμηνον τὴν δὲ παραγραφὴν ἐτησίαν.

Ν. Μπακόπουλος. Ἄσκησιν τῆς ἀγωγῆς ἢ παραγραφήν;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης), Παραγραφήν.

Ε. Κουλουμβάκης. Καὶ διὰ τὰς δύο περιπτώσεις ὁ νομοθετικὸς λόγος ἦτο ὁ αὐτός.

Α. Παπαναστασίου. Νομίζω ὅτι τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ ἀναληθῇ.

Ι. Κούνδουρος. Ὄχι· ὁ ἐκλογικὸς νομοθέτης, συνεχίζει, εἶχε θεσπίσει ὁριστικὴν παραγραφὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἔτος καὶ τινὲς τῶν συναδέλφων ὅταν ἐκυροῦτο τὸ ἐκλογικὸν διάταγμα ἤθελον νὰ μειώσουν τὴν προθεσμίαν εἰς 6 μῆνας καὶ ἄνευ διακοπῶν καὶ ἐνόμισαν ὅτι ἐπιτυγχάνουν τοῦτο διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς τελευταίας φράσεως, ἀλλ' ἦλθεν ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ εἶπεν ὅτι οὕτω εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἐξαετῆ παραγραφὴν τοῦ ποινικοῦ νόμου. Τοῦτο ὅμως ἀντίκειται εἰς τὴν νομολογίαν πολλῶν δεκαετηρίδων. Κατ' ἐμέ, τονίζει, ἔπρεπεν ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς νὰ εἶναι καὶ βραχυτέρα, διότι δὲν εἶναι ἐπιτεταμένον νὰ μένῃ ἐκτεθειμένη ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἡ ὑπόληψις τῶν πολιτευομένων. Ἐπομένως ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ πράγματα ὅπως εἶχον εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης εἶναι καθυστερημένος. Συνεπῶς ἐφ' ὅσον ἐκ παραδρομῆς ἡ ἐνιαυσία παραγραφὴ μετεφέρθη εἰς τὴν θετὴ τοῦ Πειν. Νόμου ἔπρεπε νὰ ἐπαναφερθῇ διὰ νόμου εἰς τὴν προτέραν, ἡ δὲ προσπάθεια τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἶναι προσπάθεια ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ὀρθὴν τάξιν. Δὲν δύναται, ἐπιλέγει, νὰ χωρήσῃ δευτέρα συζήτησις, διότι ὁ Ὑπουργὸς ζητεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν βραχεῖαν παραγραφήν, ἥτις ἴσχυε ἀνέκαθεν διὰ τὰ ἀδικήματα αὐτά.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ὀφείλω, λέγει, νὰ συνομολογήσω ὅτι τὰ ἀδικήματα τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου δὲν καταδικάζονται εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ καὶ πρέπει νὰ συνομολογήσωμεν ὅλοι ὅτι οὐδεὶς εἶναι εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα ἀπηλλαγμένος εὐθυνῶν. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον εἶναι τοῦτο, ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ ἡ κοινὴ συνείδησις ὅπως παραμένουν ἐκκρεμεῖς ἐπὶ μακρὸν χρόνον αἱ ὑποθέσεις αὐταί, διότι ποιναὶ διὰ τοιαύτας πράξεις ἐπιβαλλόμεναι ἔπειτα ἀπό ἔτη δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὸ κοινὸν αἴσθημα. Διὰ τοῦτο ἐτέθησαν μικραὶ προθεσμίαι εἰς τὸ κοινὸν ἀξιόποινον ἐκλογικοὺς νόμους καὶ δὲν πρέπει ἐκ λάθους εἰς ὅλους τοὺς ἐκλογικοὺς νόμους καὶ δὲν πρέπει ἐκ λάθους ἑνὸς νόμου νὰ μὴ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς προτέρας παγίας προθεσμίας, ἡ δὲ γενομένη αἰτίασις περὶ τῆς γενικότητος τῆς διατάξεως νομίζω ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη, διότι ἡ Βουλὴ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρέπει νὰ γνωμοδοτῇ διὰ τὸν ἑαυτόν της ἀλλὰ γενικῶς.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἄλλοτε, λέγει, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ νόμου ἡ παραγραφὴ διακοπτομένη δὲν συνετελεῖτο ποτέ, ἐπὶ δὲ Κυβερνήσεως Δραγούμη κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1909 εἶχα συντάξει ὁ ἴδιος νομοσχέδιον σχετικὸν διότι εἶχε συσσωρευθῇ εἰς τὰς Εἰσαγγελίας μέγας ἀριθμὸς ὑποθέσεων καὶ συνέβαινε νὰ καθυστεροῦνται καὶ αἱ πρόσφατοι παραβάσεις καὶ νὰ ὀργιάζῃ ἡ συναλλαγή, ἡ ψευδορκία καὶ ἡ κακοδικία. Καθωρίσθη τότε νὰ ὑπάρχῃ ἓν ὅριον παραγραφῆς ἀνεξαρτήτως διακοπῆς. Ὁ νομοθετικὸς αὐτὸς λόγος εἶναι ἀναμφιβόλως ἰσχυρότερος διὰ τὰ ἐκλογικὰ ἀδικήματα, διότι θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἔρχεται μία νέα ἐκλογὴ μὲ ἐκκρεμεῖς κατηγορίας διὰ τὴν ἄλλην. Πρέπει, τονίζει, αὐτὸ τὸ ἄτοπον νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ ὑπάρχῃ ἓν ὅριον καὶ ἐπομένως ἡ διάταξις ἔχει ὀρθῶς, ὡς ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Διὰ τὴν μεγαλυτέραν προθεσμίαν τῆς παραγραφῆς διὰ τὴν δωροδοκίαν, συμβαίνουν βέβαια δωροδοκίαι, ἀλλὰ αἱ περισσότεραι ἐξ αὐτῶν εἶναι συκοφαντικαί.

Ι. Κούνδουρος. Ὅταν οἱ ἐκλογεῖς ἀπέχουν ἀπὸ τὰ τμήματά των 3—4 ὥρας τί θέλετε νὰ γίνῃ;

Ε. Κουλουμβάκης. Είμαι κατὰ τῶν ἐστιάσεων καὶ τῶν μεταφορῶν, γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι δὲν πρέπει νὰ μένουν ἐκκρεμότητες καὶ τὸ νομοσχέδιον ἔχει ὀρθῶς.

Α. Παπαναστασίου. Ἀπὸ ὅλα, λέγει, τὰ ἐκλογικὰ ἀδικήματα ἐκεῖνο ποὺ ἀπομένει βάρος τῆς ἐκλογικῆς ζωῆς τοῦ τόπου εἶναι ἡ δωροδοκία, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ὑπάρχουν διαμερίσματα εἰς τὰ ὁποῖα γίνεται νόθευσις τοῦ φρονήματος χειροτέρα ἀπὸ κάθε ἠθικὸν ἐκβιασμόν. Καὶ ναὶ μὲν ὑπάρχουν καὶ ὑπερβολαὶ περὶ δωροδοκιῶν, ἀλλὰ εἰς πολλὰς περιπτώσεις αὗται ὄντως λαμβάνουν χώραν. Χρειάζεται βεβαίως ἓν μέτρον ἀμύνης καὶ εἶμαι σύμφωνος νὰ ὑπάρξῃ προθεσμία ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ παραγραφῆς, ἀλλ' ὅπως τίθεται ἤδη ἡ διάταξις εἶναι οὐσιαστικῶς κατάργησις τῶν κυρώσεων τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς βραδύτητος τῶν δικαστηρίων διὰ τὰς ἐκδικάσεις τῶν ἀδικημάτων. Οὕτω θὰ γίνῃ προκαταβολικῶς τελεία ἀσυδοσία διὰ τὰς ἐκλογικὰς παραβάσεις, διότι θὰ θεσπίζωμεν ποινὰς χωρὶς νὰ τιμωροῦμεν. Διὰ τοῦτο, τονίζει, πρέπει νὰ τεθῇ μία διετία διὰ τὰ πρῶτα καὶ τετραετία διὰ τὰ δεύτερα, ἂν θέλωμεν νὰ δικάζωνται, ἡ δὲ διάταξις νά εἶναι γενική. Ἐκτὸς τούτου, προσθέτει, τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀπαράδεκτον τυπικῶς, διότι δὲν περιέχει ἐναντι τὴν τροπολογουμένην διάταξιν.

Πρόεδρος. Εἰς αὐτὸ δὲν ἔχετε δίκαιον, διότι ἦλθε ψηφισμένον ἀπὸ τὴν Γερουσίαν.

Α. Παπαναστασίου. Ἂς ἔλθῃ τὸ ἀρχικὸν ἔντυπον: Ἡ Συνταγματικὴ αὐτὴ διατύπωσις ἐτέθη διὰ νὰ ἐφαρμόζεται ὄχι διὰ νὰ μὴ ἐφαρμόζεται.

Πρόεδρος. Ὅταν γίνεται τροπολογία δὲν χρειάζονται αὐταὶ αἱ διατυπώσεις.

Α. Παπαναστασίου. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν χρειάζεται.

Θ. Χαβίνης. Λέγει ὅτι τὸ Κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα βασίζεται ἐπὶ τῆς γνησίας ἐκπροσωπήσεως τῆς λαϊκῆς θελήσεως καὶ διὰ τοῦτο ὅλα τὰ ἀδικήματα τὰ νοθεύοντα ταύτην πρέπει νὰ θεωρῶνται πρωτεύοντα καὶ νὰ δικάζωνται τὸ ταχύτερον, ἰδίως δὲ πρέπει τὰ ἀδικήματα τῶν πολιτευομένων νά δικάζωνται ἐκ τῶν πρώτων. Ἀλλ' ἔχομεν τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, καθ' ἃς ἡ δίωξις διὰ τοὺς πολιτευομένους ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἀδείων τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς δικαιοσύνης, αἵτινες δὲν δίδουν ἀδείας διότι αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν ἐπιτροπῶν δὲν εἰσάγονται εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα.

Πρόεδρος Εἰσάγονται καὶ ἡ Βουλὴ δὲν φέρει ἀντιρρήσεις.

Θ. Χαβίνης. Προκειμένου περὶ προσωπικοῦ ζητήματος ἡ ἀπόφασις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων πρέπει νὰ γίνεται διὰ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ὅταν λοιπὸν ἔχομεν ὅλα ταῦτα ὑπ' ὄψει καταλήγομεν μὲ τὴν συζητουμένην διάταξιν εἰς πλήρη πλέον ἀσυδοσίαν διὰ τὰ ἀδικήματα τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ δικάζωνται 50-100 πολῖται ὅπως ἀποδεικνύεται τοῦτο ἐξ ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου Πρεβέζης καὶ ὁ κύριος δράστης νὰ μὴ καταδιώκεται, διότι ἡ Γερουσία εἰς ἣν ἀνήκει ὁ κατηγορούμενος, δὲν δίδει τὴν ἄδειαν διώξεως. Ὁ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τονίζει χειρισμὸς τοιούτων ὑποθέσεων δὲν στερεώνει τὰ πολιτικὰ σώματα καὶ ἀποδεικνύει ὅτι δὲν στέκεται καλὰ ἡ Γερουσία. Ἐγώ, συνεχίζει, ἐπρότεινα εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως τὸ νομοσχέδιον ἰσχύει διὰ τὸ μέλλον, διότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ δίδωμεν συγχωροχάρτια διὰ τὸν ἑαυτόν μας. Ἂν θεσπισθῇ ἡ διάταξις ὅπως εἰσάγεται πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ἂν πρέπει ἐφεξῆς νὰ πολιτευώμεθα, διότι δὲν θὰ πρόκειται πλέον περὶ ἐκλογῆς, ἀλλὰ περὶ ἀγορᾶς καὶ αἱ Βουλαὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ συντίθενται ἀπὸ τοὺς δυναμένους νὰ ἀγοράσουν τὰς συνειδήσεις τῶν ἐκλογέων. Ψηφίζοντες, τονίζει, τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ψηφίζετε τὴν κατάργησιν τῆς πολιτικῆς ἀπὸ τὰς λαϊκὰς τάξεις. Τὰ δικαστήρια τὰ λαϊκὰ εἰς τὴν περίπτωσιν περὶ ἧς ὁμιλῶ κατεδίκασαν τοὺς πτωχοὺς πολίτας καὶ δυστυχῶς τὸ πρόσωπον τὸ κύριον μένει ἔξω τῶν φυλακῶν, ἐνῷ δὲν εἶναι γνήσιος ἀντιπρόσωπος εἶναι τοιοῦτος διὰ νοθείας. Κάμνω ἔκκλησιν, λέγει, κ. Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ὑμᾶς νὰ προσέξετε, διότι εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογὰς θὰ εὕρετε ὑποψηφίους πλουσίους, διότι οὐδεὶς πτωχὸς πολιτευόμενος θὰ δύναται νὰ ἀντεπεξέλθῃ.

Πρέπει τὰ κόμματα νὰ σκεφθοῦν νὰ εὕρουν ἀντιπροσώπους πλουσίους διὰ νὰ γίνουν ὑποψήφιοι εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογάς.

Ι. Κούνδουρος. Ἂν θέλωμεν, λέγει, νὰ προλάβωμεν τὰς δωροδοκίας πρέπει νὰ ὁρίσωμεν βραχυπρόθεσμον τὴν παραγραφὴν διὰ νὰ ἔχωμεν ταχὺν τὸν κολασμόν. Πάντως πρέπει νὰ γίνῃ διάκρισις μεταξὺ τῶν ἀδικημάτων τὰ ὁποῖα κάμουν οἱ πολιτευόμενοι καὶ τῶν ἀδικημάτων τὰ ὁποῖα κάμουν τὰ θύματα τῶν πολιτευομένων.

Δ. Δίγκας (Ὑπ. τῆς Δικαιοσύνης). Λέγει ὅτι ἡ διάταξις τοῦ Νομοσχεδίου δὲν εἶναι πρωτότυπος ἀλλὰ διάταξις ὑπάρχουσα ἀνέκαθεν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς νόμους, ὡς εἶναι ὁ νόμος 5163 ὁ ὁποῖος ἀναγράφει τὴν διάταξιν ταύτην. Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1928 ἐξεδόθη Ν. Δ. τὸ ὁποῖον μετερρύθμισε τὸν ἐκλογικὸν νόμον, ἡ δὲ διάταξις αὕτη ἐπανελήφθη εἰς αὐτό. Τὸ Νομ. τοῦτο Διάταγμα ὑπεβλήθη κατόπιν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν, κατὰ τὴν ἐνώπιον δὲ τῆς Βουλῆς συζήτησιν ὁ Βουλευτὴς Χίου κ. Α. Παχνὶς ὑπέβαλε τροπολογίαν ὑπὲρ συντομεύσεως τῆς παραγραφῆς, διότι τὰ ἐκλογικὰ ἀδικήματα δὲν δύνανται νὰ μένουν ἐκκρεμῆ ἐπὶ μακρὸν διάστημα, δεδομένου ὅτι συγκινεῖται ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ μέρους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἐκλογικὸν τοῦτο ἀδίκημα. Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν Νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὅπως εἶχεν ὑποβληθῇ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Γερουσίαν, τότε ὁ βουλευτὴς Πρεβέζης κ. Χαβίνης τοῦ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου πρόκειται νὰ παραγραφῇ ἀδίκημα γενόμενον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του καὶ δὴ βαρὺ ἀδίκημα ἐκλογικὸν τὸ τῆς δωροδοκίας. Κατόπιν τούτου ἐτροποποίησα τὸ Νομοσχέδιον εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἀδίκημα τῆς δωροδοκίας νὰ μὴ ὑπόκειται εἰς βραχυπρόθεσμον παραγραφήν. Ὁ ἀξιότιμος ἐκ Πρεβέζης βουλευτὴς ἀνέφερε περίπτωσιν κατηγορουμένου ὁ ὁποῖος ἀπολαύει καὶ εἰδικῆς ἀσυλίας ὡς πολιτευόμενος. Ἐπὶ τούτου δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ ὑποβληθῇ εἰδικὴ πρότασις νόμου αὐτοτελής, ὅπως, προκειμένου περὶ τῶν περιπτώσεων τούτων, διακόπτεται ἡ παραγραφὴ καθ' ὃ στάδιον τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεις εὑρίσκονται πρὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν. Ὁ παρὼν ὅμως νόμος οὐδεμίαν ἔχων σχέσιν πρὸς τὸ θέμα τοῦτο ὀφείλει νὰ ψηφισθῇ.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι ὀρθῶς ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις ἤγειρε τὴν ἰδιαιτέραν πρασοχὴν τῆς Βουλῆς ὡς ἐκ τῆς ὁποίας προεκλήθη ἡ γενομένη συζήτησις. Τὰ ἀδικήματα τὰ ἀφορῶντα ἐκλογικὰς παραβάσεις νοθεύουσι τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ ἠθικὴ ἀντιπροσωπεία ἐφρόντισεν ἵνα μὴ παρκμένωσιν ἀτιμώρητα.

Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἐθέσπισεν ὅπως αἱ ὑποθέσεις αὗται μὴ παραμένωσιν ἐκκρεμεῖς ἐπὶ μακρόν. Ἡ ἐπικρατήσασα ἀρχὴ παρ' ἡμῖν εἶναι νὰ δίδεται τὸ συντομώτερον τέρμα εἰς τὰς τοιαύτας παραβάσεις. Εἶμαι λοιπὸν κατ' ἀρχὴν καὶ ἐγὼ σύμφωνος ὅπως ὑπάρχῃ μία βραχεῖα παραγραφή. Εἶναι γνωστὸν καὶ ἐλέχθη καὶ ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ὅτι ἡ παραγραφὴ αὕτη ἐπήρχετο κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον μετὰ ἑξάμηνον. Ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶχε τὴν γνώμην ταύτην θὰ ἔπρεπε νὰ προσαγάγῃ ἁπλῶς ἕνα ἑρμηνευτικὸν νόμον καὶ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ νόμου εἶναι ὅτι τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα παραγράφονται μετὰ ἑξάμηνον. Τοῦτο θὰ ἦτο ὀρθότερον νὰ πράξῃ. Συνεχίζων ἀναφέρει ὅτι ἡ Γερουσία ἔκαμε τροποποίησιν, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἐξηρέθησαν τῆς ἐνταυσίου παραγραφῆς ἀδικήματά τινα ὡς ἡ δωροδοκία. Ἡ τοιαύτη τροπολογία φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον καὶ ἀταξία τις παρετηρήθη κατὰ τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ψήφισιν τοῦ νόμου τούτου.

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) δηλοῖ ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐθεώρησαν τινὲς ὡς ψηφισθὲν ἐν ἀπουσίᾳ

αὐτοῦ, ἐνῷ πράγματι δὲν εἶχε ψηφισθῇ, εἶχε δὲ ὑποβάλῃ καὶ σχετικὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** συνεχίζων ἐκφέρει τὴν γνώμην ὅτι καὶ τὴν ἰδιαιτέραν πρότασιν νόμου, περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλησεν ὁ κ. Ὑπουργός, δὲν δύναται νὰ φέρῃ καὶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον πρέπει νὰ ψηφισθῇ ὡς ἀρχικῶς εἶχε γείνει ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι, ὅπως ἐξήγησε καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, δὲν πρόκειται περὶ ἄλλου τινὸς παρὰ περὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ παλαιοῦ παγίου νόμου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς τοιαύτης φύσεως παραβάσεις. Ἀπόψε δὲν γίνεται ἕνας νέος νόμος ὥστε νὰ ἔχουν θέσιν αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις.

Π. Τσαλδάρης. Κάμνετε ἀπὸ ὅλα τὰ ἀδικήματα μίαν ἐξαίρεσιν.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν καμμίαν τροπολογίαν, διότι ἂν δεχθῶμεν τοιαύτην δὲν θὰ ψηφισθῇ ὁ νόμος ὑπάρχει δὲ ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ψηφισθῇ διὰ τὴν παραγραφὴν τῶν ἐν Τουρκίᾳ τελεσθέντων κακουργημάτων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 καὶ τὰ ὁποῖα διώκονται ἐξ ἐπαγγέλματος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περίπτωσιν τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν ὁ ἀξιότιμος ἐκ Πρεβέζης βουλευτὴς αὐτὴ ἀναμφισβητήτως πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχήν μας καὶ νομίζω ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Βουλῆς θὰ ἠδύναντο νὰ προσαχθῇ νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ καθορισθῇ ὅτι διακόπτεται ἡ παραγραφὴ κατὰ τὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἀφορῶσαι τοιαύτας παραβάσεις μελῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ὑποθέσεις εὑρίσκονται πρὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Μαντινείας λέγει ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἀντίθεσιν εὑρίσκεται πρὸς ὅσα ἄλλοτε εἶπεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ νομοσχέδιον περιλαμβάνονται δύο θέματα διάφορα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἀποτελέσωσιν ἕκαστον ἀντικείμενον ἰδίου νομοσχεδίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τονίζει ὅτι δὲν εἶναι τακτικὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγένετο, ὑπὸ τοὺς ὅρους δὲ τούτους ἡ Γερουσία ἀντὶ νὰ διορθώνῃ παρεμποδίζει καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἐπιχειροῦμεν νὰ κάμωμεν.

Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις περαιωμένη, γίνεται δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ παραγραφῆς κακουργημάτων τινῶν κλπ.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΚΑ' τῆς 27 Ἰουνίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς παντὸς κακουργήματος τελεσθέντος ἐν Τουρκίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1923 καὶ διωκομένου ἐξ ἐπαγγέλματος εἶναι πέντε ἐτῶν.

2. Ἐξαιροῦνται τὰ κακουργήματα τὰ στρεφόμενα κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων Δημοσίου δικαίου

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 148 τοῦ νόμου 3824 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ πρὸς ὁριστικὴν παραγραφὴν προθεσμία δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ ἔτους, πλὴν τῶν ἀδικημάτων τοῦ ἀριθμοῦ 15 τοῦ ἄρθρου 135, ὧν ἡ πρὸς ὁριστικὴν παραγραφὴν προθεσμία εἶναι διετής.

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. α' τοῦ νόμου 4721 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ καθορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐλέγχου καὶ ἐκδικάσεως τίτλων κυριότητος ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων» ἔχον οὕτω

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 4 παράγρ. α' τοῦ νόμου 4721 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ καθορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐλέγχου καὶ ἐκδικάσεως τίτλων κυριότητος ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων».

Τὸ πρῶτον

ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖα ΚΒ' τῆς 28 Ἰουνίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου πρώτης τοῦ ἄρθρου 4ου τοῦ νόμου 4721 εἶναι ὅτι τὰ κεκτημένα δικαιώματα ὑποθήκης ἢ προνομίου δυνάμει τῆς Ὀθωμανικῆς νομοθεσίας ἐπὶ τῶν ἐξαγοραζομένων κτημάτων, τῶν ἐξ αὐτῶν κειμένων ἐν ταῖς νέαις χώραις, ἰσχύουν ἔναντι τοῦ Δημοσίου, ἐὰν ἡ ὑποθήκη ἢ τὸ προνόμιον ἔχουν ἐγγραφῆ εἰς τὰ ἁρμόδια βιβλία τῶν ὑποθηκῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 147 ἢ ἂν ἐγγραφοῦν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκτὸς ἂν παρεγράφησαν, ἢ ἂν ἔληξεν ἡ παρὰ τοῦ νόμου 147 ταχθεῖσα προθεσμία.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντος νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3573 περὶ ἀγροτικῆς «καταστάσεως τῶν παθόντων ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους» ὁ κ. ***Σ. Ἀναστασιάδης*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἀνατρέπεται ἄρδην ὁ ἰσχύων ἀγροτικὸς νόμος, διότι εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Λαρίσης ὑπάρχει τόση στενότης γῆς ὥστε νὰ εὑρίσκωνται ἀκόμη ἀγρόται οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβον κλῆρον, ἐν τούτοις διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιτρέπεται ὅπως ἐγκαθίστανται εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτὴν οἱ ἐκ τῆς περιφερείας τῆς Καρδίτσης παθόντες ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους. Διαμαρτύρεται κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης, ἡ ὁποία προσετέθη εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπορριφθῇ, νὰ ἀποσυρθῇ τοὐλάχιστον τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Δ. Ἡρακλείδης*** λέγει ὅτι ἡ διάταξις αὕτη θὰ προκαλέσῃ θύελλαν διαμαρτυριῶν.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** διαμαρτύρεται ὡσαύτως καὶ συνιστᾷ ὅπως τὸ νομοσχέδιον γίνῃ δεκτὸν ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο δὲν εἶναι νέον, εἶναι νομοσχέδιον παλαιὸν τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη αἰτήσει πολλῶν βουλευτῶν λόγῳ τῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Καρδίτσης δημιουργηθείσης καταστάσεως ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους, δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονῆται ὅτι αἱ γειτονεύουσαι περιφέρειαι δὲν εἶναι μόνον ὁ νομὸς τῆς Λαρίσης ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἐγὼ μάλιστα προέρχομαι ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ νομὸς Φθιωτιδοφωκίδος.

Σ. Ἀναστασιάδης. Νὰ ἐξαιρεθῇ τότε ὁ νομὸς Λαρίσης.

Ὁ κ. ***Ν. Γαρδικιώτης*** λέγει ὅτι ἡ συζήτησις εἶναι ἄσκοπος καὶ γίνεται ἄνευ λόγου. Κηρύσσεται εἶτα ἡ συζήτησις περαιωμένη, γίνεται δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3973 «περὶ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παθόντων ἐκ καθιζήσεως ἐδάφους».

Ἄρθρον μόνον.

Τροποποιοῦμεν τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 3973 ὡς ἑξῆς

Ἄρθρον μόνον.

Πρὸς ἀποκατάστασιν πληθυσμῶν παθόντων ἐκ καθιζή-

σεως ἢ διολισθήσεως τοῦ ἐδάφους ἐξ ὧν κατέστη ἀδύνατος, ἐπικίνδυνος ἢ ἐπιζημίο ἡ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ συνοικισμοῦ ἀνέγεσις οἰκοδομῶν ἢ ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐδάφους, ἐπιτρέπεται ὅπως οὗτοι κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν ἀποκαθίστανται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου εἰς ἀδιαθέτους κλήρους ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἢ εἰς κτήματα ὑποκείμενα κατὰ τοῦτον εἰς ἀπαλλοτρίωσιν, κείμενα ἐν τῷ αὐτῷ Νομῷ, ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, στηριζομένης εἰς βεβαίωσιν τῶν ἁρμοδίων δημοσίων ὑπηρεσιῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μετατοπίσεως τῶν παθόντων συνοικισμῶν.

Τὸ παρὸν ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνονται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντα νομοσχέδια.

1) «Περὶ μέτρων τινῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τινῶν εἰδικῶν κλάδων αὐτῆς» καὶ

2) «Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ὡς διωρθώθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν ἄρθροις 3,4,15, 20,25,34,40,42,43,44,46,47,48,49,50,52,53,54,64,65,66,67, 68,70,85,86 καὶ 89» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ μέτρων τινῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καί τινων εἰδικῶν κλάδων αὐτῆς.

Ἐνίσχυσις νέων καλλιεργειῶν.

Ἄρθρον 1.

Πᾶσα καλλιέργεια φυτῶν (ἐτησίων ἢ πολυετῶν) τὸ πρῶτον εἰσαγομένη εἰς τινα περιφέρειαν τῆς χώρας, ὑποδείξει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δύναται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ν' ἀπαλλάσσηται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἐν τῷ Διατάγματι καθοριζομένῳ παντὸς δασμοῦ καὶ φόρου (δημοσίου, δημοτικοῦ, λιμενικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ τοιούτου).

Ἄρθρον 2.

Τὰ διὰ τὰς καλλιεργείας ταύτας χρησιμοποιούμενα μέσα, ἤτοι σπόροι, μηχαναί, ἐργαλεῖα καὶ σκεύη παντὸς εἴδους, εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ ἀπαλλάσσωνται παντὸς δασμοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ σκοπῷ ἐνισχύσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν εἰσαγομένων νέων καλλιεργειῶν, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἀγορὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους προϊόντων τῶν ἄνω καλλιεργειῶν πρὸς μεταπώλησιν αὐτῶν, ἐπὶ τιμῇ καθοριζομένῃ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνταλλαγὴ ἄλλων σπόρων μὲ τοιούτους καλῶν ποικιλιῶν, τῆς ἐργασίας ταύτης ἐνεργουμένης εἴτε ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν εἴτε διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Ἀγροτικῆς.

2. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων δύνανται νὰ καθορίζωνται περιορισμοὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν κυκλοφορίαν ὡρισμένων σπόρων φυτῶν ἢ καὶ νὰ ἀπαγορεύηται παντελῶς ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ ἐμπορία αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι.

3. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων τιμωροῦνται μὲ κράτησιν μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ πρόστιμον δρ. 200 μέχρι 5.000 ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου ἀνεκκλήτως, οἱ δὲ παρ' αὐτῶν τιθέμενοι εἰς κυκλοφορίαν ἢ εἰσαγόμενοι σπόροι κατάσχονται καὶ δημεύονται, διατασσομένης ἅμα τῆς καταστροφῆς των.

Ἄρθρον 4.

Ἐνίσχυσις διαδόσεως ἐκλεκτῶν γενεῶν ζώων.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου ἢ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας προμήθεια ζώων ἐκλεκτῶν γενεῶν ἀπογόνων τῶν εἰσαχθέντων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ε.Α.Π. καταλλήλων δὲ καὶ δι' ἀναπαραγωγήν, καὶ ἡ παρὰ τούτου διάθεσις εἰς Κρατικὰ ἱδρύματα ἢ εἰς γεωργικὰς ὀργανώσεις πρὸς διάθεσιν εἰς τὰ μέλη των καὶ ἐπὶ ἠλαττωμένῃ τιμῇ.

2. Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δύναται διὰ διαταγῆς του νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν σφαγὴν ὡρισμένων ζώων ἀνηκόντων εἰς ἐκλεκτὰς γενεὰς καὶ ὧν κρίνει συμφέρουσαν τὴν διάδοσιν ἀνὰ τὴν χώραν. Οἱ παραβάται τῶν διαταγῶν τούτων τιμωροῦνται μὲ κράτησιν μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ πρόστιμον δρ. 500 μέχρι 5.000 ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου ἀνεκκλήτως.

Ἐποπτεία καὶ ἐνίσχυσις τῶν φυτωρίων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τῶν ἰδιωτικῶν φυτωρίων διάδοσις παντὸς μὴ ὑγιοῦς εἴδους ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν παραγομένων.

2. Ἡ γεωργικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Κράτους ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ πάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑφισταμένων φυτωρίων (φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων) κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθοριζόμενα. Διὰ Π. Διατάγματος καθορίζονται τὰ διαδοτέα εἴδη δένδρων ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα τὰ χρησιμοποιηθησόμενα διὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν δι' ἕκαστον φυτώριον ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν τῶν περιφερειῶν ἐφ' ὧν ἐκτείνεται ἡ δρᾶσις ἑκάστου τῶν φυτωρίων τούτων. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων τιμωροῦνται μὲ κράτησιν μέχρι 15 ἡμερῶν καὶ πρόστιμον δραχ. 200 μέχρι 5.000 ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου ἀνεκκλήτως. Τὰ δὲ κατὰ παράβασιν καλλιεργούμενα ἢ διαδιδόμενα φυτὰ κατάσχονται καὶ δημεύονται, διατασσομένης ἅμα τῆς καταστροφῆς των

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων δένδρων καὶ φυτῶν ἐν γένει ἐπιβάλλεται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ἔ. εἰσαγωγικὸς δασμὸς καθοριζόμενος διὰ Διατάγματος μέχρι δραχ. 8 κατὰ δένδρον.

Ἐνίσχυσις μηχανοκαλλιεργείας.

Ἄρθρον 7.

Εἰς χρησιμοποιοῦντας αὐτοκίνητα μηχανήματα διὰ καλλιέργειαν, περιλαμβανόμενα εἰς πίνακα ἐγκρινόμενον ἐτησίως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παρέχηται ὡς ἀμοιβὴ (prime) κατὰ καλλιεργηθὲν στρεμ. ποσὸν ἴσον τὸ πολὺ πρὸς τὸν δασμὸν δι' οὗ βαρύνεται ἡ καταναλισκομένη κανονικῶς βενζίνη ὑπὸ τοῦ μᾶλλον ὀλιγοδαπάνου βενζιναρότρου.

Τὴν αὐτὴν ἀμοιβὴν θὰ ἀπολαμβάνουν καὶ τὰ ἐκτελοῦντα τὴν ἰδίαν καλλιέργειαν μηχανήματα τὰ καταναλίσκοντα ἀντὶ βενζίνης ἄλλην καύσιμον ὕλην (ἀκάθαρτον πετρέλαιον ἐξ ὁλοκλήρου ἢ μῖγμα ἀκαθάρτου πετρελαίου ἢ βενζίνης κλπ.) ὡς ἐὰν καὶ ταῦτα κατηναλίσκον κοινὴν βενζίνην.

Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν βραβείων, τὰ τῆς ἀπονομῆς αὐτῶν, τὸ βάθος τῶν καλλιεργειῶν, αἱ περιφέρειαι αἱ ὁποῖαι θὰ δικαιοῦνται τοῦ παρόντος εὐεργετήματος, τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια καθορίζεται διὰ Διαταγμάτων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐκδιδομένων.

Ἐνίσχυσις ἐξαγωγῆς νωπῶν ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν.

Ἄρθρον 8.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῶν ὀπωρῶν, λαχανικῶν καὶ ζαχαροπήκτων ὀπωρῶν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς δύναται νὰ χορηγῆται ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν εἰδικὴ χρηματικὴ ἀμοιβὴ (prime) εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ χρηματικὴ ἀμοιβή, ὑπολογιζομένη κατὰ χιλιόγραμμον προϊόντος καθορίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δύο δραχμὰς κατὰ χιλιόγραμμον. Τὰ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς θέλουσι καθορισθῇ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 10.

Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 8—9 τοῦ παρόντος δαπάναι βαρύνουσι τὰ ἔκτακτα ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐγκρίνονται αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διαταχθεῖσαι δαπάναι μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχ. ἄνευ τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν πειραματικὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴν νωπῶν σταφυλῶν καὶ ὀπωρῶν κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1929—1930.

2. Πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν τῆς δοθείσης ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προκαταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐκδοθήσεται εἰς βάρος τοῦ Κεφαλαίου 17 ἄρθρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας χρήσεως 1929—1930 τακτικὸν χρηματικὸν ἔνταλμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, βάσει καταστάσεως αὐτοῦ ἀναγραφούσης τὸ προκαταβληθὲν ποσὸν καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν ὑποβληθησομένων σχετικῶν δικαιολογητικῶν δαπάνης αὐτοῦ.

Ἐνίσχυσις καὶ προαγωγὴ τῆς πτηνοτροφίας καὶ κονικλοτροφίας.

Ἄρθρον 12.

Πρὸς σύστασιν, ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων, συνηνωμένως ἢ κεχωρισμένως λειτουργούντων, ἢ ἀναγκαίαν ἐπέκτασιν συνεστημένων καὶ εὐδοκίμως λειτουργούντων τοιούτων ἐπιτρέπεται.

α') Ἡ παραχώρησις χρήσεως ἢ κυριότητος ἐκτάσεων ἀνηκούσων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου δικαίου.

β') Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἰδιωτικῶν τοιούτων πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΦΝΑ'. Ἡ τοιαύτη ἀπαλλοτρίωσις ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἐπέκτασιν ὑπαρχόντων βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων καὶ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν καθορισθήσονται οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 13.

Ὡς βιομηχανικὰ πτηνοτροφεῖα καὶ κονικλοτροφεῖα θεωροῦνται τὰ πληροῦντα τοὺς ὅρους καὶ συνθήκας, οὓς ἤθελε καθορίσει Προεδρικὸν Διάταγμα προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδόμενον. Τοιαῦτα ἀναγνωρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τῶν ἁρμοδίων Γενικῶν Διοικητῶν, κατόπιν ἐκθέσεως τῶν κατὰ τόπους ἁρμοδίων Ἐπιθεωρητῶν τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 14.

Ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον συνεστημένων καὶ εὐδοκίμως λειτουργούντων βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων καὶ κονικλοτροφείων ἢ καὶ πρὸς λειτουργείαν νεοϊδρυομένων τοιούτων ἐπιτρέπεται ἢ ἄνευ οἱασδήποτε πληρωμῆς δασμοῦ, φόρου ἢ τέλους δημοσίου ἢ τοπικοῦ εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ παντὸς πτηνοτροφικοῦ μηχανήματος ἢ ἐργαλείου ἢ σκεύους ὡς καὶ τῶν ζώντων πτηνῶν καὶ κονικλων καθαροαίμων φυλῶν, προωρισμένων δι' ἐγκλιματισμὸν αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι ἢ πρὸς διασταύρωσιν μετ' ἐγχωρίων φυλῶν ὡς καὶ τῶν ἐπ' ὀνόματι βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων εἰσαγομένων πτηνοτροφικῶν τροφῶν.

Διατάγματα ἐκδιδόμενα προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας θέλουσι κανονίσει τὰς λεπτομερείας τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ σύστασις Κεντρικοῦ Πειραματικοῦ Σταθμοῦ πτηνοτροφίας μετὰ πτηνοτροφικῆς σχολῆς. Ὁ σταθμὸς οὗτος λογίζεται ὡς σταθμὸς γεωργικῆς ἐρεύνης καὶ θὰ λειτουργῇ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4142.

2. Εἰς θέσιν Διευθυντοῦ τοποθετεῖται γεωπόνος ἀφοίτος ἀνωτέρας γεωργικῆς σχολῆς μὲ σχετικὴν εἰδίκευσιν, εἰς δὲ τὰς θέσεις δύο ἐπιμελητῶν δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν ἰδιῶται ἔχοντες πτυχίον ξένης πτηνοτροφικῆς σχολῆς καὶ διατελέσαντες ἐπὶ πενταετίαν διευθύνται βιομηχανικῶν πτηνοτροφείων, προσλαμβανόμενοι ὡς ἔκτακτοι ὑπάλληλοι ἐπὶ χρονικῷ διαστήματι καὶ ἀποδοχαῖς ὁριζομέναις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καὶ ἀποσπῶνται γεωπόνοι εἰδικευθέντες εἰς τὴν πτηνοτροφίαν.

Ἄρθρον 16.

1. Διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ καθορίζωνται οἱ ὅροι καὶ αἱ συνθῆκαι ὑφ' ἃς θὰ ἐπιτρέπεται ἡ παρ' ἀναγνωρισμένων πτηνοτροφείων, ἐπιστημονικῶς λειτουργούντων, πώλησις ὠῶν ἐκλεκτῶν φυλῶν πρὸς ἀναπαραγωγὴν καὶ ἡ πώλησις καθαροαίμων ὀρνίθων διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἢ ἀλεκτόρων καθαροαίμων πρὸς διασταύρωσιν μετ' ἐγχωρίων φυλῶν.

2. Δι' ὁμοίου Διατάγματος καθορισθήσονται καὶ αἱ διατυπώσεις εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὠῶν πρὸς ἐμπορίαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μὴ παρουσιάσεώς των ἐν τῇ καταναλώσει ὡς ἐγχωρίων. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν πτηνοτροφικῶν ὑπηρεσιῶν, δύνανται νὰ λαμβάνωνται ὑγειονομικὰ μέτρα ἐπιβαλλόμενα διὰ τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν πρὸς περιστολὴν ἐπιζωοτιῶν.

Ἐνίσχυσις τῆς μελισσοκομίας.

Ἄρθρον 17.

1. Θεωρεῖται μελισσοτρόφος πᾶς ὁ ἐκτρέφων μελίσσια, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ, εἴδους καὶ συστήματος τῶν κυψελῶν, τὰς ὁποίας διατηρεῖ.

2. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων, μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ εἰς καταλόγους, τηρουμένους παρὰ τῶν οἰκείων δήμων καὶ κοινοτήτων, ὑποχρεωτικὴ ἐγγραφὴ τῶν μελισσοτρόφων, μετ' ἀναγραφῆς τῆς τοποθεσίας ἔνθα κεῖνται τὰ μελίσσοκομεῖα των, τοῦ ποσοῦ καὶ συστήματος τῶν κυψελῶν των κλπ.

Ἄρθρον 18.

1. Διὰ τὴν διάδοσιν τῶν νεωτέρων μελισσοκομικῶν γνώσεων καὶ ἐποπτείαν τῶν ἰδιωτικῶν μελισσοκομείων συνιστᾶται μία θέσις ἐπόπτου μελισσοκομίας ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως.

2. Ἐπόπτης διορίζεται ὁ ἔχων πτυχίον γεωπονικῆς ἢ μελισσοκομικῆς σχολῆς, προϋπηρετήσας δὲ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁρισθησόμενα Γεωργικὰ Ἱδρύματα καὶ Μεταβατικὰ Σχολεῖα γίνεται κατ' ἔτος σειρὰ μαθημάτων πρακτικῆς μελισσοκομίας.

2. Τὰ δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ συμβούλια ἐφόσον ἔχουν προϋπολογισμὸν ἄνω τῶν 40.000 δρ. ἀναγράφουσιν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς των τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν ἀποστολὴν ἑνὸς γεωργοῦ ἢ ἑνὸς διδασκάλου ἢ ἑνὸς ἱερέως πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ νομοῦ των διδασκομένων μελισσοκομικῶν μαθημάτων καὶ ἐκμάθησιν τῶν νεωτέρων μελισσοκομικῶν μεθόδων. Ἐπίσης ἀναγράφουσι καὶ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν ἀπόκτησιν διαφόρων μελισσοκομικῶν βιβλίων.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ σηψιγονία τῶν μελισσίων ὡς οὖσα νόσος κολλητικὴ καὶ μελυσματικὴ καὶ συνεπαγομένη γενικὸν κίνδυνον διὰ τὰς μέλισσας ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιζωοτιῶν.

2. Ἕκαστος μελισσοκόμος, ἔχων ὕποπτα ἢ προσβεβλημένα ὑπὸ σηψιγονίας μελίσσια, ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιεστέραν γεωργικὴν ὑπηρεσίαν.

3. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐξαφανίσεως καὶ καταστροφῆς τῶν προσβεβλημένων μελισσίων ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δικαιουμένων ταύτης μελισσοκόμων διενεργουμένης παρὰ τοῦ Ταμείου Κτηνοτροφίας, θέλουν κανονισθῇ διὰ Π. Διατάγματος.

Ἄρθρον 21.

Οἱ ἐπόπται τῆς μελισσοκομίας καὶ τεχνῖται μελισσοκόμοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς κυψέλας μελισσίων καὶ ἐν γένει τὰ μελισσοκομεῖα πρὸς ἐξέτασιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν μελισσῶν, νὰ ἐνεργοῦν ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς σηψιγονίας καὶ νὰ συντάσσωσι τὰ σχετικὰ πρωτόκολλα ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἀρμόδιαι γεωργικαὶ ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ ἀπαγορεύσωσιν εἰς τοὺς μελισσοκόμους τὴν τοποθέτησιν κατὰ τὴν ἄνθησιν τῶν μελισσίων των ἐντὸς τῶν δημοσίων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν βασῶν καὶ γαιῶν.

Ἄρθρον 23.

Οἱ ἔμποροι τοῦ μέλιτος καὶ τοῦ κηροῦ ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν πώλησιν τῶν ἄνω προϊόντων νὰ ἀναγράφωσιν ἐπὶ τῶν δοχείων των ἢ ἐπὶ τοῦ κηροῦ «Μέλι φυσικὸν» ἢ «Μέλι τεχνητόν», «Κηρὸς φυσικὸς» ἢ «Κηρὸς τεχνητός». Πᾶσα ὑπέρβασις τῆς παρούσης διατάξεως θεωρεῖται νοθεία καὶ διώκεται σύμφωνα μὲ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἐνίσχυσις σηροτροφίας.

Ἄρθρον 24.

1. Διαγράφεται τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου 513 «περὶ προαγωγῆς τῆς σηροτροφίας» καὶ προστίθεται εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐδάφιον ἔχον οὕτω.

«Ἡ ἄδεια αἴρεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τῶν κατὰ τόπους Γεν. Διοικητῶν, μετὰ προηγουμένην ἔκθεσιν σηροτροφικοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἐντὸς μηνὸς ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφαινομένου ἀνεκκλήτως.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 ἡ φράσις «δραχμῶν 50» ἀντικαθίσταται ὁ ἀ τῆς «δραχμῶν χιλίων», προστίθεται δὲ καὶ δεύτερον ἐδάφιον ἔχον οὕτω.

«Εἰς τοὺς καλλιεργοῦντας εἴδη καὶ ποικιλίας μωρέας, καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, παρέχεται ἀμοιβὴ μέχρι 500 δραχμῶν κατὰ στρέμμα συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 διαγράφεται ἡ φράσις «κενὰ κυτία».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τὸ α' ἐδάφιον τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου καθοριζούσης τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῶν σηροτροφικῶν καὶ μεταξουργικῶν μηχανημάτων νὰ ἀγοράζῃ τοιαῦτα καὶ διαθέτῃ εἰς σηροτροφικὰ σωματεῖα ἢ συνεταιρισμούς, ὧν τὰ μέλη ἐκτρέφουν μεταξοσκώληκας καὶ παράγουν ἐν συνόλῳ δύο χιλιάδας τοὐλάχιστον χιλιόγραμμα νωπῶν κουκουλίων κατ' ἔτος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ μέσου ὅρου τῆς παραγωγῆς τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν».

Ἐν ἐδ. γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡ περικοπὴ «καὶ νὰ διανέμῃ ..... μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «καὶ νὰ παράγῃ μεταξοσπόρους πρὸς διάδοσιν ἐκλεκτῶν φυλῶν καὶ διασταυρώσεων».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 ἡ περικοπὴ «5—10 δραχ.» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «500—1000 δραχμῶν».

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 31 εἰς τὸ α' ἐδάφιον διαγράφεται ἡ λέξις «Ἐσπερίας» καὶ προστίθεται «ἢ ὑπηρετήσας ἐν τῷ Σηροτροφικῷ Ἐργαστηρίῳ ἐπὶ διετίαν».

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 32 παρ. β' προστίθεται «Ὑπηρετοῦσι δὲ παρὰ τοῖς προϊσταμένοις τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν».

8. Εἰς τὸ ἄρθρον 34 ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ μετὰ τὴν λέξιν «μικροσκόπιοι» προστίθεται «καὶ εἰδικοὶ τεχνῖται περὶ τὴν σποροποιΐαν καὶ μεταξουργίαν ἡμεδαποὶ ἢ ἀλλοδαποὶ μέχρι 3 συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 49 τοῦ νόμου 4142». Ὡσαύτως προστίθενται: ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς : «Προσλαμβάνεται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σηροτροφικοῦ Ἐργαστηρίου ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐργατῶν διὰ τὰς σηροτροφικὰς ἐργασίας».

Ἐνίσχυσις Διεθνοῦς Ἐλαιοκομικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 25.

Διὰ τὰ ἔξοδα ὀργανώσεως καὶ λοιπὰς δαπάνας τοῦ ἐν Ἀθήναις συγκληθέντος Χου Διεθνοῦς Ἐλαιοκομικοῦ Συνεδρίου ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τῆς χρήσεως 1930 - 31 πίστωσις δραχμῶν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου, ὃ ἀ τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου οὔτε αἱ περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἡ διαχείρισις τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ὁριζομένων παρ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 26.

Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδοθησομένων, κανονισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον 47' τῆς 30 Ἰουνίου 1930 Συνεδρίαν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικά.

Ἄρθρον 1.

Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐκ πάσης αἰτίας δημοσίων ἐσόδων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Δημοσίων Ταμείων, τοὺς Εἰδικοὺς Ταμίας, τοὺς Δημοσίους εἰσπράκτορας ἢ καὶ εἰς ἕτερα ὄργανα, κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὁριζόμενα, ἐνεργεῖται δὲ πάντοτε βάσει νομίμου τίτλου.

Τίτλος πρὸς εἴσπραξιν εἶναι:

α') Ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους βεβαίωσις καὶ ὑπὸ τῶν κρισίμων διοικητικῶν ἀρχῶν προσδιορισμὸς τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ, τοῦ εἴδους τοῦ ἐσόδου καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ὀφείλεται.

β') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἀποδεικνυομένη ὀφειλή.

γ') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων παρεχόντων βεβαίωσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 255 Πολ. Δικονομίας.

Χρόνος πληρωμῆς τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

Ἄρθρον 3.

Πάντα τὰ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας βεβαιωθέντα ὡς ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη, καθίστανται ἀπαιτητὰ ἅμα τῇ βεβαιώσει αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Κατ' ἐξαίρεσιν. Α') Οἱ φόροι : 1) Καθαρᾶς προσόδου ἐξ α) οἰκοδομῶν β) γαιῶν γ) ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων δ) κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ε') ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων

2) Ὁ συνθετικὸς φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου

3) Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ὡς καὶ τὰ εἰδικὰ τέλη ἀσκήσεως αὐτοῦ.

4) Ὁ φόρος αἰγοπροβάτων.

5) Ὁ φόρος χοίρων.

6) Ὁ φόρος κουκουλίων καὶ

7) Ὁ φόρος ἐγγείου παραγωγῆς, καταβάλλονται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἢ ἐφ' ὅσον συντρέχει κατὰ νόμον ἐπίδοσις δηλώσεως σὺν τῇ δηλώσει καὶ ἐντὸς τῆς πρὸς ἐπίδοσιν ταύτης προθεσμίας, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ ἡ τετάρτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ εἰς ὃ ἀνήκουσιν οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἐὰν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν εἶναι μικρότερον τῶν 400 δραχμῶν καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Ἰούλιον.

8) Ὁ φόρος κληρονομιῶν βεβαιούμενος βάσει οἱασδήποτε δηλώσεως, εἴτε ἐμπροθέσμου εἴτε καὶ ἐκπροθέσμου, δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς ἐξαιωνιαίας δόσεις ἐφ' ὅσον ἤθελε τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, πρὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους εἰς τὸ Δημ. Ταμεῖον, καὶ ἤθελε παρασχεθῇ ἐγγύησις.

Τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς περὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου εἰς δόσεις αἰτήσεως, ὡς καὶ τὴν παρασχετέαν ἐγγύησιν καθορίζει ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος.

Ἡ ἐγγύησις δέον νὰ ἦ πραγματική, συνισταμένη εἰς τὴν παροχὴν ὑποθήκης ἐξασφαλιζούσης, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τὸ Δημόσιον ἐπὶ ἀκινήτων τοῦ φορολογουμένου ἢ τρίτου ἐγγυητοῦ ἢ εἰς τὴν παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Ταμείῳ παρακαταθήκην ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν δανείων ἢ δανείων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀγοραίας ἀξίας τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ἓν τέταρτον ἀνωτέρας τοῦ συνόλου τῶν πληρωτέων δόσεων.

Ὁμοίως δύνανται νὰ γίνουν ἀποδεκταὶ κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ μετοχαὶ ἑτέρων Τραπεζῶν ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθ' ἑξάμηνον.

Τῶν Τραπεζῶν τῶν ὁποίων οἱ τίτλοι γίνονται δεκταὶ ὡς ἐγγύησις, δύνανται νὰ γίνουν δεκταὶ ἐν προκειμένῳ καὶ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαί.

Ἐὰν οἱαδήποτε τῶν ἄνω ἐγγυήσεων ἤθελεν ἐπιγενομένως ὁπωσδήποτε μειωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀποδεχθέντος ταύτην Οἰκον. Ἐφόρου, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν ἢ ἀντικατάστασιν αὐτῆς, ὧν μὴ συντελουμένων ἐντὸς μηνὸς τὸ χρέος καθίσταται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ἀπαιτητόν.

Πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως ταύτης, ἐγγραφὴν τῆς σχετικῆς ὑποθήκης κλπ. ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ καὶ ἄνευ τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως, ἐφόσον ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἤθελε πεισθῇ ὅτι ὁ φορολογούμενος εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ παράσχῃ τὴν ἐγγύησιν ταύτην.

Αἱ ἐξαμηνιαῖαι δόσεις εἶναι τέσσαρες μέν, ἐφόσον πρόκειται περὶ φόρου ἀνιέντος, κατιόντος ἢ συζύγου τοῦ κληρονομουμένου, ἓξ δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἐκ τῶν δόσεων τούτων ἡ μὲν πρώτη καταβάλλεται ἅμα τῇ λήξει τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας προκειμένου περὶ φόρου βεβαιουμένου βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως ἢ ἅμα τῇ βεβαιώσει της εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ καθ' ἑξάμηνα ἀπὸ τῆς πρώτης δόσεως διαστήματα.

Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καθορισθῶσι πλείονες καὶ μᾶλλον μακροπρόθεσμοι δόσεις.

Ἐπὶ τῶν ἑπομένων τῆς πρώτης δόσεων ὀφείλεται τόκος ὁριζόμενος εἰς 9 ο/ο ἐτησίως καὶ ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως προθεσμίας, βεβαιούμενος δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ φόρου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου νὰ ἐπιτραπῇ, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἡ εἰς δόσεις, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα, πληρωμὴ καὶ φόρου κληρονομιῶν βεβαιουμένου καὶ βάσει πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπὶ τῶν παρὰ Τραπέζαις, Ἑταιρείαις καὶ λοιποῖς προσώποις καὶ ἱδρύμασι καταθέσεων χρημάτων, κινητῶν ἀξιῶν ἢ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων ὀφειλόμενος φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, καταβάλλεται πρὸ τῆς ἀναλήψεως τούτων, πλὴν ἂν ἐνεκρίθη ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου καὶ παρεσχέθη ἡ διὰ τὴν πληρωμὴν τούτου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα, ἐγγύησις.

Β') Τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν ὑπὸ τῶν ποινικῶν ἢ καὶ διοικητικῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένων προστίμων ἢ χρηματικῶν ποινῶν, ὡς καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ὁρίζει τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως, συμφώνως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ καταδικαζομένου, δυνάμενον νὰ ὁρίσῃ εἰς αὐτόν, ἐφ' ὅσον ἔχει κατοικίαν ἐν Ἑλλάδι, εὐχέρειαν καταβολῆς εἰς δόσεις ἐντὸς διαστήματος μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο ἔτη, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τῆς ἀποφάσεως καὶ παροχῇ ἀσφαλείας διὰ τὰς ὑπολοίπους.

Ἡ ἀσφάλεια χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου ἢ δι' ἰκανῶν ἀκινήτων κτημάτων ἢ διὰ παρακαταθέσεως εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν τίτλων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παράγραφος 8, ἐδαφ. γ' - ε' ὁριζόμενα, μέχρι τοῦ χρόνου τῆς πληρωμῆς τῆς δευτέρας δόσεως, ἄλλως καθίσταται ἀπαιτητὸν ὁλόκληρον τὸ χρέος.

Περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῆς δι' ὑποθήκης παρεχομένης ἐγγυήσεως ἀποφαίνεται ἐκ τῶν ἐνόντων ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς κατοικίας τοῦ βίβοντος τὴν ἐγγύησιν, μετὰ δὲ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης διαβιβάζει εἰς τὸ Ταμεῖον τὸν φάκελλον τῆς σχετικῆς ὑποθέσεως μετὰ τῆς πράξεως αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῆς ἐγγυήσεως.

Προκειμένου περὶ χρέους μέχρις 20000 δραχμῶν, δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἐγγύησις καὶ ἄλλων ἀξιοχρέων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, νομικῶν ἢ καὶ φυσικῶν προσώπων.

Τὴν ἐν τῷ ἐδαφίῳ στ' τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμιότητα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀσκεῖ ἐν προκειμένῳ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου παρ' ᾧ ἐβεβαιώθη τὸ χρέος.

Οἱ τελεσιδίκως συγχρόνως ἀλληλεγγύως καταδικασθέντες ἔχουν τὸ δικαίωμα ἀναγωγῆς κατ' ἀλλήλων, ἐφ' ὅσον δὲ καταβάλλουν ἀμέσως τὸ βαρύνον αὐτοὺς ἐπιμεριστικῶς χρέος, δύνανται ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν κατὰ τῶν συνοφειλετῶν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν καταδικαστικῶν μέσων. Μόνον ἐὰν ἡ δίωξις τούτων ἀποβῇ ἀτελεσφόρητος κατὰ τὴν περὶ τούτου πρᾶξιν τοῦ Δ) τοῦ τοῦ Ταμείου, ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως, ἐν ᾗ ἐκτίθενται τὰ ληφθέντα μέτρα καὶ τὸ ἀτελεσφόρητον αὐτῶν, δύναται νὰ διωχθῇ ὁ συνοφειλέτης.

Γ') Ἐπὶ χρεῶν ἐκ συμβάσεων ταῦτα εἰσπράττονται κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς συμβάσεως ὁριζομένας προθεσμίας καταβολῆς αὐτῶν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε κατὰ δόσεις.

Προκειμένου περὶ χρεῶν πληρωτέων εἰς δόσεις αἱ ἐντὸς τῶν ἑπομένων τῆς χρήσεως τρῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως πληρωτέαι δόσεις ἀποτελοῦσιν ἔσοδον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, βεβαιούμενον ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἡ ὑπὸ τῶν φορολογουμένων προκαταβολὴ μὴ ληξιπροθέσμου δόσεως οὐδεμίαν συνεπάγεται ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Γενικὴ πρόσκλησις καὶ ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἅμα τῇ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις βεβαιώσει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ποσοῦ τινος ὡς δημοσίου ἐσόδου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ συντάξῃ καὶ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, δυνάμενος καὶ νὰ κοινοποιήσῃ ταύτην, ἀτομικὴν εἰδοποίησιν, περ ἐχουσαν τὸ εἶδος τοῦ χρέους, τὸ ποσὸν αὐτοῦ καὶ τὴν χρῆσιν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήκει. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ὀφειλέτην εἴτε διὰ δημοσίου εἰσπράκτορος, εἴτε δι' ὑπαλλήλου τοῦ ταμείου, εἴτε δι' ὀργάνου τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀστυνομίας εἴτε διὰ τοῦ Ταχυδρομείου.

Παρ' ἑκάστῳ Ταμείῳ τηρεῖται ὑπὸ πειθαρχικὴν εὐθύνην τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ ἴδιον βιβλίον ἐμφαῖνον τὴν ἔκδοσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἀτομικῶν εἰδοποιήσεων.

Ἄρθρον 5.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐξ ἀμέσων φόρων, τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀτομικῆς πρὸς ἕνα ἕκαστον ὀφειλέτην εἰδοποιήσεως, προηγεῖται γενικὴ αὐτῶν πρόσκλησις ἣν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ ὁ Δ)τὴς τοῦ ταμείου ἅμα τῇ ἑκάστοτε εἰς τὸ ταμεῖόν του βεβαιώσει τῶν φόρων τούτων καὶ ἣν ἀπευθύνει πρὸς τοὺς φορολογουμένους διὰ τοῦ προσφορωτέρου κατὰ τὴν κρίσιν του μέσου. Ὡς τοιοῦτον μέσον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἡ ἀποστολὴ τῆς γενικῆς προσκλήσεως εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων διὰ τὴν ἐπ' ἐκκλησίαις ἀνάγνωσιν ἢ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα καὶ τὰ δημοσιότερα μέρη τῆς Κοινότητος ὡς καὶ ἡ διὰ τοῦ ἡμερησίου ἢ περιοδικοῦ τύπου δημοσίευσις αὐτῆς, ἥτις πάντως ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ πόλεως ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων. Διὰ τῆς γενικῆς ταύτης προσκλήσεως ὁ Δ)τὴς τοῦ ταμείου γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς φορολογουμένους τὴν γενομένην εἰς τὸ ταμεῖον του βεβαίωσιν τῶν φόρων, τὰς προθεσμίας καθ' ἃς οὗτοι τυγχάνουν πληρωτέοι εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε κατὰ δόσεις, καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν ἐμπρόθεσμον καταβολὴν αὐτῶν.

Εἰς τοὺς ἐκ τῶν φορολογουμένων μὴ προσελθόντας εἰς πληρωμὴν κατ' ἀκολουθίαν τῆς γενικῆς προσκλήσεως, ὁ Δ)ντὴς τοῦ ταμείου ἐκδίδει καὶ ἀποστέλλει ἀτομικὰς ἐνὶ ἑκάστῳ εἰδοποιήσεις κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα.

Εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων κατὰ δόσεις καταβαλλομένων, τοιαῦται ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις ἀποστέλλονται ἐφάπαξ ἐπὶ τῇ μὴ ἐμπροθέσμῳ καταβολῇ τῆς ἀπαιτητῆς δόσεως.

Ἄρθρον 6.

Ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐνοικίων οἱωνδήποτε προσόδων ἢ χρέους τοῦ ὁποίου ἡ βεβαίωσις στηρίζεται εἰς χρεωστικὰς ὁμολογίας ἢ συμβάσεις ἢ δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς ἀποφάσεις ρητῶς ὁριζούσας τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὸ ὅλον, εἴτε εἰς δόσεις, οὐδεμιᾷ προσκαλοῦνται πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν των τούτων διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς προσκλήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὑπερημερία ὀφειλετῶν καὶ συνέπειαι αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

1) Ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου μὴ καταβαλόντες τὰ χρέη αὐτῶν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἔλαβε χώραν ἡ βεβαίωσις τῶν χρεῶν των ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως τόκους ὑπερημερίας ἓξ λεπτῶν πεντήκοντα ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ καὶ κλάσματος αὐτῆς, δι' ἕκαστον μέχρι λήξεως τῆς ὁμωνύμου χρήσεως μῆνα καθυστερήσεως, δραχμῆς δὲ μιᾶς δι' ἕκαστον μῆνα περαιτέρω καθυστερήσεως.

2. Ἐπὶ ὀφειλῶν ἐκ συμβάσεων οἱ τόκοι ὑπερημερίας ὁρίζονται εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογιζόμενοι ἀφ' ἧς καθίσταται κατὰ τὴν σύμβασιν ἀπαιτητὸν τὸ κεφάλαιον εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἐν τῇ συμβάσει ὡρίσθη νομίμως.

3) Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ φόρων παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων παρ' αὐτῶν διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημοσίου, οἱ τόκοι ὑπερημερίας, ὁριζόμενοι εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογίζονται ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν πρὸς καταβολὴν τῶν φόρων τούτων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῶν εἰκείων νόμων.

4) Οἱ αὐτοὶ τόκοι ὑπερημερίας προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων ἐν ἀποταμιεύσει, ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς λήξεως τοῦ ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν νόμων ὁριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου διαρκείας τῆς ἀποταμιεύσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 ὁριζομένης προσκλήσεως ἀπαιτουμένης μόνον διὰ τὴν παραλαβὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορευμάτων ἢ ἐκποίησιν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

5) Ὡς πρὸς τὰς ἐκ τοῦ καταλογισμοῦ ὀφειλὰς τῶν δημοσίων ὑπολόγων, ἐὰν τὸ χρέος αὐτῶν προέρχηται ἐκ τῆς χρηματικῆς ληψοδοσίας, ὁ τόκος ὁριζόμενος εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξηκριβώθη ὅτι ἔλαβε χώραν τὸ ἔλλειμμα καὶ τῆς τοιαύτης ἐξακριβώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τὸ ἔλλειμμα ἢ ἀφ' ἧς παρέδωσεν ὁ ὑπόλογος τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν διάδοχόν του.

Ἐὰν τὸ χρέος προέρχηται ἐκ λογιστικῶν προσκομμάτων τοῦτο καταβάλλεται ἀτόκως. Λογιστικὸν πρόσκομμα εἶναι πᾶσα ἔλλειψις ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ ὑπολόγου μὴ ὀφειλομένη εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν αὐτοῦ ἀμέλειαν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα, προκειμένου εἰδικῶς διὰ τὸν καταλογισμὸν τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τοῦ ὑπολόγου, τεκμαίρονται συντρέχοντα εἰς πᾶσαν ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτοῦ προκύπτουσαν ἔλλειψιν, τοῦ ὑπολόγου δικαιουμένου εἰς ἀνταπόδειξιν.

6. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τόκου εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ὑπερημερίας τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ μὴν τῆς καθυστερήσεως λαμβάνεται ἀδιαιρέτως.

Ἄρθρον 8.

Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τόκων ὑπερημερίας οἱ ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου μὴ καταβάλλοντες τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη των ἐντὸς τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθη τὸ ἔσοδον ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη ἐφ' ἅπαξ ἴσα πρὸς 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου χρέους.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τόκους ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ καθυστερήσει πληρωμῆς, δὲν ὑπόκεινται ὁ φόρος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ὑδρεύσεως, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη, αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα τὰ ὑπὸ τῶν ποινικῶν ἢ διοικητικῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλόμενα, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων εἰσπραττόμενα ἔσοδα ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων, εἰδικῶν ταμείων καὶ ἐν γένει νομικῶν προσώπων, εἴτε ταῦτα συνεισπράττονται μετὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων, εἴτε ταῦτα βεβαιούμενα αὐτοτελῶς εἰσπράττονται ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξαιρουμένων

τῶν ἐκ συμβάσεως ὀφειλῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 3665 προβλεπομένων ἐσόδων, ἐπὶ τῇ καθυστερήσει τῆς εἰσπράξεως τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

Ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ χρέους ἢ προκειμένου περὶ χρεῶν καταβαλλομένων εἰς δόσεις ὃ ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς πρὸς πληρωμὴν ἑκάστης δόσεως προθεσμίας, ὁ Διευθυντὴς τοῦ ταμείου δικαιοῦται εἰς τὴν λῆψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν.

Ἄρθρον 11.

Προκειμένου κατ ἐξαίρεσιν περὶ ὀφειλετῶν ὑπόπτων φυγῆς ἢ καὶ γενικῶς ἐὰν ἐκ τῆς μὴ ἀμέσου λήψεως τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων ὑπάρχει κίνδυνος ζημίας τοῦ Δημοσίου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου δικαιοῦται νὰ προέλθῃ εἰς τὴν λῆψιν ἐξαναγκαστικῶν μέτρων καὶ πρὶν ἢ παρέλθουν αἱ προθεσμίαι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ πρὸ πάσης ἀκόμη προσκλήσεως, δέον ὅμως νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο σύμφωνον τὴν γνώμην τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς προκειμένου περὶ τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, τοῦ Εἰρηνοδίκου δὲ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προκειμένου περὶ κατασχέσεως.

Περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συντάσσεται πρωτόκολλον.

Ὁ οὕτω διωκόμενος ὀφειλέτης δύναται ν' ἀπαλλαγῇ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δίδων ἐμπράγματον ἀσφάλειαν ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης. Προκειμένου περὶ χρέους οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 20.000 δραχμῶν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ προσωπικὴ ἐγγύησις ἀξιοχρέου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ταμείου, ἐγγυητοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διοικητικὴ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρον 12.

Καταναγκαστικὰ μέσα.

Τὰ πρὸς εἰσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐφαρμοζόμενα καταναγκαστικὰ μέσα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Κατάσχεσις κινητῶν, εἴτε εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου εἴτε καὶ εἰς χεῖρας τρίτου. 2) Κατάσχεσις ἀκινήτων καὶ 3) Προσωπικὴ κράτησις.

Ἡ χρῆσις τῶν ἐξαναγκαστικῶν τούτων μέσων ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ καταδιώκοντος Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου δυναμένου νὰ ἐφαρμόσῃ ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἴτε ἀθροισπικῶς εἴτε ἓν ἕκαστον κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ ἐκλογήν.

Α'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 13.

Ἡ κατάσχεσις τῶν κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἐνεργεῖται παραγγελίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν δικαστικῶν ἢ ποινικῶν κλητήρων τῶν εἰσπρακτόρων ἢ καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ἐπὶ παρουσίᾳ δημοσίου τινὸς ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ Συμβούλου Κοινότητος ἢ μάρτυρος. Ἐν ἀρνήσει τινὸς τούτων, μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν, ὁ πρὸς κατάσχεσιν ἐνεργεῖ μόνος, διώκεται δὲ ὁ ἀρνούμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 164 Ποιν. Νόμου.

Προκειμένου περὶ ἐσόδων ἡ εἴσπραξις τῶν ὁποίων ἀνετέθη εἰς εἰσπράκτορα δύναται αὐτὸς, ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου, νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχεσιν κινητῶν καὶ οἴκοθεν ἐκτὸς ἐὰν περὶ τοῦ ἐναντίου ὑπάρχῃ ρητὴ ἔγγραφος ἐντολὴ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἔκθεσις περιγράφουσα συνοπτικῶς τὰ κατασχεθέντα καὶ ἀναφέρουσα τὴν κατ' ἐκτίμησιν τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ συμπράττοντος ἀξίαν αὐτῶν.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν, τοῦ συμπράξαντος τυχὸν ὑπαλλήλου ἢ μάρτυρος καὶ τοῦ τυχὸν παρόντος καὶ θέλοντος νὰ ὑπογράψῃ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἀποζημιώσει τοῦ Δημοσίου, πρὸς τὸν ὀφειλέτην, καὶ ἂν οὗτος ἦτο παρὼν κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης.

Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται ἐπὶ δέκα ἡμέρας διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν ὁ ἐκτελῶν εὕρῃ κεκλεισμένας τὰς θύρας ἢ τὰ περιέχοντα τὰ κινητὰ πράγματα ὀχεῖα ἀρνοῦνται δὲ τὸ ἄνοιγμα αὐτῶν οἱ δικαιοῦχοι δύναται νὰ ἐκβιάσῃ τοῦτο μόνον παρουσίᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Ἀστυνόμου ἢ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀστυνόμου δέον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἦ τὸ ἐλάχιστον ὑπαξιωματικός.

Ἄρθρον 15.

Προγενεστέρα κατάσχεσις οἱαδήποτε δὲν ἐμποδίζει ὅσῃ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐκτέλεσιν, οὐδὲ ἡ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐνέργεια κατασχέσεως ἐμποδίζει τὴν παρ' ἄλλων τοιαύτην. Οὐδὲ ἡ τυχὸν ἀναγγελία τινὸς τεκμηριοῦ παραίτησιν ἐκ τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας εἰς ἀπόληψιν δικαιωμάτων ἐκτελέσεως δικαιοῦται μόνον ἐκεῖνος ἐπισπεύσει τοῦ ὁποίου περατώθῃ ἡ κατακύρωσις.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ὀφειλέτης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως ἐφ' ὅσον ἦτο παρών, ἢ ἐὰν ἦτο ἀπὼν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἐκθέσεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ οἱωνδήποτε διαθέσεως τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, πᾶσα δὲ τοιαύτη πρᾶξις γενομένη ἄνευ ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ταμείου εἶναι ἄκυρος αὐτοδικαίως.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα κινητὰ συνίστανται εἰς κυκλοφοροῦν νόμισμα, γίνεται ἄμεσος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κατασχόντος εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰς πίστωσιν τοῦ ὀφειλέτου, γραμματίου δὲ παρακαταθήκης ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὸ τυχὸν πλεονάζον ποσόν, μετὰ τὴν προαφαίρεσιν τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως, ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης δὲν εἶναι παρὼν ἢ δὲν δέχεται ὅπως ἀποδοθῇ αὐτῷ τοῦτο ἀμέσως.

Πάντα τὰ λοιπὰ κατασχεθέντα κινητὰ παραδίδονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως, ἢ τὸν ἀρμόδιον συμβολαιογράφον πρὸς ἐκτέλεσιν, ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς περιφερείας ἢ Γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐὰν δέ τις τούτων ἀρνῆται τὴν παραλαβὴν διοσίζεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος φύλαξ ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀδικαιολογήτως ἀρνηθέντων τὴν παραλαβήν.

Περὶ τῆς ἀρνήσεως ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτῃ διορισμοῦ εἰδικοῦ φύλακος, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ τυχὸν συμπράξαντος εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως, πρωτόκολλον ὑποβαλλόμενον μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου.

Ἐν ἢ περιπτώσει συνεπείᾳ προηγουμένης κατασχέσεως ἔχουν ἤδη παραδοθῇ τὰ κατεσχημένα εἰς μεσεγγυοῦχον, δὲν ἀφαιροῦνται τὰ κατασχεθέντα ἀλλὰ κοινοποιεῖται εἰς τοῦτον ἡ κατάσχεσις ἀπὸ δὲ τῆς κοινοποιήσεως εἶναι ὑπεύθυνος εἰς φύλαξιν δι' ἑκατέραν τῶν κατασχέσεων μέχρι πέρατος τῆς ἐκτελέσεως θατέρας τούτων.

Ἡ παράγρ. δ' τοῦ ἄρθρου 888 Πολ. Δικ. ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ τηρουμένης τῆς ἐν ἄρθρῳ 20 ἐδαφ. τελευταίου διαδικασίας.

Ἀντικείμενα ὧν ἡ μεταφορὰ λόγῳ τοῦ ὄγκου ἢ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν εἶναι δυσχερὴς ἢ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ βλάβης αὐτῶν ἐπιτρέπεται ν' ἀφεθῶσιν ἐπὶ τόπου σφραγιζομένων τῶν ἀποθηκῶν ἢ δοχείων καὶ διοριζομένου ἐν ἀνάγκῃ φύλακος ὑπὸ τοῦ κατασχόντος, τῇ ἐντολῇ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου. Ἡ φύλαξις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται ν' ἀφεθῇ καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 18.

Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος ὡς θεματοφύλαξ διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν περὶ τὴν φύλαξιν, ὑποχρεούμενος διὰ τὴν ἐν καιρῷ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παράδοσιν τῶν κατασχεθέντων καὶ ἂν ταῦτα παρήγαγον καρπούς, δίδει λόγον περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ κατάσχεσις ἀσυγκομίστων καρπῶν, θεωρουμένων διὰ τὴν κατάσχεσιν ὡς κινητῶν, ἐνεργεῖται ὡς ἀνωτέρω τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 917 Πολ. Δικ. Ταῦτα περιλαμβάνονται καὶ τὴν συγκομιδὴν καὶ παραδίδονται ὡς ἐν ἄρθρῳ 17.

Ἄρθρον 20.

Αἱ κατασχέσεως ἐξαιροῦνται :

1) Ἐνδύματα ἐν γένει ὡς καὶ αἱ κλῖναι, κλινοστρωμναί, κλινοσκεπάσματα τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του. Τὰ οἰκειακὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τὰ ἐπιπλα.

2) Τὰ ἐπὶ 10 ἡμέρας ἀναγκαία διατροφῆ, εἴτε εἰς εἶδος εἴτε εἰς χρήματα, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

3) Ἐπὶ χειροτεχνῶν τὰ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα.

4) Ἐπὶ ἐπιστημόνων καὶ λογίων τὰ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς ἀσχολίας αὐτῶν ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα καὶ βιβλία.

5) Ἐπὶ ἀγροτῶν δύο ἀροτριῶντα καὶ ἓν μεταγωγικὸν ζῶον, 10 αἰγοπρόβατα, τὰ πρὸς καλλιέργειαν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ ὁ διὰ τὴν σπορὰν ἀπαιτούμενος σπόρος ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ περιόδου σπορᾶς, πάντα κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ κατασχόντος ὡς πρὸς τὰ ἀναγκαῖον ἢ μὴ τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 3-5 ἀντικειμένων, ταῦτα κατάσχονται μὲν ἀλλὰ παρακατατίθενται παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ φέροντι πάσας τὰς εὐθύνας τοῦ μεσεγγυούχου, ἡ δὲ διαφορὰ λύεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς ὃν δύναται νὰ προσφύγῃ ὁ ὀφειλέτης ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς κατασχέσεως, ἐφ' ὅσον ἦτο ἀπών, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου.

Ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, εἶναι δ' αὕτη ἀμετάκλητος.

Οὐδέποτε συγχωρεῖται κατάσχεσις πέραν τῶν ἀντικειμένων ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ἐξετιμήθη ἐν τῇ κατασχετηρίῳ ἐκθέσει ὡς διπλασία τῆς δι' ἣν ἡ κατάσχεσις ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου. Ἐν διαφωνίᾳ περὶ τὴν καθοριστθεῖσαν ἀξίαν ἀκολουθεῖται ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω διαδικασία.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου διαδικασία εἰς οὐδὲν τέλος ἢ ἔνσημον ἢ οἱανδήποτε ἄλλην εἰσφορὰν ὑπόκειται ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐνώπιον τούτου παράστασις καὶ μόνου τοῦ αἰτοῦντος ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ προφορικῆς ἔτι αἰτήσεως συντασσομένης ἐκθέσεως ὅλως ἀτελῶς.

Ἄρθρον 21.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 παρ. β' Εἰσπράκτωρ, ἐκδίδει μετὰ τὴν κατάσχεσιν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ περιέχον 1) τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου, 2) τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῆς, 3) τὸ εἶδος τῶν κατασχεθέντων, 4) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, 5) τὸν ὑπάλληλον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ 6) τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ 7) τὴν πρώτην προσφοράν.

Ἄρθρον 22.

Τρεῖς τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ δέον νὰ τοιχοκολληθῇ τὸ πρόγραμμα εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 23.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἢ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ κατάσχεσις ἢ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ παραλαβόντος πρὸς φύλαξιν τὰ κατεσχημένα Συμβολαιογράφου ἢ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ἡ πρωτεύουσα τῆς Κοινότητος, καὶ εἰς τὸ σύνηθες μέρος.

Ἐὰν ἡ μεταφορὰ τῶν κατεσχημένων εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι δυσχερὴς ἢ δύναται νὰ προκύψῃ ζημία ἢ βλάβη κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ Ταμείου, ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπου τὰ κατεσχημένα εὑρίσκονται.

Ὡς ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται ἡμέρα Κυριακή, πλὴν ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις τοῦ ἄρθρ. 24 ἢ 25, καὶ ὥρα 10—12 τῆς μεσημβρίας.

Ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται Συμβολαιογράφος ἢ Εἰρηνοδίκης ἢ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ὁ ὁρισθεὶς τόπος πλειστηριασμοῦ. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν κατεσχημένων κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει κατασχέσεως ἐκτίμησιν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχ., τὸν πλειστηριασμὸν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ οἱοσδήποτε ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἢ εἰσπρακτόρων τοῦ Ταμείου παρόντος παντὸς Δημοσίου ἢ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ Κοινοτικοῦ Συμβούλου ἢ Ἀστυνομικοῦ ὀργάνου.

Ἄρθρον 24.

Πράγματα ὑποκείμενα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπισπεύδοντος Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ Εἰσπράκτορος εἰς φθορὰν πλειστηριάζονται ἀμέσως ἢ ἐντὸς βραχείας προθεσμίας ὁριζομένης ἀναλόγως τοῦ κινδύνου. Τοῦ πλειστηριασμοῦ ὅμως δέον νὰ προηγῆται πάντοτε πρᾶξις δημοσιότητος αὐτοῦ εἴτε δι' ἀμέσου πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ κηρύξεως εἴτε διὰ τοιχοκολλήσεως προγράμματος ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν προτεραίαν τοὐλάχιστον τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 25.

Προκειμένου περὶ κινητῶν ἀξίας οὐχὶ πλέον τῶν 1.000 δραχ. ὁ πλειστηριασμὸς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ τὴν ἐπομένην τῆς κατασχέσεως Κυριακὴν ἢ ἑορτὴν καθιερωμένην ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ ἡμερολογίου ὡς ἡμέραν ἀργίας, ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 23 παράγρ. τελευταίᾳ ὁριζομένων προσώπων. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοιχοκολλᾶται εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ 24 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐπιδίδεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἄρθρον 26.

Ἐὰν τὰ ὑπὸ κατάσχεσιν ἀντικείμενα εἶναι ἐπιδεκτικὰ διαιρέσεως, ἐκποιεῖται τόσον μέρος αὐτῶν, ὅσον ἀρκεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους τοῦ ἐπισπεύδοντος Δημοσίου καὶ τῶν ἐξόδων ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως. Ἐὰν ὅμως εἶναι ἀνεπίδεκτα διαιρέσεως, τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων πλεόνασμα ἀποδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ.

Ἄρθρον 27.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ κατακυρώσῃ ὁριστικῶς τὸν πλειστηριασμὸν εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην α') ἐφόσον ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀνωτέρα προσφορὰ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχ. εἶναι δὲ ταὐτοχρόνως ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ἐκπλειστηριαζομένων κινητῶν, β') προκειμένου περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν ἐν ἄρθρῳ 24 καὶ 25 κινητῶν.

Κατακυρωθέντος κατὰ τ' ἀνωτέρω τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ

νὰ καταθέσῃ πάραυτα τὸ τίμημα καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ πρᾶγμα. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως γίνεται παραχρῆμα ἐπὶ τῶν ἰδίων πρακτικῶν ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ διαρκῶν ἐπὶ μίαν ὥραν.

Ἄρθρον 28.

Μὴ συντρεχούσης περιπτώσεως κατακυρώσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 27 ὁριζόμενα, τὰ πρακτικὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποβάλλονται ἅμα τῷ πέρατι αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὸν ὑπαλλήλου εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου, ὅστις δέον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς των ἢ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ ἀποτέλεσμα, ὁπότε ἐπιστρέφει τὰ πρακτικὰ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἄλλως ὁ πλειστηριασμὸς θεωρεῖται μὴ ἐγκριθεὶς καὶ ἐπιστρέφεται τὸ κατατεθὲν ἐκπλειστηρίασμα.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν ἐφάπαξ ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν ἡμερῶν ζητηθῇ τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτευχθεῖσα προσφορὰ εἶνε κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων κινητῶν, καὶ ἐφόσον προκαταβληθῶσι παρ' αὐτοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προϋπολογιζόμενα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκδίδεται νέα διακήρυξις πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν ὡς ἐν ἄρθρῳ 22.

Ἄρθρον 29.

Ὁ νέος πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἔνθα καὶ ὁ πρῶτος, δύναται ὅμως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου, προκαταβαλόντος τὰς σχετικὰς πρὸς μεταφορὰν τῶν κατεσχημένων πραγμάτων δαπάνας, νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ὁριζομένου νέου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 30.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἐγκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν. Προκειμένου ὅμως περὶ πραγμάτων ἐχόντων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀξίαν ἀνωτέραν τῆς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐπιτευχθείσης τιμῆς ἐκποιήσεως, δύνανται αἱ Ἀρχαὶ αὗται νὰ ἀναβάλωσι τὴν ἐκποίησιν, προερχόμεναι εἰς τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα μέτρα μείζονος δημοσιότητος τοῦ νέου πλειστηριασμοῦ, ἐνεργουμένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περὶ ἀναβολῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31.

Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν πλήρων ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ κατ' αὐτοῦ ἰδιᾳ πάσας τὰς ζημίας ἐξ ἐλλείμματος, φυλάξεως, ἐξόδων ἐκτελέσεως, διώκεται δ' οὗτος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 21—30.

Ἀναγγελία οἱωνδήποτε δανειστῶν, πλὴν τῶν ἐνεχυρούχων καὶ τοῦ Δημοσίου δι' ἄλλας ἀπαιτήσεις, δὲν ἐπιτρέπεται ἂν τὸ ποσὸν τῆς κατακυρώσεως δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 5.000 δραχμῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρακρατεῖ καὶ καταθέτει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως κατὰ πίνακα ἐκκαθαριζόμενον ἄνευ οὐδενὸς τέλους ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀποδίδει τῷ ὀφειλέτῃ δι' ἐκθέσεως ὑπὸ τὴν κατακυρωτικὴν ἔκθεσιν. Ἐξ οὐδενὸς λόγου δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ καταβολὴ αὕτη.

Ἄρθρον 32.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐφόσον μὲν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐγκριθέντος πλειστηριασμοῦ δὲν ἐγένοντο ἀναγγελίαι ἐκ μέρους δανειστῶν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διανέμει τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὡς ἐν ἄρθρῳ 31 παράγρ. 2 ὁρίζεται.

Τὴν ἔκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀντίγραφον ταύτης, ἐὰν οὗτος ἐνεργηθῇ ὑπὸ συμβολαιογράφου, μετὰ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος κατὰ τ' ἀνωτέρω παραδίδει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου, ὅστις διὰ μὲν τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου ἐκδίδει ἀποδεικτικὸν εἰσπράξεως αὐτοῦ ὡς πρὸς δὲ τοὺς μὴ παρόντας δικαιούχους ἐξ ἐξόδων ἐκτελέσεως ἐκδίδει γραμμάτια παρακαταθήκης.

Ἀναγγελθέντων ὅμως δανειστῶν συντάσσεται πίναξ κατατάξεως κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα, πρὸς τοῦτο δὲ ἐφόσον τυχὸν ὁ ἐνεργήσας τὸν πλειστηριασμὸν δὲν ἦτο συμβολαιογράφος ἀποστέλλονται πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς συμβολαιογράφον, ἀπὸ τῆς παραλαβῆς δὲ ἄρχονται αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 938 Πολ. Δικ.

Β'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτων.

Ἄρθρον 33.

Ἡ κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτων τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν εὑρισκομένων χρημάτων, καρπῶν καὶ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου διὰ κατασχετηρίου ἐγγράφου, δι' οὗ προσκαλεῖ τὸν τρίτον ὅπως τὰ μὲν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου ὀφειλόμενα χρήματα παραδῶσῃ ἐντὸς 8 ἡμερῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τὰ δὲ παρ' αὐτῷ εὑρισκόμενα κινητὰ πράγματα εἰς τὸν ἐν τῷ κατασχετηρίῳ ὁριζόμενον συμβολαιογράφον ἢ εἰδικὸν φύλακα, ἐνεργουμένων περαιτέρω τῶν ἐν ἄρθρ. 17, 21 καὶ ἑπόμενα ὁριζομένων.

Ἐὰν τὰ πράγματα ταῦτα συνίστανται εἰς ξένα νομίσματα ἢ χρεώγραφα, παραδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παρακαταθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἐν περιπτώσει δυστροπίας ὁ μὴ συμμορφωθεὶς πρὸς τὴν ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ πρόσκλησιν ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως ἀνεξαρτήτως ἐὰν εἶχε τοιοῦτον κατ' αὐτοῦ δικαίωμα ὁ πιστωτὴς του ὀφειλέτης τοῦ Δημοσίου.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν τρίτον δὲν δύναται οὗτος νὰ ἀποδώσῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου τὰ κατασχεθέντα χρήματα ἢ πράγματα οὐδὲ δύναται νὰ συμψηφίσῃ πρὸς ἀνταπαιτήσεις του μεταγενεστέρας τῆς κατασχέσεως ἢ προγενεστέρας ἀλλὰ ἀνεκκαθαρίστους. Ἡ περίοδος τρίτη τοῦ ἄρθρου 927 Πολ. Δικ. ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν κατασχεθέντων δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν ἄλλη κατάσχεσις κατὰ τὸ ἄρθρον 933 Πολ. Δικ. εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρον 34.

Ἐὰν ὁ τρίτος δὲν ὀφείλῃ ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ταμείου χρήματα ὡς καὶ ἄλλα πράγματα ἢ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπόδοσιν αὐτῶν ἕνεκα τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου συμφωνιῶν, ἢ ἐξ ἄλλου νομίμου λόγου, ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως. Ἡ προθεσμία δὲν παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἡ δήλωσις γίνεται ἐγγράφως δι' ἀναφορᾶς ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν πρόσκλησιν Διευθυντὴν Ταμείου ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας του ἢ διαμονῆς του ὅστις συντάσσει ἔκθεσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ διευθύνει αὐτὴν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἄρθρον 35.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 929—

932 τῆς Πολ. Δικονομίας. Τὴν ἀνακοπὴν τῆς δηλώσεως ἀσκεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ἐπὶ δικαστηρίου τὸ Δημόσιον.

Διὰ τὴν παρέκτασιν τῆς ἐν ἄρθρ. 932 προθεσμίας ὡς κατεπείγουσα θεωρεῖται ἡ ἕδρα τοῦ Ταμείου.

Ἐὰν ἡ δήλωσις ἀκυρωθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πράττονται τὰ ἐν ἄρθρ. 33 ὁριζόμενα.

Περὶ τῶν ἀκατασχέτων ἰσχύουσι τὰ ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ ἢ ἑτέροις νόμοις ὁριζόμενα.

Γ'. Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Ἄρθρον 36.

Ἡ κατάσχεσις τῶν ἀκινήτων ὧν πρόκειται νὰ ζητηθῇ ἡ διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησις ἐνεργεῖται παρὰ δικαστικοῦ ἢ ποινικοῦ κλητῆρος ἢ εἰσπράκτορος ἢ καὶ ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ὁ ἐνταλείς, τῇ συμπράξει τῶν ἐν ἄρθρ. 13 ὁριζομένων προσώπων, ἐνεργεῖ τὴν κατάσχεσιν συντάσσων ἔκθεσιν ὁρίζουσαν τὴν θέσιν ἐν ᾗ κεῖται τὸ ἀκίνητον, τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος ἢ Δήμου, τὸ εἶδος, τὰ ὅρια καὶ τὴν κατὰ προσέγγισιν ἔκτασιν ὡς καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ κατ' εἶδος, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραττόντων ἀξίαν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου.

Ἐὰν τοῦτο εἶνε οἰκοδομὴ δέον νὰ ἀναφέρηται πρὸς τούτοις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων ἐξ ὧν σύγκειται καὶ συνοπτικὴ περιγραφὴ τῶν συστατικῶν αὐτῆς.

Ἡ ἔκθεσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραξάντων καὶ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου δικατόχου ἐὰν εἶναι παρόντες, γινομένης μνείας διὰ τὸν μὴ δυνάμενον ἢ μὴ θέλοντα νὰ ὑπογράψῃ.

Ἡ παρουσία τοῦ ὀφειλέτου ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατασχέσεως ἐπέχει θέσιν κοινοποιήσεως αὐτῷ ταύτης διὰ τὰς συνεπείας τοῦ ἄρθρου 38. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 ὁριζόμενα ἰσχύουν καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 37.

Ὁ ἐνεργήσας τὴν κατάσχεσιν ἐντὸς τῆς ἑπομένης ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς κατασχέσεως ἡμέρας μὴ συμπεριλαμβανομένης, ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἀρχικῇ ποινῇ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν κατασχέσεως εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ ἂν οὗτος παρέστη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς κατασχέσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 38.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 καὶ 37 κοινοποιήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην, στερεῖται οὗτος τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, πᾶσα δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπιχειρηθεῖσα ἀπαλλοτρίωσις ἢ ἐνεργηθεῖσα μεταγραφὴ ἢ ἐγγραφὴ δι' οἱανδήποτε ἐπιβάρυνσιν εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐναντι τοῦ Δημοσίου, καὶ μὴ οὖσα χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ἀπαγγελία τῆς ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 39.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος διὰ κοινῆς πράξεως αὐτῶν σημειουμένης κάτωθι τῆς ἐκθέσεως βεβαιοῦσι πάντα τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ προσδιορίζουσι τὴν πρώτην προσφορὰν ἣν ὁρίζει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὡς καταδιώκων δανειστὴς, ὡς καὶ ἂν δέον νὰ ζητηθῇ διορισμὸς μεσεγγυούχου.

Τὸ ὡς πρώτη προσφορὰ ὁριζόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ᾖ μικρότερον τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ χρέους ηὐξημένου κατὰ τὰ προϋπολογιζόμενα ἔξοδα ἐκτελέσεως.

Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκτίμησιν ἀξία τοῦ κτήματος εἶναι μικροτέρα τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ, ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται ἡ κατ' ἐκτίμησιν ἀξία ἠλαττωμένη κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ ἔκθεσις τῆς κατασχέσεως συμπληρουμένη διὰ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω πράξεως πρώτης προσφορᾶς, ἀνακοινοῦται δι' ἐγγράφου αὐθημερὸν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑποθηκοφύλακα παρ' οὗ καὶ ἐγγράφεται αὐθημερὸν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τηρούμενον βιβλίον κατασχέσεων, ὑπέχοντος ἐν παραμελήσει τὰς ἐν ἄρθρῳ 960 Πολ. Δικονομίας ὁριζομένας εὐθύνας

Ἄρθρον 40.

Εἰς τὴν διακατοχὴν τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων παραμένει ὡς μεσεγγυοῦχος ὁ ὀφειλέτης ἐὰν δὲ ταῦτα ἐμισθώθησαν ὁ μισθωτὴς, ἐκτὸς ἐὰν ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου διορισμὸς ἄλλου μεσεγγυούχου. Τῇ αἰτήσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ κατασχεθέντος κτήματος καὶ ἀντικαθιστᾷ τοῦτον κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 41.

Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἐκδίδει πρόγραμμα περιέχον τὰ ἐν ἄρθρῳ 21 ὁριζόμενα καὶ τὴν κατὰ τὴν κατασχετήριον ἔκθεσιν περιγραφὴν καὶ ἐκτίμησιν.

Τὸ πρόγραμμα κοινοποιεῖται 1) πρὸς τὸν ὀφειλέτην, 2) πρὸς τὸν τρίτον διακάτοχον ἐὰν ἐκ τῶν βιβλίων μεταγραφῶν προκύπτῃ τοιοῦτος μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 καὶ 37 κοινοποιήσεως, 3) πρὸς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστὰς μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 36 καὶ 37 γνωστοποιήσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης.

Τὸ πρόγραμμα τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Περίληψις τοῦ προγράμματος δημοσιεύεται ἐν ἐφημερίδι ἐκδιδομένῃ ἐν τῇ Κοινοτικῇ ἢ Δημοτικῇ περιφερείᾳ ἔνθα κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου φύλλου ἐν ἐκδιδομένῳ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας ἢ τοῦ Νομοῦ. Ἐν ἐλλείψει καὶ τούτου δὲν ἀπαιτεῖται δημοσίευσις.

Ἄρθρον 42.

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα τοιχοκολλήσεις καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐὰν ἡ κατὰ τὴν ἔκθεσιν κατασχέσεως ἀξία τοῦ κτήματος δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχμὰς, εἴκοσι δὲ πλήρεις ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ αὐτοῦ ἐὰν εἶναι ἀνώτερα.

Ἡ εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστὰς καὶ τὸν ὀφειλέτην κοινοποίησις τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἄρθρον 43.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Κοινότητος ἢ Δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κατασχεθέν, ἐπὶ πλειόνων δὲ κατεσχημένων ἀκινήτων κειμένων εἰς διαφόρους περιφερείας Δήμων ἢ Κοινοτήτων ὡς τόπος πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται ἡ πρωτεύουσα μιᾶς τῶν Κοινοτήτων, ἐνώπιον ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ Συμβολαιογράφου ἢ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10-12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ πλειστηριασμὸς δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἁρμοδίου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 44.

Πρὸ 24 ὡρῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τοὐλάχιστον ἀποστέλλονται καὶ κατατίθενται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον 1) τὸ ἐπιδοτήριον τῆς τυχὸν γενομένης προσκλήσεως 2) τὸ πρωτότυπον τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως 3) τὸ πρωτότυπον τοῦ προγράμματος 4) τὰ ἐπιδοτήρια τῶν κοινοποιήσων καὶ 5) ἀντίτυπον τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἐν ᾗ τυχὸν

ἐδημοσιεύθη τὸ πρόγραμμα. Ἡ κατάθεσις βεβαιοῦται διὰ μονομεροῦς ἐπιτοῦπρωτοτύπου τοῦ προγράμματος σημειώσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 973—979 Πολ. Δικ.

Διὰ τὰς δαπάνας τυχὸν ἀναπλειστηριασμοῦ ἕκαστος τῶν πλειοδοτῶν δέον νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁριζόμενα διὰ προχείρου ὑπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου. Ταῦτα ἀποδίδονται ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν πλὴν τῶν κατατεθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Ἄρθρον 45.

Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα προσφορὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου ὁ ὀφειλέτης δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν μὴ κατακύρωσιν καὶ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καταθέτων ἀμέσως παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ὁριζόμενα παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκδίδεται νέον πρόγραμμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κοινοποιούμενον καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 46.

Ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἄνευ νεωτέρας πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως, ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον, ἄνευ βλάβης τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην εἴτε διὰ κατασχέσεως εἴτε δι' ἀνακοπῆς. Παρακράτησις τοῦ τιμήματος ἐξ οὐδενὸς λόγου εἶναι δεκτή.

Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς προκειμένου περὶ ἐκπλειστηριάσματος ὑπερβαίνοντος τὰς 200.000 δραχμὰς δὲν δύναται νὰ καταβάλῃ τὸ ὅλον τίμημα ἐφ' ἅπαξ, δικαιοῦται νὰ λάβῃ περίληψιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως ἐπὶ τῇ καταβολῇ, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προηγουμένης παραγράφου, τοῦ 1)2 τοὐλάχιστον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ τῇ ἐγγραφῇ ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀκινήτου διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν, ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νὰ καταβληθῇ ἐντόκως ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατ' ἀνώτατον ὅριον προθεσμίας. Ἐὰν ἀνηγγελθῇ ἐνυπόθηκος δανειστὴς ἄνευ τῆς συναινέσεως καὶ τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω μερικὴ καταβολή.

Ἄρθρον 47.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἤθελε καταβάλει ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὸ ὅλον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, κατὰ τὰς διατολὰς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατυπώσεις. Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἑνὸς δὲν ἀποκλείει τὸ ἕτερον. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ζημία ὁ καθ' οὗ ὁ ἀναπλειστηριασμὸς καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν ταύτης ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αἰτήσει παντὸς νομίμως ἀναγγελθέντος ἐνυποθήκου δανειστοῦ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν ἐκδίδων οὗτος πρόγραμμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κοινοποιούμενον καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 48.

Ἡ διὰ τῆς κατακυρώσεως πώλησις εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τῶν ἐκποιουμένων πραγμάτων τελεῖ ὑπὸ αἴρεσιν ἐξουσιαστικὴν τοῦ ὀφειλέτου δικαιουμένου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ πληρώσῃ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος του, μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων ἐκτελέσεως, καὶ νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ ἐκποιηθέντα. Προκειμένης ἐκποιήσεως ἀκινήτου καθ' ἣν ἔχουν ἀναγγελθεῖ ἐνυπόθηκοι δανεισταί, πρὸς ματαίωσιν κατὰ τ' ἀνωτέρω τῆς διὰ τῆς κατακυρώσεως πωλήσεως, προσαπαιτεῖται ἐξόφλησις αὐτῶν ἢ ἔγγραφος περὶ τούτου συναίνεσίς των.

Ἀναγγελία τοῦ Δημοσίου ὡς πιστωτοῦ εἰς τὸν παρὰ τρίτου ἐπισπευδόμενον πλειστηριασμόν..

Ἄρθρον 49.

Πᾶς ἐπισπεύδων πλειστηριασμὸν ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἁρμόδιον Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως μὴ περιλαμβανομένης προκειμένου περὶ κινητῶν, ἐντὸς δὲ εἴκοσι ἡμερῶν προκειμένου περὶ ἀκινήτων.

Ἄρθρον 50.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγείλῃ τὸ Δημόσιον διὰ τὰς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀπαιτήσεις αὐτοῦ δι' ἀναγγελτηρίου ἐγγράφου, κοινοποιουμένου ἐν προκειμένῳ μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, καὶ συνοδευομένου ὑπὸ πίνακος ἐμφαίνοντος τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη τοῦ ὀφειλέτου. Ὁ πίναξ οὗτος ἀποτελῶν ἀπόσπασμα τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ χρηματικῶν καταλόγων καὶ βιβλίων εἰσπρακτέων, δέον νὰ διαλαμβάνῃ τὴν χρονολογίαν τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδοθέντος ἀποδεικτικοῦ βεβαιώσεως καὶ τοὺς ἐν γένει τίτλους ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου, μὴ ἀπαιτουμένης ἰδιαιτέρας καταθέσεως αὐτῶν. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τούτων καὶ ἄνευ ἄλλης συμπράξεως τοῦ ἀναγγελλομένου Ταμίου νὰ προβῇ εἰς τὴν κατὰ νόμον κατάταξιν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 51.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τρίτου ἔχει ὁρισθῇ ὡς πρώτη προσφορὰ ποσὸν μικρότερον τῆς ἀξίας τοῦ ἐκποιουμένου ἀκινήτου, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου ὅπως ὑπερθεματίσῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου μέχρι τῶν 2)3 τῆς κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνώμονος ἀξίας τοῦ ἀκινήτου .

Διαδικασία κατατάξεως ἐπισπεύδοντος τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 52.

Ὅταν ἐπισπεύδῃ τὸ Δημόσιον ὁ ἀναγγελθεὶς δανειστὴς ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ κατὰ τὰ κατωτέρω ἁρμοδίου Δικαστηρίου πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ, ὀφείλει διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 937 Πολ. Δικ. πράξεως καταθέσεως νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον εἰς τὰς ἕδρας τῶν Δικαστηρίων ἄλλως τοιοῦτος εἶναι ὁ γραμματεὺς τοῦ οἰκείου δικαστηρίου. Ὁ ὀφειλέτης διορίζει τοιοῦτον διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀνακοπῆς. Ἀντίκλητος τοῦ Δημοσίου εἶναι ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἢ παρ' αὐτοῦ διοριζόμενος ἐν ἕδρᾳ Εἰρηνοδικείου ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 937—949 καὶ 950—953 Πολ Δικ. τηροῦνται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἀνακοπὴ τοῦ πίνακος καὶ διαδικασία ἐκδικάσεως.

Ἄρθρον 53.

α') Τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τοῦ πίνακος ἀμφισβητήσεων ὁρίζει ἡ ποσότης τῆς κατακυρώσεως. Καὶ μέχρι μὲν ποσοῦ δραχ. 50.000 ἐπὶ κατακυρώσεως κινητῶν ἁρμόδιον εἶναι τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ συντάξας τὸν πίνακα συμβολαιογράφος, δικάζον ἀνεκκλήτως ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 10 χιλιάδας δραχμάς. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἁρμόδιον εἶναι τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς αὐτῆς περιφερείας δικάζον ἀνεκ-

κλήτως ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50.000.

β') Ἐὰν ἀνακοπή τις ἀπευθύνεται κατὰ τῶν καταγεγέντων ὅλων, ὀνομαζομένων ἢ μή, ἢ κατά τινος μόνον ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐνδεχομένης μεταρρυθμίσεως τοῦ πίνακος δυνατὸν νὰ ἐπηρεασθῶσι αἱ κατατάξεις ὅλων, διάδικοι θεωροῦνται πάντες οἱ καταγέντες καὶ ὁ ἀνακόπτων. γ') Ἐκτὸς τῶν εἰς τὰς πράξεις καταθέσεως καὶ τὰς ἐκθέσεις ἀντιρρήσεων ἐκτιθεμένων λόγων δύνανται καὶ μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως νὰ ὑποβληθῶσι νέοι λόγοι, τίτλοι καὶ αἰτήσεις ἐὰν εἶναι ἐκκαθαρισμένοι.

Ἄρθρον 54.

α') Ἐπὶ τῇ αἰτήσει παντὸς διαδίκου ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ὁρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως τῶν ἀνακοπῶν πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ προσβαλλομένου πίνακος, γνωστοποιεῖται δὲ τοῦτο διὰ κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς πράξεως πρὸς τοὺς ἀντικλήτους 8 πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως ἄνευ παρεκτάσεως ἄλλης. β') Ἄνευ συναινέσεως πάντων τῶν διαδίκων δὲν ἐπιτρέπεται δι' οὐδένα ἄλλον λόγον ἀναβολὴ ἐκτὸς ἐὰν παρελείφθη ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω κοινοποίησις τῆς γνωστοποιήσεως, τούτου ἐξεταζομένου ἐξ ἐπαγγέλματος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁρίζεται νέα ἡμέρα συζητήσεως διὰ σημειώσεως ἀτελοῦς ἐπὶ τοῦ πινακίου, γνωστοποιεῖται δὲ τοῦτο μόνον πρὸς ὅντινα δὲν εἶχε γνωστοποιηθῇ ἡ πρότερον ὁρισθεῖσα. γ') Ὁ νομίμως κλητευθεὶς καὶ μὴ ἐμφανιζόμενος ἢ μὴ καταθέτων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 559 Πολ. Δικ. ἔγγραφα θεωρεῖται, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι, ὡς ἀποδεχόμενος τὴν ὀρθότητα τοῦ πίνακος καὶ παύει νὰ εἶναι διάδικος μὴ εὐθυνόμενος καὶ εἰς δαπάνας τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης γνωστοποιήσεως τοῦ ἐδαφ. α'. δ') Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ καὶ εἰς μεταγενεστέραν τοιαύτην ἐὰν ἀμφισβητήσῃ τὴν κατὰ τὸ ἐδ. α' ἢ β' γνωστοποίησιν καὶ διὰ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἀμφισβητήσεως καταθέσῃ παράβολον ἴσον πρὸς τὴν αἰτουμένην ποσότητα πρὸς κατάταξιν οὐδέποτε ὅμως πλέον τῶν 5.000 δραχμῶν. Τὸ Δικαστήριον ἐπὶ τῆς ἀμφισβητήσεως ἀποφαίνεται ἐκ τῶν ἐνόντων. Τὸ παράβολον ἀποδίδεται ἂν ἡ ἀμφισβήτησις κριθῇ βάσιμος. Διὰ τὸν ἀπολειπόμενον κατά τινα τῶν ἑπομένων συζητήσεων τηροῦνται ἀναλόγως τὰ ἐν τῷ νόμῳ 3887 καὶ 4290 ὁριζόμενα ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος. ε') Ἐξ οὐδενὸς λόγου ἐπέρχεται διακοπὴ τῆς δίκης ταύτης, οὐδὲ παῦσις τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντικλήτου ἢ τῆς πληρεξουσιότητος ἐκτὸς ρητῆς ἀνακλήσεως καὶ διορισμοῦ ἑτέρων γνωστοποιουμένων δι' ἐκθέσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ. στ') Ἡ ἑκάστοτε συζήτησις εἶναι κοινὴ δι' ὅλους τοὺς διαδίκους, μετὰ τὴν πρώτην τοιαύτην, εἴτε παρίστανται, εἴτε μή. ζ') Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν δίκην ταύτην ἀνεκκαθάριστοι αἰτήσεις ἢ ἐνστάσεις τοῦ ὀφειλέτου ἢ τῶν δανειστῶν κατ' ἀλλήλων ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτοι.

Ἡ ἀπόφασις δὲν ἀπαστελεῖ δεδικασμένον δι' ἄλλην δίκην μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν δανειστῶν ἢ τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐξαιρουμένου τοῦ Δημοσίου, μὴ ὑποχρεουμένου εἰς ἐπιστροφὴν τῶν διὰ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ληφθέντων εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 55.

Κοινὴ κατοικία ὅλων τῶν διαδίκων θεωρεῖται ἡ ἕδρα τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου διὰ τὰς πάσης φύσεως προθεσμίας. Πᾶσαι αἱ μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν κοινοποιήσεις δύναται νὰ γίνωνται πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ὀφείλοντα νὰ συνάψῃ αὐτὰς ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς δικογραφίας. Ἡ παρ' ἑνὸς κοινοποίησις θεωρεῖται ὡς γενομένη καθ' ὅλων τῶν διαδίκων καὶ παρ' ὅλων κατ' ἀλλήλων. Ἡ οὕτω κοινοποίησις καθιστᾷ μὲν νόμιμον πᾶσαν περαιτέρω ἐνέργειαν τῶν διαδίκων ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, δὲν συνεπάγεται ὅμως ἐκπτώσεις πλὴν ἐὰν κοινοποιηθῇ καὶ πρὸς τὸν κατ' ἰδίαν ἀντίκλητον ἢ τὸν διάδικον τὸ καὶ πρὸς τὸν γραμματέα κοινοποιηθὲν δικόγραφον.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω γνωστοποίησις καὶ τὸ ἐπιδοτήριον συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ.

Κατὰ πᾶσαν διεξαγωγὴν τυχὸν ἀποδείξεων πάντες θεωροῦνται διάδικοι καὶ δύνανται νὰ μετάσχωσιν, ἐὰν νομίζωσι τοῦτο ὠφέλιμον, πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων των ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πρὸς τὸν γραμματέα ὡς ἄνω κοινοποιήσεως.

Παρεμβάσεις ἄλλων καὶ προσεπικλήσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ.

Ἄρθρον 56.

Ἔφεσις οἱασδήποτε ἀποφάσεως πρὸ τῆς τελευταίας ὁριστικῆς θεωρεῖται μὴ γενομένη, ἡ δὲ κοινοποίησις τυχὸν πρὸ ταύτης ἀποφάσεως περιεχούσης καὶ ὁριστικὰς διατάξεις, δὲν ἔχει συνεπείας ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν ἐφέσεως. Ὁ δικαστὴς τοῦ πρώτου βαθμοῦ ἐξετάζει ταῦτα.

Ἡ συζήτησις ἐν τῷ δευτέρῳ βαθμῷ γίνεται ὡς ἀνωτέρω, πάντες δὲ θεωροῦνται διάδικοι καὶ κατὰ τὸν δεύτερον βαθμόν, ἐκτὸς ἐὰν δηλώσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ πρώτου βαθμοῦ ἐναντίαν θέλησιν, ὅτε θεωροῦνται ὅτι ἀποδέχονται τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρώτου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 57.

Τὰ ἐν ἄρθρῳ 948 Πολ. Δικον. ὁριζόμενα ἰσχύουν διὰ πάντα διάδικον ὑπαιτίως παρακωλύοντα τὴν πληρωμήν, μὴ ἐξεταζομένου τοῦ δόλου.

Προνομιακὴ κατάταξις τοῦ Δημοσίου.

— Ἄρθρον 58.

Τὸ Δημόσιον κατατάσσεται μεταξὺ τῶν δανειστῶν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁριζομένην αὐτῷ προνομιακὴν τάξιν δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ μόνον ἐξ ἀμέσων φόρων, μετὰ τῶν προσθέτων αὐτῶν τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας, τῆς φορολογικῆς περιόδου τοῦ ἔτους τῆς κατασχέσεως καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων αὐτῆς ἐτῶν, ὡς καὶ ἐξ ἐμμέσων φόρων ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι προγενέστεραι τῆς ἐγγραφείσης ὑποθήκης ἢ συσταθέντος ἐνεχύρου.

Ἡ προνομιακὴ αὕτη κατάταξις τοῦ Δημοσίου ἐπεκτείνεται καὶ ἐν Κρήτῃ.

Δ'. Προσωπικὴ κράτησις.

Ἄρθρον 59.

Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται δι' ἐντάλματος πρὸς τοῦτο ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Δ)τοῦ τοῦ Ταμείου.

Δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ἐκδίδεται ἴδιον ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως περιέχον τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, τὴν κατοικίαν του, σαφῆ διατύπωσιν τῆς αἰτίας τοῦ ὀφειλομένου παρ' αὐτοῦ χρέους, τὸ ποσὸν αὐτοῦ, τὴν χρῆσιν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήκει καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν κατέστη ἀπαιτητόν, ὡς καὶ τὸ γεγονὸς τῆς συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ προσκλήσεως τοῦ ὀφειλέτου πρὸς πληρωμήν.

Τοιαύτη ἔκδοσις ἐντάλματος δὲν ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων, κρατουμένων εἰς τὰς ποινικὰς φυλακὰς ἀλλ' οὗτοι μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς αὐτῶν μεταφέρονται εἰς τὰς διὰ χρέη φυλακὰς ἐὰν μὴ καταβάλωσι τὸ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 παράγρ. Β' ὁριζόμενον ὡς καταβλητέον παρ' αὐτῶν ποσόν.

Ἄρθρον 60.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τοῦτο Δ/ντοῦ τοῦ Ταμείου εἰς τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας, εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας καὶ τοὺς δικαστικοὺς ὡς καὶ ποινικοὺς κλητῆρας.

Παρ' ἑκάστῳ Ταμείῳ ἀποσπᾶται, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ, ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς χωροφυλάκων ἢ ἀστυφυλάκων.

Τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι ἀμέσως μετακλητὰ τῇ προτάσει τοῦ Δ)τοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 61.

Οἱ ὀφειλέται συλλαμβανόμενοι βάσει ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως προσάγονται εἰς τὸν ἐκδόντα τὸ ἔνταλμα Δ)τὴν Ταμείου.

Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς ἀποδείξῃ ἐξοφλημένην ἤδη τὴν ὀφειλὴν δι' ἣν ἐκρατήθη ἢ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ταύτης ἐξόφλησιν, ἀπολύεται παραχρῆμα ἄλλως μετάγεται εἰς τὰς φυλακὰς καὶ παραδίδεται εἰς ταύτας ἐπὶ ἀποδείξει.

Προβαλλομένης ὑπὸ τοῦ συλληφθέντος ἀδυναμίας ἀμέσου ἐξοφλήσεως τοῦ ὅλου χρέους, ὁ Δ)τὴς τοῦ Ταμείου δικαιοῦται ἐκτιμῶν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ὀφειλέτου ν' ἀναστείλῃ ἐπὶ διάστημα οὐχὶ μακρότερον τοῦ μηνός, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐντάλματος διὰ πράξεώς του γραφομένης ὄπισθεν αὐτοῦ καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ κρατηθεὶς ἤθελε καταβάλει ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τοῦ 1)2 τοῦ ὅλου χρέους αὐτοῦ.

Τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου ἐνεργούντων τὴν εἴσπραξιν εἰσπρακτόρων βάσει εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 62.

Οἱ προσωποκρατούμενοι ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου δὲν δικαιοῦνται ἐξόδων διατροφῆς, ἀλλὰ δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ μετέχουν τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς κρατουμένους ἐν ταῖς φυλακαῖς τροφοδοσίας, ὑφ' ἃς προϋποθέσεις μετέχουν καὶ οὗτοι αὐτῆς.

Ἡ δαπάνη τῆς τροφοδοσίας τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ὑποδίκων καὶ καταδίκων, ὡς καὶ τῶν διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον κρατουμένων, χαρακτηριζομένη ὡς δικαστικὸν ἔξοδον ἐκκαθαρίζεται, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὡς τοιοῦτον.

Ἀπαγόρευσις προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 63.

Κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις ἢ ἀρξαμένης διατάσσεται ἡ ἀπόλυσις :

1) Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης εἶναι μόνιμος δημόσιος ὑπάλληλος πολιτικὸς ἢ στρατιωτικός, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ χρέους ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως.

2) Κατὰ τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν διαρκούσης τῆς περιόδου.

3) Τῶν κληρικῶν.

4) Τῶν ἐμμίσθων Γενικῶν Προξένων, Προξένων καὶ Ὑποπροξένων ξένων Κρατῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶνε ἀλλοδαποί.

5) Τῶν ἀνηλίκων, τηρουμένων τῶν δι' εἰδικῶν νόμων ἐξαιρέσεων.

6) Τῶν ὑπεχόντων στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν διαρκούσης ταύτης καὶ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς.

7) Τῶν συμπληρωσάντων τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

8) Τῶν ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμων διὰ τὰ χρέη τῆς κληρονομίας.

9) Τῶν γυναικῶν.

10) Τῶν πτωχευσάντων. Δι' εἰδικῆς ὅμως διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται τῇ προτάσει τοῦ διώκοντος Διευθυντοῦ Ταμείου καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργηθῇ προσωπικὴ κράτησις ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου καίτοι τελοῦντος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

11) Κατὰ τῶν ἐντελῶς ἀκτημόνων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων.

12) Διαρκούσης τῆς ἑβδομάδος τῶν Χριστουγέννων, τῶν Παθῶν καὶ τοῦ Πάσχα, ὁπότε πάντες οἱ ἐκ τοιαύτης αἰτίας εὑρισκόμενοι εἰς τὰς φυλακὰς ἀπολύονται προσωρινῶς ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν φυλακῶν ἀποστέλλει εἰς τὸ Ταμεῖον πίνακα τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης προσωρινῶς ἀπολυθέντων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ πίνακος τούτου ἐνεργεῖται ἡ ἐκ νέου προσωπικὴ κράτησις αὐτῶν μὴ ἀπαιτουμένης τῆς προσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον.

13) Ἐπὶ Βουλευτικῶν, Γερουσιαστικῶν, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἐκλογῶν διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας καὶ ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, οἱ τυχὸν ὅμως ὑπὸ κράτησιν τελοῦντες δὲν ἀπολύονται χάριν τῆς ἐκλογῆς.

Περὶ ἀκτημοσύνης.

Ἄρθρον 64.

Ἡ ἀκτημοσύνη τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἀποδεικνύεται δυνάμει πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ βεβαιώσαντος τὸ χρέος. Ἐὰν τὸ χρέος ἐβεβαιώθη ὑπὸ ἄλλης Ἀρχῆς ἁρμόδιος Οἰκον. Ἔφορος πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀκτημοσύνης εἶναι ὁ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ. Διὰ τῶν πιστοποιητικῶν τούτων δέον νὰ βεβαιοῦται ὅτι ὁ ὀφειλέτης δὲν κέκτηται περιουσίαν κινητὴν ἢ ἀκίνητον ὡς καὶ ὅτι δὲν μετεβίβασε ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν ἐν ἔτος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν κατοικούντων εἰς Κοινότητας δύναται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ν' ἀρκεσθῇ εἰς τοιοῦτον πιστοποιητικὸν ἐκδεδομένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ τόπου ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης.

Αἱ πιστοποιήσεις αὗται θεωροῦνται ὡς πρὸς τοὺς ἐκδόντας αὐτὰς ὡς ἐνόρκως γενόμεναι, καὶ ἑπομένως εὐθύνονται οὗτοι εἰς τὰς περὶ ψευδορκίας ποινὰς ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐν γνώσει ἐβεβαίωσαν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των πράγματα ψευδῆ ὡς ἀληθῆ.

Ἡ ἀκτημοσύνη τῶν ἀλλεδαπῶν ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἁρμοδίου Προξένου καὶ ἐνόρκου τοῦ ὀφειλέτου βεβαιώσεως ἐνώπιον οἱασδήποτε ἁρμοδίας Ἀρχῆς ὅτι οὐδαμοῦ κέκτηται οὗτος ἀκίνητον ἢ κινητὴν περιουσίαν.

Τὰ πιστοποιητικὰ ἀκτημοσύνης ἰσχύουν ἐπὶ **ἓξ μῆνας** ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων πρὸς ἀποτροπὴν τῆς προσωποκρατήσεως τοῦ ὀφειλέτου, δέον νὰ ἐκδοθῶσι νέα πιστοποιητικὰ περὶ τῆς μὴ ἐν τῷ μεταξὺ βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἄλλως ἐπαναλαμβάνεται ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέτρον ἀναγκαστικῆς κατ' αὐτοῦ ἐκτελέσεως.

Διάρκεια προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 65.

Ὁ κρατηθεὶς ἀπολύεται:

1) Μετὰ ἔγγραφον ἐντολὴν α') τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου εἰς ὃν κατέβαλε τὸ δι' ὃ ἐφυλακίσθη χρέος μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ, ὁσάκις τοῦτο εἶναι τοκοφόρον, ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν, β') τοῦ διώκοντος Διευθυντοῦ Ταμείου, δυναμένου νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀποφυλάκισιν ἐπὶ τῇ καταβολῇ καὶ μέρους τοῦ ὅλου χρέους, οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ἡμίσεος ἢ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς καταβολῆς, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2) Αὐτοδικαίως: ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκεσε προκειμένου μὲν περὶ ὀφειλῆς ἧς τὸ ἀρχικῶς βεβαιωθὲν ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 10.000 τοὺς δύο μῆνας, προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἧς τὸ ἀρχικῶς βεβαιωθὲν ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20 000 τοὺς τρεῖς μῆνας προκειμένου δὲ περὶ ἀρχικῆς ὀφειλῆς ἀνωτέρου ποσοῦ τοὺς ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 66.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ καταδίκης εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελωνειακῶν νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίου ἢ περὶ χαρτοσήμου νόμων, ὡς καὶ ὀφειλετῶν ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως ἢ ἐκ φόρων παρακρατουμένων καὶ εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἢ ἐκ μισθώσεως φόρων, δικαιωμάτων ἢ προσόδων τοῦ δημοσίου, τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς μέσου ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὰς διαστολὰς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, διπλασιάζεται μὲν ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει καὶ ποινικὴ αὐτῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης καταδίκη ἢ ἐφ' ὅσον ἤθελε προσαχθεῖ παρ' αὐτῶν πιστοποιητικὸν ἀκτημοσύνης κατὰ

τὸ ἄρθρον 64, τριπλασιάζεται δὲ ἐὰν δὲν ὑφίσταται ἑκατέρα τῶν περιπτώσεων τούτων.

Ἡ δυνάμει ἐντάλματος τοῦ Ταμίου διαταχθεῖσα προσωπικὴ κράτησις τοῦ ὀφειλέτου ἀναστέλλεται διαρκούσης τῆς τυχὸν προφυλακίσεως αὐτοῦ βάσει δικαστικοῦ ἐντάλματος ἢ τῆς φυλακίσεώς του συνεπείᾳ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρον 67.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 65 καὶ 66 ἀπολυθέντες συνεπείᾳ συμπληρώσεως ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου προσωπικῆς κρατήσεως, δὲν δύνανται νὰ ἐξαναγκασθῶσι διὰ προσωποκρατήσεως εἰς πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ χρέους πρὸ τῆς παρόδου ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύτεως αὐτῶν.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ἐκτελέσεως.

"Αρθρον 68.

Ἡ κατὰ τῆς προσκλήσεως πρὸς πληρωμὴν ἢ τῆς ἐκτελέσεως ἀντίρρησις (ἀνακοπὴ) ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἑξῆς μόνον περιπτώσεις.

Α'. Ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου:

1. α') Ἐν παντελεῖ ἐλλείψει τίτλου ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 2 ὁριζομένων ἢ προκειμένου περὶ ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως ἐὰν τοῦτο ἐξεδόθη βάσει τίτλου τῆς § γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

β') Ἐν περιπτώσει ἐπιγενομένης ἀνατροπῆς τοῦ χρέους τοῦ ὀφειλέτου, ἀποδεικνυομένης ἐγγράφως καὶ παραχρῆμα.

γ') Ἂν τὸ χρέος ἐξωφλήθη.

δ') Ἂν ὁ διωκόμενος, ὡς διάδοχος τοῦ ὑποχρέου, δὲν εἶναι τοιοῦτος ἢ δὲν ἐκπροσωπῇ τὸν ὑπόχρεον.

ε') Διὰ παράβασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 ἀπαγορεύσεων.

ϛ') Διὰ παραλείψεις ἢ ἀκυρότητας, τηρουμένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 69 ὁριζομένων.

Ἀμφισβήτησις ἄλλη περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον εἶναι ἀπαράδεκτος ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

2. Ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδιωκομένου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν χρέους δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 10.000 δραχ., ἀποφαίνεται ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΓΨΗΖ' τοῦ 1911, ὡς ἐτροποποιήθη, περὶ προσωρινῶν μέτρων, ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

3. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν μὴ δικαιούμενος νὰ παραπέμψῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸ δικαστήριον.

4. Ἡ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν, ὁ Εἰρηνοδίκης ὅμως ἢ ὁ Πρόεδρος, κατὰ τὴν ἁρμοδιότητά του ἕκαστος, δύναται τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου νὰ διατάξῃ ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως μέχρι τῆς ἀποφάσεως.

Β'. Ὑπὸ τρίτου διεκδικοῦντος τὰ κατεσχημένα κινητά.

1. Ἐπὶ διεκδικήσεως τρίτου τῶν κατασχεθέντων κινητῶν ἀξίας μέχρι 50.000 κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδίου προσδιοριζομένην τοιαύτην, ἰσχύουν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ § 2, 3, 4 ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὴν διαδικασίαν. Ἀλλ' οἱαδήποτε ἀπόφασις ἔχει προσωρινὴν μόνον ἰσχὺν μεταξὺ διεκδικοῦντος καὶ ὀφειλέτου, ἐπιφυλασσομένων αὐτοῖς τῶν οἰκείων ἀγωγῶν κατ' ἀλλήλων ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ ἄνευ οἱασεμιᾶς βλάβης τοῦ Δημοσίου. Προκειμένου περὶ κατασχεθέντων κινητῶν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ παρόντος ὁριζομένων εἰδῶν ἱματισμοῦ, τροφίμων, ζώων κλπ. ἀξίας μέχρι 2000 δραχμῶν τηρεῖται ἡ ἐν ἄρθρῳ 20 διαδικασία, τῆς ἀποφάσεως κεκτημένης προσωρινὴν ὡς ἄνω ἰσχύν.

2. Ἐπὶ διεκδικήσεως κινητῶν μείζονος ἀξίας τῶν 50000 δραχμῶν ἢ ἀκινήτων, τηροῦνται αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

"Αρθρον 69.

Παράλειψις ἢ ἀκυρότης τῶν πράξεων ἐκτελέσεως δύναται νὰ προταθῇ μόνον ἂν ἀποδεικνύηται ἐξ αὐτῆς τῆς πράξεως καὶ ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ προὐξένησε εἰς τὸν προτείνοντα διάδικον, ὀφειλέτην ἢ ἐνυπόθηκον δανειστήν, βλάβην μὴ δυναμένην νὰ ἐπανορθωθῇ ἄλλως ἢ κηρυσσομένης τῆς ἀκυρότητος.

Μετὰ παρέλευσιν 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἢ ἀγωγὴ περὶ ἀκυρώσεως τῆς κατασχέσεως ἢ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς δανειστὰς ἐὰν ἐκοινοποιήθη πρὸς αὐτοὺς ἐγκύρως τὸ πρόγραμμα ἢ ὁπωσδήποτε ἔλαβον γνῶσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν μετὰ παρέλευσιν 6 μηνῶν.

Δικαιώματα ἐκτελέσεως.

"Αρθρον 70.

1. Δι' ἕκαστον ἐκδιδόμενον ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου εἰσπράττονται παρ' αὐτῶν δραχμαὶ μὲν 10 ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρέους μέχρι δραχ. 2.000, δραχμαὶ δὲ 20 ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρέους μεγαλυτέρου ποσοῦ.

Ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐκδοθέντων τοιούτων ἐνταλμάτων τὰ ἀνωτέρω ποσὰ διπλασιάζονται.

Τὰ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλόμενα ποσὰ συνεισπραττόμενα μετὰ τοῦ κυρίου χρέους εἰσάγονται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀποδοθῇ ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως εἰς τὰ ἐπιμελούμενα τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν ὄργανα, καθοριζομένη εἴτε κατ' ἐκτελούμενον ἔνταλμα εἴτε ὡς ἡμερησία ἀποζημίωσις αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ χορηγηθῇ συνδρομὴ εἰς εἰδικὰ ταμεῖα ἀρωγῆς ἢ ἀλληλοβοηθείας αὐτῶν.

2) Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν κατάσχεσιν κινητῆς περιουσίας ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου λαμβάνουσι δικαίωμα δρχ. 30 καὶ ποσοστὸν 0,50 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ μὴ δυναμένου τοῦ συνόλου αὐτῶν νὰ ἢ ἀνωτέρου τῶν δραχ. 500.

3) Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν κατάσχεσιν ἀκινήτου περιουσίας καθὼς καὶ οἱ ἐπιδίδοντες τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 προσκλήσεις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου διὰ τὰς εἰς χεῖρας τρίτων ἐπιβαλλομένας κατασχέσεις, λαμβάνουσι δικαίωμα δραχμῶν 30 καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ ὁριζομένου ποσοστοῦ καὶ ποσοῦ. Οἱ ἐπιδίδοντες τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 προσκλήσεις δικαιοῦνται τοῦ ποσοστοῦ τούτου μόνον ἐφ' ὅσον ἡ κατάσχεσις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Δημοσίου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

4) Ὁ συμπράττοντες εἰς τὰς κατασχέσεις μάρτυρες δικαιοῦνται ἀμοιβῆς δραχμῶν 25, ἀσχέτως κατασχομένου ποσοῦ.

5) Ὁ συμβολαιογράφοι λαμβάνουσι διὰ πᾶσαν ἐνέργειαν πλειστηριασμοῦ 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ δι' ὃ γενήσεται ἡ κατακύρωσις πάντως οὐχὶ μικρότερον τῶν δραχ. 150, οὐδ' ἀνώτερον τῶν δραχ. 500.

6) Οἱ κήρυκες λαμβάνουσι 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κατακυρώσεως πάντως δ' οὐχὶ μικρότερον τῶν δρχ. 25, οὐδ' ἀνώτερον τῶν δρχ. 100.

7) Οἱ φύλακες λαμβάνουσιν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἀναλόγως τῆς παρεχομένης ὑπηρεσίας ἀπὸ 10 ἕως 50 δραχμάς.

8) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 § 4 ἐβάφιον τελευταῖον ἐνεργῶν πλειστηριασμὸν ὑπάλληλος λαμβάνει ἀποζημίωσιν δραχμῶν 50, ὁ δὲ μετ' αὐτοῦ συμπράττων δραχμῶν 25.

"Αρθρον 71.

Τὰ δικαιώματα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 70 ἀναγραφόμενα, καθὼς καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 72 ἔξοδα, ἐκκαθαρίζονται εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ κρατοῦνται προνομιακῶς ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἢ καταβάλλονται παρὰ τοῦ ὀφειλέτου πρὸ πάσης ἀναστολῆς ἢ ματαιώσεως τῶν καταδικαστικῶν μέτρων.

"Αρθρον 72.

Τὰ τυχὸν ἀπαιτούμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ κατασχέτου καὶ τῶν μαρτύρων, τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς καὶ διατηρήσεως τῶν κατασχεθέντων προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βάσει ἀποδείξεων.

"Αρθρον 73.

Τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα κατασχέσεως καὶ λοιπὰ δικαιώματα τῶν ἀναβληθέντων πλειστηριασμῶν μένουσιν εἰς βάρος τοῦ καταδιωκομένου ὀφειλέτου, ὥστε ἐπαναλαμβανομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ ἐκπλειστηρίασμα μὲ αὐτὰ διατηρουμένου τοῦ πρόνομίου των.

"Αρθρον 74.

Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται ἀναστολὴ ἐκποιήσεως κατασχεθέντων ἢ ληφθέντων καταναγκαστικῶν μέτρων χωρὶς νὰ πληρωθῶσι τὰ γενόμενα ἔξοδα κατασχέσεως καὶ λοιπὰ δικαιώματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 75.

Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι ἢ ἄλλοι ἐντεταλμένοι τὴν βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ὑπάλληλοι οἵτινες δὲν ἤθελον ἀποστείλει εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὁριζομένης προθεσμίας πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸν νόμον σχετικῆς διαδικασίας, τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀναγκαῖα στοιχεῖα, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 3.000 δραχμῶν.

"Αρθρον 76.

Ἡ ποινὴ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐπιβάλλεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν καὶ κατὰ τῶν Δικαστικῶν Γραμματέων, οἵτινες ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον τὰ ἀποσπάσματα τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἐκδοθεισῶν ὁριστικῶν ποινικῶν ἀποφάσεων, πρὸς βεβαίωσιν τῶν καταγνωσθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν.

"Αρθρον 77.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται κατὰ τῶν γραμματέων τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων, τῶν διαχειριστῶν τῶν τηλεγραφικῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν ἀμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν, ἐὰν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰς παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις των.

Οἱ ὡς ἄνω ὑπόλογοι ἐὰν συντρέχῃ ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις δύνανται νὰ διωχθῶσι καὶ ποινικῶς τιμωρούμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 482 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

"Αρθρον 78.

Διευθυνταὶ Ταμείων, οἵτινες ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, δὲν ἤθελον ἐκδώσει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν σχετικῶν στοιχείων τὰ ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων ἢ ἐντὸς τριῶν μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων δὲν ἤθελον λάβῃ τὰ πρὸς εἴσπραξιν αὐτῶν ἐνδεικνυόμενα μέτρα, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 3.000 δραχμῶν.

"Αρθρον 79.

Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ Τμημάτων ἢ Σταθμῶν ἢ Ὑπηρεσιῶν, οἵτινες ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἀποσταλέντων αὐτοῖς ἐνταλμάτων δὲν ἤθελον ἐκτελέσει ταῦτα, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς συμφώνως πρὸς τὰς τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν τῶν Σωμάτων τούτων ἰσχυρούσας πειθαρχικὰς διατάξεις, ἐγκλήσει τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτῶν διώξεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 482 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Εὐθύνη τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν.

"Αρθρον 80.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν βεβαιωθέντων παρὰ τοῖς Ταμείοις αὐτῶν ἐσόδων, δικαιολογοῦσι δὲ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως μόνον ἐὰν ἀποδείξωσι ὅτι ἔλαβον ἐγκαίρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν πάντα τὰ μέτρα ὅσα ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπονται.

Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 5.000 δραχμῶν.

Ἡ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην τιμωρία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου κωλύει τὴν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς προαγωγὴν αὐτοῦ.

"Αρθρον 81.

Διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων εὐθύνονται ὡσαύτως, δυνάμενοι νὰ διωχθῶσι πειθαρχικῶς κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἢ καὶ ποινικῶς, ἐφόσον τυχὸν ὑπάρχουσι τὰ στοιχεῖα ποινικῆς εὐθύνης, ἐὰν :

1) Παρέλειψαν νὰ προσδιορίσωσιν εἰς τοὺς εἰσπράκτορας προθεσμίαν πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς ἐσόδων.

2) Παρέλειψαν νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτῶν λογοδοσίαν ἢ νὰ ἐκδώσωσιν ἀπόφασιν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

3) παρέλειψαν νὰ καταγγείλουν τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως διὰ τὴν ἐπιδιωχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἀμέλειαν, καὶ

4) ἐὰν ἐξ ἄλλων στοιχείων ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει προκύπτει δόλος ἢ ἀμέλεια αὐτῶν.

Εὐθύνη εἰσπρακτόρων διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν.

"Αρθρον 82.

Οἱ εἰσπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τῶν προϊσταμένων των Διευθυντῶν τῶν Ταμείων, ἐὰν δὲν εἰσπράξωσιν ἐντὸς τῆς ἐγγράφως τασσομένης αὐτοῖς προθεσμίας τὰ ἔσοδα ὧν τοῖς ἀνετέθη ἡ εἴσπραξις.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων ὑποχρεοῦνται ἅμα τῇ κοινοποιήσει μεταθέσεως εἰσπράκτορος ἢ ἄλλως ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῶν ἔγγραφον δικαιολόγησιν τῶν ἐναπομεινάντων καθυστερημάτων.

Ἐπὶ τῆς λογοδοσίας ταύτης ἀποφαίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἠτιολογημένως ὁ προϊστάμενος αὐτῶν Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, ἐπιβάλλων ὁ ἴδιος τὴν ἀνάλογον ποινὴν ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις προκαλῶν ἁρμοδίως ταύτην.

Ἡ τιμωρία τοῦ εἰσπράκτορος ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης συνεπάγεται τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς τιμωρίας στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϚΤ'.

Διαγραφὴ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

"Αρθρον 83.

Χρέη ἐν γένει πρὸς τὸ Δημόσιον, πλὴν τῶν εἰς ἀπίστου διαχειρίσεως ἢ ἐξ ἐνοικίων δημοσίων φόρων, προσόδων ἢ κτημάτων ἢ ἐκ παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ὀφειλόμενα ὑπὸ ἐντελῶς ἀκτημόνων καὶ μὴ εἰσπραχθέντα ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθησαν, δύνανται νὰ διαγράφωνται ὁριστικῶς ἐκ τῶν οἰκείων βιβλίων εἰσπράξεως κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, τοῦ παρὰ τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ταμείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἢ ἐλλείψει τοιούτου, τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τοῦτο ὁ Διευθυντὴς τοῦ οἰκείου Ταμείου ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰ ἑξῆς στοιχεῖα :

1) Ἀπόσπασμα τοῦ φορολογικοῦ βιβλίου ἐμφαῖνον τὰ δια-

γραπτέα χρέη καὶ τὸν χρόνον τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν.

2) Πιστοποιητικὸν ἐντελοῦς ἀκτημοσύνης τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τὸ ἄρθρον 64 ἐκδεδομένον ἐντὸς τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀνήκουσι τὰ ἔσοδα.

3) Πιστοποιητικὸν ὅτι δὲν ἐβελτιώθη ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου, ἐκδεδομένον πρὸ τριῶν τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀναφορᾶς.

4) Ἔγγραφον τοῦ ἐπιστάτου τῶν Φυλακῶν περὶ τῆς διαρκείας τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τοιαύτην.

Ἄρθρον 84.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰσηγουμένου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ἐκδίδει μίαν μὲν ἀπόφασιν διὰ τὰ χρέη ὧν τὴν διαγραφὴν ἀποδέχεται ἑτέραν δὲ δι' ἐκείνα ὧν τὴν διαγραφὴν ἀπορρίπτει. Ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς περὶ διαγραφῆς τοῦ χρέους ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδίδεται βάσει ταύτης καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἁρμόδιον Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἡ ἀπαιτουμένη ἄδεια διαγραφῆς.

Ἀπορριπτόμεναι αἰτήσεις διαγραφῆς δὲν δύνανται νὰ ἐπανεισαχθῶσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἰμὴ μετὰ πάροδον ἔτους.

Ἄρθρον 85.

Κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω τρόπον δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθησαν καὶ ἡ διαγραφὴ ἐσόδων ὀφειλομένων ὑπὸ ὀφειλετῶν ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταυτῇ αντὶ τῶν πιστοποιητικῶν τοῦ ἄρθρου 83 ὑποβάλλονται ἡ ἀλληλογραφία, τὰ ἐντάλματα κλπ. ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ἡ ἀπὸ τρία ἔτη καταδίωξις ἀπέβη ἄκαρπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Παραγραφὴ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

Ἄρθρον 86.

Πᾶν χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθη τελεσιδίκως ὡς ἔσοδον ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ.

Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ χρέη πρὸς ττὸ Δημόσιον : α') ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως, β') ἐξ ἐνοικιάσεως δημοσίων φόρων, προσόδων καὶ κτημάτων καὶ γ') ἐκ παρακρατηθέντων καὶ εἰσπραχθέντων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, φόρων τελῶν ἢ δικαιωμάτων παραγράφονται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθησαν τελεσιδίκως ὡς ἔσοδον ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ.

Αἱ ἀνωτέρω παραγραφαὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τελεσιδίκως βεβαιωμένας ὀφειλὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ συμπληρωθοῦν πρὸ τῆς παρελεύσεως ἀπὸ ταύτης τριῶν πλήρων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Τῶν ἀνωτέρω παραγραφῶν ἐξαιροῦνται τὰ χρέη ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 παραγρ. Β', ἐκ συμβάσεων, ἐκ διατάξεων τελευταίας βουλήσεως καὶ αἱ ἐκ τοιούτων περιοδικαὶ παροχαί.

Πᾶσα κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποσβενυομένη ἀπαίτησις δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς συμψηφισμὸν ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 87.

Πλὴν ρητῆς διατάξεως τοῦ νόμου οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δύναται ν' ἀντιτάξῃ συμψηφισμὸν ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ἔναντι χρέους του πρὸς τὸ Δημόσιον.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται συμψηφισμὸς ἀπαιτήσεων ἐξ ἐπιστροφῆς χρημάτων καταβληθέντων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀχρεωστήτως ἢ ὑπὸ αἵρεσιν πληρωθεῖσαν.

Ἄρθρον 88.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται ἄνευ εἰδικῆς ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ ὑπὸ Δικαστικοῦ Κλητῆρος ἢ παντὸς ὀργάνου τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Αἱ πρὸς τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διατριβάντας κοινοποιήσεις γίνονται κατὰ τὸ ἄρθρον 148 Πολ. Δικονομίας ἐν ἐλλείψει δὲ ἀντικλήτου ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1228.

Ἐπὶ δικῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου τὸ Δημόσιον παριστᾷ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου μὴ ἀπαιτουμένων κοινοποιήσεων πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας τηροῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς ἀνωτέρω, τηρουμένης πάντοτε τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 69 τοῦ παρόντος διὰ πᾶσαν παράβασιν.

Κατὰ τὰς δίκας ταύτας ἐπιτρέπεται αὐτοπροσώπως παράστασις. καὶ ἐνέργεια τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 89.

Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως τῆς ἐκτελέσεως ἀπαγγελθείσης δικαστικῶς συνεπείᾳ παραλείψεως προθεσμίας ἢ δικονομικοῦ τύπου, ὁ εἰς οὗ τὴν ὑπαιτιότητα ὀφείλεται ἡ ἀκυρότης αὕτη πρὸς τῇ πειθαρχικῇ ποινῇ, δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων εἰς ἃ ὑπεβλήθη τόσον τὸ Δημόσιον ὅσον καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ὀφειλέτης αὐτοῦ.

Ἄρθρον 90.

Ὅσα ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει περὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῶν ἐγγυητῶν στερουμένων τοῦ εὐεργετήματος τῆς διζήσεως.

Δι' ὅσα ἐπλήρωσαν οἱ ἐγγυηταὶ ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως, νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Ταμείου τὴν διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐξακολούθησιν τῆς καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀπόδοσιν τῶν πληρωθέντων.

Ἐγγυηταὶ ὑπογράψαντες ὡς τοιοῦτοι τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας δὲν ἀπαλλάσονται τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἂν εἰς τὰς ὁμολογίας ὑπογράψωσιν ἄλλοι ὡς ἐγγυηταί.

Ἄρθρον 91.

Οἱ ὑπενοικιασταὶ μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν δημοσίων ἐν γένει προσόδων ἢ κτημάτων εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ πρὸς αὐτὸ ὀφειλόμενον ἐνοίκιον, εἰσπραττόμενον ἐξαναγκαστικῶς διὰ διοικητικῆς ἐκτελέσεως ἀπευθυνομένης καὶ κατὰ τοῦ ὑπενοικιαστοῦ.

Ἀλλ' ἐν περιπτώσει ὑπενοικιάσεως μέρους μόνον τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκμισθωθείσης προσόδου ἢ κτήματος ἡ εὐθύνη τοῦ ὑπενοικιαστοῦ περιορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὑπενοικιάσεως.

Ἄρθρον 92.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δημοσίων προσόδων καὶ κτημάτων, ὡς πρὸς τοὺς ὑπενοικιαστὰς καὶ τοὺς φορολογουμένους, καὶ οἱ ὑπενοικιασταὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους, ἔχουσι τὰ αὐτὰ μὲ τὸ Δημόσιον δικαιώματα καὶ δύνανται προσάγοντες εἰς τὸ Ταμεῖον τίτλον ἀποδεικτικὸν τῆς κατ' αὐτῶν ἀπαιτήσεώς των ἔχοντα τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 855 Πολ. Δικονομίας καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἀπαιτητῶν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ὑποχρεώσεων, νὰ ἀπαιτήσωσι ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διαλαμβανομένων καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν γεννηθῶσι διενέξεις, ὅλαι αἱ ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως ταύτης δικαστικαὶ ἀνακοπαί, προσκλήσεις καὶ ἀποφάσεις ἀπευθύνονται μόνον κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ καταδίωξις ἄνευ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 93.

Πάντα ἐν γένει τὰ ἔγγραφα τὰ εἰς τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶντα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀπορρίπτεται εἶτα τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ὡσαύτως ἀπορριφθὲν νομοσχέδιον «περὶ ἐξόδων παραστάσεως διοικητῶν πυροβολικοῦ Σώματος Στρατοῦ».

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντα νομοσχέδια:

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733 «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων» καὶ

2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4565 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3516 περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4733 περὶ προστασίας πολυτέκνων.

Ἄρθρον 1.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4733 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 συγκαταλογίζονται τὰ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους ἄρρενα τέκνα, πλὴν τῶν ἐγγόνων, τὰ δὲ θήλεα μέχρι τοῦ γάμου αὐτῶν, διὰ δὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 ὑπολογίζονται τὰ τέκνα ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα καὶ προκειμένου περὶ ἀρρένων ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι συμπληρώσει τὸ 23ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὑπολογιζομένης διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς πολυτέκνου ἀπαλλάσσεται τῆς θητείας ὑπέχων ὑποχρέωσιν ἐγκυμνάσεως. Ἐπίσης ἀπαλλάσσεται καὶ ὁ ἑπόμενος τούτου κατὰ σειρὰν ἡλικίας ἀδελφὸς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν περαιτέρω ὑπολειπομένων αὐτοῦ μικροτέρων ἀγάμων τέκνων εἶναι ἀνώτερος τῶν πέντε. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὁ ἑπόμενος τοῦ πρεσβυτέρου πάντων τῶν τέκνων ἀδελφὸς ἀπαλλάσσεται ἔστω καὶ ἂν ἔχωσιν ἀποβιώσει ἀμφότεροι οἱ γονεῖς.

Ἐὰν ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιούμενος ἀπαλλαγῆς πρεσβύτερος ἢ πρεσβύτεροι πίοὶ πολυτέκνων ἔχουσιν ἐκπληρώσῃ τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν ὑποχρεώσεις πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἢ δὲν δύνανται νὰ ἀπολαύσωσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπαλλαγῆς, διότι ἔχουσιν ὑπερβῇ τὸ 23ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, τότε ἀντ' αὐτῶν δικαιοῦνται ἀπαλλαγῆς ὁ πρεσβύτερος μετ' αὐτοὺς υἱός, ἐφ' ὅσον τὰ μετὰ τοῦτον ὑπόλοιπα τέκνα εἰσὶ τοὐλάχιστον πέντε.

Τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενον εὐεργέτημα ἀπαλλαγῆς χορηγεῖται εἰς τοὺς υἱοὺς πολυτέκνων—ὡς οὗτοι ὁρίζονται διὰ τοῦ ἄρθρου 1—ἐφ' ὅσον ὁ εἷς ὃν χορηγηθήσεται τὸ εὐεργέτημα δὲν ἔχει ὑπερβῇ εἰσέτι τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ εἶναι ἄγαμος, δὲν ἔτυχε δὲ ἀναβολῆς καταταξέως ἢ δὲν κατέστη ἀνυπότακτος. Περιλαμβάνεται ὅμως εἰς τὸ εὐεργέτημα οἱ διατελοῦντες ὑπὸ ἀναστολὴν καταταξέως μὴ καταταγέντες εἰσέτι.

Ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας αἱ μὴ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς δυγόμει τούτου ἀπαλλασσομένους.

Οἱ ἐθελονταὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Υἱοὶ πολυτέκνων, ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ Στρατῷ ὡς ἐθελονταὶ πρὸς διόγνωσιν τῆς θητείας των, δύνανται νὰ ἀπολυθῶσι, τῇ αἰτήσει των, ἂν συμπλήρωσαν 18μηνον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ θάλασσαν Στρατοῦ.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4565 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ 3616 περὶ στρατ. προβιβασμῶν νόμου».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 2ας παραγρ. τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3565 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3616», προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς :

«Εἰς τοὺς πίνακας 1930—1931 ἐγγράφονται καὶ οἱ συμπληροῦντες τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 χρονικὸν διάστημα διοικήσεως μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1930, ἐφ' ὅσον αἱ προτάσεις τούτων ὑπεβλήθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 4565 καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τῶν ἄνω πινάκων».

Ἄρθρον 2.

Ἡ 8η παράγρ. τοῦ ἄρθρου 6ου τοῦ νόμου 4565 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Στρατολογίας ἀντὶ τοῦ ὡς ἄνω χρονικοῦ διαστήματος διοικήσεως ὁρίζεται ἡ ἑξῆς ὑπηρεσία: Ἀνθυπολοχαγός, ὑπολοχαγός, λοχαγός, ταγματάρχης ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσία εἰς Γενικὸν Ἐπιτελεῖον, Διεύθυνσιν Στρατολογίας καὶ Διοικητικοῦ Ὑπ. Στρατιωτικῶν, Στρατολογικὸν Γραφεῖον, Σύνταγμα ἢ Ἀνεξάρτητον Τάγμα. Ἀντ)ρχης ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσία εἰς Στρατολογικὴν Διεύθυνσιν. Γεν. Ἐπιτελεῖον, Διεύθυνσιν Στρατολογίας Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Ἡ 4η παράγραφος τοῦ 6 ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ταγματάρχης : Διετίαν εἰς ὑπηρεσίαν Συντάγματος ἢ Μοίρας, Ἀνεξαρτήτου Τάγματος ἢ Ἐπιλαρχίας, ἐξ ἧς ἓν ἔτος εἰς διοίκησιν Τάγματος, Μοίρας, Ἐπιλαρχίας, ὡς καὶ εἰς διοίκησιν ἀνωτέρας Μονάδος. Διὰ τοὺς ταγματάρχας Μεταγωγικοῦ ἀπαιτεῖται ἡ ἐπὶ διετίαν ὑπηρεσία εἰς θέσιν προβλεπομένην διὰ τὸν βαθμὸν των ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ, ἢ εἰς τοιαύτην ἀνωτέρου βαθμοῦ.»

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 6ης παραγρ. τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς:

«Ὡς πρὸς τὸ κατώτερον ὅμως προσωπικὸν τῆς Στρατ. Δικαιοσύνης (Γραμματεῖς, Ὑπογραμματεῖς καὶ Γραφεῖς) παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ εἰδικαὶ δι' αὐτοὺς διαταξεις αἱ καθορίζουσαι τὰ προσόντα πρὸς προαγωγὴν ἢ διορισμὸν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτων συντάσσονται καὶ οἱ ἐτήσιοι πίνακες.

«Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν κωλύει τὴν πρότασιν καὶ ἐγγραφὴν τῶν ὑπολ)γῶν, ἀνθ)γῶν καὶ ἀνθ)στῶν εἰς τοὺς πίνακας τῶν μὴ προακτέων καὶ αὐτεπαγγέλτως ἀποστρατευτέων, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου (3616) ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ 4565 νόμου».

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ὡς ἄνω νόμου 4565 προστίθεται τὸ κατωτέρω ἄρθρον ὑπ' ἀρ. 19α', ἔχον οὕτω :

«Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν Στρατ. Δικαστικῶν Συμβούλων δ' τάξεως πληροῦνται ἐκ τῶν πρωτοδικῶν, εἰμίσθων παρέδρων ἢ ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν, ἐκ τῶν ἀγόντων ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν, διὰ Δ)τος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν, ἔχουσαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν, Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου, Ἐπιτρόπου καὶ δύο τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται διὰ πλειοψηφίας τριῶν τοὐλάχιστον μελῶν της.

Ἐν ἐλλείψει τῶν ἀνωτέρω, διὰ διαγωνισμοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2940 τοῦ 1922 προσόντα, προκηρυσσομένου δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεώς του καὶ διεξαγομένου ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, καὶ ἰσχύοντος δι' ἃς θέσεις προεκηρύχθη. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ ὁρισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου.

Ἐν ἰσοβαθμίᾳ τῶν διαγωνιζομένων προτιμῶνται τῶν λοιπῶν οἱ Γραμματεῖς τῶν Στρατοδικείων, ἐξ ὧν λαμβάνεται ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ (1/3) ἐν τρίτον τῶν προκηρυσσομένων θέσεων, ἐφ' ὅσον φέρονται οὗτοι ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὸν διαγωνισμόν, αἱ δὲ ὡς ἄνω προκηρυχθεῖσαι θέσεις εἶναι πλείονες τῶν δύο, ἐξεταστέα δὲ θέματα τοιοῦτο ἔσονται τὰ αὐτὰ εἰς ἃ διαγωνίζονται ἐν τῇ Πολ. Δικαιοσύνῃ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων Ἀντεισαγγελέως Πλημμελειοδικῶν.

Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπαρχόντων ὁμοιοβάθμων των, ἡ δὲ μεταξὺ των σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν μὲν ἐκ δικαστῶν προερχομένων κανονίζεται ἐκ τῆς προτέρας τοιαύτης ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικαιοσύνῃ, τῶν δὲ διὰ διαγωνισμοῦ κατατασσομένων ἐκ τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας των ἐν αὐτῷ καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὡς ἄνω ἐκ δικαστικῶν τάξεων προερχομένων.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀφ' ἧς καὶ ἡ ἰσοῦ νόμου 4565 καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου δέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν κάτωθι πρότασιν ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

«Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅπως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος προσῇ διὰ Ν. Δ. εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν σχέσιν ἐχουσῶν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως καὶ γενικῶς νὰ ρυθμίσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης μέλοντα νὰ προκύψουν ζητήματα, διὰ τῆς προσαρμογῆς τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας πρὸς τὴν διὰ τῆς ρηθείσης συμφωνίας δημιουργηθεῖσαν νομικὴν πραγματικὴν κατάστασιν.

Ἐπίσης ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὅπως καταρτίσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἐξ 25 βουλευτῶν Ἐπιτροπήν.

Ἐξουσιοδοτεῖται μετὰ τοῦτο ὁ κ. Πρόεδρος ὅπως ὑπ' εὐθύνην του κυρώσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, συναινέσει δὲ τῆς Βουλῆς λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρα 8.30' μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

(Ὁμιλία τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1930-31, παρσλειφθεῖσα ἐκ τῆς σελίδος 867).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐπιθυμῶ, κ. βουλευταί, ἀρχόμενος τοῦ λόγου μου, νὰ ἐκφράσω ὅλην τὴν ἱκανοποίησίν μου διὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ διεξήχθη ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, πλὴν ἑνός, δυστυχῶς, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐπανέλθω καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θὰ στραφῇ κυρίως τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ λόγου μου.

Παρὰ τὰς διαφωνίας αἱ ὁποῖαι μᾶς χωρίζουν μὲ τὰ διάφορα πολιτικὰ κόμματα, ἡ συζήτησις πράγματι δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἦτο διαφωτιστική. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον διαφωτιστικὴ ἡ συζήτησις. Ἀσχέτως πρὸς τὰς διαφωνίας μου ἐπὶ πολλῶν σημείων μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων κομμάτων, οἱ ὁποῖοι παρήλασαν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, διαφωνίας τὰς ὁποίας δὲν θέλω τώρα νὰ ὀίξω, εὑρέθην εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ χειροκροτήσω αὐτοὺς ὅταν κατήρχοντο ἀπὸ τὸ βῆμα, διότι ὁ τόνος τὸν ὁποῖον ἔδωσαν εἰς τὴν συζήτησιν ἦτο τόνος αἰσιοδοξίας καὶ ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ μέλλον.

Δυστυχῶς εἰς τὴν συναυλίαν αὐτήν, δύναται κανεὶς νὰ εἴπῃ, ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσεν ἡ ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Κερκύρας ἐμνημόνευσε τὰ αἰσθήματα τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς συμπαθείας, τὰ ὁποῖα δὲν ἀμφισβητῶ, αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἔδειξεν ἀπέναντί μου καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς ζωῆς μου. Ὅ,τι δύναμαι νὰ ἀπαντήσω εἶνε ὅτι αἰσθήματα ἐκτιμήσεως καὶ συμπαθείας ἐξεδήλωσα ἀείποτε καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν ἀξιότιμον πολιτευτὴν Κερκύρας. Καὶ ὅταν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς δικτατορίας ἔγινεν ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Πάγκαλον σκέψις τερματισμοῦ τῆς δικτατορίας διὰ τῆς διεξαγωγῆς ἐλευθέρων ἐκλογῶν, ἤ, διὰ νὰ εἶμαι ἀκριβέστερος, ὅταν ὁ τότε δικτάτωρ, λέγων ὅτι τοιοῦτον τι ἐπεδίωκε, ἐστράφη πρὸς τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν Κερκύρας διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ ἡγηθῇ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία θὰ συνεκροτεῖτο ὅπως ἐπαναφέρῃ τὸν τόπον εἰς τὴν κανονικὴν πολιτικὴν ζωὴν διὰ τῆς διεξαγωγῆς ἐλευθέρων ἐκλογῶν, δὲν ἐδίστασα νὰ πείσω ἢ μᾶλλον νὰ πιέσω τὸν πρεσβύτερον υἱόν μου, ζητηθέντα ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐν λόγῳ Κυβέρνησιν, νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐξετάσῃ ἂν πραγματικῶς αἱ ἐξαγγελλόμεναι διαθέσεις τοῦ δικτάτορος ἦσαν εἰλικρινεῖς καὶ ἂν ἦτο δυνατὸν διὰ τῆς συγκροτήσεως μιᾶς τοιαύτης Κυβερνήσεως νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα.

Εἶπα «νὰ πιέσω τὸν υἱόν μου», διότι συνεπείᾳ τῶν ἐπιστολῶν αἱ ὁποῖαι ἐλαμβάνοντο ἐντεῦθεν καὶ δι' ὧν κοινὴ ἐξεδηλοῦτο ὁμογνωμοσύνη ὅτι αἱ ἐξαγγελλόμεναι διαθέσεις τοῦ δικτάτορος ἦσαν ἀνειλικρινεῖς, ὁ υἱός μου ἠρνεῖτο νὰ κατεβῇ καὶ ἐγὼ ἐπέμενα λέγων πρὸς αὐτόν: «Ἔχεις καθῆκον νὰ πᾶς. Θὰ γυρίσῃς πιθανῶς ἄπρακτος, ἀλλ' ἔχεις καθῆκον νὰ πᾶς. Δὲν πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι εἰς μίαν τοιαύτην κρίσιμον στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔγινεν ἔκκλησις εἰς τὴν σύμπραξίν μου διὰ νὰ βοηθήσω τὸν τόπον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ μίαν τοιαύτην περιπέτειαν ἄνευ νέας ἐπαναστάσεως, δὲν πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι ἐγὼ ἠδιαφόρησα».

Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ ἐν τούτοις, ἀφοῦ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐθίχθη ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ, νὰ δώσω μίαν ἐξήγησιν καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, διατὶ ἐδέχθην νὰ μετάσχω διὰ τοῦ υἱοῦ μου εἰς τὴν ἀπόπειραν αὐτήν, διατὶ δὲν ἄφησα, ἔξω τῆς Ἑλλάδος εὑρισκόμενος, μὴ μετέχων εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας, τοὺς λοιποὺς ἐνταῦθα πολιτικοὺς ἡγέτας, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀντιθέτους γνώμας, νὰ ρυθμίσουν μόνοι των τὰ πράγματα. Καὶ πρῶτον μὲν λέγω ὅτι οὐδαμῶς ἐσκέφθην νὰ πράξω τὸ ἀντίθετον πρὸς τὰς σκέψεις τῶν ἐδῶ πολιτικῶν ἡγετῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἦσαν παλαιοὶ συνεργάται μου. Ἐνόμισα ὅμως ὅτι ἔπρεπε νὰ δοκιμασθῇ τὸ ἔδαφος μήπως κατορθωθῇ τὸ ταχύτερον νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ μίαν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἔβλεπα μακρόθεν ὅτι ἐγκυμονοῦσε τοὺς μεγαλυτέρους κινδύνους διὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς ἐπί τινα ἀκόμη χρόνον παρατάσεώς της καὶ ἤθελα συγχρόνως νὰ ἐξακριβωθῇ ἐὰν δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν δι' ὁμαλῶν πολιτικῶν μέσων, διὰ μιᾶς ἐκλογῆς τῆς ὁποίας θὰ ἐξησφαλίζετο ἡ ἐλευθερία, νὰ τερματίσωμεν τὴν δικτατορίαν, χωρὶς νὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγωμεν εἰς μίαν ἄλλην ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία, κατ' ἐμέ, περιεῖχε τὸν κίνδυνον ὅτι, ἐπειδὴ θὰ ἦτο στρατιωτική, θὰ ἀπετέλει μαζὶ μὲ τὸν τερματισμὸν τῆς μιᾶς δικτατορίας καὶ τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς ἄλλης. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θέλω νὰ ἀπευθύνω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἄλλην μίαν φορὰν τὰ θερμά μου συγχαρητήρια πρὸς τὸν στρατηγὸν Κονδύλην, ὁ ὁποῖος, ἐνῷ ἡγήθη ἀνατρεπτικῆς κινήσεως κατὰ τοῦ Παγκάλου, δὲν ἐσκέφθη νὰ ἐπιβουλευθῇ τὸ ἐλεύθερον τῆς χώρας πολίτευμα, ἀλλά, ἀφοῦ διεξήγαγεν ἐκλογάς, παρέδωκε τὴν Ἀρχὴν εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀνέδειξεν ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς χώρας.

Εὑρίσκω, κύριοι, ἀρκετὰ τὰ λεχθέντα ἐπὶ τοῦ ἐπεισοδιακοῦ τούτου ζητήματος. Ἀποδεικνύουν ὅμως τὰ λεχθέντα ὅτι καὶ ἡ ἰδική μου συμπάθεια καὶ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἦτο ἀληθινὴ καὶ ζωντανή. Σήμερον ὅμως εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην τὴν πολιτείαν του κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας, τὴν σχετικὴν πρὸς τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας, νὰ κρίνω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα, ἡ ὁποία νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται. Καθ' ὃν χρόνον ἐπέκειτο ἡ συζήτησις τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς ἑνώσεως δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναμείνῃ τὴν συζήτησιν τούτου, ποὺ θὰ ἠδύνατο νὰ διασκεδάσῃ κάθε ἀνησυχίαν καὶ κάθε ἀμφιβολίαν, ἡ ὁποία τυχὸν ὑπῆρχεν εἰς τὸ πνεῦμά του. Δὲν ἀνέμενε, λέγω, τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἀλλά, στηριζόμενος εἰς δεδομένα τὰ ὁποῖα τοῦ ἔδωσεν εἰς τῶν φίλων του καὶ τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος ἐπορίσθη ἐκ τῆς μεθόδου τῶν τριῶν καὶ τοῦ νόμου τῶν πιθανοτήτων, ἐβγῆκε μίαν πρωΐαν δι' ὅλου τοῦ τύπου τοῦ ἑλληνικοῦ, ἐξαγγέλλων εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὴν μεγάλην ἀνακάλυψιν ὅτι ὄχι μόνον ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ 1929-30 ἔμελλε νὰ κλείσῃ μὲ ἕν ἔλλειμμα τεράστιον, χιλίων ἑκατομμυρίων, καὶ ὅτι τὸ ἔλλειμμα αὐτὸ ἦτο πλέον ἀθεράπευτον διότι εἶχε προχωρήσει ἤδη τὸ οἰκονομικὸν ἔτος εἰς τὸ τέρμα του, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ νέος Προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1930—31, ὁ ὑπὸ συζήτησιν, θὰ ἔκλειε μὲ τὸ ἴδιον ἔλλειμμα τῶν χιλίων ἑκατομμυρίων, ἂν αἱ σοφαί του γνῶμαι, εἰς τὰς ὁποίας τὸν ἤγαγεν ἡ ἀπροσδόκητος ἀνακάλυψίς του, δὲν εἰσηκούοντο ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλήν.

Νομίζω, κύριοι βουλευταί, ὅτι ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ παραπονεθῶ ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ κατὰ τῆς τοιαύτης τακτικῆς τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως. Πρωτίστως εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ εὕρῃ, ὡς χθεσινὸς συνεργάτης μου, καὶ γεμᾶτος ἀπὸ ἀνησυχίαν διὰ τὴν ἀνακάλυψίν του αὐτήν καὶ ὄχι, ἐπιχαίρων ἀντιθέτως, νὰ μοῦ εἴπῃ: «Ξεύρεις ποῦ πηγαίνομεν, Πρόεδρε; Πηγαίνομεν εἰς μίαν καταστροφήν. Ἔλα νὰ σκεφθοῦμε μὲ ποῖον τρόπον, δυνάμεθα νὰ σώσωμεν τὸν τόπον ἀπὸ τὴν καταστροφὴν αὐτήν». Ἀλλ' ὁ ἀξιότιμος πολιτευτὴς Κερκύρας δὲν ἐθεώρησεν ὅτι εἶχε τοιοῦτο καθῆκον. Δὲν ἐθεώρησε κἂν ὅτι εἶχε καθῆκον νὰ ἀναμείνῃ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν, διὰ νὰ ἴδῃ τὰ πράγματα διευκρινιζόμενα πληρέστερον· ἀλλ' αἰφνιδίως ἔσπευσεν, ὅπως εἶπον, καὶ ἐξήγγειλεν αὐτὴν τὴν ἀνακάλυψιν, ὡσὰν νὰ εἶχε καταληφθῇ ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν διότι ἀνεκάλυψε τόσον ὡραῖον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἡ ἔλλειψις ἐγωϊσμοῦ δὲν τὸν ἄφηνε νὰ τὸ ἀπολαύσῃ μόνος του ἐπί τινας τοὐλάχιστον ἡμέρας ἀλλὰ ὥθησε νὰ τὸ ἐξαγγείλῃ καὶ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν διὰ νὰ μετάσχῃ καὶ ἐκεῖνος τῆς ἐντεῦθεν χαρᾶς μίαν ὥραν ἀρχήτερον.

Μᾶς εἶπε προχθὲς ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως:» Κατὰ τί ἔβλαψεν ἡ πρώρος ἐκ μέρους μου

ἐξαγγελία τῶν γεγονότων τούτων;» Δὲν ἔβλαψε, νομίζει ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, ἡ ἐξαγγελία ἑνὸς ὑπευθύνου πολιτικοῦ προσώπου, ἑνὸς ἀρχηγοῦ κόμματος, δὲν ἔβλαψε, νομίζει, ἡ ἐξαγγελία αὕτη ἀνὰ πάντα τὸν κόσμον ἑνὸς ἐλλείμματος κολοσσιαίου καὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως καὶ τῆς μελλούσης;

Εἶπα ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὡσὰν νὰ εἶχε καταληφθῇ ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ κολοσσιαίου αὐτοῦ ἐλλείμματος, ἔσπευσε νὰ τὴν ἐξαγγείλῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Εἶναι μακρὰν βέβαια ἀπὸ ἐμὲ ἡ σκέψις ὅτι ἔχαιρε διὰ τοῦτο. Ἡ ψυχολογία του εἶναι ἄλλη. Ὁ κ. πολιτευτὴς Κερκύρας εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι βλέπουν διαρκῶς τὰ πράγματα, δυστυχῶς, μοῖρα καὶ σκοτεινά, ὄχι μόνον ὅταν εἶναι πραγματικὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς περιστάσεις καθ' ἃς ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται ἡ αἰθρία εἰς τὸν ὁρίζοντα. Συνήθως βλέπει νὰ πράγματα τόσον μαῦρα, ὥστε δὲν καταρθώνει οὔτε τοὺς ἀριθμοὺς τῶν στοιχείων ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ στηρίξῃ τὰς κρίσεις του νὰ τοὺς βλέπῃ, νὰ τοὺς διαβάζῃ σωστά. Δὲν γνωρίζω ἂν ὁ ἴδιος ἢ τὸ οἰκονομικὸν πρωτοπολλήκορόν του, ὁ κ. Ρεδιάδης εἶναι ὁ διαβεβαιώσας ἐγγράφως τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ φορολογία ἐδιπλασιάσθη ἁπλῶς ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν. Εἰς μίαν διακοπὴν παρετήρησα αὐτὴν τὴν τερατώδη ἀνακρίβειαν καὶ τοῦ εἶπα: Πῶς εἶναι δυνατὸν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νὰ τὸ ἰσχυρίζεσθε, ἀφοῦ γνωρίζετε ὅτι ὁ Προϋπολογισμὸς ὁ ἀγγλικὸς ἀνήρχετο πρὸ τοῦ πολέμου εἰς 200 ἑκατομ. λίρας περίπου καὶ τώρα εἰς 800 ἑκατομμύρια; Ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, ἀμυνόμενος ὑπὲρ τοῦ ἀνακριβοῦς ἀριθμοῦ του παρετήρησεν ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀποβλέπωμεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀλλ' εἰς τὴν φορολογίαν. Ἂς μὴ ἀρκεσθῶμεν λοιπὸν εἰς ὅ,τι ἐνδεικνύει ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ἂς πᾶμε εἰς τὴν φορολογίαν: Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1909—10 μέχρι τοῦ ἔτους 1913—1914 ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ κυριώτατον στοιχεῖον τοῦ ἀγγλικοῦ Προυπολογισμοῦ, ἦτο ἕνα σελλίνι καὶ 2 πέννες διὰ κάθε ἀγγλικὴν λίραν. Αὐτὸς ὁ φόρος ἐπολλαπλασιάσθη ἀλληλοδιαδόχως, εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου εἰς ἕνα σελλίνι καὶ ὀκτὼ πέννες, εἰς τὸ δεύτερον ἔτος εἰς τρία σελλίνια, εἰς τὸ τρίτον καὶ τέταρτον εἰς πέντε σελλίνια, ἔπειτα εἰς ἕξ, διὰ νὰ κατεβῇ ὕστερα εἰς τὰ πέντε, εἰς τὰ 4 καὶ 6 καὶ νὰ εἶναι ἀπὸ πενταετίας πλέον τέσσαρα σελλίνια, δηλαδὴ ἀπὸ 14 πέννες ποὺ ἦτο ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὸ 1913—14, σήμερον, ὕστερα ἀπὸ τόσα ἔτη μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, ἀνέρχεται ἀκόμη εἰς 4 σελλίνια. Δηλαδὴ σήμερα ὁ φόρος εἶνε τρεῖς ἥμισυ φορὰς μεγαλύτερος παρὰ εἰς τὸ 1913—1914. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς βεβαιοῖ ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις ὅτι ὁ φόρος ἐδιπλασιάσθη ἁπλῶς;

Ἀλλὰ μᾶς ἔδωσε καὶ ἄλλους ἀριθμοὺς ἀνακριβεῖς: Μᾶς εἶπεν ὅτι τὰ ἐμβάσματα ἐξ Ἀμερικῆς φθίνοντα κατ' ἡμέραν, κατήντησαν τὸ περασμένον ἔτος νὰ κατέλθουν εἰς 4 ἑκατομμύρια λίρας. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι τὰ ἐμβάσματα ἐξ Ἀμερικῆς ἔπαυσαν νὰ εἶναι ὁπωσδήποτε ἴσαν ἄλλοτε. Δὲν πλησιάζουν πλέον τὸν ἀριθμὸν 23—24 ἑκατομμυρίων λιρῶν εἰς τὰς ὁποίας εἶχον ἀνέλθει εἰς τὰ 1919—1920, ἀλλὰ δὲν κατῆλθον ἀκόμη εἰς τὰ 4 ἑκατομμύρια, ὅπως βιάζεται νὰ τὰ κατεβάσῃ ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις διὰ νὰ στηρίξῃ τὰ αὐθαίρετα συμπεράσματά της εἰς τοιούτους ἀναληθεῖς ἀριθμούς. Διότι κατὰ τὸ 1929 τὰ ἐμβάσματα ἀνῆλθον, κατ' ἐπίσημον σημείωμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μνημονευόμενα ἄλλωστε καὶ εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ἀνῆλθον, λέγω, εἰς 7.200.000 λίρας ἀπέναντι 6.300.000 λιρῶν τοῦ ἔτους 1928, δηλαδὴ ἀντὶ νὰ συνεχισθῇ ἡ πτῶσις τὴν ὁποίαν ἔβλεπεν ἡ Προοδευτικὴ Ἕνωσις διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 4 ἑκατομμ., παρετηρήθη καὶ πάλιν ὕψωσις ἐφέτος ἡ ὁποία ἀνῆλθεν εἰς 900.000 λίρας.

Δὲν πρόκειται νὰ ὑποστηρίξω, κύριοι βουλευταί, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας εἶναι ρόδινος. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι παλαίμεν κατὰ κατεστάσεως τῶν ἰδιωτικῶν οἰκονομικῶν δυσχεροῦς καὶ μόνη παρηγορία ποὺ μᾶς παρέχουν τὰ γεγονότα εἶναι ὅτι κατὰ τῶν δυσχερειῶν αὐτῶν παλαίει σχεδὸν ὁλόκληρος ὁκόσμος καὶ τὰ πλέον καλύτερον ἡμῶν συγκεκροτημένα καὶ ἰσχυρότερα οἰκονομικῶς κράτη. Ἀλλ' ὅτι ὑποστηρίζομεν εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος μαύρης ἀπαισιοδοξίας. Ὁ λαὸς ἐργάζεται καὶ ἀνταποκρίνεται ἡρωϊκῶς εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς οἰκονομικῆς του ἀνασυγκροτήσεως. Εἰς τὴν ἡρωϊκὴν αὐτὴν προσπάθειαν ἓν καθῆκον ἔχει ὁ πολιτικὸς κόσμος: Νὰ βοηθήσῃ τὸν λαόν, ἐνθαρρύνων αὐτὸν καὶ ὄχι ἐνσπείρων εἰς αὐτὸν τὴν ἀπογοήτευσιν. Δὲν ἐξυπηρετοῦμεν τὸν λαὸν ὁ ὁποῖος μὲ τόσην ἡρωϊκὴν προσπάθειαν ἐργάζεται διὰ τὴν οἰκονομικήν του ἀνασυγκρότησιν, ὅταν ἐρχόμεθα νὰ τοῦ ἐμπνεύσωμεν τὴν ἀπογοήτευσιν λέγοντες εἰς αὐτόν: «Κακόμοιρε, τί νομίζεις; Ὅλα αὐτὰ ποῦ ὑφίστεσαι, ποῦ ὁδηγοῦν; Ὁδηγοῦν εἰς ἕνα ἔλλειμμα 1000 ἑκατομμυρίων διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ ἄλλο τόσον διὰ τὸ ἑπόμενον».

Ἀλλ' ἡ σπουδὴ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν ἐξαγγελίαν τῶν ψευδῶν αὐτῶν ἐλλειμμάτων. Ἐβεβαίωσε συγχρόνως τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρώνῃ περισσότερον ἀπὸ 7.500.000.000 δραχμῶν, δι' ὅλα τὰ βάρη καὶ τοῦ κράτους καὶ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων καὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐζήτησε νὰ πείσῃ περὶ τούτου τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἐζήτησε νὰ ἐξαγγείλῃ ὡς πρόγραμμα τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως τὴν ἐλάφρυνσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ 3.500.000.000 δραχμὰς ἐτησίως. Θὰ ἐνόμιζε κανείς, κύριοι, ὅτι ἡ Ἑλλάς, διατελοῦσα ἀκόμη ὑπὸ τὴν δουλείαν, ἠλευθερώθη κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ ἀποκατεστάθη εἰς ἀνεξάρτητον κράτος καὶ κολυόμεθα σήμερον νὰ διοργανώσωμεν αὐτὸ τὸ κράτος, ὅτι ὁ λαὸς μᾶς ἐνεπιστεύθη τὴν ἐντολὴν τῆς διοργανώσεως αὐτῆς καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν συνήλθομεν ἐδῶ, ἐξελέξομεν τοὺς διαφόρους ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ ὕστερα ἀρχίσαμε τὴν συζήτησιν διὰ νὰ ἴδωμεν εἰς τί ποσὸν πρέπει νὰ ἀνέλθῃ ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ νέου Κράτους. Κατὰ τὴν φαντοστικὴν αὐτὴν συζήτησιν φαίνεται ὅτι ἐγὼ ὑπεστήριξα ὅτι ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ νέου Κράτους διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ τοῦτο εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας του πρέπει νὰ ἀνέλθῃ εἰς 10.000.000.000. Ἄλλοι εἶπαν ὅτι ὁ Προϋπολογισμὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὰ 9 δισεκατομμύρια διὰ νὰ μὴ ἐπιβληθοῦν πολλὰ βάρη εἰς τὸν λαόν. Ἄλλοι εὗρῆκαν καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπερβολικὸν καὶ ὑπεστήριξαν ὅτι ὁ Προϋπολογισμὸς δὲν πρέπει νὰ ὑπερβῇ τὰ 8.500,000.000. Καὶ τέλος ἠγέρθη ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπεστόμωσεν ὅλους λέγων: «Κύριοι, ὁ Προϋπολογισμός μας δὲν πρέπει οὔτε κατὰ μίαν δραχμὴν νὰ περάσῃ τὰ 7 δισεκατομμύρια δραχμάς. Ἐδῶ ἔχω τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Ρεδιάδη, ὁ ὁποῖος βεβαιώνει ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρώσῃ οὔτε μίαν πεντάραν παραπάνω, χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃ αὐτὴ ἡ ἐθνικὴ του ὑπόστασις. Προτείνω λοιπὸν νὰ δώσωμεν τόσα διὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους, τόσα διὰ τὰ νομοθετικὰ σώματα, τόσα διὰ τὸν στρατὸν καὶ τόσα διὰ τὸ ναυτικόν, τόσα τέλος διὰ μίαν ἑκάστην τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν». Ἀλλὰ δυστυχῶς, κύριοι βουλευταί, ἡ ὑποθετικὴ αὐτὴ εἰκὼν δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς καμμίαν πραγματικότητα. Τὸ Κράτος τὸ ἑλληνικὸν ἐπανῆλθεν εἰς τὸν ἐλεύθερον βίον πρὸ ἑκατὸν ὅλων ἐτῶν καὶ μάλιστα ἑορτάζομεν μεθαύριον τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς ἀνεξαρτησίας του. Κατὰ τὸ μακρὸν αὐτὸ διάστημα ἐζήσαμεν μίαν ζωὴν πλήρη περιπετειῶν. Ἔγιναν ἐπιστρατεύσεις, ἔγιναν πόλεμοι, ἄλλοι εὐτυχεῖς, ἄλλοι ἀτυχεῖς, περιήλθομεν εἰς ἐμφυλίους σπαραγμούς, καὶ τέλος ἦλθε μία οἰκουμενικὴ κυβέρνησις μετὰ μίαν καταστροφὴν τῆς δικτατορίας, προσπαθοῦσα νὰ περισυλλέξῃ τὴν

κατάστασιν, ἔσφιγξε τὰ πράγματα ὅπως ἠμποροῦσε καὶ ἔκανεν ἕνα Προϋπολογισμόν, ὁ ὁποῖος δὲν διέφερεν οὐσιωδῶς, ὅπως ἀνέπτυξε τὸ πρωῒ ὁ κ. Μαρῆς, ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον συζητοῦμεν σήμερα. Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, λησμονῶν ὅλην αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, ἔρχεται καὶ μᾶς λέγει: «Τί τὰ θέλετε κύριοι; πηγαίνομεν εἰς ἐθνικὴν καταστροφὴν ἐὰν δὲν περιορίσωμεν τὰ ἔξοδά μας εἰς 7 ½ χιλιεκατομμύρια». Ὁ συνάδελφός μου κ. Μαρῆς τὸ πρωῒ τοῦ ἀπήντησε εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Θὰ μὲ συγχωρήσετε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου σημείου νὰ ἀσχοληθῶ καὶ ἐγώ, διότι τὸ πρᾶγμα εἶναι τόσον καταπληκτικόν, ὥστε νὰ θέλω νὰ ξεθυμάνω ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐρωτῶν τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν ἐκ Κερκύρας: «πῶς θὰ κάμῃ τὸν Προϋπολογισμὸν σου μὲ τὰ 7 1)2 δισεκατομμύρια;».

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). 7 ½ δισεκατομμύρια εἶναι δι' ὅλα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Βέβαια θὰ δεχθῶ ὅτι τὰ 500.000.000 πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὰ 7,500,000,000 διὰ νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας καὶ εἰς ὅλα τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Ἂν μάλιστα ἀκολουθήσωμεν τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφαιρέσωμεν δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἔξω τοῦ δημοσίου Προπολογισμοῦ ἀνάγκας ποσὸν χιλίων ἑκατομμυρίων. Ἀλλ' ἂς μὴ παρασυρθῶμεν ἀπὸ τὰς ὑπερβολάς του διὰ νὰ μὴ καταστήσωμεν τὴν θέσιν του πλέον ἀπελπιστικήν. Κρατῶ λοιπὸν ἀπὸ τὰ 7.500.000,000 ποὺ μπορεῖ νὰ πληρώσῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὰ 7.000.000,000 διὰ τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους διὰ νὰ ἴδω εἰς κάλυψιν ποίων ἀναγκῶν ἠμποροῦν νὰ ἐπαρκέσουν αὐτά. Ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν σᾶς ἀνέφερε τὸ πρωῒ ὅτι διὰ μόνον τὸ δημόσιον χρέος, τὰς συντάξεις, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν, διὰ τὰς ἀπαραιτήτους δηλαδὴ δαπάνας τὰς μὴ δεκτικὰς περικοπῆς, θέλομεν 6.700.000.000 ἐτησίως. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως θὰ ἦτο μάλιστα διατεθειμένος νὰ αὐξήσῃ τὰ ποσὰ ποὺ διατίθενται διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὸν στρατὸν καὶ τὸν στόλον. Ἴσως μοῦ εἴπῃ ὅτι εἰς τὰς συντάξεις θὰ κάμω κάποιαν οἰκονομίαν. Τί θέλει νὰ δεχθῶ ὅτι θὰ ἐξοικονομοῦσε; 50, 60 καὶ 70 ἀκόμη ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζεται ἴσως ὅτι τὰ παίρνουν; Δὲν θὰ τὸν ὠφελοῦσε αὐτό. Διότι ὀφείλει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι αἱ συντάξεις τὰς ὁποίας δίδομεν εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκεῖς καὶ ἕνα κράτος σεβόμενον ἑαυτὸ δὲν μπορεῖ νὰ μὴ προσαρμόσῃ τὰς συντάξεις ποὺ δίδει εἰς ἐκείνους ποὺ τὸ ὑπηρέτησαν ἐπὶ τόσα ἔτη πρὸς τὰς ἀνάγκας ποὺ ἐδημιούργησεν ἡ ἔκπτωσις τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος (χειροκροτήματα).

Δὲν θὰ ὠφελεῖτο λοιπὸν ἀπὸ τὴν μείωσιν τῶν συντάξεων, θὰ τοῦ ἔμενεν ἡ εὐκαιρία νὰ θίξῃ τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ὁποίου ἡ ὑπηρεσία ἀπαιτεῖ 3.700.000.000 δραχμῶν. Βέβαια θὰ ἦτο ἁπλούστατον νὰ τὸ ἀποκηρύξωμεν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν χρέος, ὁπότε πραγματικῶς θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν 7 χιλιεκατομμυρίων. Καὶ ἠρώτησα τὸν κ. ἀρχηγὸν τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, ὅταν ὁμίλησε προχθές, τὸν ἠρώτησα ἐὰν εἶναι διατεθειμένος νὰ τὸ ἀποκηρύξῃ τὸ δημόσιον χρέος καὶ ἀπήντησε ὄχι. Ἐκεῖνο ποὺ ζητεῖ εἶναι νὰ ἐλαττώσωμεν κατὰ πολλὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ τοῦ παρετήρησα προχθὲς ὅτι ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κατωρθώσωμεν τὴν τροπὴν δὲν εἶνε ἡ πολιτικὴ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, ἡ ἐξαγγέλλουσα ἐλλείμματα καὶ καταστροφὰς καὶ κλονίζουσα τὴν ἐθνικὴν πίστιν.

Εἰς 6.700 ἑκατομμύρια λοιπὸν ἀνέρχεται τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν ποὺ δὲν εἶναι δεκτικαὶ περικοπῆς. Ἀφοῦ δὲ πληρωθοῦν αἱ δαπάναι αὐταὶ ὑπολείπονται εἰς τὸν κ. ἀρχηγὸν τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως 300 ἑκατομμύρια δι' ὅλας τὰς λοιπὰς δαπάνας τοῦ Κράτους. Ὅπως παρετήρησεν ὁ κ. Μαρῆς τὸ πρωῒ, διὰ νὰ εἰσπράξωμεν τὰ 7.000 ἑκατομμύρια πρέπει νὰ διατηρήσωμεν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Ἂς περικόψωμεν λοιπὸν τὰς δαπάνας τοῦ ὑπουργείου τούτου, αἱ ὁποῖαι ἀνέρχονται σήμερον εἰς 406 ἑκατομμύρια, καὶ ἂς τὰς περιορίσωμεν εἰς 300 ἑκατομμύρια ἵνα ἐξασφαλίσωμεν οὕτω τὴν λειτουργίαν τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἀσφαλίσῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν 7.000 ἑκατομμυρίων. Τί βλέπομεν ὅμως μετὰ τοῦτο; Ὅτι εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως δὲν μένει οὔτε μία πεντάρα διὰ νὰ διοικήσῃ τὴν χώραν. Θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος λοιπὸν νὰ καταργήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ νὰ κερδίσῃ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια ἀπὸ ἐκεῖ, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης μὲ ὅλα τὰ δικαστήρια τῆς χώρας, μικρὰ καὶ μεγάλα, ἀπὸ τὸν Ἄρειον Πάγον μέχρι τοῦ τελευταίου εἰρηνοδικείου, διὰ νὰ κερδίσῃ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ 224 ἑκατομμύρια, θὰ καταργήσῃ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ κερδίσῃ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ 100 ἑκατομμύρια, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας μὲ τοὺς δρόμους καὶ τὰ δημόσια ἔργα διὰ νὰ οἰκονομήσῃ 721 ἑκατομμύρια. Εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ καταργήσῃ ἐπίσης τὴν παιδείαν, νὰ κλείσῃ ὄχι μόνον τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὰ γυμνάσια, ἀλλὰ καὶ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα νὰ καταργήσῃ ἀκόμη τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ νὰ κερδίσῃ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ 115 ἑκατομμύρια, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας διὰ νὰ κερδίσῃ ἄλλα 291 ἑκατομμύρια, τῆς Ὑγιεινῆς διὰ νὰ κερδίσῃ ἄλλα 208 ἑκατομμύρια, τῆς Προνοίας διὰ νὰ κερδίσῃ 134 ἑκατομμύρια, καὶ μόλις τότε θὰ καταρθώσῃ νὰ δείξῃ Προϋπολογισμὸν ἰσοσκελισμένον.

Πῶς εἶναι δυνατόν, κύριοι, βουλευταί, νὰ ἐπιτρέπεται εἰς ἕνα πολιτικὸν ἄνδρα τῆς περιωπῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαγγέλλῃ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τοιαύτας τερατωδίας; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ σκεφθῇ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ σταθῇ εἰς τὰ πόδια του πολλοὺς μῆνας τὸ Κράτος αὐτό, τὸ ὁποῖον ἄλλον σκοπὸν δὲν θὰ εἶχε παρὰ νὰ εἰσπράττῃ χρήματα, διὰ νὰ συντηρῇ χωροφυλακὴν ὅπως καταστέλλῃ τὰς λαϊκὰς ἐξεγέρσεις τὰς ὁποίας ἀναποτρέπτως θὰ προκαλέσῃ τὸ σύστημά του, καὶ στρατὸν ἀποκλειστικὸν διὰ νὰ κάμῃ φιγοῦραν εἰς τὰ ἐξωτερικά; Πλὴν τῆς ἐσωτερικῆς τρομοκρατίας καὶ τῆς ἱκανοποιήσεως ὅτι ἔχομεν στρατὸν καὶ στόλον τίποτε ἄλλο δὲν θὰ ἐδίδεν εἰς τὸν λαόν.

Αὐταὶ εἶναι, κύριοι βουλευταί, αἱ ἀπόψεις τὰς ὁποίας διανοίγει ἡ θορυβώδης δρᾶσις τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας. Ὁ κ. Ζαβιτζιάνος ὑπῆρξε συνεργάτης μου ἐπὶ ἓν καὶ πλέον ἔτος, συνεργάτης μου δὲ ὡς σύμμαχος, ὡς ἐκπροσωπῶν ἰδιαιτέραν πολιτικὴν μερίδα, ἀπολαμβάνων, ὅπως γνωρίζει, ὅλης τῆς ἐκτιμήσεώς μου καὶ τῆς συμπαθείας μου εἰς ὅ,τι μοῦ ἐζήτησεν. Ἐρωτῶ λοιπόν: διατί, κύριοι, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς συνεργασίας μας ὁ κ. Ζαβιτζιάνος οὐδὲ ἅπαξ ἦλθε νὰ μὲ ἴδῃ διὰ νὰ μοῦ εἴπῃ: «Κύριε Πρόεδρε τί τὰ θέλεις; Κάμαμε ἕνα πρόγραμμα, καλὰ πᾶνε τὰ πράγματα, ἀλλὰ ὁδηγούμεθα εἰς τρομερὰν οἰκονομικὴν καταστροφήν. Τί καθήμεθα ἐδῶ; Δὲν μποροῦμεν νὰ ξοδεύουμε 9—10 χιλιάδες ἑκατομμύρια δραχμὰς κατ' ἔτος, 7 1/2 δισεκατομμύρια μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξοδεύωμεν διότι ἄλλως ὁδηγοῦμεν τὸν λαὸν εἰς ἐθνικὴν διάλυσιν». Διατί δὲν ἦλθεν οὔτε ἅπαξ νὰ μοῦ τὸ εἴπῃ ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν; Ὅπως εἶπον προχθὲς εἰς τὴν Βουλήν, κύριοι, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ κανονίσωμεν τὴν πολιτικήν μας τὴν ἀστυνομικὴν καὶ ἐπρόκειτο περὶ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς, εἶπαν εἰς τὸν συνάδελφόν μου κ. Ζαβιτζιάνον: Ἐφιστῶ πολὺ τὴν προσοχήν σου ἐπὶ τῶν εἰσηγήσεων πού θὰ σοῦ γίνουν ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὀργανισμὸν τῆς χωροφυλακῆς. Ἐπειδὴ δὲν γνωρίζεις παλαιοὺς ἀριθμούς, σοῦ ἐφιστῶ τὴν προσοχήν σου εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ 1914 εἴχαμε ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς 430 καὶ ὅτι σήμερον πλησιάζομεν εἰς τοὺς 1000.

Ἔκτοτε ἡ Ἑλλὰς ἐμεγάλωσεν ὀλίγον κατὰ τὴν Δυτικὴν Θράκην. Ἀλλ' ἔκτοτε ἀφηρέθησαν αἱ πόλεις τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Πατρῶν, καὶ τῆς Κερκύρας, αἱ ὁποῖαι ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῶν πόλεων. Ναὶ μὲν ηὔξησεν ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας—καὶ τοῦτο θὰ ἐδικαιολόγειμικρὰν τινὰ αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶνστελεχῶν—ἀλλ' ὄχι βέβαια πολὺ μεγάλην. Καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἤκουσεν εὐχαρίστως τὰς ἀντιλήψεις μου. Ἀλλ' ὅταν μοῦ παρουσίασε τὸν ὀργανισμὸν τὸν νέον, ὁ ὁποῖος περιεῖχεν ἱκανὰς οἰκονομίας, τὸν ἐδιάβασα καὶ τοῦ εἶπα: «Ἄκου, φίλτατε· οἱ συνεργάται σου ἐκεῖ ζητοῦν νὰ σὲ παραούρουν εἰς τὸ ν' ἀφήσῃς πολλοὺς ἀξιωματικούς. Πάρε τιν ὀπίσω καὶ κύτταξε νὰ ἴδῃς τί οἰκονομίας ἀκόμη θὰ κάνῃς». Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν ἔφερε καμμίαν ἀντίρρησιν. Τὸν ἐπῆρεν καὶ τὸν ἐπεξεργάσθη καὶ πάλιν, τὸν ξανάφερε, ἀλλὰ καὶ πάλιν ὀργανισμὸς αὐτὸς ἐκρίθη παρ' ἐμοῦ ὡς πελωτελὴς καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐψηφίσθη.

Λέγω αὐτὰ τὰ πράγματα ὄχι διὰ νὰ ἰσχυριοθῶ ὅτι ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν εἶχεν ἐπιθυμίαν οἰκονομιῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπεδείξω ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῶν οἰκονομιῶν ἦτο ζωηρότατος ἐξ ἴσου πόθος καὶ τοῦ Πρεέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἑπομένως δὲν ἠμπορεῖ νὰ μοῦ εἴπῃ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὅτι, ἂν δὲν ἤλθε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν προσοχήν μου ἐπὶ τῆς καταστάσεως, εἶναι διότι ἐγνώριζεν ὅτι θὰ μὲ εὕρισκεν ἀκολουθοῦνταδιαρκῶς πολιτικὴν σπατάλης καὶ ἑπομένως ὅτι ἦτο ἄπελπι τὸ ἔργον του.

Ἐρωτῶ λοιπὸν καὶ πάλιν: διατί παρέλειψε τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον εἶχεν, νὰ ἐπιστήσῃ δηλ. τὴν προσοχήν μου καὶ νὰ ἐξετάσῃ μαζί μου ἂν εἶναι δυναταὶ μερικαί τινες οἰκονομίαι ὥστε νὰ μετριάσωμεν τὴν καταστροφὴν πρὸς τὴν ὁποίαν φερόμεθα; Δὲν εἶναι δυνατὸν βεβαίως νὰ ὑποτεθῇ οὐδ' ἐπὶ στιγμήν—καὶ δὲν εἶναι, σᾶς βεβαιῶ, τοῦτο σχῆμα λόγου—ὅτι τὸ ἔκαμεν ἐπίτηδες νὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ πέσω ἔξω διὰ νὰ ἔλθῃ αὐτὸς νὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν. Ἀλλὰ θὰ ἦτο δικαιολογημένος ἂν μοῦ ἔλεγε: «Μά, φίλτατε πρόεδρε, ἐγὼ ὅταν μοῦ ἐζήτησες τὴν συνεργασίαν μου εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ μάλιστα μετὰ ἐπιμονῆς, ἐγὼ ἔπεσα εἰς τὴν δουλειά—καὶ πραγματικῶς ἀφωσιώθη στὴν δουλειά—καὶ δὲν εἶχα καιρὸν νὰ σκεφθῶ περὶ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Δὲν εἶχα μελετήσει εἰδικῶς αὐτὰ τὰ ζητήματα καὶ δὲν εἶχα ἀνακαλύψῃ ἀκόμη ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρώσῃ τόσο μεγάλο ποσόν, ὅτι οἱ Προϋπολογισμοί οἱ δύο, τοὺς ὁποίους συνετάξαμεν εἶναι ἐγκληματικοὶ Προϋπολογισμοί. Ἀλλὰ ὕστερα ποὺ ἔφυγα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἔμεινα περισσότερον ἐλεύθερος νὰ ἀπασχοληθῶ καὶ μελετήσω αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ τότε εἶδα τὴν κατάστασιν, εἶδα ὅτι φερόμεθα εἰς τὴν καταστροφήν». Ἀλλ' ἠμπορεῖ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰ ἐλαφρυντικὰ αὐτά; Ὄχι, κύριοι, διότι ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Φλωρίνης προχθὲς ὑπενθύμιζεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1928 ἔγραψεν εἰς τὸν τύπον μὲ τὴν ὑπογραφήν του καὶ προέβλεπεν ἔλλειμμα τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1927—1928, ὁ ὁποῖος ἔφθανεν ἤδη εἰς τὸ τέρμα του, ἔλλειμμα τουλάχιστον διακοσίων ἕως τριακοσίων ἑκατομμυρίων. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι συνειθισμένος, φαίνεται, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως νὰ βλέπῃ τὰ πράγμαρα κατὰ ζεύγη, ἰσχυρίζετο τότε ὅτι καὶ ὁ ἑπόμενος Προϋπολογισμὸς τοῦ 1928—29 θὰ παρουσίαζεν ὅμοιον ἔλλειμμα 200—300 ἑκατομμυρίων. Λοιπὸν ἀπὸ τότε εἶχε τὴν ἰδέαν ὅτι φερόμεθα πρὸς ὀγκώδη ἐλλείμματα. Ὑπελόγιζε δὲ τὸ ἔλλειμμα τοῦ 1927—28 εἰς 200—300 ἑκαττομμύρια, ὅταν τὸ περίσσευμα ὑπερέβη τὰ 600 ἑκατομμύρια, δηλαδὴ ἐπλανήθη κατὰ 800—900 ἑκατομμύρια δι' οἰκονομικὸν ἔτος τερματισμένον σχεδόν, ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, διὰ τὸν προυπολογισμὸν τοῦ 1929—30. Προεῖδε δὲ νέον ἔλλειμμα καὶ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1928—29, ἐνῷ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἑπομένου ἔτους, ἀντὶ τοῦ ἐλλείμματος ἐκείνου τῶν 200 ἑκατομμυρίων, κατέληξεν εἰς περίσσευμα 500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δηλαδὴ περιέπεσε πάλιν εἰς λάθος 750—850 ἑκατομμυρίων.

Ἄλλωστε ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως, ὅταν κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1928 ἐξήγγειλεν αὐτὰ τὰ ἐλλείμματα, ἐπέπιπτε λαῦρος κατὰ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐτόνιζεν, ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ὅτι ὑπάρχει πληθώρα ὑπαλλήλων περιττῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπερβαίνουν τὰς 15 χιλιάδας.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Δὲν εἶπα τοιοῦτόν τι.

Ε. Βενιζέλος. Εἴπατε. Ἀλλ' ἀκοῦτε ἐδῶ. Εἶνε καλὸν νὰ ἴδωμεν τί ἐγράψατε τότε, ἀλλ' εἶνε καλύτερον νὰ κυτάξετε τὴν ἐπιστολήν μου, τὴν ὁποίαν ἐδώσατε προχθὲς εἰς τὴν δημοσιότητα, διότι ἐγὼ δυστυχῶς δὲν ἔχω ἀντίγραφον αὐτῆς, εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, κύριοι, τὴν ὁποίαν ἔγραψα διὰ νὰ συγχαρῶ τὸν κ. Ζαβιτζιᾶνον, διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ποὺ ἔδειχνε διὰ τὰ δημόσια οἰκονομικά, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον διὰ νὰ μπορέσω νὰ τὸν συγκρατήσω ἀπὸ αὐτὰς τὰς ὑπερβολάς, περὶ ὑπάρξεως τόσον τεραστίου ἀριθμοῦ ὑπεραρίθμων ὑπαλλήλων.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Μοῦ εἴπατε ὅτι συμφωνοῦμεν κυρίως εἰς τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ ἡ διαφωνία μας εἶνε ὅτι πηγαίνω πιὸ πέρα ἀπὸ ὅ,τι πρέπει.

Ε. Βενιζέλος. Κυρίως ἡ ἐπιστολή μου ἐγράφη, ἀξιότιμε ἀρχηγὲ τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως, βέβαια διὰ νὰ σοῦ εἴπω ὅτι σὲ συγχαίρω, ὅτι καλὰ εἶναι αὐτὰ ποῦ λές, καὶ ἐγὼ πιστεύω ὅτι ὑπάρχουν περισσότεροι ὑπάλληλοι ἀπὸ ὅ,τι πρέπει, τὸ εἶπα καὶ εἰς τὸ πρόγραμμά μου καὶ τὸ λέγω καὶ σήμερον—ἀλλὰ δι' ὄνομα θεοῦ, μάζεψε ὀλίγον τοὺς ἀριθμούς, εἶναι ὑπερβολικοὶ καὶ δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος νὰ παρέχωμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὑπάρχουν 15.000 ἄνθρωποι περιττοὶ μέσα εἰς τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον.

Παραμένει λοιπὸν τὸ ἐρώτημα εἰς τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖ νὰ δοθῇ οὐδεμία ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησις. Διατί, κ. ἀρχηγὲ τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως, ἐσιώπησες ἐπὶ τόσον καιρὸν καὶ ἐδέχθης καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τὴν ἰδικήν σου, ὡς μέλος τῆς κυβερνήσεως καὶ μάλιστα ὡς μέλος τῆς κυβερνήσεως τῆς ὁποίας συμμετέσχες ὡς ἴδιον κόμμα, διατὶ ἐδέχθης νὰ ὑποβληθοῦν δύο προϋπολογισμοὶ εἰς τὴν Βουλήν, οἱ ὁποῖοι ἠξίουν ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τρία δισεκατομμύρια περισσότερα παρὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶνε δυνατὸν νὰ δώσῃ ὁ ἑλληνικὸς λαός;

Ὅπως εἶπα καὶ πρὸ ὀλίγου οὐδὲ πόρρωθεν ὑπάρχει εἰς τὸν νοῦν μου ἡ ἰδέα ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως τὸ ἔκαμε διὰ νὰ ἀφήσῃ τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν νὰ πέσῃ ἔξω καὶ νὰ ἔλθῃ ἀκολούθως ἐκεῖνος. Αὐτὸ τὸ ἀποκρούω.

Ἡ ἀληθὴς ἐξήγησις εἶναι, κύριοι, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν πραγματικότητα, ἀνεγνώρισεν ὅτι αἱ περικοπαὶ τῶν δαπανῶν, ἐὰν εἶνε εὐκταῖαι, εἶναι ὅμως πρακτικῶς, ἂν ὄχι ἀδύνατοι πάντοτε, ἀλλὰ τουλάχιστον δύσκολοι. Ἦλθεν εἰς τὰ πράγματα καὶ ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ ἔπαυσε νὰ ὑποστηρίζῃ ὅτι 15 χιλιάδες ὑπαλλήλων μποροῦν νὰ λείψουν καὶ ἔπαυσε νὰ φρονῇ ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐλλείμματα χιλιάδων ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα εἶχε προβλέψει ὀλίγον πρίν.

Εἶδεν, ὅταν ἦλθεν εἰς τὰ πράγματα, ὅτι αἱ οἰκονομίαι αἱ προερχόμεναι ἐκ καταργήσεων θέσεων, ὅσον εὐκταῖαι καὶ ἂν εἶναι, ἂν δὲν εἶναι ἀδύνατοι, εἶναι δυσχερέσταται. Ἄλλωστε δὲν πρέπει, κύριοι, νὰ παραπλανῶμεν τὸν λαόν, διὰ νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἀπὸ περικοπὰς θέσεων μποροῦμε νὰ ἐπιτύχωμεν μεγάλας οἰκονομίας. Ἐγὼ αὐτός, κύριοι εἰς τὸν προγραμματικόν μου λόγον ἤρχισα τονίζων τὴν ἀνάγκην νὰ γίνουν οἰκονομίαι διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων; οἱ ὁποῖοι ἐφέροντο ἀπὸ ἄλλους—διότι ἐγὼ δὲν ἐγνώριζα ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως— ὡς περιττεύοντες καὶ ἀνέφερα τὸν ἀριθμὸν τῶν 5 χιλιάδων, τὸν ὁποῖον, εἶπον, τινες ἀναβιβάζουν μέχρι 10, ἐγὼ ἀνέφερα τὸν ἀριθμὸν 5 χιλιάδας διὰ τὸν ὁποῖον καὶ φέρω τὴν εὐθύνην καὶ εἶπον ὅτι ἔχομεν καθῆκον νὰ περικόψωμεν τὰς περιττὰς θέσεις, διότι εἶναι καὶ τόσον ἔντονος ἡ ἀξίωσις τῆς δημοσίας γνώμης, ὥστε εἶναι δύσκολον νὰ ἀξιώσωμεν ἀπὸ τὸν λαὸν νὰ ὑφίσταται τὰ βάρη τῆς φορολογίας αὐτῆς ὅταν δὲν κάμνωμεν πᾶσαν δυνατὴν οἰκονομίαν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ.

Κύριοι, τὸ σημεῖον τοῦτο, εἶναι, δύναμαι νὰ εἴπω μετά τινος ὑπερηφανείας, εἶναι τὸ μόνον σημεῖον τοῦ προγράμματός μου, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν κατώρθωσα κατὰ τὸ εἰκοσάμηνον διάστημα τῆς κυβερνήσεώς μου νὰ ἀνταποκριθῶ ἐντελῶς πρὸς τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις. Δὲν ἀπελπίζομαι ἀκόμη, ἀλλὰ μέχρι σήμερον τουλάχιστον δὲν κατώρθωσα νὰ ἀνταποκριθῶ παντελῶς. Πρέπει νὰ σᾶς ἀναγνώσω ἀπὸ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις μου ἓν μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἔλεγα ὅτι δύνανται νὰ ληφθοῦν «μέτρα τ.νά, τὰ ὁποῖα θὰ διηυκόλυνον τὴν ἐκουσίαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας **ἀπομάκ**ρυσιν ἐνίων ἐκ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἠσφάλιζαν οἰκονομίας τινάς». Ἀνέγνωσα τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ τοῦ προγραμματικοῦ μου λόγου ἵνα σᾶς πείσω ὅτι μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 5 χιλιάδων, τοὺς ὁποίους ἐμνημόνευκ περιελάμβανον καὶ τὰς θέσεις τῶν στρατιωτικῶν, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους ἐψηφίσθη ἤδη ὁ νόμος περὶ ἐκουσίας **ἐξόδου** ἐκ τοῦ στρατεύματος. Εὐτυχῶς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου περιωρίσαμεν τὰς θέσεις μεταξὺ στρατοῦ, στόλου καὶ χωροφυλακῆς κατὰ χίλια περίπου πρόσωπα καὶ πρέπει νὰ δηλώσω τὴν στιγμὴν αὐτήν, ὅτι εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στρατιωτικῶν μας δυνάμεων, διότι εἶναι οἱ μόνοι ἀρχηγοὶ μεγάλων ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους, οἱ ὁποῖοι ἐβοήθησαν τὴν κυβέρνησιν ὅπως ἐπιτύχῃ αὐτὰς τὰς περικοπάς. Δυστυχῶς ἡ ἐπιτροπὴ ἡ μεγάλη τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἕως τώρα, δὲν μᾶς ἔφερε εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ἀλλὰ δὲν ἐπετύχομεν μόνον τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων κατὰ χιλίους. Ὁ συνάδελφός μου ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὴν πρωΐαν ἀνέφερε τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὑπαλλήλων. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε καὶ πάλιν νὰ τοὺς ἀναφέρω καὶ ἐγώ, διότι τοὺς ἔχω ἴσως μᾶλλον ἐξηκριβωμένους τὴν στιγμὴν αὐτήν, στηρίζονται δὲ ἐπὶ τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἔδωκε τὸ γενικὸν λογιστήριον Παίρνω τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ 1927 διὰ νὰ τὴν συγκρίνω μὲ τὴν 31—12—29. Ὁ συνάδελφός μου ὁ κ. Μαρῆς συγκρίνει τὸν Ἰούλιον τοῦ 1928 μὲ τὴν 12ην Δεκεμβρίου τοῦ 1930. Θὰ ἦτο βεβαίως εὐκταῖον νὰ εἴχομεν τοὺς ἀριθμοὺς αὐτούς, διότι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ἐποχὴ μᾶς βαρύνει. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἀριθμοὶ τοῦ Ἰουλίου δὲν ἠμποροῦν νὰ συγκριθοῦν μὲ τοὺς τοῦ Δεκεμβρίου, διότι δὲν ἀφαιροῦνται οἱ ἀποθανόντες καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐκλιπόντες ὑπάλληλοι.

Γ. Μαρῆς. Καὶ τὸ σημείωμα τοῦτο περιέχεται εἰς τὴν ἔκθεσίν μου.

Ε. Βενιζέλος. Λοιπὸν τὸ σημείωμα τοῦτο τὸ ἰδικόν σας παίρνω καὶ συγκρίνω. Ἦσαν τῷ 1927 τακτικοὶ ὑπάλληλοι 36173, ἔκτακτοι 3,880, ὁλικὸς ἀριθμὸς 40,053.

Τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1929 τακτικοὶ ὑπάλληλοι 38.302, ἔκτακτοι ὑπάλληλοὶ 2.400, ὁλικὸς ἀριθμὸς 40.702. Δηλαδὴ ἔχομεν αὔξησιν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ 667. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποτεθῇ, κύριοι, ὅτι τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ φανῶ πιστὸς εἰς τὰς ὑποσχέσεις. τὰς ὁποίας ἔδωκα ἐπὶ τῆς προσπαθείας πρὸς περιορισμόν, ὅσον τὸ δυνατόν, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ηὔξησα αὐτοὺς κατὰ 777. Διατί; Θὰ ἐξηγήσω ἀκριβῶς διατί, ἐνῷ ὑπεσχέθην νὰ περιορίσω ὅσον εἶναι δυνατὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς ἄλλο μέρος τοῦ προγραμματικοῦ λόγου μου ἐκήρυξα πρὸς τὸν ἑλληνικὸν

λαὸν ὅτι θὰ διαθέσω ὅλων τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν καὶ διὰ τὴν γεωργίαν καὶ διὰ τὴν ὑγείαν καὶ διὰ τὴν παιδείαν. Δὲν μπορεῖτε λοιπόν, ἐὰν εἰς τοὺς κλάδους αὐτοὺς ηὔξησαν οἱ ὑπάλληλοι νὰ τοὺς καταλογίσητε καὶ νὰ εἴπητε ὅτι ηὐξήσαμεν τὰς ὑποσχέσεις τὰς δοθείσας. Ἐὰν ἀφαιρέσητε τοὺς ὑπαλλήλους αὐτούς, θὰ εὕρητε ὅτι ἐμειώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἄλλων κλάδων. Ἐν τῷ μεταξὺ λοιπόν, κύριοι, τῶν δύο αὐτῶν ἐτῶν, ἀπὸ Δεκεμβρίου τοῦ 1927 μέχρι Δεκεμβρίου τοῦ 1929 ηὔξησεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑγείας κατὰ 51, τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ 722. Μὴ τρομάζετε ὑποθέτοντες ὅτι πρόκειται περὶ ὑπαλλήλων πολιτικῶν. Πρόκειται εἰδικῶς περὶ ἀστυνομικῶν. Ηὐξήθη λοιπὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ 722 καὶ δὲν πιστεύω νὰ μοῦ εἴπετε σεῖς, ὀλιγώτερον δὲ παντὸς ἄλλου ὁ ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως, ὅτι κακῶς ἐκάμαμεν αὐξήσαντες τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἀφοῦ ἐκεῖνος τοὺς ηὔξησε μὲ τὴν εὐλογίαν μου καὶ δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ ἄλλως. Εἶναι λοιπὸν ἡ ἐν τῷ μεταξὺ αὔξησις 722 ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας, 51 τῆς ὑγείας, 223 τῆς γεωργίας, 506 τῆς παιδείας, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι, τὰ 9)10 ἦσαν δημοδιδάσκαλοι.

Γ. Παπανδρέου. Καὶ ἐξυκολουθεῖ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀνεπαρκής, διότι διαθέτομεν ἕνα δημοδιδάσκαλον πρὸς 100 μαθητάς.

Ε. Βενιζέλος. Μᾶς κατηγγειλαν προχθὲς, νομίζω ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως, ὅτι ἔχομεν ἕνα διδάσκαλον διὰ 15 μαθητάς.

Προχωῶ τώρα. Ηὐξήθησαν οἱ ἐφοριακοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ταμειακοὶ κατὰ 339, αὔξησις, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλεν ὄχι ἡ διάθεσις ἡμῶν πρὸς σπατάλην, ἀλλὰ ἡ προσπάθεια ὅπως ἀνταποκριθοῦμε πρὸς τὴν ἐνημέρωσιν οὗ ἐφοριακοῦ κλάδου, διότι εἴμεθα ἀποφασισμένοι ἀπὸ οὗ τρέχοντος ἔτους κανεὶς φόρος νὰ μὴ μένῃ ἀβεβαίωτο; πέραν τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ νὰ μὴ ἐξακολουθῇ συμβαῖνον ἐκεῖνο ποῦ συνέβαινε εἰς **τὸ πα**ρελθόν, νὰ βεβαιοῦται μετὰ δεκαετίαν φόρος ἐναντίον ἀνθρώπων τῶν ὁποίων ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἔπαυσε νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι, κύριοι, ἀνέρχονται εἰς 1901 καὶ ἂν ἀφαιρέσητε ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν τοὺς 667 ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι εἶναι σήμερον περισσότεροι παρὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1927, θὰ εὕρητε ὅτι περιωρίσαμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων κατὰ 1234 καὶ ἐὰν προσθέσητε, εἰς αὐτὸν τὸν ἀριθμόν, τοὺς 1000 ἀξιωματικούς, θὰ ἴδητε ὅτι ἐκ τῶν 5.000 ὑπαλλήλων τοὺς ὁποίους ἀνέφερα εἰς τὸν προγραμματικόν μου λόγον ὡς δυναμένους νὰ περιορισθοῦν, θὰ εὕρητε, κύριοι βουλευταί, ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον εἰκοσάμηνον τῆς κυβερνήσεώς μου κατωρθώθη νὰ περιορίσωμεν τὸν περισσεύοντα αὐτὸν ἀριθμὸν κατὰ 44 ο)ο

Ἀλλὰ κύριοι, θὰ ἐπιμείνω ἀκόμη ὀλίγον ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ. Ποῖαι εἶναι αἱ οἰκονομίαι ἐκεῖναι τὰς ὁποίας δὲν κατωρθώσαμεν νὰ ἐπιτύχωμεν, καθυστεροῦντες κατὰ τοῦτο μέχρι σήμερον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματός μας; Διατὶ δὲν ἀπεμακρύναμεν 2766 ἀκόμη ὑπαλλήλους ποῦ πρέπει ν' ἀπομακρυνθοῦν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς 5,000; Ξέρετε, κύριοι, ὅτι ὁ μέσος μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων μας εἶναι 36.000 δραχμαὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν εἶναι καλὸν νὰ τὸν γνωρίζουν ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀποροῦν ὁσάκις γίνεται σκέψις ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως ἢ μᾶλλον ὁσάκις μανθάνουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη, ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψουν, ν' αὐξήσῃ τοὺς μισθούς, ὅπως ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος.

Εἶναι λοιπὸν 36.000 δραχμαὶ ὁ μέσος ὅρος τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων. 2766 ὑπάλληλοι, τοὺς ὁποίους δὲν κατωρθώσαμεν ἀκόμη νὰ περικόψωμεν ἀπαιτοῦν δαπάνην 99.576.

000, ἂς εἴπωμεν 100 ἑκατομμυρίων τὸν χρόνον. Ὅταν κατορθώσωμεν νὰ περικόψωμεν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτούς, νομίζω ὅτι ὅλοι ἀναγνώρισαν ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς πετάξουμε στὸν δρόμο, θὰ ἀναγκασθοῦμε νὰ τοὺς δώσωμε μισθὸν διαθεσιμότητος. Ἡ οἰκονομία λοιπὸν τῶν ἐξόδων, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν περικοπὴν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, ἀντιπροσωπεύει 33 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Δὲν λέγω, βέβαια, ὅτι δὲν εἶναι ἄξιον λόγου καὶ αὐτὸ τὸ ποσόν. Ἀλλὰ βέβαια τὰ 33 ἑκατομμύρια δραχμῶν—τὰ ὁποῖα ἄλλωστε δὲν θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον διότι θὰ διατεθοῦν εἰς αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πέραν τῆς ὑπεσχημένης ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ 1928 αὐξήσεως— δὲν θὰ μετέβαλλον οὐσιωδῶς τὴν κατάστασιν καὶ ἂν ἐξοικονομοῦντο, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει μὲ τὰ 33 αὐτὰ ἑκατομμύρια δὲν μπορούσαμε νὰ ἀπαλληρώσωμεν τὰ 3.500.000.000 ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως ἔχει τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Ἐλπίζω, κύριοι, ὅτι μέχρι τέλους τῆς τετραετοῦς περιόδου ἀπὸ τῆς ἀνόδου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης κυβερνήσεως θὰ κατορθωθῇ ἡ δοθεῖσα ὑπόσχεσις ἐν σχέσει πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ ἐκπληρωθῇ, εἰ δυνατόν, μέχρι κεραίας. Ἡ ὀργάνωσις τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς ἀποκεντρώσεως ἔχει ἀνάγκην ὑπαλλήλων ἔξω τοῦ κέντρου καὶ ἐλπίζομεν πολὺ ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὁπωσδήποτε περισσευόντων ὑπαλλήλων τοῦ κέντρου διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς τῆς αὐτοδιοικήσεως, ὥστε νὰ μὴ προσλάβωμεν καὶ ἐκεῖ νέους ὑπαλλήλους.

Ἀλλά, κύριοι, εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴ ἀφήσωμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι διὰ καλῆς διοικήσεως θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐλαττώωμεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἀλληλοδιαδόχως τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Δὲν εἴμεθα δυστυχῶς εἰς θέσιν νὰ δώσωμεν διὰ τὸ μέλλον αὐτὴν τὴν παρήγορον εἰκόνα εἰς τὸν ἀπὸ τὰ βάρη τῶν φόρων πιεζόμενον λαόν. Ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων θὰ αὐξηθῇ εἰς τὸ μέλλον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος, τὴν ὁποίαν κατέλαβαν τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ ἡ ζωὴ τῶν λαῶν, ἐπιβάλλει τὴν διαρκῆ ἐπέμβασιν τοῦ κράτους εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωήν. Ἔργον τῶν κυβερνήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης των καὶ τῶν καθηκόντων των, εἶναι νὰ μή στέργουν εἰς τὴν αὔξησιν αὐτὴν πρὶν ἢ ζυγίσουν ἐπαρκῶς ὅλους τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι προβάλλονται ὑπὲρ τῆς νέας δαπάνης. Τὸ ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις κάμνει τὴν ζύγισιν αὐτὴν μὲ ὅλην τὴν εὐσυνειδησίαν, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται εἰς μίαν κυβέρνησιν, νομίζω ὅτι δύναμαι νὰ τὸ διεκδικήσω μὲ ὑψηλὸν τὸ μέτωπον.

Δὲν εἶναι δυνατὸν λοιπὸν σοβαρῶς νὰ ἰσχυριζώμεθα ὅτι δυνάμεθα νὰ περικόψωμεν τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὰ 2)3 τῶν σημερινῶν.

Βέβαια, κύριοι βουλευταί, ἐὰν ἡ κυβέρνησίς μου ἤθελε νὰ κάμῃ πολιτικὴν ἐντυπώσεως θὰ ἠδύνατο νὰ μὴ διαθέσῃ 750.000.000 δραχμῶν ἐκ τῶν ταμείων τοῦ κράτους, ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, νὰ ἱδρύσῃ τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν μὲ τὰς βάσεις αἱ ὁποῖαι εἶχον τεθῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Θὰ ἠδύνατο νὰ μὴ διαθέσῃ εἰς δύο ἀλλεπαλλήλα ἔτη 200.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν οἰκοδομὴν νέων σχολικῶν ὑγιεινῶν κτιρίων, νὰ μὴ διαθέσῃ 150.000.000 δραχμῶν διὰ τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα καὶ νὰ μὴ διαθέσῃ τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα διέθεσε, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς γεωργίας καὶ διὰ τὴν ὑγείαν. Θὰ μποροῦσε νὰ μὴ διαθέσῃ τὰ περιστύμματα πρὸς τοιούτους σκοποὺς καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ κάμῃ μεγαλυτέρας ἐλαττώσεις τῶν φόρων, αἱ ὁποῖαι ὅμως θὰ ἦσαν προσωριναί, διότι δὲν πρόκειται περὶ παγίων εἰσοδημάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ περὶ ἐκτάκτων πλεονασμάτων.

Ἀλλὰ θὰ ἐξυπηρετεῖτο οὕτω καλύτερα τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς χώρας;

Νομίζω, κύριοι, ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν καλύτερον τὸ συμφέρον τῆς χώρας διὰ τῆς ἰδικῆς μας πολιτικῆς, ἡ ὁποία, ἄλλωστε, ἔχει ἐγκριθῇ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδηλώσαμεν ρητῶς ὅτι θὰ δαπανήσωμεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὴν γεωργίαν, διὰ τὴν ὑγείαν, διὰ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν. Νομίζομεν ὅτι δαπανῶντες τὰ περισσεύματα τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τοιούτους σκοποὺς καὶ ἀρχίζοντες συγχρόνως νὰ ἐλαττώνωμεν βαθμιαίως τοὺς φόρους ἀκόμη καὶ εἰς ἐποχὴν παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως, μὲ τὴν παποίθησιν ὅτι δὲν ἐκθέτομεν εἰς κανένα κίνδυνον τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξυπηρετοῦμεν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον τὸ συμφέρον τῆς χώρας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θεωρῶ ὅτι εἶμαι συνεπὴς εἰς τὸ πρόγραμμά μου. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι μπορεῖ νὰ ἀκολουθηθῇ καὶ ἄλλο σύστημα. Ἡ κυβέρνησις ὁπωσδήποτε ἠκολούθησε τοῦτο. Πάντως εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ συζήτησις καὶ θὰ ἦτο ἀβλαβής.

Ἀλλ' ἡ καταγγελία, κύριοι, ὅτι ὑπάρχουν ἐλλείμματα, καὶ μάλιστα ὀγκώδη, διαδεχόμενα ἄλληλα εἰς δύο συνεχῆ ἔτη, ἡ προσπάθεια τῆς δημιουργίας γνώμης ὅτι αἱ δημόσιαι δαπάναι δύνανται νὰ περιορισθοῦν κατὰ 3.500 ὅλα ἑκατομμύρια, ὅταν συνδυασθοῦν μὲ τὰς μαύρας προβλέψεις, αἱ ὁποῖαι ἠκούσθησαν εἰς τὴν συζήτησιν περὶ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον τῆς σταθεροποιήσεως, ταῦτα πάντα, κύριοι, δημιουργοῦν κατ' ἐμὲ κινδύνους διὰ τὴν χώραν. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι τοὺς κινδύνους αὐτούς, τοὺς ὁποίους θὰ εἶπω εἰς τί συνίστανται, δημιουργεῖ τὸ κόμμα τῆς ἀκροτάτης δεξιᾶς, τὸ κόμμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἰς πᾶσαν περίστασιν δὲν ἐσήμανε μόνον τοὺς ὑπάρχοντας κινδύνους τοῦ κομμουνισμοῦ ἀλλὰ καὶ ἐξώγκωσεν αὐτούς. Καὶ λέγω ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦν κίνδυνον, διότι ἂν ἤθελε πιστευθῇ ἀπὸ κάπως μεγάλην μερίδα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅτι πραγματικῶς ὅλη αὐτὴ ἡ ἡρωϊκὴ προσπάθεια καὶ ὅλων τῶν ἄλλων πολιτικῶν κομμάτων, ὅσα ἐκυβέρνησαν τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν δικτατορίαν, καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, στέργοντος νὰ φέρῃ τὰ δυσβάστακτα ἀληθῶς βάρη διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν οἰκονομικήν του ἀνασυγκρότησιν, ἐὰν ἐπίστευεν ὁ λαὸς ὅτι ὅλα αὐτὰ καταλήγουν εἰς ἔλλειμμα 1.000.000.000 διὰ τὸ παρὸν καὶ ἄλλο τόσον διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἐὰν ἐγίνετο πιστευτὸν ἀπὸ σημαντικὴν μερίδα τοῦ λαοῦ ὅτι ἐπιβάλλομεν εἰς αὐτὸν 3 1)2 δισεκατομμύρια δραχμῶν κατ' ἔτος περισσότερα βάρη παρ' ὅσα σηκώνει νὰ πληρώσῃ, ἐάν, λέγω, ἤθελον πιστευθῇ αὐτὰ ἀπὸ οὐσιώδες μέρος τῆς κοινῆς γνώμης, ἐσκέφθη ποτὲ ὁ ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως ποῖον ἠμπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα;

Θὰ ἤμην εὐτυχής, κύριοι, ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τοιαύτης γνώμης, ἡ ὁποία θὰ ἐγεννᾶτο εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν θὰ ἦτο νὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τῆς κυβερνήσεώς μου καὶ κατὰ τῆς κυβερνήσεως ὅλων τῶν ἀστικῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκυβέρνησαν τὴν χώραν εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ μᾶς σαρώσῃ, ἀφοῦ ἀποδεικνύεται ὅτι τόσα ἔτη τὸν ἐβάλαμε νὰ πληρώσῃ περισσότερα ἀπὸ ὅσα πρέπει καὶ νὰ καλέσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως διὰ νὰ φέρῃ τὴν σωτηρίαν. Θὰ ἤμην πολὺ εὐτυχής, ἀλλὰ τὸ φαντάζεται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ δεξιωτέρου κόμματος εἰς τὴν βουλὴν ὅτι αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα καὶ δὲν ἐννοεῖ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοιούτων ἰδεῶν διαδιδομένων εἰς τὸν λαὸν καὶ πιστευομένων ὑπ' αὐτοῦ, 3 1)2 δισεκατομμύρια περισσότερα παρ' ὅτι ἔπρεπε νὰ πληρώνῃ, τὸ μόνον συμπέρασμα θὰ ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητεῖ ὁ κομμουνισμός, νὰ διασπείρῃ δηλαδὴ ὅτι τὸ σημερινὸν καθεστὼς εἶναι διεφθαρμένον καὶ δὲν μένει παρὰ νὰ θὰ ἦτο νὰ φέρῃ κοινωνικὴν ἀνατροπήν; Διότι, ἂν ἀληθεύει ὅτι ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, οἱ ὁποῖοι ἐκυβέρνησαν τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ 1925, ἦσαν τοσοῦτον ἀσυνείδητοι, ὥστε ἔβαλαν τὸν λαὸν νὰ πληρώνῃ ἐτησίως

φέρωμεν τὰ Σοβιὲτ διὰ νὰ σώσωμεν τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Πῶς ὁ εὐφυέστατος ἐκ Κερκύρας συνάδελφος δὲν τὰ βλέπει αὐτὰ τὰ πράγματα;

Κύριοι, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους κινδύνους κατὰ τῶν ὁποίων παλαίομεν καθημερινῶς εἶναι ἡ ἔλλειψις τοῦ αἰσθήματος τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχουν οἱ δημοσιογράφοι τῆς χώρας—δὲν ἐννοῶ ὅλους, βέβαια, τοὺς δημοσιογράφους, οὔτε εὐτυχῶς τὴν πλειοψηφίαν ἐξ αὐτῶν. Ἀλλὰ μία ἀρκετὴ μερὶς τοῦ τύπου δὲν ἔχει καμμίαν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ γεγονὸς ὅτι κρατοῦν τὸν κάλαμον καὶ δύνανται νὰ γράφουν καθημερινῶς, ὅ,τι τοὺς περάσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ νὰ τὸ διασπείρουν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἀναγνωσθοῦν κατὰ χιλιάδας τὰ ἔντυπά των. Αὐτός, κύριοι, εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους κινδύνους, τοὺς ὁποίους διατρέχει κάθε πολιτεία, πρὸ πάντων κάθε δημοκρατικὴ πολιτεία, καὶ μὲ τὴν ἔννοιαν «δημοκρατικὴ πολιτεία» ἐννοῶ ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν, ἀνεξαρτήτως τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος, ὁ λαὸς ἔχει τὸ δικαίωμα αὐτὸς νὰ κανονίζῃ τὰ κοινά.

Ἀλλ' ἂν, κύριοι, εἰς τὸν κίνδυνον τοῦτον προστεθῇ καὶ ὁ ἄλλος κίνδυνος πολιτικῶν ἀνδρῶν—καὶ μάλιστα νέων πολιτικῶν ἀνδρῶν—οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν συνείδησιν τῆς εὐθύνης τῶν πράξεων καὶ τῶν λόγων των, καὶ οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ ἐξαγγέλλουν, ἄνευ τῆς συνειδήσεως αὐτῆς τῶν εὐθυνῶν, ἀγγέλματα, ὅμοια μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐξήγγειλεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας τότε ἀληθινά, κύριοι, τὸ μέλλον μας διαγράφεται ἀνησυχητικόν.

Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως δὲν ἐνόμισε καθῆκόν του κἂν-ἀφοῦ παρεσύρθη ἀπὸ τὴν σπουδὴν νὰ ἐξαγγείλῃ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ οἰκονομικοῦ του συμβούλου εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅταν ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως ἀντελήφθη ὅτι, ὅλα τὰ ἐλλείμματα ἦσαν ἀνύπαρκτα καὶ ὅτι ἀντ' αὐτῶν ὑπῆρχον περισσεύματα ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων—δὲν ἐθεώρησε καθῆκόν του, νὰ ἔλθῃ εἰλικρινῶς καὶ νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου: «Παραδέχομαι, κύριοι, ὅτι ἔκαμα λάθος, ὅλοι κάμνουν λάθη καὶ ἐπικαλοῦμαι πρὸς δικαιολογίαν μου τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ ὅλους τὰ περισσότερα, ὅπως ὁμολογεῖ τοὐλάχιστον, τὰ κάμνει ὁ νῦν πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως». Ἠδύνατο, κύριοι, πολὺ καλὰ νὰ τὸ εἴπῃ. Καὶ τοῦτο ἐπέβαλλε τὸ καθῆκόν του. Δὲν τὸ εἶπεν ὅμως.

Ἐμάσησε τὰ λόγια του ὅταν ἐστενοχωρήθη, ἀλλὰ δὲν τὸ εἶπε. Καὶ ἡ ἐντύπωσις παρέμεινεν ὅτι πράγματι ἔχομεν ἔλλειμμα ἑφέτος 1000 ἑκατομμύρια καὶ ὅτι τὸ ἀπειλούμενον ὅμοιον ἔλλειμμα διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος μπορεῖ νὰ περιορισθῇ, μόνον ἐὰν θελήσωμεν νὰ φωτισθῶμεν ἀπὸ τὴν σοφίαν, τὴν ὁποίαν μᾶς μετέδωσαν αἱ δηλώσεις τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως.

Κύριοι βουλευταί, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ γενομένη συζήτησις εἰς τὸν περίβολον τοῦτον θὰ διαλύσῃ κάθε ἀνησυχίαν, τὴν ὁποίαν ἐνέσπειραν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὰ ἀγγέλματα τῶν ἀντιπροσώπων τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀκολουθῇ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀκράδαντον πεποίθησιν εἰς τὸ μέλλον, ὄχι ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, τὰ βλέπουν ὅλα μαῦρα καὶ σκοτεινά, ἐπικαλούμενοι δῆθεν ὡς σωτήριον πρᾶγμα τὸ νὰ βλέπῃς τὰ πράγματα μαῦρα καὶ σκοτεινά. Σωτήριον πρᾶγμα εἶνε νὰ τὰ βλέπῃς ὅπως εἶναι καὶ νὰ μὴ τὰ παριστᾷς ψευδῶς. Ἀλλ' ἂν πρόκειται νὰ παρεκκλίνῃ καὶ εἰς χειροτέρα παρέκκλισις εἶνε ἡ παρέκκλισις πρὸς τὴν ἀπαισιοδοξίαν, ὅταν μάλιστα δὲν ἀρκεῖσαι νὰ τὴν ἔχῃς ὡς μέτρον τῶν ἀποφάσεών σου ὡς κυβερνήτου ἢ ὡς μέλους τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἀλλὰ ζητεῖς νὰ τὴν μεταδώσῃς εἰς τὸν λαόν. Ἄλλως, κύριοι, δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ὁ ἀρχηγὸς τῆς παρούσης κυβερνήσεως ὡς ἕνας ἰδεολόγος αἰσιόδοξος, ὁ ὁποῖος ἀρκεῖται νὰ εἶνε ἐξαπλωμένος εἰς τὸ κρεββάτι του, νὰ κάνῃ ὡραῖα ὄνειρα καὶ νὰ φαντάζεται ὅτι ὁ κόσμος θὰ πηγαίνῃ κάθε ἡμέραν ἀπὸ τὸ κακὸ εἰς τὸ καλύτερον. Εἶμαι ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος εἰς τὴν αἰσιοδοξίαν τὴν βαθεῖαν, ἡ ὁποία μὲ ἐμπνέει, συνδέω καὶ ἐργασίαν, ἡ ὁποία δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι εἶνε ὑπερβολική, ἀλλὰ βέβαια δὲν εἶνε κατωτέρα τῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἔχῃ ἄνθρωπος τῆς ἡλικίας μου. Ἔχω τὴν ἀξίωσιν ὅτι δίδω, καθ' ὅ ἔχω καθῆκον, τὸ παράδειγμα καὶ εἰς τοὺς ὁμηλίκους καὶ εἰς τοὺς νεωτέρους. (Χειροκροτήματα).

Ἐργάζομαι, κύριοι, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὴν αἰσιοδοξίαν αὐτήν, ἀναζητῶν καθημερινῶς νὰ τὴν μεταδώσω εἰς τὸν λαόν, διότι μοῦ εἶναι καὶ τοῦτο ἀναγκαῖος παράγων διὰ νὰ θράσωμεν ταχύτερον εἰς τὴν οἰκονομικὴν μας ἀνασυγκρότησιν. Τὰ ἤδη ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα, κανένας καλῆς πίστεως συζητητὴς δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι εἶναι παρήγορα. Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἕνα εἶδος δυναμόμετρον, τὸ ὁποῖον νὰ μᾶς δεικνύῃ ποία ἦτο ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος πρὸ εἴκοσι μηνῶν καὶ ποία εἶνε σήμερον ἡ μέχρι σήμερον ἐπιτελεσθεῖσα πρόοδος, εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλους καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως θὰ ἐγέμιζε χαράν. Θὰ ἐβλέπομεν ἀπὸ τὸν δείκτην τοῦ δυναμομέτρου αὐτοῦ, τὴν σοβαρότητα τῆς γενικῶς ἐπελθούσης ἐξυγιάνσεως. Ἡ ἑδραίωσις τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν ἔδωκε τὸ κτύπημα τὸ ἀποτελεσματικὸν τῆς ληστείας, ἡ ἐξωτερικὴ ἀσφάλεια, τὴν ὁποίαν τῆς δίδει ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἐγκρίνουν εὐτυχῶς, ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς χώρας—ἔχομεν τοὐλάχιστον αὐτὴν τὴν παρηγορίαν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ κόμμα τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως δὲν διαφωνεῖ ἀπὸ τὸν ἄλλον πολιτικὸν κόσμον—ἡ ἀφοσίωσις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἔργα των, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κράτους ὅπως μὴ ὑφίστανται πιέσεις τῶν διαφόρων ὠργανωμένων ὁμάδων, αἱ ὁποῖαι διαρκῶς ἐπιτίθενται πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀντιλήψεών των, ἐπὶ ζημίᾳ καὶ βλάβῃ τῶν γενικῶν συμφερόντων, ἡ ὁριστικὴ ἐξασφάλισις τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἤδη ἐπὶ τρία κατὰ σειρὰν ἔτη, καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς κίνδυνος νὰ ἴδωμεν τιθεμένην ἐν κινδύνῳ, ἐφ' ὅσον τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας διοικοῦνται καθ' ὃν τρόπον διοικοῦνται σήμερον, ἡ ρύθμισις τῶν πολεμικῶν χρεῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐπέτρεψε νὰ ἀποσείσωμεν ἀπὸ τοὺς ὤμους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τὰ ἀδίκως ἐπιβληθέντα εἰς αὐτὸν βάρη καὶ ἡ σήμερον, ἡ μᾶλλον ἡ ἀπὸ πέρυσιν ἀρξαμένη ἐλάφρυνσις τῆς φορολογίας, τὴν ὁποίαν, ἄλλωστε, δὲν εἴχομεν ὑποσχεθῇ διὰ τοῦ προεκλογικοῦ μας προγράμματος, ὅλα αὐτά, κύριοι, εἶναι ἱκανὰ πραγματικῶς διὰ νὰ ἐμπνεύσουν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι ἡ γενομένη ἐργασία ἔχει ἀπόδοσιν καὶ δὲν γίνεται ἐπὶ ματαίῳ. Ἡ κραυγή, κύριοι, «κάτω οἱ φόροι» θὰ ἦτο ἀνοσία. Καὶ μολονότι τὸ κόμμα τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως δὲν ἔδωκε τὸν τύπον αὐτὸν εἰς τὰ κηρύγματά του ἡ οὐσία εἶναι ὅτι ζητοῦμεν, ὅτι φωνάζομεν «κάτω οἱ φόροι», ὅταν ἐρχόμεθα νὰ περικόψωμεν κατὰ 3 1)2 χιλιάδας ἑκατομμύρια τὰ βάρη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας σήμερον εἶνε ἡ συνέχισις τοῦ δρόμου, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσῆλθεν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς καταργήσεως τῆς δικτατορίας. Ἐξασφαλίσαντες τὰ δημόσια οἰκονομικά, ἐξασφαλίσαντες σταθερὸν νόμισμα, διότι εἶναι σταθερόν, παρ' ὅλας τὰς μαύρας ἀπαισιοδοξίας τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως, ἐξασφαλίσαντες, λέγω, τὰ δημόσια οἰκονομικὰ καὶ σταθερὸν νόμισμα βαίνομεν μὲ ταχύτερον βῆμα πρὸς τὴν ὁριστικὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν ἰδιωτικῶν οἰκονομικῶν. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐλαττώνομεν κατ' ἔτος τὸ δημόσιον χρέος μας κατὰ 1 1)2 δισεκατομμύριον δραχμῶν μᾶς παρέχει ὅλην τὴν ἐλαστικότητα, μᾶς παρέχει ὅλα τὰ μέσα ὅπως ἐπιδιώξωμεν τὴν ἀνακούφισιν τῶν βαρῶν τοῦ λαοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ εὐλογίτου, μὴ φθανούσης εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τῶν δημοσίων χρεῶν. Ἐνσπείροντες

τὴν ἀπογοήτευσιν, ὅπως εἶπον πρὸ ὀλίγου, μόνον τριχυμίας θὰ γεννήσωμεν καὶ πρὸ παντὸς τριχυμίας, τὰς ὁποίας ἡ ἀκροτάτη δεξιὰ εἶνε ἡ φοβουμένη ἐκ παντὸς τρόπου.

Ἡ κυβέρνησις, κύριοι, παρουσιάζουσα τὸν τριτον προϋπολογισμὸν ἀπὸ τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἀσφαλέστατον ἰσοζύγιον εἶναι διὰ τοῦτο ὑπερήφανος. Ἐγὼ ἐπιβεβαιῶ τὰ μὴ κατέλθω ἀπὸ τὸ βῆμα πρὶν ἐφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν συνάδελφόν μου ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν διευκολῦ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι ἐνεπιστεύθην εἰς τόσον στιβαρὸς χεῖρας τὰ δημόσια οἰκονομικὰ καὶ διότι ἠμπορῶ νὰ κοιμῶμαι ἥσυχος ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῶ μίαν πρωΐαν μὲ ὅλα μὲν τὰ ἄλλα νὰ πηγαίνουν καλά, μὲ τὰ οἰκονικὰ δὲ κατοβοροβρωμένα, διότι τότε τίποτε δὲν θὰ στέκῃ εἰς τὴν θέσιν του. Νομίζω ὅτι εἶναι δίκαιος ὁ ἔπαινος αὐτός, τὸν ὁποῖον ἀπευθύνω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου εἰς τὸν τόσον δύστροπον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν (Χειροκροτήματα).

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, κύριοι βουλευταί, ὀλίγον πρὶν κατέλθῃ ἀπὸ τὸ βῆμα ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, σχεδὸν τὴν βεβαιότητα, ὅτι ὅταν θὰ συμπληρωθῇ ἡ περίοδος τῆς ἀρχῆς τῆς παρούσης κυβερνήσεως καὶ θὰ κληθῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ κρίνῃ τὸ ἔργον μας, θὰ τὸ ἐπιδοκιμάσῃ καὶ θὰ μᾶς ἐπιβάλῃ διὰ μίαν ἀκόμη τετραετίαν τὸν ζυγὸν τῆς ἐξουσίας. Φοβοῦμαι, κύριοι, μήπως αἱ ἐλπίδες τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπαληθεύσουν. (Χειροκροτήματα). Λέγω φοβοῦμαι, διότι δὲν ἀπομβλέπω, κατὰ τρόπον τυλάχιστον λόγον, εἰς μετὰ τὸ τέλος τῆς τετραετίας ἐπιδοκιμασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὄχι δ' ὅτι, ὅπως εἶπεν, ὁ λέγω εἰς τοῦτο κατὰ πρῶτον λόγον. Ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἀπομβλέπω κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον εἶνε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματός μου. Καὶ εἶμαι ὑπεχρεωμένος νὰ ὁμολογήσω ἐνώπιον τὸν πρῶτον σκοπὸν διὰ νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιτύχω τὸν δεύτερον. Θέλω νὰ διατηρήσω ὅλην τὴν ἡρεμίαν τῆς ψυχῆς, ὥστε νὰ δύναμαι νὰ κρίνω εἰς ἑκάστην περίστασιν τὰ ζητήματα ὅλως διόλου ἀντικειμενικῶς, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζωμαι ἀπὸ τὴν σκέψιν, ποῖα μπορεῖ νὰ εἶνε τὰ ἀποτελέσματα ἑνὸς λαμβανομένου μέτρου ἐπὶ τῆς ψήφου τῆς αὐριανῆς ἢ τῆς μεθαυριανῆς. Ὅπως εἶπεν, ἐὰν καὶ μετὰ τὴν τετραετίαν ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἐγκρίνων τὰ γενόμενα, μὲ καλέσῃ καὶ πάλιν νὰ συνεχίσω τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔχω ἀκόμη ἀρκετὰς δυνάμεις διὰ νὰ ἀναλάβω τὸ βάρος τοῦτο, τὸ βαρὺ πράγματι διὰ τὴν ἡλικίαν μου. Ἀλλ' ἐάν, κύριοι, μετὰ τὰς νέας ἐκλογάς, εὑρεθῶ ἐπὶ κεφαλῆς ἁπλῶς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως, σᾶς παρακαλῶ νὰ πιστεύσητε ὅτι εἰς ἀναστεναγμὸς ἀνακουφίσεως θὰ βγῇ ἀπὸ τὰ στήθια μου ὄχι, ἐπαναλαμβάνω, διότι ἀποκρούω τὴν συνέχισιν τῶν ὑπηρεσιῶν μου, ἀλλὰ διότι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πρέπει νὰ γνωρίσῃ ὅτι ἂν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τετραετοῦς ἐντολῆς του ἀποφασίσῃ νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἄλλους τὴν ἐντολὴν τῆς διακυβερνήσεώς του, ἐγὼ ὄχι μόνον δὲν θὰ δυσφορήσω οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον, ἀλλὰ θὰ αἰσθανθῶ ἕνα αἴσθημα φυσικώτατον χαρᾶς, διότι θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀναπαυθῶ ἀπὸ κόπους οἱ ὁποῖοι ἴσως ὑπερβαίνουν πράγματι τὰς δυνάμεις μου, καὶ διότι θὰ μοῦ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνακτήσω νέας δυνάμεις ὥστε νὰ ἐπανέλθω ἐν ἀνάγκῃ ἀργότερα δριμύτερος. (Χειροκροτήματα).

Ἐάν, λοιπόν, αἱ ἐλπίδες τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἤθελον διαψευσθῇ καὶ εὑρισκόμην ἀρχηγὸς τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως, καὶ μάλιστα ἀρχηγὸς μιᾶς ἰσχυρᾶς ἀντιπολιτεύσεως, μία τοιαύτη ἰσχυρὰ ἀντιπολίτευσις, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν μου θὰ ἐδημιούργει κατάστασιν κοινοβουλευτικήν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἐξυπηρετικὴ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, διότι θὰ ἐπέβαλλεν εἰς τὰ λοιπὰ δημοκρατικὰ κόμματα νὰ δώσουν καὶ πάλιν τὸ χέρι εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαικοῦ κόμματος, διὰ νὰ συγκροτήσουν μίαν κυβέρνησιν βιώσιμον. Μία τοιαύτη λύσις θὰ ἐξυπερέτει, κατ' ἐμέ, κατ' ἐξοχὴν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ οὐδεμίαν βλάβην δὲν θὰ ἐφοβούμεθα ἀπ' αὐτὴν τὴν συνεργασίαν, οὐδεμίαν βλάβην, ἀσχέτως πρὸς τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν θὰ εἶχεν ἡ ἀντιπολίτευσις διὰ νὰ ἐμποδίσῃ κάθε βλάβην. Περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι ἡ συνεργασία μου ὡς ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετὰ τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἤθελε συγκροτηθῇ, θὰ ἦτο εἰλικρινής, μὲ τὴν εὐχὴν νὰ παρατραβῇ τὸ νέον κυβερνητικὸν καθεστὼς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον χρόνον, ἐφ' ὅσον θὰ ἐξυπηρετοῦντο τὰ συμφέροντα τῆς χώρας. Θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἐὰν συνεχισθῇ τοῦτο ἐπὶ μακρότατον χρόνον, διότι, ἐπαναλαμβάνω, θὰ μοῦ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνασυγκροτηθῶ καὶ ἐγὼ ὑγιεινῶς, διὰ νὰ ἠμπορέσω, ὅταν καὶ πάλιν θὰ ἤρχετο ἡ ὥρα νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν ἐξουσίαν, νὰ ἠμπορέσω νὰ προσφέρω καὶ πάλιν τὰς ὑπηρεσίας μου μὲ ὅλην τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐκεῖνος πού ἀνολομβάνει τοιούτος εὐθύνας.

Κύριοι βουλευταί, ἐτελείωσα τὸν λόγον μου. Παρετάθη οὗτος ἐπὶ ὥραν περισσοτέρων ἐκείνης τὴν ὁποίαν ὑπελόγιζα καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ περιωριζόμην, ἐὰν μὲ ἀφήνατε νὰ ὁμιλήσω πρὸ τῆς διακοπῆς τῆς πρωϊνῆς συνεριάσεως. Λυποῦμαι διότι ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα κυρίως διὰ νὰ πλήξω ἕνα χθεσινὸν συνεργάτην καὶ φίλον, ἕνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος μοῦ εἶναι συμπαθὴς, ἀλλὰ κρίνων τὸ πολιτικὸν παράπτωμα, ὅπως τὸ ἀντιλαμβάνομαι ἐγώ, ζητῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃ ὁ ἀγαπητός μου συνάδελφος ἐὰν κρίνων τὸ παράπτωμα τοῦτο ἐπικίνδυνον, ἐθεώρησα ὅτι εἶναι καθῆκόν μου νὰ μὴ δείξω οὐδεμίαν φειδώ, ἀλλ' ἀνερ ὁμενος τὸ βῆμα τοῦτο νὰ εἴπω καθαρὰ πῶς ἔκανε αὐτὸ τὸ παράπτωμα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ ἐπανολη φθῇ καὶ ὅτι δὲν θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸ μέλλον ἄνθρωποι ἀξιοῦντες νὰ κυβερνήσουν τὴν χώραν, οἱ ὁποῖοι θὰ δύνανται νὰ προβαίνουν εἰς τοιούτος δηλώσεις μὲ τόσον ὀλίγην συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας ἔχουν ὡς πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς χώρας. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

Συνέχεια τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μεταβολῶν κλάσεων τινων τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου» παραλειφθεῖσα ἐκ τῆς σελίδος 1166.

	Δασμὸς εἰς μεταλ. δρχ. τὸ χιλιόγραμμον μέγιστος	ἐλάχιστος
3) Ἐκ κανῶν καφεχρόων ἀλωπεκῶν, φυσικοῦ χρώματος ἢ κεχρωματισμένων (renards sitka, isabelle κλπ.), ἐξ ἀσπαλάκων (taupes), ἀστρακὰν (astrakans), ἐκ φωκῶν, λεοπαρδάλων, λεόντων, τίγρεων καὶ σκούνξ(skungs)	30	20
Σημ. Εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ προηγουμένου ὑπεδαφίου 3 δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ φυσικοῦ χρώματος πυρόχροοι (Καναδᾶ, Ρωσσίας, Ἀλάσκας, κλπ.), μέλαιναι, ἀργυρόχροοι, σταυρωταί, κυαναῖ καὶ λευκαὶ ἀλώπεκες (renards noirs, argantés croisés, bleu, blancs), οὐδὲ αἱ ἐκ τῶν λευκῶν κεχρωματισμέναι εἰς φαιὰς ἢ ροδόχρους κλπ. (fumés, rosés etc.), ἅτινα ἅπαντα ὑπάγονται εἰς τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον β'.		
β') Σισύραι καὶ σισυροδέρματα κατειργασμένα προερχόμενα ἐκ λοιπῶν μὴ κατονομαζομένων ζώων	40	25
Πλέον δασμὸς κατ' ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν	+20 ο)ο	+10 ο)ο
γ') Σισύραι ἀποτελούμεναι ἐκ συνεραμμένων τεμαχίων(οὐχὶ ἀποκομμάτων) σισυροδερμάτων, ἀλλὰ μὴ μεταπεποιημένοι εἰς ἕτοιμα ἀντικείμενα, ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὰ ἐδάφια α' ἢ β'		

	Δασμὸς εἰς μεταλ. δρχ. τὰ 100 χιλιόγραμμα μέγιστος	ἐλάχιστος
δασμόν, ἀναλόγως τοῦ εἴδους τοῦ ζώου ἐξ οὗ προέρχονται, προσηυξημένον κατὰ ..	+25 ο)ο	+25 ο)ο
δ') Σισύραι ἀποτελούμεναι ἐκ συνεραμμένων ἀποκομμάτων ἀκανονίστου σχήματος, ἀλλὰ μὴ μεταπεποιημέναι εἰς ἕτοιμα ἀντικείμενα	12	8
ε') Ἀποκόμματα σισυρῶν ἀκανονίστου σχήματος, ἕκαστον τῶν ὁποίων νὰ μὴ δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἄρτιόν τι ἀντικείμενον	ἀτελῆ	ἀτελῆ
ς') Μηλωταὶ (γουναρικὰ) :		
1) Ἐπενδύται καὶ ἄλλα ἐνδύματα ἐξ οἱωνδήποτε ὑφασμάτων πλὴν μεταξωτῶν ἢ συμμίκτων, ὡς καὶ ὑποδήματα, ἅπαντα ἐπενδεδυμένα ἢ ὑπενδεδυμένα διὰ σισύρας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ κατ' ἀναλογίαν ἐπιφανείας ἀνωτέραν τῶν 15 ο)ο, ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια α' ἢ β' ἢ δ' δασμὸν (ἀναλόγως τοῦ ζώου, ἐξ οὗ προέρχεται ἡ σισύρα), προσηυξημένον εἰς τὸ διπλάσιον.		
2) Ὅμοια τοῖς ἀμέσως προηγουμένοις εἴδη μηλωτῶν ἐξ ὑφάσματος μεταξωτοῦ ἢ συμμίκτου, ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὸ οἰκεῖον ἐδάφιον α' ἢ β' ἢ δ' δασμόν, προσηυξημένον εἰς τὸ τετραπλάσιον.		
3) Περιλαίμια (boas), περιώμια (pelerins),περιχειρίδες(manchons), καλύμματα κεφαλῆς καὶ λοιπὰ εἴδη ἕτοιμα πρὸς χρῆσιν, ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια α' ἢ β' δασμὸν (ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς σισύρας), προσηυξημένον εἰς τὸ πενταπλάσιον.		
ζ') Ἐπενδύται καὶ λοιπὰ ἐνδύματα ἢ ἄλλα ἕτοιμα ἀντικείμενα, διὰ σισυρῶν μερικῶς ἐστολισμένα ἢ ἐπενδεδυμένα ἐσωτερικῶς ἢ ἐξωτερικῶς, ὅταν αἱ σισύραι δὲν καλύπτωσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν, πλέον τῶν 15 ο)ο, δὲν θεωροῦνται ὡς μηλωταί, ἀλλ' ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὴν οἰκείαν κλάσιν τῆς λοιπῆς ὕλης ἢ εἴδους δασμόν, προσηυξημένον κατὰ :		
1) Διὰ τὰ φέροντα σισύρας τῶν ἐν ἐδαφίοις α' ἢ δ' ζώων	+25 ο)ο	+25 ο)ο
2) Διὰ τὰ φέροντα σισύρας τοῦ ἐν ἐδαφίοις β' καὶ γ' ζώων κατὰ	+50 ο)ο	+50 ο)ο
η') Σισύραι ἀκατέργαστοι, ἤτοι ὠμαὶ ἢ ἠλατισμέναι ἢ ὑγράλατοι ἢ ἀπεξηραμέναι, φέρουσαι τρίχωμα κατάλληλον διὰ σισυροδέρματα, ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὰ ἐδάφια α' ἢ β' δασμὸν τῆς κλάσεως ταύτης, ἀναλόγως τοῦ ζώου ἐξ οὗ προέρχονται, ἠλαττωμένον κατὰ..	—50 ο)ο	—50 ο)ο

Σημ. α. Εἰς τὸν κατὰ τὰ ἐδάφια α' ἢ β' δασμὸν ὑποβάλλονται τὰ κατειργασμένα σισυροδέρματα, εἴτε ταῦτα ἔχουσιν ἀποκεκομμένα τὰ περιττὰ ἄκρα εἴτε μή, καθὼς καὶ ἐὰν ταῦτα εἶναι ἐσχισμένα κατὰ μῆκος ἢ εἶναι κεκομμένα εἰς κανονικοῦ σχήματος τεμάχια οἱουδήποτε μεγέθους (οὐχὶ ἄχρηστα ἀποκόμματα).

Σημ. β. Αἱ κατ' ἀπομίμησιν ἄλλων ζώων σισύραι δὲν ὑπάγονται εἰς τὸν δασμὸν τῆς σισύρας τοῦ ζώου ὅπερ ἀπομιμοῦνται.

Σημ. γ. Θεωροῦνται σισύραι κατειργασμέναι αἱ ὑποστᾶσαι βιομηχανικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ δέρματος ἢ τριχώματος ἢ καὶ ἀμφοτέρων, χρωματισμέναι ἢ μή.

Σημ. δ. Θεωροῦνται ὡς μηλωταὶ τὰ δι' οἱωνδήποτε κατειργασμένων σισυρῶν παρασκευασθέντα εἰς ἕτοιμα πρὸς χρῆσιν εἴδη καὶ ἀντικείμενα, ἔστω καὶ ἂν ἡ τοιαύτη παρασκευὴ παρουσιάζηται ἡμιτελής.

Σημ. ε. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ θ' τῆς κλάσεως ταύτης ὁριζομένων, αἱ ἀκατέργαστοι σισύραι προβάτων, αἰγῶν, λαγωῶν καὶ κονίκλων ὑπάγονται εἰς τὴν κλάσιν 36.

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς κλάσεως 95 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Κλάσις 95 α. Ἀντλίαι χειροκίνητοι καὶ ἱμαντοκίνητοι παντὸς συστήματος, ἀεραντλίαι καὶ ἀεριστῆρες, βάρους ἑκάστου :		
1)Μέχρις 100 χιλιογράμμων.	50	35
2) Ἄνω τῶν 100 χιλιογράμμων.	40	25
Κλάσις 95 β. Ἀντλίαι φυγόκεντροι, ὡς καὶ ἀντλίαι περιστροφικαί, βάρους ἑκάστη :		
1) Μέχρις 100 χιλιογράμμων.	80	60
2) Ἄνω τῶν 100 χιλιογράμμων	60	40

2. Ἡ κλάσις 134 α τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Κλάσις 134 α. Κώδωνες ἠλεκτρικοί, ἠλεκτρικοὶ ἀνεμιστῆρες, ἠλεκτρικαὶ θερμάστραι καὶ ἐν γένει πᾶν ὄργανον ἐφαρμογῆς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μὴ εἰδικῶς ἀλλαχοῦ κατονομαζόμενον καὶ μέρη αὐτῶν κεχωρισμένως εἰσαγόμενα.	150	100

3. Τὸ ἐδάφιον α τῆς κλάσεως 242 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Κλάσις 242 α. Ὑφάσματα καὶ ὑποστρώματα ἐκ πιλήματος (κετσὲ), ζυγίζοντα κατὰ τετραγ. μέτρον:		
1) Μέχρι 300 γραμμαρίων	800	600
2) Ἄνω τῶν 300 μέχρι 500 γραμμ.	550	400
3) Ἄνω τῶν 500 μέχρις 750 γραμ.	450	250
4) Ἄνω τῶν 750 γραμμαρίων	250	150

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ ἄρθρον 62 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου ὀγδόου τοῦ νόμου 4957 τῆς 4 Μαρτίου τοῦ 1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 62.— 1. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποταμιεύσεως παντὸς εἴδους τροφίμων ὁρίζεται ἑξάμηνος, τῶν δὲ λοιπῶν ἐμπορευμάτων ἐτησία.

Αἱ προθεσμίαι αὗται δύνανται εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις νὰ παραταθῶσιν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ἀνώτερον τῶν ἓξ μηνῶν, διὰ γενικῶν ἢ εἰδικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 54 καὶ 57, ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ἀποταμιεύσεως.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 64 ἀναφερόμενα κενὰ δοχεῖα.»

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμεναι προθεσμίαι τῶν ἄρθρων 62 καὶ 64 τοῦ νόμου 1165 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ἀποταμιεύσεις τὰς ἐνερ-

γηθείσας ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1929 καὶ ἐφεξῆς.

3. Διὰ τὰ κενὰ δοχεῖα ἐν γένει, τὰ ἀποταμιευθέντα πρὸ τῆς 1 Δεκεμβρίου 1929 πρὸς ἐλευθέραν χρῆσιν καὶ ἐπανεξαγωγὴν πεπληρωμένα ἐγχωρίων προϊόντων ἡ προθεσμία τῆς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν περιορίζεται ἐπίσης εἰς ἐτησίαν. Οἱ ἔχοντες ὅμως εἰς ἀποταμίευσιν τοιαῦτα κενὰ δοχεῖα, δι' ἅτινα ἔχει λήξει ἡ πρὸς ἐπανεξαγωγὴν προθεσμία, ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἴτε ἐπανεξαγάγωσι ταῦτα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πλήρη ἐγχωρίων προϊόντων ἢ κενά, εἴτε νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀνάλωσιν αὐτῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν ἐπιβαρυνόντων ταῦτα εἰσαγωγικῶν τελῶν, ἠλαττωμένων εἰς τὸ ἓν πέμπτον. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἑξαμήνου ταύτης προθεσμίας, ὑπόκεινται τὰ τοιαῦτα δοχεῖα εἰς τὰ κατὰ τὸ δασμολόγιον κανονικὰ εἰσαγωγικὰ τέλη.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πρακτικὸν ἐνάρξεως		15	Νοεμβρίου	1629	Σελὶς	5	Συνεδρίασις	ΜΖ′	11	Μαρτίου	1930	Σελὶς 641
Συνεδρίασις	Α	18	»	»	»	6	»	ΜΗ′	12	»	»	» 693
»	Β′	20	»	»	»	8	»	ΜΘ′	13	»	»	» 722
»	Γ′	25	»	»	»	44	»	Ν′	14	»	»	» 733
»	Δ′	26	»	»	»	46	»	ΝΑ′	15	»	»	» 751
»	Ε′	27	»	»	»	56	»	ΝΒ′	17	»	»	» 769
»	ΣΤ′	28	»	»	»	61	»	ΝΓ′	18	»	»	» 800
»	Ζ′	29	»	»	»	67	»	ΝΔ′	19	»	»	» 816
»	Η′	2	Δεκεμβρίου	»	»	75	»	ΝΕ′	20	»	»	» 828
»	Θ′	3	»	»	»	84	»	ΝΣΤ′	21	»	»	» 843
»	Ι′	4	»	»	»	90	»	ΝΖ′	22	»	»	» 857
»	ΙΑ′	5	»	»	»	100	»	ΝΗ′	24	»	»	» 883
»	ΙΒ′	9	»	»	»	110	»	ΝΘ′	26	»	»	» 915
»	ΙΓ′	10	»	»	»	123	»	Ξ′	27	»	»	» 930
»	ΙΔ′	17	»	»	»	125	»	ΞΑ′	28	»	»	» 960
»	ΙΕ′	18	»	»	»	152	»	ΞΒ′	29	»	»	» 1016
»	ΙΣΤ′	19	»	»	»	162	»	ΞΓ′	31	»	»	» 1030
»	ΙΖ′	20	»	»	»	178	»	ΞΔ′	1	Ἀπριλίου	»	» 1050
»	ΙΗ′	21	»	»	»	189	»	ΞΕ′	2	»	»	» 1069
»	ΙΘ′	23	»	»	»	210	»	ΞΣΤ′	3	»	»	» 1098
»	Κ′	13	Ἰανουαρίου	1930	»	212	»	ΞΖ′	4	»	»	» 1132
»	ΚΑ′	16	»	»	»	213	»	ΞΗ′	5	»	»	» 1140
»	ΚΒ′	17	»	»	»	231	»	ΞΘ′	7	»	»	» 1163
»	ΚΓ′	20	»	»	»	239	»	Ο′	8	»	»	» 1421
»	ΚΔ′	21	»	»	»	249	»	ΟΑ′	9	»	»	» 1467
»	ΚΕ′	22	»	»	»	253	»	ΟΒ′	10	»	»	» 1516
»	ΚΣΤ′	27	»	»	»	259	»	ΟΓ′	11	»	»	» 1667
»	ΚΖ′	28	»	»	»	272	»	ΟΔ′	12	»	»	» 1719
»	ΚΗ′	29	»	»	»	284	»	ΟΕ′	13	»	»	» 1747
»	ΚΘ′	31	»	»	»	290	»	ΟΣΤ′	17	»	»	» 1778
»	Λ′	3	Φεβρουαρίου	»	»	303	»	ΟΖ′	9	Ἰουνίου	»	» 1815
»	ΛΑ′	4	»	»	»	320	»	ΟΗ′	10	»	»	» 1824
»	ΛΒ′	6	»	»	»	329	»	ΟΘ′	11	»	»	» 1830
»	ΛΓ′	7	»	»	»	375	»	Π′	12	»	»	» 1836
»	ΛΔ′	10	»	»	»	410	»	ΠΑ′	13	»	»	» 1863
»	ΛΕ′	11	»	»	»	424	»	ΠΒ′	14	»	»	» 1869
»	ΛΣΤ′	13	»	»	»	436	»	ΠΓ′	16	»	»	» 1904
»	ΛΖ′	14	»	»	»	482	»	ΠΔ′	17	»	»	» 1921
»	ΛΗ′	27	»	»	»	496	»	ΠΕ′	18	»	»	» 1944
»	ΛΘ′	18	»	»	»	509	»	ΠΣΤ′	19	»	»	» 1980
»	Μ′	20	»	»	»	533	»	ΠΖ′	20	»	»	» 1989
»	ΜΑ′	21	»	»	»	549	»	ΠΗ′	21	»	»	» 2000
»	ΜΒ′	24	»	»	»	569	»	ΠΘ′	23	»	»	» 2023
»	ΜΓ′	25	»	»	»	583	»	Ϟ′	24	»	»	» 2045
»	ΜΔ′	26	»	»	»	600	»	Ϟ Α′	25	»	»	» 2073
»	ΜΕ′	27	»	»	»	610	»	Ϟ Β′	28	»	»	» 2113
»	ΜΣΤ′	10	Μαρτίου	»	»	628	»	Ϟ Γ′	1	Ἰουλίου	»	» 2124

Συζητήσεις, Ἀποφάσεις, Ἐπερωτήσεις καὶ Συστάσεις.

	Σελὶς
Διάταγμα ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Β' Συνόδου τῆς Β' Βουλευτικῆς περιόδου	3
Διάταγμα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Β' Συνόδου τῆς Β' Βουλευτικῆς περιόδου καὶ τῆς Γερουσιαστικῆς συνόδου 1929—30	5
Ὁρκωμοσία Ι. Ἀνδρεοπούλου	5
Ἐκλογὴ ὁριστικοῦ προέδρου	6
Ἐκλογὴ μελῶν Προεδρείου	7
Ἀναγγελία τοῦ θανάτου τοῦ T. P. O'Connor	8
Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1930—31	10
Ἀναγγελία τοῦ θανάτου τοῦ Γεωργίου Κλεμανσὼ	44
Ἀνακοίνωσις συγκροτήσεως τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν	47
Σύστασις Π. Φλώρου περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὰ θύματα τοῦ ἐγκλήματος τῆς Πέτρας	49
Σύστασις Ι. Κουτσίνα περὶ ὑποβολῆς νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων	49
Σύστασις Κ. Κουρτίδου ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Τριανταφύλλου Σαφιερίδη	50
Συστάσεις Δ. Εὐθυμιάδη περὶ ἐπιλύσεως τῶν ἐκκρεμῶν γεωργικῶν ζητημάτων	50
Συστάσεις Γ. Τιλικίδη περὶ λειτουργίας τῶν σχολείων τῶν γεωργικῶν περιφερειῶν ...	50
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν	50
Ἐπερώτησις Θ. Χαβίνη περὶ τοῦ κλεισίματος τῶν ἑστιατορίων κατὰ τὰς Κυριακὰς	51
Ἐπερώτησις Θ. Παπαστρατῆ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων κτηνοτρόφων τῆς Καρυστίας	51
Συστάσεις Α. Χρηστομάνου διὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου	52
Ἐπερώτησις Π. Φλώρου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ πυροπληθέντος δικαστικοῦ μεγάρου Ἰωαννίνων	53
Συζήτησις ἐπὶ ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	57
Συζήτησις ἐπὶ ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	62
Ἀπάντησις τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τοῦ διαβιβασθέντος αὐτῷ συλλυπητηρίου διὰ τὸν θάνατον τοῦ O'Connor ..	67
Τηλεγράφημα πρὸς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Γ. Κλεμανσὼ καὶ ἀπάντησις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς F. Bouisson	67
Ἐπερώτησις Π. Ρεδιάδου διὰ τὴν κατάστασιν τῶν σχολείων Κύθνου	69
Συστάσεις Α. Χρηστομάνου ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἑταιρείας φωταερίου	70
Συστάσεις Ε. Πριμίδου περὶ ἐμπλουτισμοῦ τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ διαμερίσματος τοῦ ἐν Παρισίοις διεθνοῦς Ἐθνολογικοῦ Μουσείου Τροκαντερὼ	71
Ἐπερώτησις Ε. Πριμίδου περὶ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ διορισμοῦ ὡς συμβολαιογράφου τοῦ Θ. Κίτσου	71
Ἐπερώτησις Θ. Παπαστρατῆ περὶ καταργήσεως τῶν προσθέτων φόρων ἐπὶ τοῦ ἐλαίου	71
Ἐπερώτησις Κ. Κουρτίδου περὶ ἀποδόσεως τῶν λειβαδίων εἰς τὰς κοινότητας τῆς προκαλύψεως Ἔβρου	72
Ἐπερώτησις Κ. Κουρτίδου περὶ ἀτελείας τῶν καυσοξύλων τῶν καιομένων εἰς τὰ σισαμελαιοτριβεῖα	72
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως ἐπὶ τῆς καπνικῆς κρίσεως	72— 75
Συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς καπνικῆς κρίσεως	75— 84
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	85
Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις νομοσχεδίων	88— 90
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	91— 97
Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις νομοσχεδίων	97—100
Συζήτησις ἐπὶ ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	101—103
Πρώτη συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Ἀεροπορίας	103—104
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου	104—110
Συνέχεια τῆς ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ ζητήματος συζητήσεως	112
Κήρυξις ὡς ὑπηρεσιακοῦ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἱδρύσεως Ἀγροτικῆς Τραπέζης	123
Ἀνακοίνωσις τῆς παραιτήσεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Ναυάρχου Κουντουριώτη	124
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	127—130
Δηλώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ε. Βενιζέλου σχετικῶς πρὸς μέτρα πινὰ ληφθέντα ὑπὲρ τῆς Βιομηχανίας	130
Ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Ε. Βενιζέλου σχετικῶς πρὸς συνδιάλεξιν ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Π. Τσαλδάρη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Δημοψηφίσματος διὰ τὸ πολιτειακόν	135
Ἀπάντησις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Π. Τσαλδάρη καὶ γενίκευσις τῆς ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ συζητήσεως	133
Ἐπιψήφισις νομοσχεδίων	147—152
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	153
Ἐπιψήφισις νομοσχεδίων	157
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	163
Ἐπιψήφισις νομοσχεδίων	165
Ἐπερώτησις Γ. Ῥοδοπούλου περὶ μὴ καταθέσεως ζητηθέντων ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν	179
Συζήτησις ἐπὶ ἐπερωτήσεως περὶ τῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης	180
Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις νομοσχεδίων	187
Εἰδικὴ ἐπὶ τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου ἐπιτροπὴ	189
Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις διαφόρων νομοσχεδίων	189
Δευτέρα συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἱδρύσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης	193—208
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μὴ ἐνεργείας στρατιωτικῶν προβιβασμῶν	215
Ἐπερώτησις Α. Χρηστομάνου ἐπὶ τῶν μέτρων πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης	232
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Δ. περὶ	

	Σελὶς
τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κλπ.	
Συζήτησις διαφόρων ἐρωτήσεων	
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	
Ἐπιψήφισις νομοσχεδίων	
Ἀνακοινώσεις Προέδρου Κυβερνήσεως Ε. Βενιζέλου ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης	
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	
Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις νομοσχεδίων	
Συζήτησις ἐπὶ τῆς περὶ μὴ προσερχομένων πρὸς ὁρκωμοσίαν βουλευτῶν διατάξεως τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ψηφισθείσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος..	
Δηλώσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Γ. Κονδύλη ἐπὶ τῆς παραιτήσεως τῶν τέως Ὑπουργῶν κ. κ. Α. Παπᾶ καὶ Π. Ἀργυροπούλου	
Συζήτησις ἐπὶ ἐπερωτήσεως Π. Χρηστούλα διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου δημοσιευθὲν ἄρθρον, σχετικῶς πρὸς τὰ ἀπὸ Ζέστιας καὶ ἐντεῦθεν ληφθέντα μέτρα διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν	
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως τοῦ Νομοῦ Ἠλείας	
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐξασφαλίσεως ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας εἰς ἀγόνους γραμμάς	
Συζήτησις ἀναφορῶν	
Β' συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἐξασφαλίσεως ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας εἰς ἀγόνους γραμμὰς	
Συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως Π. Χρηστούλα ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος ἄρθρου τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου	
Ἐπερώτησις διὰ τὴν ὑποβολὴν νομοσχεδίου περὶ ὀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν ἀπολυθέντα πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Ἀγγελόπουλον	
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ναυτικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως	
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	
Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν κατασκευὴν, συντήρησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων κλπ.	
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Θεσσαλίᾳ, Κρήτῃ καὶ Ἠπείρῳ ..	
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως ἀναδρομικῆς τοῦ νόμου 3857 περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2230	
Δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θ. Σοφούλη, τέως Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τῶν λεχθέντων σχετικῶς μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπροίκου χήρας	
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Νάξιας Σμύριδος	237
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων	245
Συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Ναυτικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως	254
Συζήτησις ἐπὶ τῆς καταγγελίας τῆς Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως	256
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος περὶ μειώσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀλεύρων	260
Συζήτησις ἐπὶ ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	274
Κατάθεσις ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γ. Παπανδρέου	277
Κατάθεσις νομοσχεδίου «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἀμέσου Πειραιῶς» ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ε. Βενιζέλου	292
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως γηπέδου εἰς τὴν Πανελλήνιον Σκοπευτικὴν Ἑταιρείαν	304
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	
Εἰσήγησις νομοσχεδίου «περὶ συστάσεως Ταμείου ἀσφαλίσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου	308
Συνέχεια συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων	321
Συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Ναυτικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως	324
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιεργείας καπνοῦ εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη	328
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διευθετήσεως τῶν ἐκ τῆς διανομῆς τῶν οἰκοπέδων Δοξάτου ἀνακυψασῶν διαφορῶν	331
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Νάξιας σμύριδος	370
Συνέχεια τῆς ἐπὶ τοῦ Ναυτικοῦ προγράμματος συζητήσεως	376
Συνέχεια τῆς συζητήσεως περὶ σίτου	
Συζήτησις ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν ἐκλογέων Οἰτύλου περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐπαναληπτικῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς	380
Συζήτησις ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων	412
Συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὑπαγορεύσεως καλλιεργείας καπνοῦ εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη	425
Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις νομοσχεδίων	
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἐκπτώσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Π. Μαυρομιχάλη	431
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου	433
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας ἐκμεταλλεύσεως Νάξιας σμύριδος	439
Συνέχεια τῆς ἐπὶ τοῦ καπνικοῦ ζητήματος συζητήσεως	475
Κατάθεσις νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως κλάσεως τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς καὶ ἑτέρων τινῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίων	482

Σελὶς

Κατάθεσις μεταβολῶν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1930—31 ... ...
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν κειμένων διατάξεων ....
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἀρχαιολογικοῦ χώρου τμήματος τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ... ...
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς συνταξιούχους ἀνταλλαξίμους ....
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανισμοῦ διευθύνσεως τεχνικῶν ἔργων Ὑπουργείου Γεωργίας ....
Συζήτησις ἐπὶ ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων .. ..
Κατάθεσις νομοσχεδίου περὶ παροχῆς προνομίου ἐκμεταλλεύσεως τῶν πτώσεων Τριποτάμου τῆς πόλεως Βερροίας ... ...
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀξιωματικῶν καὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τούτου ... ...
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἱδρύσεως γραφείου προστασίας σύκων ... ...
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἱδρύσεως ταμείου αὐτασφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ ....
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ὀργανώσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς ... .
Ἐπερώτησις Α. Μάρκου περὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν Ἀθηνῶν ... ...
Ἐπερώτησις Α. Παπαθανάση ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συγκοινωνίας τῆς ΒΔ. Ἑλλάδος
Ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ δολοφονηθέντος διευθυντοῦ τῶν Δασῶν Χ. Μαρκοπούλου ....
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3646 περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν ....
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου ... .
Εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ... .
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας ... .
Ἐπερώτησις Κ. Ζαβιτζιάνου διὰ τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν ... ...
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ....
Συζήτησις Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1930—1931 ....
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἀνασυγκεντρώσεως ἐν τῇ ἁρμοδιότητι τῶν Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων παρὰ τοῖς πολιτικοῖς Ὑπουργείοις
Συνέχισις τῆς συζητήσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1930—31 ... ... 835, 848, 858, 864
Ὁμιλία Προέδρου Κυβερνήσεως κ. Ε. Βενιζέλου ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1930—31 ... ...

647 Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ὀργανώσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς 870
687 Εἰσήγησις Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κ. Α. Παπᾶ ἐπὶ νομοσχεδίων τινῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς 880
Συζήτησις Προϋπολογισμοῦ 1930—31 896
Συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν 903
687 † Συζήτησις Προϋπολογισμοῦ 1930—31 919
Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἐκμεταλλεύσεως τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας 949
688 Συζήτησις Προϋπολογισμοῦ 1930—31 1001
† Δηλώσεις Ε. Βενιζέλου ἐπὶ τῆς περαιτέρω ἀποκαταστάσεως τῶν ἀγροτῶν καὶ προσφύγων 1021
689
694 Ἐπερώτησις Γ. Στράτου διὰ τὴν μὴ κατάθεσιν τῶν φύλλων ποιότητος τοῦ πλοιάρχου Γ. Νικοτσάρα 1033
696 Συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς καπνικῆς κρίσεως 1047
713 Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ διευθετήσεως τῶν ἐκ τῆς διανομῆς τῶν οἰκοπέδων Δοξάτου διαφορῶν ..., ... 1055
720 Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἐάσει τοῦ νόμου 3122 1059
726 Ὑποβολὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξεταστικῆς διὰ τὸν λιμένα Πειραιῶς Ἐπιτροπῆς 1133
729 Ἐπερώτησις Μ. Μαντᾶ ἐπὶ τοῦ φόρου τῆς δημοπρασίας διὰ τὸν φόρον τῶν διοδίων 1135
730 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν πράξεων κλπ. .. 1172
735 Συζήτησις ἐπερωτήσεων 1668
735 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ὡς ἐτροποποιήθη τοῦτο ὑπὸ τῆς Γερουσίας 1807
737 Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως Α. Μάρκου διὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν τοῦ κτήματος Μουστιάνου τοῦ Μεσολλογίου 1819
745 Συστάσεις Π. Τσαλδάρη πρὸς λῆψιν μέτρων διὰ τὴν σταφίδα 1820
748—753 Ἐπερώτησις Μ. Τσιγδέμογλου διὰ Βακουφικὰ κτήματα Χίου χαρακτηρισθέντα ὡς ἀνταλλάξιμα 1864
754 Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὴν παραμέλησιν τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν 1905
755 Κατάθεσις νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάννῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς κλπ. ... 1922
785 Συνέχισις ἐπερωτήσεως περὶ τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν 1922
806 Συζήτησις νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμφωνίας περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάννῃ ὑπογραφείσης συμφωνίας περὶ ἀνταλλαγῆς κλπ. 2059
813—820 Συζήτησις ἐπερωτήσεως Ν. Τζερμιᾶ διὰ τὰ ἔργα τοῦ Ἀξιοῦ 2121
832 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Κορίνθου 2127
867 Ὁμιλία Προέδρου Κυβερνήσεως κ. Ε. Βενιζέλου ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1930—31 .. 2149